ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΣΥΝΟΔΟΝ

τοῦ ἔτους 1844.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

002
ΠΡΒ
ΠΕΡ.Α
ΣΥΝ.Α
1844-1845
Τ.3

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΖ'.

Τῆς 4 Μαΐου

Σήμερον τὴν τετάρτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 85 καὶ ἀπόντων 25, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ Πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀναπληρώσαντος αὐτὸν Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ἔτος 1845 Νομοσχεδίου, ἀνέγνω τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς εἰσηγητικῆς ἐπὶ τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ἔτος 1845 Νομοσχεδίου, ἐπιτροπῆς.

« Ἐκ τῆς ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Βουλὴν ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς καὶ τῆς ὁποίας τὰ καθέκαστα ἡ ἐπιτροπή σας ἐμελέτησε μεθ' ὅλης τῆς ἐπιστασίας, ἐξάγονται κυρίως δύο τινά.

α) Ὅτι ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ τῆς Γραμμῆς διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀναβαίνει εἰς 1785 ἀνδρας καὶ

β) Ὅτι οἱ καθυστεροῦντες ἐκ τοῦ 1839 μέχρι τοῦ 1844 ἔτους ἀναβαίνουσιν εἰς 1652.

Ἐκ τοῦ γενικοῦ πίνακος τῶν καθυστερούντων, τὸν ὁποῖον συνημμένον ἐνταῦθα πρὸς μεγαλητέραν τῆς Βουλῆς πληροφορίαν, προκύπτει ὅτι αἱ ἐπαρχίαι, αἵτινες καθυστέρησαν πλειότερον εἰς τὴν συνεισφορὰν τοῦ εἰς ἑκάστην αὐτῶν ἀναλογοῦντος ποσοῦ εἶναι

Ἀκαρνανία,
Ἀργολίς,
Λακεδαιμονία,
Τῖνος,
Ἠλεία καὶ
Γορτυνία.

Ἀνατρέξασα ἡ ἐπιτροπή σας εἰς τὴν ἔρευναν τῶν αἰτίων, αἵτινες ἐδωκαν χώραν εἰς τὰς καθυστερήσεις ταύτας ἐπληροφορήθη ὅτι κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τινὲς τῶν κληρωθέντων νεοσυλλέκτων, δραπετεύσαντες, ἐκρύβησαν εἰς διάφορα μέρη, ἄγνωστα

εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς, αἵτινες ὡς διϊσχυρίζονται, δὲν ἠθύνησαν νὰ τοὺς ἐνεκαλύψωσιν. Ἄλλοι δέ, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν νήσων, ἀπεδήμησαν ἐκτὸς τοῦ Κράτους καὶ ἐπομένως ἡ συλλῆψις αὐτῶν ἀποβαίνει σχεδὸν ἀδύνατος. Ἀλλ' ὅτι κυρίως ἐμπόδισε μέχρι σήμερον τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ στρατολογίας Νόμου εἶναι ἡ ἀτέλεια αὐτοῦ, στερουμένου ποινικῆς κυρώσεως. Ἐκ τούτου πράττονται ἀτιμωτικώτατοι καταχρήσεις καὶ παντοειδεῖς ἐκμισθώσεις ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν ἐνέργειαν τῆς νεοσυλλογῆς ἀρχῶν καὶ ἡ δραπέτευσις αὐτῶν τῶν νεοσυλλέκτων ἐνθαρρύνεται, καθ' ὅτι ὁ Νόμος παρέλιπε ἐπίσης νὰ ὑποβάλῃ εἰς ποινὰς τοὺς δραπετεύοντας. Ἐκτὸς τούτων ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ λάβῃ ποινικὰ μέτρα διὰ τὴν προσαγωγὴν αὐτῶν, διότι τοιαῦτα δὲν προνοεῖ ὁ Νόμος.

Τὰ ἀτοπήματα ταῦτα θέλουν ἐκλείψει εἰς τὸ μέλλον, διότι ἡ Κυβέρνησις, κηδομένη ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου τοῦ τακτικοῦ Στρατοῦ, προτίθεται, ὡς ἐπληροφορήθη ἡ ἐπιτροπή, νὰ συστήσῃ κατ' αὐτὰς εἰς τὴν ἔμπροσθεν σας καὶ πατριωτικὴν σκέψιν σας Νομοσχέδιον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐντελέστερον καὶ πρακτικώτερον.

Ἀλλ' ἐν τούτοις ὁποιοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι οἱ λόγοι τῆς καθυστερήσεως τῶν δήμων εἰς τὴν ἐνεργειαν Νόμου, προτιμένου τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους καὶ συνεχομένου μὲ τὰ πολυτιμώτερα τῶν πολιτῶν συμφέροντα, ἡ ἐπιτροπή σας ἐκ συμφώνου ἀνεγνώρισε καὶ ἤδη κηρύττει, ὅτι ἠθέλ νεἰσθαι ἄδικον καὶ ἀφρόνιμὴ κακοῦ διὰ τὸ μέλλον παράδειγματος, ἂν ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δὲν παρεδέχετο ἀπὸ τοῦδε αὐστηρῶς τὴν ἀρχήν, ὅτι ὁ περὶ νεοσυλλεξίας Νόμος πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ὡς πρὸς τὸ παρελθὸν μὲ ὅλην τὴν ἀκρίβειαν καὶ τὴν ἰσότητα. Ἔντεθεν ἡ ἐπιτροπή σας, θέλουσα νὰ διευκολύνῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ἔργον τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης, ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ τροποποιήσῃ κατὰ τι τὸ γράμμα τοῦ παρουσιασθέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν Νομοσχεδίου· ἄλλως τε ἡ ἐπιτροπή σας, ἐπιφέρουσα τὴν τροποποίησιν ταύτην ἐκινήθη καὶ ὑπὸ ἄλλους πρακτικωτέρους καὶ οὐχὶ ἧττον ἰσχυροὺς λόγους τοὺς ὁποίους, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ Βουλὴ θέλει ἐκτιμήσει δεόντως.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπολογίσασα, ὅτι ἐκ τοῦ ὁλικοῦ ποσοῦ τῶν καθυστερούντων λύναται νὰ συλλέξῃ 500, ὥρισε διὰ τὸ ἄρθρον 1. τοῦ παρουσιασθέντος Νομοσχεδίου, ὅτι ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἔτος 1845 θέλει εἶσθαι 1285· ἀλλ' ἐὰν ἀντὶ τῶν 500 συλλεχθῶσι

πραγματικῶς 400 ἢ καὶ ὀλιγωτέρους ἐκ τῶν καθυστερούντων, θέλει πραγματοποιηθῇ ἐντελῶς ἡ ἀπαιτουμένη συμπλήρωσις, ἀφοῦ ἅπαξ ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν νεοσυλλέκτων διὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος προσδιορισθῇ διὰ Νόμου· Εἶτα ὁ μὴ προσδιορισμὸς τοῦ ποσοῦ θέλει ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τοὺς μὲν καθυστερουμένους τῶν δήμων νὰ καταστῶσι προθυμοτέρους εἰς τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ, τοὺς δὲ ἐκπληρώσαντας πιστῶς ἢ ἀκριβέστερον τὸ καθῆκόν των θέλει ἀπαλλάξει κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἀπὸ ἐξοχωμένης προσωπικῆς φόρου, ἐκτιναζούσαν ἀπὸ τὴν ἀμέλειαν ἢ τὴν ἀδράνειαν τῶν ἄλλων. Ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τοῦ Ὑπουργείου νὰ γενῇ ὁ ἀλογισμὸς εἰς τοὺς δήμους ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς ἀντὶ τῶν ἐπαρχιακῶν συμβουλίων διὰ τὸ κατεπείγον.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ ἐπιτροπή σας προτείνει νὰ συνταχθῇ ὡς ἐρέστῃ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ στρατοῦ τῆς Γραμμῆς διὰ τὸ ἔτος 1845 τάσσεται ἐκ τῆς διαφορᾶς, ἥτις θέλει προκύψει μεταξὺ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συλλεχθησομένων ἐκ τῶν καθυστερούντων τῶν ἐτῶν 1839—1844 καὶ τοῦ πρὸς συμπλήρωσιν ὁλικοῦ ποσοῦ 1785 ἀνδρῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀναλογισμὸς εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους θέλει ἐνεργηθῇ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Διοικητῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐκτελέσει αὐτὸν καθόσον ἄρμοζε ἕκαστον.

Πίναξ τῶν καθυστερούντων νεοσυλλέκτων κατὰ Διοικήσεις.

Ἔνδειξις τῶν Διοικήσεων	1839	1840	1841	1842	1843	1844	Παρατηρήσεις
Ἀττική	3	6	8	16	16	30	Ἐκτὸς τούτων
Σύρος			3	10	29	27	καθυστεροῦνται
Βοιωτία	1		4	2	11	21	ἀπὸ τὴν στρατο-
Φθιώτις		2	1	6	33	29	λαγ. τοῦ 1838
Εὔβοια	1		1	3	6	21	ἄνδρες . . 10
Φωκὶς		2	2	7	5	25	ἤτοι ἀπὸ τὴν
Εὐρυτανία	1		2	2	19	21	Διοίκησ. Μαν-
Ἀχαΐα		3		1	4	28	τινείας 7
Αἰτωλία		1	3	6	6	11	Τριφυλίας 2
Ἀκαρνανία	3	3	16	28	33	32	Ἠλείας . . 1
Ἀργολὶς		3	22	45	44	37	Τὸ ὅλον 10
Κορινθία	2	3	8	8	33	42	
Λακεδαιμονία		11	13	13	25	51	
Τῆνος			4	4	36	39	53
Νάξος		4	1	1	10	13	45
Θήρα		1	4	8	10	14	45
Ὕδρα		1	1	8	20	14	29
Κυναίθη	8	3	12	14	35	51	
Ἠλεία	3	2	11	24	37	48	
Μαντινεία	3	4	3	6	21	21	
Γορτυνία		2	3	25	37	35	
Τριφυλία				1	17	36	
Ἀχαϊνία				2	1	50	
Μεσσηνία				6	9	57	
Ἄθροισις . . .	25	65	144	349	566	847	

Ἀφαιρουμένων τῶν μὴ ληφθησομένων 46[1] τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1843 μένουν 99

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Λογιωτατίδης,
Α. Παπατζώρης,
Γ. Γουλιελμῆς,
Σ. Χ. Στεφανόπουλος,
Δ. Δεόσος,
Α. Γουζούασης,
Σ. Βλάχος,
Σ. Παρασκόπουλος,

Ὁ Εἰσηγητὴς Κ. Βέϊκος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως εἶναι ἡ ἐκλογὴ τῶν συμπληρωτικῶν μελῶν ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων περὶ Νοσοκομείων Ναυπλίας καὶ Σύρου, περὶ μελισσίων καὶ περὶ ἀπονομῆς προικοδοτήσεων εἰς

τοὺς κληρονόμους τῶν ἀπροικοδοτήτως ἀποβιωσάντων καὶ εἰς τὰ Μητρῶα ἐγγεγραμμένων ἀξιωματικῶν· πρὸν δ' ἡ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, οἱ Πρόεδροι τῶν Τμημάτων ἀνήγγειλαν ὅτι· ἐπὶ μὲν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Μελισσίων ἐξελέγθησαν ἀπὸ τὰ τμήματα ὡς Εἰσηγηταὶ, οἱ Κ. Κ. Γουλιελμῆς Σακελλαριάδης, Ι. Οἰκονόμου, Βαρδιτζώτης, Δανόπουλος, Δαρειώτης, καὶ Μπούκουρας· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ Νοσοκομείων, οἱ Κ. Κ. Κορφιωτάκης, Ι. Εὐσταθίου, Παρίσσης, Α. Σωτηρίου, Πάγκαλος, Μπάστας, καὶ Γουζούασης· ἐπὶ δὲ τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων, οἱ Κ. Κ. Κορφιωτάκης, Φαρμάκης, Λαπουσιάδης, Α. Κρεστενίτης, Δανόπουλος, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος καὶ Κανδύλης.

Ἀκολούθως δὲ προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν διὰ μυστικῆς ψηφορίας ἐκλογὴν αὐτῶν, καὶ ταύτης γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεπτῶν Κ.Κ. Κανδύλη καὶ Κ. Ἀντωνιάδου, μετὰ τὴν ἀντιπαραβολὴν τῶν κυάμων πρὸς τὰς ψήφους καὶ τὴν διαλογὴν, συνήχθη ὅτι εἰς μὲν τὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Μελισσίων ἐπιτροπὴν ἐξελέγθησαν συμπληρωματικὰ μέλη, οἱ Κ. Κ. Παππατζώρης διὰ ψήφων πεντήκοντα, Στεφανόπουλος διὰ ψήφων πεντήκοντα, Φασίτζας διὰ ψήφων πεντήκοντα καὶ Μπαρότσης διὰ ψήφων τεσσαράκοντα ὀκτώ· εἰς δὲ τὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ νοσοκομείων ἐπιτροπὴν, οἱ Κ. Κ. Μαῦρος διὰ ψήφων τεσσαράκοντα ἐννέα, Παππατσώρης διὰ ψήφων τεσσαράκοντα ἐννέα, Τσιγκουράκος διὰ ψήφων πεντήκοντα καὶ Γιαλδάσης διὰ ψήφων τεσσαράκοντα ὀκτώ· καὶ εἰς τὴν περὶ ἀπονομῆς προικοδοτήσεως εἰς τοὺς κληρονόμους τῶν ἀπροικοδοτήτως ἀποβιωσάντων, καὶ εἰς τὰ μητρῶα ἐγγεγραμμένων ἀξιωματικῶν ἐπιτροπὴν οἱ Κ. Κ. Ζάρκος διὰ ψήφων 48, Καπετανάκης, διὰ ψήφων 50 Α. Γεωργαντὰς διὰ ψήφων 51 καὶ Τζάνος διὰ ψήφων 48.

Μετὰ τὴν διαλογὴν δὲ ὁ Ἀντιπρόεδρος μὴ ὑπάρχοντος τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῶν Βουλευτῶν, ἀνέβαλε τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἀποτελέσματος διὰ τὴν αὔριον, καὶ διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν τὴν 2. Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΗ'.

Τῆς 5 Μαΐου

Σήμερον τὴν πέμπτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου αὐτῶν παόντων 82 καὶ ἀπόντων 29, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, καὶ γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀντιπροέδρου, καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν, ἔχουσαν οὕτω·

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπή.

Συνελθοῦσα ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι τὴν 3 Μαΐου τ. ε' ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀφορᾶς.

Τὴν ὑπ' ἀρ. 809. δι' ἧς ἡ οἰκιστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ψαρριανῶν προβάλλει εἰς τὴν σύστασιν τῆς Βουλῆς μέτρα τινὰ ὑπερ τοῦ συνοικισμοῦ εἰς Ἐρέτριαν, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι· 1) νὰ παραχωρηθῶσιν ἀνὰ 100 στρέμματα γῆς καλλιεργησίμου εἰς ἕκαστον τῶν πρώτων ἑκατὸν οἰκιστῶν, εἰς δὲ τοὺς ἀκολούθους ἑκατὸν, ὀλιγώτερα 2) νὰ τοῖς χορηγηθῶσιν 60 χιλ. δραγμαὶ ἀπίνυντι τῶν ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἡ κυβέρνησις πρὸς οἰκοδομὴν οἰκιῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων· 3) νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διὰ τὴν ἐκ Σύρου προερχομένην ξυλείαν ἀτέλεια καὶ εἰς τὴν ἄλλοθεν ἐρχομένην· 4) νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὸν δῆμόν των αἱ πηγαὶ τῆς Ἐρετρίας βρακτσιμοὶ γαῖαι 5) νὰ διορισθῇ ἐπὶ τούτοις ἐκ διαθεσίμων ἀξιωματικῶν Ψαρριανῶν· καὶ 6) νὰ ἀφιερωθῇ ἐλεύθερος ὁ λιμὴν τῆς Ἐρετρίας κτλ.

Σκεφθεῖσα ὅτι ὁ εἰς Ἐρέτριαν κοινωφελὴς καὶ ἀναγκαῖος συνοικισμὸς τῶν Ψαρριανῶν εἶναι καὶ κατ' εἶγων. πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀντιπροσωπείας, τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συνοικισθῶσιν οὗτοι ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου κατὰ τὸ Δ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως, ἑπομένως εἶναι ἀναγκαία καὶ δικαία ἀπέναντι τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν τῶν Ψαρριανῶν ἡ σύνδρομὴ καὶ ἡ ἐμψύχωσις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἀνάλογος μὲ τὰς ἀναγκαίας, καὶ τὴν πρόοδον τοῦ συνοικισμοῦ καὶ μὲ τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Κράτους,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν

Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ καθυποβάλῃ τὸ ἀνῆκον Νομοσχέδιον ὅσον τάχιον.

815. Δι' ἧς ἡ Εὐδοκία χήρα Π. Κριεζώτου ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της ἀπωλίσθη καὶ ἡ κατάστασις του, αὐτὴ δὲ ἔμεινεν ἄπορος ὥστε ἐπράττως δίχθη μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν τριάκοντα, ἡ ὁποία της ἐδόθη πρὸς κατευθύνησιν ἡ ἐκλήθης τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων τοῦ Κριεζώτου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ μηνιαία σύνταξις ἀνάλογος μὲ τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας ἢ καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της·

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Π. Κριεζώτου ἀφειλε ἡ πατρὶς εὐγνωμοσύνην,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

822. Δι' ἧς ἡ Ἑλένη χήρα Θ. Δελιγιάννη ἀναφέρει ὅτι ὁ σύζυγός της ἀπεβίωσεν ὑπὲρ πατρίδος εἰς τὴν φυλακὴν Τριπόλεως· μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγκριτων, οἵτινες διὰ τῆς ἐκ ἰσε προτελευσεώς των ἐκαταίωσαν τὴν ἐπικειμένην εἰς τοὺς χριστιανοὺς σφαγὴν, καὶ τὸ ἔθνος ὠφελήθεν ἐντεῦθεν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν του· ὅτι μένουσα ὑστερημένη πάσης κινητῆς περιουσίας ἀπωλεσθείσης εἰς Τρίπολιν, καὶ ἐπιβαρυμένη μὲ χρέη ἐνὸς ὀθνείου τὰ ὀλίγα κτήματα τοῦ συζύγου της, ὑστερεῖται τῶν ἀναγκαίων μέσων διὰ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ ἀνάλογος χρηματικὴ σύνταξις, καὶ μέρος ἐθνικῆς γῆς, ὡς παρεχωρήθη εἰς πολλὰς ἄλλας ὁμογενεῖς.

Σκεφθεῖσα ὅτι ὁ ἀείμνηστος Θ. Δελιγιάννης εἶναι εἷς τῶν πρωτομαρτύρων τῆς ἐπαναστάσεως, τῶν ἀφειδησάντων τὴν ζωὴν των ὑπὲρ τῆς σωτηρίας της πατρίδος,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ συντάξεως.

834. Δι' ἧς ἡ Αἰκατερίνα Γ. Σιμονᾶ Χία, ἀναφέρει ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐρωτευθεὶς καὶ μαχόμενος ὑπὸ τὸν Φαβιέρον εἰς Χίον, αὐτὴ δὲ, ὀρφανὴ καὶ ἐκ μητρὸς, εὐτυχήσασα, ὥστε παθοῦσα τοὺς ὀφθαλμούς ἔμεινεν ἀύμαχος καὶ ἄγαμος, καὶ ζῇ ἐξ ἐλεημοσύνης, ὡς βεβαιοῦται καὶ ἐκ τινος μαρτυρικοῦ·

Σκεφθεῖσα ὅτι τόσον χάριν τῶν ἀγώνων τοῦ ὑπὲρ πατρίδος ἐρωτευθέντος Γ. Σιμονᾶ πατρὸς τῆς ἀναφερομένης, ὅσον καὶ χάριν τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων τῆς ἰδίας, ὁρίζεται αὐτῇ φιλάνθρωπος ἡ δικαία περίθαλψις.

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.

844. Δι' ἧς ὁ Ἰωσὴφ Ταμπακόπουλος ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1842** ὁ ἐκόπη ἡ μηνιαία σύνταξίς του ἐκ δραχ. **140.** διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἐπαναληφθῇ χάριν τῶν χρηματικῶν καὶ προσωπικῶν ἐκδουλεύσεών του, τὰς ὁποίας μαρτυροῦσιν ἡ Ἀκροκόρινθος, ἡ Λίτζα, καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ τόποι ἐν οἷς συνήρθησαν αἱ πατριωτικαὶ καὶ πειρατώδεις μάχαι, καὶ ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐκ πλουσίου ἔγεινε πένης, ὑστερεῖται τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπαγγέλματος, καὶ ἕνεκα τῶν σκληραγωγιῶν καὶ κακουχιῶν ὑποφέρει χρονικὰς νόσους ποδαλγίας καὶ ῥευματισμούς.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὸν προβεβηκότα, καχεκτικὸν καὶ ἄπορον τοῦτον ἀγωνιστὴν ὀφείλεται περίθαλψις.

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

864 Δι' ἧς ἡ Μαρία χήρα Χριστου Παλάσκα ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὸν ἀλγεινὸν ὑπὲρ πατρίδος θάνατον τοῦ συζύγου της, ἡ Βουλὴ τοῦ **1822** ἠ προσδιώρισε μηνιαίων δικαίων σιτηρεσίων ἐκ γροσίων τετρακοσίων ἢ δίστηλα πεντήκοντα· ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔλαβε τοῦτο καὶ ἄχρις ὥρας ὑπεστηρίζετο ἀπὸ ῥίλαους σεβομένους τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου· διὰ ταῦτα ἐξαιτεῖται νὰ τῇ προσδιορισθῇ μηνιαία σύνταξις διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀτυχῶν ἡμερῶν της, διὰ δὲ τὸ καθυστερῆσαν σιτηρέσιον νὰ τῇ δοθῇ ἀνάλογος χῆ.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀγωνιστοῦ Χ. Παλάσκα ὀφείλεται περίθαλψις, καθόσον μάλιστα αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ κατὰ τὸ **1822** ἔτος καὶ ἐξετιμήθησαν καὶ ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἀπὸ τὸ Βουλευτικόν.

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

866. Δι' ἧς ὁ Διονύσιος Πύῤῥος Ἀρχιμανδρίτης ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1812** ἐσύστησεν εἰς Ἀθήνας τὴν ἐπιστημονικὴν σχολὴν τῆς φιλομούσου ἑταιρείας, καὶ ἐδιδάσκων ἐν αὐτῇ ἀνεζωπύρει εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἀθηναίων νεολαίας τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος. Μετὰ τριετίαν περίπου ἦλθε τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ συνταττων τὴν στατιστικὴν αὐτῆς καὶ συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ Ἡγεμόνος Πέτρου Μαυρομιχάλη περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ὑπῆγεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ συνεννοήθη μὲ τοὺς ἀποστόλους τῆς φιλικῆς ἑταιρείας· ἐπὶ τῆς σφαγῆς τῶν ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν χριστιανῶν ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, ἀφοῦ δὲ οἱ ἐν αὐτῷ ἐνικήθησαν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ κατέφυγον εἰς αὐτὸ περὶ τὰς **80** χιλ. ψυχὰς γυναικόπαιδα ἀπεστάλη μετ' ἄλλων τριῶν εἰς Σκόπελον, Ὕδραν καὶ πρὸς τὸν Ὑψηλάντην ἐπικαλούμενος βοήθειαν, ἡ ὁποία καὶ ἐστάλη παρὰ τῶν Σκοπελιτῶν· κατόπιν ἦλθεν

εἰς τὸ στρατόπεδον Τριπόλεως καὶ διέμεινε μέχρι τῆς ἁλώσεως αὐτῆς, ὅτε ἐθεράπευσε πλῆθος ἀσθενούντων ἐκ τῆς ἐπιδημικῆς ἐκείνης νόσου· ἠκολούθησε τὸν Μαυρομιχάλην, τὸν Ἰατράκον, τὸν Κριεζώτην, κριττῶν, συγγράφων καὶ παρακινῶν τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα· συνέγραψε καὶ ἐτύπωσε διάφορα συγγράμματα ὑπὲρ τὰς εἴκοσι χιλιάδας τόμους, τὰ μὲν πωλῶν, τὰ δὲ περισσότερα χαρίζων εἰς σχολεῖα καὶ μαθητὰς ἐνδεεῖς· ἐδωρήσατο εἰς τὸ Πανεπιστήμιον μίαν μεγάλην σφαῖραν· ἡ πατρὶς ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ ἀργυροῦν ἐθνόσημον τοῦ ἀγῶνος, ἡ δὲ Α. Μ. τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τῶν ἱπποτῶν, ἀλλ' ἤδη γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐργάζεται, προστρέχει εἰς τὸ ἔθνος διὰ νὰ τὸν συνδράμῃ μὲ ἀνάλογον σύνταξιν διὰ νὰ μὴ μείνῃ καταφρονημένος εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ γήρατείου του κτλ.

Σκεφθεῖσα ὅτι οἱ πρὸς τὴν πατρίδα προσωπικοὶ καὶ ὑθικοὶ ἀγῶνες τοῦ Κ. Διονυσίου Πύῤῥου εἶναι ἀξιέπαινοι, ἡ δὲ πατρὶς ὀφείλει νὰ ἀμείβῃ τοιούτους,

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν.

825. Δι' ἧς ἡ Πλουμπρία χήρα Ἰω. Βλάχου ἐξιστορεῖ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της πολιτικάς τε καὶ στρατιωτικὰς διὰ τὰς ὁποίας καὶ κατετάχθη τὸ ὄνομα του εἰς τὸ μητρῶον καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀγωνιστῶν, καταχρεωμένη δὲ οὖσα, μὲ ὀκτὼ ἀνήλικα τέκνα, ἄπορος καὶ ἔνδεής, ἐξαιτεῖται προσήκουσαν καὶ ἀνάλογον σύνταξιν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ πατρὶς ὀφείλει εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν ἀείμνηστον τῶν προμάχων Ἰω. Βλάχον,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

877. Δ' ἧς ἡ Μαρία χήρα Ἰω. Ν. Καραπαύλου, ἀναφέρει τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της, τὸν ὁποῖον ἔχει ἤδη ἐννέα ἔτη μετὰ ὀρφανόν της, στερουμένη δὲ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως καὶ πρὸ πάντων τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ τέκνου της, ἐξαιτεῖται τακτικὴν σύνταξιν ἢ ἄλλην τινὰ ἐξοικονόμησιν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ ἀναφερομένη εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ μακαρίτου Ἰω. Καραπαύλου Γερουσιαστοῦ, καὶ τῇ ὀφείλεται περίθαλψις,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **4** Μαΐου **1845**.

Ἡ Ἐπιτροπή

Ε. Μ. Παρίσσης, Γ. Κάνδυας, Δ. Α. Ζῶτος,
Σ. Βλάχος, Γ. Δ. Σταματάρας, Ν. Καλλέργης,
Π. Δαρειώτης,

Ὁ Εἰσηγητὴς Γ. Φεγγαρᾶς.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἡ ἔκθεσις διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω κατὰ τὸν κανονισμόν.

Ἀκολούθως μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ Νομοσχεδίου διὰ τῶν καθυστερουμένων νεοσυλλέκτων καὶ τῆς ἐπὶ αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν τῇ 1. ὥρᾳ Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΑΘ'.

Τῆς 7 Μαΐου.

Σήμερον τὴν ἑβδόμην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ἐνδεκάτην Π. Μ. τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 87, ἀπόντων δὲ 23, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐγένετο κατόπιν ἡ κλήρωσις τοῦ ἐξελέγξοντος τὴν ἐκλογὴν Κινουρίας Τμήματος κατὰ τὸν κανονισμόν, τῆς ὁποίας τὰ ἔγγραφα διεβιβάσθησαν εἰς τὸ Προεδρεῖον, καὶ ἔλαχε τὸ τμῆμα Ε.

Οἱ Εἰσηγηταὶ τῶν Εἰσηγητικῶν Ἐπιτροπῶν ἐπὶ τῶν νομοσχεδίων περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσίων, περὶ τῶν Νοσοκομείων Σύρου καὶ Ναυπλίου, περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν ἀρχῶν καὶ περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀποβιωσάντων ἀγνώστων τῶν ἐντὸς Μητρῴοις ἐγγεγαμημένων, ἀνέγνων τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν, ἐχούσας οὕτως·

Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν Μελισσίων Νομοσχεδίου Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς.

«Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ τοῦ

φόρου τῶν μελισσίων Νομοσχέδιον καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου, ἐθεώρησεν εὔλογον καὶ συμφέρον νὰ καταβιβασθῇ ὁ φόρος τῶν μελισσίων εἰς λεπτὰ δέκα πέντε τὸ κοφίνιον, διά τε τὴν φθορὰν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ταῦτα περὶ τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν χειμῶνα, καὶ πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν εἰς αὐτὰ ἐνασχολουμένων.

Διὰ τοῦτο συνιεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῆς Βουλῆς τὴν παραδοχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, προτείνει μόνον τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου ἀντὶ εἴκοσι πέντε εἰς δεκαπέντε λεπτὰ τὸ κοφίνιον.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Μαΐου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Γουλιμῆς,
Σ. Χ. Στεφανόπουλος,
Ι. Οἰκονόμου,
Π. Βαρβιτζιώτης.
Α. Παπατζώρης,
Π. Δαρειώτης,
Κ. Φασιτζᾶς,

Ὁ Εἰσηγητὴς

Σ. Α. Βαρότζης.

Ἔκθεσις τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Νομοσχεδίων

Περὶ δικαιωμάτων τῶν δημοτικῶν νοσοκομείων Σύρου καὶ Ναυπλίας.

«Ὁ σκοπὸς τῆς διατηρήσεως τῶν δημοτικῶν νοσοκομείων Σύρου καὶ Ναυπλίου εἶναι ενεργετικώτατος εἰς τὴν κοινωνίαν· ἐπειδὴ πᾶς τις αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην καὶ εὐχαρίστως συνεισφέρει εἰς τὴν διατήρησίν των, ἀναλογιζόμενος τὸν φιλάνθρωπον σκοπὸν τῆς διαχειρίσεως τῶν παρ' αὐτοῦ προσφερομένων· ὁ ἐπιβαλλόμενος ἐμμισος φόρος πρὸς 1/1 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν εἰς τελώνιον ὑπαγομένων πραγματειῶν, ἐνῷ ἐφ' ἑνὸς μὲν εἶναι μικρὸς καὶ ἀνεπαίσθητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ μᾶς ἐγγυᾶται τὴν διατήρησιν τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων καταστημάτων, μὴ ἐχόντων ἰδίαν περιουσίαν, ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰ ἔξοδά των καὶ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐν αὐτοῖς νοσηλευομένων δυστυχῶν, εἴτινες εὑρίσκοντες ἄσυλον ἀπέναντι τῶν μαστιζόντων αὐτοὺς νοσημάτων, ἤθελον ἐκπνέει ἄθλιοι, ἄνευ οὐδεμιᾶς προστασίας, εἰς τὰς ὁδούς.

Ὑπὸ τὴν ἐποψιν ταύτην, Κύριοι, θεωρήσασα ἡ ἐπιτροπή σας τὰ εὐεργετικὰ ταῦτα καταστήματα, παρεδέχθη ὁλοσχερῶς τὰ προτεινόμενα νομοσχέδια.

Τὰ νοσοκομεῖα Σύρου καὶ Ναυπλίου μὴ ἔχοντα ἰδίαν περιουσίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῶσιν ἄνευ τοῦ ἐπιβληθέντος τούτου ἐμμέσου φόρου· οὐδὲ εἶναι τουλάχιστον ἐλπιζόμενον πρὶν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1850 νὰ εὑρεθοῦν οἱ δῆμοι εἰς θέσιν ὥστε νὰ διατηρῶσιν οἰκοθεν αὐτά· διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐνεκρίθη καὶ ἡ μέχρι τῆς ὁρισθείσης ἐποχῆς παράτασις τοῦ φόρου.»

Τὴν 7 Μαΐου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Γ. Μπάστας.
Σ. Πάγκαλος,
Ι. Κύτσαθίου.
Γ. Γεωλδάσης.
Α. Σωτηρίου,
Φ. Κ. Μαῦρος,
Ὁ Εἰσηγητὴς
Ε. Μ. Παρίσσης.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ὑπὸ τὰς ἐπόψεις τῆς ἐμπορικῆς εὐχερείας τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, παρεχομένων τῶν δυνατῶν εἰς ταῦτα εὐκολιῶν, τῆς διατηρήσεως καὶ προφυλάξεως τῆς δημοσίου ὑγείας, καὶ τῆς ἀναλόγως μὲ τοὺς πόρους τοῦ Κράτους δαπάνης, ἐξετάσασα ἡ ἐπιτροπὴ τὸ περὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Νομοσχέδιον, ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐξῆς ἐπ' αὐτοῦ παρατηρήσεις.

Τὸ Νομοσχέδιον δὲν μεταβάλλει κατ' ἄλλο τι τὰς ὑπαρχούσας ἤδη περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν διατάξεις, εἰμὴ καθόσον ὀργανίζει καταλληλότερον τὰς κεντρικὰς ἐξ αὐτῶν καὶ προσθέτει σταθμαρχεῖα καὶ φυλακεῖα ὑγειονομικὰ οὐχὶ μόνον ὅπου δὲν ὑπῆρχον παντάπασι τοιαῦτα, ἀλλὰ καὶ ὅπου τελωνιακοὶ καὶ λιμενικοὶ ὑπάλληλοι ἐξεπλήρουν τὰ τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων καθήκοντα, χωρὶς νὰ ἦναι ἐπιτετραμμένον εἰς τὰ μέρη ὅπου τοιοῦτοι φύλακες ὑπῆρχον νὰ ἀποβιβάζωνται καὶ φορτόνωνται πραγματεῖαι. Τὸ σύστημα τοῦ Νομοσχεδίου ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ τὰ μάλιστα λυσιτελὲς εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, διότι κατ' αὐτὸ εἰς περισσότερα παρὰ κατὰ τὸ ὑπάρχον σύστημα μέρη τὰ πλοῖα δύνανται νὰ συγκοινωνῶσιν ἐλευθέρως, νὰ ἐκφορτώνωσιν ἐνταῦθα, καὶ νὰ ἐξάγωσι τὰς πραγματείας των οἱ ἔμποροι ὅπου ἴσως συμφέρει εἰς αὐτοὺς περισσότερον, καὶ νὰ μὴν ἀναγκάζωνται, ὑποβαλλόμενοι εἰς δαπάνας μεγαλητέρας καὶ ὑποκείμενοι εἰς ἀργοπορίας, νὰ ἐνεργῶσι τὰς εἰσαγωγὰς καὶ ἐξαγωγὰς τῶν πραγματειῶν μόνον εἰς τὰ ὀλίγα μέρη τοῦ Κράτους εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι καθιδρυμένοι κεντρικαὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαί.

Ἀναγνωριζομένου τοσούτων ἐπωφελοῦς τοῦ συστήματος τούτου, εἴτετο καὶ ὁ διορισμὸς σταθμαρχῶν καὶ ὑγειονομικῶν φυλάκων ἱκανῶν, διότι ἄλλως παραδιδομένης τῆς ὑπηρεσίας ταύτης εἰς χεῖρας ἀνθρώπων μὴ παρεχόντων πολλὰς ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὸν χαρακτῆρα των, ἠδύνατο νὰ κινδυνεύσῃ ἡ δημόσιος ὑγεία, διὰ τῆς διαδόσεως κολλητικῶν νοσημάτων εἰς τὸν τόπον μας, καὶ εἶναι ἀναντίρρητον, ὡς παρατηρεῖται εἰς τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἔκθεσιν, ὅτι εἶναι συμφερώτερον νὰ ἀνατίθενται τὰ καθήκοντα τῶν τελωνιακῶν φυλάκων, σήμερον μάλιστα ὅτε ἐσωτερικὸν τελώνιον δὲν ὑπάρχει, καὶ τὰ τῶν λιμενικῶν, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ τοὺς ὑγειονομικοὺς φύλακας, οἵτινες, ὡς εἴπομεν, θέλουν ἔχει περισσοτέραν ἱκανότητα, ἢ τὰ τῶν τελωνταίων εἰς τοὺς πρώτους, διὰ τοὺς ὁποίους τόσα προσόντα δὲν ἀπαιτοῦνται ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ὑπηρεσίας των. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κεντρικῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν δὲν αὐξάνει εἰμὴ κατ' ὀλίγον ἀλλὰ καὶ αὗται διαιροῦνται εἰς τρεῖς κλάσεις λόγῳ τῆς οἰκονομίας τῶν ἐξόδων, ἀναλόγως τῆς μεγαλητέρας ἢ μικροτέρας κινήσεως τοῦ λιμένος, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐρχομένων ὑπὸ κάθαρσιν πλοίων, ἀνθρώπων κτλ.

Κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὁ ἀριθμὸς τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων αὐξάνει κατὰ δύο, ἀλλὰ καὶ τὴν αὔξησιν ταύτην ἀπαιτεῖ ἀναποφεύκτως ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐμπορίου, διότι ὅλη ἡ δυτικὴ παραλία τοῦ Κράτους εἶναι ἐστερημένη λοιμοκαθαρτηρίων· ἐκτὸς τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τούτων ἐπιτρέπεται εἰς τὰς νήσους τὰς πολὺ ἀπεχούσας τῶν γενικῶν λοιμοκαθαρτηρίων νὰ συγήσωσι τῇ δαπάνῃ τοῦ δήμου λοιμοκαθαρτήριον, τὸ ὁποῖον παρέχει ἐπίσης μεγάλας εὐκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ὅθεν τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐμπορίου μας αἱ διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου δικαιολογοῦνται πληρέστατα, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς δημοσίου ὑγείας· δὲν ὑπάρχει, λέγομεν, καθ' ὁλοκληρίαν, διότι ἀφ' ἑνὸς εἶναι ἀναγκαῖον νὰ φυλάττωνται ὑπὸ φυλάκων ὑγειονομικῶν ὅλα τὰ μέρη διὰ τῶν ὁποίων δύναται νὰ λάβῃ συγκοι-

νωνίαν τὸ Κράτος, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐλευθερίας τῶν συγκοινωνιῶν διὰ τῆς ἀποβιβάσεως πραγματειῶν, ζώων καὶ ἀνθρώπων, καθίστατο ἐπικίνδυνος, ὡς καθιστῶσα εὐκόλωτέραν τὴν διάδοσιν μολυσματικῶν νοσημάτων εἰς τὸν τόπον· τὸ συμφέρον ὅμως τοῦ ἐμπορίου προσετάτει νὰ ὑποστῇ τὸν κίνδυνον τῆς δημοσίου ὑγείας ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ προλάβῃ προσδιορίζουσα ἐπὶ τοῦ παρόντος πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν μόνον τὰς μᾶλλον ἀκινδύνους.

Κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε ὑγειονομικὸν σύστημα δαπανῶνται διὰ τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς δρ. 177.194 συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα κατ' ἀβάλλουν τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν διὰ τοὺς μὲ τὰ καθήκοντα τῶν ὑγειονομικῶν φυλάκων ἐπιφορτισμένους τελωνειακοὺς καὶ λιμενικοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους ὅμως δύνανται νὰ ἀναπληρώσουν ἤδη οἱ σταθμάρχαι καὶ ὑγειονομικοὶ φύλακες. κατὰ δὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου παραδεχόμενον σύστημα, τὸ ποσὸν τῆς δαπάνης ἀναβαίνει εἰς δραχ. 27.060 προτεινόμενον ἐπομένως διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ὑπάρχοντος καὶ τοῦ προτεινομένου συστήματος 90 περίπου χιλιάδων δραχμῶν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ὅταν ἡ συγκοινωνία καταστῇ εὐκολωτέρα καὶ τὸ ἐμπόριον ἀναπτυχθῇ, εὑρίσκουν τὰς ὑποίας ἀπαιτεῖ εὐκολίας, αἱ εἰσπράξεις τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων θέλουν αὐξηθῆ, καὶ ἐπομένως ἡ δαπάνη δὲν θέλει εἶσθαι καθ' ὁλοκληρίαν εἰς βάρος τοῦ ταμείου, ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ Κυβέρνησις ὑπόσχεται νὰ κάμῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἄλλας οἰκονομίας, διορίζουσα, ὅπου ἡ ὑπηρεσία τὸ ἐπιτρέπει, ἕνα μόνον ὑπάλληλον ἐπιφορτισμένον τὰ τε ὑγειονομικὰ καὶ τὰ τοῦ λιμενικοῦ καθήκοντα, διὰ νὰ μὴ γίνεται διπλῆ δαπάνη. Οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ διότι ἡ παραδοχὴ ἐπωφελεστέρου διὰ τὸ ἐμπόριον συστήματος ἔπρεπεν ἀναγκαίως νὰ ἐπιφέρῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος αὔξησιν τῆς δαπάνης, ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεῖσθη καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὰς διατάξεις τοῦ Νομοσχεδίου παραδεκτάς.

Τὸ προσωπικὸν τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ὅτι εἶναι μόλις ἱκανὸν διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐπομένως δὲν ἐνόμισεν ἀναγκαίαν τροποποίησιν τινα ἐπὶ τούτου· ἐπίσης ἀναγκαίους εὗρεν καὶ τοὺς ἐπιθεωρητάς, διότι ἡ σημαντικότης τοῦ κλάδου τούτου τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖ πρόσωπα ἐποπτεύοντα ἀμέσως τὴν διαχείρισιν αὐτῆς καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων της· καὶ ἕτοιμα νὰ πράξουν ὅπου συμβεβηκός τι, ἀφορῶν τὴν ἀσφάλειαν τῆς δημοσίου ὑγείας, ἀπαιτεῖ

πρὸς διάλυσιν τῶν δυσκολιῶν τὴν παρουσίαν των. Ὡς πρὸς τὴν μισθοδοσίαν ὅμως τῶν ὑπαλλήλων τούτων, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισεν ἀναγκαίας τὰς ἀκολούθους τροποποιήσεις, οὐχὶ μόνον λόγῳ οἰκονομίας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀναλογία τῆς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ μισθὸς τῶν ἐπιθεωρητῶν νὰ προσδιορισθῇ εἰς δραχ. 280 κατὰ μῆνα· τοῦ γραφείου τοῦ ὑγειονομείου ἀ. τάξεως εἰς δρ. 80, καὶ τοῦ βοηθοῦ εἰς δρ. 70.

Ἐπίσης τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας τῶν λιμοκαθαρτηρίων εἶναι μετριώτατον, ἡ μισθοδοσία ὅμως τοῦ γραμματέως τῶν λιμοκαθαρτηρίων 2. τάξεως πρέπει νὰ προσδιορισθῇ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἰς δραχ. 80, εἰς δὲ τὰ τῆς τρίτης τάξεως νὰ μὴ προσδιορίζεται παντοτε γραμματεύς, ἀλλ' ὅταν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτῇ, καὶ οὗτος μὲ δραχ. 60 κατὰ μῆνα.

Ἡ διατήρησις τῆς δημοσίου ὑγείας καὶ ἡ ἐμψύχωσις συναμα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς αὐτοῦ λιμένας εἶναι καλά, τὰ ὁποῖα πᾶσα πατρικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ περιποιῆται πρὸς εὐτυχίαν τῆς κοινωνίας, ἐφ' ἧς ἄρχει.

Ὑπὸ τοιαύτας ἀρχὰς καὶ αἰσθήματα ἐμπνεομένης τῆς Κυβερνήσεώς μας, Κύριοι, ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς εἰσήνεγκε τὸ προτεινόμενον Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὰς εὐεργετικὰς διατάξεις δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ παραδεχθῇ παμψηφεὶ ἡ ἐπιτροπή σας, πεπεισμένη ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ ὁλόκληρος, ἐκτιμῶσα τὰ πλεονεκτήματα αὐτοῦ, θέλει παραδεχθῇ τὴν γνώμην της.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Χατζίσκος,	Ι. Οἰκονόμου,
Ι. Καραγιαννόπουλος,	Δ. Α. Ζώτος,
Ι. Ν. Φλέτσας,	Σ. Ι. Κάνδυας,
Ε. Μ. Παρίτσης,	

Ὁ Εἰσηγητὴς Ι. Ζάρκος.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν γηπέδων καὶ ὀρυχείων τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταμένων διὰ πραγματικῶν βαθμῶν ἀξιωματικῶν εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν βουλήν.

«Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ § 2 τοῦ 10 ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως τῆς 3 Σεπτεμβρίου ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν χηρῶν κλ. Νομοσχέδιον· τῶν ἐπὶ τούτου παρατηρήσεων της ἡ ἐπιτροπὴ προτάττει σύν-

τέκνων των, πρέπει νὰ ἔχωσι δικαίωμα νὰ κληρονομήσωσι τὸ εἰς αὐτοὺς λόγῳ ἀποζημιώσεως διδόμενον. Ἡ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν σχέσις εἶναι ἐπίσης στενὴ, ἀλλ' οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν παράγει, καὶ ἐπομένως ὀρθῶς δὲν συμπεριλαμβάνονται οὗτοι παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὴν τάξιν τῶν κληρονόμων.

Κατὰ συνέπειαν τούτων ἡ ἐπιτροπὴ παραδεχομένη τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου νομίζει ἀναγκαῖον νὰ τροποποιηθῇ τὸ α. ἄρθρον αὐτοῦ ὡς ἑρεξῆς·

« Τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας κτλ. χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας αὐτῶν, τὰ τέκνα, καὶ ἀποθανόντων τούτων, εἰς τοὺς κατιόντας των· αἱ χῆραι καὶ ἕκαστον τῶν τέκνων ἀπολαμβάνουν ἴσην μερίδα εἰς τὴν κληρονομίαν, οἱ ἔκγονοι δὲ λαμβάνουν ὅλοι ὁμοῦ τὴν εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν ἀνήκουσαν, εἴτε μετ' ἄλλων ἐκγόνων συντρέχουν, εἴτε μετὰ τῶν τέκνων ἢ τῶν χηρῶν τοῦ ἀποθανόντος.

« Ἐν ἐλλείψει ὅλων τούτων τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας ἀνήκει κατ' ἴσην μερίδα εἰς τοὺς πατέρας, εἰς τὰς μητέρας ἐκείνων, ἢ εἰς τὸν ἐπιζῶντα ἐξ αὐτῶν καθ' ὁλοκληρίαν. »

Τοὺς λόγους δι' οὓς συμπεριέλαβεν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τοὺς ἐκγόνους ἀγωνιστῶν ἐξέθεσεν ἤδη, ὡς καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς παρέλειψε συμφώνως μὲ τὸ Νομοσχέδιον τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφάς· ἐνόμισε δὲ ἀναγκαῖον νὰ ὁρίσῃ εὐκρινῶς τὰς μερίδας αὐτῶν, διὰ νὰ μὴ γεννηθῶσιν αἱ κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον ὑπάρχουσαι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀμφισβητήσεις· μεταξὺ τῶν τέκνων καὶ τῶν χηρῶν τὰ μερίδια πρέπει νὰ ἦναι ἴσα καθὰ καὶ τὸ Νομοσχέδιον σημειοῖ, ἀλλ' ὡς πρὸς τοὺς κατιόντας τῶν τέκνων ἠκολούθησεν οὐχὶ μόνον τῶν διασημοτέρων νομοδιδασκάλων τὰς γνώμας, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτὴν, διότι οἱ κατιόντες τῶν τέκνων, ἀντιπροσωπεύοντες τὸν πατέρα αὐτῶν ὑπεισέρχονται εἰς τὴν κληρονομίαν, ἐνδεδυμένοι τὰ δικαιώματα μόνον ἐκείνου, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ κληρονομῶσι κατὰ ῥίζας εἰς πᾶσαν περίπτωσιν.

Τὸ 4. ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀφαιρετέον, καὶ μέρος τῶν λόγων ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν γνωμοδότησίν της ταύτην ἀνέφερεν ἤδη εἰς τὸ προοίμιον τῆς ἐκθέσεως· σκοπὸς τοῦ ψηφίσματος εἶναι νὰ λάβωσι ταὺς βαθμοὺς των οἱ σημειωθέντες εἰς τὰ μητρῶα καὶ μέρος βαθμολογηθέντες, ἢ, ἂν ἀπέθνησκον οὗτοι, νὰ ἀπολαύσωσι τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν οἱ κληρονόμοι των, ἄλλως οἱ βαθμολογηθέντες, ἢ προικοδοτήθησαν, ἢ προτιμήσαντες νὰ μένωσιν ἐν ἐνεργείᾳ παρητήθησαν ἑκουσίως

τομον ἔκθεσιν τῶν λόγων καὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ ψηφίσματος τούτου, διὰ νὰ στηρίξῃ ἐπ' αὐτοῦ τὰς ὁποίας ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου προτίθεται νὰ φέρῃ τροποποιήσεις.

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐποχὴν ἐπιτροπαὶ ἐξεταστικαὶ τῶν ἐχόντων στρατιωτικὰς ἐκδουλεύσεις διεδέχθησαν ἡ μία τὴν ἄλλην, καὶ ἐρευνήσασαι κατὰ ἄξιον εἰς τὰ Μητρῶα ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἔκριναν ἀξίους νὰ βαθμολογηθῶσιν. Αἱ γνωμοδοτήσεις ὅμως τῶν ἐπιτροπῶν τούτων δὲν ἐπραγματοποιήθησαν καθ' ὁλοκληρίαν, διότι εἷς τινας μόνον ἐκ τῶν καταταχθέντων εἰς τὰ Μητρῶα ἐδόθησαν οἱ σημειωθέντες βαθμοί· τὰ πνράπονα τῶν λοιπῶν, ἀπαιτούντων τὰ ἀναγνωρισθέντα δικαιώματά των, παρήγαγον τὸ ψήφισμα, περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὁποίου πρόκειται, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16 Μαρτίου τῆς Συνελεύσεως γενομένης προτάσεως περὶ τοῦ ψηφίσματος τούτου· σκοπὸς ὅθεν αὐτοῦ εἶναι νὰ βαθμολογηθῶσιν οἱ σημειωθέντες εἰς τὰ Μητρῶα καὶ μὴ λαβόντες τοὺς βαθμούς των, ἂν δὲ οὗτοι δὲν ἐπιζῶσι, τὰ ἐκ τοῦ βαθμοῦ των δικαιώματα νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τοὺς κληρονόμους των.

Τὰ πρόσωπα τῶν κληρονόμων δὲν ὥρισεν ἡ Συνέλευσις, ἀναθέσασα εἰς τὴν Νομοθετικὴν Ἐξουσίαν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς 23 Φεβρουαρίου· διὰ νὰ ὁρισθῶσιν ὅθεν ταῦτα πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ γράμματα τῆς μισθοδοσίας τοῦ βαθμοῦ δίδονται ὡς ἀποζημιώσεις τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεων καὶ θυσιῶν, ἐπομένως ἀνταλλαγμα τῶν κερδῶν καὶ τῶν πόρων τοὺς ὁποίους ἔπερνθη ὁ ἀγωνισθείς, προτιμήσας τὸ τῆς πατρίδος ἀπὸ τὸ ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον· τῶν πόρων τούτων ἤθελον ἀπολαύσει κατὰ πρῶτον λόγον οἱ κατιόντες, ἀλλ' ἅπαντες ἀδιακρίτως, οὐχὶ μόνον διότι κατὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἀποθανόντων τῶν τέκνων, τῶν ἀγωνισθέντων ζώντων ἔτι αὐτῶν, ἤθελον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι κατ' ἀνάγκην περιβάλῃ καὶ τὰ τέκνα ἐκείνων, ἀλλὰ καὶ διότι τὰ τελευταῖα ταῦτα ἤθελον ἀνατραφῇ καλῶς, ἢ ἄλλως ἤθελον ὠφεληθῇ, ἂν οἱ γονεῖς των ἀπελάμβανόν τι ἀπὸ τοὺς ἰκανοὺς των· ἄλλως τε οὐδεμία νομοθεσία καθιέρωνεν ἀνισότητα μεταξὺ τῶν διαφόρων βαθμῶν κατιόντων κληρονόμων. Εἰς τὴν τάξιν τῶν τέκνων κατατάττονται καὶ αἱ χῆραι τῶν ἀγωνισθέντων, αἵτινες ἐστερήθησαν πάσης ἀναπαύσεως καὶ περιβάλψεως ἕνεκα τῶν ἀγώνων τῶν συζύγων των, καὶ πάσης περιουσίας. Κατὰ δεύτερον λόγον οἱ γονεῖς τῶν ἀγωνιστῶν, στερηθέντες τῆς διατροφῆς τὴν ὁποίαν εἶχον δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν

τοῦ δικαιώματος τῆς προικοδοτήσεως καὶ ἐλάμβανον τὸν μισθὸν τοῦ ἑξαμήνου των, δὲν πρέπει ἐπομένως νὰ ἀναζητῶσι τὸ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀπεποιήθησαν· καὶ ἴσως ἀφοῦ διὰ τῆς ἰδίας ἐλάλησαν μετ' ὀλίγας συνεπληρώθη τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἤθελον. λάβει εἰς γραμμάτιον, ἄλλως τε οἱ τοιοῦτοι ἐνόμισεν ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ὑπάγονται εἰς τὸ γενικὸν ληφθησόμενον μέτρον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Χ. Καπετανάκης,
Α. Σ. Δανιόπουλος,
Δ. Κρεστενίτης
Ν. Κορφιωτάκης,
Γ. Γουδήτης,
Ὁ Ἐκπρόσωπος
Ι. Ζαχαρόπουλος

Ἀνεγνώσθη ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτησις τοῦ περὶ νοσυλλεξίας Νοσοσχεδίου, καὶ ἐπ' αὐτῆς, προφάσει τῆς Βουλῆς προσκληθεῖσαι οἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ θέλοντες ν' ἀντείπωσι. Οὐδεὶς δὲ ἀντεῖπόντο, ἐψηφοφορήθη δι' ἀναμαστικῆς κλήσεως ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπὶ τῆς ψηφοφορίας λεκτῶν ΚΚ. Καραγιαννοπούλου καὶ Γουζουάση, καὶ διὰ ταύτης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ὡς παμψηφεί, κατὰ τὸ προταθὲν πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ Νοσοσχεδίου περὶ τοῦ ὀφειλομένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀριθμοῦ νοσυλλεκτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογιωτατίδης	Ναί	Μ. Λίτσης Χ. Μελέτη	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Π. Βαρβόγλης	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ρ. Παϊαμίδης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Γ. Ρ. Βελιώτης	Ν.
Γ. Γούλμης	Ν.	Θ. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης, Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Κόρης	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Δ. Τσόκρης	ἀπὼν	Νικητ. Σαμαρτελόπουλος	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Βλάσης	Ν.	Ι. Φαρμάκης	ἀπὼν
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς, Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπόντες	Κ. Βέϊκος	Ν.
		Μ. Ἰατρός	ἐν ἀδείᾳ

Σ. Βλάχος	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν	Σ. Μπακόπουλος	Ν.
Α. Λαπουσιάδης.	Ν.	Δ. Μπιμπίλης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Δ. Τζαγκουράκος	ἐν ἀδείᾳ	Πικουλάκης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Φραϊτζάς	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀσθενὴς
Ι. Κρανιώτης	ἀπὼν	Α. Καλλιμαρτάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Α. Ζώτος	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	ἀσθενὴς
Νίκος Θεοῦ	Ν	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Γουζουάσης,	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.	Παπ. Κυρ. Τζαμάλας	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Σ. Α. Στεφανόπουλος, Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
		Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σίλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.	Κ. Προβελέγγιος	ἀσθενὴς
Ν. Δελέντας	Ν.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ἱδρ. ἀνδ. Σωτηρίου	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Σταμάτιος Δερβὰς	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Α. Παππαζώρης	Ν.
Α. Νοταρᾶς, Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
		Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Εὐστρ. Οἰκονομόπουλος.	Ν	Θ. Κ ζάνης	Ν.
Δ. Κυριακόδας	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δρόσος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς	Στάϊκος	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Γ. Φεγγαρᾶς	ἀπών	Κ. Κανάρης	ἀπών
Γ. Δερνιτσώτης	Ν.	Σταματάρας	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς		

Ἐπὶ δὲ τῶν καθ' ἕκαστα, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ πρώτου ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, παρετήρησέ τις ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ πρέπει νὰ θεραπευθῇ, ἀλλ' ὄχι διὰ μέτρων προκαλούντων καταχρήσεις, τὰς ὁποίας προκαλεῖ ἀναμφιβόλως τὸ παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου προτεινόμενον μέτρον τῆς νέας κληρώσεως, καθὼς καὶ ἐκεῖνο τὸ παρὰ τῆς τροπολογίας. Καθυστεροῦντες βέβαια εἶναι οἱ δραπετεύοντες ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καὶ οἱ ἀποθανόντες, ἀλλὰ καὶ τούτους δυνάμεθα νὰ ἀναπληρώσωμεν διὰ τῶν σχετικῶν ἀριθμῶν. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ ἀπαιτοῦνται **1700** ἄνδρες, ἐκ τούτων καθυστεροῦνται **1600** περίπου, πρέπει λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ ζητήσῃ τοὺς ἀπολειπομένους **100** καὶ νὰ συλλέξῃ διὰ νέας κληρώσεως αὐτούς, σπεύδουσα διὰ παντὸς μέσου νὰ συλλάβῃ τοὺς καθυστεροῦντας **1600** αὐτούς, ἢ τοὺς σχετικοὺς ἀριθμοὺς ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων ἢ ἐκτὸς τοῦ Κράτους δραπετευσάντων ἐκ τούτων.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι αἰτία τῆς ἐλλείψεως ταύτης τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἶναι τὸ πλημμελὲς τοῦ Νόμου καὶ αὐταὶ αἱ τελευταῖαι περιστάσεις. Περὶ τῆς συμπληρώσεως αὐτοῦ εἰσὶ τρεῖς διάφοροι γνῶμαι ἡ τοῦ Ὑπουργείου, ἡ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἡ τοῦ προαγορεύσαντος. Διὰ τῆς τελευταίας τούτου γνώμης προσγίνεται ἡ αὐτὴ ἀδικία, διότι εἶναι ἐπίσης ἄδικον νὰ στρατολογηθῶσιν οἱ ἀκόλουθοι ἀντὶ τῶν ἀποθανόντων ἢ δραπετευσάντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ὡς εἶναι ἄδικον νὰ ὑποκύψῃ εἰς νέαν κλήρωσιν ἐπαρχία τῆς ὁποίας οἱ νεοσύλλεκτοι ἐλήφθησαν. Ἡ ἔλλειψις διορθοῦται διὰ νέας κληρώσεως τοῦ ἐλλείποντος ἀριθμοῦ, διανεμομένου αὐτοῦ εἰς τὰς ἐπαρχίας παρὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἤδη συγκεκροτημένα, καὶ τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν εἶναι διαλελυμένα, καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπιψηφισθῇ ὁ Νόμος καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας, διότι καὶ ἐνταῦθα ταχέως τελειόνει καὶ ἐκεῖ θέλει προτιμηθῇ διὰ τὴν ἀνάγκην. Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ δὲ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν νὰ ληφθῶσι **500** μόνον ἐκ τῶν καθυστερούντων, καὶ οἱ λοιποὶ νὰ ἀναλογισθῶσι καὶ ληφθῶσι διὰ νέας κληρώσεως.

Μετέτινα δὲ εἰπόντα ὅτι δικαιότερον εἶναι νὰ περιορισθῶμεν

ἤδη εἰς τὸν ἀριθμὸν, τὸν ὁποῖον καὶ κατὰ τὸ **1843** ἔλαβεν ἡ Κυβέρνησις τῶν **733**, καὶ τοῦτον μὲν νὰ λάβωμεν διὰ νέας κληρώσεως μετὰ τὴν ἀναλόγισιν τοῦ ἀριθμοῦ κατὰ τὰς Διοικήσεις παρὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἢ παρὰ τῶν Διοικητῶν, ἂν ὡσιτοῦτα δ' ἀλελυμένα ἕως τότε, τὸ δὲ ὑπόλοιπον νὰ ληφθῇ παρὰ τῶν καθυστερούντων, ἀφοῦ προηγουμένως τὸ Ὑπουργεῖον ὑποβάλῃ Νόμον τέλειον περὶ τοῦ τρόπου τῆς συλλήψεως αὐτῶν· καὶ ἂν συλληφθῶσι πλείους τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς συμπλήρωσιν, τότε δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς ἀπὸ τὴν νέαν κλήρωσιν κατ' ἀναλογίαν.— Ὁ Εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι, ἡ κατὰ τὰ **1843** γενομένη ἐλάττωσις προῆλθεν ἀπὸ λόγους μᾶλλον οἰκονομικούς, ἤδη δὲ πᾶσα εἰς τοιοῦτον μέτρον προσφυγὴ θέλει ἐμποδίσει τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ. Ὅτι ἡ ἰσότης τοῦ ἀριθμοῦ πρέπει νὰ τηρηθῇ εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας, καθόσον ὅλαι ὀφείλουσι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον· καὶ ὅτι τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ δεύτερον ἀγορεύσας προσέφυγεν ἐντὸς ὀλίγου θέλουσι διαλυθῇ, διότι ἴσως προσεγγίζουσιν εἰς τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν, τὰς ὁποίας ὁ περὶ Ἐνόρκων Νόμος τοῖς ἀνέθηκεν.

Εἷς τούτων ἄλλος ἀντεῖπεν ὅτι μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν οὕτω τοῦ Νομοσχεδίου δύναται νὰ παρατεθῇ ἡ διάρκεια τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ἐγκυκλίου ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης· ὅτι ἀληθῶς ὑπάρχουσι δυσκολίαι διὰ τὴν σύλληψιν ὅλων τῶν καθυστερούντων, ἀλλ' ἡ παραδοχὴ τοῦ Νομοσχεδίου θέλει ἐπιφέρει πολλὰ ἀτοπήματα, διότι οἵ τε Δῆμοι πρὸς ἀλλήλους καὶ αὐταὶ αἱ ἐπαρχίαι ὀφείλουσιν ἄνισα ποσά, κατὰ τοῦτο δὲ θέλουσιν ὑποχρεωθῇ τινες μὲν νὰ ἀποδώσωσι πλείους τῶν καθυστερούντων, τινὲς δὲ ἴσους μὲ ἄλλας ἐπαρχίας, ἐν ᾧ αὐταὶ σύδόλως καθυστέρησαν, καὶ οὕτω διὰ τούτου ἐνισχύεται ἥ τε καθυστέρησις καὶ ἡ ὑπεκφυγὴ τῶν καθυστερούντων· καὶ ὅτι γενομένων πολλῶν παραπόνων ἐν ἀρχῇ κατὰ τῆς ἀπογραφῆς, καὶ πολλῶν καθυστερησάντων, ἡ Κυβέρνησις ἐξέδοτο κατὰ τὰ **1837**, ἢ **1838** ἐγκύκλιον ἀναστείλασαν τὴν σύλληψιν τῶν ἀκολούθων μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ περὶ συλλήψεως τῶν καθυστερούντων Νόμου. Μὲ τοῦτο δὲ σύμφωνα καὶ ἤδη πρέπει νὰ προσδιορισθῇ τὸ ὑπόλοιπον, τὸ ὁποῖον μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν καθυστερούντων ἀπαιτεῖται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ, τοῦτο καὶ νὰ ἀναλογισθῇ κατ' ἐπαρχίας καὶ διὰ νέας κληρώσεως νὰ συλλεχθῇ, τὸ δὲ ἄλλο νὰ ἀποτελεσθῇ ἀπὸ τὴν σύλληψιν τῶν καθυστερούντων μετὰ τὴν ἔκδοσιν εἰδικοῦ περὶ τούτου Νόμου, τοῦ ὁποίου ἡ

ἀνάγκη καταραίνεται καὶ διὰ τὴν πεῖψιτωσιν, καθ' ἣν μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου εἰσέλθωσιν εἰς τὸ Κράτος καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δραπετεύσαντες.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος ὑποδείξας τὸ πλημμελὲς τῆς ἐκθέσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, διότι δὲν ἀναφέρει ἐντὸς πόσης προθεσμίας ὀφείλουσιν αἱ ἀρχαὶ νὰ συλλάβωσι τοὺς καθυστεροῦντας, καὶ διότι διὰ τοῦ προτεινομένου μέτρου οἱ δραπετεύσαντες θέλουσι καταβάλλει πᾶσαν σπουδὴν διὰ νὰ ἀποφύγωσι τὴν συλλογήν των, ἐφ' ᾧ μετὰ τῶν ἀναλογισμῶν τῆς νέας κληρώσεως θέλουσι μένει ἐλεύθεροι πάσης ὑποχρεώσεως, ὑπεστήριξε τὸ παρὰ τῶν προαγορευσάντων δύο προταθὲν μέτρον μὲ τὴν προσθήκην ὅτι, ἂν ὁ ἀριθμὸς τῶν συλληφθέντων ὑπερβῇ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν μετὰ τῶν 733, τότε νὰ ἐλαττωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Δήμων, οἵτινες ἔχουσι τὸν ἀνώτερον ἀριθμόν. Ἀντέκρουσε δὲ τοὺς εἰπόντας τὸ ἄνισον τῆς καθυστερήσεως τῶν Δήμων καὶ Ἐ αρχιῶν, παρατηρήσας, ὅτι τὸ χρέος τοῦτο εἶ αι προσωπικὸν καὶ ὄχι κτηνωτικόν, καὶ ὅτι πᾶς Νόμος, ὅστις περὶ καθυστερούντων θέλει συνταχθῇ ἢ ἤδη δύναται νὰ ἔχῃ ὀπισθοδρομικὴν δύναμιν, ἀλλὰ θέλει ῥυθμίζει μόνον τὸ μέλλον.

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν του Πρόεδρον ἀντεπροέδρος.

Σύμφωνος δὲ μὲ τὸν προλαλήσαντα ἕτερος Βουλευτὴς ἐξέθηκεν ὅτι διακρίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν νεοσυλλέκτων ἀπαιτούμενος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς προσλήψεως αὐτῶν, εἰς πρὸς τὸ πρῶτον εἶναι οἱ προλαλήσαντες συνεφώνησαν, παρεδεχθέντες τὸ προτεινόμενον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἀριθμὸν τῶν 1785 ἀνδρῶν, εἰς πρὸς τὸ δεύτερον καὶ ὁ προτεινόμενος κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τρόπος τῆς προσλήψεως αὐτῶν καὶ ἡ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς πρότασις ἐπ' αὐτοῦ τοποθετηθεῖσα δὲν ἐγγυᾶται δίκαιον καὶ βέβαιον ἀποτέλεσμα, διότι καὶ τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς στηρίζονται εἰς ὑπολογισμοὺς συλλεγομένων στρατιωτῶν ἐκ τῶν καθυστερούντων τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ἐν ᾧ οὐδεμία βεβαιότης ὑπάρχει περὶ τοῦ συλλεγθησομένου ποσοῦ. Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ ὑπολογίσῃ ὅσον δύνανται ὀλιγώτερον ἀριθμὸν συλλεγθησόμενον ἐκ τῶν καθυστερούντων ἀπὸ τοὺς ἄλλους διὰ νέας κληρώσεως, διὰ νὰ ἦναι οὕτω βεβαία ἡ στρατολογία, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν ἤθελον συλλεχθῇ ἱκανοὶ ἐκ τῶν καθυστερούντων, νὰ δύνανται τὸ

Ὑπουργεῖον νὰ προσλάβῃ αὐτοὺς ἄλλως, καὶ νὰ μὴν εὑρεθῇ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἔλλειψις εἰς τὸν Στρατόν. Ἡ δὲ προαθεῖσα παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τροπολογία εἶναι πλημμελὴς διὰ τοὺς προεκτεθέντας ἀπό τινα τῶν προλαλησάντων δύο λόγους. Ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει ἢ νὰ ὁρισθῇ νὰ ὁρισθῇ εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν νεοσυλλέκτων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς καθυστεροῦντας τῶν παρελθόντων ἐτῶν, νὰ ὁρισθῇ ὅσον εἶναι δυνατὸν ὀλιγώτερος συλλεγθησόμενος ἀριθμός, διὰ νὰ ἦναι ἡ Κυβέρνησις πάντοτε ἐντὸς τῆς βεβαιότητος, χωρὶς νὰ ὑποπέσῃ εἰς ἐλλειψιν, διότι, ὅταν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν τὰ αἴτια τῆς καθυστερήσεως τοσούτου ἀριθμοῦ νεοσυλλέκτων, τὰ ὁποῖα κυρίως εἶναι ἡ ἀτέλεια τοῦ Νόμου εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις κατὰ τῶν δραπετευσάντων καὶ ἀποκρυπτομένων, θέλει πεισθῇ, ὅτι σήμερον μᾶλλον παρὰ ὅτε καὶ τὰ ἔκτακτα μέτρα πρὸς ὑποχρέωσιν, ὡς ἐγίνοντο πρότερον, δὲν συγχωροῦνται ἤδη, καθίσταται ἔτι δυσκολώτερα ἡ συλλογὴ τῶν κληρούχων. Ὅτι κ θ ὅσον ἀφορᾷ τοὺς καθυστεροῦντας, σὺ φρονεῖ μὲ τὴν παρατήρησιν ἐν τῷ πολλάκις τοῦ νὰ καθυποβληθῇ Νόμος περὶ τοῦ τρόπου τῆς συλλογῆς αὐτῶν, διὰ νὰ πολληθῶσι δι' αὐτοῦ τὰ αἴτια τῶν καθυστερήσεων καὶ αἱ ἐνεχόμεναι κατ' ἐγρέπειαι. Ὅτι διὰ τὰ τὰ νὰ ὁρισθῇ τὸ ποσὸν τῶν διὰ τὸ ἔτος 1845 νεοσυλλεγέντων καὶ ὅσον εἶναι δυνατὸν ὀλιγώτερος ἀριθμὸς ἐκ τῶν καθυστερούντων. Ἐν περιστάσει δὲ καθ' ἣν οἱ ἐνταλλάκτοι τοῦ ἔτους 1845 μετὰ τῶν συλλεγθησομένων καθυστερούντων ἤθελον ὑπερβῆ τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ, τότε ὁ ἀριθμὸς τῶν μᾶλλον ἀνώτερον ἀριθμὸν ἐκ τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ 1845 νὰ καταλαμβάνεται ἀπὸ τὰς ὑποχρεώσεις ἀπὸ τὸν προσλαμβάνοντα καθυστεροῦντα τοῦ Δήμου του. Τοιουτοτρόπως ἡ ὁρισθεῖσα ἢ ὁρισθησομένη ὡρισμένως τοὺς δραπέτας, καὶ θέλουσι προληφθῆ τὰ τοιαῦτα καὶ εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν τοῦ παρόντος ἔτους. Πρὸς τοῦτο σκοπὸν δὲ τοῦτον εἰθεώρησε ἀναγκαῖον, ἂν εἰς τὸ περὶ ἐπιγραφῆς Νόμου, ὃν ὑποβάλλει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θέλει καθυποβληθῇ εἰσέτι εἰς τὴν Βουλήν, ἐν περιέχονται ποιναὶ διατάξεις κατὰ τῶν δραπετευσάντων, ἀποκρυπτόντων ἢ ἄλλων μέσων πρὸς ποιον ἦν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, νὰ τεθῇ ἐντὸς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρθρον περὶ τούτων οἱονεὶ παράρτημα.

Ἕτερος ὑπέρμαχος τῆς ἀσφαλοῦς παραδοχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ἐξέθηκεν ὅτι ἡ προταθεῖσα πρακτικὸς γνώμη περὶ τῆς παρὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων διανομῆς τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τοὺς

δήμους ἑκάστης ἐπαρχίας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκπληρωθῇ, διότι τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια συνῆλθον ἤδη ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς συνταξεως τῶν ὁρκωτικῶν καταλόγων, καὶ τινα ἐξ αὐτῶν ἴσως ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκόν των αὐτό, καὶ ἂν δὲ ἦναι δυνατὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος Νόμου νὰ διαμείνωσί τινα ἐξ αὐτῶν, πάλιν τοῦτο δὲν ὠφελεῖ, διότι ἐντὸς τοῦ Νόμου πρέπει νὰ τεθῶσιν ὁριστικαὶ διατάξεις περὶ τῆς διανομῆς τῶν νεοσυλλέκτων ἢ παρὰ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων ἢ παρὰ τῶν Διοικητῶν. Ὅτι ἐπίσης ἡ προτεινομένη παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τροπολογία δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ, διότι ἡ στρατολογία δὲν εἶναι ἐπαρχιακὴ ἀλλ' ἀτομικὴ ὑποχρέωσις καὶ ἐν ᾧ ὑπάρχει μεγίστη ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τοῦ Στρατοῦ, δὲν εἶναι δίκαιον δι' ατομικὰ ἀδικήματα τῶν καθυστερούντων νεοσυλλέκτων νὰ τεθῶσιν ἐμπόδια εἰς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ταχίστην συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει ἡ τροπολογία τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεοῦσα τὴν Κυβέρνησιν νὰ συλλέξῃ πρῶτον τοὺς καθυστεροῦντας νεοσυλλέκτους καὶ ὅταν διὰ τούτων δὲν κατορθωθῇ ἡ συμπλήρωσις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, τότε νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν νεοσυλλεξίαν. Ὅτι ὄχι μόνον ἡ συμπλήρωσις τοῦ Στρατοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ αὔξησις αὐτοῦ εἶναι ἀφεύκτως ἀναγκαία, διότι ἡ ὑπάρχουσα ὑλικὴ δυναμις εἶναι μικρὰ ὡς πρὸς τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν νόμων εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ὅτι, ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ ἔλλειψις ποινικῶν διαταξεων κατὰ τῆς δραπετεύσεως καὶ λοιπῶν μέσων πρὸς ἀποφυγὴν τῆς στρατολογίας ὑπάρχει καὶ εἰς τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἕνεκα τούτου εἶναι πιθανὸν νὰ ἀπαντηθῶσιν αἱ αὐταὶ δυσκολίαι εἰς τὴν συλλογὴν τῶν στρατευσίμων, θεωρεῖ ἀναγκαῖον, συμφωνα μὲ τὸν προλαλήσαντα τοῦ νὰ τεθῶσιν ἐντὸς τοῦ Νόμου ποιναὶ περὶ τοιούτων κατὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς στρατολογίας παραβάσεων, διότι ἄλλως, ἔπειτα μάλιστα ἀπὸ τὴν δημοσιότητα τῶν συζητήσεων καὶ τοῦ τύπου, θέλει καταστασθῇ ἀδύνατος ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου.

Ἐπροτάθη παρ' ἄλλου ὅτι, ἐπειδὴ εἶναι μεγίστη ἀνάγκη τῆς συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἔλλειψις ποινικῶν διατάξεων εἰς τὸν περὶ ἀπογραφῆς ὑπάρχοντα Νόμον ἐπέφερεν, ὡς πάντες ἀναγνωρίζουσι, τὴν καθυστέρησιν τῶν στρατευσίμων κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη, καὶ μὴ ὑπαρχουσῶν τοιούτων διατάξεων καὶ ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, θέλουσιν ἐπέλθει αἱ αὐταὶ καθυστερήσεις, πρὸς ἀποφυγὴν τούτων νὰ ἀναβληθῇ δι' ὀλίγας ἡμέρας ἡ συζήτησις τοῦ παρόντος Νόμου, μέχρις οὗ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑποβάλλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ ἀπογραφῆς

Νομοσχέδιον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θέλουσι τεθῆ καὶ αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ποιναὶ διατάξεις.

Παρετηρήθη ἀπὸ ἄλλων ὅτι ἡ καθυστέρησις τῶν παρελθόντων ἐτῶν δὲν προέκυψεν ἰδίως ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν ποινικῶν διατάξεων εἰς τὸν περὶ ἀπογραφῆς Νόμον, ἀλλὰ κυρίως, διότι ἕνεκα τῶν παρελθουσῶν περιστάσεων εἰς τὰς πλείστας τῶν ἐπαρχιῶν δὲν ἐνηργήθη ποσῶς ἡ κλήρωσις κατά τινα τῶν παρελθόντων ἐτῶν· ὅτι ἐκ τῶν καθυστερούντων πολλὰ ὀλίγοι εἶναι, οἱ φυγάδες, οἱ δὲ λοιποὶ καθυστεροῦντες διὰ τὴν μὴ ἐνέργειαν τῆς κατὰ Νόμον κληρώσεως, ἐπομένως οἱ καθυστεροῦντες κατὰ τὸν πίνακα δὲν εἶναι φυγάδες, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ τοὺς προσλάβῃ, ὅταν διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι κληρώσεις· ὥστε, ἐὰν χορηγηθῇ ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὸ ζητούμενον ποσὸν στρατευσίμων καὶ συγχρόνως ὑποχρεωθῇ αὐτὸ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν καθυστερούντων, τότε ἐντὸς τοῦ παρόντος ἔτους θέλει συλλεχθῇ ποσὸν στρατευσίμων μεγαλήτερον ἀπὸ τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς συμπλήρωσιν ἀριθμόν, ἡ δὲ ἔκπτωσις τοῦ περισσεύματος θέλει εἶσθαι δύσκολος. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, καθ' ἣν νὰ ἐνεργηθῇ νέα κλήρωσις μόνον διὰ τὸν ἐλλείποντα ἀριθμόν, ἀφοῦ προσληφθῶσιν οἱ καθυστεροῦντες.

Ἡ καθυστέρησις κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη προῆλθε, παρετήρησεν ἕτερος, ἀπὸ τὰς ἐλλείψεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, ἀπὸ τὰς περιστάσεις, καὶ κυρίως ἀπὸ τὴν κακὴν πρόθεσιν τῶν Διοικητικῶν καὶ δημοτικῶν ἀρχῶν· ὅπως δὲ καὶ ἂν συνέβη, οἱ κληρωθέντες εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν στρατιωτικήν των ὑπηρεσίαν, καὶ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη πρέπει νὰ ἐκπληρωθῇ, προσλαμβανομένου τοῦ καθυστεροῦντος ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ἰδίων δήμων διὰ νέας κληρώσεως. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ ἐπαναλαμβανομένων καθυστερήσεων, νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ ἀπογραφῆς, διὰ νὰ τεθῶσιν ἐντὸς τούτου αἱ ἀναγκαῖαι ποιναὶ διαταξεις, δι' ὧν θέλουσιν ὑπάρχει αἱ ἐγγυήσεις τῆς ἀκριβοῦς τοῦ Νόμου ἐφαρμογῆς. Ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι πλημμελὴς διὰ τοὺς ἐκτεθέντας καὶ παρ' ἄλλων λόγους, ἡ δὲ προτεινομένη πρόσληψις τῶν καθυστερούντων ἀπὸ τοὺς αὐτοὺς καθυστεροῦντας δήμους διὰ νέας κληρώσεως ἔχει τὰ πλεονεκτήματα α) διότι ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ συλλέξῃ ἤδη τοὺς πρὸ ἐτῶν κληρωθέντας, τὸ ὁποῖον θέλει εἶσθαι ἀδύνατον καὶ θέλει παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν ταχεῖαν

συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, β) λιότι τοιουτοτρόπως ἡ καθυστέρησις τῆς μιᾶς ἐπαρχίας τοῦ βήλους δὲν ἐπιβαρύνει ἀδίκως τὴν ἄλλην ἐπαρχίαν ἢ ὁ μὲν, ἐκπληρώσαντα ἐγκαίρως τὸ καθῆκον τῆς ἀποστολῆς τῶν κληρούχων. Τοιουτοτρόπως δὲν θέλει δοθῇ τὸ κακὸν παράδειγμα τῆς ἀτιμωρήτου παραβάσεως τῶν Νόμων.

Παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου ὅτι τὸ ζήτημα ὅπως συζητεῖται εἶναι διπλοῦν, καὶ διὰ σαφήνειαν ἡ συζήτησις θέλει φέρῃ εὐκρινεστέρας ἀποτέλεσμα· δύο εἶναι τὰ ζητήματα. εἷπε, περὶ τῶν καθυστερούντων στρατευσίμων κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. καὶ περὶ συμπληρώσεως στρατοῦ, τὸ ἓν ἀναμενόμενον τοῦ ἄλλου. Ἐπροτάθη ἐπομένως παρ' αὐτοῦ ἡ διαίρεσις κατὰ τὸν κανονισμὸν καὶ ἡ χωριστὴ συζήτησις πρῶτον ἐπὶ τοῦ περὶ καθυστερήσεων καὶ ἀκολούθως ἐπὶ τοῦ περὶ συμπληρώσεως. Ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου ζητήματος περὶ τῆς συλλογῆς τῶν καθυστερούντων προτιμώτερον ἐθεώρησε τὴν παραίτησιν αὐτῶν, διότι ἀφοῦ οὗτοι ἐκληρώθησαν πρὸ τόσων ἐτῶν καὶ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐρρόντισε νὰ παραλάβῃ αὐτούς, παρεγράφη τὸ πρὸς στρατὸν ὀφείλον δι' αὐτοὺς διάστημα. β) οἱ πλειότεροι τούτων δὲν θέλουν φέρει τὰ ἀπαιτούμενα κατὰ τὸν περὶ ἀπογραφῆς Νόμον προϋντα, καὶ μάλιστα τὴν ἡλικίαν, παρελθόντων ἤδη τεσσάρων, πέντε καὶ ἓξ ἐτῶν, καὶ δ ὅτι πολλοὶ τούτων θέλουν εἶ θαι ἔγγαμοι· καὶ γ), διότι διὰ τῆς συλλογῆς τῶν καθυστερούντων θέλει δοθῇ ἀφορμὴ ἀπείρων καταχρήσεων καὶ ἀργυρολογιῶν ἐκ μέρους τῶν Δυνατικῶν καὶ Δημοτικῶν ὑπαλλήλων. Μὴ παραδεχομένης δὲ τῆς παραιτήσεως τῶν καθυστερούντων, ἐπροτάθη νὰ ὁρισθῇ ὁ τῶν ἀριθμῶν προσληφθησομένων καθυστερούντων καὶ νὰ τεθῶσιν ἐντὸς τοῦ Νόμου τούτου αὐστηρὰ ποιναὶ διατάξεις κατὰ τῶν κατηγορουμένων ὡς πραττομένων ἀπὸ τὰ Δυνατικὰς καὶ Δημοτικὰς ἀρχάς.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἡ κατάλειψις τῶν καθυστερούντων ἀντιβαίνει καὶ εἰς τὸ ἴσον καὶ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως προσβάλλει, πρῶτον διότι ἡ μὲν ἐκπλήρωσις τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τινα κληρούχου ὑποχρεώσεως θέλει ἐπιβαρύνει ἀεί ὡς ἄλλον, καὶ δεύτερον, διότι τοιουτοτρόπως διδεται κακὸν παράδειγμα κατὰ τῆς παραβάσεως τῶν Νόμων, ὄχι μόνον μενόντων ἀτιμωρήτων τῶν παραβαινόντων αὐτούς, ἀλλὰ μάλιστα ὠφελουμένων διὰ τῆς παραβάσεως τοιουτοτρόπως θέλει ὑφιστῆ κέρδος διὰ τὸν δάπανον. Ἡ ὑπογραφὴ εἰς τὸν κληρουχικὸν ἐπὶ πλέον κατὰ ἓν ἐπιχείρημα οὐδὲν ἐφέρει τὰ ἀπαιτούμενα πρόσωπα, ἐπομένως ἡ ἐκπλήρωσις τοιαύτης ὑπογρεώσεως ἐν παραγράφεται, καὶ ἂν ἡ ἡλικία παρέβη. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ

κατωδιωχθῶσιν αὐστηρῶς καὶ προσληφθῶσιν οἱ καθυστεροῦντες. Παρετηρήθη ὑπό τινος τῶν προλαλησάντων, ὅτι ἡ ἀπαίτησις καὶ ψήφισις τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ στρατευσίμων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ ἐξαρτιοῦται μὲ τὴν ἀπαίτησιν καὶ ψήφισιν τῶν ἀναγκαίων φόρων ἀναλόγως τῶν δημοσίων δαπανῶν, διότι καὶ ἡ πρὸς στρατολογίαν ὑπαρξις εἶναι στρατιωτικὸς φόρος. Ὅτι, ἐὰν ἡ Βουλὴ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν πρόσληψιν τῶν καθυστερούντων, διὰ τῶν ὁποίων νὰ συμπληρωθῇ ὁ Στρατὸς, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἐζητεῖτο τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ στρατευσίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας, ὡς ἤθελεν εἶθαι ἄρνησις φόρων, ἐὰν παρέπεμπε τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν εἰσπραξιν τῶν καθυστερούντων διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν. Ὅθεν ἡ Βουλὴ, ἐξετάζουσα τὸν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ζητούμενον ἀριθμὸν στρατευσίμων πρέπει νὰ ψηφίσῃ αὐτὸν, ἐὰν πεισθῇ περὶ τῆς ἀνάγκης, καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τοὺς καθυστεροῦντας ἔχει τὸ βέβαιωσιν τοῦ Ὑπουργείου ὅτι θέλει συλλέξει ἐξ αὐτῶν τὸ λάχιστον πεντακοσίους, ἐρωτῶσα ἀκολούθως καὶ περὶ τῶν ἄλλων καθυστερούντων. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ Στρατοῦ εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης καὶ δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ μὲ τὴν πρόφασιν τῶν καθυστερούντων νὰ κατανοᾷ ἐχθρὸν εἰς τὴν ἄρνησιν. Πρὸς ἀποφυγὴν δὲ νέων καθυστερήσεων πρέπει εἰς τὸ καθοδηγοῦν μένον περὶ ἀπογραφῆς Νόμον νὰ τεθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ποιναὶ διατάξεις ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν αὐστηρὰν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

Ἐκ τῆς νέας ταύτης συζητήσεως, προερχομένων εἰς τῶν προλαλησάντων, ἐξέφρασε συμπεράσματι ὑπὲρ τῆς παρατηρήσεως, τὸ ὁποῖον αἱ πλεῖσται γνῶμαι ἐξεφράσθησαν. Ἡ προαιρεσία παρατηρεῖ ἐπιτροπὴ ἐπιφορτίζεται ἐξαιρέτως ἀκριβολογίαν, διότι στηριζομένη κυρίως εἰς τὴν συλλογὴν τῶν καθυστερούντων στρατευσίμων, καὶ ἐπιστᾷ ἀνάγκην νὰ ἐξακριβώσῃ τὸν τόσον ἀναγκαίων συμπληρωτῶν τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸ ὁ εἰσηγητὴς ἀνέγνωσε ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἠδυνήθη διὰ τοὺς ἐκτεθέντας λόγους νὰ ἐκφράσῃ ὑπὲρ τῆς παραιτήσεως τοῦ νόμου χρέος ἐπροτάθη ὑπότινος νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ ἀπογραφῆς, ἀλλ' ἀπεκρίθη, ὅτι τὸ παρὸν νομοσχέδιον ἀφορᾷ ἀντικείμενον ὅλως διάφορον τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου. Διὰ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς νεοσυλλέξεως, ἐνῷ ἐνταῦθα ζητεῖται νὰ ἀριθμηθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ διὰ τὸ παρὸν ἔτος, καὶ ἐπομένως δύναται τὸ ἀντικείμενον τοῦτο

νὰ συζητηθῇ καὶ ἀσχέτως πρὸς ἐκεῖνο, καθὼς καὶ τὸ περὶ τῶν καθυστερούντων στρατευσίμων· ἐπροτάθη παρ' ἄλλου νὰ μὴν ὁρισθῇ νέον ποσὸν στρατευσίμων, ἀλλὰ νὰ προσληφθῶσιν οἱ καθυστεροῦντες ἀπὸ τὰς καθυστερούσας ἐπαρχίας καὶ δήμους, διὰ νέας κληρώσεως, ἀποτρεπομένων οὕτως τῶν ἐνυπαρχουσῶν δυσκολιῶν εἰς τὴν σύλληψιν ἢ συλλογὴν τῶν καθυστερούντων. Ἀντεκρούσθη δὲ καὶ ἡ πρότασις αὕτη ὡς μὴ θεραπεύουσα, ἀλλὰ μᾶλιστα ἐπιξένουσα τὰ ἀδικήματα, διότι ἐπιβαρύνεται ἕτερος διὰ τοῦ νόμου ἀπὸ τὸ ἀδίκημα ἄλλου τινος ἁραπέτου ἢ ἀποκηρυχθέντος, καὶ ὡς προσβάλλουσα τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου τάξεως διὰ τοῦ παραδειγματισμοῦ τῆς παραβιάσεως τοῦ νόμου. Τελευταῖον ἐπροτάθη νὰ διαιρεθῇ τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀριθμοῦ στρατευσίμων ἀπὸ τὸ περὶ τῶν καθυστερούντων, καὶ ὡς πρὸς τὸ δεύτερον ἢ νὰ συλλεχθῶσιν ὅλοι οἱ καθυστεροῦντες ἐπὶ βαρεῖα εὐθύνῃ καὶ ἀπειλῇ ποινῆς κατὰ τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἢ νὰ παραληφθῶσιν οἱ καθυστεροῦντες διὰ τοὺς ἐκτεθέντας περὶ τούτου λόγους καὶ νὰ ψηφισθῇ διὰ νέας κληρώσεως ὁλόκληρος ὁ ἀπαιτούμενος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀριθμός· ἀλλ' ἡ καθυστέρησις δὲν προῆλθε μόνον ἀπὸ τὴν κακὴν πρόθεσιν ἢ ὀλιγωρίαν τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἑπομένως μόνη ἡ κατὰ τῶν ἀρχῶν εὐθύνη δὲν ἀρκεῖ νὰ θεραπεύσῃ τὰς καθυστερήσεις, καὶ νὰ ὑπάρχῃ δι' αὐτῆς βεβαιότης περὶ τῆς συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ. Συνήθως αἰτία τῆς καθυστερήσεως εἶναι ἡ δραπέτευσις, ἀνεξάρτητος τῆς τῶν ἀρχῶν θελήσεως, ἀλλ' ἂν καὶ ὡς συνέπεια ταύτης θεωρηθῇ, δυσκόλως ἡ ποινὴ θέλει πραγματοποιηθῇ, διότι δυσκόλως ἡ δολία πρόθεσις τοῦ δημάρχου ἀποδεικνύεται. Ἡ δὲ ὁλοτελὴς παραίτησις τῶν καθυστερούντων, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προσβάλλει τὰ δίκαια ἄλλων καὶ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου ταξεως, εἶναι ἐναντία καὶ αὐτῶν τῶν ἐντολῶν τῆς Βουλῆς, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλῃ πλειότερα βάρη εἰς τὸν λαὸν, ἀφ' ὅσα ἡ Κυβέρνησις ζητεῖ, ἐνῷ ὁ Ὑπουργὸς διαβεβαιοῖ ὅτι δύναται νὰ συλλέξῃ πεντακοσίους ἐκ τῶν καθυστερούντων. Ἡ ταχεῖα συμπλήρωσις τοῦ στρατοῦ εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παρεμβάλῃ ἡ Βουλὴ προσκόμματα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς συλλογῆς τῶν καθυστερούντων μόνον· ἀλλὰ, ψηφίζουσα τὸ ἀπαιτούμενον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ποσὸν, ἐπειδὴ ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς διαβεβαιοῖ ὅτι δύναται νὰ συλλέξῃ ἐκ τῶν καθυστερούντων πεντακοσίους, ἡ δὲ παραίτησις τῶν λοιπῶν ἐθεωρήθη ὡς ἄδικος καὶ ἐναντία εἰς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως, νὰ ὑπολογίσῃ ἡ Βουλὴ ἐντὸς τοῦ ὁρισθησομένου ποσοῦ

τοὺς πεντακοσίους μόνους καθυστεροῦντας, περὶ δὲ τῶν λοιπῶν νὰ εἴπῃ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ συλλέξῃ αὐτούς, καὶ ἐπειδὴ διὰ τῆς συλλογῆς πλειοτέρων τῶν πεντακοσίων καθυστερούντων, δύναται νὰ πλεονάσῃ ὁ ἀπαιτούμενος κατὰ νόμον ἀριθμὸς, διὰ τοῦτο ἀναλόγως τοῦ πλεονάζοντος ποσοῦ νὰ ἀπαλλάττωνται οἱ φέροντες τοὺς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένους ἀριθμοὺς ἐκ τῶν νεοκληρωθέντων, οἵτινες ἐκληρώθησαν ἕνεκα τῆς καθυστερήσεως ἐκείνων. Σύμφωνα μὲ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν προσθήκην εἰς τὸν νόμον τοῦ ἔξῆς, ὡς ἄρθρου 3.

« Οἱ ληφθησόμενοι πλέον τῶν 500 ἐκ τῶν καθυστερούντων νεοσυλλέκτων θέλουν ἀντικαταστήσει τοὺς ἐκ τῶν οἰκείων δήμων ληφθέντας, καὶ εἰς τὴν πρὸ ετιμένην κλήρωσιν τοὺς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένους ὑποχρεωτικοὺς κλήρους. »

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπαναλαβὼν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δυσκολύεται νὰ παραδεχθῇ τὸ νομοσχέδιον, ἀπέκρουσε τὴν προταθεῖσαν προσθήκην, ὡς μὴ συμβιβαζομένην μὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸν τακτικὸν στρατὸν τάξιν, διότι ἅμα τις καταταχθῇ ὡς στρατιώτης ὑποτίθεται ὅτι θέλει ἐκπληρώσει ὁλόκληρον τῆς τετραετίας τὸ διάστημα καὶ πιστοῦται διὰ τὸν ὁπλισμόν του, τὴν ἐνδυμασίαν του κτλ., ὥστε δὲν εἶναι εὔκολος ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἅπαξ καταταχθέντος εἰς τὸν στρατὸν, ἄνευ τῆς διαταράξεως τῆς ἐπικρατούσης τάξεως.

Παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου ὅτι ἡ σύγχυσις τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Στρατοῦ μὲ τὸ περὶ καθυστερούντων ζήτημα φέρει τὴν Βουλὴν εἰς θέσιν ἐναντίαν ῥητοῦ συνταγματικοῦ ὅρου, καθ' ὃν ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν παρὰ τοῦ Συντάγματος ἐπιβαλλομένην ψῆφισιν τῆς ἀναγκαίας ἐνόπλου δυνάμεως. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς καθυστεροῦντας πρέπει νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ τούτων διὰ χωριστοῦ νόμου, ἢ νὰ τοὺς συλλέξῃ τὸ Ὑπουργεῖον δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων.

Ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλου ὅτι τὸ Σύνταγμα ὁρίζει νὰ προσδιορίζῃ ἡ Βουλὴ κατ' ἔτος τὸν ἀριθ. τοῦ Στρατοῦ καὶ τὸ ποσὸν τῶν νεοσυλλέκτων, ὁ δὲ Ὑπουργὸς διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἀπαιτεῖ ποσὸν 1285 ἀνδρῶν, ἑπομένως ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐκτιμήσῃ ἂν τὸ ἐπιβληθησόμενον τοῦτο βάρος εἰς τὰς ἐπαρχίας εἶναι ἀνάλογον ἢ μὴ, καὶ εἰς τὴν ἐκτίμησιν ταύτην δύναται νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς καθυστεροῦντας ἐκ τῶν παρελθόντων ἐτῶν διὰ νὰ εὕρῃ τὸ ἀληθὲς χορηγηθησόμενον ποσόν. Ἀντελέχθη ἐπίσης ὅτι ἡ πρόοδος τῆς ἡλικίας πέραν τῶν 25 ἐτῶν ὡς πρὸς τοὺς

καθυστερούντας κληρούχους δὲν πρόκειται νὰ ἀγοράσῃ τὴν ὑπογραφὴν τῆς στρατολογίας, διότι λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κληρώσεως ἡλικία. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἶπε ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θέλει εἰσφέρει νομοσχέδιον περὶ ἀπογραφῆς, ὅτε ἡ Βουλὴ θέλει εἰσθέτει εἰς αὐτὸ ἔχει ἀτάσταξιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὸ ἐξαιθησόμενον ποσὸν τῶν στρατευσίμων, ἐπρότεινε τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νόμου μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς ἐκείνου.

Μετὰ τοῦτο εἷς ὁ ἕτερος τῶν Βουλευτῶν Λακεδαίμονος προθύμως οὐσιώδη λόγον ὑποστηρίζων τὴν πρότασιν τοῦ τιμίου συγγενοῦς τοῦ ἀτόπου, εἰς τὸ ὁποῖον ἄλλως θέλουσι περιπέσει, ὁμιλήσας τὸ χρέος τοῦ νόμου ἀ ἐλλείψῃ τοῦ ἀναλόγου τῆς ἀνθρωποπληθείας κλήρου, ὁ δὲ ἄλλος ὁ μὴ ἐκπληρώσας τότε αὐτὸ, καὶ ἤδη τὸ αὐτὸ βάρος ὑφιστάμενος, νὰ ἴχνη πλέον ἀπαθῆ. Λοιπὸν ἐκλείψει πλειότεραι χεῖρες ἀπό τινας οἰκίας, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ ἀναλόγου πλήθους. Ὑποστήριξε δὲ καὶ τὴν παραγραφὴν τοῦ καθήκοντος τῆς εἰς τὸν Στρατὸν ὑπηρεσίας μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἔτους τῆς ἡλικίας, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὁ Νόμος ἀπαγόρευσε τὴν μετὰ τὰ ὡρισμένα ἔτη ὑπηρεσίαν, διότι ὁ πρόεδρος ἐ ἰ τοσοῦτον εἰς τὴν ἡλικίαν εἶναι μᾶλλον ἀνίκανος.

Ἕτερος ἀντιπρόσωπος ἕνα τῶν προαγορευσάντων, παρετήρησεν ὅτι διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ βάρους ἢ τῆς τιμῆς τῆς ὑπηρεσίας εἰς τὸν Στρατὸν πρέπει νὰ ἐπιστραθῇ ἡ ἀνάκλησις πρὸ αἰῶνος διὰ τὴν σύλληψιν τῶν καθυστερούντων, διότι διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦ βάρους ἡ ὑπεροχὴ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτῶν εἶναι ἀδίκημα, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν καινουργίαν ὅλην καὶ οὐχὶ ὡρισμένην. Ἐπαχίαν ἡ Δήμων. Πρὸς τοῦτο ὁ ἔχων τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὀφείλει νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ καθυστερούμενον. Ὑποστήριξε δὲ καὶ ἄλλων τὴν παράτινος τῶν προαγορευσάντων πρότασιν τροπολογίαν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ καταβάλῃ πᾶσαν φροντίδα διὰ τὴν σύλληψιν τῶν δραπετῶν, ἀφοῦ ἐκδοθῇ προηγουμένως τέλειος τὰ περὶ τούτου ὁρίζων Νόμος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον νὰ συλλεχθῇ διανέμεται κληρώσεως, ἀφαιρουμένου τοῦ ἀναλόγου ἀριθμοῦ τῶν συλλεχθησομένων ἀπὸ τὸν ἔχοντα τὸν ἀνώτερον ἀριθμὸν Δήμου, καθ' ἣν παρίπτωσιν συλληφθῶσι πλείους τῶν ὑπολογισθέντων ἐκ τῶν δραπετῶν

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι ὁ Νόμος, τὸν ὑπ' ὄψιν ἐπηγγέλθη ὁ ὑπουργὸς ἀ ὑπ' ἐκλῆ, θέλει ἔχει ὀπισθενιρὸ δύναμιν ἂν ὄχι μέχρι τοῦ 1839, ἀλλὰ τοὐλάχιστον ἐπὶ τὸ παρελθὸν 1844, καθ' ὃ δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ τῆς παρελκίας ἔνστασις,

διότι δι' ἓν ἔτος δὲν θὰ λάβωσι κατάστιξ παλαιάς, καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθυστερούντων τοῦ 1844 νὰ ἀναγνωσθῇ τὸ λοιπὸν μέχρι τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συμπλήρωσιν κατ' Διοικήσεις καὶ νὰ ληφθῇ διὰ κλήρωσις, ἐφ' ὅσῳ τῆς Κυβερνήσεως πατὰν σποδὲν διὰ τὴν ἐντολὴν σύλληψιν ὅλων τῶν κατὰ τὸ 1841 καθυστερούντων καὶ ὑποστηρίζαντα ὅτι διὰ τοῦτο ἀπορεύεται ἡ παπαγγελθεῖσα παρ' ἄλλων ἀναβολὴ εἰς τινας τῶν ἐπαρχιῶν προσγινομένη διὰ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τὰς γνώμας της Ἐπιτροπῆς.

Ἕτερος παρεκρούσθη, ὅτι ὁριζόντες τὸ Νομοσχέδιον, θέλομεν ἀποφασίσει τὴν λύναμιν τοῦ Στρατοῦ εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν, ἐὰν δὲ ἐκ τῶν 500 καθυστερούντων συλληφθῶσι πλείους, τότε ζητεῖται, ἂν ἡ κυβέρνησις θέλει δέχεται τοὺς καθυστερούντας καὶ ἀπολύει τοὺς κληρωθέντας, ἢ θέλει καταζητεῖ πρῶτον τοὺς καθυστερούντας καὶ κατόπιν τοὺς λαβόντας παραιτητὸν κλῆρον, καὶ ὅταν ἀπὸ τὸν ἕνα ἢ ἄλλον τρόπον συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς νὰ πάψῃ τὸν πέρα ἔρωτα νεοσυλλεγέντων. Διὰ ἀπὸ τοιούτων τῶν λύσεων τούτων ἐνισχύεται ἡ μαστιγωσις τῶν καθυστερούντων καὶ ἡ καθυστέρησις τῶν κληρωθέντων, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ νόμῳ ἢ ἐν τῇ πρακτικοῖς ἡ ἔννοια τούτου, πρὸς τὸ τὸ δύνανται νὰ ψηφισθῇ πρῶτον τὸ 1 καὶ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἀκολούθως νὰ ἐνεργηθῇ ἡ πρόθεσις αὐτῆ. Ἀντέφρασε δὲ καὶ τὴν γνώμην τοῦ προαγορεύσαντος, παρατηρήσας ὅτι διὰ ταύτης διατηρεῖται ἡ πρὸ τοῦ 1834 καθυστέρησις, ἥτις εἶναι ἄνισος εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας, καὶ οὕτω προσγίνεται ἄδικον· καὶ ὅτι ὁ ἀναλογισμὸς εἰς τὸ ὅλον τῶν καθυστερούντων πρέπει νὰ ἦναι ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερος, διότι ἡ μὴ σύλληψις πλειοτέρων τοῦ ἀναλογισθέντος ποσοῦ ἐν βλάπτει, ἐνῷ ἡ μὴ σύλληψις αὐτοῦ ἀφίστιν ἐλλειπῆ τὴν δύναμιν τοῦ Στρατοῦ.

Ἡ Βουλὴ, παραδεχθεῖσα τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀνέβαλε τὴν περαιτέρω αὐτοῦ συζήτησιν, διὰ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τὸ Νομοσχέδιον μετὰ τῆς προταθείσης παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος πρὸς τοῦτο, καὶ ἐνεργηθῇ αὐτὴ εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ. Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Στ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜ'.

Τῆς 8 Μαΐου

Σήμερον τὴν ὀγδόην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παόντων 88 καὶ ἀπόντων 23 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος εἰλοποίησε μετὰ ταῦτα τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ συζητουμένου Νομοσχεδίου περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ συνῆλθε κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν προταθεῖσαν χθὲς παρά τινος Βουλευτοῦ προσθήκην εἰς τὸ Νομοσχέδιον, ἀφορῶσαν τοὺς ἀπὸ τὰ 1839—1844 καθυστεροῦντας στρατευσίμους καὶ συνέταξε τὸ Νομοσχέδιον θίσασα ἐν αὐτῷ τὴν προταθεῖσαν προσθήκην ὡς ἄρθρ. 3 καὶ τροποποιήσασα συμφώνως καὶ τὰ λοιπὰ 1 καὶ 2 αὐτοῦ ἄρθρα.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τούτου ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν, ὡς ἐξῆς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθρ. 1. « Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς » ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ 1845 προσδιορίζεται » εἰς 1785.

Ἄρθρ. 2. « Ἐξ αὐτῶν οἱ 1285 ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῆ εἰς » τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν » ἀρχῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ » δὲ 500 θέλουν ληφθῆ ἀπὸ τοὺς καθυστεροῦντας νεοσυλλέκτους » τῶν παρελθόντων ἐτῶν. »

Ἄρθρ. 3. « Οἱ ληφθησόμενοι πλέον τῶν 500 ἐκ τῶν καθυστερούντων θέλουν ἐπίσης καταταχθῆ εἰς τὸν Στρατὸν, ἐλαττουμένου ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ ἐκ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὸ προσεχὲς 1846 ἔτος.

Ἄρθρ. 4. « Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσω-

τερικῶν Ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐκτελέσει αὐτὸν καθόσον ἀφορᾷ ἕκαστον. »

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ τροποποιηθέντος τούτου Νομοσχεδίου.

Ὁ Εἰσηγητὴς δὲ ἐπρότεινεν ὅτι, ἐὰν ἐκ τῶν καθυστερούντων συλλεχθῶσι πλειότεροι τῶν 500, τότε ὁ Ὑπουργὸς θέλει ἐκδόσει ἀδείας εἰς ἴσον ἀριθμὸν ἐκ τῶν νεοκληρωθητομένων, τῶν λαχόντων τοὺς ἀπωτέρους ἀριθμοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ Δήμου μέχρι τοῦ 1846, ὅτε θέλουν ἐκπεσθῆ κατὰ ὁ ἄρθρ. 3 ἐκ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ποσοῦ στρατευσίμων καὶ θέλουσιν ἐπανέλθει εἰς τὸν στρατὸν ὡς κληροῦχοι τοῦ παόντος ἔτους.

Κατὰ τῆς ἀναγνωσθείσης νέας τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀντελέχθη ὑπὲρ τῆς χθεσινῆς προτάσεως τοῦ νὰ ληφθῶσιν ὅλοι ἐν γένει οἱ καθυστεροῦντες τοῦ 1844 καὶ νὰ δοθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ ἐλλεῖπον μέχρι τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ διὰ νέας κληρώσεως τοῦ 1845· ὅτι κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκειμένου εἰς τὰς Δημοτικὰς καὶ Διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ συλλέξωσιν ἐκ τῶν καθυστερούντων μόνον 500, θέλουσι λάβει χώραν ἄπειροι καταχρήσεις κατὰ λόγον τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, ἢ ἄλλων ἀθεμίτων μέσων, μὴ συλλαμβανομένου ἐκ τῶν καθυστερούντων τοῦ πρώτου καὶ τῶν ἑπομένων κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς, ἀλλὰ τοῦ τυχόντος κατ' ἀρέσκειαν τῶν ἀρχῶν. Ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν πρότασιν τὸ καθυστερούμενον ποσὸν ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος θέλει προσληφθῆ ὅλον, καθὼς καὶ ὅσοι ἐκ τῶν καθυστερούντων τῶν ἄλλων ἐτῶν εὑρεθῶσι, διότι ὀλίγοι εἶναι οἱ δραπέται καὶ οἱ ἀποροῦντες, καὶ τοιουτοτρόπως καὶ ἡ δικαιοσύνη μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν φυλάττεται, καὶ ὁ λαὸς δὲν θέλει ἐπιβαρυνθῆ ἐρέτος χάριν τῶν καθυστερήσεων μὲ μέγιστον ἀριθμὸν νεοσυλλέκτων. Ὅτι ἐὰν δοθῆ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὸ 3 ἄρθρον νὰ συλλέξῃ καὶ πλείονας τῶν 500 καθυστεροῦντας, τότε ἀντὶ νὰ γίνεται νέα κλήρωσις διὰ τὸ περιπλέον τῶν 500 μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ, ἐπειδὴ δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου αἱ καταπιέσεις τοῦ λαοῦ καὶ αἱ καταχρήσεις τῶν ἀρχῶν δὲν προλαμβάνονται, καλήτερον εἶναι νὰ ὑποχρεωθῆ διὰ τοῦ νόμου ἡ Κυβέρνησις νὰ προσλάβῃ ὅσους δυνηθῆ πλειοτέρους ἐκ τῶν καθυστερούντων, χωρὶς νὰ ὁρισθῆ ῥητὸν ποσὸν, καὶ μόνον διὰ τὸ ἐλλεῖπον νὰ ἐνεργηθῆ νέα κλήρωσις· τοιουτοτρόπως καὶ ἂν δὲν προληφθῶσιν αἱ καταχρήσεις καὶ αἱ καταπιέσεις ὡς καὶ κατὰ τὸν προτεινόμενον ἀπὸ τὸ ἄρθ. 3 τρόπον, τοὐλάχιστον διατηρεῖται μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν

τὸ δίκαιον ὡς πρὸς τὰς καθυστερήσεις, καὶ ὁ λαὸς δὲν θέλει ἐπιβαρυνθῇ πλειότερον χάριν τῶν καθυστερήσεων ἄλλων.

Πρὸς ἀντίρρησιν τούτων καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναγνωσθείσης τροπολογίας ἐξετέθη ὅτι δίκαιον ἦθελεν εἶσθαι διὰ τὰς ἐπαρχίας, διὰ τοὺς Δήμους καὶ διὰ τὰ ἄτομα νὰ προσληφθῶσι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἐκεῖνοι, οἵτινες, λαχόντες κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τὸν κλῆρον, καθυστέρησαν νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐπιχειμένην εἰς αὐτοὺς ὑποχρέωσιν, καὶ μόνον διὰ τὸ ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ νὰ διαταχθῇ νέα κλήρωσις διὰ τὸ παρὸν ἔτος· ἀλλ' ἐντοσούτῳ χθὲς ἐν ἐκτάσει ἀνεπτύχθη καὶ ὅλοι ἐσυμφώνησαν ὅτι αἱ αὐταὶ δυσκολίαι, καὶ ἔτι μεγαλήτερα προσκόμματα, θέλουσιν ἀπαντηθῇ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν καθυστερούντων στρατευσίμων, ἐξ ὧν πολλοὶ εἰδοποιούμενοι περὶ τούτου θέλουσιν ἀπέλθει ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ὅλοι ἀνεγνώρισαν τὴν κατεπείγουσαν πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ ἀνάγκην, ἄνευ τῆς ὁποίας διακινδυνεύει ἡ δημοσία τάξις, καὶ διὰ τοῦτο, μὴ ὑπαρχούσης βεβαιότητος περὶ τοῦ συλλεχθησομένου ποσοῦ τῶν καθυστερούντων, ἐπροτάθη νὰ ψηφισθῇ τὸ ἀπαιτούμενον ὁλικὸν ποσὸν πρὸς συμπλήρωσιν, καὶ νὰ ὁρισθῇ ὡς συλλεχθησόμενον ποσὸν ἐκ τῶν καθυστερούντων τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων κατὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν· ἀνεγνωρίσθη μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἰδέα νὰ ἦναι ὑπόχρεον τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προσλαμβάνῃ ὅσους δυνηθῇ πλειοτέρους ἐκ τῶν καθυστερούντων καὶ νὰ μὴ περιορισθῇ μόνον εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 500 ἀφαιρουμένων τῶν πλεοναζόντων ἐκ τῶν νεοκληροθησομένων· ὅτι σύμφωνα μὲ τὰς ἀναγνωρισθείσας ταύτας παρατηρήσεις ἐτροπολογήθη τὸ νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη, καὶ οὔτε κἂν ἔπρεπε νὰ λάβῃ χώραν ἐκ νέου συζήτησις καὶ νὰ ἐπαναληφθῶσιν ὅσα χθὲς ἐν ἐκτάσει ἐρρέθησαν. Κατὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην συμβιβάζεται ὅσον εἶναι δυνατὸν τὸ δίκαιον ἄνευ τινος κινδύνου τῆς δημοσίας τάξεως διὰ τὴν μὴ συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ. Δι' αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις θέλει βαδίσει θετικώτερα εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ, προσλαμβανομένων συγχρόνως καὶ τῶν ἀπὸ τὰ παρελθόντα ἔτη καθυστερούντων, καὶ τοιουτοτρόπως συμβιβάζονται καὶ αἱ δύο γνῶμαι, καὶ ἡ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρου ποσοῦ ἐκ τῶν καθυστερούντων, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐγγύησις τῆς συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ, καὶ ἡ περὶ τοῦ ἀναταδιώκτου τῶν καθυστερούντων διὰ νὰ μὴν ἀδικηθῶσιν οὕτω ἐπαρχίαι, Δῆμοι ἢ ἄτομα χάριν τῶν καθυστερήσεων.

Ἀντελέχθη πάλιν κατὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἡ ἐνεργηθησομένη κατ' αὐτὴν νέα κλήρωσις τῶν 1285 εἶναι ἄδικος καὶ θέλει ἐπιβαρύνει ἀδίκως πολλάκις τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἕνεκα αὐθαιρέτου παραβιάσεως τοῦ Νόμου κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη· ὅτι τὸ δίκαιον πρέπει νὰ φυλαχθῇ καὶ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁ Νόμος πρὸς παραδειγματισμόν, νέα δὲ κλήρωσις νὰ ἐνεργηθῇ μόνον διὰ τὸ ἐλλεῖπον πρὸς συμπλήρωσιν ποσόν· ὅτι οὐδεμία δυσκολία πρόκειται εἰς τὴν συλλογὴν τῶν καθυστερούντων· διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ἡ ἐξῆς τροπολογία.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ἄρθ. 1. Ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ στρα-
» τοῦ τῆς γραμμῆς διὰ τὸ ἔτος 1845 σύγκειται ἐκ τῶν κα-
» θυστερούντων τῶν ἐτῶν 1839—1844 καὶ τοῦ πρὸς συμ-
» πλήρωσιν ὁλικοῦ ποσοῦ 1785 ἀνδρῶν.

» Ἄρθ. 2. Εἰς τοὺς Δήμους, καθ' οὓς καθίσταται ἀδύνατος
» ἡ σύλληψις τῶν καθυστερούντων θέλει γίνει νέα κλήρωσις διὰ
» τόσον ἀριθμόν, ὅσον καθυστερεῖ ἕκαστος.

» Ἄρθ. 3. Οἱ Ἡμέτεροι Ὑπουργοὶ κτλ. »

Ἐνταῦθα τὸν καταλιπόντα τὴν θέσιν του Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν ὁ ἀντιπρόεδρος.

Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἐπροτάθη, ὅτι, ἐπειδὴ αἱ καθυστερήσεις τῶν παρελθόντων ἐτῶν προῆλθον ἀπὸ ἐλλείψεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου, καὶ ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ θέλουσι συμβῇ καὶ ἂν καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν καθυστερούντων καὶ ἡ νέα κλήρωσις ἐνεργηθῶσι διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου, καταθλιπτικοῦ διὰ τὸν λαὸν καὶ παρέχοντος ἀφορμὰς καταχρήσεων, εἶναι καλήτερον ἡ Βουλὴ νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ ἀπογραφῆς, ὅτε θέλει κανονισθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀπογραφῆς ὅσον τὸ δυνατὸν ἀνεπαχθῶς διὰ τοὺς λαούς, καθόσον μάλιστα ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου δὲν θέλει βραδύνει, ὡς ὁ Ὑπουργὸς διεβεβαίωσεν.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀντέτεινεν εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου διὰ τοὺς λόγους ὅτι εἶναι κατεπείγουσα ἀνάγκη νὰ συμπληρωθῇ ὁ στρατός, διότι ἀπολυομένων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες ἐκπληροῦν τὴν τετραετῆ ὑπηρεσίαν, κινδυνεύει ἡ Κυβέρνησις νὰ

μὴν ἔχῃ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δύναμιν διὰ τὴν φρούρησιν τῶν φρουρίων καὶ τῶν φυλακῶν τῶν καταδίκων, καὶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας· ὅτι καὶ ἂν εἰσαχθῇ ταχύτερον τὸ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχέδιον θέλει παρέλθει μ' ὅλα ταῦτα ἀρκετοῦ χρόνου διάστημα μέχρις οὗ ἀποπερατωθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν.

Ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς ἀντελέχθη πάλιν ὅτι αἱ καθυστερήσεις τῶν στρατευσίμων καὶ αἱ δυσκολίαι εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς προκειμένης συζητήσεως προῆλθον ἀπὸ τὰς ἐλλείψεις τοῦ Νόμου, καὶ ἐν ὅσῳ δὲν ἀναπληρωθῇ ὁ Νόμος τὰ αὐτὰ θέλουν συμβαίνει καὶ πλειότερα εἰσέτι προσκόμματα καὶ εἰς τὴν νέαν κλήρωσιν καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν καθυστερούντων· ὅτι τὸ νομοσχέδιον δύο ζητήματα πρέπει νὰ περιέχῃ περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν στρατευσίμων καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς προσλήψεως αὐτῶν. Παρελειπομένου τοῦ δευτέρου οὔτε αἱ καταχρήσεις καὶ καταπιέσεις οὔτε αἱ καθυστερήσεις θεραπεύονται· διὰ τοῦτο καλήτερον εἶναι νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτων συζήτησις μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νομοσχεδίου· ὅτι ἡ Βουλὴ ἐπιθυμεῖ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν δυνατὴν αὔξησιν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, σύμφωνα μὲ τὴν παρουσιαζομένην ἤδη παρ' αὐτοῦ κατεπείγουσαν ἀνάγκην, ἐδύνατο ἐγκαίρως νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος νομοσχέδιον, καὶ ὅτι διὰ νὰ θεραπευθῶσιν αἱ καταλήψεις τοῦ λαοῦ, καλήτερον εἶναι νὰ ἀναβληθῇ πρὸς ὀλίγον ἡ συζήτησίς του.

Ἀντιλέξαντος εἰς τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ μετὰ μικρὰν ἔτι συζήτησιν περὶ τούτου ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν.

Ἐπανελθούσης μετὰ ταῦτα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος περιώρισε τὴν συζήτησιν διακεκριμένως ἐφ' ἑκάστου ἄρθρου.

Ἀναγνωσθέντος δὲ τοῦ ἄρθ. 1 καὶ οὐδενὸς τῶν Βουλευτῶν ἀντιλέξαντος κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἀριθμοῦ στρατευσίμων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ κατὰ τὸ τροποποιηθὲν νομοσχέδιον, ὡς ἑξῆς.

« Ἄρθρ. 1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς
» ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ 1845 προσδιορίζε-
» ται εἰς 1785. »

Ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἄρθ. 2. ἐπανελήφθησαν ἐνταῦθα καὶ πάλιν τὰ ἐπ' ἀρχῆς ἐκτεθέντα ὡς πρὸς τοὺς καθυστεροῦντας

στρατευσίμους, καὶ ὅτι τὸ καθῆκον τῆς στρατολογίας δὲν εἶναι κοινοτικὸν, ἀλλὰ προσωπικὸν, ἐπικείμενον ἐπὶ τοῦ κληρούχου ἑπομένως καὶ ἂν διαταχθῇ νέα κλήρωσις εἰς τὰς ἐπαρχίας διὰ τὸ καθυστερούμενον ποσὸν στρατευσίμων, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελον συλληφθῇ οἱ καθυστεροῦντες, πάλιν τὸ ἄδικον δὲν θεραπεύεται, διότι καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν θέλουσιν ἀδικηθῇ ἄλλοι χάριν τῶν φυγόντων, ἢ δι' ἄλλας αἰτίας καθυστερούντων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιβληθείσης ὑποχρεώσεως· ὅτι καὶ πρὸς τὴν συλλογὴν τῶν καθυστερούντων οὐδεὶς ἀντιτείνει, ἡ διαφορὰ μόνον εἶναι ὅτι οἱ μὲν θέλουσι νὰ ὁρισθῇ ὡς ὑποχρεωτικὸν ποσὸν πεντακόσιοι στρατεύσιμοι, οἱ δὲ πλειότεροι τούτων· ὅτι προτιμωτέρα εἶναι ἡ τῶν πρώτων γνώμη διότι ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν πρόληψιν τῶν καθυστερούντων θέλει ἀπαντήσει δυσκολίας καὶ οὐδ' εἶναι δυνατὸν νὰ προσλάβῃ πλειοτέρους τῶν πεντακοσίων, διότι ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον τοῦ Κράτους, οἱ πλειότεροι θέλουν ἀπέλθει ἅμα εἰδοποιηθῶσιν ὅτι πρόκειται νὰ στρατολογηθῶσι, καὶ ἄλλοι δι' ἄλλας αἰτίας θέλουσιν ἐκλείψει.

Κατὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἄρθ. 2. ἀντελέχθη, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου εἶναι ἄδικος ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας, αἵτινες ἐξεπλήρωσαν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τὸ χρέος των καὶ δὲν καθυστερῶσι πολύ· ὅτι ἡ πρὸς στρατολογίαν ὑποχρέωσις δὲν εἶναι προσωπικὴ, ἀλλὰ κοινοτικὴ, διότι ὅταν παρουσιάζηται ἔλλειψίς τις εἰς τὸν κληρωθέντα, ἐξαιρούμενον διὰ τοῦτο τῆς στρατολογίας, ἡ ἀναπλήρωσις αὐτοῦ ἐπιπίπτει εἰς τὸν δῆμον· μία τῶν ἐλλείψεων τούτων εἶναι καὶ ἡ δραπέτευσις, καὶ ἑπομένως ἡ καθυστέρησις δι' ὁποιονδήποτε λόγον πρέπει νὰ ἐπιβαρύνῃ τὰς ἐπαρχίας καὶ τοὺς δήμους, οἵτινες καθυστέρησαν, ὑποχρεουμένους εἰς τὴν ἐπάνοδσιν τῶν καθυστερήσεων καὶ διὰ νέας κληρώσεως ἂν ἦναι ἀνάγκη.

Ἀντιπαρετηρήθη πάλιν ὅτι ἡ ὑποχρέωσις τῆς στρατολογίας δὲν εἶναι κοινοτικὴ ἀλλ' ἀτομικὴ, καὶ τοῦτο ὁρίζεται καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὑπάρχοντα περὶ ἀπογραφῆς Νόμον, διότι ἄλλως αὐτὸς ὁ ἴδιος Νόμος ἠθέλησε ἀμοιβὴν ὑπὲρ τοῦ τυχοδιώκτου τῶν ἀοίκων καὶ τοῦ δραπέτου, ἀπορευγόντων διὰ τῆς φυγῆς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεως, καὶ κατὰ τοῦ ἐγκατεστημένου καὶ μὴ θέλοντος δι' ἀτιμίτων μέσων νὰ ἀποφύγῃ τὴν στρατολογίαν· ἡ εἰς τὸν στρατὸν ὑπηρεσία εἶναι καθῆκον ἀτομικὸν ἑκάστου Ἕλληνος, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν κοινοτήτων, πρὸς ἀποφυγὴν αὐθαιρεσιῶν τῆς ἐξουσίας, μὴ δυναμένης ἄλλως νὰ προσλάβῃ τοὺς στατευσίμους.

Μὴ ὁριζομένου τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλουν ληφθῆ οἱ 500 καθυστεροῦντες, παρετήρησέ τις Βουλευτὴς, αἱ Διοικητικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀρχαὶ, ὑποκινούμεναι ἀπὸ τὰς τοπικὰς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας θέλουν ἐπιφέρει μυρίας καταθλίψεις καὶ καταχρήσεις· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ τῶν καταχρήσεων τούτων ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον καὶ ἐπρότεινε χθὲς νὰ ὁρίσῃ ἡ Βουλὴ τὴν συλλογὴν μόνον τῶν καθυστερούντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, νὰ συμπληρωθῇ δὲ τὸ ἐλλεῖπον διὰ νέας κληρώσεως τοῦ παρόντος ἔτους, διότι τοιουτοτρόπως καὶ αἱ καταχρήσεις καὶ αἱ καταπιέσεις περιορίζονται, καὶ ὁ λαὸς ἀνακουφίζεται εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ παρόντος ἔτους ἀπὸ τὸ βάρος 350 τοὐλάχιστον ἀνδρῶν· ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ Βουλὴ ἐπιμένει νὰ παραδεχθῇ ὡς ὡρισμένον ποσὸν ἐκ τῶν καθυστερησάντων τοὺς 500, προτείνει ὡς ὑποτροπολογίαν τοῦ ἄρθρ. 2 « οἱ πεντακόσιοι οὗτοι νὰ ληφθῶσιν » ἀπὸ ἑκάστην ἐπαρχίαν καὶ δῆμον ἀναλόγως τῆς καθυστερήσεως αὐτῶν, » πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ τηρηθῇ ὅσον εἶναι δυνατὸν δικαιοσύνη μεταξὺ τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἐπὶ τῆς ὑποτροπολογίας ταύτης ἐπροτάθη ὑπὸ διαφόρων, ὅτι διὰ νὰ θεραπευθῶσιν αἱ προτεινόμεναι καταχρήσεις καὶ καταπιέσεις εἰς τὴν συλλογὴν τῶν καθυστερούντων, εἶναι καλὸν παραδεχομένης τῆς ὑποτροπολογίας καὶ προσλαμβανομένων κατ' ἀναλογίαν τῆς καθυστερήσεως τῶν 500 καθυστερούντων, νὰ παραλειφθῶσιν ὅλοι οἱ ἄλλοι καθυστεροῦντες.

Μετὰ μακρὰν δὲ περὶ τούτων συζήτησιν ὁ Πρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἐκήρυξε τὴν συζήτησιν ἀποπερατωμένην.

Προκειμένης δὲ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος ὁ πρατείνας τὴν ἀνωτέρω ὑποτροπολογίαν τοῦ ἄρθρ. 2. Βουλευτὴς Ἀθηνῶν· συνεχώνευσεν αὐτὴν μετὰ τοῦ 2 ἄρθρου τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ἑξῆς·

« Ἄρθρ. 2. Ἐξ αὐτῶν οἱ 1285 ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῇ » εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων Διοικητικῶν » ἀρχῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ δὲ » 500 θέλουν ληφθῇ ἀπὸ τοὺς καθυστεροῦντας νεοσυλλέκτους » τῶν παρελθόντων ἐτῶν, κατ' ἀναλογίαν τῶν καθυστερούντων » ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ δήμου κατὰ κλῆρον ἐνεργηθησόμενον » σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ τροπολογηθέντος Νομοσχεδίου μία μόνον τροπολογία μένει, ἡ τοῦ Βουλευτοῦ τῶν Βορείων Σποράδων, καὶ ἐπομένως θέλει

ψηφοφορηθῇ πρῶτον αὕτη καὶ ἀκολούθως τὸ ἄρθρον 2 τῆς τροπολογίας, συγχωνευμένον ὡς ἀνωτέρω μὲ τὴν ὑποτροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν· ἐν περιπτώσει δὲ παραδοχῆς τοῦ ἄρθρου 2, τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ὑποτροπολογίας, τότε ἀπαλείφεται κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον 3 ὡς περιττὸν καὶ κατὰ τὴν γενομένην ἀνωτέρω πρότασιν οἱ μὴ λαχόντες ἐκ τῶν καθυστερούντων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 500 μένουσι τοῦ λοιποῦ ἀκαταζήτητοι.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ τοῦ ζητήματος συζήτησιν ἐτέθη αὐτὸ οὕτω « Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ τῶν » Βορείων Σποράδων ναὶ ἢ ὄχι; »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν, ἀπερρίφθη αὕτη διὰ ψήφων 44 πρὸς 23 κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται τὴν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Νομοσχεδίου περὶ στρατευσίμων τοῦ 1845, τοῦ Βουλευτοῦ Βορείων Σποράδων ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὼν	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Ρ. Παλαμίδης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Γ. Ρεβελιώτης	Ο.
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Π. Παππατζώννης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσόκρης	ἀπὼν	Π. Δαρειώτης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ο.	Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ο.
Ι. Βλάσης	Ν.	Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Α. Μεταξᾶς		Κ. Βέϊκος	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	ἀπόντες
Σ. Βλάχος	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	
Π. Ῥάγκος	Ο.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Σ. Μπαρότσης	ἀπὼν
Δ. Δαπουσιάδης.	Ο.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.

Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπόντες
Δ. Τζ γκουράκος	
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ο.
Ι. Χαραμῆς	ἀπών
Ι. Κρανιδιώτης	ἐν ἀδ (ᾳ
Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Α. Ζῶτος	ἀπών
Νίκος Θέου	Ο.
Α. Γουζούασης,	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ο.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	ἀσθενὴς
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπών
Α. Νοταρᾶς	μὲ ἄδειαν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπών
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	ἀπών
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	ἀπόντες
Ν. Μπούκουρας	
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπών
Π. Βαρβιτσιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπόντες
Κ. Οἰκονομόπουλος	
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τσερτιδῆς	ἀπὼν
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγιος	ἀσθενὴς
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπόντες
Διομήδης Κυριακοῦ	
Ν. Καλλέργης	
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Στάϊκος	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σταματάρας	ἀπὼν
Καναρὴς	ἀπὼν

Ἀκολούθως ἐψηφοφορήθη δι' ἀναστάσεως, καὶ ἐγένετο παρα-

δεκτὸν ὡς ἄρθρον 2 ἡ ἀνωτέρω τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς συγχωνευμένη μετὰ τῆς ὑποτροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, καὶ τῆς πρατάσεως νὰ ἀπαλλαχθῶσι τῆς στρατολογίας οἱ μὴ λαχόντες ἐκ τῶν καθυστερούντων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 500 κατὰ τὸ ἄρθρον 2.

Παρεδέχθη ἐπίσης ἡ Βουλὴ καὶ τὸ ἄρθρον 4 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἄρθρον 3 ἀπαλειρθέντος τοῦ ἄρθρου 3 κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐν τῇ παραδοχῇ τοῦ ἄρθρου 2· ἔχει δ' οὕτως·

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν » Ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει τὸν παρόντα Νόμον καὶ ἐκτελέσει » αὐτὸν, καθόσον ἀφορᾷ ἕκαστον. »

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ψηφοφορίαν καὶ τὴν συζήτησιν τῆς τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον.
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΑ'.

Τῆς 9 Μαΐου.

Σήμερον τὴν ἐννάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τὴν ἑνδεκάτην π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων μὲν 88 ἀπόντων δὲ 23, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρ' αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ περὶ νεοσυλλεξίας Νομοσχεδίου καὶ οὐδενὸς κατὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ ἀντειπόντος, ἐγένετο αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Δανοπούλου καὶ Φλέσσα, ἐκ τῆς ὁποίας συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον αὐτοῦ διὰ

ψήφων 57 πρὸς 23 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον· ἔχει δ' οὕτως·

Ο ΘΩ Ν
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἄρθ. 1. Ὁ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων τοῦ 1845 προσδιορίζεται εἰς 1785.

Ἄρθ. 2. Ἐξ αὐτῶν οἱ 1285 ἄνδρες θέλουν ἀναλογισθῆ εἰς τοὺς δήμους τοῦ Κράτους διὰ τῶν ἁρμοδίων διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ, οἱ δὲ 500 θέλουν ληφθῆ ἀπὸ τοὺς καθυστεροῦντας νεοσυλλέκτους τῶν παρελθόντων ἐτῶν κατ' ἀναλογίαν τῶν καθυστερούντων ἑκάστης ἐπαρχίας καὶ δήμου, κατὰ κλῆρον ἐνεργηθησόμενον σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς νόμου.

Ἄρθ. 3. Οἱ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργοὶ θέλουν δημοσιεύσει τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐκτελέσει αὐτὸν καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἕκαστον. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ νεοσυλλεξίας τοῦ 1845 ἔτους, ναὶ ἢ ὄχι. »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Π. Βάρβογλης	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Π. Παππατζώνης	ἀπὼν
Μ. Δ. Καΐρης	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ.
Δ. Τζόκρης	ἀπὼν	Π. Δαρειώτης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπὼν
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Δ. Σακκελλαριάδης	Ν.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Ι. φαρμάκης	ἀπὼν
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπὼν	Κ. Βέϊκος	Ν.
		Μ. Ἰατρὸς	ἀπὼν

Σ. Βλάχος	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Δ. Μπιρπίλης	Ο.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Δ. Τζινκουράκος	Ο.	Πικουλάκης	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Π. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Κ. Τζεϊτίδης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Νῖκος Θέου	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπὼν
Α. Γουζούασης	Ν.	Δ. Μαρκόπουλος	ἀπὼν
Δ. Βιλαέτης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	ἀπὼν	Γ. Μπάστας	ἠρνήθη ψῆφον
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Σιλβέστρος Στερανάκης	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	ἀσθενὴς
Ν. Δελέντας	ἀπὼν	Ι. Ταταράκης	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.	Σταμάτιος Δάῤῥας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπὼν	Δ. Παππατζόρης	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀσθενὴς	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Τομαρᾶς	Ν.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.	Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Δρόσος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς	Ι. Στάϊκος	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Δεληγιάννης	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	ἐν ἀδείᾳ	Ν. Κριεζώτης	ἀσθενὴς
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.

Η. Βαρδιτζιώτης	Ν.	Ε. Αποστολίδης	Ο.
Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπών
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.	Σ. Σταματάρας	Ο.
Ν. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς		

Προέβη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς· καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ὑπ' ἀριθ **694**, δι' ἧς δημόται Ὀρχομενοῦ τῆς Λεβαδείας ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ Λαζαρῆς Ἀραχοβίτης καὶ οἱ Σκοτιδαὶ ἔλαβον εἰς Βρανίτζαν καὶ Σκριποῦν διὰ γραμματίων τοῦ Γ. Γροπίου **1300** στρέμματα γαιῶν ἐθνικῶν παρ' αὐτῶν καλλιεργουμένων, τῶν καλητέρων, ἀνὰ δρ. **6** ἕως **12**, ἐσχάτως δὲ ἔλαβον εἰς Σκριποῦν ἄλλα τριακόσια στρέμματα τῆς πρωτίστης ποιότητος, ἀνὰ δρ. **10** ἕως **18**, διϊσχυρίζονται ὅτι αἱ γαῖαι αὗται εἶναι ἐκ τῶν καλλιεργουμένων καὶ τῆς πρωτίστης ποιότητος, καὶ οὔτε κατεμετρήθησαν οὔτε ἐξετιμήθησαν ἀλλὰ κατ' εἰκασίαν ἐλήφθησαν, καὶ προσφέρουσιν ἀνὰ δρ. **40** τὸ στρέμμα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις ὅλας τῶν ἀγοραστῶν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ καταγγελλομένη ζημία τοῦ δημοσίου καὶ κατάχρησις εἶναι σημαντικὴ καὶ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀνεξέταστος, ὑπεβλήθη νὰ παραπεμφθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἐπ' αὐτῆς παρετήρησέ τις ὅτι, διότι δι' αὐτῆς καταγγέλλεται πολλὴ κατάχρησις διὰ τοῦτο πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἐνεργήσῃ ὅσον τάχος δίδον τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας εἰς τὴν Βουλήν, ἐὰν αἱ καταγγελλόμεναι καταχρήσεις ἐπαληθεύωσι· διότι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ τολμῶν νὰ ἀνενεχθῇ εἰς αὐτὴν ὁμολογεῖ πάντοτε ἀλήθειαν, μέχρις οὗ δὲν ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον· πρὸς τὸν ἀντικρούσαντα δὲ τὴν ἀρχὴν ταύτην, διότι διὰ τῆς παραδοχῆς της γίνεται κατάχρησις τοῦ δικαιώματος τοῦ ἀφαιρεῖσθαι, ἡ δὲ Βουλὴ ὅταν τὰ δι' ἀναφορῶν ὁμολογούμενα ἀποδεικνύωνται δι' ἐπισυναψέως ἀποδείξεων τότε δύναται μόνον μετὰ βεβαιότητος νὰ ἀποταθῇ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, ἄλλως παραπέμπει ἁπλῶς αὐτάς, παρετήρησεν ὁ πρὸ αὐτοῦ ἀγορεύσας ὅτι δι' ὧν εἶπε δὲν ἐννοεῖ τοῦτο, ἀλλ' ὅτι ἐκ τῆς προκαταλήψεως, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἔχει ἐπὶ τῶν καταχρήσεων, ὀφείλει νὰ συσταθῇ αὐστηρῶς τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον νὰ ἐπισπευσῃ νὰ ζητήσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας, καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἐν καιρῷ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς τὴν Βουλήν. Μετὰ τινα δὲ παραδεχθέντα τὰ ἀνωτέρω, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρούσης ὑποθέσεως παρατηρήσαντα ὅτι οἱ ἀγορασταὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν, διὰ γραμματίων ἐπιτηδείων πρὸς ἀγορὰν γαιῶν κατ' ἐκτίμησιν ἀγορασθέντων ἀπὸ τὸν Γρόππιον, ἠγόρασαν ἔλη, καὶ διὰ διωρύγων δαπανήσαντες πολλὰ ἐξήραναν αὐτὰ καὶ κατέστησαν καλλιεργήσιμα, καὶ ἀξίας πλέονος· παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς τὸ σπουδαῖον τῆς ὑποθέσεως, καὶ τὸ τεκμαιρόμενον τῆς ἀληθείας τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκ τῆς προσφορᾶς τὴν ὁποίαν οἱ καταγγέλλοντες προτείνουσιν· ὁ Βουλευτὴς Λεβαδείας κατόπιν παρετήρησεν ὅτι πᾶσα παραχώρησις γῆς δὲν ἐγένετο νομίμως, καθόσον ἐγένοντο τοιαῦται, ἐνῷ αἱ παρελθοῦσαι συνελεύσεις ἀπηγόρευον αὐτάς· συνωμολόγησε τὸ ἀληθὲς τοῦ ἱστορικοῦ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ὡς ὁ πρὸ αὐτοῦ διεξῆλθε τοῦτο, καὶ συνεπέρανεν ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ σκεφθῇ γενικῶς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Μετὰ τοῦτον ἄλλοι διάφορα παρετήρησαν, ὅτι οἱ τύποι τῆς παραχωρήσεως τῶν γαιῶν πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς, καὶ ὄχι ἡ ἀρχὴ αὐτῶν περὶ ἧς πραγματεύεται ψήφισμα ῥητόν· ὅτι διὰ τοῦ καθιερωθέντος τύπου τῆς ἁπλῆς παρεμπομπῆς τῶν ἀναφορῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον δὲν πραγματοποιεῖται ὁ σκοπὸς τοῦ ἐν τῷ συντάγματι χορηγηθέντος δικαιώματος τοῦ ἀναφέρεσθαι, τὸ Ὑπουργεῖον δ' ἐπὶ τοῦ παρόντος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐξετάσεών του· ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ συστήσῃ ἁπλῶς τὴν ἐξέτασιν, χωρὶς νὰ ζητήσῃ νὰ ὑποβληθῇ τὸ ἀποτέλεσμα εἰς αὐτήν· καὶ μετὰ τούτους ἄλλος παρετήρησεν ὅτι διὰ τῆς παρούσης ἀναφορᾶς καταγγέλλεται εἰς τὴν Βουλὴν μεγάλη παρανομία, καὶ παραβίασις Διαταγμάτων, κατὰ τὰ ὁποῖα δίδονται γαῖαι καλλιεργήσιμοι ἀντὶ φαιαγγιτικῶν γραμματίων· ἐὰν ἡ Βουλὴ φρονῇ ὅτι δὲν ἐκτεθεῖσαι ἀληθῆ γεγονότα διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, τότε νὰ παραπέμψῃ αὐτὴν ἁπλῶς, ἄλλως νὰ ζητήσῃ πληροφορίας δυνάμει τοῦ δικαιώματος τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν 2 § τοῦ ἄρθ. 50 τοῦ Συντάγματος ἔχει· διὰ τῆς ἀπαιτήσεως τῶν πληροφοριῶν ὁδηγεῖται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀνατρέξῃ καὶ εἰς ἄλλας ὁμοίας φύσεως καταχρήσεις, συνήγαγε δὲ ὅτι πρέπει νὰ παραπεμφθῇ μὲ τὴν ἀπαίτησιν ἀκριβῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος.

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν ὁ πρεσβύτερος τῶν παρευρεθέντων Βουλευτῶν διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν ἀντιπροέδρων.

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὰς παρατηρήσεις τοῦ τελευταίου τούτου διέταξε νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς αἱ λέξεις *« εἰδοποιουμένης ἐν καιρῷ τῆς Βουλῆς περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν πληροφοριῶν.*

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. δὲ 695. Δι' ἧς κάτοικοι Συλλίμνης καὶ Καρτερολίου τοῦ δήμου Φαλάνθου τῆς Μαντινείας ἀναφέρουσιν ὅτι, ἀποτελοῦντες προλαβόντως μέρος τοῦ δήμου Τριπόλεως, ἀφισταμένου τῶν χωρίων των περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν, εἰς ὃν ἔχουσι τὰς ἰδιοκτησίας των, ἀπεσπάσθησαν καὶ προσεκολλήθησαν εἰς τὸν δῆμον Φαλάνθου, ἀφιστάμενον περὶ τὰς τρεῖς ὥρας· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως.

708. Δι' ἧς κάτοικοι τῶν χωρίων Καντύλας καὶ Μπεζενίου τοῦ δήμου Ὀρχομενοῦ τῆς Μαντινείας ἐξαιτοῦνται νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον τοῦτον, καὶ ἐνόμενοι μέ τινα χωρία τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποσπάσωσιν ἀπὸ τὸν δῆμον Νάσσωνος, νὰ σχηματίσωσιν ἴδιον, τὸν προδιαλυθέντα δῆμον Καρυῶν, εἰς ὃν προϋπήγοντο, καὶ οὕτως ἀντὶ τῶν δήμων Ὀρχομενοῦ καὶ Νάσσωνος νὰ μείνωσιν οἱ δῆμοι Ὀρχομενοῦ καὶ Καρυῶν.

709. Δι' ἧς κάτοικοι τῶν χωρίων Κολύνων, Καλτεζῶν καὶ Ἀγριακόνας τοῦ δήμου Μανθυρέας τῆς Μαντινείας ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην διαίρεσιν τῶν δήμων ἀπετέλουν ἴδιον δῆμον τὸν Καλτεζοῦντος, ἑπομένως συνεχωνεύθησαν μὲ τὸν δῆμον Μανθυρέας, ὅπου οὐδὲν συμφέρον ἔχουσιν, ἐνῷ καὶ ὡς ἐκ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ὡς ἐκ τῶν δημοτικῶν προσόδων ὁ διαληφθεὶς δῆμος ἠδύνατο νὰ διατηρηθῇ κάλλιστα, πολλάκις δὲ αἰτήσαντες τοῦτο δὲν εἰσηκούσθησαν. Διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ σχηματισθῇ ἰδιαίτερος δῆμος ὁ Καλτεζοῦντος, ὡς καὶ πρότερον.

727. Δι' ἧς Κάτοικοι τῶν χωρίων Ἀτσιχόλου, Βλαχορράπτη, Τρουπογλήνοβας, Παλαιοκάστρου, Ζούλας καὶ Σαρακίνη τοῦ δήμου Γόρτυνος ἀναφέρουσιν ὅτι, εὐχαριστούμενοι νὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸν δῆμον τοῦτον, ἀποδοκιμάζουσι τὰς δι' ἀπάτης χαλκευομένας ἀναφορὰς τινῶν διὰ νὰ συγχωνευθῶσιν εἰς τὸν δῆμον Θεισοᾶς.

768. Δι' ἧς ὁ Βασίλειος Δημητρακόπουλος Βουλευτὴς Μαντινείας, ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κορυθίου ἀποδοκιμάζωσιν ὡς φατριαστικὰς τὰς προσπαθείας τινῶν συνδημοτῶν διὰ νὰ ἀποσπασθῶσιν ἀπὸ τὸν δῆμον καὶ προσκολληθῶσιν εἰς τὸν τῆς Τριπόλεως τὰ χωρία Ζευγηλατεῖον καὶ Νεοχῶρι· ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι, ἐὰν αἱ αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων συμβιβάζωνται μὲ τὸ κοινὸν συμφέρον, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ συμμορφούμεναι μὲ τοὺς καθεστῶτας Νόμους δὲν θέλουν λείψει νὰ ἀποδώσωσιν εἰς αὐτὰς τὴν προσήκουσαν δικαιοσύνην, καθότι ἡ γεωγραφικὴ θέσις, αἱ διαστάσεις, αἱ πραγματικαὶ σχέσεις καὶ τὰ λοιπὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων κτλ. εἶναι τὰ στοιχεῖα τῆς διοικητικῆς συγ-

κεντρώσεως, ἐγνωμοδότει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 698. Δι' ἧς ὁ Γ. Ἱρειώτης δημότης Αἰγίνης ἀναφέρει ὅτι εἰς τὸ κατάστημα τοῦ ἐν Αἰγίνῃ Ὀρφανοτροφείου, ὅτε ᾠκοδομεῖτο, περιελήφθησαν 15 στρέμματα τῆς ἰδιοκτησίας του περιτετειχισμένα, περιέχοντα δύο οἰκίσκους, ἓν φρέαρ καὶ δύο ἥμισυ στρέμματα ἀμπέλου μὲ 70 συκόδενδρα, ἐξετιμήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1831 ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τῆς οἰκονομίας διὰ φοίνικας 600 καὶ αὐτοὺς καθυστερουμένους, ὅτι μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἀφηρέθη προσέτι ἀρκετὴ γῆ πρὸς χρῆσιν τάφρου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀποζημιωθῇ ἐπαξίως τόσον διὰ τὰ πρῶτα ὅσον καὶ διὰ τὰ δεύτερα κτήματα μὲ τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν.

729. Δι' ἧς ὁ Ἀάζαρος Τσώρτζης ἀναφέρει ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε κατὰ τὸ ἔτος 1833 τὸν εἰς θέσιν Κεφαλάρι πέριξ τοῦ Ἄργους ἰδιόκτητον ὑδρόμυλόν του καὶ τὸν μετεχειρίσθη ὡς ἀποθήκην τῆς ἐθνικῆς πυρίτιδος· ἐκτιμήσασα δὲ αὐτὸν διὰ πραγματογνωμόνων δὲν ἀπεζημίωσεν εἰσέτι τὸν ἀναφερόμενον· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀποζημιωθῇ τὴν ἀξίαν τοῦ μύλου καὶ τὰ ἐνοίκια 13 ἐτῶν ἀνὰ δραχ. 600, ἄλλως νὰ τῷ ἐπιστραφῇ ὁ μύλος μὲ τὰ αὐτὰ ἐνοίκια· ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἱκανοποιηθῶσιν, ἂν ἀληθῶς ἔχωσι, τὰ παράπονα τῶν ἀναφερομένων ἀφοῦ στεροῦνται τοσοῦτον χρόνον τὰ κτήματά των, καὶ ζημιοῦνται, ἐγνωμοδότει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συνιστῶμεναι.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθμὸν δὲ 700. Δι' ἧς κάτοικοι Ναζηρίου ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ δημόσιον ἀντεποιήθη ἀπὸ τὸ ἔτος 1839 ὡς ἐθνικοῖδιοκτήτους τὰς εἰς τὸν δῆμον Εὔας ἰδιοκτησίας των· ὅτι ἐναγαγόντες ἔκτοτε τὸ δημόσιον εἰς τὰ δικαστήρια, ἐδικαιώθησαν μὲν παρὰ τοῦ πρωτοδικείου, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐξεκάλεσε τὰς ἀποφάσεις τούτου· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ παύσῃ τὸ δημόσιον τὰς ἀντιποιήσεις του ταύτας, ἐπιστρεφομένων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων εἰσοδημάτων.

715. Δι' ἧς ὁ Ἀλεξανδρῆς Οἰκονόμος πληρεξούσιος τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Κυριάκι τῆς Λεβαδείας ἀναφέρει ὅτι τὸ δημόσιον ἰδιοποιήθη ὡς ἐθνικὰς τὰς ἰδιοκτήτους τῶν ἐντολέων του γαίας καλλιεργησίμους καὶ ἀγρίας, τὰς ὁποίας οὗτοι ἐνέμοντο ἀνενοχλήτως ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ

δποίου τὰς ἐξηγόρασαν παρά τινος Ἀλβανοῦ, πρὸς τὸν ὁποῖον δολιευθεῖς τὰς ἐπώλησεν ὁ προλαβὼν πραγάτης των Ρεσσίτ-μπεης· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀναγνωρισθῶσι κύριοι τῶν ρηθεισῶν γαιῶν.

717. Δι' ἧς δημόται Καλνμεῶν ἀναφέρουσιν ὅτι ἀπὸ τὸ ἔτος 1813 ἔλαβον παρὰ τοῦ τότε Ἡγουμένου τῆς διαλελυμένης ἡδη μονῆς *Ἁ Προφήτης Ἠλίας* ἀκαλλιεργήτους καὶ ἀσκεπεῖς γαίας ἑκατὸν ὡς ἔγγιστα στρεμμάτων, καὶ ἐφυτεύσαντες μωρέας καὶ συκᾶς, ἀπεδίδον εἰς τὴν μονὴν τὸ δέκατον τοῦ καρποῦ καὶ ὀλιγώτερον· ὅτι μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως κατα-διωχθέντες παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν ἐπλήρωσαν ἀνὰ 20 ἕως 35 τοῖς 0/0 ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, ἐνῶ πολλοὶ ἄλλοι, ἔχοντες τοιαύτας γαίας ὑπὲρ τὰ χίλια στρέμματα, πληρόνουσιν εἰς τὴν μονὴν ἀνὰ 40 λεπτὰ τὸ στρέμμα· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ἐλαφρυνθῶσι τοῦ ὑπερόγκου τούτου δυσίματος καὶ νὰ πληρόνωσιν ὡς καὶ οἱ ἐμφυτευταὶ ἐθνικῶν γαιῶν.

733 καὶ 734. Δι' ὧν κάτοικοι τοῦ χωρίου Παύλου καὶ τοῦ χωρίου Ράδου τοῦ δήμου Λαρύμνης τῆς Λοκρίδος ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἐπιστραφῇ ἡ ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις βοσκήσιμος γῆ, ἰδιόκτητος οὖσα τῶν κοινοτήτων, καὶ ἡ ὁποία ἰδιοποιήθη παρὰ τοῦ δημοσείου ἀνεξετάστως ἐπὶ τῆς Βασ. Κυβερνήσεως.

756. Δι' ἧς ἡ Μαρία θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Ἀνα. Μιχαὴλ ἀναφέρει ὅτι τὸ δημόσιον κατέλαβε τὴν εἰς Προσυνὰ τοῦ δήμου Λαρύμνης τῆς Λοκρίδος ἀκίνητον πατρικὴν περιουσίαν της, διὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθησαν καὶ ἐξετάσεις, ἀποδεικνύουσαι τὸ δίκαιόν της· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ δικαστήρια.

774. Δι' ἧς δημόται Κρίσσης ἀναφέρουν ὅτι ἀπὸ τοὺς Ὀθωμανοὺς εἶχον λάβει γαίας καὶ τὰς ἐνεφύτευσαν ἀμπέλους καὶ ἀγριελαίας ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ τὰς μοιράσωσιν ἐγκαίρως, ἀλλὰ τὸ δημόσιον κατὰ τὸ 1836 τοὺς ἀπέβαλε τῶν ρηθέντων κτημάτων, ὑποσχεθὲν νὰ θέσῃ τὸ δίκαιόν των εἰς ἐξεταστικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία μόλις διορισθεῖσα καὶ ἐγκριθεῖσα, ἐπαύθη· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἀποδοθῶσι τὰ ἥμισυ τῶν κτημάτων, καὶ ἀποζημίωσις διὰ τὰ εἰσοδήματα.

795. Δι' ἧς κάτοικοι τοῦ χωρίου Διβανάτες τῆς Λοκρίδος ἀναφέρουσιν ὅτι τὸ χωρίον των μὲ ὅλην τὴν περιφέρειάν του ὑπῆρχεν ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων ἰδιοκτησία των, τὴν ὁποίαν ἐσφετερίσθη ὁ Βελῆ-Πασας· ἀλλ' ὁ Κυβερνήτης καὶ ἡ Ἀντιβασιλεία εἰς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνθη ζητοῦντες δικαιοσύνην, τοὺς παρέπεμψαν εἰς τὰ δικαστήρια· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ γενῇ ἡ ἀνήκουσα ἐξέτασις καὶ

ἐξακρίβωσις τῶν ὑποθέσεων καὶ νὰ τοῖς ἀποδοθῇ τὸ δίκαιον, διότι δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβωσι δικαστικὸν ἀγῶνα.

797. Δι' ἧς κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλύμι τοῦ δήμου καὶ τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν ἀναφέρουσιν ὅτι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων εἶχον ἰδιόκτητά τινα κτήματα, τὰ ὁποῖα ἐνέμοντο μέχρι τοῦ 1838, ὅτε τὸ δημόσιον κατέλαβεν ὡς ἐθνικοϊδιόκτητα τὰ ἐν τοῖς δήμοις Ἄρεως, Θουρίας κλπ, περιλαβὸν καὶ τὰ τῶν ἀναφερομένων, ἐκεῖσε κείμενα· ἔλαβον δὲ εἰς ἀπάντησιν τῶν παραπόνων των τὸ νὰ ἀποτανθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ διαταχθῶσι τὰ δέοντα περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς ἰδιοκτησίας των.

798. Δι' ἧς κάτοικοι Παύλιανης τῆς Φθιώτιδος ἀναφέρουσιν ὅτι πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων τὰ ἐαρινὰ χόρτα ἡ βάση, τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου των, ὑπῆρχον ἰδιοκτησία των μέχρι τοῦ 1833, ὅτε τὰ κατελαβε τὸ δημόσιον· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς ἀποδοθῶσιν.

785. Δι' ἧς κάτοικοι τοῦ χωρίου Δυοβουνὰ τῆς Φθιώτιδος ἀναφέρουσιν ὅτι τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου των βάση ὑπῆρξαν ἰδιοκτησία των, εἰς τρόπον ὥστε οἱ κατὰ καιροὺς Μπέϊδες τῆς Λαμίας, λαμβάνοντες ἀνάγκην ξυλείας οἰκοδομησίμου ἢ ναυπηγησίμου, ἐλάμβανον τὴν ἄδειαν παρ' αὐτῶν καὶ ἀπεζημίουν τὴν κοινότητά των ἀναλόγως τῆς τεμνομένης ὕλης, καὶ δύνανται νὰ μαρτυρήσωσιν οἱ γείτονες τῶν κάτοικοι τῶν χωρίων Παύλιανης, Κουμαρίτζι, Σκληθράκι, Ἡρδικάρι, Κουκουβίστας καὶ Γκουρίτζας, ἀλλὰ τὸ δημόσιον κατέλαβεν αὐτὰ ἀπὸ τὸ ἔτος 1833· διὸ ζητοῦν νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν των· ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι, αἱ αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἀντικείμενον τῆς ἀρμοδιότητος τῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα καὶ μόνα εἰς τοιαύτας περιπλόκους περιπτώσεις εἶ αι εἰς κατάστασιν νὰ διακρίνωσι τὸ δίκαιον, χωρὶς νὰ μίνῃ παράπονον μεταγενέστερον εἰς οὐδένα· καὶ εἰς ταῦτα δύνανται νὰ ἀποτανθῶσιν οἱ ἀναφερόμενοι μέχρις ὅτου λάβῃ μέτρον ἄλλο καταλληλότερον περὶ τῶν τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων, αἱ ὁποῖαι εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι νὰ διελύοντο πλέον, διὰ νὰ μὴ παρατείνηται ἡ τοιαύτη ἐκκρεμὴς κατάστασις τῶν πολιτῶν, νομιζόντων ἑαυτοὺς ἀδικουμένους ἢ ζημιουμένους οὐδὲ νὰ ἀπασχολῆται καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν τοιούτων, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὴν σύστασιν νὰ λάβῃ πρόνοιαν περὶ τῆς διαλύσεως τῶν τοιούτων παραπόνων καὶ διαφορῶν, συμβιβάζομένην μὲ τὸ δίκαιον καὶ τὴν εὐκολίαν τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δημοσίου.»

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι τὸ δημόσιον καὶ οἱ ἰδιῶται εἰς τὴν παρελθοῦσαν Κυβέρνησιν ἐφάνησαν καταχρηστοί, μὲ τὴν διαφοράν ὅτι οἱ ἰδιῶται συνεννοοῦντο μετὰ τῶν ὑπαλλήλων· ὅτι αἱ ἀναφοραὶ αὗται παριστῶσι τὸ δημόσιον ἄπραγα τῆς ἰδιοκτησίας τῶν ἄλλων, ἀρίνουσιν εἰς αὐτὸν αἴσθημα χαρᾶς τε, διότι καὶ ἄλλαι ἐπαρχίαι ἐστερήθησαν τῶν ἰδιοκτησιῶν των ὡς ἡ Ἀκαρνανία διὰ τῆς ἁρπαγῆς, καὶ λύπης, διότι καὶ αὗται ὑπέπεσαν εἰς τὴν αὐτὴν ἁρπαγήν· καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της ἐπ' αὐτῶν διὰ νὰ κατιδῇ τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος καὶ θεραπεύσῃ αὐτάς· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **700** Δι' ἧς ὁ Δ. Ἀγγελῆς καὶ Ἰωάν. Μπεκάτης ἐκθέτουσιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1836**, ἐγγυηθέντες ὑπὲρ τῶν Ἰαν. Ἀθανασίου καὶ Μιχ. Κώστα ἐνοικιαστῶν δημοσίων προσόδων, κατεδιώχθησαν καὶ ἐπλήρωσαν ἕκαστος ἀνὰ δραχ. **1500**· μετὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς ἰδιοκτησίας των, καὶ καταδιώκονται εἰσέτι, οἱ δὲ ἐνοικιασταὶ ἐντρυφῶσι μὲ τὰ χρήματα τοῦ δημοσίου καὶ οἰκοδομοῦσιν οἰκίας λαμπράς· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ παύσῃ ἡ κατ' αὐτῶν καταδίωξις, τρεπομένη κατὰ τῶν πρωτοτύπ ν ὀφειλετῶν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι, ἐὰν τὸ δημόσιον δύναται χωρὶς ζημίαν του νὰ μὴν ἐνοχλήσῃ τοὺς ἀναφερομένους ἐγγυητάς, θέλει βέβαια πράξει τοῦτο, ἀπευθυνόμενον πρὸς τοὺς ὀφειλέτας, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆ .

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **702**. Δι' ἧς ὀφειλέται τοῦ δημοσίου ἐκ Λαμίας, ἀναφέροντες ὅ,τι καὶ ἄλλοτε, ἐξαιτοῦνται τὴν ἀναστολὴν τοῦ πλειστηριασμοῦ τῶν ἰδιοκτησιῶν των, καὶ τὴν τῆς προσωπικῆς κρατήσεώς των, νὰ ληφθῇ δὲ μέτρον γενικὸν, ἐξαπαλύζον τὸ δημόσιον καὶ εὐκολύνον καὶ τοὺς ὀφειλέτας· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι περὶ τῶν καθυστερουντων εἰ. τὸ δημόσιον ὀφειλετῶν θέλει ληφθῇ προσηκόντως μέτρον γενικὸν, εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἀπόκειται εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον, ἐν τῇ φρονήσει καὶ ἐπιεικείᾳ αὐτοῦ, νὰ διατάξῃ τὰ περὶ καταδιώξεως τῶν τοιούτων ὀφειλετῶν, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω, καὶ δι' νὰ ἐπιταχυνθῇ τὸ ὑποβληθησόμενον εἰς τὰς Βουλὰς Νομοσχέδιον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

703. Δι' ἧς Μαρία Αὐγερινοῦ Ἀλεξάνδρου, σύζυγος τοῦ Ἀναστάσ Τζαροῦχα, κάτοικος εἰς Πάλιουρα τοῦ δήμου Ἀηλαντίων τῆς Εὐβοίας ἀναφέρει, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην τῆς

Μολόχας καὶ τὴν ἀφῆκεν ἄνηλικον, ὅτι κατὰ τὸ **1835** τῇ ἐδόθησαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἑκατὸν εἴκοσι δραχ. μὲ τὰς ὁποίας ὑπανδρεύθη, ἀλλ' οὖσα ἄκτημων, φερέοικος καὶ εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, ἐξαιτεῖται περίθαλψιν χάριν τῆς πατρῴας θυσίας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος.

714 Δι' ἧς ὁ Ν Γλυκὺς Χίος ἀναφέρει ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλ. ἀνέφερεν ὅτι παρευρέθη εἰς Βουκουρέστιον κατὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς Ἑλλην. σημαίας. ὢν συνεννοημένος μὲ τὸν Ἐμμ. Ξάνθον, Ἀριστείδην καὶ Γ. Ὀλύμπιον· ὅτι καταναλώσας εἰς τὸν ἀγῶνα ὅλην του τὴν περιουσίαν στερεῖται ἤδη καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, περιστοιχούμενος ἐκ πενταμελοῦς δυστυχοῦς οἰκογενείας, τὴν ὁποίαν ἀνατρέφει, διαμένων ἐνταῦθα δέκα ἀκτὼ ἢ ἓξ μῆνας, ἀπὸ τὰς βοηθείας τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ πρόνοια.

732. Δι' ἧς ἡ Μιτάζου χήρα Ι. Ἀνδρούτσου ἐκ τοῦ δήμου Λυκοπίας τῆς Κυνουρίας ἀναφέρει ὅτι ὁ σύζυγός της ἔπεσε, μαχόμενος κατὰ τοῦ Δράμαλη εἰς τὸ κεφαλάρι τοῦ Ἄργους, καὶ τὴν ἄφῆκεν ἔνδεη καὶ μὲ τρία ἀνήλικα τέκνα, ὧν τὰ δύο εἶναι θήλεα καὶ εἰς ὥραν γάμου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ συνταξιοδοτηθῇ, προικοδοτηθῶσι δὲ καὶ αἱ θυγατέρες της.

747. Δι' ἧς ἡ Μάρω χήρα Δ. Πανούτσου πλοιάρχου α'. τάξεως ἐξ Ἑρμιονίδος δημότης Ὕδρας ἐξιστορεῖ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τοῦ συζύγουτης, καὶ κυρίως εἰς τὴν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου, ὁποκατεποντίσθη καὶ τὸ πλοῖόν του· ἐπισυνάπτει καὶ ἑπτὰ πρωτότυπα ἔγγραφα καὶ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ τακτικὴ χρηματικὴ βοήθεια, μέχρις οὗ ἐκκαθαρισθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις της.

757. Δι' ἧς ἡ Μαρίγω χήρα τοῦ λοχαγοῦ Κυριάκου Σύκου ἀναφέρει ὅτι ἀποθανόντος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὁ σύζυγός της, ἐγκατέλειψεν αὐτὴν ἔνδεη καὶ μὲ πέντε τέκνα ἀνήλικα, ὧν τὰ τρία θήλεα· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ἀναφορά της εἰς ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων της καὶ εἰς περίθαλψιν τῆς οἰκογενείας της.

758. Δι' ἧς παλαιοὶ ἑξήκοντα τριῖς ἀγωνισταὶ ἀναφέρονται ἐπανειλημμένως, ἐξαιτούμενοι πρόχειρον θεραπείαν τῶν δεινῶν των δι' ἐξοικονομήσεως χρηματικῆς.

769. Δι' ἧς ἡ Θεοφάνη χήρα Ν. Ζορκιάδου, καὶ Π. Ζορκιάδης υἱός της ἐξ Ὕδρας δημότης Ἀθηνῶν, ἐξαιτοῦνται σύνταξιν καὶ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας τοῦ Ν. Ζορκιάδου.

776. Δι' ἧς ἡ Αἰκατερίνα Τάτσου Κοντογεωργοπούλου ἐκ τοῦ Ἁγίου Βλάσῃ δήμου Παρακαμπυλίων τῆς Εὐρυτανίας, ἐξηκοστούτης, ἀναφέρει ὅτι ἀπώλεσε μαχόμενον καὶ πεσόντα εἰς τὴν δευτέ-

ραν πολιορκίαν τοῦ Μεσολογγίου τὸν υἱόν της Δημήτριον Ταρσόπουλον, ὑπαξιωματικὸν κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον πιστοποιητικόν· ὅτι τὸ ἔθνος δὲν ἐπέβλεψέ ποτε καὶ ἐπ' αὐτῆς ἐνδεοῦς οὔσης· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ ἀνάλογος σύνταξις.

782. Δι' ἧς ἡ Καλομοίρα χήρα Γ. Κουργιαλῆ ἀναφέρει ὅτι ὁ σύζυγός της ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα δὲν ἀπέκτησεν ἄλλο εἰμὴ ἓν ξίφος, δυστυχίας, καὶ πληγάς, καὶ ἀπεβίωσε πρὸ ὀλίγου εἰς τὸ ἐν Μεγάροις ἀπόσπασμα τῶν ραλαγγιτῶν, ἐγκαταλείψας αὐτὴν μὲ τρία κοράσια ἀνήλικα καὶ χωρὶς πόρον τινὰ ζωῆς· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ χορηγηθῇ καὶ εἰς αὐτὴν ἀνάλογος ἀντιμισθία δι' ἑαυτὴν καὶ τὰς κόρας της.

787. Δι' ἧς ὁ Ἀθανάσιος Οἰκονόμου ἐκ Διακοπτοῦ τοῦ δήμου Βυρῶν τοῦ Αἰγίου ἀναφέρει ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς τὸν κατὰ τὴν Μολδαυίαν Ἑλλ. ἀγῶνα, ὁπλίσας δέκα στρατιώτας μὲ ἴδια ἔξοδα, κτλ. διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὸν ἡ προσήκουσα ἀμοιβή.

796. Δι' ἧς ἡ Γιαννοῦλα Τομαροπούλου ἀδελφὴ Προκοπίου Ἀρχιεπισκόπου Κερνίτζης ἀναφέρει ὅτι ὁ ῥηθεὶς αὐταδελφός της ἠγωνίσθη ὑπὲρ πατρίδος καὶ ἐδαπάνησεν ὅλην των τὴν κατάσχεσιν, καὶ εἶναι ἄπορος· διὸ ἐξαιτεῖται σύνταξιν· ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἔθνος τιμᾷ καὶ σέβεται τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ ἀγωνισθέντας καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων περιθάλπει αὐτούς, καὶ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ αὐτῶν τὰ μάλιστα, ἡ δὲ Κυβέρνησις, συμμορφουμένη μὲ τὰ ἄρθρα **17** καὶ **54** τοῦ Συντάγματος, θέλει ἐνεργήσει τὰ εἰκότα· ἐγνωμοδότει νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **704.** Δι' ἧς ὁ Χριστόδουλος Πορφύρης καὶ ἄλλοι ὀκτὼ ἀγωνισταὶ ἐξαιτοῦνται ἢ τὴν αὔξησιν τῆς συντάξεώς των, ἢ τοὺς βαθμούς των μὲ τὰς ἀνηκούσας ἀποδοχάς· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ ἐκτιμήσῃ πόσον εἶναι δικαία καὶ βάσιμος ἡ αἴτησις τῶν ἀναφερομένων, ἐγνωμοδότει νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπαρ. **705.** Δι' ἧς ὁ Ἀναγν. Ἀργυρόπουλος καὶ ἄλλοι **9** πολῖται ἀναφέρονται κατὰ τοῦ **Κ. Ι.** Κοκκώνη ὡς διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου, καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν δημ. σχολείων ὡς καλῶς διωργανισμένων καὶ διευθυνομένων, ἐξαιτούμενοι νὰ ληφθῇ πρόνοια ἐπὶ τῶν ὁποίων κάμνουσι προτάσεων· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀνήκει τὸ χρέος νὰ ἐ-

παγρυπνῇ ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, διὰ νὰ μὴ προσκόπτῃ αὕτη, μηδὲ διασύρωνται οἱ διέποντες αὐτήν· ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ αἰτιάσεις τῶν ἀναφερομένων, οἵτινες δὲν ἀποτελοῦν πλέον μέρος εἰς τὸν κλάδον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, εἶναι μὲ τοσαύτην πικρίαν καὶ καταφοράν, καὶ ἐκτὸς τῶν ὅρων τῆς ἀπαιτουμένης εὐπρεπείας ἐκτεθειμέναι, ὥστε, ἐκτὸς τοῦ ἀπιθάνου αὐτῶν, καθίστανται καὶ ὕποπτοι ὅτι ἐγίνοντο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἱκανοποιηθῶσι προσωπικὰ πάθη καὶ προσβληθῶσιν ἄτομα, διὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ νὰ μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ ῥηθεῖσα ἀναφορά.»

Παρεδέχθη ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **706.** Δι' ἧς οἱ ἐν Ἐπιδαύρῳ Δημαρᾷ Κρῆτες ἀναφέρουσιν ὅσα καὶ οἱ λοιποὶ Κρῆτες (ὅρα ἀριθ. **2** τῆς προλαβούσης ἐκθέσεως)· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῇ, ὡς καὶ ἐκείνη, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Παρεδέχθη ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. **707** δι' ἧς ὁ Χ. Λοντοτζάκιος ἀναφέρει ὅτι χρηματισας ἀξυνόμος Καλαβρύτων κατὰ τὰ ἔτη **1832** καὶ **1833** ἔχει νὰ λαμβάνῃ **2500** φοινικᾶς διὰ μισθοὺς ἑαυτοῦ, τοῦ γραμματέως του καὶ τριῶν στρατιωτῶν του, ὀφειλομένους εἰς αὐτὸν, καὶ παραπονεῖται διὰ τὴν καθυστέρησιν ταύτην γενομένην εἰς ἀγωνιστὴν ὁ ὁποῖος πώποτε δὲν ἔλαβε παρὰ τοῦ ἔθνους καμμίαν ἀμοιβήν.

779. Δι' ἧς ὁ Γ. Κυριακὸς ἀναφέρει ὅτι χρηματίσας διοικητὴς Ἀρκαδίας ἐπὶ τῆς δινικ. ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν διεδέχθη ἡ ἀντιβασιλεία ὑστερεῖται εἰσέτι τοὺς μισθούς του καὶ ἐκείνους τῶν ὑπαλλήλων του, προκαταβληθέντας παρ' αὐτοῦ, ἀναβαίνοντας εἰς ἐννέα περίπου χιλ. δρ. διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῷ ἀποδοθῶσι μετὰ τοῦ νομίμου τόκου ἀφ' ἧς ἐποχῆς καθυστεροῦνται, ἐπισυνάπτων καὶ ἀναφορὰν του δοθεῖσαν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνέλευσιν· ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι αἱ αἰτήσεις αὗται εἶναι ἀντικείμενον ὑπαγόμενον εἰς τὸν ς γ'. τοῦ ἄρθρου **105** τοῦ Συντάγματος, περὶ τοῦ ὁποίου θέλει ληφθῇ πρόνοια δ' ἰδιαιτέρου Νόμου καὶ ὅσον ἔνεστι ταχύτερον, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὅσον τὸ ἀντικείμενον τοῦτο θεωρεῖται ἐκκαθαρισμένον ἢ κἂν εὐκόλως ἐκκαθαριζόμενον ὡς προερχόμενον ἐκ μισθῶν πρὸς ὑπαλλήλους τῆς Κυβερνήσεως, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ της ὑπ' ἀριθ. **710.** Δι' ἧς ὁ Ἀνδρέας Κούσουλας ἐκ Δαφνίου τοῦ δήμου Θερμοπυλῶν τῆς Φθιώτιδος ἐξαιτεῖται συνδρομὴν διὰ νὰ πληρώσῃ πατρικὸν χρέος, μὲ τὸ ὁποῖον ὁ πατήρ του ἠγόρασε

θρέμματα, τὰ ὁποῖα ἥρπαγησαν κατὰ τὸ ἔτος 1821 ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα καὶ Πανουριὰν στρατοπιδεύοντας κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· ἐφ' ᾗς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι τὰ περὶ τῶν ἐσωτερικῶν χρεῶν θέλουν ἐγκαίρως ἐκκαθαρισθῇ κατὰ τὸν § γ'. τοῦ ἄρθ. 105 τοῦ Συντάγματος, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 713. Δι' ἧς ὁ Ν. Ἀνδ. Ζέλλης Ἰταλὸς μεταζοπούς ἀναφέρει, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ εἰσαγαγὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν Ἰταλικὴν τέχνην τῆς μεταξοκλωσίας, καὶ ὅτι κατὰ τὸ 1841 ἐξέδωκε καὶ πονηματίου περὶ φυτεύσεως μουριδένδρων καὶ ἀνατροφῆς βομβύκων· διὸ ἐξαιτεῖται ἀμοιβὴν ἐθνικὴν διὰ τοὺς πόνους καὶ τὸν ζῆλον του ὑπὲρ τῆς ἐν Ἑλλάδι μεταξικῆς βιομηχανίας· ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε ὠφελοῦντας τὴν Ἑλλάδα ἀλλοδαπούς, διὰ νὰ προάγωνται τὰ καλὰ, οἱ δὲ φιλόκαλοι ἐνθαρρύνωνται, ὁ δὲ ἀναφερόμενος εἶναι ὁ διδάξας τὴν Ἰταλικὴν μεταξοκλωσίαν, ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ἔθνος ἤρχισε νὰ ὠφελῆται τὰ μάγιστα, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 716. Δι' ἧς ὁ Π. Καλμούχος ἐξ Ἄργους, ἀναφέρει ὅτι ὁ υἱός του σπουδάζει εἰς Παρισίους τὴν ἰατρικὴν ἀπὸ τὸ ἔτος 1841 καὶ ἔχει ἀνάγκην δύο ἐτῶν ἄλλων διὰ νὰ ἀποπερατώσῃ ἐκεῖ τὰς σπουδάς του· ἀλλὰ, μὴν ἐπαρκῶν εἰς τὰ ἔξοδα καὶ ἐνθαρρυνόμενος ἀπὸ τὰς ὑπὲρ πατρίδος προσωπικὰς καὶ χρηματικὰς θυσίας του καὶ εἰς τὴν ἄμισθον ἰατρουργικὴν θεραπείαν τῶν εἰς τὰς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ μάχας τραυματιζομένων συμπολιτῶν του, ἐξαιτεῖται τὴν συνδρομὴν τοῦ ἔθνους διὰ νὰ μὴν ἀφήσῃ ὁ υἱός του ἡμιτελεῖς τὰς σπουδάς του, καὶ ματαιωθῶσιν οἱ ἄχρι τοῦδε κόποι τούτου καὶ τὰ ἔξοδα αὐτοῦ· ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις, δυναμένη ἐκ τῶν ἐνόντων μέσων καὶ ἀζημίως νὰ συνδράμῃ τὸν ἀναφερόμενον πολίτην, κατευθυνθέντα εἰς τὴν ἐν ἀλλοδαπῇ κοινωφελῆ ἀνατροφὴν τοῦ πρὸς τὰς Μούσας ὀργῶντος υἱοῦ του, ἤδη δὲ μὴ ἐπαρκοῦντα, θέλει βέβαια δειχθῇ φιλάνθρωπος, λαμβάνουσα τὴν προσήκουσαν πρόνοιαν, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 718. Δι' ἧς ὁ Δημ. Ὀρλὼφ ἐκ Πετσῶν ἀνα-

φέρει ὅτι, ἀγωνισθεὶς μὲ τὸ πλοῖόν του εἰς διαφόρους ναυμαχίας, κατεδαπάνησε τὴν περιουσίαν του εἰς τὰς ἐκστρατείας τοῦ πλοίου του, εἰς συνειστορὰς καὶ τοπικὰ ἔξοδα, προσέφερε δὲ εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὸ πλοῖόν του, χρησιμεύσαν ὡς πυρπολικὸν, ὅτι τῷ ὀφείλονται δίστηλα 15,238· καὶ ὅτι ἤδη γηράσας εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην ἀμηχανίαν, ὥστε ἐξαιτεῖται ὁποσηνδήποτε ἐξοικονόμησιν πρόχειρον, ἤθελεν ἐγκριθῇ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει προνοήσει περὶ τοῦ δεινοπαθοῦντος τούτου ἀγωνιστοῦ, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 728. Δι' ἧς ὁ Ἰ. Δακιγάλας ἰατρὸς ἐκ Θήρας ἀναφέρει ὅτι εὐθυμῶν τὴν στατιστικὴν ἐπιστήμην συνέταξε τὴν στατιστικὴν τῆς Θήρας, ἣ κριθεῖσα παρὰ τῶν ἀκαδημιῶν τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Γαρίνου, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν μέγα ἢ μικρὸν κράτος δύναται νὰ διοικηθῇ ἐπαξίως ἄνευ τῆς στατιστικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, προτεί νὰ ἀναδεχθῇ νὰ συνταξῃ τὴν στατιστικὴν τοῦ Κράτους, οὐδεμίαν ἄλλην ἀπολαβὴν ἐπιθυμῶν, εἰμὴ τὴν ἀπαιτουμένην διὰ περιοδείας καὶ λοιπὰ ἔξοδα, ἐπιφυλαττόμενος ἐν τοσούτῳ μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου νὰ ἀπαιτήσῃ ἀνταμοιβὴν ἀξίαν τῶν κόπων του καὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἔργου· ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει πάντοτε σπεύδει νὰ ὠφελῆται ἀπὸ τὴν στατιστικὴν κατάστασιν τοῦ ἔθνους, ἀναγκαίαν διὰ τὴν καλῶς ἐννοουμένην διοίκησιν, ἐπαγγελομένην τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 731. Δι' ἧς ἡ Μαρία Α. Σουλτάνη καὶ Πηνελόπη Χ. Περδίκη ἀναφέρουσιν ὅτι εἶναι κληρονόμοι ἀξιωματικῶν ἀποβιωσάντων, ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρῶα, ἀπαιτοῦσαι δὲ τὰ ἀνήκοντα γραμμάτια, προτείνουσι νὰ λυθῇ παρὰ τῶν Βουλῶν τὸ ζήτημα περὶ τοῦ τίς ἐστιν ὁ κληρονόμος· ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν διενέξεων καὶ ἐνοχλήσεων πρέπει νὰ ληφθῇ πρόνοια, ὥστε νὰ διακριθῶσι τίνες εἰσὶν οἱ ἔχοντες τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἀποβιωσάντων ἀξιωματικῶν, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, συνιστωμένη διὰ τὰ ἀνωτέρω.»

Ὁ Εἰσηγητὴς παρετήρησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ εἰσήχθη ἐπὶ ταύτης πρὶν ἡ εἰσαχθῇ τὸ Νομοσχέδιον περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων· ἀλλ' ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ σταλῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ

γνωρίζῃ τὴν ἀνάγκην καὶ ἐπισπεύσῃ τὰ περὶ ἀποπερατώσεως τοῦ ὑποβληθέντος Νομοσχεδίου· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ ἁπλῶς ἄνευ συστάσεως ἀραιρουμένου τοῦ διασκεπτικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **735**. Δι' ἧς κάτοικοι τῶν χωρίων Κουρτσαοῦσι τοῦ δήμου Θουρίας καὶ Καλαμίου τοῦ δήμου Καλαμῶν ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ Γ. Περωτὴς κατεμέτρησε τὰς ἐθνικὰς γαίας, τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐκαλλιέργουν, καὶ τοῖς ἀπηγόρευσε νὰ λαμβάνωσιν ἐξ αὐτῶν χῶμα διὰ κεράμους καὶ λαγίνους, ἐξ ὧν ὠφελεῖτο τὸ δημόσιον, καὶ ἤδη ὠφελεῖται ὁ Περωτὴς ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἔτος· ἔλαβε δὲ ὑπὲρ τὰ διακόσια γρέμματα ἀντὶ τῶν κατὰ νόμον ἑκατὸν εἴκοσι, προσέτι δὲ ἄλλα ἑξήκοντα ἀντὶ δέκα τεσσάρων, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀθανασιάδου, καὶ οὕτως αὐτοὶ δὲν ἔχουν οὔτε γαίας νὰ καλλιεργήσωσι, καὶ ζημιοῦνται πληρόνοντες ἀκριβὰ τὸ χῶμα εἰς τὸν Περωτὴν· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ καταγγελλομένη παρανομία καὶ ζημία κατὰ τοῦ δημοσίου καὶ κατὰ τῶν πολιτῶν, ἂν ἔχηται ἀληθείας, εἶναι τοιαύτη, ὥστε δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀνεξέταστος, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. **742. 743. 744**. Δι' ὧν οἱ Στ. καὶ Γ. Δοκὸς, Γκίκας, Ἀναστ. καὶ Δημήτριος Ὁρλώφ, Δημ. Θεοδωράκη, Ὑδραῖοι, ἀναφέρουν ὅτι, ὄντες ἐκ τῶν προκρίτων Ὕδρας συνεισέφερον τὴν κατάσασίν των ὑπὲρ πατρίδος, μέχρις οὗ δὲ ἐκκαθαρισθῶσι δι' ἀποφάσεως αἱ ἀπαιτήσεις των, ἐζητοῦνται ἀπογρώσαν τινα περιθαλψιν ἀπέναντι τῶν χρηματικῶν συνεισφορῶν τοῦ οἴκου των διὰ νὰ θεραπεύσωσι τὰς ἀνάγκας των, καθ' ὃν τρόπον ἐξακολουθεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ δίδῃ εἰς πλείστας οἰκογενείας Ὑδραίων, ἐχόντων τὰ αὐτὰ δικαιώματα· ἐφ' ὧν ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ ἀποσβέσεως ἐσωτερικῶν χρεῶν θέλει λεχθῇ πρόνοια δι' ἰδιαιτέρου νόμου, καὶ ὅσον ἔνεστι τάχιον κατὰ τὸν §. γ'. τοῦ ἄρθ. **105** τοῦ συντάγματος, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **745**. Δι' ἧς ὁ Δημ. Χρ. Καραγεωργόπουλος ἐκ Καρπενησίου τῆς Εὐρυτανίας, ἀναφέρει ὅτι, λαβὼν μέρος εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου, ἐστερήθη μαχομένους τὸν πατέρα του καὶ δύο ἀδελφούς του, αὐτὸς δὲ αἰχμαλωτισθεὶς ἀπήχθη εἰς Αἴγυπτον, ὅπου διαμείνας δώδεκα ἔτη, ἔμαθε τὴν τουρκικὴν καὶ ἀραβικὴν διάλεκτον· ἀπολυθερωθεὶς δὲ διετέλεσεν ὑπότροφος εἰς τὸ

ὀρφανοτροφεῖον Ναυπλίου κατόπιν ὑπηρέτησε παρὰ τῷ Διερμηνεῖ Λουκᾷ Ἀργυροπούλῳ καὶ παρὰ τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείᾳ· ἤδη δὲ ὑπότροφος διατελῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα γυμνάσιον μὲ μηνιαίαν χορήγησιν τριάκοντα δραχ. δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὰς ἀνάγκας του· διὸ ἐξαιτεῖται αὔξησιν τῆς συντάξεως ταύτης· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι ὠφέλιμον διὰ τὸ ἔθνος νὰ ἐκπαιδευθῇ ἐπαξίως ὁ ἀγωνιστὴς οὗτος νέος, ὅστις ἔμαθε τὴν ἀναγκαίαν ταύτην τουρκικὴν διάλεκτον, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως κτλ.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **752**. Δι' ἧς ὁ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημ. Συμβούλιον Ψωρίδος τῶν Καλαβρύτων ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ ἐνδημότης των Ν. Χ. Μεϊδανόπουλος ἐνοικίασεν εἰκοσιπενταετῶς διὰ δραχ. δέκα πέντε χιλιάδας τὰς προσόδους τῆς παρακειμένης διαλελυμένης Μονῆς Ἁγίας Γριᾶς, καὶ οὔτε εἰς τὸ δημόσιον ἐπλήρωσε τίποτε, οὔτε τοὺς ὅρους τῆς ἐνοικιάσεως ἐξεπλήρωσεν, ὥστε τὰ κτήματα τῆς Μονῆς εὑρίσκονται εἰς κακὴν κατάστασιν, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς διαλύσεως μέχρι τῆς ἐνοικιάσεως ἡ Μονὴ ἐγρησίμευεν ὡς κατάστημα Ἑλληνικοῦ Σχολείου διὰ τὸν δῆμον, ἐξαιτοῦνται τὴν διάλυσιν τῆς ἐνοικιάσεως καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Μονῆς μετὰ τῶν κτημάτων εἰς τὸν δῆμον πρὸς σύγκασιν καὶ διατήρησιν Ἑλληνικοῦ σχολείου, ὑπὸ ὁποιουσδήποτε ὑποχρεωτικοὺς ὅρους ἤθελεν ἐγκρίνει νὰ ζητήσῃ ἡ Κυβέρνησις· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει σπεύσει, προνοοῦσα διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς ἐνοικιάσεως, θέλει δὲ σκεφθῇ καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης πρὸς σύγκασιν καὶ διατήρησιν σχολείου, ὡς διεσχυρίζονται οἱ ἀναφερόμενοι, «γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **753**. Δι' ἧς Δημόται Τροιζῆνος ἀναφέρουσιν, ὅτι ἡ ἐν Τροιζῆνι Ἐθνοσυνέλ. διὰ τῆς ἀπὸ 3 Μαΐου **1827** ἀποφάσεώς της ἐψήφισεν ἀποζημίωσιν ὑπὲρ τῶν Τροιζηνίων, ἐφαρμοζομένην εἰς τὰς δημοσίους προσόδους, ἐξετελέσθη δὲ μόνον δι' ἓν ἔτος· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ῥηθεῖσα ἀπόφασις· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐν Τροιζῆνι Ἐθνοσυνελεύσεως εἶναι ἱερά, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις τινος ὅτι πρὸς σεβασμὸν τῆς ἀποφάστως τῆς ἐν Τροιζῆνι Συνελεύσεως ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ συγκῇ

τὴν ἀναφοράν· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, διατάξασα πρὸσὶτι νὰ συσταθῇ ἡ ἀναφορά.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 754. Δι' ἧς ὁ Ν. Ταγαρᾶς ἀναφέρει ὅτι, ἐνοικιάσας τὰς προσόδους τῶν δήμων Τεγέας καὶ Βλτσσίου «κατὰ τὸ 1840 ἔτος διὰ δρ. 10,500, εἰζημιώθη ἀπὸ τὴν ἀκρίδα καὶ χάλαζαν, ὅτι τὰ κτήματα του κατεκυρώθησαν εἰς τὸ δημόσιον, τὸ ὁποῖον ζητεῖ ἀκόμη δραχ. 2,500 διὰ ἐξαιτεῖται, ἐπειδὴ ἀπὸ θεομηνίαν ἐδυσχόησε, νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν ἴδιον τὰ κτήματά του, ἀπαλλαγθῇ δὲ καὶ ἀπὸ τὴν λοιπὴν καταδίωξιν· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι τὸ κοινὸν δίκαιον προέβλ ψε τὰς ἐκ θεομηνίας περιπτώσεις καθ' ἃς δύνανται τις νὰ ζητήσῃ ἐλάττωσιν τοῦ χρέους, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρελέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 755. Δι' ἧ. ὁ Κων. σωτ ρίου Νεορώτιτος ἐξ Ἀταλάντης ἐξαιτεῖται νὰ «ταμετρηθῶσιν αἱ δι ἀποζημίωσιν του γαῖαι καὶ ἐκδοθῇ τὸ παραχωρητήριον· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι τὸ περὶ παραχωρήσεως ἐθνικῶν κτημάτων εἶ αι τῆς ἀμεριδιότητος τῆ. νομοθετικῆς ἐξουσίας, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 764. 765. 766. 791. Δι' ὧν ὁ Πασχάλης Μπουζίκης, καὶ δημόται Αἰγίου καὶ Αἰγείρας τῆς Αἰγιαλείας ἀναφέρουν καταχρήσεις καὶ παρανομίας γενομένας παρὰ χωροφυλάκων καὶ ἐθνοφυλάκων, κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Αἰγίου· ἐφ' ὧν ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς κατάσασιν καὶ θέλει σπεύσει νὰ ἐξετάσῃ τὰ περὶ τῶν ἀναφερομένων παρανομιῶν καὶ καταχρήσεων, ἂν ἔχωσιν ἀληθείας, καὶ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῶσι καὶ συσταθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 767. Δι' ἧς τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου Πάρνωνος τῆς Κυνουρίας ἐρωτῶσιν, «ἂν δύνανται χωρὶς εὐθύνην νὰ παραδώσωσι τὴν κάλπην, μὴ δυνάμενα νὰ τὴν συνοδεύσωσιν εἰς τὸν τόπον τῆς διλογῆς· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῆς Κυνουρίας ἐπεραιώθη ἤδη, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη «νὰ σταλῇ εἰς τὸ τμῆμα, ἀποφασίσα-

θείσης ἤδη τῆς ἐκλογῆς, καὶ σταλείσης πρὸς ἐξέλεγξιν εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο.

Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 770. Δι' ἧς οἱ Βουλευταὶ τῆς Λακεδαίμονος ἀναφέρουν ὅτι τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τῶν Βαρβιτσιωτῶν, ἐδρεῦον εἰ, Βαρβίτσαν τοῦ δήμου Ὀνούντος, ἐγγίζει νὰ παραλύσῃ, μὴ δυναμένου τοῦ οἰκείου δήμου νὰ τὸ διατηρήσῃ ἀπογρώντως· ὅτι τὰς δημοτικὰς προσόδους τῶν Βαρβιτσιωτῶν, ὡς ἐχόντων τὰς καλλιτέρας καὶ πλειοτέρας ἰδιοκτησίας των εἰς τὰ χωρία Σκοῦρα καὶ Μελιθριὰ τοῦ δήμου Θεραπνῶν, ὅπου οὗτοι παραχειμαζουσιν, ἀπολαμβάνει ὁ δῆμος οὗτος τῶν Θεραπνῶν, ὅτι, εἶναι καὶ πλουσιώτερος ἐκείνου, σύβολος ὠφελουμένου· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ λάβῃ ἡ ἀνήκουσα πρόνοια ὑπὲρ τῆς καλῆς διατηρήσεως τοῦ σχολείου κλπ· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι οἱ Βαρβιτσιῶται χαίρουν πλήρης τὸ δίκαιον εἰς ἀπαίτησιν δημοτικοῦ σχολείου, καλῶς διατηρουμένου, γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως κλπ. συνισταμένη.»

Εἰς τῶν Βουλευτῶν ἀνέπτυξε τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, ὅτι ἡ κοινότης Βαρβίτζης ἔκαμεν ἰδιοκτησίας εἰς τὸ πεδινὸν μέρος, καὶ διατελοῦσι τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου εἰς τοῦτο, καὶ τὸ ἥμισυ εἰς τὸ πεδινόν, ζητεῖται δὲ νὰ ὑποχρεωθῶσι καὶ οἱ τοῦ πεδινοῦ μέρους καὶ οἱ δύο δῆμοι νὰ ὑποστηρίζωσι τὰ ἔξοδα τοῦ σχολείου· ἡ Βουλὴ παρελέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀκολούθως διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ ὁ προεδρεύων διέλυσε τὴν συνεδρίασιν εἰς ὥρας 4 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Προεδρεύσας πρεσβύτερος Ἰωάννης Τομαρᾶς.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορομηλιώτάκης.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.
Δ. Ζώτος.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΒ'.

Τῆς 10 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δεκάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 78 καὶ ἀπόντων 23, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παράτε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Βουλὴν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀφορῶν ἐπιτροπῆς. Ἀνεγνώσθη δὲ ἡ ἔκθεσις, α') ἐπὶ τῆς ὑπ. ἀριθ. 771 ἀναφορᾶς τοῦ Δ. Μαλιαροπούλου ἀγωγιάτου, ἀναφέροντος ὅτι ἐνῷ ἡτοιμάζετο νὰ φορτώσῃ τοὺς ἵππους του διὰ Καλάμας, εἶρνης ὁ ἀσυνόμως μὲ κλητῆρας, χωροφύλακας καὶ ὁροφύλακας εἰσῆλθε διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν οἰκίαν του, κεκλεισμένην οὖσαν καὶ παραλαβὼν τοὺς ἵππους του ἐνεχείρισεν αὐτοὺς εἰς τοὺς ὁροφύλακας μεταβαίνοντας ἐκ Τριπόλεως εἰς Σπάρτην, καὶ οὕτω παρεβιάσθη τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας του κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 12 τοῦ Συντάγματος· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι διὰ τῆς ἀναφερομένης πράξεως, ἂν ἀληθεύῃ, προσβάλλεται τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας καὶ ἡ ἰδιοκτησία τοῦ πολίτου καὶ παραβιάζονται οὕτω τὰ ἄρθρα 8 καὶ 12 τοῦ Συντάγματος, καθότι οἱ περὶ τὸν Ἀστυνόμων ὄχι μόνον εἰς τὴν οἰκίαν δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθωσιν, ἀλλ' οὐδ' ἐκτὸς αὐτῆς ὄντας τοὺς ἵππους ἠδύναντο νὰ λαβωσιν, ἄκοντος τοῦ κυρίου, καὶ ὅτι πρέπει ταῦτα νὰ περισταλῶσι παραδειγματικῶς, γνωμοδοτεῖ « Νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ καὶ συζητηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐξετάσῃ ἀκριβῶς τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ τὸν Νόμον. »

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ διασκεπτικοῦ καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἔλαβε χώραν ἱκανὴ συζήτησις, τῶν μὲν ἐκ τῶν Βουλευτῶν προτεινάντων, ὅτι τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως ἀντίκειται εἰς τὴν ἐπικειμένην εἰς τὰς κοινότητας ὑποχρεωσιν νὰ χορηγῶσιν εἰς τὰ διαβαίνοντα στρατιωτικὰ σώματα ἢ ἀποσπάσματα ζῶα καὶ ἄλλας ἀναγκαίας εὐκολίας εἰς τὰς ὁδοιπορίας των, ὑποχρέωσιν ἐπιβαλλομένην δυνάμει ὑπαρχόντων Νόμων καὶ σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου τάξεως, καὶ τῆς ὁποίας ἡ νόμιμος ἐκπλήρωσις εἶναι ἀναγκαστικὴ καὶ μὴ ἀντικειμένη ποσῶς εἰς Νόμους μηδὲ παραβιάζουσα τὸ Σύνταγμα· ὅτι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ἐκ μέρους τοῦ Ἀστυνόμου κατάχρησις ἢ καταπίεσις κατὰ τοῦ ἀναφερομένου περὶ τούτου, ἡ Βουλὴ μὴ οὖσα ἐν γνώσει τῶν διατρεξάντων δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐπιφέρῃ διὰ τῆς συστάσεως τῆς ἀναφορᾶς ἐπιβεβαίωσιν εἰς τὰ ἀναφερόμενα, ὁ δὲ καταπιεσθεὶς προσφυγὼν διὰ τοῦτο εἰς τὰς Διοικητικὰς καὶ Δικαστικὰς ἀρχὰς δύναται νὰ εὕρῃ τὴν ἀπαιτουμένην

ἱκανοποίησιν· καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ διασκεπτικοῦ τῆς ἐκθέσεως καὶ νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον ἄνευ συστάσεως· ἄλλων δὲ διαταθέντων καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐκθέσεως, ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη τοῦ Ἀστυνόμου Τριπόλεως προσβάλλουσα τὴν ἱερότητα τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας, ἂν ἀληθεύῃ, παραβιάζει τὸ 8 καὶ 12 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, καὶ πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ προσβληθέντος Συντάγματος καὶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἡ ἀνάλογος ποινή, καθόσον μάλιστα τοιαῦται καταχρήσεις συχνότατα λαμβάνουσι χώραν εἰς τὰς μεταβάσεις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων, καταθλιβομένων τῶν κατοίκων τῶν μερῶν, ὅθεν διαβαίνουσιν αὐτά, καὶ πολλάκις παρήχθησαν ἐξ αὐτῶν ἀφορμαὶ κοινοῦ σκανδάλου εἰς πόλεις χωρία καὶ πανηγύρεις· ὅτι ὁ ἀδικηθεὶς κατέφυγεν εἰς τὰς Διοικητικὰς καὶ δικαστικὰς ἀρχάς, ἀλλὰ τίποτε μέχρι τοῦδε δὲν ἐνηργήθη κατὰ τοῦ ἀδικήσαντος, ὡς μὴ δοθείσης εἰσέτι παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς δίκην ἀναγκαίας ἀδείας· ὅτι ἡ σύστασις τῆς ἀναφορᾶς δὲν γίνεται ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ὀφειλομένην εἰς τὸν ἀδικηθέντα ἱκανοποίησιν, ἀλλὰ καθόσον παρεβιάσθησαν Συνταγματικοὶ ὅροι καὶ αἱ καταχρήσεις αὗται πράττονται συνήθως, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα καὶ τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως καὶ ἡ σύστασις τῆς ἀναφορᾶς εἶναι ἀναγκαία.

Ἀντελέχθη πάλιν εἰς ταῦτα, ὅτι παραδεχομένης τῆς Βουλῆς τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως, παραβιάζεται οὕτως ἡ ἀπαιτουμένη συνδρομὴ ἐκ μέρους τῶν κοινοτήτων πρὸς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ μάλιστα τῆς στρατιωτικῆς, προσβαλλομένων οὕτω τῶν ἀναγκαίων μέσων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς δημοσίου τάξεως· ὅτι ὁ Ἀσυνόμος δὲν ἐνήργησε εἰμὴ τὸ καθῆκον του· ὅτι ἡ σύστασις τῆς ἀναφορᾶς ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς συνοδεύει αὐτὴν μέ τινα ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀναφερομένων· ὅτι τοιουτοτρόπως ἡ Βουλὴ θέλει προκαλέσει ἀπείρους ἀναφορὰς ἐκ μέρους τῶν ἰδιωτῶν, μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ ἀνασχολῆται εἰς τὰ κυριώτερα αὐτῆς καθήκοντα τὰ νομοθετικά.

Ἀντερρέθη δὲ παρ' ἄλλων εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη εἰς ἣν ὑπόκεινται αἱ κοινότητες διὰ τὴν χορήγησιν τῶν ἀναγκαίων μέσων εἰς τὰ μεταβαίνοντα στρατιωτικὰ σώματα, ἐκτελεῖται συνήθως διὰ καταπιέσεων ἐκ μέρους τῶν στρατιωτικῶν καὶ αὐτῶν τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, παραβιαζομένων καὶ τούτων, καὶ προσβάλλεται οὕτως ἡ γεωργικὴ τάξις καὶ οἱ ἀγωγιάται· ὅτι ὅλα

ταῦτα συμβαίνουσι, διότι τὸ διδόμενον δυνάμει νόμου μίσθωμα εἰς τὸν κύριον τοῦ ζώου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι μικρὸν καὶ μὴ ἀνάλογον τῶν ἀποστάσεων, τῶν χρονοτριβῶν, τῆς τροφῆς καὶ λοιπῶν ἐξόδων τοῦ ζώου· καὶ ὅτι τὰ παράπονα ταῦτα καὶ αἱ καταχρήσεις θέλουσι προληφθῆ, ἐὰν ὁρισθῆ ἀνάλογον μίσθωμα καὶ ὅταν προσατεύωνται οἱ ἀγωγιάται ἀπέναντι τῶν καταπιέσεων.

Ἐφ' ἱκανὸν συζητηθέντος τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἡ Βουλὴ παρελέξθη νὰ ἐξαλειφθῆ τὸ μέρος τοῦ διασκεπτικοῦ λέγοντος « καθότι οἱ περὶ τὸν Ἀστυνόμον ὄχι μόνον κ τ λ » μέχρι τέλους καὶ νὰ διευθυνθῆ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἄνευ τινὸς συστάσεως.

Ἄνευ ὑστέρου ἀκολούθως αἱ ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν, ὑπ' ἀριθ.

ϛ'. **773.** Δι' ἧς ὁ Ι. Σπυριδάκος ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1812** ἐνοικιάσας διὰ δραχμὰς **36,000** τὰς προσόδους τοῦ δήμου Χαιρωνείας ἐζημιώθη ὡς ἐκ τῶν καταπιέσεων τῶν δημοσίων ἀρχῶν πωλήσας τὰ γεννήματα εἰς εὐτελεστάτας τιμὰς· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ γενῇ ἐλάττωσις εἰς τὸ χρέος του, χορηγηθῇ δὲ εἰς αὐτὸν καὶ προθεσμία ἀνάλογος διὰ τὴν ἀπότισιν.

ζ'. **789.** Δι' ἧς ὁ Πανάγος Καρνέσιος ἀναφέρει ὅτι ἐνοικιάσας τὰς προσόδους τοῦ δήμου Ἐλάτου κατὰ τὸ ἔτος **1842** διὰ δραχμὰς **7100** ὑπέστη ζημίας πολλὰς, ἐκ τῆς ἀφορίας καὶ τῆς αὐστηρότητος τοῦ καιροῦ, πωληθέντων τῶν γεννημάτων του ἀνὰ 7 ἕως **8** λεπτὰ καὶ ὡς ἐκ τῆς αἰτήσεως των ἐκούβαν ἐσφραγισμένα ὄντα εἰς τὰς ἀποθήκας, καὶ μόλις ἔλαβε τὸ ἥμισυ τοῦ ἐνοικίου· ταῦτα δὲ εἶναι πασίγνωστα εἰς τοὺς κατοίκους καὶ τὰς δημοσίους ἀρχὰς· ὅτι μετὰ τῶν τόκων καθυστερεῖ δραχμὰς ὀκτὼ χιλιάδας, ἀπέναντι τῶν ὁποίων προτείνει νὰ προσφέρῃ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος ἐκ δραχμῶν τριακοσίων τῶν κτημάτων του, καὶ ἐξαιτεῖται νὰ παραδεχθῇ ἡ αἴτησίς του καὶ παύσῃ ἡ κατάδιωξις· ἐπὶ τῶν ὁποίων δύο ἀναφορῶν ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι περὶ τῶν καθυστερούντων ὀφειλῶν τοῦ δημοσίου θέλει ληφθῇ προσεχῶς μέτρον γενικὸν, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

δ'. **775.** Δι' ἧς οἱ δημόται Κρίσσης ἀναφέρουσιν ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους **1832** μέχρι τοῦ **1842** κατεῖχον ἕκαστος ἓν στρέμμα βίνιαδης γῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας κατεσκεύασαν κεραμοδοκάμινα ἐκ τῶν ὁποίων ὠφελεῖτο καὶ τὸ δημόσιον, ὅτι ἐπομένως τὸ δημόσιον τοὺς ἀπέβαλε τῆς διαλατοχῆς καὶ τοῖς ἐπέβαλε φόρον δεκα-

τοῦ, φόρον χώματος καὶ φόρον ἐπιτηδευμάτων ὥστε δυστυχοῦσι· Διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς παραχωρηθῶσι τὰ κεραμιδοκάμινα δι' ἐκτιμήσεως ἀντὶ ἐναντι τῆς προικοδοτήσεώς των, νὰ ἀπαλλαχθῶσι τῶν ῥηθέντων φόρων καὶ νὰ πληρώνουν μόνον τὸν τοῦ ἐπιτηδεύματος· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι τὸ δημόσιον ἐὰν δὲν βλάπτεται δύναται ἐπιεικῶς φερόμενον καὶ ἐντὸς τῶν καθεστώτων νόμων νὰ περιποιηθῇ τὰς αἰτήσεις τῶν ἀναφερομένων πολιτῶν, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

ε'. **780.** Δι' ἧς οἱ Γεώργιος καὶ Κωνσταντῖνος Π. Κυριακοῦ ἐξιστοροῦσι τὰς ὑπὲρ πατρίδος θυσίας τοῦ πατρὸς των Πανάγου Κυριακοῦ, ὅστις φυλακισθεὶς μετὰ τῶν λοιπῶν προύχόντων εἰς Τρίπολιν, ἐτελεύτησεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν Ἑλλήνων ἅμα ἁλώθη ἐξ ἐφόδου ἡ Τρίπολις. Διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ καταγραφῇ τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου εἰς τοὺς πίνακας τῶν θυμάτων καὶ εὐεργετῶν τῆς πατρίδος, δοθῇ δὲ ἀμοιβὴ ἀνάλογος εἰς τοὺς κατιόντας των διὰ τὰς πατριὰς καὶ προσωπικὰς θυσίας των, ἤδη δυστυχοῦντας· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ὁ ἀείμνηστος Πανάγος Κυριακὸ, εἶναι ἐκ τοῦ ἱεροῦ συλλόγου τῶν ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Τριπόλεως ὑπὲρ πατρίδος ἀποθανόντων προύχόντων, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὰς ἁρμοδίους ἐπιτροπάς. »

στ'. **781.** Δι' ἧς οἱ μοναχοὶ τῆς διατηρουμένης μονῆς Κοζίτσης τοῦ δήμου Ἀποδοτίας ἐξαιτοῦνται νὰ προσκολληθῶσιν εἰς τὴν Μονήν των ὡς μετόχια αἱ παρακείμεναι διαλελυμέναι μοναὶ Σχόμορης, Ῥάχοβας, καὶ Σωτήρας μὲ τὰ κτήματά των, τὰ ὁποῖα ὀλίγα καὶ εἰς κακὴν κατάστασιν ὄντα θέλουσιν οὕτω βελτιωθῇ, οἱ δὲ προσκυνοῦντες αὐτὰς διασκορπισμένοι ἔνθεν κἀκεῖσε σπανίως μοναχοὶ θέλουσιν ἐπανέλθει εἰς τὴν ἐσοχὴν τῆς κλήσεώς των καὶ θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν προτέραν της λαμπρότητα ἡ γνωστὴ διὰ τὴν φιλοξενίαν της μονὴ τῆς Κοζίτσης, ἡ ὁποία ὑπέφερεν ὡς ἐκ τῆς προλαβούσης διαλύσεώς της, ἔλεγε δὲ ὠφεληθῇ καὶ τὸ δημόσιον διὰ τῆς γενησομένης βελτιώσεως ἐπὶ τῶν κτημάτων τῶν ῥηθεισῶν Μονῶν.

ζ'. **790.** Δι' ἧς οἱ Κάτοικοι Ἐρημοκάστρου τοῦ δήμου Θεσπιῶν ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ ἐνοριακὴ ἐκκλησία τοῦ χωρίου των τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου χαραλάμπους εἶλκυσε τὴν εὐλάβειαν τῶν κατοίκων μὲ τὰς θαυματουργίας τοῦ ἁγίου, καὶ ἰδίως κατὰ τῆς πανώλους τῆς ἀνατρεπούσης ἐπὶ τουρκοκρατίας, ὥστε κατέστη μικρὸν προσκύνημα, ἐκληρθεῖσα δὲ ὡς μονὴ διελύθη

διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ ἀφεθῇ ὡς καὶ πρότερον ἡ ῥηθεῖσα ἐκκλησία μὲ τὴν περιουσίαν της, νὰ διορισθῇ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον φροντίζον περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν κτημάτων, τὸ δὲ περισσεῦον ἀπόθεμα νὰ χρησιμεύσῃ εἰς σύστασιν σχολείου τοῦ χωρίου ἢ τοῦ δήμου, τοῦ ὁποίου σχολείου στερεῖται τὸ χωρίον των ἔχον ἐπέκεινα τῶν ἑκατὸν οἰκογενειῶν· ἐπὶ τῶν ὁποίων δύο ἀναφορῶν ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι περὶ τῶν διαλελυμένων μονῶν θέλει λῃθῇ μέτρον γενικὸν, εἰς τὸ ὁποῖον θέλουν περιληφθῇ ὅλαι αἱ δίκαιαι καὶ εὔλογοι περιστάσεις, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. »

ι΄. **783.** Δι' ἧς οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Βελίτσας δήμου Ἐλατείας ἀναφέρουσιν ὅτι παρὰ τῶν Διοικητ. δικαστηρίων κατεδικάσθησαν εἰς πληρωμὴν πενταπλοῦ φόρου ἐκ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, πρὸς ὃν καθυστεροῦν τὰς τέσσαρας χιλιάδας, κατηγορηθέντες ὅτι μετέφερον ἄθεν ὁλοκλήρους θεμωνίας σίτου ἐκ τῶν ἀλωνίων Ἐλατείας εἰς ἐκεῖνα τοῦ χωρίου των· ὅτι ἐξαντλήσαντες καὶ τὸ τελευταῖον λεπτὸν εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ πωλήσωσι καὶ τοὺς γεωργικοὺς βόας των· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τοῖς χαρισθῇ ἡ καθυστερουμένη αὕτη ποσότης, διὰ νὰ μὴ συγκαταστραφῇ μετὰ τῆς περιουσίας καὶ ἡ ὕπαρξίς των· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι εἰς μόνην τὴν καλὴν θέλησιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἀπόκειται τὸ ὑπὲρ τῶν ἀναφερομένων εὐνοϊκὸν πέρας τῆς ὑποθέσεως, ὡς προκειμένου περὶ δικαίων αὐτοῦ ἀπροσβλήτων, διότι κατὰ τὸ ἄρθ. 28 τοῦ Συντάγματος οὐδεὶς δύναται νὰ ἀπορύγῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Ἡ Βουλὴ παραδέχθη δι' ἀναστάσεως ἀνὰ μίαν τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἑπτὰ ἀναφορῶν.

θ΄. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **784** δι' ἧς ὁ Χατζάναγας Κούρταλης ἐκ Χαλκίδος, χειροῦργος, ἀναφέρει ὅτι ἀσπασθεὶς τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα διέμεινε μὲ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἐθεράπευσεν ὑπὲρ τὰς πέντε χιλιάδας στρατιωτῶν πληγωθέντων εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ἔλαβεν εὐχαριστηρίους ἀπὸ τὰς κατὰ καιρὸν Κυβερνήσεις· ἤδη ἀσθματος καὶ μὲ πολυάριθμον οἰκογένειαν σύρεται ἀπὸ τὰ τέκνα του εἰς τὰς ἀγυιὰς ἐπαιτῶν, καὶ εἶναι ὁ περιγελώς τῶν Ὀθωμανῶν· πολλάκις ἡ Κυβέρνησις ὑπεσχέθη νὰ τῷ δώσῃ τὰ εἰς Ἀταλάντην κτήματά του, ἐφ' ᾧ σκοπῷ καὶ κατεμετρήθησαν· διὸ ἐξαιτεῖται τὰ ῥηθέντα κτήματά του· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι ὑπηρετήσαντος τοῦ ἀναφερομένου τὴν πατρίδα μὲ τοιοῦτον φιλελληνισμὸν

ὡς ἐκθέτει ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ δειχθῇ καὶ πρὸς αὐτὸν φιλάνθρωπος, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Ἐπροτάθη ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὑπό τινος ὅτι καθ' ἃ ἐπληροφορήθη ἐδόθησαν εἰς τὸν ἀναφερόμενον χασάναγα ὑπὲρ τὰ ἑπτακόσια στρέμματα γῆς, καὶ ὅτι ἂν τοῦτο ἀληθεύῃ, δὲν πρέπει νὰ ἐπανολῃθῇ νέα παραχώρησις, καὶ νὰ χορηγῆται ἐπὶ τοσοῦτον ἀφειδῶς ἡ δημόσιος περιουσία.

Ἀντελέχθη δὲ πρὸ' ἄλλων ὅτι ὁ ὁθωμανὸς οὗτος μεγάλας ἐκδουλεύσεις προσέφερεν εἰς τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τέλους, παρευρεθεὶς εἰς τὰς πολιορκίας Ἀθηνῶν καὶ ἄλλας διεξόδους μάχας, ὅπου διὰ τῆς διακεκομμένης ἰατρικῆς ἐμπειρίας του ἐθεράπευσεν ἀπείρους πληγωθέντας, καὶ ὀφείλεται εἰς αὐτὸν ἀνάλογος περιθώλψις, καθόσον μάλιστα ἡ αἴτησις του ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ καὶ ὄχι ἐθνικῆς περιουσίας· ἐπροτάθη δ' διὰ ταῦτα ὄχι μόνον νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ του εἰς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ συστηθῇ πρὸς αὐτὸ ἡ αἴτησις ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν περὶ συστάσεως τῇ ἀναφορᾷ πρότασιν τῶν Βουλευτῶν.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἑξῆς ἀναφορῶν ια΄.) Ὑπ' ἀρ. **788.** δι' ἧς ὁ Μηχ. Σπύρου ἐξ Ἀταλάντης ἀναφέρει ὅτι καταχρήσεις λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν διαχείρησιν τῶν δημοσίων προϊόντων τῆς Φθιώτιδος· ὁ ἔκτος ἐπιτηρητὴς τῶν ἀποθηκῶν Δυκρίδος Σ. Σκάγιαννης ἐνεργεῖ ἰδιοτελῶς καὶ πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου· διάφοροι ἀναφοραὶ ἀπεβλήθησαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ περισταλῇ τὸ κακὸν κτλ. καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι τὸ περὶ ἐπιστασίας τῶν δημοσίων προϊόντων θέλει εἰσθαι τῆς μερίμνης καὶ τῆς αὐστηρότητος τῆς Κυβερνήσεως, γνωμοδοτεῖ « νὰ παραπεμφθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

ια΄.) **792.** δι' ἧς ἡ Εἰρήνη χήρα Γ. Βαλτινοῦ ἀναφέρει ὅτι ἀδεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπάνδρευσε τὴν θυγατέρα της Εὐγενίαν μὲ τὸν πολιτογραφηθέντα Κυρ. Στέγγελ ὑποσχεθέντα νὰ ἀναθρέψῃ τὰ τέκνατου εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν μας, πρὸ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου ὁ ῥηθεὶς ἀνεχώρησε πανοικὶ μὲ ἄδειαν εἰς Βαβαρίαν ὅπου διαμένει εἰσέτι ἕνεκα τῆς ἐπελθούσης πολιτικῆς μεταβολῆς, καὶ τοιουτοτρόπως γραία οὖσα ἀδυνατεῖ νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα της καὶ τοὺς γεννηθέντας δύο ἐγγόνους της, οἱ δὲ τελευταῖοι δὲν θέλουν δυνηθῇ νὰ ἀνατραφῶσιν ἐκεῖ εἰς τὸ

δόγματος· διὸ χάριν τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἀγώνων τοῦ μακαρίτου Γ. Βαλτινοῦ ἐξαπτεῖται νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὸν γαμβρόν της τὰ πολιτικὰ τοῦ δικαιώματα διὰ νὰ δυνηθῇ οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα κτλ. καὶ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἐκεῖ ὁς ἀπολαμβάνει τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τοῦ Ἕλληνος, ὅστις συμμορφοῦται μὲ τὸν περὶ γενείας καὶ λοιποὺς νόμους τοῦ κράτους, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποφύγῃ, ὥστε δὲν εἶναι φρόνιμος ἡ κατάθεσις τῆς ἐπιθυμίας τῆς ἀναφερομένης, γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς γνῶσίν του.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως μίαν πρὸς μίαν τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δύο ἀναφορῶν.

ιδ΄) Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **793** ἀναφορᾶς τοῦ Πίτρου Βερβιτσιώτη Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος προτείναντος νὰ σταλῶσιν εἰς ἕκαστον Νομὸν τῆς γεωμετρικαὶ, αἵτινες μετὰ τοῦ παρέδρου καὶ εὐπειροτέχνων ἐξ ἑκάστης κοινότητος νὰ καταμετρήσωσι τὰς ἐθνικὰς γαίας διὰ τὴν προτιμασίαν τῆς διανομῆς αὐτῶν· καὶ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ πρότασις τείνει εἰς προπαρασκευὴν τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς, γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ὁ ἀναφερόμενος Βουλευτὴς καὶ ἄλλοι ἐπρότειναν νὰ συζητηθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς, καθὸ ἀφορῶσα τὴν προπαρασκευὴν τῆς διανομῆς τῆς ἐθνικῆς γῆς.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν πρότασιν περὶ τῆς συζητήσεως τῆς ἀναφορᾶς.

ιε΄) Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **794** ἀναφορᾶς, δι' ἧς οἱ μαθηταὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς ἐπαινοῦσι τὴν μέθοδον τοῦ Γ. Λεσβίου, διδασκάλου των, ὡς ἐπινοήσαντος σημεῖα ἴδια αὐτοτελῆ, αὐτοδύναμα καὶ ὡρισμένα, πλεονεκτήματα τῶν ὁποίων στεροῦται ἡ κοινὴ μέθοδος· μὴ ἐπαρκούντως δὲ εἰς τὰ ἐξαίσια διὰ νὰ τείνῃ πρὸς πεισθῶσιν εἰς αὐτὴν τὴν μέθοδον, ἐζήτουν ὅπως καὶ ἐπὶ Κυβερνήτου ἐγίνετο, νὰ παραδοθῇ ἡ μέθοδος αὕτη εἰς δημόσιόν τι ἐκπαιδευτικὸν κατάστημα πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ αἰσθήματος τοῦ καλοῦ καὶ ἐφ' ᾗ ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα, ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ χρήζει τῆς φιλοκάλου προνοίας τῆς Κυβερνήσεως, ὡς συντελεστικὴ διὰ τὴν ὁσίαν καὶ ἁπανευμένης κατανυκτικῆς μελῳδίας νὰ ἐλκύῃ τὸ πρὸς τὰ θεῖα πάθος, νὰ συμβαθύνῃ δὲ καὶ ἀνυψῶῃ τὸ πνεῦμα περὶ τὴν κατανόησιν καὶ ἀγάπην τῶν θείων, πληροφορουμένη ἐφ' ἑτέρου ὅτι εἰς Αὐστρίαν ἐσχάτως ἀνεκαλύφθη ἡ ἀρχαία ἐκκλησιαστικὴ ἑλληνικὴ μουσικὴ, ἥτις

φιλονείκως τῶν ὁμογενῶν φροντίδι εἰσήχθη εἰς τὴν ἐκεῖ ἐκκλησίαν τῆς Βιέννης καὶ εἰς τὴν ἐν Μαγγεστρίῳ τῆς Ἀγγλίας, γνωμοδοτεῖ ἵνα παραπεμφθῇ καὶ συσταθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσ. Ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀνωτέρω.»

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης παρετηρήθη ὑπό τινος Βουλευτοῦ, ὅτι ἡ μέθοδος τοῦ Λεσβίου, πρὸ πολλοῦ ἤδη γνωστὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπεδείχθη μᾶλλον ἐλλειπεστέρα τῆς ἐν χρήσει πρότερον καὶ ἤδη ὕστερ, ὅτι ἄνευ τινὸς λόγου καὶ χωρὶς νὰ ἀναφέρηταί τι εἰς τὴν ἀναφορὰν ἡ ἐπιτροπὴ εἰς τὸ διασκεπτικὸν αὐτῆς μέρος παρενέβαλε καὶ περὶ ἀνακαλύψεώς τινος ἔθεν εἰς Αὐστρίαν ἀρχαίας ἐκκλησιαστικῆς ἑλληνικῆς μουσικῆς, ἐνῷ ἡ μουσικὴ αὕτη, ὡς ἐκτίνων ἀποσταλέντων φυλλαδίων ἐξάγεται, εἶναι ὁμοία τῇ θεατρικῇ μουσικῇ, καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουσα πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικήν, καὶ ὅτι ἡ χρῆσις τοιαύτης μουσικῆς εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν ἀντίκειται εἰς τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς θρησκείας· ἐπροτάθη δὲ διὰ ταῦτα ὄχι μόνον ἡ γνωμοδότησις ἀλλ' οὐδὲ τὸ διασκεπτικόν της ἐκθέσεως νὰ γενῇ παραδεκτόν.

Ἀντειπόντος τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καθόσον ἀφορᾷ τὴν μέθοδον τοῦ Λεσβίου δὲν ἐπέρεινε οὐδ' μίαν γνώμην, ἀλλ' εἶπεν ὅ,τι οἱ ἀναφερόμενοι λέγουν, περὶ δὲ τῆς ἀνακαλύψεως εἰς Βιέννην ἀρχαίας ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ἠθέλησε νὰ κάμῃ μνείαν, καθόσον ἐπρόκειτο λόγος περὶ ἐκκλησιαστικῆς, ἀποκειμένου πάντοτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ περὶ τούτων λεγόμενα.

Μετά τινα ἄλλου τινὸς ἀντίρρησιν ἐπὶ τούτοις συμφώνως τῷ προλαλήσαντι, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὸ διασκεπτικὸν καὶ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ιϛ΄. Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **428** ἀναφορᾶς, δι' ἧς ὁ Π. Καλεβρᾶς εἰρηνοδίκης Ἀθηνῶν παρουσιάζει Νομοσχέδιον περὶ συστάσεως προφορικοῦ εἰρηνοδικείου εἰς ἕκαστον δῆμον, κρίνοντος τὰς μερὰς διαφόρους πολιτικὰς τε καὶ ἀστυνομικὰς, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῶνται οἱ πολῖται καταφεύγοντες εἰς τὰ ἀνώτερα δικαστήρια ἐξοδεύοντες χρόνον, κόπον καὶ χρήματα εἰς τοὺς δικηγόρους, μάρτυρας, χαρτόσημα κλπ. οὕτω δὲ ἐλαφρύνονται τὰ ἐπαρχιακὰ εἰρηνοδικεῖα καὶ τὰ πρωτοδικεῖα, ἐπεκτεινόμενης τῆς ἁρμοδιότητος τῶν πρώτων καὶ διευθυνομένων τότε παρὰ νομομαθῶν καὶ ἐμπείρων ἀνδρῶν· διαιρεῖ τοῦτο εἰς ὀργανισμὸν, πολ. καὶ ποιν. δικονομίας, καὶ ποιν. Νόμον, ἐπὶ τέλος προτείνει νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ προσώπων καταλλήλων διὰ νὰ

τὸ ἐπεξεργασθῇ· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τὸ ἀντικείμενον, περὶ ὃ ἐπιλοπονήθη ὁ Κ. Καλεβρᾶς, εἶναι σπουδαῖον, καθότι ἀληθὴς δικαιοσύνη εἶναι ἡ τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει τις ἀνέτως, ἐξ ἧς ἐνισχύεται ἡ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπη, ἡ πρὸς τοὺς νόμους ὑπόληψις καὶ ἡ πρὸς τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἀνάπτυξιν τάσις τῆς κοινωνίας, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ παραπεμφθῇ καὶ συηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, κρίνον τὴν δεούσαν χρῆσιν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀκολουθῶς ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἑτέρας ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀναγνωσθείσης, τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης εἰς τοὺς Βουλευτάς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 4. ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Λ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΓ'.

Τῆς 11 Μαΐου

Σήμερον τὴν ἑνδεκάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων ὀγδοήκοντα ὀκτὼ καὶ ἀπόντων εἴκοσι τριῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως καὶ γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὅτι ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν ἐξῆς ἀναφορῶν ὑπ' ἀριθμ.

ρ') **809.** δι' ἧς ἡ οἰκιστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν Ψαρριανῶν ὑποβάλ-

λει εἰς τὴν σύγκασιν τῆς Βουλῆς μέτρα τινὰ ὑπὲρ τοῦ συνοικισμοῦ εἰς ἑρέτριαν, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι· 1) νὰ παραχωρηθῶσιν ἀνὰ 100 τρέμματα γῆς καλλιεργησίμου εἰς ἕκαστον τῶν πρώτων ἑκατὸν οἰκιστῶν, εἰς δὲ τοὺς ἀκολούθους ἑκατὸν, ὀλιγώτερα· 2) νὰ τοῖς χορηγηθῶσιν 60 χιλ. δραχμαὶ ἀπέναντι τῶν ὅσων ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἡ κοινότης πρὸς οἰκοδομὴν οἰκιῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων. 3) νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διὰ τὴν ἐκ Σύρου προερχομένην ξυλείαν ἀτέλεια καὶ εἰ τὴν ἄλλοθεν ἐρχομένην· 4) νὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τὸν δῆμον των αἱ περὶ τῆς ἑρετρίας βοσκήσιμοι γαῖαι· 5 νὰ διορισθῇ φρουρὰ εἰς ἑρέτριαν ἐκ διαθεσίμων ἀξιωματικῶν Ψαρριανῶν· καὶ 6 νὰ ἀρεθῇ ἐλεύθερος ὁ λιμὴν τῆς ἑρετρίας κ τ.λ. καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ὁ εἰς ἑρέτριαν κοινωφελὴς καὶ ἀναγκαῖος συνοικισμὸς τῶν Ψαρριανῶν εἶναι καὶ κατεπείγων πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀντιπροσωπείας, τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ συνοικισθῶσιν οὗτοι ἐν Ἑλλάδι πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης Βουλευτικῆς περιόδου κατὰ τὸ δ' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνοσυνελεύσεως, ἑπομένως εἶναι ἀναγκαῖα καὶ δικαία ἀπέναντι τῶν ἀγώνων καὶ θυσιῶν τῶν Ψαρριανῶν ἡ συνδρομὴ καὶ ἡ ἐμψύχωσις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἀνάλογος μὲ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν πρόοδον τοῦ συνοικισμοῦ καὶ μὲ τὸ οἰκονομικὸν τοῦ Κράτους, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συσταθῇ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ καθυποβάλῃ τὸ ἀνῆκον Νομοσχέδιον ὅσον τάχιον.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

β') **815.** δι' ἧς Εὐδοκία χήρα Π. Κρεββατᾶ ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου της ἀπωλέσθη καὶ ἡ κατάσασίς του, αὐτὴ δὲ ἔμεινεν ἄπορος ὥστε ἐσχάτως ἐδέχθη μηνιαίαν σύνταξιν δραχμῶν τριάκοντα, ἡ ὁποία τῇ ἐδόθη πρὸς καταφρόνησιν ἢ ἐκ λήθης τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγώνων τοῦ Κρεββατᾶ· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ μηνιαία σύνταξις ἀνάλογος μὲ τὰς κοινωνικὰς ἀνάγκας της καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγου της· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Π. Κρεββατᾶ ὀφείλει ἡ πατρὶς εὐγνωμοσύνην, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν.»

Παρετηρήθη ὑπό τινος ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἐκθέσεως, ὅτι τοιαῦται αἰτήσεις πολλῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπὲρ πατρίδος πολιτικῶς ἀγωνισθέντων ὑπάρχουν πολλαὶ καὶ θέλουν παρου-

θιασθῆ πάμπολλαι· ὅτι περὶ τούτων προῖδεν ἡ ἐθνικὴ ἐν Ἀθήναις Συνέλευσις, ψηφίσασα νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν καὶ οἱ ἀγῶνες καὶ ἐκδουλεύσεις τῶν πολιτικῶς διακριθέντων καὶ ὑπερετησάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα, καὶ νὰ δοθῆ πρὸς αὐτούς, τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποβιωσάντων ἀνάλογος τῶν ὑπηρεσιῶν των ἀμοιβή, καὶ ὅτι ἤθελεν εἰσθηγηθῆ δίκαιον, ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον ἐπέσπευδε νὰ εἰσάξῃ Νομοσχέδιον περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ψηφίσματος τούτου, ἀπαλλασσομένης τοιουτοτρόπως καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ αὐτῶν τῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων ἀπὸ τὰς περὶ συντάξεων αἰτήσεις, καὶ ἐκπληρουμένης συγχρόνως τῆς ἐθνικῆς ἀποφάσεως.

Ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν παρατήρησιν τούτων, τεθειμένων ἐν τοῖς πρακτικοῖς πρὸς ἐνθύμησιν τοῦ Ὑπουργείου, παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

γ' **822.** Δι' ἧς ἡ Ἑλένη χήρα Θ. Δελιγιάννη ἀναφέρει ὅτι ὁ σύζυγός της ἀπεβίωσεν ὑπὲρ πατρίδος εἰς τὴν φυλακὴν Τριπόλεως μετὰ τῶν λοιπῶν ἐμπίστων, οἵτινες διὰ τῆς ἐκεῖσε προσελεύσεως των ἐματαίωσαν τὴν ἐπικειμένην εἰς τοὺς χριστιανοὺς σφαγήν, καὶ τὸ ἔθνος ὠφελήθεν ἐντεῦθεν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν του· ὅτι μένουσα ὑστερημένη πάσης κινητῆς περιουσίας ἀπολεσθείσης εἰς Τρίπολιν, καὶ ἐπιβαρύνουσα μὲ χρέη ἐνυπόθηκα τὰ ὀλίγα κτήματα τοῦ συζύγου της, ὑστερεῖται τῶν ἀναγκαίων μέσων· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ χορηγηθῇ ἀνάλογος χρηματικὴ σύνταξις, καὶ μέρος ἐθνικῆς γῆς, ὡς παρεχωρήθη εἰς πολλὰς ἄλλας οἰκογενείας· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ὁ ἀείμνηστος Θ. Δελιγιάννης εἶναι εἷς τῶν πρωτομαρτύρων τῆς ἐπαναστάσεως τῶν ἀρειδησάντων τὴν ζωήν των ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς πατρίδος, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν περὶ συντάξεως.»

Ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς παρετηρήθη, ὅτι ἐπειδὴ ἐκ τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν δύναται νὰ προκύψῃ οὐδὲ ἀφορμὴ προτάσεως περὶ ὠρελείας προσώπου, εἶναι καλήτερον νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ «περὶ συντάξεως,» καὶ νὰ ἀφεθῇ μόνον τὸ «διὰ νὰ ληφθῇ ἡ δέουσα πρόνοια.»

Ἐπὶ τῇ ἀπαντήσει τοῦ εἰσηγητοῦ εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν τῆς ἀναφερομένης, ἀφορῶσαν χορήγησιν συντάξεως καὶ παραχώρησιν ἐθνικῆς γῆς, ἠθέλησε διὰ τῆς προσθήκης τοῦ «περὶ συντάξεως» νὰ ἐμφανῇ ποίαν τῶν δύο αἰτήσεών της θεωρεῖ μᾶλλον ἀποδεκτέαν, ἀντέλεξεν ἕτερος

Βουλευτὴς σύμφωνα μὲ τὴν πρότασιν περὶ ἀφαιρέσεως τῆς λέξεως «συντάξεως» διὰ τὸν λόγον ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Συντάγματος εἶναι καθιερωμένη ἀρχή, ὅτι πρότασις περὶ συντάξεως, καὶ οἱασδήποτε ὠφελείας προσώπου δὲν δύναται νὰ πηγάσῃ ἀπὸ τὰς Βουλάς, ἃ χρὴ ἐπὶ τῆς ὁποίας βασισθέντα καὶ τὰ τμήματα εἰς τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως περὶ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως δοθείσης παρά τινος τῶν Βουλευτῶν, δὲν παρεδέχθησαν αὐτὴν, ὡς ἀνάρμοδίως προελθοῦσαν, ἐν ᾧ πάντες ὑπαγορεύονται ἀπὸ τὰς αὐτὰς ἰδέας καὶ αἰσθήματα ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως.

Ὁ πρωτείνας δὲ τὴν περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως πρότασιν Νόμου Βουλευτὴς ἀντέτεινεν ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ τοῦ 35, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται δι' ἰδικοῦ νόμου, καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν ἀπαγορεύεται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ συντάγματος νὰ ἐκπηγάσῃ ἀπὸ τὴν Βουλὴν κατὰ πρῶτον ἡ περὶ τοῦ νόμου τούτου πρότασις· ἀλλ' ἀντεφέρθη ὅτι διὰ πᾶσαν συνταξιν ἢ οἱανδήποτε χορήγησιν χρηματικὴν ἢ κτηματικὴν ἀπαιτεῖται νόμος, ὥστε πᾶσα περὶ τούτων πρότασις πρέπει νὰ συμμορφοῦται μὲ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 17 τεθεῖσαν ἀρχήν.

Ἀποτραπείσης παρὰ τῆς Βουλῆς τῆς περὶ τούτου περαιτέρω συζητήσεως ὡς ἐκτὸς τοῦ προκειμένου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς σύμφωνα μὲ τὴν προταθεῖσαν ἀφαίρεσιν τῆς λέξεως «περὶ συντάξεως.»

δ') **834.** Δι' ἧς ἡ Αἰκατερίνα Γ. Σιμονᾶ Χία, ἀναφέρει ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῆς ἐφονεύθη μαχόμενος ὑπὸ τῶν Φραγκῶν εἰς Χίον, αὐτὴ δὲ, ὀρφανὴ καὶ ἐκ μητρὸς, ἐδυστύχησεν ὥστε παθοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔμεινεν ἀόμματος καὶ ἄγαμος καὶ ζῇ ἐξ ἐλεημοσύνης, ὡς βεβαιοῦται καὶ ἕκτινος μαρτυρικοῦ· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι τόσον χάριν τῶν ἀγώνων τοῦ ὑπὲρ πατρίδος φονευθέντος Γ. Σιμονᾶ πατρὸς τῆς ἀναφερομένης, ὅσον καὶ χάριν τῶν ἰδιαιτέρων περιστάσεων τῆς ἰδίας ὀφείλεται αὐτῇ φιλάνθρωπος καὶ δικαία περίθαλψις, γνωμοδοτεῖ «νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὰ ἀνωτέρω.»

Ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἐπροτάθη ἡ ἀντικατάστασις τῶν λέξεων «διὰ τὰ ἀνωτέρω» διὰ τῶν λέξεων «διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν» ὡς τοῦτο ἔγινεν καὶ εἰς ἄλλας αἰτήσεις χήρων καὶ ὀρφανῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς μὲ

τὴν προταθεῖσαν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων «διὰ τὰ ἀνωτέρω» ἀπὸ τὰς λέξεις «διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν.»

ε') **844.** Δι' ἧς ὁ Ἰωσὴφ Ταμπακόπουλος ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1842** διεκόπη ἡ μηνιαία σύνταξίς του ἐκ δραχμῶν **140**, διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἐπαναληφθῇ χάριν τῶν χρηματικῶν καὶ προσωπικῶν ἐκδουλεύσεών του τὰς ὁποίας μαρτυροῦσιν ἡ Ἀκροκόρινθος, ἡ Ἀττική, καὶ ὅλοι σχεδὸν οἱ τόποι ἐν οἷς συνήφθησαν αἱματηραὶ καὶ πεισματώδεις μάχαι, καὶ ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐκ πλουσίου ἔγεινε πένης, ὑστερεῖται τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἕνεκα τῶν σκληραγωγιῶν καὶ κακουχιῶν ὑποφέρει χρονικὰς νόσους ποδαλγίας καὶ ρευματισμῶν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα, ὅτι εἰς τὸν προβεβηκότα, καχεκτικὸν καὶ ἄπορον τοῦτον ἀγωνιστὴν ὀφείλεται περίθαλψις, γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διατάξασα τὴν σύστασιν τῆς αἰτήσεως καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐκκλησιαστικῶν.

ς') **864.** Δι' ἧς ἡ Μαρία χήρα Χρήστου Παλάσκα ἀναφέρει ὅτι μετὰ τὸν ἀλγεινὸν ὑπὲρ πατρίδος θάνατον τοῦ συζύγουτης, ἡ Βουλὴ τοῦ **1822** τῇ προσδιώρισε μηνιαῖον δινηκὲς σιτηρεσίον ἐκ γροσίων τετρακοσίων ἡ δίστηλα πεντήκοντα· ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἐλαβε τοῦτο καὶ ἄχρις ὥρας ὑπεστηρίζετο ἀπὸ φίλους σεβομένους τὴν μνήμην τοῦ μακαρίτου· διὰ ταῦτα ἐξαιτεῖται νὰ τῇ προσδιορισθῇ μηνιαία σύνταξις διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ζήσῃ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀτυχῶν ἡμερῶν της, διὰ δὲ τὸ καθυστερήσαν σιτηρεσίον νὰ τῇ δοθῇ ἀνάλογος χή· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀγωνιστοῦ **Χ. Παλάσκα** ὀφείλεται περίθαλψις, καθόσον μάλιστα αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτοῦ ἐξετιμήθησαν καὶ ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ἀπὸ τὸ Βουλευτικὸν κατὰ τὸ **1822** ἔτος, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

ζ') **866.** Δι' ἧς ὁ Διονύσιος Πύρρος Ἀργυμανδρίτης ἐκθέτει τὰς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως προσπαθείας του διὰ τὴν σύστασιν τῆς Φιλομούσου ἑταιρίας ἐν Ἀθήναις, τὰς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους ἐκδουλεύσεις του καὶ ἀγῶνας, διὰ τῆς παρουσίας του εἰς διαφόρους μάχας, καθ' ἃς διὰ τῆς ἰατρικῆς του ἱκανότητος συνέτεινε πρὸς θεραπείαν τῶν ἐν τῷ στρατοπαίδῳ ἀσθενῶν καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὰς ἐπιδημιῶν· ὅτι συγχρόνως διὰ τῶν συγ-

γραφῶν του ἐνίσχυε τὴν ἐξάπλωσιν τῶν φώτων διασπείρων ἀπανταχοῦ τοῦ ἔθνους ἐλεύθερα χρήσιμα πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν νέων· ὅτι ἐξαιτεῖται ἀπέναντι τούτων τὴν χορήγησιν συντάξεως· ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἡ Ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι οἱ πρὸς τὴν πατρίδα προσφυεῖς καὶ ἔνδοξοι ἀγῶνες τοῦ ἀναφερομένου εἶναι ἀξιοπαινετοί, ἡ δὲ πατρὶς ὀφείλει νὰ ἀμείβῃ τοιούτους, γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ ἡ αἴτησις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀνήκουσαν πρόνοιαν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

η') **825.** Δι' ἧς ἡ Πλουμπρία χήρα Ἰωάννου Βλάχου ἐξαιτεῖται τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγουτης πολιτικὰς τε καὶ στρατιωτικὰς διὰ τὰς ὁποίας καὶ κατεστάχθη τὸ ὄνομά του εἰς τὸ μητρῶον καὶ μεταξὺ τῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀγωνιστῶν, κατοχυρωμένη δὲ οὖσα, μὲ ἕξ ἀνήλικα τέκνα, ἄπορος καὶ ἔρημος, ἐξαιτεῖται πρασκουσαν καὶ ἀνάλογον σύνταξιν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ πατρὶς ὀφείλει εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν ἀείμνηστον ἐκ τῶν πρωμάχων Ι. Βλάχον, γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

θ') Δι' ἧς ἡ Μαρία χήρα Ι. Καραπαύλου, ἀναφέρει τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ συζύγουτης τὸν ὁποῖον στερεῖται ἐνέα ἤδη ἔτη μὲ τὸ ὀρφανόν της, στερουμένη δὲ τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως καὶ πρὸ πάντων τῆς ἀνατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ τέκνου της, ἐξαιτεῖται τακτικὴν σύνταξιν ἢ ἄλλην τινὰ ἐξοικονόμησιν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ ἀναφερομένη εἶναι ἡ σύζυγος τοῦ μακαρίτου Ι. Καραπαύλου Γερουσιαστοῦ καὶ τῇ ὀφείλεται περίθαλψις, γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μίαν πρὸς μίαν τὰς ἀνωτέρω γνωμοδοτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δύο ἀναφορῶν μὲ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων «διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν» ὡς ἔγεινε καὶ δι' ἄλλων χηρῶν αἰτήσεις.

Ἀποπερατωθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς, ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ὀργανισθείσης ἐπὶ τὸ τελειότερον τῆς ὑγειονομολοιμοκαθαρτι-

κῆς ὑπηρεσίας πρός τε τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας καὶ τὴν εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας, κατὰ τὰ εἰσαχθέντα ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν δύο νομοσχέδια, ἐπάναγκες ἦτο νὰ κανονισθῶσι καὶ τὰ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης προκύπτοντα τέλη κατὰ λόγον τῆς δαπάνης εἰς ἣν θέλει ὑποκύψει ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προκειμένου συστήματος καὶ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ· ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ τοῦ ὑπὸ τὴν συζήτησιν σας τιθεμένου νομοσχεδίου, ἀρχὴ, τὴν ὁποίαν ὡς ἡ ἐπιτροπὴ, οὕτω καὶ ὑμεῖς, δὲν θέλετε δυσκολευθῆ νὰ παραδεχθῆτε.

Ἀλλὰ μεταξὺ τῆς νέας καὶ παλαιᾶς διατιμήσεως ὑπάρχει διαφορά τις πρὸς αὔξησιν ὡς πρὸς τὰ τέλη ὀνομαστικὰ καὶ λοιπὰ καθαρτικὰ δικαιώματα, καὶ ἡ συζήτησις τούτου κατέστησε δυσχερεστέραν ἐν μέρει τὴν ἐπιτροπήν.

Κατὰ τὸν §. 6. τὸ ἄρθρον 1 τῆς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσης διατιμήσεως τῆς ἀπὸ 30 Ἰουν. 1837 πλοῖα χωρητικότητος πέντε ἢ καὶ ὀλιγωτέρου τόνων ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν εἰς λεπτὰ 10, κατὰ δὲ τὴν νέαν διατίμησιν (ἴδε §. α΄ ὑπόθ. 1) ἡ τάξις τῶν πλοίων τούτων θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς λεπτὰ 20 διὰ πᾶσαν νέαν πιστοποίησιν, ὅπερ ἐστὶν, εἰς πλήρωσιν διπλασίαν.

Κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν διατίμησιν ἀρι. 1 §. α΄. πλοῖα ἀνωτέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν λεπ. 2 δι' ἕκαστον τόνον, κατὰ δὲ τὴν νέαν θέλουν ὑποβάλλεσθαι

τὰ ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 50 εἰς	λεπ. 2
τὰ ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100 εἰς	» 3
καὶ τὰ ἀπὸ 51 καὶ ἐπάνω εἰς	» 4

(ἴδε τοὺς §. §. 6. γ. δ. τοῦ ἄρθ. 1.)

τοὐτέστι τὰ ὑγειονομικὰ τέλη θέλουν αὐξάνεσθαι κατὰ τὸν λόγον τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων.

Διὰ πᾶσαν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως τὰ μέχρι τόνων 5 χωρητικότητος πλοῖα εἶναι ἐλεύθερα πληρωμῆς κατ' ἀμφοτέρας τὰς διατιμήσεις, ἀλλὰ κατὰ τὴν παλαιὰν, πλοῖα ἀνωτέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος ὑπόκεινται εἰς λεπτ. 1 δι' ἕκαστον τόνον· ἄρθ. 2 §. α΄. κατὰ δὲ τὴν νέαν τὰ ἀπὸ 6 τόνων μέχρι 50 ὑποβάλλονται εἰς λεπ. 1, τὰ δὲ ἀπὸ 51 τόνων καὶ ἐπάνω εἰς λεπ. 2 δι' ἕκαστον τόνον.

Τοιαῦτ' εἶναι αἱ ἐπαισθητότεραι διαφοραὶ, αἱ ὁποῖαι ἀναφαίνονται μεταξὺ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας διατιμήσεως, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐβρίψεν ἰδίως τὴν προσοχήν της.

Ἀλλὰ τὰ μειοψηφοῦντα μέλη παραδεχόμενα καὶ ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο τὸ νομοσχέδιον ἐπιρέρουσι πρὸς ὑποστήριξιν τοὺς ἑξῆς οὐσιώδεις λόγους.

α) ὅτι ἀφοῦ διὰ τῆς βελτιώσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος ἐπαυξάνουσι τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας ἐξ ἀνάγκης καὶ κατὰ φυσικὴν συνέπειαν πρέπει νὰ αὐξηθῶσι καὶ τὰ δικαιώματα, ἀναλόγως τῶν εὐκολιῶν, τὰς ὁποίας παρέχει εἰς τοὺς ναυτιλλομένους.

β) διότι διὰ τῶν νέων διατάξεων τοῦ κανονισμοῦ, δὲν θέλουν ἐκδέσθαι, ὡς πρότερον συνεχῶς νέαι πιστοποιήσεις, ἀλλὰ θέλει διαρκεῖ ἐπὶ πολὺ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὰ πλοῖα θέλουν πληρώνει ὀλιγότερον παρ' ἄλλοτε τέλη.

γ) διότι ἡ καθιέρωσις τοῦ συστήματος τῆς ἀκινησίας, ὅτις ἀξιοπρεπῶς ἐκάνονισθῆ διὰ τὰ μικρὰ πλοῖα, ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων εὐεργετικῶν πλεονεκτημάτων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς αὐτὰ, ἐλαττόνει κατὰ μέγα μέρος καὶ τὰ ὑγειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα, ἀπαλλάττουσα αὐτὰ ἀπὸ ἀπείρους ὄντως.

δ) διότι ἡ ἐπενεχθεῖσα κατὰ τὸ νομοσχέδιον αὔξησις τῶν τελῶν ἀφορᾷ ἰδίως τὰ τῆς μεγάλης χωρητικότητος πλοῖα, τὰ ὁποῖα ὄχι ὀλίγας ἐλλιμενιζόμενα σπανιώτερον εἰσὶ τοὺς λιμένας δὲν ὑπόκεινται, ὡς τὰ μικρά, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς συνεχῆ συγκοινωνίαν εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων διὰ τὴν ἔκδοσιν νέων ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων, ἢ διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν παλαιῶν, ἐπομένως ἀναγκαίως πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς δικαιώματα ἀνώτερα· καὶ τελευταίον

ε) διότι τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐν γένει τέλη, παραβαλλόμενα μὲ τὰς διατιμήσεις τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνεκτότερα.

Ἀλλ' ἡ πλειοψηφία, ἔχουσα τὸν ἰσχυρὸν λόγον, ὅτι ἂν αἱ περιστάσεις τοῦ ἔθνους δὲν ἐπιτρέπωσι νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ὑγειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα χάριν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, ὡς ἠλαττώθησαν οἱ φόροι τῆς γεωργίας καὶ τῆς κτηνοτροφίας, δὲν συμφέρει ὅμως καὶ νὰ αὐξηθῶσι κατὰ πολὺ πλειότερον τῆς παλαιᾶς διατιμήσεως.

Παρατηρήσασα ἐπομένως, ὅτι τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸν § α΄ τοῦ ἀρ. 1. πλοῖα ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα ἐλάττονα λεπ. 20· ὅτι δικαιότερα θέλει εἶσθαι ἀναλογία ἐὰν τὰ ὑπαγόμενα εἰς τοὺς §. §. β΄. καὶ γ΄. τοῦ αὐτοῦ ἀρ. πλοῖα ὑποβληθῶσιν εἰς ἴσα δικαιώματα, τὰ δὲ εἰς τὸν § δ΄. ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν λεπ. 3.

Σκεφθεῖσα ὡσαύτως, ὅτι δὲν εἶναι ἐπαχθὲς νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πληρωμὴν δικαιώματος ὑγειονομικῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ τὰ εἰ

τὸν παράγραφον ά. τοῦ ἄ θρου 2 πλοῖα. τὰ δὲ εἰς τοὺς § § 6'. καὶ γ'. τοῦ αὐτοῦ ἄρ ρου μέχρι τῶν 100 τόνω ν χωρητικότητο: νὰ ὑπαγῶσιν εἰς ἴσον δικαίωμα λ π. 1. τὰ δ' ἐπίκεινα τ ν 100 τόνων ἔχο τα χωρητ κότητα εἰς τὰ λιπ. 2 δι' ἕκαστον τόνον.

Ἀναγνωρίσασα παμψηφεὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ να κπαλλαχθῶσιν οἱ ἐ καθαρι ίμε οι ἐπιβάται, πάσ η χωρ τ ς π ρ μ ς καυσοξύλων καὶ ὕδατος, οἷα ὑπα νιττεται το ἄρθ ον 11 τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ νὰ συ ιπλη ωθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἀποκαύσεως εἰς δρ χ. 6 1|2 πέρερε τ ς ἑξῆ. τροπολογίας.

« Τ τ ὑ γειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρτικὰ δικαιώματα προσδιορίζονται ὡ, ἑφεξῆς.»

ΚΕΦ. Α'.

Ὑγειονομικὰ δικαιώματα.

	λεπ.
Ἄρθρ. 1. Διὰ τὴν ὑγ ιονομικὴν πιστοποίησιν	
ά. πλοίων μέχρ 5 τόνων	10
β'. πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 100 δι' ἕκας. τόνον	2
γ'. πλοίων ἀπὸ 101 τόνου καὶ ἐπέκεινα δι' ἕκας. τόνον	3
Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως	
ά. πλοίων μέχρ 5 τόνων μηδὲν	
β'. πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 100 δι' ἕκας. τόνον	1
γ'. πλοίων ἀπὸ 101 τόνου καὶ ἐπέκεινα » »	2
Ἄρθρ. 11 ἕκαστος ἐπιβάτης διὰ τὴν ἀπόκαυσιν δρ. 6	50

Τοιαῦται εἶναι αἱ παρατηρήσεις, τὰ ὁποῖα ἡ ἐπιτροπή σας φέρει ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν συζήτ σίν σας τεθεμένου Ν μοσχιδίου, καὶ τὰς ὁποίας ὑποβάλλει εἰς τὴν ἐμβριθῆ σκέψ σα..

Ἡ συσταθεῖσα τάξις τῶν οἰκονομούντων πλοίων. Κύριοι, εἶναι ἀντικείμενον θαυμασμοῦ καὶ ἐπαί ου ἄξιον διὰ τὴν εὐκολίαν καὶ τὰ λοιπὰ καλὰ, τὰ ὁποῖα ὑπόσχε αι εἰ τὴν ἀκτεημοσύνην καὶ τὴν μικρὰν Ναυτιλίαν μας, καὶ διὰ τοῦτο μετὰ μεγίστης εὐχαριστήσεως τὸ συνιστᾷ ἡ ἐπιτροπή σας εἰς τὴν ἰδιαιτέραν ἔρευναν καὶ μελέτην σας.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Γ. Νοταρᾶς	Γ. Λογιωτατίδης.
Σ. Λογοθετόπουλος.	Θ. Μαρκεζίνης.
Ν. Δελένδας.	Λ. Μαρκόπουλος.
	Ὁ εἰσηγητὴς Ι. Ζάρκος

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ

φόρου τῶν μελισσίων καὶ τῶν ἄλλων Νομοσχεδίων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεων τῶν εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3. Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΑ'.

Τῆς 12 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δωδεκάτην Μαΐ υ τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πεμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην Π Μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶ ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁ ομαστικοῦ κατα λόγου παρόντων 95 καὶ ἀπόντων 16 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε να ἀναγνωσθῶσι τὰ ρε ικὰ τῆς παρε θούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάτεως ἡ συζήτησις τοῦ περὶ φόρου ἐπὶ τῶν Μελισσίων Νομο χεδίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ μετά τινα π ρατηρήσαντα ὅτι ἠκο σθησαν ἀπὸ τοῦ βήματος ὑπουργικοὶ λόγοι περὶ τῆς ἀτε είας τῶν Μ λισσίω , καὶ τούτους ὑπομνήσαντα εἰς τὴν Βουλὴν, π ούκαλέσθη, οὐδενὸς ἀντειπόντ ς κ τὰ τῆ ἀρχῆς, ἡ δ' ὁ ομαστικὴ κλήσεως ψηφοφορία, τῆς ὁποίας γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτ ρησιν τῶν ψηφ λεκτῶν Κ Κ Κ νδύλη καὶ Γριζάνου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφω 64 πρὸς 22, κατὰ τὸ ὡδε προσηρτημένον τῇ ψηφοφορίας πρωτοκόλλον.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ περὶ Μελισσίων φόρου, ναὶ ἢ οὒ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Θ. Γιάβας	ἀπὸν	Μ. Ἐτης Χ. Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βάρβογλης.	Ο.

Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γαυλιμῆς	Ν.
Η. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐ ης	ἀπών
Δ. Τσόκρης	Ν.
Α. Σ. Δενόπουλος.	Ν.
Ι. Βλ στης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης Α. Μεταξᾶς Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπόντες
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ο.
Τζαν. Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζ γκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλας	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανιδιώτης	Ν.
Ι Γιαλλάσης	ἀπών
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γαυζούασης	Ο.
Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Ι. Αναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλιμάκης	Ν.
Σλόϊστρος Στερανάκης	Ν.
Ν Δηλέντας	Ν.
Θ. Μ κεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζαχαρος	Ν.
Ι. Ν. Φλίσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	Ο.
Εὐθύμιος Καπελλόπουλος	ἀπών
Ρ. Πλαμιδης.	Ο.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης.	Ο.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	ἀπών
Νικ. Στρματελόπουλος	Ο.
Δ. Σακελλαριάδης	ἀπών
Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α Μαυρομιχάλης	ἀπών
Πικυλάκης	»
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Ο κονόμπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τσερτιδης	Ν.
Δ. Κυμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μ ρκόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Παπακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ- Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπ στας	Ν.
Σ. Αντωνιάδης	Ο.
Κ. Αντωνιάδης	Ο.
Κ. Η.οβιλέγιος	Ο.
Ι. Ταταράκης	Ο.
Ἱδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Εὐστρ. Σκουζαμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.

Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Γ. Δ ρνιτσιώτης	Ο.
Σ. Πάγταλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλαπουτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κυρριακάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βασιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Γιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	ἀπών
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Σταΐκος	Ο.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γμιζάνος	Ν.
Ι. Γαϊδούκης	Ν.
Ν. Κριεζιώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σταμπτάρας	Ν.
Κανάρης	ἀπών

Προκαλεσθείσης τῆς ἐπὶ τὰ καθέκαστα συζητήσεως, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ 1. ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, μετὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν παρατηρήσαντα τὸ δυσανάλογον τοῦ φόρου σχετικῶς πρὸς τοὺς ψηφισθέντας ἄλλους διὰ τῆς εἰς μόνον δέκα πέντε λεπτὰ ἐλαττώσεως, καὶ συγκατατεθέντα μόνον εἰς τὴν ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ ἐλάττωσιν, ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἤθελεν εἶσθαι δίκαιον νὰ διατηρηθῇ ὁ φόρος τῶν εἴκοσι πέντε λεπτῶν, ἂν ἠναγκάζετο ἡ Κυβέρνησις νὰ διορίσῃ εἰδικοὺς πρὸς τὴν εἰσπραξιν αὐτοῦ ἐπιστάτας, διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς διὰ τὴν εἰσπραξιν δαπάνας, ὑπαρχόντων ὅμως τοιούτων δι' ἄλλην ὑπηρεσίαν, καὶ ἀποδειχθείσης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐνισχύσεως τῆς Μελισσουργίας, καθόσον καὶ τὸ δημόσιον δὲν ζημιοῦται, καὶ πολὺ τοῦ παραγομένου προϊόντος οἷον μέλιτος καὶ κηροῦ φορολογεῖται εἰς τὰ Τελωνεῖα, καὶ πολὺ ἔτι τοῦ δευτέρου καταναλίσκεται εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν νεκρῶν προσφορὰς καὶ εἰς τοὺς ναούς, ἦτον ἀνάγκη νὰ μείνωσιν ἀφρότερα πάντη ἀτελῆ, ἀφοῦ ὅμως ἐψηφίσθη ὁ περὶ αὐτῶν φόρος, πρέπει νὰ περιορισθῇ οὗτος εἰς τὰ δέκα πέντε λεπτά. Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν εἰπόντα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἰδοῦσα τὴν ἐκ τῆς ἀτελείας τοῦ εἴδους τούτου προσγινομένην εἰς τὸ δημόσιον ζημίαν ἐκ 30,000 περίπου δραχμῶν, καὶ τὸ ἐκ τούτου ἀφορολόγητον μιᾶς τάξεως ἐναντίον τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου διά τε τὸ πολυδάπανον τῆς διατηρήσεως τῶν Μελισσίων καὶ μετακομίσεως αὐτῶν, ὁ Ὑπουργὸς ἀντεῖπεν ὅτι ἡ ἐλάττωσις δὲν πρέπει νὰ καταστρέψῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀναλογίαν τοῦ φόρου πρὸς τοὺς λοιποὺς· αἱ παρατηρήσεις τῆς ἐπι-

τροπῆς, οὐδαμοῦ στηριζόμεναι, δὲν πρέπει νὰ πείσωσι τὴν Βουλὴν ὑπὲρ τῆς ἐλαττώσεως τῶν δέκα λεπτῶν· καὶ ὅτι συμφωνεῖ μόνον εἰς τὸν εἰς εἴκοσι λεπτὰ περιορισμὸν τοῦ φόρου.

Ἕτερος εἶπεν ὅτι ὁ λόγος τῆς μὴ ἀναλογίας ἤθελεν εἶσθαι ἰσχυρὸς ἂν ἐφ' ὅλων τῶν Νόμων ἠκολουθεῖτο ἡ φορολογικὴ ἐποψις αὐτῶν, ἀλλ' ὅμως ἤδη καταστρέφεται, διότι ἐπὶ πολλῶν ἄλλων ἐλήφθη ἐπίσης ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνισχύσεως ὡρισμένων προϊόντων εἰς τὸν φορολογικὸν τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμον ἐπὶ πολλῶν εἰδῶν, καὶ τοι μὴ πολλοῦ λόγου ἐξαιρέσεως ἀξίων, ὡρίσθη ἀτέλεια, τὴν ἀτέλειαν τούτων θέλει δικαιώσει ἀρκούντως ἡ ζητουμένη ἤδη ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν Μελισσίων ἐλάττωσις.

Μετά τινα ζητήσαντα νὰ ἐπιτεθῇ ὁ φόρος ἐπὶ μόνων τῶν μεγάλων μελισσίων, νὰ κηρυχθῶσι δ' ἀτελεῖς οἱ νεοσσοὶ τούτων, καταμετρωμένων πρὸς τοῦτο τῶν κηρηθρίων κατὰ τὸν Μάρτιον· παρετήρησεν ἄλλος τὸ ἐπιζήμιον τῶν εἰδικῶν ἐλαττώσεων τῶν φόρων ἢ καὶ τῶν ἀτελειῶν ὡρισμένου εἴδους διότι ἐξ ἀμφοτέρων τούτων ἐλαττονομένου τοῦ βάρους ὡρισμένων παραγωγῶν ἢ ὡρισμένης τάξεως τοιούτων, ἐπιβαρύνονται ἄλλαι τάξεις· αἱ γενόμεναι ἐλαττώσεις καὶ αἱ ὁρισθεῖσαι ἐν τῷ φορολογικῷ **Νόμῳ** ἀτέλειαι ἐπί τινων εἰδῶν, ἐψηφίσθησαν ὑπὲρ τῆς γεωργικῆς τάξεως, ἐνῷ ἡ ἤδη ζητουμένη εἶναι εἰδικὴ ὑπὲρ τῶν μελισσουργῶν πλείων τῶν ἄλλων παραγωγῶν παραγόντων, ὑπεστήριξε δὲ καὶ δι' ἄλλων οὗτος τὸν εἰς 20 λεπτὰ περιορισμὸν τοῦ φόρου.

Εἰς τοῦτον ἀντέτεινε ἕτερος, ὅτι τὰ εἴδη ἐφ' ὧν ὡρίσθη ἐν τῷ φορολογικῷ **Νόμῳ** ἀτέλεια δὲν καλλιεργοῦνται παντοῦ, διότι ὑφ' ὡρισμένων ἀνθρώπων καὶ εἰς ὡρισμένους τόπους ἐνεργεῖται ἡ τούτων καλλιέργεια· ἰδίως δ' ἡ παραγωγὴ τινων ἐκ τούτων εἶναι εἰδικωτάτη, ὡς ἡ τοῦ ῥιζαρίου εἰς σύριθμα καλλιεργούμενα μέρη.

Καὶ πρὸς τοῦτον ἄλλοι ἀντέλεξαν, εἰς μὲν ὅτι ἡ ἐλάττωσις πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνον τὰ εἴκοσι λεπτὰ διότι αἱ μεγάλαι ἐλαττώσεις ἐμποιοῦσι καὶ κακὴν περὶ ἡμῶν ἰδέαν εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς, καὶ διότι ἀνίκανοι ἐκ τούτου τὸ Δημόσιον νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πολυειδεῖς τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ Κράτους ἀνάγκας· ἄλλος δὲ, ὅτι δὲν θέλει ἐπαρκέσει ἡ Κυβέρνησις καὶ εἰς τὴν προσγενομένην αὔξησιν τῶν δαπανῶν ἐν τοῖς ψηφισθεῖσι Νομοσχεδίοις.

Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, κατ' αἴτησιν πλειόνων τῶν δέκα ἐκ τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, τὸ ζήτημα ἂν παραδέχηται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου εἰς 20 λεπτά, εἰς τὴν ὁποίαν συγκατετέθη καὶ ὁ Ὑπουργός· γενομένης δὲ ταύτης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν ΚΚ· Φλέσσα καὶ Λαπουσιάδου, ἡ Βουλὴ ἀπέῤῥιψε διὰ ψήφων 50 πρὸς 44 τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ νὰ προσδιορισθῇ εἰς 15 λεπτὰ ὁ φόρος τῶν μελισσίων ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λοϊωτατίδης	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μελέτης Χ. Μελέτη ἐν ἀδείᾳ	
Ν. Μαυρομιχάλης	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γωλιμᾶς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παπατσιώνης	Ν.
Δ. Τζώκρης	Ν.	Π. Καλαμαριώτης ἐν ἀδείᾳ	
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.	Π. Ἀαρειώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σκελλαριάδης	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Κ. Βέϊκος	Ο.
Σ. Βλάχος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	ἀπὼν
Π. Ῥάγκος	Ο.	Ἰω. Εὐστρατίου	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ν.
Τζαβελλάκης Γρηγοράκης	Ο.	Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	ἀπὼν	Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.	Νικολάκης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ο.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Ι. Κρατίδης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης ἐν ἀδείᾳ	
Δ. Ζῶτος	Ν.	Κ. Τζερτίδης	Ο.

74.

Ν. Θέου	Ν.
Α. Γούζουασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεργιόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρος Στερνάκης	Ν.
Ν. Δελένιας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργάντας Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθ Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλακούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κοφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ Μπάστας	Ο.
Σ Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Π οβολιγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Δομίδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάβρας	Ο.
Ἀλέξ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Τομαρᾶς	Ο.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ Δρόσος	ἀσθενὴς
Εὐρ. Μ. Παρίσης	Ο.
Ι. Στύλος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκας	Ο.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας	Ο.

παραδεχθεῖσα δι' ἀναστάσεως κατόπιν τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου εἰς 20 λεπτὰ, ἔχει δὲ οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν ῥαλτσῶν φόρος προσδιορίζεται διὰ » τὸ ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι τὸ κοφρίνιον. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 2 ἄρθρου ἐζητήθη νὰ ὁρισθῇ ἡ ἐποχὴ τῆς ἀπαριθμήσεως, νὰ ἐνεργηθῇ αὕτη διὰ τῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων ἐπιστατῶν, ἀφαιρουμένης διὰ τοῦτο τῆς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ λέξεως *ἀναγκαίων*, καὶ νὰ προσδιορισθῇ

ὡς ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως ἡ 1. Ὀκτωμβρίου ὑπ' ἄλλων, ὁ μὲν προσδιορισμὸς τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπαριθμήσεως ἐδικαιολογήθη διὰ τοῦ ἀτάκτου τῆς ἀπαριθμήσεως ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῆς ἐκταύτης ἐπιγινομένης ῥοῦφας, καὶ ἐζητήθη ὁ προσδιορισμὸς τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ἀπὸ τῆς 1 μέχρι τῆς 15 τοῦ Ἰουλίου· διὰ τὴν ἐνέργειαν δὲ τῆς ἀπαριθμήσεως ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐπιστατῶν ἐπροτάθη νὰ ὁρισθῇ ἐν τῷ Νόμῳ ὅτι θέλει γείνει ἄνευ ἀντιμισθίας. Μετά τινα δὲ Βουλευτὴν καὶ τὸν Ὑπουργὸν παρατηρήσαντας ὅτι ὁ μὲν προσδιορισμὸς τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπαριθμήσεως εἶναι ἔργον διοικητικόν, ἡ δὲ προσθήκη διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπαριθμήσεως παρὰ τῶν αὐτῶν ἐπιστατῶν εἶναι περιττὴ, διότι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐζήτησεν οὐδὲ θέλει ζητήσει ἰδίαν διὰ τοῦτο δαπάνην· καὶ μετά τινας ἄλλους ὑποστηρίξαντας ταῦτα, ζητήσαντας δὲ νὰ ὁρισθῇ ὡς ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως ἡ 1 Ὀκτωμβρίου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀντικαταστήσασα τὰς λέξεις 1 *Λεγκόστου* διὰ τῶν 1 *Ὀκτωμβρίου*· τὸ ὅλον δὲ τοῦ ἄρθρου ἔχει οὕτως·

« Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφρινίων θέλει γενῆ ἐπιμε» λείᾳ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφόρων διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπιστατῶν » εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχὰς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς » ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἑκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἴσπραξις τοῦ » φόρου θέλει γενῆ τὴν 1 Ὀκτωμβρίου παρὰ τῶν ἁρμοδίων ταμιακῶν ὑπαλλήλων. »

Τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 παρεδέχθη ἡ Βουλὴ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχουσι δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 3. « Ὡς πρὸς τοὺς ὑποκρύπτοντας τὰ κοφρίνια των ἐπὶ σκοπῷ ἀπαλλαγῆς τῆς ἐπιβολῆς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν διπλοτύπων, ἰσχύουσι τὰ ἄρθρα 8, 11 καὶ 12 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου. »

Ἄρθρ. 4. « Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. »

Μετὰ ταῦτα προυκαλέσθησαν οἱ ἔχοντες νὰ ἀντείπωσι κατὰ τοῦ συνόλου ἀναγνωσθέντος, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἐτέθη αὐτὸ εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τῆς ὁποίας γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Παρίσση καὶ Λαμπουσιάδου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 61 πρὸς 22 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

« Ψηφοδέχεται τὸ σύνολον τοῦ περὶ Μελισσίων Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Λογιωτατίδης	N.
Θ. Γρίβας	O.
Ν. Μαυρομμάτης	N.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Κ. Γουλιμῆς	N.
Π. Δ. Καμπάνης	N.
Μ. Α. Καΐρης	N.
Δ. Τζόκρης	N.
Α. Σ. Δανόπουλος	N.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς	
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Σ. Βλάχος	N.
Π. Ῥάγκος	N.
Ι. Καραγιαννόπουλος	O.
Α. Γεωργαντᾶς	N.
Α. Λαπουσιάδης	O.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	N.
Δ. Τζιγκουράκος	N.
Π. Ι Κυριακὸς	ἀπὼν
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	O.
Α. Νοταρᾶς	ἀπὼν
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	N.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	N.
Δ. Κυριακίδης	N.
Σ. Πάγκαλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλακούτας	O.
Κ. Δελιγιάννης	N.
Ν. Μπούκουρας	O.
Ν. Κορφιωτάκης	N.
Σ. Παρθενόπουλος	N.
Π. Βαρβιτσιώτης	N.
Γ. Φιγγαρᾶς	N.
Γ. Δερνιτσώτης	ἀπὼν
Κ. Τ. Σαντᾶς	N.
Μελίτης Χατζῆ Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Π. Βάρβογλης	O.
Ῥ. Παλαμίδης	O.
Γ. Ῥεβελιώτης	O.
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Π. Παπαντζώνης	O.
Γ. Κονδύλης	N.
Κ. Φασίτζας	O.
Ι. Χαραμῆς	ἀπὼν
Ι. Κρανιδιώτης	ἀπὼν
Ι. Γιολδάσης	N.
Δ. Ζώτος	N.
Νίκος Θέου	N.
Α. Γουζούασης	O.
Α. Βλαΐτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	N.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	N.
Σίλβιερος Στεφανάκης	N.
Ν. Δελιντᾶς	N.
Θ. Μαρκεζίνης	N.
Α. Γ. Τζάνας	N.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλίσσας	O
Νικολάκης	N.
Χ. Καπετανάκης	O.
Κ. Ζαρειφόπουλος	N.
Κ. Οἰκονομόπουλος	N.
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζερτίδης	N.
Δ. Κουμανιώτης	N.
Σ. Λογοθετόπουλος	N.
Α. Μαρκόπουλος	ἀπὼν
Παππακώστας Τζαμάλας	O.
Μ. Γ. Σχινᾶς	N.
Γ. Μπάστας	N.
Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	O.
Κ. Προβελέγγιος	ἀπὼν
Ι. Ταταράκης	
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	N.
Διομήδης Κυριακοῦ	N.
Ν. Καλλέργης	N.
Σταμάτιος Δάρρας	N.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παπατζόρης	O.
Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Τσαμαδᾶς	N.

Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	N.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	O.
Δ. Σκελλαριάδης	ἀπὼν
Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Κ. Βέϊκος	N.
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Εὐσταθίου	N.
Φ. Κρ. Μαῦρος	N.
Γ. Κάνδυας	N.
Σ. Μπαρόπτζης	O.
Δ. Μιρμπίλης	N.
Α. Μαυρομιχάλης	N.
Θ Κιζάνης	O.
Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Εὐστ. Μ. Παρίσσης	N.
Στάϊκος	O.
Δ. Χαντζίσκος	ἀπὼν
Γ. Γριζάνος	N.
Ι. Γαρδίκης	N.
Ν. Κριεζώτης	O.
Ι. Οἰκονόμου	N.
Ε. Ἀποστολίδης	N.
Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας	N.

καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον οὕτως..

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν μελισσίων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος προσδιορίζεται διὰ τὸ τρέχον ἔτος εἰς λεπτὰ εἴκοσι τὸ κοφφινιον.

Ἄρθρ. 2. Ἡ ἀπαρίθμησις τῶν κοφφινίων θέλει γενῆ ἐπιμελείᾳ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφόρων διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐπιστατῶν εἰς τὰς καταλλήλους ἐποχὰς, ὡς πρὸς τὴν θέσιν καὶ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις ἑκάστης ἐπαρχίας, ἡ δὲ εἰσπραξις τοῦ φόρου θέλει γενῆ τὴν 1 ὀκτωμβρίου παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ταμιακῶν ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 3. Ὡς πρὸς τοὺς ὑποκρυπτοντας τὰ κοφφινιά των ἐπισκοπῆ ἀπουργῆς τῆς ἐπιβολῆς τοῦ νομίμου φόρου, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τῶν διπλοτύπων ἰσχύουν τὰ ἄρθρ. 8 11 καὶ 12 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς Νόμου. »

Ἄρθρ. 4. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον. »

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ εἰς παρατήρησιν ὅτι ἡ πρόθεσις αὐτοῦ δὲν εἶναι φορολογικὴ ἀλλὰ φιλάνθρωπος, ἐμβῆκε δὲ δι' αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως τῶν φιλανθρωπικῶν τούτων καταστημάτων· ἡ φροντὶς αὐτὴ περιωρίσθη εἰς τὰς πόλεις Ναυπλίου καὶ Σύρου, ὡς μᾶλλον πολυανθρώπους καὶ διὰ τὸ ἐμπόριον συγκοινωνούσας πρὸς

ἄλλας, καὶ δεχομένας πολλοὺς ξένους οὐδὲν πρὸς θεραπείαν ἐν νόσῳ ἔχοντας· ὥρειλεν ὅμως νὰ περιλάβῃ ἐν αὐτοῖς καὶ περὶ ἐκείνου τῆς Πρωτευούσης, ὅτι, διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, καὶ ἔτι ἰσχυροτέρους εἶναι ἀνάγκη νὰ διατηρῇ τοιοῦτον καταστημα· ἐπρότεινε διὰ ταῦτα νὰ προστεθῇ ἐν αὐτῷ καὶ τὸ τῶν Ἀθηνῶν· ἀντεῖπεν ὅμως ἕτερος ὅτι αἱ περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν Νοσοκομείων διατάξεις ἴδιον καὶ αὐτοτελὲς ἀποτελοῦσι Νομοσχέδιον, ὅπως δὲ γένῃ καὶ περὶ τοῦ τῶν Ἀθηνῶν Νοσοκομείου τοιαύτη ῥροντὶς, ἀπαιτεῖται ἴδιον Νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάγκην δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ ἡ παρὰ τῶν κανονισμῶν προσταθεῖσα παρ' αὐτοῦ προσθήκη. γενομένης δὲ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ψηφοφορίας δι' ὀνοματικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Λαπουσιάδου καὶ Ι. Φλίσσα, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ αὐτὴν, κατὰ τὸ ὡδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Νοσοκομείου Ναυπλίου καὶ ἡ ὄ. ι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μ. Χατζ. Μελίτη	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομιχάτης	Ν.	Π. Βάσογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλσης	ἀπὼν	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Τριβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Κομπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπόντες
Μ Α. Καΐρης	ἀσθενὴς	Η. Παππατζώρης	
Δ Τζόκρης	Ν.	Η. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Η. Δαριώτης	ἀπόντες
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Νικ. Σταματελόπουλος	
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακκελλαριάδης	
Α. Μιτζάς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Δ. Κωλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέρκος	ἀπὼν
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α Γεωργαντᾶς	Ν.	Γ. Κένδιας	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ν.
Τζανετάκης Ἐρηγοράκης	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Δ. Τζιχουρράκος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Κωνούλης	ἀπὼν	Νικολάκης	Ν.
Κ. Φασίτζας	ἀπὼν	Χ. Καπιτανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Ζαριφόπουλος	Ν.

Ι. Κρανιδῆς	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ι. Γιωλδάσης	ἀπὼν	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ζώτος	Ν.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Νίκος Θίου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Τσουζούρας	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Βλαϊτης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μαρκόπουλος	ἀπὼν
Δ. Κρεστενίτης	Ν.	Παπαγιώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Χ Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σιλβέστρας Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Προβελέγιος	ἀπόντες
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι Ταταράκης	
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	
Ι. Ζέρκος	ἀπὼν	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλίσσας	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Η. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἀπὼν	Α. Παππατζώρης	Ν.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Τσαμαδὸς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Θ. Κίζης	Ν.
Σ Πάγκαλος	Ν.	Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Κ. Θ Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἀπὼν	Σεϊδάκος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Δ. Ναζίσκος	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ι. Γαρούφης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Γ. Δεργιτσιώτης	Ν.	Σταματάρας	Ν.
		Κ. Κανάρης	ἀπὼν

Ἐπὶ τὰ καθέκαστα προβάσης τῆς Βουλῆς, εἷς παρεπήρησεν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου, ὅτι μεχρὶ τοῦδε ὑπελογίζετο τὸ ποσὸν τοῦ εἰσπραττομένου φόρου εἰς 5.000 ἢ 6.000 δραχμὰς διότι εἰσέπραττον τοσοῦτον καὶ ἀπὸ τὰς ἐν Σύρῳ μεταφερομένας πραγματείας, τὸ δὲ Νομοσχέδιον ἐσταμένως εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἐψηφίσθη, διότι δὲν θέλει εἶσθαι δυνατὸν νὰ εἰσπράττηται τοῦτο ἀπαλλαγησῶν παντὸς φόρου τῶν ἐκ Σύρου μεταφερομένων εἰς Ναύπλιον πραγματειῶν διὰ τὴν εἰσαγωγήν· ἀντέλεξεν ὅμως ἄλλος ὅτι τοῦτο εἶναι ἄνευ οὐδεμιᾶς φυσικῆς καὶ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον στηρίζεται εἰς τὸν δίκαιον ὑπὸν. Ἕτερος παρετήρησεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ φόρος διὰ πέντε ἔτη, ἀλλ' ἐτησίως νὰ ἐπιβάλλεται τοιοῦτος· ἀντέλεξεν ὅμως ἄλλος ὅτι τοῦτο δύναται νὰ γείνῃ, διότι τὸ Νοσοκομεῖον εἶναι δημοτικὸν καὶ ὑπο-

τίθεται ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἐντὸς τοῦ ἔτους νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀρχοῦσαν περιουσίαν, καθόσον μάλιστα καὶ ὁ προλαβὼν χρόνος ἀπέδειξε τοῦτο· ἄλλος παρατηρῶν ὅτι ἐντὸς τῆς πενταετίας εἶναι δυνατὸν νὰ καταστῇ περιττὸς ὁ φόρος οὗτος, καὶ νὰ ἐκλείψῃ ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ, διὰ τὴν αὔξησιν τῆς περιουσίας τοῦ Νοσοκομείου, παρετήρησεν ὅτι τὸ ἄρθρον εἶναι κακῶς συντεταγμένον, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο ἴδια διακεκριμένα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν νὰ περιλαμβάνῃ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, τὸ δὲ τὴν διάρκειαν· ἐπέφερε δὲ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συνταχθῇ ἀντὶ τοῦ τελευταίου ἑδαφίου ἕλιον ἄρθρον φέρον ὅτι « ὁ παρὼν Νόμος θέλει ἰσχύσει μέχρι τοῦ 1850 » διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ δεσμὸς τις ἀπαγορεύων τὴν πρὸ τῆς πενταετίας καταργησιν τοῦ Νόμου. Ἀντέλεξεν ὅμως ἄλλος ὅτι οἱ ἔγγειοι φόροι, ὡς οἱ τὸ ἔδαφος βαρύνοντες, ψηφίζονται ἐτησίως, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ πλάγιοι, οἵτινες μάλιστα ἀναγκαίως πρέπει νὰ ψηφίζωνται διὰ πολλὰ ἔτη διὰ νὰ γνωρίζωσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὁδηγῶνται εἰς τὰς συναλλαγάς των, καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκλείψει ἡ ἀνάγκη τοῦ Νόμου τούτου, δύναται νὰ καταστραφῇ διὰ νεωτέρου. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 1. » Ἐπὶ τῶν εἰς Ναύπλιον εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν Τελωνιακὴν διατύπωσιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους. »

Τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχουσι δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 2. « Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συναμα μὲ τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τῆς ἐν Ναυπλίῳ τελωνιακῆς ἐπιτροπείας.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου. »

Οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τοῦ συνόλου αὐτοῦ ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ζαρειφοπούλου καὶ Στεφανοπούλου, καὶ διὰ ταύτης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων 68. πρὸς 2. κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορικτῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Νοσοκομείου Ναυπλίου, ναὶ ἢ ὄχι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Λεγκωστατίδης	Ν.	Σ. Τ. Σαντῆς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Η. Βάρδογλης	ἀπόντες
Ζ. Ι. Βαλέρης	ἀπὼν	Π. Παλαιδῆς	
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Γεδεωνίτης	Ν.
Η. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπόντες
Μ. Α. Κεΐρης	ἀσθενὴς	Η. Παππατζώνης	
Δ. Τζώρτης	ἀπὼν	Η. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δερτιλίτης	Ν.
Ι. Βλάχης	ἀσθενὴς	Νικήτας Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Ι. Φωτιάδης	ἀσθενὴς
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Πεῖκος	ἀπὼν
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Η. Ράγκος	Ν.	Ἰω. Κωσταθίου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Λ. Λαπουσιάδης	Ο.	Σ. Μπαρότζης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Μπρμπίλης	ἀπὼν
Δ. Τζινκουράκος	ἀπὼν	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Κουδούλης	Ν.	Παυλάκης	Ν.
Κ. Φωτίζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Ζερμπόπουλος	Ν.
Ι. Κρανιδιώτης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Ι. Γιαλδάσης	ἀπὼν	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ζώτος	Ν.	Κ. Τζερτίδης	ἀπὼν
Νίκος Θέου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Γουζούασις	Ν.	Σ. Ἀνγελετόπουλος	ἀπὼν
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Παππακώστας Τζιμέλης	ἀπὼν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σωζέστερος Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Πραβιλίφος	
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀπόντες
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Ν. Καλλίεργης	Ν.
Η. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ

Α. Νοταρᾶς	ἀπόντες	Δ. Παππατζώρης	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος		Δ. Πυλυχρονόπουλος	ἀπών
Εὐχάριστος Οἰκονομόπουλος		Τσιατσᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Θ. Κ.ζάνης	ἀπών
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Πλακούτσης	ἐν ἀδείᾳ	Στάικος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Σ. Ηχρβενόπουλος	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ο.	Στυμπτύρας.	Ν.
		Κ. Κανάρης	ἀπών

καὶ τὸ σύνολον ἔχον οὕτως.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ δικαιώματος τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου Ναυπλίας.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ψηφίσαντες ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ἐπὶ τῶν εἰς Ναύπλιον εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων, καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συνάμα μὲ τὰ δημόσια τελώνια ὑπὸ τῆς ἐν Ναυπλίῳ τελωνιακῆς ἐπιστασίας.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.»

Ἡ Βουλὴ κατόπιν προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ Νοσοκομείου Σύρου, τοῦ ὁποίου ἐπίσης παρελέχθη τὴν ἀρχὴν δι' ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας, ἐνεργηθείσης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ζαχαροπούλου καὶ Στερκινοπούλου παμψηφεί, κατὰ τὸ ὡδὲ προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ Νοσοκομείου Σύρου; Ναὶ ἢ Ὄχι.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Ἀγγωνατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥαζηλιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Μ. Α. Καΐρης	ἀσθενὴς	Π. Παππατζώνης	ἀπών
Δ. Τζώρτζης	ἀπών	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δαρπιώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Νικήτας Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπών	Δ. Σκιλλακράδης	Ν.
Α. Μεταξᾶς	ἀπών	Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Δ. Καλλιγερόπουλος	Ν.	Κ. Βίλκος	ἀπών
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Α. Λαπουσπάζης	ἀπών	Σ. Μπαρότζης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Μπιμπίλης	ἀπών
Δ. Τζουκουράκος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Κουβάλης	ἀπών	Πικιωλάκης	ἀπών
Κ. Φαρίτζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Ι. Καρανίδης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Ι. Γκιλδέσης	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ζώτος	Ν.	Κ. Τζαρτζάνης	ἀπών
Νίκος Θέου	Ν	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν	Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπών
Α. Βλαΐτης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Α. Κρεττενίτης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.	Ε. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελίτας	Ν.	Κ. Προβελέγγιος	ἀπόντες
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	
Ι. Ζάρκος	ἀπών	Δομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δέρβας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Νοταρᾶς	ἀπών	Α. Παππατζώρης	Ν.

Εὐθύμιος Κανελλόπουλος, Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	ἀπόντες
Δ. Κυριακίδης	Ν
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλακούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν
Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Εὐστ. Μ. Πυρίσης	Ν.
Στάϊκος	Ν.
Ι. Χαντζίσκος	ἀπὼν
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζιώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σταματάρας	Ν.
Κανάρης	ἀπὼν

Παρεδέχθη ἐπίσης δι' ἀναστάσεως καὶ τὰ ἀναγνωσθέντα τρία ἄρθρα αὐτοῦ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθρ. 1. « Ἐπὶ τῶν εἰς Σύρον εἰσαγομένων καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῆς ἡμερομισύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ (1850) ἔτους.

Ἄρθρ. 2. « Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συνάμα μὲ τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τὰς ἐν Σύρῳ τελωνιακὰς ἐπιτροπάς.

Ἄρθρ. 3 Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου.

Καὶ γενομένης καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, παρεδέχθη καὶ τοῦτο παμψηφεὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Νοσοκομείου Σύρου ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὼν
Μ. Δ. Καΐρης	ἀσθενὴς
Α. Τζόκρης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζινκουράκος	Ν.
Γ. Κουβάλης	Ν.
Κ. Φασολῆς	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανιδιώτης	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	ἀπὼν
Δ. Ζώτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούδαγης	ἀπὼν
Α. Βλαϊτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κριεζενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κιλίμακας	Ν.
Σολδάτος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελίνιας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν
Α. Γιάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλίσσας	Ν
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἀπὼν
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος, Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	ἀπόντες
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλακούτας	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	ἀπὼν

Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτας Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Κ. Βέικος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρούτης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἀπὼν
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τζερτίδης	ἀπὼν
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σγινᾶς	Ν.
Γ. Μπάσιας	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος, Ι. Ταπαράκης, Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπόντες
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Εὐστρ. Σκαρμαγκᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Α. Παππατζήρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Τομαρᾶς	Ν.
Θ. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Εὐστ. Μ. Πυρίσης	Ν.
Στάϊκος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	ἀπὼν
Γ. Γριζάνος	Ν.
Δ. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζιώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σταματάρας	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν

ἔχει δὲ οὕτως.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ τοῦ ἐν Σύρῳ φόρου πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοροφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν τάδε.

Ἄρθρ. 1. Ἐπὶ τῶν εἰς Σύρον εἰσαγομένων καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ πόλει ἑλληνικῆς Δημοτικοῦ Νοσοκομείου φόρος πρὸς ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ 1850) ἔτους.

Ἄρθρ. 2. Ὁ φόρος οὗτος θέλει εἰσπράττεσθαι συναμὰ μὲ τὸ δημόσιον τελώνιον ὑπὸ τῆς ἐν Σύρῳ τελωνιακῆς ἐπιστασίας.

Ἄρθρ. 3. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν τὴν 4 ὥραν Μ. Μ προσθεὶς ὅτι ἀντικειμένου τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὰ μητρῶα καθιμολογηθέντων ἀξιωματικῶν.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΕ'.

Τῆς 14 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ ἀριθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 90 καὶ ἀπόντων 21, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει τελεῖσαν ἡμερησίαν διάταξιν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ὡρίσθη ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ Μητρῶα καθιμολογημένων ἐπρότεινε δὲ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως μὴ δυναμένων τῶν Ὑπουργῶν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτὴν, ἕνεκα τῶν ἐκ τῆς ἀνοχυρώσεως τοῦ Γενικοῦ ταχυδρομείου ἐργασιῶν των.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν ἀναβολὴν.

Ἀκολούθως ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ὑγειονομείων τοῦ Κράτους ἀνέγνω τὴν περὶ τούτου Εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ὑγειονομείων εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἀσφάλεια τῆς ὑγείας ἑνὸς Κράτους, καὶ μάλιστα ὅταν τοῦτο συνορεύηται ἢ συναλλάσσηται μετ' ἄλλου, μαστιζομένου κατὰ δυστυχίαν ἀπὸ τῆς πανώλους, εἶναι ἐκ τῶν πρωτίστων χρεῶν τῆς Κυβερνήσεώς του· ὡς ἐκ τούτου, καὶ ἀφ' ἧς ἀκόμη ἐσυστήθη ἐν Ἑλλάδι πρώτη ἐνὶ Κυβέρνησις, τὸ μέτρον τοῦτο δὲν παρημελήθη, ὅπου ἦτον δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ διατηρηθῇ, καὶ καθ' ὅσον ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ ἐσυγχώρει. Ὁ δὲ ἀείμνηστος Κυβερνήτης, ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὸν κίνδυνον, τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἔτρεχεν ἕνεκα τῆς φυσικῆς θέσεώς της, καὶ τῶν ἐμπορικῶν μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεών της, ἐλειτιῶς τότε ὑπὸ τῆς πανώλους μαστιζομένης, ἐθεώρησε πρώτιστον τῶν χρεῶν του νὰ προφυλάξῃ τὸ Κράτος διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ὑγειονομικοῦ συστήματος, καὶ ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1828 Ν. περὶ ὑγειονομείων ψήφισμα, καὶ τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 5616 ὑγειονομικὰς διατάξεις, στηριζομένας μᾶλλον εἰς ἐκτεταμένας καὶ καλῶς ἀνεπτυγμένας περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὁδηγίας, καὶ τὴν τῶν δικαιωμάτων διατίμησιν· τὸ σύστημα δὲ τοῦτο διετηρεῖτο μέχρι τοῦ νῦν, μεταρρυθμισθὲν μόνον διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων πρός τε τὴν διατίμησιν καὶ τὰ κατὰ τὰ σύνορα ὑγειονομικὰ μέτρα κατὰ τὰ 1835 καὶ 1836.

Διὰ δὲ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου παρεισάγεται, Κύριοι, ὑγειονομικὸν σύστημα καθ' ὅλα τέλειον καὶ ὁμοιόμορφον μὲ ἐκεῖνα τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου περισώζονται αἱ δύο γενικαὶ ἀρχαὶ, ἡ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας, καὶ ἡ τῆς καθάρσεως. Εἰς τὴν πρώτην ὑπάγονται οἱ ἐλεύθεροι τόποι, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ 2 ἄρθρον αὐτοῦ, εἰς δὲ τὴν δευτέραν οἱ καθαροὶ, οἱ ὕποπτοι καὶ οἱ ἀκάθαρτοι, περὶ ὧν πραγματεύονται οἱ § ά. ε' καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 3 καὶ ὑποβάλλονται εἰς κάθαρσιν διαφόρου διαρκείας κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, διεξελθοῦσα τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, καθὼς καὶ τὴν παρὰ τῆς προεδρείας τῆς Βουλῆς διευθυνθεῖσαν πρὸς αὐτὴν ἀπὸ 8 Μαρτίου τ. ε. ἀναφορὰν τῶν ἐμπόρων ἐν γένει τῆς Ἑρμουπόλεως Σύρου, καὶ παρατηρήσασα ὅτι ὁ προκείμενος Νόμος συνδέεται σὺ μικρὸν μὲ τὰ συμφέροντα ἐν γένει τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐλευθέραν ἢ μὴ μετὰ τῆς Τουρκικῆς κοινωνίας μας, ἐξαιρουμένης τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου, ἔλαβε πρὸ πάντων ὑπ' ὄψιν σκέψιν καὶ σπουδαίαν μελέτην τὸ κατεπείγον τοῦτο κατὰ τὰς δύο αὐτοῦ ἐπόψεις μεθ' ὧν συνδέεται, τὴν ἐμπορικὴν τοιαύτην καὶ ἐκείνην τῆς ὑγείας τοῦ Κράτους. Καθ' ὅσον λοιπὸν ἀφορᾷ τὴν πρώτην, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἐκθέσεων ὁλίνων διὰ τῆς ἀνωφελείας τῶν ἐμπόρων καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν πληροφοριῶν, καὶ τῶν δοθεισῶν πολυτρόπως ἀναπτύξεων κατὰ τὰς συζητήσεις τεσσάρων περὶ τούτου συνεδριάσεων, ἡ ἐκ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας ὠφέλεια πρός τε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας εἶναι πασιφανὴς, εἶναι ἀφέλητος· ὡς πρὸς ἐκείνην δὲ τῆς ἀσφαλείας τῆ, ὑγείας τοῦ Κράτους, ἃ ὅλα ὅτι εἶναι ἐκλελεγμένον, ὥστε τὸ εἰς τὴν Τουρκίαν διατρούμενον ὑγειονομικὸν σύστημα, ὡς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν (κατὰ τὰς ὁποίας, ὡς λέγει, ἔχει πληροφορίας) τὸ θεωρεῖ νὰ μὴν εἶναι τὸ καθ' ὅλα τέλειον, τὸ ἀκριβὲς, μ' ὅ, τι τοῦτο ἡ Τουρκία πρὸ ὀλίγου ἤδη χρόνου εἶναι πάντοτε ἐλευθέρα πανώλους, ὅτι διὰ τῆς μεταλλάξεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐτέθη νὰ δεχθῇ πρὸ χρόνων ἤδη ὑγειονομικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον ὅσον καὶ ἂν ἐπιχειράζετο, ὡς ἔδει, κατ' ἀρχὰς ἀπὸ παρακτροπὰς καὶ ἐλλείψεις προϊόντος ὅμως τοῦ χρόνου βαθμηδὸν ἐτελειοποιήθη, καὶ ἐκανονίσθη ἐπὶ τὸ τελειότερον, καὶ δὲν μένει παραμικρὰ ἀμφιβολία ὅτι, ἐπιβλεπόμενον καὶ διευθυνόμενον σήμερον ἀπὸ ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἀπὸ ὑπαλλήλους ὅλων τῶν πρεσβειῶν, ἐπὶ τούτου διωρισμένους, θέλει φθάσει καὶ

ἐπὶ τὸ ὅλως τέλειον, καὶ ὅτι σήμερον εἰς ὅλον τὸ Κράτος της κατά τε θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἔχει συστημένα τὰ ἀναγκαῖα ὑγειονομικὰ καταστήματα, καὶ διακεκομμένην πᾶσαν μεθ' αὐτῆς κοινωνίαν Αἰγύπτου, Συρίας καὶ Τραπεζοῦντος.

Ἡ ἐπιτροπή σας λοιπὸν, Κύριοι, σταθμίσασα καὶ ἀναλογίσασα ἀφ' ἑνὸς τὸ κατὰ πόσον δύναται, καὶ ἂν δύναται κατὰ τὴν σημερινὴν κατάστασιν καὶ ὑγειονομικὴν θέσιν τῆς Τουρκίας, νὰ ὑποτεθῇ διακινδυνεύουσα ἡ ὑγεία τοῦ Κράτους, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν διδομένην εὐκολίαν καὶ ἐμψύχωσιν πρός τε τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν μας, τὰς δύο ταύτας πηγὰς πλούτου, καὶ τὰ μόνα μέσα τῆς εὐτυχίας καὶ εὐδαιμονίας ἑκάστου ἔθνους, ἐπιῤῥάσθη μὲν ὁλοψήφως ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας, ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν ὁρισμὸν τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς ἀνεῤῥύησαν δύο γνῶμαι, ἡ μὲν, ἥτις καὶ ἡ τῆς πλειονοψηφίας, νὰ ἐκφρασθῇ μὲν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ διὰ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν ἐπιθυμία καὶ εὐχή της, νὰ ἀνατεθῇ δὲ εἰς αὐτὸ ἡ ἐφαρμογή της κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους· ἡ δὲ, ἡ τῆς μειονοψηφίας, ὅτι ἀφοῦ δὲν ἐπίκειται ἄφευκτος κίνδυνος, καὶ ἡ Βουλὴ ἀναγνωρίζει τὰ προερχόμενα ὡς ἐκ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας ἀμέσως καὶ ἐμμέσως πρός τε τὸ ἔθνος καὶ τὸ δημόσιον αὐτὸ καλὰ, νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς διὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ Νόμου, ἢ νὰ ἐκφρασθῇ ὁριστικῶς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ γνώμη καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ Τουρκία, πλὴν τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου, ἐν ὅσῳ διατηρεῖ τὸ ὑγειονομικόν της σύστημα, καὶ μένει ἐλευθέρα ὑπωψίας πανώλους ἢ ἄλλης λοιμώδους νόσου, θέλει συμπεριλαμβάνεται μεταξὺ τῶν τόπων, οἵτινες θέλουσιν εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν μεθ' ἡμῶν κοινωνίαν, κατὰ τὸν § ά. τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος Νόμου.

Λιμρότεραι λοιπὸν αἱ ὡς εἴρηται γνῶμαι ὑποβάλλονται εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ὅπως ἐγκρίνῃ.

Μετὰ ταῦτα ἡ ἐπιτροπή σας ἐπροχώρησεν εἰς τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 1. ἔγεινε πρότασις νὰ τροποποιηθῇ ὡς ἕπεται.

« Πᾶν ὅ,τι ἔρχεται ἡ μετακομίζεται διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν καὶ διὰ θαλάσσης, εἴτε ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπὴν εἴτε ἀπὸ ἄλλο μέρος τῆς ἡμεδαπῆς, δὲν δύναται νὰ κοινωνήσῃ (καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοσχεδίου) ».

Ὁ δὲ λόγος τῆς ὡς εἴρηται τροποποιήσεως ἐστηρίζετο εἰς τὸ ὅτι πρέπει διὰ τοῦ Νόμου αὐτοῦ νὰ ὑπάρχῃ ἡ ὑποχρέωσις νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐλευθεροκοινωνῶσι καὶ τὰ ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον

λίμενα τοῦ Βασιλείου μας μεταβαίνοντα πλοῖα ἄνευ τῆς ὡς πρὸς τοῦτο ἀδείας τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς· ἀλλ' ἡ τροποποίησις αὕτη δὲν ἐνεκρίθη, παραδεχθέντος τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου ὅπως εἶναι τῆς πλειονοψηφίας, διὰ τὸν λέγον ὅτι τοῦτο ἐννοεῖται οἰκοθεν, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ οὕτω ἐνεργεῖται καὶ σήμερον.

Ἐπομένως ἡ Ἐπιτροπίσα παρεδέχθη ὁλοψήφως νὰ ἀντικατασταθῇ ὁ §. α. τοῦ ἄρθρου 15 ἀπὸ τὸν αὐτὸν παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ παρουσιασθέντος εἰς τὴν Γερουσίαν Νομοσχεδίου, ἀφαιρέσει μόνον τοῦ ἐν γνώσει, καὶ ἔχοντα οὕτω· §. α) « Μὲ θάνατον, ἐὰν ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινα τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ὅτι ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος. » Ὁ λόγος δὲ εἶναι ὅτι, ἡ μεταξὺ τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου παραγράφου διαφορὰ τῆς ποινῆς δὲν πηγάζει ἐκ τοῦ *ἐν γνώσει*, καθότι καὶ κατὰ τὴν μίαν καὶ κατὰ τὴν ἄλλην περίστασιν, ἐν γνώσει θέττονται εἰς κοινωνίαν πράγματα ὄντα εἰς καθαρσιν, ἀλλ' εἰς τὸ ὅτι, ὁ τῆς πρώτης κατηγορίας ἐγνώριζε καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ μολύσματος τῶν εἰς κοινωνίαν τεθέντων πραγμάτων.

Ἐπίσης ὁλοψήφως γνωμοδοτεῖ νὰ τροποποιηθῇ καὶ τὸ ἄρθρ. 31 τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου ὡς ἕπεται.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι καὶ πράκτωρες, οἵτινες ἐξ ἀμελείας δὲν ἤθελον χωρὶς ἀναβολῆς ἀναφέρει εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ Κράτους ἀρχὴν τὴν εἰσβολὴν πανώλους, ἢ ἄλλου λοιμώδους νοσήματος εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἶναι διωρισμένοι, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ περιστατικὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ λαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης διεδόθη μόλυσμα, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας διὰ παντός. Ἐὰν δὲν διεδόθη μὲν μόλυσμα, ἐκινδύνευσε δὲ ἡ δημοσία ὑγεία, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ αὐτοῦ νόμου, καὶ παύουν τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐὰν δὲ δὲν ἐκινδύνευσεν ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀλλ' οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι παρέλειψαν μόνον νὰ ἀναφέρωσι περιστατικὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἤθελεν ἐλαττωθῇ ἢ καταργηθῇ ἡ καθαρσις τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι διωρισμένοι, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον ἑκατὸν ἕως χιλίων δραχμῶν.

Ἡ διαφορὰ μεταξὺ Νομοσχεδίου καὶ τροποποιήσεως συνίστα-

ται 1. εἰς τὴν πρόσθεσιν τῶν γενικῶν προξένων, τοῦτο δὲ ἐνεκρίθη, καθότι, ἀφ' οὗ ὑπάρχουσι γενικοὶ πρόξενοι, ὁ νόμος δὲν πρέπει νὰ σιωπᾷ καὶ τούτους, καὶ 2. εἰς τὴν ἀκριβεστέραν διάκρισιν τῶν ἐξ ἀμελείας προερχομένων κατὰ τρεῖς διαφόρους κατηγορίας παραλείψεων, καὶ τῆς ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τούτων προσαρμογῆς τῆς καταλλήλου ποινῆς· ἡ δὲ ἁπλῆ παραβολὴ τῆς τροποποιήσεως μὲ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο, δικαιοῖ τὴν ἀναγκην τῆς τοιαύτης.

Ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή.

Μ. Γ. Σχινᾶς.	Γ. Δ. Σταματάρας.
Α. Σκαραμαγκᾶς	Κ. Ἀντωνιάδης.
Πάνος Ῥάγκος.	Π. Ἰω. Κυριακός.
Δημ. Χατζίκος.	Ν. Δελίντας.
	Δημήτριος Πικουλάκης

Ὁ εἰσηγητὴς Σπ. Δάρας.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι ἀποτερατωθείσης τῆς ἐπαναληπτικῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας, καὶ ἀποσταλέντων πρὸς τὸ Προεδρεῖον τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς, πρόκειται ἤδη ἡ κλήρωσις ἐνὸς ἐκ τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς πρὸς ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς.

Συναινέσει δὲ τῆς Βουλῆς ἐνηργήθη σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν ἡ κλήρωσις καὶ ἔλαχε τὸ Ζ τμῆμα.

Ὁ Βουλευτὴς Πετζῶν ἐξέθηκεν ὅτι τὴν παραδοχὴν τῆς παραδοθείσης παρ' αὐτοῦ πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ Προεδρεῖον προτάσεως, ἀνήγγειλαν οἱ Πρόεδροι πλειοτέρων τῶν δύο τμημάτων. Ἐπομένως ἀναγνωσθείσης παρ' αὐτοῦ τῆς προτάσεως ἀδεία τῆς Βουλῆς κατὰ τὸ ἄρθρ. 45 τοῦ κανονισμοῦ, ἐχούσης οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλὴν

« Ἐπειδὴ βάσις τῆς φορολογίας ἐν Ἑλλάδι εἶναι ὁ ἔγγειος φόρος, ὅστις συμποσοῦται εἰς 100/0 ἐπὶ τοῦ προϊόντος.

Ἐπειδὴ οἱ τελωνιακοὶ Νόμοι καθὸ ἐπιβάλλοντες ἀληθῶς φόρους ὠφελίμου κατὰ τὸ ἀκριβὲς δίκαιον νὰ μὴ ὑπερβαίνωσι τὸν ὅρον τῶν 100/0 τὸ δὲ περιπλέον τοῦ ὅρου τούτου δὲν δικαιολογεῖται, κατὰ γενικὸν λόγον, εἰμὴ καθ' ὅσον πρέπει νὰ ἐνθαρρύνωνται τὰ ἐσωτερικὰ τοῦ κράτους προϊόντα.

Ἐπειδὴ ἡ ναυτικὴ τάξις τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων, ἐνῷ ἐξ ἐνὸς δὲν ὠφελεῖται ἀμέσως ἐκ τῆς ἐμψυχώσεως τῶν ἐσωτερικῶν προϊόντων, ὡς ὠφελοῦνται οἱ παράγοντες τοιαῦτα, εἶναι αὐτὴ ἐκείνη ἥτις τὰ ἐξάγει εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, καὶ ἥτις εἰσάγει συνήθως τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐν Ἑλλάδι ξένα προϊόντα. 75*

Ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ ναυτικὴ τάξις, ἥτις ἔλαβεν ἤδη μεγίστην ἐν Ἑλλάδι ἀνάπτυξιν, συμποσουμένων μόνον τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν πλοίων εἰς πλέον τῶν ὀκτακοσίων, καὶ ἥτις ὑπόσχεται ἔτι μεγαλητέραν ἂν τὸ Κράτος περιποιηθῇ αὐτὴν, εἰσάγει ἐτησίως, κατ' ἐλάχιστον ὅρον περὶ τὰ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν ξένα χρήματα, ἥτοι πολλῷ πλειότερα παρ' ὅσα εἰσάγει οἱαδήποτε ἄλλη ἐγχώριος τάξις.

Ἐπειδὴ ἡ γεωργικὴ τάξις ἐνθαρρύνεται, καὶ πρέπει νὰ ἐνθαρρύνεται πολυτρόπως, δι' ἀπαλλαγῆς ἐκ παντὸς φόρου καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ἀροτῆρας βόας, ἥμισυ στρέμμα γῆς δι' ἕκαστον καλλιεργητὴν, τὰς πρὸς θρῴσιν ἐλαίας, τὰ κρόμμυα, τὴν φακκὴν κ τ λ. κ τ λ.

Ἐπειδὴ ἄλλοτε ὁ ἐπὶ τοῦ ξένου σίτου φόρος περιωρίζετο εἰς δέκα λεπτὰ τὸ κοιλὸν· μόνον δὲ ἀπὸ τοῦ **1836** ἐπεβλήθη τελωνιακὸν δικαίωμα τεσσαράκοντα λεπτὰ τὸ κοιλὸν, ἥτοι περίπου **8 0/0**, καὶ τοῦτο μὲ γογγυσμὸν τῶν μερῶν ἐκείνων τῆς Ἑλλάδος τὰ ὁποῖα καταναλίσκουν ἐξ ἀνάγκης ξένους δημητριακοὺς καρποὺς· καθότι ὁ φόρος οὗτος ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Ἐπειδὴ ἂν ἦναι συμφέρουσα εἰς τὸ Κράτος ἡ ἐμψύχωσις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου, τοῦ εἰσάγοντος ξένα κεφάλαια ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ὑποτρέφοντος τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν, τοὐλάχιστον δὲν πρέπει νὰ καταβλίβωνται οἱ ἰδίως μετεχόμενοι αὐτὸ, οἱ ἄλλως τε συνήθως ἀκτήμονες, καὶ ὅμως ἐπιβαρυνόμενοι πρὸς τοῖς ἄλλοις μὲ ἐπαχθῆ προξενικὰ καὶ παντοῖα ἄλλα ἐπιθαλάσσια δικαιώματα, ἄγνωστα ἐπὶ τουρκοκρατίας.

Πρότασις Νόμου.

Ἄρθρ. **1.** Πᾶς ἡμεδαπὸς ναύτης, ἡ πλοίαρχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ, αὐτοπροσώπως καὶ μὲ Ἑλληνικὸν πλοῖον, ξένον σίτον εἰς τὸν τόπον τῆς σταθερᾶς του κατοικίας μέχρι τῶν τεσσαράκοντα κοιλῶν κατ' ἔτος, πληρόνων ὡς μέγιστον ὅρον δέκα τοῖς ἑκατὸν τελωνιακὸν δικαίωμα ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ὅπως αὐτὴ προσδιορίζεται ἑκάστοτε διὰ τοῦ ἀπὸ **8** Ἀπριλλίου **1843** Νόμου.

Ἄρθρ. **2.** Τὸ ποσὸν τῶν τεσσαράκοντα κοιλῶν δύναται νὰ εἰσαχθῇ εἴτε διὰ μιᾶς εἴτε ἐκ διαλειμμάτων, ἀλλὰ μόνον ἐντὸς τοῦ ἔτους, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προσώπου, καὶ πρὸς χρῆσιν τῆς ἰδίας ἢ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ οἰκογενείας.

Ἄρθρ. **3.** Ὁσάκις δυνάμει τοῦ προμνησθέντος, ἢ ἄλλου νόμου, ὁ ὅρος τοῦ γενικοῦ ἐπὶ τοῦ ξένου σίτου δικαιώματος καταβιβά-

ζεται ἐλαττον τῶν **10 0/0**, τότε οἱ ναῦται καὶ πλοίαρχοι δὲν θέλουσι πληρόνει εἰμὴ κατὰ τὸν ὅρον τοῦτον.

Ἄρθρ. **4.** Οἱ εἰρημένοι ναῦται καὶ πλοίαρχοι δὲν ἀπαλλάττονται τῶν ἐπιψηφιζομένων τυχὸν δημοτικῶν φόρων ἐπὶ τοῦ σίτου.

Οἱ Βουλευταὶ Πετζῶν

Διομήδης Κυριακοῦ, Α. Σωτηρίου.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει αὐτῶν ὥρισεν ὅτι θέλει ἀναπτυχθῇ ἡ πρότασις μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὰ Μητρῷα βαθμολογημένων.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ὁρίσας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὸ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν (τῆς **12** Μαΐου) ἡμέρησίαν διάταξιν ἀντικείμενον, μὴ ὑπάρχοντος οὐδενὸς ἄλλου πρὸς συζήτησιν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν δευτέραν ὥραν **M. M.**

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος
Σταμάτιος Ἀντωνιάδη

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΓ'.

Τῆς 15 Μαΐου.

Σήμερον τὴν δεκάτην πέμπτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν **92**, ἀπόντων δὲ **19**, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρ' καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀπογόνων τῶν ἀγωνιστῶν Νομοσχεδίου· καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, οὐδενὸς ἀντειπόντος, προύκαλέσθη ἡ δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ψηφοφορία, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ζαριφο-

πούλου καὶ Δαπουσιάδου, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἀνέδειξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὡδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων.»

ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Γ. Ἀργυρατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης	Ν.
Δ. Τζόκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Η. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Δαπουσιάδης	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας.	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀσθενὴς
Ι. Κρανιάδης	Ν.
Ι. Γιωλδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζουάσης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Μελ. Χατζῆ Μελέτη	ἀπών
Η. Βάρδογλης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτας Σταματελόπ.	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Κ. Βέικος	Ν.
Μ. Ἰατρός	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρόταις	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης, Πικουλάκης, Χ. Καπετανάκης	ἀπόντες
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος.	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ν.

Δ. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Η. Ι. Κυριακὸς	ἀπών
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐχάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Δ. Κυρισκίδης	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης.	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος.	Ν.
Π. Βαλβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγγας	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης.	ἀπών
Σταμάτιος Δάρρας	ἀσθενὴς
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	»
Α. Παππατζώρης.	»
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Εὐστρ Μ. Παρίσης	ἀπών
Στάϊκος	Ν.
Χαντζίσκος	Ν.
Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἀπών
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπών
Σταματάρας	Ν.

Προβάσης κατόπιν τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τῶν καθέκαστα τοῦ νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 1 αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς. Καὶ ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν παρατήρησιν ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν ἐγένετο ἡ διόρθωσις τῶν λέξεων *Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς*, προταχθείσης τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν σύνταξιν τῶν νομοσχεδίων συνήθειαν. Παρετηρήθη ὑπ' ἄλλου προσέτι ὅτι τὸ ἄρθρον, περιέχον ἐν ἑαυτῷ τὴν λέξιν στρατιωτικῶν παρέλειψε κατὰ παραδρομὴν τοὺς *Ναυτικούς*. Εἰς τὸν ἀντιπαρατηρήσαντα δὲ ὅτι τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο πρὸς ἐκτέλεσιν ψηφίσματος, ῥητῶς καὶ τοὺς ναυτικοὺς περιλαμβάνοντος, πᾶσα δὲ προσθήκη εἰς τὸ νομοσχέδιον περὶ τῶν ναυτικῶν περιττεύει· ἀντέ-

λεξεν ἄλλος ἐπὶ τούτων μὲν ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ ἡ λέξις *Ναυτικῶν* διὰ νὰ καταστῇ σαφὴς ὁ Νόμος, ἐπὶ τοῦ ὅλου δὲ ἄρθρου ὅτι μετὰ τὰς δοθείσας φήμας περὶ τῆς νοθεύσεως τῶν διαφόρων ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Μητρώων καὶ τῶν ἐκ τούτων γενομένων παραπόνων παρὰ τῶν καθ' ὧν αἱ νοθεύσεις, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν ἐνώπιον αὐτῆς προσαγωγὴν τῶν Μητρώων τούτων, διὰ νὰ θεωρήσῃ καὶ ἀνεύρῃ τὰς νοθεύσεις ταύτας, προλαμβάνουσα τοιαῦτα εἰς τὸ μέλλον παράπονα. Μετὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, παρατηρήσαντα ὅτι τοῦτο εἶναι αὐτοτελὴς πρότασις, παρετήρησεν ἄλλος ὅτι αὕτη εἶναι προφανῶς ἐσφαλμένη καὶ δύναται ἤδη νὰ συζητηθῇ, ὅτι ὑπῆρξαν ἀληθῶς ἐκ λάθους ἢ προθέσεως καταχρήσεις, ἡ Βουλὴ ὅμως δὲν δύναται δι' ἰδίας της ἀποφάσεως νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐξέλεγξιν τῶν βαθμῶν· ὅτι τὸ Σύνταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου συνῆλθον αἱ Βουλαί, ἀνατίθησι τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς Ὑπουργούς, ἡ δὲ Βουλή, τοιαύτης ἐπιλαμβανομένη ἐργασίας, ἐνεργεῖ κατὰ παράβασιν τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς. Πρὸς ταῦτα ὁ προτείνας ἀντέλεξεν ὅτι δὲν ἐπρότεινε νὰ ἐπιληφθῇ ἐργασίας τοιαύτης ἡ Βουλὴ καὶ νὰ ἀποφανθῇ, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ ἴδῃ ἰδίοις ὀφθαλμοῖς τὰς νοθεύσεις ταύτας. — Ἕτερος δὲ παρετήρησεν ὅτι ἡ δευτέρα πρὸς σύνταξιν τῶν Μητρώων Ἐπιτροπὴ ἐνήργησε κατὰ κατάχρησιν τὴν ἐντολήν της, καὶ μετὰ ταύτην ἡ κατάχρησις διήρκεσε καὶ πολλῶν τεθνεώτων τοὺς βαθμοὺς ζώντες ἄλλοι ἔλαβον διὰ τὴν προσθαφαίρεσιν εἰς τὰ Μητρῶα. Τῶν καταχρήσεων τούτων τὴν ἐξέλεγξιν νὰ ἐνεργήσωμεν δυναμεθα διὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὄχι ἡμεῖς ἀμέσως, καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ παρακαλεσθῇ τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐπιστήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν προσοχήν του. Εἰς τὴν πρότασιν τούτου συνεχώρησε καὶ ὁ πρῶτος περὶ τῶν καταχρήσεων τούτων ἀγορεύσας, τὴν ὁποίαν ἐκεῖ ἔκαμε καὶ οὗτος πρότασιν.

Ἕτερος παρετήρησεν ὅτι ἐντὸς τοῦ ἄρθρου πρέπει νὰ γείνῃ μνεία καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων πρὸ τῆς συνταξεως τῶν Μητρώων, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἀναφερομένων ἐν αὐτοῖς, ἐχόντων ὅμως ἀνεγνωρισμένα δικαιώματα, διὰ νὰ κληρονομήσωσι ταῦτα τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὁρισθησόμενα πράσωπα. Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὴνδιάταξιν τοῦ ἄρθρου, δύναται ὅμως νὰ σημειωθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἀπόσπασμα νὰ σταλῇ εἰς τὴν διορισθησομένην ἐπιτροπήν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλος ἀντέλεξεν ὅτι αἱ εἰς τὰ πρακτικὰ τοιαῦται σημειώσεις οὐδεμίαν ἔχουσι σημασίαν διὰ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν αὕτη ἐπροτάθη ἤδη, καὶ ὅτι εἶναι πικρὸν ἄνθρωποι ἐπιζήσαντες νὰ γίνωσιν ἀν-

τικείμενον τῶν φροντίδων μας, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ πενόμεναι οἰκογένειαι τῶν πεσόντων εἰς τὴν μάχην. Εἰς τὴν παρατήρησιν τοῦ προαγορεύσαντος προσέθηκεν ἔτι ὁ αὐτὸς, ὅτι τὸ Μητρῶον, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι ἐγγεγραμμένοι οἱ ναυτικοὶ, χαρακτηρίζον ἁπλῶς τὰ δικαιώματα αὐτῶν, οὐδαμῶς μετέφερε ταῦτα εἰς τὴν εἰσαχθεῖσαν Εὐρωπαϊκὴν κατόπιν βαθμολόγησιν τῶν ναυτικῶν, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἔτι διὰ τοὺς ναυτικοὺς ὀργανισμὸς τότε κατὰ τὸν Εὐρωπαϊκὸν τρόπον. Διὰ νὰ μὴ καταστῇ διὰ τοῦτο ἀλυσιτελὲς πρὸς τοὺς ναυτικοὺς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, διότι δὲν θέλει γνωρίζει ἡ Κυβέρνησις ὁποῖα δικαιώματα νὰ χορηγήσῃ εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν, ὁπόταν οἱ βαθμοὶ τῶν κληρονομουμένων δὲν εἶναι ὡρισμένοι, ἀπαιτεῖται νὰ συστηθῇ ἐπιτροπὴ διὰ νὰ βαθμολογήσῃ καὶ τούτους κατὰ τὴν εἰσαχθεῖσαν βαθμολογίαν. Πρὸς τοῦτο δὲ θέλει προτείνει τροπολογίαν εἰς τὸ τέλος τοῦ νομοσχεδίου. Ἡ διάταξις τοῦ Ε'. ψηφίσματος ἐπιβάλλει σύστασιν ἐπιτροπῆς ἄλλο ἀντικείμενον ἐχούσης, καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῶς νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην δύναται. Πρὸς τὸν παρατηρήσαντα δὲ ὅτι διὰ τοῦτο ἀπομακρύνεται ἡ Βουλὴ τοῦ προκειμένου, τὸ ὁποῖον προτίθεται μόνον νὰ ὁρίσῃ τοὺς νομίμους τῶν ἀγωνισθέντων κληρονόμους· ἀντέλεξεν ὅτι ἤδη πρόκειται νὰ προδιορισθῶσιν οἱ νόμιμοι κληρονόμοι τῶν εἰς τὰ Μητρῶα ἐγγεγραμμένων, διὰ νὰ λάβωσιν ἤδη τὰς ἀποδοχὰς καὶ τοὺς βαθμούς των, διὰ δὲ τῆς προτάσεως ταύτης συμπληροῦται ὁ σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἄλλως γυνὴ ἀνδρὸς εἰς ἀπείρους εὑρεθέντος ἐκστρατείας, ἀποθανόντος δὲ, δὲν ἤθελε λάβει τίποτε, διότι ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀγνοεῖ ὁποῖα νὰ χορηγήσῃ δικαιώματα εἰς ταύτην, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος δὲν ἦτο βαθμολογημένος κατὰ τὴν εἰσαχθεῖσαν βαθμολογίαν. Πρὸς ταῦτα παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ συζήτησις πρέπει νὰ περιστραφῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον, τοῦ ὁποίου ἥ τε αἰτιολογικὴ ἔκθεσις καὶ ἐκείνη τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἐπιτροπῆς ῥητῶς λέγουσιν ὅτι ἐγένετο διὰ τοὺς κληρονόμους τῶν ἀγωνισαμένων κατὰ τὸ 10. Ψήφισμα. Ἡ παρατηρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος ἔλλειψις, ῥιζικῶς εἰς τὸ ψήφισμα ὑπάρχουσα, δὲν δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ ἤδη, πρὸς διόρθωσινδὲ τούτου μόνον διὰ τῆς κανονικῆς τάξεως δύναται νομιθετικὴ νὰ περιλάβῃ καὶ περὶ τούτου πρᾶξις. Πᾶσα δὲ τοιαύτη προσθήκη εἰς τὸ προκείμενον νομοσχέδιον εἶναι πάντη ἄκαιρος. Καὶ ἄλλος εἶπεν ὅτι τὸ 10. ψήφισμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις ἤδη πρόκειται, εἶναι ἀνεξάρτητον τοῦ Ε'. καὶ οὐδεμίαν μὲ ἐκεῖνο ἔχει συνάφειαν. Ὑπάρχουσι καὶ τῆς πρώτης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δύο Μητρῶα, τὸ

πρῶτον, τῶν ὁποίων ἀναφέρει τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγγεγραμμένου, τὸ δὲ δεύτερον ἀφίησι τὴν ἀπόδοσιν καὶ ἀναλογίαν αὐτοῦ, κατὰ τὴν εἰσαχθεῖσαν βαθμολογικὴν τάξιν, εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν τῶν εἰς τὰ Μητρῶα ἐγγεγραμμένων διὰ τοῦ 10 ψηφίσματος καὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου πρόκειται ἡ ἀπόδοσις τῶν δικαιωμάτων αὐτῶν, ἐνῷ τοῦ Ε. ψηφίσματος ἐντελῶς διάφορον εἶναι τὸ ἀντικείμενον.

Ἐνταῦθα διακοπείσης τῆς προκειμένης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὰ Μητρῶα βαθμολογημένων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη σιωπηλῶς τροποποίησιν τῆς ἡμερησίας διαταξεως διὰ τὴν συζήτησιν τῶν παρὰ τῆς Γερουσίας ἐπενεχθεισῶν τροπολογιῶν εἰς τὰ περὶ Ταμιῶν καὶ Ἐπαρχιακῶν ἐφόρων Νομοσχέδια, τῶν ὁποίων ἡ ὁριστικὴ κύρωσις ἐθεωρήθη κατεπείγουσα.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου δὲ τούτου ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν ὅτι ἡ Γερουσία, εἰς τὴν ὁποίαν πρότινων ἡμερῶν εἰσήχθησαν τὰ ῥηθέντα δύο Νομοσχέδια, ἐπέφερε κατὰ τὴν συζήτησιν τὰς ἑξῆς τροπολογίας α) ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ταμιῶν τὴν περιεχομένην εἰς τὸ ἄρθρον 8 λέξιν «*Τμηματάρχου*» ἐκφράζουσαν τὸν βαθμὸν τοῦ κεντρικοῦ Ταμία ἀντικατέστησε διὰ τῶν λέξεων «*Ὑπουργικοῦ Συμβούλου*» διὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ παραδεχόμενον τὴν ἔκφρασιν βαθμολογίας διὰ τῆς λέξεως *Τμηματάρχης* ἀντὶ τῆς *Ὑπουργικὸς Σύμβουλος* Νομοσχεδίων περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων, εἰσαχθὲν καὶ συζητηθὲν εἰς τὴν Βουλήν, δὲν εἰσήχθη εἰσέτι εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ ἑπομένως δὲν ἐθεώρησε κατάλληλον νὰ παραδεχθῇ ἐντὸς τοῦ περὶ Ταμιῶν Νομοσχεδίου ὀνομασίαν βαθμοῦ, περιεχομένην εἰς ἄγνωστον δι' αὐτὴν Νομοσχέδιον, ἐπιφυλαχθεῖσαν ἐν τοῖς πρακτικοῖς τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων *Ὑπουργικοῦ Συμβούλου* διὰ τῆς λέξεως *Τμηματάρχου*, ὅταν κυρωθῇ καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας τὸ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχέδιον β) ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων 1) ἀντικατέστησε τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 λέξεις *Ἐπαρχιακοὺς Ἐφόρους* διὰ τῶν λέξεων *Οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν Ἐφόρους* πρὸς ἐξήγησιν τῆς ἀνατεθειμένης εἰς αὐτοὺς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς περισσοτέραν πρὸς τοῦτο σαφήνειαν, μ' ὅλον ὅτι τοῦτο ὁρίζεται ῥητῶς διὰ τῆς ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ φράσεως «ἡ κατ' ἐπαρχίαν οἰκονομικὴ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους κλπ.» καὶ ἑπομένως τοιαύτη ἐξήγησις τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων ἦτο περιττή, 2) εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 κατὰ πρότασιν Γερουσιαστοῦ τινος ἐγένετο ἡ προσθήκη «*Καὶ*

τῇ βάσει τῶν καθιστώντων Νόμων καὶ διαταγμάτων» προσθήκη ὅλως διόλου περιττή, ὁ ὅτι αὐτοδικαίως ἐννοεῖται ὅτι Βασιλικὰ διατάγματα καὶ ὑπουργικαὶ διαταγαὶ δὲν ἐκδίδονται εἰμὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Νόμων, καθ' οὓς τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει πάντοτε νὰ συμμορφοῦται. Ὅτι αἱ τροποποιήσεις αὗται δὲν ἐπιφέρουν οὐδεμίαν μεταβολὴν οὔτε εἰς τὴν ἀρχὴν οὔτε εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ Νόμου, ὅπως ἡ Βουλὴ τὸν ἐκύρωσε, καὶ ἐγένοντο μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν εἶναι ποσῶς ἀνάγκη νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἐκ νέου εἰσαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν Βουλήν. Ὅτι τὴν λύσιν τοῦ ἀναφυομένου τούτου ζητήματος ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐζήτησε καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς κανονισμοὺς τῶν σωμάτων τούτων, καὶ μ' ὅλον ὅτι πεπεισμένος καὶ σύμφωνος μὲ τὴν γνώμην τῆς Γερουσίας ὅτι οὐδεμία τροποποίησις ἔγινεν εἰς τὸν Νόμον καὶ δὲν εἶναι οὐδεμία ἀνάγκη νέας εἰς τὴν Βουλὴν εἰσαγωγῆς τῶν Νομοσχεδίων, σεβόμενος ὅμως τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς τὰς τροποποιήσεις ταύτας τοῦ λεκτικοῦ ἄνευ τῶν ἀπαιτουμένων κατὰ τὸν κανονισμὸν τύπων, διότι μεταβολὴ τῶν παρ' αὐτῆς ψηφισθέντων Νομοσχεδίων οὐδεμία ἔγεινε, ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ ἁπλῆ περὶ τούτων σημείωσις εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς κυρώσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ Νόμου, καθόσον μάλιστα κατεπείγει ὁ χρόνος τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσίων προσόδων, καὶ καθόσον αἱ σχέσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων δὲν εἶναι εἰσέτι κανονισμέναι.

Ἀντιπαρετήρησέ τις εἰς ταῦτα ὅτι, ἂν καὶ ἦναι σύμφωνος σχεδὸν μὲ τὸν Ὑπουργὸν ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν συμφωνεῖ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς, ἀντικείμενον εἰς τὸν κανονισμὸν τῆς Βουλῆς, καθ' ὃν αἱ ἐπενεχθεῖσαι παρὰ τῆς Γερουσίας εἰς τὰ Νομοσχέδια τροποποιήσεις, ἂν καὶ μόνον τὸ λεκτικὸν ἀφορῶσαι, ἀποκαθιστῶσι τὰ Νομοσχέδια ἴδια τοῦ ἐπενεγκόντος τὰς τροπολογίας σώματος καὶ πρέπει νὰ ἐπανέλθωσιν ἐκ νέου κατὰ τοὺς τύπους τῶν Νομοσχεδίων εἰς τὸ ἕτερον σῶμα. Ὅτι, ὡς πρὸς τὸ προκείμενον, ἡ παρὰ τῆς Γερουσίας προταθεῖσα προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων Νομοσχεδίου δὲν εἶναι ὅλως περιττή, ὡς ὁ Κ. Ὑπουργὸς διϊσχυρίσθη, διότι ἠθέλησε δι' αὐτῆς, παραδεχθεῖσα τὴν τῆς Βουλῆς προσθήκην, νὰ ἐνισχύσῃ ἔτι μᾶλλον αὐτὴν ἀφορῶσαν τὰ καθήκοντα καὶ τὰς σχέσεις τῶν Ἐφόρων πρὸς τὰς Διοικητικὰς Ἀρχάς, καὶ τὴν ἐποπτείαν τούτων πρὸς ἐκείνας, καὶ περιορίσῃ ταῦτα ἐντὸς τῶν διαγεγραμμένων εἰς τοὺς καθεστῶτας Νόμους καὶ διατάγματα ἀρχῶν. Μ' ὅλα

ταῦτα καὶ περιττὴ ἂν θεωρηθῇ ἡ προσθήκη αὕτη, πάλιν ἀπαιτεῖται νὰ εἰσαχθῇ ἐκ νέου τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐνταῦθα ἡ συζήτησις περιεστράφη εἰς τὸ ζήτημα ἂν τὰ ῥηθέντα Νομοσχέδια, ἐφ' ὧν αἱ τροπολογίαι τῆς Γερουσίας, πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἐκ νέου καὶ κατὰ τοὺς τύπους τοῦ κανονισμοῦ, ἢ νὰ ὑποβληθῶσιν ἁπλῶς διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν ἡ Βουλή, ὡς μὴ μεταβληθέντων ποσῶς ἀπὸ τὴν Γερουσίαν κατὰ τὴν οὐσίαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κυρωθῶσι διὰ τὸ κατεπείγον σήμερον.

Παρετήρησέ τις δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὅτι ἡ προσθήκη εἰς τὸ περὶ Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων Νόμων καὶ διαταγμάτων» δὲν παραλλάσσει ποσῶς· τὸ Νομοσχέδιον ὅπως ἐκυρώθη ἀπὸ τὴν Βουλήν, ἀλλ' ἡ ἀφαιρέσα τὴν ἐπωνυμίαν τῶν Ἐφόρων, αὕτη ἐπιφέρει διαφορὰν οὐσιώδη, καθόσον ἡ μὲν Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν, στηριζομένην εἰς δ.άφορον περὶ τῆς Διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον ἡ Γερουσία δὲν ἐψήφισεν εἰσέτι. Ὅτι ἡ Γερουσία ἐπέφερε τὴν ἀντικατάστασιν ταύτην, διὰ νὰ μὴ προδικάσῃ περὶ τοῦ συστήματος τῆς Διοικητικῆς τοῦ Κράτους διαιρέσεως, ἡ δὲ Βουλὴ, ψηφίσασα τὸ περὶ Διοικητικῆς διαιρέσεως Νομοσχέδιον, μεθ' ἣ συνάδει ἡ ἀντικατασταθεῖσα ἐπωνυμία τῶν Ἐφόρων, θέλει ὀπισθοδρομήσει ἐναντίον τῶν ψηφισθέντων· Ὅτι ἑπομένως πρέπει τὰ Νομοσχέδια νὰ εἰσαχθῶσιν ἐκ νέου κατὰ τὸν κανονισμὸν, διὰ νὰ λάβῃ καιρὸν ἡ Βουλὴ νὰ σκεφθῇ ἐπ' αὐτῶν.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὰ Νομοσχέδια ταῦτα ἐκυρώθησαν εἰς τὴν Γερουσίαν ὅπως καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἄνευ τινὸς μεταβολῆς, διότι ἡ προσθήκη τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων» δὲν προσθέτει τι νέον, ἀλλ' εἶναι αὐτὴ ἡ ἰδία προσθήκη, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἔφερεν εἰς τὸ Νομοσχέδιον· ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Τμηματάρχου διὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου ἔγεινεν, διότι ἡ Γερουσία δὲν ἐψήφισεν εἰσέτι τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων Νομοσχέδιον, ἐπιρυλαχθεῖσα τὴν ἐκ νέου ἀντικατάστασιν, ὅταν ψηφισθῇ καὶ παρ' αὐτῆς τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο· ἡ δὲ ἀντικατάστασις τοῦ *Ἐπαρχιακοῦ Ἔφορου* διὰ τοῦ *οἱ κατ' ἐπαρχίαν Οἰκονομικοὶ Ἔφοροι* δὲν εἶναι προσθήκη οὔτε ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ τὸ περὶ Διοικητικῆς Διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχέδιον, ἀλλὰ περιττὴ ἐπιξήγησις τῆς ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν ἐπιφορτίζονται οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι· ἑπομένως αἱ τροποποιήσεις αὐταὶ οὔτε προσθέτουσιν, οὔτ' ἀφαιροῦσί τι, τὸ ὁποῖον νὰ παραλλάσσῃ τὸ Νομοσχέδιον, ἀλλ' εἶναι

λεκτικαὶ μόνον· ὅτι ἡ παραμικρὰ προσθήκη εἰς Νομοσχέδια ἀπὸ τὰ νομοθετικὰ σώματα πρέπει νὰ σταματᾷ τὸν Ὑπουργὸν, ἐπιθυμοῦντα ἐκ πεποιθήσεως τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν τῆς συνταγματικῆς τάξεως, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἤδη δὲν πρέπει νὰ χάσωμεν οὐδὲ στιγμὰς, καθ' ὅσον μάλιστα πρόκειται περὶ λεκτικῶν μόνον μεταβολῶν, μὴ παραλλασσουσῶν τὴν οὐσίαν. Πρέπει νὰ προβῶμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ νὰ ὡρεληθῶμεν ἐκ τῶν γενομένων λεκτικῶν μεταβολῶν, διὰ νὰ κανονισθῶσι ῥητῶς αἱ σχέσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων διὰ τὸ μέλλον, διότι ἄλλως κατεπείγοντος τοῦ χρόνου τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων δὲν θέλουσιν ὑπάρξει διὰ τὸ παρὸν ἔτος οἱ περὶ Ἐπαρχιακῶν Ἐφόρων καὶ Ταμιῶν Νόμοι, οἵτινες θέλουσιν ἐπιφέρει τοσαύτην χρηματικὴν οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ Κράτους, καὶ θέλουσι θέσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀνθρώπους μᾶλλον προνοοῦντας περὶ τοῦ δημοσίου συμφέροντος· ὅτι μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν περὶ Ὑπουργείων καὶ περὶ Διοικητικῆς Διαιρέσεως τοῦ Κράτους Νομοσχεδίων καὶ παρὰ τῆς Γερουσίας θέλουσιν ἀντικατασταθῇ αἱ πρῶται λέξεις *Τμηματάρχαι* καὶ *Ἐπαρχιακοὶ Ἔφοροι*.

Ἀντέλεξεν ἄλλος εἰς τὸν Ὑπουργὸν ὅτι, μ' ὅλον ὅτι δὲν ὑπάρχει νόμος, κανονίζων τὰς σχέσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, αἱ καταστατικαὶ ὅμως τοῦ Συντάγματος ἀρχαὶ καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς Βουλῆς δύνανται νὰ ὁδηγήσωσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος. Τὸ Σύνταγμα λέγει ὅτι νόμος δὲν γίνεται παραδεκτὸς ἂν δὲν κυρωθῇ καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς νομοθετικὰς δυνάμεις, δηλαδὴ ὁ νόμος πρέπει νὰ ἦναι τὸ πανομοιότυπον συνταυτίζον καὶ τὰς τρεῖς θελήσεις χωρίς τινα μεταβολὴν οὐδ' αὐτῶν τῶν λέξεων. Ἀλλὰ τὰ, περὶ ὧν ὁ λόγος, Νομοσχέδια, ψηφισθέντα ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἔλαβον τροποποιήσεις εἰς τὴν Γερουσίαν, καὶ πρέπει νὰ ὑποκύψωσιν ἐκ νέου εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῆς Βουλῆς κατὰ τοὺς τύπους τοῦ Κανονισμοῦ· ὅτι ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ κατεπεῖγον δύναται νὰ ἐκπληρωθῇ, καὶ ὁ κανονισμὸς νὰ μὴ παραβιασθῇ, ὅταν, ὡς καὶ εἰς Γαλλίαν πολλάκις ἔγεινεν, ἀποχωρήσῃ ἀμέσως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν τμηματικὴν διάσκεψιν, δοθῇ ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τῶν τροποποιήσεων εἰς τὰ ἑπτὰ τμήματα, ἐκλεχθῶσιν οἱ εἰσηγηταὶ, συντάξωσι τὴν ἔκθεσιν, καὶ φέρωσιν ἀμέσως αὐτὴν εἰς τὴν Βουλὴν συνεδριάζουσαν, καὶ οὕτως αὔριον θέλει εἶσθαι εἰς κατάστασιν ἡ Βουλὴ νὰ συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ἐν γνώσει περὶ τοῦ προκειμένου. Τοιουτοτρόπως θέλει τηρηθῇ ὁ κανονισμὸς καὶ μόνη παράλειψις θέλει μείνει, πολλὰ ἐπουσιώδης ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἡ τῆς τυπώσεως.

Ἀντελέχθη εἰς ταῦτα παρ' ἄλλου, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν Κανονισμὸν ἀπαιτεῖται ἀφιύκτως αἱ ἐπιφερόμεναι τροπολογία εἰς τὰ Νομοσχέδια ἀπὸ ἓν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων νὰ εἰσάγωνται ἐκ νέου καὶ συζητῶνται καθ' ὅλους τοὺς τύπους παρ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἡ τροπολογία πρέπει νὰ ἀφορᾷ μεταβολὴν πραγματικὴν καὶ εἰς τὴν οὐσίαν καὶ ὄχι ἁπλῆν λεκτικήν, μὴ παραλλάσσουσαν πασῶς τὰς διαταξεις τοῦ Νόμου, καὶ τοιαύτας τροπολογίας ὁ Κανονισμὸς περιβάλλει μὲ τοὺς ἀπαιτουμένους τύπους εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Νομοσχεδίων, ἀλλ' ὅταν ἡ μεταβολὴ ἦναι ἁπλῶς λεκτικὴ, τότε δύναται, καὶ ἀπαιτεῖται, ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἄνευ τῶν ἐκτεταμένων διατυπώσεων τοῦ Κανονισμοῦ. Τὸ ἄτοπον δὲ ἠθέλει εἶσθαι ἂν ἡ περὶ τῆς γενομένης μεταβολῆς κρίσις ἀφίνετο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλ' ὅταν αὐτὴ ἡ ἰδία Βουλὴ θέλῃ κρίνει περὶ τῶν μεταβολῶν ἂν ἦναι ἁπλῶς λεκτικαὶ καὶ ἄνευ τινος πραγματικῆς διαφορᾶς, ἢ εἶναι εἰς τὴν οὐσίαν, τότε οὐδεμία παραβίασις τοῦ Κανονισμοῦ· ὅτι ἡ πρότασις τοῦ προλαλήσαντος, ἐν ᾧ γίνεται ὑπὲρ τοῦ Κανονισμοῦ, ἀντιφάσκει εἰς αὐτὴν, παραδεχομένη τὴν ἐν μέρει παραβίασιν τῆς διατάξεως περὶ τυπώσεως καὶ διανομῆς, ἥτις εἶναι ἡ μᾶλλον οὐσιώδης· ὅτι ἐκ τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐναντιούμενοι εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ ὁμολογοῦσι καὶ ἀναγνωρίζουσιν ὅτι αἱ μεταβολαὶ εἶναι λεκτικαὶ καὶ δὲν χρίζουσι συζητήσεως, ἐπιμένουσι δὲ εἰς ἐσφαλμένην ἑρμηνείαν τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δέ τινος ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ σκεφθῇ διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἂν αἱ τροπολογίαι ἦναι ὅλως ἐπουσιώδεις καὶ μόνον λεκτικαὶ, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τηρηθῶσιν ὅσαι εἶναι δυνατὸν ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ Κανονισμοῦ ἀντὶ νὰ παραβιασθῶσιν ἐν γένει αἱ κανονιστικαὶ διατάξεις· ὅτι ἡ τήρησις τοῦ Κανονισμοῦ εἶναι τοσούτῳ μᾶλλον ἀναγκαία, καθόσον τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπὶ τῶν σχέσεων τῶν νομοθετικῶν σωμάτων εἶναι πρωτοπαρουσίαστον, καὶ δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν ἀμέσως ἡ παραβίασις τῆς καθιερωθείσης ἀρχῆς νὰ λαμβάνῃ χώραν ἡ συζήτησις καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς μετὰ εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ἀφ' ἧς εἰσαχθῶσιν τὰ ἀντικείμενα· ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται καὶ ἄνευ τῶν διατυπώσεων τοῦ κανονισμοῦ ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει νὰ ἐκτιμήσῃ τὰς γενομένας μεταβολὰς, ἐὰν ἦναι οὐσιώδεις καὶ μεταβάλλωσι διάταξίν τινα τοῦ Νόμου ἢ εἶναι ἁπλῶς λεκτικαὶ, καὶ ἂν πεισθῇ περὶ τοῦ δευτέρου, τότε δύναται ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει νὰ ἀποφασίσῃ, διότι εἰς τοιαύτην περίστασιν δὲν ἐνεργεῖ εἰμὴ ἀναθεώρησίν τινα τοῦ ψηφισθέντος

παρ' αὐτῆς Νόμου, καὶ ὄχι συζήτησιν εἰσαγομένου εἰς αὐτήν.

Ἐνταῦθα μετά τινα ἐκ νέου περὶ τῶν αὐτῶν ἀγόρευσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη ὁ Πρόεδρος ἐκτρμξεν ἀποπερατωμένην τὴν συζήτησιν καὶ προέβη εἰς τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος.

Περὶ δὲ τούτου εἰς τῶν Βουλευτῶν ἀπεύθυνε τὴν ἐρώτησιν ἂν ἡ προκειμένη συζήτησις ἀφορᾷ καθιέρωσιν ἀρχῆς καὶ προδικάζει καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς ὅλων τῶν τροπολογιῶν, ὅσας ἡ Γερουσία ἐπιφέρει, ἢ ἀφορᾷ μόνον τὰς προκειμένας τροπολογίας· καὶ ἀπαντήθη ὅτι ἀφορᾷ μόνον τὰς προκειμένας, παραδεχθείσης τοῦτο καὶ τῆς Βουλῆς.

Τεθέντος δὲ τοῦ ζητήματος οὕτω « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως καὶ ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντικειμένου, ναὶ ἢ ὄχι; » καὶ γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλέον τῶν δέκα Βουλευτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Γουζούνη καὶ Χαριτοπούλου ἐλύθη τὸ ζήτημα ἀποφατικῶς διὰ ψήφων 71 πρὸς 8, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν παρὰ τῆς Γερουσίας ψηφισθέντων Νομοσχεδίων περὶ ἐφοριῶν καὶ Ταμιῶν· ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Γ. Ἀγγιωτατίδης	Ο.	Μιλέτης Χ. Μελέτη	Ο.
Θ. Γρίβας	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Π. Παππατζώνης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσόκρης	ἀπὼν	Π. Δαρειώτης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ο.	Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ο.
Ι. Βλάχος	ἀσθενὴς	Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Ι. Φαρμάκης	ἀσθενὴς
Α. Μεταξᾶς		Κ. Βέϊκος	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	ἀπόντες
Σ. Βλάχος	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	
Π. Ῥάγκος	Ο.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.

Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Δ. Γεωργαντᾶς	Ο.
Α. Λαπουσιάδης.	ἀπών
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανίδης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	ἀπών
Δ. Α. Ζῶτος	Ο.
Νίκος Θέου	Ο.
Α. Γουζουάσης.	Ο.
Δ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος.	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπών
Α. Νοταρᾶς	ἀπών
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρας	Ο.
Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Γ. Κάνδυας	ἀπών
Σ. Μπαλάτσης	Ο.
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Νικολάκης	ἀπών
Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπόντες
Α. Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Τσερτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Δ. Μαρκόπουλος	Ο.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Προβελέγιος	Ο.
Ι. Ταταράκης	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάρρας, Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς, Α. Παππατζώρης	ἀσθενεῖς
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δράσος	ἀσθενὴς
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Στάϊκος	Ο.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σταματάρας	Ο.
Κανάρης	ἀπών

Μετά τινα δὲ παρατήρησιν ὅτι εἰς τὴν γενομένην παρὰ τῆς Γερουσίας προσθήκην ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 τοῦ περὶ ταμιῶν Νομοσχεδίου ὑπάρχει ἀντίφασίς τις, διότι λέγει ὅτι αἱ σχέσεις θέλουν κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι οὔτε ἀντίφασις εἶναι οὔτε εἶναι περιττὴ ἡ προσθήκη αὕτη, διότι δι' αὐτῆς ἡ Γερουσία ἠθέλησε νὰ ἐνδείξῃ ὅτι τὰ καθήκοντα ὁρίζονται διὰ τῆς συνεχείας καὶ συναρμογῆς ὅλων τῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, ὅσα ὥρισαν περὶ τούτων κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

Ἀποφανθείσης δὲ τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐφωτίσθη ἐκ τῆς προγενομένης συζητήσεως περὶ τῶν γενομένων ἀπὸ τὴν Γερουσίαν μεταβολῶν εἰς τὰ Νομοσχέδια περὶ ἐφόρων καὶ ταμιῶν ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις καὶ ἐτέθη τὸ ζήτημα οὕτω α παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὰς γενομένας παρὰ τῆς Γερουσίας μεταβολάς, ἤτοι α) εἰς τὸ περὶ ταμιῶν Νομοσχέδιον τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 8 ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *Τμηματάρχου* διὰ τῶν λέξεων *Ὑπουργικοῦ Συμβούλου*, β) εἰς τὸ περὶ ἐφόρων Νομοσχέδιον τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀντικατάστασιν τῶν λέξεων *ἐπαρχιακοὺς ἐφόρους* διὰ τῶν λέξεων *οἰκονομικοὺς κατ' ἐπαρχίαν ἐφόρους*, καὶ τὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 8 προσθήκην τῶν λέξεων *ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καθεστώτων νόμων καὶ Διαταγμάτων*, ναὶ ἢ ὄχι;

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὰς γενομένας παρὰ τῆς Γερουσίας μεταβολὰς εἰς τὰ περὶ ταμιῶν καὶ ἐφόρων Νομοσχέδια διὰ διακεκριμένης μεγάλης πλειονοψηφίας.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς διακοπείσης συζητήσεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς χθεσινῆς ἡμερησίας διατάξεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν τετάρτην ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Λ. Ζῶτος.

Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΖ'.

Τῆς 16 Μαΐου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἀναμαστικοῦ καταλόγου παρόντων 84 καὶ ἀπόντων 26, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτά, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ μητρῶα βαθμολογημένων. Ἀπόντων δὲ τῶν ὑπουργῶν, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἐθεωρήθη ἀναγκαία, ἡ Βουλὴ ἐτροποποίησε τὴν ἡμερησίαν διαταγὴν, παραδεχθεῖσα τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Πετζῶν, ἀναγνωσθεῖσαν πρὸ τινων ἡμερῶν, ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως.

Πρὶν δὲ τούτου ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι τὴν παραδοθεῖσαν παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος εἰς τὸ Προεδρεῖον πρότασιν περὶ διανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν δασκημάτων παρεδέχθησαν πλέον τῶν δύο τριμάτων, ὁ δὲ προτείνας Βουλευτὴς ἀνέγνω αὐτὴν ὡς ἑξῆς.

« Οἱ δασκήσαντες τόποι, ὅπου ὑπάρχουν ἐθνικοί, νὰ ἐνοικιάζωνται εἰς τὰ ὄρεθλος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου, » ἀφοῦ ἐξαιρεθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι περιφέρειαι διὰ τὰ ζῶα τῶν » κατοίκων· οἱ δὲ τοιοῦτοι τόποι τῶν κοινοτήτων, αἱ ὁποῖαι δὲν » ἔχουσι σήτλους ἰδιοκτησίας νὰ ἐνοικιάζωνται εἰς ὄρεθλος καὶ » διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοτικοῦ ταμείου τοῦ ἀριθοδίου δήμου, » ἀφοῦ καὶ ἀπ' αὐτοὺς ἐξαιρεθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι περιφέρειαι διὰ » τὰ ζῶα τῶν κατοίκων.

Προσέθηκε δὲ ὅτι τὰς περιεχομένας ἐνταῦθα βάσεις τῆς προτάσεώς του θέλει ἐκθέσει ἀνεπτυγμένως αὐτὰς εἰς Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον θέλει παρουσιάσει καὶ ἀναγνώσει εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτε θέλει προσδιορισθῆ καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναπτύξεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 47 τοῦ Κανονισμοῦ.

Ἀνέφερε μετὰ ταῦτα Βουλευτής τις, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δι' ἐγγράφου διακυρύξεως ἐκθέτει εἰς πολυετῆ ἐνοικίασιν τὴν Σμυρίδα Νάξου· ὅτι οἱαδήποτε διάθεσις ἐθνικῆς περιουσίας κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ Νόμου·

ὅτι τοιοῦτος Νόμος δὲν εἰσήχθη εἰσέτι εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἡ πρόσοδος αὕτη εἶναι μία τῶν σημαντικωτέρων τοῦ δημοσίου Ταμείου, καθῆκον τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἀριθμὸν Ὑπουργόν δυνάμει τίνος νόμου ἐνεργεῖται ἡ πολυετὴς αὕτη ἐνοικίασις, μ' ὅλον ὅτι ἀμφιβάλλει ἂν τοιοῦτόν τι δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον· ἐπιφυλάττεται εἶπεν ἐπὶ τέλους νὰ ἀπευθύνῃ τὰς ἀναγκαίας περὶ τούτου ἐρωτήσεις, ὅταν οἱ Ὑπουργοὶ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Μετὰ τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως·

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπὴ.

«Συνελθοῦσα ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι τὴν 14 Μαΐου τ. ἔ. ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορὰς, τὴν ὑπ' ἀρ. 816. δι' ἧς ὁ Π. Καλευρᾶς ἀναφέρει ὅτι γνωρίσας ἐκ πείρας τὰς καταχρήσεις αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἁλικῶν τοῦ Κράτους, προτείνει ὡς μέτρον συμφερώτερον νὰ παραχωρῶνται αὗται εἰς ἐργολάβους ἀνὰ δύο δραχμὰς δι' ἑκάστην χιλιάδα ὀκάδων ἅλατος παραδοτέου εἰς τὰς ἀποθήκας· τὸ δημόσιον πωλοῦν τότε τὸ ἅλας ἀνὰ 4 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν θέλει εἰσπράττει τὸ αὐτὸ χρηματικὸν ποσὸν ὡς καὶ πρότερον· τὸ δημόσιον πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὸ ἅλας μὲ πλάστιγγας καὶ ὄχι μὲ στατῆρας· ἡ παραλαβὴ νὰ γίνεται παρόντος ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἑνὸς δημοτικοῦ καὶ ἑνὸς ἱερέως, πληρονομίνων τῶν δύο τελευταίων ἀνὰ 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα, οἱ δὲ ἀφροὶ τοῦ ἅλατος ζυγισμένοι καὶ ἀζύγιστοι νὰ σφραγίζωνται καθ' ἑσπέρας.

Σκεφθεῖσα ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι ἄξιαι νὰ συνεκτιμηθῶσιν εἰς τὴν μελέτην τῆς Κυβερνήσεως.

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

821. δι' ἧς ὁ Κωνσταντῖνος Μιχαλλ κλπ. κρεοπῶλαι Ἀθηνῶν ἀναφέρουσιν ὅτι τὰ κρέατα εἶναι πολὺ ἐπιβεβαρυμμένα ὡς ἐκ τῶν φόρων εἰσαγωγῆς, ὑγειονομικοῦ, δημοσίου, δημοτικοῦ, ἐπιτηδεύματος, παραπηγμάτων, καὶ σφαγῆς, καὶ προτείνουσιν ὡς συμφέρουσαν τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τῆς σφαγῆς.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις μέλλουσα νὰ εἰσάξῃ προσεχῶς εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ δημοτικῶν φόρων, θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐκτεθειμένας προτάσεις.

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

825 δι' ἧς ὁ Ἰω. Γουριωτάκης ἐκ Λαμίας ἀναφέρει ὅτι οἱ δικαιοῦχοι κληπῆρες καὶ μάλιστα οἱ ἐν Λαμίᾳ καταχρῶνται τοῦ σφρα-

γιστοῦ χάρτου, γράφοντες μὲ ἀραιοὺς χαρακτῆρας, ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους, καὶ εἰς μεγάλα περιθώρια.

837. Δι' ἧς ὁ Ζαχαρίας Γρ. Πασχουαλίγγος ἀναφέρει ὅτι δικαζόμενος εἰς τὸ ἐφετεῖον δι' ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι ἔμειναν ἐκκρεμεῖς εἰς τὸ παῦσαν ἔκκλητον καὶ ἀνώτατον δικαστήριον, ζητεῖται νὰ περιάψῃ σφραγιστὸν χάρτην εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ δικόγραφα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἰδίου ἐφετείου, διευθυνθέντα ἐκεῖσε παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως.

Σκεφθεῖσα ὅτι ὁ σφραγιστὸς χάρτης περιάπτεται εἰς τὰ δικόγραφα, τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰ ὑπάρχοντα δικαστήρια· ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικόγραφα, εἰσηγμένα ὄντα εἰς τὸ ἔκκλητον καὶ τὸ ἀνώτατον, δικαστήρια τὰ ὁποῖα διεδέχθη τὸ ἐφετεῖον, δὲν ὑπάγονται πλέον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ὑποχρέωσιν, ὡς πληρωθέντος ἅπαξ τοῦ δι' αὐτὰ τέλους χάριν τῆς χρήσεως, ἡ ὁποία μὴ γενομένη τότε μέλλει νὰ γενῇ ἤδη,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου νόμου.

835 Δι' ἧς ὁ Ἀεσσόπουλος ἐκ Σοποτοῦ ἀναφέρει ὅτι χρηματίσας δημοδιδάσκαλος εἰς Σοποτὸν κατὰ τὸ ἔτος 1831 ἔχει νὰ λαμβάνῃ 720 δραχμὰς ἑνὸς ἔτους μισθὸν, καὶ 200 δραχμὰς ἔκπτωσιν 20 τοῖς 0|0 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον εἶχε νὰ λαμβάνῃ μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Βασιλέως· πολλάκις ἀπευθύνθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ζητῶν τὴν ἐξόφλησιν, ἀλλ' αὕτη τὸν παρέπεμπε πάντοτε εἰς τὸ γενικὸν μέτρον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγει ὅλους τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν οὐχὶ δὲ καὶ ἑαυτὴν· ὅτι λαβὼν προικοκτησίαν εἰς Πύργον καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξοφλῇ τὸ χρεολύσιον, ἐξαιτεῖται νὰ γενῇ συμψηφισμός.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῶν τοιαύτης φύσεως ὑποθέσεων,

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

838 Δι' ἧς ὁ Ν. Σάββα Πατρατσικιώτης ἀναφέρει ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας ἡ φαρμακοπωλία ἐγεινε μονοπωλεῖον καὶ ἀφανισμὸς τῶν ἀσθενῶν· ἐκ πείρας γνωρίζει ὅτι ὑπάρχει συνεννόησις μεταξὺ ἰατρῶν καὶ φαρμακοπώλων· διὸ προτείνει νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ μετέρχεσθαι τὸν φαρμακοπώλην εἰς ὅλους τοὺς ὁπωσοῦν εἰδήμονας.

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

839 Δι' ἃς οἱ Βουλευταὶ Εὐρυτανίας, οἱ Κύριοι Ν. Θέος καὶ Ζώτος

ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ κωμόπολις Φουρνᾶς κειμένη παρὰ τὰ μεθόρια καὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν τριῶν δημοσίων ὁδῶν Φθιώτιδος, Ἰτάμου καὶ Καρπενησίου, ἐνοχλοῦνται καὶ ζημιοῦνται ἀπὸ τὰ καθ' ἑκάστην διαβαίνοντα στρατιωτικὰ σώματα, καταλύοντα εἰς τὰς οἰκίας των κτλ. διὸ θεωροῦσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀνέγερσιν στρατῶνος διὰ νὰ καταλύωσιν οἱ διαβαίνοντες καθὼς καὶ οἱ διαμένοντες τὸν χειμῶνα στρατιωτικοί.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἀφοῦ ἡ κωμόπολις Φουρνᾶς εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην τοπογραφικὴν θέσιν, ὥστε ἡ διάβασις καὶ κατάλυσις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἀποβαίνει συνεχὴς, ἐνοχλητικὴ καὶ φορτικὴ διὰ τοὺς κατοίκους, ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐπιφέρῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν, δι' ἀνεγέρσεως στρατῶνος ἢ ἄλλως πῶς,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν·

840. Δι' ἧς οἱ Βουλευταὶ Εὐρυτανίας, οἱ αὐτοὶ, προτείνουσι νὰ ἀνεγερθῶσι στρατῶνες εἰς Φραγκόσκαλαν, εἰς ταμπούρια Καρυοπούλας, εἰς Πλατανιὰν ἢ εἰς νέον Ἀργύρι, καὶ εἰς Κεράσοβον διὰ τὴν ἐπιστάθμευσιν τῶν στρατιωτῶν καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, μεταχειριζομένη τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα καὶ δυνατὰ μέτρα,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

841. Δι' ἧς οἱ κάτοικοι Βυτρινίτσης καὶ Κύσσιλης ἀναφέρουσιν ὅτι ἐκ τῶν καταχρηστικῶς παραχωρηθεισῶν εἰς φαλαγγίτας, νεαφύτους καὶ ἄλλους, ἐθνικῶν καλλιεργουμένων παρ' αὐτῶν, γαιῶν, αὐτοὶ ἔμειναν χωρὶς γαίας· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τὰς ἀναλάβωσιν· ὅτι μόλις δέκα στρέμματα ἀναλογεῖ εἰς ἕκατσον, ἐνῷ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα δικαιοῦνται νὰ καλλιεργῶσιν 80 στρέμματα ἕκαστος·

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν εἰς τὴν ἀνωτέρω παραχώρησιν ἐγένετο κατάχρησις, καὶ ἐὰν δὲν διετηρήθησαν τὰ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διατεταγμένα, ὅτε θέλει προκαλέσει τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ Νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

847. Δι' ἧς ἡ Σταμάτα Μήτρου Ῥόζου ἐπιτροποκηδεμὼν τῶν ἀνηλίκων τέκνων της, ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1833 ὁ σύζυγός της ἐνοικίασεν ἀπὸ τὸ δημόσιον τὰς ἐθνικὰς προσόδους Θηβῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς τοῦ τμήματος Μουλκίου ὑπενοικίασεν εἰς τὸν Κ. Ι. Κλίμακα· ἐκ τῶν τελευταίων ἐκράτησε μέρος ὁ Κ. Κριεζώ-

της κατὰ παραχώρησιν τοῦ δημοσίου, καὶ ἕνεκα τούτου ὁ Κλίμακας ἀπεζημιώθη ἀπὸ τὸν Ῥίζον ὅτι ἀποφάσεως δικαστικῆς· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀποζημιωθῇ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ δημόσιον.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἐὰν αἱ παρὰ τοῦ Κ. Κριεζώτου κρατηθεῖσαι πρόσοδοι ἐνοικιάσθησαν εἰς τὸν Ῥίζον ἀπὸ τὸ δημόσιον, τοῦτο εἶναι ὑπόχρεον νὰ ἀποζημιώσῃ ἐκεῖνον,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

848. Δι' ἧς ἡ **Καλὴ Ν.** Καπετανάκη ἀναφέρει ὅτι ἔχουσα ἐν Ἀθήναις οἰκόπεδον δὲν δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ, ὡς μὴ διδομένης αὐτῇ οὔτε ἀδείας οὔτε ἀποζημιώσεως κτλ.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς τοιαύτας δυσκολίας, διὰ νὰ μὴ παραβιάζηται ἡ ἰδιοκτησία καὶ παραπονοῦνται οἱ πολῖται,

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

849. Δι' ἧς ἡ Ἀντωνοῦσα Ἰω. Καμπουροπούλου ἐκ Σύρας ἀναφέρει ὅτι 17 ἤδη ἔτη κατασκευάζει καλεμ-κεριά· ἐκ δὲ τῆς βιομηχανίας ταύτης ἠδύνατο νὰ ζήσῃ πλῆθος ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἐὰν ἐπεβάλετο φόρος τις εἰς τὰ ἐξωθεν ἐρχόμενα καλεμ-κεριά· ὅτι μὲ ὅλας τὰς εὐνοϊκὰς συστάσεις τοῦ Κ. Ν. Πονηροπούλου, Διοικητοῦ Σύρας κατὰ τὸ **1843**, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπραξε τίποτε κτλ.

Σκεφθεῖσα ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας φόρος προστατευτικὸς ἐπιβάλλεται εἰς τὰ ξένα βιομηχανήματα διὰ νὰ προάγωνται τὰ μὴ ἐπαρκοῦντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐντόπια, ἀπαγορευτικὸς δὲ ὅταν τὰ ἐντόπια ἐπαρκῶσιν· ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπεξεργαζομένη τὴν αἴτησιν θέλει ὑπαγάγει αὐτὴν ἐὰν τὴν κρίνῃ ἀξίαν, εἰς θατέραν τῶν κατηγοριῶν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν.

860. Δι' ἧς ὁ Εὐθύμιος Βεΐμης ἀναφέρει ὅτι ἀζιωματικὸς ὢν εἰς τὸ σῶμα τῆς ὁροφυλακῆς συνέλαβε κατὰ τὸ ἔτος **1839** τινὰς λῃστάς, ἐξ ὧν οἱ εἷς διαρυγὼν καὶ συσσωματωθεὶς μετ' ἄλλων εἴκοσιν ὑπῆγε κατὰ τὸ ἔτος **1840** εἰς τὸν δῆμον του, καὶ εἰσβαλόντες νυκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπλήγωσαν τὴν σύζυγόν του εἰς τὴν χεῖρα διὰ σπάθης, καὶ τὴν ἀποκατέστησαν ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν, ἐπλήγωσαν προσέτι καιρίως τὸν πενθερόν του καὶ τὸν πατέρα του, καὶ τέλος διήρπασαν ὅλην τὴν κινητὴν καὶ χρηματικὴν περιουσίαν του, ἀξίας δέκα χιλιάδων δραχμῶν περίπου· Διὰ χάριν τῆς δραστηριότητος του εἰς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸς ἐκδίκησιν τὸν ἐδυστύχησαν, ἐξαιτεῖται νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν ἀποζημίωσιν.

Σκεφθεῖσα ὅτι συνδραμὼν τὴν Κυβέρνησιν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, καὶ ἐκ τούτων δυστυχήσας, εἶναι ἄξιος τῆς εὐνοίας αὐτῆς,

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

861. Δι' ἧς οἱ κάτοικοι Κυπαρισσίας ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1835** ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως ἐξεχέρωσαν, ἐξημέρωσαν καὶ ἐνεφύτευσαν ἀμπέλους, τὰς κατὰ τὸ ἀρκτοανατολικὸν μέρος τῆς πόλεως Κυπαρισσίας ἐθνικὰς γαίας· ἀλλ' ἐσχάτως ἡ συνδημότις των Ἀναστασία Γιαλιᾶ Πετρουντσῆ ἐνήγαγε τὸ δημόσιον εἰς τὰ δικαστήρια, ἀπαιτοῦσα **100** στρέμματα γαιῶν, ἐν αἷς καὶ αἱ παρ' αὐτῶν φυτευμέναι, καὶ διὰ παντοίων μέσων ἐδικαιώθη νὰ λάβῃ δύω χιλιάδας στρέμματα περίπου· ὅτι δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ ῥηθεῖσα ἐνάγει ἤδη τούτους· διὰ ταῦτα ἐξαιτοῦνται νὰ μείνωσιν ἀδιάσειστοι ἐφ' ὧν ἐνεφύτευσαν γαιῶν, παραχωρουμένων ἄλλων τῆς αὐτῆς ποιότητος εἰς τὴν ἐνάγουσαν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἐὰν τὰ ἀναφερόμενα περιστατικὰ ἔχωνται ἀκριβείας εἶναι εὔλογον νὰ ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας· βοηθεῖ νὰ μὴ ζημιωθῇ ἔτι μᾶλλον τὸ δημόσιον μὲ ἀπαιτήσεις περὶ ἀποζημιώσεως, καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ ἐμφυτευταὶ ἤθελον ἐκκινηθῇ παρὰ τῆς Ἀναστασίας Πετρουντσῆ,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ ἐγκαίρως τὴν ἀνήκουσαν καὶ τελεσιουργὸν πρόνοιαν.

866. Δι' ἧς οἱ **Ν.** καὶ **Ἀθ. Γολιανίται**, παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξένου μας Κ. Μαντσουράνη ὡς προφυλακίσαντος καὶ ἀναγκάσαντος αὐτοὺς εἰς διαιτητείαν ἐπὶ πολιτικῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως ὑπὲρ τῆς Ἀνίτσας Τσιρτσιροπούλου ὑπηκόου ὀθωμανοῦ· προσβληθέντες ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἐμπορικὴν των ὑπόληψιν καὶ συμφέροντα, ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ εὕρωσι δικαιοσύνην· ἀναγκασμένοι δὲ ἤδη νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐξαιτοῦνται νὰ διαταχθῇ ὁ ῥηθεὶς πρόξενος νὰ ἀπέχῃ, ὡς ἀναρμόδιος, ἀπὸ πᾶσαν δικαστικὴν πρᾶξιν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Σκεφθεῖσα ὅτι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διὰ νὰ μὴ παραβιάζηται ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια τοῦ πολίτου καὶ οἱ κείμενοι Νόμοι,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

872. Δι' ἧς ὁ **Γ. Βόγαλης** δημότης Σελλασίας ἀναφέρει ὅτι εἷς ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔτος **1839** καταλυσάντων εἰς τὴν οἰκίαν του δύο ἱππέων, ὁ Παναγιώτης Ταξιάρχης, πυροβολήσας διὰ τῆς πιστόλας του, τὴν ὁποίαν ὡς φαίνεται, ἐνόμιζεν εὔκαιρον, ἐκτύπησε τότε

ἐννεαετῆ υἱόν του Χαράλαμπον, καὶ διεπέρασεν ἡ σφαῖρα τὸ σῶμα, καὶ κατέστη ἀνίκανος πάσης σωματικῆς ἐργασίας· ὑπεμόλις μετὰ τρία ἔτη καὶ ἔξοδα χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν ἠδυνήθη νὰ διασωθῇ ἀπὸ τὸν θάνατον· ἀπολέσας τὴν ἐλπίδα νὰ ἔχῃ τὸν υἱόν του τοῦτον συνεργάτην εἰς τὰς ὑποθέσεις του, τὸν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν σπουδήν, ἐξοικονομῶν αὐτὸν δι' ἐκποιήσεως ἐκ τῆς μικρᾶς περιουσίας του· αἰσθανόμενος ἤδη τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐξοδεύων εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ υἱοῦ του καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκπαιδευθῇ οὗτος, καθόσον καταστᾶσις ἀνίκανος σωματικῆς ἐργασίας δὲν δύναται ἄλλως νὰ πορίζεται τὰ μέσα τοῦ ζῆν, οὐδὲ νὰ βοηθήσῃ τοὺς χρείαν ἔχοντας βοηθείας γεννήτοράς του, ἐξαιτεῖται νὰ καταταχθῇ ὁ υἱός του εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀθηνῶν, ἡ δὲ εὐεργεσία αὕτη γίνεται εἰς υἱὸν ἀγωνιστοῦ ὀφειλομένη εἰς τὸν παθόντα καὶ τοὺς γονεῖς του, οἵτινες διὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἐξήντλησαν τὴν μικράν των περιουσίαν.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὸν παθόντα τοῦτον νέον τὸν μὴ ἐπαρκοῦντα εἰς τὰ τῆς σπουδῆς, εἰς ἣν ἐξ ἀνάγκης ἀφιερώθη, ὀφείλεται δικαίως ἡ πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

875. Δι' ἧς Δημόται Ὡρωπίου ἐξαιτοῦνται νὰ συγχωνευθῇ ὁ δῆμος των, μικρὸς ὢν καὶ πτωχός, εἰς ἐκεῖνον τῶν Θερμοπυλῶν.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ εὔλογος φαινομένη αὕτη ἐπιθυμία τῶν ἀναφερομένων δὲν εἶναι ἀκατόρθωτος, ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ὑποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἁρμοδίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου,

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

890. Δι' ἧς ὁ Ἀθ. Λοιδορίκης ἐξιστορεῖ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας του, καὶ ἀναφέρει ὅτι διὰ τὰ εἰς Ἄρταν δημευθέντα παρὰ τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως κτήματά του ἐδικαιώθη νὰ ἀποζημιωθῇ κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεων τῶν ἐν Τροιζῆνι καὶ Ναυπλίῳ Συνελεύσεων, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀθήναις συνελεύσεως, διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ῥηθεῖσα γνωμοδότησις.

Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι αὐτοσύστατος ὡς ἐγκεκριμμένη παρὰ τῶν ἐθνοσυνελεύσεων,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἐκ νέου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Κωνσταντίνα νεοφώτιστος θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Χασὰν-Τσάμη

ἀναφέρει ὅτι ἐνεργηθέντων ἁπάντων τῶν ἀπαιτουμένων εἰς ἀποζημίωσίν της καὶ σταλέντων τῶν ἀναφορικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν μένει εἰμὴ ἡ ἔκδοσις τοῦ παραχωρητηρίου, ἐφ' ᾧ ἐπικαλεῖται τὴν προστασίαν τῆς Βουλῆς.

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ὁδηγίαν του.

904. Δι' ἧς οἱ δημόται Ὕδρας παραπονοῦνται ὅτι ἡ Ὕδρα ὑστερεῖται ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Βουλὴν τοσοῦτον χρόνον, καὶ εἰσέτι δὲν ἔγεινε νέα ἐκλογή· διὸ χάριν τῆς Ὕδρας, τῆς ὁποίας ἡ ἐνέργεια ἐζητεῖτο ἄλλοτε κατὰ προτίμησιν παρὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ ἡ ὁποία πάντοτε ἐστάθη πρόθυμος εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους στρατιωτικὰς τε καὶ πολιτικάς, ἐξαιτοῦνται νὰ ἐκπεραιωθῇ ἡ νέα ἐκλογή, πρὶν ἡ κλείσῃ ἡ παροῦσα Βουλευτικὴ σύνοδος.

Σκεφθεῖσα ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, « ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως παραιτήσεως » ἢ ἀνικανότητος Βουλευτῶν γίνεται νέα ἐκλογὴ περὶ ἀναπλήρώσεως ἐντὸς δύω μηνῶν » ὥστε τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς νέας ἐκλογῆς διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν παραιτηθέντων Βουλευτῶν Ὕδρας,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ Νόμον.

906 καὶ 914 Δι' ὧν οἱ Σ. Δ. Σοφιανὸς καὶ Κωνσταντῖνος Μαυρίκιος ἀναφέρουσιν ὅτι εἶναι ἀγωνισταὶ καὶ κακῶς ὑπελήφθησαν ὡς ὑπαγόμενοι εἰς τὸ β'. ψήφισμα κτλ.

Γνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ κατὰ τὸ δίκαιον.

908. Δι' ἧς ἡ Πιπίνα θυγάτηρ Ν. Στεφανοπούλου καὶ χήρα Ἰακώβου Σμόλτσ ἀναφέρει ὅτι εἶναι τέκνον τοῦ ἀγωνιστοῦ Ν. Στεφανοπούλου, ὁ ὁποῖος ἀνήκων εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Στεφανοπούλων, ἡ Κομνηνῶν τὴν διευθύνασαν εἰς Κόρσικαν κατὰ τὸν 17 αἰῶνα, τὴν ἀποικίαν τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς καὶ διατηροῦσινεἰσέτι τὴν θρησκείαν καὶ γλῶσσαν Ἑλληνικήν, σταλεὶς παρὰ τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν Ἑλλάδα συνοδεύσας αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον, ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἰκογενειακῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1821 καὶ ἠγωνίσθη μέχρι τοῦ 1829, ὅτε ἀπεβίωσεν εἰς Ναύπλιον· ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας κατὰ Κορώνης, Νεοκάστρου, Τριπόλεως, Ναυπλίου κτλ. συστρατευόμενος καὶ θεραπεύων καὶ ὡς χειροῦργος τοὺς εἰς τὰς μάχας πληγωμένους Ἕλληνας· ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὸν τῶν Κ. Κ. Πέ-

τρου Μαυρομιχάλη, Ι. Κωλέττου καὶ Δ. Καλλέργη· εἶναι προσέτι σύζυγος τοῦ ὑλάρχου τοῦ ἱππικοῦ Ἰακώβου Σμόλτσ, ὅστις ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ ἔτος **1843**· οὖσα δὲ ἄδη εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ ἔχουσα δύω ἀνήβα κοράσια, προστρέχει εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Βουλῆς ἐξαιτουμένη σύνταξιν.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τοὺς ἀγῶνας τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου **Ν.** Στεφανοπούλου ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν.

910. Δι' ἧς οἱ ἀδελφοὶ Μαργαρῖται προτείνουσι νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἀπεικόνισις τῶν ἐνδόξων τῆς ἐπαναστάσεως ἀνδρῶν στρατιωτικῶν τε καὶ πολιτικῶν, τεθνεώτων καὶ ἐπιζώντων· ὅτι τὴν μνήμην αὐτῶν διαιωνίζον τὸ ἔθνος ἐκπληροῖ εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ καθῆκον· αἱ εἰκόνες αὐτῶν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀνακείμεναι θέλουσι μαρτυρεῖ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν πρὸς τοὺς εἰκονιζομένους εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους· ἡ θέα αὐτῶν ὑπενεργοῦσα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νομοθετῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἀνακαλοῦσα αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως, καὶ τοὺς πεσόντας ἀγνὰ θύματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, θέλει τὰ δίκαια καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἐνθυμίζει εἰς αὐτοὺς καὶ συζητοῦντας καὶ ψηφίζοντας· οἱ πατέρες χειραγωγοῦντες τὰ τέκνα των, ἢ δακτυλοδεικτοῦντες εἰς αὐτὰ τῶν ἡρώων τῆς ἐπαναστάσεως τὰ ἀπεικονίσματα ὡς ὡραῖα τῆς ἀρετῆς πρότυπα θέλουσιν ἐμφυτεύει εἰς τὰς καθαρὰς καὶ ἀδόλους ψυχὰς τῶν τὸ εἰλικρινὲς ἐκεῖνο καὶ γενναῖον τοῦ πατριωτισμοῦ φρόνημα, χωρὶς τοῦ ὁποίου πᾶσα εὐφυΐα καὶ ἱκανότης ἀποβαίνει ἀνωφελὴς ἢ καὶ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν πολιτείαν. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἀναγείραντες ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας εἰς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ διαπρέψαντας ἄνδρας, κατὰ τὰς ἀγορὰς, τὰς στοὰς, τὰς πλατείας καὶ ἐν γένει πανταχοῦ τῆς πόλεως, ἐπρότειναν αὐτὰς εἰς τοὺς νέους ὡς καλὰ πρὸς μίμησιν καὶ ἄσκησιν τῆς ἀρετῆς παραδείγματα. Ὅτι τῶν ἐνδόξων τῆς ἐπαναστάσεως μας ἀνδρῶν ἡ ἀπεικόνισις γενομένη ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ὑπὸ τεχνιτῶν Ἑλλήνων προσθέτει εἰς τὸ ἔργον ἐθνικώτερόν τι καὶ παρέχει ἱκανὴν ἀφορμὴν πρὸς τῶν ὡραίων τεχνῶν τὴν καλλιέργειαν. Ὅσον περὶ τῆς ἱκανότητός των μαρτυροῦσι πρὸ παντὸς ἄλλου ἀψευδέστερον αἱ ἐν τοῖς ἀνακτόροις εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὑπασπιστῶν ἀνακείμεναι εἰκόνες τῶν ἀοιδήμων Γερμανοῦ, Καραϊσκου, τῶν ἀδελφῶν Ὑψηλάντου, Θ. Κολοκοτρώνη καὶ λοιπῶν, τῶν ὁποίων τὴν ἐκτέλεσιν ἀνέθηκεν εἰς αὐτοὺς ἡ Α. Μ.

Σκεφθεῖσα ὅτι καὶ ἡ πρότασις καὶ αἱ σκέψεις, καὶ ἡ ἱκανότης τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἀντικείμενα αὐτοσύστατα, καὶ προκειμένου λόγου διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διαιώνισιν τῆς μνήμης τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὰ μάλιστα,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

913. Δι' ἧς ὁ **Ν.** Παμπούκης ἀναφέρει ὅτι περὶ τὸ ἔτος **1836** ὁ **Κ. Ν.** Θεοχάρης ὑπεχρεώθη διὰ **Β.** Διατάγματος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ποσότητα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, διὰ ζημίαν προελθοῦσαν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐλαιῶνος Ἀσκεδαίμονος, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἔφεσις, ὑπεχρέωσε τὸν **Κ. Ν.** Λεβίδην ὡς διεκπεραιωτὴν τῆς ἐνοικιάσεως· διὸ προτείνει νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ῥηθέντες ὡς ἀνωτέρω κτλ.

Σκεφθεῖσα ὅτι διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἡ Κυβέρνησις θέλει καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.

917. Δι' ἧς ὁ Ἀναξάσιος Κροντήρας ἐκ Νησίου ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τὸ ἔτος **1824** εἶναι βαθμολογημένος ὑποχιλίαρχος, ἀλλ' αἱ ἐπιτροπαὶ τὸν παρημέλησαν, καὶ ἐπειδὴ ἐγωνίσθη καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, ἐπολέμησεν, ἔλαβε πληγὰς καὶ ὡδήγησε στρατὸν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἀπὸ δὲ εὐκαταστάτου ἔγεινε πένης, ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ καὶ περὶ ἑαυτοῦ πρόνοια.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι εὔλογον καὶ δίκαιον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐκδουλεύσεις καὶ αἱ θυσίαι τοῦ ἀναφερομένου,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ καθυποβληθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπήν.

925. Δι' ἧς ὁ Δέδες Ῥομπάτης ναυτικὸς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ παραχωρηθῇ ὁ εἰς τὸ μητρῶον βαθμὸς τοῦ σημαιοφόρου κτλ.

Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

934. Δι' ἧς ὁ Παντελῆς Βασιλείου Σαράντης Ἀθηναῖος, ἀναφέρει ὅτι ὁ πατήρ του κρατούμενος ὡς ὅμηρος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐσφάγη παρὰ τῶν ὀθωμανῶν· ἅμα ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις· τὸ γένος πραγματειῶν ἐμπορικὸν κατάστημα τοῦ διηρπάγη πρῶτον παρὰ τῶν ὀθωμανῶν καὶ ἔπειτα παρὰ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν· ἠγωνίσθη στρατιωτικῶς καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, καὶ μετελθὼν ἐσχάτως τὸν ἔμπορον κατετρέχθη ἀπὸ τὴν τύχην, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ πωλήσῃ ὅλην τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τοιαῦτα δυστυχή-

ματα προσεβλήθη ἀπὸ ἀποπληξίαν κατὰ τὸ ἔτος **1842** καὶ κατέστη παράλυτος καὶ ἄλαλος· ἡ μήτηρ του ἡ ὁποία εἶλπιζε καὶ ἐπερίμενε παρ' αὐτοῦ βοήθειαν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν της καὶ παρηγορίαν τοῦ γήρως της κατεδαπάνησεν εἰς τὴν ἀσθένειάν του πᾶν ὅ,τι εἶχε, καὶ ὑπέπεσεν εἰς ὑπέρογκα χρέη· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῇ προσδιορισθῇ σύνταξις διὰ νὰ μὴν ἀπολεσθῇ ἐκ τῆς δυστυχίας· ταῦτα πάντα πιστοποιοῦνται καὶ παρὰ τῶν ἐγκρίτων Ἀθηναίων.

Σκεφθεῖσα ὅτι ὁ ἀναφερόμενος εἶναι ἄξιος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπαθείας τοῦ ἔθνους διὰ τὰς ὑπὲρ πατρίδος ἰδίας καὶ πατρικὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας καὶ διὰ τὴν ἐλεεινὴν ὡς ἐκ τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ ἀνιάτου πάθους κατάστασίν του,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν καὶ σύντονον πρόνοιαν.

931. Δι' ἧς ὁ Γ. Ἀρβανιτόπουλος ἀναφέρει ὅτι ἀγωνισθεὶς ἀπ' ἀρχὰς μέχρι τέλους ἔλαβε πέντε θανατηφόρους καὶ εἰσέτι ἀνιάτους πληγάς· τέσσαρες ἀδελφοί του ἔπεσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ὁ Κωνσταντῖνος εἰς Ψαρρὰ, ὁ Χατσὴ Νίκος καὶ Δημήτριος εἰς Νεόκαστρον καὶ ὁ Ἰω. εἰς Μεσολόγγιον· οὗτος ἀπέμεινε μόνος μὲ ἓν δεκαἀνήλικα, τέκνα, τὰ μὲν ἴδια τὰ δὲ τῶν ῥηθέντων ἀδελφῶν του. ὁ Κυβερνήτης τῷ ἔδιδε **60** φοίνικας κατὰ μῆνα, ἀλλ' ἡ ἀντιβασιλεία τοὺς ἐπεριώρισεν εἰς **15** δραχμάς. Μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ τὴν δωδεκαμελῆ ταύτην οἰκογένειαν ἐπικαλεῖται τὴν ἀμερόληπτον δικαιοσύνην τῆς Βουλῆς.

Σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὸν παραμεληθέντα τοῦτον ἀγωνιστὴν, τὸν στερηθέντα τέσσαρας ἐνδόξως ἀποθανόντας ἀδελφοὺς καὶ τὸν ἀνατρέφοντα τὰ ὀρφανὰ τούτων, ὀφείλεται περίθαλψις,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν μέριμναν.

736. Δι' ἧς ὁ Ν. Ἀναγνωστιάδης ἀναφέρει ὅτι ἠχμαλωτίσθη παρὰ τῶν Ὀθωμανῶν κατὰ τὸ **1826** μετὰ τῆς μητρός του καὶ τεσσάρων ἄλλων ἀδελφῶν του· ἡ μήτηρ ἐλευθερώθη πάραυτα, οἱ ἀδελφοί εἶναι εἰσέτι ἄγνωστοι· διετέλεσεν αἰχμάλωτος μέχρι τοῦ **1840** ὅτε ἐξηγοράσθη παρὰ τοῦ Τηλεμάχου Ἀναστασιάδου ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ Νικόλαος Ἀναστασιάδης ὠνομάσθη· διαμένων μετ' αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔμαθεν ὀλίγα γράμματα, ἐλθὼν ἐνταῦθα κατὰ τὸ **1844** ἀνεγνωρίσθη υἱὸς τοῦ Ἀφοδήμου ἐκ τοῦ χωρίου Κρικέλλου τῆς Καλλιδρόμης· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ δεκαπενταετὲς διάστημα τῆς δουλείας του δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθῃ καμμίαν τέχνην διὰ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, προστρέχει εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Βουλῆς ἐξαιτούμενος νὰ καταταχθῇ ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐνταῦθα Γυμνάσιον, διὰ νὰ τελειοποιηθῇ εἰς τὰ ὁποῖα ἐσπούδασε μαθήματα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπορωτάτους γονεῖς του νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὸ καθῆκόν του.

Σκεφθεῖσα ὅτι ὀφείλεται προστασία εἰς τὸν πολυπαθῆ τοῦτον νέον, καὶ ἀγωνιστήν,

Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **15** Μαΐου **1845**.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Στ. Βλάχος	Ν. Καλλέργης
Εὐ. Ν. Παρίσσης.	Γ. Κάνδυας,
Χρ. Καπετανάκης,	Δημ. Ζῶτος,
Σπυρ. Λογοθετόπουλος,	Π. Δαρειώτης

Ὁ εἰσηγητὴς Γ Φεγγαρᾶς. »

Μετὰ τοῦτο καὶ ὁ εἰσηγητὴς τοῦ έ. τμήματος ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἔκθεσιν τοῦ τμήματος περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐπαναληφθείσης Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, ἔχουσαν οὕτω·

« Τὸ Ε. Τμῆμα τῆς Βουλῆς.

Συνελθὸν σήμερον τὴν **15** Μαΐου ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Τμήματος διὰ νὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας, καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπεξεργασθείσης τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἐπιτροπῆς, τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς τῶν ΜΕ'. Μϛ' συνεδριάσεων, καθ' ἃ ἀκυρωθείσης τῆς ψηφοφορίας εἰς τοὺς δήμους Τανίας, Θυρέας, Πάρνωνος καὶ Βερβαίνων, διετάχθη εἰς μὲν τὸν πρῶτον ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ καταλόγου, εἰς δὲ τοὺς τελευταίους ἡ ἐπανάληψις τῆς ψηφοφορίας ἀνανεουμένων τῶν ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῶν, καὶ τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν προκειμένην ἐκλογὴν ἔγγραφα· διεξελθὸν αὐτὰ καὶ ἀκροασάμενον τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἐπιλαχόντος Κονδάκη ἀναπτύξαντα τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις του, καὶ τοὺς ἐπιδόξους Βουλευτὰς ἀντικρούσαντας ταύτας.

Παρατηρεῖ·

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Θυρέας·

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος περιέχει ἐκλογεῖς **530** ἐξ ὧν ἐψηφοφόρησαν **385**· ἡ ψηφοφορία ἤρξατο τὴν **26** Μαρτίου καὶ ἔληξε τὴν **2** Ἀπριλλίου συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ **14** Μαρτίου ὑπ' ἀριθ.

1090 πρόγραμμα τοῦ Διοικητοῦ Μαντινείας κατὰ τὴν ψηφορορίαν ἔγειναν αἱ ἑξῆς ἐνστάσεις.

Α'. Τοῦ Ἰωάννου Πάσχου ἐνισταμένου ὅτι ὁ Διοικητὴς ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Νόμου προσδιώρισε τόπον τῆς ψηφοφορίας τὰ Καλύβια καὶ ὄχι τὸ Ἄστρος, ὅπου ἡ πρωτεύουσα τοῦ δήμου, ἐντεῦθεν δὲ πολλοὶ τῶν ἐκλογέων δὲν ἐψηφοφόρησαν.

Ὅτι παρεβιάσθη ὁ Νόμος ὡς πρὸς τὴν κλήρωσιν τῶν ἐπιτροπῶν διὰ τῆς παρουσίας στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ ὑπαλλήλων τῆς Διοικήσεως. Ἐκ τούτου δὲ παρελείφθησαν πρόσωπα ἔχοντα τὴν ἰδιότητα τῆς κληρώσεως καὶ προσελήφθησαν ἄλλα μὴ ἔχοντα τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα.

Ὅτι διὰ τῆς περιοδείας τοῦ Διοικητοῦ καὶ Μοιράρχου εἰς τοὺς διαφόρους τῆς ἐπαρχίας δήμους ἐν καιρῷ τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν, καὶ τῆς συγχρόνου παύσεως τῶν δημάρχων συνάγεται ὅτι ὑπῆρχε πρόθεσις νὰ ἐνισχυθῇ ἡ ἐκλογὴ ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου Ἐμμανουὴλ Τσούχλου καὶ τῶν συντρόφων του.

Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀποφάσεώς της ἀπέρριψε τὴν ἔνστασιν διὰ τοὺς ἐφεξῆς λόγους.

α'. Διότι ἡ ἐν Ἄστρει συνέλευσις συνεκροτήθη ὅπου ἤδη ἐνηργήθη ἡ ἐκλογή, καὶ ὁ τόπος οὗτος ἐψηφίσθη καὶ παρ' αὐτῆς Ἄστρος, τὸ δὲ εἰς τὸ παράλιον λεγόμενον Ἄστρος δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὴν συγκρότησιν τῆς συνελεύσεως, ὥστε τὸ κανονίζον τὴν πρωτεύουσαν Ἄστρος Διάταγμα ἐννοεῖ βεβαίως τὸν τόπον ὅπου ἡ συνέλευσις συνῆλθε, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἐπομένως ἔγειναν ὅλαι αἱ κατὰ καιρὸν ἐκλογαί· ἂν δὲ ἡ ἀκυρωθεῖσα βουλευτικὴ ἐκλογὴ ἐνηργήθη ἰδιορρύθμως εἰς τὸ ἐν παραλίῳ Ἄστρος, ἡ περίστασις αὕτη δὲν ἰσχύει νὰ μεταβάλῃ τὰ προαποφασισμένα.

β'. Διότι ἐκτὸς τοῦ ὑπομοιράρχου παρευρεθέντος ὡς ἁπλοῦ θεατοῦ κατὰ τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδεμία στρατιωτικὴ δύναμις, οὐδεὶς διοικητικὸς ὑπάλληλος ὑπῆρχεν, οἱ δὲ Μόρας καὶ Σκαμπᾶς συμπεριελήφθησαν μεταξὺ τῶν ἄλλων προσώπων εἰς τὴν κλήρωσιν, διότι ἐχρημάτισαν σύμβουλοι τοῦ διαλυθέντος δήμου Πλατάνου. καὶ

γ'. Διότι οὐδεμία ἐπέμβασις ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας ἔγεινεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου των.

Β'. Τοῦ Π. Ἀθανασιάδου, ἐνισταμένου καὶ τούτου ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργεῖτο εἰς ἄλλον ναὸν παρὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Νόμου προσδιοριζόμενον καὶ εἰς ἄλλον παρὰ τῆς πρωτευούσης τόπον, καὶ ὅτι οἱ περὶ τὸν Τσούχλον ἠπείλησαν πολλοὺς τῶν ἐναντίων των, καταναγκάσαντες αὐτοὺς νὰ ψηφοφορήσωσιν ἐναντίον τῆς θελήσεώς των· ἡ ἐπιτροπὴ ἀπέρριψε καὶ τὴν ἔνστασιν ταύτην, διὰ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐξέθηκεν εἰς τὴν προηγουμένην ἀπόφασίν της, προσθεῖσα πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι οὐδεμία ἐκ μέρους τοῦ Τσούχλου, ἢ τῶν περὶ αὐτὸν, παραβίασις ἔγεινε.

Γ'. Τοῦ Δ. Σαρίγιαννη, παρατηρήσαντος ὅτι 13 ἐκλογεῖς ἐκ τοῦ δήμου Ὑσιῶν τῆς Ἀργολίδος ἐνεγράφησαν παρανόμως εἰς τὸν ἐκλεκτικὸν κατάλογον χωρὶς νὰ ἔχουν τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν· πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῶν λόγων του προσήγαγε πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου βεβαιοῦντος ὅτι ἐψηφοφόρησαν εἰς τὸν οἰκεῖον δῆμόν των· ὁ Ἰωάννης Πάσχος ἀντιπαρετήρησεν ὅτι ἔχουν τὰ πρὸς ψηφοφορίαν προσόντα καὶ ὅτι δὲν ἐψηφοφόρησαν εἰς τὸν οἰκεῖον αὐτῶν δῆμον.

Ἡ ἐπιτροπὴ θεωρήσασα βάσιμον τὴν ἔνστασιν ταύτην, ἀπερρίνατο τὸ παραδεκτὸν αὐτῆς, καὶ ἑπομένως ἀπέκλεισε τῆς ψηφοφορίας τοὺς εἰρημένους ἑτεροδημότας.

Ἡ κλήρωσις τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς ἔγεινε νομίμως, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς 6 Φευρουαρίου· διετηρήθησαν δὲ ἀκριβῶς αἱ περὶ σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῆς κάλπης διατυπώσεις.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Πάρνωνος.

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος περιέχει ἐκλογεῖς 732, ἐψηφορόρησαν δὲ 697· ἡ ψηφορορία ἐγένετο ἐντὸς τῆς προσδιορισθείσης διὰ τοῦ διοικητικοῦ προγράμματος προθεσμίας, τηρηθέντων ὅλων τῶν διατυπώσεων περὶ τῆς σφραγίσεως καὶ ἀποσφραγίσεως τῆς κάλπης. Ἔνστασις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔγεινε. Δημόται τινὲς 43 τὸν ἀριθμὸν δι' ἀναφορᾶς των ἀπὸ 2 Ἀπριλλίου παρεπονέθησαν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ὡς καταπιεσθέντες ἀπὸ τοὺς Κονδάκιδας κατὰ τὴν ἐκλογὴν, μὴ βελήσαντος τοῦ Διοικητοῦ καὶ Μοιράρχου νὰ λάβωσι μέτρα διὰ νὰ διατηρηθῇ τὸ ἀνεπηρέαστον τῶν ἐκλογέων.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Βερβαίνων.

Ὁ ἐκλεκτικὸς τοῦ δήμου τούτου κατάλογος περιέχει 538 ἐκλογεῖς, ἐξ' ὧν ἐψηφορόρησαν 403· ὁ Γ. Παπλιότης ἔκαμεν ἔνστασιν ὅτι ὁ Ν. Ματθαίου, Δ. Κρητικὸς καὶ Κ. Δάρδαρος παραβιάζουν τοὺς ψηφοφόρους· ἡ ἐπιτροπὴ ἀπερρίνατο ἀνυπόστατον τὴν ἔνστασιν ταύτην ὡς ἐνεργουμένης τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Νόμων, μηδεμιᾶς λαβούσης χώραν βίας ἢ ἀπειλῆς. Ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ὁ Παῦλος Κωνσταντίνου ἀνεφέρθη εἰς τὸν Διοικητὴν Μαντινείας κατὰ τῶν λοιπῶν μελῶν ὡς μὴ συγχωρούντων αὐτῷ νὰ κάμῃ παρατηρήσεις εἰς τὸ πρωτόκολλον, ἀλλὰ τὰ

λοιπὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἔψεξαν τὴν περίστασιν ταύτην ὡς ἀνύπαρκτον.

Ἡ κλήρωσις τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς ἔγεινε νομίμως, ὡς προκύπτει ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 27 πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλὰ μεταξὺ τῶν μελῶν τούτου πέντε ἤθελαν νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν κλήρωσιν καὶ ὁ Ἀθανάσιος Πωλημένος ὡς ἔχων τὴν πρὸς τοῦτο ἱκανότητα ἀλλ' οἱ πλειοψηφοῦντες 7, διϊσχυριζόμενοι ὅτι αὐτὸς συνεπείᾳ δηλώσεώς του μετέφερε καὶ ἐξήσκησε τὰ ἐκλογικά δικαιώματά του εἰς τὸν δῆμον Τανίας δὲν τὸν συμπεριέλαβον εἰς τὴν κλήρωσιν.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Τανίας.

Ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος συνταχθεὶς τὴν 4 Φευρουαρίου ὑπό τε τοῦ δημάρχου, τῶν παρέδρων καὶ τῶν ἱερέων, περιεῖχεν 769 ψηφοφόρους, ἀλλὰ τὸ ἐκδικάσαν τὰ παράπονα ὁρκωτικὸν δικαστήριον μεταῤῥυθμίσαν αὐτὸν ἐπὶ τῇ βάσει 4 ἀποφάσεών του τὸν ἀνεβίβασεν εἰς 955· αἱ πράξεις τῶν κληρώσεων τῆς ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου ἐνηργήθησαν συμφώνως μὲ τὸν Νόμον, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς τῶν 7 καὶ 25 Φευρουαρίου πράξεις τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιῤῥήσεων δὲν εὑρέθη ἐντὸς τοῦ φακέλου διὰ νὰ παρατηρηθῇ ἂν ἐφυλάχθησαν αἱ παρὰ τοῦ Νόμου ὡρισμέναι προθεσμίαι.

Ἡ κλήρωσις ὡσαύτως τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἔγεινε νομίμως, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν πρᾶξιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῆς 18 Μαρτίου.

Ἡ ψηφοφορία διήρκεσε συμφώνως μὲ τοῦ Διοικητοῦ τὴν προκήρυξιν εἰς τὰς 8 προσδιορισθείσας ἡμέρας, καθ' ἃς ἐψηφοφόρησαν 805 ἐκλογεῖς.

Ἔνστασις ἔγεινεν ὅτι 41 ψηφοφόροι ἦσαν ἀνήλικοι· ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἀναγνωρίσασα αὐτοὺς ὡς τοιούτους προσέθηκεν ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μερίδα τοῦ Ζαφειροπούλου, ἀλλ' ἡ μειοψηφία παραδεχομένη αὐτοὺς ὡς ἀνηλίκους, παρατηρεῖ ὅτι καθίστανται ἀδύνατον νὰ διαγνωσθῇ ὁποῖα περιεῖχον τὰ ψηφοδέλτια των ὀνόματα.

Γενομένης διαλογῆς ἔλαβον ψήφους.

ἀπὸ τὸν δῆμον Τανίας		
	Ὁ Μ. Πρωτοπαππᾶς	339
	Κ. Χ. Παναγιώτου	308
	Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλος	310
	Ἰω. Ζαφειρόπουλος	495

	Α. Κονδάκης	493
	Ι. Π. Κοκκώνης	447

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας·

ἀπὸ τὸν δῆμον Βερβαίνων		
	Μ. Πρωτοπαππᾶς	394
	Κ. Χ. Παναγιώτου	371
	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	362
	Ι. Ζαφειρόπουλος	41
	Α. Κονδάκης	32

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας

ἀπὸ τὸν τῆς Θυρέας	Μ. Πρωτοπαππᾶς	256
	Κ. Χ. Παναγιώτου	221
	Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	231
	Ι. Ζαφειρόπουλος	166
	Α. Κονδάκης	149

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Ἡ κάλπη τοῦ δήμου Πάρνωνος μετεφέρθη εἰς τὸν τόπον τῆς διαλογῆς ἀπὸ τὸν ἐνωματάρχην Σπυρίδην χωρὶς νὰ συνοδευθῇ ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς· ἀλλ' ὁ σύλλογος τῶν ἐπὶ τῆς διαλογῆς ἐπιτροπῶν τῶν ἀνωτέρω δήμων ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἀνοιχθῇ, διότι μήτε ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ παρευρέθη διὰ νὰ λάβῃ μέρος, καὶ τὸ προσκληθεῖσα ἐπανειλημμένως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ μήτε τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς ὑπάρχον διὰ νὰ παραβάλῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς· τοιουτοτρόπως, ἐγγράφητος παρακατατεθῇ εἰς τὸ κατάστημα τῆς Διοικήσεως· καὶ

Σκεφθέν

Ἐπειδὴ ὁ Νόμος, ἄρθρον 16, προσδιορίσας ὡς τόπον τῆς ἐκλογῆς τὸν εὐρυχωρότερον ναὸν τῆς πρωτευούσης τοῦ δήμου, σκοπὸν προεῖχετο νὰ πράξῃ ὅλας τὰς δυνατὰς εὐκολίας εἰς τοὺς ἐκλογεῖς κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων των καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐνταύτῳ τὰ ἀποτελέσματα ταύτης, πλεονεκτήματα τὰ ὁποῖα ὁμολογουμένως στερεῖται τὸ ἐν τῷ παραλίῳ προάστειον τοῦ Ἄστρους διά τε τὸ ἀπόκεντρον τῆς γεωγραφικῆς θέσεώς του, τὸν μικρὸν πληθυσμόν του καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις τὴν ἔλλειψιν εὐρυχώρου καὶ καταλλήλου ναοῦ, ἑπομένως ὀρθῶς ποιῶν ὁ Διοικητὴς Μαντινείας προσδιώρισε διὰ τῆς προκηρύξεώς του τὸν εὐρυχωρότερον ναὸν τῶν Καλυβίων, τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον κεῖνται εἰς κεντρικωτέραν θέσιν καὶ πληθυσμὸν ἀσυγκρίτῳ λόγῳ ἀνώτερον ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ πρωτεύουσα τοῦ δή-

μου Ἄστρους ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ὡς ἐξάγεται, ἀπὸ τὸ 13 (25) Ἰουλίου 1836 Β. Διάταγμα.

Ἐπειδὴ δὲν ἀποδεικνύεται ποσῶς ὅτι διὰ τῆς παρουσίας της ἡ στρατιωτικὴ δύναμις καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῆς διοικήσεως ἐπιρρίασαν τὴν κλήρωσιν τῶν ἐπιτροπῶν, ἂν δὲ ὁ μοίραρχος ἢ ἄλλος τις παρευρέθη ὡς ἁπλοῦς θεατὴς εἰς τὸ δημοτικὸν κατάστημα ὅπου ἐνηργήθη ἡ κλήρωσις, τοῦτο δὲν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὸν Νόμον, ὁρίζοντα ἄλλως νὰ ἐνεργῶνται δημοσίως αἱ τοιαύτης φύσεως πράξεις, μόνη δὲ ἡ παρατήρησις ὅτι τὰ κληρωθέντα μέλη ἀνήκουν εἰς τὰ μέρη ἀμφότερα καταδεικνύει τὸ ἀνεπιρρέαστον τῆς κληρώσεως.

Ἐπειδὴ ὡσαύτως δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Διοικητὴς ἐπεμβῆκε διὰ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς, ἐξ ἐναντίας ἀπὸ τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφορὰν τῶν δημοτῶν Πάρνωνος συνάγεται τὸ ἐναντίον, ἐκ δὲ τῆς ἡσυχίας ἥτις ἐτηρήθη καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς ἐκλογῆς τεκμαίρεται ἐλλόγως ὅτι οὐδεμία στρατιωτικὴ ἐπέμβασις ἔλαβε χώραν.

Ἐπειδὴ διὰ τῆς ἀπὸ 11 (18) Ἰουνίου ἀναφορᾶς τοῦ δημάρχου Θυρέας πρὸς τὸν Διοικητὴν Μαντινείας ἐξάγεται ὅτι ὁ Π. Μόρας καὶ Π. Κάσκαμπας ἐχρημάτισαν σύμβουλοι τοῦ συγχωνευθέντος δήμου Πλατανοῦντος, ἑπομένως νομίμως συμπεριελήφθησαν εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τοιοῦτοι δὲν ὑπῆρξαν, ἀρνοῦ ἀμφότεροι δὲν ἔλαχον μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδὲν ἐλάττωμα συντρέχει ὡς πρὸς τὸ ἔγκυρον τῆς ἐκλογῆς, καὶ τὸ νόμιμον ἀποτέλεσμα τῆς κληρώσεως.

Ἐπειδὴ κατασταθέντος ὁριστικοῦ τοῦ ἐκλεκτικοῦ καταλόγου δὲν ἠδύνατο ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἀποκλείσῃ τῆς ψηφοφορίας τοὺς 13 δημότας Ἰσιῶν τῆς Ἀργολίδος χωρὶς νὰ προβάλῃ τὰ κεκτημένα δίκαια αὐτῶν καὶ νὰ παρεξιάσῃ τὸ καθῆκόν της, εἰς μόνην δὲ τὴν Βουλὴν ἐναπόκειται νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τούτου· μ' ὅλον τοῦτο καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι οὗτοι ἤθελον δώσει τὰς ψήφους των ὑπὲρ τοῦ Ζαφειροπούλου καὶ τῶν συντρόφων του οὐδόλως ἐπιρρεάζεται τὸ νόμιμον τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα.

Ἐπειδὴ εἴτε ἀνήλικες εἴτε μὴ ὑπῆρχον οἱ ψηφοφορήσαντες εἰς τὸν δῆμον Τανίας 41 ψηφοφόροι, οὐδόλως μεταβάλλεται τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, κρυβόσον καὶ ἂν ἐκπεσθῶσιν οἱ ψῆφοι των αὗται ἀπὸ τὸν μερίδα τοῦ Ἐμμ. Τσούγλου καὶ λοιπῶν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ὑποτεθῇ ὅτι ὑπὲρ αὐτῶν ἐδόθησαν, δὲν μεταβάλλεται πάλιν τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐπειδὴ ὁ διϊσχυρισμὸς τοῦ Παύλη Κωνσταντίνου περὶ τοῦ ὅτι ἡ πλειοψηφία δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ κάμνῃ τὰς παρατηρήσεις του εἰς τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγχεται αὐτὸς καὶ ἑαυτὸν ἀνυπόστατος, καθόσον καὶ οὗτος συνυπέγραψε μετὰ τῶν λοιπῶν εἰς τὰ πρακτικὰ καὶ ἐπεβεβαίωσε τὸ ἔγκυρον καὶ νόμιμον αὐτῶν.

Ἐπειδὴ καὶ ἂν ὅλαι αἱ ὑπὲρ αἱ ἐμπεριεχόμεναι εἰς τὴν μὴπερ ἀναιχθεῖσαν κάλπην τοῦ δήμου Πάρνωνος καταλογισθῶσιν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Ζαφειροπούλου καὶ τῶν λοιπῶν, οὐδόλως μεταβάλλεται τὸ ὑπὲρ τοῦ Τσούγλου καὶ λοιπῶν τῆς ἐκλογῆς ἀποτέλεσμα, ἑπομένως ἀποβαίνει περιττὴ πᾶσα ἐπὶ τῆς κάλπης ταύτης περαιτέρω παρατήρησις.

Ἐπειδὴ μὴ ὑπαρχούσης ἐνστάσεως τινος ὡς πρὸς τὴν τιμητὴν τῶν προθεσμιῶν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν παραπόνων τοῦ δήμου Τανίας εἰκάζεται ἐλλόγως ὅτι ἐκ παραδρομῆς δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὸν φάκελλον τὸ πρωτόκολλον αὐτῶν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων, ἔχων οὕτως ἔλαβον ὁ μὲν Κ. Χ. Παναγιώτου, Ἐμ. Χ. Τσούγλος καὶ ὁ Μ. Πρωτοπαππᾶς.

ἐκτοῦ δήμ. Σελινοῦντος	418	461	429
» Αἰγυναίων	783	755	722
» Γλωσσείας	330	285	275
» Βρασμῶν	247	268	257
» Τανίας	308	310	339
» Βερβαίνων	371	362	394
» Θυρέας	221	231	256
	2678	2672	2672
Κατὰ τὴν ΜΓ'. συνεδρ. τῆς Βουλῆς.		93	
		2765	

Οἱ δὲ Ζαφειρόπουλος, Κονδάκης, καὶ Τρογάνης.

» »	41	14	90
» »	55	1	109
» »	215	15	181
» »	134	17	72
» »	702	674	
	1144	721	452

Ἑπομένως πλειονοψηφοῦντες ἔρχονται οἱ Ἐμμανουὴλ Χ. Τσούγλος, Κ. Χ. Παναγιώτου, καὶ Μ. Πρωτοπαππᾶς.

Παμψηφεὶ γνωμοδοτεῖ.

Νὰ ἀπορανθῇ ἡ Βουλὴ ὡς κῦρος ἔχουσαν τὴν προκειμένην ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας καὶ νὰ κυρώσῃ νομίμους Βουλευτὰς αὐτῆς τοὺς Ἐμμ. Χ. Τσοῦχλον, Κ. Χ. Παναγιώτου καὶ Μ. Πρωτοπαππᾶν.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ τμήματος Ι. Ζάρκος.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν τῶν δύο τούτων ἐκθέσεων διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν πεπαιτέρω.

Συμπληρωθέντος δὲ σήμερον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν τμημάτων, ὁ Πρόεδρος κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 τοῦ Κανονισμοῦ ἀδεία τῆς Βουλῆς ἐπροκάλεσε νέαν κλήρωσιν πρὸς ἀνανέωσιν τῶν τμημάτων. Κληρώσεως δὲ γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν Βουλευτῶν Κ. Κ. Ζαρειφοπούλου καὶ Στεφανοπούλου ἔλαχον οἱ Κ. Κ. ὡς μέλη τῶν τμημάτων.

Τμῆμα Α'.	Β'.	Γ'.
Φλίσσας	Βλάσσης	Δελένδας
Δερνιτσιώτης	Μπάστας	Βλαλέτης
Βλάχος	Δενδόπουλος	Κλίμακας
Κ. Ἀντωνιάδης	Γαρδίκης	Παρίσσης
Καΐρης	Γριζάνος	Ῥάγκος
Γουζούνης	Γιολδάσης	Δημητρακόπουλος
Ἀνδ. Νοταρᾶς	Ι. Οἰκονόμου	Φαρμάκης
Ἀποστολίδης	Σ. Χ. Στεφανόπουλ.	Σταματέρας
Κυριακίδης	Προβελέγιος	Καλαμογδάρτης
Δελιγιάννης	Κορφιωτάκης	Μαῦρος
Ἀναγνωστόπουλος	Κιζάνης	Καραγιαννόπουλος
Π. Καμπάνης	Δρόσος	Τσερτίδης
Χατζίσκος	Ε. Οἰκονομόπουλος	Βίτσος
Φαλίτσας	Μαυρομμάτης	Σχινᾶς
Τζάνος	Ζάρκος	Παππατσώρης
Σ. Ἀντωνιάδης	Καλλιφρονᾶς	Σταματελόπουλος

Δ'.	Ε'.	Σ'.
Κολοκοτρώνης	Μαρκόπουλος	Ταόκρης.
Ἰατρὸς	Ῥεβελιώτης	Κωλέττης
Παππατσώνης	Τζιγκουράκος	Καλαμαριώτης
Κριεζιώτης	Βαρδιτσιώτης	Διομήδ. Κυριακού
Κ. Οἰκονομόπουλος	Λογιωτατίδης	Ζώτος
Σκαραμαγκᾶς	Παλαμίδης	Βάρδογλης
Νίκας Θέου	Στάϊκος	Βαρότσης
Ἀκπουσιάδης	Καννελλόπουλος	Κουμανιώτης
		Σαντᾶς

Τσανετ. Γρηγοράκης	Κάνδυας	Παρθενόπουλος
Α. Γεωργαντᾶς	Πλαπούτας	Δάρρας
Μιλέτης Χ. Μελέτη	Σακιλλαριάδης	Πάγκαλος
Γ. Νοταρᾶς	Κρανίδης	Πολυχρονόπουλος
Κριστενίτης	Κυριακὸς	Τομαρᾶς
Μαρκεζίνης	Βιρβίλης	Καλλίργης
Κανάρης	Μαυρομιχάλης	Ζαρειφόπουλος

Ζ'.

Λογοθετόπουλος	Δαρειώτης	Πικουλάκης
Στεφανάκης	Γουλιμῆς	Κονδύλης
Α. Σωτηρίου	Ι. Εὐσταθίου	Π. Κ. Τζαμάλας
Καπετανάκης	Βάλδης	Μεταξᾶς
Γρίβας	Μπούκουρας	Φεγγαρᾶς

Ἀκολούθως ὁ Βουλευτὴς Πετσῶν, ἀναπτύσσων τὴν πρό τινων ἡμερῶν ἀναγνωσθεῖσαν εἰς τὴν Βουλὴν πρότασιν ἐξέθηκεν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ἀφορᾷ τὴν ναυτικὴν τῆς Ἑλλάδος τάξιν καὶ ἐλαφρύνει αὐτὴν ὁπωσοῦν ἀπὸ τὸν βαρὺν ἐπὶ τοῦ εἰσαγομένου ξύλου καὶ σίτου δασμόν, ἐπιβαλλόμενον σύμφωνα μὲ τὸν νόμον περὶ τῆς τελωνικῆς ἐπὶ τῶν σίτων κλίμακος· ὅτι ἡ πρότασις αὕτη συνάδει μὲ τὸ πνεῦμα τῆς Βουλῆς νὰ μετριάσῃ τὸ βάρος τῶν ὑπερόγκων φόρων, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ χορηγῶνται ὁλίγα αὐτῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν δημοσίων ἀναγκῶν ἄνευ καταθλίψεως· καὶ ὅλαβος τοῦ φορολογουμένου σκοπὸς ὅττις ὡδήγησε τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ φορολογίας Νόμου νὰ ψηφίσῃ ἐπὶ διαφόρων προϊόντων ἀτέλειαν ἢ ἔκπτωσιν φόρων, ἀλλ' ἡ ἀτέλεια αὕτη ἢ ἔκπτωσις ἀπέβλεπε τὴν γεωργικὴν καὶ τὴν ποιμενικὴν τάξιν. Ὅτι ἐκτὸς τῶν τάξεων τούτων ὑπάρχει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλη τάξις ἐπίσης σημαντική, μᾶλλον χρήσιμος διὰ τὴν μέλλουσαν τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξιν, ἡ ναυτικὴ τάξις. Ἡ τάξις αὕτη ἐκτὸς τῆς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος χρησιμότητός της, δίδει σήμερον τὴν ὕπαρξιν καὶ ἀνάπτυξιν εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάρτηται κυρίως τὸ μέλλον αὐτῆς. Ἡ φυσικὴ δραστηριότης καὶ ταχύτης, καθ' ἣν ἀναπτύσσεται καθ' ἑκάστην τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικόν, ἐγγυᾶται εἰς τὸν τόπον τοῦτον μέλλον καὶ ἐλκύει τὰ ἐλέμματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου· διὰ τοῦ ναυτικοῦ δὲ τούτου ἀναπτυσσόμενον τὸ ἐμπόριον, φέρει εἰς ἄμεσον συνάφειαν τὸ ἔθνος μὲ τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης καὶ ἀνατολῆς κράτη, ἐνισχύει τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις καὶ εἰσάγει εἰς τὸ ἐσωτερικὸν κέρδη

ανώτερα και αὐτῶν τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο ἄλλα ἔθνη μικρὰ καὶ ἀσθενῆ, ὡς τὸ Ἑλληνικόν, στερούμενα ναυτικοῦ καὶ περιοριζόμενα εἰς μόνα τὰ ἐσωτερικὰ των προϊόντα μένουσι πρὸ χρόνων ἀφανῆ, ἕνεκα δὲ τῶν ἀναμφισβητήτων τούτων ἀλη-θειῶν ὀφείλεται ἰδιαιτέρα προστασία καὶ ἐνίσχυσις εἰς τὴν ναυ-τικὴν τάξιν. Ἐν τούτοις ἡ τάξις αὕτη εὑρίσκεται εἰς τὴν χειρο-τέραν παρ' ἄλλοτε οἰκονομικὴν κατάστασιν, οἱ ναῦται μὴ ἔχοντες ποσῶς κτήματα, τρέφονται ἀπὸ τὰ λοιπὰ τῆς Ἑλλάδος προϊόντα ἐκτὸς τοῦ σίτου, τὸν ὁποῖ ν εἰσάγουν ἐξωτερικῶς, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἤδη ἐπιβάλλεται δασμὸς 10 λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου κιλοῦ μέχρι τῶν 1842 ηὐξήθη εἰς λεπτὰ 40 καὶ ἔκτοτε μέ-χρι τοῦδε προσδιορίζεται κατὰ τὴν τελωνιακὴν κλίμακα τοῦ σίτου, καὶ ὁ δασμὸς ἀντέβη μέχρι τῶν δύο δραχμῶν, ποσὸν ἴσον τῆς τιμῆς καθ' ἣν ἀγοράζεται ἀπὸ τὸν ναύτην ὁ σῖτος. Ἡ πρότασις αὕτη οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν γεωργίαν, οὐδὲ προσβάλλει αὐτὴν ἡ παραδοχή της διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ξένου σίτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν γένῃ, ἡ ναυτικὴ τάξις ἐξο-δεύει ξένον σῖτον. Οἱ ναῦται λαμβάνοντες εἰς προκαταβολὴν ἓν μηνιαῖον τοῦ μισθώματός των διὰ τὰ ἔξοδα τῆς οἰκογενείας των, ἀποπληρόνονται κατὰ τὴν ἐπάνοδόν των, φέροντες τὰ χρή-ματά των εἰς σῖτον πρὸς διατροφὴν τῆς οἰκογενείας των· ἐπο-μένως ὅσις δασμὸς καὶ ἂν ἐπιβληθῇ, οἱ ναῦται θέλουσι τρέφεσθαι ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν σῖτον, ὥστε ποσῶς ἡ ἐσωτερικὴ παραγωγὴ τοῦ σίτου δὲν θέλει πάθει. Εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἐτέθησαν οἱ ἀναγ-καῖοι ὅροι πρὸς περιστολὴν ἐνδεχομένων καταχρήσεων δικαιου-μένου ἑκάστου ναύτου νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ δασμοῦ μόνον ἐπὶ 40 κιλῶν σίτου, ποσὸν θεωρηθὲν ἀναγκαῖον διὰ τὴν διατροφὴν οἰκογενείας τινὸς καὶ μάλιστα ναυτικῆς, κατανάλι-σκούσης πλειότερον σῖτον· ἐδόθη δὲ τὸ δικαίωμα τῆς ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰσαγωγῆς τοῦ ποσοῦ τούτου, διότι τοιουτοτρόπως εἰσάγεται καὶ ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι δύσκολος ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Νόμου, ἡ δὲ εἰσαγωγὴ θέλει γίνεσθαι διὰ τοῦ ἰδίου ναύτου αὐτο-προσώπως καὶ διὰ πλοίου Ἑλληνικῆς σημαίας. Τὸ κατάλληλον καὶ τὴν χρησιμότητα τῆς προτάσεως ταύτης ἐπεξηγήσεν ὁλό-κληρος ὁ τύπος καὶ μόνον δύο ἀντιρρήσεις ἐπέφερεν ἑρμηνεῖς εἰς α) ὅτι εἶναι δύσκολος ἡ διάκρισις τοῦ εἰσαγομένου σίτου, ἂν ἦναι ξενικὸς ἢ ὄχι, καὶ β) ὅτι οἱ ναῦται δὲν θέλουσιν ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸν Νόμον ἀφοῦ μένων τῶν πλοιάρχων τὴν διὰ τῶν πλοίων μεταφορὰν τοῦ σίτου. Τὸ πρῶτον λύεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ κειμένου τοῦ Νόμου. Περὶ δὲ τῆς διὰ τῶν ἰδίων πλοίων μεταφορᾶς τοῦ

σίτου τῶν ναυτῶν δὲν μένει οὐδεμία ἀμφιβολία, διότι οἱ πλοί-αρχοι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῶσιν ἐκπλήρωσιν συνηθείας, ἀνέκαθεν καθιερωμένης καὶ περιεχομένης σιωπηλῶς πῶς εἰς τὸ συναλ-λαγμα τῆς μισθώσεως τοῦ ναύτου.

Προκαλεσθείσης παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως, κατὰ τὸ 47 ἄρθρον τοῦ Κανονισμοῦ, οὐδεὶς τῶν Βουλευτῶν ἠγόρευσεν κατ' αὐτῆς.

Ἑπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν ὡς συζητητέαν καὶ ἀπεφάσισε τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτῆς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς συ-νεδριάσεως τὸ ὁριζόμενον ἀπὸ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς πα-ρελθούσης συνεδριάσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3. μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΒ'.

τῆς 17 Μαΐου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακο-σιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 75 καὶ ἀπόντων 26, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρία-σιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα γε-νόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέ-δρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως εἶχεν ὁρισθῇ κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιω-μάτων τῶν εἰς τὰ μητρῶα καθωμολογημένων, ἀλλὰ μὴ δυναμένων τῶν Ὑπουργῶν νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συνεδρίασιν ἕνεκα τῶν ἐπικειμένων ἐργασιῶν διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ γενικοῦ Ταχυδρό-μου, ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν της εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, θεωρηθείσης ἀναγκαίας τῆς παρουσίας τῶν Ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν, παρεδέχθη τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Ζ'. τμήματος ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν τοῦ τμή-ματος περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐπαναληπτικῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας, ἔχουσαν οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

τοῦ Ζ. Τμήματος τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Αἰγιαλείας.

Πρὸς τὴν Βουλήν

α Τὸ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας Ζ Τμῆμα συγκείμενον ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων τοῦ τε Προέδρου Α. Μαυρομιχάλη, τοῦ γραμματέως Στεφανοπούλου καὶ τῶν λοιπῶν.

Συνελθὸν σήμερον τῇ 17 Μαΐου τ. ε. 1845 ἐν τῷ κατὰ τὸ Βουλευτήριον δωματίῳ του, ἤκουσε μετὰ προσοχῆς τὰ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης διορισθέντα μέλη του τοὺς Κ. Κ. Χατζίσκον, Γουζούασην καὶ Στεφανόπουλον ὑποβαλόντα τὸ ἐξαγόμενον τῆς ἐνεργηθείσης παρ' αὐτῶν ἐπεξεργασίας μετὰ τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὴν διαφόρων ἐν τῷ φακέλλῳ τῆς ἐκλογῆς ἐγγράφων, ἔχον ὡς ἑρεξῆς.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς περὶ ἐπαναλήψεως τῆ. ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Αἰγιαλείας διέταξε τὸν Διοικητὴν Ἀχαΐας νὰ προκαλέσῃ νέαν ἐκλογήν, εἰς μὲν τοὺς δήμους Αἰγίου καὶ Αἰγείρας διὰ τῆς ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἐκλεκτικοῦ καταλόγου ἐπαναλήψεως τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν, εἰς δὲ τὸν δῆμον Βουρῶν διὰ τῆς ἀνανεώσεως μόνων τῆς ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπάρχοντος ὁριστικοῦ καταλόγου.

Ἀπὸ τὴν κατάσχεσιν τῶν ἐκλογικῶν ἐγγράφων, ἐξεταζομένων σχετικῶς μὲ τὰς ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς ἐνστάσεις, ἐξάγονται τὰ ἀκόλουθα.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Αἰγίου.

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος μὲ ὀνόματα 1393 ψηφοφόρων συνετάχθη τὴν 28 Φευρουαρίου 1845. εἶναι ὑπογεγραμμένος ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ συνάμα ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους καὶ ἱερεῖς. ἡ κλήρωσις της ἐπὶ τῶν παραπόνων ἐπιτροπῆς ἐνηργήθη τὴν 3 Μαρτίου τ. ε. καὶ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς μέλη αὐτῆς οἱ Κ. Κ Λέων Μεσσηνέζης, Δημήτριος Μελετόπουλος, Δημήτριος Ἀθανασίου, Χρ. στόδουλος Μελετόπουλος καὶ Κωνστ. Παπαχριστοδουλόπουλος, ὡς διαλαμβάνει ἡ περὶ τούτου ἔκθεσις, ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ὅλα τὰ ἁρμόδια κατὰ Νόμον πρόσωπα καὶ τὸν δήμαρχον.

Ἡ πρὸς παραδοχὴν παραπόνων καὶ ἀντιρρήσεων προθεσμία διετηρήθη κατὰ Νόμον.

Ἡ πρὸς σύστασιν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου κλήρωσις ἐγένετο τὴν 18 Μαρτίου συνελθόντος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Αἰγίου ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Δημάρχου σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθ. 12 τοῦ

περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου. τὴν δὲ 20 Μαρτίου ἔδωκαν τὸν νενομισμένον ὅρκον ἅπαντα τὰ κληρωθέντα πρὸς σύστασιν τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου μέλη, ἐκτὸς τῶν δύο παραιτηθέντων Δημητρίου Φραγκοπούλου καὶ Δημητρίου Γεωργοπούλου, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἔλαχον μέρος οἱ κατὰ σειρὰν δύο πρῶτοι παραπληρωματικοὶ Σπῦρος Παπαδόπουλος, καὶ Γεώργιος Μελετόπουλος, ὡς ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὴν ἐπὶ τούτου συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν, ὑπογεγραμμένην ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀναφερομένους εἰς αὐτὴν κληρωθέντας ἐνόρκους· κατὰ δὲ τὴν 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔκαμεν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν του καὶ ἐξακολούθει τακτικῶς ἐργαζόμενον μέχρι τῆς 24 Ἰουνίου, ὅτε δὲν ἐνεφανίσθησαν πέντε ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν αὐτοῦ, καὶ δύο ἐκ τῶν παραπληρωματικῶν. ἀναβαλόντων τῶν λοιπῶν συναθροισθέντων ἐνόρκων τὰς τακτικὰς ἐργασίας τοῦ Δικαστηρίου μέχρι τῆς 26 Μαρτίου, ὅτε ἔλαβον μέρος οἱ κατόπιν τῶν μὴ ἐμφανισθέντων, καὶ τοι προσκληθέντων διὰ τακτικῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς, παραπληρωματικοί. Τὴν 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀγνοθέντων ὡς ἐφέδρων τῶν πέντε τακτικῶν μελῶν τοῦ ὁρκωτικοῦ τούτου δικαστηρίου, οἷον, οἱ Κ. Κ. Ἀλέξιος Ἰγγλέσης, Ἀργύρης Παπαγαθόπουλος Δημήτριος Χρυσάνθου, Κανγ. Παπαχριστοδουλόπουλος καὶ Μιχαὴλ Μαυρίκης, ἐπίσης καὶ τὰ παραπληρωματικὰ αὐτοῦ μέλη, οἱ Κ. Κ. Παναγιώτης Κωνσταντίνου, καὶ Πέτρος Σταθακόπουλος, καὶ μὴ ἐμφανισθέντων εἰς τὸ προσδιορισθὲν ἐν τῷ δημαρχιῷ καταστήματι δωματίων τῶν συνεδριάσεων τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου πρὸς ἐκδίκασιν τῶν παρουσιασθεισῶν ἐνστάσεων καὶ ἀντιρρήσεων, ἔλαβον μέρος τὰ παραπληρωματικὰ αὐτοῦ μέλη πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ τοῦ δικαστηρίου, ἤτοι οἱ Κ. Κ. Δημ. Τζίρος. Ἀλέξανδρος Ἀσημακόπουλος, Πανάγος Κλευδιάς, Θεόδωρος Μπιτζάκος καὶ Σταῦρος Σταυρόπουλος, οἵτινες καὶ ἔδωκαν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου Αἰγίου καὶ τοῦ ἱερέως. τὸν κατὰ τὰς ἀπὸ 30 Μαρτίου 1844 ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τροποποιημένον ὅρκον.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀποφάσεων τὰς ὁποίας ἐξέδωκε τὸ δικαστήριον τοῦτο τῶν ἐνόρκων εἶναι α) ἡ ἐγγραφὴ εἰς τὸν κατάλογον 159 δημοτῶν ὡς ἱκανῶν, παραλειφθέντων, καὶ β) ἡ ἐξάλειψις 170 ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων, ὡς ἀκτημόνων, φραιρίων, ἀνηλίκων, ὑπεξουσίων καὶ ἀλλοδημοτῶν. ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιδιορθωθεὶς ὁ κατάλογος, ἐκυρώθη ὁριστικὸς μὲ ὀνόματα 1379 ψηφοφόρων.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐκλογέων ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὰς ὡρισθείσας ψηφοφόρους ἡμέρας 1264, διενεργηθείσης τῆς

ψηφοφορίας ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα· ἀπὸ δὲ τὸ πρωτόκολλον τῶν πράξεων τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῆς ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκλογῆς Αἰγίου ἐπαρουσιάσθησαν αἱ ἐφεξῆς ἐνστάσεις εἰς τὴν ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπήν· 1) ἡ τοῦ Ἀναστασίου Λόντου· 2) ἡ τοῦ Σωτήρη Χρυσανθοπούλου· 3) ἡ τοῦ Α. Χρυσανθοπούλου· 4) ἡ τοῦ Π. Κουμπογιαννάκη· 5) ἡ τοῦ Μ. Πολυμαχοπούλου· 6) ἡ τοῦ Α. Ἰγκλέση καὶ 7) ἡ τοῦ Νικολαΐδου, δι' ὧν οἱ ἐνιστάμενοι θεωροῦσι τὴν ἐκλογὴν ὡς παράνομον διὰ τοὺς ἐφεξῆς κυρίως λόγους· διότι κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρ. 29 καὶ 30 τοῦ Συντάγματος δὲν διετάχθη ἐντὸς δύο μηνῶν ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας· διότι ὁ Ἀγόρης Παπασταθόπουλος ἀπερχόμενος νὰ ἐκπληρώσῃ χρέη ἐνόρκου ἐξωλίσθη ἀπὸ ἀστυνομικὸν ὑπάλληλον· διότι ὁ Ἰωάννης Ἀθανασίου κατεβιβάσθη κακῶς ἀπὸ τὸ δημοτικὸν κατάστημα παρὰ τοῦ Ἀναγασίου Μπογδάνου καθ' ἣν στιγμὴν ἐνήργει ἐνστάσεις καὶ ἀντιρρήσεις· διότι ὁ δήμαρχος Αἰγείρας ἐπαύθη τῆς θέσεώς του πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτυχίας τῶν ὑπουργικῶν ὑποψηφίων· διότι ἐσυστήθη ἐθνοφυλακὴ καὶ συνεκεντρώθη στρατιωτικὴ δύναμις παραβιάσασα τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῶν ψηφοφόρων· διότι 171 κατ' ὄνομα, ἔχοντες τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τὸ ἐστερήθησαν, 97 ἔτι ἀνήκοντες εἰς ξένην ἐπαρχίαν ἐψηφοφόρησαν, ἔτι 216 ἀνίκανοι, ἀκτήμονες, ὑπεξούσιοι καὶ ἀνήλικες ἐψηφοφόρησαν· διότι 165 ἔχοντες τὰς ἰδιότητας τοῦ ψηφοφόρου παρελείφθησαν ἀπὸ τὸν κατάλογον· διότι ὁ κατάλογος τῶν ψηφοφόρων περιέχει σφάλματα· διότι ὁ δήμαρχος Αἰγιέων τὸν ἐφύλαττεν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ δὲν παρέδωκεν αὐτὸν ἐπισήμως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μαζὶ μὲ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου, καὶ διότι ὁ δήμαρχος μόνος του ἔβριπτε τὰ ψηφοδέλτια εἰς τὴν κάλπην κτλ.

Κατὰ τῶν ἐνστάσεων τούτων ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς τῆς κάλπης, καὶ ἐπίσης οἱ ψηφοφόροι Γ. Λύτος, Σπῦρος Χρυσανθακόπουλος, καὶ Ἀλέξανδρος Μεσσηνίζης ἐπέφερον ἀντιρρήσεις, δι' ὧν κηρύττουσιν ὡς ψεύδη ἀνύπαρκτα, καὶ ἀνυπόστατα τὰ κατὰ τῆς ἐκλογῆς ἐκθετόμενα· ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἐνηργήθη καθ' ὅλην τὴν τάξιν καὶ νομιμότητα· ὅτι ἡ παρομικρὰ βία καὶ παραβίασις τύπων δὲν ἔλαβε χώραν· ὅτι ἡ ἐθνοφυλακὴ ἐσυστήθη πρὸς καταδίωξιν τῆς ζωοκλοπῆς· ὅτι οἱ ἀνακρερόμενοι 216 ὡς ἀνίκανοι ὑπάρχουσιν ἱκανοὶ ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον προσόντα· ὅτι καὶ περὶ τῶν λοιπῶν, περὶ ὧν διϊσχυρίσθησαν οἱ ἐνιστάμενοι, ἄλλους μὲν ὅτι παρελείφθησαν ὡς ἱκανοί, καὶ

ἄλλους ὅτι ἐνεγράφησαν ὡς ἀνίκανοι δὲν βασίζονται οἱ λόγοι των εἰ, τὸ δίκαιον καὶ νόμιμον· ὅτι τὸ ὁρκωτικὸν δικαστήριον εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν εἶναι τὸ ἁρμόδιον, καὶ αὐτὸ ἀπεπεράτωσε τὰς ἐργασίας του ἐν οἰκείῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον.

Ἀπὸ τὸ πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας βεβαιοῦται τὸ ἀλόμαντον τῆς κάλπης, καὶ οὐδεμία ἐπ' αὐτοῦ ἐγένετο ἔνστασις.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Αἰγείρας.

Ὁ ἐκλεκτικὸς κατάλογος τοῦ δήμου τούτου μὲ ὀνόματα 528 συνετάχθη τὴν 4 Φευρουαρίου 1845, εἶναι ὑπογεγραμμένος ἀπὸ τὸν δήμαρχον καὶ συνάμα ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς παρέδρους καὶ ἱερεῖς, προσετέθησαν δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν 13 Ἀπριλλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους καὶ 78 ψηφοφόροι κατὰ τὰς ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3 καὶ 4 ἀποράσεις τοῦ ὁρκωτικοῦ δικαστηρίου τοῦ ἰδίου δήμου.

Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς ἐργασίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔλαβε χώραν οὐδεμία ἔνστασις ἀξία λόγου, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν αὐτῆς ἤτοι τὴν δευτέραν ἡμέραν ἀφ' ἧς ἤρχισεν ἡ ψηφοφορία, δύω ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευούσης τὴν κάλπην ἐπιτροπῆς οἱ ΚΚ. Ἀποστ. Σταύρου καὶ Ἀγγελὴς Γεωργίου δὲν ἠθέλησαν νὰ προσυπογράψωσι τὴν ἀνήκουσαν ἐπὶ τοῦ πρωτοκόλλου πρᾶξιν, τὴν ὁποίαν ἔχουσι ὑπογεγραμμένα τὰ λοιπὰ τρία μέλη αὐτῆς καὶ ὁ δημαρχεύων πάρεδρος, μήτε κἂν μνείαν κάμνουσιν ἐν αὐτῇ τῶν λόγων δι' οὓς ἠρνήθησαν τὴν ὑπογραφήν· τοιουτοτρόπως καθ' ἑκάστην ἡ διαληφθεῖσα ἐπιτροπὴ διὰ τῆς πλειοψηφίας διῆλθε τὸ ἐπιφορτισθὲν παρὰ τοῦ Νόμου εἰς αὐτὴν ἔργον μέχρις ὅτου ἀπεπερατώθη ἡ ψηφοφορία τοῦ εἰρημένου δήμου.

Ὡς πρὸς τὸν δῆμον Βουρῶν.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν ἀναφερόμενον δῆμον δὲν ἐπρόκειτο κατὰ τὰ προαπορασισθέντα νὰ γίνῃ ἄλλη τις ἐργασία ἐκτὸς ἐκείνης τῆς ἐκλογῆς τῆς ἐφορευούσης ἐπὶ τῆς κάλπης ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ψηφοφορίας διὰ τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογήν· τὸ τμῆμα ἐπομένως, κύριοι, περιωρίσθη νὰ στήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὰς δύω ταύτας περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἀπὸ τὰ παρουσιασθέντα πρωτόκολλα καὶ πράξεις παρατηρεῖ, ὅτι ἐφυλάχθησαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν οἱ τύποι τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, ἐνηργήθη ἡ ἐκλογὴ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, αἱ σφραγῖδες ἐπὶ τῆς κάλπης δὲν ἠλλοιώθησαν, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ψηφοφορίας, μήτε ἔνστασίς τις φαίνεται εἰς τὰ ἐκλογικὰ ἔγγραφα τοῦ διαληφθέντος δήμου.

Μεταβαίνοντες ἐπομένως εἰς τὰς πράξεις τὰς ἀνορώσας τὴν ἐν γέ ει διαλογὴν τῶν ψήφων τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας, ἀπαντῶμεν τὰ ἑξῆς· ὅτι ἀποφασισθείσης τῆς ἐναρξεως τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων κατὰ τὴν 3 Μαΐου τ. ε. ἐν τῷ ναῷ τῆς Πανα γίας ἐν Αἰγίῳ, παρόντων ὅλων τῶν μελῶν τῶν ἐφορευουσῶν τας κάλπας τῶν δήμων τῆς ἐπαρχίας ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Διοικητοῦ Λχαΐας, ἠρίθη πρώτη ἡ κάλπη τοῦ δήμου Αἰγείρας καὶ πρὶν ἢ αὐτὴ ἀνοιχθῇ δύω μέλη τῆς ἐφορευούσης τὴν κάλπην ἐπιτροπῆς τοῦ δήμου τούτου παρέδωκαν ἓν πρωτόκολλον διαφόρων παρατηρήσεων, μεμίαν ἀναφορὰν καὶ ἕνα κατάλογον, ἅτινα διαλαμβάνουσι τὰ ἀκόλουθα· καὶ πρῶτον ἐν τῇ ἀναφορᾷ ὅτι, ἡ πλειοψηφία τῆς ἐφορευούσης τὴν κάλπην ἐπιτροπῆς δὲν ἐσυγχώρησεν εἰς τὴν μειοψηφίαν μήτε τὸν κατάλογον τῶν ψηφοφορούντων νὰ παρατηρῇ, οὐδὲ νὰ καταγωρῇ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ τὰς ἐνστάσεις τῶν ψηφοφόρων, καὶ ὅτι διὰ ὅσας παρανομίας ἔβλεπον ὅτι ἐλάμβανον χώραν ἐνώπιόν των ἠναγκάσθησαν ἀκρατήσωσιν ἰδιαίτερον πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐσημείωνον καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφορησάντων, καθὼς καὶ τὰς δόλιους εἰς αὐτοὺς ἐνστάσεις μὲ τὰς γνωμοδοτήσεις των, καὶ ὅτι δὲν κρίνουσιν ἀπὸ σκοποῦ νὰ παρατηρήσωσιν ὅτι ἡ κάλπη ἐκείνη ἐνοθεύθη, ἐπειδὴ τὴν 25 Ἀπριλλίου εὑρέθησαν γα ασμέναι αἱ σφραγίδες, ἡ δὲ περὶ νοθεύσεως ἀπόδειξις εἶναι τότε ὅταν εὑρεθῶσιν εἰς τὴν κάλπην περισσότερα τῶν 203 ψηφοδέλτια, καὶ ὅτι ἡ ἐκλογὴ γεμεῖ παρανομιῶν καὶ παραδιάσεων.

Δεύτερον παρουσιάζεται ἓν πρωτόκολλον ψηφοφορίας τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν 25 Ἀπριλλίου, ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὰ μειοψηφοῦντα δύω μέλη, ἀρχίζοντα ἀπὸ τὸν ἀριθ. 136, καὶ σημειοῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ψηφοφορούντων ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς παρὰ τοῦ νόμου ὁρισθείσης τελευταίας τῆς ψηφοφορίας ἡμέρας, καὶ λήγοντα εἰς τὸν ἀριθ. 203.

Τρίτον παρουσιάζεται ἐπίσης ἓν πρωτόκολλον διαφόρων πράξεων ἐξ ὧν ἡ α) φέρει τὸν τύπον τῆς σφραγίδος τοῦ Ἀγγελῆ Γεωργίου, κάμνει λόγον περὶ τῆς μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς διαφωνίας λαβούσης χώραν πρὸ πρέπει νὰ μεταφερθῇ ἡ κάλπη, καὶ ἡ πλειοψηφία αὐτῆς ἀπεφάνθη καὶ τὴν μετέφερεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Νικολάου Κουβέλη κλ. ἡ β') ὅτι αἱ σφραγίδες εὑρέθησαν χαλασμέναι, τὸν ἐπαύριον κλ. ἡ γ') ὅτι ἐζήτησαν νὰ μεταφερθῇ ἡ κάλπη εἰς τὸν ναὸν πρὸς ψηφοφορίαν κατὰ τὴν 26 Ἀπριλλίου καὶ ἡ πλειοψηφία, ἐνῷ ἀπάντησαν ὅτι δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς, μετὰ λίγας ὥρας τὴν ὑπῆγεν καὶ ἤρξατο ἡ ψηφοφορία κτλ. κτλ.

καὶ οὕτω καθεξῆς ὑπάρχουσιν ἐν τῷ αὐτῷ πρωτοκόλλῳ τοιαῦτα πράξεις διάφοροι, τὰς ὁποίας τὸ τμῆμα παραλείπει χάριν συντομίας, καὶ διότι δὲν εὑρῆκεν εἰς αὐτὰς ἀξιόλογόν τι εἰμὴ τὰ αὐτὰ ὅσα προεξέθησαν.

Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὸ πρωτόκολλον τῶν ἐφορευσῶν τὰς κάλπας τῆς ἐπαρχίας ἐπιτροπῶν, παρεκρίθη παρ' αὐτῶν ἐνώπιον καὶ τοῦ Διοικητοῦ Λχαΐας ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος κάλπη, καὶ εὑρέθησαν αἱ ἐπ' αὐτῆς ἐπισημ ι καὶ ἰδιωτικαὶ σφραγίδες ἄθικτοι καὶ ἀλύμαντοι, ἐπομέ ως ἠνεώχθη καὶ ἐξήχθησαν τὰ ψηφοδέλτια, ἅτινα εὑρέθησαν 383 τὸν ἀριθμὸν τὰ πάντα μονογραφημένα παρὰ τοῦ Προέδρου, εὑρέθησαν δὲ καὶ 3 ἀμονόγραφα, ἐπ' ὀνόματοι τῶν Κ. Κ. Δημητρ. Μελετοπούλου καὶ Δημητρίου Ὀρεινοῦ, τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἐλογίσθησαν εἰς ὄρτλος αὐτῶν, εὑρέθη δὲ καὶ ἓν τεμάχιον χάρτου εἰς σχῆμα ψηφοδελτίου, μονογραφημένον μὲν παρὰ τοῦ προέδρου μηδὲν δὲ ἐγγεγραμμένον ἐν αὐτῷ οὐδὲν ὄνομα.

Ἐκ τῶν εὑρεθέντων καὶ παραδεχθέντων 383 ψηφοδελτίων

	ἔλαβε ψήφους
Ὁ μὲν Κ. Δ. Μελετόπουλος	363
Ὁ δὲ Κ. Δ. Ὀρεινὸς	362
Ὁ Κ. Λ. Χρυσανθόπουλος	21
Ὁ Κ. Λλ. Ἰγκλέσης	19
Ὁ Κ. Ἰω. Μουστάκης	1

Ἐρέθη ἀκολούθως ἡ κάλπη τοῦ δήμου Βουρῶν, καὶ ἀφοῦ αἱ ἐπ' αὐτῆς ἐπίσημοι καὶ ἰδιωτικαὶ σφραγίδες εὑρέθησαν ἀλύμαντοι καὶ ἀβλαβεῖς ἠνεώχθη καὶ αὕτη, καὶ ἐγένετο ἔναρξις τῆς διαλογῆς τῶν ἐν αὐτῇ ψήφων.

Ἐξήχθησαν ἐπομένως ψηφοδέλτια 253, ὅσα εὑρίσκει ὁ κατάλογος τῶν ψηφοφορησάντων, εὑρέθη δὲ καὶ ἓν ψηφοδέλτιον ἀμονόγραφον, ἐπ' ὀνόματι Δημ. Μελετοπούλου καὶ Δημητρ. Ὀρεινοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλογίσθη εἰς ὄρτλος των.

Ἐκ δὲ τῶν ψηφοδελτίων 253. ἔλαχον ὡς ἑξῆς.

Ὁ μὲν Κ. Δ. Μελετόπουλος	ψήφους	186
Ὁ δὲ Κ. Δ. Ὀρεινὸς	»	186
Ὁ Κ. Λ. Χρυσανθόπουλος	»	67
Ὁ Κ. Λλ. Ἰγκλέσης	»	67

Πρὸ τῆς ἀποσφραγίσεως τῆς μνημονευθείσης κάλπης δύω ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευούσης ἐπιτροπῆς ὁ Θ. Κυριακίδης καὶ ὁ Λ. Γεωργίου παρακατέθηκαν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ὅτι δὲν ἐσυγχωρήθη εἰς τὸν Δῆμον Σουβαρίτην ὁ Ζαγόπουλος νὰ ψηφοφορήσῃ, ἐγγεγραμμένον ὄντα εἰς τὸν κατάλογον· εἰς τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν περιέ-

κλειον καὶ ἀναφορὰν τοῦ Κ. Πολιτοπούλου ὡς παρουσιασθεῖσαν εἰς τὴν ἐφορεύουσαν τὴν κάλπην ἐπιτροπὴν καὶ μὴ παραδεχθεῖσαν.

Τὰ διαληφθέντα μέλη ἀνέφερον ἀρίστως ὅτι ἡ προκειμένη ἐκλογὴ ἐνηργήθη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς βίας καὶ τῶν ἀπειλῶν κλπ ὁ δὲ Διοικητὴς τὰ προσεκάλεσε νὰ ὁρίσωσιν ἀκριβῶς τὰς ἀπειλὰς ταύτας, ἀλλ' ἀφ' ὅσα ἐπέφερον δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀποδείξωσιν εἰμὴ ὅτι εἷς τινας δὲν ἐσυγχωρήθη νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἀφοῦ ἐψηφοφόρησαν, καὶ εἰς ἄλλους ὅτι ἠπειλοῦντο ὅτι θέλουσι ζαλῆ τὰ τέκνα των νεοσύλλεκτοι.

Ἀκολούθως ἐφέρθη ἡ κάλπη τοῦ δήμου Αἰγίου. καὶ ἀφοῦ ἐξετάσθησαν καὶ εὑρέθησαν αἱ ἐπ' αὐτῆς ἐπίσημοι καὶ ἰδιωτικαὶ σφραγῖδες ἀλώβητοι καὶ ἄθλασεις ἠνεώχθη καὶ αὕτη, ἀρξαμένης τῆς διαλογῆς τῶν ἐν αὐτῇ ψηφοδελτίων.

Βξαχθέντων ἁπάντων τῶν ψηφοδελτίων, εὑρέθησαν ψηφοδέλτια μονογραφημένα παρὰ τοῦ προέδρου 1268, ἐν ᾧ ὁ κατάλογος παριστάνει ψηφοφορήσαντας 1264· ἐρωτηθεὶς ὁ πρόεδρος τῆς ἐφορευούσης τὴν κάλπην ἐπιτροπῆς διὰ τὸν πλεονασμὸν τῶν τεσσάρων ψηφοδελτίων, ἀπήντησεν ὅτι τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ψηφορίας συνέρρευσε πλῆθος ψηφοφόρων καὶ εἶναι ἐπόμενον νὰ παρέλειψεν ὁ Γραμματεὺς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἐκ δὲ τῶν 1268 ψηφοδελτίων ἔλαχον	ψήφους
Ὁ μὲν Κ. Δημ. Μελετόπουλος	1092
Ὁ δὲ Κ. Δημ. Ὀρεινὸς	1088
Ὁ Κ. Λ. Χρυσανθόπουλος	178
Ὁ Κ. Ἀλ. Ἰγκλέσης	175

καὶ ἄλλοι ὀλιγωτέρας.

Μετὰ ταῦτα, τὰ δύω μέλη τῆς ἐφορευούσης τὴν κάλπην τοῦ δήμου Αἰγίου ἐπιτροπῆς οἱ Κ. Κ. Ἰωάννης Χαραλάμπης καὶ Ἰω Ἀθανασίου κατεχώρισαν τὰς αὐτὰς παρατηρήσεις καὶ δ.ισχυρισμοὺς κατὰ τῆς ἐκλογῆς εἰς τὸ μνησθὲν τῆς διαλογῆς πρωτόκολλον τοῦ δήμου Αἰγίου, αἵτινες προανεφέρονται εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἱστορικὸν τοῦ δήμου Αἰγίου, ἡ δὲ πλειονοψηφία τῶν ἐφορευουσῶν ἐπιτροπῶν ἐπερυλάχθη νὰ κάμῃ ἐγγράφως τὰς ἀντιπαρατηρήσεις της, ὡς καὶ ἐγένετο ἰδιαίτερον πρωτόκολλον.

Ἡ ἀνακεφαλαίωσις τοῦ ὅλου ἀποτελέσματος τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων τῶν τριῶν δήμων Αἰγίου, Αἰγείρας, καὶ Βουρῶν, τῶν ἀπαρτιζόντων τὴν ἐπαρχίαν Αἰγιαλείας, εἶναι ἡ ἀκόλουθος.

α') Ὁ Δημήτριος Μελετόπουλος ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγίου ψήφους	1092
Ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγείρας . . .	363
Ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν δῆμον Βουρῶν . . .	186
	1641
β') Ὁ Δημήτριος Ὀρεινὸς ἀπὸ τὸν Δῆμον Αἰγίου ψήφους	1088
Ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγείρας . . .	362
Ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν δῆμον Βουρῶν	186
	1636
γ') Ὁ Λ. Χρυσανθόπουλος ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγίου ψήφους	178
Ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγείρας . . .	21
Ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν δῆμον Βουρῶν . . .	67
	266
δ') Ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Ἰγκλέσης ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγίου ψήφους	175
Ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν δῆμον Αἰγείρας . . .	19
Ὁ αὐτὸς ἀπὸ τὸν δῆμον Βουρῶν . . .	67
	261

καὶ ἄλλοι τινες ἀνὰ μίαν καὶ μόνην ψῆφον ἕκαστος.

Κατὰ συνέπειαν δὲ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως ταύτης ἀναδεικνύονται ὡς Βουλευταὶ, διὰ ἀπολύτου πλειονοψηφίας, οἱ κύριοι Δημήτριος Μελετόπουλος καὶ Δημήτριος Ὀρεινός.

Ταῦτα, κύριοι, ἐξήχθησαν ἀπὸ τοὺς παρουσιασθέντας φακέλλους τοὺς ἀφορῶντας τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας· ἐκτὸς δὲ τῶν ἐγγράφων τούτων ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸ τμῆμα τὴν 15 τρέχοντος μηνὸς καὶ τέσσαρες πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφοραὶ διαφόρων κατοίκων· ἡ μὲν ἀπὸ 150 περίπου ὑπογραφὰς δημοτῶν Αἰγείρας, προσυπογεγραμμένη ἀπὸ δύο παρέδρους καὶ δύο ἱερεῖς· ἡ δὲ ἀπὸ δημότας Αἰγίου μὲ ὑπογραφὰς 160 περίπου· ἡ τρίτη ἀπὸ ἐπίσης κατοίκους Αἰγείρας μὲ 80 περίπου ὑπογραφὰς· καὶ ἡ τετάρτη ἀπὸ 160 περίπου ὑπογραφὰς ἐκ μέρους κατοίκων τῆς ἐπαρχίας Αἰγιαλείας· ἅπασαι δὲν προσθέτουν τι περισσότερον ἀφ' ὅσα προελέχθησαν κατὰ τῆς ἐκλογῆς Αἰγίου εἰμὴ ὅτι τὰς ψήφους των δίδουσι πρὸς τοὺς μειοψηφοῦντας, Χρυσανθόπουλον καὶ Ἰγκλέσην· μήτε ἐπιστημότητα τινα φέρουσιν ὡς πρὸς τὴν γνησιότητά των.

Ὁ δὲ διοικητὴς Ἀχαΐας Κ. Οἰκονομίδης διὰ τοῦ ἀπὸ 4 Μαΐου ἐγγράφου του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, δι' οὗ διευθύνει τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς, ἀναφέρει ὅτι, αὐτόπτης τῶν πραγμάτων, βεβαιοῖ μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον ὅτι αἱ προκείμεναι ἐκλογαὶ ἔβαινον καὶ ἐπεραιώθησαν μὲ ὅλης τῆς ἀπαιτουμένης τάξεως, ἡσυχίας καὶ νομιμότητος· ὅτι αἱ προσενεχθεῖσαι ἐνστάσεις κατὰ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς δὲν ὑποστηρίζονται ἀπὸ τὸν Νόμον οὐδὲ ἐπέφεραν οἱ ἐνιστάμενοι κἀμμίαν ἀπόδειξιν, τὰ δὲ γεγονότα παντοίως δι' ἐπανειλημμένων ἀναφορῶν παράπονα εἶναι λόγοι κενοὶ τῶν ἀποτυγχόντων κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπιδόξων Βουλευτῶν· ὅτι οὐδὲ μία βία, οὐδεμία ἐπέμβασις ἔλαβε χώραν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπηρεάσωσι τὰς συνειδήσεις τῶν ἐκλογέων, καὶ ὅτι οἱ ἀναδειχθέντες Βουλευταὶ εἶναι τὸ ἀπρόσκοπτον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεπηρέαστον θελήσεως τῶν πολιτῶν.

Τὸ τμῆμα ἔχον ὑπ' ὄψιν του τὰ ἀνωτέρω, καὶ θεωροῦν ὅτι ἀπὸ τὰς γενομένας ἐνστάσεις δὲν ἐξάγει ἰσχυρόν τινα ἀκυρότητος λόγον, ἑπομένως ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπαρχίας, καθ' ὃν τρόπον θεωρουμένη, εἶναι ὑπὲρ τῶν Κ. Κ. Μιλετοπούλου καὶ Ὀρεινοῦ.

Ὅτι ἡ ἐπαρχία ἔχουσα τὸν ἀνάλογον πληθυσμὸν ἠδύνατο νὰ ἀποστείλῃ δύο Βουλευτάς.

Γνωμοδοτεῖ

Νὰ ἀποφασισθῇ ὡς ἔχουσα κῦρος ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας Λίγιαλείας καὶ νὰ κηρυχθῶσι νόμιμοι αὐτῇ Βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Δημήτριος Μιλετόπουλος καὶ Δημήτριος Ὀρεινός, οἵτινες ἔχουσι καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα τῆς βουλευτικῆς ἱκανότητος.

Ὁ Πρόεδρος Α. Π. Μαυρομιχάλης.

Τὰ μέλη.

Ν. Μπούκουρας
Χρ. Καπιτανάκης
Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Δ. Χατζίσκος
Π. Δ. Καμπάνης.
Πετρ. Κώς. Τζαμάλας
Ἀγγελ. Γουζούασης.
Γεώργ. Κανδύλης.
Ι. Κλήμακας

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτὰς διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἀκολούθως μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν ὁ Πρόεδρος, ὁρίσας ὡς ἀντικείμενον τῶν προσεχῶν συνεδριάσεων τὸ ὡρισμένον διὰ τῆς χθεσινῆς διατάξεως τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων ἀντικείμενον καὶ ἀναγγείλας πρὸς τούτοις ὅτι θέλ-

εἰσαχθῇ αὔριον εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, ὡς εἰδοποίησαν περὶ τούτου οἱ Κύριοι Ὑπουργοί, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 11 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΜΘ'.

Τῆς 18 Μαΐου

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 85 ἀπόντων δὲ 16 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν, καὶ διέταξε νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ὑπεγράφησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ τῶν γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προεδρείου ὑποβληθείσῃ ἀναφορᾷ τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος Κ. Π. Βαρβιτσιώτου, ἐχορηγήθη εἰς τοῦτον τριακονθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ὁ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, κατόπιν εἰσαγαγὼν Ἐκκλησιαστικὸν περὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχέδιον εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ θρησκεία εἶναι τὰ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦντα εἰς πᾶν ἔθνος· ἡ Κυβέρνησις διαφόρους εἰς τὰ διάφορα ἔθνη λαβοῦσα μορφάς, παρέστη εἰς ταῦτα κατὰ ταύτας λυσιτελὴς καὶ προσδευτικὴ καὶ τοὐναντίον· ἡ ἐλευθερία, μία ταύτης μορφὴ, ὀνόματι γλυκεῖα καὶ πράγματι προαγωγικὴ, ὑποθάλπει πολλάκις ἐν αὐτῇ τοὺς καταβιβρώσκοντας τὸ κοινωνικὸν σῶμα σκώληκας, τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὁποίων διδάσκει ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν καὶ ἰδίως ἐκείνη τῶν προγόνων ἡμῶν, τῶν Ἀθηναίων· ἡ Μοναρχία, ἑτέρα ταύτης μορφὴ, φρουρουμένη ἀπὸ τὴν ἐλευθερίαν, καθίσταται διαρκὴς καὶ ὠφέλιμος, ἐνῶσα τὰ ἔθνη εἰς τὴν εὐδαιμονίαν· πρὸς τὸν σκοπὸν ὅμως τοῦτον συναπαιτεῖται καὶ ἡ θρησκεία ἡ καθαγιάζουσα καὶ ὁδηγοῦσα εἰς τὸν ἴδιον αὐτοῦ προορισμὸν τὸν ἄνθρωπον· μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς Συνταγματικῆς μοναρχίας καὶ τῆς εἰσαγωγῆς

πολλῶν ἄλλων Νομοσχεδίων ἀπελείπετο ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἐπιψήφισις τοῦ ἱερωτέρου αὐτῶν, τὸ ὁποῖον ἤδη εἰσάγεται· συνταχθὲν παρὰ τῶν εἰς τοῦτο ἁρμοδίων προσώπων ἀφορᾷ τὴν σύστασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τὰς σχέσεις τῆς ἐξουσίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ ἀνάπαλιν· ἀνέγνω δὲ τοῦτο καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Αἰτιολογικὴ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νόμου.

Κύριοι Βουλευταί.

Τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ὑποβαλλομένου εἰς τὴν συζήτησιν ὑμῶν ὑπόθεσις εἶναι τὰ *περὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἢ μᾶλλον τὰ περὶ τῶν σχέσεων τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς πρὸς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν.*

Μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ὁποίου τὸ 2 ἄρθρον εἶναι ἡ πάνδημος διακήρυξις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους περὶ τοῦ *ποία ἐστὶν ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος*, καὶ κατὰ πῶς διοικῆται πνευματικῶς, ἐπόμενον ἦτο νὰ προπολογηθῇ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰρημένου 2 ἄρθρου τὸ ὑπάρχον ἄχρι τοῦδε καταστατικὸν τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὀργανικὸν Διάταγμα 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1833. ἀλλὰ δὲν ἤρκει μόνον προπολογία ἁπλῆ· ἐπάναγκες ἦτο νὰ προστεθῶσι καὶ τινὲς διατάξεις, ἁρμοζουσαι τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἱερὸν χαρακτῆρα τῶν κληρικῶν, ὡς κατεχόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ θέσιν σεβαστήν, καὶ θεωρουμένων παρὰ τοῦ λαοῦ οὐ μόνον ὡς πατέρων, ἀλλὰ καὶ ὡς σεβασμίων συμβούλων, βοηθῶν, καὶ παρηγόρων εἰς τὰς ἀνάγκας τὰς θλίψεις καὶ τὰς ἐκ τῆς θείας ἡμῶν πίστεως ἐλπίδας του. Ὅθεν τὸ ὑπουργεῖον, ἀσχοληθὲν περὶ τοιαύτην ἐργασίαν, καὶ λαβὸν προηγουμένως καὶ τὴν γνώμην σεβασμίων ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου κλήρου, καὶ ἐγγράτων καὶ τροφίμων παιδείας τῆς τε θύραθεν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς, ὑποβάλλει εἰς τὴν συζήτησιν ὑμῶν τὸ παρὸν Νομοσχέδιον.

Τὸ 1. ἄρθρον, τὸ ὁποῖον εἶναι ὁ ὁρισμὸς περὶ τοῦ *ὁποία ἐστὶν ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ὀρθόδοξος ἐκκλησία, ἐκ τίνων συνίσταται καὶ ὑπὸ τίνων πνευματικῶς διεθύνεται*, ἐξετέθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προμνησθέντος 2 ἄρθρου τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος, ὅσον ἔπρεπε, καὶ ὅσον ἦτο δυνατὸν, καταλλήλως καὶ σαφῶς.

Εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ προτέρου καταστατικοῦ, τὸ διαλαμβάνον

περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς διοικούσης τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, περὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ αὕτη διαρκῶς καθεδρεύει, καὶ περὶ τῆς σφραγῖδος αὐτῆς, ἐκρίθη κατάλληλον νὰ γείνωσιν αἱ ἑξῆς προπολογίαι.

α) Ἠλλάγη ἡ φράσις *«ἡ ὑπερτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία κτλ.»* εἰς τὴν *«ἀνωτάτη ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ, ὑπάρχει Σύνοδος κτλ.»* οὐ μόνον διότι ἡ πρὸς τὰς κατὰ τόπον ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς σχέσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι ἡ αὐτὴ μὲ τὴν τῶν ὑποδεεστέρων ἐν τῷ Βασιλείῳ ἀρχῶν πρὸς τὰς ἀνωτέρας, ἀλλὰ καὶ διότι εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ὡς εἰς ἀνώτατον δικαστήριον ἐκκλησιαστικὸν ἀναφέρονται αἱ ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις διὰ πνευματικὰς ὑποθέσεις.

β) Εἰς τὴν ὀνομασίαν τῆς ἀρχῆς ταύτης προσετέθησαν αἱ λέξεις *τῆς ἐκκλησίας*, τουτέστιν, ἀντὶ *«Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος»*, ὡς ἦτο πρότερον, κατέστη ὂν τὸ, *«Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος»* διότι μόνη ἡ λέξις *Ἱερὰ* δὲν ἤρκει νὰ παραστήσῃ τὴν ἀρχὴν τὴν διεπούσαν τὰ τῆς ἐκκλησίας. Διὰ τοῦτο δὲ προσετέθη *«τῆς ἐκκλησίας»*, ἀμέσως μετὰ τὸ *«Ἱερὰ Σύνοδος»*, ὡς ἴδιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου χαρακτηριστικὸν, καὶ

γ) Παρελείφθη ὡς περιττὴ ἡ διάταξις τοῦ ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διατελεῖ ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διότι αἱ μετὰ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως σχέσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαγράφονται λεπτομερῶς εἰς ἰδιαίτερα ἄρθρα τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου.

Ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω προπολογίαι ἐμφαίνονται εἰς τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου.

Κατὰ μὲν τὸ καταστατικὸν τοῦ 1833, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σύγκειται ἐκ πέντε τακτικῶν (ὧν εἷς Πρόεδρος καὶ 4 Σύνεδροι) καὶ ἐκ δύω συμπληρωματικῶν μελῶν, διοριζομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ δὲ τρίτον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνοδικῶν μελῶν πραγματευόμενον, δὲν ἀποφαίνεται ὡρισμένως, ἐὰν 5 ἢ 3 ἀρχιερεῖς πρέπει νὰ συγκροτῶσι τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, διότι ἂν ἐξ ἑνὸς ἡ παρουσία πλειοτέρων μελῶν εἰς τὰς διασκέψεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ ἐπιδίκων πνευματικῶν ὑποθέσεων φαίνεται παρέχουσα πλειοτέρας ἀσφαλείας εἰς τοὺς δικαζομένους καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα δικαιολογεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν 5, ἐξ ἑτέρου ὅμως ἡ παρουσία 3 ἀντὶ 5 τακτικῶν μελῶν εἰς τὴν Σύνοδον δικαιολογεῖται ἐπίσης, οὐ μόνον διὰ τὸν λόγον, ὅτι εἰς τὰ ὀλιγομελέστερα σώματα αἱ ὑποθέσεις διεξάγονται ταχύτερον, ἀλλὰ καὶ διότι, ἐφ' ὅσον, διαρκούσης τῆς συνοδικῆς περιόδου

διαμένουσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βασιλείου τὰ συνοδικὰ μέλη, αἱ τούτων ἐπισκοπαὶ μένουσιν ἄνευ πνευματικῆς ἐπισκέψεως, καὶ προτιμώτερον φαίνεται νὰ μένωσιν τρεῖς ἀντὶ πέντε ἐπισκοπῶν ἀνεπίσκεπτοι. Εἰς ὑμᾶς ἀνήκει νὰ ἀποφανθῆτε ὡρισμένως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν μελῶν.

Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο προσετέθη ὡς ἀναγκαία ἡ διάταξις περὶ τοῦ ποῖοι τῶν ἐπισκόπων καλοῦνται εἰς τὴν ἀνωτάτην Ἀρχὴν τῆς ἐκκλησίας· καθότι μόνοι οἱ κανονικῶς διέποντες ἐπισκοπὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος ἀρχιερεῖς, ὡς ὅτε *δυνάμει συνοδικοί*, ἅμα ὅτε διαπιστευθῶσι τὴν πνευματικὴν διεύθυνσιν ἐπισκοπῆς τινος κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, μόνοι, λέγω, οὗτοι ἔχουσι τὴν ἱκανότητα νὰ γίνωνται καὶ *ἐνεργεῖα συνοδικοί*.

Ὡς ἀναγκαία ἐπίσης προσετέθη ἡ διάταξις περὶ τοῦ ὑπὸ τίνος ἀναπληροῦται ὁ *πρόεδρος ἀπών*, διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλωνται αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

Τὸ 4 ἄρθρον τοῦ προτέρου καταστατικοῦ ὥριζεν ἐνιαυσίαν ἑκάστην συνοδικὴν περίοδον. Ἐπέτρεπε δὲ καὶ τὴν ἐκ νέου ἐκλογὴν τῶν ἰδίων μελῶν ἐπὶ τὴν ἑπομένην περίοδον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐθεωρήθη πολὺ βραχεῖα ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς ἔτους, διὰ τοῦτο εἰς τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἐτέθη, ὅτι ἡ συνοδικὴ περίοδος θέλει εἶσθαι τοῦ λοιποῦ τριετής. Διὰ νὰ δύνανται δὲ τὰ νέα μέλη νὰ λαμβάνωσιν εὐκόλως γνῶσιν τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Συνόδου εἰσαγομένων ὑποθέσεων καὶ τῆς τάξεως τῆς ὑπηρεσίας, δίδεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἀρίνῃ εἰς τὴν νέαν περίοδον δύω ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν συνοδικῶν μελῶν ἀποφασισθῇ εἰς 5 ἐκ τῶν μελῶν τῆς προλαβούσης περιόδου.

Ἡ τάξις ὅμως τοῦ διορισμοῦ τῶν συνοδικῶν μελῶν ἔπρεπε νὰ ἦναι σύμφωνος πρὸς τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας, καθ' ἣν ὁ ἔχων ἰδιόν τινα βαθμὸν τιμῆς προκάθηται, ὡς παραδείγματος χάριν, τοῦ μὲν Ἐπισκόπου ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, τοῦ δὲ Ἀρχιεπισκόπου ὁ Μητροπολίτης. Διὰ τοῦτο ἐτέθη εἰς τὸ προκείμενον τέταρτον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι ἡ ταξις τοῦ διορισμοῦ τῶν Συνοδικῶν μελῶν γίνεται κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης, καὶ κατὰ τὰ καλλίστεῖα τῆς τιμῆς, ἣν ἔχει ἰδίως ἕκαστος Ἐπίσκοπος.

Τὸ 5 ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἐπὶ τὸ καταλληλότερον συντάχθὲν, κατέστη ἀντὶ τοῦ 5 ἄρθρου τοῦ προτέρου καταστατικοῦ. Εἰς τὰς συζητήσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πλειονοψηφία δὲν χωρεῖ ὅταν ὑπάρχῃ ῥητὸς ὅρος καὶ κανών, ἢ ὅταν ὑπάρχῃ ἐκκλησιαστ-

κὴ παράδοσις, τῶν ὁποίων ἀμφοτέρων (τῶν κανόνων τουτέστι καὶ τῶν παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας), τὸ κῦρος διατρανοῦται διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν Συντάγματος. Πλειονοψηφία ἄρα δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ, εἰμὴ μόνον εἰς ὅσα οὔτε ὑπὸ τῶν ἱερῶν ὅρων ὁρίζονται, οὔτε εἰς τοὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας ἀντιβαίνουσι. Κατὰ ταύτην δὲ καὶ μόνην τὴν περίπτωσιν ὁ μειονοψηφῶν εἶναι μὲν ὑπόχρεως νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀπόφασιν τῶν πλειονοψηφούντων, δύναται δὲ νὰ καταχωρίσῃ, ἂν θέλῃ, εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοὺς λόγους τῆς διαφόρου γνώμης του.

Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὑπάρχει ἄχρι τοῦδε δυνάμει τοῦ προτέρου καταστατικοῦ Βασιλικὸς ἐπίτροπος ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως. Οὗτος συμπαρεδρεύων διηνεκῶς εἰς τὴν Σύνοδον, ἐφορᾷ τὰς ἐργασίας της, καὶ ἐγκρίσει τούτου ἐκδίδονται τινες τῶν Συνοδικῶν πράξεων, καθ' ἣν τὸ Β. Διάταγμα 15 (27) Αὐγούστου 1833 ἀπένειμεν εἰς τοῦτον ἀρμοδιότητα.

Ἀλλ' ἐπειδὴ παρετηρήθη, ὅτι εἰς μὲν τὰ ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνεργεῖ καθήκοντα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἐπεμβαίνει διόλου· εἰς δὲ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐκκλησίας, ἅτινα, χωρὶς νὰ ἦναι καθαυτὸ κοσμικά, ἔχουσί τινα σχέσιν πρὸς τὴν Ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων, ἐνεργεῖ μετὰ τὴν ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν καὶ σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως· καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοιούτων (τῶν ἐκτὸς τῆς ἐκκλησίας) περιπτώσεων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει σχέσιν ἄμεσον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὁποῖον ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν πράξεών της, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου αὐτὴ γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς πράξεις της, διὰ τοῦτο ἐθεωρήθη τοῦ λοιποῦ περιττὴ ἡ ὕπαρξις Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

Ἀμέσως μετὰ τὸ 5 ἄρθρον ἐκρίθη ἐπάναγκες νὰ προστεθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἄρθρον, διὰ τοῦ ὁποίου οὐ μόνον προλαμβάνεται πᾶσα οἱαδήποτε ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ παράβασις ἐκ μέρους τῶν Συνοδικῶν μελῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπάγεται ποινὴ κατ' αὐτῶν, ἐὰν ποτὲ ὑποπέσωσιν εἰς τοιαύτην παράβασιν καὶ μετὰ τὴν ἀνάκρισιν ἐξελεγχθῶσιν ὡς παραβάται τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων. Εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον προσωρίζεται καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκδικάσεως, ὁπόταν ἡ παράβασις ἀνάγεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικόν. Ἐὰν ὅμως αὐτὴ ἀνάγεται εἰς Συνοδικὰ καθήκοντα, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὸ πολιτικόν, τότε ἐναπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δόξαντα κατὰ τῶν ὑπευθύνων.

Τὸ 7 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 7 τοῦ

πρότερου καταστατικοῦ, ἔχει τὰς ἐξῆς πρὸς ἐκεῖνο διαφορὰς· ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρέπει νὰ εἶναι κληρικὸς· ὅτι δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ ὁσάκις ζητηθῇ πρὸς τοῦτο, καὶ ὅτι, παρικτὸς τοῦ γραμματέως, προσλαμβάνονται εἰς τὸ Συνοδικὸν Γραφεῖον δύω, ἢ, κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τρεῖς γραφεῖς, κληρικοὶ καὶ οὗτοι ὄντες· πρὸς δὲ καὶ κλήτωρ (ἐκ τῆς τάξεως τῶν λαϊκῶν), ἅπαντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενοι ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ εἰρημένη περὶ τῶν γραφείων διάταξις ἐτέθη, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ προπαρασκευάζωνται βαθμηδὸν εἰς τὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τοῦ συνοδικοῦ γραφείου οἱ ἐκ τῆς τάξεως τοῦ κατωτέρου κλήρου ἱερωμένοι.

Τὸ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ 8 ἄρθρον, περὶ τοῦ νὰ παρευρίσκηται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου χωρὶς νὰ ἔχῃ ψῆφον, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον, καὶ ὡς τοιοῦτον προστεθῇ διὰ τὴν εὐκολίαν οὐ μόνον τῆς Κυριαρχικῆς ἐποπτείας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ τῆς ταχυτέρας διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας, καὶ πρὸς ἀπουργὴν μάλιστα πολυλογραφίας ἐπὶ ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας, καίτοι ἀπορασισθείσας παρὰ τῆς Συνόδου, ἀπαιτεῖται ὅμως, κατὰ τὰ κατωτέρω λεπτομερέστερον ἐκτιθησόμενα, νὰ δοθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ οὕτω νὰ ἐκτελεσθῶσιν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐνδέχεται νὰ συμβῇ ποτε, ὥστε ἕνεκεν ὑπηρεσίας κατεπειγούσης ὡς πρὸς τὰ ὑπουργικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, νὰ μὴ δύναται νὰ παρευρεθῇ εἴς τι α συνεδρίασιν ὁ Ὑπουργὸς αὐτοπροσώπως, διὰ τοῦτο ὁρίζεται ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ, ὅτι δύναται νὰ ἀποστείλῃ ἀνθ' αὐτοῦ πληρεξούσιον, διὰ νὰ παρευρεθῇ μόνον εἰς τὴν συνεδρίασιν ἄνευ ψήφου.

Κατὰ τὸ 8 ἄρθρον τοῦ προτέρου καταστατικοῦ τὰ διοριζόμενα Συνοδικὰ μέλη εἰς ἑκάστην Συνοδικὴν περίοδον ὡρκίζοντο πρὸ τοῦ νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν θέσιν των.

Ἐπειδὴ ὅμως ἕκαστος Ἐπίσκοπος, πρὶν ἢ χειροτονηθῇ, δίδει ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας ὁμολογίαν περὶ τῆς πιστῆς καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ ἡ ὁμολογία αὕτη μένει ἀείποτε ἰσχύουσα, καὶ ἐπειδὴ μετὰ τὴν χειροτονίαν εἶναι ὅλως ἄθλιος εἰς τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τὸ νὰ ὁρκίζωνται Ἐπίσκοποι διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ μάλιστα διὰ τὴν πνευματικὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν, τὴν ὁποίαν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Παναγίου Πνεύματος λαμβάνουσι μετὰ τῶν λοιπῶν πνευματικῶν χα-

ρισμάτων, ἅμα χειροτονηθέντες καὶ ἐγκατασταθέντες Πρόεδροι Ἐκκλησιῶν, νὰν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἐκκλησιαστικὴν τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἀρχὴν προβιβασθῶσι, διὰ ταῦτα ὁ ὅρκος εἰς ὃν ἄχρι τοῦδε ὑπεβάλλοντο τὰ διοριζόμενα μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου τακτικά τε καὶ συμπληρωματικά, ἐθεωρήθη ὡς ἀντιβαίνων εἰς τὸ ἀνέκαθεν ἔθος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο νενομισμένον νὰ παρουσιάζηται μετὰ τὴν χειροτονίαν του πᾶς Ἐπίσκοπος εἰς τὸν Βασιλέα, διὰ νὰ δεικνύῃ τὴν ὑπακοήν του καὶ εἰς τὴν ὑπερτάτην Πολιτικὴν Ἀρχὴν καὶ νὰ ἐκφράζῃ τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς στερεώσεως τῆς Βασιλείας, διὰ τοῦτο ἀντὶ τοῦ προτέρου ὅρκου τῶν Συνοδικῶν μελῶν συνετάχθη τὸ 9 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐνῷ κανονίζεται τὸ τοιοῦτον καθῆκον τῶν Ἐπισκόπων δι' ἐγγράφου προσφωνήσεως πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα, ἐκφραζόντων μὲν καὶ τὴν πρὸς τοὺς θεσμοὺς τοῦ πολιτικοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν εἰς τὸν Βασιλικὸν Αὐτοῦ Θρόνου πίστιν αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπάρχειαν περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις, καὶ ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν τῆς Α. Μ. προστασίαν, ἐπικαλουμένων δ' ἐν πάσῃ τὴν ἐξ ὕψους θείαν ἀντίληψιν, ἵνα διαφυλάττῃ τὴν Α. Μ. ὑγιαίνουσαν ἐν μακροτητι ἡμερῶν καὶ διατηρῇ τὴν Βασιλείαν Αὐτῆς ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν αὐξάνουσαν καὶ κραταιουμένην εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἡ ἔγγραφος αὕτη ὑποσχεσις περὶ τῆς πίστεως πρὸς τοὺς Συντάγματικοὺς θεσμοὺς καὶ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ περὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τῶν Συνοδικῶν μελῶν, ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, τηρεῖται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Ὑπουργείου. Περὶ δὲ τῆς ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ γραφεῖς τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὀφείλουν νὰ δώσωσι διὰ τὴν πιστὴν καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των, ἡ Σύνοδος θέλει συντάξει τύπον ἴδιον, καὶ λάβει τὴν τοιαύτην ὑπόσχεσιν ἔγγραφον, ἐκφώνως ἀπαγγελλομένην παρ' αὐτῶν, διότι καὶ οὗτοι, κληρικοὶ ὄντες, δὲν εἶναι εὐπρεπὲς νὰ ὁρκίζωνται τὸν ἀνωθεν ὅρκον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.

Τὸ 10 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου (τὸ ὁποῖον προπολογεῖ ἐπὶ τὸ σαφέστερον τὸ 13 ἄρθρον τοῦ προτέρου καταστατικοῦ) διαιρεῖ τὰ καθήκοντα τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰς ἐσωτερικὰ (τὰ ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας) καὶ εἰς ἐξωτερικὰ (τὰ ἐκτὸς τῆς ἐκκλησίας). Καὶ ἐκ μὲν τῶν πρώτων εἰσὶ τὰ εἰς τὸ δογματικὸν μέρος τῆς θρησκείας ἀναγόμενα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἐκτείνεται δικαίου.

Τὰ δὲ δεύτερα εἰσὶν ἐκεῖνα ὅσα δὲν ἀφορῶσι μὲν τὸ δογματικὸν ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἦναι καθ' αὐτὸ κοσμικά, ἔχουσί τινα σχέσιν πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων. Ταῦτα δ' ἐνεργοῦνται μετὰ τὴν ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν καὶ τὴν σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως.

Τὸ **11**. ἄρθρον, ἀπαριθμοῦν τὰ κυρίως ἐσωτερικὰ τῆς ἐκκλησίας, κατέστη ἀντὶ τοῦ **10** ἄρθρου τοῦ προτέρου καταστατικοῦ, μὲ μόνας τὰς ἑξῆς προσθήκας.

Εἰς μὲν τὸ πρῶτον ἐδάφιον ἀντὶ τοῦ « *ἡ περὶ τῶν δογμάτων διδασκαλία,* » *ἐτέθη τὸ « ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.* »

Ἀντὶ δὲ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου « *τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς λατρείας,* » ἐπειδὴ ἕτερον εἶδος καὶ ἐκτέλεσις λατρείας παρ' ὅτι ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία ἀνέκαθεν παρεδέχθη, δὲν ὑπάρχει διὰ τοῦτο ἀντικατέστη τὸ « *Διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τῇ ἐκκλησίᾳ κανονισμένα.* »

Εἰς τὸ ἕκτον ἐδάφιον, ἐπειδὴ πρὶν ἢ καταλεχθῇ τις εἰς τὸν ἱερὸν κλῆρον δοκιμάζεται πρῶτον καὶ εἶτα χειροτονεῖται, διὰ τοῦτο, ἀντὶ τῆς ἐκφράσεως « *ἡ δοκιμασία καὶ ἡ χειροτονία τῶν ἐκ τοῦ κλήρου* » ἐκρίθη ὀρθωτέρα ἡ ἑξῆς « *ἡ δοκιμασία τῶν προσερχομένων εἰς χειροτονίαν κληρικῶν.* »

Εἰς τὸ ἕβδομον ἐδάφιον, ἐπειδὴ εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἀνατολικὴν ἐκκλησίαν εἶναι ἄγνωστος καὶ ἀπαράδεκτος ἡ καθιέρωσις τῶν εἰς τὴν θείαν λατρείαν *ἀναγομένων πραγμάτων*, μόνοι δὲ οἱ ἱεροὶ ναοὶ καθιεροῦνται διὰ τῆς ἱερᾶς τῶν ἐγκαινίων τελετῆς διὰ τοῦτο τὸ προκείμενον ἐδάφιον συνετάχθη οὕτως « *ἡ καθιέρωσις τῶν ἱερῶν Ναῶν* » καὶ τέλος.

Τὸ ὄγδοον ἐδάφιον, ἐν ᾧ ἡ δικαιοδοσία τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὰ τῆς *συνειδήσεως* ἀορίστως, ἐκρίθη καλὸν νὰ ἐκτεθῇ ἐπὶ τὸ σαφέστερον διὰ τῆς ἑξῆς προσθήκης « *εἰς τὰ τῆς συνειδήσεως (ὅταν ταῦτα φανερούμενα, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἔργου ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ὅρους καὶ εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐκκλησίας)* καὶ εἰς τὰ . . κλπ. »

Ἀντὶ τοῦ **11** ἄρθρου τοῦ προτέρου καταστατικοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον ἔθεσε περιεκτικώτερον ἄλλο ἄρθρον (τὸ **12**), ὑπαγορευθὲν ἐκ τῆς πείρας καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπαρξασῶν δυσκολιῶν ὡς πρὸς τὴν ἀναγαίτισιν τῆς δωρεὰν διαδόσεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως βιβλίων, ἅτινα περιέχουσιν ὕποπτα καὶ ἐναντία πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς τελετὰς, τὰς ἱερὰς παραδόσεις καὶ

τὰ ἤθιμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, βιβλίων κατὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα πλημμυρησάντων, ἄλλων μὲν ἐξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, ἄλλων δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευομένων καὶ διὰ θρησκευτικὰ ἀντικείμενα πραγματευομένων, ἵνα τῶν βιβλίων τούτων ἐράνισαν καὶ ἄνευ κεφαλίδος, ἄλλων δὲ πάλιν ὡντινα, φέροντα τίτλον βιβλίων διδακτικῶν, περιέχουσι σποράδην δυζασίας ἐναντίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἱερῶν διδασκαλιῶν), ἡ πραγματεία ἀντιβαίνει πρὸς πάντα ὅσα πρεσβεύει ἡ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία. Ἐπὶ τούτων λοιπὸν, καὶ τῶν τοιούτοις ὁμοίων, βιβλίων ἐκρίθη ἐπάναγκες νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἰδιαιτέρα ἐπαγρύπνησις τῆς, διὰ τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων δοδμάτων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων, ἐπαγρυπνούσης ἱερᾶς Συνόδου, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ μὲν τοῦ λοιποῦ ἡ εἰς τὸν εὐσεβῆ λαὸν διάδοσις τοιαύτης ψυχολέθρου λύμης, καθοδηγῆται δὲ παρὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐν γνώσει καὶ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ὁ Χριστεπώνυμος λαὸς εἰς ἀπορρυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων βιβλίων προσγινομένης βλάβης.

Ὁ συγγραφεὺς ἀποκηρυκτέου συγγράμματος, καθὼς καὶ ὁ κυρίως ἢ κατ' ἐμπορίαν ἐκδότης, ὁ Τυπογράφος, ἢ ὁ Ῥωποπώλης, καταγγέλλονται εἰς τὴν Κοσμικὴν ἀρχὴν καὶ τιμωροῦνται δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, ἂν οὗτοι ὦναι κοσμικοί. Ἐὰν δὲ ὦσι κληρικοὶ πρῶτον διαγράζονται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, εἶτα καταγγέλλονται εἰς τὴν Κοσμικὴν, διὰ νὰ ὑποστῶσι καὶ τὴν παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὡρισμένην ποινήν.

Τὸ **12** ἄρθρον τοῦ προτέρου καταστατικοῦ ἀναπτυχθὲν σαφέστερον, καὶ συνταχθὲν περιεκτικώτερον, ἔλαβε χώρον **13** ἄρθρου ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ. Τὸ ἄρθρον τοῦτο, καταλέγον ἐν περιλήψει τὰ ἐφ' ὧν ἐπαγρυπνεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, διαλαμβάνει προσέτι, ὅτι αὕτη ὡς Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ἔχει τὴν ἐφορείαν πάντων τῶν πνευματικῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Μεταβαίνω νῦν εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν ὅτα ἀνάγονται εἰς τὰ κυρίως ἐξωτερικὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθήκοντα.

Τὸ **14** ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου κατέστη ἀντὶ τοῦ ταυταρίθμου ἄρθρου τοῦ προτέρου καταστικοῦ μὲ τὰς ἑξῆς τροπολογίας·

α) Τὰ περὶ τῆς *θείας λατρείας* ὡς ἀναγόμενα εἰς τὰ ἔκτος τῆς Ἐκκλησίας ἐκανονίσθησαν ἀνωτέρω εἰς τὸν § **6**. τοῦ **11** ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου·

β) Μετὰ τὴν λέξιν *σύστασις*, ἀφῃρέθη ἡ λέξις *διάλυσις*, διότι

ἡ ἀμέσως ἑπομένη λέξις *περιορισμοὶ*, ἐμπεριέχει καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς, ἐν ἀνάγκῃ, διαλύσεως μοναστικοῦ τινος καταγωγίου.

γ') Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον μετὰ τὴν λέξιν *περιορισμοὺς*, ἀφῃρέθησαν ὡσαύτως αἱ λέξεις ἢ ἡ *κατάπαυσις* τῶν πομπῶν κλπ. ἀντὶ δὲ τῆς φράσεως «*καθόσον αὗται δὲν ἀνάγονται εἰς τὰ ἐπουσιωδέστερα μέρη τῆς λατρείας*,» ἐκρίθη βέλτιον καὶ ἐκκλησιαστικώτερον νὰ τεθῇ, ὡς καὶ ἐτέθη, ἡ φράσις «καθόσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παραδεδεγμένην τῆς Ἐκκλησίας τάξιν.»

δ') Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Συνόδου δὲν ὑπάρχουσι θέσεις ἐκκλησιαστικαί, εἰς τὰς ὁποίας νὰ διορίζωνται κληρικοί, διὰ τοῦτο δὲν γίνεται μνεία τοιούτου διορισμοῦ εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

ε) Ἀφέθη, ὡς ἦτον, ἡ διάταξις περὶ τῆς διαιρέσεως τῆς περιφερείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν.

ς') Ἀφέθη ἐπίσης, ὡς ἦτον, ἡ διάταξις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ τιμωρητικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Κλήρου.

ζ') Ἀφέθη ἐπίσης καὶ τὸ περὶ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀναγομένων συγχρόνως εἰς ἐκκλησιαστικὰ καταστήματα· καὶ τέλος τὸ

η') Ἐδάφιον τοῦ προμνησθέντος **14** ἄρθρου τοῦ πρώτου καταστατικοῦ ἐκρίθη νὰ τροποποιηθῇ ἐπὶ τὸ γενικώτερον οὕτως «Διατάξεις ἢ ἄλλους γενικοὺς ὁρισμοὺς περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας.»

Ὡς πρὸς δὲ τὸ **9** ἐδάφιον τοῦ εἰρημένου ἄρθρου, τοῦτο παρελείφθη ἐντελῶς, διότι εἰς χωριστὸν ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου κανονίζεται κατωτέρω, ὅτι τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθόσον μὲν ἀφορῶσι τὰς πολιτικὰς συμφωνίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ἀνάγονται εἰς τὸ πολιτικόν, καθόσον δ' ἀφορῶσι τὸ πνευματικὸν μέρος, καθὸ μυστήριον, ἀνάγονται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

Μετὰ τοιαύτην τροπολογίαν, τὸ **14** ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου διασῴζει κατὰ τινας περιπτώσεις, πρὸς κύρωσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν περὶ τοιαύτας διατάξεις ἀποφάσεων τῆς Συνόδου, ζητεῖται καὶ λαμβάνεται ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ κατὰ τινας ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς κυβερνήσεως.

Τὸ **15** ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, τροπολογοῦν ἐπὶ τὸ σαφέστερον τὸ δεύτερον μέρος τοῦ **13** ἄρθρ. τοῦ προτέρου καταστατικοῦ, ὁρίζει ἀρκούντως ὁποίαν ἡ κυβέρνησις ἔχει ἐποπτείαν, καθὼς ἀκόμη καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ζητῇ, καὶ λαμβάνῃ πληροφορίαν περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Εἰς τὸ **16** ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐν ᾧ κατὰ παρόδον μνημονεύονται τὰ περὶ χειροτονιῶν, τῶν ἐπισκόπων μὲν διὰ τὰς ἐπισκοπάς, τῶν πρεσβυτέρων δὲ καὶ τῶν διακόνων διὰ τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου, ἃ τινα θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων νόμων, ἐκρίθη ἀναγκαιοτάτη ἡ διάταξις περὶ τοῦ ὅτι ἀπᾶσα ὡς πρὸς τὰς χειροτονίας παράβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων τιμωρεῖται δυνάμει αὐτῶν τούτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.»

Τὸ μὲν **17** ἄρθρον τοῦ προτέρου καταστατικοῦ ἀπένειμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν οὐ μόνον ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τοῦ Κλήρου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν αὐτῶν εἰς καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα. Τοιαύτη διάταξις συνεπήγετο βεβαίως καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν ποινὰς πειθαρχικάς, δικαίωμα, τὸ ὁποῖον διὰ μεταγενεστέρου Β. Διατάγματος (15 27 Αὐγούς. 1833) εἶχε παραχωρηθῇ εἰς τὴν αὐτὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἀλλ' ἀφοῦ ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἔθνους τὸ κῦρος τῶν ἱερῶν κανόνων διὰ τοῦ ἄρθρου τοῦ Πολιτικοῦ Συντάγματος, καὶ δυνάμει αὐτῶν τούτων τῶν κανόνων ἕκαστος ἐπίσκοπος ἐντὸς τῆς περιφερείας τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπισκοπῆς εἶναι ἁρμόδιος νὰ δικάζῃ καὶ τῶν καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικῶν ἀντικειμένων, εἶπετο ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔπρεπε νὰ ἦναι τὸ ἀνώτατον Δικαστήριον, πρὸς ὃ ἀναφέρονται αἱ ἔκλεκτοι τῶν ὑποθέσεων τῶν δικαζομένων ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους, εἶπετο πρωτίστ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἄχρις ἄρτι περιορισμένη ἁρμοδιότης τῆς ἱερᾶς Συνόδου εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν. Παρεκτὸς τούτου, ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀπόκειται τὸ ἐπιβάλλειν καὶ τὴν ἐσχάτην κατὰ πλημμελησάντων βαρέως κληρικῶν ποινὴν καθαιρέσιν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, ἐπαναγκες ἦτο νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν καταδικασθέντα τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ ἐξ αὐτοῦ πᾶσα πρόφασις τοῦ ὅτι ἀδίκως δὴθεν κατεδικάσθη. Διὰ ὅλα ταῦτα, εἰς ἃ ληφθέντα, κατεσκευάσθη τὸ **17** ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον, παραδεχόμενον πέντε εἴδη ποινῶν, ἃ τινά εἰσι·

α) Ἀργία πάσης ἱεροπραξίας μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἀφωμειρίας τοῦ τιμωρουμένου δικαιωμάτων·

β) Μετατόπισις καὶ σωματικὸς περιορισμὸς ἐντὸς διατη-

ρουμένου μοναστηρίου ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ κληρικοὺς τιμωρητικοῦ καταστήματος·

γ') Ἀπότισις ποσοῦ διπλασίου πρὸς ὄφελος τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἐάν τις φωραθῇ, ὅτι λαβὼν χρήματα, παρέβη τὰ καθήκοντά του καὶ ἔπραξέ τι ἐναντίον εἰς τοὺς ἱεροὺς τῆς Ἐκκλησίας θεσμούς·

δ') Ἀφορισμὸς ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταῖς ἐπιτρεπομέναις ὑπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων· καὶ

ε') Καθαίρεσις τῆς ἱερωσύνης κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.

Ταῦτα λέγω, τὰ πέντε εἴδη τῶν ποινῶν τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ Νομοσχεδίου παραδεχόμενον, διαστέλλει, ὅτι ἐν μὲν τῇ περιπτώσει τοῦ § 6'. ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις καὶ σύμπραξις τῆς Κυβερνήσεως, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ § δ'. ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις αὐτῆς καὶ κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐνεργεῖ ἡ Σύνοδος κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῆς ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν ἱερῶν κανόνων.

Εἰς τὸ ἴδιον ἄρθρον κανονίζονται καὶ τὰ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διεξάγονται τὰ περὶ τῆς προσφυγῆς πρὸς ἀναθεώρησιν καταδικαστικῆς τινος ἀποφάσεως, ἐκδοθείσης ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Διὰ κοσμικὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καθὼς καὶ διὰ κοινὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ παίσματα, ἅπαντες ἁπλῶς οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου ὑπάγονται εἰς τὰ κοσμικὰ πολιτικὰ ἢ ποινικὰ δικαστήρια.

Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἀνεξιθρεπτὸς πρὸς τὸν ἱερὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον φέρει ὁ κληρικός, ἡ ἀμέσως μετὰ τὴν συλληψιν ἀπαγωγὴ αὐτοῦ εἰς τὰς φυλακὰς τῶν κακούργων, καθότι συνέβη πολλάκις κατηγορηθέντες ἐπὶ κακουργήματι, συλληφθέντες καὶ φυλακισθέντες, νὰ εὑρεθῶσιν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἀθῷοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι νὰ ἀπολυθῶσι διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως διὰ τοῦτο ἐκρίθη πρέπον, ἵνα, ἐάν ποτε κληρικὸς κατηγορηθῇ ἐπὶ κακουργήματι, μὴ ἀπάγηται εἰς τὴν τῶν κακούργων φυλακήν, εἰμὴ ἀφοῦ δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ὡς τοιοῦτος. Μέχρι δὲ τῆς καταδίκης νὰ τηρῆται εἰς ἰδιαιτέραν φυλακήν.

Δι' ἰδιωτικὸν δὲ χρέος, ἢ διὰ παίσμα, ἢ διὰ πλημμέλημα, ὁ εἰς προσωπικὴν κράτησιν ὑποβληθεὶς κληρικὸς νὰ μένῃ τηρούμενος οὐχὶ εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν τῶν ἐπὶ παίσμασιν ἢ πλημμελήμασι κρατουμένων φυλακήν, ἀλλ' εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ἢ ἐντὸς μοναστηρίου.

Οὗτοι οἱ λόγοι προεκάλεσαν τὴν σύνταξιν ἰδιαιτέρου ἄρθρου, τὸ ὁποῖον εν τῷ Ν μοσχεδίῳ κατέχει τὴν τάξιν τοῦ 18.

Τὸ 19 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου προσδιορίζει τὰ κατὰ τὸν γάμον καὶ διαστέλλει τοῦ πνευματικοῦ, τὰ εἰς τὸ πολιτικὸν ἀναγόμενα. Πρὸς περιστολὴν δὲ τῆς καταχρήσεως γάμων, παρανόμως γινομένων, θέτει ποινὰς κατὰ τῶν τοιούτους γάμους εὐλογούντων κληρικῶν. Καὶ στηλιτεύεται μὲν ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ὡς ἄκυρος καὶ ὡς μηδόλως γεγονὼς, ὁ γάμος, ὁ τελεσθεὶς καὶ εὐλογηθεὶς ἐναντίον τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὅρων καὶ διατάξεων, καταδιώκονται δὲ οἱ συστήσαντες τοιοῦτον γάμον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ καθαιρεῖται ὁ τὸν τοιοῦτον γάμον εὐλογήσας ἱερεὺς ἢ ἐπίσκοπος. Ἐὰν ἐπὶ ἀδείᾳ ἐπισκοπικῇ ἱερεὺς, ἀγνοῶν τὸ παράνομον τοῦ γάμου, εὐλογήσῃ αὐτὸν, ἡ τῆς καθαιρέσεως ποινὴ ἐπάγεται κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν ἄδειαν. Ἐὰν ὅμως, γινώσκων μὲν τὸ παράνομον, πεισθῇ μὲν δὲ τῇ διαταγῇ τοῦ ἐπισκόπου ὡς προϊσταμένου αὐτοῦ, εὐλογήσῃ τοιοῦτον γάμον, ὁ ἱερεὺς ἐπίσης καθαιρεῖται· πλὴν ἐπειδὴ ὁ ἱερεὺς ὀφείλει νὰ κάμῃ τὴν εὐλογίαν πάντοτε ἐπὶ ἐγγράφῳ ἀδείᾳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἐάν ποτε ἱερεὺς τελέσῃ γάμον ἔννομον μὲν, ἄνευ δὲ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου, τιμωρεῖται μὲ ποινὴν τριμήνου ἀργίας καὶ στερήσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐφημερίας του.

Μετὰ τὴν περὶ τῆς τελετῆς τοῦ γάμου πραγματείαν ἐπόμενον ἦτο νὰ διαλάβῃ τὸ Νομοσχέδιον καὶ περὶ τῶν διαζυξέων, αἱ ὁποῖαι ἕως ἄρτι ἦσαν ἀνατεθειμέναι εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ οὐδεμίαν μετοχὴν ἐλάμβανεν. Ὤφειλε μόνον νὰ ἐκδώσῃ τὸ διαζύγιον, ἅμα ἐπιδειχνυομένης εἰς αὐτὴν τῆς περὶ διαζυξέως δικαστικῆς ἀποφάσεως, περιημμένον ἐχούσης τὸν τύπον τῆς ἐκτελέσεως. Δὲν εἶναι βέβαια εὔπρεπὲς, ἡ ἀρχὴ ἡ διὰ τῆς ἱερᾶς τελετῆς κυροῦσα τὸν γάμον, ἐξ ἑνὸς μὲν νὰ μὴ λαμβάνῃ κἀμμίαν μετοχὴν εἰ. τὰ περὶ διαλύσεως γάμων πρὸ τῆς ἀποφάσεως, ἐξ ἑτέρου δὲ νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἁπλοῦν παθητικὸν ὄργανον εἰς ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς διαζευγνυούσης τοὺς διὰ τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου ἑνωθέντας εἰς ἕν. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον προσετέθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τὸ 20 ἄρθρον δυνάμει τοῦ ὁποίου, ὅταν πρόκειται περὶ διαλύσεως νομίμου γάμου, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἔχει ἁρμοδιότητα νὰ ἀποπειράται δι' ὧν ἔχει ἱερέων, πατρικῶν καὶ παραινετικῶν μέσων καὶ τρόπων νὰ εἰρηνεύῃ καὶ νὰ συμβιβάζῃ τοὺς ζητοῦντας νὰ διαζευχθῶσι. Καὶ ἂν ἐντὸς τριῶν μηνῶν αἱ

πρὸς τὸν συμβιβασμὸν ἀπόπειραί της ἀποτύχωσι, τότε παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ δικαστήριόν, διὰ νὰ δικάσῃ ταῦτα κατὰ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ ἡμῶν Νόμῳ ὡρισμένα. Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ δικαστήριον πέμπει ἀνεπίγραφον πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὐτὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

Μὴ ὑπαρχούσης ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νομοθεσίᾳ μηδεμιᾶς διατάξεως, ἀπαγορευούσης τὴν ἐν ἀγορᾷ ἔκθεσιν πρὸς πώλησιν, ὡς καὶ τὴν πρὸς πλήρωμὴν ἰδιωτικοῦ χρέους δικαίαν κατάσχεσιν ἱερῶν σκευῶν, τιμίων κειμηλίων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ ἱερῶν ἢ ἱερατικῶν ἀμφιασμάτων, ἐρρίθη ἐπάναγκες νὰ τεθῇ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τοιαύτη διάταξις, συμφώνως πρὸς ὅσα περὶ τούτου ῥητῶς οἱ θεῖοι κανόνες διακελεύονται. Αὕτη ἡ ἀνάγκη ὑπηγόρευσε τὴν σύνταξιν τοῦ 21 ἄρθρου.

Τὸ μὲν 22 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου μετηνέχθη ἐνταῦθα ἐκ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀπὸ 15 (27) Αὐγούστου 1833 Β. Διατάγματος, διότι ἐπαναγκες ἦτο νὰ κανονισθῇ ἐν τῷ Νόμῳ, ὅτι διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐπιστέλλει πρὸς ἅπασας τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Βασιλείου.

Τὸ δὲ 23 τοῦ αὐτοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἀλληλογραφίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ Βασιλείου κοσμικῶν ἢ Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν εἶναι τροπολόγησις τοῦ 19 ἄρθρου τοῦ προτέρου καταστατικοῦ.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Νομοσχεδίου μετηνέχθη ἐνταῦθα ἀπαραλλάκτως ὡς εἶναι ὑπὸ τὸν ἀριθμ. 20 τοῦ προτέρου καταστατικοῦ. Ἐπίσης μετηνέχθη, λαβὸν χώραν 25 ἄρθρου ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ, τὸ 21 τοῦ πρότερου καταστατικοῦ, ἀφοῦ ὑπέστη δύο μόνας τροπολογίας, τὴν μὲν ἐν τῇ ἀρχῇ, κατ' ἐναντίας τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὑπαρχουσῶν διατάξεων, ἀντὶ τοῦ ἀφηρημένου «ἐπ' ἐναντίας τῶν ὑπαρχουσῶν διατάξεων» τὴν δὲ ἐν τῷ τέλει, ἀφαιρεθέντος ἐντελῶς τοῦ ἰσχάτου κώλου, διότι, ἀφοῦ ὅστις ἄλλην ἀδικηθῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπευθύνῃ κατ' αὐτῆς τὰ παράπονά του, ἐπικαλούμενος τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, δὲν ὑπολείπεται πλέον περίστασις τις καθ' ἣν νὰ ἀπαιτῆται τοσαύτη ταχύτης, ὥστε τὸ Ὑπουργεῖον πρὶν ἢ ἐρωτήσῃ τὴν Σύνοδον νὰ ἀναβάλῃ τὴν ὑποτιθεμένην κατάχρηστικὴν πρᾶξιν ἢ διάταξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ὁπόταν μάλιστα οὐδεμία πρᾶξις αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀρχῆς, ἀναγομένη εἰς ἐξωτερικόν τι καθῆκον τῆς Ἐκκλησίας, δὲν θέλει ἐκδίδεσθαι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁρισθέντα εἰς τὸ παρὸν Νομοσχέδιον

εἰμὴ μετὰ προηγουμένην συγκατάθεσιν καὶ τὴν σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας.

Τοῦ 26 ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ μὲν πρῶτον κῶλον δὲν διαφέρει τοῦ 22 τοῦ προτέρου τοῦ καταστατικοῦ, εἰμὴ μόνον κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν τῆς λέξεως *δοξολογίας*, ἀντὶ τοῦ *εὐχαριστηρίους λοιτὰς*· τὸ δὲ δεύτερον κῶλον ἐτροποποιήθη ἐπὶ τὸ ἐκκλησιαστικώτερον, διότι ναὶ μὲν ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῇ ὑπὸ τὴν προστασίαν της τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου εἰς γενικὰς συνόδους, ἀλλ' αἱ τοιαῦται γενικαὶ σύνοδοι ἀπαιτοῦνται νὰ διεισθετῶνται κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, αἱ δὲ συσκέψεις καὶ ἀποφάσεις αὐτῶν νὰ γίνωνται κατὰ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἄρθρ. 23 καὶ 24 τοῦ προτέρου καταστατικοῦ, τὸ μὲν, τὸ ἀπονέμον εἰς τοὺς Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς πολιτικὴν τιμὴν καθηλογίαν, δὲν ἐκρίθη κατάλληλον, διότι τὸ ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης ὡς μέγα καὶ ὑψηλὸν καὶ θεῖον δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τοὺς πολιτικοὺς βαθμούς, τὸ δὲ, τὸ κανονίζον τὸν τρόπον τοῦ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις μνημονεύματος, ἀνήκει εἰς τὸν περὶ Ἐπισκόπων ἐκδοθησόμενον νόμον, διὰ τοῦτο, ἀρθέντων ἐκ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου τῶν εἰρημένων ὁρισμῶν, προσετέθησαν αἱ ἑξῆς ταχθεῖσαι εἰς ἰδιαίτερα ἄρθρα, καὶ

Ὁ 27 ἄρθρ. ἐτέθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ἡ διάταξις περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οἱ κληρικοὶ, καλούμενοι ὡς μάρτυρες εἰς ὑπόθεσιν δικαστικὴν, δίδουσι τὴν μαρτυρίαν αὐτῶν.

Ἡ μὲν περὶ τοῦ τρόπου τῆς μαρτυρίας τῶν Ἀρχιερέων διάταξις, εἶναι ἐξηγμένη ἐκ τοῦ κεφαλαίου Ζ. τῆς ρκγ'. Ἰουστινιανείου Νεαρᾶς. Ἡ δὲ περὶ τῆς τῶν Ἱερέων, τῶν Διακόνων καὶ τῶν ἐκ τῆς τάξεως τῶν σταυροφόρων καὶ μεγαλοσχήμων μοναχῶν, ἐκρίθη ἀξιοπρεπὴς πρὸν τὸν ἱερὸν χαρακτῆρα, τὸν ὁποῖον οὗτοι φέρουσι, καὶ ἱκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ σέβας καὶ συστολὴν ἐνταῦτῷ εἰς τὸν ὄχλον τὸν ἐκ τοῦ πανηγύρεως ὁρκιζόμενον, καὶ εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ τῆς βαρύτητος τοῦ ὅρκου, μὴ μαρτυροῦντα πολλάκις τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅσα ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γινώσκει. Τοιαῦτα δ' ἔχομεν παραδείγματα πάμπολλα.

Ὁ 28 ἄρθρ. ἐτέθη ἡ κατὰ Ἐπισκόπου, Ἱερέως, Διακόνου, ἢ σταυροφόρου, ἢ μεγαλοσχήμου μοναχοῦ, ἐξελεγχθέντος ἐπὶ ψευδεῖ μαρτυρίᾳ, ποινὴ, καὶ κολάζεται μὲν κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τιμωρεῖται δὲ καὶ κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, ὁ τοιοῦτος ὡς ἐπίορκος. Ἡ διάταξις αὕτη περι-

ζεται καὶ εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, καὶ εἰς Νεαρὰς καὶ διατάξεις Αὐτοκρατορικάς.

Ὡς 29 ἄρθρον ἐτέθη ἡ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων σπειζομένη διάταξις, κατὰ τοῦ ὅστις ἀποβάλει τὸν βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης καὶ ἀπορρίψει τὸ σχῆμα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ· καὶ τέλος

Ὡς 30 ἄρθρον ἐτέθη διάταξις, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου ἀπὸ τὰς ἐργασίας τὰς δημοτικὰς, τὰς διανεμομένας εἰς τοὺς δημότας, εἴτε κατὰ κεφαλὴν, εἴτε δ' ὑποζυγίων ἢ φορτηγῶν ζώων, εἴτε δι' ἀρέων, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νὰ χορηγῶσι καταλύματα εἰς τοὺς διερχομένους καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆς τούτων διαμονῆς στρατιώτας, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην κοσμικὴν ἐργασίαν καὶ ἐπιστασίαν τοῦ δημοσίου.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣ

Καταστατικὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἐπόμενον νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων καὶ ὁμολογούντων τὸ ἱερὸν τῆς πίστεως Σύμβολον, καὶ πρεσβευόντων πανθ' ὅσα πρεσβεύει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία διοικεῖται δὲ πνευματικῶς ὑπὸ κανονικῶν ἐπισκόπων, κατὰ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς καὶ διατάξεις αὐτῆς.

Β'. Ἀνωτάτη ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ὑπάρχει Σύνοδος, φέρουσα τὸ ὄνομα *Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος*. Καθεδρεύει δὲ διαρκῶς ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχει σφραγῖδα ἰδίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας

ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τούτου τὰ γράμματα « *Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.* »

Γ'. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος σύγκειται ἐκ τριῶν, ἢ πέντε Ἀρχιερέων ἐχόντων ἐπισκοπάς, ὧν εἷς Πρόεδρος καὶ δύο ἢ τέσσαρες Σύνεδροι· ἔχει δὲ καὶ δύο παραπληρωματικοὺς, ἐξ ἀρχιερέων καὶ τούτους λαμβανομένους τῶν ἐχόντων ἐπισκοπάς, οἵτινες ἀναπληροῦσι τὴν ἀπουσίαν τῶν τακτικῶν Συνέδρων. Τὸν δὲ Πρόεδρον, ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ εἷς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν Συνέδρων.

Δ'. Ἡ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων, καθὼς καὶ ἡ τῶν Παρέδρων ἐκλογὴ ἀνανεοῦται κατὰ τριετίαν. Ἡ δὲ τάξις τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν γίνεται κατά τε τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ τὰ καλλιστεῖα τῆς τιμῆς, ἣν ἔχει ἰδίως ἕκαστος Ἐπίσκοπος.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἐν ἐνεργείᾳ μέλη τῆς νέας συνοδικῆς περιόδου καὶ ἐκ τῶν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς προλαβούσης περιόδου, οὐχὶ ὅμως πλείονα τῶν δύο.

Ε. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συσκέπτεται περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὴν ἀρμοδιότητά της καὶ ἀποφασίζει, βάσιν ἔχουσα τοὺς ἱεροὺς ὅρους καὶ Κανόνας, κατὰ τὰς ἱερὰς τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεις, καὶ αἱ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς ὑπογράφονται παρ' ὅλων τοῦ τε Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων. Ὅσα δὲ οὔτε ὑπὸ τῶν ἱερῶν ὅρων ὁρίζονται, οὔτε εἰς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεις ἀντιβαίνουσι, περὶ τούτων ἀποφαίζει κατὰ πλειονοψηφίαν· καὶ ὁ μειονοψηφῶν ὡς πρὸς τὰ κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τούτων ἀποφασιζόμενα, ὑπογράφει μὲν, δύναται δὲ νὰ καταχωρῇ, ἂν θέλῃ, εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοὺς λόγους τῆς διαφόρου γνώμης του.

ΣΤ'. Ὁ Πρόεδρος, οἱ Σύνεδροι καὶ οἱ συμπαραπληρωματικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐάν ποτε περιπέσωσιν ὡς ἐκ τῆς Συνοδικῆς αὐτῶν θέσεως εἰς παράβασιν ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ, ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις συγκαλεῖ τοὺς κανονικοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἐξέλεγξιν τῆς παραβάσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὐτῶν εἶναι περὶ συνοδικὰ καθήκοντα, σχέσιν ἔχοντα μόνον πρὸς τὸ πολιτικὸν, τότε τὰ περὶ τούτου ἐναπόκεινται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ζ'. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἔχει Γραμματέα Κληρικὸν καὶ δύο ἢ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας, τρεῖς γραφεῖς, Κληρικοὺς καὶ

τούτους ὄντας, καὶ ἕνα κλήτορα, διορίζομένους ἅπαντας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἰδίας Συνόδου.

Ὁ Γραμματεὺς δ' εὐθύνει τὰ τοῦ γραφείου· εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν Συνέδρων συνεδριαζόντων· κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων· δὲν ἔχει δὲ οὔτε ψῆφον καὶ οὔτε μέρος λαμβάνει εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ ὁπόταν ζητηθῇ εἰς τοῦτο. Τῶν δὲ Γραφέων τὰς ἐργασίας προσδιορίζει ἑκάστοτε ἡ Σύνοδος.

Η'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ πρὸ δύω τοὐλάχιστον ἡμερῶν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸν περὶ τῶν συζητηθησομένων εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τῆς ἀντικειμένων, ὅστις δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς αὐτὴν ἢ αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου του, ἄνευ ὅμως ψήφου εἰς πᾶσας ἀποφάσεις της.

Θ'. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέλη, παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, προσφωνοῦσι τὴν ἑξῆς προσφώνησιν.

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ.

« Ἱστοὶ διατελοῦντες ἀείποτε εἰς τοὺς θεσμοὺς τοῦ Συνταγματικοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν Θρόνον Σου, θέλομεν καταβάλλει καὶ τοῦ λοιποῦ πᾶσαν σπουδὴν σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρῶμεν τῇ θείᾳ χάριτι τὰ καθήκοντα ἡμῶν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν κατὰ τὰς ἱερὰς αὐτῆς διατάξεις, ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν προστασίαν Σου.

« Ἐπικαλούμεθα δὲ τὴν ἐξ ὕψους θείαν ἀντίληψιν, ἵνα διαφυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὑγιαίνουσαν ἐν μακρότατοι ἡμερῶν, καὶ διατηρῇ τὴν Βασιλείαν Σου ἀδιάσειστον, εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ πρατυνομένην εἰς αἰῶνας αἰώνων. »

Ὁ Γραμματεὺς, οἱ Γραφεῖς καὶ ὁ κλήτωρ ὑπόσχονται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συνεδριαζόντων ἐπὶ τούτῳ, καθ' ὃν ἡ ἰδία συντάξει περὶ τούτου τύπον.

Ἡ μὲν τοιαύτη προσφώνησις τοῦ τε Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐγγράφως καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, διατηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· ἡ δὲ τοῦ Γραμματέως, τῶν Γραφέων καὶ τοῦ Κλήτορος ὑπόσχεσις εἰς τὸ τῆς Συνόδου.

Ι'. Τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαιροῦνται εἰς ἐσωτερικὰ, καὶ ταῦτα εἰσὶ τὰ εἰς τὸ δογματικὸν μέρος τῆς θρησκείας ἀναγόμενα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἐπεμβαίνει διόλου· καὶ εἰς ἐξωτερικὰ, ἐκεῖνα δηλονότι, ὅσα

δὲν ἀφορῶσι μὲν τὸ δογματικὸν, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἦναι καθ' αὐτὰ κοσμικὰ, ἔχουσί τινα σχέσιν πρὸς τὴν Ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων. Ταῦτα δὲ ἐνεργοῦνται μετὰ τὴν ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν καὶ τὴν σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς.

ΙΑ'. Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθ. ΙΒ. ΙΓ. καὶ ΙΖ. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένους λεπτομερεστέρους προσδιορισμούς.

α') Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.

β') Διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τῇ ἐκκλησίᾳ κανονισμένα.

γ') Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἑκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου.

δ') Ἡ Θρησκευτικὴ διδασκαλία τοῦ λαοῦ.

ε') Ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

ϛ') Ἡ δοκιμασία τῶν προσερχομένων εἰς χειροτονίαν κληρικῶν.

ζ') Ἡ καθιέρωσις τῶν Ἱερῶν ναῶν.

η') Ἡ δικαιοδοσία εἰς τὰ ὅλως ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα. ΙΙ. Χ. εἰς τὰ τῆς συνειδήσεως (ὅταν ταῦτα φανερούμενα εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἔργου, ἀντιβαίνωσιν εἰς τοὺς ὅρους καὶ εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐκκλησίας), καὶ εἰς τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν, κατὰ τὰ δόγματα, τὰ δογματικὰ βιβλία, καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ τεθειμελιωμένον Κανονισμὸν τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

ΙΒ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας παραδεδομένων θείων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ κλήρου, εἴτε ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευομένων, καὶ περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων βιβλίων. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ὅταν πληροφορηθῇ θετικῶς ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ ταράξῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας προφορικῆς ἢ γραπτῆς, διὰ προσηλυτισμοῦ, ἢ κατ' ἄλλον

τινα τρόπον, ἡ Σύνοδος ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς Κοσμικῆς Ἀρχῆς, καὶ τῇ εἰδήσει αὐτῆς ἐκδίδει συμβουλευτικὰ ἐγγραφα πρὸς τὸν λαὸν, εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει, ὁσάκις πληροφορηθῇ περὶ πινάκων, φυλλαδίων ἢ βιβλίων, ἅτινα περιέχουσιν ὑποπτόν τι ἢ ἐναντίον ἢ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἶναι βλαπτικὰ καθ' ἑαυτὰ ἢ ἐκ τῆς χρήσεώς των ὡς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ Ἱερὰ μυστήρια, τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰς ἱερὰς Τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ταῦτα μὲν ἀποκηρύττει, καὶ συγχρόνως ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν γένει ἀναγνώσεως καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τοῖς Σχολείοις. Τὸν δὲ συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην αὐτῶν, ἢ τὸν τυπογράφον, ἢ τὸν βιβλιοπώλην, ἢ τὸν Ῥωποπώλην, καταγγέλλει εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐὰν οὗτοι εἶναι κοσμικοί. Κληρικοὶ δὲ ὄντες, δικάζονται προηγουμένως ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ ἑπομένως καταγγέλλονται εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, ὅπως αὕτη ἐνεργήσῃ καὶ κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα.

Π'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ προσέτι περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀποστολικῶν τε καὶ Συνοδικῶν Κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐθίμων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας περὶ τὴν θείαν λατρείαν· περὶ τὴν κατὰ τὸ πνευματικὸν μέρος κατάστασιν τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγῶν μοναστηρίων· περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τελετῶν. Διατάττει δὲ ὅσα κρίνει συντείνοντα εἰς εὐκοσμίαν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου καὶ εἰς βελτίωσιν αὐτῶν, καὶ φροντίζει, ὥστε οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ μοναχοὶ νὰ διατηρῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ νὰ μὴ ἀσχολῶνται ἀπ' ἐναντίας τῶν ῥητῶς ἀπαγορευόντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν νόμων εἰς πολιτικὰ πράγματα, μηδὲ νὰ λαμβάνωσι τὴν

παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά· καὶ ἐν γένει, ὡς ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ, ἔχει τὴν ἐφορείαν πάντων τῶν πνευματικῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

ΙΔ'. Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνάγονται κυρίως τὰ ἑξῆς·

α) Ἡ σύστασις ἢ ὁ περιορισμὸς μοναστικῶν καταγωγίων.

β) Ὁ περιορισμὸς τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν παρατάξεων κτλ. καθ' ὅσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παραδεδεγμένην τῆς ἐκκλησίας τάξιν.

γ) Ἡ διαίρεσις τῆς περιφερείας τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν.

δ') Διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ τιμωρητικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ κλήρου.

ε.) Ὑγιεινομικαὶ διατάξεις, καθόσον ἀνάγονται συγχρόνως εἰς ἐκκλησιαστικὰ καταστήματα.

ς') Ἔκτακτοι ἐκκλησιαστικαὶ τελεταὶ, πρὸ πάντων ὅταν πράκηται νὰ γένωσιν αὗται εἰς ἡμέρας ἐργασίμους, ἢ ἐκτὸς ἱεροῦ Ναοῦ.

ζ') Διατάξεις ἢ ἄλλοι γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις τῆς ἐκκλησίας· διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς ἐνδιαλαμβανομένας περιπτώσεις εἰς τοὺς §. §. δ'. ε. καὶ ς' ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν §. §. α. γ'. δ'. καὶ ζ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔγκρισιν, ὅταν οὗτος ἢ ὁ πλησιέστερος αὐτοῦ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀρκεῖ χάριν συντομίας νὰ θέσῃ τὸ, ἐθεωρήθη, ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου (τοῦ σχεδίου τουτέστι) τοῦ τηρουμένου εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μνημονευομένου καὶ ὑπογραφομένου κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον· ἐπὶ δὲ τοῦ πρωτογράφου (τοῦ καθαρῶς ὕλη. γεγραμμένου καὶ ἐκ τοῦ γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως ἐξερχομένου) μνημονεύεται μόνον ἡ ἔγκρισις.

ΙΕ'. Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία τοῦ Κράτους, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ Κυριαρχικὴ ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων πράξεων, συμβεβηκότων καὶ σχέσεων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν, ὁσάκις νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ νὰ ζητῇ πληροφορίαν περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ διατάττῃ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐξωτερικὸν τῆς Ἐκκλησίας μέρος.

ΙΣ'. Τὰ περὶ χειροτονίας τῶν μὲν ἐπισκόπων διὰ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκοπῶν, τῶν δὲ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων διὰ τῶν ἐνοριακῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Βασιλείου, θέλουσι κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Πᾶσα δὲ ὁποιαδήποτε ὡς πρὸς τὰς χειροτονίας παράβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, τιμωρεῖται δυνάμει αὐτῶν τούτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.

ΙΖ'. Εἰς καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐν τοῦ κλήρου, καὶ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ἀνώτατον δικαστήριον ἐκκαλοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας κρίνουσα καὶ ἀνακρίνουσα, ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν κανονικῶς. Τὴν αὐτὴν δὲ δικαιοδοσίαν ἔχει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ κατὰ τὰ εἰς τὸν § ἡ'. τοῦ ιά'. ἄρθρου τοῦ παρόντος Νόμου ἐνδιαλαμβανόμενα, οὐχ ἧττον καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν αὐτῶν.

Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν κληρικός τις ἔχει τι κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα, ὡς ἔχουσα τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κληρικῶν, τοῦ ἐπιβάλλειν κανονικὰς ποινὰς εἰς κληρικούς, καθόσα ἐκκαλοῦνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς καὶ δικάζονται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς ὡς ἐξῆς.

α') Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας τοῦ τιμωρουμένου λαμβανομένων δικαιωμάτων.

β') Μετατόπισιν καὶ σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου μοναστηρίου, ἢ ἄλλου ἰδικοῦ διὰ τοὺς κληρικοὺς τιμωρητικοῦ καταστήματος.

γ') Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου, ἐὰν τις φωραθῇ, ὅτι λαβὼν χρήματα, ἔπραξέ τι παρὰ τὰ καθήκοντά του καὶ τοὺς ἱεροὺς τῆς ἐκκλησίας θεσμούς, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

δ') Ἀφορισμὸν προσωπικὸν ἐν τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν ὑπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.

ε') Καθαίρεσιν τῆς ἱερωσύνης κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας.

Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις της, ἐν μὲν ταῖς περιπτώσεσι τῶν § § δ'. καὶ δ'. ἐκτελοῦνται τοῦ μὲν τῇ συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ δὲ τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει αὐτῆς. Ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν §. §. ά. γ'. καὶ ε. ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε. ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀναφερθῇς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαιτήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν εὔλογον, νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, προσκαλουμένων τότε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄλλων ἐπισκόπων, διορίζομένων δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ἑνὸς ἢ δύο ἐκ τῶν τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ πολιτικῶν ἀνδρῶν νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὴν ἀναθεώρησιν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχωσι ψῆφον, ὡς πνευματικοῦ ὑπάρχοντος τοῦ ἀντικειμένου.

ΙΗ'. Διὰ κοσμικὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καθὼς καὶ διὰ κοινὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ παίσματα, ἅπαντες ἁπλῶς οἱ ἐκ τοῦ κλήρου ὑπάγονται εἰς τὰ κοσμικά, πολιτικὰ ἢ ἐγκληματικὰ δικαστήρια· ὁ δὲ συλλαμβανόμενος ἐπὶ κακουργήματι κληρικὸς δὲν ἀπάγεται ἀμέσως εἰς τὴν τῶν κακούργων φυλακήν, ἀλλ' ἀφοῦ δικασθῇ καὶ καταδικασθῇ ὡς τοιοῦτος· μέχρι δὲ τῆς καταδίκης του κρατεῖται εἰς ἰδιαιτέραν πολιτικὴν φυλακήν.

Δι' ἰδιωτικὸν ὁμοίως χρέος, ἢ διὰ παίσμα ἢ διὰ πλημμέλημα, ὁ κληρικὸς ἐκεῖνος, καθ' οὗ καταψηφισθῇ προσωπικὴ κράτησις, δὲν ἀπάγεται εἰς τὴν πολιτικὴν ἢ εἰς τὴν

τῶν ἐπὶ πταίσμασιν ἢ πλημμελήμασι κρατουμένων φυλακὴν, ἀλλὰ μένει ὑπὸ κράτησιν ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἢ ἐντὸς μοναστηρίου.

ΙΘ'. Τὰ κατὰ τὸν γάμον, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰς πολιτικὰς συμφωνίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν μέρος ἀνάγεται εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς.

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι νόμιμος γάμος ὁ μὴ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τελούμενος καὶ εὐλογούμενος, ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ, ἅμα πληροφορηθῇ θετικῶς, ὅτι ηὐλογήθη τοιοῦτος παράνομος γάμος, τοῦτον μὲν στηλιτεύει καὶ κηρύττει ἄκυρον καὶ ὡς μηδόλως γεγονότα, καὶ συγχρόνως προσκαλεῖ τὴν κοσμικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Εἰς δὲ τὸν ἱερέα, ἢ τὸν Ἐπίσκοπον, τὸν εὐλογήσαντα τοιοῦτον γάμον, ἐπάγεται ποινὴ καθαιρέσεως.

Ἐὰν δὲ κατ' ἄδειαν τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ εὐλογηθῇ παράνομος γάμος, ἡ ποινὴ καθαιρέσεως ἐπάγεται κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν τοιαύτην ἄδειαν.

Ἐὰν δὲ ὁ ἱερεὺς, γνωρίζων τὸν γάμον παράνομον ὄντα, εὐλογήσῃ αὐτὸν, πειθόμενος τῇ διατάξει τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ὡσαύτως καθαιρεῖται. Εἰς δὲ τὸν ἱερέα τὸν εὐλογήσαντα ἔννομον γάμον καὶ μηδὲν ἔχοντα τὸ κωλῦον, ὡς εὐλογήσαντα αὐτὸν ἄνευ τῆς τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἀργίας πάσης ἱεροπραξίας τρίμηνος, μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας του λαμβανομένων δικαιωμάτων.

Κ'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ προκειμένου περὶ διαλύσεως νομίμου γάμου, ἔχει ἁρμοδιότητα πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ· ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ δέχεται ἀναφορὰν εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἴτε ὑπὸ τῆς γυναικὸς, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεῖσα ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ αὐτούς, ἀποραίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς της ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας· Τὸ δικαστήριον ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὁρμώμενον, δικάζει καθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπομένας περιστάσεις καὶ ἐκδίδει τὴν περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀπόφασίν του, διευθύνον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης εἰς

τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὐτὴ τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

ΚΑ'. Ὁποιουδήποτε σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ καθοσιωθέντος εἰς τὴν θείαν λατρείαν, τιμίων σταυρῶν, ἁγίων λειψάνων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ τέλος παντὸς ἱεροῦ κειμηλίου ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιάσματος, ἔκθεσις ἐν ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν, ἢ κατάσχεσις πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

ΚΒ'. Διατάξεις, καὶ αἰτήσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρὸς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτὰς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου.

ΚΓ'. Οὐδεμίαν ἀλληλογραφίαν μὲ ἐξωτερικὰς, κοσμικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς δὲν ἐμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ ἱερὰ Σύνοδος, εἰμὴ διὰ τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου.

ΚΔ'. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καθόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων της, ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ ἐπομένως ὅλαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ὁσάκις ἀποδειχθῇ ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δίκαιά της, νὰ τὴν προστατεύσωσι καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίζωσι κατ' αἴτησίν της.

ΚΕ'. Ἐπίσης ὅμως καὶ καθεὶς Ἕλλην, ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ἀδικούμενον παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὑπαρχουσῶν διατάξεων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλῆται τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ καταχρήσεων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ἐμποροῦσι νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην Διοικητικὴν Ἀρχήν. Θέλουν δὲ ἐξετάζεσθαι παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΣ'. Ἡ Κυβέρνησις δύναται εἰς ἐπισήμους περιστάσεις νὰ διατάξῃ διὰ τῆς Συνόδου δημοσίους δεήσεις καὶ δοξολογίας, καὶ νὰ συγκαλῇ τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Κράτους εἰς γενικὰς συνόδους, αἵτινες θέλουσι διευθετεῖσθαι κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, καὶ τῶν ὁποίων αἱ συσκέψεις καὶ ἀποφάσεις θέλουσι γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας ὁριζομένων.

ΚΖ'. Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς ὑπόθεσιν δικαστικὴν, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του· καὶ α) ἐὰν ἦναι Ἀρχιερεὺς, ὁ δικαστὴς ἀπέρχεται πρὸς αὐτὸν, ἵνα ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματός του ὅσα, ὡς ἐνώπιον θεοῦ, κατὰ τὸ πρέπον ἀρχιερεῦσι, τὸν εἶπῃ ἐρωτώμενος.

Ἡ μαρτυρία του δὲ, γενομένης αἰτήσεως ὑπό τινος τῶν διαδίκων, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· δ') ἐὰν ἦναι ἱερεὺς, ἡ ἱεροδιάκονος ἢ μοναχὸς ἐκ τῶν σταυροφόρων καὶ μεγαλοσχήμων, ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ καὶ δίδει τὴν μαρτυρίαν του, ἀφοῦ πρῶτον ἀπαγγείλῃ μόνος διαβεβαιῶν ἐν συνειδήσει καὶ τὰς χεῖρας ἔχων ἐσταυρωμένας, ὅτι θέλει εἰπῇ α τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μόνην τὴν ἀλήθειαν, περὶ τῶν ὅσα γινώσκει. »

Ὅ,τι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, δὲν δύνανται τις νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

ΚΗ'. Ἐὰν ἐπίσκοπος, ἢ ἱερεὺς, ἢ ἱεροδιάκονος ἢ μοναχὸς, ἐκ τῶν σταυροφόρων καὶ μεγαλοσχήμων, ἠθέλησεν ἐξελεγχθῇ ὡς ψευδομαρτυρήσας τιμωρεῖται ὡς ἐπίορκος κατά τε τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ τοὺς πολιτικοὺς Νόμους.

ΚΘ'. Πᾶς κληρικὸς ἀποβαλὼν τὸν βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης καὶ ἀποῤῥίψας τὸ σχῆμα τῆς ἐπαγγελίας του, δὲν διορίζεται οὔτε εἰς πολιτικὴν οὔτε εἰς στρατιωτικὴν, οὔτε εἰς διδασκαλικὴν θέσιν, καὶ οὔτε ἡ μαρτυρία αὐτοῦ εἶναι ἀξιόπιστος.

Α'. Πάντες ἁπλῶς οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου δὲν ὑπόκεινται οὔτε εἰς δημοτικὰς ἐργασίας, τὰς εἴτε κατὰ καφαλὴν, εἴτε δι' ὑποζυγίων ἢ φορτηγῶν ζώων, εἴτε δι' ἀμίσθων διανεμομένας ἀπὸ δημότας, οὔτε εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νὰ χορηγῶσι καταλύματα εἰς τοὺς διερχομένους ἢ στρατοπεδεύοντας στρατιώτας, οὔτε εἰς ἄλλας κοσμικὰς ἐργασίας καὶ ἐπιστασίας τοῦ δημοσίου.

ΛΑ'. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκλέξει τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν πρώτην περίοδον ἐκ τῶν ἐγόντων ἐπισκοπὰς ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἄρθρον Γ'. τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1815.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. »

Εἰσήγαγε μετὰ τοῦτο καὶ ἕτερον περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου, τοῦ ὁποίου τὴν σπουδαιότητα ὑπίσχνεται δι' ὀλίγων εἰς τὴν Βουλήν· ἔχει δὲ καὶ τοῦτο καὶ ἡ αἰτιολογικὴ αὐτοῦ ἔκθεσις οὕτως·

« ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τοῦ περὶ Δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου.

Ἡ σύστασις τῶν Δήμων συνεπέφερεν ὡς ἀπαραίτητον συνέπειαν τὸν

προσδιορισμὸν ἰδίων πόρων πρὸς θεραπείαν τῶν πολυειδῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν. Ὡς τοιοῦτοι γενικοὶ πόροι προσδιορίσθησαν μέχρι τοῦδε οἱ ἑξῆς·

α') Τὰ ἐκ τῶν Ἀστυνομικῶν παραβάσεων πρόστιμα·

β') Τὸ ἐκ τῆς χρήσεως τῶν δημοσίων μέτρων καὶ σταθμῶν δικαίωμα·

γ') Τὸ ἐκ τῶν ἐμπορικῶν πανηγύρεων δικαίωμα·

δ') Τὸ ἀπὸ τῶν ἀδειῶν οἰκοδομῆς·

ε') Τὸ ἀπὸ τῶν ἀδειῶν τῶν λαχείων·

ς') Τὸ ἥμισυ τοῦ ἐπὶ τῶν ξενικῶν διαβατηρίων τέλους τοῦ χαρτοσήμου·

ζ') Τὸ πέμπτον τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν δημοσίου φόρου· καὶ

η') Τὸ πέμπτον τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων δημοσίου φόρου. Ἀλλ' οἱ πόροι οὗτοι, ἀφοῦ εἶν προσαρμόζονται εἰς ὅλους τοὺς δήμους, εἶναι καὶ τόσον ἀσήμαντοι, ὥστε οὐδὲ τὸ πολλοστημόριον τῶν δημοτικῶν ἐξόδων δύνανται νὰ θεραπεύσωσιν· ἡ δὲ δημοτικὴ περιουσία, ἥτις ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ κυριωτέρα πηγὴ σταθερᾶς προσόδου ἐπαρκούσης εἰς τὰ κύρια καὶ τακτικὰ ἔξοδα τῶν δήμων, εἶναι πρᾶγμα σπανιώτατον, διὰ νὰ εἴπωμεν σχεδὸν ἀνύπαρκτον, εἰς τὴν Ἑλλάδα·

Τούτων οὕτως ἐχόντων οἱ μόνοι πόροι, εἰς τοὺς ὁποίους κατέφυγον οἱ δῆμοι, κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ εὕρωσιν ἀρκούσας πρόσοδον διὰ τὰ ἔξοδα αὐτῶν, εἶναι οἱ αἰσθητοὶ φόροι ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς καὶ τῶν βοσκημάτων, καὶ ὁ ἐπιμερισμὸς ἐπὶ τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων ὑγρῶν· οἱ αὐτοὶ οὗτοι πόροι πρόκειται νὰ κυριωθῶσι μετὰ τινας τροποποιήσεις καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος 1845 ἔτους διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

ΚΕΦ. Α'

Περὶ τῶν ἁπλῶν δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 2 Τοῦ ἐγγείου δημοτικοῦ φόρου ὡς μέγιστος ὅρος προσδιορίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη τὸ πεμπτημόριον τοῦ δημοσίου ἤτοι 2 τὰ ἑκατὸν ἐπὶ τῶν προϊόντων, ἀλλὰ δὲν ἐπεβλήθη εἰς ὅλους τοὺς δήμους κατὰ τὸν μέγιστον τοῦτον ὅρον, διότι πολλοὶ δῆμοι, ἔχοντες ὀλιγωτέραν ἀνάγκην ἐξήρεσαν αὐτοὺς κατὰ τὰ τρία τέταρτα ἢ τὸ ἥμισυ μόνον. Ἐντεῦθεν ἐθεωρήσαμεν ἀναγκαῖον νὰ διαιρεθῇ εἰς τρία μέρη ὁ φόρος οὗτος, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ νὰ ἐπιβληθῇ ὁριστικῶς καὶ γενικῶς εἰς ὅλους τοὺς δήμους, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς ἐκείνους μόνους τοὺς δήμους, τῶν ὁποίων οἱ πόροι ἠθέλων ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκεῖς καὶ οὗτινες ἠθέλον ψηφίσει αὐτὸ· ἐθεωρήθη προσέτι καταλληλον νὰ ἐκφράζηται ὁ ὅρος εἰς ἑκατοστὰ τοῦ δημοσίου φόρου διὰ νὰ δύνανται εὐκόλως οἱ φορολογούμενοι νὰ ὑπολογίζωνται τὸν δημοτικὸν φόρον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου ἐπλήρωσαν δημόσιον, καὶ νὰ προφυλάττωνται εὐκολώτερον ἀπὸ τὰς ἐνδεχομένας παρεκτροπὰς τῶν εἰσπρακτόρων.

Ἄρθρ. 3—4. Ἀφοῦ ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος τοῦ δημοσίου ἠλαττώθη ἐπαισθητῶς, εὐκταῖον ἦτον νὰ ἀποτιμηθῇ εἰς τοὺς δήμους ἡ ἐκ τῶν βοσκησίμων γαιῶν ἐπικαρπία δυναμένη νὰ ἀποτελέσῃ ὄχι εὐκαταφρόνητον πόρον εἰς αὐτοὺς ἀλλὰ μέχρις ὅτου διαταχθῶσι δι' εἰδικοῦ νόμου τὰ περὶ τούτου, εἶναι ἀναγκαῖον καὶ συνάδει μὲ τὴν ἰσότητα τῆς φορολογίας νὰ εἰσπράξωσιν ὡς καὶ μέχρι τοῦδε οἱ δῆμοι ἀναλόγου φόρου καὶ ἐκ τῶν ζώων.

Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὸς φόρος ἦτο μέχρι τοῦδε, ἐπὶ μὲν τῶν μικρῶν ζώων ἑπτὰ ἐπὶ δὲ τῶν μεγάλων τριάκοντα λεπτὰ κατὰ κεφαλήν. Ὁ νῦν προτεινόμενος δὲν διαφέρει εἰμὴ κατὰ ἓν μὲν διὰ τὰ μικρὰ, κατὰ δύο δὲ λεπτὰ διὰ τὰ μεγάλα ζῶα· τοῦτο δὲ ἔγεινε διὰ νὰ δύναται ὁ ὅρος τοῦ φόρου νὰ διαιρεῖται εἰς ἄρτιον ἀριθμὸν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ διὰ κλασμάτων ὑπολογισμοῦ αὐτοῦ· καθότι ἐφημόσαμεν καὶ ἐνταῦθα τὸ μέτρον τῆς εἰς δύο ἴσα μέρη διανομῆς τοῦ φόρου, ὥστε τὸ μὲν ἥμισυ νὰ ἐπιβληθῇ γενικῶς καὶ ἀνεξαιρέτως εἰς ὅλους τοὺς Δήμους, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ, ὁσάκις ψηφίσωσιν αὐτὸ οἱ Δῆμοι· ἐπειδὴ δὲ ἕνεκα τῆς φυσικῆς τοποθεσίας τῶν βοσκησίμων γαιῶν, αἱ μὲν εἶναι καταλληλοι μόνον διὰ τὴν χειμερινὴν νομὴν τῶν ζώων, αἱ δὲ μόνον διὰ τὴν θερινὴν, ἤθελεν ἀποδῆ ἄνισος ἡ φορολογία τῶν ζώων, ἐὰν ἀπενέμετο τὸ δικαίωμα εἰς ἕκαστον Δῆμον νὰ εἰσπράττῃ ὁλόκληρον τὸν φόρον καὶ ἐκ τῶν ζώων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα βόσκουσιν ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῶν μόνον τὸν χειμῶνα, ἢ μόνον τὸ θέρος, ὑποχρεουμένων τῶν κτηνοτρόφων νὰ πληρώνωσιν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους διπλοῦν τὸν ἐτήσιον φόρον· διὰ τοῦτο ἐτέθη ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὁ ὅρος τοῦ νὰ μὴν εἰσπράττηται ἀπὸ τῶν τοιούτων ζώων εἰμὴ τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου.

Ἄρθ. 5 Δι' ὃν λόγον τινὰ τῶν προϊόντων καὶ τῶν ζώων ἐξαιροῦνται τῆς φορολογίας τοῦ δημοσίου, διὰ τὸν αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ φορολογῶνται οὐδ' ὑπὸ τῶν δήμων.

Ἄρθ. 6 Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων φόρος συνιστάμενος μέχρι τοῦδε εἰς πέντε λεπτὰ τὸ κοφίνι, προσδιορίζεται ἐφέτος εἰς τρία λεπτὰ ἐπιφυλαττομένης τῆς αὐξήσεως καὶ αὐτοῦ, μέχρι τοῦ διπλασίου κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας περιστάσεις.

ΚΕΦ. Β'

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ φόρου.

Ἄρθ. 7. Αἱ οὐσιώδεις διαφοραὶ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου πρὸς τὸ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Διάταγμα, περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων δημοτικοῦ φόρου, συνίστανται εἰς τὰ ἑξῆς.

α'. Ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἐπιβολὴ τοῦ φόρου τούτου εἰς τοὺς μεσογείους δήμους, οἵτινες δὲν ἔχουσιν οὔτε πληθυσμὸν, οὔτε ἐπιμιξίαν σημαντικὴν, καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἐκ τοῦ φόρου τούτου πρόσοδος σμικροτάτη οὖσα, δὲν ἀντιστοιχεῖ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως, καὶ γίνεται μᾶλλον ἀφορμὴ καταπίστεων. Ὅθεν τοῦ δικαιώματος τούτου δὲν ἐξαιροῦνται ἐν γένει εἰμὴ ὅσοι δῆμοι ποτὲ δὲν ἐψήφισαν μέχρι τοῦδε τοιοῦτον φόρον, ἢ ἂν ἐπέβαλον, ἐλάμβανον ἐντελεστάτην πρόσοδον, οἷον ὀραχμὰς 200—100—30 καὶ ἔτι ἐλάσσονα, ἐκτὸς πέντε ἢ ἓξ κωμοπόλεων ἐχουσῶν μεγαλητέραν, ἀλλὰ δυναμένων νὰ εἰκονομηθῶσι καὶ ἄνευ τοῦ φόρου τούτου. Συμπεριελήφθησαν δὲ ὅλοι οἱ παράλιοι οἱ ἔχοντες λιμένα ἢ ὅρμον, διότι κατ' αὐτοὺς δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ εἰσπραξις τοῦ φόρου εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς, ὥστε νὰ γίνεται ἀνεξόδως ἢ μὲ ἀνεπαισθήτου δαπάνην.

β'. Ἐπεκτάθη ἡ φορολογία καὶ εἰς τὰς εἰκοδομικὰς ὕλας, αἵτινες πρότερον δὲν συμπεριελαμβάνοντο, καὶ τοῦτο πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐκ τοῦ φόρου τῶν τροφίμων προσόδου, ἥτις ἠλαττώθη ἐπαισθητῶς ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν σίτων καὶ λοιπῶν ἀναγκαιοτέρων εἰδῶν.

γ'. Προσδιορίσθησαν ἀκριβέστερον αἱ κατηγορίαι τῶν ὠνίων τῶν ὑποβλητέων εἰς τὸν φόρον, καὶ τὰ ἐξαιρετέα εἴδη.

Ἄρθ. 8 Ἐπειδὴ οὔτε εἰς ὅλα τὰ μέρη ὑπάρχει μία καὶ ἡ αὐτὴ τιμὴ

τῶν πραγματειῶν, οὔτε τῶν αὐτῶν εἰδῶν ἔχουσιν ὅλοι οἱ δῆμοι ἀνάγκην εἰσαγωγῆς πρὸς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἐθεωρήθη καταλληλότερον, ἀντὶ μιᾶς γενικῆς, νὰ συντάττωσι κατὰ μέρος τὰ δημοτικὰ Συμβούλια τὴν διὰ τὸν οἰκεῖον ἕκαστον δῆμον εἰδικὴν διατίμησιν, ὑποβαλλομένην εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Διοικητικῆς Ἀρχῆς.

ΚΕΦ Γ'.

Περὶ ἐπαυξήσεως τῶν φόρων.

Ἄρθ. 9 Ἀφοῦ ὡς ἀνωτέρω εἰρέθη, πολλοὶ τῶν δήμων δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὰς χρείας αὐτῶν διὰ τῶν προσδιορισθέντων φόρων, ἔπρεπε νὰ εὑρεθῇ νέος συμπληρωτικὸς πόρος πρὸς θεραπείαν αὐτῶν. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιούτου, προχειρότερον καὶ καταλληλότερον ἄλλο μέσον δὲν φαίνεται εἰμὴ τὸ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς νὰ αὐξάνωσι τοὺς αὐτοὺς φόρους διὰ προσθήκης τινὸς ἀναλόγου τῆς ἐνδείας τῶν προϋπολογισμῶν αὐτῶν.

Πρὸς ἀσφάλειαν δὲ τῆς καλῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου ἐτέθη ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς Διοικητικῆς ἐγκρίσεως.

ΤΜΗΜΑ Β'

Περὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων.

Ἄρθ. 10—14. Ἡ ὠφέλεια τῶν διατάξεων τούτων εἶναι πρόδηλος· διότι ἡ εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς εἰσπράκτορας τῶν δημοσίων, καὶ ἐντεῦθεν σημαντικὴ ἐλάττωσις τῶν εἰσπρακτικῶν ἐξόδων, καὶ περισσοτέρα εὐκολία καὶ ἀσφάλεια εἰς τὴν ταμίευσιν τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων. Μόνον ἡ εἴσπραξις τοῦ φόρου τῶν θερινῶν βοσκημάτων, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὠνίων τῶν μεσογείων πόλεων θέλει γίνεσθαι ἐξ ἀνάγκης δι' ἐπιτρόπων δημοτικῶν ὑπαλλήλων, ἢ δι' ἐνοικιάσεως, ἐὰν ἤθελε κριθῇ συμφερώτερον ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν Συμβουλίων.

Ἄρθ. 15 Ὅσον εἶναι δίκαιον νὰ μὴ φορολογῶνται τὰ ὠνια, ὁσάκις διακομιστικομίζονται διά τινος δήμου ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ μεταφερθῶσι καὶ ἐξοδευθῶσιν εἰς ἕτερον, τόσον εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προφυλαχθῶσι τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου ἀπὸ τὴν πανουργίαν, ἥτις ὠφελουμένη ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης, ἠδύνατο νὰ προφασίζηται τὴν προσωρινὴν ἐναπόθεσιν τῶν ὠνίων, καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου. Νομίζομεν ὅτι τὰ συμφέροντα καὶ τῶν δήμων καὶ τῶν ἐμπορευομένων ἀσφαλίζονται ἐξ ἴσου, ἐὰν τεθῇ ὡς μέγιστος ὅρος τῆς προσωρινῆς ἐναποθέσεως δεκαήμερον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἐξῆς νομοσχέδιον θέλει εἰσαχθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, διὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής και της Γερουσίας επεκυρώσαμεν και διατάττομεν τάδε.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περί προσδιορισμού των δημοτικών φόρων.

Άρθ. 1. Επιβάλλονται κατά το ενεστώς 1845 έτος οι εξής δημοτικοί φόροι.

α. Οι άμεσοι, ήτοι ο έγγειος, ο επί των ζώων, και ο επί των μελισσίων.

β. Ο έμμεσος.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περί των αμέσων δημοτικών φόρων.

Άρθρ. 2. Ο έγγειος δημοτικός φόρος προσδιορίζεται εις δέκα εκατοστά του εγγείου δημοσίου φόρου.

Άρθρ. 3. Ο επί των ζώων δημοτικός φόρος προσδιορίζεται εις τέσσαρα μεν λεπτά επί των μικρών, οκτώ δε επί των όνων, και δεκαέξ επί των λοιπών μεγάλων ζώων, κατά κεφαλήν.

Άρθρ. 4. Ο επί των ποιμνίων δημοτικός φόρος επιβάλλεται κατά το ήμισυ μόνον εις τους δήμους εν τη περιοχή των οποίων παρεχείμασαν μόνον και εγέννησαν τα ζώα, κατά το ήμισυ δε εις εκείνους, εν οις βόσκουσι το θέρος μόνον.

Άρθρ. 5 Εξαιρούνται των αμέσων δημοτικών φόρων, όσα και των δημοσίων, προϊόντα ή ζώα.

Άρθρ. 6. Ο επί των μελισσίων δημοτικός φόρος προσδιορίζεται εις τρία λεπτά το κοφίνι.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Περί του εμμέσου δημοτικού φόρου.

Άρθ. 7. Ο έμμεσος φόρος επιβάλλεται εις εκείνους μόνον τους δήμους, οίτινες είναι πρωτεύουσαι επαρχιών, ή παρ' οις είναι καθιδρυμένη τελωνειακή Αρχή· προσδιορίζεται δε εις εν εκατοστόν της αγοραίας τιμής των προς τοπικήν κατανάλωσιν εισαγομένων και εις τας εξής πέντε κατηγορίας υπαγομένων ειδών· ήτοι,

α. Των πνευματωδών ποτών και των ρευστών.

β. Των τροφίμων.

Εξαιρούνται τούτων αι σίτοι, τα άλευρα, ο άρτος, τα λάχανα, τα χλωρά όσπρια, οι χλωραί όπώραι, ο χλωρός τυρός, το γάλα, το άλας, τα όρνίθια, ωά, και λοιπά μικρά είδη.

γ'. Των καυσίμων.

δ'. Της Ζωοτροφίας.

ε'. Των οικοδομικών ύλών.

Εξαιρούνται τούτων αι προς ναυπηγίαν,

Άρθ. 8. Η διατίμησις του επί του εμμέσου φόρου ψηφίζεται υπό του δημοτικού Συμβουλίου, και εγκρίνεται υπό της προεστώσης Διοικητι κής Αρχής· πρέπει δε να περιέχη ονομαστικά εις τον φόρον υποβαλλόμενα είδη, και το δι' εν εκαστον αυτών καθ' ωρισμένον σταθμόν ή μέτρον πληρωτέον τέλος.

ΚΕΦΑΛ. Γ'.

Περί επαυξήσεως των δημοτικών φόρων.

Άρθ. 9 Εάν η εκ των ανωτέρω αμέσων και εμμέσων φόρων πρόσοδος τινός δήμου δεν επαρκή εις θεραπείαν των απαραιτήτων αναγκών αυτού, επιτρέπεται να αυξηθώσι, κατά ψήφισιν του αρμοδίου Δημοτικού Συμβουλίου και έγκρισιν της προϊσταμένης Διοικητικής Αρχής, μέχρι του διπλασίου των ανωτέρω τεθέντων όρων οίτε άμεσοι και οι έμμεσοι δημοτικοί φόροι, ή δε αύξησις αύτη θέλει ενεργηθή επί όλων των φορολογητέων ειδών κατά την αυτήν αναλογίαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περί εισπράξεως των δημοτικών φόρων.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Περί εισπράξεως των αμέσων Δημοτ. φόρων.

Άρθρ. 10. Ο έγγειος δημοτικός φόρος θέλει εισπραχθή, είτε εις είδη είτε χρήματα, συναμα μετά του δημοσίου, επί της συγκομιδής, ή εν τοις τελωνείοις κατά την εξαγωγήν των προϊόντων, και επί τη βάσει της υπό του δημοσίου γενησομένης μετρήσεως, εκτιμήσεως και εξελέγξεως.

Άρθ. 11. Η εκπλήρωσις των εις είδη εισπραττομένων δημοτικών φόρων θέλει γίνει καθ' ους τρόπους και χρόνον και ή των του δημοσίου, και παρά των αυτών Αρχών.

Άρθ. 12. Ο επί των ζώων φόρος των μεν Δήμων, εν οις παρεχείμασαν μόνον τα ζώα, θέλει εισπραχθή συναμα μετα του επί των ζώων δημοσίου φόρου και επί τη βάσει της παρά του δημοσίου γενομένης επαριθμήσεως, των δε δήμων εν οις βόσκουσι το θέρος, επί τη βάσει ιδίας επαριθμήσεως γενησομένης υπό των δημοτικών Αρχών.

Άρθ. 13. Ο επί των μελισσίων δημοτικός φόρος θέλει εισπραχθή συναμα μετά του δημοσίου και επί τη βάσει της υπό του δημοσίου γενησομένης επαριθμήσεως.

ΚΕΦ. Β'.

Περί εισπράξεως του εμμέσου δημοτ. φόρου.

Άρθ. 14. Ο έμμεσος δημοτικός φόρος εισπράττεται κατά τας των δήμων εισόδους, ένθα πρέπει να ευρίσκηται πάντοτε εκτεθει-

μένη ἡ φορολογικὴ διατίμησις. ἐπὶ δὲ τῶν φορολογητέων εἰδῶν ἅτινα εἰσέρχονται εἰς τὸν σχετικὸν δῆμον, ἀμέσως διὰ τῶν τελωνείων. Ὁ Δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται διὰ τῶν τελωνιακῶν Ἀρχῶν.

Ἄρθ. 15. Ὁσάκις τὰ εἰς ἔμμεσον φόρον ὑποκείμενα εἰσάγονται εἴς τινα δῆμον ἄνευ προθέσεως τοῦ νὰ πωληθῶσιν ἐντὸς αὐτοῦ, δὲν φορολογοῦνται, εἰμὴ ἀφοῦ μείνωσιν ὑπὲρ δυμηνίαν ἐν αὐτῷ ἀποτεθειμένα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 18 Μαΐου 1845

ΟΘΩΝ

ΙΩΑΝ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ. ΚΙΤΖΟΣ ΤΖΑΒΕΛΑΣ.
Α. ΜΕΤΑΞΑΣ. Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἀκολούθως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προθέμενος νὰ εἰσαγάγῃ τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ ἔτος 1845, ἔλεξεν ὅτι κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν πρώτων φορολογικῶν Νόμων ἐπηγγέλθη καὶ τὴν ὑποβολὴν, μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους, τῶν ἀπολογισμῶν τῶν παρελθόντων ἐτῶν ἀπὸ τῶν 1833 μέχρι τῶν 1843, τὴν ἐκπλήρωσιν δὲ τούτου ἐνεργεῖ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἤδη βιβλίου παρόντος αὐτοῦς, τοῦ ὁποίου τὰ καθέκαστα ἰδίᾳ ἀναπτύσσει ἔκθεσις.

Ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ συνάγεται ὅτι τὰ βεβαιωθέντα τακτικὰ εἰσοδήματα τοῦ Κράτους καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι τέλους τοῦ 1843, ἦσαν δραχμῶν 159,103,424, τὰ εἰσπραχθέντα 138,412,648 καὶ λεπτὰ 94, τὰ καθυστεροῦντα δρ. 20, 690, 775 καὶ λεπτὰ 29, καὶ τὸ ὅλον τῶν δαπανηθέντων ἐντὸς τοῦ Κράτους καὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν αὐτὴν δεκαετίαν δρ. 152, 627, 336 καὶ λεπ. 33 καὶ ὅτι ἐδαπανήθησαν, πλέον τῶν πραγματικῶς εἰσαχθέντων, δραχμῶν 14, 214, 687 καὶ λεπτὰ 39 καὶ τὴν ἔλλειψιν ταύτην ἀνεπλήρωσαν τὰ κατὰ τὴν δεκαετίαν ληφθέντα δάνεια παρὰ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα εἶναι τὰ ἑξῆς·

Ἀπὸ τὸ δάνειον τοῦ Ροτσχιλδ δραχ.	58, 912, 798	λ. 18
Ἀπὸ τὸ τῆς Βαυαρίας	4, 658, 186	» 14
Ἀπὸ τὰς προκαταβολὰς τῆς Γαλλίας .	3, 685, 098	» 24
Τὸ ὅλον δραχ.	66, 656, 082	λ. 56

Ἐκ τούτων δύο τινὰ συνάγονται· 1ον) ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ φόρων ἠδύνατο νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς τακτικὰς δαπάνας, διότι ἂν διὰ καλητέρας διαχειρίσεως εἰσέ-

πράττοντο τὰ καθυστεροῦντα 20, 690, 775 καὶ λεπ. 29, δὲν ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ προσφύγῃ εἰς δάνεια, ἀλλὰ μάλιστα ἤθελεν ἔχει καὶ περίσσευμα ἓξ καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίων· 2ον) ὅτι τὰ ἐκ τῶν δανείων εἰς τὸ Κράτος εἰσαχθέντα χρήματα, ἐκτὸς πάλιν αὐτοῦ ἐξῆλθον πρὸς ἀποπληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεωλυσίου αὐτῶν τῶν δανείων, διότι καὶ αὐτὰ τὰ πλέον τῶν εἰσπραχθέντων δαπανηθέντα δέκα τέσσαρα ἑκατομμύρια καὶ τινες χιλιάδες δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἐδαπανήθησαν, ὡς φαίνεται, εἰς τὰς ἐσωτερικὰς τακτικὰς τοῦ Κράτους ἀνάγκας, ἐδαπανήθησαν εἰς ἀντικείμενα παντάπασι ξένα, ὡς π. χ. πέντε περίπου ἑκατομμύρια εἰς τὸ ἐπικουρικὸν τῆς Βαυαρίας σῶμα, δύο ἥμισυ εἰς δαπάνας καὶ μισθοδοσίαν τῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ τὰ λοιπὰ εἰς διατήρησιν τῶν ἐθελοντῶν καὶ μισθοδοσίαν καὶ ἐπιμίσθια ξένων ἀξιωματικῶν κλπ. Ἔτι, ἂν ἐκ τοῦ ὅλου τοῦ δανείου ἐγίνετο χρῆσις εἴκοσι μόνον ἑκατομμυρίων πρὸς σύστασιν Ἐθνικῆς Τραπέζης, προσετίθετο δ' εἰς ταῦτα καὶ τὸ ποσὸν εἴκοσιν ἔτι ἑκατομμυρίων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, ἤθελεν εἶσθαι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς κατάστασιν νὰ ἀποπληρώσῃ ἀνεπαισθήτως, τὸ δάνειον ἀπὸ μόνους τοὺς τόκους, οἵτινες ἤθελον εἰσέρχεσθαι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, καὶ πολλαὶ ἤθελον προκύψει ὠφέλειαι ἀπὸ τὴν σύστασιν αὐτῆς· ἀλλ' ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἔγινεν ἡ χρῆσις τοῦ δανείου τούτου, ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι αἱ τρεῖς εὐεργέτιδες τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις, αἱ ἐγγυηθεῖσαι αὐτὸ, ἐκινήθησαν ἀπὸ σκοπὸν εὐεργετικὸν καὶ σωτήριον διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπομένως ὄχι μόνον εὐγνωμοσύνην χρεωστοῦμεν πρὸς αὐτὰς, ἀλλ' ἀναγνωρίζοντες τὴν ἱερότητα τοῦ χρέους μας τούτου, ὀφείλομεν προσέτι νὰ ἀνεύρωμεν καὶ τὰ μέσα πρὸς ἐξόφλησιν αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ σήμερον δὲν εἴμεθα εἰς κατάστασιν νὰ φανῶμεν ἐμπρόθεσμοι εἰς τὰς πληρωμὰς, ἔχομεν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσίας αἱ προστάτιδες Δυνάμεις κινούμεναι, θέλουσι μᾶς ἀφήσει ἀκαταζητήτους ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη, ὥστε ἐντὸς αὐτῶν ἐξοικονομοῦντες κατ' ἔτος ἀπὸ ἓν ἢ καὶ ἓν ἥμισυ ἑκατομμύριον, καὶ κάμνοντες χρῆσιν παραγωγικὴν αὐτοῦ, νὰ δυνηθῶμεν εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας νὰ συγκεντρώσωμεν κεφάλαιον, δι' οὗ μὲ τὰς ἐνιαυσίους οἰκονομίας μας νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐκπληρώμεν τοῦ λοιποῦ ἐμπροθέσμως τὰς ὑποχρεώσεις μας.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ἐπὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀρκεῖ ὁ γενικὸς τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ Κράτους προϋπολογισμὸς, τοῦ ὁποίου τὰ καθέκαστα ἀναπτύσσουσιν οἱ εἰδικοὶ ἑκάστου Ὑπουργείου

προϋπολογισμοί, καὶ ἡ ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ. Ἀνέγνω δὲ τήν τε αἰτιολογικὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους ἔκθεσιν καὶ τὰ διὰ ταύτης ὑποβληθέντα νομοσχέδια, περὶ ἀδείας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὰς πληρωμὰς μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, περὶ βασιλικῆς χορηγήσεως, περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων τοῦ 1845, περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων αὐτοῦ, καὶ τοὺς εἰς τὰ τελευταῖα ταῦτα νομοσχέδια ἐπισυνημμένους προϋπολογισμοὺς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τοὺς εἰδικοὺς ἑκάστου Ὑπουργείου προϋπολογισμοὺς μετὰ τῶν ἐκθέσεων αὐτῶν. (Ἴδε τὸν τε γενικὸν καὶ τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς μετὰ τῆς γενικῆς καὶ τῶν εἰδικῶν ἐκθέσεων αὐτῶν εἰς τὸ ὑπὸ στοιχ. Α. παράρτημα.)

Ἔχουσι δὲ τὰ νομοσχέδια ταῦτα οὕτω·

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ τῆς ἀδείας εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν πληρωμῶν τῶν ἐξόδων τοῦ Ἀπριλλίου καὶ ἑφεξῆς.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἔχει παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν ἐξακολουθῆ νὰ ἐνεργῶσι μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὴν πληρωμὴν τῶν μηνιαίων ἐξόδων τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ βάσει καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1845.

ΟΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει καθυποβληθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν

Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, καὶ ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Ἡ Βασιλικὴ χορήγησις προσδιορίζεται κατ' ἔτος εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν πληρωτέων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς κατὰ δωδεκατημόριον.

Ἀθῆναι τῇ 16 Μαΐου 1845.

ΟΘΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν, τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Τῶν ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων, τῶν ἀπὸ δημοσίων Καταστημάτων, Κτημάτων, καὶ Νομισμάτων προσόδων, καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν εἰσοδημάτων τῶν εἰδικώτερον ἀπαριθμουμένων εἰς τὸν ἐπισυνημμένον πίνακα τῶν ἐσόδων, θέλει ἐξακολουθήσει ἡ εἴσπραξις κατὰ τὸ ἔτος 1845 δυνάμει τῶν ὑπαρχόντων περὶ ἑκάστου αὐτῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, καὶ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Βουλευτικῇ Συνόδῳ κυρωθησομένων Νόμων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἔσοδα τοῦ ἔτους 1845 ὑπολογίζονται κατὰ χρῆσιν μὲν εἰς δραχ. δεκατρία ἑκατομμύρια ἐννεακοσίας τριάκοντα ἓξ χιλιάδας πεντακοσίας εἴκοσιν ἓξ (13,936,526) κατὰ διαχείρισιν δὲ εἰς δραχ. δεκατρία ἑκατομμύρια (13,000,000) κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ πίνακι τῶν ἐσόδων διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρ. 3.

Ἡ Διάρκεια τῆς χρήσεως τοῦ 1845 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην κλείονται τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων ταύτης τῆς χρήσεως, τὰ

δὲ μετὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην εἰσπραττόμενα ἐξ αὐτῆς ὑπόλοιπα θέλουν καταλογίζεσθαι εἰς τὰ βιβλία τῶν ἐσόδων τῆς ἑπομένης χρήσεως ἐν εἰδικῷ Κεφαλαίῳ ἐπιγραφομένῳ « *Ἔσοδα κλεισμένων χρήσεων.* »

Ἄρθρ. 4.

Τὰ περὶ τῆς λογοδοσίας τῶν ἐσόδων κατά τε χρῆσιν καὶ ἐνιαύσιον διαχείρισιν κανονίζονται διὰ τοῦ περὶ τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως **1845** Νόμου.

Ἄρθρ. 5.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἔλθῃ εἰς λήψοδοσίαν μὲ τὴν ἐθνικὴν Τράπεζαν, καταθέτουσα μὲν τὸ περίσσευμα τοῦ ταμείου, ὁσάκις τὸ νομίζῃ συμφέρον, κατὰ τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρ. 9 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, λαμβάνουσα δὲ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης πίστωσιν, μέχρι τῆς ποσότητος διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ.

Ἄρθρ. 6.

Παντὸς φόρου ἢ δικαιώματος ἄλλου παρὰ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Νόμου κυρωθέντα, ἀπαγορεύεται ἐπὶ ὁποιωδήποτε λόγῳ ἡ εἴσπραξις, ἐπὶ ποινῇ καταπιέσεως κατὰ παντὸς ὑπαλλήλου, εἴτε διατάξαντος εἴτε ἐνεργήσαντος τὴν εἴσπραξιν, χωρὶς νὰ ἀπαιτεῖται πρὸς καταδίωξιν ἰδιαιτέρα ἄδεια τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἐπιφυλαττομένης δὲ πρὸς τούτοις καὶ τῆς ἐντὸς τριετίας ἀγωγῆς ἐπὶ ἀποζημιώσει κατὰ τοῦ πλημμελήσαντος ὑπαλλήλου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Μαΐου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ.

Περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ παρὸν Νομοσχέδιον θέλει ὑποβληθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρ. 1.

Ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τῆς χρήσεως **1845** προσ-

ρίζεται εἰς δραχμὰς δώδεκα ἑκατομμύρια, τριακοσίας ὀκτὼ χιλιάδας, διακοσίας εἴκοσιν ὀκτὼ καὶ λεπ. **54**.

Ἐξ ὧν διὰ μὲν τοῦ Νόμου τῆς 8 Φιρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐχορηγήθησαν εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς δραχμῶν τρία ἑκατομμύρια, τεσσαράκοντα τρεῖς χιλιάδες, τετρακόσιαι ὀγδοήκοντα καὶ **96** λεπτὰ (**3,043,480: 96**)· διὰ δὲ τοῦ παρόντος χορηγοῦνται, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐνιαυσίων ἐξόδων, πιστώσεις ἑξακοσίων ἐνέα ἑκατομμυρίων, διακοσίων ἑξήκοντα τεσσάρων χιλιάδων, ἑπτακοσίων τεσσαράκοντα ἑπτὰ, καὶ λεπτῶν πεντήκοντα ὀκτὼ, κατὰ τὸν ἐπισυνημμένον Γενικὸν πίνακα τῶν ἐξόδων (ἄνευ ἀριθμοῦ) καὶ τοὺς προσηρτημένους εἰς αὐτὸν εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν Ὑπουργείων ὑπὸ στοιχ. Γ. Δ. Ε. Ζ. Η. Θ. Ι. καταλογιζόμεναι ὡς ἑξῆς·

Εἰς τόκους χρέους ἐσωτερικοῦ	δρ.	**11,438:**
Τὰς συντάξεις	»	**309,049: 12**
Τὰς χορηγήσεις		
Τὴν τοῦ Βασιλέως	»	**800,000:**
Τὴν τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων . .	»	**126,189:**
Τὴν γενικὴν ὑπηρεσίαν τῶν Ὑπουργείων		
τουτέστι τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν	»	**216,192: 20**
Τῆς Δικαιοσύνης	»	**619,448: 66**
Τῶν Ἐσωτερικῶν	»	**899,169: 51**
Τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως	»	**465,133: 95**
Τῶν Στρατιωτικῶν	»	**2,914,471:**
Τῶν Ναυτικῶν	»	**745,461: 57**
Τῶν Οἰκονομικῶν	»	**289,142: 59**
Τὰ ἔξοδα Διοικήσεως, ἐπισασίας καὶ εἰσπράξεως τῶν φόρων καὶ δικαιωμάτων ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων	»	**1,409,501: 74**
Τὰς διαφόρους πληρωμὰς καὶ τὰ ἔκτακτα ἔξοδα	»	**459,544: 18**
Τὸ ὅλον ἐις ἄνω	δρ.	**9,264,747: 58**

Ἄρθρ. 2.

Τὰ ἐνδιαλαμβανόμενα εἰς τὸ ἄρθρ. 2 καὶ εἰς τοὺς προσηρτημένους πίνακας ἔξοδα, θέλουν πληρωθῇ ἐκ τῶν κυρωθέντων εἰσοδημάτων τῆς διαχειρίσεως **1845**.

Ἄρθρ. 3.

Αἱ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαλαμβανόμεναι πιστώσεις

θέλουν διανέμεσθαι καθ' ἕκαστον μῆνα, καὶ τίθεσθαι κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ὑπουργῶν δυνάμει Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ διάρκεια τῆς χρήσεως 1845 παρατείνεται μέχρι τῆς 31 Ὀκτωμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους, ὁπότε κλείονται ὁριστικῶς τὰ βιβλία τῶν ἐξόδων ὅλων τῶν Ὑπουργείων.

Ἄρθρ. 5.

Ὅσαι πιστώσεις τῆς χρήσεως ταύτης μείνωσιν ἀπραγματοποίητοι κατὰ τὴν 31 Ὀκτωμβρίου 1846 θέλουν μὲν ἀκυρωθῆ ἐπὶ τῶν βιβλίων τῶν Ὑπουργείων, ἀλλ' οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῶσιν αὐτὰς διὰ δικαιώματα κεκτημένα ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς χρήσεως 1845 καταλογίζοντες τὴν δαπάνην ἐπὶ τῶν βιβλίων τῆς ἑπομένης χρήσεως εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον ἐπονομαζόμενον *ἔξοδα κλεισμένων χρήσεων*.

Ἄρθρ. 6.

Ἕκαστος Ὑπουργὸς ὀφείλει, ἐντὸς μὲν τοῦ Φευρουαρίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1846 νὰ συντάξῃ τὸν προσωρινὸν ἀπολογισμὸν τῆς κατὰ τὸ ἐνεστὼς διαχειρίσεως τῶν χορηγηθεισῶν αὐτῷ πιστώσεων, ἐντὸς δὲ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1846 τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῆς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως διαχειρίσεως τῶν αὐτῶν πιστώσεων, διὰ νὰ κοινοποιήσῃ ἄμφοτέρους εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρ. 7.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἐντὸς μὲν τοῦ Μαρτίου μηνὸς τοῦ ἔτους 1846 τὸν γενικὸν λογαριασμὸν τῆς ἀπὸ ἀ. Ἰανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1845 οἰκονομικῆς διαχειρίσεως διὰ νὰ ὑποβληθῇ ὁμοῦ μὲ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διαλαμβανομένους προσωρινοὺς ἀπολογισμοὺς τῶν Ὑπουργείων εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς πληροφορίαν αὐτῶν, ἐντὸς δὲ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ ἴδιου ἔτους 1846 τὸν ὁριστικὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς ἐνεστώσης χρήσεως, ὅστις πάλιν μετὰ τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ διαλαμβανομένων ὁριστικῶν ἀπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὰς Βουλὰς διὰ νὰ ἐκδοθῇ ὁ κυρῶν τὸν ἀπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τε καὶ ἐξόδων τῆς χρήσεως 1845 Νόμος.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1845.

ΟΘΩΝ

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν του Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν εἷς τῶν ἀντιπροέδρων, καὶ μετὰ τοῦτο πάλιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ληστείας εἶπεν ὅτι μετὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθερίας ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔπρεπε νὰ μαστίζεται πλέον ἀπὸ τὴν ληστείαν, ἥτις περιέχει ἐν ἑαυτῇ ὑψηλόν τι, διότι διὰ ταύτης κατὰ τὴν δουλείαν διετηρήθη ἡ ἐθνικότης καὶ ἐλευθερία εἰς τὰ ὄρη καὶ τοὺς δρυμῶνας· αἱ οἰκογένειαι αἵτινες δὲν ἠδύναντο νὰ ζήσωσιν ὑπὸ τὸν ὀθωμανικὸν ζυγόν, κατέφυγον εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ τὰ δάση, καὶ αὗται ἀπετέλουν τοὺς κλέπτας τῆς ἐποχῆς, οἵτινες διετήρησαν ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὰ ὅπλα, καὶ ἐδίδαξαν τὴν χρῆσιν αὐτῶν εἰς τοὺς λοιπούς· οἱ ἤδη ὅμως μετὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν ἀναριθμούμενοι λῃσταί, οὐδόλως ἀπὸ τοιούτων ὁρμώμενοι αἰσθημα, παρουσιάζονται κατὰ τῶν Νόμων, κατὰ τῶν συμπολιτῶν καὶ συγγενῶν αὐτῶν, διὰ νὰ ἀφαιρέσωσιν αὐτῶν τὴν ζωὴν καὶ περιουσίαν· διὰ τοῦτο καὶ ἡ ληστεία ἤδη μαλύνει τὸ ὑψηλὸν ἐκεῖνο καὶ ἔνδοξον τῶν κλεπτῶν ἐκείνων ὄνομα, τῶν ὁποίων ἡ ἀνδρία καὶ ἀρετὴ καὶ ἐν ἐλλείψει ἱστορίας ἤθελε παραδοθῆ εἰς πολλὰς τῶν ἐπερχομένων γεννεῶν διὰ τῶν ἀσμάτων μόνον· καὶ ὅμως ἡ ὕπαρξις τῶν λῃστῶν, τοὺς ὁποίους παροτρύνουσι πρὸς τοῦτο αἰθέλοντες διὰ τούτου νὰ παρεμβάλωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν προσκόμματα, καὶ νὰ ἀντιπολιτευθῶσι τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς, καὶ ἡ συναίθησις τοῦ αἴσχους τὸ ὁποῖον ἡ ὕπαρξις αὐτῆς ἀρίσιον εἰς ἐλεύθερον ἤδη Κράτος, πολλὴν γεννῶσα λύπην εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ σᾶς ὑποβάλῃ ἰδίαν περὶ τούτου Νομοσχέδιον πρὸς κατάπαυσιν καὶ περιστολὴν αὐτῆς, σκοπὸν, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ὁποίου οὐχ ἧττον θέλουσι συντρέξει καὶ ἡ συμβουλὴ καὶ προτροπαὶ τῶν καλῶν καὶ φρονίμων Ἑλλήνων· ἀνέγνω δὲ τότε Νομοσχέδιον καὶ τὴν αἰτιολογικὴν αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχοντα οὕτως·

« Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ κατασβέσεως ληστείας Νομοσχεδίου.

Κύριοι!

Ἡ ληστεία εἶναι μία ἀπὸ τὰς μάστιγας ἐκείνας, αἵτινες κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπέφεραν πολυειδεῖς πληγὰς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν· εἰς πολλὰ μέρη τοῦ Κράτους ἡ συγκοινωνία εἶχε μείνει διὰ πολλῶν χρόνων διακεκομμένη, καὶ τὸ ἐμπόριον νενεκρωμένον ἕνεκα τῆς ληστείας· ἡ δὲ ζωὴ, τιμὴ καὶ ἰδιοκτησία τοῦ πολίτου ἐγένετο πολλάκις τὸ ἔρμαιον τοῦ κακουργήματος τούτου· ἔξεις ἀρχαῖαι καὶ ἄλλαι πολυειδεῖς αἰτίαι προερχόμεναι

ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ τούτου· δὲν προκαλεῖται ὅμως οὐδ' ἧττον ἡ ληστεία καὶ ἀπὸ πνεῦμα ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τῆς Κυβερνήσεως· εἰς πολλὰς περιστάσεις ἴδομεν τοὺς ἀντιπολιτευομένους νὰ μεταχειρισθῶσι τὸ μέσον τῆς ληστείας διὰ νὰ παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὸν δρόμον τῆς Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου νὰ φέρωσιν αὐτὴν εἰς ἀμηχανίαν· τὰ τακτικὰ μέσα δὲν ἐπέτυχον ποτὲ εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας, καὶ διὰ τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη πάντοτε νὰ προσφύγῃ εἰς ἐκτάκτα κατ' αὐτῆς μέτρα· ἐκ τῶν κατὰ καιροὺς διαταχθέντων ἐκτάκτων μέτρων ἀπέδειχθησαν τινὰ ἀποτελεσματικώτατα, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ ἐνέργειά των ἀπαιτεῖται νὰ διαταχθῶσι διὰ νόμου, καὶ ὄχι διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων, κατὰ τὸ μέχρι τοῦδε συνήθειαν· ἐκ τῶν ἐκτάκτων λοιπὸν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ἀποτελεσματικά, καὶ ἐκ τινων ἄλλων, τὰ ὁποῖα ἐπίσης ἡ πεῖρα κατέδειξεν ἀναγκαῖα, συνετάχθη τὸ παρὸν κατὰ ληστείας Νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν συζήτησίν Σας, Κύριοι, μὲ τὴν ἐξῆς ἀνάλυσιν καὶ ἀνάπτυξιν.

Τὸ Νομοσχέδιον διαιρεῖται εἰς δύω μέρη.

Τὸ πρῶτον διαλαμβάνει τὰς ἰδιότητας τῶν δημοτῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν, τὸν τρόπον τῆς ἐξακριβώσεως τῶν ἰδιοτήτων τούτων, τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοτῶν, τὰ περὶ διορισμοῦ ὁδηγῶν καὶ ὑροδηγῶν, καὶ τὰ περὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, τὰ περὶ ποινῶν κατὰ τῶν ἀποποιουμένων τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, καὶ τὸν προσδιορισμὸν πειθαρχικῶν ποινῶν διὰ παραπτώματα ἀντιπειθαρχικά.

Τὸ δεύτερον πραγματεύεται περὶ προσδιορισμοῦ ἀμοιβῶν πρὸς τοὺς συλλαμβάνοντας, φονεύοντας ἢ καταδεικνύοντας τὸν τόπον τῆς διαμονῆς ληστῶν, περὶ προσδιορισμοῦ ἀποζημιώσεων πρὸς τοὺς τραυματιζομένους ἀπὸ λῃστὰς καὶ συνταξέων εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν φονευομένων, περὶ τοῦ ἀλληλεγγύου τῶν αὐτουργῶν καὶ συνεργῶν τοῦ αὐτοῦ κακουργήματος ληστείας διὰ τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις, διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ διὰ τὰς ἕνεκεν αὐτῶν χορηγηθείσας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀμοιβάς, συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις, περὶ τῆς κατασχέσεως τῆς περιουσίας αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ, καὶ περὶ μεταθέσεως ὑπόπτων ἐπὶ ληστείᾳ ποιμένων μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν εἰς ἄλλας βοσκησίμους γαίας, περὶ παύσεων τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἤθελον ἐξελεγχθῆ ὡς ἀμελοῦντες τὰ ὡς πρὸς τὴν λῃστείαν καθήκοντά των, περὶ τοῦ ἀλληλεγγύου τῶν σωματείων τῶν βλαχοποιμένων ἢ ἄλλων ποιμένων, καὶ περὶ προσδιορισμοῦ βαρειῶν ποινῶν, κατὰ τῶν κατοίκων Λοκρίδος, Φθιώτιδος, Δωρίδος, Εὐρυτανίας καὶ Ἀκαρνανίας, οἵτινες ἤθελον παραβῆ τὰς διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου περὶ ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν διαβατηρίων διατάξεις.

Τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη ὡς πρώτην βάσιν τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν τὴν σύμπραξιν τῶν δημοτῶν διὰ δύω λόγους κυρίως.

1. Διότι ληφθέντων ὑπ' ὄψιν τῶν μέχρι τοῦδε διαταχθέντων μέτρων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας, παρετηρήθη ὅτι οἱ δημόται συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἐξολόθρευσιν τῶν κατὰ καιροὺς ἀναφανέντων ληστῶν.

2. Διότι, ὄντος περιωρισμένου τοῦ ἀριθμοῦ τῆς δημοσίου δυνάμεως, δὲν ἦτον δυνατὸν νὰ τοποθετηθῇ εἰς ὅλας τὰς ἀναγκαίας θέσεις στρατιωτικὴ δύναμις, ἐπιφορτισμένη τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας· ὅθεν ἐξ ἀνάγκης ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῇ τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τοὺς δημότας. Ἂν καὶ δὲν ἀρνούμεθα, ὅτι τὸ βάρος τοῦτο εἶναι ἐπαχθὲς εἰς τοὺς δημότας, παρατηροῦμεν μ' ὅλον τοῦτο ὅτι ἀνταμείβονται ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν προκύπτουσαν ἀμέσως εἰς αὐτοὺς ὠφέλειαν τῆς ἀσφαλείας, ἀπὸ τὴν ἀπαλλαγὴν νέων ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἤθελεν ἐπιφέρει ἡ αὔξησις τῆς δημοσίας δυνάμεως, ἐὰν ἀνετίθετο ὅλως διόλου εἰς αὐτὴν ἡ καταδίωξις τῆς ληστείας· καὶ ἀπὸ τὰς ἀμοιβὰς, ἀποζημιώσεις καὶ συντάξεις, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις ἀναδέχεται εἰς βάρος της χάριν τῆς ἐξαλείψεως τῆς ληστείας· ἐκτὸς δὲ τούτων, τὸ βάρος τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας ὄχι μόνον μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἦτον ἀνατεθειμένον κυρίως εἰς τοὺς κατοίκους.

Τελείσης τῆς ἀρχῆς, ἀπελείπετο ἓν οὐσιῶδες ἔργον, ἤτοι τὸ νὰ ἀριθμῶσι διὰ νόμου τὰ προσόντα τῶν ὑποχρεουμένων εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς ληστείας δημοτῶν, καὶ νὰ διοργανισθῇ καταλλήλως ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν, ὥστε νὰ ἐνεργῆται τακτικώτερον καὶ ταχύτερον, καὶ νὰ διανέμηται τὸ βάρος τοῦτο ἀναλόγως εἰς ὅλους· πρὸς ἀπαρτισμὸν δὲ τοῦ ἔργου τούτου, ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν τὸ Διάταγμα τῆς 15 Ὀκτωμβρίου 1843 περὶ διορισμοῦ ἐθνοφυλακῆς, καὶ κατ' αὐτὸ συνετάχθη τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπιφερθεισῶν τινῶν ἀναγκαίων τροποποιήσεων ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Αἱ σημαντικώτεραι δὲ τῶν τροπολογιῶν καὶ προσθηκῶν τούτων εἶναι.

α) Τὸ νὰ μὴν ἀπαιτῆται νὰ ἔχωσι περιουσίαν οἱ δυνάμενοι νὰ καταδιώκωσι τοὺς λῃστάς, ὅπως ὑπάρχει ὡρισμένον εἰς τὸ ῥηθὲν Διάταγμα· τοιαύτης διατάξεως τὸ ἀποτέλεσμα ἤθελεν εἶσθαι τὸ νὰ ἀπαλλαχθῶσι πολλοὶ καὶ ἱκανοὶ νέοι ἀπὸ τὴν καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, διότι οἱ εἰκοσαετεῖς καὶ ἐπέκεινα ἀκόμη νέοι δὲν ἔχουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἰδίαν περιουσίαν, ἀλλὰ κατοικοῦντες εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, βοηθοῦσι τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς ἰδιοκτησίας πατρικῆς καὶ μητρικῆς ἀκινήτου περιουσίας.

β) Τὸ νὰ μὴν ἐκλέγωσιν οἱ δημόται τοὺς ὁδηγοὺς καὶ ὑποδηγοὺς αὐτῶν κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰρημένου Διατάγματος διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῶνται ἀπὸ τὰς ἐργασίας των καὶ διὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας, καὶ προσέτι διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰ ἀτοπήματα τῶν ἐπὶ τούτῳ συχναπατουμένων Συνελεύσεων.

γ) Προσδιορίσθησαν τὰ περὶ ἱεραρχίας τῶν ὁδηγῶν, καὶ ὑποδηγῶν, καθ' ἣν περίπτωσιν ἤθελον συνέλθει εἰς ἓν πλειότεροι ὁδηγοὶ ὑποδηγοὶ καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς δημοτίου δυνάμεως.

δ) Προσετέθη τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐτησίας ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων ὡς ἀναγκαιότατον· ἐπὶ τέλους τὸ Νομοσχεδίον παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τῆς ἀντικαταστάσεως ὡς συντελοῦσαν εἰς τὴν εὐκολωτέραν καὶ εὐστοχωτέραν ἐνέργειαν τῆς προκειμένης ὑπηρεσίας.

Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ νομοσχεδίου παρατηρεῖτε, ὅτι τὰ μὲν περὶ χορηγήσεως ἀμνηστίας εἰς τοὺς συλλαμβάνοντας ἢ φονεύοντας λῃστὰς, ἢ καταδεικνύοντος μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτῶν, τὰ περὶ ἀποζημιώσεων καὶ συντάξεων, ἠρανίθησαν ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῆς 25 Ἰανουαρίου (5 Φεβρουαρίου) 1840 τὸ περὶ μεταβάσεως τῶν ἐπὶ λῃστείᾳ ὑπόπτων ποιμένων ἀπὸ τὸ Διάταγμα τῆς 8 Φεβρουαρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Τὰ περὶ παύσεως τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν παραμελούντων τὰ χρέη των ὡς πρὸς τὸν λῃστεμπορίαν, καὶ τὰ περὶ κατασχέσεως τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῶν λῃστῶν ἀπὸ τὸν νόμον τῆς 7 (19 Φεβρουαρίου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Παρελείφθησαν δὲ τὰ περὶ πειθαρχικῆς παύσεως τῶν Δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπειδὴ τὰ περὶ πειθαρχικῶν ποινῶν ἐν γένει θέλουσι κανονισθῆ ἰδιαιτέρως.

Θεωροῦμεν πάντη περιττὸν τὸ νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα τοὺς πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων μέτρων τοῦ δευτέρου

μέρους τοῦ νομοσχεδίου λόγους, ἐπειδὴ ἡ πενταετὴς ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἀπέδειξε τὸ εὔστοχον καὶ λυσιτελὲς τῶν μέτρων τούτων πρὸς κατάπαυσιν τῆς λῃστείας. Τὰ περὶ ἀλληλεγγύου τῶν σωματείων τῶν Βλαχοποιμένων ἢ καὶ ἄλλων ποιμένων, καὶ τὰ περὶ προσδιορισμοῦ βαρειῶν ποινῶν κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς ὁριζομένας διατάξεις περὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν διαβατηρίων, εἶναι νέα.

Ὁ λόγος ὅστις ὑπηγόρευσε τὸ ἀλληλέγγυον τῶν Βλαχοποιμένων διὰ τὰς πολιτικὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις, εἶναι ὅτι μέγα μέρος αὐτῶν ἀπεδείχθη ὑποβάλλον καὶ μετερχόμενον τὴν λῃστείαν, καὶ ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ληφθέντα κατὰ λῃστείαν μέτρα δὲν ἴσχυσαν νὰ περιορίσωσι καὶ τὰ σωματεῖα τῶν ποιμένων ἀπὸ τοῦ νὰ ἐξοκείλωσιν εἰς τὰς λῃστείας· τὸ μέτρον τῆς ἀλληλεγγυότητος εὑρέθη ὡς τὸ δραστικώτερον καὶ εὐτυχώτερον, ἐπειδὴ ἀναγκάζει ἕκαστον τῶν ποιμένων τοῦ σωματείου νὰ προσέχῃ εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν συντρόφων του, καὶ νὰ ἀποτρέπῃ αὐτοὺς ἀπὸ πράξεις ἐπιζημίους εἰς ὅλον τὸ σωματεῖον καὶ εἰς ἐναντίαν περίστασιν νὰ καταδεικνύῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τοὺς κακουργήσαντας, διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς ζημίας· ἐκτὸς τῆς πραγματικῆς ὠφελείας τοῦ μέτρου τούτου, ἡ ἰδέα μόνη ὅτι ἕκαστος τῶν Βλαχοποιμένων ἔχει τοὺς συντρόφους του ἐπιτηρητὰς καὶ ἐφόρους τῶν πράξεών του, καὶ ὁ φόβος ὅτι ἠμπορεῖ εὐκόλως νὰ ἀνακαλυφθῇ, θέλει ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ περιορίζηται εἰς τὰ καθήκοντά του. Ἐν ὀλίγαις λέξεσι διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἕκαστος τῶν Βλαχοποιμένων θέλει ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διαγωγὴν ὅλων τῶν ποιμένων τοῦ σωματείου, καὶ ὅλοι οἱ ποιμένες τοῦ σωματείου θέλουσιν ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν διαγωγὴν ἑκάστου.

Ὁ προσδιορισμὸς τῶν βαρειῶν ποινῶν κατὰ τῶν κατοίκων τῶν σημειουμένων ἐπαρχιῶν, ὅσοι ἤθελαν παραβῆ τὰς ὁριζομένας διατάξεις περὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν διαβατηρίων, σκοπὸν προέθετο τὴν πρόληψιν καὶ κατάπαυσιν τῶν λῃστειῶν τῶν πραττομένων εἰς τὴν ὁμώνυμον Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν. Παρετηρήθη ὅτι οὐκ ὀλίγαι λῃστεῖαι ἐπράχθησαν κατὰ διαφόρους καιροὺς ἀπὸ κατοίκους τῶν ἐπαρχιῶν τούτων εἰς τὰ ὀθωμανικὰ μεθόρια· ἀλλ' εἰς σπανίας περιστάσεις ἀνεκαλύφθησαν οἱ ἔνοχοι καὶ ἐτιμωρήθησαν, διότι δυσκόλως δύνανται νὰ προσαγάγωσιν ἀποδείξεις περὶ κακουργημάτων πραχθέντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν· οὕτως πολλὰ μικρᾶς τῆς ποινῆς της προσδιοριζομένης παρὰ τοῦ ποινικοῦ Νόμου κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς περὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν διαβατηρίων διατάξεις, ἤτοι πρόστιμον ἀπὸ 1—50

δραχμῶν τὸ πολύ, οἱ ἐπιῤῥεπεῖς εἰς τὴν λῃστείαν δὲν δυσκολεύονται ποσῶς νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὸ Τουρκικὸν Κράτος, νὰ πράττωσι λῃστείας καὶ νὰ πληρόνωσι τὸ ἀσήμαντον πρόστιμον, ἐὰν ἤθελον ἀνακαλυφθῇ ὡς παραβάντες τὰς διατάξεις ταύτας· ἀλλ' ὁ προσδιορισμὸς βαρειῶν ποινῶν καὶ αὐστηρὰ ἐπιτήρησις διὰ νὰ ἀνακαλύπτωνται αἱ περὶ δικαστηρίων παραβάσεις, θέλει ἀναχαιτίσει ἀναμφιβόλως τοὺς ἐπιῤῥεπεῖς εἰς τὴν λῃστείαν, καὶ τοὺς βιάσει νὰ παύσωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ βλάπτωσι διὰ τοιούτων ἀποτροπαίων μέσων τοὺς ὑπηκόους τῆς ὁμόρου καὶ φίλης δυνάμεως τῆς Τουρκίας.

Πρὶν δώσω τέλος εἰς τὴν παροῦσαν νομίζω καθῆκόν μου νὰ παρατηρήσω, ὅτι τὰ εἰς τὸ Νομοσχέδιον ἐμπεριεχόμενα μέτρα εἶναι ἀναγκαιότατα διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἡσυχίαν τοῦ Κράτους, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι θέλετε τὰ θεωρήσει καὶ ἀποδεχθῇ ὡς τοιαῦτα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 17 Μαΐου 1845.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Νόμος περὶ καταδιώξεως λῃστῶν.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Ἄρθρ. 1. Ὅλοι οἱ δημόται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 20—50 ἐτῶν εἶναι ὑπόχρεοι προσκαλούμενοι παρὰ τῆς δημοτικῆς των ἀρχῆς νὰ κινῶνται πρὸς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν, καὶ νὰ συντρέχωσι πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὴν δημοσίαν δύναμιν, καὶ τοὺς ὁμόρους δήμους.

Ἀπαλάττονται τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης.

α'. Ὁ κλῆρος καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχολείου.

β'. Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ ξηρᾶς τε καὶ θαλάσσης.

γ'. Οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ ὑπάλληλοι.

δ'. Οἱ μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν σχολείων, καὶ οἱ τῶν γυμνασίων καὶ πανεπιστημείου.

ε'. Οἱ φυσικῶς ἢ νοερῶς ἀνίκανοι.

Ἀποκλείονται·

Ὅσοι κατὰ συνέπειαν δικαστικῆς ἀποφάσεως διατελοῦσιν ἐστερημένοι τῶν ἀστικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 2. Ὁ δήμαρχος ὁμοῦ μὲ τὸ συμβούλιον καὶ τοὺς δημαρχικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους τοῦ δήμου συντάττει τὸν κατάλογον ὅλων τῶν ὑποχρεωμένων εἰς τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας δημοτῶν. Ὁ κατάλογος οὗτος θέλει ἀναγνωσθῇ μεγαλοφώνως τὴν α'. Κυριακὴν μετὰ τὴν σύνταξιν αὐτοῦ, εἰς ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ δήμου, ἅμα τελειώσει ἡ θεία λειτουργία.

Ἄρθρ. 3. Ὅλοι οἱ ἔχοντες τὰς ἰδιότητας τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον δημοτῶν, δύνανται, ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκθέσεως τοῦ καταλόγου, νὰ κάμνωσιν ἐνστάσεις περὶ παραλείψεως ἱκανῶν καὶ περὶ ἐγγραφῆς ἀνικάνων εἰς τὸν κατάλογον.

Ἄρθρ. 4. Ὁ δήμαρχος ἀκούων τὴν γνώμην τριμελοῦς ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἐντὸς πέντε ἡμερῶν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ δημάρχου κοινοποιοῦνται εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον, εἰς ἐκεῖνον ὅστις ἔκαμε τὴν ἔνστασιν, καὶ εἰς ἐκεῖνον, περὶ τοῦ ὁποίου ἔγινεν, οἵτινες δύνανται νὰ ἐκκαλέσωσιν αὐτὰς ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐνώπιον τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς ἕδρας τοῦ Ἐπάρχου, καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου, εἰς ὃν ἀνήκει ὁ παραπονούμενος.

Ἄρθρ. 5. Ἡ ἀναθεωρητικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τῶν γενομένων ἐφέσεων, καὶ διευθύνει ἀμέσως τὰς ἀποφάσεις της εἰς τὸν ἀρμόδιον δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ διορθώνῃ κατ' αὐτὰς τὸν κατάλογον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ τε δημάρχου καὶ τῆς ἀναθεωρητικῆς ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ ἦναι ἠτιολογημέναι.

Ἄρθρ. 6. Καταστραθέντος ὁριστικοῦ τοῦ καταλόγου, ὁ δήμαρχος ἐγγράφει τὰ ἐν αὐτῷ ὀνόματα εἰς κληροδέλτια, τὰ ὁποῖα θέτει εἰς κάλπην ἰδιαιτέρως κατὰ πόλιν, κωμόπολιν καὶ χωρίον. Ἐνώπιον δὲ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ δημάρχου ἐξάγονται παρὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλ

λίου τὰ κληροδέλτια, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ὀνόματα σημειοῦνται εἰς ἰδιαιτέρους καταλόγους, κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν κληροδελτίων, καὶ κατ' αὐτὴν τὴν σειρὰν σχηματίζονται οἱ καταλογοι τῆς ὑπηρεσίας πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν κατὰ πόλιν, κωμόπολιν καὶ χωρίον.

Ἕκαστος ἔχει τὸ ἐλεύθερον νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλον ἔχοντα τὰ νόμιμα προσόντα.

Ἄρθρ. 7. Ὁ κατάλογος ἀναθεωρεῖται κατὰ τὸν Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους ἀπὸ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, τὸν δήμαρχον καὶ τοὺς δημαρχικοὺς καὶ εἰδικοὺς παρέδρους ἑκάστου δήμου, καὶ ἐπιφέρονται αἱ ἀνήκουσαι μεταβολαί, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἡλικίαν, ἀπὸ ἀνικανότητα, ἀπὸ τὰς ἀποδιώσεις καὶ ἀπὸ τὴν μετάθεσιν τῆς κατοικίας.

Αἱ ἐπενεχθεῖσαι μεταβολαὶ συζητοῦνται καὶ ἀποφασίζονται κατὰ τὰ ἄρθρα 2—6 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 8. Εἷς ἕκαστον δῆμον διορίζεται εἷς ὁδηγὸς καὶ εἷς ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, καὶ εἷς ἑκάστην παρέδρειαν, εἷς ὑποδηγὸς καὶ εἷς ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Κωλυομένου τοῦ ὁδηγοῦ καὶ ὑποδηγοῦ ἀναλαμβάνουσι τὴν θέσιν των οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 9. Οὗτοι οἱ πρὸς καταδίωξιν τῆς λῃστείας ὁδηγοὶ καὶ ὑποδηγοί, καθὼς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, διορίζονται παρὰ τοῦ Βασιλέως μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου· ὁ δὲ διορισμὸς αὐτῶν δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς τοὺς Νομάρχας.

Ἡ ὑπηρεσία τῶν ὁδηγῶν καὶ ὑποδηγῶν εἶναι ἐναύσιος, δὲν εἶναι δὲ ὑποχρεωτικὴ εἰς τοὺς διατελέσαντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν πέντε ἐτῶν· ἀπ' ἐναντίας δύνανται καὶ πρὶν τοῦ ἔτους νὰ παύσωσι δυνάμει Β. Διατάγματος ἢ ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, καθ' ἣν περίπτωσιν εἶχεν ἀνατεθῇ ὁ διορισμὸς εἰς αὐτόν.

Ἄρθρ. 10. Συνελθόντων εἰς ἓν πλειοτέρων ὁδηγῶν καὶ ὑποδηγῶν, ὁ ἀνώτερος κατὰ τὸν βαθμόν, ἐὰν ἦναι στρατιωτικοί, ἀναλαμβάνει τὴν διοίκησιν· ἐὰν δὲν ἦναι στρατιωτικοί, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν δῆμον τῆς ἀνωτέρας τάξεως, καὶ ἐὰν πλείονες δῆμοι ἦναι τῆς αὐτῆς ἀνωτέρας τάξεως, κατὰ τὴν ἡλικίαν ὁ πρεσβύτερος τῶν ὁδηγῶν αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἦναι παρόντες ἀξιωματικοὶ τῆς δημοσίου δυνάμεως, ἐπιφορτισμένοι ἐπίσης τὴν καταδίωξιν τῆς λῃστείας, ἀναλαμβάνουσιν οὗτοι τὴν διοίκησιν τῶν καταδιωκόντων

τοὺς ληστὰς δημοτῶν, ὁποῖος καὶ ἂν ἦναι ὁ βαθμὸς τῶν ὁδηγῶν καὶ ὑποδηγῶν.

Ἄρθρ. 11. Οἱ ὁδηγοὶ καὶ ὑποδηγοὶ καὶ οἱ δημόται ὀφείλουσιν ἄκραν εὐπείθειαν εἰς τὰς προσκλήσεις τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἐπὶ τῶν προτεινομένων λόγων ἐμποδίου, εἴτε παρ' ὁδηγῶν καὶ ὑποδηγῶν, εἴτε παρὰ τῶν δημοτῶν, ἀποφασίζει εἰς τὴν στιγμὴν ἡ ἀρμοδία δημοτικὴ ἀρχή· ὁ μὴ συμμορφωθεὶς μὲ τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀπόφασιν τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἀντικαθίσταται εἰς ὑπηρεσίαν παρὰ τοῦ ἀκολούθου, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ἄλλος ἀντικαταστάτης.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ ἀντικαταστάτου εἶναι εἰς βάρος τοῦ ἀντικαταστηθέντος, προσδιορίζεται δὲ προηγουμένως παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ εἰσπράττεται ἐν περιπτώσει δυσχρηστίας κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις περὶ καταναγκαστικῆς εἰσπράξεως.

Ἄρθρ. 12. Οἱ μὴ ὑπακούοντες εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἁρμοδίων δημοτικῶν ἀρχῶν, καθὼς καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὰς θέσεις των, ἢ ἀποκηρυχθέντες αὐθαιρέτως ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν των, τιμωροῦνται ἐπὶ ἀπειθείᾳ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἀρχῆς συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 164 τοῦ ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρ. 13. Ἐπ' οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ ὑπηρεσία τῶν καταδιωκόντων τοὺς ληστὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ διαρκέσῃ ὑπὲρ τὰς ἓξ ἡμέρας, διὰ τοῦτο ἡ ἁρμοδία δημοτικὴ ἀρχὴ ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ πρόνοιαν τοῦ νὰ στέλλῃ ἐγκαίρως ἄλλους δημότας ἐκ τῶν ὑποχρεωμένων πρὸς ἀντικατάστασιν.

Ἄρθρ. 14. Πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους εἰς τοὺς κατωτέρους δι' ἔλλειψιν ἑτοίμου ὑπακοῆς εἰς τὰς περὶ τὴν ὑπηρεσίαν διαταγάς, ἢ δι' ἐλλιπῆ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν αὐτῶν, διὰ λόγους πιστικοὺς ἢ ἀνειδιστικούς, ἢ διὰ προπέτειαν.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι ἐπίπληξις, πρόσθετος ὑποχρέωσις εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν ἀπὸ μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν, καὶ περιορισμὸς εἰς τὴν δημοτικὴν φυλακὴν ἀπὸ μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ κατὰ ὁδηγῶν ἐπιβάλλονται ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους Ἐπάρχους.

Ἄρθρ. 15. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀπαιτουμένων πολεμοφοδίων πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν εἶναι εἰς βάρος τῶν δήμων.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Ἄρθρ. 16. Προσδιορίζονται αἱ ἀκόλουθοι ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς συλλαμβάνοντας ἢ φονεύοντας ληστὰς, ἢ καταδεικνύοντας εἰς τοὺς

ἐπιτετραμμένους τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκονται· τρεῖς χιλιάδες δραχμαὶ εἰς τὸν ὅστις ἤθελε συλλάβει ἢ φονεύσει ληστὴν πρώτης τάξεως, καὶ χίλιαι πεντακόσιαι εἰς τὸν καταδείξοντα μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκεται· δύο χιλιάδες, εἰς τὸν ὅστις ἤθελε συλλάβει ἢ φονεύσει ληστὴν δευτέρας τάξεως, καὶ χίλιαι εἰς τὸν καταδείξοντα μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκεται· χίλιαι, εἰς τὸν ὅστις ἤθελε συλλάβει ἢ φονεύσει ληστὴν τρίτης τάξεως, καὶ πεντακόσιαι εἰς τὸν καταδείξοντα μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκεται.

Ἡ Κυβέρνησις κατατάττει τοὺς ληστὰς εἰς τὰς διαφόρους ταύτας τάξεις, καθόσον οὗτοι ἤθελον εἶσθαι μᾶλλον ἢ ἧττον ἐπικίνδυνοι.

Ἄρθρ. **17.** Εἰς τὸν καταδείξαντα μὲ ἀποτέλεσμα τὸν τόπον, ὅπου εὑρίσκεται συμμορία ληστῶν, χορηγοῦνται δύο χιλιάδες δραχμαί, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἡ συμμορία συγκροτεῖται ἀπὸ τοιαῦτα ἄτομα, ὥστε, κατὰ τὸν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσδιορισμόν, δὲν δύναται ὁ καταδείξων νὰ λάβῃ τοιαύτην ποσότητα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει λαμβάνει τὴν προσδιορισμένην ποσότητα κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον.

Ἄρθρ. **18.** Εἰς τοὺς τραυματισμένους ἀπὸ τοὺς ληστὰς κατὰ τὴν καταδίωξιν αὐτῶν χορηγοῦνται τὰ ἔξοδα τῆς ἰάσεώς των, καὶ ἀποζημίωσις ἀνάλογος τῆς ζημίας, τὴν ὁποίαν ἐκ τούτου ὑπέστησαν.

Ἄρθρ. **19.** Εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν φονευομένων ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν, ἡ Κυβέρνησις προσδιορίζει μηνιαίαν σύνταξιν ἀνὰ ἓξ δραχμὰς εἰς ἕκαστον μέλος τῆς οἰκογενείας.

Ἡ σύνταξις ἐξακολουθεῖ διὰ μὲν τὰ ἄῤῥενα τέκνα μέχρι τοῦ 15 ἔτους τῆς ἡλικίας των, ὁμοίως καὶ διὰ τὰ θήλεα, ἐὰν δὲν ἤθελον ὑπανδρευθῆ προτήτερα, διὰ τὴν χήραν τοῦ φονευθέντος, διὰ βίου, ἐκτὸς ὅταν ἤθελεν ἔλθει εἰς δεύτερον γάμον, ὅτε παύει ἀμέσως δι' αὐτὴν ἡ σύνταξις.

Ἄρθρ. **20.** Οἱ αὐτουργοί, οἱ λησταπάδοχοι καὶ λοιποὶ ἔνοχοι συνίνοχοι τοῦ αὐτοῦ κακουργήματος ληστείας, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ τὰς ἀποδόσεις καὶ ἀποζημιώσεις, διὰ τὴν ἀπότισιν τῶν δικαστικῶν ἐξόδων, καὶ διὰ τὰς ἕνεκεν αὐτῶν χορηγηθείσας ἀμοιβάς, συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· ὅθεν ἡ Διοικητικὴ ἀρχή, ἅμα ἐκδοθῇ κατὰ τῶν ἀνωτέρω ἔνταλμα συλλήψεως, ὅπερ πρέπει πάραυτα νὰ κοινοποιῆται εἰς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ἀνακριτοῦ, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, ἐνεργεῖ κατάσχεσιν καθ' ὅλης τῆς τε κινητῆς καὶ ἀκι-

νήτου περιουσίας αὐτῶν. Ἅμα δὲ, ἡ ἁρμοδία Διοικητικὴ ἀρχή, πληροφορηθεῖσα τὸ ὄνομα γνωστοῦ ἤδη ληστοῦ, ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς τὸν ἁρμόδιον εἰσαγγελέα, ὅστις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἄνευ ἀναβολῆς τὰ πρὸς ἔκδοσιν ἐντάλματος συλλήψεως.

Ἄρθρ. **21.** Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατάττῃ τὴν μετάθεσιν τῶν ἐπὶ ληστείᾳ ὑποπτων ποιμένων μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν, εἰς ἄλλας βοσκησίμους γαίας, ὁσάκις ἡ μετάθεσις αὕτη θεωρεῖται ἀπαραιτήτως ἀναγκαία εἰς κατάπαυσιν τῆς ληστείας.

Ἄρθρ. **22.** Ὁσάκις δήμαρχοι, δημοτικοὶ πάρεδροι καὶ ἀστυνόμοι ἤθελον ἐξελεχθῆ ἀδικοροῦντες, ἢ ἀμελοῦντες τὰ ὡς πρὸς τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν καθήκοντά των, ὁ Ἔπαρχος δύναται νὰ παύῃ αὐτοὺς προσωρινῶς, συμμορφούμενος μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου **44** τοῦ περὶ δήμων Νόμου.

Ἄρθρ. **23.** Οἱ συγκροτοῦντες τὰ σωματεῖα τῶν βλαχοποιμένων, ἢ καὶ ἄλλων ποιμένων, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ τὰς πολιτικὰς ἀποζημιώσεις καὶ ἀποδόσεις τὰς προερχομένας ἀπὸ ληστείας ἢ λησταποδοχάς, τὰς ὁποίας ἤθελε πράξει ποιμὴν ἀνήκων εἰς τὸ σωματεῖον· ἀπαλλάττονται δὲ τῆς εὐθύνης ταύτης, ὅταν ἤθελον καταδείξει μὲ ἀποτέλεσμα τὸν ἔνοχον εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχήν.

Ἄρθρ. **24.** Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν Λοκρίδος, Φθιώτιδος, Δωρίδος, Εὐρυτανίας καὶ Ἀκαρνανίας ὀφείλουσι, μεταβαίνοντες καὶ ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον, νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἐσωτερικὸν διαβατήριον, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρόνωσι τὸ προσδιορισμένον τέλος, παρ' ὅταν μεταβαίνωσιν ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δέκα ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρ. **25.** Ὅστις ἐκ τῶν κατοίκων τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπαρχιῶν, μὲ ἀβαίνων εἰς τὸ τουρκικὸν κράτος, δὲν ἤθελεν ἐφοδιασθῆ μὲ ἐξωτερικὸν διαβατήριον, ἢ ἐπανερχόμενος, δὲν ἤθελε φέρει τὸ διαβατήριόν του ἐπιθεωρημένον παρὰ τῆς ἁρμοδίας τουρκικῆς ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐνεργήσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1845.

ΟΘΩΝ

Ἰ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τῇ 4 ὥρᾳ μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝ'.

Τῆς 19 Μαΐου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων 77 καὶ ἀπόντων 24, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλήν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο λόγος εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, προταθέντος ὑπό τινος, ἐπειδὴ εἰσήχθησαν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν πολλὰ Νομοσχέδια τῶν ὁποίων πράκειται ἡ συζήτησις, νὰ ὁρισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ τάξις τῆς συζητήσεώς των, νὰ προηγηθῇ δὲ ὅλων τῶν ἄλλων ἡ συζήτησις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ νὰ ἦναι σύμφωνος ἡ Βουλὴ μὲ τὴν περὶ τούτων ἐκφρασθεῖσαν εὐχήν της εἰς τὴν πρὸς τὸν Βασιλικὸν σόγον ἀπάντησιν· παρ' ἄλλων δὲ, παραδεχομένων τὴν πρότασιν, παρετηρήθη ὅτι καὶ τῆς συζητήσεως τούτου πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς μᾶλλον καταπείγοντος· ἐκ τούτου δὲ ἐγένετο λόγος περὶ τῆς τυπώσεως τῶν εἰδικῶν ἑκάστου Ὑπουργείου προϋπολογισμῶν καὶ τῶν περὶ τούτων ἐκθέσεων τῶν Ὑπουργῶν, καὶ ἐπροτάθη νὰ προηγηθῇ διὰ τὴν τύπωσιν τούτων τὸ Προεδρεῖον, ἀλλ' ἀντερρέθη, ὅτι ἐπειδὴ οἱ εἰδικοὶ οὗτοι προϋπολογισμοὶ δὲν εἰσήχθησαν οὔτε ἀνεγνώσθησαν παρὰ τῶν Ὑπουργῶν κατὰ τὴν κανονισμένην τάξιν, καὶ ὡς ὁ Κύριος

Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰσάγων τὸν γενικὸν προϋπολογισμὸν εἶπε, δὲν δύναται πρὸ τούτου ἡ Βουλὴ νὰ διατάξῃ τὴν τύπωσιν· ἀντιπαρετηρήθη πάλιν εἰς ταῦτα ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ ἤθελε προσθῇ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, ἀλλ' ἡ Βουλὴ εὐθέως περιττὴν ἐθεώρησε τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶπεν ὅτι ἕκαστος Ὑπουργὸς θέλει ὑποστηρίξει τὸν εἰδικὸν τοῦ Ὑπουργείου του προϋπολογισμὸν κατὰ τὴν συζήτησιν, καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει νὰ διαταχθῇ ἡ τύπωσις. Ἀντεῖπον δ' ἄλλοι ὅτι περιττὴ ἐθεωρήθη ἡ ἀνάγνωσις τοῦ δευτέρου μέρους τῆς γενικῆς περὶ προϋπολογισμοῦ ἐκθέσεως, ἀφορώντος τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων, καθόσον τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὸν προϋπολογισμὸν ἔγγραφα καὶ ἡ ἔκθεσις εἶχον ἤδη τυπωθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον· ὅτι δὲν ἐπρόκειτο ἡ ἀνάγνωσις τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν καὶ τῶν περὶ τούτων ἐκθέσεων· καὶ ὅτι ἐπομένως διὰ νὰ γείνῃ ἡ τύπωσις αὐτῶν πρέπει νὰ εἰσαχθῶσι καὶ ἀναγνωσθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ ἕκαστον Ὑπουργόν. Καὶ ἄλλοι ἐπὶ τέλους παρετήρησαν ὅτι τὴν τύπωσιν τούτων θέλει ἐνεργήσει ἕκαστος Ὑπουργὸς ἰδίως.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας ἐτυπώθη καὶ διενεμήθη πρὸ ἡμερῶν καὶ ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, ἂν ἐσκέφθη ἐπ' αὐτῆς καὶ θέλῃ νὰ γείνῃ σήμερον ἡ συζήτησις· ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς καταφατικῶς ἤρξατο ἡ ἐπ' αὐτῆς συζήτησις, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ τμήματος, ὁ Πρόεδρος ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτω. « Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ » τμήματος, ὅτι ἡ Βουλευτικὴ ἐκλογὴ Κυνουρίας εἶναι νόμιμος » καὶ ἡ ὄχι; » Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἐλήφθη παμψηφεὶ τὸ ζήτημα καταφατικῶς, καὶ ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νομίμους Βουλευτὰς τῆς ἐπαρχίας Κυνουρίας τοὺς Κ. Κ. Κώνσαν Χ. Παναγιώτου, Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλαν, καὶ Ματθαῖον Πρωτοπαπᾶν.

Ἐκληρώθη ἀκολούθως μεγάλη πρεσβεία τῆς Βουλῆς, συνισταμένη ἐκ τῶν λαχόντων Βουλευτῶν Κ.Κ. Βάρβογλη, Δ. Λαπουσιάδου, Πικουλάκη, Κων. Ἀντωνιάδη, Δ. Χαντσίσκου, Τζάννου, Εὐσταθίου Οἰκονομοπούλου, Γκιλδάση, Παγκάλου καὶ Ἀνδ. Δανοπούλου, διὰ νὰ παρευρεθῇ αὔριον εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναβάσεως τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος κατὰ τὸ περὶ αὐτῆς πρόγραμμα.

Ἀνηγγέλθη παρὰ τοῦ Προέδρου, ὅτι κατὰ τὴν πρὸς τὸ Προε-

δρεῖαν τῆς Βουλῆς ἔγγραφον εἰδοποίησιν τοῦ Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος αὔριον τελεῖται ἡ ἐπέτειος τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ καταστήματος ἑορτή, καὶ προσκαλοῦνται οἱ Κ. Κ. Βουλευταὶ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτήν.

Οἱ ἀναγορευθέντες σήμερον τρεῖς Βουλευταὶ Κυνουρίας ὡρκίσθησαν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τὸν ὁριζόμενον ἀπὸ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος Βουλευτικὸν ὅρκον, κατὰ τὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Ἀνηγγέλθη μετὰ ταῦτα ὅτι ἐξελέχθησαν παρὰ τῶν ἀνανεωθέντων προχθὲς τμημάτων ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀνανεουμένης καὶ ταύτης, οἱ Κ. Κ. Δ. Κυριακίδης, Ι. Ζάρκος, Εὐ. Παρίσσης, Μ. Χ. Μελέτης, Γ. Ῥεβελιώτης, Δ. Ζῶτος καὶ Σ. Λογοθετόπουλος, καὶ γενομένης ἀκολούθως τῆς διὰ ψηφοδελτίων ἐκλογῆς τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 66, μετὰ τὴν διαλογήν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Στεφανοπούλου καὶ Ζαρειφοπούλου ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες ὡς μέλη τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς οἱ Κ. Κ. Καραγιαννόπουλος διὰ ψήφων 60, Π. Κυριακὸς διὰ ψήφων 53, Καΐρης διὰ ψήφων 52 καὶ Ματθαῖος Πρωτοπαππᾶς διὰ ψήφων 47.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3.Μ.Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην τοῦ Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, οἱ Κ.Κ. Κ. Χ. Παναγιώτου, Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος καὶ Ματθαῖος πρωτοπαππᾶς, ἀναγορευθέντες σήμερον ὡς νόμιμοι Βουλευταὶ ἐκ τῆς ἐπαναληπτικῆς ἐκλογῆς Κυνουρίας ἔδωκαν ἐνπλήρει συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 57 τοῦ Συντάγματος ἐπιβαλλόμενον βουλευτικὸν ὅρκον ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἱερέως Παΐσίου Παππαδάκη ὡς ἑξῆς.

«Ὀμνύομεν εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος νὰ φυλάξωμεν πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐκπληρώσωμεν εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά μας.»

Πρὸς πίστωσιν τούτου συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον ὑπογραφὲν παρὰ τοῦ ἱερέως, τῶν ὁμοσάντων, τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Ἱερεὺς
Παΐσιος Παπαδάκης

Οἱ ὁμόσαντες
Κύριακος Χ. Παναγιώτου
Ἐμμανουὴλ Χ. Τσοῦχλος
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Λ. Ζῶτος
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΑ'.

Τῆς 22 Μαΐου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παόντων 89 καὶ ἀπόντων 22, ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀπόντα Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος παρετήρησεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἡ ἔκθεσις τοῦ Ζ'. τμήματος, ἀφορῶσα τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας, τυπωθεῖσα, διενεμήθη πρὸ δύο ἤδη ἡμερῶν εἰς τοὺς Βουλευτάς, καὶ ἐπρότεινεν, ἐὰν ἐγκρίνῃ ἡ Βουλὴ, νὰ συζητηθῇ σήμερον ἡ ἔκθεσις αὕτη· παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς τὴν πρότασιν, ἤρξατο ἡ συζήτησις, καὶ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τμήματος ἐγένετο ὑπό τινος Βουλευτοῦ ἡ παρατήρησις, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθ. 66 τοῦ Συντάγματος ἡ Βουλὴ, ἐξελέγχουσα τὸ κῦρος τῶν πληρεξουσίων ἐγγράφων τῶν Βουλευτῶν, ἀποφαίνεται κυριαρχικῶς ἐπὶ τῆς νομιμότητος ἢ μὴ τῶν ἐκλογῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὡς στοιχεῖα τῆς ἀποφάσεώς της ὅλα τὰ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῶν ὁριζόμενα παρὰ τοῦ νόμου τῆς ἐκλογῆς ἔγγραφα· ὅτι ἐπομένως 1) ὁ Διοικητὴς Ἀχαΐας, παραγνωρίζων τὰ καθήκοντά του, ἔπραξεν ἐναντίον τοῦ νόμου νὰ συνοδεύσῃ τῷ

πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας μὲ ἔγγραφον ἔκθεσίν του περὶ τῆς νομιμότητος τῆς ἐκλογῆς, ἐνῷ τοιαύτην ἐντολὴν δὲν δίδει ὁ Νόμος εἰς τὸν Διοικητήν· 2) ὅτι τοιοῦτον ἔγγραφον, μὴ ἀποτελοῦν μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς ἐκλογῆς δὲν ἔπρεπε νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ τμῆμα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων· καὶ 3) ὅτι τὸ τμῆμα ἐναντίον τῶν περὶ ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς καθηκόντων ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν αὐτήν· ὅτι τοιαύτη διοικητικὴ ἔκθεσις ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν Κυνουρίας, μὴ ληφθεῖσα ποσῶς ὑπ' ὄψιν διὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ Νόμος, προβλέπων τὰς ἐνδεχομένας συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τοῦ Διοικητοῦ, ἀπέκλεισεν αὐτὸν ἀπὸ πᾶσαν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐκλογῆς ἐργασίαν, ὁ δὲ ἀποφαινόμενος ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν Διοικητὴς ἀντιποιεῖται τῶν κυριαρχικῶν τῆς Βουλῆς καθηκόντων περὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν, καὶ παραβιάζει ὅρον Συνταγματικόν· καὶ ὅτι, ὢν κατὰ τὰ ἄλλα σύμφωνος μὲ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τμήματος, προτείνει διὰ ταῦτα νὰ ἀποφανθῇ πρῶτον ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῶν τοιούτων ἐγγράφων.

Μετά τινα δὲ ἄλλου προσθήκην, ὅτι τοιαῦτα ἔγγραφα οὔτε κἂν πρέπῃ νὰ θεωρῶνται ὡς ἀποτελοῦντα μέρος τοῦ φακέλου τῶν περὶ ἐκλογῆς ἐγγράφων, ἡ Βουλὴ, ἀποδεχομένη τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀπεδοκίμασε τὰ τοιαῦτα τῶν Διοικητῶν ἔγγραφα ὡς ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς καθιερουμένας περὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Συνταγματικὰς ἀρχάς.

Οὐδενὸς δ' ἄλλου ἀντειπόντος εἰς τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τμήματος, φέρουσαν, ἀνὰ ἀποφασισθῇ ὡς ἔχουσα κῦρος ἡ ἐκλογὴ τῆς Αἰγιαλείας καὶ νὰ κηρυχθῶσι νόμιμοι αὐτῆς Βουλευταὶ οἱ Κ. Κ. Δ. Μελετόπουλος καὶ Δ. Ὀρεινὸς ἔχοντες τὰ παρὰ τοῦ νόμου προσόντα, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὸ ζήτημα οὕτω, α παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Ζ'. τμήματος ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας, ναὶ ἢ ὄχι; καὶ γενομένης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἐλύθη τὸ ζήτημα καταφατικῶς διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας· ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νομίμους Βουλευτὰς Αἰγιαλείας τοὺς Κ.Κ. Δ. Μελετόπουλον καὶ Δ. Ὀρεινόν.

Ὤμοσαν δὲ οἱ Βουλευταὶ οὗτοι ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς τὸν Βουλευτικὸν ὅρκον κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς πρό τινων συνεδριάσεων διακοπείσης συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων

τῶν εἰς τὰ μητρῷα προτεταγμένων διὰ βαθμολογίαν ἀξιωματικῶν.

Πρὶν δὲ τούτου ἐγένετο πάλιν εἰς τὴν Βουλὴν λόγος, ὡς εἰς τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν, περὶ τῶν εἰδικῶν ἑκάστου Ὑπουργείου προϋπολογισμῶν καὶ ἐκθέσεων, τῶν μὲν διατεινομένων ὅτι, διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ τύπωσις αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ μὴ παραβιασθῇ ἡ κανονισμένη τάξις εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν νομοσχεδίων, ὀφείλει ἕκαστος Ὑπουργὸς νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν εἰδικὴν τοῦ ὑπουργείου του ἔκθεσιν καὶ τὸν προϋπολογισμόν, ἄλλων δὲ θεωρούντων περιττὴν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, καθόσον ὁ τοῦ κανονισμοῦ τύπος περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν Νομοσχεδίων ἐτηρήθη διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς γενικῆς ἐκθέσεως καὶ τοῦ γενικοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς, καὶ ὅτι αἱ εἰδικαὶ ἐκθέσεις καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ περιεχόμενοι εἰς τὰ ἀναγνωσθέντα χρησιμεύουσιν ὡς αἰτιολογικὰ ἔγγραφα, ἀναπτύσσοντα τὰ διάφορα μέρη ἐκείνων.

Μετὰ δὲ τὴν περὶ τούτου ἀγόρευσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, παρατηρήσαντος, ὅτι ὁ γενικὸς προϋπολογισμὸς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ εἰσαχθέντα δύο Νομοσχέδια, ἀναγνώσθησαν ἤδη, οἱ δὲ εἰδικοὶ προϋπολογισμοὶ ὡς αἰτιολογικὰ ἔγγραφα θέλουσι χρησιμεύσει εἰς τὴν συζήτησιν, καθ' ἣν ἕκαστος Ὑπουργὸς θέλει ὑποστηρίξει τὸ ἀφορῶν τὸ ὑπουργεῖον του μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ὅτι, ἕνεκα τούτου ἀδιάφορος εἶναι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἀνάγνωσις ἢ μὴ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἐκθέσεων καθόσον ἕκαστος Ὑπουργὸς θέλει ἐκπληρώσει τὸ καθῆκόν του εἰς τὴν συζήτησιν, ἂν δὲ ἡ Βουλὴ θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων τούτων, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἀντιτείνει.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη δι' ἀναστάσεως νὰ ἐνεργηθῇ ἡ τύπωσις τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἐκθέσεων καὶ τῶν λοιπῶν αἰτιολογικῶν ἐγγράφων, θεωρήσασα περιττὴν τὴν τύπωσιν τοῦ γενικοῦ ἀπολογισμοῦ τῆς διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ ἔτους **1843** μέχρι **1844**.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου δὲ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν α.) τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως·

Ἄρθρ. **1.** Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν εἰς τὰ μητρῷα προτεταγμένων διὰ πραγματικὸν βαθμὸν ἀξιωματικῶν καὶ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσην μερίδα, καὶ

ἐν ἐλλείψει ὅλων τούτων εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων κατ' ἴσην ὁμοίως μερίδα ».

Βον. Τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσαν οὕτω·

« Τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας κτλ. χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας αὐτῶν, τὰ τέκνα, καὶ ἀποβιωσάντων τούτων, εἰς τοὺς κατιόντας των· αἱ χῆραι καὶ ἕκαστον τῶν τέκνων ἀπολαμβάνουσιν ἴσην μερίδα εἰς τὴν κληρονομίαν, οἱ ἔκγονοι δὲ λαμβάνουσιν ὅλοι ὁμοῦ τὴν εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν ἀνήκουσαν, εἴτε μετ' ἄλλων ἐκγόνων συντρέχουσιν, εἴτε μετὰ τῶν τέκνων ἢ τῶν χηρῶν τοῦ ἀποθανόντος.

Ἐν ἐλλείψει ὅλων τούτων τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας ἀνήκει κατ' ἴσην μερίδα εἰς τοὺς πατέρας, εἰς τὰς μητέρας ἐκείνων, ἢ εἰς τὸν ἐπιζῶντα ἐξ αὐτῶν καθ' ὁλοκληρίαν. »

Καὶ γον τὴν παρά τινος Βουλευτοῦ προταθεῖσαν κατὰ τὴν ΡΜΣ'. συνεδρίασιν (τῆς 15 Μαΐου) τροπολογίαν, ἀφορῶσαν νὰ προσδιορισθῶσι συγχρόνως διὰ τοῦ ἄρθρ. 1 καὶ εἰ κληρονόμοι τῶν ἀποβιωσάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ μήπω βαθμολογηθέντων ἀξιωματικῶν κατὰ τὸ έ. ψήφισμα.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν, θεωρῶν ὅτι εἰς τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ νομοσχεδίου ὑπάρχει ἔλλειψις, ἀναπληρουμένη διὰ τῆς τροπολογίας, μετὰ τὴν ἀναγνωσιν τοῦ Ε. καὶ 10. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως καὶ περικοπῆς τινος τῶν πρακτικῶν αὐτῆς τῆς Συνεδριάσεως τῆς 28 Φευρουαρίου, ἐξέθηκεν ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ, ὅτι ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἀπεφήνατο περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων καὶ τοῦ παρὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων κυρίως εἰς τὴν περὶ τοῦ έ. ψηφίσματος συζήτησιν, ὅπου γίνεται λόγος πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ περὶ τῶν μήπω βαθμολογημένων εἰσέτι ἀξιωματικῶν, παραπέμψασα μετὰ ταῦτα διὰ τῶν προσδιορισμῶν τῶν κληρονόμων τῶν ἐννοουμένων εἰς τὸ 10 ψήφισμα εἰς τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν της κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Ε'. ψηφίσματος· Ὅτι ἀποδεικνύεται ἐκ τούτων ὅτι ἡ συνέλευσις παρέπεμψε κυρίως εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων τῶν ἀποβιωσάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ μήπω βαθμολογηθέντων ἀξιωματικῶν· καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ὁρίσῃ καὶ τοὺς κληρονόμους τούτων διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου.

Κατὰ τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ ἐξέθηκεν ὁ Πρωθυπουργὸς, ὅτι τὰ δικαιώματα τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα ἀποβιωσάντων καὶ μήπω βαθμολογηθέντων ἀξιωματικῶν εἶναι ἐπίσης ἱερὰ καὶ

ἴσως ἱερώτερα τῶν ἐπιζησάντων καὶ βαθμολογηθέντων, καὶ οὔτε τὸ Ὑπουργεῖον, οὔτε ἡ Βουλὴ ἀντιλέγει, ἀλλ' ἡ ἀμοιβαία ἐπιθυμία ὅλων πρέπει νὰ ἦναι πῶς νὰ εὑρεθῇ ὁ καταλληλότερος τρόπος τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν· ἤδη ὅμως δὲν πρόκειται διὰ τοῦ συζητουμένου νομοσχεδίου εἰμὴ περὶ τῶν κληρονόμων τῶν βαθμολογημένων μόνον περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὸ 10 ψήφισμα, διότι σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ψηφίσματος τούτου· Ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη περὶ τῶν κληρονόμων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα διότι προαπαιτεῖται νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις καὶ τούτων, καὶ τότε θέλει γίνῃ λόγος περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ αὐτῶν.

Ἀντελέχθη δὲ εἰς ταῦτα ὅτι, ἐπειδὴ ἡ ἐθνοσυνέλευσις ἔδωκεν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν τὴν ἐντολὴν νὰ ὁρίσῃ τοὺς ἀναφερομένους κληρονόμους εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα, παραπέμψασα ἀκολούθως αὐτὸ διὰ τῶν προσδιορισμῶν τῶν εἰς τὸ 10 ψήφισμα ἀναφερομένων κληρονόμων, καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦτο ἡ κυρία βάσις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου εὑρίσκεται εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα καὶ ὡς συνέπεια εἰς τὸ 10. πρέπει εἰς τὸ νομοσχέδιον νὰ γένῃ λόγος καὶ περὶ τῶν εἰς τὰ δύο ψηφίσματα ἀναφερομένων κληρονόμων καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ε'. ψηφίσματος, τότε θέλει ἐκτελεσθῇ τὸ νομοσχέδιον, ὡς πρὸς τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα τῶν ἀποβιωσάντων κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ μήπω βαθμολογηθέντων ἀξιωματικῶν.

Ὁ Πρωθυπουργὸς πάλιν ἀπήντησεν, ὅτι τὸ Ε'. ψήφισμα εἶναι γενικὸν, περιλαμβάνον καὶ ὀφίζον παντὸς εἴδους ἀμοιβὰς πρὸς τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἀξιωματικοὺς, τοὺς Ἀρχηγοὺς, τοὺς Ὑπουργοὺς, Ἐκτελεστικὴν Ἐξουσίαν, Βουλευτὰς καὶ ἐν γένει πρὸς τοὺς πολιτικῶς στρατιωτικῶς κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν ἀγωνισθέντας καὶ θυσιάσαντας, καὶ ἐπομένως καὶ αὐτοὶ οἱ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ 10 ψήφισμα περιλαμβάνονται εἰς αὐτὸ· ἐγίνετο δὲ ἡ διάκρισις τῶν εἰς τοῦτο ἀναφερομένων ἀπὸ ἐκείνας, διότι αἱ τοῦ 10 ψηφίσματος ἀμοιβαὶ ὡρίσθησαν ἤδη διὰ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐνῶ διὰ τὸν προσδιορισμὸν ἐκείνων τὰς ὁποίας ἀφορᾷ τὸ Ε'. ψήφισμα προαπαιτεῖται ἡ σύστασις τῶν ἀμοιβῶν ἐπιτροπῶν διὰ νὰ ἀναγνωρισθῶσιν· ὅτι, προκειμένης τῆς ἐκτελέσεως ἐθνικῆς ἀποφάσεως περὶ τοῦ 10 ψηφίσματος δὲν πρέπει νὰ παρεντίθενται προσκόμματα διὰ τῆς συνταυτίσεως τῶν ἀναγνωρισμένων ἤδη καὶ ἀπὸ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ἀμοιβῶν, μὲ ἐκείνας, αἵτινες εἰς τὸ μέλλον θέλουσιν ἀναγνωρισθῇ καὶ ὁρισθῇ· καὶ ὅτι ἐπομένως τὸ Ὑπουργεῖον, σύμφωνον περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἀγωνισθέντων ἐν γένει

καὶ θυσιασάντων, δὲν ἤθελε δυσκολευθῇ νὰ παραδεχθῇ τὴν τροπολογίαν ταύτην, ἐὰν ἐπρόκειτο σήμερον περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ε'. ψηφίσματος, ἀλλὰ κοινόν τι μεταξὺ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου ψηφίσματος δὲν ὑπάρχει, ὅταν δὲ συσταθῇ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ὁρισθῶσιν αἱ βαθμολογίαι καὶ ἀμοιβαί, ἐφ' ᾧ ἐνασχολεῖται τὸ Ὑπουργεῖον, τότε θέλει γίνει εἰδικὸς Νόμος περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα ἀναφερομένων.

Ἀντελέχθη πάλιν παρ' ἄλλων ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, ὅτι, προκειμένου λόγου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων, περὶ ὧν ἡ Συνέλευσις ἀνέφερεν εἰς τὸ Ε'. καὶ 10 ψήφισμα, μ' ὅλον ὅτι διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου δὲν πρόκειται, εἰμὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς περὶ τοῦ 10 ψηφίσματος ἀποράσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, δὲν βλάπτει ποσῶς νὰ ὁρισθῶσι συγχρόνως διὰ τοῦ αὐτοῦ οἱ κληρονόμοι καὶ κατὰ τὸ Ε'. καὶ κατὰ τὸ 10 ψήφισμα. Ὅτι ὁ σύγχρονος οὗτος προσδιορισμὸς τῶν κληρονόμων δὲν φέρει οὐδεμίαν σύγχισιν εἰς τὰς ὁριζομένας παρὰ τῶν δύο ψηφισμάτων ἀμοιβάς, οὔτε θέλει δυσκολεύσει τὴν ἐφαρμογὴν ἢ σκικρύνει τὴν ἐνεργητικότητα καὶ εἰδικότητα τῶν διατάξεων τοῦ 10 ψηφίσματος· ὅτι ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως ἐξάγεται ὅτι τὸ πνεῦμα αὐτῆς ἦτον νὰ ὁρισθῇ ἅπαξ τίνες εἶναι οἱ κληρονόμοι, καὶ ἐπειδὴ ἐτέθη ἐνταῦθα ἡ ἀρχὴ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων, ὁ δὲ προσδιορισμὸς αὐτῶν διὰ τὸ 10 ψήφισμα θέλει διέπει τὴν τύχην καὶ ἐκείνων τοῦ Ε'. ψηφίσματος, νὰ μὴ γίνῃ οὐδεμία διάκρισις, ἀλλὰ νὰ ὁρισθῶσι συγχρόνως· καὶ ὅτι διὰ τοῦ συγχρόνου προσδιορισμοῦ αὐτῶν, ἀποδιδομένης παρηγορίας τινὸς πρὸς αὐτούς, ἐνισχύεται συγχρόνως καὶ ἡ δοθεῖσα ἐπίσημος διαβεβαίωσις παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐνασχολεῖται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ε'. ψηφίσματος.

Εἰς ταῦτα ἀπηντήθη παρ' ἄλλου κατὰ τῆς τροπολογίας, ὅτι προκειμένου νὰ ὁρισθῶσιν οἱ κληρονόμοι δικαιωμάτων ἐπίσης ἱερῶν, ἀπαιτεῖται ἰδίᾳ προσοχὴ μήπως ὡς ἐκ τούτου συμβῇ σύγχισις ἐπιβλαβεῖς συνεπείας ἔχουσα ὡς πρὸς τοὺς μὲν ἢ τοὺς δέ. Τὰς συνεπείας ταύτας θέλων νὰ ἀπορύγῃ τὸ Ὑπουργεῖον, εἰσήγαγεν ἤδη τὸ Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ὁρισμοῦ μόνον τῶν κληρονόμων διὰ τὴν ἐραιμαγὴν τοῦ 10 Ψηφίσματος, ἐπιφυλαχθὲν τὴν ἐν καιρῷ εἰσαγωγὴν νέου Νομισχεδίου περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Ε'. Ψήφισμα, ὅταν συσταθῇ ἡ ἀρμοδία ἐπιτροπὴ καὶ ὁρισθῶσιν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν μήπω βαθμολογηθέντων· ὅτι διαφορὰ ὑπάρχει, διότι εἰς τὸ 10 Ψήφισμα πρόκειται περὶ ἀνεγνωρισμένων δικαιωμάτων, τοῦ ὁποίου

ἡ ἐνέργεια εἶναι ἄμεσος, ἐνῷ εἰς τὸ Ε'. περὶ ἀναγνωρισθησομένων, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐνέργεια ἀπαιτεῖ πολὺν χρόνον, καὶ δὲν πρέπει διὰ τῆς συγχίσεως καὶ τῶν δύο νὰ παραβλαφθῇ ἡ ἐνέργεια τῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὸ 10 ψήφισμα ἀναφερομένων κληρονόμων· ὅτι ἡ συνάφεια τῶν δύο ψηφισμάτων ὡς πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων καὶ ἡ παραπομπὴ τοῦ 10. εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα δὲν συνεπάγει ὡς ἄφευκτον συνέπειαν τὸν σύγχρονον προσδιορισμόν· ὅτι ὁ σύγχρονος προσδιορισμὸς τῶν κληρονόμων θέλει παρατείνει τὴν ψήφισιν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διότι εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων κατὰ τὸ Ε'. ψήφισμα θέλουν λάβει χώραν μακραὶ συζητήσεις, ἀπαιτουμένων πολλῶν διακρίσεων τῶν ἀμοιβῶν διὰ προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις, διὰ χρηματικὰς ἢ ἄλλας συνεισφορὰς, τῶν ὁποίων ἡ κληρονομία εἶπεται ἀπὸ τὸ κληρονομικὸν δίκαιον καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων, τὸν ὁποῖον ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία θέλει ἐνεργήσει, ἀφοῦ μάλιστα αἱ ἀπαιτήσεις κατὰ τὸ Ε'. ψήφισμα εἶναι ἄγνωστοι εἰσέτι καὶ θέλουσιν εἶσθαι μέχρις οὗ αἱ ἀρμόδιαι ἐπιτροπαὶ ὁρίσωσιν αὐτάς.

Ἀντελέχθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἡ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν κληρονόμων συζήτησις ἐπήγασεν ἀπὸ τὸν 3 §. τοῦ Ε'. ψηφίσματος, πραγματευομένου ἰδίως περὶ τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν προερχομένων ἀπὸ στρατιωτικοὺς βαθμούς, καὶ ὄχι ἀπὸ ἄλλα εἴδη οἰκογενειακῶν ἀπαιτήσεων ἢ συνεισφορῶν, διὰ δὲ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων κατὰ τὸ ἴον ψήφισμα παρέπεμψεν εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα, ὅπου ἡ Συνέλευσις εἶπεν ὅτι θέλει γίνει ἀπὸ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν· ὅτι καθήκον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας εἶναι νὰ ὁρίσῃ μᾶλλον τοὺς κληρονόμους κατὰ τὸν §. 3. τοῦ Ε'. ψηφίσματος, προσδιορισμὸς ὅστις θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ διὰ τοὺς κληρονόμους τοῦ 10. ψηφίσματος· ὅτι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη συνίσταται εἰς τὸ νὰ ὁρισθῶσιν ἅπαξ καὶ ἄνευ τινὸς διακρίσεως οἱ κληρονόμοι ἐν γένει τῶν ἀπὸ στρατιωτικοὺς βαθμοὺς ἀπαιτήσεων, συνδυαζομένων οὕτω πρὸς πλειοτέραν σαφήνειαν καὶ τῶν δύο ψηφισμάτων, διότι ἡ Συνέλευσις καὶ περὶ τῶν δύο ἠννόησε συνδυασμένως ὅτι θέλει ἀποφασίσει ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία· καὶ ὅτι τέλος διὰ ταῦτα καλήτερον εἶναι εἰς τὸ προκείμενον ἄρθρον τοῦ νομισχεδίου νὰ τεθῇ ποῖοι εἶναι οἱ κληρονόμοι, τοὺς ὁποίους ἡ Συνέλευσις ἠννόησεν ὅτι θέλει ὁρίσει ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία, δικαιωμάτων ἀπὸ στρατιωτικῶν βαθμῶν πηγαζόντων, ἄνευ τῆς διακρίσεως τῶν βαθμολογηθέντων ἢ βαθμολογηθησομένων ἀξιωματικῶν.

Ὁ Πρωθυπουργὸς ἀνταπήντησε πάλιν, ὅτι τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἰου. ψηφίσματος πρὸς θεραπείαν τῶν παραπόνων, ὅσα ἐκ τῆς μὴ πλήρους ἐφαρμογῆς τοῦ προῆλθον, καὶ ἡ θεραπεία τῶν ὁποίων ἠνάγκασε τὴν Συνέλευσιν νὰ συντάξῃ τὸ 10. ψήφισμα· ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ 10. ψηφίσματος εἶναι ὅλως διακεκριμένη τῆς τοῦ Ε. ψηφίσματος, καὶ ποσῶς δὲν παραβλάπτει ἡ ἐνέργεια ἐκείνου τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ε. ψηφίσματος· ὅτι περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ε. ψηφίσματος ἀπαιτοῦνται ἰδιαίτεραι πληροφορίαι περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν γαιῶν μας, περὶ τῆς διακρίσεως τῶν ἀπαιτήσεων, καὶ τόσα ἄλλα, ἄνευ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ βεβαιότης καὶ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτοῦ.

Πρὸς ταῦτα παρετήρησεν ἕτερος ὅτι, ὁ προαγορεύσας τὸν προσδιορισμὸν τῶν νομίμων κληρονόμων ἐξέτεινε καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀφῃρημένα δικαιώματα, περὶ ὧν λόγος ἐγένετο ἐν τῇ §. 3. τοῦ Ε. ψηφίσματος. Ἀναγνωρίζων τὸ ἱερὸν καὶ ἰσοβαρὲς τῶν δικαιωμάτων τῶν τε ἐγγραφέντων καὶ μὴ εἰς τὰ Μητρῶα ἀγωνιστῶν καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν νομίμων κληρονόμων ἀμφοτέρων παρὰ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, διότι ὅμως διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχεδίου ἐκλήθημεν πρὸς νομοθετικὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἰου. ψηφίσματος, δὲν παραδέχεται νὰ προσδιορισθῶσιν ἐνταῦθα καὶ οἱ κληρονόμοι περὶ ὧν ἐν τῷ πέμπτῳ γίνεται λόγος. Μ' ὅλον ὅτι δὲν φρονεῖ ὅτι οἱ αὐτοὶ θέλουσιν ὁρισθῆ ὡς νόμιμοι κληρονόμοι καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ §. 3. τοῦ Ε. ψηφίσματος, μ' ὅλον τοῦτο θεωρεῖ τὴν Βουλὴν δεσμευομένην εἰς τὸν προσδιορισμὸν αὐτῶν, καθ' ὃν ἤδη ἐπὶ τούτῳ ἀποφανθῆ περίπτωσιν· καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν ὑπὸ τῆς τῶν προαγορευσάντων πρόταξιν νὰ γίνῃ γενικὴ περὶ κληρονόμων διάταξις θεωρεῖ ἐπίσης δεσμεύουσαν τὴν Βουλήν· διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου ὁρισθεῖσαν ὕλην, νὰ ἀναβάλῃ δὲ τὸν προσδιορισμὸν τῶν νομίμων τοῦ §. 3. τοῦ Ε. ψηφίσματος κληρονόμων, ὅταν ὑποβληθῇ Νομοσχέδιον καὶ περὶ τούτων, τῶν ὁποίων τὰ δικαιώματα ἐπίσης καὶ κατὰ πλείονα ἴσως λόγον εἶναι σεβαστά.

Μετὰ ταῦτα εἷς τῶν προαγορευσάντων εἶπεν, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος ἀγορεύσας συμφωνεῖ εἰς τὴν οὐσίαν, παραδεχόμενος τοὺς αὐτοὺς κληρονόμους καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ §. 3. τοῦ Ε. ψηφίσματος, διαφωνεῖ δὲ κατὰ τοῦτο, καθόσον οὗτος μὲν θεωρεῖ τοῦτο ὡς ἐννοούμενον εἰς τὸ γράμμα τοῦ Νόμου, ἀναγκαίαν δὲ τὴν προσθήκην αὐτοῦ θεωρῶ ἐγώ. Ἡμεῖς δὲν ἐκλήθημεν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὸ ἰον. ψήφισμα, ἀλλὰ μόνον νομοθετικῶς νὰ ἑρμηνεύσωμεν λέξεις τινας αὐτοῦ. Ἡ παρά τινος τῶν πρὸ ἐμοῦ ἀγορευσάντων γενομένη παρατήρησις, ὅτι ἡ ἐπέκτασις τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, καὶ πρὸς ἄλλα τῶν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ὁριζομένων πρόσωπα, ἐντίκειται εἰς τὸ ΙΖ'. τοῦ Συντάγματος ὄρθρον, εἶναι ἀνυπόστατος, διότι τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ἀφορᾷ αὔξησιν προϋπολογισμοῦ, τοῦτο δὲ προσδιορισμὸν τῶν νομίμων κληρονόμων, τῶν ὁποίων μᾶλλον τὸ ἀπροδιόριστον δύναται νὰ βλάψῃ τὸ ταμεῖον, κατὰ τοῦ ὁποίου θέλουσιν ἐξαιτεῖ κληρονομικὰ δικαιώματα ὅλοι οἱ κληρονόμοι κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον. Ἐὰν ὑμεῖς δὲν ἠθέλετε ὑπεννοούμενον τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων τοῦ §. 3. τοῦ Ε. ψηφίσματος εἰς τὸ γράμμα τοῦ παρόντος, δὲν θεωρῶ ἀναγκαίαν τότε τὴν διὰ γενικῶν λέξεων ἐξήγησιν τῶν κληρονόμων, ἄλλως ὀφείλετε καὶ τούτους, τοῦ Ε. ψηφίσματος δηλονότι, νὰ περιλάβετε πραγματευόμενοι διὰ γενικῶν λέξεων ἐνταῦθα.

Ἕτερος πάλιν παρετήρησεν, ὅτι ἀμφότερα τὰ ψηφίσματα συνέχονται πρὸς ἄλληλα καὶ τὸ ἓν εἰς τὸ ἕτερον τούτων παραπέμπει· ὀφείλομεν ὅμως νὰ ὁρίσωμεν καὶ τοὺς κληρονόμους τοῦ Ε. ψηφίσματος, διότι ἤθελεν εἶσθαι ἄδικον νὰ ἀμείψωμεν μόνον τὰς ἐπιβουλεύσεις τῶν εὐτυχησάντων νὰ ἐπιζήσωσι, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἐκεῖ πεσόντων. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην, καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων καὶ τούτων δυνάμεθα νὰ ἀναπληρώσωμεν δι' εἰδικοῦ παραγράφου.

Μετά τινα δὲ ἀντιλέξαντα εἰς τοὺς προαγορεύσαντας καὶ ἄλλον ἕτι ὑποδείξαντα ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ νομοσχέδιον, ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ ὅτι ἐφωτίσθη, καὶ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ Προέδρου, ἂν παραδέχηται τὴν ζητηθεῖσαν προσθήκην, ἀπεφήνατο δι' ἀναστάσεως ἀποφατικῶς, καὶ οὕτω παρεδέχθη τὸ Νομοσχέδιον.

Εἰς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν δὲ τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα καλοῦνται εἰς τὴν κληρονομίαν, εἰς ὃν παρετήρησεν, ὅτι πρέπει νὰ ὦσιν μεταξὺ τούτων καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαί, διότι δυνατὸν, διὰ τὸ ἀδιανέμητον τῆς περιουσίας αὐτῶν, αἱ πρὸς τὴν πατρίδα προφοραὶ καὶ θυσίαι τοῦ ἑνὸς, πολλὴν νὰ ἐπιφέρωσι ζημίαν εἰς τὸν ἐπιζήσαντα, ὅστις ἐπέτρεψεν εἰς τὸν ἀδελφόν του τὴν θυσίαν περιουσίας τῆς ὁποίας καὶ οὗτος ἦτο συνιδιοκτήτης, μὲ τὴν ἰδέαν νὰ εὕρῃ παρ' αὐτῷ ἢ δι' αὐτοῦ ἱκανὴν τούτου ἀποζημίωσιν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀντέλεξεν, ὅτι ὁ δαπανήσας ἐκ τῆς ἰδίας περιουσίας ἀδελφὸς θέλει ἀμειφθῇ διὰ τοῦ ε. ψηφίσματος,

ἡ ἐπέκτασις δὲ αὕτη δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἐνταῦθα, ἔνθα μόνον περὶ στρατιωτικῶν προσωπικῶν ἀγώνων πρόκειται καὶ ὄχι περὶ οἰκογενειακῶν.

Μετά τινα δ' ἐρωτήσαντα, ἂν καλῶνται εἰς τὴν κληρονομίαν καὶ οἱ ἀνεψιοὶ καὶ οἱ διὰ διαθήκης υἱοθετηθέντες, παρετήρησε ἄλλος, ὅτι αἱ ἐκδουλεύσεις, περὶ ὧν ἤδη πρόκειται εἶναι πραττικαὶ καὶ ὅμως τὸ ἔθνος γενναίως ἐχορήγησε κληρονομικὸν ἐπὶ τῶν ἀμοιβῶν αὐτῶν δικαίωμα. Δὲν παρεδέχθη ὡς κληρονομοῦντα τὰ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ὁριζόμενα πρόσωπα, ἀλλὰ περιώρισε μᾶλλον αὐτὰ ἡ ἐθνοσυνέλευσις, κατιδοῦσα καὶ αὐτὴ τὸ πρακτικὸν τῶν ἀμοιβῶν. Παραδεχόμενοι ἤδη ὡς κληρονόμους καὶ τοὺς ἀδελφούς, θέλομεν ἐξαντλήσει ὅλα τὰ μέσα τῶν ἀμοιβῶν, καὶ θέλομεν ἀρνηθῆ αὐτὰ εἰς τοὺς μὴ διακεκριμένους, προσενεγκόντας ὅμως εἰς τὴν ἐπανάστασιν τὸ ἐπ' αὐτούς.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ τοῦτον παρετήρησεν, ὅτι αἱ Βουλαὶ εἰσὶ φύλακες τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ χορηγοῦσιν εἰς αὐτὴν τὰ ζητούμενα μέσα, ὅταν αὗται φανῶσι γενναῖαι εἰς τὴν χορήγησιν των, τὸ Ὑπουργεῖον δὲν θέλει ἀντείπει, ἀλλ ὅμως ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὰς Βουλὰς παρατηρήσεις τινὰς πρὶν ἢ ἀποφανθοῦν ἐπί τινος· ἀγνοοῦντες ὄχι μόνον τὸ ποσὸν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιαύτας ἐχόντων ἀπαιτήσεις, ἀλλὰ καὶ τὸν πληθυσμὸν αὐτὸν τῆς Ἑλλάδος, πῶς θέλομεν ἀποφανθῆ ὑπὲρ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, ἥτις δύναται νὰ ἐξαντλήσῃ καθ' ὁλοκληρίαν ὅλην τὴν ἐθνικὴν περίουσίαν; αἱ Βουλαὶ διὰ τοῦτο δύνανται νὰ ἀφήσωσιν οὕτως περιωρισμένον τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα καὶ νὰ ἀπεκτείνωσιν αὐτὸ μετά τινα ἔτη, ὅταν ἴδωσιν ἀρκοῦντα τὰ πρὸς τοῦτο τοῦ ἔθνους μέσα.

Ὁ εἰσηγητὴς κατόπιν περὶ τῶν ἐκγόνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπρότεινεν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπεκταθῇ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, παρετήρησεν ὅτι ἡ παραδοχὴ τῶν υἱῶν, ὡς νομίμων κληρονόμων, συνεπάγει καὶ τὴν τῶν ἐκγόνων, τῶν ὁποίων τὴν παραδοχὴν οὐδὲ τὸ δημόσιον συμφέρον νὰ ἐμποδίσῃ δύναται, διότι δὲν εὑρίσκονται ἔκγονοι τοιοῦτοι εἰς κληρονομίαν καλούμενοι, ὑπαρχόντων ἄλλων πλησιεστέρων προσώπων, καὶ ἂν ποτε δὲ εὑρεθῶσι, δύνανται ἐνώπιον τούτων καὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς νὰ θυσιασθῇ τὸ δημόσιον συμφέρον, μικρᾶς προσγινομένης δαπάνης.

Μετά τινα παρατηρήσαντα, ὅτι εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἶχε προταθῇ νὰ ἀποδοθῶσι τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα εἰς μόνους τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀποκατεστημένους, καὶ ἄλλους παραδεχθέντας τὴν

παρατήρησιν, ταύτην ἡ Βουλὴ ἀπερρήνατο ὅτι ἐρωτίσθη, καὶ ἐρωτηθεῖσα ἂν παραδέχηται τὴν ἐπέκτασιν καὶ εἰς τοὺς ἐκγόνους, ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως τὴν τροπολογίαν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς παραδεχθεῖσα τὸ ἄρθρον 1 κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

« Α. Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν εἰς τὸ Μητρῶα προτεταγμένων διὰ πραγματικὸν βαθμὸν ἀξιωματικῶν καὶ ἀποβιωσάντων Στρατιωτικῶν, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσην μερίδα, καὶ ἂν ἐλλείψει ὅλων τούτων εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων κατ' ἴσην ὁμοίως μερίδα. »

Ἀνεγνώσθη τὸ 2. ἄρθρον, ἔχον οὕτως.

« Τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεύτερον γάμον συνελθούσας χήρας. »

Καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετηρήθη, ὅτι πολλοὶ τῶν βαθμολογηθέντων ἔλαβον γράμματα κατὰ τὸν Νόμον τῶν 1834, ἄλλοι δὲ τούτων, φέροντες βαθμόν τινα, ἐλάμβανον τὰς ἀποδοχὰς κατωτέρου βαθμοῦ· οὗτοι πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ γραμμάτια κατὰ τὸν νόμον τῶν 1838, ἀκυρωθέντος ἤδη τοῦ Νόμου τοῦ 1834 καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίστασιν πρέπει νὰ λάβωσι τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἀποδοχῶν, τοῦ ὁποίου φέρουσι βαθμοῦ· ἀλλ' ἂν ἀπέθανον, τὰ δὲ τέκνα αὐτῶν ἐκληρονόμησεν ἡ σύζυγος, συνελθοῦσα ἤδη εἰς δεύτερον γάμον, δύναται αὕτη νὰ ἐπιζητήσῃ ταῦτα.

Ὑπ' ἄλλου παρετηρήθη ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ, ὅτι καὶ τῶν συνελθουσῶν εἰς δεύτερον γάμον, λαβουσῶν δὲ τὰ γραμμάτια, αἱ μερίδες πρέπει νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, ἢ νὰ ἐπιγραφῶσιν ἐν ἐλλείψει εἰς τὸ δημόσιον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ 2. ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρ. ἔχον οὕτως·

« Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανά, τὰ ὁποῖα ἤθελον λαμβάνει σύνταξίν τινα παρὰ τοῦ δημοσίου, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσωσι τὴν σύνταξιν· » ἐπ' αὐτοῦ παρετήρησέ τις ὅτι πρὸς ἀπορυγὴν τῆς διαιωνίσεως τῶν προτιμήσεων τούτων πρέπει νὰ προστεθῇ προθεσμία τις, ἐντὸς τῆς ὁποίας νὰ ἀποφανθῶσιν οὗτοι περὶ τῆς προτιμήσεως· ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι πρέπει νὰ μείνωσιν ἐλεύθεροι, διότι ὁ σκοπὸς τοῦ Νόμου εἶναι νὰ μὴν ἔχῃ τις ἀμφοτέρας τὰς ἀπολαβάς· ἄλλος ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ῥητῶς νὰ λάβωσιν ἤδη σύνταξιν ἡ προικοδότησιν οἱ πρότερον προικοδοτηθέντες· καὶ ἄλλος, ὅτι οὗτοι δύνανται νὰ ἐκζητήσωσι τὸ ὑπόλοιπ

πον μόνον μέχρι τοῦ ὅλου τοῦ ἀποφασισθησομένου παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

Μετ' αὐτοὺς ἄλλος παρετήρησεν ὅτι δὲν δύνανται οἱ κληρονόμοι νὰ ἔχωσιν ἀμφότερα τὰ πλεονεκτήματα, ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν ἐδόθησαν ἀμοιβαὶ εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν, αὗται πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὸ ὁρισθησόμενον παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ποσόν· εἰς πολλοὺς ἐχορηγήθησαν συντάξεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, πολλοὶ δὲ ἄλλοι, πλείονα τούτων ἔχοντες δικαιώματα, οὐδεμίαν τοιαύτην ἔλαβον· προκειμένης ἤδη τῆς ὁλοσχεροῦς ἀμφοτέρων τούτων ἀποζημιώσεως πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τοὺς πρώτους τὰ εἰς αὐτοὺς δοθέντα διὰ συντάξεων, διότι ἄλλως ἦθελεν εἶσθαι ἄδικον, οἱ μὲν νὰ τύχωσι πλειόνων ἀμοιβῶν τῶν μὴ λαβόντων.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ θέλει ἐκδικηθῆ τοὺς μικροῦ ἄρτου τυχόντας, τοὺς λαβόντας δηλονότι μικρὰν σύνταξιν, δι' ἔλλειψιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἠρνήθη νὰ χορηγήσῃ καὶ εἰς τοὺς τὰ αὐτὰ τούτοις ἔχοντας δικαιώματα ὁμοίαν σύνταξιν. Αἱ δοθεῖσαι εἰς τινας συντάξεις ἐδόθησαν ἀντὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γαιῶν τὰς ὁποίας τὸ ἔθνος ἅμα ἀποκατασταθὲν ὤφειλε νὰ τοῖς χορηγήσῃ, πρὸς ἀπονομὴν δ' αἰτηρᾶς δικαιοσύνης πρέπει νὰ δοθῇ τὸ αὐτὸ ποσὸν, καὶ εἰς τοὺς μὴ λαβόντας, ὄχι δὲ καὶ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοὺς λαβόντας.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τούτου ἀγορεύσας ὅτι οἱ διϊσχυρισμοὶ αὐτοῦ παρεζηγήθησαν, καὶ τοι στηριζόμενοι εἰς τὴν δικαιοσύνην· ἐξητήσατο τὸν ἐκπεσμὸν τοῦ ληφθέντος ποσοῦ ἀπὸ τὸ ὅλον, διότι ἦθελεν εἶσθαι ἄδικον οἱ τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἔχοντες νὰ λαβωσιν ὀλιγώτερον τούτων. Οἰκογένειαι δύο τὰ αὐτὰ ἔχουσαι δικαιώματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐκ τούτων ἡ μία ἔλαβε πρὸ πολλοῦ σύνταξιν καὶ προκειμένης ἤδη τῆς ὁλοσχεροῦς ἀποζημιώσεως των, πρέπει νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὸ ὅλον καὶ τὰ διὰ συντάξεως ληφθέντα, διότι ἄλλως, ἡ μὴ λαβοῦσα σύνταξιν, θέλει λάβει ὀλιγώτερον τῆς ἄλλης. Διὰ τούτων δὲν ἐννοοῦμεν τὰς διδομένας εἰς πτωχὰς στρατιωτῶν οἰκογενείας συντάξεις, ἀλλὰ τὰς εἰς τῶν ἀξιωματικῶν. Πρὸς τοῦτο δὲ ὑπέβαλε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν

« Ἡ δοθεῖσα μέχρι τοῦδε σύνταξις, προικοδότησις ἢ ἀμοιβὴ θέλει συμψηφισθῆ εἰς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα. »

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος
ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, οἱ ἀναδειχθέντες καὶ παραδεχθέντες ὡς νόμιμοι Βουλευταὶ Αἰγιαλείας Κ. Κ. Δ. Μελετόπουλος καὶ Δ. Ὁρεινὸς ὡρκίσθησαν ἐν πλήρει Συνεδριάσει τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον Βουλευτικὸν ὅρκον, ὡς ἑξῆς.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Πρὸς πίστωσιν τούτου συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὑπογραφὲν ἀπὸ τὸν ἱερέα, τοὺς ὀμόσαντας καὶ τὸ προεδρεῖον.

Ὁ ἱερεὺς
ΠΑΪΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Οἱ ὀμόσαντες
Δ. Μελετόπουλος Δ. Ὁρεινὸς

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον
ἀντιπρόεδρος Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΒ'.

Τῆς 23 Μαΐου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν τρίτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην

π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 87, ἀπόντων δὲ 26, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, καὶ ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ ἀναπληρώσαντος τὸν Πρόεδρον Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ ὑποβληθείσῃ παρὰ τοῦ Προέδρου αἰτήσει τοῦ Βουλευτοῦ Γορτυνίας Κ. Δ. Πλακούτα καὶ τοῦ τῆς Ὀλυμπίας Κ. Κ. Οἰκονομοπούλου, ἐχορήγησεν εἰς μὲν τὸν πρῶτον τριακονθημέρου, εἰς δὲ τὸν δεύτερον δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδειαν.

Διὰ νὰ καταλεχθῶσιν εἰς τὰ τμήματα δὲ καὶ οἱ κατὰ τὰς δύω παρελθούσας Συνεδριάσεις ἀναγορευθέντες Βουλευταὶ Κυνουρίας καὶ Λιγίου, ἐγένετο κλήρωσις καὶ τούτων καὶ κατὰ ταύτην ἔλαχον ὁ Κ. Κ. Χ. Παναγιώτου εἰς τὸ τμῆμα 3. ὁ Κ. Ἐμ. Τζοῦγλος εἰς τὸ τμῆμα 4. ὁ Κ. Μ. Πρωτοπαππᾶς εἰς τὸ τμῆμα 2. ὁ Κ. Δ. Ὀρεινὸς εἰς τὸ 1. καὶ ὁ Κ. Δ. Μελετόπουλος εἰς τὸ τμῆμα 7.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κατόπιν ὑποδεικνύων τὴν ἀνάγκην τῶν μὲ τὰς ἄλλας δυνάμεις σχέσεων, διὰ νὰ γνωρίσωμεν τὴν διάφορον αὐτῶν ἀνάπτυξιν, καὶ ἀρυόμενοι τὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἡμῶν ἀναγκαιοῦντα, μιμηθῶμεν τὴν πρόοδον αὐτῶν· καὶ τὴν μέχρι τοῦδε ἀδιοργάνιστον κατάστασιν τῶν προξενείων, ἥτις ἐμείλκυσεν ἀρκούντως τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ τούτου, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς αἰτιολογητικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ἀνέγνω ὁ Γραμματεύς· ἔχουσι δὲ οὕτω.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Συνοδεύουσα τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων νομοσχέδιον.

Ἓν τῶν ἀντικειμένων, τὰ ὁποῖα ἐφείλκυσαν τῆς Β. Κυβερνήσεως, τὴν προσοχὴν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐγκαταστάσεώς της ἦτο καὶ ἡ σύστασις τῶν Προξενείων.

Τὰ προξενεῖα ἐθεωρήθησαν ὡς ἀναγκαῖα πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλλήνων εἰς τοὺς συμφερωτικωτέρους τῆς Μεσογείου θαλάσσης λιμένας καὶ εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Εὐρώπης, ἀναπόφευκτα δὲ κυρίως ἐν τῇ Τουρκίᾳ, καὶ μάλιστα

εἴς τινας πόλεις καὶ λιμένας αὐτῆς μεθ' ὧν ἡ Ἑλλὰς εἶχε καὶ ἔχει πάντοτε πολλὰς καὶ παντοίας σχέσεις.

Πρὶν ἢ νομοθετήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ ὁριστικῶν Προξενικῶν Ὀργανισμῶν, ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε βεβαίως νὰ γνωρίζῃ ἐκ τῆς πείρας εἰς τίνα μέρη εἶναι ἀναγκαία ἡ σύστασις Προξενείων, ποῦ κυρίως ἐπιπολάζει κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, καὶ ὁποῖαι ἤθελον εἶσθαι ἑκάστου προξενείου αἱ ἀνάγκαι. Τὰς πληροφορίας ταύτας δὲν ἠδύνατο νὰ ἔχῃ τότε μὲ τίνα ὁριστικότητα, ἐνῷ οὐδὲν Προξενεῖον ὑπῆρχεν ἀκόμη συστημένον· ὤφειλε λοιπὸν νὰ ἀναβάλῃ τοῦ τοιούτου ὀργανισμοῦ τὴν ἔκδοσιν καὶ συστήσῃ μόνον Προξενεῖα εἰς τινας λιμένας καὶ πόλεις, ὅπου ἡ ἀνάγκη αὐτῶν ἐθεωρεῖτο ὡς πιθανωτέρα.

Ἐνόμισεν ὅμως, καὶ ὀρθῶς, ὅτι δὲν ἔπρεπεν ὡς ἐκ τῆς συγχύσεως τῶν προξενείων νὰ ἐπιβαρυνθῇ τὸ ταμεῖον μὲ δαπάνας πρὶν ἢ πληρθῇ ἡ βεβαιότης τοῦ ὅτι αἱ δαπάναι αὗται ἤθελον γίνεσθαι εἰς ἀληθεῖς ἀνάγκας, διὸ καὶ ἔλαβε τὸ μέτρον τοῦ νὰ συνιστᾷ προσωρινῶς τοιαῦτα, ἄνευ μισθοδοσίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς δαπάνης, ἀλλὰ μόνον ἔχοντα τὴν ἀπολαυὴν μετρίων τινῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων. Τέσσαρα μόνον Προξενεῖα καὶ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας ἐξήρεσε τοῦ μέτρου τούτου κατὰ πρῶτον, καθ' ὅτι ἐθεώρησε τὴν σύγκασίν των διὰ πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς λόγους ὡς ἀναντιῤῥήτως ἀναπόφευκτον. Ταῦτα εἰσί.

Τὸ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν, ἔχον τὴν ἕδραν του ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τὸ κατὰ τὴν Ἤπειρον καὶ Ἀλβανίαν ἔχον τὴν ἕδραν του ἐν Πρεβέζῃ.

Τὸ κατὰ τὴν ἐλάσσονα Ἀσίαν, ἔχον τὴν ἕδραν του ἐν Σμύρνῃ.

Τὸ κατὰ τὴν Κρήτην, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χανία.

Ἐκ τούτων τὰ δύο πρῶτα ἔχουσιν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των ἅπαντα τὰ ἐν τοῖς μεθορίοις ὀθωμανικὰ μέρη· ὡς ἐκ τῶν μεγάλων καὶ συνεχῶν σχέσεων τῶν κατοίκων τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν μεθορίων, καθὼς καὶ ἕνεκα τῶν συβαρῶν πολλάκις ὑποθέσεων, αἵτινες ἐκ τῶν σχέσεων αὐτῶν πηγάζουσι, δύναται ἕκαστος νὰ ἐννοήσῃ ὁπόσον ἦτον ἡ σύστασις των ἀναγκαία τε καὶ ἀναπόφευκτος. Τὸ ἐν Σμύρνῃ ἔχει τὴν αὐτὴν τῶν δύω πρώτων σημαντικότητα ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἕνεκα τῶν μεγάλων ἐμπορικῶν σχέσεών μας μετὰ τῆς ἐμπορικῆς ταύτης πόλεως, καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀδιακόπου συῤῥοῆς τῶν Ἑλλήνων.

Τὸ ἐν Κρήτῃ ἐπαρουσίαζεν ὡσαύτως τοὺς αὐτοὺς λόγους τῆς

ἀνάγκης ὡς καὶ τὰ τρία ἄλλα Προξενεῖα, καί τοι ὅμως κατά τι, εἰς βαθμὸν κατώτερον.

Τὰ τέσσαρα λοιπὸν ταῦτα Προξενεῖα, τῶν ὁποίων οἱ ἀρχηγοὶ ἔχουσι καὶ διπλωματικὸν τίτλον χαρακτῆρα, ἀπεφάσισε νὰ συσταθῇ καὶ διατηρῆσῃ ἡ Κυβέρνησις δι' ἰδίων της ἐξόδων, συναζομένων τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ὅλων δὲ τῶν λοιπῶν τὴν διεύθυνσιν ἀνέθηκεν ὁμοῦ εἴτε εἰς ἐμπόρους εἴτε εἰς ἄλλους Ἕλληνας ὑποπολίπτους καὶ εὐκαταστάτους· ἐπομένως δὲ καὶ μετὰ παρέλευσιν τινὸς καιροῦ ἀναγνώρισε τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως καὶ ἄλλου, τοῦ ἐν Βώλῳ.

Τὸ Ὑποπροξενεῖον τοῦτο καίτοιγε ἐν τοῖς μεθορίοις, εὑρίσκετο εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν τῶν ἐν Πρεβέζῃ καὶ Θεσσαλονίκῃ δὲν ἔλαβε μ' ὅλα ταῦτα τὸ μέτρον τοῦ νὰ τὸ μισθοδοτήσῃ εἰμὴ ὀπόταν εἶδε τὴν ἀδύνατον τῆς διαλύσεώς του καὶ τρεῖς Ὑποπροξένους, ζητήσαντας καὶ λαβόντας ἀλληλοδιαδόχως τὴν παραίτησίν των, ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν ἀναγκαιούντων πρὸς διατήρησίν των εἰσοδημάτων.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐξηκολούθησεν ἡ Κυβέρνησις καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐν τῷ μεταξὺ διῆλθεν περίπου ἐτῶν, ἐσυστήθησαν ὀγδοήκοντα Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα, καθὼς καὶ ἱκανὸς ἀριθμὸς προξενικῶν Πρακτόρων, βεβαίως δώδεκα ἐτῶν ὑπηρεσίαν, δώδεκα ἐτῶν πεῖρα ἦταν ἱκανὴ νὰ ὁδηγήσωσι τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸν ὁριστικὸν διοργανισμὸν τῶν Προξενείων, καὶ ὑποδείξωσιν εἰς αὐτὴν εἰς ποῖα μέτρα ἄρχει ἀνάγκη καὶ συμφέρον τοῦ νὰ διατηρηθῶσι ταῦτα δαπάνη τοῦ δημοσίου, καὶ ποῦ δύνανται νὰ μένωσιν αἱ Προξενικαὶ θέσεις εἰς βάρος καὶ λογαριασμὸν τῶν Προξένων.

Ὁ σκοπὸς οὗτος ἐκπληροῦται σήμερον διὰ τοῦ καθυποβαλλομένου νομοσχεδίου τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων.

Διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ ἓν γενικὸν Προξενεῖον, τρία Προξενεῖα καὶ τρία Ὑποπροξενεῖα προστίθενται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μισθοδοτουμένων, συναζομένων τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Ἰδοὺ οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους εὑρέθη τὸ τοιοῦτον μέτρον ὡς ἀναγκαῖόν τε καὶ ἐπωφελές.

Τῶν παρελθόντων δώδεκα ἐτῶν ἡ ὑπηρεσία μᾶς ἀπέδειξεν ὅτι τῶν εἰρημένων Προξενείων τὰ εἰσοδήματα ὑπερέβαινον τὰς ἀληθεῖς καὶ πραγματικὰς αὐτῶν ἀνάγκας, καὶ ἔβλαπτον εἰς τοὺς διευθύνοντας ταῦτα ὠφελείας κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀνωτέρας τῆς

μισθοδοσίας τῆς διδομένης εἰς τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τῶν ἀπ' ἀρχῆς διατηρουμένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ Τουρκίᾳ Προξενείων, ἐνῷ τὰ εἰσοδήματα ἄλλων, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἀπεδείχθη ἀναντιρρήτως ἀναγκαία διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα ὅσον τοιοῦτον ὁμοιότητα καὶ εὐτέλειαν, ὥστε εἰς τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν ἀναγκάζεται ἡ Κυβέρνησις νὰ δίδῃ χρηματικὰς ἐπιχορηγίας εἰς ὅλα νὰ τὰ διατηρήσῃ, ἄλλων δὲ ἡ παντελὴς διάλυσις ἐπαπειλεῖτο.

Δὲν ἦτον βέβαιον οὐδὲ δίκαιον οὐδ' εὔλογον, εἰ μὲν τῶν Προξένων μας νὰ λαμβάνωσιν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων των πλέον τοῦ δέοντος, ἄλλοι δ' ἔχοντες πολλάκις καὶ πλειοτέρας καὶ σπουδαιοτέρας ἀσχολίας, νὰ στερῶνται καὶ αὐτῶν τῶν ἀναποφεύκτως ἀναγκαίων πρὸς διατήρησίν των. Δὲν ἦτο δὲ συγχρόνως συμφέρον νὰ ἀφήσωμεν νὰ διαλυθῶσι τινὰ ἀναγκαῖα Προξενικὰ καταστήματα, οὔτε τὸ Δημόσιον νὰ δαπανᾷ πρὸς διατήρησιν ἄλλων, ἐνῷ ἠδύνατο νὰ λαμβάνῃ τὰς δαπάνας ταύτας ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν πλουσιωτέρων.

Ἐν τῷ συναδεύοντι τὸ νομοσχέδιον πίνακι φαίνεται ἐναργέστατα ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τῶν διαφόρων προξενείων ἀναλογία ὡς πρὸς τὰ εἰσοδήματα καὶ τὰς δαπάνας, ἡ ἐπωφελὴς δαπάνη, ἥτις θέλει γίνεσθαι ἐκ τοῦ περισσεύματος τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων πρὸς διατήρησιν τινῶν ἀναγκαίων Προξενείων, καὶ ἡ προκύπτουσα ἐν γένει ἐκ τοῦ προξενικοῦ τούτου ὀργανισμοῦ οἰκονομία.

Μέχρι τοῦδε ἐκτὸς τῆς δυσπαλοφίας τῶν ἀναλώτων, τὰς ὁποίας ἀπελάμβανον οἱ τὰ διάφορα Προξενεῖα διευθύνοντες, ἐκτὸς τῆς διαλύσεως, ἥτις ἀπῄλει τινὰ τούτων, τὰ προξενικὰ εἰσοδήματα δὲν ἔφθανον νὰ καλύψωσι τὰς τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας δαπάνας, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐξώδευε κατ' ἔτος ποτὲ μὲν δέκα πέντε, ποτὲ δὲ εἴκοσιν καὶ ποτὲ τριάκοντα χιλιάδας δραχμῶν διὰ τοῦ καθυποβαλλομένου ὀργανισμοῦ ἐνῷ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἄτοπα θέλουσιν ἐκλείψει, ἡ Κυβέρνησις ὄχι μόνον δὲν θέλει τίποτε δαπανᾷ εἰς τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ θέλει ἔχει ἐκ ταύτης ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος καὶ ὄφελός τι μικρόν, εἰς δὲ τὸ μέλλον τὴν μεγίστην πιθανότητα τοῦ ὅτι τὸ περίσσευμα θέλει εἶσθαι τοιοῦτον, ὥστε νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἄλλα Προξενεῖα νὰ μισθοδοτήσῃ καὶ νὰ αὐξήσῃ τὴν ἤδη μικρὰν μισθοδοσίαν τινῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων.

Περὶ τούτου τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἔχει πεποίθησιν· δὲν ἀμφιβάλλει παντελῶς ὅτι τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς

ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, τακτοποιηθείσης καὶ κανονισθείσης δεόντως τῆς προξενικῆς ὑπηρεσίας, θέλομεν ἴδει πολλῶν προξενείων τὰ εἰσοδήματα ἀνώτερα τῆ σπουδαιότητος, ἥτις φαίνεται ἤδη ἐν τῷ πίνακι· ὁ πίναξ οὗτος ἐσχηματίσθη ἐκ τῶν ἐνιαυσίων καταστάσεων, τὰς ὁποίας πέμπουσι τακτικῶς οἱ Πρόξενοι εἴτε μισθοδοτούμενοι εἴτε μὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Οἱ μὴ μισθοδοτούμενοι ἐπὶ τῆ ἰδέᾳ τοῦ ὅτι δὲν ὀφείλουσι νὰ δώσωσι λόγον ἀκριβῆ τῶν εἰσπράξεών των, ὡς μὴ γενομένων ταύτων πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου, ἢ νομίζοντες ὅτι δὲν δύνανται νὰ κατηγορηθῶσιν ἐπὶ καταχρήσει, ἂν αἱ εἰσπράξεις δὲν ἐκτίθενται ἀκριβῶς εἰς τὰς καταστάσεις των, ἀφοῦ τὰ εἰσοδήματα συνάζονται πρὸς ἴδιον αὐτῶν ὄφελος, παραμελοῦσιν ἐνίοτε εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν καταστάσεών των τὴν ἀκρίβειαν, ἢ καί τινες ἐλαττώνουσιν ἴσως ἐκ προθέσεως τὴν ποσότητα τῶν εἰσοδημάτων διὰ νὰ μὴ φαίνωνται ταῦτα εἰς τὴν Κυβέρνησιν μεγάλα· ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ ἔχι μόνον συμφέρον δὲν θέλουσι ἔχει διὰ νὰ κρύπτωσι τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ βαρυτάτη εὐθύνη θέλει ὡς πρὸς τοῦτο ἐπικεισθαι εἰς αὐτούς, καὶ ἐπὶ καταχρήσει ἤθελον θεωρηθῆ ἔνοχοι ὅσα τυχὸν ἤθελον τολμήσει νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τὰς καταστάσεις των τινὰς ποσότητας ἐκ τῶν εἰσπραττομένων· ἄλλως τε διὰ τοῦ μέτρου τῶν διπλοτύπων, τὰ ὁποῖα τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἔβαλεν ἐσχάτως εἰς ἐνέργειαν, καὶ διὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐξελέγξεως, τὸν ὁποῖον προτίθεται νὰ παραδεχθῆ, θέλει εἶσθαι πολλὰ δύσκολον τὸ νὰ κρυφθῆ ἢ ὀφετερισθῆ χρηματικὴ εἴσπραξις κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σημαντική.

Ἐν τῷ ἐπισυνημμένῳ πίνακι τὸ περίσσευμα τῶν εἰσπράξεων τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Γενικοῦ Προξενείου φαίνεται σμικρότατον, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, θέτουσα τὸ Προξενεῖον τοῦτο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν παρὰ τοῦ δημοσίου διατηρουμένων δὲν ἐκινήθη ἀπὸ τὸ ὄφελος τῶν εἰσπράξεών του τόσον, ὅσον ἀπὸ τὴν σημαντικότητα τῆς θέσεως, μ' ὅλον ὅτι ἐλπίζεται ὅτι καὶ τὰ εἰσοδήματά του τοῦ λοιποῦ, ἀφοῦ τακτοποιηθῆ ἡ ὑπηρεσία, θέλουν εἶσθαι ἀνώτερα τῆς ποσότητος, ἥτις φαίνεται ἐν τῷ πίνακι. Τότε δὲ θέλει δυνηθῆ ἡ Κυβέρνησις νὰ προσδιορίσῃ καὶ μισθὸν ἀνώτερον εἰς τὸν γενικὸν Πρόξενον ἀνάλογον τῆς βαρύτητος τῆς θέσεως ταύτης, ἥτις δύναται νὰ θεωρηθῆ καὶ ὡς διπλωματική. Τὸ Γενικὸν τοῦτο Προξενεῖον ἔχει τὴν ἕδραν του, ὅπου ἔχει ταύτην καὶ ὁ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκτὸς τῶν ἐμπορικῶν του ἀσχολιῶν, συντείνει εἰς τὸ νὰ διατηρῇ τὰς μετὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς ἐξουσίας σχέσεις τῆς Ἑλλάδος· ἔπρεπεν ἑπομένως νὰ σύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυ-

βερνήσεως, καὶ συμφέρον ἦτο νὰ τακτοποιηθῆ δεόντως καὶ τεθῆ εἰς στάσιν καταλληλοτέραν.

Τοῦ ἐν Χίῳ Ὑποπροξενείου ἡ σύστασις εἶχε μὲν ἀποφασισθῆ ἀπ' ἀρχῆς, ἀλλὰ πώποτε ἕνεκα τῶν περιστάσεων δὲν ἐπραγματοποιήθη, καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ παρουσία Ἕλληνος Προξένου εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Νῆσον ἦτο τὰ πλεῖστα ἀναγκαία· ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως ταύτης τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα καὶ ἔπαθον καὶ πάσχουσιν οὐσιωδῶς. Ἡ θέσις τῆς Χίου εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὴ ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, διὸ καὶ ἐκρίθη καταλληλότερον νὰ συσταθῆ ἐκεῖ ἀντὶ Ὑποπροξενείου Προξενεῖον. Καθ' ἃς ἐλάβομεν ἀπὸ ἀξιοπίστους πηγὰς πληροφορίας τὰ εἰσοδήματα τοῦ Προξενείου τούτου δύνανται νὰ καλύψωσι τὰ ἔξοδά του, ἀλλὰ διὰ νὰ εἴμεθα ἀσφαλέστεροι εἰς τὸν ὑπολογισμόν μας, λαβόντες μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι τῶν πρώτων ἐτῶν τὰ εἰσοδήματα ἑνὸς νεοσυστηθέντος Προξενείου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωσιν ἀμέσως τὸν ὑπέρτατον ὅρον, ἐσημειώσαμεν τὰς εἰσπράξεις εἰς 5000 δραχ. κατ' ἔτος.

Τὸ ἐν Πρεβέζῃ Προξενεῖον μετατίθεται εἰς Ἰωάννινα, καὶ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Ὑποπροξενεῖον εἰς Πρέβεζαν, καθότι ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, οὖσαν τὴν ἕδραν τῶν ἀνωτέρων διοικητικῶν τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας, ἡ παρουσία τοῦ Προξένου εἶναι ἀναγκαιοτέρα παρ' ὅτι εἰς τὴν Πρέβεζαν, ὅπου εἰς Ὑποπρόξενος ἀρκεῖ εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων.

Εἰς τὰ ἄρθρ. 32 καὶ 34 τοῦ νομοσχεδίου ἀπαριθμοῦνται τινὰ Προξενεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τῶν εἰσοδημάτων, ἅτινα μένουσι πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτά, δίδεται προσέτι παρὰ τοῦ δημοσίου καὶ χρηματικὴ ἐπιχορήγησις· τινὰ τῶν Προξενείων τούτων, ὡς τὸ ἐν Κερκύρᾳ, τὸ ἐν Βηρυττῷ, τὸ ἐν Αἴνῳ λαμβάνουσι τὴν ἐπιχορήγησιν ταύτην πρό τινων ἐτῶν, εἰς ἄλλα δὲ ὡς τὸ ἐν Ἰόππῃ, Πρεβέζῃ καὶ Ἀνδριανουπόλει χορηγεῖται ἤδη διὰ τοῦ παρόντος νόμου· τὰ λαμβάνοντα τὴν τοιαύτην ἐπιχορήγησιν Προξενεῖα εἶναι ἐκ τῶν ἀναγκαιοτέρων· ἀπεδείχθη ἐναργέστατα ὅτι διὰ μόνον τῶν εἰσοδημάτων των εἶναι ἀδύνατον νὰ διατηρηθῶσι, καὶ ἄνευ βοηθείας τινὸς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἤθελον ἀφεύκτως καταντήσει ἐπὶ τέλους εἰς διάλυσιν· βεβαίως ἤθελεν εἶσθαι εὐκταῖον τὸ νὰ τεθῶσι καὶ ὅλα ταῦτα ὡς ἀναγκαιότατα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μισθοδοτουμένων, ἀλλ' ἡ δαπάνη ἤθελεν εἶσθαι μεγάλη καὶ τὰ προξενικὰ τότε εἰσοδήματα μὲ τὰς περὶ τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν δαπάνας δὲν ἤθελον ἰσοσταθμεῖσθαι. Ἡ Κυβέρνησις ἐνόμισε καταλληλότερον νὰ προκαλέσῃ διά τινα καιρὸν

τὸ μέτρον τοῦτο τῶν χρηματικῶν ἐπιχορηγήσεων, ὅπως τὰ διατηρήσῃ διὰ τῶν τοιούτων ἐυηθειῶν μέχρις οὗ ἡ ἐλπιζομένη αὔξησις τῶν προξενικῶν εἰσοδημάτων, ἐπιτρέψῃ νὰ τεθῶσι καὶ ταῦτα εἰς τὴν τάξιν τῶν μισθοδοτουμένων.

Ἡ εἰς ἕκαστον τῶν Προξενείων τούτων μέλλουσα νὰ χορηγηθῇ χρηματικὴ ποσότης δὲν προσδιορίζεται εἰς τὸ νομοσχέδιον, α') διότι τοιαῦται ἐπιχορηγήσεις, ὑποκύπτουσαι εἰς μεταβολὰς, δὲν προσδιορίζονται συνήθως διὰ νόμων, καὶ β'.) διότι ἐνομίσαμεν καταλληλότερον νὰ μὴ δεσμεύσωμεν τὸ μέλλον, ἀλλὰ νὰ ἀφήσωμεν εἰς τὰς νομοθετικὰς Δυνάμεις τὴν εὐκολίαν τοῦ νὰ τροποποιῶσι τὰς ἐπιχορηγήσεις ἑκάστοτε ἐν τῷ ἐνιαυσίῳ προϋπολογισμῷ, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς στάσεως ἑκάστου Προξενείου. Δὲν εἶναι παντελῶς ἀπίθανον νὰ ἴδωμεν μετὰ καιρὸν τὰ εἰσοδήματα ἑνὸς τῶν τοιούτων αὐξάνοντα τόσον, ὥστε νὰ ὑπαγορεύωσι τὴν ἐλάττωσιν ἢ καὶ τὴν ὁλοσχερῆ ἀφαίρεσιν τῆς ἐπιχορηγήσεως.

Πρὸς γνῶσιν ὅμως τῶν νομοθετικῶν Δυνάμεων ἐσημειώσαμεν εἰς τὸν ἐπισυνημμένον τῷ Νομοσχεδίῳ πίνακα τὴν ποσότητα, ἥτις εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαία πρὸς διατήρησιν τῶν εἰρημένων Προξενείων, καὶ πρὸς πλειοτέραν τῆς τοιαύτης ἀνάγκης ἀπόδειξιν ἐσημειώσαμεν προσέτι καὶ τὴν ποσότητα εἰς ἣν ἀναβαίνουσι κατ' ἔτος ἑκάστου αὐτῶν τὰ εἰσοδήματα.

Δύω ἀντικείμενα εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ὀργανισμοῦ· τὴν διατήρησιν καὶ τακτοποίησιν τῶν ἀναγκαιοτέρων Προξενείων καὶ τὴν οἰκονομίαν· ἀμφότερα παῦτα διὰ τοῦ καθυποβαλλομένου Νομοσχεδίου ἐκπληροῦνται· ἡ οἰκονομία ἐγένετο τοιαύτη, ὥστε οὐχὶ μόνον προκύπτει, ὡς προείπομεν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἰσοστάθμησις, ἀλλὰ φαίνεται καὶ περίσσευμα ἐκ τῶν πρώτων, τὸ ὁποῖον βεβαίως θέλει κατασταθῇ μετὰ καιρὸν σημαντικώτερον· ὀφείλομεν ἐνταῦθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι οἱ μισθοὶ καὶ αἱ δαπάναι τῶν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διατηρουμένων Προξενείων, καθὼς καὶ αἱ ἐπιχορηγήσεις τῶν λοιπῶν, προσδιωρίσθησαν ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ καὶ τῷ πίνακι εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν ὑπερβαίνωσι παντελῶς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην· ἡ ἐλαχίστη τούτων ἐλάττωσις δύναται νὰ καταστήσῃ δυσχερῆ καὶ ἀδύνατον μάλιστα τὴν προξενικὴν ὑπηρεσίαν, δύναται νὰ καταστήσῃ καὶ τινα αὐτῶν εἰς παντελῆ διάλυσιν. Δὲν εἶναι δίκαιον βεβαίως οἱ Πρόξενοι νὰ ἔχωσι κατ' ἀναλογίαν μισθοὺς πολλὰ ἀνωτέρους τῶν διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Βασιλείου ὑπαλλήλους προσδιωρισμένων, ἀλλ' οὐδὲ δίκαιον ὡσαύτως

εἶναι, οὐδὲ συμφέρον, εἰς ξένην εὑρισκόμενοι γῆν καὶ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, νὰ μὴν ἔχωσι οὐδ' αὐτὰ τὰ ἀναπόφευκτα τῆς διατηρήσεώς των μέσα.

Τελειώνοντες τὴν παροῦ αν ἔκθεσιν, δὲν κρίνομεν περιττὸν νὰ παρατηρήσωμεν προσέτι ὅτι τὸ καθυποβαλλόμενον νομοσχέδιον παρουσιάζει καὶ ἄλλο πλεονέκτημα· διὰ τῆς καταταξέως τινῶν Προξενείων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μισθοδοτουμένων ἀνοίγονται νέαι θέσεις Προξενικῶν Γραμματέων, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ καθέξωσι νέοι Ἕλληνες ἐκ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν Προξενικὸν κλάδον, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀκολούθων.

Τὸ πλεονέκτημα τοῦτο δὲν εἶναι μικροῦ λόγου ἄξιον, ἐπειδὴ ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὸ στάδιον τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἰδίως τῶν ἀκολούθων τοῦ ῥηθέντος Ὑπουργείου ἐπεκτείνεται ἄνευ ζημίας τοῦ Ταμείου, πρόσωπα φέρονται προσέτι διὰ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Προξενικῶν Γραμματέων εἰδικότητες, αἵτινες θέλουσι μεγάλως χρησιμεύσει εἰς τὸ μέλλον, ὁπόταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς καθ' ὃν οἱ εἰς ὑποθετέρας προξενικὰς θέσεις ὑπηρετοῦντες, θέλουσι δυνηθῇ νὰ διαδεχθῶσι τοὺς ἤδη διευθύνοντας τὰ Προξενεῖα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1845.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

	Ἔσοδα	ἐξοδεία μέρους τοῦ δημοσίου ὑπέρχοντα	ἔξοδα κατὰ τὸν νέον ὀργανισμὸν	μένοντα πρὸς ὄφελος τοῦ δημοσίου	δαπανώμενα πλειότερα
Γραφείον ἐμπορικὸν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας	61,300	42,210	39,800	21,500	
Προξενείων Σμύρνης	9,000	20,021	18,520		9,520
Προξενείων Κρήτης	3,750	9,088	9,080		5,330
Προξενείων Θεσσαλονίκης	4,000	9,360	11,350		7,350
Ὑποπροξενείων Βόλου	2,200	1,200	4,700		2,500
Ὑποπροξεν. Ἑλλησπόντου	8,200	4,800	4,700	3,500	
Ὑποπροξενείων Πρεβέζης	1,200		1,200		1,200
	89,650				
Προξενείων Ἰωαννίνων (μέχρι τούδε Προξενείου Πρεβέζης)	400	9,810	9,500		9,100
Προξενείων Βηρυττοῦ	1,500	3,000	3,600		3,600

(τὰ εἰσοδήματα συνάζονται καὶ θέλουν συνάζεσθαι πρὸς

ὄφελος τοῦ Προξένου					
Γενικὸν Προξενεῖον Κερκύρας (τὰ εἰσοδήματα συνάζονται καὶ θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ Προξένου)	3,400	1,800	1,800		1,800
Ὑποπροξενεῖον Αἴνου (τὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τοῦ Προξένου καὶ διὰ τιμέλλον)	400	600	1,200		1,200
Προξενεῖον Χίου (ὡς μήπω εἰσέτι συστηθέντος, τὰ εἰσοδήματα σημειοῦνται ὑπολογιζόμενα κατὰ τὰς ληφθείσας πληροφορίας)	5,000		7,450		2,450
Προξενεῖον Μελίτης (τὰ εἰσοδήματα μέχρι τοῦδε ἐσυνάζοντο πρὸς ὄφελος τοῦ Προξένου)	8,000		7,400	600	
Προξενεῖον Τεργέστης (τὰ εἰσοδήματα ἐσυνάζοντο μέχρι τοῦδε πρὸς ὄφελος τοῦ Προξένου)	16,000		9,400	6,600	
Ὑποπροξενεῖον Γαλατσίου (τὰ εἰσοδήματα ἐσυνάζοντο μέχρι τοῦδε πρὸς ὄφελος τοῦ Ὑποπροξένου)	10,000		6,400	3,600	
Ὑποπροξενεῖον Ἰβράιλας (τὰ εἰσοδήματα ἐσυνάζοντο μέχρι τοῦδε πρὸς ὄφελος τοῦ Προξένου.)	15,000		5,800	9,200	
Ὑποπροξενεῖον Ζακύνθου (τὰ εἰσοδήματα ἐσυνάζοντο μέχρι τοῦδε πρὸς ὄφελος τοῦ Προξένου)	7,000		5,300	1,700	
Γενικὸν Προξενεῖον Αἰγύπτου (τὰ εἰσοδήματα ἐσυνάζοντο μέχρι τοῦδε πρὸς ὄφελος τοῦ Γεν. Προξένου)	16,000		15,700	300	
Ὑποπροξενεῖον Ἀδριανουπόλεως (τὰ εἰσοδήματα ἐσυνάζοντο καὶ θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ Ὑποπροξένου)	650		1,200		1,200
Ὑποπροξενεῖον Ἰόππης (τὰ εἰσοδήματα ἐσυνάζοντο καὶ θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τοῦ Ὑποπροξένου.)	750		1,200		1,200

Σημείωσις τῶν Προξενικῶν ἐτησίων ἐπιχορηγήσεων			Δραχ.
Διὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείαν (γραφικὰ ἔξοδα)			14,000
Διὰ τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον			1,500
Διὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξενεῖον			1,000
Διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον			1,000
Διὰ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον			1,000
Διὰ τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον			1,000
Διὰ τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον			600
Διὰ τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον			500
Διὰ τὸ ἐν Βώλῳ Ὑποπροξενεῖον			500
Διὰ τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον			500
Διὰ τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον			4,000
Διὰ τὸ ἐν Γαλατζίῳ Ὑποπροξενεῖον	γραφικὰ ἔξοδα δρ. 1000 εἰς ἕνα βοηθὸν » 600		1,600
Διὰ τὸ ἐν Ἰβράιλᾳ Ὑποπροξενεῖον	γραφικὰ ἔξοδα » 1000 εἰς ἕνα βοηθὸν » 600		1,600
Διὰ τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον	γραφικὰ ἔξοδα » 500 εἰς ἕνα βοηθὸν » 600		1,100
Διὰ τὸ ἐν Βηρυττῷ Προξενεῖον	εἰς τὸν Πρόξενον » 3600 εἰς τὸν Γραμμ. » 1200		4,800
Διὰ τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γεν. Προξενεῖον	(εἰσίτων διευθύνοντα αὐτὸ)		1,800
Εἰς τὸν ἐν Ἰόππῃ Ὑποπρόξενον			1,200
Εἰς τὸν ἐν Ἀδριανουπόλει Ὑποπρόξενον			1,200
Εἰς τὸν ἐν Αἴνῳ Ὑποπρόξενον			1,200
Εἰς τὸν ἐν Πρεβέζῃ Ὑποπρόξενον			1,200
Ἐκ τοῦ ἄνωθεν πίνακος προκύπτει ὅτι μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις εἰσέπραττε	89,650		
ἐπλήρουν	104,912		
ἧττον πλειότερον Δραχ.			15,262
Τοῦ λοιποῦ, κατὰ τὸν νέον ὀργανισμὸν θέλει εἰσπράττει	173,750		
θέλει ἐξοδεύει	166,500		
θέλει μένει περίσσευμα			7,250
θέλει γίνεσθαι οἰκονομία.			22,512

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Μαΐου 1845.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Ἰω. ΚΩΛΕΤΤΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Προξενείων κτλ.

ΩΘΩΝ

ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν·

Τὸ ἐπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸν ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἄρθ. 1 Ὁ Προξενικὸς κλάδος διαιρεῖται εἰς τρεῖς τάξεις.

Εἰς τὴν πρώτην συμπεριλαμβάνονται τὰ Γενικὰ Προξενεῖα.

Εἰς τὴν δευτέραν τὰ Προξενεῖα· καὶ

Εἰς τὴν τρίτην τὰ Ὑποπροξενεῖα.

Ἄρθ. 2 Ἑκάστου Γενικοῦ Προξενείου προΐσταται εἷς Γενικὸς Πρόξενος· ἡ διεύθυνσις δὲ ἑνὸς Γενικοῦ Προξενείου δύναται νὰ ἀνατεθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ὑπάλληλον, ἔχοντα βαθμὸν Προξένου.

Ἑκάστου Προξενείου προΐσταται εἷς Πρόξενος· δύναται δὲ ἡ διεύθυνσις τοῦ Προξενείου νὰ ἀνατεθῆ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ὑπάλληλον, ἔχοντα βαθμὸν Ὑποπροξένου.

Ἑκάστου Ὑποπροξενείου προΐσταται εἷς Ὑποπρόξενος.

Ἄρθ. 3 Εἰς τὴν περιφέρειαν ἑκάστου Γεν. Προξενείου, Προξενείου καὶ Ὑποπροξενείου, διορίζονται Προξενικοὶ Πράκτορες καθ' ὅσον ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ὑπηρεσίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει.

Ἄρθρ. 4. Εἰς ἕκαστον Γενικὸν Προξενεῖον καὶ Προξενεῖον διορίζεται εἷς Γραμματεὺς μὲ τὸν τίτλον *Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου*, ἢ *Προξενείου* ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τινῶν τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Γεν. Προξενείων καὶ Προξενείων, τῶν ὁποίων αἱ θέσεις προσδιορίζονται εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρ. 5. Ἀπόντος ἢ ὁπωσδήποτε κωλυομένου τοῦ Γενικοῦ Προξένου, ἢ Προξένου, ἡ διεύθυνσις τοῦ Γεν. Προξενείου ἢ Προξενείου ἀνατίθεται εἰς τὸν Γραμματέα αὐτοῦ.

Ἀπόντος δὲ ἢ κωλυομένου ὁπωσδήποτε τοῦ Ὑποπροξένου, ἡ διεύθυνσις τοῦ Ὑποπροξενείου ἀνατίθεται ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν

εὐθύνην του εἰς τινα τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ του Ἑλλήνων ἢ ἀλλοδαπῶν Ἐμπόρων, ἢ ἄλλων εὐϋπολήπτων ἀτόμων ἐπὶ τῷ ὅρῳ τοῦ νὰ εἰδοποιῶνται ἀμέσως περὶ τούτου τό τε ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον καὶ αἱ ἁρμόδιοι ἐπιτόπιοι Ἀρχαί.

Ταῦτ' αὐτὰ θέλει γίνεσθαι καὶ εἰς τὰ Γενικὰ Προξενεῖα καὶ Προξενεῖα, ὁσάκις δὲν ἤθελον ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς Γραμματεῖς, διοριζόμενοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 6. Ἅπαντες ἐν γένει οἱ κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος Προξενικοὶ Ὑπάλληλοι, πρέπει νὰ ἦναι ἀρεύκτως ὑπήκοοι Ἑλλήνες ἐξαιρουμένων τῶν Κλητήρων ἢ Γιασακζιδῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ληφθῶσι καὶ μεταξὺ ἀλλοδαπῶν.

Ὅπου δ' ἄλλοθι ὑπάρχουσιν Ἑλληνικὰ Προξενεῖα μὴ μισθοδοτούμενα, δύνανται οἱ ἐμπιστοι Προξενικοὶ Ὑπάλληλοι νὰ ἦναι καὶ ἀλλοδαποί· τοῦτο ὅμως ὁσάκις δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὰ τοιαῦτα μέρη ὑπήκοοι Ἕλληνες κατάλληλοι ἢ θέλοντες νὰ ἀναδεχθῶσιν ἄνευ μισθοῦ Προξενικὰς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Ἄρθρ. 7 Κατὰ τὸ Ῥωσσικὸν Κράτος προσδιορίζονται:

Ἐν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πετρούπολιν,

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μόσχαν,

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ὀδησσόν,

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰσμαήλιον,

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταϊγανρόκ,

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρτζιον.

Ἄρθρ. 8. Κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος:

Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβεία θεωρεῖται καὶ ὡς Γενικὸν Προξενεῖον, ἐνεργοῦσα τὰ τοιαῦτα καθήκοντα διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτῆς Γραφείου.

Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦτο προσδιορίζονται:

Εἷς Διευθυντὴς, ἔχων τίτλον Προξένου.

Τρεῖς Γραμματεῖς ά. Τάξεως.

Δύο Γραμματεῖς β'. Τάξεως.

Δύο Γραφεῖς ά. Τάξεως.

Εἷς Ἐπιμελητὴς ἐπὶ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν.

Εἷς Ἀρμενάρχης.

Εἷς Κλητήρ.

Δύο Γιασακζίδες.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Αἶνον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀδριανούπολιν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βάρναν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τραπεζοῦντα.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἑλλήσποντον (Δαρδανέλλια).

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χίον.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει καὶ ἕνα Γιασακζήν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μυτιλίνην.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κυδωνίας.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σμύρνην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει πρόσθετι καὶ τοὺς ἀκολούθους Ὑπαλλήλους.

Ἕνα πρῶτον Διερμηνέα.

Ἕνα δεύτερον Διερμηνέα.

Ἕνα Γραφέα Α'. Τάξεως.

Ἕνα Αἰμενάρχην.

Δύω Γιασακζίδας.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥόδον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κύπρον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σάμον.

Ἓν προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Χανία τῆς Κρήτης.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4. τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορισμένου Γραμματέως τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει καὶ ἕνα Γιασακζήν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἡράκλειον τῆς Κρήτης.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βηρυττὸν τῆς Συρίας.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τρίπολιν τῆς Συρίας.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰόππην τῆς Συρίας.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορισμένου γραμματέως, τοῦ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει πρόσθετι,

Ἕνα Διερμηνέα, καὶ

Ἕνα Γιασακζήν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραντου εἰς Βῶλον.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν τουεἰς Ἰωάννινα.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4.τοῦ παρόντος Νόμου προσδιορισμένου Γραμματέως, τὸ Προξενεῖον τοῦτο ἔχει πρόσθετι,

Δύω Γιασακζίδας, τῶν ὁποίων ὁ εἷς προσδιορίζεται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐν Ἄρτῃ Πρακτορίας.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πρέβεζαν.

Κατὰ τὴν Ἡγεμονίαν Σερβίας.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελλιγράδιον.

Κατὰ τὰς Ἡγεμονίας Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βουκουρέστιον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰβραΐλαν.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἰάσιον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γαλάτσιον.

Κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

Ἐκτὸς τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρ. 4. του παρόντος Νόμου προσδιωρισμένου Γραμματέως τὸ Γενικὸν τοῦτο Προξενεῖον ἔχει πρόσθετι,

Ἕνα Διερμηνέα.

Ἕνα Γραφέα.

Ἕνα Αἰμενάρχην.

Δύω Γιασακζίδας.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάϊρον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Δαμιάτιον.

Ἄρθ. 9 Κατὰ τὸ Ἰονικὸν Κράτος.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κέρκυραν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον , ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ζάκυνθον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κεφαληνίαν.

Ἄρθ. 10 Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν δύω Σικελιῶν.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεάπολιν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρινδήσιον.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μεσσήνην τῆς Σικελίας.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πάνορμον τῆς Σικελίας.

Ἄρθ. 11 Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ῥώμην.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀγκῶνα.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σίβιτα—Βέκιαν.

Ἄρθ. 12 Κατὰ τὰς Ἐπικρατείας τῶν δύω Λευκάτων Τοσκάνης καὶ Λούκας.

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβόρνον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πορτοφεράϊον.

Ἄρθρ. 13. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαρδηνίας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τουρῖνον.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γενούην.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κάγλιαρι.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νίσσην.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαριγνό.

Ἄρθρ. 14. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Γαλλίας καὶ τὰ ἐπὶ τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν ἐν Ἀφρικῇ κείμενα μέρη.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Παρισίους.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μασσαλίαν.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀλγέρην.

Ἄρθρ. 15. *Κατὰ τὰ ἐν τῇ Ἀφρικῇ μέρη τῆς Βαρβαρίας.*

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τύνητα.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταγγέρην τοῦ Μαρόκκου.

Ἄρθρ. 16. *Κατὰ τὸ Βασίλειον Ἱσπανίας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδρίτον.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γάδειρα.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βαρκελώνην.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαχώνην τῶν Βελλεαρίδων Νήσων.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαλάγαν.

Ἄρθρ. 17 *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Πορτογαλλίας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λισσαβόνα.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαδέραν.

Ἄρθρ. 18. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρυξέλλας.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀνβέρσαν.

Ἄρθρ. 19. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῶν Κάτω Χωρῶν.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμστελόδαμον.

Ἄρθρ. 20. *Κατὰ τὸ Αὐστριακὸν Κράτος.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βιέννην.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σάμλιν.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Τεργέστην.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Σεβενίκον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν εἰς Ραγούζην.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βενετίαν.

Ἄρθρ. 21 *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σαξωνίας.*

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λειψίαν.

Ἄρθρ. 22 *Κατὰ τὸ μεγάλον Δουκάτον τοῦ Ἐσσ.*

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μαγουντίαν (Mayence)

Ἄρθρ. 23. *Κατὰ τὰς Ἀνσεατικὰς πόλεις.*

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἀμβούργον.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λυβέκκην.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βρέμην.

Ἄρθρ. 24. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Σουηδίας*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Στοκχόλμην.

Ἄρθρ. 25. *Κατὰ τὸ Βασίλειον τῆς Δανίας.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Κοπενχάγην.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ἑλσενέρ.

Ἄρθρ. 26. *Κατὰ τὸ ἡνωμένον Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τὰ ὑπ' αὐτὸ κείμενα μέρη.*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λονδῖνον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Παλμούθιον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Πλυμούθιον.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βελφάστην.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Δουβλῖνον.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Λιβερπούλ.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Μελίτην.

Ἓν Ὑποπροξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Γιβραλτάρ.

Ἄρθρ. 27. *Κατὰ τὰς Ἡνωμένας Ἐπαρχίας τῆς Ἀρκτώας Ἀμερικῆς*

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Νεοβύρακον.

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Βοστόν.

Ἄρθρ. 28. *Κατὰ τὸ Κράτος τῆς Βραζιλίας*

Ἓν Γενικὸν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ριογανέϊρον.

Ἄρθρ. 29. *Κατὰ τὴν Περσίαν.*

Ἓν Προξενεῖον, ἔχον τὴν ἕδραν του εἰς Ταυρίδα.

Ἄρθρ. 30 Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ συστήσῃ προϊόντος τοῦ χρόνου καὶ ἄλλα Προξενεῖα, πλὴν τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων, ὅπου ἡ ἀνάγκη τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Ναυτιλίας ἤθελε τὸ ἀπαιτήσει, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ κράτους.

Ἄρθρ. 31. Τὰ μέρη τῆς δικαιοδοσίας ἑκάστου τῶν Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων θέλουν προσδιορισθῆ καὶ κανονισθῆ δι' ἰδίων ὁδηγιῶν τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου.

ΚΕΦ. Γ'.

Ἄρθρ. 32. Τὰ ἀνωτέρω Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα τίθενται ὑπὸ τρεῖς διαφόρους κατηγορίας.

Τὰ τῆς α. κατηγορίας διατηροῦνται ἐντελῶς δι' ἐξόδων τῆς Κυβερνήσεως, συναζομένων τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου.

Τὰ τῆς β'. ἐκτὸς τῶν Προξενικῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα θέλουν συνάζεσθαι πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτὰ, θέλουσιν ἔχει καὶ χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ τῆς γ'. δὲν θέλουν οὐδεμίαν χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν

λαμβάνει παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ θέλουν συνάζεσθαι τὰ Προξενικὰ εἰσοδήματα πρὸς ὄφελος τῶν διευθυνόντων αὐτά.

Ἄρθρ. 33. Οἱ διευθύνοντες τὰ ἐν τῇ Β'. καὶ Γ'. κατηγορίᾳ Γενικὰ Προξενεῖα, Προξενεῖα καὶ Ὑποπροξενεῖα, θέλουσιν ἔχει εἰς βάρος των ὅλας τὰς ἐκ τῆς Προξενικῆς ὑπηρεσίας προσγινομένας δαπάνας.

Ἄρθρ. 34. Εἰς τὴν ἀ. κατηγορίαν ὑπάγονται·

Τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας.
Τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Γαλατζίῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἰβραΐλᾳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον, καὶ τὸ ἐν Βόλῳ.

Εἰς τὴν β'. κατηγορίαν ὑπάγονται·

Τὸ ἐν Κερκύρᾳ Γενικὸν Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Βηρυτῷ Προξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἰόππῃ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Ἀδριανουπόλει Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Αἴνῳ Ὑποπροξενεῖον.
Τὸ ἐν Πρεβέζῃ Ὑποπροξενεῖον.

Ἅπαντα τὰ λοιπά, τὰ μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω κατηγορίας, ὑπάγονται εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν.

Ἄρθρ. 35. Οἱ μισθοὶ τῶν ἐν τῇ ἀ. κατηγορίᾳ Γενικῶν Προξενείων, Προξενείων καὶ Ὑποπροξενείων προσδιορίζονται ὡς ἀκολούθως·

Διὰ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας.

Ὁ Πρόξενος Διευθυντὴς τοῦ γραφείου θέλει λαμβάνει κατ' ἔτος

	Δραχμ.	7,000
Οἱ γραμματεῖς ἀ. τάξεως ἀνὰ . .	Δραχμ.	2,400
Οἱ Γραμματεῖς β'. τάξεως ἀνὰ . . .	»	1,800
Οἱ γραφεῖς	»	1,200

Ὁ ἐπὶ τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν ἐπιμελητής .	»	2,400
Ὁ Διμενάρχης	»	1,200
Ὁ Κλητὴρ	»	440
Ὁ Δεσμοφύλαξ	»	600
Οἱ Γιασακζίδες	»	480

Διὰ τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεν. Προξενεῖον·

Ὁ Γενικὸς Πρόξενος	»	8,000
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Γεν. Προξενείου . .	»	2,400
Ὁ Διερμηνεὺς	»	1,800
Ὁ Γραφεὺς	»	1,200
Ὁ Διμενάρχης	»	600
Οἱ Γιασακζίδες	»	350

Διὰ τὸ ἐν Σμύρνῃ Προξενεῖον·

Ὁ Πρόξενος	»	8,000
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	3,000
Ὁ πρῶτος Διερμηνεὺς	»	2,000
Ὁ δεύτερος Διερμηνεὺς	»	1,400
Ὁ γραφεὺς	»	1,200
Ὁ Διμενάρχης	»	720
Οἱ Γιασακζίδες	»	350

Διὰ τὸ ἐν Χίῳ Προξενεῖον·

Ὁ Πρόξενος	»	4,800
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	1,800
Ὁ Γιασακζής	»	350

Διὰ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Προξενεῖον.

Ὁ Πρόξενος	»	7,000
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	1,800
Ὁ Διερμηνεὺς	»	1,200
Ὁ Γιασακζής	»	350

Διὰ τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Προξενεῖον

Ὁ Πρόξενος	»	6,000
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	1,800
Ὁ Γιασακζὴς τοῦ Προξενείου	»	350
Ὁ Γιασακζὴς τῆς ἐν Ἄρτῃ Πρακτορίας .	»	350

Διὰ τὸ ἐν Κρήτῃ Προξενεῖον·

Ὁ Πρόξενος	»	6,000
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	1,800
Ὁ Γιασακζὴς	»	280

Διὰ τὸ ἐν Μελίτῃ Προξενεῖον

Ὁ Πρόξενος	»	4,800

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	2,000
Διὰ τὸ ἐν Τεργέστῃ Προξενεῖον		
Ὁ Πρόξενος	»	6,000
Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου	»	2,400
Διὰ τὸ ἐν Γαλαζίῳ Ὑποπροξενεῖον		
Ὁ Ὑποπρόξενος	»	4,800
Διὰ τὸ ἐν Ἰβραΐλᾳ Ὑποπροξενεῖον		
Ὁ Ὑποπρόξενος	»	4,200
Διὰ τὸ ἐν Βιδίνῳ Ὑποπροξενεῖον		
Ὁ Ὑποπρόξενος	»	4,200
Διὰ τὸ ἐν Ζακύνθῳ Ὑποπροξενεῖον		
Ὁ Ὑποπρόξενος	»	4,200
Διὰ τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Ὑποπροξενεῖον		
Ὁ Ὑποπρόξενος	»	4,200

Ἄρθρ. 36. Εἰς ἑκάστην τῶν εἰρημένων Προξενικῶν ἀρχῶν θέλει χορηγεῖσθαι ἐπίσης διὰ γραφικὰ ἔξοδα καὶ ἀνάλογος χρηματικὴ ποσότης ἥτις θέλει συμπεριλαμβάνεσθαι εἰς τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, μεταβαλλομένη κατ' ἔτος ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 37. Ἡ τῶν Προξενείων τῆς Β': κατηγορίας χρηματικὴ ἐπιχορήγησις θέλει προσδιορίζεσθαι κατ' ἔτος ἐν τῷ γενικῷ προϋπολογισμῷ, μεταβαλλομένη ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 38. Ὁ Γενικὸς Πρόξενος ἔχει βαθμὸν τμηματάρχου α'. τάξεως.

Ὁ Πρόξενος, βαθμὸν τμηματάρχου β'. τάξεως.

Ὁ Ὑποπρόξενος βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α'. τάξεως.

Ὁ Γραμματεὺς Γενικοῦ Προξενείου, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως α'. τάξεως.

Ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προξενείου, βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως β'. τάξεως.

Οἱ πρῶτοι Διερμηνεῖς τῶν Γενικῶν Προξενείων καὶ Προξενείων ἔχουσι βαθμὸν Ὑποπροξένου.

Ἄρθρ. 39. Οἱ Προξενικοὶ Πράκτορες διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Προξένου, Προξένου ἢ Ὑποπροξένου.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου διορίζονται ἐπίσης καὶ οἱ γραφεῖς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ τῶν Προξενείων, ὅπου ὑπάρχουσι τοιοῦτοι.

Οἱ Κλητῆρες, Γιασακζίδες καὶ θυρωροὶ διορίζονται παρὰ τῆς Πρεσβείας ἢ τῶν ἁρμοδίων Προξένων.

Ἄρθρ. 40. Ἡ δικαστικὴ ἁρμοδιότης τῶν Γενικῶν Προξένων, Προξένων, Ὑποπροξένων καὶ Προξενικῶν Πρακτόρων θέλει κανονισθῆ δι' ἰδίου Νόμου, ἡ δὲ κατὰ τὰ λοιπὰ ἁρμοδιότης αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ἐν γένει, θέλουν ὁρισθῆ διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος. Μέχρι δὲ τῆς ἐκδόσεως των θέλουσιν ἰσχύει τὰ μέχρι τοῦδε διὰ Νόμων, Β. Διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν κανονισθέντα.

Ἄρθρ. 41. Οἱ ὁρισμοὶ τῶν μέχρι τοῦδε περὶ προξενικῆς ὑπηρεσίας ἐκδεδομένων Β. Διαταγμάτων καὶ ὁδηγιῶν, ὅσοι ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα Νόμον ἀκυροῦνται.

Ἄρθρ. 42. Ὁ παρὼν Νόμος θέλει ἐφαρμοσθῆ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς τροποποιήσεις ὡς πρὸς τὰς μισθοδοσίας καὶ ἐπιχορηγήσεις τινῶν Προξενείων ἀπὸ τῆς α'. Ἰουλίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Ἐν Κόκινῃ Μηλέᾳ τὴν 19 Μαΐου 1845.

Ο Θ Ω Ν

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Μαΐου 1845.

Ὁ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργὸς

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ »

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα παρὰ τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθρου τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων Νομοσχεδίου, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξε τὸ Νομοσχέδιον διὰ τῶν ἑξῆς·

Κατὰ τὴν χθεσινὴν Συνεδρίασιν ἐζητήθη νὰ ἐκπεσθῇ τὸ εἰς προικήσεις δοθὲν ποσὸν, καὶ τὸ εἰς συντάξεις, ἐπὶ τοῦ δευτέρου τούτου ἀναμιμνήσκων ὑμῖν τοὺς λόγους τοῦ προβαλόντος χθὲς τὴν πρότασιν ταύτην Βουλευτοῦ καὶ τὴν σκληρὰν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἡ παραδοχὴ ταύτης θέλει ἀφήσει εἰς τὰς τεθλιμμένας συναδελφῶν μας χήρας, καὶ τὰ τούτων ὀρφανὰ, σᾶς παρατηρῶ ὅτι οὐδὲ πάσας προικήσεις ταύτας δὲν πρέπει ἐντὸς τοῦ Νόμου νὰ συμπεριλάβητε, διότι περὶ τούτου ῥητῶς ἐν τοῖς παραχωροῦσι ταύτας διατάγμασι ὁρίζεται. Ἂν ὅμως θεωρήσητε τοῦτο ἀναγκαῖον δύνασθε περὶ αὐτοῦ καὶ μόνον νὰ διατάξητε, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν συντάξεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων δύνασθε νὰ ἐπιφέρητε τὰς ἀπαιτουμένας θεραπείας δι' αὐξομειώσεως κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι διὰ τούτων δὲν ἀνεσκευάσθησαν οἱ λόγοι, δι' ὧν ὑπεστήριζε χθὲς τὴν πρότασίν του περὶ ἐκπεσμοῦ καὶ

τῶν συντάξεων, ἤτοι ἡ ὀφειλομένη δικαιοσύνη καὶ ἡ ἴση ἀμοιβὴ εἰς τοὺς τὰ αὐτὰ ὑπηρετήσαντας κατὰ τὸν ἀγῶνα καὶ μάλιστα ἡ ὀφειλομένη μεγαλητέρα περίθαλψις εἰς τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας οἰκογενείας, πρὸς τὰς ὁποίας ἐχρέωθη ἡ Κυβέρνησις νὰ χορηγήσῃ ἀμοιβήν τινὰ, ἐνῷ ἔδωκε τοιαύτας εἰς ἄλλων ὁμοίων ἀγωνιστῶν, καὶ διευκόλυνε διὰ ταύτης τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνηλίκων ὀρφανῶν, τὰς ὁποίας κατέδειξαν ἀρκούντως τὰ ἀναπτυχθέντα κατὰ τὴν προλαβοῦσαν Συνεδρίασιν παραδείγματα, ὑποστηρίζουσιν ἀρκούντως τὴν περὶ ἐκπεσμοῦ πρότασιν. Ἡ δικαιοσύνη αὐτὴ ἤθελε κατορθωθῇ ἐὰν ἐδίδετο καὶ εἰς τὰς μὴ λαβούσας οἰκογενείας ἴσον ποσὸν μὲ τὸ εἰς σύνταξιν δοθὲν εἰς τὰς ἄλλας; ἀλλὰ διὰ τὸ δυσκατόρθωτον τούτου, μόνος ἀπολείπεται ὁ διὰ τοῦ ἐκπεσμοῦ τῶν συντάξεων, ἀπὸ τὸ ὅλον τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος, τρόπος.

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων· ἐπανέλαβε δ' ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς προτεινομένης προσθήκης εἶναι ἄδικος, διότι θέλει σᾶς ἀναγκάσει ἐπίσης διὰ τὸν αὐτὸν λόγον νὰ ψηφίσητε νὰ ἐκπεσθῶσιν ἀπὸ τὰ κληρονομικὰ δικαιώματα καὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς πτωχὰς ἀγωνιστῶν οἰκογενείας μικραὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς βοήθειαι καὶ ἀμοιβαί· τί δὲ σκληρότερον νὰ ἀπαιτήσητε συμψηφισμὸν μικρᾶς ἐφημέρου βοηθείας εἰς οἰκογένειαν πολλὰ ἔχουσαν δικαιώματα, λιμώττουσαν δ' ἤδη καὶ πενομένην διὰ τὸν ἀγῶνα καὶ ἕνεκα αὐτοῦ; Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν προσθήκην ταύτην ἀναγνωρίζουσιν ὅτι δικαίως ἐδόθη εἰς ταύτας ἡ σύνταξις, ἀδικοῦντες δ' ἤδη ταύτας διὰ τοῦ ἐκπεσμοῦ τῆς συντάξεως, θέλουσι νὰ ἰκανοποιήσωσι τὴν γενομένην ἀδικίαν εἰς τὰς μὴ λαβούσας· ἐν ᾧ ἡ εἰς μίαν τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων οἰκογένειαν χορήγησις συντάξεως, γενναῖα εἰς τὴν ἑτέραν δικαίωμα μόνον πρὸς ἀπαίτησιν ὁμοίας συντάξεως, οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς ἀφαίρεσιν ταύτης ἀπὸ τὴν λαμβάνουσαν. Ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐγκατάστασίν της ὤφειλε νὰ παραγωρήσῃ εἰς ταύτας γαίας κατὰ τὰ ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Συνελεύσεων ψηφισθέντα, μὴ δυναμένη δὲ ταύτας νὰ παραγωρήσῃ, ἐχορήγησεν αὐταῖς σύνταξιν ἀντὶ τοῦ εἰσοδήματος τὸ ὁποῖον ἤθελον λαμβάνει ἀπὸ τὴν κάρπωσιν τῶν γαιῶν τούτων.

Ἀντέλεξε πάλιν ἄλλος ὅτι τοῦ προαγορεύσαντος οἱ λόγοι στηρίζονται εἰς τὴν χάριν, ἐν ᾧ τοῦ προτείναντος τὴν προσθήκην εἰς τὴν αὐστηρὰν Συνταγματικὴν δικαιοσύνην· ἀναγνωρίζων τὸ ὀρθὸν τῶν λόγων τοῦ προτείναντος ὄχι μόνον ὑποστηρίζω τὴν προσθήκην, ἀλλὰ καὶ προτείνω νὰ ψηφισθῇ νὰ μὴ λάβωσι

πλέον τι οἱ λαβόντες οἱανδήποτε σύνταξιν προϊκήσιν ἢ ἀμοιβὴν διότι οὗτοι ἔλαβον ταύτας καὶ ᾠκονόμησαν τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας, ἐν ᾧ οἰκογένειαι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν οὗτοι ἀπέλαυσαν τῶν συντάξεών των καὶ ἀνεπαίοντο ἐδυστύχουν λιμώττουσαι καὶ αὐτῶν τῶν ἀναποφεύκτων· πᾶσα ἀπονομὴ χάριτος ἤδη εἰς ταύτας θέλει ἐκκενώσει τὴν δημόσιον περιουσίαν, καὶ θέλει μᾶς καταστήσει ἀνικάνους νὰ ἀμείψωμεν ἄλλους ἐπίσης πολλὰ ἔχοντας δικαιώματα.

Μετὰ τοῦτον παρετήρησέ τις ὅτι αἱ συντάξεις πρέπει νὰ διαρεθῶσιν εἰς λόγῳ ἀποζημιώσεως, καὶ λόγῳ ὑπηρεσίας προσωπικῆς διδομένας, εἰς τὰς εἰς φαλαγγίτας ἢ τακτικοὺς διδομένας, διότι εἰς τὸν τιθέμενον εἰς ἀργίαν Στρατιωτικὸν δίδεται σύνταξις ἀπέναντι τοῦ βαθμοῦ του, ἐν ᾧ εἰς τὸν φαλαγγίτην δίδεται τοιαύτη ἀπέναντι τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεών του· συμφωνῶ νὰ ἐκπίπτωνται αἱ συντάξεις, ἀπὸ τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα, αἱ ἀπέναντι συνεισφορῶν δεδομέναι, ὄχι δὲ καὶ διὰ προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις, διὰ τὰς ὁποίας φρονῶ ὅτι οἱ λαμβάνοντες ταύτας δύνανται νὰ παραιτηθῶσι τούτων, καὶ νὰ λάβωσι τὸ γραμμάτιόν των· δὲν δυνάμεθα τώρα νὰ ψηφίσωμεν τὴν κατάργησιν τῶν πρὸς ἀμοιβὴν προσωπικῶν ἐκδουλεύσεων διδομένων συντάξεων· πρέπει δὲ νὰ καταλέξωμεν εἰς τὰς τάξεις ὅλας τῶν φαλαγγιτῶν, καὶ νὰ καταστήσωμεν αὐτοὺς ὁριστικῶς κατὰ βαθμὸν εἰς τάξεις, διότι οἱ καθ' ἑορτὴν προβιβασμοὶ αὐτῶν, ἐπιφέρουσι πολλὴν δαπάνην τοῦ δημοσίου· οἱ προβιβασμοὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ δικαιολογοῦνται ἀπὸ τὴν φύσιν αὐτὴν τῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν φαλαγγιτῶν.

Ἀντέκρουσεν ἄλλος τὴν προτεινομένην προσθήκην διὰ τῶν ἑξῆς· πρατρέπω ὑμᾶς νὰ σεβασθῆτε αὐτὴν ταύτην τὴν δικαιοσύνην τὴν ὁποίαν καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν προσθήκην ἐπικαλοῦνται, σᾶς παρατηρῶ, ὅτι εἰς τὰ μητρῶα ὑπάρχουσι πολλοὶ ἐγγεγραμμένοι, ὧν οἱ μὲν ἔλαβον τοὺς βαθμούς των καὶ ζῶσιν, οἱ δὲ ἀπέθανον δυστυχεῖς, καὶ ἄλλοι δὲν ἔλαβον ἔτι τίποτε καὶ ζῶσι δυστυχοῦντες, ἐν ᾧ οἱ λαβόντες αὐτοὺς καὶ πάγιον περιεποίησαν εἰς ἑαυτοὺς εἰσόδημα καὶ ἐν τούτοις περὶ τῶν ἀδικιῶν τούτων οὐδεὶς ἐγένετο λόγος· ἀλλὰ καὶ ἄλλαι ὑπῆρξαν ἀδικίαι· ἡ Κυβέρνησις δὲν ὤφειλε νὰ ἐξετάσῃ ἀπάντων τὰς ἐκδουλεύσεις συγχρόνως καὶ νὰ ἀπονείμῃ αὐτοῖς τὰ εἰκότα; ναὶ· καὶ ὅμως δυστυχοῦσι πολλοὶ, καὶ ἄλλοι ἐκ τῆς δυστυχίας ἀπέθανον πρὸ πολλοῦ, τὴν δὲ δικαιοσύνην ἐπιζητοῦσιν εἰς τὴν δυστυχῆ χήραν καὶ τὸ τεθλιμμένον ὀρφανὸν τοῦ μὴ ἐπιζήσαντος νὰ βαθμολογηθῇ.

Ἐπὶ του προκειμένου διάφορα ψηφίσματα ἐπηγγέλθησαν ἀμοιβὰς καὶ ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ ἀξιωματικούς, ἐν τούτοις οἱ μὲν ἰσχυροὶ ἔλαβον, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι· ἀρίνοντες τὸ παρελθὸν ὀφείλομεν νὰ ἐκκαθαρίσωμεν τὸ μέλλον· τὰ εὐάριθμα τοιαῦτα λάθη ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρέπει νὰ παρίδωμεν καὶ νὰ μὴν ἐκδικηθῶμεν εἰς τὸ πρόσωπον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τὴν ἀδικίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου ἄλλος ἀντέλεξεν εἰς τὰ ἐκτεθέντα ὅτι τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν προσθήκην λόγους οὐδεὶς ἀντέκρουσεν· ὅτι ἤθελεν εἶσθαι πολὺ ἄδικον νὰ συνταξιοδοτηθῇ τις μέχρι θανάτου, καὶ ἀκολούθως εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτοῦ νὰ χορηγηθῶσι προικήσεις, τὸ ὁποῖον θέλει συμβῇ διὰ τῆς ἀπορρίψεως τῆς προταθείσης προσθήκης· ὅτι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ πρέπει κατ' ἴσην νὰ ἀμειφθῶσι μερίδα καὶ ὅτι τοῦτο θέλει πραγματοποιήσει ἡ παραδοχὴ τῆς προσθήκης.

Ἐπανέλαβε πάλιν ὁ κατὰ τῆς προσθήκης ὅτι διὰ νὰ ἀνασκευασθῇ ἡ προσθήκη αὕτη θέλει συντελέσει πρᾶξις τῆς αὐτῆς Κυβερνήσεως· εἶναι Νόμος τῶν **1842** Μαΐου **19**, ἑρμηνεύων τὸν Νόμον τοῦ **1838** ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξάγεται ὅτι οἱ φαλαγγῖται ἐμισθοδοτοῦντο διότι ὑπηρέτουν, τότε δὲ ἡ Κυβέρνησις δι' αὐτοῦ τοὺς προσεκάλεσε νὰ λάβωσι τὰ γραμμάτιά των, διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀποκατάστασίν των· τὸ αὐτὸ πνεῦμα πρέπει νὰ κυβερνήσῃ καὶ σήμερον τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, ἐπιφυλαττομένης νὰ ἀποδείξῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ πρόσκλησις τῶν φαλαγγιτῶν διὰ νὰ λάβωσι τὰ γραμμάτιά των· ἡ μισθοδοσία τῶν φαλαγγιτῶν δὲν ἀντεστοίχει οὐδόλως εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις των, ἀλλ' εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των, οὐδ' ἐδύνατο νὰ κλείσῃ τὸ στάδιον τῶν ἀπαιτήσεών των, καὶ νὰ περιορισθῶσι πενόμενοι.

Καὶ κατὰ τούτων πάλιν ὁ προτείνας τὴν προσθήκην ἀντέλεξεν ὅτι ἤδη πρόκειται περὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ ὄχι περὶ τῶν ζώντων φαλαγγιτῶν· ἐκ τῶν συνταξιοδοτουμένων πολλαὶ οὐδὲν ἴσως ἔχουσι δικαίωμα, ἐν ᾧ ἄλλαι τοιαῦτα ἔχουσαι πένονται. Τὸ ἔθνος ὀφείλει πρὸς τοὺς ἀγωνιστάς, πρὸς πολλοὺς δὲ τούτων ἐπλήρωσεν ἀπέναντι τοῦ πρὸς αὐτοὺς χρέους του διὰ τοῦτο εἰς τὴν ὁλοσχερῆ τοῦ χρέους του ἐξόφλησιν πρέπει ταῦτα νὰ ἐκπεσθῶσι.

Μετά τινα δὲ συμφωνοῦντα μὲ τὸν προαγορεύσαντα, προτείνοντα δὲ πρὸς ἀπονομὴν ἴσης δικαιοσύνης νὰ ἀποδοθῇ καὶ εἰς τὰς μὴ λαβούσας ἴσον ποσὸν μὲ τὸ ὁποῖον ἔλαβον αἱ συνταξιοῦ-

χοι. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν παρετήρησεν ὅτι αἱ γενόμεναι ὁμιλίαι, ἀναφερόμεναι εἰς τὸ παρελθόν, οὐδεμίαν μὲ τὸ ὑπὸ συζήτησιν Νομοσχέδιον, περὶ τοῦ μέλλοντος πραγματευόμενον, ἔχον σχέσιν· ὁ Νόμος ψηφιζόμενος ἤδη θέλει ἔχει τὸ κῦρος ἐπὶ τὸ μέλλον καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαναστρέψῃ εἰς τὸ παρελθόν, διότι δὲν ἔχει ὀπισθενεργὸν δύναμιν· αἱ χῆραι ἐσυνταξιοδοτήθησαν καθ' ἣν ἐποχὴν ἐθήλαζον τὰ τέκνα των, καὶ ἤδη, ὅτε ταῦτα σμικρὸν προήχθησαν καὶ ἀπαιτοῦσι πλειοτέρων δαπανῶν, ἀπαιτεῖτε νὰ συμψηφισθῇ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, νὰ ἀπαλειφθῇ δηλονότι ἡ μικρὰ ἐλπὶς, ἥτις ἀπελίπετο εἰς ταύτας, τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἔθνους, καὶ μὲ τὴν ὁποίαν διῆγον τὴν χηρείαν των· πῶς δύνασθε νὰ ἐκπέσητε ἀπὸ τὸ ὅλον τὴν σύνταξιν ταύτην, ὅταν ἡ Κυβέρνησις, καθ' ἣν ἐχορήγησε ταύτην εἰς αὐτὰς ἐποχὴν, ὑπὸ οὐδένα τοιοῦτον ὅρον τὴν ἐχορήγησε; ἡ προσθήκη αὕτη εἶναι ἄδικος, διότι τί πταίει ἡ δυστυχὴς αὐτὴ χήρα διὰ τὴν ἀσύγγνωστον τῆς Κυβερνήσεως ἔλλειψιν; ἐξετάσετε πόσα ἀντικείμενα ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς προσθήκης ταύτης θέλετε ἀποφασίσει, καὶ θέλετε καταργήσει ἄλλα πηγάσαντα ἀπὸ τὸν Νόμον· αἱ τοιαῦται ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου συζητήσεις δύνανται νὰ ἀναβάλωσιν ἐπὶ πλεῖον τὴν ἀποπεράτωσίν των, καὶ νὰ προηγηθῇ ὁ προϋπολογισμὸς καὶ ἄλλα ἐπίσης ἀναγκαῖα, τοῦτο δὲ θέλει φέρει τὴν ἀναβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἄλλην σύνοδον, ἐν ᾧ εἶναι λίαν κατεπεῖγον, καὶ ὡς τοιοῦτον τὸ Ὑπουργεῖον ἔσπευσε νὰ τὸ ὑποβάλῃ ἤδη.

Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν ἂν τὸ ζήτημα τῆς παραδοχῆς τῆς προσθήκης, εἶναι ἁπλοῦν ἢ σύνθετον· καὶ αὕτη ἀπεφήνατο τοῦτο ὡς ἁπλοῦν· κατόπιν ἠρώτησεν αὐτὴν ἂν παραδέχηται τὴν προταθεῖσαν προσθήκην δευτέρου ἐδαφίου εἰς τὸ Β'. ἄρθρ. καὶ αὕτη διὰ ψηφοφορίας γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Ζάρκου καὶ Α. Κρεστενίτου, παρεδέχθη ταύτην διὰ ψήφων **50.** πρὸς **34.** ἐπομένως τὸ ἄρθρον τρίτον ἔχει οὕτως·

«Γ'. αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελον λαμβάνει σύνταξίν τινα παρὰ τοῦ δημοσίου, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσωσι τὴν σύνταξιν.

Ἡ δοθεῖσα μέχρι τοῦδε σύνταξις, προικοδότησις ἢ ἀμοιβὴ συμψηφίζεται εἰς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.»

Ἀναγνώσθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρ. Δ'. τοῦ Νομοσχεδίου ἔχον οὕτως·

«λίχῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν προτεταιμένων εἰς τὰ Μητρῶο διὰ πραγματικὸν βαθμὸν, καὶ ἀποβιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν ἔχουν ἐπίσης, κατὰ τοὺς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρὶν τοῦ διορισμοῦ των ἀποβιωσάντων τεθέντας εἰς τὸν παρόντα νόμον ὅρους, τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν προικοδότησιν, τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς ἀποβιώσαντας συζύγους καὶ πατέρας των, κατὰ τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον προσδιορίζουσι δι' αὐτοὺς τὰ Μητρῶα.»

Καὶ ἡ περὶ τῆς ἀπαλείψεως αὐτοῦ γνωμοδότησις τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς λόγους.

Εἷς δὲ τῶν Βουλευτῶν, παρατηρήσας, ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ἄδικος, ὡς στεροῦσα ἀπὸ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντων καὶ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων τοῦ μόνου κληρονομικοῦ δικαιώματος, δι' οὗ δύνανται νὰ προσποριθῶσι τὰ μέσα τοῦ ζῆν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις μετεχειρίσθη κατὰ τῶν Φαλαγγιτῶν τὰ πλέον καταβλιπτικὰ μέσα ἀφ' ἑνὸς διὰ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ παραιτηθῶσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔθηκεν αὐτοὺς διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ γραμματίου εἰς συναγωνισμὸν μὲ τοὺς πολιτικῶς προικοδοτουμένους χωρὶς νὰ ἦναι ὑποχρεωτικὴ διατούτους ἡ προσφερομένη τιμὴ, παρεμβαλοῦσα οὕτω μέγιστα προσκόμματα εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς προικοδοτήσεως, ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου.

Τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζων ἕτερος ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, θέλουσα νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνισθέντας καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ αὐτοὺς ἰδιοκτήτας γαιῶν, ἐξασφαλιζουσῶν κληρονομίαν τινὰ εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανά των, ἔταξε διὰ τοῦ Νόμου τῶν **1838** προθεσμίαν τινὰ ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀφίνετο εἰς αὐτοὺς ἡ ἐκλογὴ τῆς διὰ γαιῶν προικοδοτήσεως, ἢ τῆς μισθοδοτήσεώς των, καὶ πατρικῶς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίζουσα μετεχειρίσθη καὶ καταναγκαστικὰ κατ' αὐτῶν μέσα διὰ τὴν προικοδότησίν των, ἐκδοῦσα καὶ νέαν πρὸς τοῦτο προθεσμίαν κατὰ τὸ **1843**. Ὅτι, ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἠθέλησαν νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν προνοητικὴν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των διάταξιν τοῦ Νόμου, ἐζήτησαν τὰ γραμμάτιά των καὶ ἐπροικοδοτήθησαν, οἱ δὲ προτιμήσαντες τὴν μισθοδότησίν των καὶ μὴ προικοδοτηθέντες παρητήθησαν τοῦ δικαιώματος τούτου καὶ ἀπώλεσαν αὐτό, καὶ ἑπομένως οὔτε εἰς αὐτοὺς ὀφείλεται πλέον προικοδότησις, οὔτε εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν.

Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν οἱ προικοδοτηθέντες τότε καὶ οἱ μισθοδοτούμενοι, ὥστε οἱ μὲν προικοδοτηθέντες νὰ τιμωρηθῶσιν ἤδη ὡς συμμορφωθέντες μὲ τὸν Νόμον, οἱ δὲ ἐπιμείναντες εἰς τὴν μισθοδότησιν νὰ ὠφεληθῶσι μὲ εἰκονικήν τινα ἀπάτην πρὸς τὸ Δημόσιον. Ὅτι τὸ Δημόσιον ἀδίκως θέλει ὑποκύψει εἰς νέας παραχωρήσεις γαιῶν, ὅταν ἐπλήρωσεν εἰς αὐτοὺς ἱκανὰς χρηματικὰς μισθοδοσίας, διὰ τῶν ὁποίων παρεγράφη τὸ ὑπὲρ τῆς προικοδοτήσεώς των δικαίωμα· καὶ ὅτι διὰ ταῦτα πρέπει ὁλοτελῶς νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ ἄρθρον Δ'. τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀντελέχθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν γνωμοδότησιν της παρεγνώρισαν τὸν ὁρισμὸν τοῦ στρατιώτου, τὸν ὁποῖον στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ καὶ νόμοι τῶν ἐθνῶν καθιέρωσαν, καθ' ὃν ὁ στρατιώτης, μαχόμενος ὑπὲρ πατρίδος, ἔχει τὴν ἐγγύησιν ὅτι μετὰ τὸν θάνατον ἡ οἰκογένειά του θέλει ἔχει τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα διὰ συντάξεων καὶ ἄλλων ἀμοιβῶν, καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου οὔτε στρατὸς οὔτε στρατιώτης δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἐὰν ὁ μαχόμενος ὑπὲρ πατρίδος ἤθελεν ὑποπτευθῇ, ὅτι αἱ δοθεῖσαι περὶ ἀμοιβῶν ἐθνικαὶ ὑποσχέσεις ἤθελον ψευσθῇ, δὲν ἤθελε προσφέρει τόσον ἀφειδῶς εἰς ἀντάλλαγμα τὴν ζωήν του, ἀλλ' ἤθελε φροντίσει διά τινος ἐπιτηδεύματος νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν οἰκογένειάν του, τὰ ἀναγκαῖα τῆς ὑπάρξεως μέσα. Ὅτι οἱ Φαλαγγῖται εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ τὴν προνοητικὴν φροντίδα τοῦ Νόμου τῶν **1838**, ὡς καὶ πολλοὶ τούτων ἐπροικοδοτήθησαν, ἀλλ' ὁ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν πολιτικῶς προικοδοτηθέντων δυσανάλογος συναγωνισμὸς, διότι ἐκεῖνοι μὲν κατέβαλλον εἰς τὴν ἀπόκτησιν γαιῶν πραγματικὰ κεφάλαια καὶ ἡ κατοκύρωσις ἦτον ὑποχρεωτικὴ δι' αὐτοὺς, ἐν ᾧ διὰ τοὺς πολιτικῶς προικοδοτουμένους ἡ προσφορὰ ἦτον ὑποθετικὴ μὴ οὔσης ὑποχρεωτικῆς τῆς κατακυρώσεως. Ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τούτων, μὴ ἔχουσαι πῶς ἄλλως νὰ ζήσωσι, νὰ στερηθῶσι καὶ αὐτῆς τῆς μόνης κληρονομίας τῆς ἐθνικῆς ἀμοιβῆς, τὴν ὁποίαν τοσάκις τὸ ἔθνος ὑπεσχέθη, καὶ διὰ ἄλλους ἐπραγματοποίησεν, ὅταν μάλιστα οἱ πλείστοι τούτων εἶναι ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐποίκων, μὴ ἔχοντες οὔτε γαίας οὔτε ἄλλα μέσα ἀποκαταστάσεως.

Ἀπεκρίθη παρὰ τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι ὁ συναγωνισμὸς εἰς τὰς δημοπρασίας μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶς καὶ πολιτικῶς προικοδοτουμένων ἦτον ἀνάλογος καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, καὶ μάλιστα, ἂν ὑπῆρχε δυσαναλογία, αὕτη ἦτον ὑπὲρ τῶν γρα-

τιωτικῶς προικοδοτουμένων, διότι οὗτοι μὲν προσέφεραν δωρεὰν ληφθέντα γραμμάτια, ἐκεῖνοι δὲ χρήματα, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πλεῖστοι τῶν πολιτικῶς προικοδοτηθέντων ἠρνήσθησαν ἕνεκα τοῦ δυσαναλόγου συναγωνισμοῦ καὶ σήμερον δυστυχοῦσιν· ὅτι πρέπει μεταξὺ τῶν Φαλαγγιτῶν νὰ διατηρηθῶσιν ἴσα τὰ δικαιώματα, καὶ ὡς οἱ προικοδοτηθέντες ἐστερήθησαν τῶν μισθοδοσιῶν, οὕτω καὶ οἱ προτιμήσαντες τὰς μισθοδοσίας νὰ μὴ κερδίσωσι περιπλέον γαίας καὶ ἐθνικὰ κτήματα, ἢ κἂν νὰ δοθῶσι καὶ εἰς τοὺς προικοδοτηθέντας αἱ μισθοδοσίαι, τῶν ὁποίων ἐστερήθησαν. Ὅτι αἱ γαῖαι καὶ τὰ ἐθνικὰ κτήματα ἐξηντλήθησαν εἰς τὰς προικοδοτήσεις ταύτας, καὶ τοιουτοτρόπως τὸ ἔθνος θέλει ἐπιβαρυνθῇ μὲ νέους φόρους διὰ τὰς ἀμοιβὰς τῶν μήπω βαθμολογημένων καὶ τῶν πολιτικῶς ἀγωνισθέντων κατὰ τὸ Ἐ. ψήφισμα τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἡ Φάλαγξ, ἔλεξεν ἕτερος ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου, σύγκειται ἐκ τῶν στρατιωτικῶν τοῦ ἀγῶνος, τῶν διαλυθέντων κατὰ τὰ **1833**· τὸ ἄτοπον μέτρον τῆς διαλύσεως ταύτης ὑπηγόρευσεν ἀκολούθως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν σύστασιν τῆς Φάλαγγος καὶ τὰς ἀποζημιώσεις διὰ τοῦ Νόμου τῶν **1838**, μέτρον ὑπαγορευθὲν μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἢ ἀπὸ καθαρὰν εὐγνωμοσύνην. Κατὰ τὰ **1843** ἡ Κυβέρνησις, ἰδοῦσα τὸ ἄτοπον τῶν **1838**, καὶ πεισθεῖσα ὅτι αἱ βάσεις τῆς Φάλαγγος δὲν ἦσαν ἀποτελεσματικαί, καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἀγωνιστῶν δὲν κατωρθοῦτο, ἠθέλησε διὰ τοῦ Νόμου τοῦ **1843** νὰ διορθώσῃ τὸ ἄτοπον· ἑπομένως ἀφοῦ ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐθεώρησε παραγεγραμμένον τὸ δικαίωμα τῶν ἀγωνιστῶν πρὸς προικοδότησιν, καὶ παρεχώρησε τοῦτο εἰς τοὺς ζῶντας, δὲν εἶναι δίκαιον ποσῶς ἡ Βουλὴ νὰ στερήσῃ τοῦ δικαιώματος τούτου τὰ τέκνα τῶν ἀποθανόντων ἕτοιμα ἴσως νὰ ζητήσωσι τὴν προικοδότησίν των.

Κατὰ τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι ὅλως διόλου περιττὴ καὶ ἄσχετος μὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἰου. ψηφίσματος διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταγμένων διὰ στρατιωτικὸν βαθμὸν, καὶ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο δὲν ἀφορᾷ εἰμὴ μόνον τοὺς κληρονόμους τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταγμένων διὰ στρατιωτικὸν βαθμὸν, ἑπομένως, ἐπειδὴ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου **4**. ἀφορᾷ τοὺς κληρονόμους τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων ἀπροικοδοτήτων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ὑπάγονται εἰς τὸ γενικὸν περὶ τῶν ἐν

ὑπηρεσίᾳ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν μέτρον, τὸ ἄρθρον **4** πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ. Ὅτι τὸ μέτρον τῆς ἀποζημιώσεως δὲν ὑπηγορεύθη ἀπὸ σκοπὸν θεραπείας τοῦ ἐκ τῆς διαλύσεως τοῦ στρατοῦ ἀτόπου, ἀλλὰ κυρίως ἐπήγασε διότι ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν σύστασιν τῆς φάλαγγος ἀνεγνώρισεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ταμείου δὲν ἐσυμβιβάζετο μὲ τὰς μισθοδοτήσεις τῶν φαλαγγιτῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐξέδωκε τὸν Νόμον τῶν **1838**, ἐκ τοῦ ὁποίου ὠφελήθησαν, ὅσοι ἀπέβλεψαν εἰς τὸν σκοπὸν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ μέλλον τῶν τέκνων των· ὅτι δὲν εἶναι δίκαιον νὰ τεθῶσι σήμερον οἱ προικοδοτηθέντες καὶ οἱ μισθοδοτούμενοι εἰς ἴσα δικαιώματα μὲ ζημίαν τοῦ δημοσίου ταμείου, καὶ ὅτι διὰ τοὺς λόγους τούτους πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ ἄρθρον **4**.

Μεθ' ἱκανὴν ἔτι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου συζήτησιν, πολλῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ λεχθέντων, ὁ Πρόεδρος, παρελθούσης τῆς ὥρας, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν **6** ὥραν **Μ. Μ.** ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΓ'.

Τῆς 25 Μαΐου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων **75** καὶ ἀπόντων **28**, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταγμένων διὰ στρατιωτικὸν βαθμὸν ἀξιωματικῶν.

Πρὸ τούτου δ' ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἔγγραφον τοῦ Βουλευτοῦ Λακεδαίμονος, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἀουΐγγης Ζουπέτης Νομοδιδάσκαλος Νεαπόλεως προσφέρει εἰς τὴν Βουλὴν ἀντίτυπον τοῦ τριτόμου συγγράμματός του, ἐπιγραφομένου « ἡ μετεφυσικὴ τῆς ἐπιστήμης τῶν ποινικῶν νόμων » · ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ ἐκφρασθῶσιν ἀνηκόντως πρὸς τὸν προσφέροντα αἱ εὐχαριστήσεις αὐτῆς.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινεν ἀκολούθως ἐπὶ ἐγγράφου αἰτήσει νὰ δοθῇ τεσσαρακονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Τριφυλλίας Κ. Α. Παπατσώραν καὶ τριακονθήμερος εἰς τὸν Βουλευτὴν Παρνασσίδος Κ. Σ. Λογοθετόπουλαν.

Μετὰ ταῦτα ἐγένετο λόγος εἰς τὴν Βουλὴν περὶ προηγήσεως τῆς συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ἀφορῶντος τὴν παραχώρησιν πιστώσεως, ἢ ἀδείας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καθ' ἣν νὰ ἐξακολουθῇ τὰς πληρωμὰς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παρουσιασθέντος προϋπολογισμοῦ, καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ προβῇ ἤδη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν συμπληρωματικῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς μελῶν, ἄλλων δὲ παραδεχομένων μὲν τὴν προήγησιν τῆς συζητήσεως, ἐναντιονομένων δὲ εἰς τὴν σύστασιν εἰσηγητικῆς διὰ τῶν τμημάτων κατὰ τοὺς τύπους τοῦ Κανονισμοῦ ἐπιτροπῆς, καὶ προτεινάντων νὰ διευθυνθῇ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς σύνταξιν εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως, διὰ τοὺς λόγους, ὅτι ἡ αἰτουμένη πίστωσις δὲν εἶναι ξένον τι καὶ ἄσχετον τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλὰ μάλιστα μέρος αὐτοῦ, ἀποτελοῦντος τὴν γενικὴν τοῦ ἔτους πίστωσιν, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι εἰς μὲν τὸν προϋπολογισμὸν τὰ ἔξοδα σ τηρίζονται εἰς εἰδικὰ ἀντικείμενα ὡρισμένα, εἰς δὲ τὴν πίστωσιν δὲν γίνεται ἡ εἰδικὴ αὕτη λεπτομέρεια τῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἐνγένει προσδιορίζεται τὸ ὅλον αὐτῶν δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, ἢ εἶναι εἰδικόν τι ἀπρόβλεπτον ἔξοδον, τὸ ὁποῖον δὲν προλάβε τὸ Ὑπουργεῖον ἐν καιρῷ τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ τὴν ψῆφισιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖ μετὰ ταῦτα· ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ Κράτους καὶ ὅλας τὰς σχέσεις τῆς ὑπηρεσίας γνωρίζουσα, εἶναι εἰς καλητέραν θέσιν νὰ ἀποφασίσῃ ἐν γνώσει περὶ τῆς ζητουμένης πιστώσεως ἀπὸ ὁποιανδήποτε ἄλλην ἐπιτροπήν· ὅτι διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται ὄχι μόνον ἡ προκειμένη αἴτησις, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο Νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως νὰ διευθύνεται εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν, ὑποβάλλουσαν εἰς τὴν Βουλὴν ἐν θέσιν τῶν πληροφοριῶν, ὅσαι ἀπαιτοῦνται.

Ἀντελέχθη ἀπὸ τοὺς διϊσχυριζομένους τὴν σύστασιν τῆς εἰσηγητικῆς διὰ τῶν τμημάτων ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ πίστωσις ἔχει μὲν σχέσιν μὲ τὸν προϋπολογισμὸν, ἀλλ' οὔτε προϋπολογισμός εἶναι οὔτε μέρος αὐτοῦ ἀποτελεῖ, οὔσης αὐθυπάρκτου αἰτήσεως περὶ ἐγκρίσεως ἀπροβλέπτων εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐξόδων, ἢ παραχωρήσεως ἀδείας, ἀφορώσης χρηματικὴν διαχείρησιν ἐξόδων δι' ὡρισμένων χρονικὸν διάστημα, ὅτι ἡ αἴτησις αὕτη διὰ ταῦτα ἀποτελεῖ αὐθύπαρκτον Νόμον καὶ πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τοὺς τύπους τῆς συζητήσεως τῶν Νομοσχεδίων.

Μετά τινα δὲ παρατήρησίν τινος ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη νὰ γίνῃ ἐξέτασις, ἐὰν πρέπῃ νὰ δοθῇ πίστωσις, διότι οὐδεὶς ἀντιτείνει εἰς τοῦτο, ἀλλὰ πόσον πρέπει νὰ δοθῇ, καὶ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀντίρρησιν ἄλλου ὅτι ὑποβληθέντος ἤδη τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅλοι οἱ Βουλευταὶ ἔχουσι τὰς πληροφορίας, ὅσαι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται· ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παραστήσας τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς κυρώσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως, διότι καθυστερεῖται ἤδη ἡ πληρωμὴ διμήνου σχεδὸν μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, ἐζήτησε τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερα ψῆφισιν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Βουλήν.

Ἀποπερατωθείσης τῆς περὶ τούτου συζητήσεως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μὲν παμψηφεὶ τὴν περὶ προηγήσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου παντὸς ἄλλου πρότασιν, δὲν παρεδέχθη δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν, δι' ἀναστάσεως διακριθεῖσαν, τὴν διευθύνειν τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν, ἀλλὰ τὴν τήρησιν τῶν κανονισμένων τύπων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς συζήτησιν τῶν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον εἰσαγομένων νομοσχεδίων.

Τοῦ Προέδρου ἀναγγείλαντος ἀκολούθως ὡς μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκλεχθέντα παρὰ τῶν τμημάτων, τοὺς Κ. Κ. Δ. Χαντζίσκον, Ν. Κορφιωτάκην, Κ. Τσερτίδην, Α. Κρεστενίτην, Ρ. Παλαμίδην, Σ. Παρθενόπουλον καὶ Ν. Μπούκουραν, προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν διὰ ψηφοδελτίων ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν κατὰ τὸν κανονισμόν· γενομένης δὲ ψηφοφορίας μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ.Σ. Στεφανοπούλου καὶ Μ. Χ. Μελέτη, ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες καὶ μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κ.Κ. Μιχαὴλ Ἰατρὸς διὰ ψήφων 63, Δ. Πλαπούτας διὰ ψήφων 61, Γ. Σταματάρας διὰ ψήφων 55, καὶ Θ. Γρίβας διὰ ψήφων 54.

Εἷς τῶν βουλευτῶν ἐπαναλαβὼν τὴν περὶ Σμυρίδος πρότασιν,

τὴν ὑποίαν κατά τινα τῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων ἐπρότεινεν, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διασαφήσεις ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἰδίως ἐπί τινος περὶ ταύτης διακηρύξεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν· ὁ δὲ Ὑπουργὸς ἀπαντῶν εἶπεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διὰ ταύτης προῦθετο νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θέλοντας νὰ προσφέρωσι τιμὴν, διὰ νὰ προτείνωσιν οὗτοι τὰς προσφοράς των, καὶ ἐπ' αὐτῶν σκεφθῇ ἂν ἦναι συμφέρουσα ἡ ἐνοικίασις αὐτοῦ, ἢ ἡ πρὸς ὄφελός του διαχείρισις· παρατηρήσαντος δὲ τοῦ Βουλευτοῦ ὅτι διὰ τῆς διακηρύξεως ταύτης προσβάλλεται ἡ Ἑλληνικὴ πίστις, διότι δυνατὸν οἱ θέλοντες νὰ προσφέρωσι, νὰ μεταβῶσιν ἀλλαχόθεν ἐνταῦθα, καὶ ἀκολούθως τὸ Ὑπουργεῖον νὰ μὴ κρίνῃ συμφέρουσαν τὴν ἐνοικίασιν εἰς αὐτούς τῆς Σμυρίδος· ἐπανέλαβεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι τῆς ἐργολαβίας τῆς Σμυρίδος, ληγούσης τὸν Ὀκτώμβριον, τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τῆς διακυρύξεως ταύτης προύκάλεσε νὰ προσενεχθῶσι προσφοραὶ παρὰ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οἵτινες διὰ τοῦτο δὲν θέλουσι μεταβῆ ἐνταῦθα, ἀλλὰ θέλουσι προτείνει αὐτὰς διὰ τῶν ἐνταῦθα ἀνταποκριτῶν των· καὶ ὅτι αἱ προσφοραὶ αὗται δὲν εἶναι ὑποχρεωτικαί, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον θέλει σκεφθῇ ἐπ' αὐτῶν καὶ θέλει ἐκλέσει εἰς δημοπρασίαν τὴν ἐνοικίασιν αὐτῆς διὰ Νόμου, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος τῆς δι' ἴδιον ὄφελος διαχειρίσεως τοῦ ὀρυκτοῦ παρὰ τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲν προταθῶσι συμφέρουσαι προσφοραί. Ἀντιπαρατηρήσαντος δὲ τοῦ Βουλευτοῦ ὅτι, κατὰ τὸν τελευταῖον τῆς διακηρύξεως παράγραφον οἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ ἐντὸς τῆς ἀ· Ἰουλίου, οἱ δ' ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἀγνοοῦντες τὰς προσενεχθησομένας προσφορὰς θέλουσιν ἀναγκασθῇ νὰ μεταβῶσιν αὐτοπροσώπως ἐνταῦθα καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς δαπάνας ματαίας, καθ' ἣν περίπτωσιν αἱ Βουλαὶ μεταρρυθμίσωσιν ἢ ἀνατρέψωσι τὸν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ὑποβληθησόμενον Νόμον· ὅτι ἡ διακήρυξις εἶναι ἀρχὴ διαθέσεως, καὶ διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ γείνῃ διὰ Νόμου, διαγράφοντος τὰς βάσεις ῥητῶς τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ ὅτι κατὰ τὴν διατρέχουσαν φήμην πολλὴ ἐγένετο κατάχρησις τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου, εὑρισκομένων ἐν Σμύρνῃ 60000 μέχρι 100000 κανταρίων, ποσότητος πολλῆς ἀξίας· Ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν ἐκμισθώσεώς τινος τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ διακηρύξῃ ὅτι δέχεται νέας προσφορὰς πρὸς νέαν ἐκμίσθωσιν, δυνάμει τῶν ὁποίων νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκθέσῃ τοῦτο εἰς δημοπρασίαν· ὅτι ὑπάρχουσι δύο Νομοσχέδια ἕτοιμα περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἓν περὶ τῆς ἐκμισθώσεως αὐτοῦ, καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν προταθῶσι

παντάπασιν ἢ προταθῶσι μὴ συμφέρουσαι προσφοραί· καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀγνοεῖ ἂν ἀνώρυξε καὶ ποίας ποσότητας ἢ καὶ πλέον τοῦ δέοντος ὁ ἐργολάβος ἐκ τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου κατὰ τὸ παρελθόν, γνωρίζει δὲ ὅτι ὑπὸ τὴν ἐνεστῶσαν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ Διοικητοῦ Νάξου καὶ ἐπιτρόπου ἀπεσταλμένου ὑπαλλήλου πληροφορίας, οὐδ' ἡ ἐλαχίστη ἀνωρύχθη περιπλέον ποσότης.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἕτερος τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι προκειμένης τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ διακηρύξῃ τὴν ἐνοικίασιν, χωρὶς νὰ ἀποδοθῇ πρόθεσις διαχειρίσεως ἄνευ νόμου, καθ' ἃ καὶ ὁ Ὑπουργὸς ἐξέθηκεν· ὅτι καὶ ἐὰν ἐκ τῆς διακηρύξεως συνάγεται τὸ ὑποχρεωτικὸν τῶν προσφορῶν, ὁ Ὑπουργὸς θέλει ἐπισπεύσει νὰ διορθώσῃ διὰ νέας ταῦτο, διὰ νὰ μὴν ὑποβληθῶσιν οἱ προσφέροντες εἰς δαπάνας καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαιτῶσιν ἀποζημιώσεις ἀπὸ τὸ δημόσιον· καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ἔκτακτον περίστασιν, ὅταν δὲν ἦναι δυνατὴ ἡ ὑποβολὴ Νόμου καὶ δὲν πρόκειται πολυετὴς ἐνοικίασις, δύναται νὰ διαχειρισθῇ τὸ ὀρυκτὸν καὶ ἄνευ Νόμου ὑπ' εὐθύνην του, ὁ δὲ Νόμος εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖος ἐπὶ τῶν πολυετῶν ἐνοικιάσεων, θεωρουμένων κατὰ τὸ κοινὸν πολιτικὸν δίκαιον ὡς ἐκποιήσεων, τὰς ὁποίας διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐνεργῇ μόνος ὁ κύριος, τὸ ἔθνος.

Καὶ ἄλλος ἐπίσης διϊσχυρίσθη ὅτι ἡ διακήρυξις αὕτη δὲν ἐγένετο κατὰ τοὺς Συνταγματικοὺς τύπους, διότι οἱ Συνταγματικοὶ Ὑπουργοὶ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις δύνανται καὶ πλείω τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ δαπανήσωσι, διακινδυνεύοντες οὕτω τὴν εὐθύνην των, ὄχι ὅμως καὶ πάντοτε, καὶ μάλιστα ὑπαρχουσῶν τῶν Βουλῶν· ἡ διακήρυξις αὕτη δὲν ἐγένετο τακτικῶς, διότι, ὅταν οὗτοι προσφέρωσι ποσότητά τινα, ἢ θέλει ἀναγκασθῇ ἡ Βουλὴ νὰ ψηφίσῃ τὴν ἐνοικίασιν ἐπ' αὐτῇ τῇ ποσότητι, ἢ δὲν θέλει παραδεχθῇ τὰς προσφορὰς καὶ αὐτοὺς ἀδικοῦσα, καὶ τοῦ δημοσίου τὰ συμφέροντα παραβλάπτουσα, ἐπειδὴ πλέον ποτὲ δὲν θέλουσιν ἀναφανῇ τοιοῦτοι προτείνοντες προσφοράς. Ἀρκοῦσαν δ' ἐθεώρησε τὴν μέχρι τοῦδε συζήτησιν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐσφαλμένων.

Ὁ Ὑπουργὸς ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ διακηρύξῃ καὶ προκαλέσῃ προσφορὰς ἐπὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῆς Σμυρίδος, διότι τοῦτο δὲν εἶναι διάθεσις αὐτῆς, διὰ τὸ μὴ ὑποχρεωτικὸν τῶν προσφορῶν· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ

διὰ νὰ προτείνωσι προσφορὰς οὗτοι καὶ δυνηθῇ ἐσκεμμένως καὶ ὄχι μετὰ σπουδῆς καὶ τὴν δημοπρασίαν νὰ ἐνεργήσῃ, καὶ ποίας ἀπαιτουμένους νόμους νὰ ὑποβάλῃ· καὶ ὅτι τὸ ὁρυκτὸν τοῦτο ἢ θέλει τὸ διαχειρισθῇ ἡ Κυβέρνησις, ἢ δὲ διαχείρισις αὐδάλως ἐξασφαλίζουσα τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, δύναται νὰ γίνῃ παραγωγὸς καταχρήσεων, καταστρεφουσῶν αὐτάς, ἢ θέλει ἐναπκιάσει αὐτό, ἡ δ' ἐνοικίασις φέρει ἐν συμφέρον θετικόν· τὸ Ὑπουργεῖον δὲ διὰ τῆς διακηρύξεως του οὐδὲν τούτων ἔλυσεν, ἀλλ' ἁπλῶς ἐζήτησε προσφορὰς, αἵτινες δὲν εἶναι ὑποχρεωτικαὶ, καὶ ἐπὶ τῶν ὁποίων σκεπτόμενον θέλει ὑποβάλει τὸν ἀπαιτούμενον Νόμον· καὶ ὅτι τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐστάλη ἐκεῖ ἔνθα πιθανῶς δύνανται νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι θέλοντες νὰ προσφέρωσι, δηλαδὴ εἰς τὴν Γαλλίαν, Βέλγιον καὶ μέρος τῆς Γερμανίας. ἐζητήθησαν δὲ καὶ αἱ ἀναγκαῖαι παρὰ τῶν προξένων πληροφορίαι διὰ νὰ ὁδηγηθῇ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τε τὰς προσφορὰς καὶ λοιπὰ περὶ τούτου μέτρα, διότι τὰ ὁρυκτὸν τοῦτο τῆς Ἑλλάδος εἶναι εὐθηνότερον μὲν τοῦ Ἱσπανικοῦ, ἄντος καλητέρας ποιότητος, καλήτερον δὲ κατὰ ποιότητα ἐκείνου τῆς Τοσκάνης, καὶ κατὰ συνέπειαν δύναται νὰ σχηματισθῇ πόρος πολλὰς παράγων ὠφελείας.

Ἐπανέλαβεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύσας ὅτι ἀναγνωρίζει τὴν καλὴν πρόθεσιν τοῦ ὑπουργείου διὰ τὴν διακήρυξιν ταύτην, καὶ οὐδόλως ἀποδίδωσιν εἰς ταύτην ἰδέαν ἀπ' εὐθείας ὁ ἄνευ Νόμου διαχειρίσεως, ἀλλ' ἔπρεπε κατὰ τὴν αὐστηρότητα τῆς συνταγματικῆς τάξεως νὰ προϋπάρξῃ τῆς διακηρύξεως Νόμος, ἢ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ῥητὴ περὶ τοῦ μὴ ὑποχρεωτικοῦ τῶν προσφορῶν μνεία εἰς τὴν διακήρυξιν, διὰ νὰ μὴν ἀπατηθῶσιν οἱ προσφέροντες.

Παυσάσης τῆς περαιτέρω περὶ τούτου συζητήσεως, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀρχόμενος ὅτι ἕνεκα τῆς μεταβολῆς τῶν περιστάσεων, καὶ ἐκπτώσεις τῶν ἐνοικίων τῶν οἰκιῶν συνέβη, καὶ οἱ ἐπὶ δανείοις οἰκοδομήσαντες οὐκ ὀλίγον ἐζημιώθησαν, κατὰ δὲ τὸν ὑπάρχοντα Νόμον περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν, καὶ πολὺ οἱ φορολογούμενοι ἐπιέζοντο καὶ παρεπονοῦντο, καὶ μόνον 30,000 δραχμαὶ εἰσεπράττοντο, τὸ ὑπουργεῖον ἔσπευσε νὰ συντάξῃ νέον, δι' οὗ ἀπαλλάττων ἐν μέρει πολλοὺς ἔβαρυε τοὺς φορολογουμένους, περιποιεῖται εἰς τὸ δημόσιον σταθερὸν εἰσόδημα ἀπὸ τὸν φόρον τοῦτον 80,000 δραχμῶν· ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, τὸ ὁποῖον ἀνέγνω μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως, ἔχουσι δ' οὕτως.

« *Κύριοι Βουλευταί,*

Παρουσιάζοντες εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νέου νόμου περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου, ἐκθέτομεν ἐνταῦθα ἐν συνόψει τοὺς λόγους, οἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν μεταῤῥύθμισιν τοῦ παλαιοῦ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 αὐγούστου) 1836 νόμου.

Ὁ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρος προσδιωρισμένος διὰ τοῦ παλαιοῦ νόμου εἰς ἑπτὰ τοῖς 0/0, ἐθεωρήθη σήμερον ἔκρυς, καθόσον τὰ ἀπὸ τῶν Οἰκοδομῶν εἰσοδήματα κατὰ πολὺ ἠλαττώθησαν. Ἐθεωρήθη ἑπομένως ἀναγκαῖον νὰ ἐλαφρυνθῶσιν οἱ φορολογούμενοι δι' ἐλαττώσεως τοῦ φόρου καὶ διὰ τοῦ ἄρθρ. α. ἠλαττώσαμεν αὐτὸν ἐξ 7 εἰς 4 τοῖς 0/0.

Ὁ παλαιὸς νόμος περιεῖχε α) διατάξεις τινὰς ὡς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων πολλὰ καθ' ἡμέραν ἐγενῶντο παράπονα καὶ εἰς δικηνεκῆ ἔδιδον χώραν ἀλληλογραφίαν. β' πολλὰς παραπομπὰς εἰς νόμον ἤδη καταργηθέντα, τὸν ἀπὸ 6/18 Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων.

Ἦτον ἑπομένως ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν σύγχυμα ἁπλούστερον ἐξακριβώσεως τῶν εἰσοδημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ὁ φόρος, καὶ νὰ ἐμπεριλάβωμεν εἰς αὐτὸν τὸν νόμον ὅλας τὰς ἀναγκαίας διατάξεις. Τοῦτον τὸν σκοπὸν ἔχουν ὅλα τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ. »

Νομοσχέδιον περὶ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάττομεν· τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμεναι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς

Ἄρθρ. 1. Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκοδομῶν φόρος προσδιορίζεται εἰς 4 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρ. 2· Εἰς τὸν φόρον τοῦτον ὑπόκεινται μόνον α) αἱ ὁλοκλήρως ἢ κατὰ μέρος ἐνοικιασμέναι οἰκοδομαὶ. β') αἱ οἰκοδομαὶ καὶ τὰ μέρη τῶν οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν ὁποίων (καίτοι μὴ ἐνοικιασμένων) μετέρχεται αὐτὸς ὁ ἰδιοκτήμων ὁποιονδήποτε κλάδον βιομηχανίας.

Ἄρθρ. 3. Ὁ φόρος τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ 6' ἐδαφίου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑπαγομένων οἰκοδομῶν, προσδιορίζεται κεθ' ὑπολογισμὸν τοῦ εἰσοδήματος, τὸ ὁποῖον ἠδύναντο ἐνοικιαζόμεναι νὰ παραγάγωσιν.

Ἄρθρ. 4. Εἰς τοὺς δήμους τῶν Πρωτευουσῶν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς πόλεις ὁ Ἐπαρχιακὸς Ἔφορος, ἢ ἐπὶ τούτου ὑπάλληλος διοριζόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, εἷς Δημοτικὸς Πάρεδρος καὶ τρίτος τις διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐπάρχου, συντάσσουν κατὰ δήμους τοὺς φορολογικοὺς καταλόγους τῶν εἰς φορολογίαν ὑποκειμένων οἰκοδομῶν σημειώνοντες ἐπ' αὐτῶν τὸ πραγματικῶς καὶ τὸ καθ' ὑπολογισμὸν ἐνοίκιον, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ὁ φόρος. Εἰς δὲ τοὺς χωρικοὺς δήμους ἡ σύνταξις τοῦ καταλόγου καὶ ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ εἰσοδήματος γίνεται ἀπὸ μόνον τὸν Δήμαρχον ἐπὶ εὐθύνῃ του.

Ἄρθρ. 5. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ Ἐπιτροπὴ περιέρχεται ἀπὸ τῆς ά. Νοεμβρίου ἑκάστου ἔτους, ἐξετάζουσα περὶ τῶν οἰκοδομῶν, ὅσαι ἐνοικιάσθησαν ἐντὸς τοῦ ἔτους ἢ ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς ἰδιοκτήμονας κατὰ τὸ ἐδάφιον 6'. τοῦ 2. ἄρθρου καὶ καταγράφει αὐτὰς καὶ τὸ εἰσόδημα ἢ τὸ καθ' ὑπολογισμὸν εἰσόδημα αὐτῶν εἰς πρόχειρον βιβλίον, σημειώνουσα καὶ ὅλας τὰς μεταβολὰς, ὅσας τυχὸν ὑπέστη ἡ ἐνοικίασις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους.

Αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ ἀποπερατωθῶσι μέχρι τέλους τοῦ μηνός.

Ἄρθρ. 6 Τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου θέλει βασίζεσθαι εἴτε εἰς ἔγγραφον συμβόλαιον, εἴτε εἰς τὴν σύμφωνον ὁμολογίαν τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ὅπου δὲ συμβόλαια ἐλλείπουν καὶ ὁ οἰκοδεσπότης ἢ ὁ ἐνοικιαστὴς δὲν θελήσουν νὰ ὁμολογήσουν τὸ συμπερωνημένον ἐνοίκιον, ἢ ὅπου ἡ Ἐπιτροπὴ συλλάβει ὑπονοίας δόλου, γίνεται παρ' αὐτῆς ἐκτίμησις τοῦ ἐνοικίου.

Ἄρθρ. 7 Περαιωθείσης τῆς ἐξετάσεως ἡ Ἐπιτροπὴ συντάσσει τὸν φορολογικὸν κατάλογον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς εἰς τὸ πρόχειρον βιβλίον καταγραφῆς, περιέχοντα κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν·

1. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ἰδιοκτήμονος καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ.

2. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπίθετον τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ.

3. Σημείωσιν τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῶν διαιρέσεων αὐτῆς.

4. Διάρκειαν τῆς ἐνοικιάσεως·

5. Ἐνοίκιον συμπερωνημένον ἢ καθ' ὑπολογισμὸν ἐνοίκιον ὁλογράφως καὶ μὲ ἀριθμούς.

6. Φόρον οἰκοδομῆς ἀνὰ 4 τοῖς 0/0.

7. Παρατηρήσεις.

Ἄρθρ. 8 Τὴν ά. Δεκεμβρίου ὁ φορολογικὸς κατάλογος ἐκτίθεται εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐπὶ πέντε συνεχεῖς ἡμέρας καὶ τοιχοκολλῶνται ἀντίγραφα αὐτοῦ ἐπίσημα διὰ νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ φορολογούμενοι καὶ κάμωσι τὰς ἐνστάσεις αὐτῶν. Γνωστοποιεῖται δὲ ἡ τοιχοκόλλησις καὶ διὰ διακηρύξεως δημοσιευομένης προσκύντως καὶ ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγινωσκομένης ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν εἰδικῶν Παρέδρων τῶν χωρίων τὴν τελευταίαν πρὸ τῆς ά. Δεκεμβρίου Κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν.

Ἄρθρ. 9 Οἱ ἔχοντες ἐνστάσεις φέρουν αὐτὰς εἰς τὸν Δήμαρχον ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου γεγραμμένας ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν ἀναγνώσεως τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, πᾶσα ἔνστασις ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 10 Τὴν 12 Δεκεμβρίου αἱ δοθεῖσαι ἐνστάσεις διαβιβάζονται εἰς τὸν Ἔπαρχον καὶ δικάζονται ἀπὸ Ἐπιτροπὴν συγκροτουμένην ἀπ' αὐτὸν, τὸν Εἰρηνοδίκην καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, παρόντος καὶ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Ἐφόρου ἔχοντος τὸ δικαίωμα καὶ τὸ καθῆκον νὰ κάμῃ τὰς παρατηρήσεις του, ὅταν ἦναι πεπεισμένος ὅτι αἱ ἐνστάσεις τῶν φορολογουμένων εἰσὶν ἄδικοι, ἢ ὅταν καὶ ὁ ἴδιος αὐτὸς ἔχῃ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ καταλόγου.

Ἡ ἐκδίκασις τῶν ἐνστάσεων δὲν πρέπει νὰ παρατείνηται ἐπέκεινα τῶν 15. ἡμερῶν ἐπὶ ἰδίᾳ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς εὐθύνῃ.

Ἄρθρ. 11 Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκδικάσεως ὁ Ἔπαρχος κυρώττει ἐκτελεστὸν τὸν φορολογικὸν κατάλογον, γράφων τὴν λέξιν « ἐκτελεσθήτω » καὶ διευθύνει αὐτὸν εἰς τὸν Ἐπαρχιακὸν Ἔφορον.

Ἄρθρ. 12 Ὁ Ἐπαρχιακὸς Ἔφορος παραπέμπει πρὸς τὸν Ταμίαν τὸν πρωτότυπον κατάλογον διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν εἴσπραξιν.

Ἄρθρ. 13 Ἐποχὴ τῆς εἰσπράξεως τῶν φόρων προσδιορίζεται ἡ τελευταία τοῦ ἔτους ἡμέρα. Τὰ εἰσπραττόμενα δὲ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Κράτους, ἀποδιδομένων ἐξ αὐτῶν 15 τοῖς 0/0 εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 14 Ὁ ἀπὸ 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου) 1836 νόμος

καταργεῖται μετὰ τὴν νόμιμον δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

Ὑπέβαλεν ἐπίσης Νομοσχέδιον περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων, τὸ ὁποῖον ἀνέγνω μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως· ἔχουσι δὲ καὶ ταῦτα οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων.

Αἱ Τελωνιακαὶ ἀρχαὶ διηροῦντο εἰς ἓξ Τμήματα καὶ ἕκαστον Τμῆμα περιεῖχε τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα ά, β', καὶ γ', τάξεως, σταθμοὺς καὶ φυλακεῖα.

Ἦσαν δὲ τελωνεῖα 18, ἤτοι 3. ά τάξεως 5. β' καὶ 10 γ'

Ὑποτελωνεῖα 37 ἐξ ὧν 8 ά, 14 β' καὶ 15 γ' τάξεως.

Σταθμοὶ 32.

Καὶ φυλακεῖα 71.

Ἤδη διηρέθησαν ὄχι εἰς Τμήματα, καταργηθεισῶν τῶν ἐπιθεωρήσεων, ἀλλ' εἰς τελωνεῖα ά καὶ β' τάξεως, εἰς ὑποτελωνεῖα ὡσαύτως καὶ εἰς σταθμοὺς καὶ φυλακεῖα.

Εἰσὶ δὲ

Τελωνεῖα 14 ἤτοι 3 ά καὶ 11 β' τάξεως συγχωνευθέντων 4 τελωνείων, τοῦ Γαλαξειδίου εἰς τὸ τῆς Ἀμφίας, τῆς Τήνου εἰς τὸ τῆς Σύρου, τῆς Κυλλήνης εἰς τὸ τῶν Πατρῶν, καὶ τοῦ Ἀγιάσου εἰς τὸ τοῦ Μεσολογγίου.

Ὑποτελωνεῖα 29, τὰ μὲν 8 ά, τὰ δὲ 21 β' τάξεως, μεταχειρισθέντων εἰς σταθμοὺς τῶν ὑποτελωνείων Αἰγίνης, Ὑδρας, Καρύστου, Ἀταλάντης, Νησίου, Κορώνης, Κυπαρισσίας, Λιμενίου Ναυπάκτου, Δοβραίνης, Κραβασαρᾶ, Παλαιοχωλιᾶ καὶ Μύτικα.

Σταθμοὶ 33. καὶ

φυλακεῖα 65.

Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τῶν τελωνείων ά τάξως ἔμεινε τὸ αὐτό, ὡς μὴ ἐπιδεχόμενον τὴν παραμικρὰν ἐλάττωσιν, ἐκτὸς τῶν ὑπαρχόντων τῆς διαμετακομίσεως Σύρου, ἐκ τῶν ὁποίων ἀφῃρέθησαν 3, ἐπαρκούντων τῶν 4, ἀφοῦ ἤδη αἱ ἀποθῆκαι συγκεντρώθησαν.

Αἱ θέσεις τῶν ἀρχιφυλάκων εἰς τὰ τελωνεῖα β' τάξεως κατε-

γήθησαν ὡς περιττα, κατὰ γνωμοδότησιν μάλιστα τῶν ἰδίων ἐπιστατῶν.

Ἐπαισθητὴ ἐλάττωσις ἔγεινεν εἰς τὰς μηνιαίας προσεπιχορηγήσεις, εἰς τοὺς μισθοὺς καὶ ἐπιμίσθια, ἀλλὰ τοιαύτη, ὥστε ἑνὶ ἐξ ἑνὸς δίδει ἀρκούντως τὰ πρὸς ζωάρκειαν εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἐκ τοῦ ἄλλου παύει τὴν σπατάλην τοῦ Δημοσίου πλούτου, τὴν πρὸς τροφὴν τῆς ἀργίας χρησιμεύουσαν.

Ἀποβαίνει ὅθεν τὸ ἀκόλουθον Οἰκονομίας ἀποτέλεσμα κατ' ἔτος.

Τὰ ἔξοδα τῆς τελωνιακῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει ἀνέβαινον κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτησίως εἰς . . . . . δρ. 420,000

Κατὰ τὸν παρόντα διοργανισμὸν θέλουν εἰσθαι:

Μισθοὶ	14	τελωνείων	26,000
»	1	ἐπιστάτης διαμετακομίσεως	2,040
»	14	ἐλεγκτῶν	21,840
»	1	ὑπελεγκτοῦ	1,440
»	4	γραμματέων	6,240
»	5	ὑπογραμματέων	5,040
»	18	Βοηθῶν	10,800
»	1	εἰσπράκτορος	1,200
»	3	ἀρχιφυλάκων	2,160
»	29	ὑποτελωνῶν	29,760
»	33	σταθμαρχῶν	19,800
»	65	προϊσταμένων φυλάκων . .	32,180
»	4	Ἀποθηκαρίων	2,400
»	1	ἐπιστάτου ἀποθηκῶν . . .	720
»	184	φυλάκων	79,416
Προσεπιχορηγήσεις			5,448
Ἐνοίκια			11,051
Ἔκτακτα ἔξοδα			346
Περιοδεύσεις			5,000
Οἰκοδομαὶ καὶ ἐπισκευαὶ			6,000
Λέμβων δαπάνη			1,000
			269,921
Πραγματικὸν ὄφελος			150,079

Οὐδεμία ἐλάττωσις εἰς ἐνοίκια καὶ ἔκτακτα ἔξοδα ἔγεινεν, ἐπειδὴ δημόσια καταστήματα δὲν ὑπάρχουν, καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς ὑπηρεσίας ἡ προξενοῦσα τὰ ἔκτακτα ἔξοδα ἔμεινεν ἡ αὐτή.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διαιρέσεως καὶ σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΙ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν· τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάσσομεν ὡς ἑξῆς·

ΚΕΦ. Α.

Περὶ διαιρέσεως τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθ. 1. Αἱ τελωνιακαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους διαιροῦνται καὶ σχηματίζονται κατὰ τὸν ἑπόμενον πίνακα εἰς τελωνεῖα καὶ ὑποτελωνεῖα α'. καὶ β'. τάξεως, εἰς σταθμοὺς καὶ φυλακεῖα.

Αὐξων ἀριθμὸς	Τελωνεῖα	Τάξις	Ὑποτελώνεια	Τάξις	Σταθμοί	Φυλακεῖα	Παρατ.
1	Σύρος	1	Τῆνος	1	Πάνορμον	Κίμηλος	
			Ἄνδρος	1		Νάουσα	
			Νάξος	1		Παροικία	
			Μύκωνος	1		Ἀπόρανθος	
			Μῆλος	1		Φλιῶτιον	
			Κέα	1		Κέφαλος	
			Σίφνος	2		Κύθνος	
						Ἀντίπαρος	
						Σέριφος	
						Γαῦριον	
						Κόρθιον	
2	Θήρα	2				Ἴος	
						Ἀμοργὸς	
						Φολέγανδρος	
						Σῦκινος	
						Ἀνάφη	
3	Πειραιεὺς	1	Δομβραίνη	2	Αἴγινα	Πορτοράφτη	
					Μέγαρα	Ἀνάβυσσος	
					Ἔλευσις	Μαραθών	
					Σαλαμὶς	Ὠρωπὸς καὶ Κάλαμος	
					Ἀντίκυρα	Χώστια	
						Ψάθα	
						Λειβαδόστρα	

4	Χαλκὶς	2	Σκόπελος	2	Ὠρεοὶ	Αἰδηψὸς	
			Σκιάθος	2	Αἰμονη	Ἁλιοβρόμια	
				2	Ἁγία Ἄννα	Πάνορμον	
					Γλῶσσα	Ἀγνούντος	
5	Κύμη	2	Σκῦρος		Κάρυστος	Ἀλιβέρι	
						Στύρα	
6	Λαμία	2	Ἀμαλιούπολις	2	Θρόνιον	Χαμάκον	
			Στυλὶς	2		Φοῦρκα	
			Ἴταμος	2		Ροβολιάρι	
			Ἀταλάντη	2		Γιαννιτσοῦ	
			Γαλαξείδιον	1		Μελισσίνη	
			Ἄμφισσα	2		Λιβανάτα	
						Σούρπη	
						Μῶλος	
7	Ναύπλιον	2	Ἄστρος	2	Λερνίδιον	Ἅγ. Ἀνδρέας	
			Κόρινθος	2		Μῦλοι	
						Τυρὸς	
						Πούλιθρα	
8	Ὕδρα	2	Πόρος	1	Ἐρμιόνη	Μίθανα	
						Σαμπάρτζα	
9	Πάτζαι	2	Κορωνὶς	2	Ἐπίδαυρος Λιμηρά	Πορταγέλι	
						Κυπαρίσσι	
						Ἴρακ	
10	Γύθειον	2			Λιμένι	Ἀρχάγγελος	
					Βάτικα		
					Καραβομύλη		
11	Καλάμαι	2	Πύλος	2	Νησὶον	Κυτριαὶ	
			Τριφυλὶς	2	Κορώνη	Πεταλίδι	
					Κυπαρισσία	Πρώτη	
					Ἀλμυρὸς	Πεθώνη	
12	Πάτραι	1	Αἴγιον	1	Πυργὶ	Ἀκράτα	
			Κυλλήνη	1		Ἀλφειὸς	
			Κατάκωλον	2		Κουνουπέλι καὶ Ἅγ. Ἰσίδωρος	
13	Μεσολόγγιον	2	Ἀνατολικὸν	2	Νεοχώριον καὶ Κατοχὴ	Βασιλάδιον	
			Ἀστακὸς	1	Μύτικας	Ἅγ. Παντελεήμων	
					Ναύπακτος		
14	Βόνιτζα	2	Μακρυνόρι	2	Κραβασαρᾶς	Ἄκτιον	
					Παλαιοχαλιὰ	Χελωβίβαρον.	
					Λουτράκι	Βλοχὰ καὶ ἀράπι.	
						Ἀγριελαῖαι.	
						Φελῶνα	
						Μενίδι	
						Ζαβέρδα	

Ἄρθ. 2. Τὰ ὑποτελωνεῖα, οἱ σταθμοὶ καὶ τὰ φυλακεῖα ὑπόκεινται εἰς τὰ τελωνεῖα, λαμβάνουν παρ' αὐτῶν τὰς διαταγάς, τὴν μισθοδοσίαν καὶ τὰ ἔξοδά των, πρὸς αὐτὰ ἀναφέρονται, πέμπουν τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφά των καὶ ἐπιτηροῦνται παρ' αὐτῶν ἐπισκεπτόμενα ἅπαξ τοὐλάχιστον κατ' ἔτος.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ προσωπικοῦ τῶν τελωνείων καὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

Ἄρθ. 3. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν τελωνείων κανονίζονται ὡς ἑξῆς·

Α. *Τελωνεῖα.*

Α'. τάξεως	1	Ἐπιστάτης μὲ μισθὸν κατὰ μῆνα δρ.		200
	1	Ἐλεγκτὴς	» »	160
	1	Γραμματεὺς	» »	120
	2	Ὑπογραμματεῖς	» »	60
	1	Ἀρχιφύλαξ	» »	60
Β'. τάξεως	1	Ἐπιστάτης	» »	140
	1	Ἐλεγκτὴς	» »	120

Β'. *Ὑποτελωνεῖα.*

Α'. τάξεως	1	Ἐπιστάτης	» »	100
Β'. »	1	Ἐπιστάτης	» »	80

Γ'. *Σταθμοί.*

	1	Σταθμάρχης	» »	50

Δ'. *Φυλακεῖα.*

1 Φύλαξ μὲ τὸν ὁποῖον ὁ ὀργανισμὸς τῶν τελωνοφυλάκων προσδιορίζει μισθὸν δρ. 48 κατὰ μῆνα.

Ἄρθ. 4. Εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα, δι' ὧν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ εἰς τὰ τελωνεῖα β'. τάξεως τὰ ἔχοντα σημαντικωτέρας εἰσπράξεις καὶ πλειοτέραν γραφικὴν ἐργασίαν προστίθεται εἷς βοηθὸς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ. 50.

Ἄρθ. 5. Μηνιαῖαι ἐπιχορηγήσεις διὰ γραφικὴν ὕλην (πλὴν τῶν ἐντύπων, βιβλίων καὶ γραμματίων, τὰ ὁποῖα δίδονται ἀπὸ τὸ δημόσιον) θέρμασμα, φωτισμόν, κάθαρσιν καὶ τὰ παρόμοια, προσδιορίζονται ὡς ἑξῆς περὶ τῆς χρήσεως τῶν ὁποίων δὲν ἀποδίδεται λογαριασμός.

Α'.	τάξεως τελωνεῖα	δραχ.	25
Β'.	» »	»	10
	Ὑποτελωνεῖα	»	5
	Σταθμοὶ	»	3

Τὰ ἔξοδα ἐνοικίων, ἐπίπλων, μετακομίσεως ἐγγράφων καὶ χρημάτων καὶ τὰ παρόμοια θέλουν ὑπολογίζεσθαι καὶ πληρώνεσθαι ἰδιαιτέρως ἐπὶ ἀποδείξεσιν.

Ἄρθρ. 6. Οἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖοι διὰ τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν φύλακες τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς προσδιορίζεται·

Εἰς ἁ.	τάξεως μὲ μισθὸν δρ.	48	κατὰ	μῆνα	
β'.	» »	38	»		
Καὶ εἰς γ'.	» »	33	»		διορίζονται

παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείου κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τελωνείων Νόμον.

Ἄρθ. 7. Ὅπου ὑπάρχουν ἀποταμιευτικὰ καταστήματα ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου ἔχει ἐν ταὐτῷ τὴν ἐπιστασίαν καὶ τούτων ἐκτὸς τοῦ τελωνείου Σύρου, ὅπου διορίζεται ἰδιαίτερος ἐπιστάτης μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 170.

Ἄρθ. 8. Εἰς τὸ τελωνεῖον Σύρου διὰ τὴν πληθὺν τῶν ἐργασιῶν τούτου καὶ τῆς διαμετακομίσεως ἐκτὸς τοῦ διαληφθέντος προσωπικοῦ διορίζονται·

3	Ὑπογραμματεῖς μὲ μηνιαῖον μισθὸν δρ.			100
1	Εἰσπράκτωρ	»	»	100
1	Ὑποελεγκτὴς	»	»	120
3	Βοηθοὶ	»	»	50

Ἐκ τῶν ὁποίων οἱ δύο διαμένουν παρὰ τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ καὶ ὑγειονομείῳ ἀνὰ εἷς.

1	Γραμματεὺς τῆς διαμετακομίσεως	δρ. 120
2	Βοηθοὶ	50
4	Ἀποθηκάριοι	50
1	Ἐπιστάτης τῶν ἀποθηκῶν	60

Τὸ δὲ τακτικὸν προσωπικὸν τοῦ αὐτοῦ τελωνείου λαμβάνει τὸ ἑξῆς ἐπιμίσθιον·

Ὁ ἐπιστάτης τοῦ τελωνείου κατὰ μῆνα		δρ.	30
Ὁ γραμματεὺς	» »	»	20
Ὁ ἐλεγκτὴς	» »	»	20
Ὁ γραμματεὺς τῆς διαμετακομίσεως		»	20

καὶ διὰ τὴν γραφικὴν ὕλην ἀντὶ τοῦ προσδιορισθέντος ποσοῦ τῶν δρ. 25 δρ. 50 συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καταστήματος τῆς διαμετακομίσεως.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ ἀπὸ 19(31) Μαρτίου 1843 περὶ τελωνείων Νόμου τροπολογεῖται ὡς ἀκολούθως. Χάριν εὐκολίας τοῦ ἐμπορίου συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τελώνισις τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας κομιζομένων ἐμπορευμάτων καὶ διὰ τῶν ἑξῆς ὑποτελωνείων· Αἰγίου, Ἄνδρου, Ἀμαλιουπόλεως, Κωρωνίδος, Τριφυλίας, Μακρυνόρους, Μήλου, Μυκόνου, Πύρου, Σίφνου, Σκοπέλου, Σκιάθου, Στυλίδος, Νάξου, Τήνου, Γαλαξειδίου, Ἀστακοῦ, Κυλλήνης καὶ Ἰτέμου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 16 Μαΐου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἀρξαμένης ἀκολούθως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς συνεδριάσεως, τοῦ 4 ἄρθρου τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων Νομοσχεδίου, εἰς παρετήρησεν ὅτι οἱ κληρονόμοι τῶν ἐν τοῖς μητρῴοις ἐγγεγραμμένων ἢ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποθανόντων θέλουσι λάβει τὰ γραμμάτια ἐκείνων· εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται εὐάριθμοι οἰκογένειαι πενόμεναι εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἄρνησις τοῦ δικαιώματος τούτου εἶναι ἄρνησις δικαιοσύνης, διότι οἱ προστάται αὐτῶν ἀπέθανον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἢ ἐφονεύθησαν δι' αὐτὴν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ὀφείλει διὰ συντάξεως ἢ τοῦ γραμματίου αὐτῶν νὰ προστατεύσῃ τὰς οἰκογενείας των, καὶ χορηγήσῃ εἰς αὐτὰς πόρον μικρὸν ζωῆς διὰ νὰ μὴ προκαλέσῃ ἄλλως τὴν ἀπώλειάν των· πᾶσα φειδὼ ἐπὶ τῶν τεθνεώτων εἶναι ἄδικος καὶ λυπηρῶν διὰ τὸν στρατὸν συνεπειῶν παραγωγός, διότι θέλει ἐνσπείρει τὴν δειλίαν εἰς αὐτὸν καὶ θέλει τὸν ἀποθαρρύνει, ἕκαστος δὲ τῶν στρατιωτῶν γνωρίζων ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του ἡ οἰκογένειά του θέλει λιμώττει, καὶ οὐδεὶς περὶ ταύτης θέλει φροντίσει, θέλει σπεύσει μᾶλλον νὰ σωθῇ καὶ διαφύγῃ ἐν τοῖς πολέμοις τὸν κίνδυνον.

Ἄλλος ὑπὲρ τῆς ἀπαλείψεως τοῦ 4 τούτου παραγράφου ἀγορεύων ἀντεῖπεν, ὅτι αἵ τε Βουλαὶ καὶ κατὰ καιροὺς Συνελεύσεις ἐπρονόησαν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν, καὶ ἀμοιβὰς εἰς τὰς χηρευούσας αὐτῶν οἰκογενείας ἔταξον, τοῦτο δὲ καὶ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἔργον εἶναι, ἀλλ' ὄχι τοῦ παρόντος καιροῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ· ὁ τέταρτος οὗτος παράγραφος ἀντίκειται καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν λεχθέντα ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραταθῇ τοῦτο

εἰς πάντας, ἀλλὰ νὰ περιορισθῇ εἰς μόνους τοὺς ἐν τοῖς μητρῴοις ἐγγεγραμμένους, καθ' ἃ τὸ 10 ψήφισμα ὥρισεν· ἡ προταθεῖσα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἀνσβολὴ τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι εὔλογος διότι ἡμεῖς δὲν νομοθετοῦμεν ἤδη περὶ τούτου· πιθανῶς νὰ ἠδικήθησάν τινες, οὐδεμιᾶς περὶ τούτου ληφθείσης φροντίδος, ἀλλὰ περὶ τούτων ὥρισε τὸ Ε'. ψήφισμα· ἐκεῖνοι περὶ ὧν οὐδεμία ἐλήφθη πρόνοια ἔχουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν δικαιοσύνην, καὶ περὶ τούτων πρέπει νὰ φροντίσωμεν, νὰ ἀμείψωμεν καὶ τούτους, ἐκ δὲ τῶν ἀπολειπομένων, νὰ προσθέσωμεν ἀμοιβὰς εἰς τοὺς τοιούτας λαβόντας· ἡ Βουλὴ ἀποφανθεῖσα διὰ μόνους τοὺς ἐν τοῖς μητρῴοις ἐγγεγραμμένους καὶ μὴ προικοδοτηθέντας, δι' αὐτοὺς καὶ μόνους καὶ ἤδη νὰ ἀποφανθῇ ὀφείλει, ὁ παράγραφος δ' οὗτος κατὰ συνέπειαν ἀντικείμενος εἰς τὸ 10 ψήφισμα πρέπει νὰ ἀπαλειφθῇ, ἀναβαλλομένων τῶν περὶ τούτου μέχρις οὗ γενικὸν περὶ τούτου ληφθῇ μέτρον.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι τὸ προκείμενον συνέχεται μὲ τὴν συζήτησιν τοῦ 3 παραγράφου τοῦ Νομοσχεδίου τούτου περὶ τῶν συντάξεων ἂν ὡσι συμψηφιστέαι ἢ οὔ· τοῦ 10 ψηφίσματος ἡ συμπλήρωσις νομοθετικῶς ἤδη πράκειται νὰ διαταχθῇ, διότι τὸ δικαίωμα τῶν ἐν τοῖς μητρῴοις ἐγγεγραμμένων καὶ βαθμολογημένων μόνον εἶναι ὡρισμένον ἐν τῷ Συντάγματι, καὶ δὲν πράκειται ὁ κανονισμὸς ἤδη αὐτοῦ, ἀλλ' ὁρισμὸς τῶν κληρονομησόντων προσώπων. Ἐνεργήσαντες διαστολάς, τὰς ὁποίας ἡ Συνέλευσις δὲν ἐνήργησεν, ἀτόπως θέλομεν ἀπαλείψει τὸν παράγραφον τοῦτον, τὸν ὁρίζοντα προικοδότησιν εἰς τοὺς φαλαγγίτας ἀπέναντι τῶν παλαιῶν ἐκδουλεύσεών των· ἡ Συνέλευσις καί τοι ὑπ' ὄψιν ἔχουσα ὅτι αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἐχόντων προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις δὲν ἐσυνταξιοδοτοῦντο, ἐνῷ οἱ φαλαγγῖται πλήρη τὸν μισθὸν αὐτῶν ἀπελάμβανον, ὅτι οἱ φαλαγγῖται προσεκλήθησαν ἐντὸς διμήνου προθεσμίας νὰ προικοδοτηθῶσι κατὰ τὸν Νόμον τῶν 1838, καὶ ὅτι τὴν προθεσμίαν ταύτην κατέστρεψεν ὁ Νόμος τῶν 1843, διέταξεν ὅμως νὰ προικοδοτηθῶσιν οἱ κληρονόμοι τῶν ἐν τοῖς μητρῴοις βαθμολογημένων καὶ ἀποθανόντων, ἀδιαφόρως ἂν ἐλάμβανον συντάξεις προσωπικάς, ἢ ἂν ἐμισθοδοτοῦντο ὡς φαλαγγῖται· ἡμεῖς, ἐνῷ οὐδέποτε περὶ συντάξεων ἐνήργησεν ἡ Συνέλευσις διαστολὴν, κατ' ἐπέμβασιν ἐκανονίσαμεν ἐν τῷ 3 § δικαίωμα κανονισμένον καὶ ἀπεφάνθημεν καὶ περὶ τῶν συντάξεων, ὀφείλομεν δὲ καὶ ἤδη νὰ κανονίσωμεν τὰ δικαιώματα καὶ τῶν φαλαγγιτῶν τινες ἀπέθανον· αἱ κατὰ καιροὺς συνελεύσεις ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ

τούτων νὰ ἀποκαταστα θῶσιν εἰς γαίας, ἐπειδὴ δ' αὗται δὲν τοῖς ἐδόθησαν, ἐδίδετο εἰς τούτους μισθός τις ἀπέναντι τοῦ τόκου ἢ τῆς προσόδου τῶν γαιῶν, αἵτινες ἤθελον τοῖς χορηγηθῆ· θρησκευτικῶς ἑρμηνεύοντες διὰ νόμου τὸ ψήφισμα, ὀφείλομεν νὰ ἀποφανθῶμεν περὶ μόνων τῶν κληρονομούντων προσώπων, ἀλλ' ἤδη ὑπερβάντες τὴν δικαιοδοσίαν μας, καὶ περὶ συντάξεων πραγματευθέντες, καὶ δικαίωμα, τὸ ὁποῖον ἡ Συνέλευσις ἐκανόνισε κανονίσαντες, δυνάμεθα καὶ ἤδη περὶ τούτου νὰ πραγματευθῶμεν· τὴν ἐξόφλησιν τῶν τοιαύτας ἐχόντων ἀπαιτήσεις ἐπίσης θεωρῶ ἀναγκαίαν, καὶ πρὸς τοῦτο βέβαια θέλει συντελέσει ἡ κατάταξις αὐτῶν κατὰ βαθμοὺς εἰς τάξεις, καὶ ἀπόδοσις ὁριστικῶς τῶν οἰκείων βαθμῶν εἰς ἕκαστον, διὰ νὰ μὴν ἐνεργῶνται κατὰ πᾶσαν ἐπέτειον ἑορτὴν τοιοῦτοι αὐτῶν προβιβασμοί, καὶ ἑκάστοτε τὸ δημόσιον πολλὴν ὑφίσταται δαπάνην. Ἐὰν θεωρηθῇ ὁ παράγραφος οὗτος ὡς ἀντικείμενος εἰς τὸ 10 ψήφισμα καὶ ἀπαλειφθῇ, τότε καὶ ἡ περὶ συντάξεων ἀπόφασίς μας, γενομένη καθ' ὑπέρβασιν τῆς νομοθετικῆς δυνάμεώς μας, εἶναι ἀνίσχυρος, καὶ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν κυβέρνησιν, ἀφοῦ ὅμως παρεδέχθημεν ἐκεῖ τὴν ἐξαίρεσιν καὶ ὑπερέβημεν τὴν δικαιοδοσίαν μας, ὀφείλομεν καὶ ἤδη νὰ παραδεχθῶμεν τὸν παράγραφον τοῦτον.

Ὑπὲρ τῆς προτάσεως τῆς ἐπιτροπῆς νὰ ἀπαλειφθῇ τὸ ἄρθρον. 4 τοῦ Νομοσχεδίου ἐξέθηκεν ἕτερος Βουλευτὴς, ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἀγωνιστῶν διττῶς ἐννοεῖται, ὡς ἐξάγεται ἀπὸ τὴν ἐν τῇ παρελθούσῃ καὶ τῇ σημερινῇ συνεδριάσει συζήτησιν, διότι οἱ μὲν λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν ὀλίγους τινὰς ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ βαθμολογηθέντας ἀξιωματικοὺς, θέλοντες ὑπὲρ αὐτῶν μόνον νὰ ψηφισθῶσιν αἱ ἀμοιβαὶ, οἱ δὲ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν ὅλους ἐν γένει τοὺς ἀγωνιστὰς βαθμολογημένους ἢ μὴ ἀπὸ τῆς κατωτέρας μέχρι τῆς ἀνωτέρας τάξεως, θέλοντες ὑπὲρ ὅλων τούτων νὰ διατηρηθῇ δικαιοσύνη, καὶ νὰ ἐκπληρωθῶσιν ὑπὲρ ὅλων κατὰ τὸ δυνατὸν αἱ ἐθνικαὶ ὑποσχέσεις· αὐτὴ δὲ ἡ ἰδέα τῆς δικαιοσύνης ἐπηρεάζει ἤδη τοὺς ὑποστηρίζοντας τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποκρουόυσαν τὸ ἄρθρον 4, τοῦ ὁποίου ἡ διάταξις ἀφορᾷ μόνον τοὺς ὀλίγους ἑκάστης ἐπαρχίας φαλαγγίτας, οἵτινες καὶ μισθοδοσίας καὶ ἄλλας ἀμοιβὰς μέχρι τοῦδε ἔλαβον, ἀποκρούουσα τὴν ὀφειλομένην πρὸς ὅλους τοὺς ἀγωνιστὰς δικαίωσιν. Ὅτι χρέος τοῦ Ὑπουργείου ἦτο νὰ περιορίσῃ αὐστηρῶς τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὸν προσδιορισμὸν μόνον τῶν κληρονόμων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ 10 ψηφίσματος διὰ τὸ ὁποῖον προτείνεται καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ἐπεκύρωσεν ἡ Βουλὴ κατὰ τὴν ψήφισιν

τῶν προηγουμένων ἄρθρων, ἡ δὲ προταθεῖσα προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρ. 3, ἂν καὶ ἐκτὸς τοῦ Νομοσχεδίου, ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὴν παραδεχθεῖσαν ἀνάγκην τῆς συμψήφισεως εἰς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν συντάξεων, προικοδοτήσεων καὶ ἀμοιβῶν, διότι ἄνευ τῆς προσθήκης ταύτης ἡ δικαία αὕτη συμψήφισις ἦτον ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅμως ἄρθρ. 4. τοιαύτη ἀνάγκη δὲν παρουσιάζεται, οὐδὲ κίνδυνος εἶναι ἄνευ τούτου νὰ ὑποστῇ τὸ δημόσιον ζημίας, ὡς ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 3 ἄνευ τῆς γενομένης προσθήκης, ἐξ ἐναντίας μάλιστα αὐτὸ τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου ἀποκρούουσι τὸ ἄρθρ. 4, διότι τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι πῶς πρέπει νὰ ἀμειφθῶσιν οἱ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀποβιώσαντες, ζήτημα ἀναγόμενον εἰς τὸ γενικὸν περὶ τῶν τοιούτων μέτρων, καὶ ὄχι ἐνταῦθα, ὅπου πρόκειται περὶ τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταμμένων διὰ πραγματικὸν βαθμὸν στρατιωτικῶν, καὶ ἑπομένως ἡ πρέπει νὰ γενικευθῇ τὸ ζήτημα περὶ ἀμοιβῆς ὅλων ἐν γένει τῶν ἀγωνιστῶν ἢ ἄλλως τὸ δίκαιον ὑπαγορεύει νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλὴ μόνον εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν κληρονόμων κατὰ τὸ 10 ψήφισμα, διότι αἱ ἐθνικαὶ ὑποσχέσεις πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς δὲν πρέπει ὑπὲρ τῶν ὀλίγων μόνων φαλαγγιτῶν νὰ ἐκπληρωθῶσι, ἀλλ' ὑπὲρ ὅλων ἐν γένει. Ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἀνταμείψῃ τοὺς ἀγωνιστὰς ἐβαθμολόγησεν αὐτοὺς, ἐσύστησεν ἀκολούθως τὴν φάλαγγα καὶ ἀπέβλεπε πρὸς αὐτοὺς διαμένοντας ἄνευ τινὸς ὑπηρεσίας ἀπὸ μισθοδοσίας, παρατηροῦσα δ' ἀκολούθως ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ταμείου δὲν ἐσυμβιβάζετο μὲ τὰς μισθοδοσίας ταύτας, ἐξέδωκε τὸν περὶ προικοδοτήσεως τῆς φαλαγγος Νόμον τῶν 1838. τότε ὅσοι ἠθέλησαν νὰ ἀσφαλίσωσι τὸ μέλλον τῶν τέκνων των ἐπροικοδοτήθησαν, οἱ δὲ ἄλλοι ἐπροτίμησαν τὴν μισθοδότησίν των, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἡ προικοδότησις καὶ ἡ μισθοδότησις ἐθεωρεῖτο ὡς ἀμοιβὴ τῶν ἀγώνων· ὅτι ἑπομένως ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν κληρονόμων τῶν ἀνταμειφθέντων ἀγωνιστῶν, ἐνῷ ὑπάρχουσιν ἄπειροι αἱ πρὸς τοὺς ἄλλους μὴ ἐκπληρωθεῖσαι ποσῶς, καὶ κατὰ τὸ δίκαιον, πρέπει ἤδη νὰ ἐνεργηθῇ ὅ,τι ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν παρελθοῦσαν δεκαετίαν ἠμέλησε, δηλαδὴ νὰ ὑπολογισθῶσι τὰ ὑπάρχοντα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἀμοιβῶν μέσα καὶ νὰ γείνῃ πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπὲρ τῶν πάντων προκινδυνεύσαντος στρατιώτου ἀνάλογος ἡ ἀμοιβή.

Εἰς ταῦτα ὑπὲρ τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου ἁπάντων ἄλλος βουλευτὴς, παρετήρησεν, ὅτι κατὰ τὴν γενομένην περὶ ἀμοιβῆς τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν συζήτησιν δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζωνται

οἱ καθ' ὅλα τὰ εὐνομούμενα κράτη ὑπάρχοντες στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ καὶ νὰ ἀπευθύνωνται ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἀντιφατικαὶ παρατηρήσεις μὲ τὰς πρὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ἀπευθυνθείσας σκληρὰς κατὰ τῶν πράξεων τῆς ξενοκρατείας ἐπικρίσεις, ἀπὸ τοὺς προκαλέσαντας τὴν σύνταξιν τῶν περὶ ἐθνικῶν ἀμοιβῶν ψηφισμάτων τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ νὰ προτείνεται ἤδη ἡ ἀφαίρεσις τῆς συντάξεως καὶ ἡ ὑστέρησις τῶν ἐθνικῶν ἀμοιβῶν ἀπὸ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους ἀγωνισθέντων, τῶν ὁποίων εἰς ἄλλα κράτη δὲν στερεῖται ἡ χήρα καὶ τὸ ὀρφανὸν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐν εἰρήνῃ θνήσκοντος στρατιώτου· ὅτι κατὰ δυστυχίαν τοῦ ἔθνους ἐπῆλθε κατὰ τὰ 1833 ἡ διάλυσις τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἡ Ἀκαρνανία καὶ ἡ Μεσσηνία ἀπέδειξαν τὸ ἄτοπον τῆς πράξεως ταύτης, ἡ Ἀντιβασιλεία ποσῶς δὲν ἐρρόντισε νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν πρὸς τοὺς ἀγωνιστὰς ἀγνωμοσύνην τῆς Κυβερνήσεως, ἐπανορθωθεῖσαν κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν τοῦ Βασιλέως διὰ τῆς συστάσεως τῆς φάλαγγος· μ' ὅλον ὅτι δὲ ὁ πρόλογος τοῦ καταστατικοῦ νόμου λέγει ὅτι ἡ σύστασις αὐτῆς ἔγεινε πρὸς τὸν σκοπὸν ἀμοιβῆς διὰ τὰς παλαιὰς ἐκδουλεύσεις, ὑπάρχει ῥητὸν ἄρθρον τοῦ νόμου, καθ' ὃ οἱ καταταχθέντες εἰς τὴν φάλαγγα καὶ μισθοδοτούμενοι ὡς τοιοῦτοι ἀξιωματικοί, δὲν στεροῦνται διὰ τῆς μισθοδοσίας τὰς ὀφειλομένας ἐθνικὰς ἀμοιβὰς δυνάμει τῆς καθιερωθείσης εἰς τὸ Διάταγμα τῶν 1834 ἀρχῆς περὶ προικοδοτήσεως τῶν ἐνδεῶν ἀγωνιστῶν· ὅτι ἐπομένως ὁ καταστατικὸς νόμος τῆς φάλαγγος ἀντὶ νὰ θεωρήσῃ τὴν κατάταξιν καὶ μισθοδότησιν ὡς ἀμοιβήν, ἐπεφυλάχθη εἰς τοὺς φαλαγγίτας τὴν διὰ τὰς παλαιὰς των ἐκδουλεύσεις ἀμοιβήν, διότι ἡ διδομένη μικρὰ μισθοδοσία ὄχι ἀναλόγως τοῦ πραγματικοῦ βαθμοῦ εἰς τὸν στρατὸν τῆς γραμμῆς, ἀλλὰ τοῦ ὀνομαστικοῦ τῆς φάλαγγος δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποσβέσῃ ἀμοιβὴν ὑποσχεθεῖσαν πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποκαταστάσεως τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀγωνιστοῦ, ἐγκαταλειφθείσης ἐν τῷ μέσῳ τῶν κινδύνων καὶ μεγάλων στερήσεων κατὰ τὸν ἀγῶνα· ὅτι γενομένης τῆς εἰς τὴν φάλαγγα κατατάξεως μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐφ' ὅρου ζωῆς διαμονῆς ἐν αὐτῇ, ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ ταμείου μὴ ἐπαρκοῦντος εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἔξοδα, ἐξέδωκε κατὰ τὰ 1838 πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν ὑποσχέσεων Νόμον περὶ προικοδοτήσεως τῶν φαλαγγιτῶν, συμβιβάζοντα τὸ ἐκ τῆς κατατάξεως προκύπτον δικαίωμα τῆς διαμονῆς διὰ τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῆς προικοδοτήσεως ἢ τῆς διαμονῆς, οὐδόλως παραγραφομένου τοῦ δικαιώματος τῆς εἰς

ἄλλην ἐποχὴν προικοδοτήσεως διὰ τοὺς μὴ προικοδοτηθέντας τότε διὰ τὰ πολλάκις ἐπαναληφθέντα αἴτια, καὶ κατὰ τὰ 1843 μετὰ τὴν μεταβολήν, διότι ἀνέμενον τὴν περὶ τῆς τύχης των ἀπόφασιν τῶν πληρεξουσίων τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ στερηθῶσιν ἤδη αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῆς ἀπολαυῆς ἀμοιβῶν, ἀνεγνωρισμένων δυνάμει ἐθνικῶν ἀποφάσεων καὶ καταστατικῶν Νόμων. Ὅτι εἶναι ἐσφαλμένος ὁ λόγος τῶν προτεινόντων τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἄρθρου, ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ δὲν ἀνάγεται εἰς τοὺς κληρονόμους κατὰ τὸ 10 ψήφισμα, τοῦ ὁποίου τὴν ἐκτέλεσιν προτίθεται τὸ Νομοσχέδιον, διότι καὶ ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν κληρονόμων τῶν εἰς τὰ μητρῶα βαθμολογημένων καὶ μὴ λαβόντων τὸ γραμμάτιον στρατιωτικῶν, μὴ ὑπαγομένων ποσῶς εἰς τὸ Ε. ψήφισμα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τοὺς μήπω βαθμολογηθέντας εἰς τὰ μητρῶα· προκειμένου δὲ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων κατὰ τὸ 10 ψήφισμα, δὲν πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὡς πρὸς τοὺς κληρονόμους, τὴν διαφορὰν τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ κληρονόμοι δὲν διαδέχονται, ἀλλὰ τὸ γραμμάτιον τοῦ ὁποίου στερεῖται ἐπίσης καὶ ὁ στειρούμενος εἰσέτι τοῦ βαθμοῦ καὶ ὁ λαβὼν αὐτόν, ἀλλ' ἀποθανὼν ἀπροικοδότητος. Ὅτι ἡ ἄρνησις τῆς δικαίας πρὸς ὀλίγας χήρας καὶ ὀρφανὰ ἀμοιβῆς δὲν ὑπαγορεύεται ἀπὸ δικαιοσύνην πρὸς τοὺς μήπω δικαιωθέντας ἀγωνιστάς, οὐδ' ὑποδεικνύει εὐνοϊκὴν ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοιαν, πρὸς ἀμοιβὴν τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν εἰς τὸ ἔθνος τὰ μέσα, ὅταν μάλιστα ἀνακαλυφθῶσιν αἱ καταπατημέναι ἐθνικαὶ γαῖαι καὶ κτήματα, ὅταν ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τὰ σφετερισθέντα καθυστερούμενα τόσων ἑκατομμυρίων καὶ παύσωσιν αἱ καταχρήσεις. Ἐπρότεινε διὰ ταῦτα τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἀποφανθείσης ἐνταῦθα τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξε πεπαυμένην τὴν συζήτησιν, καὶ ἔθηκεν εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα, μετά τινα ἐπὶ τῆς θέσεώς του συζήτησιν, οὕτω· « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλείους τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Κ. Βεΐκου καὶ Ν. Μπούκουρα, συνήχθη ὅτι ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον διὰ ψήφων 45 πρὸς 38 κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἔχει δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 4. «Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν προτεταμμένων εἰς τὰ

μητρῶα διὰ πραγματικὸν βαθμὸν, καὶ ἀποβιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν ἔχουν ἐπίσης, κατὰ τοὺς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρὶν τοῦ διορισμοῦ των ἀποβιωσάντων τελέντας εἰς τὸν παρόντα Νόμον ὅρους, τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν προικοδότησιν τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς ἀποβιώσαντας συζύγους καὶ πατέρας των, κατὰ τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον προσδιορίζουσι δι' αὐτοὺς τὰ μητρῶα.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.
Λογιωτατίδης	ἠρνήθη ψῆφον
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	ἀπών
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Κ. Γουλιμῆς	ἀπὼν
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.
Μ. Α. Καΐρης, Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν
Α. Λαπουσιάδης	Ο.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς, Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπόντες
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ Θ. Κυλοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φωτίλας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Νικ. Θέου	ἠρνήθη ψῆφον
Α. Γουζιώτης	ὁμοίως
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλιμάκης	Ν.
Σπυρίδων Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμμ. Τζοῦλος	Ο.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλίσας	ὁμοίως
Πικουλάκης	ὁμοίως
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἀπὼν
Κ Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α Καλαμογδάρτης	ἐν ἀδείᾳ
Κ Τζιρτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μερλόπουλος	Ο.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.

Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	ἠρνήθη ψῆφον
Π. Βαρδιτζιώτης	Ο.
Γ. Φαγγαρᾶς	Ο.
Γ. Δερμιτσιώτης	Ο.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Μελίτης Χατζῆ Μελίτη	Ν.
Π. Βάρδογλης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Παππατζώνης	Ο.
Π. Καλαμαριώτης	ἀπὼν
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	ἀπὼν
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπὼν
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	ἠρνήθη ψῆφον
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβελέγγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	ἀπὼν
Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Α. Παπατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλ.	ἠρνήθη ψῆφον
Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	ἀσθενὴς
Εὐστ. Μ. Παρίσσης	Ν.
Στάϊκος	Ο.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρόϊκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας	Ν.

Πρὸ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρου 5, ὁρίζοντος «ἡ προικοδότησις θέλει χορηγηθῆ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 2 τοῦ ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς τὸ πιεωτικὸν γραμμάτιον» ἐπροτάθη ὑπό τινος βουλευτοῦ νὰ προστεθῇ πρὸ τούτου ὡς ἄρθρον 5 τὸ ἑξῆς.

«Πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ 10 ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου Συνελεύσεως καὶ τοῦ παρόντος Νόμου, ἀνατίθεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διορίσῃ ὅσον οὔπω ἐπιτροπὴν ἐκ καταλλήλων προσώπων, ἥτις θέλει ὁρίσει τοὺς ἀνήκοντας βαθμοὺς εἰς τοὺς ἀποθανόντας στρατιωτικοὺς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ὁποίων αἱ ἐκδουλεύσεις ἐξετάσθησαν μὲν καὶ κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ διάφορα μητρῶα, ἀλλ' ἄνευ προσδιορισμοῦ βαθμοῦ.» Προτείναντος συγχρόνως ὅτι ἐπειδὴ τὸ προτεινόμενον τοῦτο ἄρθρον χρήζει μακρᾶς ἀναπτύξεως καὶ συζητήσεως, ἡ δὲ ὥρα παρῆλθε, νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις διὰ τὴν αὔριον.

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ τροπολογία.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγελίας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 6 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΑ'.

Τῇ 26 Μαΐου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην Π. Μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 78 ἀπόντων δὲ 25, ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀδείας νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὰς πληρωμὰς μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἣν ἔχουσαν οὕτω.

« Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀδείας εἰς τὴν ἐξακολούθησιν τῶν πληρωμῶν τῶν ἐξόδων τοῦ Ἀπριλλίου καὶ ἑξῆς μηνῶν Εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπή.

Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 26 Μαΐου 1845 ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐμελέτησε μετ' ἐπιστασίας τὸ μνησθὲν Νομοσχέδιον.

Παρατηρήσασα ἀρ' ἑνὸς, ὅτι διὰ νὰ ἐπιδιωχθῇ τακτικῶς εἰς τὰς περὶ τούτου σκέψεις ἦτον ἀνάγκη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ διεξέλθῃ τὰ καθέκαστα τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ νὰ γνωρίσῃ μάλιστα κατὰ πόσον ἐξεπληρώθησαν καὶ ἐφηρμόσθησαν εἰς τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα αἱ εὐχαὶ τῆς Βουλῆς, συνομολογηθεῖσαι καὶ παρὰ τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν, κατὰ τὴν

συνεδρίασιν αὐτῆς, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπὸ 31 Ἰαννουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους ἔκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ Ἐπιτροπῆς.

Θεωροῦσα δὲ ἀρ' ἑτέρου τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην περὶ τῆς ἄνευ ἀναβολῆς ἀδείας πληρωμῆς τῶν ἤδη δεδουλευμένων μηνῶν, ἕνεκα τῆς ὁποίας δὲν ἔχει τὸν ὑλικὸν καιρὸν πρὸς διάγνωσιν τῶν γενομένων, γνωμοδοτεῖ·

Νὰ ψηφισθῇ μὲν ἡ ἄδεια τῆς πληρωμῆς τῶν ἐξόδων τῶν ἤδη παρελθόντων δύο μηνῶν Ἀπριλλίου καὶ Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους, καθὼς καὶ τοῦ ἑπομένου μηνὸς Ἰουνίου (διὰ νὰ μὴ παρουσιασθῇ τυχὸν ἡ ἀνάγκη καὶ τρίτης πιστώσεως) μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων, Κανονισμῶν, καὶ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης.

Ἀλλὰ νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἄφευκτος πλέον πραγματοποίησις ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς Ἰουνίου τῆς ἐπιθυμητῆς οἰκονομίας καὶ ἐλαττώσεως εἴς τε τὰ πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα, συνομολογηθείσης παρὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν Κυρίων Ὑπουργῶν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ Ὑπουργείου ὀργανικοῦ Νόμου, καθὼς καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιφέρῃ τὸ Ὑπουργεῖον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Ἰουνίου τὰς δυνατὰς οἰκονομίας καὶ εἰς τοὺς κλάδους εἰς οὓς δὲν ἐπιγενέχθησαν εἰσέτι.

Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον νομίζει ἡ Ἐπιτροπή σας, ὅτι ἐνῷ ἀρ' ἑνὸς εὐκολύνει τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν μέχρι τοῦδε ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τὴν θέτει εἰς κατάστασιν διὰ νὰ πραγματοποιήσῃ συνομολογηθείσας οἰκονομίας, καθ' ὅσον αὗται δὲν ἐξετελέσθησαν, καὶ συνεπιφέρει καὶ πᾶσαν ἄλλην οἰκονομίαν, δίδει ἀρ' ἑτέρου τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν καὶ εἰς τὴν Βουλὴν δια νὰ ἀποφασίσῃ ἐν πλήρει γνώσει περὶ τῶν ἐξόδων τῶν ἑπομένων μηνῶν.

Κατὰ συνέπειαν τούτων καθυποβάλλει σχέδιον Νόμου τροπολογημένον καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν αὐτοῦ κατά τε τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1845

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Θ. Γρίβας	Λ. Πλαπούτας
Μ. Ἰατρὸς	Γ. Δ. Σταματάρας
Ρ. Παλαμίδης	Λ. Κρεατσιώτης
Ν. Μπούκουρας	Δ. Χατσίκος
	Κ. Τσερτιδης.

Ὁ Εἰσηγητὴς Σ. Παρθενόπουλος

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ μηνιαῖα ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἀπριλλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου τ. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὴν Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Μαΐου 1845.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συζήτησις περὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν προταθείσης προσθήκης ὡς πέμπτου ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ ταύτην ὑποστηριζων ὁ προτείνας εἶπεν, ὅτι αὕτη γίνεται πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἑνὸς ψηφίσματος τοῦ ὁποίου τὴν ἐφαρμογὴν τὸ νομοσχέδιον τὸ ὑπὸ συζήτησιν προϋτέθη. Διὰ τοῦ ψηφίσματος τούτου ἡ Συνέλευσις ἐψηφίσατο νὰ ληφθῶσι μέτρα περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταιμένων διὰ βαθμολογίαν στρατιωτικῶν, ἐν ᾧ διὰ τοῦ Ε'. ψηφίσματος διέταξε τὴν ὑπὸ Ἐπιτροπῆς βεβαίωσιν τῶν μήπω βεβαιωθεισῶν ἐκδουλεύσεων, καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν βεβαιωθεισῶν, τὴν ἀναβολὴν τῆς ὁποίας οὐδὲν ἠδύνατο νὰ δικαιολογήσῃ πλέον. Τὸ Γ'ον ψήφισμα διὰ τῆς λέξεως *Μητρῶα* ἐμφαίνει τὸ μὴ ἀποκλειστικὸν ὑπὲρ τῶν ἐν ἑνὶ ὡρισμένῳ μητρῴῳ ἐγγεγραμμένων πενήτων τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, τὸ ὁποῖον θέλομεν καταστήσει τοιοῦτον, ἀρίνοντες τὸ Νομοσχέδιον ὡς ὑπεβλήθη, καὶ οὐδένα περὶ τῶν ἐγγεγραμμένων μὲν, μὴ βαθμολογηθέντων δὲ ναυτικῶν, λόγον ποιούμενοι. Τρία συνετάχθησαν μητρῶα, τὸ πρῶτον περιλαμβάνον τοὺς ἐν ξηρᾷ ἀγωνισθέντας, τὸ δεύτερον τοὺς ναυτικοὺς καὶ τὸ τρίτον αὖθις τοὺς ἐν ξηρᾷ. Τὸ πρῶτον περιλαμβάνει τήν τε βεβαίωσιν τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τὴν βαθμολογίαν τῶν ἐν αὐτῷ ἐγγεγραμμένων, τὸ δεύτερον τῶν ναυτικῶν τὴν βεβαίωσιν μόνον, διότι δὲν εἶχεν ἔτι εἰσαχθῇ ἡ κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν τρόπον βαθμολογία αὐτῶν, τὸ τρίτον δ' ὅσα καὶ τὸ δεύτερον, ἀνατίθησιν ὅμως τὸν προσδιορισμὸν τῶν βαθμῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐν ᾧ οὐδόλως τοιοῦτόν τι περιλαμβάνει τὸ τῶν ναυτικῶν, ἡ συντακτικὴ τοῦ ὁποίου ἐπιτροπὴ ἐξετέλεσε τὸ οὐσιωδέστερον τῶν ἔργων τὴν

τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐκδουλεύσεων. Διὰ τῆς μὴ παραδοχῆς τῆς προσθήκης ταύτης, οἱ κληρονόμοι ναυτικῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἐκδουλεύσεις ὡμολόγηνται παρὰ πάντων, δὲν θέλουσιν οὐδόλως ἀμειφθῆ, διότι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν οὐδὲ θέλει γνωρίζει οὐδὲ θέλει ἠμπορεῖ νὰ προσδιορίσῃ εἰς αὐτοὺς ὡρισμένον τινὰ βαθμόν· ἐπειδὴ δὲ, ἂν καὶ πρὸ τῆς Συνελεύσεως οἱ βαθμοὶ αὐθαιρέτως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπενέμοντο, οὐδεὶς ἤδη θέλει ἀνηθῆ τὴν πρὸς τοῦτο ἀνάγκην Νόμου, ἢ τὴν ἀνάγκην διατάξεως δι' ἧς ἀνατίθεται ῥητῶς ἡ βαθμολογία εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διὰ τοῦτο ἐπρότεινε τὴν προσθήκην ταύτην, καθόσον ἄνευ ταύτης οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ναυτικοὶ θέλουσιν ὑπαχθῆ εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα ἐναντίον καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ αὐτοῦ τοῦ ὑπὲρ τῶν ἀγωνισαμένων πνεύματος τῆς Βουλῆς.

Ἀντέλεξεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου προέθετο τὸν προσδιορισμὸν τῶν καλουμένων εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν προσώπων. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα στρατιωτικῶν ἐκδουλεύσεων ἐπιρρίπτη νὰ γίνῃ διὰ πρωτοδοτήσεως γῆς εἰς αὐτούς· ὁ προσδιορισμὸς δὲ ὧν βαθμῶν τούτων, ὅτε συνέβαινε, ἀλλὰ κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἦτον ἀποκλειστικὸν τῆς Κυβερνήσεως δικαίωμα, πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τούτων ἐψηφίσθη τὸ Α ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου· αἱ ἐθνοσυνελεύσεις προβλέψασαι περί τε τῶν χερσαιοστρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν σωμάτων, ὡρισαν ἐπ' ἀμφοτέρων τὰ αὐτά, ἐπιτροπαὶ δὲ συσταθεῖσαι συνέταξαν τὰ μητρῶα αὐτῶν. Τούτων τινὲς ἐβαθμολόγησαν, ἄλλοι δ' ἀπελείφθησαν ἄνευ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ βαθμοῦ των, καὶ περὶ τούτων ῥητῶς ἡ Συνέλευσις ἐπροβλεψε ψηφισαμένη τὸ Ε ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ὁρίζει σύστασιν ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θέλουσιν οὗτοι ὑπαχθῆ.

Ἐπανέλαβεν ὁ προτείνας ὅτι οἱ ναυτικοὶ οὗτοι δὲν ὑπάγονται εἰς τὸ Ε ψήφισμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγονται μόνοι οἱ κατὰ τὰς μάχας πεσόντες ἢ πρὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀποθανόντες, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῶν ἐν τῷ Μητρῴῳ, αἱ ἐκδουλεύσεις τῶν ὁποίων μαθηματικῶς ἐβεβαιώθησαν, οὐδὲν ὑπάρχει κοινόν. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ε ψηφίσματος, θέλει ἐξελέγξει τὰς ἀπαιτήσεις ἐκείνων τῶν ὁποίων αἱ ἐκδουλεύσεις δὲν ἐβεβαιώθησαν εἰσέτι, ἐν ᾧ αἱ ἐκδουλεύσεις τῶν ναυτικῶν, περὶ ὧν ἤδη πρόκειται, ἀρκούντως ἐβεβαιώθησαν εἰς τὸ Μητρῶον, δὲν ὡρίσθη ὅμως ὁ ἀνήκων εἰς αὐτοὺς βαθμός· οὗτοι θέλουσιν ἀδικηθῆ ἂν ὑπαχθῶσιν εἰς τὸ Ε. ψήφισμα καὶ ἀποφασισθῆ νὰ περιμείνωσι τὴν σύστασιν τῆς

ὑπ' ἐκείνου ὁριζομένης ἐπιτροπῆς πρὸς ἀπολαυὴν τῶν δικαιωμάτων των.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἡ προτεινομένη προσθήκη οὐδὲν ἔχει κοινὸν μὲ τὸ 1ον ψήφισμα, τοῦ ὁποίου τὸ 1 ἄρθρον πραγματεύεται περὶ τῶν ἀγωνιστῶν τῶν ὁποίων ὡρίσθη ὁ βαθμός, ὡς ῥητῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τοῦ γράμματος αὐτοῦ καὶ τῆς λέξεως *προσδιορισθέντων*, τὸ δὲ 2 ἄρθρον ἐξήγησις ἁπλῆ εἶναι τοῦ πρώτου, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ λέξις *ἀποθανόντες* ἀναγομένη εἰς τὸ 1 ἄρθρον, ἀρκούντως παρ' ἐκείνου σαφηνίζεται. Ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ προτείναντος, ὁ στηριζόμενος εἰς τὴν ἐν τῷ Ι'. ψηφίσματι ἐν πληθυντικῷ λέξιν *Μητρῶα* δὲν δύναται νὰ ἀντικρούσῃ τὸ καλῶς ἐννοούμενον, διότι δι' ἐκείνων ἡ Συνέλευσις ἠννόει τὰ προσδιορίζοντα βαθμοὺς Μητρῶα, ὑποβαλοῦσα εἰς τὸ Ε'. ψήφισμα ἐκείνους τῶν ὁποίων δὲν ὡρίσθησαν εἰσέτι οἱ βαθμοί. Ἡ Συνέλευσις ἐπέβαλεν εἰς ἡμᾶς μόνον τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων τῆς ἐκτελέσεως τοῦ Ι'. ψηφίσματος, ἡμεῖς δὲ ἀποφαινόμενοι ὑπὲρ τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ βαθμοῦ τῶν ἀβαθμολογήτων θέλομεν ἀντιπράξει κατὰ τοῦ πνεύματος τῆς Συνελεύσεως.

Ἀντικρούων αὐτὸν ἄλλος εἶπεν ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ὅτι ἡ πρώτη ἐπιτροπὴ συνέταξε μητρῶον ἓν ἐξ 900 καὶ δεύτερον ἐξ 600· μεταξὺ τῶν δευτέρων τούτων κατεχώρισε τοὺς ἔχοντας ἐκδουλεύσεις καὶ διπλώματα, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἐνεργείᾳ εὑρεθέντας κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Βασιλέως· μεταξὺ τῶν 600 τούτων ὑπάρχουσιν 160 ἀρνηθέντες τὴν ἐθνικότητά των, ἄλλοι θανόντες, ἄλλοι μὴ εὑρεθέντες ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ τινες πολιτικοί. Ἡ Κυβέρνησις βαθμολογήσασα ὅλους τοὺς ἀρνηθέντας τὴν ἐθνικότητά των, ἐξηκολούθει νὰ δίδῃ τοὺς βαθμοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, τῶν δικαιωμάτων τῶν ὁποίων τὴν ἐξέλεγξιν ἀνέθηκεν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων αὐτῶν τῶν ἐξελεγχθεισῶν καὶ ἐγκριθεισῶν πραγματεύεται λοιπὸν τὸ Ι'. ψήφισμα, ἐνῷ τὸ Ε'. περὶ μόνων τῶν μήπω ἐξελεγχθεισῶν. Τὸ δικαίωμα τῆς βαθμολογίας αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθησαν μὲν αἱ ἐκδουλεύσεις δὲν ὡρίσθη δὲ ὁ εἰς ταύτας ἀνήκων βαθμός, ἀνήκει εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς αὐτὴν πρέπει νὰ ἀνατεθῇ ἤδη διὰ τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἄλλως, ἀρνούμενοι νὰ πραγματευθῶμεν καὶ περὶ τούτων ἤδη, θέλομεν φανῇ σκληροὶ καὶ θέλομεν ἀδικήσει ἀνθρώπους, οἵτινες ἐπίσης ὁμολογουμένως ἠγωνίσθησαν καὶ προσέφερον τὸ καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὸν ἀγῶνα.

Κατὰ τῆς προσθήκης παρετήρησεν ἄλλος ὅτι οἱ ἐν τοῖς Μητρώοις εἶναι ναυτικοί τε καὶ τῆς ξηρᾶς, τῶν ὁποίων αἱ ἐκδουλεύσεις δὲν

βεβαιωθεῖσαι ἀνεγνωρίσθησαν, μήπω δὲ λαβόντες τοὺς βαθμούς των ἀνηνέχθησαν πολλάκις εἰς τὴν Κυβέρνησιν ζητοῦντες αὐτούς, ἀλλὰ πάντοτε παρεπέμφθησαν εἰς τὴν διορισθησομένην κατὰ τὸ Ε'. ψήφισμα ἐπιτροπήν. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ὑπάγονται καὶ οἱ, περὶ ὧν ἤδη πρόκειται, ναυτικοί, καὶ αὐτὴ θέλει ἀπονείμει εἰς τοὺς ἀδικηθέντας καὶ ἀφαιρέσει παρὰ τῶν κακῶς λαβόντων τούς τε βαθμοὺς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἀμοιβήν.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι, ἂν καὶ σκοπὸς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου ἦτον ὁ προσδιορισμὸς τῶν ἐν τῷ 1ῳ ψηφίσματι κληρονόμων, ἐπειδὴ ὅμως ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς ῥήσεις τοῦ νόμου, τὸν ὁποῖον νομοθετικῶς ἐνεργεῖ, ἢ καὶ νὰ περιλάβῃ συμπληρωτικὰς εἰς αὐτὸν διατάξεις, διὰ τοῦτο ἤδη συζητοῦντες τὴν παραδοχὴν τῆς προσθήκης ταύτης ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν ἂν αὐτὴ δύναται νὰ τεθῇ ὡς συμπληρωτικὴ τοῦ νόμου διάταξις, χωρὶς νὰ ἀντίκειται εἰς αὐτόν. Ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις προέθετο διὰ τοῦ 1ου ψηφίσματος κατὰ προτίμησιν ὅλων τῶν ἄλλων νὰ ἀποκαταστήσῃ διὰ γῆς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ τούτων, διὰ δὲ τοῦ Ε'. ἀπεφήνατο ἐπὶ τῶν μήπω βεβαιωθεισῶν ἐκδουλεύσεων· εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο οἱ ναυτικοὶ οὗτοι δὲν ὑπάγονται, διότι αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτῶν εἰσὶ βεβαιωμέναι, ὑπάγονται δὲ ὡρισμένως εἰς τὸ 1ον ψήφισμα, διότι ἡ Συνέλευσις δὲν ἐδύνατο νὰ μὴ φροντίσῃ καὶ περὶ τῶν ἀγωνιστῶν τούτων, καὶ εἰς τὸ προοίμιον τούτου περιλαμβάνει καὶ τούτους. Εἰς τὸ Μητρῶον εἰσὶ βεβαιωμέναι αἱ ἐκδουλεύσεις αὐτῶν καὶ λείπεται ὁ προσδιορισμὸς τοῦ βαθμοῦ, τὸ ὀλιγώτερον δηλονότι, εἰς δὲ δὲ καὶ εἰς τούτους πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ὁ ἁρμόζων βαθμός, διὰ τοῦτο φρονῶ, ὅτι ἡ προταθεῖσα προσθήκη, τροπολογουμένη, θέλει ἐκπληρώσει τὸν σκοπὸν τοῦτον· ἀνέγνω δὲ αὐτὴν, ἔχουσαν οὕτω.

«Πρὸς πλήρη ἐκτέλεσιν τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ 1ου ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ παρόντος νόμου, ἀνατίθεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ προσδιορίσῃ ὅσον οὔπω καταλλήλως τοὺς ἀντιστοιχοῦντας βαθμοὺς εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, τῶν ὁποίων αἱ ἐκδουλεύσεις ἐξητάσθησαν μὲν καὶ κατεχωρίσθησαν εἰς τὰ διάφορα μητρῶα, ἀλλὰ δὲν προσδιορίσθησαν εἰσέτι οἱ βαθμοὶ των.»

Ἐπανέλαβεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἡ στρατιωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀγωνισθέντας ὅλους καὶ ἐκ τούτων καὶ τοὺς ναυτικοὺς αὐτούς, καταγραφέντας μὲ πλείονα τάξιν καὶ οὐδενὸς παραλειφθέντος. Ἐκ τούτων ἡ Κυβέρνησις ἐβαθμολό-

γησέ τινας, ἀπελείφθησαν δὲ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔπρεπε νὰ λάβωσιν ἧττονα βαθμὸν, μέχρι Σημαιοφόρου δηλονότι, καὶ ἡ εἰς τούτους δικαία τῶν βαθμῶν ἀπονομὴ ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν· οἱ μένοντες εἰς τὰ Μητρῶα δὲν ἀδικοῦνται, διότι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ὠφείλε νὰ βαθμολογήσῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον αὐτῶν, τοῦτο παρέλειψασα μέχρι τοῦδε ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα, δύναται νὰ τὸ κάμῃ καὶ ἤδη αὐτὴ, καὶ ὄχι ἡ Βουλὴ, κατὰ τὰς ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς πιστοποιησάσης μὲν τὰς ἐκδουλεύσεις αὐτῶν, μὴ βαθμολογησάσης δ' αὐτούς. Οὐδὲ διὰ τῆς ἐνοίας καὶ τοῦ γράμματος τῶν ψηφισμάτων, οὐδὲ διὰ προσθήκης συμπληρωτικοῦ ἄρθρου, δυνάμεθα νὰ διορθώσωμεν δεκαπενταετίας λάθη, ἀλλ' ὀφείλομεν νὰ ψηφίσωμεν μόνον τὰ πρόσωπα καὶ τὸν τρόπον τῆς διαδοχῆς, ἀφίνοντες τοὺς ἔχοντας δικαιώματα καὶ ἐγγεγραμμένους ἐν τοῖς Μητρώοις νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας μία μὲν εἶναι τὸ ἔργον, ἡ φρόνησις ὅμως καὶ ὁ πατριωτισμὸς θέλει ὑπερβῆ τὰς δυσκολίας ταύτας. Τοὺς ἀγωνιστὰς, τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ προσθήκη περιέλαβε τὸ Ε. ψήφισμα, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι δὲν περιλαμβάνει αὐτοὺς τοῦτο, προβλέπει ὅμως περὶ τούτων ὁ ἄγραφος ἐκεῖνος νόμος, ὅστις ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, νὰ μὴν ἀρνηθῶσι τὰ δι' αἵματος γραφέντα δικαιώματα αὐτῶν.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτήσθη, καὶ προκειμένου νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα, ὁ προτείνας τὴν προσθήκην Βουλευτὴς παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν, τὴν ὁποίαν εἷς τῶν μετ' αὐτὸν ἀγορευσάντων ἐπέφερεν. Ὁ Ἀντιπρόεδρος δ' ἔθεκε τὸ ζήτημα οὕτω, ἀπαραδέκτου καὶ ἡ Βουλὴ τὴν προταθεῖσαν προσθήκην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει ὑπέστη τροπολογίαν, καὶ διὰ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν γενομένης ψηφοφορίας, ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Π. Βάρβογλη, ἡ Βουλὴ ἀπέρριψεν αὐτὴν διὰ ψήφων 47 πρὸς 40, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν προταθεῖσαν προσθήκην παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Πετσῶν συγχωνευμένην μετὰ τῆς ἐπ' αὐτῆς τροπολογίας τοῦ τῆς Μαντινείας, ναὶ ἢ ὄχι ; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΨΗΦΑΣΑΝΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Θ. Γρίβας	Ο.	Μελ. Χατζῆ Μελέτη	ἀπών
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Ῥ Παναμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμᾶς	Ο.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπών	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Π. Παππατζώνης	Ο.
Δ. Τζάκρης	Ν.	Π. Καλαμαριώτης ἐν ἀδείᾳ	
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δαρειώτης	ἀπών
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Νικήτας Σταματελόπ.	ἀπών
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
		Ι. Φαρμάκης	Ο.
Δ. Καλλιγρονᾶς	Ο.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ο.	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἠρνήθη ψῆφον	Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Ἀκαπουσιάδης	Ο.	Σ. Μπαρότσης	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπών	Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπών
Γ. Κονδύλης	Ο.	Πικουλάκης	Ο.
Κ. Φασίτζας.	Ο.	Χ. Καπετανάκης	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ο.	Κ. Ζαρειςόπουλος	Ν.
Ι. Κρανιώτης	ἠρνήθη ψῆφον	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης ἐν ἀδείᾳ	
Δ. Ζῶτος.	Ν.	Κ. Τσερτίδης	Ν.
Νίκος Θέου	ἀπών	Δ. Κουμανιώτης	Ο.

Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρας Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	ἀπών
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάρος	Ν.
Κων. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπών
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	ἀπὼν
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κυρισκίδης	ἀπών
Σ. Πυγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀσθενὴς
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης.	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος.	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος.	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	ἀπών
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	ἀπών
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης.	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης.	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Στάϊκος	ἀπὼν
Χαντζίσκος	Ν.
Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	ἀπὼν
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ο
Ε. Ἀποστολίδης	Ο
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας	Ν.

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρ. 5, ὁρίζοντος ὡς ἑξῆς.

« Ἡ προικοδότησις θέλει χορηγηθῆ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα » Νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ § 2 τοῦ » ἀπὸ 1 Ἰαννουαρ. 1838 περὶ προικοδοτήσεως νόμου, συμπεριλαμ« βανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς τὸ πιστωτικὸν γραμμά« τιον. »

Ἐπροτάθη ὑπό τινος Βουλευτοῦ ἡ προσθήκη ὅρου, καθ' ὃν ἡ προικοδότησις νὰ δίδηται μόνον εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐγκατεστημένους καὶ ἐγκατασταθησομένους, διὰ τὸν λόγον ὅτι τοιουτοτρόπως θέλουσι προσέλθει ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος κάτοικοι, τῶν ὁποίων ὑπάρχει μεγίστη ἀνάγκη, καὶ ὅτι οἱ κληρονόμοι τῶν ἀγνώστων θέλουσιν ἀποκαταστηθῆ κύριοι τῶν γαιῶν, τὰς ὁποίας ἄλλως θέλουσι πωλήσει.

Ἡ πρότασις αὕτη ὑπ' οὐδενὸς ὑποστηριχθεῖσα ἀντεκρούσθη ὡς ἄδικος καὶ ἐναντία τῶν περὶ ἀμοιβῆς τῶν ἀγωνιστῶν ἀποφάσεων τοῦ ἔθνους, ὑποχρεώνουσα τοὺς κληρονόμους καὶ τὰς χήρας τῶν φιλελλήνων καὶ ἄλλων ἐγκατεστημένων ἄλλοθι ἀγωνιστῶν νὰ μεταβάλλωσι κατοικίαν, νὰ διασπῶσι συγγενικὰς καὶ ἄλλας σχέσεις διὰ τὴν ἀπόκτησιν μικρᾶς ἐκτάσεως γαιῶν, καὶ ἀπαρνουμένη τὴν πρὸς τοὺς παντοχοῦ φίλους τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην, ἐνῷ ὑπάρχουσι παραδείγματα καὶ ἄλλων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα πληρώνουσι διαρκῶς καὶ κατὰ διαδοχὴν μάλιστα συντάξεις πρὸς ὑπηκόους ἄλλων Ἐπικρατειῶν, συναγωνισθέντας ἢ ἄλλως συντελέσαντας εἰς κρισίμους ἐποχάς.

Ὁ προτείνας τὴν πρότασιν ἀπήντησεν ὅτι ἡ πρότασις εἶναι δικαία, ὅτι διὰ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς ἀποκαταστάσεως, ἐκτὸς τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς βελτιώσεως διὰ τῆς καλλιεργείας τῶν γαιῶν, θέλουσι προληφθῆ καὶ αἱ καταχρήσεις περὶ τὴν ταυτότητα τῶν κληρονόμων, αἵτινες θέλουσιν ἐπισυμβῆ ὡς πρὸς τοὺς ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας διαμένοντας διὰ τὸ μὴ ἀξιόπιστον τῶν περὶ ταύτης ἐγγράφων· ἐπρότεινε δὲ νὰ τεθῇ ἕτερος ὅρος, καθ' ὃν νὰ δίδηται τὸ γραμμάτιον, ὄχι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βαθμοῦ, τὸν ὁποῖον εἶχεν ὁ ἀποθανὼν κατὰ τὸν θάνατόν του διὰ προβιβασμῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰς τὰ Μητρῶα ὡρισμένου, διότι ἡ ἀμοιβὴ αὕτη δίδεται διὰ τὰς παλαιὰς ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐκδουλεύσεις.

Προσεβλήθη πάλιν ἡ περὶ ἐγκαταστάσεως τῶν κληρονόμων ἐντὸς τοῦ Κράτους πρότασις ὡς ἀπαρνουμένη τὰς ὑποσχεθείσας πρὸς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας συντελέσαντας ἀμοιβάς, καὶ ἀποδεικνύουσα τὸ ἔθνος ὡς παραγνωρίζον τὴν ὀφειλομένην εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος, ὅθεν καὶ ἂν προσῆλθον οὗτοι, ἐν ᾧ ἡ παραχώρησις τῶν ἀμοιβῶν τούτων καὶ πλειοτέρα εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται μᾶλλον πρὸς τοὺς ἀποκατεστημένους εἰς ἄλλα Κράτη αἵτινες, ἀπὸ καθαρὸν αἴσθημα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος κινούμενοι, προσέδραμον καὶ ὑπέστησαν ἀγῶνα, ἐξ οὗ οἱ σήμερον εἰς τὸ ἔθνος ἀποκατεστημένοι καὶ οἱ αὐτόχθονες ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐθνικὴν αὐτονομίαν, ἐν ᾧ ἐξ ἐκείνων οἱ πλεῖστοι ἐστερήνησαν καὶ συγγενεῖς καὶ περιουσίαν καὶ πατρίδα.

Ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου ὑποστηριχθείσης τῆς προτάσεως, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὸ ἄρθρον ὅπως εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως.

Ἀποπερατωθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐνεκρίθη ἀπὸ τὴν Βουλὴν νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ ψηφοφορηθῇ ἀμέσως τὸ σύνολον αὐτοῦ.

Εἰς δὲ τῶν γραμματέων ἀνέγνω αὐτὸ, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας ἀπεφασίσαμεν·

Α'. Τὸ δικαίωμα κληρονομίας εἰς τὴν προικοδότησιν τῶν εἰς τὰ μητρῶα προτεταγμένων διὰ πραγματικὸν βαθμὸν ἀξιωματικῶν καὶ ἀποβιωσάντων στρατιωτικῶν, χορηγεῖται μόνον εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ αὐτῶν κατ' ἴσην μερίδα, καὶ ἐν ἐλλείψει ὅλων τούτων, εἰς τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας ἐκείνων κατ' ἴσην ὁμοίως μερίδα.

Β'. Τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα δὲν ἐπεκτείνεται εἰς τὰς εἰς δεύτερον γάμον συνελθούσας χήρας.

Γ'. αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ, τὰ ὁποῖα ἤθελον λαμβάνει σύνταξίν τινα παρὰ τοῦ δημοσίου, δὲν δύνανται νὰ ἀπαιτήσωσι τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦτο, εἰμὴ ἐὰν παραιτήσωσι τὴν σύνταξιν.

Ἡ δοθεῖσα μέχρι τοῦδε σύνταξις, προικοδότησις ἢ ἀμοιβὴ συμψηφίζεται εἰς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Δ'. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν προτεταγμένων εἰς τὰ μητρῶα διὰ πραγματικὸν βαθμὸν, καὶ ἀποβιωσάντων ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπροικοδοτήτων στρατιωτικῶν ἔχουν ἐπίσης κατὰ τοὺς διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρὸ τοῦ διορισμοῦ των ἀποβιωσάντων τεθέντας εἰς τὸν παρόντα Νόμον κανόνας, τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα διὰ τὴν προικοδότησιν τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τοὺς ἀποβιώσαντας συζύγους καὶ πατέρας των, κατὰ τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον προσδιορίζουσι δι' αὐτοὺς τὰ μητρῶα.

Ε'. Ἡ προικοδότησις θέλει χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀναγνωριζομένους κληρονόμους, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ παραγράφου 2. τοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1838 περὶ προικοδοτήσεως Νόμου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ ἐτησίου μισθοῦ εἰς τὸ πιστωτικὸν γραμματίον.»

Καὶ γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ συνόλου, καθ' οὗ οὐδεὶς ἀντεῖπε, δι' ὀνοματικῆς κλήσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Ι. Καραγιαννοπούλου, ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου διὰ ψήφων 68 πρὸς

13 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν
ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Δ. Ὀρεινός.	Ν.	Ι Κλίμακας	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Σιλέστρος Στρανάκης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μ. Χατζ. Μελίτη ἐν ἀδείᾳ	
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Π. Βάρβογλης	Ο.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης ἠρνήθη ψῆφον	
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὼν	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ Α. Καΐρης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπόντες
Δ Τζέλεπης	Ν.	Π. Παππατζώνης	
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.	Π. Καλαμαριώτης ἐν ἀδείᾳ	
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης ἠρνήθη ψῆφον	
Ι Κωλέττης	ἀπόντες	Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπὼν
Α. Μεταξᾶς		Δ. Σακκελλαριάδης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Σ Βλάχος	ἠρνήθη ψῆφον	Κ. Βέϊκος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Α Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ο.	Γ. Κάνδιας	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπὼν	Σ Μπαρότζης	ἀπὼν
Δ. Τζινκουράκος	Ν.	Δ Μπιρμπίλης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Κ. Φασίλζας	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Κρανιδιώτης	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Ζώτος	ἠρνήθη ψῆφον	Α. Καλαμαγδάρτης ἐν ἀδείᾳ	
Νίκος Θέου	ἀπόντες	Κ. Τζερτίδης	Ο.
Α. Γουζιώδασης		Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Βλαχέτης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Κριστενίτης	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	ἀπὼν
Σ. Χ Στεφανόπουλος	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Μ. Σγουρὸς	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Ν. Δηλέντας	ἀπὼν	Γ. Δερνισιώτης	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Κ. Προβελέγγιος	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς,	ἀπὼν	Ν. Καλλέργης	Ο.

Ι. Ζάρκος	Ν	Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Α. Παππατζόρης	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλ. ἠρνήθη ψῆφον	
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Τομαρᾶς	Ο.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	ἀπόντες	Α. Κιζάνης	Ο.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἀπόντες	Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Κυριακίδης		Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἀπών
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Σταϊκος	Ν.
Κ. Θ Κολοκοτρώνης	Ν.	Δ. Νατζίσκος	Ν.
Δ. Πλακούτας	ἀπόντες	Γ. Γριζάνος	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀπόντες	Ι. Γαρβύκης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	ἀπόντες	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπόντες	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Σταματάρας	ἀπών
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.	Κ. Κανάρης	

Μετὰ ταῦτα, ἀναγγείλαντος τοῦ Προέδρου ὡς μέλη τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως, ἐκλεχθέντα παρὰ τῶν τμημάτων, τοὺς Κ. Κ. Ι. Ν Φλέσσαν Α. Δανόπουλον, Κ. Τσαρτείδην, Α. Σκαραμαγκᾶν, Σ. Παρθενόπουλον, καὶ Θ. Γρίβαν, προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν κατὰ τὸν Κανονισμόν· καὶ γενομένης μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν καὶ διαλογὴν τῶν ψήφων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ι. Καραγιανναπούλου καὶ Δ. Σακκελαριάδου, ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες, ὡς συμπληρωματικὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, οἱ Κ.Κ. Κ. Βεΐκος διὰ ψήφων 60, Δ. Κυριακίδης διὰ ψήφων 56, Δ. Μελετόπουλος διὰ ψήφων 48, καὶ Κ. Κολοκοτρώνης διὰ 39.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πληρωσεως ἡ ἀδείας νὰ ἐξακολουθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τὰς πληρωμὰς τῶν ἐξόδων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑποβληθέντος προϋπολογισμοῦ, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5. μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΕ'.

Τῆς 28 Μαΐου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 83 καὶ ἀπόντων 22, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτά, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Πρὸ τοῦ ἀντικειμένου δὲ τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἀδεία τῆς Βουλῆς, ὁ Βουλευτὴς Φθιώτιδος ἀνέγνω τὸ ἐξῆς νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον συνέταξεν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρ' αὐτοῦ δοθείσης, παραδεκτὴς γενομένης εἰς τὰ τμήματα καὶ ἐπομένως εἰς τὴν Βουλὴν ἀναγνωσθείσης, προτάσεως, ἀφορώσης τὴν διαιρεσιν καὶ διάθεσιν τῶν ἐθνικῶν βοσκημάτων. Ἔχει δὲ οὕτω·

ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ.

Ἐν γένει περὶ βοσκησίμων γαιῶν τοῦ Κράτους παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος.

Μέρος Α'.

« Ἄρθρ. 1. Οἱ πρὸς βοσκὴν τῶν τε χονδρικῶν καὶ μικρῶν ζώων χρήσιμοι ἐθνικοὶ τόποι τοῦ Βασιλείου ἐαρινοί, θερινοί, καὶ χειμερινοὶ θέλουν ἐνοικιάζεσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ τακτικῆς δημοπρασίας εἰς ὄρελος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου ταμείου.

Ἄρθρ. 2. Διὰ τοὺς κατοίκους ἑκάστου χωρίου εἰς τοῦ ὁποίου τὰ ὅρια ἐνυπάρχουσιν οἱ κατὰ τὸ ἀνωτέρω πρῶτον ἄρθρον βοσκήσιμοι τόποι, θέλει διαχωρισθῇ προηγουμένως ἀνάλογος περιφέρεια, ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς καὶ ὑποχρεώσεως πρὸς βοσκὴν τῶν τε χονδρικῶν καὶ μικρῶν ζώων τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 3. Ἐξαιροῦνται τῶν ὁρισμῶν τούτων οἱ ἰδιόκτητοι βοσκήσιμοι τόποι οἱ ἀνήκοντες εἰς ἰδιώτας καὶ κατεχόμενοι διὰ νομίμων τίτλων εἴτε μὴ, ἀρκεῖ ἡ κοινότης νὰ ὑπάγεται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν λεγομένων *Κεφαλαιοχωρίων*.

Μέρος Β'.

Ἄρθρ. 1. Ἡ περιφέρεια ἑκάστης κοινότητος ἢ χωρίου πρὸς χρῆσιν τῶν ζώων αὐτῶν θέλει προσδιορισθῇ ἀπὸ μίαν ἐπὶ τούτου

διορισθησομένην πενταμελῆ ἐπιτροπὴν συγκειμένην ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον Δήμαρχον, δύω ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου ἐκλεγομένους παρὰ τῶν ἰδίων κατοίκων, ἀπὸ ἕνα κτηνοτρόφον (ὡς πραγματογνώμονα) διοριζόμενον παρὰ τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2. Ἡ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνουσα εἰς τὸ χωρίον, θέλει προσδιορίσει τὰ ὅρια τῆς ἀνηκούσης περιφερείας ἀφοῦ προηγουμένως λάβει ὑπ' ὄψιν της τὸν πραγματικὸν ἀριθμὸν τῶν χοιδρικῶν καὶ μικρῶν ζώων τῶν παραθεριζόντων ἢ παραχειμαζόντων εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον, καθὼς καὶ τὴν χωρητικότητα τῶν βοσκησίμων γαιῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 3. Ἡ Ἐπιτροπὴ θέλει συντάξει ἐπὶ τούτου πρωτόκολλον διαγράφον ἀκριβῶς τὰ ὅρια τῶν περιφερειῶν καθὼς καὶ τὰ ὅρια τῶν περισσευουσῶν βοσκησίμων γαιῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἐνοικιάσεως· τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θέλει γραφῆ τριπλοῦν· ἓν μὲν ἴσον θέλει κατατεθῆ εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ ἀνήκοντος δήμου, ἕτερον δὲ εἰς τὰ τοῦ Νομαρχικοῦ Συμβουλίου, καὶ τὸ τρίτον εἰς τὰ τοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 4. Κατὰ διαετίαν θέλουσιν ἀναθεωρεῖσθαι τὰ ὅρια τῆς περιφερείας ἑκάστης κοινότητος ἀπὸ μίαν ταιαύτην ἐπιτροπὴν καὶ θέλουσι γίνεσθαι αἱ δέουσαι προσθαφαιρέσεις.

Ἄρθρ. 5. Ἐὰν κάτοικος κοινότητος τινὸς ἢ χωρίου οἰκειοποιηθῆ ψευδῶς ποίμνια ξένα καὶ τοποθετήσῃ αὐτὰ ἐντὸς τῆς προδιορισθείσης περιφερείας διὰ τὰ ζῶα τῶν κατοίκων ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ἰδιοτελείας τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον (ἐπιβαλλόμενον ἀπὸ τὸν ἀρμόδιον πταισματοδίκην), τριῶν δραχ. διὰ πᾶσαν κεφαλὴν μεγάλου ζώου, καὶ δύω δραχ. δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν τοιούτων θετηθέντων.

Μέρος Γ'.

Ἄρθρ. 1. Οἱ βοσκήσιμοι τόποι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς κοινότητας ἢ χωρία, καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ πρώτου μέρους τοῦ παρόντος Νόμου, θέλουσιν ὑπαχθῆ ὡσαύτως εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1. 2. 3. 4. καὶ 5. τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν ἀναγκαίων περιφερειῶν διὰ τὰ ζῶα τῶν κατοίκων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν διαθεσίμων βοσκησίμων γαιῶν.

Ἄρθρ. 2. Τὸ περισσεῦμα τούτων τὸ ὁποῖον θέλει ἐκκαθαρισθῆ διὰ διακεκριμένων ἐπίσης ὁρίων θέλει ἐνοικιάζεσθαι. Τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως προερχόμενον εἰσόδημα θέλει λογίζεσθαι, τὰ μὲν

δύο τρίτα αὐτοῦ εἰς ὄφελος τῆς κοινότητος ἢ τοῦ χωρίου τῶν ἐνοικιαζομένων βοσκησίμων τόπων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τρίτον εἰς ὄφελος τοῦ Δημοτικοῦ Ταμείου τοῦ ἀρμοδίου δήμου.

Ἄρθρ. 3. Ἡ διάθεσις τῶν ἐκ τούτων εἰσοδημάτων μιᾶς κοινότητος ἢ χωρίου θέλει γίνεσθαι πρὸς κοινὸν ὄφελος εἰς ἔργα ἀγαθὰ τοῦ τόπου· τὰ τοιαῦτα ἔξοδα δὲν θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι εἰμὴ ἐκ προηγουμένης ἀποφάσεως γραπτῆς ὅλων τῶν κατοίκων, συνερχομένων εἰς ἕν, ἢ τῶν πλειοτέρων· ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν Πάρεδρον καὶ τὸν Ἱερέα τοῦ χωρίου θέλουσι παρουσιάζει οἱ ἐπὶ τούτου διορισθησόμενοι εἰς τὸν Δήμαρχον ὅστις θέλει τὸ πέμπει διὰ τοῦ προσήκοντος ἐντάλματος πρὸς τὸν δημοτικὸν εἰσπράκτορα ἵνα λαμβάνωσιν ἐκ τοῦ δημοτικοῦ Ταμείου τὰ δύω τρίτα τῶν εἰς λογαριασμὸν τῆς κοινότητος εἰσπραχθησομένων εἰσοδημάτων, καὶ τὰ ἐξοδεύσωσιν ὅπως ἡ κοινότης προαποφάσισεν.

Μέρος Δ'.

Ἄρθρ. 1. Ἡ ἐνοικίασις τόσων τῶν ὅλως ἐθνικῶν βοσκησίμων τοπων, καθὼς καὶ τοῦ περισσεύματος τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κοινότητας ἢ χωρία θέλει ἐνεργεῖσθαι τῶν μὲν πρώτων ἀπὸ τὴν Διοικητικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαρχίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν αὐτῆς, τῶν δὲ δευτέρων ἀπὸ τὸν Δήμαρχον, τὸν Πάρεδρον τοῦ ἀρμοδίου χωρίου, ἢ κοινότητος, καὶ τὸν Πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἀνήκοντος δήμου, συμφώνως μὲ τοὺς περὶ ἐνοικιάσεως ἐπὶ δημοπρασίας τύπους κατὰ δύω ἐποχὰς τοῦ ἔτους, διὰ μὲν τὰς θερινὰς βοσκὰς τὴν 15 Ἀπριλλίου, διὰ δὲ τὰς χειμερινὰς τὴν 15 Σεπτεμβρίου, δὲν συγχωρεῖται ὅμως ἕνωσις πολλῶν ὁμοῦ βοσκησίμων τόπων.

Ἄρθρ. 2. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐνοικίων θέλει γίνεσθαι εἰς δύω ἴσας δόσεις τῶν μὲν θερινῶν τὴν 15 Ἰουνίου καὶ 20 Ἰουλίου, τῶν δὲ χειμερινῶν τὴν 15 Νοεμβρίου καὶ 25 Ἀπριλλίου.

Ἄρθρ. 3. Ὁ παρὼν Νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τὴν ά. Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1846, κατὰ δὲ τὸ τρέχον ἔτος οἱ ἀρμόδιοι ὑπάλληλοι θέλουσιν ἐργασθῆ ἀμέσως μετὰ τὴν κύρωσιν καὶ δημοσίευσιν αὐτοῦ προκαταρκτικῶς εἰς τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 4. Τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν θέλουσιν ἐνεργήσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον καθόσον εἰς ἕκαστον ἀνήκει.

Ἀθῆναι, τὴν 27 Μαΐου 1845.»

Ἀπεφασίσθη δὲ νὰ ἀναπτυχθῇ αὕτη κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Βουλῆς μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσει, νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν Βουλευτὴν Ἀργολίδος Κ. Δ. Τσόκρην τριακονθήμερος ἀπουσίας ἄδεια, λόγῳ θεραπείας τῆς πασχούσης ὑγείας του.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀδείας νὰ ἐξακολουθῇ τὸ Ὑπουργεῖον τὰς πληρωμὰς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ εἰσαχθέντος εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμοῦ, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπενεγκούσης τροπολογίαν εἰς αὐτό.

Ἀνεγνώσθησαν ὑπό τινος τῶν Γραμματέων, τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

« Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν ἐξακολουθεῖ νὰ ἐνεργῶσι μετὰ προη-
» γουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λο-
» γιστικὰς διατυπώσεις τὴν πληρωμὴν τῶν μηνιαίων ἐξόδων
» τοῦ Κράτους, ἐπὶ τῇ βάσει καὶ εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβλη-
» θέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ
» ἐνεστῶτος ἔτους μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ περὶ αὐτοῦ Νόμου »·

καὶ ἡ τροπολογία τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσα οὕτως·

« Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ μηνιαῖα ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἀπριλλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου τ. ἔ. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν. »

Ἐπὶ τῆς τροπολογίας ταύτης ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι ἡ τροπολογία τῆς Ἐπιτροπῆς οὔτε διαφέρει πολὺ τοῦ νομοσχεδίου, εἰμὴ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς χορηγουμένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀδείας, οὔτε ἐξασφαλίζει πλειότερον τοῦ νομοσχεδίου τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, διότι καὶ τὸ νομοσχέδιον καὶ ἡ τροπολογία θέτουν ὡς βάσιν τῆς χορηγουμένης ἀδείας τὸν εἰσαχθέντα εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, ὅστις συνετάχθη ὑπὸ τὰς δυνατὰς οἰκονομίας, ὅσας ἐπροβλέφθησαν ἀπὸ τὰ περὶ τούτων νομοσχέδια, καὶ περιλαμβάνει τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἔξοδα· Ὅτι τῆς παρατηρήσεις ταύτας ἐθεώρησεν ἀναγκαίας διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐβάδισεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν οἰκονομιῶν· Ὅτι ἡ αὐχὴ τοῦ

Ὑπουργείου εἶναι νὰ μὴ γείνῃ δεκτὴ ἡ τροπολογία, ἥτις οὐδεμίαν ἄλλην διαφορὰν ἐκτὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος περιέχει, ἐπιφερομένη ἄνευ τινὸς λόγου κατὰ τοῦ εἰσαχθέντος νομοσχεδίου. Ἐπὶ δὲ τῆς περιεχομένης εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς παρατηρήσεως, δι' ἧς συνιστᾶται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἄρρηκτος πλέον πραγματοποίησις ἀπὸ πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς Ἰουνίου τῆς ἐπιθυμητῆς οἰκονομίας καὶ ἐλαττώσεως εἴς τε τὰ πρόσωπα καὶ πράγματα, ἐπέφερεν, ὅτι ἡ παρατήρησις αὕτη τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Ὑπουργείου πρὸς πραγματοποίησιν τῶν δυνατῶν διά τε τῆς ἐλαττώσεως τῶν μισθοδοσιῶν καὶ τῶν προσώπων οἰκονομιῶν, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ ἀντικαταστάσεις ἐλλειπόντων, καὶ ἀπὸ τὸν Νόμον προβλεπομένων ὑπαλλήλων, δὲν ἐνήργησε, καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς δυσκολίας τὰς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν παραιτήσεις ἄλλων ἐδέχθη· ὅτι ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ πράξῃ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν οἰκονομιῶν τὸ ἐνήργησεν, ἀναμένον τὴν ἐπιψήφισιν τῶν ὀργανικῶν νομοσχεδίων διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν αὐτῶν.

Ἀντιπαρετήρησεν εἰς ἓν τῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ διὰ τῆς παρατηρήσεως ἐκείνης οὐδὲν ἄλλο ἐνόησεν, εἰμὴ μόνον ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο καὶ πρὸ τῆς κατακυρώσεως τῶν ὀργανικῶν Νομοσχεδίων νὰ ἐπιφέρῃ τὰς οἰκονομίας σύμφωνα μὲ ἃς ἐδεδείκνυεν παρ' αὐτοῦ αὐθορμήτως ὑποσχέσεις κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπουργείων νομοσχεδίων, διότι ἦτο δυνατὸν καὶ ἐθεώρησε μάλιστα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀναγκαῖον, ἐὰν τὸ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ὑπάρχον δυνάμει πρατικτερινῶν Διαταγμάτων προσωπικὸν περισσεύῃ, νὰ ἐπανεχθῇ ἡ ἀπαιτουμένη ἐλάττωσις κατὰ τὸν προϋπολογισμόν, ὅστις φέρων τὸ κῦρος Νόμου πρέπει νὰ κατισχύσῃ τῶν Διαταγμάτων, καὶ οὕτω τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρῃ ἐλαττώσεις κατὰ τὰς ὑποσχέσεις του καὶ εἰς τὰς μισθοδοσίας καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν καὶ μάλιστα τὸ ἐπιβοηθητικόν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἡ παρατήρησις ἐκείνη τῆς Ἐπιτροπῆς, οὐδόλως προσβάλλουσα, εἶναι ἔκφρασις τῆς εὐχῆς τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν οἰκονομιῶν, σύμφωνος μὲ τὴν ἐντολὴν καὶ τὰ καθήκοντά της.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν, ὅτι ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ ὑπαλλήλους πρὸ τοσούτου χρόνου ὑπηρετοῦντας τὸ Κράτος τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέσα, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ κατ' αὐτῶν τὸ Ὑπουργεῖον παῦσιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, δὲν ἐθεώρησε κατάλληλον τὸ Ὑπουργεῖον νὰ πράξῃ ταῦτα, εἰμὴ ὅταν

κατακυρωθῶσι τὰ ὀργανικὰ Νομοσχέδια, ἐφ' ὧν θέλει στηρίξει τὴν μεταρρύθμισιν, διὰ νὰ μὴν ἀναδ χθῇ ἀπὸ τοῦδε καὶ ἄνευ Νόμου τὸ βάρος τῆς ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαλύσεως παλαιῶν ὑπαλλήλων, καθόσον μάλιστα κατὰ τὸν ὑπάρχοντα ὀργανισμὸν ἕκαστος Ὑπουργὸς θεωρεῖ ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας τὸ ὑπάρχον προσωπικόν· ὅτι περίσσευμα τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων καὶ κατὰ τὰ νέα ὀργανικὰ Νομοσχέδια δὲν εἶναι τόσον, οὔτε τὸ ἐπιβοηθητικὸν προσωπικὸν τόσης παλαιᾶς μισθοδοσίας, ὥστε νὰ γίνεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ παρατήρησις ὅτι παραμελεῖ τὴν πραγματοποίησιν οἰκονομιῶν, τὰς ὁποίας ἠδύνατο νὰ κάμῃ· καὶ ὅτι ὡς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον μάλιστα τῶν Οἰκονομικῶν ἡ ἰδέα τῆς οἰκονομίας προέβη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς ἀμφιβάλλει, ἂν αἱ γενόμεναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐλαττώσεις εἶναι ἀνάλογοι τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀνταπήντησεν ὁ προλαλήσας, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν ὀργανικῶν Νομοσχεδίων διεβεβαίωσεν ὅτι δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας καὶ μὲ ὀλιγώτερον προσωπικόν, καθὼς ἐπὶ παραδείγματι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὸ ὑπάρχον σύστημα παρέστησεν ὅτι εἶχεν ὑπαλλήλους ὑπὲρ τοὺς ἐξήκοντα σταθεροὺς καὶ ἐκ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ἀλλ' οὗτοι περιωρίσθησαν τῇ συναινέσει τοῦ Ὑπουργείου εἰς τριάκοντα τέσσαρας μόνον καὶ ἄνευ βοηθητικοῦ· ἐπίσης τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν εἶχεν ὑπὲρ τοὺς τριάκοντα, περιορισθέντας εἰς εἴκοσι τέσσαρας μόνον, καὶ οὕτω καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ Ὑπουργεῖα· καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ταύτην ἐδύνατο ἄνευ τινὸς βλάβης καὶ δυσκολίας νὰ πραγματοποιήσῃ, καθόσον ἡ ψήφισις τῶν ὀργανικῶν Νόμων δύναται νὰ παραταθῇ διὰ πολὺν ἔτι χρόνον· ὅτι διὰ τῆς παρατηρήσεως ἐκείνης ἀπαλλάττεται ἤδη τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ βάρους τῆς διὰ παύσεων ἐλαττώσεως, διότι ἡ Βουλὴ ἀναδεχομένη δι' αὐτῆς τὴν εὐθύνην, ἐνισχύει τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῶν οἰκονομιῶν, καὶ ὅτι περίσσευμα ἀρκετὸν εἰς τὸ ὑπάρχον προσωπικὸν τῶν Ὑπουργείων ὑπάρχει καὶ μάλιστα τὸ ἐπιβοηθητικόν· ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν προστέθη νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν ἄρτον οὐδενός, ἀλλ' ἐπεψήφισεν ἐπὶ ἐλαττώσεων προβληθεισῶν παρὰ τοῦ ἰδίου Ὑπουργείου.

Ἐνταῦθα ἐζητήθη ἐξήγησις παρά τινος βουλευτοῦ, ἐὰν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς παρατηρήσεως ἐκείνης ἐννοῇ νὰ ἐπέλθῃ ἡ οἰκονομία καὶ ἐπὶ τοῦ κλάδου τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν καθηγητῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων

γενομένης ἀπό τινος ἤδη χρόνου τὸ ἀντικείμενον τῆς δημοσιογραφίας.

Ἀπήντησε δὲ εἰς τὴν ἐρώτησιν ἓν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὅτι ἡ ἔννοια τῆς Ἐπιτροπῆς ἦτον, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο καὶ πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν οἰκονομιῶν καὶ βελτίωσιν κατὰ τὰ περὶ τούτων εἰσαχθέντα Νομοσχέδια· ὅτι ὡς πρὸς τὰς μισθοδοσίας, ἐπειδὴ κατ' αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἐτέθη ὡς ἀνώτερον ποσὸν μισθοδοσίας, ἐκτὸς τῆς τῶν Ὑπουργῶν, ἡ ἐκ 500 δραχμῶν ἀντιμισθία τῶν Γερουσιαστῶν, τὸ Ὑπουργεῖον ἔπρεπε νὰ ἐπιφέρῃ ἐκπτώσεις τῶν εἰς τὰς μεγαλητέρας τῶν 500 δραχμῶν μισθοδοσίας καὶ εἰς τὰς μικροτέρας ἀναλόγως τῶν θέσεων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ μάλιστα τὰς ἐλαττώσεις ταύτας ἀνέμενε νὰ ἴδῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ὡς πρὸς τὰς μισθοδοσίας τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων· ὅτι ὡς πρὸς τὸν κλάδον τῆς ἐκπαιδεύσεως ἡ Ἐπιτροπὴ, εὐχομένη νὰ ἴδῃ τοὺς Καθηγητὰς τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων μᾶλλον καρποφόρους καὶ ἐπιμελεστέρους, δὲν ἐννόησε ποτὲ νὰ ἐκφράσῃ τι κατὰ τῶν μέσων τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς ταῦτα ἕτερος βουλευτὴς, ἀποδεχόμενος τὰς περὶ ἐλαττώσεως τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ἀνωτέρων δικαστικῶν ὑπαλλήλων παρατηρήσεις τοῦ προλαλήσαντος, προσέθηκεν, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἀρείου Πάγου εἶναι ἀνάλογον καὶ μάλιστα ἀναγκαῖον κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς δικαστικῆς ὑπηρεσίας, καὶ οὐδεμία ἐλάττωσις τοῦ προσωπικοῦ δύναται νὰ γείνῃ ἄνευ βλάβης τῆς ὑπηρεσίας· ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν ἡ Βουλὴ δὲν ἐννοεῖ οὐδεμίαν ἐλάττωσιν, ἥτις ἤθελεν ἐπιφέρει βλάβην εἰς τὰ ἀπαιτούμενα καθ' ὅλους αὐτῆς τοὺς κλάδους μέσα.

Μετὰ ταῦτα ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὸ ζήτημα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου οὕτω « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; » καὶ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Εὐστ. Οἰκονομοπούλου, καὶ Εὐστρ. Παρίση, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν, κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

« Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐξακολουθήσεως τῶν πληρωμῶν, Ναὶ ἢ Ὄχι ;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.
Δ. Ὀρεινός	N.
Γ. Λογιωτατίδης	N.
Θ. Γρίβας	ἀπών
N. Μαυρομμάτης	N.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ Γουλιμῆς	N.
Π. Δ. Καμπάνης	N.
Μ. Α. Καΐρης	N.
Δ. Τζόκρης	ἀπών
Α. Σ. Δανόπουλος	N.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι· Κωλέττης	ἀπών
Α. Μεταξᾶς	ἠρνήθη ψῆφον
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Σ. Βλάχος	N.
Π· Ῥάγκος	N.
Ι. Καραγιαννόπουλος	N.
Α. Γεωργαντᾶς	N.
Λ. Λαπουσιάδης	ἀπών
Τζανετάκης Γρηγοράκης	N.
Δ. Τζιγκουράκος	N.
Γ. Κονόϋλης	N.
Κ. Φασίτζας	N.
Ι. Χαραμῆς	N.
Ι. Κρανίδης	ἀπών
Ι. Γιολδάσης	ἀσθενῆς
Δ. Ζῶτος	N.
Νῖκος Θέου	N.
Α. Γουζούασης	N
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	N.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	N.
Σλιβέστρος Στεφανάκης	N.
N. Δελέντας	N.
Θ. Μαρκεζίνης	N.
Α. Γ. Τζάνος	N.
Κ. Χατζῆ Παναγιώτου	N.
Ἐμμ. Τσοῦχλος	ἀπών
Μ. Πρωτοπαπᾶς	N.
Γ. Δερνιτσώτης	N.
Κ. Τ. Σαντᾶς	N.
Μελίτης Χατζῆ Μελίτη	N.
Π. Βάρδογλης	N.
Ρ. Παλαμίδης	N.
Γ. Ῥιβελιώτης	N.
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Π. Παππατζώνης	N.
Π. Καλαμαριώτης	N.
Π. Δαρειώτης	N.
Νικήτας Σταματελόπουλος	N.
Δ. Σακελλαριάδης	N.
Ι. Φαρμάκης	N.
Κ. Βέικος	N.
Μ. Ἰατρὸς	N.
Ἰω. Εὐσταθίου	N.
Φ. Κρ. Μαῦρος	N.
Γ. Κάνδυας	N.
Σ. Μπαρότζης	N.
Δ. Μπιρμπίλης	N.
Α· Μαυρομιχάλης	ἀπών
Πικιωλάκης	N.
Χ. Κυπετανάκης	N.
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	N.
Α. Καλαμογδάρτης	N.
Κ. Τζερτίδης	N.
Δ. Κουμανιώτης	N.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπόντες
Α. Μερκόπουλος	ἀπόντες
Παππαιώαννης Τζαμάλας	N.
Μ Γ. Σχινᾶς	N.
Γ. Μπάστας	N.
Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Κ. Ἀντωνιάδης	N.
Κ. Προβιλέγιος	N.
Ι. Ταπαράκης	N.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	N.
Διομίδης Κυριακοῦ	N.
N. Καλλέργης	N.
Σταμάτιος Δάρρας	N.
Εὐστρ. Σκεραμαγκᾶς	ἀπών

Ι. Ζάρκος	N.
Ι. N. Φλέσας	N.
Π Ι. Κυριακὸς	N.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	N.
Α. Νοταρᾶς	N
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	N.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	N.
Δ. Κυριακίδης	N.
Σ. Πάγκαλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Δ. Πλαπούτας	N.
Κ. Δελιγιάννης	N.
N. Μπούκουρας	N.
N. Καρφωτάκης	N.
Σ. Παρθενόπουλος	N.
Π. Βαρδιτζιώτης	N.
Γ. Φιγγαρᾶς	N.
Α. Παππατζώρης	N.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπών
Τομαρᾶς	N.
Α Κιζάνης	N.
Δ. Δράσος	N.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	N.
Στάϊκος	N.
Δ. Χανιζίσκος	N.
Γ. Γριζάνος	N.
Ι. Γαρδίκης	ἀπών
N. Κριεζώτης	N.
Ι Οἰκονόμου	N.
Ε. Ἀποστολίδης	N.
Σταματάρας	N.
Κανάρης	ἀπών

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἐφ' οὗ παρεδέχθη ἡ πρόταοίς τινος βουλευτοῦ ὅτι ἡ λέξις *μηνιαῖα* ὡς πλεοναζουσα εἶναι περιττὴ καὶ πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ.

Ψηφοφορηθὲν ἀκολούθως τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως ἐγένετο παραδεκτόν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν γενομένην ἀφαίρεσιν τῆς λέξεως *μηνιαῖα*, ἔχον οὕτως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΗ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως, καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἀπριλλίου, Μαΐου καὶ Ἰουνίου τ. ἔ. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Μαΐου 1845.»

καὶ γενομένης ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ συνόλου κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Δ. Κυριακίδη καὶ Β. Δημητρακοπούλου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεὶ κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως, ὡς ἀνεγνώσθη, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	ἀσθενὴς
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Μελέτης Χ. Μελέτη	ἀπὼν
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βαρδογλῆς	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Π. Παπατσώνης	ἀπὼν
Δ. Τζόκρης	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπὼν	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Α. Μεταξᾶς	ἠρνήθη ψῆφον	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ἰω. Εὐστρατίου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	ἀπὼν	Σ. Μπαρούτζης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπὼν	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Γ. Κονδύλης	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπὼν	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανίδης	ἀπὼν	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	ἀσθενὴς	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Ν. Θέου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπὼν
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Παπ. Κώστας Τζαμάλας	ἀπὼν
Ι. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Σ. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.

Ι. Κλίμακας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σπεράντσας Στεφανάκης	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Π. Θεοδωρίου	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Κώνστας Χ. Παναγιώτου	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ἐμ. Χ. Τσεβχλος	ἀπὼν	Ν. Καλλέργης	Ν.
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν	Εὐτρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Α. Παππατζόρης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Τομαρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Δ Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	Ν.	Εὐς. Μ. Παρίσης	ἀπὼν
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Ι. Στάϊκος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Θ. Καλοκοτρώνης	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	ἀπὼν
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Κανάρης	ἀπὼν
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Σταματάρας	Ν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτω.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς βασιλικῆς χορηγήσεως Ἐπιτροπή,

« Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 28 Μαΐου 1845, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ μνησθὲν Νομοσχέδιον ὁρίζον τὴν ἐτησίαν βασιλικὴν χορήγησιν εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Παρατηροῦσα ὅτι ἡ πρότασις αὕτη εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ Συντάγματος, καὶ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ μνησθεῖσα ποσότης εἶναι ἐπαρκὴς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Βασιλείας, ἐγκρίνει

καὶ συνιστᾷ τὴν παραδοχὴν τοῦ προτεινομένου Νομοσχεδίου καθ' ὁλοκληρίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Μαΐου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ῥ. Παλαμίδης, Α. Σ. Δανόπουλος, Κ. Βέικος,
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης, Ε. Σκαραμαγκᾶς, Κ. Τσερτίδης,
Δημ. Μελετόπουλος, Θ. Γρίβας,
Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Κυριακίδης.»

Μετὰ ταῦτα ὁ βουλευτὴς Γόρτυνος ἀνέγνω τὴν πρότασιν τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ εἶχε καταθῆ εἰς τὸ Προεδρεῖον καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας πολλὰ τῶν τμημάτων ἀπεφήναντο, ἔχουσαν οὕτως.

Ἄρθρ. 1. « Βουλευταὶ εἰς στρατιωτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες, καὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν ἢ ὁποιανδήποτε αὔξησιν μισθοῦ, παύουσιν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ δὲν ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ εἰμὴ ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου. »

Συστὰς τὴν παραδοχὴν αὐτῆς ὡς σύμφωνον μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς πηγὰς τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος, πρὸς διατήρησιν τῆς ἀντιπροσωπικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων καὶ ἐνδεχομένων καταχρήσεων, ἀνέθηκε τὴν περαιτέρω αὐτῆς ἀνάπτυξιν ἐνεκα τῆς ἀσθενοῦς καταστάσεως τῆς ὑγείας του εἰς τὸν βουλευτὴν Σύρου, μεθ' οὗ συνεννοηθεὶς πρότερον ὡς πρὸς τοὺς λόγους τῆς ἀναπτύξεως εὑρέθη σύμφωνος εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἄρθρου ἑρμηνείαν.

Ὁ Βουλευτὴς δ' οὗτος ἀνέπτυξε τὴν πρότασιν διὰ τῶν ἑξῆς· τὸ ἀντικείμενον τῆς προτάσεως ταύτης ἀφορᾷ ὄχι σύνηθες τὴν Νομοθετικὴν Ἐξουσίαν ἀντικείμενον, ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ· Συνταγματικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς ἐθνικῆς θελήσεως διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἥτις μετατίθεται διὰ τῆς συγκαταθέσεως τῶν δύο ἄλλων Νομοθετικῶν Σωμάτων εἰς Νόμον· διὰ νὰ ἐκφρασθῇ ὅμως αὕτη ἀπαιτεῖται νὰ ἀποκρουσθῇ πᾶσα ἐπέμβασις τῆς συνειδήσεως τῶν ἐκλογέων καὶ αὐτῶν τῶν ἀντιπροσώπων, καὶ νὰ μὴν ἐζητεῖτο τοῦτο διὰ τῶν ἐμπιστευθέντων αὐτῇ μέσων ἡ Νομοθετικὴ Ἐξουσία· ὅταν τὸ Σύνταγμα δὲν ἀποκρούῃ πᾶσαν τοιαύτην προφυγὴν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας καταντᾷ ψεῦδος, καὶ ἀποκαθιστᾷ τὴν Κυβέρνησιν ὁποίαν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ὥρισεν αὐτήν, δηλονότι Κυβέρνησιν δολοπλοκίας καὶ ἀπάτης· τὸ πολιτικὸν ἡμῶν Σύνταγμα καὶ περὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ἀντικειμένου προϋνόησεν, ἔθηκεν ὅμως ἀρχὴν περὶ τούτου, τῆς

ὁποίας ἡ περαιτέρω ἑρμηνεία καὶ ἀνάπτυξις ἀπόκειται εἰς τὰ Νομοθετικὰ σώματα· καὶ περὶ μὲν τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν προβλέπει τὸ οἰκεῖον τοῦ Συντάγματος ἄρθρον, ἀποτεθέντων τῶν περαιτέρω εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς αὐτῶν Νόμον, διὰ δὲ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐπ' ῥοιῶν τῆς Νομοθετικῆς Ἐξουσίας ἐπὶ τῶν ἀντιπροσώπων προβλέπει τὸ ἄρθρον 64 τοῦ Συντάγματος, ἀφιν μὲν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διορίζῃ ὑπαλλήλους καὶ ἐκ τῶν Βουλευτῶν, διατάξαν δὲ, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διὰ τούτου ἐπιῤῥοίας, τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς τοῦ διορισθέντος· ἡ πρότασις αὕτη ἀφῆκε κυρίως εἰς τὴν Βουλὴν, ἥτις εἶναι ἡ προστάτις τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ περαιτέρω ταύτης ἀνάπτυξις· διὰ τῆς διατάξεως ταύτης προλαμβάνεται πᾶσα καταδολίευσις τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, χωρὶς ποσῶς νὰ προσβάλληται ἡ Ἐξουσία, διότι ἐθεώρησε μὲν ἱερὸν τὸ δικαίωμα αὐτῆς νὰ διορίζῃ καὶ ἐκ τῶν Βουλευτῶν ὑπαλλήλους, καθόσον εἶναι ἀνάγκη εἰς τὰς Συνταγματικὰς Κυβερνήσεις καὶ οἱ ὑπάλληλοι τούτων νὰ ἀπολαύωσι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ λαοῦ, ὃ ἀ τὸν φοβοῦν ὅμως τῆς πρὸς βλάβην τῶν ἐντολέων του δολιεύσεως διὰ τούτου τῆς συνειδήσεως τοῦ διοριζομένου, ἀπῄτησε νέαν ἐκλογὴν, διὰ νὰ καταφανῇ ἂν ὁ λαὸς ἐμπιστεύηται εἰσέτι τὴν ἐντολήν του εἰς αὐτόν· ἡ πρότασις αὕτη ἔτι καὶ δι' ἄλλων λογον εἶναι ἀναγκαία καὶ ὀρθὴ, διότι κατὰ τὸ Σύνταγμα οἱ Βουλευται ἀντιπροσωπεύουσιν ἐπὶ τριετίᾳ τὰς ἐπαρχίας αὐτῶν, κατὰ ταύτην δὲ ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν ἐπὶ τῶν πράξεών της κρίσιν τοῦ λαοῦ, ἥτις καταναλίσκεται ἀκρούντως διὰ τῶν γενομένων νέων ἐκλογῶν τῶν προβιβαζομένων ἢ διοριζομένων Βουλευτῶν· ἡ πρότασις αὕτη ἂν θεωρηθῇ εἰς τὴν κυρίαν συζήτησιν ὡς Νόμος ἑρμηνευτικὸς θέλει ἔχει ὀπισθενεργὸν δύναμιν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς κυρώσεως τοῦ Συντάγματος, τοῦ ὁποίου τὸ 64 ἄρθρον ἑρμηνεύει, ἄλλως ἂν θεωρηθῇ νέος ἀνεξάρτητος ἐκείνου Νόμος θέλει φέρει τὴν ἰσχὺν ἀπὸ τῆς ψηφίσεως αὐτοῦ.

Τὴν πρότασιν ταύτην ὑποστηριξάντων καὶ πολλῶν ἄλλων, ἡ Βουλὴ διέταξε δι' ἀναστάσεως τὴν τύπωσιν αὐτῆς, καὶ περαιτέρω κατὰ τὸν Κανονισμὸν ἐπὶ ταύτης ἐνέργειαν.

Τὸν καταλιπόντα ἀκολούθως τὴν ἕδραν Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν εἷς τῶν Ἀντιπροέδρων, ὅστις ἀγγελίας εἰ. τὴν Βουλὴν ὅτι ἐξελέχθησαν ὡς εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων παρὰ τῶν τμημάτων οἱ Κ.Κ. Δ. Ὀρεινός, Α. Δανόπουλος, Α. Καλαμογδάρτης, Ἐμμ. Τσοῦχλος, Π. Κυριακὸς

Σ. Παρθενόπουλος, καὶ Γ. Φεγγαρᾶς, προύκάλεσε τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωτικῶν αὐτῆς μελῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 66 τοῦ Κανονισμοῦ, τῆς ὁποίας γενομένης διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, μετὰ τὴν διαλογὴν καὶ ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων πρὸς τὰς κυάμους εὑρεθείσας 81. ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Ι. Ν. Φλέσσα, ἀνεδείχθησαν ὡς μέλη ταύτης οἱ Κ. Κ. Π. Δαρειώτης διὰ ψήφων 71, Α. Ναταρᾶς διὰ ψήφων 68, Σ. Παρίσσης καὶ Σ. Στεφανάκης διὰ ψήφων 51.

Ἀκολούθως ὁ Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 3 μ. μ. ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως Νομοσχεδίου καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος περὶ τῆς διανομῆς καὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν δοσκημάτων.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Ἀντιπρόεδροι
ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΓ'.

Τῆς 29 Μαΐου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑνδεκάτην Π. Μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 88, ἀπόντων δὲ 25 ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ πρωτείνας τὸ χθὲς ἀναγνωσθὲν Νομοσχέδιον περὶ τῶν δοσκησίμων γαιῶν Βουλευτὴς Φθιώτιδος ὑπεστήριξε τοῦτο διὰ τῶν ἑξῆς· τὸ προταθὲν Νομοσχέδιον προτίθεται τὴν κατάπαυσιν τῆς καταχρήσεως περὶ τὴν διάθεσιν τῶν δοσκησίμων γαιῶν, τὴν διάκρισιν τῶν ἐθνικῶν ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτήτους τοιαύτας γαίας καὶ τὴν ἐν ἀρθονίᾳ χορήγησιν δοσκῆς εἴς τε τὰ χονδρὰ καὶ μι-

κρὰ τῶν κατοίκων ζῶα, τὰ στερούμενα κατὰ τὸν πλείονα χρόνον τοῦ ἔτους αὐτῆς διὰ τὴν εἴσοδον τῶν ξένων· τὸ Νομοσχέδιον ἔτι τοῦτο ὠφελεῖ καὶ τὸ Δημόσιον διότι αὐξάνει τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ, καὶ αὐτοὺς τοὺς Δήμους, καὶ ἐπιφέρει τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἰδιοκτησιῶν πολλῶν ἰδιωτῶν, κατασχεθεισῶν μέχρι τοῦδε δι' ἀνόμου καὶ κακῆς κατοχῆς.

Ὑποστηριξάντων τὴν πρότασιν ταύτην καὶ ἄλλων κατὰ τὸ ἄρθρ. 47. τοῦ Κανονισμοῦ, εἴπετο νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ταύτην συζητητέαν ἢ μή, ἀλλ' ἀμφισβητηθέντος ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διὰ τοῦτο γενομένης δι' ἀναστάσεως ψηφοφορίας, ἐπανελήφθη αὕτη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, καὶ ἐκ ταύτης γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γ. Σταματάρα καὶ Εὐσταθίου Οἰκονομοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ταύτην συζητητέαν διὰ ψήφων 60 πρὸς 40 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

« Εἶναι συζητητέα ἡ πρότασις τοῦ περὶ δοσκησίμων γαιῶν Νομοσχεδίου τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος,

ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Γ. Δημητσιώτης	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὼν	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Π. Παππατζώνης	Ο.
Δ. Τζόκρης	Ο.	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο·	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ι. Πλάτης	ἐν ἀδείᾳ	Νικήτας Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Κηλλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακκελλαριάδης	Ο.
Α. Μεταξᾶς		Ι. Φαρμάκης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Σ. Βηλάρας	Ν	Μ. Ἰατρὸς	ἀπόντες
Π. Ράγκος	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν	Γ. Κάνδυας	Ν.

Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ο.
Ι. Κρανίδης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Ζώτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαΐτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελίντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζένος	Ο.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Εμ. Τσοῦχλος	Ο.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο
Ι. Ζάρκος	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.
Π Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐζάθιος Οἰκονομόπουλος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Παΐκαιος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.
Σ. Μπαρότζης	ἀπὼν
Δ Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ Καπετανάκης	ἠρνήθη ψῆφον
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ Τζερτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	Ο.
Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπὼν
Δ. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακιώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο
Γ. Μπάστας	Ο.
Κ. Αντωνιάδης	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλίγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Στάικος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδύσης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας.	Ν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς Βασιλικῆς χορηγήσεως, τὴν χθὲς ἀναγγελθεῖσαν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως, καὶ προκειμένης τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἐνέστησαν πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν κατὰ ταύτης ὡς περιττῆς, διότι τὴν ψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐπιβάλλει τὸ Σύνταγμα αὐτό· ἀλλ' ἡ Βουλὴ διότι ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐστηρίθησαν αἱ περὶ Νομο-

σχεδίων διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ κατὰ τὴν ἐν τοῖς τμήμασι συζήτησιν, καὶ ὄχι αἱ περὶ προϋπολογισμοῦ, ἀπερρίπτατο ψηφοφορητέαν καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· διὰ ψηφοφορίας λοιπὸν κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Λαπουσιάδη καὶ Ε. Οἰκονομοπούλου, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε παρατεθησόμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν·
Δ Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὼν
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Δ. Καΐρης	Ν
Δ Τζόκρης	ἀπὼν
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν
Π. Ράγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπὼν
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι Γιολδάσης	Ν.
Δ Ζώτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερμιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάσσογλης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π Καλαμαριώτης	Ν.
Π Δαρειώτης	Ν.
Νικήτας Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	ἀπόντες
Ἰω. Εὐσταθίου	
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ Μπιρμπίλης	Ν.
Α Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.

Α. Βλαΐτης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Σ. Κρεττινίτης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Ι. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Κλίμακας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ἀδελφοτρος Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	Ν.
Α. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ἐμμ. Τσοῦγλος	Ν.	Ν. Καλλίργης	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπών	Εὐστρ. Σκαρμαγκᾶς	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Α. Παππαϊζήρης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Τομαρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Ι. Στάϊκος	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Θ. Κλοκοτρώνης	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Δ. Πλακωτὰς	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Κ. Δηλιγιάννης	ἀσθενὴς	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπών
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Σταματόρας	Ν.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου ἐξ τῶν βουλευτῶν παρετήρησεν ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐν ταύτῃ δὲν ἐτηρήθη ἡ ἀπαιτουμένη εὐπρέπεια ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ Σεβαστὸν τοῦ Βασιλέως πρόσωπον, καὶ ὅτι ἡ λέξις ἐπιρρὴς δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἐκθέσει, καὶ διότι ἡ ἐπιτροπὴ δὲν δύναται νὰ γνωρίζῃ ἂν τὸ ποσὸν τοῦτο εἶναι ἱκανὸν νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Αὐλῆς ἐφ' ὅλην δεκαετίαν, ἐπὶ τὴν ὁποίαν παρατείνεται ἡ ἰσχύς του κατὰ τὸ Σύνταγμα, καὶ διότι ἀκόμη οἱ Βασιλεῖς ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνήθων ἀναγκῶν ἔχουσι καὶ ἄλλας ἀνάγκας εὐσπλαγχνικὰς πρός τε τοὺς δυστυχοῦντας καὶ πρὸς ἐμψύχωσιν ὡρισμένης παραγωγῆς, βιομηχανίας ἢ τέχνης τινὸς ἐκ τῶν καλῶν· ἀντιπαρετήρησεν ὅμως ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ἀλλαχοῦ χορηγεῖται πλειοτέρα χορήγησις εἰς τοὺς Βασιλεῖς, καὶ οὗτος πλειοδαπανῶσιν ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τῶν ἐθνῶν, ὁ Ἡμέτερος ὅμως Βασιλεὺς, πλείονος σεμνοῦ καὶ σεβασμοῦ ἄξιος, κατιδὼν τὴν ἀνάγκην τῆς φειδοῦς τοῦ

δημοσίου πλούτου, καὶ τῆς περὶ τοῦτον ἀπαιτουμένης οἰκονομίας, περιώρισε τὴν χορήγησιν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε τὸ ποσὸν ταύτης εἰς ἓν ἑκατομμύριον, ἀναλόγως τῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους, καθόσον ἐθεώρησε καὶ τοῦτο ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Αὐλῆς ἐπὶ τὴν δεκαετίαν· ἡ ἐπιτροπὴ, θηρεύουσα τὸ εὐπρεπὲς, ἀπέφυγεν ὅμως καὶ τὰς φιλοφρονήσεις, αἵτινες εἰσὶ περιττὰι μεταξὺ Βασιλέως καὶ Βουλῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ διατηρῆται εὐσχημοσύνη, διότι ἄλλως διὰ τῆς χρήσεως τοιούτων ἤθελεν ὑποδείξει διστογμοὺς περὶ τῶν ἀποδοθεισῶν εἰς τὸ Σεβαστὸν τοῦ Βασιλέως πρόσωπον ἰδιοτήτων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως παμψηφεὶ τὸ ἄρθρ., ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 1. «Ἡ Βασιλ. χορήγησις προσδιορίζεται κατ' ἔτος εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν πληρωτέων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς κατὰ τὸ δεκατημόριον.»

Οὐδενὸς δ' ἀντειπόντος κατὰ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἄρθρ. 1.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

«Ἡ Β. χορήγησις προσδιορίζεται κατ' ἔτος εἰς ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν πληρωτέων εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς κατὰ τὸ δεκατημόριον.»

Διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Δ. Πολυχρονοπούλου καὶ Γ. Κονδύλη, παρεδέχθη καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ παμψηφεὶ, κατὰ τὸ ἐνταῦθα προσαρτώμενον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Γ. Δογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.

Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.
Δ. Τσόκρης	ἀπών
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης } ἀπόντες	
Α. Μεταξᾶς }	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπών
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζαν. Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Α. Ζῶτος.	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Λ. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Τσοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Ι. Ἔφρκος	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης.	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης.	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης.	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικ. Στρατελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς } ἀπόντες	
Ι. Εὐσταθίου }	
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	ἀπών
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Βύστρ. Σκαρμαγκᾶς	Ν.

Ἰ. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	ἀπών
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορριωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Γομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Στάϊκος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κανάρης	ἀπών
Σταματάρας	Ν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὁποίου οὐδενὸς ἀντειπόντος ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Γ. Κονδύλη καὶ Α. Γουζούασης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διὰ ψήφων 58 κατὰ μιᾶς, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ ὑγειονομικοῦ Νόμου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Α. Μελετόπουλος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.
Δ. Τσόκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	ἀπών

Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	ἀπών
Α. Μεταξᾶς		Ι. Φαρμάκης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέϊκος	ἀπόντες
Σ. Βλάχος	ἀπών	Μ. Ἰατρὸς	
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ι. Εὐσταθίου	
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης.	Ό.	Σ. Μπαϊότσης	ἀπών
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	ἀπών
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Δ. Μαυρομιχάλης	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.	Πικουλάκης	ἀπόντες
Κ. Φασίτζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.	Κ. Τσερτιδης	ἀπών
Νίκος Θέου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Α. Γουζομάσης,	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ	Α. Μαρκόπουλος	ἀπών
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλίμακας	ἀπόντες	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σίλβ. Στεφανάκης		Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.	Κ. Προβελέγιος	ἀπόντες
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ἐμ. Τσοῦχλος	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Α. Παππατζώρης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Δ. Δρόσος	ἀπών
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος.	ἀπών	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Στάϊκος	Ν.
Β. Πάγκαλος	ἀπών	Δ. Χατζίσκος	Ν.

Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπών	Γ. Γριζάνος	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	ἀπών
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Κανάρης	ἀπών
Π. Βαρδιτσιώτης	Ν.	Σταματάρας	Ν.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 1 ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησέ τις ὅτι εἰς τὴν ἐν τῇ ἐπιτροπῇ συζήτησιν πάντες ἀπεφήναντο ὅτι οἱ ἀπὸ ἑνὸς λιμένος εἰς ἄλλον ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενοι δὲν δύνανται ἀμέσως νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν ἄνευ ἀδείας τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' οἱ μὲν ἐθεώρουν τοῦτο ὡς ἐννοούμενον ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ ἄρθρου, οἱ δ' ἀπῄτουν τὴν καταχώρισιν τούτου ῥητῶς ἐν αὐτῷ, καὶ ἐκ τούτου ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ μειονοψηφίαν κατεχώρισεν ἄλλο ἄρθρον ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς περιέχον καὶ τὸν προσδιορισμὸν αὐτόν.

Μετὰ τὸν εἰσηγητὴν δὲ ἀντιπαρατηρήσαντα ὅτι ἡ πλειονοψηφία τοῦ τμήματος ἐθεώρησε τὴν προσθήκην ταύτην περιττὴν διότι ἀρχῶθεν ἡ τάξις αὕτη φυλάττεται παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἂν διὰ μόνην τὴν διόρθωσιν ταύτην ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστραφῇ τὸ Νομοσχέδιον εἰς τὴν Γερουσίαν καὶ ἀναθεωρηθῇ παρ' αὐτῆς ἤθελε συμφωνήσει νὰ διατηρηθῇ τὸ ἄρθρον, ὡς ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ ὑπάρχει, ἐθεώρησεν ὅμως ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην ταύτην καθ' ἣν περίπτωσιν καὶ ἄλλαι διορθώσεις ἤθελον ἐπενεχθῆ, διότι μάλιστα ἂν νῆσος ὑφίσταται νόσον, ἄνθρωποι ἐκ ταύτης ἀναχωρήσαντες καὶ εἰς ἄλλον λιμένα προσορμιζόμενοι, ἤθελον κινδυνεύσει τὴν ὑγείαν τοῦ τόπου ἔνθα ἀπεβιβάσθησαν, καὶ δὲν ἐδύναντο νὰ καταδιωχθῶσι διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐπιβάλλοντος τὸ ἐναντίον Νόμου.

Παρατηρήσαντος τοῦ εἰσηγητοῦ ὅτι καὶ ἤδη ἐνεργεῖται τοῦτο καὶ διὰ νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν οἱ τοιοῦτοι ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς. Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα ἀπαιτεῖται νόμος πρὸς περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀξίας ταύτης εἶναι περιορισμὸς τῆς ἐλευθερίας, διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαία ἡ προσθήκη ἐν τῷ νόμῳ, ἄνευ τῆς ὁποίας ἤθελον ὑπεκφύγει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην οἱ προσορμιζόμενοι.

Ἐπανέλαβεν ὁ Εἰσηγητὴς ὅτι ἀληθῶς ἀπαιτεῖται νὰ ἦναι τοιοῦτος περιορισμὸς νενομισμένος, ἀλλ' ὅμως, διότι γίνεται καὶ ἤδη, ἡ συνήθεια αὕτη ἀντικαθιστᾷ ἀρκούντως τὸν νόμον, ὅστις δὲν ἀπαιτεῖται πάντοτε νὰ ἦναι γραπτός.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀφορᾷ μόνον τὰ πλοῖα τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχόμενα οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἀπὸ λιμένος εἰς λιμένα τοῦ Κράτους διαπλέοντα, διότι ἄλλως ἀπητεῖτο καὶ ἡ διὰ τοῦτο ποινικὴ κύρωσις ἄνευ τῆς ὁποίας οἱ νόμοι στεροῦνται κυρώσεως, καὶ διότι δὲν ἐδύναντο εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις νὰ ὑπαχθῶσι τά τε ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ τὰ ἔκ τινος πλησίον λιμένος προερχόμενα πλοῖα, καὶ εἰς τὴν ἐκ τούτων προσγινομένην ῥαδιότητα μέχρι τῆς ἐλευθεροκοινωνίας.

Μετά τινα δὲ, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, παρατηρήσαντα ὅτι τὸ ἄρθρον 33. τοῦ Νόμου τοὺς δισταγμοὺς τούτου λύει, διότι καὶ ἐντὸς τοῦ ποινικοῦ νόμου ἡ περίστασις αὕτη προβλέπεται, καὶ ἐντὸς τοῦ περὶ ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐν ἄρθρ. 54 καὶ ὅτι πᾶσα περαιτέρω περὶ τούτου ἐνταῦθα προσθήκη περιττεύει, ἤτις ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαία, ἂν οὐδεὶς ἀλλαχοῦ περὶ τούτου ἐγένετο λόγος· ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι δὲν ἰσχύει ἡ ἐπικρατοῦσα συνήθεια τούτου, διότι ἄλλως ἤθελεν εἰσθαι περιττὴ καὶ ἄλλαι τοῦ Νόμου διατάξεις, αἵτινες κατὰ συνήθειαν καὶ ἤδη ἐνεργοῦνται· ὅτι ἄγραπτος νόμος δὲν ὑπάρχει, οἱ δ' ὑπάρχοντες κανονισμοὶ δὲν ἰσχύουσιν ἤδη ἀπαιτουμένου ῥητοῦ Νόμου πρὸς περιορισμὸν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, καὶ ὅτι ἡ ἐντῷ ποινικῷ Νόμῳ μνεία δὲν ἀρκεῖ, διότι καὶ περὶ ἄλλων διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου ἐν ἐκείνῳ μνεία γίνεται, καὶ ὅμως καὶ ἐνταῦθα ῥητῶς κατεχωρίσθησαν, διότι πρὸ τοῦ ποινικοῦ προσδιορίζοντος μόνον τὰς ποινὰς ἀπαιτεῖται ἡ ὕπαρξις τοῦ ἀπαγορεύοντος τὴν πρᾶξιν Νόμου.

Ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου ἄλλος εἶπεν ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο κανονίζει μόνον τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχόμενα πλοῖα, τὸ δὲ Νομοσχέδιον κανονίζον τὰς μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς σχέσεις μας προτίθεται νὰ προλάβῃ συγκοινωνίαν τινὰ μὲ τὴν ἀλλοδαπὴν διὰ νὰ ἀποκρούσῃ πᾶσης νόσου εἰσαγωγήν, ὡς καὶ ὁ Γαλλικὸς Νόμος ὁρίζει, ἀπὸ τοῦ ὁποίου τὸ ἄρθρον τοῦτο ἠρύσατο ἡ συντάξασα τὸν Νόμον ἐπιτροπή· ἡ προσθήκη τῆς διατάξεως τῆς παρὰ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένης ἄνευ ποινικῶν κατὰ τῆς παραβιάσεώς της διατάξεων πολλὴν θέλει ἐπιφέρει σύγχυσιν, ὁ δὲ λόγος τῆς ἀνάγκης νόμου πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας δὲν εἶναι ἰσχυρὸς διότι ἡ περίστασις αὕτη ῥητῶς ἀπὸ ἄλλας διατάξεις καὶ Νόμους, τοὺς Ἀστυνομικούς, προβλέπεται.

Καὶ ἄλλος παρετήρησεν ὅτι τὸ εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβληθὲν πρωτότυπον ἐμφαίνει ἀρκούντως ὅτι ἐντὸς τοῦ ἄρθρου περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἡμεδαπῆς προερχόμενοι· ὅτι πρὸς ἀποφυγὴν καὶ λύσιν παντὸς δισταγμοῦ πρέπει νὰ ἐκφρασθῇ

ῥητῶς ἂν χρήζωσι τῆς ὑγειονομικῆς ἀδείας οἵτε ἀπὸ τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ οἱ ἀπὸ τὴν ἡμεδαπὴν προερχόμενοι, πρὸς τοῦτο δὲ πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ § 3. τοῦ ἄρθρου τούτου, διότι ἄλλως ἤθελε κινδυνεύσει ἡ δημόσιος ὑγεία καὶ ἀπὸ τὰ προερχόμενα μὲν ἀπὸ τὴν ἡμεδαπὴν, καθ' ὁδὸν ὅμως συγκοινωνήσαντα μὲ ἐξ Ἀσίας προερχόμενα μεμολυσμένα πλοῖα.

Μετά τινα δὲ συμφωνήσαντα ὅτι τὸ ἄρθρον περιλαμβάνει μόνον τοὺς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐρχομένους, διότι ἐπὶ τούτων εἶναι ἀνάγκη ἀδείας, ἀγνοουμένης τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐν ᾧ ἐκείνη τῆς ἡμεδαπῆς εἶναι ἐγνωσμένη, καὶ ὁ προσβληθεὶς τόπος τίθεται ἀμέσως ὑπὸ κάθαρσιν, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι ἐρωτήσῃ, καὶ ἐρωτηθεῖσα παρὰ τοῦ προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπέρριψε ταύτην δι' ἀναστάσεως, ἐννοουμένου ὅτι εἶναι ἰδιαιτέρας διατάξεως ἀντικειμένων τὰ περὶ τῶν ἐρχομένων ἢ μετακομιζομένων ἀπὸ τὴν ἡμεδαπὴν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὸν κοινὸν κανόνα διὰ νὰ ἐλευθεροκοινωνήσωσιν ἀπαιτεῖται νὰ λάβωσι προηγουμένως τὴν περὶ τούτου ὑγειονομικὴν ἄδειαν, παραδεχθεῖσα ἐπίσης δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 1. « Πᾶν ὅ,τι ἔρχεται ἢ μετακομίζεται διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν δὲν δύναται νὰ κοινωνήσῃ μήτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς. Μόναι αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἢ νὰ ἐπιβάλλωσι κάθαρσιν, ἢ νὰ ἀποπέμπωσι πλοῖα, ἀνθρώπους, ζῶα ἢ πράγματα, συμμορφούμενοι μὲ τὸν παρόντα Νόμον καὶ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ. »

Ἀναγνωσθὲν κατόπιν τὸ 2 ἄρθρον καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἓν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι τὰ ἐπιμελητήρια ἐξεπλήρωσαν ἀρκούντως τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς των, ἡ δὲ μὴ ἐκτέλεσις τῶν προτεθέντων παρ' αὐτῶν μέσων ἐπήγασεν ἀπὸ τῶν διευθυνόντων τὰ ἐμπορικὰ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν· τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον προσεγγίζον εἰς τὴν παντελῆ αὐτοῦ καταστροφὴν, ἤρχισεν νὰ ἐρημόνῃ τὴν Σύρον ἀπὸ πολλοὺς τῶν μεγαλεμπόρων, καὶ ἐκ τούτου πολλοὶ τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἀνηνέχθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 8 Μαρτίου ε. ε. ἀναφορᾶς των πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, δι' ἧς ζητοῦσιν ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τῆς Τουρκικῆς ἐπικρατείας ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου καὶ Συρίας, καὶ ἐλεύθερον λιμένα τῆς Σύρου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ τε ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου καὶ αὐτῆς τῆς Σύρου,

Ἐπὶ τούτου προτιθέμενος νὰ σᾶς ἀποδείξω τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐν τῇ ἀναφορᾷ ἐκτεθεμένων, σᾶς παρατηρῶ ὅτι διὰ τοῦ ἐμπορίου πολλὰ ἔθνη ἔφθασαν εἰς ὑψηλὴν περιωπὴν, διότι πολλὰς ἐπωφελεῖς ἀφίκησιν εἰς τὰς κοινωνίας συνεπείας, καὶ ἄλλα ἔπεισε ὑπέστησαν πτῶσιν πολιτικὴν μεγάλην διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν, τὸ δ' ἡμέτερον ἐμπόριον αντὶ βαθμιαίας χρονικῆς προόδου ὀπισθοδρομεῖ κατ' ἔτος, τά τε αἴτια δὲ τῆς ὀπισθοδρομήσεως αὐτοῦ, καὶ τὰ πρὸς θεραπείαν μέσα θέλω εἰς ὑμᾶς ὑποδείξει.

Τὰ τελωνιακά μας ἔσοδα ἀντὶ νὰ αὐξάνωνται κατ' ἔτος διὰ τὴν προϊὸν τοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προσθήκης τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ σίτου, ἀπεδείχθη ὅτι ἀπὸ τοῦ **1840** μέχρι τοῦ **1844** ἠλαττώθησαν ἐπὶ **1.500,000** γρόσια ἐπὶ τοῖς **100**· ἡ ἐλάττωσις δ' αὕτη προδίδωσι μείωσιν κυκλοφορίας κεφαλαίων **15,000 000** ὡς ἔγγιστα, καὶ εἰσέτι πλείονα διὰ τὰ δικαιώματα τῆς διατιμήσεως τὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνονται εἰς τὰ τελωνιακὰ δικαιώματα· ἐκ τούτου δ' εὐκόλως συνάγει ὅτι ἀπειλεῖται ἡ καταστροφὴ τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου τοῦ ὑποσχομένου τὴν εὐδαιμονίαν μας, καὶ ὁ περιορισμὸς τοῦ ἐμπορίου εἰς τὸ ἐσωτερικὸ καὶ εἰ, τὰ ὀλίγα ἐξαγόμενα προϊόντα μας· τὴν κατάστασιν ταύτην τοῦ ἐμπορίου δύο προύκάλεσαν αἴτια, ἡ διατήρησις τῆς καθάρσεως μὲ τὰ ἐλεύθερα πανώλους μέρη τῆς Τουρκίας, καὶ ἡ μεταρρύθμισις τοῦ τελωνιακοῦ Κανονισμοῦ τῆς Τουρκίας, δι' οὗ ἀπηλλάγησαν τέλους αἱ πληρώσασαι ἅπαξ τοῦτο εἰς τὴν πρώτην των εἰσαγωγὴν πραγματείαι, καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ὁποίου οἱ ἔμποροι τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ πολλῶν ἄλλων μερῶν δὲν προσέρχονται οὐδόλως πρὸς ἀπαλλαγὴν εἰς Σύρον ἀλλ' εἰς Σμύρνην, ἔνθα καὶ πλειότερα εὑρίσκουσι συμφέροντα, καὶ πολλοῦ ἀπαλλάττονται βάρους, τὸ ὁποῖον προσαγόμενοι εἰς Σύρον θέλουσιν ὑφίστασθαι· ὑπὲρ τοῦ ἐμπορίου λοιπὸν ἐκζητῶ καὶ ἤδη τὴν συνδρομήν σας καὶ προτίθεμαι ὑποστηρίζων τὰ δίκαια τῶν ἀνενοχλήτων ἔμπορων πολιτῶν νὰ σᾶς ἀποδείξω τὸ σπουδαῖον τοῦ προκειμένου ζητήματος.

Δύο τινὰ δύνανται νὰ ἐμψυχώσωσι τὸ ἐμπόριόν μας, ἡ ἐλευθέρα κοινωνία μετὰ τῆς Τουρκίας ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου καὶ Συρίας, καὶ ἡ κατάργησις τοῦ δικαιώματος τῆς διαμετακομίσεως τῶν διὰ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων διαβιβαζομένων εἰς τὴν Εὐρώπην ἐμπορευσίμων εἰδῶν Ρωσσίας καὶ Τουρκίας· προκειμένου ἤδη νὰ ἀποφασίσητε ἐνταῦθα περὶ τοῦ πρώτου, ἐκ τούτου

θέλω φέρει ἤδη τὸν λόγον, ἐν μέρει ἁπτόμενος καὶ τοῦ δευτέρου.

Ἀποδειχθείσης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας, καὶ τῶν ἐκ ταύτης πολλῶν ὠφελειῶν, θέλει συναποδειχθῆ ἔτι ὅτι καὶ οὐδεμία εἰς τὴν δημόσιον ὑγείαν βλάβη προσγίνεται· διότι οὐδὲν τῆς Εὐρώπης Κράτος εἶχεν ἐλευθεροκοινωνήσει μέχρι τοῦδε εἰς ἡμᾶς πλὴν τῆς Αὐστρίας καὶ Γαλλίας, ἀλλ' ἂν καὶ παρελέγετο ἡ Εὐρώπη ἅπασα ἐλευθέραν δι' ἡμᾶς κοινωνίαν, διὰ τοῦτο δὲν ἐναγωγίζετο νὰ μᾶς ὑποβάλλῃ εἰς κάθαρσιν, διότι δὲν ἠθέλομεν ὑποστῆ ζημίαν, διότι τῶν προϊόντων μας ὀλίγιστα εἰς κάθαρσιν ὑπόκεινται, δὲν κωλύει δέ τι τὴν εἰσαγωγὴν ἐνταῦθα τῶν ἐξ Εὐρώπης μεταφερομένων πραγματειῶν· ἐνῷ καὶ πολὺ ὀφείλομεν νὰ διαφερώμεθα δι' ἐκείνην πρὸς τὴν Τουρκίαν, διότι διὰ ταύτης κινδυνεύονται τὰ προϊόντα τῆς Ρωσσίας καὶ Τουρκίας· ἐκ τούτου συνάγεται μὲν ὅτι ἐμπορικῶς δὲν βλάπτει ἡ ἐλευθέρα κοινωνία τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλομεν δὲ νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι αὐτὴ δὲν προσβάλλει οὐδὲ τὴν δημόσιον ὑγείαν, διότι ἡ Τουρκία, ἐκτὸς Αἰγύπτου καὶ Συρίας, διὰ τῶν ὁποίων ἔλαβε πρὸ ὀκταετίας ὑγειονομικῶν μέτρων, ἀπηλλάγη πάσης λοιμώδους Νόσου· αἱ ὑγειονομικαὶ προφυλάξεις τοῦ Κράτους τούτου ἐνεργηθεῖσαι καὶ ἐνεργούμεναι μὲ πολλὴν προσοχὴν καὶ ἀκρίβειαν ἀπὸ τῆς συστάσεώς των, ἐπέφερον πολλὰς συνεπείας καὶ ὑπέδειξαν καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς ἐκ λοιμωδῶν νόσων ἀπαλλαγῆς καὶ τῆς Συρίας, πρὸς τὸ ὁποῖον προσπαθεῖ Ἐπιτροπὴ διὰ νὰ διοργανίσῃ καὶ ἐκεῖ τὴν ὑγειονομίαν· ἡ κατάστασις αὕτη τῆς Τουρκίας ἀφοῦ μᾶς πείθει ὅτι οὐδεὶς ἐπίκειται εἰς ἡμᾶς φόβος ἐκ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας, ἔχομεν ἔτι καὶ τὴν εὐκολίαν νὰ δυνηθῶμεν αὐθωρεὶ νὰ προφυλάξωμεν ἐπιτυχῶς παντὸς μολύσματος, ὑποβάλλοντες ἐν τῷ ἅμα εἰς κάθαρσιν πόπον ἢ πόλιν μολυνθεῖσαν, κατὰ τὰς ὁποίας τὰ Προξενεῖα διδόωσιν εἰς ἡμᾶς εἰδήσεις· διὰ παραδειγμάτων δ' ἀλλεπαλλήλων ἀποδείξεως τὸ οὐδόλως διὰ τὴν Ἑλλάδα τε καὶ λοιπὴν Εὐρώπην ἐπιβλαβὲς τῆς ἐλευθεροκοινωνίας, ἐξηκολούθησεν, ὅτι διὰ ἀστηρίκτους ὑπονοίας τινῶν δὲν πρέπει νὰ θυσιασθῇ τὸ ἐμπόριον, ἐνῷ δι' αὐτὸ καὶ τὰς ἐκ τούτου ὠφελείας πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν διακυβεύουσι τήν τε φυσικὴν καὶ πολιτικὴν ὑπαρξίν των· αἱ πραγματεῖαι δὲν δύνανται νὰ ἐπιβαρυνθῶσι διὰ τοῦ μικροῦ ἐξ ἑνὸς μὴ ἀναπορύτου ἐξόδου ἤδη, διά τε τὴν πολλὴν ἐν Εὐρώπῃ κίνησιν τῶν κεφαλαίων, καὶ διὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ ἐμπορίου· διὰ τοῦτο δὲ καθίστανται ἀδύνατος ἡ διὰ τῆς Ἑλλάδος μεταφορὰ τῶν ἐμπορευσίμων Τουρκίας καὶ Ρωσσίας, ἀφοῦ ταῦτα ὑποβάλλομεν ἐν αὐτῇ εἰς καθάρσεις καὶ βραδύτητας· ὑπόκεινται

εἰς δαπάνας, τὰς ὁποίας ἀποφεύγουσιν ἀλλαχόθεν μεταφερόμενα, καὶ ἐδιώχθη παντελῶς ἐντεῦθεν ἡ πρὸ χρόνων ἐνεργουμένη διὰ μετακόμισις, ὡς τοῦτο συνάγεται ἀπὸ τὴν εἰσπραξιν τῶν τελωνιακῶν ἐπὶ ταύτης τελῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, καὶ πολλοὶ τῶν ἐμπόρων τὰς τοιαύτας ἐκζητοῦντες ὠφελείας ἀλλαχοῦ προσέφυγον, ἐνῷ ὁ ἑλληνικὸς χαρακτὴρ ἐγγυᾶτο ἀδιστάκτως τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ ἐμπορίου, καὶ ἐνῷ ἄλλως οὐ μόνον οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἤθελον παραμένει εὑρίσκοντες τὰς συμφερούσας εἰς τὸ ἐμπόριόν των ὠφελείας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἤθελον ἐνταῦθα προσέρχεσθαι, καὶ ἰδίως ἡ Ἑλλὰς ἤθελε καταστῇ τὸ ταμιευτήριον τῶν ἐμπορευομένων ὄντων τῆς Ἀνατολῆς διὰ τε τὴν Γεωγραφικὴν θέσιν της καὶ διὰ τὰ λοιπὰ πλεονεκτήματά της· οἱ λόγοι οὗτοι, καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐκ τούτου ὠφελειῶν ἐλπιζομένη παντοία τοῦ ἔθνους ἀνάπτυξις ἔπεισε καὶ τὴν ἐπιτροπὴν νὰ παραδεχθῇ καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν· προτιθέμενος δὲ νὰ λύσω καὶ τοὺς δισταγμοὺς, ὅτι δὲν πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ δεσμευθῇ διὰ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν διὰ νόμου, διότι ἐν περιστάσει θέλει οὕτω διακινδυνεύσει ἡ δημόσιος ὑγεία, καὶ ὅτι ὁ νόμος παρ' οὐδενὸς ἄλλου μέρους ἀνεφέρων τι πρέπει νὰ σιωπήσῃ καὶ ἀπὸ τῆς Τουρκίας, σᾶς παρατηρῶ ὅτι οὐδόλως ἡ Κυβέρνησις δεσμεύεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς κάθαρσιν οἱονδήποτε τῆς Τουρκίας μέρος ἐν περιστάσει ἀνάγκης, διότι θέλει ὑπάρχει εἰς τὸν νόμον ἡ διάταξις ὅτι θέλει εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν καὶ ὅσῳ δὲν προσβληθῇ ἡ δημόσιος τῆς Τουρκίας ὑγεία, καὶ ὅτι τὰ μεθ' ὧν ἐλευθεροκοινωνοῦμεν μέρη τῆς Εὐρώπης ὑπαγονται εἰς τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Νόμου ἐνῷ τὰ τῆς Τουρκίας ὑπαγμενα εἰς τὸν § 3 τοῦ ἄρθρου 1 χρήζουσι εἰδικοῦ περὶ τούτου ὁρισμοῦ ἐν τῷ Νόμῳ· ἐπιμένων δὲ εἰς τὴν ἐκφρασθεῖσαν παρατήρησίν μου, διότι τὸ προκείμενον συνδέεται μὲ πολυειδῆ συμφέροντα καὶ διότι δὲν μένουσι πάντοτε οἱ αὐτοὶ ὑπουργοῦντες, τὸ δὲ ἐμπόριον ἑκάστοτε θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ τὴν θέλησιν ὁρισμένου Ὑπουργοῦ, ἐπαναλαμβάνω νὰ συστήσω εἰς τὴν σκέψιν σας τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα, καὶ νὰ σᾶς προτείνω τὴν τροποποίησιν τοῦ 2 § τοῦ ἄρθρ. οὕτως. — « Ἄνοσοι τόποι θεωροῦνται ὅσοι εἶναι ἐλεύθεροι πάσης λοιμώδους νόσου, καὶ προφυλάττονται διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος παρέχοντος ἀποχρώσας περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δημοσίου ὑγείας ἐγγυήσεις· εἰς τὴν κατηγορίαν τούτων θεωρεῖται ὑπαγομένη καὶ ἡ Τουρκικὴ ἐπικράτεια ἐξαιρουμένων τῆς Αἰγύπτου Συρίας καὶ

τῶν παρακειμένων νήσων μέχρι τῆς Ῥόδου, καὶ τοῦτο καθ' ὅσον ἤθελε διατηρεῖται τὸ πρὸ χρόνων εἰσαχθὲν εἰς αὐτὴν ὑγειονομικὸν σύστημα, μένει ἐλεύθερα πάσης ὑποψίας πανώλους, ἢ ἄλλης λοιμώδους νόσου, καὶ δὲν ἔχει ἐλεύθεραν κοινωνίαν μὲ ὑποπτα πανώλους μέρη αὐτῆς.»

Ὁ μετὰ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας ἀλλὰ συμμεριζόμενος τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ μὴ τεθῇ ἐντὸς τοῦ Νόμου ἡ καθιέρωσις τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως εἶναι προωρισμένη κυρίως διὰ τὸ ἐμπόριον τῆς μεταφορᾶς τῶν προϊόντων τῆς ἀνατολῆς πρὸς τὴν δύσιν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ταύτης πρὸς ἐκείνην, τὸ ὁποῖον ἀλλοτε εἰς ὀλίγον διάστημα χρόνου ἐπλούτισε διαφόρους τόπους, ἔφερε ταχίστην ἀνάπτυξιν διαφόρων ἐμπορικῶν τῆς μεσογείου ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀγορῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, ὡς αἱ Πάτραι, ἡ Ὕδρα ἡ Σύρος, καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἀκμήν της τὴν Ναυτιλίαν· ὅτι τὸ ἐμπόριον τοῦτο τῆς μεταφορᾶς δὲν ἔχει σταθερὰν διαμονήν, ἀλλ' ἀπέρχεται ἐκεῖθεν ὅπου ἀπαντᾷ προσλάμματα καὶ δυσκολίας, καὶ τίθενται διὰ τῆς μὴ ἐλευθέρας κοινωνίας βραδύτητες καὶ ἔξοδα διὰ τῆς καθάρσεως· ὅτι ἀναγκὴ διὰ ταῦτα ἡ Ἑλλὰς, τῆς ὁποίας τὸ μέλλον συνίσταται εἰς τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον ὡς ἐκ τῆς θέσεώς της καὶ τῆς Ναυτιλίας, νὰ περιποιηθῇ τὸ ἐμπόριον τοῦτο, νὰ τὸ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας δυσκολίας καὶ νὰ τὸ ἐλαφρύνῃ ἀπὸ τὰ ἔξοδα, διὰ τῆς καθιερώσεως τῆς ἐλευθέρας μετὰ τῆς Τουρκίας κοινωνίας· ὅτι ἡ ἐλευθέρα αὕτη κοινωνία ὠφελοῦσα τὰ μέγιστα εἰς τὰς μετὰ τῆς ἀνατολῆς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος, δὲν θέλει ποσῶς παραβλάψει τὰς μετὰ τὴς δύσεως, διότι ἡ Τουρκία, βελτιόνουσα καθ' ἡμέραν τὰ ὑγειονομικά της καταστήματα καὶ μέτρα, παρέχει τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἐλευθεροκοινωνίας, ὥστε ἡ ἐλευθέρα κοινωνία μετ' αὐτῆς νὰ μὴν ἐπιφέρῃ αὔξησιν τῆς καθάρσεως διὰ τὰ προσορμιζόμενα εἰς τοὺς λιμένας τῆς δύσεως ἑλληνικὰ πλοῖα, καθὼς μάλιστα ἡ Ἀγγλία καὶ Αὐστρία χάριν τῆς ἐμψυχώσεως τοῦ ἐμπορίου των, ἐπιφέρουσιν ἐλαττώσεις εἰς τὴν κάθαρσιν τῶν ἀπὸ Τουρκίας προερχομένων· ἀλλὰ καὶ ἂν ἀναγκαία συνέπεια θεωρηθῇ τῆς μὲ τὴν Τουρκίαν ἐλευθεροκοινωνίας ἡ ἐπαύξησις τῆς καθάρσεως εἰς τὴν δύσιν διὰ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα, προτιμώτερον εἶναι τὸ δεύτερον ἢ τὸ πρῶτον, διότι τὸ τῆς μεταφορᾶς Ἑλληνικὸν ἐμπόριον συνίσταται ἰδίως εἰς τὴν διαμετακόμισιν ξηρῶν ἀπείρων καὶ ποικίλων προϊόντων καὶ διομη-

χανημάτων τῆς ἀνατολῆς εἰς τὴν δύσιν, ἢ εἰς τὴν τῶν ἐμπορευμάτων τῆς δύσεως πρὸς τὴν ἀνατολήν. Διὰ τοῦτο εἰς τοὺς λιμένας τῆς Εὐρώπης ὀλίγαι Ἑλληνικαὶ σημαῖαι φαίνονται, ἐνῷ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν χιλιάδες ὅτι ἐκτὸς τούτου ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας ἐλευθέρα κοινωνία θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα καὶ εἰς τὴν ἐμψύχωσιν τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας διότι ἐλλιμενίζουσιν βιομήχανοι πλεῖστοι εἰς τὴν Ἀνατολὴν μεταβαίνουσιν ἐνῷ εἰς τὴν δύσιν πολλὰ ὀλίγοι· ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ ἐλευθέρα κοινωνία μεταξὺ τῶν δύω ὁμόρων λαῶν καὶ ἡ διὰ τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων προσέγγισις αὐτῶν θέλει ἐπαυξήσει τὰς σχέσεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν· ὅτι διὰ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας δὲν θέλει κινδυνεύσει ποσῶς ἡ ὑγεία τῆς ἐπικρατείας, διότι ἐλευθέραν κοινωνίαν θέλουν ἔχει μόναν οἱ τόποι ἐκεῖνοι, ὅσοι ἀσφαλίζονται μὲ ὑγειονομικὰς προφυλάξεις· ἀναμφιβόλως ἡ ὑγεία τοῦ Κράτους εἶναι τὸ πολυτιμότερον, ἀλλ' εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν ἐθνῶν ἡ παραγωγὴ εἶναι τὸ οὐσιῶδες μέρος τῆς ὑπάρξεως, καὶ ἡ πολυτέλεια τῶν ὑγειονομικῶν προφυλάξεων εἶναι χειροτέρα καὶ μᾶλλον ἐπιβλαβὴς τῆς πολυτελείας εἰς πτωχὸν καὶ ἄνευ ἐμπορίου καὶ παραγωγικῶν κεφαλαίων ἔθνος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐπροτείνετε τὴν παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας, χωρὶς νὰ τεθῇ ἐντὸς τοῦ Νόμου, ἀλλὰ παραδεχομένης τῆς ἀρχῆς ταύτης, τὸ Ὑπουργεῖον νὰ φροντίσῃ νὰ κατατάξῃ τὴν Τουρκίαν εἰς τὸ Διάταγμα μεταξὺ τῶν ἐχόντων ἐλευθέραν κοινωνίαν μεθ' ὧν.

Καὶ ἕτερος βουλευτὴς, ἐκθέτει τοὺς λόγους, οἵτινες ἔπεισαν ὁλόκληρον τὴν ἐπιτροπὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐλευθέραν μετὰ τῆς Τουρκίας κοινωνίαν, εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διῃρέθη εἰς πλειονοψηφίαν καὶ μειοψηφίαν· ὅτι ἡ μειοψηφία, στηριζομένη εἰς τὰ ὑγειονομικὰ τῆς Τουρκίας μέτρα, εἰς τοὺς ἀναφερομένους ἐν αὐτῇ ἀναφορᾷ τῶν ἐμπόρων Σύρου λόγους, καὶ εἰς τὰς γενομένας εἰς τὴν Εὐρώπην ἐλαττώσεις τῆς καθάρσεως τῶν ἀπὸ Τουρκίαν προερχομένων, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας ἐντὸς τοῦ Νόμου, ἡ δὲ πλειοψηφία θεωροῦσα ὅτι τὸ τῆς ὑγείας ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον, καὶ ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας νὰ παραδεχθῇ, νὰ μὴ τεθῇ ὅμως ἐντὸς τοῦ Νόμου, ἀλλὰ τοῦ Διατάγματος, διὰ νὰ ἐκτελῆται ὁ ὅρος τῆς ἐλευθεροκοινωνίας διὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας θέλει λαμβάνει περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας.

Καὶ ὁ μετὰ τοῦτον σύμφωνος ὑπὲρ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς

ἐκ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας, ἀντικρούων δὲ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας, εἶπεν, ὅτι εἶναι ἄτοπον νὰ τεθῇ ἐντὸς τοῦ Νόμου ὁ ὅρος τῆς ἐλευθεροκοινωνίας μὲ τὴν Τουρκίαν μόνον ὅτι οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει παραλείψει νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἀναφερομένας ἐκ τῆς ἐλευθεροκοινωνίας ὠφελείας· ὅτι εἶναι ἄπορον πῶς μέχρι τοῦδε ἡ καθαρσις τῶν ἐκ τῆς Τουρκίας προερχομένων μένει ἡ αὐτὴ, ἢ κἂν δὲν ἠλαττώθη εἰσέτι, ἐνῷ ἐκτὸς ἤδη ἔτη δὲν ἀνεφάνη πανώλης εἰς Τουρκίαν, καὶ ἀφοῦ ἡ Αὐστρία καὶ ἄλλαι Εὐρωπαϊκαὶ ἐπικράτειαι ἠλάττωσαν τὰς ἡμέρας τῆς καθάρσεως· ὅτι τοῦτο προῆλθεν, διότι οἱ ἐπὶ τούτων ἐρευνόντες παρημέλουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἐπιβαλλομένων εἰς αὐτοὺς φροντίδων, καὶ διότι πολλοὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ Προξενείων ὑπάλληλοι, ξένοι τῶν συμφερόντων τοῦ ἔθνους, καὶ μὴ ὑπὲρ αὐτῶν φροντίζοντες, δὲν ἔλιδον ἐγκαίρως τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας περὶ τῆς ὑγειονομικῆς καταστάσεως τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν· Σήμερον ὅμως, ὑπαρχούσης ἐθνικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπευθύνων ὑπουργείων, ὑποκειμένων κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν Βουλῶν, οἱ φόβοι ἐκεῖνοι πρέπει νὰ ἐκλείψωσι, διότι ὑπάρχουσιν αἱ ἐγγυήσεις ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους δὲν θέλουσιν εὐκόλως παραμελοῦνται, ἐφ' ᾧ ἐξ ἐναντίας τὸ συμφέρον τῆς δημοσίου ὑγείας ὑπαγορεύει νὰ ἀφίσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐλευθεροκοινωνίας μετὰ τῆς Τουρκίας, σύμφωνα μὲ τὴν ὑγιεινὴν αὐτῆς κατάστασιν καὶ νὰ ὑγειονομικὰς προφυλάξεις, περὶ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις θέλει λαμβάνει τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας.

Ἐντὰ θα ὁ προτείνας τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου 2 κατὰ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴ, ἀνεκάλεσε αὐτὴν, ἀφ' οὗ, ὡς ἐκ τῶν προλαληθέντων ἀποδεικνύεται, εἶπεν, ὅτι ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν, θεωρῶν ἀδιάφορον, ἂν αὕτη καθιερωθῇ διὰ τοῦ Νόμου ἢ τοῦ Διατάγματος.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, Προϋπουργὸς, ἀναγνωσθέντος πρώτων παρά τινος τῶν Γραμματέων τῆς Βουλῆς ἐπισήμου τινος ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, δοθέντος παρ' αὐτοῦ, ἐξ οὗ δίδονται πληροφορίαι περὶ τῆς καταστάσεως ὑγειονομικοῦ τινος ἐν Τουρκίᾳ καταστήματος, τὸ ὁποῖον ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ἐκκαθαριζομένων ὁλοιπόρων παρέλαβαν, ὑπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι διὰ τὴν παραβίασιν ταύτην δὲν ὑπέκειντο εἰς ποινάς, ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τῶν Προξενείων ἔχει ἐπισήμους πληροφορίας, ὅτι ἡ ὑγειον-

νομική κατάστασις τῆς Τουρκίας εἶναι δυσάρεστος καὶ δὲν παρέχει τὰς προφυλακτικὰς ἐκείνας ἐγγυήσεις, ὅσας ἐζήτησαν οἱ προλαλήσαντες, ὥστε ἄνευ τινος φόβου νὰ παραδεχθῇ ἡ Ἑλλὰς τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας ἐλευθέραν κοινωνίαν· ὅτι τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν προλαλησάντων πλεονεκτήματα ἐκ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας παρεστάθησαν ὡς μεγίστην ἐπίρροιαν ἔχοντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς ναυτιλίας, ἀλλ' ὑπ' οὐδενὸς τούτων ἀπεδείχθη, ὅτι τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα προσβάλλονται διὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου· εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ πάντοτε ἡ ζωὴ τοῦ πολίτου ἐθεωρήθη τὸ πολυτιμότερον πρὸ παντὸς ἄλλου, καὶ ὅταν τὸ αἴσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχαιότητα ἐθυσίαζε τὸν πολίτην ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, ἔθετε συγχρόνως ὑπὲρ τῆς ζωῆς του τὰς μεγαλητέρας ἐγγυήσεις διὰ νὰ τὸν προφυλάξῃ ἀπὸ τὰ βλάσανα τῆς λοιμώδους Νόσου· ἄνευ τοῦ πολίτου μήτε ἐμπόριον μήτε ναυτιλία ὑπάρχουσι καὶ διὰ τοῦτο πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ ἀσφαλίζηται ἡ ὑγεία καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ. καὶ τοιαύτη ἀρχὴ ἐπεκράτησεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν ἐν τῇ μεσογείῳ θέσιν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας της, ἐστερέωσε τὰς ἀπαιτουμένας ἐγγυήσεις καὶ προφυλάξεις τὴς Δημοσίου ὑγείας, χωρὶς ποσῶς νὰ προσβάλλωνται, ἀλλὰ μάλιστα νὰ ἐνισχύωνται ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας· ἡ Τουρκία περιλαμβάνει ἐνδημικὸν τὸ νόσημα τῆς πανώλους. καὶ ἐν ὅσῳ δὲν καταστραφῇ ῥιζικῶς καὶ ἐξαλειφθῇ τὸ νόσημα τοῦτο, ἡ μετ' αὐτὴς ἐλευθέρα κοινωνία τῇ Ἑλλάδος θέλει εἶσθαι ἐπικίνδυνος, καὶ ὅστις διϊσχυρίζεται, ὅτι πρὸ ὀκτὼ ἤδη ἐτῶν δὲν ἀνεφάνη τὸ νόσημα τοῦτο εἰς τὴν Τουρκίαν, δύναται νὰ βεβαιωθῇ ὅτι τὸ νόσημα τοῦτο ἐυπάρχει πάντοτε εἰς αὐτὴν ὡς φυσικὸν προϊὸν της ὅτι πρό τινων μηνῶν εἰς Σμύρνην εἶχεν ἀναφανῇ, καὶ ὅτι ἡ γεννέτειρα αὐτοῦ Αἴγυπτος εὑρίσκεται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, καὶ ἑπομένως ἡ ἐλευθέρα κοινωνία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας δύναται νὰ μεταδώσῃ τὸ ἐνδημικὸν νόσημα, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸν πληθυσμόν της· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τρία τινά, τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν, τὴν θέσιν αὐτῆς πρὸς τὴν δύσιν καὶ τὴν θέσιν αὐτῆς πρὸς τὴν ἀνατολὴν, προσπαθεῖσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ τόπου κατάστασιν καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα, τῶν ὁποίων ἡ ἐμπορικὴ

σχέσις εἶναι, μᾶλλον δ' αὐτὴν ἐπωφελὴς, καὶ ἐπειδὴ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τῆς Τουρκίας ἔχει ἡ Ἑλλὰς, ὅταν τὸ θελήσῃ, τὸ Ὑπουργεῖον ἐπρόσεξε τὴν προσοχήν του μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάκτησιν τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας μετὰ τῆς δύσεως, παρέχον διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου εἰς αὐτὴν τὰς ἀπαιτουμένας ὑγειονομικὰς ἐξασφαλίσεις, ὥστε ἄνευ τινος φόβου νὰ χορηγήσῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν εἰς τὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμενα. Ὅτι ἡ μετὰ τῆς δύσεως ἐλευθέρα κοινωνία τῆς Ἑλλάδος συνάδει μᾶλλον πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας αὐτῆς διότι τὸ ἐμπόριον τῆς μεταφορᾶς, τὸ ὁποῖον ἰδίως συνδέεται μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας, ἐν ᾧτῳ ἡ Ἑλλὰς δὲν εὑρίσκεται εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μετὰ τῆς δύσεως, δὲν ἐνεργεῖται διὰ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν εἰς τὴν δύσιν καὶ τἀνάπαλιν, ἀλλὰ κατ' εὐθείαν, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα ἔρχονται μόνον τὰ εἰς ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν αὐτῆς χρήσιμα, τὰ ὁποῖα εἶναι ὀλίγα καὶ μικρᾶς ἀξίας, διότι τὸ κλίμα τῆς Ἑλλάδος, ὃν τὸ αὐτὸ μὲ τὸ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, παράγει ὅλα σχεδὸν τὰ προϊόντα ἐκεῖ ης. Ἀλλ' ὅταν ἡ Ἑλλὰς διώξῃ διὰ τῶν ὑγειονομικῶν της προφυλάξεων τὰς ἀπαιτουμένας εἰς τὴν δύσιν ἐγγυήσεις καὶ ἀποκτήσῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν μετ' αὐτῆς, τότε τὸ διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Μεσογείου θέλει συγκεντρωθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τῆς Ἑλλάδος, διότι ὅλα τὰ πλοῖα καὶ Ἑλληνικὰ καὶ ξένα, προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν καὶ διευθυνόμενα εἰς τὴν δύσιν, θέλουν καθαρίζεσθαι εἰς τὰ λοιμοκάθαρτήρια τῆς Ἑλλάδος, ὅπου καὶ ἀσφαλεστέρους λιμένας εὑρίσκουσι καὶ τὰ μέσα εὐκολώτερα καὶ τὰ ἔξοδα ὀλιγώτερα. Τότε τὰ τῆς δύσεως πλοῖα, ἀντὶ νὰ διευθύνωνται εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ νὰ ἀπέρχωνται ὑπὸ κάθαρσιν εἰς τὴν δύσιν, θέλει εἶσθαι συμφερώτερον εἰς αὐτὰ νὰ παραιτῶσι τὰ φορτία των εἰς τὰς ἐμπορικὰς τῆς Ἑλλάδος παραλίους πόλεις, καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ εἰς αὐτὰς παραιτηθέντα φορτία τῆς Ἀνατολῆς, καὶ οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ ναυτιλία νὰ διαδίδῃ πανταχοῦ καὶ πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς ἀνατολὰς τὰ ἀνταλλασσόμενα προϊόντα καὶ ἐμπορεύματα. Διὰ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας μετὰ τῆς δύσεως ἡ Ἑλλὰς θέλει τοιουτοτρόπως ἀποκατασταθῇ τὸ κέντρον τῆς ἐμπορικῆς κινήσεως τῆς μεσογείου καὶ τὸ διαμετακομιστήριον τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῆς Ἀνατολῆς καὶ δύσεως. Ἄλλως ἀποκλεισμένων ἔτι μᾶλλον τῶν λιμένων τῆς δύσεως εἰς τὰ ἐκ τῆς Ἑλλάδος προερχόμενα, ἐκτὸς τοῦ ὅτι προσβάλλεται τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία αὐτῆς καὶ διατρέχει τὸν κίνδυνον τῆς λοιμώδους νόσου, θέλει παρασταθῇ

εἰς τὴν Εὐρώπην ὡς ὀπισθοποροῦσα καὶ ἐγκαταλείπουσα τὸν πολιτισμόν. Εἰς τοιαύτας ἀρχὰς στηρίζεται τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, καθ' ὃ ἡ Κυβέρνησις προνοοῦσα περὶ τῶν ἐμπορικῶν τῆς Ἑλλάδος συμφερόντων καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῆς ναυτιλίας, ἔχουσα δὲ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς πληροφορίας περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας, θέλει ἀναβιβάζει καὶ καταβιβάζει τὴν κάθαρσιν τῶν ἐκ τῆς Τουρκίας προερχομένων, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἡ ὑγεία νὰ ἐξασφαλίζηται, καὶ τὰ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία νὰ ἐνισχύεται.

Ἐνταῦθα, ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς, ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος παρετήρησεν ὅτι, ἀνακληθείσης τὴς τροπολογίας, τὴν ὁποίαν ἐπρότεινεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως, μένει ἡ ἐκφραζομένη διὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον εὐχὴ νὰἀναταιθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους· καὶ ὑπανοουμένης τῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ἐκφραζομένης αὐτῆς εὐχῆς τῆς Βουλῆς ἐν τῇ παραδοχῇ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτω. «Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄρθρον 2 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ ἡ ὄχι;» Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἐλύθη τὸ ζήτημα καταφατικῶς, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ ἄρθρ. 2 κατὰ τὸ μα[illegible]ὸν, ἔχον οὕτως.

Νομοσ[illegible]

« Ἄρθρ[illegible]

ρουμένους ὑγειονομ[illegible]

ὑγειονομικὰς πιστοποιη[illegible]

συγκοινωνίαι ἢ ἄλλα συμβαίνουσιν ὡς ἐν αὐτῶν καθίσταται ἡ ὑγειονομικὴ κατάστασις ὑποπτος, λαμβάνουσιν ἀμέσως ἐλευθέραν κοινωνίαν, προηγηθείσης τῆς νενομισμένης ἐξετάσεως καὶ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἅπαντες τόποι θεωροῦνται ὅσοι εἶναι ἐλεύθεροι πάσης λοιμώδους νόσου, καὶ προφυλάττονται διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος παρέχοντος ἀποχρώσας περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δημοσίας ὑγ[illegible]ίας ἐγγυήσεις.»

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 3, 4, 5, 6, 7, 8, καὶ 9, καὶ ἐγένοντο ἐν πρὸς [illegible] παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως, ὡς εἰς τὸ Νομοσχέδιον εἶσιν, οὕτως.

« Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐρχόμενα ἢ μετακομιζόμενα ἀπὸ τόπους μὴ θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀνύσους ὑπάγονται εἰς τὰς ἑξῆς τρεῖς κατηγορίας.

α.) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς *καθαρᾶς πιστοποιήσεως* ἀνήκουσιν ὅσα ἐρχόμενα ἀπὸ τόπους ἐλευθέρους πάσης λοιμώδους νόσου, ἢ ἀπὸ τόπους ὑποπτους, ἀλλὰ μὴ ἐπιβεβαιωθέντος ὑπὸ τοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος ὅτι ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει τοιαύτη νόσος, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως αὐτῶν ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου μέχρι τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν δὲν ἐπῆλθεν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἢ ἐν τῷ πλοίῳ ἢ ἐν τοῖς ἐπιβάταις αὐτῶν ἢ ἐν τοῖς ἐμπορεύμασιν αὐτῶν

Ἄρθρ. 6. Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν μεμολυσμένα πλοῖα, τὰ προσορμιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁσάκις ἀποποιοῦνται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς τοῦ Βασιλείου διατάξεις, θέλουν ἀποπέμπεσθαι πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρ. 7. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἀναβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἐκδίδουν αἱ προϊστάμεναι ἀρχαί, ὁσάκις ἐπαπειλεῖται κίνδυνος διαδόσεως μολύσματος ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀναφέρωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν διατάξασαν ἀρχὴν τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 8. Δύνανται ὡσαύτως, καὶ ὀφείλουν μάλιστα μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, νὰ καίωσιν ὅσα πράγματα φέρουν προφανῶς μόλυσμα λοιμοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ καθαρισμόν.

Δύνανται ἐπίσης νὰ φονεύσωσιν ὅσα ζῶα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθαρισθῶσιν ἢ νὰ μετακομισθῶσι διὰ καθαρισμὸν, ἄνευ κινδύνου μολύσματος, ἢ ὅσα ἀπολυόμενα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδώσωσι τὸ μόλυσμα.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν διὰ τοὺς μνησθέντας λόγους φονευομένων ζώων, ἢ καιομένων πραγμάτων δὲν ἔχουσι κατ' οὐδενὸς δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 9. Ἀφ' οὗ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον πραγματειῶν, ἢ ἄλλων πραγμάτων πρέπει νὰ ἐξάγωνται αὐθημερὸν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τοῦ καταστήματος, ἐὰν δὲ ἦναι τόπος ἱκανὸς εἰς αὐτὰ δύνανται νὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐπὶ ὀλίγον, ἀλλὰ τότε πληρώνουσι δι' ἑκάστην ἡμέραν τὸ τριπλοῦν δικαίωμα καθάρσεως εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον. »

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρ. 10 ἐπροτάθη ὑπό τινος Βουλευτοῦ νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν ἂν αἱ λέξεις *κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἦναι ὑποκείμενα εἰς φθορὰν* κλπ. διὰ νὰ μὴν ἀφίνεται ἡ περὶ τούτου κρίσις εἰς μόνον τὸν ὑγειονόμον, ὅστις πιθανὸν ἀπὸ ἰδιοτέλειαν κινούμενος νὰ κηρύξῃ ὡς ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πράγματα μὴ ὁμολογουμένως τοιαῦτα, διὰ νὰ ὠφεληθῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν αὐτῶν ἄνευ τῶν τύπων τῆς Πολ. Δικονομίας, οἵτινες ἀπαιτοῦνται εἰς τὴν ἐκποίησιν τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς φθορὰν, διότι τοιουτοτρόπως ὑπάρχει πλειοτέρα ἀσφάλεια, συγκειμένης τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην, τὸν ἰατρὸν καὶ τὸν ὑγειονόμον.

Ἀντελέχθη δὲ παρ' ἄλλου, ὅτι ὁ Νόμος ἐνταῦθα ἐννοεῖ τὰ ὁμολογουμένως καὶ πασιγνώστως ὑποκείμενα εἰς φθορὰν πράγματα, περὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία ἀμφιβολία μένει, οὐδ' ἀπαιτεῖται κρίσις ἐπιστημονική, καθὼς τοῦτο γίνεται καὶ εἰς τὰς δικαστικὰς ἐκποιήσεις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας, ὅταν τὰ κατασχεθέντα πράγματα ὑπόκεινται εἰς φθοράν. Ἐκτὸς δὲ τούτου, προσέθηκεν ἄλλος, τὰ καθήκοντα τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν θέλουν κανονισθῇ διὰ Βασιλ. Διατάγματος, ὅπου θέλουν ὁρισθῇ τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα εἴδη καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα.

Ἄλλος ἐπρότεινε νὰ τεθῇ εἰς τὸν Νόμον διὰ τὴν πρόληψιν ἐνδεχομένων καταχρήσεων, ὅτι ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς φθορὰν ὑποκειμένων πραγμάτων διακηρύττεται ἐγγράφως εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς πόλεως.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 10. Πράγματα ἐκκαθαριζόμενα ἐντὸς τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἐγκαταλειφθέντα, ἢ μὴ ἔχοντα κύριον, ἂν ἦναι ὑποκείμενα εἰς φθορὰν, δημοπρατοῦνται ἀμέσως· τοὐναντίον δύνανται νὰ μένουν τὸ πολὺ τρεῖς μῆνας ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, θέλει πληρώνεσθαι τριπλοῦν τέλος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτῶν, δημοπρατοῦνται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ ἀφαιρεθέντων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἐκ τοῦ ληφθησομένου ἀντιτίμου, τὸ ὑπόλοιπον παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ φυλάττεται ἐκεῖ πέντε ἔτη· μετὰ παρέλευσιν δὲ καὶ τούτων, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος τῶν πραγμάτων, τὸ παρακατατεθὲν ποτὸν μένει ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου. »

Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον 11 καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν δι' ἀναστάσεως, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς ἑξῆς·

«Ἄρθρ. 11. Πᾶν πλοῖον, ἢ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀποπειραθῇ νὰ εἰσέλθῃ, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ὅστις εὑρισκόμενος εἰς τόπον τῆς Ἑλλάδος ὑγειονομικῶς ἀποκλεισμένον, ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τόπου, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τόπον ἐλεύθερον, θέλει ἀποκρούεσθαι διὰ τῆς βίας, ἐὰν προταληθεὶς διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς νὰ ὑποχωρήσῃ δὲν ὑπακούσῃ, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἄρθρου 12 ἐζητήθη τι θὰ γείνῃ ὡς πρὸς τὰ ὑπάρχοντα ἤδη κατὰ τὰ μεθόρια χωρία, τῶν ὁποίων οἱ

κάτοικοι εὑρίσκονται ἠναγκασμένοι νὰ ἀνοικοδομῶσιν εἰς αὐτάς. Μετά τινα δὲ συζήτησιν τῶν μὲν διϊσχυριζομένων, ὅτι ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις νέων οἰκιῶν εἰς αὐτὰ, καὶ ἄλλων ἀντειπόντων, ὅτι ὁ Νόμος ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸ μέλλον ἀπαγόρευσιν ἀνεγέρσεως πόλεων, χωρίων καὶ οἰκοδομῶν εἰς τὰ μεθόρια, οὐχὶ δὲ περὶ τῶν ὑπαρχόντων, τὰ ὁποῖα δὲν προτίθεται νὰ καταστράψῃσι, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαγορεύεται ἡ οἰκοδόμησις καὶ ἐπέκτασις τῶν χωρίων πρὸς τὸ μέρος τῶν μεθορίων· καὶ μεθ' ὧν συνεφώνησε καὶ ὁ Κ. Ὑπουργὸς, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἔχει.

«12. Κατὰ τὰ μεθόρια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ οἰκοδομηθῶσιν οἰκίαι, ἰδιωτικὰ καταστήματα, χωρία καὶ πόλεις πλησιέστερον τῆς ἡμισείας ὥρας εἰς τὴν ὁρθετικὴν γραμμήν.»

Ἀνεγνώσθησαν καὶ τὰ ἑπόμενα ἄρθρα **13** καὶ **14** καὶ ψηφοφορηθέντα ἓν πρὸς ἓν δι' ἀναστάσεως, ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

«Ἄρθρ. **13.** Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ καθὼς καὶ ἡ βαθμολογικὴ ταξις αὐτῶν θέλουν κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου, διὰ δὲ Βασ. Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῆ.

α') Οἱ τόποι μὲ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια θέλει εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

β') Ποῖα θέλει εἶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν μεθορίων καὶ τῶν παραλίων ὑγειονομικὴ γραμμή.

γ') Οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν διορισθῆ αἱ ἀνήκουσαι ὑγειονομικαὶ ἀρχαί.

δ') Ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν.

ε') Τὰ ἐναντίον οἱασδήποτε εἰσβολῆς λοιμώδους νοσήματος συνήθη καὶ ἔκτακτα προφυλακτικὰ μέτρα, καθὼς καὶ τὰ πρὸς περιορισμὸν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ ἐνσκήψαντος τυχὸν νοσήματος εἰς τινα μέρη τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. **14.** Τὰ Β. Διατάγματα, καὶ ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδαφ. ε. προσωρινὴν ἐνέργειαν τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν διατάξεων, εἰς δῆμον, ἢ τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου πρέπει προηγουμένως νὰ δημοσιεύωνται διὰ *κηρύξεως* καὶ *τοιχοκολλήσεως* εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν κάθαρσιν τόπος.»

Ἀκολούθως ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος, συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἀνεγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομείων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΖ'.

τῆς 30 Μαΐου

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων μὲν **92** καὶ ἀπόντων **21**, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ περὶ ἀδείας αἴτησις τοῦ βουλευτοῦ Οἰτύλου Κ. Α. Μαυρομιχάλη, καὶ ἐνεκρίθη νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν τεσσαρακονθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ ὑγειονομείων Νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθη ὑπό τινος τῶν Γραμματέων τὸ ἄρθρον **15** τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

Ποιναὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. **15.** «Ὁ παραβάτης τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὁρισμῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἢ κανονισμῶν τιμωρεῖται,

α') Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐν γνώσει ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐξ ἧς τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

β') Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα,

ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης, ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

γ') Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπων τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πράγματα, ἢ πλοῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑποπτων πιστοποιήσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

δ') Μὲ εἱρκτὴν, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπων τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος. »

καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ α § τοῦ ἄρθρου τροπολογία τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα ὡς ἑξῆς.

α) Μὲ θάνατον ἐὰν ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ » τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ » πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ὅτι ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγο» ρίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας » ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος. »

Κατὰ τῆς τροπολογίας ταύτης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτρεπομένην παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς αἰτιολογίαν τῆς τροπολογίας ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ὡς οὐσιώδες στοιχεῖον τὴν γνῶσιν ὅτι τὰ πράγματα ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, καὶ τὸ ζήτημα εἶναι ἂν ἡ γνῶσις αὕτη εἶναι ἀναγκαῖον στοιχεῖον τῆς πράξεως· διότι ἄλλως ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἀδικαιολόγητος καὶ ἄδικος, ὅτι τὸ ἐν γνώσει δὲν ἀφορᾷ τὴν γνῶσιν ταύτην, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόδειξις εἶναι δύσκολος, καὶ πολὺ περισσότερον εἰς τὸν παρόντα Νόμον, τοσοῦτον αὐστηρόν. Ὅτι ἡ γνῶσις ἐνταῦθα δὲν ὑποτίθεται διὰ μόνην τὴν ἐν γνώσει μετάδοσιν τοῦ μολύσματος, ὑποτιθεμένην καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τρεῖς παραγράφους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐν γνώσει παράδοσιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, διότι, ἂν καὶ εἰς ὅλας τὰς νομοθετι κὰς πράξεις ἡ γνῶσις τοῦ Νόμου ὑποτίθεται καὶ οὐδέ ποτε συγχωρεῖται ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου, δημοσιευμένου κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, ἐνταῦθα ὅμως ἕνεκα τῶν βαρειῶν συνεπειῶν τῆς παραβάσεως τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἐπιβαλλομένης μεγίστης ποινῆς τοῦ θανάτου, ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, καθ' ὅσον μάλιστα τὸ ἠθικὸν στοιχεῖον τῶν ἐγκληματικῶν πράξεων τῆς

ταυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας δὲν εἶναι καταφανὲς εἰς τὰς ὑγειονομικὰς παραβιάσεις, αὐτὰς καθ' ἑαυτὰς θεωρουμένας, ὅτι διὰ τοῦτο εἰς τὸν α. § ἐτέθη ὁ μέγιστος βαθμὸς τῆς ποινῆς, ὁ θάνατος, διότι ὑποτίθεται ὅτι ὁ ἐνεργὸς, καίτοι γνωρίζων ὅτι τὰ πράγματα προέρχονται ἐξ ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, καίτοι γνωρίζων ὅτι ἡ συγκοινωνία αὐτῶν ἀπαγορεύεται ἀπὸ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἔπραξε μ' ὅλα ταῦτα ἐν γνώσει τὴν ἐγκληματικὴν ταύτην πρᾶξιν, καὶ ὁ βαθμὸς οὗτος τῆς ποινῆς ἐτέθη πρὸς διάκρισιν τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως ἐκείνου ὅστις ἐγνώριζε μὲν ὅτι τὰ πράγματα ὑπόκεινται εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἀλλ' ἠγνόει ὡς ἐξ αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς τῆς πράξεως ὅτι ἡ συγκοινωνία αὐτῶν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, πρᾶξιν τὴν ὁποίαν τιμωροῦσιν οἱ ἀκόλουθοι τρεῖς παράγραφοι· π. χ. ὁ ἐγχειρίσας ἐπιστολὴν ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως καὶ διαδόσας οὕτω τὸ μόλυσμα, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἐγχείρισις τοιαύτης ἐπιστολῆς ἀπαγορεύεται· ὅτι ἄνευ τῆς διακρίσεως ταύτης ὁ α. § συνταυτίζεται μὲ τὸν β'. καὶ ἐπομένως κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ὁ Νόμος καθίσταται ἔτι σκληρότερος καὶ αὐστηρότερος. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Εἰς ταῦτα ἀντελέχθη ὑπό τινος ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ἀποδοὺς τὸ *ἐν γνώσει* τοῦ α. § εἰς τὴν ἄγνοιαν ἢ μὴ τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, κατέκρινεν ἀδίκως τὴν ἔννοιαν τοῦ αἰτιολογικοῦ μέρους τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἠννόησε διὰ τοῦ *ἐν γνώσει ἔθεσεν* ὄχι τὴν ἄγνοιαν τοῦ Νόμου, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ σκοπῷ συγκοινωνίαν πραγμάτων ἢ προσώπων ἀνόσου τόπου μὲ τὴν ἐπικράτειαν, ὅτι ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ ἐνταῦθα ὄχι μόνον διότι αἱ λέξεις *ἐν γνώσει ἔθεσεν* εἰς *συγκοινωνίαν* δὲν ἐπιδέχονται τοιαύτην ἐξήγησιν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου δὲν συγχωρεῖται οὐδ' εἰς τὴν τακτικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν, ὅπου καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ ὅτι ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου, δημοσιευθέντος κατὰ τὰς νομίμους διατυπώσεις, δὲν ἐπιτρέπεται, διότι ἀφοῦ ἔθηκεν ἡ κοινωνία τὸν πολίτην εἰς κατάστασιν νὰ γνωρίσῃ τὸν Νόμον, εἶναι λάθος αὐτοῦ ἡ ἄγνοια, ἐξ ἧς δὲν δύναται νὰ ὠφεληθῇ, ἀρχὴ τῆς ὁποίας ἡ παράβασις δύναται νὰ καταστρέψῃ τὰς κοινωνίας, μὴ δυναμένου τοῦ δικαστοῦ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν πραγματικὴν τοῦ Νόμου γνῶσιν καὶ κατάληψιν ἐκ μέρους τοῦ δικαζομένου, ἐπομένως πολὺ περισσότερον δὲν πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄγνοια τοῦ Νόμου εἰς τὸν παρόντα Νό-

μαν, ὅπου πρόκειται περὶ ἐγκλήματος ὀλεθριωτάτων συνεπειῶν διὰ τὸ Κράτος ὁλόκληρον, ὅτι, καθιερονομένης τῆς ἀγνοίας τοῦ Νόμου εἰς τὸν § ά. κατὰ τὸν Ὑπουργόν, ἀναγκαία συνέπεια εἶναι νὰ καθιερωθῇ ἡ διάκρισις αὕτη καὶ εἰς τοὺς ἑπομένους παραγράφους, καθὼς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἄρθρα, διὰ νὰ μὴν εἶναι ἀσυνεπὴς ὁ Νόμος, καὶ τότε ὁλόκληρον τὸ Νομοσχέδιον καταστρέφεται, ὅτι τὸ *ἐν γνώσει* εἰς τὸν ά. § ἀναφέρεται εἰς τὴν δολίαν πρόθεσιν τοῦ παραβιάσαντος, καὶ ἐπειδὴ ὅπου πρόκειται περὶ κακουργημάτων ἡ τοιαύτη πρόθεσις ἀπαιτεῖται ἀναγκαίως, διότι ἄνευ ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ δολία προαίρεσις, ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν ἀποτελεῖται τὸ κακούργημα, διὰ τοῦτο ἡ γνῶσις αὕτη, ὑπὸ τὴν ἀληθῆ ταύτην ἔννοιαν, ἀπαιτεῖται καὶ εἰς τοὺς τέσσαρας παραγράφους τοῦ ἄρθρου, ἡ δὲ ῥητὴ μνεία τοῦ *ἐν γνώσει* εἰς μόνον τὸν ά. § δύναται νὰ συγχίσῃ τὸν δικαστὴν, δυνάμενον νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τὸ *ἐν γνώσει* ἀπαιτεῖται εἰς μόνον τὸν ά. § οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς, καθ' ἣν περίπτωσιν θέλει ὑπάρξει σύγχισις μεταξὺ τῶν λοιπῶν παραγράφων τοῦ ἄρθρου 15 καὶ τοῦ ἑπομένου 16 καὶ τῶν ἄρθρων 17 καὶ 18, ὅπου πρόκειται περὶ ἀμελείας· ὅτι ἑπομένως ἡ διάκρισις τοῦ § ά. πρὸς τὸν β'. συνίσταται ὄχι εἰς τὴν γνῶσιν τῆς παραβιάσεως, ἀλλ' εἰς τὴν γνῶσιν ὅτι τὰ τεθέντα εἰς συγκοινωνίαν ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐνῷ εἰς τὸν β'. § ἀναφέρεται μόνον ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν τὰ πράγματα δὲν προέρχονται ἀπὸ ἄνοσον τόπον, ὁ δὲ ἐνεργὸς δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, καὶ ἡ διάκρισις αὕτη εἶναι τοσοῦτον ἀναγκαία, καθ' ὅσον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ β'. § ἡ κακοήθεια τοῦ ἐνεργοῦ, ἀγνοοῦντος ὅτι τὰ πράγματα ὑπήγοντο εἰς ἀκάθαρτον πιστοποίησιν, δὲν εἶναι τόσον βαρεῖα, ὅσον εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ά. ὅπου ὁ ἐνεργὸς ἐγνώριζε τὸν μέγιστον καὶ βέβαιον κίνδυνον, τὸν ὁποῖον διατρέχει ἡ ἐπικράτεια, καὶ διὰ τοῦτο ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς νὰ μεταπραπῇ ἡ φράσις τοῦ Νομοσχεδίου *ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως*, εἰς τὴν φράσιν *τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ὅτι ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως* ἀφαιρουμένου τοῦ *ἐν γνώσει* εἶναι καὶ ὀρθωτάτη καὶ εὔλογος, ὅτι ἡ διάκρισις αὕτη, ἂν καὶ δὲν γίνεται ῥητῶς ὡς πρὸς τὰ πράγματα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως (§ γ'.) καὶ τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως (§ δ'.) ἐννοεῖται ὅμως πραγματικῶς, διότι ἡ ἐπιβαλλομένη κατὰ τοὺς § γ'. καὶ δ'. ποινὴ τῶν προσκαίρων δεσμῶν καὶ τῆς εἱρκτῆς ἐπιδέχεται αὐξομειώσιν, καὶ ἑπομένως ὁ δικαστὴς

ὅστις ἠνώθησεν ἐκ τῆς προηγουμένης διακρίσεως τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου, θέλει κάμει τὴν διάκρισιν καὶ εἰς ταῦτα, καὶ θέλει ἐπιβάλλει μεγαλητέραν ἢ μικροτέραν ποινὴν κατὰ τὰς περιστάσεις. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἐκφραζούσης καθαρότερον καὶ σαφέστερον τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου.

Ἀπήντησεν ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, ὅτι ἡ δολία πρόθεσις, ἐξ ἧς ὁρμᾶται ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχει πολλὰς διακρίσεις, καὶ πρῶτον εἰς τὰς παραβάσεις τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων ὁμοιοτυπουμένων μὲ τὰς ἀζυμικάς, ἡ δολία προαίρεσις δὲν ὑποτίθεται, διότι αἱ διατάξεις αὐταὶ ἀφαιροῦσι τὴν ἀποτροπὴν μεγίστου κινδύνου καὶ ἡ παράβασις αὐτῶν δὲν τιμωρεῖται διὰ τὸ ἠθικὸν στοιχεῖον, τὸ ὁποῖον περιλαμβάνουσιν ὡς αἱ τοῦ ποινικοῦ Νόμου ἐγκληματικαὶ πράξεις ἀλλὰ διὰ τὰς ὀλεθρίας συνεπείας, τὰς ὁποίας ἔχουσι, διότι αἱ πράξεις αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς, ὡς ἡ ἐκ τῆς στοργῆς ἐναγκάλισις τοῦ υἱοῦ ἀπὸ τὸν ὑπὸ καθαρσιν πατέρα, μεταδόντα αὐτῷ τὸ μόλυσμα, δὲν περιέχουσι κακοήθειαν τοῦ ἐνεργοῦ, καὶ ἑπομένως οὐδεμία ἀναλογία ὑπάρχει μεταξὺ τῶν παραβάσεων τούτων καὶ τῶν ἐγκληματικῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου· ὅτι διὰ τοῦτο εἰς οὐδεμίαν νομοθεσίαν δὲν ἀπαιτεῖται ἡ δολία προαίρεσις εἰς τὰς παραβάσεις τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων· ὅτι ἡ φράσις τοῦ ά. § *ἐν γνώσει* ἐννοεῖ ὅτι ὁ παραβάτης ἐγνώριζεν ἐξ μόνον τὴν πιστοποίησιν τοῦ πράγματος, ἀλλὰ συνάμα καὶ τὴν ἀπαγορευτικὴν τοῦ Νόμου διάταξιν, διότι ἡ ὑπερβολὴ τῆς ποινῆς καὶ ἡ κατάστασις τοῦ δικαστοῦ, μέλλοντος νὰ ἐπιβάλλῃ τόσον βαρεῖαν ποινὴν ἀπῄτει νὰ ὑπάρχῃ καὶ τις ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις, καὶ ὡς τοιαύτη βαρυτέρα εἶναι ἡ γνῶσις τῆς ἀπαγορευτικῆς τοῦ νόμου διατάξεως ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῆς κατηγορίας τῆς πιστοποιήσεως τοῦ πράγματος· ὅτι ἄνευ τῆς διακρίσεως ταύτης ταυτίζεται ὁ ά. μὲ τὸν β'. § καὶ δὲν δικαιολογεῖται ἡ διαφορὰ τῆς ποινῆς τοῦ ά. καὶ β'. παραγράφων, εἰς τοὺς ὁποίους ὑποτίθεται ὅτι τὰ πράγματα ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν· καὶ ὅτι διὰ ταῦτα τὸ *ἐν γνώσει* τοῦ ά. § πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ Νόμου, καθ' ὅσον ἡ διανοητικὴ κατάστασις τοῦ παραβιάζοντος φέρει αὐτὸν εἰς πλήρη γνῶσιν ἢ ὁλοτελῆ ἄγνοιαν τοῦ Νόμου, καὶ πρέπει τὸ ἄρθρον νὰ διατηρηθῇ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ μετὰ τοῦτον εἶπεν ὅτι τὸ *ἐν γνώσει* δὲν ἀποδίδεται οὔτε εἰς τὴν γνῶσιν τῆς κατηγορίας τῶν πραγμάτων οὔτε εἰς τὴν

γνῶσιν τοῦ Νόμου, ἀλλ' ἐτέθη ἐνταῦθα ὅπως τοῦτο τίθεται εἰς τὰς ἐν γνώσει ἐγκληματικὰς πράξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου, σχέσιν ἔχον πρὸς ὅλα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀναφερόμενα, καὶ περιλαμβάνον τὸ ἠθικὸν στοιχεῖον τῆς πράξεως, καὶ ἐπρότεινε νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἕτερος ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπεστήριξεν αὐτὴν ἐκθεὶς ὅτι ἐκ τῆς συναρμογῆς τῶν παραβάσεων τῶν ἄρθρ. 15, 16 καὶ 17 ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ *ἐν γνώσει* τοῦ § ά. τοῦ ἄρθρ. 15 ἀποδίδεται εἰς τὴν πρόθεσιν τοῦ παραβιάσαντος, ἥτις ὑποτίθεται καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς παραγράφους τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, καθὼς καὶ εἰς τὸ 16 μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς μὲν τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρ. 15 προέκυψε μόλυσμα, εἰς ἐκείνας δὲ τοῦ ἄρθρου 16 δὲν προέκυψε μόλυσμα· ὅταν δὲ δὲν ὑπάρχῃ δολία πρόθεσις, τότε ὑπάρχει ἀμέλεια, περὶ ἧς διαλαμβάνει τὸ ἄρθρ. 17· ὅτι ἑπομένως εἰς τὸν ά. § ἐννοεῖ ὁ Νόμος καὶ πρόθεσιν καὶ γνῶσιν τοῦ ὅτι τὰ πράγματα ὑπήγοντο εἰς τὴν ἀκάθαρτον κοινωνίαν, ἐνῷ εἰς τοὺς ἑπομένους τρεῖς παραγράφους ἐννοεῖ μόνον τὴν δολίαν πρόθεσιν, διότι εἰς τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις, ὁποῖαι χαρακτηρίζονται καὶ αἱ τῶν τεσσάρων παραγράφων ἐκ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν, ἀπαιτεῖται ἡ δολία πρόθεσις· καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν § ά. περιλαμβάνοντα τὴν ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν τῆς γνώσεως ὅτι τὰ πράγματα ὑπήγοντο εἰς τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν, ἐπιβάλλεται ὁ μέγιστος βαθμὸς τῆς ποινῆς· ὅτι ἡ διάκρισις αὕτη τοῦ νόμου εἶναι ἀναγκαία, καθόσον ὑπάρχει εἰς τὴν πρακτικὴν διάκρισις μεταξὺ τοῦ παραβιάσαντος τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις καὶ θέντος εἰς κοινωνίαν μετὰ τῆς Ἐπικρατείας πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ὅτι ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐξ ὧν προέκυψε μόλυσμα, π. χ. ὅταν ὁ πλοίαρχος πράξῃ τοῦτο ἐν γνώσει· καὶ ἐκείνου ὅστις παρέβη τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις καὶ ἔφερεν εἰς συγκοινωνίαν πράγματα, ἐξ ὧν προέκυψε μόλυσμα, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ὅτι ταῦτα ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, π. χ. ὁ κλέπτων τοιαῦτα πράγματα ἀπὸ τὸ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖον· ἐνῷ ἡ δολία πρόθεσις εἰς τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις τῶν παραγράφων τοῦ ἄρθρ. 15, ὑποτίθεται πρὸς διάκρισιν τῶν ἐξ ἀμελείας ἐγκληματικῶν πράξεων τοῦ ἄρθρ. 17.

Μετὰ ταῦτα ἄλλος, ἑρμηνεύων τὴν φράσιν *ἐν γνώσει* τοῦ § ά. τοῦ ἄρθρου, ἐξέθηκεν ὅτι αἱ πιστοποιήσεις κατὰ τὸν νόμον εἶναι δύο εἰδῶν ἀκαθάρτοι, ὕποπτοι καὶ καθαραί, ὁ δὲ προσδιορισμὸς τούτων γίνεται ἀπὸ τὸν ὑγιεινόμον, καὶ ἑπομένως ἡ παράβασις

τῶν ὑγειονομικῶν τούτων διατάξεων εἴτε ἐγνώριζεν ὁ παραβάτης εἴτε μὴ τὴν ὑγειονομικὴν ἀπαγόρευσιν ἀπαρτίζει τὸ ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον ὑποθέτει τὸν δόλον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν παραδέχεται τὴν ἰδέαν τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι ἡ παράβασις τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων δὲν συνεπάγει τὸν δόλον, διότι ὁ κίνδυνος ἐπὶ τῆς παραβιάσεως ταύτης εἶναι μέγιστος καὶ δὲν ἀφομοιοῦται ποσῶς μὲ τὰς ἀστυνομικὰς παραβάσεις· ὅτι ἡ γνῶσις τῶν ὑγειονομικῶν ἀπαγορεύσεων καὶ ἡ δολία πρόθεσις ὑπεννοεῖται εἰς τὰς ἐγκληματικὰς πράξεις καὶ τῶν τεσσάρων παραγράφων, ἐτέθη δὲ εἰς τὸν § ά. τὸ *ἐν γνώσει*, διότι ὁ νομοθέτης εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις δὲν ἀπαιτεῖ εἰμὴ τὴν δολίαν πρόθεσιν, πρὸς παράβασιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, καὶ τὴν παράβασιν αὐτῶν, εἰς δὲ τὸν ά. § ἀπῄτησε τὴν ὡς πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παραβάσεως γνῶσιν τοῦ ἐνεργοῦ, δηλαδὴ ὅτι τὰ πράγματα εἶναι μεμολυσμένα καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας αὐτῶν ἐπίκειται μέγιστος εἰς τὸ ἔθνος κίνδυνος, ὅστις καὶ ἐπῆλθε πραγματικῶς, ὡς ὁ πλοίαρχος, ὅστις, προερχόμενος ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως φέρει μὲν πιστοποίησιν καθαράν, ἀλλὰ κατὰ τὸν διάπλουν συγκοινωνεῖ μὲ ἄλλο πλοῖον καὶ λαμβάνει μεμολυσμένα πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, καίτοι δὲ γνωρίζων τοῦτο, κρύπτει τὸ περιστατικὸν ἀπὸ τὸν ὑγειονόμον, φέρει εἰς συγκοινωνίαν τὰ πράγματα καὶ διαδίδεται τὸ μόλυσμα. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ διατηρηθῇ ἡ φράσις *ἐν γνώσει* τοῦ § ά. ὡς ἔχοντος τοιαύτην ἔννοιαν.

Ὁ μετὰ τὸν Ὑπουργὸν πρῶτος ἀγορεύσας Βουλευτὴς, σύμφωνος εἰς τὰ παρὰ τοῦ τελευταίου ἐκτεθέντα, ἐπρότεινε διὰ τοῦτο τὸ *ἐν γνώσει* νὰ τεθῇ κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐξηγῆται σαφέστερα ἡ ἔννοια αὕτη τοῦ ά. § τοῦ ἄρθρου· ἀπάντων δὲ εἰς τὰ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ λεχθέντα, ἀντίγνω τὸ περὶ τοῦ ἄρθρου, τούτου μέρος τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως τοῦ νομοσχεδίου, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου δὲν ἐννοεῖ ὅτι τὸ *ἐν γνώσει* ἀποδίδεται εἰς τὴν ἄγνοιαν ἢ μὴ τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀλλ' εἰς τὸ ὅτι ἐγνώριζεν ὁ παραβιάσας τὴν ὑγειονομικὴν διάταξιν· ὅτι τὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἔφερεν εἰς συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Ἐπικρατείας, ὑπήγοντο εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, καὶ ὅτι ἑπομένως καὶ κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργείου καὶ κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, τοιαύτη εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ § ά., εἴτε παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ εἴτε μὴ, τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ φράσις *ἐν γνώσει*

δὲν ἐκφράζει σαφῶς τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου, ὅπως ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀπαραμνθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε συζήτησιν, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ψηφοφορίαν ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ κατὰ πλειονοψηφίαν. Δι' ἀναστάσεως διακριθεῖσαν ἐψηφοφορήθη ἀκολούθως τὸ ἄρθρον καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 15. « Ὁ παραβάτης τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὁρισμῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἢ κανονισμῶν τιμωρεῖται.

α') Μὲ θάνατον ἐὰν ἐν γνώσει ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

β') Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

γ') Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πράγματα ἢ πλοῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑποπτων πιστοποιήσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

δ') Μὲ εἱρκτὴν ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τῆς καθαρᾶς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Τὰ ἄρθρα 16—30 ἀναγνωσθέντα ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ψηφοφορηθέντα ἓν πρὸς ἓν διακεκριμένως δι' ἀναστάσεως, ἔχοντα οὕτως.

« Ἄρθρ. 16. Ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § α'. τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρ. μὲ δεσμὰ διὰ βίου· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § γ'. μὲ εἱρκτὴν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § δ'. μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν.

Ἄρθρ. 17. Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § α'. τοῦ ἄρθρου 15 μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ φυλάκισιν

τριῶν μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν τοῦ § γ'. μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ παραγράφου δ'. περίπτωσιν μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 18 Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § α', τοῦ ἄρθρου 15 μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § γ'. μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § δ'. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρ. 19 Ὅστις διὰ τῶν ἐξομολογήσεών του ἐνώπιον τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἢ διὰ τῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἀναφορῶν του ἀναγγέλλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἢ ἐν γνώσει παραμορφώνει, ὑποκρύπτει, παρασιωπᾷ τὴν ἀλήθειαν, ἢ νοθεύει ἢ πλαστογραφεῖ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα καθυπέβαλεν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ πρόσφορα ὑγειονομικὰ μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διακρίσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 15, ἄλλως κατ' ἐκείνας τοῦ ἄρθρου 16 θεωρουμένης πάντοτε, ὡς ἰδιαιτέρας ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως, τὴς γινομένης πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀπάτης.

Ἄρθρ. 20. Ἐὰν μεταξὺ τῶν παραδιδομένων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων εὑρεθῶσι κεκρυμμένα πράγματα μὴ ἐλεύθερα, πρὶν ἢ ἀναγγελθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχὴν, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως, τὰ εὑρεθέντα ταῦτα πράγματα δημεύονται, ὁ δὲ ἀνακαλύψας λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. 21. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις διὰ βίας, διὰ ῥήξεως ἢ διὰ λαθραίας ἀναβάσεως, ἢ καταβάσεως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε τοιαύτη.

Μὲ δεσμὰ διὰ βίου ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑποπτου πιστοποιήσεως, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ πρόσκαιρα, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα

ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθαρὰν πιστοποίησεν. καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ εἱρκτὴν δὲ, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. 22. Τιμωροῦνται μὲ θάνατον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου, οἱ πλοίαρχοι τῶν βασιλικῶν πλοίων, ἢ οἱ ἐκ πληρούντες τὰ χρέη τούτων, οἱ ἰατροὶ ὑγειονομείων, ἢ ἄλλοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ὑγειονομικοὶ καὶ μὴ, τόσον στρατιωτικοὶ καθὼς καὶ πολιτικοὶ, οἵτινες ἐν γνώσει εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις των, εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐπίσημα πιστοποιητικὰ, ἢ ἄλλας ὁποιασδήποτε δηλώσεις, ἀναφέρουν ψευδῆ πράγματα, ἢ ἐν γνώσει παραμορφόνουν, ὑποκρύπτουν ἢ παρασιωπῶσιν τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν ἕνεκα τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ τῶν ὅσων παρεσιώπησαν περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ἀκαθάρτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτων ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν γνώσει παρ' αὐτῶν δοθεισῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ παρασιωπηθέντων περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ὑποπτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, ἐὰν δὲ δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐκ τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἐχορήγησεν, ἢ ἕνεκα τῶν περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα ἐν γνώσει ὁμοίως παρεσιώπησε, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, ἐὰν δὲ δὲν ἐπήγασε τοιαύτη νόσος μὲ εἱρκτήν.

Ἄρθρ. 23. Μένουν ἀτιμώρητοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 19 καὶ 22 ἀναφερόμενοι ἐὰν ἀνακαλέσουν τὰ ὅσα ψευδῶς ἀνήγγειλον, καὶ ἀναφέρουν ὅλην τὴν ἀλήθειαν πρὶν ἢ παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς ληφθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ μέτρον δυνάμενον νὰ ἐκθέσῃ τὴν δημόσιον ὑγείαν, καὶ πρὶν ἢ αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ πληροφορηθῶσι ταῦτα διὰ ἄλλου μέσου· ἐὰν δὲ ἦσαν ἤδη πληροφορημέναι, καὶ τοῦτο ἦτον ἄγνωστον εἰς τὸν παραβάτην, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας.

Ἄρθρ. 24. Ὅστις ἐν γένει ἀπεδέχθη κατὰ παράβασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπίδεκτα μολυσμοῦ, ὑποκείμενα δὲ εἰς καθαρσιν, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου δὲν θεωρεῖται ὡς

συναυτουργὸς τῶν ὁρισθεισῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ παραβάσεων, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 49 καὶ 50 τοῦ Ποιν. Νόμου· μόνη δὲ ἡ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποδοχὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιαιτέρα ἐλαφρυντικὴ περίστασις κατὰ τὰ διαλαμβάνοντα ἄρθρα 49 καὶ 50.

Ἄρθρ. 5. Ὅστις διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν συγκοινωνήσει μὲ πράγματα, ἀνθρώπους ἢ ζῶα, εὑρισκομένους ἐπίσης ὑπὸ κάθαρσιν, διαχωρισμένους δὲ ἀπ' αὐτὸν, κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἐὰν ἡ συγκοινωνία ἐγένετο ἄνευ ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐτέθη δὲ εἰς κοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρ. 15, ὁπόταν ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης διεδόθη εἰς τινα τῶν ἄλλων τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν λοιμώδης νόσος, ἄλλως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρου 16 τιμωρεῖται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, ὅστις διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς ἐπιτηρούσης αὐτὸν Ἀρχῆς, ἢ τινος ὑγειονομικοῦ φύλακος, ἀλλ' ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς, κοινωνήσει μὲ τινα τῶν εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τεθῇ εἰς συγκοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου.

Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἐγένοντο ἐξ ἀμελείας, καὶ διεδόθη εἰς τοὺς ἄλλους λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 17 ἠλαττωμένην μὲν, ἀλλ' ὄχι κατωτέραν τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ μὲ *κράτησιν* καὶ πρόστιμον τουλάχιστο. 50 δραχμῶν.

Ἄρθρ. 26. Ἐὰν τις ἐκ τῶν συγκοινωνησάντων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἥτις δὲν ἤθελε τοῦ δοθῇ, ἂν ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἐγνώριζε τὴν γενομένην παράβασιν, τιμωρεῖται μὲ τὴν πλήρη ποινὴν τῶν ἄρθρ. 15 καὶ 46 κατὰ τὰς εἰς αὐτὰ ἐνδιαλαμβανομένας διακρίσεις.

Ἄρθρ. 27. Ὅλοι οἱ φύλακες τῶν ὑγειονομείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν, φυλακείων, καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιφορτισμένοι μὲ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ἤθελον ἐγκαταλείψει τὴν ἰδίως ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς θέσιν, ἢ ἐν γνώσει παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ μὴ τηρήσις τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως ἢ μεμέσως τόπον τοῦ βασιλείου, ἢ ἄνθρωπόν τινα εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἐλευθέραν πιστοποίησιν, ἢ ἐν γνώσει συνδράμει ἄλλους εἰς τὴν παραβίασιν τῶν τοιούτων διατάξεων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 22.

Ἄρθρ. 28. Ἐὰν δὲν ἀπέβη συμβιβασμὸς καθ' ὃ διάστημα οἱ ὑγειονόμοι ὑπάλληλοι, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. 29. Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τοῦ Ναυτικοῦ, ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς νὰ παρέξῃ τὴν συνδρομήν του διὰ ὑγειονομικήν τινα ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπακούσει.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν των, ἄνευ νομίμου κωλύματος, δὲν ἤθελον ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, ἢ ἤθελον ἀμελήσει τὴν ἐκπλήρωσιν πῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. 30. Τιμωροῦνται *μὲ κράτησιν δέκα πέντε* τοὐλάχιστον *ἡμερῶν ἢ πρόστιμον* 100-200 *δραχμῶν*, ὅτοι λαβόντες γνῶσιν λοιμώδους τινὸς νοσήματος, ἀγνώστου εἰσέτι εἰς τὴν ἀρχήν, συμβάντος ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν ἤθελον πάραυτα ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑγειονομικὴν, ἢ διοικητικὴν ἀρχήν.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος ἦναι ἰατρὸς τιμωρεῖται *μὲ φυλάκισιν τριῶν* τοὐλάχιστον *μηνῶν* καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 200 μέχρι 500 δραχμῶν, περιπλέον *στερεῖται* ἀπὸ 6 *μῆνας μέχρι δύο ἐτῶν* τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ.

Ἀναγινώσκει κατόπιν τὸ ἄρθρ. 31 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τῆς τροπολογίας δὲ ταύτης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης παρετήρησεν ὅτι αὕτη οὐδεμίαν φέρουσα ὠφέλειαν, ὡς σαφῶς τὸ ἄρθρον περὶ τὴν οὐσίαν τροπολογοῦσα, θέλει ἐπιφέρει μόνον τὴν ἐκ νέου εἰς τὴν Γερουσίαν ὑποβολὴν τοῦ νομοσχεδίου, καὶ διὰ ταύτην νέας δαπάνας· ἡ ἔλλειψις τῶν γενικῶν Προξένων ἀναπληροῦται ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, ἔνθα οἰκοθεν καὶ οὗτοι ἐννοοῦνται, ὁ δ' ἐπιλαμβάνομενος τῆς δίκης δικαστὴς καὶ μὴ θέλει ἐφαρμόσει τὴν αὐτὴν ποινήν. Διὰ δὲ τὸν ὡς πρὸς τὸν χρόνον τῆς ἀγγελίας εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς βαθμὸν τῆς παραβάσεως, ἡ τροπολογία μεταλλάττουσα τὸν βαθμὸν αὐτῆς εἰς ἄλλο εἶδος δὲν ἔχει πολλὴν συνέπειαν, καὶ παραπέμπει εἰς τὸ ἄρθρον 18, ἐνῷ τὸ νομοσχέδιον ῥητὴν ὁρίζον ποινὴν δὲν περιέχει. Ἀφοῦ δὲ αὐτὴν παραπομπὴν παρετήρησεν ὅτι εἰς τὴν τροπολογίαν διατάξεις τινὲς ἀσυνεπεῖς ἐκ παραδρομῆς τῆς ἐπιτροπῆς παρεισδύσασαι, τὸ νομοσχέδιον ἐπιβάλλει ποινὴν ἐπὶ τῶν ἀμελησάντων Προξένων

νὰ ἀναφέρωσι γεγονότα, τὰ ὁποῖα αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ ἂν ἐγνώριζον, ἤθελον οὐχὶ τὴν καθαρσιν, ἡ δὲ τροπολογία λέγει ὅτε ἤθελεν ἐλαττωθῇ· καὶ ἐν γένει ὅτι οὐδεμία ἐπαγγέλλεται ὠφέλειαν αὕτη, τῆς ὁποίας προτιμώτερον εἶναι τὸ νομοσχέδιον.

Μετά τινα δὲ ἐπὶ μὲν τῆς ἐλλείψεως τῶν *Γενικῶν Προξένων* παρατηρήσαντα ὅτι ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος συνετάχθη πρὸ τοῦ περὶ Προξενείων ὑποβληθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐν αὐτῷ ὑπάρχει ἡ ἔλλειψις αὕτη, ἤτι, πρέπει νὰ ἀναπληρωθῇ· ἐπὶ δὲ τῆς τρίτης παραπτώσεως τῆς τροπολογίας, ὅτι ἡ λέξις *ἐλαττωθῇ* πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς *αὐξηθῇ* κατὰ τὸν διϊσχυρισμὸν τοῦ προαγορεύσαντος Ὑπουργοῦ. Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι οἱ μὲν γενικοὶ Πρόξενοι ἐννοοῦνται ἐκ τοῦ γράμματος τοῦ νόμου καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς μετὰ τῶν ἄλλων συνυποβάλλονται· ὅτι πρέπει νὰ μὴ παραδεχθῇ ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ποινὴ τῆς παύσεως ὡς βαρεῖα, καὶ διότι ἡ ποινὴ αὕτη προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρον 22 καὶ ἑπόμενα τοῦ ποιν. νόμου· καὶ ὅτι ἡ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τρίτη περίπτωσις εἶναι λογική, ἐνῷ ἡ προτεινομένη ἐν αὐτῇ παρὰ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκη, οὐδεμίαν μὲ τὰς ἄλλας δύο περιπτώσεις σχέσιν ἔχει.

Κατὰ τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ἐπιβαλλομένης ποινῆς ὡς βαρείας, παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἡ κράτησις συνεπάγει μεθ' ἑαυτῆς καὶ ἀτιμωσίν τινα, ἥττονα μὲν τῆς συνεπαγομένης ἀπὸ βαρυτέρας ἄλλας ποινάς, ἀναλόγως ὅμως πάντοτε μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην κράτησιν. Ἡ δ' ἀπειλουμένη ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἀποβολὴ εἶναι ποινὴ μεγίστη. Τὸ βαρὺ τῶν ποινῶν ἐπιφέρει ἐπὶ μικρῶν πράξεων τὴν μὴ ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου καὶ τὴν ὑπεκφυγὴν τῶν ποινῶν, καὶ οὐδεὶς διά τινας κακὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας ἐξ ὀλιγωρίας ἔλαβεν ἐπὶ μιᾶς πράξεως θέλει καταδικασθῇ, διὰ νὰ μὴν ὑποβληθῇ εἰς τὰς ἀπειλουμένας βαρείας ποινάς· ἔτι δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ Πρόξενοι αὐτὰς ὑπ' ὄψιν ἔχοντες, πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνου τοιούτου, θέλουσι πάντοτε προτιμᾷ νὰ πιστοποιῶσιν ὅτι ὁ τόπος εἶναι ὑποπτος ἂν καὶ πραγματικῶς καθαρός, ἐκ τούτου δὲ καὶ τὸ ἐμπόριον καὶ οἱ προσορμιζόμενοι εἰς τὰ παράλιά μας θέλουσιν ὑποφέρει.

Ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου δ' ἕτερος εἶπεν ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον συννοοῦνται καὶ οἱ Γενικοὶ Πρόξενοι, διότι ἔνθα ὁ νόμος δὲν διακρίνει, οὐδ' ὁ δικαστὴς νὰ διακρίνῃ δύναται· ὅτι ἂν καὶ αἱ ἐν τῷ 18 ἄρθρῳ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ παραπομπὴ γίνεται, διακρίσεις εἶναι καλαί, ἡ ῥητὴ ὅμως ἐν τῷ ἄρθρῳ 31 περίληψις τῆς διατάξεως τοῦ 18 οὐδόλως τὸν νόμον βλάπτει, ἡ δ' ἐκτίμησις ἀνατίθεται

πάντοτε εἰς τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλοτε σπουδαιότεραι ἀνετέθησαν ἐκτιμήσεις· ὅτι ἡ ποινὴ δὲν εἶναι ἔμπρεία διὰ τὸ ἐλαστικὸν αὐτῆς, καὶ τὴν ἐκτίμησιν τὴν ὁποίαν ὁ δικαστὴς θέλει κάμει κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ 18 ἄρθρου· καὶ ὅτι ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς τρίτης περιπτώσεως δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ, διότι αὕτη, λέγουσα *ἐλαττωθῇ ἢ κατορθωθῇ* ἀναγκάζει τοὺς Προξένους νὰ μᾶς ἀγγέλωσι πᾶν ὅ,τι ἐκ ῥήμης μαθένουσι περὶ τῆς ὑγείας τοῦ τόπου των, ἂν καὶ οὐδόλως πραγματικὴν ἢ πιθανὸν, καὶ ἡμᾶς κατὰ συνέπειαν τούτου νὰ διατηρῶμεν εἰς τοὺς λιμένας μας αἰωνίως καθάρσεις πρὸς ἔλαβεν τοῦ τε ἐμπορίου καὶ τῶν εἰς αὐτοὺς ἐλλιμενιζομένων.

Ἡ Βουλὴ, ἀπορρίψασα τὴν τροπολογίαν δι' ἀναστάσεως, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 31. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρόξενοι Ὑποπρόξενοι καὶ Πράκτορες, οἵτινες ἐξ ἀμελείας δὲν ἤθελον χωρὶς ἀναβολῆς ἀναφέρει εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ Κράτους ἀρχὴν τὴν εἴσοδὸν πανώλους, ἢ ἄλλου λοιμώδους νοσήματος, εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι διωρισμένοι, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ περιστατικὰ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ λαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης διεδόθη μόλυσμα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος Νόμου· ἐὰν δὲν διεδόθη μόλυσμα, ἐκινδύνευσε δὲ ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας, τιμωροῦνται μὲ *φυλάκισιν* τοὐλάχιστον *ἓξ μηνῶν* καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500 — 3,000 *δραχμῶν*· ἐὰν δὲ δὲν ἐκινδύνευσεν ἡ δημόσιος ὑγεία, ὑποβάλλονται εἰς *κράτησιν* τοὐλάχιστον 20 *ἡμερῶν* καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας. »

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 32, 33, 34, καὶ 35, τὰ ὁποῖα ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δ' οὕτως.

« Ἄρθρ. 32. Ὅστις εὑρεθεὶς εἴς τινα τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 96 καὶ 106, τοῦ ποινικοῦ Νόμου ὁριζομένων περιπτώσεων, παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ὀφείλει ἅμα παύσῃ ἢ βία ἢ παρέλθῃ ὁ κίνδυνος νὰ ἀναγγείλῃ τὴν παραβίασιν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχὴν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ *φυλάκισιν* τοὐλάχιστον 2 *ἐτῶν* καὶ χρηματικὴν ποινὴν 1,000 — 3,000 δραχμῶν, ἐὰν ἐκ τῆς συμβάσης συγχοινωνίας ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· ἐὰν *φυλάκισιν δὲ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν* καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν *τριακοσίων* μέχρι *χιλίων* δραχμῶν ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. 33. Ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ποινικῶν διατάξεων παραβιάσει τὰ περὶ λοιμοῦ ἢ ἄλλων μολυντικῶν νοσημάτων ὑπάρχοντα διατάγματα, κανονισμοὺς ἢ διατάξεις, τιμωρεῖται σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 570 — 580 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, συμπεριλαμβανομένων καὶ αὐτοῦ.

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθ. 34. Ὁ Ὑγειονόμος, ἢ ὁ ἐκπληρῶν χρέη Ὑγειονόμου, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργῇ ἔργα ἀναριτικοῦ ὑπαλλήλου, καθόσον ἀφορᾷ τὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ παίσματα τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἄλλων πρὸς κάθαρσιν προσδιωρισμένων τόπων, ἢ ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκομένων πλοίων, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα, μὲ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργοῦν χρέη ἀναριτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα, τὰ πλημμελήματα καὶ παίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 35. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποθνήσεων, ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων Νόμου. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 36 καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετήρησέ τις, ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ, εὑρισκομένη εἰς τὸ περὶ διαθηκῶν κεφάλαιον τοῦ πολιτικοῦ Νόμου, περιττεύει ἐνταῦθα· ἀντεῖπεν ὅμως ἄλλος ὅτι ἡ διάταξις αὕτη ἐνδεικτικὴ τῶν περὶ διαθηκῶν διατάξεων τοῦ πολιτικοῦ Νόμου, καὶ εἰς ἐκείνων παραπέμπουσα σαφῶς τοὺς ὑγειονόμους, εἶναι ἀναγκαία ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθ. 36. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 36. Ὁ Ὑγειονόμος δύναται καὶ ὀφείλει ὁσάκις προσκληθῇ νὰ συντάττῃ τὰς διαθήκας τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ εὑρισκομένων, συμμορφούμενος μὲ τὸν περὶ διαθηκῶν Νόμον. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθ. 37. καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετηρήθη ὅτι δὲν πρέπει νὰ διασαλευθῇ ἡ καταργησις τοῦ ἄρθ. 318 τοῦ ποινικοῦ Νόμου, ἄλλως πρέπει νὰ συγκαταργηθῶσι καὶ τὰ ἑπόμενα αὐτοῦ 319 καὶ 320· ἀντελέχθη ὅμως, ὅτι τὸ μὲν 318 ἀφορᾷ ἰδίως τὸν λοιμὸν, ἐν ᾧ τὰ 319 καὶ τὰ 320 μολύσματα ἄλλα.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὸ ἄρθ. 37. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

«Ἄρθ. 37. Τὸ ἄρθ. 318 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καταργεῖται.»

Παρεδέχθη προσέτι καὶ τὸ ἄρθρ. 38 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

«Ἄρθ. 38. Εἰς τοὺς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου.»

Οὐδενὸς ἀντειπόντος περαιτέρω κατὰ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, ἐγένετο καὶ ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Δ. Χαντσίσκου καὶ Ι. Καραγιαννοπούλου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί, σύμφωνα μὲ τὸ ὧδε προσηρτημένον ταύτης πρωτόκολλον, καὶ τὸ σύνολον αὐτοῦ ἔχον οὕτως.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ περὶ ὑγειονομείων Νόμου ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλσης	ἀπών
Κ. Γουλιμᾶς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.
Δ. Τζώκρης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαριωτης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἀπών
Δ. Σακκελλαριάδης	Ν.
Ι. φαρμάκης	Ν.
Κ. Βεΐκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρπίλης	Ν.
Δ. Μαυρομιχάλης	ἀπών

Δ. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κοκόβλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμᾶς	Ν.
Ι. Κρανιδᾶς	Ν.
Ι. Γκολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	ἀπών
Ν. Δελέτας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Τζοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Ἐλλήνιος Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπών
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπών
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	ἀπών
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	ἀπών
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	ἀπών
Ι. Ταταράκης	ἀπών
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δέρρας	Ν.
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πυλυχρονόπουλος	Ν.
Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δράσος	ἀπών
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδύκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Καναρης	ἀπών
Σταματάρας	Ν.

« Ὑγειονομικὸς Νόμος.

ΟΘΩΝ.

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑφεξῆς.

Ἄρθρ. 1. Πᾶν, ὅτι ἔρχεται ἢ μετακομίζεται διὰ θαλάσσης, ἢ διὰ ξηρᾶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν δὲν δύναται νὰ κοινωνήσῃ μήτε νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς. Μόναι αἱ ὑγειονομικαὶ Ἀρχαὶ ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιτρέπωσι τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἢ νὰ ἐπιβάλλωσι κάθαρσιν ἢ νὰ ἀποπέμπωσι πλοῖα, ἀνθρώπους, ζῶα ἢ πράγματα, συμμορφούμενοι μὲ τὸν παρόντα Νόμον καὶ μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ Κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 2. Τὰ ἐρχόμενα ἢ μετακομιζόμενα ἀπὸ τόπους θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀ ν ό σ ο υ ς, ἂν συνοδεύωνται μὲ ἐλευθέρας ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, καὶ δὲν ἔλαβε χώραν καθ' ὁδὸν συγκοινωνία ἢ ἄλλο συμβάν, δι' ὧν καθίσταται ἡ ὑγειονομικὴ αὐτῶν κατάστασις ὕποπτος, λαμβάνουσιν ἀμέσως ἐλευθέραν κοινωνίαν, προηγηθείσης τῆς νενομισμένης ἐξετάσεως καὶ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄ ν ο σ ο ι τόποι θεωροῦνται ὅσοι εἶναι ἐλεύθεροι πάσης λοιμώδους νόσου, καὶ προφυλάττονται διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος παρέχοντος ἀποχρώσας περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς δημοσίας ὑγείας ἐγγυήσεις.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ἐρχόμενα ἢ μετακομιζόμενα ἀπὸ τόπους μὴ θεωρουμένους ὑγειονομικῶς ἀ ν ό σ ο υ ς ὑπάγονται εἰς τὰς ἑφεξῆς τρεῖς κατηγορίας.

α.) Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς κ α θ α ρ ᾶ ς π ι σ τ ο π ο ι ή σ ε ω ς, ἐὰν ἔρχωνται ἀπὸ τόπους, οἵτινες δὲν προφυλάττονται μὲν διὰ τακτικοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος, δὲν παρέχουσιν ὅμως ὑποψίαν λοιμώδους νόσου, οὔτε αὐτοὶ οὔτε τὰ περίχωρα αὐτῶν, καὶ δὲν εἶναι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει τοιοῦτον νόσημα, καὶ ὁπόταν δὲν ἐκοινώνησαν καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους ὑπόπτους, ἢ ἀκαθάρτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, πλοῖα, ζῶα ἢ πράγματα ἐρχόμενα ἀπὸ μεμολυσμένους ἢ ὑπόπτους τόπους, καὶ τέλος ἂν δὲν καθίστανται ὕ π ο π τ α ἕνεκα ὁποιασδήποτε ἄλλης περιστάσεως.

β'. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑποπτου πιστοποιήσεως, ἂν ἔρ-

χωνται ἀπὸ τόπον ἐντὸς τοῦ ὁποίου, ἢ τῶν περιχώρων αὐτοῦ, ὑπάρχει ὑποψία λοιμώδους νοσήματος, ἢ ὅπου παρῆλθον μὲν 15 ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τελευταίου κρούσματος δὲν συνεπληρώθησαν δὲ εἰσέτι αἱ 40, ἢ εὑρίσκεται ὁ τόπος οὗτος εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν μὲ τόπους, ὅπου ὑπάρχουσι λοιμώδεις νόσοι, καὶ ἂν ἔρχωνται μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον ἢ καθαρόν, ἐκοινώνησαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ τόπους θεωρουμένους ὑπόπτους, ἢ μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων.

γ'. Εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀ κ α θ ά ρ τ ο υ π ι σ τ ο π ο ι ή σ ε ω ς ἂν ἔρχωνται ἀπὸ τόπον, ὅπου εἴτε ἐντὸς αὐτοῦ, εἴτε εἰς τὰ περίχωρα, ὑπάρχει πραγματικῶς ἡ πανώλης, ἢ ἄλλα λοιμώδη νοσήματα, ἢ καὶ βαρεῖαι ὑποψίαι τοιούτων νοσημάτων, ἢ δὲν εἶχον παρέλθει δέκα πέντε ἡμέραι, ἀφ' ἧς προσεβλήθη ὁ τελευταῖος παρὰ τοῦ λοιμοῦ, καὶ ἂν ἦλθον μὲν ἀπὸ τόπον ἄνοσον, καθαρόν, ἢ ὑπόπτον ἐκοινώνησαν δὲ καθ' ὁδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως μὲ ἄλλους τόπους, ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα μεμολυσμένα, ἢ καὶ ἀκαθάρτα θεωρούμενα, καὶ τέλος ἐὰν ἀνεφάνη ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ καὶ εἰς τὴν συνοδείαν νόσημα, λογισθὲν λοιμῶδες.

Ἄρθρ. 4. Τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὰς τρεῖς κατηγορίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ὑποβάλλονται ὑπὸ καθαρὸν διαφόρου διαρκείας, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ ἀρμοδία ὑγειονομικὴ ἀρχή, κατὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐπαπειλουμένου κινδύνου, ὡς ἐκ τῆς κατηγορίας τῆς πιστοποιήσεως τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῶν ὑπὸ καθαρσιν ἀνθρώπων, καθὼς καὶ ἐξ ἄλλων, ὧν ἔχει πληροφοριῶν, συμμορφουμένη ἑκάστοτε μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ὑγειονομικοῦ κανονισμοῦ.

Ἄρθρ. 5. Πᾶν πλοῖον Ἑλληνικὸν μεμολυσμένον εἶναι ὑπόχρεον προσορμισθὲν εἴς τινα τοῦ Κράτους λιμένα νὰ ἐκπλύνῃ τὴν κάθαρσίν του εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένα λοιμοκαθαρτήρια.

Ἄρθρ. 6 Τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν μεμολυσμένα πλοῖα, τὰ προσορμιζόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁσάκις ἀποποιοῦνται νὰ ἐκκαθαρισθῶσι κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς τοῦ Βασιλείου διατάξεις, θέλουν ἀποπέμπεσθαι πέραν τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων.

Ἄρθρ. 7 Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἀναβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, τὰς ὁποίας ἐκδίδουν αἱ προϊστάμεναι ἀρχαί, ὁσάκις ἐπαπειλεῖται κίνδυνος διαδόσεως μολύσματος ὡς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν· ὀφείλουσι δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἀναφέρωσιν ἀνυπερθέτως εἰς τὴν διαταξασαν ἀρχὴν τοὺς λόγους τῆς ἀναβολῆς.

Ἄρθρ. 8. Δύνανται ὡσαύτως καὶ ὀφείλουν μάλιστα μετὰ προηγηθεῖσαν γνωμοδότησιν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς νὰ καίωσιν ὅσα πράγματα φέρουν προφανῶς μόλυσμα λοιμοῦ καὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν, ἢ νὰ μετακομισθῶσιν ἀσφαλῶς διὰ καθαρισμόν.

Δύνανται ἐπίσης νὰ φονεύσωσιν ὅσα ζῶα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθαρισθῶσιν ἢ μετακομισθῶσι διὰ καθαρισμόν, ἄνευ κινδύνου μολύσματος, ἢ ὅσα ἀπολυόμενα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μεταδώσωσι τὸ μόλυσμα.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν διὰ τοὺς μνησθέντας λόγους φονευομένων ζώων, ἢ καιομένων πραγμάτων δὲν ἔχουσι κατ' οὐδενὸς δικαίωμα ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρ. 9. Ἀφ' οὗ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐλευθέρας κοινωνίας τῶν καθαριζομένων εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον πραγματειῶν, ἢ ἄλλων πραγμάτων πρέπει νὰ ἐξάγωνται αὐθημερὸν παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τοῦ καταστήματος, ἐὰν δὲ ἦναι τόπος ἱκανὸς εἰς αὐτό, δύνανται νὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐπὶ ὀλίγον, ἀλλὰ τότε πληρώνουν δι' ἑκάστην ἡμέραν τὸ τριπλοῦν δικαίωμα καθάρσεως εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

Ἄρθρ. 10. Πράγματα ἐκκαθαρισθέντα ἐντὸς τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ ἐγκαταλειφθέντα, ἢ μὴ ἔχοντα κύριον, ἂν ἦναι ὑποκείμενα εἰς φθοράν, δημοπρατοῦνται ἀμέσως· τοὐναντίον δύνανται μένουν τὸ πολὺ τρεῖς μῆνας ἐντὸς τῶν ἀποθηκῶν, ἀλλὰ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα, θέλει πληρώνεσθαι τριπλοῦν τέλος κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον· παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος αὐτῶν, δημοπρατοῦνται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, καὶ ἀφαιρεθέντων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἐκ τοῦ ληφθησομένου ἀντιτίμου, τὸ ὑπόλοιπον παραδίδεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ φυλάττεται ἐκεῖ πέντε ἔτη· μετὰ παρέλευσιν δὲ καὶ τούτων, ἐὰν δὲν παρουσιασθῇ ὁ κύριος τῶν πραγμάτων, τὸ παρακατατεθὲν ποσὸν μένει ὡς ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 11. Πᾶν πλοῖον, ἢ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις ἐναντίον τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀποπειραθῇ νὰ εἰσέλθῃ, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ὅστις εὑρισκόμενος εἰς τόπον τῆς Ἑλλάδος ὑγειονομικῶς ἀποκλεισμένον, ἤθελεν ἀποπειραθῇ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ τόπου, ἢ νὰ κοινωνήσῃ μὲ τόπον ἐλεύθερον, θέλει ἀποκρούεσθαι διὰ τῆς βίας, ἐὰν προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς νὰ

ὑποχωρήσῃ, δὲν ὑπακούσῃ, ἐπιφυλαττομένης κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως.

Ἄρθρ. 12. Κατὰ τὰ μεθόρια δὲν ἐπιτρέπεται νὰ οἰκοδομηθῶσιν οἰκίαι, ἰδιωτικὰ καταστήματα, χωρία καὶ πόλεις πλησιέστερον τῆς ἡμισείας ὥρας εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμήν.

Ἄρθρ. 13. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ καθὼς καὶ ἡ βαθμολογικὴ τάξις αὐτῶν θέλουν κανονισθῇ δι' ἰδιαιτέρου Νόμου, διὰ δὲ Βασ. Διαταγμάτων θέλουν προσδιορισθῇ·

α') Οἱ τόποι μὲ τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια θέλει εἶσθαι εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν.

β') Ποία θέλει εἶσθαι ἡ ἐπὶ τῶν μεθορίων καὶ τῶν παραλίων ὑγειονομικὴ γραμμή.

γ') Οἱ τόποι εἰς τοὺς ὁποίους θέλουν διορισθῇ αἱ ἀνήκουσαι ὑγειονομικαὶ ἀρχαί.

δ') Ὁ ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καθὼς καὶ τὰ καθήκοντα καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν.

ε') Τὰ ἐναντίον οἱασδήποτε εἰσβολῆς λοιμώδους νοσήματος συνήθη καὶ ἔκτακτα προφυλακτικὰ μέτρα, καθὼς καὶ τὰ πρὸς περιορισμὸν καὶ ἐξάλειψιν τοῦ ἐνσκήψαντος τυχὸν νοσήματος εἰς τινα μέρη τοῦ Βασιλείου.

Ἄρθρ. 14. Τὰ Β. Διατάγματα, καὶ ἅπασαι αἱ διοικητικαὶ πράξεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδαφ. ε. προσωρινὴν ἐνέργειαν τῶν ὁρισμῶν τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν ἄλλων ὑγειονομικῶν διατάξεων, εἰς δῆμον, ἢ τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου προηγουμένως νὰ δημοσιεύωνται διὰ κηρύξεως καὶ τυπογραφικῆς ἐκθέσεως εἰς τὸν δῆμον, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ὑπάγεται ὁ ὑποβαλλόμενος εἰς τὴν καθαρσιν τόπος.

Ποιναὶ Διατάξεις.

Ἄρθρ. 15. Ὁ παραβάτης τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ὁρισμῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἢ κανονισμῶν τιμωρεῖται·

α') Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐν γνώσει ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐξ ἧς ἡ συγκοινωνία αὐτὴ ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

β') Μὲ δεσμὰ διὰ βίου, ἐὰν ἔθεσεν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τό-

πον τινὰ τοῦ Βασιλείου εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐκ δὲ τῆς συγκοινωνίας ταύτης, ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

γ') Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πράγματα, ἢ πλοῖα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ὑπόπτων πιστοποιήσεων, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

δ') Μὲ εἱρκτήν, ἐὰν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Βασιλείου μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα, ἢ πράγματα, ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθαρὰς πιστοποιήσεως τὴν κατηγορίαν, καὶ ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. **16**. Ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § α. τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου μὲ δεσμὰ διὰ βίου· εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § γ'. μὲ εἱρκτήν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § δ'. μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν.

Ἄρθρ. **17**. Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ά. τοῦ ἄρθρου **15** μὲ φυλάκισιν τουλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν τοῦ § γ'. μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τριῶν ἐτῶν, καὶ εἰς τὴν τοῦ § δ'. περίπτωσιν μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. **18**. Ἐὰν ἡ παραβίασις ἐγένετο ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος, καὶ ἐκ ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ά. τοῦ ἄρθρου **15** μὲ φυλάκισιν δύο μέχρι τεσσάρων ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § β'. μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρι δύο ἐτῶν, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § γ'. μὲ φυλάκισιν ἓξ μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § δ'. μὲ φυλάκισιν τριῶν μέχρις ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρ. **19**. Ὅστις διὰ τῶν ἐξομολογητῶν του ἐνώπιον τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, ἢ διὰ τῶν πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς ἀναφορῶν του ἀναγγέλλει ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ, ἢ ἐν γνώσει παραμορφοῖ, ὑποκρύπτει, παρασιωπᾷ τὴν ἀλήθειαν, ἢ νοθεύει, ἢ παστογραφεῖ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα καθυποβάλλει εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν, καὶ ὡς ἐκ τούτου παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ πρόσφορα ὑγειονομικὰ μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παρ-

βαλείψεως ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται κατὰ τὰς διακρίσεις καὶ διατάξεις τοῦ ἄρθρου **15**, ἄλλως κατ' ἐκείνας τοῦ ἄρθρου **16** θεωρουμένης πάντοτε, ὡς ἰδιαιτέρας ἐπιβαρυντικῆς περιπτώσεως, τῆς γινομένης πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀπάτης.

Ἄρθρ. **20**. Ἐὰν μεταξὺ τῶν παραδιδομένων εἰς ἐλευθέραν κοινωνίαν ἀνεπιδέκτων μολυσμοῦ πραγμάτων εὑρεθῶσι κεκρυμμένα πράγματα, μὴ ἐλεύθερα, πρὶν ἢ ἀναγγελθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ἀρχήν, ἐκτὸς τῆς νομίμου ποινικῆς καταδιώξεως, τὰ εὑρεθέντα ταῦτα πράγματα δημεύονται, ὁ δὲ ἀνακαλύψας λαμβάνει τὸ τρίτον τῆς τιμῆς αὐτῶν.

Ἄρθρ. **21**. Τιμωρεῖται μὲ θάνατον ὅστις διὰ βίας, διὰ ῥήξεως ἢ δι' ἄλλης παραβάσεως, ἢ καταβάσεως ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀκαθάρτου πιστοποιήσεως, ἐὰν ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε ταιαύτη.

Μὲ δεσμὰ διὰ βίου ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ὑπόπτου πιστοποιήσεως, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ πρόσκαιρα, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ὅστις διὰ τῶν αὐτῶν μέσων ἔθεσεν εἰς συγκοινωνίαν τόπον τινὰ τοῦ Κράτους μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, πλοῖα ἢ πράγματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν, καὶ ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ εἱρκτὴν δὲ, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. **22**. Τιμωροῦνται μὲ θάνατον οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπάλληλοι τοῦ Βασιλείου, οἱ πλοίαρχοι τῶν βασιλικῶν πλοίων, ἢ οἱ ἐκπληροῦντες τὰ χρέη τούτων, οἱ ἰατροὶ ὑγειονομείων, ἢ ἄλλοι ἐν γένει ὑπάλληλοι ὑγειονομικοὶ καὶ μὴ, τόσον στρατιωτικοὶ καθὼς καὶ πολιτικοὶ, οἵτινες ἐν γνώσει εἰς τὰς ἐπισήμους ἐκθέσεις των, εἰς τὰ παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενα ἐπίσημα πιστοποιητικὰ, ἢ ἄλλας ὁποιασδήποτε δηλώσεις, ἀναφέρουν ψευδῆ πράγματα, ἢ ἐν γνώσει παραμορφόνουν, ὑποκρύπτουν ἢ παρασιωπῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐὰν ἕνεκα τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, ἢ τῶν ὅσων παρεσιώπησαν περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ἀκάθαρτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτων ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Μὲ δεσμὰ δὲ διὰ βίου, ἐὰν κατὰ συνέπειαν τῶν ἐν γνώσει

παρ' αὐτῶν δοθεισῶν ψευδῶν πληροφοριῶν. ἢ παρασιωπηθέντων περιστατικῶν, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν ὑποπτον πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, ἐὰν δὲ δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος μὲ δεκαὲξ πρόσκαιρα.

Μὲ δεκαὲξ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐκ τῶν ψευδῶν πληροφοριῶν, τὰς ὁποίας ἐν γνώσει ἐχορήγησεν, ἢ ἕνεκα τῶν περιστατικῶν, τὰ ὁποῖα ἐν γνώσει ὁμοίως παρεσιώπησε, παρελείφθησαν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς τὰ διὰ τὴν καθαρὰν πιστοποίησιν διατεταγμένα ὑγειονομικὰ μέτρα, καὶ ἐκ τούτου ἐπήγασε λοιμώδης νόσος, ἐὰν δὲ δὲν ἐπήγασε τοιαύτη νόσος μὲ εἰρκτήν.

Ἄρθρ. **23.** Μένουν ἀτιμώρητοι οἱ ἐν τοῖς ἄρθρ. **19** καὶ **22** ἀναφερόμενοι ἐὰν ἀνακαλέσουν τὰ ὅσα ψευδῶς ἀνήγγειλον, καὶ ἀναφέρουν ὅλην τὴν ἀλήθειαν πρὶν ἢ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ληφθῇ καὶ ἐκτελεσθῇ μέτρον δυνάμενον νὰ ἐκθέσῃ τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ πρὶν ἢ αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ πληροφορηθῶσι ταῦτα δι' ἄλλου μέσου· ἐὰν δὲ ἦσαν ἤδη πληροφορημέναι, καὶ τοῦτο ἦτον ἄγνωστον εἰς τὸν παραβάτην, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας.

Ἄρθρ. **24.** Ὅσις ἐν γένει ἀπεδέχθη κατὰ παράβασιν τῶν ἐν ἰσχύϊ ὑγειονομικῶν διατάξεων, ἀνθρώπους ζῶα, ἢ πράγματα ἐπιδεκτικὰ ἢ ἀνεπιδέκτα μολυσμοῦ, ὑποκείμενα δὲ εἰς κάθαρσιν, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ Νόμου δὲν θεωρεῖται ὡς συναυτουργὸς τῶν ὁρισθεισῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ παραβάσεων, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρ. **49** καὶ **50** τοῦ ποιν. Νόμου· μόνη δὲ ἡ ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως ἀποδοχὴ θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἰδιαιτέρα ἐλαφρυντικὴ περίστασις κατὰ τὰ διαληφθέντα ἄρθρα **49** καὶ **50**.

Ἄρθρ. **25.** Ὅστις διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν συγκοινωνήσει μὲ πράγματα, ἀνθρώπους ἢ ζῶα, εὑρισκομένους ἐπίσης ὑπὸ κάθαρσιν, διαχωρισμένους δὲ ἀπ' αὐτὸν, κατὰ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἐὰν ἡ συγκοινωνία ἐγένετο ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, δὲν ἐτέθη δὲ εἰς κοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου, τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ Ἄρθ. **15**, ὁπόταν ὡς ἐκ τῆς συγκοινωνίας ταύτης διεδόθη εἰς τινα τῶν ἄλλων τῶν εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν λοιμώδης νόσος, ἄλλως μὲ τὴν ποινὴν τῆς ἀποπείρας τοῦ ἄρθρου **16**. τιμωρεῖται μὲ τὰς αὐτὰς ποινὰς, ὅστις διατελῶν ὑπὸ κάθαρσιν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιτρούσης αὐτὸν Ἀρχῆς, ἢ τινος ὑγειονομικοῦ φύλακος, ἄλλ' ἄνευ τῆς ἀδείας αὐτῆς, κοινωνήσει μὲ τινα τῶν εἰς ἐλευθέραν

κοινωνίαν, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ τεθῇ εἰς συγκοινωνίαν τόπος τις τοῦ Βασιλείου.

Ἐὰν αἱ παραβάσεις αὗται ἐγένοντο ἐξ ἀμελείας, καὶ διεδόθη εἰς τοὺς ἄλλους λοιμώδης νόσος, τιμωρεῖται ὁ παραβάτης μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου **17** ἠλαττωμένην μὲν, ἀλλ' ὄχι κατωτέραν τοῦ ἡμίσεως αὐτῆς, ἄλλως δὲ μὲ κράτησιν καὶ πρόστιμον τοὐλάχιστον **50** δραχμῶν.

Ἄρθρ. **26.** Ἐὰν τις ἐκ τῶν συγκοινωνησάντων κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον λάβῃ ἐλευθέραν κοινωνίαν, ἥτις δὲν ἤθελε τοῦ δοθῇ, ἂν ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ ἐγνώριζε τὴν γενομένην παράβασιν, τιμωρεῖται μὲ τὴν πλήρη ποινὴν τῶν ἄρθρων **15** καὶ **16** κατὰ τὰς εἰς αὐτὰ ἐνδιαλαμβανομένας διακρίσεις.

Ἄρθρ. **27.** Ὅλοι οἱ φύλακες τῶν ὑγειονομείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν, φυλακείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, ἐπιφορτισμένοι μὲ ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, οἵτινες ἤθελον ἐγκαταλείψει τὴν ἰδίως ἐμπιστευθεῖσαν εἰς αὐτοὺς θέσιν, ἢ ἐν γνώσει παραβαίνει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ μὴ τήρησις τῶν ὁποίων βλάπτει νὰ ἐκθέσῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τόπον τοῦ Βασιλείου, ἢ ἄνθρωπόν τινα εἰς συγκοινωνίαν μὲ ἀνθρώπους, ζῶα, ἢ πράγματα, μὴ ὑπαγόμενα εἰς ἐλευθέραν πιστοποίησιν, ἢ ἐν γνώσει συνδράμει ἄλλους εἰς τὴν παράβασιν τῶν τοιούτων διατάξεων, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου **22**.

Ἄρθρ. **28.** Ἐὰν δὲν ἀπέβη συγκοινωνία καθ' ὃ διάστημα οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἢ οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν ἐγκατέλειψαν τὴν θέσιν των, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν.

Ἄρθρ. **29.** Τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν πᾶς εἰς ὑπηρεσίαν ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ, ἢ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς χωροφυλακῆς, ὅστις προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, νὰ παρέξῃ τὴν συνδρομήν του διὰ ὑγειονομικήν τινα ὑπηρεσίαν, δὲν ὑπακούσει.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωροῦνται οἱ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν χρεῶν των, ἄνευ νομίμου κωλύματος, δὲν ἤθελον ὑπακούσει εἰς τὰς διαταγὰς τῶν προϊσταμένων των, ἢ ἤθελον ἀμελήσει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των.

Ἄρθρ. **30** Τιμωροῦνται μὲ κράτησιν δέκα πέντε τοὐλάχιστον ἡμερῶν ἢ πρόστιμον **100—200** δραχμῶν, ὅσοι

λαβόντες γνῶσιν λοιμώδους τινος νοσήματος, ἀγνώστου εἰσέτι εἰς τὴν ἀρχήν, συμβάντος ἐντὸς τοῦ Κράτους, δὲν ἤθελον παραυτα ἀναφέρει τοῦτο εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑγειονομικὴν, ἢ διοικητικὴν ἀρχήν.

Ἐὰν ὁ τοιοῦτος εἶναι ἰατρὸς τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τριῶν τοὐλάχιστον μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 200 μέχρι 500 δραχμῶν, περιπλέον στερεῖται ἀπὸ 6 μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ μετέρχηται τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἰατροῦ.

Ἄρθρ. 31. Οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Πρόξενοι Ὑποπρόξενοι καὶ Πράκτορες οἵτινες ἐξ ἀμελείας δὲν ἤθελον χωρὶς ἀναβολὴν ἀναφέρει εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ Κράτους ἀρχὴν τὴν εἰσβολὴν πανώλους, ἢ ἄλλου λοιμώδους νοσήματος, εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶναι διωρισμένοι, καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ περιστατικὰ ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτῶνται τὰ λαμβανόμενα παρὰ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑγειονομικῶν ἀρχῶν μέτρα, ἐὰν ἐκ τῆς παραλείψεως ταύτης διεδόθη μόλυσμα τιμωροῦνται κατὰ τὰς διακρίσεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ παρόντος Νόμου· ἐὰν δὲν διεδόθη μόλυσμα ἐκινδύνευσε δὲ ἡ δημόσιος ὑγεία, ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 500-3000 δραχμῶν. ἐὰν δὲ δὲν ἐκινδύνευσεν ἡ δημόσιος ὑγεία, ὑποβάλλονται εἰς κράτησιν τοὐλάχιστον 20 ἡμερῶν, καὶ ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρ. 32. Ὅστις εὑρεθεὶς εἴς τινα τῶν παρὰ τῶν ἄρθρων 96 καὶ 106 τοῦ ποιν. Νόμου ὁριζομένων περιπτώσεων, παραβιάσει τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ὀφείλει ἅμα πάσῃ ἡ ὁποία ἡ παρελθὼν κίνδυνος νὰ ἀναγγείλῃ τὴν παραβίασιν εἰς τὴν ὑγειονομικὴν ἀρχήν, ἄλλως τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἓξ ἐτῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν 1000—3000 δραχμῶν, ἐὰν ἐκ τῆς συμβάσης συγκοινωνίας ἐπήγασε λοιμώδης νόσος· εἰς φυλάκισιν δὲ τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν τριακοσίων μέχρι χιλίων δραχμῶν ἐὰν δὲν ἐπήγασε λοιμώδης νόσος.

Ἄρθρ. 33. Ὅστις ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ποινικῶν διατάξεων παραβιάσει τὰ περὶ λοιμοῦ ἢ ἄλλων μολυντικῶν νοσημάτων ὑπάρχοντα Διατάγματα, Κανονισμοὺς ἢ Διατάξεις, τιμωρεῖται σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρ. 570—580 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου συμπεριλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρ. 34. Ὁ ὑγειονόμος, ἢ ὁ ἐκπληρῶν χρέη ὑγειονόμου, ἔχει

τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργῇ ἐργατάνακριτικοῦ ὑπαλλήλου καθόσον ἀφορᾷ τὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ἄλλων πρὸς κάθαρσιν προσδιωρισμένων τόπων, ἢ ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκομένων πλοίων, συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα, μὲ τὰς διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐπίσης καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὸ χρέος νὰ ἐνεργοῦν χρέη ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰ κακουργήματα, τὰ πλημμελήματα καὶ πταίσματα, τὰ πραττόμενα ἐντὸς τῆς περιφερείας τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, εἰς τὰ ὁποῖα εἶναι διωρισμένοι.

Ἄρθρ. 35. Τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων, ὀφείλει νὰ κρατῇ ὁ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου συμμορφούμενος ὡς πρὸς ταῦτα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων Νόμου.

Ἄρθρ. 36. Ὁ ὑγειονόμος δύναται καὶ ὀφείλει ὁσάκις προσκληθῇ νὰ συντάττῃ τὰς διαθήκας τῶν ἐν τῷ λοιμοκαθαρτηρίῳ εὑρισκομένων, συμμορφούμενος μὲ τὸν περὶ διαθηκῶν Νόμον.

Ἄρθρ. 37. Τὸ ἄρθρον 318 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καταργεῖται.

Ἄρθρ. 38. Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν ἕκτην ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀναπληρώτας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΗ'.

Τῇ 1 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν πρώτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν Μεσημβρίαν τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 82 ἀπὸ τῶν δὲ 21, ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀνοιγομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ πρωεδρεύσαντος αὐτῆς Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐπὶ τῆς ὑπό τινος τῶν Γραμματέων ἀναγνωσθείσης τοῦ Α. Παππαδοπούλου Βρετοῦ δωρητηρίου ἀναφορᾶς, ἐνὸς ἀντιτύπου τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθέντος καταλόγου τῶν ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου ἐκδοθέντων εἴς τε τὴν κοινὴν καὶ ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν βιβλίων, ἡ Βουλὴ ἐπερωτήθη νὰ ἐκφρασθῇ εἰς τὸν προσεγγίζοντα ἢ ἐπὶ τούτῳ εὐαρέσκεια αὐτῆς.

Ἐπιτρ ψασα ἀκολούθως ἡ Βουλὴ νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ ἀναφορὰ τοῦ Σκλάβου Παππαδοπούλου, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ πιστοποιητικά, δι' ὧν δηλοῦται ὅτι οὗτος ἔσωσεν ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν νεκρὸν τοῦ ἀοιδήμου Πατριάρχου Κωνστα τινουπόλεως Γρηγορίου, τοῦ φονευθέντος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ὑπὸ τῶν ὠμοτάτων ἐν ἔτει 1821 διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, καὶ μετήνεγκεν αὐτὸν τὸ μετ' ἄλλων ὀγδοήκοντα αἰχμαλώτων, διασωθέντων εἰς τὸ πλοῖον του εἰς Ὀδησσόν, ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς, παρατηρήσαντος ὅτι καὶ κατὰ τὴν Συνέλευσιν ἐπροτάθη νὰ ἀνεγερθῇ μνημεῖον πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τοῦ ἀοιδήμου Πατριάρχου καὶ τοῦ Α. Ὑψηλάντου, ἀλλ' ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης ἀπόφασις ἀπελείπετο εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ ὅτι αὕτη πρέπει νὰ συνταξῇ ἰδίων περὶ τούτου νομοσχέδιον μετὰ τῆς περὶ τοῦ ἀναφερομένου ἀποφάσεώς της, ἢ καὶ τὴν ἐπὶ τούτοις ἐγχείρησιν νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν συνιστῶσα ἰδίαν περὶ τοῦ ἐπιτροπήν· καὶ τῇ παρατηρήσει ἑτέρου, ὅτι σὺν τούτοις πρέπει νὰ λυθῇ πρόνοια καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ ἤδη ἀναφερομένου, σεβασμοῦ διὰ τοῦτο πλειάρχου, διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν ἀνάλογός τις δωρεὰ συντάξεως περιβαλλούσης ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἡλικίᾳ ἤδη γήρει, παρὰ ἐμποδισμένης τῆς ἀναφορᾶς των εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ πρώτου λογισμοῦ ἐπιτροπὴν διὰ νὰ σκεφθῇ καὶ πρυτανεύσῃ περὶ τούτου, καὶ προσαρτωμένου εἰς τὰ πρακτικὰ περὶ τοῦ ἀοιδήμου Πατριάρχου καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ του ἐκφωνηθέντος ἐπιταφίου λόγου ἀπερήνατο ταύτην πρότασιν

καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασιν ἀνέβαλεν ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν αὔριον συνεδρίασιν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν ταύτης, ἔχουσαν οὕτω.

«Πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα σήμερον τὴν 30 Μαΐου 1845 ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταστήματι, καὶ διεξελθοῦσα τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου, ἐνέκρινε μετὰ ὥριμον σκέψιν ὁμοφώνως νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἑξῆς τροπολογίας.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 7 Κεφ. Β'. περὶ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου, μετὰ τὴν λέξιν *τελωνιακὴ ἀρχὴ* προσέθηκε *α ἐννοουμένου καὶ τοῦ σταθμάρχου* » διότι εἰς πολλοὺς δήμους, τῶν ὁποίων ἓν τῶν κυριωτέρων εἰσοδημάτων εἶναι ὁ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καταναλωσίμων φόρος, δὲν ὑπάρχουν τελῶναι ἢ ὑποτελῶναι· οἱ δὲ σταθμάρχαι δὲν εἶχον μέχρι τοῦδε τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπράττειν, διότι τῶν μὲν ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν ἐμπορευμάτων ἦτον ἀπηγορευμένη εἰς τὰ σταθμαρχεῖα ἡ εἰσαγωγή, τὰ δὲ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν προερχόμενα δὲν ὑπέκειντο εἰς κανὲν τέλος.

Εἰς τὴν κατηγορίαν γ'. τοῦ ἄρθρ. 7 Κεφ. Β'. περὶ τοῦ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου προσέθηκε μετὰ τὴν λέξιν *καυσίμων* τὰς ἀκολούθους ἐξαιρουμένων τῶν διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένων· διότι ἂν καὶ ἦναι δίκαιον νὰ πληρώσωσι φόρον οἱ ἐμποροῦντες τὰ καύσιμα ξύλα, ὡς τοιοῦτοι πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν οἱ μεταφέροντες αὐτὰ διὰ θαλάσσης, ὄχι ὅμως καὶ οἱ διὰ φορτηγῶν ζώων μετακομίζοντες αὐτά, καθ' ὅσον ἤθελεν εἶσθαι πολὺ δύσκολον νὰ διακριθῶσι ποῖα τὰ πρὸς πώλησιν, καὶ ποῖα τὰ πρὸς οἰκείαν χρῆσιν εἰσαγόμενα, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι πιθανὸν νὰ προκύψωσι μεγάλαι καταχρήσεις πρὸς κατάθλιψιν τῶν φορολογουμένων.

Διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐτροποποίησεν ἀπαραλλάκτως τὸν ἐπὶ τῆς ζωοφορβίας φόρον, προσθέτουσα τὰς αὐτὰς λέξεις ἐξαιρουμένης τῆς διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένης.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ κεφαλαίου Γ'. περὶ ἐπαυξήσεως τῶν δημοτικῶν φόρων παρετήρησεν ἡ Ἐπιτροπή Σας ὅτι τὰ μικρὰ ζῶα ἐπλήρονον μέχρι τοῦδε ἑπτὰ λεπτὰ κατὰ κεφαλήν. Ἐὰν λοιπὸν ὁ τιθέμενος σήμερον τῶν τεσσάρων λεπτῶν ὅρος διπλασιασθῇ κατὰ τὸ προκείμενον ἄρθρον, θέλομεν ἔχει φόρον κατὰ ἓξ λεπτῶν ἀνώτερον τοῦ μέχρι σήμερον εἰς χρῆσιν, ἐνῷ ὅλοι οἱ

λοιποὶ φόροι ἐλαττοῦνται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον. Πρὸς ἀποφυγὴν τούτου προτείνει ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ μὴν ἐπιτρέπηται ἡ αὔξησις τοῦ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων δημοτικοῦ φόρου πλέον τῶν δύω λεπτῶν, νὰ προστεθῇ ἑπομένως εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρ. 9. α' Ἐκτὸς τοῦ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων φόρου, ὅστις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ λεπτὰ 6 »

Εἰς τὸ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων, ἡ Ἐπιτροπὴ ἐδεώρησεν, ὅτι ἡ ἀνάθεσις αὐτῆς εἰς τὰς δημοσίους ἀρχὰς εἶναι ὠφελιμώτατη, νομίζει δὲ, μ' ὅλον ὅτι ἴσως ὑπονοεῖται, ὅτι καὶ ἡ πληρωμὴ πρέπει νὰ γίνηται παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν διὰ νὰ ἀποφύγωμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας. Προτείνει ἑπομένως νὰ συμπληρωθῇ τὸ ἄρθρον 10 ὡς ἀκολουθῶς.

« Ὅλα τὰ ἐκ τούτου ποσὰ, καθὼς καὶ τὰ ἐκ τοῦ ἐμπρέσου δη» μοτικοῦ φόρου θέλουν ἐναποτίθεσθαι εἰς τοὺς κατ' ἐπαρχίαν Β. » Ταμίας, μόνους ἁρμοδίους νὰ ἐξαργυρώνωσι τὰ παρὰ τῶν δε» μοτικῶν ἀρχῶν ἐκδιδόμενα ἐντάλματα, ἔχοντις ὑπ' ὄψιν τὸν » δημοτικὸν προϋπολογισμόν ».

Ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς εἴδη εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων κατὰ τὸ ἄρθρον 11 θέλει γίνει καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον καὶ τῶν τοῦ δημοσίου.

Ἀλλ' ἐπειδὴ πολλάκις, τὸ δημόσιον ἐπαρκοῦν δι' ἄλλων πόρων εἰς τὰς ἀνάγκας του, ἀναβάλλει τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν ἕως οὗ εὕρῃ καταλλήλους τιμὰς, οἱ δὲ δῆμοι εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἤθελον στερεῖσθαι τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, ἐνόμισεν ἡ Ἐπιτροπὴ εὔλογον νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 11 τὰ ἀκόλουθα.

« Αἱ ἀρχαὶ αὗται χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὅλον ἢ μέρος » τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων εἰδῶν, ἐπὶ » δικαιολογημένῃ αἰτήσει τῆς ἁρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, σημει» μορφούμεναι μὲ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα ».

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Μαΐου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Π. Δαρεισιώτης.	Ἀνδρ. Ναταρᾶς.
Λ. Σ. Δανιόπουλος.	Π. Ι. Κυριακός.
Εὐαγ. Μ. Παρίσης.	Σ. Στεφανάκης.
Γ. Φωτιάδης.	Δ. Ὁμηρίδης.
Σ. Περβενόπουλος.	Ἐμμ. Τσουκλος.

Ὁ εἰσηγητὴς Α. Καλαμογδάρτης.

Ἐγένετο ἔτι κλήρωσις δεκαμελοῦς ἐπιτροπῆς μεταδοσομένης καθ' ὃν αὐτὴ ἐγκρίνει τρόπον μετὰ τοῦ Προεδρείου, εἰς ἐπίσκεψιν

καὶ ὑποδοχὴν τῶν ἐπιστρεφουσῶν Α. Α. Μεγαλειοτήτων, καὶ κατὰ ταύτην ἔλαχον οἱ Κ. Κ. Δ. Κουμανιώτης, Μελέτης Χατζ. Μελέτη, Μ. Α. Καΐρης, Γ. Δεληγιαννάκης. Ν. Μαυρομμάτης, Σ. Πάγκαλος, Α. Γεωργαντᾶς, Α. Μαρκόπουλος, Α. Κιζάνης καὶ Χ. Καπετανάκης.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπέβαλε Νομοσχέδιον περὶ ἀπογραφῆς, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως ἀνέγνω ὁ Γραμματεὺς, ἔχουσι δὲ οὗτοι.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ.

τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου.

Ὁ τακτικὸς στρατὸς, τοῦ ὁποίου τὴν ἀναντίῤῥητον ἀνάγκην καὶ ὠφέλειαν ἀνεγνώρισε πάντοτε ἡ Ἑλλὰς, ἐσυμπληροῦτο μέχρι τέλους τοῦ 1837 ἔτους διὰ μόνης τῆς κατατάξεως ἐθελοντῶν, οἵτινες ἐλάμβανον ἐπὶ τούτῳ χρηματικήν τινα ἀμοιβήν. Ἀλλὰ τὸ σύστημα τοῦτο καὶ τὸ Ταμεῖον ἐπεβάρυνε, καὶ δὲν ἐξεπλήρου τῶν σκοπῶν, τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις προεῖδεν, τῶν σχηματισθέντων ὑπὸ ἀληθῶς ἐθνικοῦ Στρατοῦ. Ἐπομένως ἐξεδόθη κατὰ τὴν 10 Δεκεμβρίου (28 Νοεμβρίου) 1837 ὁ περὶ ἀπογραφῆς Νόμος, τὴν δὲ 48 (30 Ἰανουαρίου) 1838 τὸ περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ Διάταγμα. Ἡ πεῖρα ἐν τοσούτῳ ἀπέδειξε τὰς ἀτελείας αὐτοῦ τοῦ Νόμου, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἔλλειψις ποινικῶν διατάξεων ἵνων ἐπόμενον νὰ ἐπιφέρῃ δυσκολίας καὶ προσκόμματα εἰς τὴν ἐφαρμογήν του. Πρὸς τούτοις καὶ ἄλλος λόγος ἔτι σοβαρώτερος ὠδήγησε τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβαλλομένου νέου νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς. Ἡ Κυβέρνησις ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐννοήσῃ ἡ Πατρὶς νὰ ἀντιτάξῃ, χρείας τυχούσης, πρὸς ὑπερασπισίν της μεγαλητέραν δύναμιν ὀργανισμένην καὶ εκπαιδευμένην παρ' ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὁ πληθυσμὸς καὶ ὁ χρηματικὸς πόρος τοῦ Κράτους τῇ ἐπιτρέπουν ἀμφοτέρων νὰ διατηρῇ ὑπὸ μισθὸν ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ Νομοσχέδιον παρεδέχθη τὸ σύστημα τῆς ἐφορείας κατὰ μίμησιν καὶ ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὅστις διὰ τοῦ Νόμου τῶν 28 Νοεμβρίου 1837 ἔτους προσδιορισμένος εἰς τέσσαρα ἔτη ηλαττώθη εἰς τρία· ἀντὶ δὲ τοῦ τετάρτου ἔτους οἱ ἀπόγραφοι, ὑμιλοῦσι νὰ μετατεθῶσι διὰ τρία ἔτη εἰς τὴν ἐφεδρείαν, ἄντις ὑπόγρεοι νὰ παρευρεθῶσι κατ' ἔτος 40 ἡμέρας εἰς τὰ γυμνάσια γυμνάσια, τὰ ὁποῖα θέλουν συγκροτεῖσθαι εἰς τὰ προσδιορισθησόμενα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κεντρικὰ μέρη, καὶ νὰ ἐπιτρέψωσιν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅταν ἔκτακτοι ἀνάγκαι τοῦ Κράτους ἀπαιτῶσι τὴν παρουσίαν ὅλων τοῦ στρατοῦ. Τὸ σύστημα τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ὅτι χορηγεῖ εἰς τὸ ἔθνος σχεδὸν διπλασίαν δύναμιν ἐκγεγυμνασμένην ἀν καιρὸς ἀνάγκης, χωρὶς νὰ μισθοδοτῆται αὐτὴ δημοσίως καὶ χωρὶς νὰ ἀφαιρῇ πολλοὺς βραχίονας ἀπὸ τὴν γεωργίαν καὶ βιομηχανίαν, παρέχει προσέτι εἰς μὲν τὸν στρατὸν τὰ μέσα γενικωτέρας ἐκπαιδεύσεως, εἰς τε τὴν στρατοπέδευσιν καὶ τοὺς ἐλιγμοὺς καὶ εἰς τὴν καταγραφὴν προσκαίρων ὀχυρωμάτων, εἰς δὲ τοὺς ἀξιωματικοὺς τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων ἐδιδάχθησαν θεωρίων περὶ τακτικῆς καὶ ὀχυρωματικῆς.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα δὲν παρεῖχεν ὁ μέχρι τοῦδε ἰσχύων Νόμος καθότι διατηρουμένου τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ τῶν δι' γενικῶς ὑποψιῶν ἀνδρῶν εἰς τὰς φρουρὰς, καθίστατο ἀδύνατος ὁ σχηματισμὸς στρατοπέδων, καὶ ἡ συγκέντρωσις ἀρκετῆς δυνάμεως πρὸς ἐκτέλεσιν γενικωτέρων γυμνασίων καὶ ἐλιγμῶν, καὶ οὕτως ὁ στρατὸς δὲν ἐδιδάσκετο εἰμὴ ἐν μέρει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, τὴν ὑπηρεσίαν τῆς φρουρᾶς.

Ὁ προσδιορισθεὶς χρόνος τριετοῦς ὑπηρεσίας ὑπὸ τὴν σημαίαν εἶναι ὁ ἐλάχιστος ὅρος, ὃν ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκπαίδευσιν καὶ μόρφωσιν τῶν στρατιωτῶν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸ ἱππικὸν καὶ τὸ πυροβολικόν. Παρατηροῦμεν κατὰ τοῦτο, ὅτι δὲν πρόκειται μόνον περὶ ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ γυμνάσια, διὰ τὴν ὁποίαν ὡς πρὸς τὸ πεζικὸν δύναταί τις ἴσως νὰ νομίσῃ τὸν χρόνον τοῦτον παρὰ πολὺ ἐκτεταμένον, ἀλλὰ περὶ τῆς εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐγχαράξεως τοῦ στρατιωτικοῦ φρονήματος, καὶ τῶν ἕξεων τῆς πειθαρχίας, ὑποταγῆς καὶ τάξεως, τοιούτος δὲ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ἀληθὴς στρατιώτης, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν καταβάλλεται εἰς ὀλιγοῦδιον καιροῦ. Νὰ ὑποβάλῃ δέ τις τοὺς μὲν εἰς ὀλιγώτερον χρόνον ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας, τοὺς δὲ εἰς περισσότερον, ὡς ἐκ τοῦ ὅπλου, εἰς τὸ ὁποῖον κατετάχθη ἕκαστος ἀναλόγως τῶν σωματικῶν αὐτοῦ ἰδιοτήτων, ἤθελεν εἶσθαι ὄχι μόνον ἄδικον καὶ ἐναντίον εἰς τὴν συνταγματικὴν ἀρχὴν τῆς ἰσότητος, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβές, διότι ἤθελε διεγείρει δυσαρεσκείας μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τῶν διαφόρων ὅπλων.

Διὰ τοῦ ὑποβαλλομένου Νομοσχεδίου περιορίζεται καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀντικαταστάσεως. Κατ' αὐτὸ μόνον ὁ ὑπηρετήσας ἓν ἔτος εἰς τὸν στρατὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικαταστήσῃ ἄλλον εἰς τὴν θέσιν του, ὑπηρετήσαντα ἐντίμως τριετίαν. Ἀλλὰ εἶναι τὰ πλεονεκτήματα τὰ ἐκ τούτου πηγάζοντα τοῦ πρώτου ὅτι ἅπαντες, εἰς ὁποιανδήποτε τάξιν τῆς κοινωνίας καὶ ἂν ἀνήκωσι, χρεωστοῦν νὰ ὑπερετήσουν ὡς στρατιῶται τὴν Πατρίδα, ἅπαντες οἱ Ἕλληνες ἄνευ διακρίσεως ἐκπαιδεύονται εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὁ στρατὸς ἀπολαμβάνει περισσοτέραν τιμὴν καὶ ὑπόληψιν, διότι οἱ εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις τῆς κοινωνίας ἀνήκοντες, ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὸν ὡς καὶ οἱ τῶν κατωτέρων τάξεων, καὶ ὅταν ἀπέρχωνται δι' ἀντικαταστάσεως, ὁ στρατὸς ἔχει πάλιν τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ λαμβάνῃ ἄνδρας ἐκγεγυμνασμένους καὶ ἐκπαιδευμένους, καὶ περὶ τῆς ἠθικότητος τῶν ὁποίων ἔχει ὁ δαιότητα ὡς ἐκ τῆς παρελθούσης ὑπηρεσίας των.

Τὰ περὶ συντάξεως, δημοσιεύσεως καὶ ἐξετάσεως τῶν στρατολογικῶν πινάκων ὡς καὶ τὰ περὶ κληρώσεως ἐκανονίσθησαν ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον διὰ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀκριβὴς καὶ δικαία ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου καὶ νὰ ἐκλείψωσιν αἱ συνήθεις καταχρήσεις. Ἡ ἐξέτασις καὶ διόρθωσις τῶν στρατολογικῶν πινάκων θέλουν ἐνεργεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπῆς, συνισταμένης κατὰ δῆμον, καὶ συγκειμένης παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ ἀρμοδίου Ἐξαρχοδίκου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου· διατηρεῖται δὲ ὅλη ἡ ἀπαιτουμένη δημοσιότης. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλέξῃ ἐκ τοῦ πλησίον ἀκριβεῖς πληροφορίας ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων ἐνστάσεων καὶ παραπόνων καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἡ δ' ἐκ τούτων ὁριστικὴ ἐκδίκασις ἀνατίθεται εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλ συγκείμενον ἐκ τοῦ Νομάρχου, ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τῆς Γρ μῆς καὶ ἐξ ἑνὸς πρωτοδίκου.

Τὸ παραδεχθὲν σύστημα ἐγγυᾶται ἀφ' ἑνὸς μέρους τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἀμεροληψίαν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν στρατολογικῶν καὶ κληρωτικῶν πινάκων, καὶ τὴν εὐπειθεστέραν διεξαγωγὴν τῆς κληρώσεως, γινομένης ὑπὸ νόμους, καὶ τὴν εὐπειθεστέραν τῆς προεκφανείσης δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἐπιτήρησιν τῆς προεκφανείσης δικαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον ἐναντίων τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν σύσκεψιν τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ἀναντιῤῥητον ὅτι ἀντὶ τοῦ μεγάλου τούτου ἐπικρατούντος συστήματος τῆς πολὺ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν προτροπῆς τῶν στρατευσίμων εἶναι συμφερώτερον καθ' ὅλους τοὺς λόγους νὰ δικάζωνται ἐπιτοπίως καὶ ἀνεκλαλήτως αἱ ἐνστάσεις καὶ τὰ παράπονα αὐτῶν μὲ τὴν προσήκουσαν ἐκμοσύνην, καὶ ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐχόντων συμφέρον. Ἐξαιρεῖται μόνον ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνωτάτης ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς.

Μία ἀπὸ τὰς εἰς ἄκρον οὐσιώδεις διατάξεις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου εἶναι καὶ ἡ περὶ ἐξαιρέσεων. Ἡ Κυβέρνησις ἐπίσης θεώρησε τὴν προσοχήν της εἰς τὸ ἀπουσιάζον τοῦτο ἀντικείμενον, καὶ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὰ συμφέροντα τῶν εἰσοχενιτῶν καὶ τὰ τῆς κοινωνίας, ἐκανόνισε κατελληλότερον τὰ περὶ ἐξαιρέσεων εἰς τὸ νέον Νομοσχέδιον.

Τελευταῖον προστέθηκαν αἱ ποινικαὶ διατάξεις, τῶν ὁποίων ὁ μέχρι τοῦδε ἐνισχύων Νόμος ὑπῆρχε πάντη ἐλλιπὴς· αὗται, συμφώνως ἐν μέρει πρὸς τὸν Γαλλικὸν Νόμον, καὶ συναρμολογηθεῖσαι μὲ τὰς Ἡμετέρας ποινὰς τῶν Γαλλικῶν Νόμων, καὶ συναρμολογηθεῖσαι μὲ τὴν Ἡμετέραν ποινικὴν Νομοθεσίαν, σκοπὸν ἔχουσι τὴν περιορισμὸν τῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου καταχρήσεων, ὡς καὶ τῆς ἀπειθείας καὶ ὀραθυμίας τῶν στρατευσίμων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 24 Μαΐου. 1843.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ὁ τῶν Στρατιωτ.	Ὁ τῆς Δικαιοσύνης
Ὑπουργὸς	Ὑπουργὸς	Ὑπουργὸς
Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ	Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ.	Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοὺς, καὶ θέλει ὑποστηριχθῇ παρ' αὐτῶν κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑρεξῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α.

1. Ὁ Στρατὸς συμπληροῦται διὰ κληρώσεως, καὶ δι' ἐθελουσίων καταταξέως.

2. Ἀποκλείονται τῆς τιμῆς τοῦ ὑπηρετεῖν εἰς τὸν Στρατὸν

ά. Όσοι, ένεκα κακουργήματος κατεδικάσθησαν εις εγκληματικήν ποινήν.

β'. Όσοι, καταδικασθέντες ένεκα τινός των εν τῷ άρθρῳ 22 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, τροποποιηθέντος διὰ τοῦ από 20 Μαΐου (1 Ιουνίου) 1836 Νόμου, διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, έστερήθησαν διὰ τῆς αποράσεως τῆς ικανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν εις τον Στρατόν, καθ' ὅσον καιρὸν διαρκεῖ ἡ καταγνωσθεῖσα εις αὐτοὺς ανικανότης τοῦ ὑπηρετεῖν.

3, Ὁ Στρατὸς σύγκειται.

ά. Ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ.

β'. Ἐκ τῶν ἐν ἐφεδρείᾳ.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ κληρώσεως.

4. Ὁ κατὰ τὸν ἐτήσιον Νόμον περὶ προσδιορισμοῦ τῆς Στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς νεοσυλλέκτων διανέμεται εις τοὺς δήμους κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ των.

5. Ἡ εις ἕκαστον δῆμον ἀναλογισθεῖσα μερὶς χορηγεῖται διὰ κληρώσεως μεταξὺ τῶν νέων, ὅσοι ἔχουσι τὴν νόμιμόν των κατοικίαν εις τὸν δῆμον, εἶναι πολῖται Ἕλληνες καὶ ἐντὸς τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Εις τοὺς δήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἀρκετὸς ἀριθμὸς νέων κατὰ ἓν ἔτος, οἱ ἐλλείποντες προστίθενται ὅσον δυνατὸν ἐγγηγορώτερα εις τὴν ἀναλογοῦσαν εις αὐτοὺς μερίδα τῶν ἑπομένων ἐτῶν.

6· Θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς νόμιμον κατοικίαν ἔχοντες εις τὸν δῆμον·

ά. Οἱ γεννημένοι εις αὐτὸν καὶ μὴ ἀποκτήσαντες, διὰ τῆς μετοικεσίας δημοτικὸν δικαίωμα εις ἄλλον δῆμον.

β'. Οἱ ἀποκτήσαντες τὸ δημοτικὸν δικαίωμα κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις.

γ'. Οἱ κατοικοῦντες εις τὸν δῆμον καὶ μετερχόμενοι ἔν ὁποιον δήποτε ἔργον, ἐὰν δὲν ἀποδείξωσιν, ὅτι εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς Στρατολογικοὺς πίνακας ἄλλου δήμου.

7. Οἱ Στρατολογικοὶ πίνακες ἑκάστου δήμου συντάττονται παρὰ τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων, τοῦ Δημάρχου καὶ τῶν εἰδικῶν Παρέδρων.

Εις τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἡλικίας θέλουν ἔχει ὡς ὁδηγὸν τοὺς ἀπογραφικοὺς πίνακας τοῦ Δήμου, τὰς σημειώσεις τῶν γονέων περὶ τῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως, τὰς πληροφορίας ἀξιοπίστων δημοτῶν, κατ' ἐξοχὴν δὲ τῶν παρευρεθέντων εις τὴν

γέννησιν καὶ τὸ βάπτισμα ἱερέων, καὶ πρὸς τούτοις τὴν δημόσιον φήμην, καὶ τὴν διὰ προσωπικῆς θεωρήσεως διάγνωσιν.

Τὰ ὀνόματα τῶν στρατευσίμων θέλουν ἐγγράφεσθαι εις τὸν πίνακα κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν.

8. Ὁ Στρατολογικὸς πίναξ θέλει περιέχει·

ά. Τὸν αὔξοντα ἀριθμόν.

β'. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον ἑκάστου.

γ'. Τὴν ἡλικίαν·

δ'. Τὸ ἐπιτήδευμα ἢ ἐπάγγελμά του.

Οἱ πίνακες οὗτοι δημοσιεύονται καὶ τοιχοκολλῶνται, ἐπιμελείᾳ τοῦ Δημάρχου, εις τε τὸ Δημαρχεῖον, καὶ τὰ καταστήματα τῶν παρέδρων τῶν χωρίων, καὶ μένουν ἐκτεθειμένοι τριάκοντα ἡμέρας· ἀναγινώσκονται δὲ τέσσαρας κυριακὰς κατὰ συνέχειαν εις ὅλας τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ δήμου, ἅμα τελειώσῃ ἡ θεία λειτουργία.

Ἂν εἴς τινα τῶν Στρατολογικῶν πινάκων τῶν παρελθόντων ἐτῶν παρελείφθησαν νέοι, οὗτοι ἐγγράφονται εις τὸν πίνακα τοῦ ἀρέσως ἑπομένου ἔτους μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς παραλείψεως ταύτης, ἐὰν δὲν ὑπερέβησαν ἤδη τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

9. Ἅμα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῶν Στρατολογικῶν πινάκων, οἱ δήμαρχοι εἰδοποιοῦν περὶ τούτου τὸν Ὕπαρχον, ὅστις προσδιορίζει, τὸν τόπον, τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν, καθ' ἣν ἄρχεται εις ἕκαστον δῆμον ἡ ἐξέτασις τῶν ἐνστάσεων καὶ παραπόνων, οὕτως, ὥστε ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ νὰ δύναται νὰ παρευρίσκηται ἐγκαίρως εις ἕκαστον δῆμον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐναρξεως τῶν ἐξετάσεων, αἵτινες διαρκοῦσι τρεῖς ἡμέρας τὸ πολύ.

Τόπος τῆς ἐξετάσεως εἶναι ἡ Πρωτεύουσα ἑκάστου δήμου, ὁ δὲ Δήμαρχος προσδιορίζει τὴν τάξιν τῶν χωρίων, κατὰ τὴν ὁποίαν θέλει γείνει ἡ ἐξέτασις.

Ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἀρχίζει ἡ ἐξέτασις τῶν παραπόνων ἑκάστου χωρίου, κηρύττεται, ἐπιμελείᾳ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, μίαν κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν εις τὰς ἐκκλησίας τῶν χωρίων.

10. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ σύγκειται παρὰ τοῦ Ὑπάρχου, τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς περιφερείας εις τὴν ὁποίαν κεῖται ὁ δῆμος, καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἑκάστου Δήμου.

Εις τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες διοικοῦνται ἀμέσως παρὰ τοῦ Νομάρχου, ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐκπληροῖ τὰ χρέη τοῦ Ὑπάρχου παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἐνστάσεων.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως εἰς

τὸν προσδιωρισμένον διὰ τὴν συνάθροισιν τόπον τὸν Στρατολογικὸν πίνακα τοῦ δήμου, καὶ ἐρωτᾷ τοὺς παρευρισκομένους, ἂν γνωρίζωσι νέους ὑποκειμένους κατὰ νόμον εἰς τὴν ἀπογραφήν, παρεισρυέντας, ἢ ἐὰν ἔχωσι νὰ κάμωσιν ἐνστάσεις κατὰ τῆς ἐγγραφῆς των, καθόσον νομίζουν, ὅτι δὲν ἔχουν, ἢ ὅτι ὑπερέβησαν τὴν σημειωθεῖσαν δι' αὐτοὺς ἡλικίαν, ἢ ὅτι ὑπάγονται εἰς τινα τῶν ἐξαιρέτεων τῶν ἐνδιαλαμβανομένων εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Αἱ ἐνστάσεις καὶ τὰ παράπονα πρέπει νὰ ὑποστηρίζωνται διὰ τῶν ἀναγκαίων ἀποδείξεων, καταχωρίζονται δὲ εἰς ἐπίτηδες βιβλίον.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων ἐπιτροπὴ, ἀφοῦ λάβει ὅσας νομίζει ἀναγκαίας πληροφορίας, ἀποφασίζει ἐντὸς τῶν τριῶν ἡμερῶν αἰτιολογημένως ἐπὶ τῶν γενομένων ἐνστάσεων ἢ παραπόνων, διορθώνει τὸν πίνακα καὶ ὑπογράφει αὐτόν.

11. Τὴν ἐπιοῦσαν τὸ πολὺ ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι τῆς κληρώσεως κατὰ τὸν διορθωθέντα πίνακα.

Ὁ Ἔπαρχος ἔχει προετοιμασμένον τὸν κληρωτικὸν πίνακα τοῦ Δήμου κατὰ τὸν προσδιωρισμένον τόπον.

12. Ἡ κλήρωσις γίνεται διὰ κληροδελτίων ὁμοιομόρφων μονογραφημένων παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, καὶ συστρεφομένων κυλινδροειδῶς, ἕκαστον κληροδέλτιον φέρει ἰδιαίτερον ἀριθμόν, ὥστε τὸ ὅλον τῶν κληροδελτίων νὰ ἀποτελῇ συνεχῆ σειρὰν ἀριθμῶν ἴσων μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρωσίμων.

Ἡ κλήρωσις γίνεται ἐν πλήρει συνεδριάσει τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Ἐπάρχου, ὅστις ἐκβάλει τὰ συστρεφόντα κληροδέλτια ἐπὶ τῆς τραπέζης πρὸ βεβαίωσιν τοῦ ὁμοιομόρφου των, μετρᾷ αὐτὰ δημοσίως, καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἴσος μὲ τὸν τῶν κληρωσιμοποιημένων, ῥίπτει αὐτὰ εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ κάλπην, ἐφωνῶν, ὅτι εὗρεν αὐτὰ ἰσάριθμα.

Ἀμέσως μετὰ ταῦτα οἱ κληρώσιμοι τοῦ δήμου προσκαλοῦνται εἰς κλήρωσιν κατὰ τὴν σειρὰν τοῦ Στρατολογικοῦ πινακος. Ἕκαστος δὲ νέος λαμβάνει ἐκ τῆς κάλπης ἓν κληροδέλτιον, ἀνοίγει παραδίδει αὐτὸ ἀμέσως εἰς τὸν Ἔπαρχον, ὅστις προφωνεῖ τὸν περιεχόμενον ἀριθμόν, ὁ δὲ Γραμματεὺς τῆς Δημαρχίας τὸν ἐγγράφει εἰς τὸν κληρωτικὸν πίνακα, τεθειμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης ὅπου καὶ ἡ κάλπη, καὶ ἀντικρυς αὐτοῦ τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ λαβόντος αὐτόν, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ὁ Ἔπαρχος ἀφοῦ βεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ἐγγραφῆς, ἐπιστρέφει εἰς ἕκαστον τὸ κληροδέλτιόν του.

Οἱ γονεῖς ἢ ἐπίροποι τῶν ἀπόντων, καὶ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῶν ὁ Ἔπαρχος, λαμβάνουν τὰ κληροδέλτια ἀντ' αὐτῶν ὡς καὶ ἀντὶ τῶν εἰς τὸ ἐδάφιον Ε'. τοῦ ἄρθρου 2 μνησθέντων, ἂν καὶ οὗτοι εἶναι ἀπόντες.

Περὶ τῶν τελευταίων τούτων, ὃν πέσῃ εἰς αὐτοὺς ὁ κλῆρος, κρατεῖται ἰδιαιτέρα σημείωσις, διὰ νὰ ἐνεγραφῇ ἢ εἰς τὸν κατάλογον ἀποστολῆς των, ἅμα παρέλθῃ ἡ διάρκεια τῆς καταγνωσθείσης ποινῆς.

Ἀφοῦ ἡ κλήρωσις τελειώσῃ θεωρεῖται ὁριστικὴ, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ ὑπὸ μηδεμίαν πρόφασιν· ἕκαστος δὲ φυλάττει τὸ κληροδέλτιον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε.

Ὁ κληρωτικὸς πίναξ συντάττεται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐκ τῆς κάλπης ἐξαγωγῆς τῶν κληροδελτίων· γίνεται δὲ εἰς αὐτὸν μνεία τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως ἢ ἀναβολῆς, τοὺς ὁποίους οἱ νέοι ἢ οἱ γονεῖς αὐτῶν σκοπεύουν νὰ καθυποβάλωσιν εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον.

Ὁ Ἔπαρχος προσθέτει τὰς παρατηρήσεις του.

Ὁ κληρωτικὸς πίναξ ἀναγινώσκεται μετὰ ταῦτα, ἀποπερατοῦται καὶ ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, καὶ τοῦ Γραμματέως τῆς Δημαρχίας· δημοσιεύεται δὲ καὶ τυγχάνει εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ εἰς ἕκαστον χωρίον τοῦ δήμου.

Οἱ λαβόντες τοὺς μικροτέρους ἀριθμοὺς θέλουν ἀπαρτίσει τὴν ἀναλογισθεῖσαν εἰς τὸν δῆμον μερίδα.

13. Ἐξαιροῦνται καὶ ἀντικαθίστανται κατὰ τὴν σειρὰν τῶν ἑπομένων ἀριθμῶν, ὅσοι ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὴν μερίδα τοῦ δήμου νέων ἤθελον ὑπάγεσθαι, πρὶν καταστρωθῇ ὁριστικὸς ὁ στρατολογικὸς πίναξ, εἰς τινα τῶν ἀκολούθων κατηγοριῶν.

α'. Ὅστις δὲν ἔχει μίγεθος 1. 56 μέτρου.

β'. Ὅστις ἐξ αἰτίας σωματικῶν ἐλαττωμάτων καθίσταται ἄχρηστο διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

γ'. Ὁ Μονογενὴς.

δ'. Ὁ μεγαλήτερος ὀρφανὸς ἐκ πατρός.

ε'. Ὁ μεγαλήτερος υἱὸς, ἢ ἐν ἐλλείψει υἱοῦ ἡ γαμβρὸς ὁ μεγαλήτερος τῶν ἐκγόνων χήρας ἢ πατρὸς τυφλοῦ ἢ εὑρισκομένου εἰς τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Εἰς τὰς προβλεπομένας παρὰ τῶν γ'. δ'. καὶ ε'. ἐδαφίων τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεις ἡ χάρις τῆς ἐξαιρέσεως μετα-

βαίνει εἰς τὸν ἐπόμενον ἀδελφὸν, ἐὰν ὁ μεγαλήτερος ἦναι τυφλὸς ἢ πάσχῃ ἀπὸ ἀσθένειαν ἀνίατον, καθιστῶσαν αὐτὸν ἀνίκανον νὰ πορισθῇ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

ς'. Ὁ μεγαλήτερος ἐκ δύο ἀδελφῶν, διὰ τοῦ κλήρου συγχρόνως εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν προσδιορισθέντων, ἂν ὁ νεώτερος ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

ζ'. Ἐκεῖνος ὅστις ἔχει ἀδελφὸν, ὑπηρετοῦντα ἤδη εἰς τὸν Στρατὸν αὐτοπροσώπως, ἢ δι' ἀντικαταστάτου, ἢ τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς ἀπεδίωσεν εἰς αὐτὸν ἢ ἔλαβε τὴν ἄφεσίν του διὰ πληγὰς ἢ ἄλλην τινὰ ἀνικανότητα εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσε κατὰ τινα διαταχθεῖσαν ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατοῦ. Ἂν δὲ ὁ κλῆρος συμπέσῃ εἰς πλείονας τῶν δύο ἀδελφῶν, τότε ἐκ τῶν δύο θέτερος ἐξαιρεῖται. Ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐξαιρετέων λογίζονται καὶ ὅσοι ἐκ τῶν ζώντων ἀδελφῶν ἐξηρέθησαν ἤδη δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου δι' ἄλλην αἰτίαν ἢ τὴν τῆς πρὸς τὸ ἐργάζεσθαι ἀνικανότητος.

η'. Ἐκεῖνος, ὅστις κηδεμονεύει ἀνήλικας ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ὀρφανοὺς ἐκ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἢ καὶ ἐκ πατρὸς μόνον, ὅταν ἡ μήτηρ ἀπολέσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιτροπείας ἢ κηδεμονίας, ἢ παραιτηθῇ τούτου.

θ'. Οἱ πέντε ἀριστεύσαντες μαθηταὶ ἑκάστου τῶν γυμνασίων τοῦ Κράτους, ἀφοῦ παρουσιάσωσι τὸ ἀνήκον ἀποδεικτικὸν κατὰ τὸν προσδιορισμένον τύπον.

ι'. Οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

ια'. Οἱ ὑπάρχοντες ἢ ἐν Καθηγηταὶ ἢ διδάσκαλοι, καὶ οἱ ἐπιτιμαζόμενοι ἀληθῶς καὶ ἐπιδεδειγμένως διὰ τὸ διδασκαλικὸν καὶ ἱερατικὸν ἐπάγγελμα, οἱ ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ὑπότροφοι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅσοι διδάσκονται μὲ ἔξοδα τοῦ δημοσίου εἰς διδακτικὸν τι κατάστημα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, ἐὰν παρέχωσι τὰ ἀνήκοντα ἐν ξιωτικὰ περὶ ἠθικότητος, ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας των.

ιβ'. Οἱ ἐπιστημονικοὶ ἰατροὶ οἱ ἐφωδιασμένοι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως μὲ τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ μετέρχωνται τὸ ἐπάγγελμά των.

Οἱ νέοι, οἱ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσδιορισθέντες εἰς τὴν τοῦ δήμου μερίδα καὶ ὑπὸ ὃ ὅρον ἐξαιρεθέντες δυνάμει τοῦ § ιβ'. τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ ρελλουσιν ὁπόταν ἤθελον ἐγκαταλείψει τὸ γάδιον ἕνεκα τοῦ ὁ ταίου ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὴν μερίδα, νὰ δηλώ ποιήσωσι τοῦτο ἐ γράφως πρὸς τὸν δήμαρχον τοῦ δήμου ἐντὸς τοῦ ἔτους, κ κατὰ τὸ ὁποῖον ἐγκατέλιπον τὴν ὑπηρεσίαν,

καθήκοντα ἢ τὰς σπουδάς των, καὶ νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον ἐπικυρωμένον τῆς δηλώσεώς των.

Ἐὰν δὲν ἤθελον κάμει τὴν δήλωσιν ταύτην καὶ δὲν ὑποβάλωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τοῦ Νομάρχου ἐν τῷ διαστήματι ἑνὸς μηνὸς, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς τὰς διὰ τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος Νόμου καταγινωσκομένας ποινάς.

Θέλουσι δὲ ταχθῆ ἐκ νέου εἰς τὴν μερίδα τῶν ἀνηκόντων δήμων.

14. Θέλουν ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ δήμου, ὅσοι ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπεριλαμβανομένων νέων ὑπάγονται εἰς τινα τῶν ἑπομένων κατηγοριῶν.

α'. Οἱ ὑπηρετοῦντες ἤδη εἰς τὸν Στρατὸν, δυνάμει ἐκουσίου καταταξεως ἢ Βασιλικοῦ διορισμοῦ· ἀλλ' ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ ἐκπληρώσωσι τὸν παρὰ τοῦ παρόντος εἰς πᾶσαν περίστασιν ὁρισμένον χρόνον τῆς ὑπηρεσίας αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντικαταστάσεως.

β'. Οἱ μαθηταὶ τῆς Στρατιωτικῆς τῶν Εὐελπίδων Σχολῆς. ἀλλ' ὑποχρεοῦνται νὰ διατρίνωσι μετὰ τὴν ἔξοδόν των ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν τὸν ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου διατεταγμένον χρόνον.

15 Αἱ ἐργασίαι τῆς ἀπογραφῆς ἀναθεωροῦνται, αἱ ἐνστάσεις καὶ τὰ παράπονα ἀκούονται, οἱ λόγοι ἐξαιρέσεως καὶ ἀφαιρέσεως διεξάγονται εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν παρ' ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου, συγκειμένου ἐκ τοῦ Νομάρχου ὡς Προέδρου, ἑνὸς ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ ἢ Λοχαγοῦ Α. τάξεως τοῦ Στρατοῦ τῆς Γραμμῆς, καὶ ἑνὸς πρωτοδίκου. Εἰς περίστασιν καθ' ἣν εἶναι ἀπὼν ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντα Ἐπάρχου παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τῶν ἐνστάσεων, ὁ Ἀξιωματικὸς τοῦ Στρατοῦ τῆς Γραμμῆς προεδρεύει τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον, δεύτερον δὲ μέλος αὐτοῦ εἶναι εἷς Ἰατρὸς Στρατιωτικὸς ἢ διοικητικός.

Τὸ ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον θέλει μεταβαίνει εἰς τὰς διαφόρους Ἐπαρχίας· μ' ὅλον τοῦτο ὁ Νομάρχης δύναται ἀναλόγως τῶν τοπικῶν περιστάσεων νὰ συνεννοήσῃ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Νομοῦ ἢ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν μιᾶς Ἐπαρχίας τὰς ἀναθεωρητικὰς ἐργασίας περισσοτέρων ἢ καὶ ὅλων τῶν Ἐπαρχιῶν.

Ὁ Ἔπαρχος ὁ προεδρεύσας τὰς Ἐπιτροπὰς τῶν ἐνστάσεων θέλει παρευρίσκεσθαι εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου εἰς τὰς ὁποίας ἔχει μόνον συμβουλευτικὴν ψῆφον.

Οἱ διὰ τοῦ κλήρου προσδιορισθέντες νὰ ἀπαρτίσωσι τὴν μερίδα νέοι συγκαλοῦνται, ἐξετάζονται, καὶ ἀκροάζονται παρὰ τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου.

Ἂν δὲν ἐμφανισθῶσι προσκληθέντες ἢ ἂν δὲν ἀντιπροσωπεύωνται παρά τινος, ἢ ἂν δὲν τοὺς δοθῇ προθεσμία, τότε τὸ Συμβούλιον ἐνεργεῖ ὡς νὰ ἦσαν παρόντες.

Ὅτε πρόκειται περὶ ἐξαιρέσεων, ἕνεκα σωματικῶν ἐλαττωμάτων ἢ ἀσθενειῶν θέλει προσκαλεῖσθαι ἰατρὸς ἐπιστημονικὸς καὶ θέλει ἀκούεσθαι ἡ γνώμη του. Ὅτε δὲ ὁ ἰατρὸς εἶναι μέλος τοῦ Συμβουλίου καὶ τότε οὗτος δίδει τὴν γνώμην του ἰδίως.

Αἱ ἀποράσεις τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀνέκκλητοι, ἐκτὸς τῶν κατὰ συνέπειαν τῆς γνωμοδοτήσεως ἰατροῦ ἐκδοθεισῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Στρατοῦ, ἥτις ἀποφασίζει εἰς τοιαύτην περίστασιν ἀνεκκλήτως.

Ἀφοῦ τὸ Ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον ἐκδώσει ἀπόφασιν περὶ τῶν ἐξαιρέσεων καὶ ἀφαιρέσεων, ὡς καὶ περὶ ὅλων τῶν ἐνστάσεων καὶ παραπόνων, ὁ κατάλογος τῆς μερίδος ἑκάστου δήμου ἀποπερατοῦται ὁριστικῶς, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου, τὰ δὲ ὀνόματα τῶν νεοσυλλέκτων δημοσιεύονται.

Μετὰ ταῦτα τὸ Ἀναθεωρητικὸν Συμβούλιον δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκδώσῃ ἀπόφασιν.

17. Οἱ ὁριστικῶς προτδιορισθέντες νέοι παραδίδονται εἰς τὴν χωροφυλακήν, ἥτις συνοδεύει αὐτοὺς εἰς τὰς ἕδρας τῶν Στρατολογικῶν Ἐπιτροπῶν, παρὰ τῶν ὁποίων διανέμονται εἰς τὰ Σώματα τοῦ Στρατοῦ κατὰ τοὺς περὶ τούτου διοικητικοὺς ὁρισμούς.

18 Ἡ διάρκεια τῆς ὑπὸ τὴν σημαίαν ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων προσδιορίζεται εἰς τρία ἔτη, μετὰ παρέλευσιν τῶν ὁποίων μετατίθενται διὰ τρία ἔτη εἰς ἐφεδρείαν, καὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὰς ἑστίας των, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν ὅμως νὰ ἐπαναφέρχωνται ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπὸ τὴν σημαίαν, συνεπείᾳ Β. Διατάγματος εἰς προσδιορισθησομένην ὁριστικῶς παρ' αὐτοῦ διὰ τὰ γενικὰ γυμνάσια ἐποχήν, ἡ διάρκεια τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας κατ' ἔτος.

Ἐν καιρῷ δὲ πολέμου καὶ εἰς ἐκτάκτους περιστάσεις ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ στρατιώτης εἶναι ὑπόχρεως νὰ τάττηται ὑπὸ τὴν σημαίαν κατὰ πρόσκλησιν τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις θέλει τὸν ἀπολύσει ὅταν παρελθωσιν αἱ περιστάσεις αὗται.

Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τῶν νεοσυλλέκτων ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας δώσωσι τὸν ὅρκον.

19. Ἐν καιρῷ εἰρήνης οἱ Στρατιῶται λαμβάνουν μετὰ παρέλευσιν τῆς τριετοῦς ὑπὸ τὴν σημαίαν ὑπηρεσίας προσωρινὴν ἄφεσιν, μετὰ παρέλευσιν τῆς ἕξαετίας τὴν ὁριστικὴν αὐτῶν ἄφεσιν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Στρατοῦ.

Ἐν καιρῷ πολέμου θέλουν λαμβάνει τὴν προσωρινὴν ἄφεσιν ἀμέσως ἀφοῦ φθάσει εἰς τὸ Σῶμα ἡ προσδιορισμένη εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν μερίς, τὴν δὲ ὁριστικὴν ὡς ἐν καιρῷ εἰρήνης.

Ὅταν πρόκηται νὰ δοθῶσιν ἄδειαι ἀπουσίας, θέλουν δίδεσθαι αὗται ἐν ἑκάστῳ Σώματι εἰς τοὺς ἀρχαιοτέρους τῶν πραγματικῶς ὑπὸ τὴν σημαίαν ὑπηρετησάντων ἀνδρῶν καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς αἰτήσαντας αὐτάς.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐθελουσίου καταταξεως καὶ ἀνακατατάξεως.

ΤΜΗΜΑ. Α'.

Περὶ ἐθελουσίου κατατάξεως.

20 Ἕκαστος πολίτης Ἕλλην δύναται νὰ καταταχθῇ ἐθελουσίως ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

α'. Νὰ ἔχῃ τὴν ἡλικίαν τῶν **17.** ἐτῶν συμπληρωμένων καὶ νὰ μὴν ὑπερβαίνῃ τὴν τῶν 30. καὶ νὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον παρὰ τοῦ Νόμου ἀνάστημα.

β'. Νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ ἀστυκὰ δικαιώματα.

γ'. Νὰ μὴν ἦναι ἔγγαμος, μήτε χηρεύων πατὴρ τέκνων οὔτε κηδεμὼν τῶν ὀρφανῶν ἀδελφῶν του.

δ'. Νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ ἐνδεικτικὸν ἐντίμου διαγωγῆς καὶ καλῶν ἠθῶν ἐκδιδόμενον ὡς προσδιορίζεται παρὰ τῶν διοικητικῶν ὁρισμῶν, καὶ ἂν δὲν ἦναι ἐνήλιξ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἔχει τὴν συγκατάθεσιν τοῦ πατρός, τῆς μητρὸς, ἢ τοῦ κηδεμόνος του, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

ε'. Νὰ ἔχῃ τὰ διὰ τὴν κατάταξιν εἰς τὸν Στρατὸν ἀπαιτούμενα φυσικὰ καὶ διανοητικὰ προσόντα, κατὰ τοὺς περὶ τούτων διοικητικοὺς ὁρισμούς.

21. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐθελοντοῦ, τοῦ μὴ προϋπηρετήσαντος εἰς τὸν Στρατὸν καὶ ὑπολειμένου εἰς τὴν κλήρωσιν, εἶναι ὡς ἡ τοῦ κληρώτου, ἡ δὲ τοῦ ἐθελουσίως καταταττομένου ἀφοῦ ἔλαβε τὴν ὁριστικὴν ἄφεσιν εἶναι τριετὴς ὑπὸ τὴν σημαίαν μόνον.

Ἐν καιρῷ πολέμου πᾶς Ἕλλην μὴ ἀνήκων εἰς τὴν μερίδα τινὸς δήμου, καὶ ἐκπληρώσας τὰ παρὰ τοῦ περὶ ἀπογραφῆς

νόμου ὁριζόμενα δύναται νὰ καταταχθῇ ὡς ἐθελοντὴς ἐπὶ ὑποχρεώσει ὑπηρεσίας ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον μέχρι τῶν τριῶν.

Οἱ ἐθελουσίως καταταχθέντες δὲν ἐξαποστέλλονται πώποτε εἰς ἄδειαν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς των, εἰμὴ ὅταν ὑπάρχῃ ὑπέρβασις τῆς προσδιορισμένης δυνάμεως τῶν παρόντων.

22. Ἡ ἐθελούσιος κατάταξις θέλει γίνεσθαι εἰς τὰ σώματα κατὰ τὰς περὶ τούτου διατάξεις.

23. Ὁ ὁλικὸς πίναξ τῶν ἐθελουσίων καταταξέων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς τὰς Βουλὰς ὁμοῦ μὲ τὸ περὶ τῆς ἐτησίας μερίδος Νομοσχέδιον.

ΤΜΗΜΑ. Β'.

Περὶ ἀνακαταταξέως.

24. Αἱ ἀνακατατάξεις γίνονται δεκαὶ δι' ἕν ἔτος μέχρι τριῶν.

Μόνον εἰς τοὺς Ὑπαξιωματικοὺς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἀναλάβωσι νέαν ἀνακατάταξιν, καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς πρώτης τριετοῦς ἀνακατατάξεως. Οἱ λοιποὶ ὅροι προδιορίζονται διὰ Διαταγμάτων δημοσιευμένων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

25 Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνακατατάξεως ἕκαστος μεταβαίνει εἰς τὴν ἐφεδρείαν κατὰ τὰ περὶ τούτου ὁρισθέντα.

ΚΕΦ. Δ.

Περὶ ἀντικαταστάσεως.

26. Ἕκαστος ὑπηρετῶν ἐν ὁλόκληρον ἔτος εἰς τὸν Στρατὸν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαλλαχθῇ τῆς ἐπιλοίπου διὰ τὴν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίαν ὑποχρεώσεώς του, ἀντικαθιστῶν ἄλλον καὶ μεταβαίνων ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἐφεδρείαν.

1 Ὁ ἀντικαθιστῶν πρέπει.

α'. Νὰ ὑπηρέτησε τρία ἔτη εἰς τὸν Στρατὸν τῆς Γραμμῆς.

β'. Νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ ἄρσιν καλῆς διαγωγῆς τοῦ Σώματος εἰς τὸ ὁποῖον ὑπηρέτησε.

γ'. Νὰ ἦναι ἐλεύθερος πάσης ὑπηρεσίας καὶ ὑποχρεώσεως ἐπιβαλλομένης παρὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ἐκτὸς τῆς διὰ τὴν ἐφεδρείαν.

δ'. Νὰ ἔχῃ ἡλικίαν κατωτέραν τῶν 30 ἐτῶν συμπληρωμένων.

ε'. Νὰ μὴν ἦναι ἔγγαμος, μήτε χηρεύων πατὴρ τέκνων.

ς'. Νὰ παρέχῃ τὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἀπαιτουμένας ἰδιότητας.

ΚΕΦ. Ε,

Ποινικαὶ διατάξεις.

27 Πᾶσα δολιότης ἢ μηχανορραφία δι' ἧς κατωρθώθη ἢ μὴ

ἐγγραφὴ τινὸς Στρατευσίμου εἰς τοὺς Στρατολογικοὺς πίνακας τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν. Ἐὰν ὁ μὴ ἐγγραφεὶς Στρατεύσιμος καταδικασθῇ ὡς αὐτουργὸς ἢ συνεργὸς τῶν ἀνωτέρω ἀθεμίτων πράξεων, ἐγγράφεται μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ποινῆ, του εἰς τοὺς ἐτησίους Στρατολογικοὺς πίνακας μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του.

28 Ὅστις κληρωθεὶς καὶ μὴ ἀπαλλαγεὶς παρὰ τοῦ Ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου δραπετεύσει πρὸ τῆς ὁριστικῆς εἰς τὸν Στρατὸν καταταξέως του, τουτέστι πρὸ τῆς ὁρκοδοσίας του, τιμωρεῖται, ἐὰν δὲν ἐπανέλθῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, καὶ ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν διακοσίων μέχρι χιλίων δραχμῶν, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν Στρατὸν, καὶ ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ ὑπερέβῃ τὴν ἡλικίαν τὴν Στρατεύσιμον, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ τριακοστοῦ ἔτους.

29 Εἰς τὸν ἐκτὸς τοῦ Κράτους εὑρισκόμενον νεοσύλλεκτον παρέχω εἴτε προθεσμίαν ἓξ μηνῶν διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ προϊσταμένου τοῦ Δήμου εἰς τὸν ὁποῖον ἐκληρώθη.

Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία ἄρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας γείνῃ ἡ περὶ τῆς κληρώσεώς του κοινοποίησις διὰ τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐὰν δὲ δὲν ἤθελεν ἐμφανισθῇ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν χιλίων δραχμῶν καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς τὸν Στρατὸν, ἂν συλληφθῇ πρὶν ὑπερέβῃ τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

30 Οἱ συνεργήσαντες ὅπως δήποτε εἰς τὴν δραπέτευσιν στρατευσίμου ὑποβάλλονται εἰς φυλάκισιν τὸ πολὺ δύο μηνῶν.

Εἰς φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους καταδικάζεται ὅστις συνεργάσει καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν δραπέτευσιν νεοσυλλέκτου.

Ἡ τελευταία αὕτη ποινὴ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἐκείνους, οἵτινες διὰ δολίων μέσων ἤθελον ἐμποδίσει ἢ βραδύνει τὴν μετάβασιν τῶν νεοσυλλέκτων εἰς τὸν Στρατόν.

31. Ὅστις ὑποκρύπτει ἢ λάβει ἐν γνώσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τινὰ τῶν εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα 27 καὶ 28 ἀναφερομένων δραπετῶν τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν· ἡ φυλάκισις δύναται νὰ μεταβληθῇ κατὰ τὰς περιστάσεις εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 50 μέχρι 500 δραχμῶν, ὁ δὲ ὑποκρύψας ἢ

λαβὼν ἐν γνώσει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν λειποτάκτην τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

32. Ὁ στρατεύσιμος ἢ νεοσύλλεκτος, ὅστις ἐπιφέρει εἰς ἑαυτὸν ἑκουσίαν ἀσθένειαν ἢ ἄλλην σωματικὴν βλάβην διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἂν ἐκ τούτου κατέχῃ προσκαίρως ἢ διαρκῶς ἀνίκανος, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους, τιθεμένου πρὸς τούτοις εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργείου διὰ τὸν τεταγμένον τῆς ὑπηρεσίας του χρόνον.

Ἡ αὐτὴ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς συνεργοὺς, ἂν δὲ οὗτοι ἦναι Ἰατρὸς, Χειροῦργος, ἢ φαρμακοποιὸς καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ συγχρόνως εἰς χρηματικὴν ποινὴν 50 μέχρι 500 δραχμῶν.

33. Ὁ παριστῶν ἐν γνώσει ψευδῆ πράγματα ὡς ἀληθῆ διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ εἴτε ἑαυτὸν, εἴτε ἄλλον τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ στρατευσίμου ἢ τοῦ νεοσυλλέκτου τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μέχρις ἓξ μηνῶν, ἐὰν δὲ ἰατρός, χειροῦργος, ἢ ἱερεὺς παραβῇ τὴν διάταξιν ταύτην διὰ πράξεως ἀναγομένης εἰς τὸ ἐπάγγελμά του τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρις ἑνὸς ἔτους.

34. Οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἰατροὶ ἢ χειροῦργοι οἵτινες ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των, προσκληθέντες νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, δεχθῶσι δῶρα ἢ ὑποσχέσεις χάριν τῆς γνωμοδοτήσεώς των, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 456, 457 καὶ 458 τοῦ ἀπὸ 18 (30) Δεκεμβρίου 1833 Ποινικοῦ Νόμου εἴτε οὗτοι ἐδέχθησαν τὰ δῶρα ἢ τὰς ὑποσχέσεις, ἀφοῦ προσεκλήθησαν νὰ δώσωσι τὴν γνώμην των, ἢ διωρίσθησαν μέλη τοῦ ἀναθεωρητικοῦ Συμβουλίου, εἴτε ἐδέχθησαν αὐτὰ προηγουμένως, προβλέποντες τὴν πρόσκλησίν των ἢ τὸν διορισμόν.

Ἀπαγορεύεται εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ἰδίαν ποινὴν τοῦ νὰ δεχθῶσι τι καὶ δι' ἀπόλυσιν, καὶ τοι δικαίως ἀποφασισθεῖσαν.

35. Ὅστις τῶν ἐπιτετραμμένων τὴν διεξαγωγὴν τῶν Στρατηλογικῶν ἐργασιῶν πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐνεργήσει ἢ παραδεχθῇ ἐφ' οἱαδήποτε προφάσει ἐξαιρέσεις ἄλλας παρὰ τὰς ὡρισμένας παρὰ τοῦ Νόμου, ἢ ὅστις παρανόμως παρεκτείνει τὴν διάρκειαν τῆς κληρώσεως, καταταξέως, ἢ ἀνακαταταξέως, ἢ παραβιάζει τοὺς κανόνας ἢ ὅρους αὐτῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δύο μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 100 μέχρι 500 δραχμῶν.

36. Καθ' ὅλας τὰς ἄλλας παραβάσεις τὰς μὴ προβλεπομένας

ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον, καὶ ἰδίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν δωροδοκίαν, τὰ δικαστήρια θέλουν ἐφαρμόζει τὰ κατάλληλα ἄρθρα τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Τὰ τακτικὰ καὶ Στρατιωτικὰ δικαστήρια θέλουν δικάζει τὰς προκειμένας παραβάσεις κατὰ τὰ συνήθη τῆς ἁρμοδιότητός των ὕλης, ἰδίως οἱ στρατεύσιμοι οἱ μὴ δόντες εἰσέτι τὸν στρατιωτικὸν ὅρκον θέλουν δικάζεσθαι ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

37. Ἡ διάρκεια τῆς φυλακίσεως δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως δὲν λογίζεται εἰς τοὺς ἀπαιτουμένους ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον χρόνους τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπηρεσίας.

38. Ὅλαι αἱ τῶν περὶ ἀπογραφῆς Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα Νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Εἰς τοὺς δήμους Ὕδρας, Πετζῶν καὶ Τροιζηνίας καὶ εἰς τὴν κοινότητα τῶν Ψαρριανῶν ἡ ἀναλογιζομένη κατ' ἔτος εἰς αὐτοὺς χεὶρ τῶν νεοσυλλέκτων δύναται νὰ χορηγῆται διὰ κατατάξεως ἐπιπλέον εἰς τὴν Ναυτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ἀθῆναι τὴν 15 Μαΐου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Νομοσχεδίου, καὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ παρετήρησέ τις ὅτι ἀρχαί τινες καθιερωθεῖσαι εἰς τὸ ἐμπορικὸν τμῆμα τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων καὶ τὸ ἐμπόριον πολὺ βλάπτουσι, καὶ τοὺς ναυτιλομένους καὶ τοῦτο μετερχομένους εἰς δαπάνας περιττὰς ὑποβάλλουσιν· ἂν καὶ τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου θεωρῶνται πραγματικῶς παραδοχῆς ἄξια, αἱ ἀρχαὶ ὅμως αὗται, ἐν τῇ αἰτιολογικῇ ἐκθέσει περιεχόμεναι, εἶναι προσβλητέαι ἐπὶ τῆς εἰς τρεῖς τάξεις διαιρέσεως τῶν ὑγειονομείων, ἔργου μᾶλλον διοικητικοῦ, οὐδεὶς ἔχει νὰ παρατηρήσῃ ἄλλο, ἢ ὅτι πρέπει ὁ προσδιορισμὸς αὐτῶν νὰ γίνῃ κατὰ λόγον τοῦ τε πληθυσμοῦ καὶ τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος, ἐν ᾧ τὸ ὑγειονομεῖον εὑρίσκει· ἐκτὸς τοῦ τῆς Σύρου, τὸ ὁποῖον βεβαίως θέλει εἰσθαι πρώτης τάξεως, ἀγνοῶ ὁποῖα εἰς τὴν δευτέραν ὑπάγονται, ἂν καὶ φρονῶ ὅτι πρέπει εἰς ταύτην νὰ ὑπαχθῇ καὶ ἐκεῖνο τῶν

Πετσών, τῶν ὁποίων ὁ λιμὴν κατὰ δεύτερον λόγον τῆς Σύρου πληθυσμόν τε ἔχει, καὶ κίνησιν ὑρίσταται. Τρεῖς ἐπίσης τάξεις λοιμοκαθαρτηρίων ὡρίσθησαν, πέντε δ' ἐγκατέστησαν δημοτικὰ κατ' αὐτῶν ἐξομοιούμενα, εἰς τοὺς μεγαλήτερον ἔχοντας πληθυσμὸν λιμένας· ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον τοῦ ἀριθμοῦ ὑπουργεῖον τμῆμα ἐθεώρησεν ὀλιγώρως τὴν ὕλην ταύτην, καὶ ὁρμώμενον ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἐκτίθησιν εἰς κινδύνους τὴν δημόσιον ὑγείαν, ὀλίγων τοιούτων τὴν σύστασιν ἐνήργησεν. Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐννέα λοιμοκαθαρτηρίων, τρία μόνον εἰς ναυτικὰς εὑρίσκονται νήσους, ἂν καὶ ἐκτὸς τούτων πολλαὶ καὶ πληθυσμῶν καὶ κίνησιν πλεύτερον ἔχουσιν ἄνευ τοιούτων ὅμως ἀπελείποντο· τῶν τριῶν τούτων νήσων, ἐκτὸς τῆς Ὕδρας, μοχθηρόν τι καὶ ὑπερήφανον ἐχούσης ναυτικὸν, πραγματικαὶ αἱ Πέτσαι ὑπὲρ τὰ διακόσια ἔχουσαι πλοῖα, ἰδιόκτητα, καλῶς κατασκευασμένα καὶ φιλοκάλως διευθυνόμενα· μετὰ ταύτην ἔπονται τὸ Γαλαξείδιον, τὸ Κρανίδ ον, ἡ Θήρα, ἡ Ἄνδρος, ἡ Μήκωνος, καὶ ὅμως ὅλαι αὗται αἱ ναυτικαὶ τόποι ζεροῦνται γενικῶν λοιμοκαθαρτηρίων, καὶ οἱ πλοίαρχοι τοῦ Γαλαξειδ.ου, τῆς τρίτης ναυτικῆς πόλεως, πρέπει νὰ καθαρισθῶσιν εἰς Βόνιτσαν, Σύρον, Ὕδραν, καὶ ἐνίοτε εἰς αὐτὴν τὴν Ζάκυνθον ἂν καὶ ξένον λιμένα· ἐκ τῆς ἐλλείψεως γενικοῦ ἐν Πέτσαις λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ τοῦ περιορισμοῦ ὑπὸ τὸν ὁποῖον τὰ δημοτικὰ ἐστοιχήθησαν, πλοῖον ἐρχόμενον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Πέτσας, ὀφεῖλει νὰ μεταβῇ πρότερον εἰς Ὕδραν διὰ νὰ καθαρισθῇ, πλοῖον δὲ διευθυνόμενον εἰς ἕνα τῶν ἐγόντων γενικὸν λοιμοκαθαρτήριον λιμένων, ἀναγκάζεται ἐκ τῶν ἀνέμων νὰ παραμείνῃ δικαημερίαν εἰς τινα ἄλλον λιμένα, ἀκολούθως μεταβαίνει εἰς τὸν λιμένα ἔνθα θέλει καθαρισθῇ, καὶ ἐκεῖ πρέπει νὰ παραμείνῃ τὸ ὅλον τῆς καθάρσεως οὐδαμῶς τῶν δέκα ἡμερῶν λογιζομένων· πλοῖον προσέτι τοῦ Κρανιδίου προτιθέμενον νὰ καθαρισθῇ ὀφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸν λιμένα τῆς Ὕδρας καὶ οὐχὶ τὸν ἐγγύτατον τῶν Πετσῶν, διότι ὥρισαν εἰς τὰ δημοτικὰ λοιμοκαθαρτήρια μόνον τῶν ἐντοπίων νὰ καθαρίζωνται τὰ πλοῖα, ἐκ τῶν ἡμεραργιῶν δὲ τούτων καὶ χρονοτριβῶν, εἴς τε πολλὰς ὑποβάλλονται δαπάνας οἱ δυστυχεῖς οὗτοι πλοίαρχοι, καὶ τὰς μικρὰς αὐτῶν ὠφελείας ἐκεῖναι ἀποῤῥοφῶσι, καὶ τὸ ἐμπόριον οὐσιωδῶς προσβάλλεται· ἐνῷ καὶ πλειοτέρα εὐρύτης εἰς τὰ δημοτικὰ νὰ χορηγηθῇ ἔπρεπε, διότι καὶ ταῦτα τὰς αὐτὰς παρέχουσιν ὠφελείας, ἄλλως τὴν σύστασιν αὐτῶν νὰ ἀπαγορεύσῃ ἡ Κυβέρνησις ἔπρεπε, καὶ διὰ διαφυλακῆς ἐντοπίων φυλάκων ἐγγυήσεις πλείους ἤθελε σχηματίσει πρὸς

τὰς τοιαύτας μικρὰς θέσεις μόνοι οἱ ἐντόπιοι εἶναι καταλληλοι, καὶ διότι οὕτω σπεύδουσι νὰ σχηματίσωσιν ὑπόληψιν, καὶ διότι πλείω πρὸς διατήρησιν τῆς ὑγείας τοῦ τόπου συμφέροντα ἔχουσι.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν τάξεων τῶν ὑγειονομείων ἡ Κυβέρνησις θέλει βέβαια λάβει ὑπ' ὄψιν τόν τε τοῦ λιμένος καὶ τοῦ τόπου πληθυσμὸν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ πρώτου, ἐπὶ δὲ τῶν δημοτικῶν λοιμοκαθαρτηρίων ὅτι δὲν ἐχορηγήθη εἰς αὐτὰ τὸ δικαίωμα διὰ νὰ καθαίρωνται ἐν αὐτοῖς καὶ ξένα πλοῖα, διότι ταῦτα δὲν παρέχουσιν ὅσας τὰ γενικὰ ἐγγυήσεις, ἡ δὲ σύστασις αὐτῶν ἐπετράπη κατ' ἐπίμονον τῶν κατοίκων αἴτησιν· ἂν δὲ δὲν παραδεχόμεθα διάκρισίν τινα μεταξὺ τούτων καὶ τῶν γενικῶν, τότε διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δὲν ἔπρεπε νὰ παραδεχθῶμεν καὶ διάκρισίν τινα εἰς τὰς ἡμέρας τῆς καθάρσεως.

Ἀντιπαρετήρησε δ' ἕτερος καὶ πρὸς τοῦτον ὅτι τὰ δημοτικὰ λοιμοκαθαρτήρια πλείους τῶν γενικῶν παρέχουσιν ἐγγυήσεις, διευθυνόμενα ἀπὸ ἀνθρώπους τοῦ τόπου πολὺ ἔχοντας συμφέρον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας τῆς πατρίδος των· ὅτι τὰ λοιμοκαθαρτήρια ἐν γένει πρέπει νὰ ὦσι δημόσια διότι ἀπαρτῦσι τῶν ἀπαιτουμένων εἰς διατήρησιν τῶν δημοτικῶν οἱ δῆμοι, ἰδίως δ' ἡ σύστασις δημοσίων εἶναι ἀναγκαία ἔνθα τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία εἶναι τὰ ἔργα τῶν κατοίκων· ὅτι πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰ δημοτικὰ νὰ δέχωνται πρὸς κάθαρσιν καὶ ἄλλων λιμένων πλοῖα διὰ νὰ νὰ μὴν ἀποῤῥοφῶνται αἱ μεταῖ τούτων ὠφελειαι εἰς τὴν εἰς ἀπωτάτους λιμένας κάθαρσίν των· καὶ ὅτι εἰς τὰ λοιμοκαθαρτήρια ἐν γένει πρέπει νὰ φυλάττωσιν ἄνθρωποι τοῦ τόπου, ἔχοντες τὸ αὐτὸ μὲ τοὺς καθαιζομένους συμφέρον, καὶ ὄχι ξένοι τοῦ τόπου ἐκείνου καὶ πολλάκις καὶ τῆς κοινωνίας μας αὐτῆς ἄνθρωποι.

Καὶ τοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀντέκρουσεν εἰπών· τὸ μὲν διορίζειν εἶναι δικαίωμα τοῦ Βασιλέως, καὶ εἰς τοῦτον ἀπόκεινται τὰ περὶ τούτου, ἡ δὲ Κυβέρνησις γενικὰ διώρισε λοιμοκαθαρτήρια εἰς ἄλλους λιμένας παρὰ τοὺς κεντρικοὺς τῶν Πετσῶν καὶ ἄλλων ναυτικῶν τόπων, διότι ὀφείλει τὸν ἐχθρὸν νὰ δεσμεύῃ εἰς τὰ ἄκρα τοῦ Κράτους, καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπῃ εἰς αὐτὸν ὁ δόλιος τὴν εἴσοδον· πρὸς τοῦτο ἐνήργησε τὴν σύστασιν λοιμοκαθαρτηρίων εἰς τὴν διαχωρίζουσαν τῶν Ἑλλάδα τῆς Τουρκίας γραμμὴν διὰ νὰ δεσμεύσῃ εἰς αὐτὴν τὴν πανώλην, καὶ νὰ ἀνωνθῇ νὰ τὴν ἀποβάλλῃ ἐκεῖθεν· τὸ ὑπουργεῖον καλῶς ποιοῦν δὲν ἐπέτρεψε νὰ καθαίρωνται εἰς τὰ δημοτικὰ λοιμοκαθαρτήρια

πλοῖα ξένων λιμένων διότι ταῦτα δὲν παρέχουσιν ἐγγυήσεις, ὠφελε μάλιστα οὐδὲ τὴν σύστασιν αὐτῶν νὰ ἐπιτρέψῃ, ἀλλ' ὅμως ἐνέδωκεν εἰς τὴν ἐπίμονον τῶν κατοίκων αἴτησιν. Εἰς τὴν Σκιάθον ἐνηργήθη ἡ σύστασις λοιμοκαθαρτηρίου τρίτης τάξεως, εἰς δὲ τὰς Πέτσας μόνον δημοτικόν, διότι ἡ πρώτη κεῖται εἰς τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν, αἱ δὲ δεύτεραι οὐδεμίαν ἐσωτερικὴν κίνησιν λαμβάνουσιν ἀπὸ τὰ πλοῖά των διαπλέοντα τὰς θαλάσσας τῆς Τουρκίας, ἐρχόμενα ἐκεῖθεν εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀπὸ ταύτης μὲ ἐλευθέραν κοινωνίαν ἐνταῦθα προσορμιζόμενα. Ἐκτὸς δὲ τούτου οὐδὲ μὲ πραγματείας ταῦτα ἔρχονται ὥστε νὰ ἀπαιτηθῇ ἡ σύστασις ἐν Πέτσαις διαμετακομιστηρίου. Ἐπίσης καὶ ἡ Ἄνδρος οὐδεμίαν ἐσωτερικὴν ἐμπορικὴν κίνησιν λαμβάνει ἀπὸ τὰ πλοῖά της, οὐδὲ εἴδη βιομηχανικῶν καταστημάτων ἢ ἄλλων τινῶν παραγόμενα μεταφέρουσιν, ἀλλὰ τὸ ἐμπόριόν των εἰς ὀλίγην μετάξην καὶ οἰνοπνευματοποιεῖται· ἐν ᾧ ἡ Σύρος, εἰς ἣν εὑρίσκεται λοιμοκαθαρτήριον πρώτης τάξεως, τὸ ἐμπόριον εἰς πολλὴν κίνησιν εἶναι, καὶ πλοῖα πάσης σημαίας ἐκεῖ προορμίζονται· εἰς τὴν Ὕδραν ἐνηργήθη ἡ σύστασις τούτου κατ' ἐπίμονον αἴτησιν τῶν κατοίκων, νομισάντων ὅτι διὰ τῆς συστάσεως αὐτοῦ ἤθελεν ἀναπτυχθῇ τὸ ἐμπόριον καὶ προαχθῇ ἡ Ὕδρα, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐνέδωκεν ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐλπίδι ὑπὲρ τῆς πολλὰ παθούσης καὶ δυστυχούσης ἤδη Ὕδρας· καὶ ὅμως οὐδεμία ἐπεγένετο ὠφέλεια, ἡ δὲ Κυβέρνησις πράθυμος εἰς εὐποιΐαν μόνον δὲν ἠνέχθη νὰ καταργήσῃ αὐτά· μετὰ τὴν Ὕδραν ἄλλοι νησιῶται ἐζήτησαν νὰ τοῖς ἐπιτραπῇ νὰ συντηρῶσιν ἰδίαις δαπάναις λοιμοκαθαρτήρια, ὅταν ὅμως τὸ τοιοῦτον ἐπεκταθῇ τότε πᾶσα νῆσος καὶ πᾶς ἐν τοιαύτῃ λιμὴν θέλει διατηρεῖ ἴδιον λοιμοκαθαρτήριον, καὶ πρώτης τάξεως διὰ νὰ διορίζωνται ἐν αὐτοῖς ὑπάλληλοι, καὶ ἡ δημόσιος ὑγεία θέλει διακινδυνεύσει· εἶθε ποτε νὰ εὐκολυνθῶμεν νὰ ἀναπαύσωμεν πᾶσαν δικαίαν τῶν τοιούτων αἴτησιν εὐπορήσαντος τοῦ ταμείου, ἀλλ' ὅμως ἤδη διὰ τὴν ἀπορίαν αὐτοῦ, οὐ μόνον τὰς τοιαύτας δὲν δυνάμεθα νὰ θεραπεύσωμεν, ἀλλὰ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀρνώμεθα ἀμοιβὰς ἔτι δικαιοτέρας εἰς ἀνθρώπους ἀγωνιστάς, δυστυχοῦντας ἤδη, ἢ καὶ εὐτελεῖς τοιαύτας νὰ ἀπονέμωμεν.

Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς ἐγένετο ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Παρίσση, καὶ Γ. Κονδύλη, καὶ διὰ ταύτης ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	N.	Γ. Φεγγαρᾶς	N.
Δ. Ὀρεινὸς	N.	Γ. Δερνιτσιώτης	N.
Γ. Λογιωτατίδης	N.	Κ. Τ. Σαντᾶς	N.
Θ. Γρίβας	N.	Μελ. Χατζῆ Μελέτη	N.
Ν. Μαυρομμάτης	N.	Π. Βάρβογλης	N.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Ῥ. Παλαμίδης	N.
Κ. Γουλιμῆς	N.	Γ. Ῥιβελιώτης	ἀπών
Π. Δ. Καμπάνης	N.	Β. Δημητρακόπουλος	N.
Μ. Δ. Καΐρης	N.	Π. Παππατζώνης	N.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	N.
Δ. Σ. Δανόπουλος	N.	Π. Δαρειώτης	N.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Νικήτας Σταματελόπ.	N.
Ι. Κωλέττης	N.	Δ. Σακελλαριάδης	ἀπών
Α. Μεταξᾶς	ἀπών	Ι. Φαρμάκης	N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	N.	Κ. Βέϊκος	N.
Σ. Βλάχος	ἀπών	Μ. Ἰατρὸς	N.
Π. Ῥάγκος	N.	Ι. Εὐσταθίου	N.
Ι. Καραγιαννόπουλος	N.	Φ. Κ. Μαῦρος	N.
Α. Γεωργαντᾶς, Δ. Δαπουσιάδης	ἀπόντες	Γ. Κάνδυας	ἀπών
Τζανετ. Γρηγοράκης	N.	Σ. Μπαρότσης	N.
Δ. Τζιγκουράκος	N.	Δ. Μπιρμπίλης	N.
Γ. Κονδύλης	N.	Α. Μαυρομιχάλης, Πικουλάκης, Χ. Καπετανάκης, Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπόντες
Κ. Φασίτζας.	N.	Α. Καλαμογδάρτης	N.
Ι. Χαραμῆς	N.	Κ. Τσερτίδης	N.
Ι. Κρανίδης	N.	Δ. Κουμανιώτης	N.
Ι. Γιολδάσης	N.	Σ. Λογοθετόπουλος.	N.
Δ. Ζῶτος.	N.	Δ. Μαρκόπουλος	N.
Νίκος Θέου	N.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	N.
Α. Γουζούασης	N.	Μ. Γ. Σχινᾶς	N.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ		
Λ. Κρεστενίτης	N.		
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	N.		

Ι. Αναγνωστόπουλος ἐνάδεία	
Ι. Κλίμακας	N.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	N.
Ν. Δελέντος	N.
Θ. Μαρκεζίνης	N.
Α. Γ. Τζάνος	N.
Κων. Χ. Παναγιώτου	N.
Ἐμμ. Τσοῦχλος	N.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	N.
Ι. Ζάρκος	N.
Ι. Ν. Φλέσας	N.
Π. Ι. Κυριακός	N.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	N.
Α. Νοταρᾶς	ἀπὼν
Εὐθ. Κανελλόπουλος	N.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Δ. Κυριακίδης	N.
Σ. Παγκαλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Δ. Πλαπούτας	N.
Κ. Δελιγιάννης	ἀπὼν
Ν. Μπούκουρας	N.
Ν. Κορφιωτάκης.	N.
Σ. Παρθενόπουλος.	N.
Π. Βαρβιτζιώτης	N.
Γ. Μπάστας	N.
Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Κ. Ἀντωνιάδης	N.
Κ. Προβελέγιος	N.
Ι Ταταράκης	N.
Ἀδμιανὸς Σωτηρίου	N.
Διομίδης Κυριακοῦ	ἀπὼν
Ν. Καλλέργης.	N.
Σταμάτιος Δάρρας	ἀπὼν
Εὐστρ. Σκαραμαγκᾶς	N.
Α. Παππατζώρης.	N.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	N.
Ι. Τομαρᾶς	N.
Α. Κιζάνης.	N.
Δ. Δρόσος	N.
Εὐστρ Μ. Παρίσης	N.
Στάϊκος	N.
Χαντζίσκος	N.
Γριζάνος	N.
Ι. Γαρδίκης	N.
Ν. Κριεζώτης	N.
Ι. Οἰκονόμου	N.
Ε. Ἀποστολίδης	N.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας	N.

Ἀρξαμένης ἀκολούθως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 1, καὶ ψηφοφορηθὲν δι' ἀναστάσεως ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, παραδιχθείσης καὶ τῆς ἐπιγραφῆς, ὡς ἐξῆς·

«Περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ συνίστανται·

1. Εἰς Ἐπιθεωρητάς.
2. Εἰς Ὑγειονομεῖα.
3. Εἰς Ὑγειονομικὰς ἐπιτροπάς.
4. Εἰς Ὑγειονομικοὺς Σταθμούς.
5. Εἰς Ὑγειονομικὰ φυλακεῖα καὶ
6. Εἰς ἐπισταστας λοιμοκαθαρτηρίων.»

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος ἄρθρου 2, ἡ ἐπιτροπὴ, θεωρήσασα τὸν ἐπιθεωρητὴν ὡς ἔχοντα βαθμὸν ὑποτιμηματάρχου κατὰ τὸ

ἄρθρον 26 ἐπρότεινε τὴν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας αὐτοῦ εἰς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα. Συναινέσαντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *τριακοσίας* διὰ τῶν λέξεων *διακοσίας πεντήκοντα*· ἔχει δ' οὕτω·

«ΚΕΦ. Α'. Περὶ τῶν ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρ. 2. Δύο ἐπιθεωρηταὶ διορίζονται καθ' ὅλον τὸ Κράτος, μισθοδοτουμένου ἑνὸς ἑκάστου κατὰ μῆνα μὲ δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα.

Εἷς τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἦναι ἰατρός.

Τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕνα τῶν ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων μὲ ἐπιμίσθιον πεντήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἔξοδα ὁδοιπορίας χορηγοῦνται κατ' ἔτος εἰς ἕκαστον ὑγειονομοεπιθεωρητὴν δραχμαὶ πεντακόσιαι, περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ ὑπάγονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.»

Παραδεχθείσης τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κεφαλαίου Β'. ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 3., ἐφ' οὗ παρετηρήθη ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν τάξεων τῶν ὑγειονομείων ἀπόκειται εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὰς περιστάσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης ἐμπορικῆς τοῦ λιμένος κινήσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ καθαρσιν ἐρχομένων πλοίων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτω·

ΚΕΦ. Β'.

« Περὶ τῶν Ὑγειονομείων.

1. διαίρεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ Ὑγειονομεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις· πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι δύο, δευτέρας δὲ δώδεκα, καὶ τρίτης δώδεκα.»

Παρεδέχθη ὁμοίως τὸ ἄρθρον 4 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτω·

« 2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4 Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου ὑγειονομείου προσδιορίζεται καὶ μισθοδοτεῖται ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει τὸ ὑγειονομεῖον, ὡς ἐφεξῆς·»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 5 ἐπροτάθη, ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ ἰατροῦ

εἶναι μικρὰ, καὶ ἀπηντήθη ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ παρεδέχθη τὴν μικρὰν ταύτην ἀντιμισθίαν μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ κοινότης, ὅπου τὸ ὑγειονομεῖον, θέλει συντρέχει καὶ τὸν ἰατρόν. Εἰς τὸν εἰπόντα δὲ ὅτι ἡ μισθοδοσία εἶναι μεγάλη καὶ πρέπει νὰ ἐκπεσθῇ διότι καὶ μὲ μόνον ἑκατὸν δραχμῶν μισθὸν εὐχαριστεῖται ὁ ἰατρὸς, ἔχων τὰς τακτικάς του ἀπολαυὰς ἀπὸ τὰς ἰδιαιτέρας του ἐπισκέψεις, ἀπήντησεν ἄλλος ὅτι ἡ ἐργασία τοῦ ἰατροῦ τοῦ ὑγειονομείου εἶναι μεγάλη καὶ ἀπαιτεῖται καὶ ἀνάλογος ἀμοιβὴ, καθόσον μάλιστα πρὸς τὴν ἰατρικὴν τάξιν οὐδεμία ἐμψύχωσις ἔγινε μέχρι τοῦδε.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν μισθοδοσίαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἐπὶ τοῦ § 8 τοῦ ἄρθρου ἐπροτάθη, ὅτι ἡ θέσις τοῦ προμηθευτοῦ, πρῶτον ἤδη διὰ νόμου καθιερωμένη, δὲν εἶναι καθ' ὅλα τὰ ὑγειονομεῖα ἀναγκαία, καὶ διὰ τοῦτο καλήτερον εἶναι νὰ ἀφαιρεθῇ ἐκ τοῦ Νόμου καὶ διὰ Βασιλ. Διατάγματος, νὰ διορίζεται προμηθευτὴς, ὅπου εἶναι ἀναγκαῖος, διότι ἄλλως εἰς ὅλα τὰ ὑγειονομεῖα οἱ ὑγειονόμοι θέλουσι συχνάσει ὡς ἀναγκαίους τοὺς προμηθευτὰς, εἴτε παρουσιάζεται ἀνάγκη εἴτε μὴ, ἐπιβάλλοντες τοιουτοτρόπως εἰς τοὺς ὑπὸ καθαρσιν εὑρισκομένους τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προμηθεύωνται δι' αὐτῶν τὰ τρόφιμά των, καὶ παρεμβάλλοντες προσκόμματα εἰς τοὺς ἔξωθεν φίλους καὶ ἄλλους προμηθευτὰς τῶν ὑπὸ κάθαρσιν, διὰ νὰ κερδίζωσιν μόνοι οἱ προμηθευταὶ, καὶ ἑπομένως ἡ θέσις αὕτη ἀντὶ εὐκολίας μᾶλλον θέλει ἐπιφέρει δυσκολίας εἰς τοὺς ὑπὸ κάθαρσιν.

Ἀπηντήθη δὲ ἀπὸ τὸν εἰσηγητὴν καὶ ἄλλους, ὅτι ἡ ἀνάγκη καὶ τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκομένων ὑπηγόρευσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν καθιέρωσιν τῆς θέσεως τοῦ προμηθευτοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν πολλῶν καταχρήσεων πρὸς βλάβην τῶν ὑπὸ κάθαρσιν, τὰς ὁποίας ἡ μέχρι τοῦδε πεῖρα ὑπέδειξεν. Ὅτι συγχρόνως ἡ καθιέρωσις τῆς θέσεως ταύτης συνάδει πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, διότι ἡ διὰ τὴν προμήθειαν τῶν τροφίμων σχέσις τῶν ὑπὸ κάθαρσιν μεθ' ἑνὸς μόνον προμηθευτοῦ διοριζομένου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἐξασφαλίζει πλειότερον τὴν τήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων· ὅτι ὁ διὰ Διατάγματος διορισμὸς προμηθευτῶν θέλει εἶσθαι ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, μὴ ὑπαρχούσης νομοθετημένης τῆς θέσεως ταύτης, καὶ ὅτι προμηθευτὰς δὲν θέλουν διορίζει, εἰμὴ ὅπου ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτεῖ.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν διὰ Νόμου καθιέρωσιν τῆς θέσεως τοῦ προμηθευτοῦ παρὰ τοῖς ὑγειονομείοις.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη πρὸς τούτοις καὶ τὴν προτεινομένην παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Γραφέως εἰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα καὶ τοῦ βοηθοῦ εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα, συναινέσαντος εἰς ταύτην καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἑπομένως ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Γραφέως εἰς δραχμὰς ὀγδοήκοντα καὶ τοῦ βοηθοῦ εἰς δραχμὰς ἑξήκοντα, ἔχον οὕτως.

«Ἄρθρ. 5. Τὸ Ὑγειονομεῖον Α τάξεως σύγκειται

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς	200
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ	120
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως	120
4. Ἐξ ἑνὸς γραφέως	80
5. Ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ	60
6. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος	50
7. Ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ	50

8. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ ἄνευ μισθοῦ λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

9. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχ. 40

10. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχηρὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.»

Τὰ ἑπόμενα ἄρθρα 6, 7, καὶ 8 τοῦ κεφαλαίου Β. τὰ 9, 10, 11 καὶ 12 τοῦ Κεφαλαίου Γ', τὰ 13, 14, 15, 16, καὶ 17 τοῦ Κεφαλαίου Δ', τὰ 18, καὶ 19 τοῦ Κεφαλαίου Ε', καὶ τὰ 20 καὶ 21 τοῦ Κεφαλαίου ΣΤ', ψηφοφορηθέντα ἓν πρὸς ἓν διαχεχριμένως ἐγένοντο παραδεκτὰ, ὡς καὶ αἱ τῶν Κεφαλαίων ἐπιγραφαὶ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

Ἄρθρ. 6. «Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Β'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς	120
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ	100
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως	90
4. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος	45
5. Ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ, ἂν ἦναι χρεία.	45

6. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι χρεία, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ κανονισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

7. Ἐκ δύο ταχτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς . . . . . 35, καὶ

8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχηρὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 7. Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Γ΄. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 100

2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 80

3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως, ἂν ἦναι χρεία, ... 80

4. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι ἀνάγκη τοιούτου, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

5. Ἐκ δύο ταχτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς . . . . . 30, καὶ

6. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

Ἄρθρ. 8. Εἰς ὅσα τῶν Ὑγειονομείων αἴας δήποτε τάξεως ἀναγκαιοῦσιν εἰδικοὶ κωπηλάται, θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργείου, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχ. 25, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς δέκα πέντε.

ΚΕΦ. Γ΄.

Περὶ Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν

Ἄρθρ. 9. Παρ' ἑκάστῳ Ὑγειονομείῳ διατελεῖ καὶ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη·

1. παρὰ τοῦ Ὑγειονόμου,
2. παρὰ τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ὑγειονομείου,
3. παρὰ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ,
4. παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν παρέδρου καὶ
5. παρ' ἑνὸς πολίτου Ἕλληνος ἐκλεγομένου κατὰ τριετίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 10. Τῶν Ὑγειονομικῶν τούτων ἐπιτροπῶν προεδρεύει ὁ Ὑγειονόμος.

Ἄρθρ. 11. Εἰς τόπους ὅπου τυχὸν δὲν ὑπάρχει συστημένον εἰρηνοδικεῖον, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται μόνον ἐκ τῶν τεσσάρων ἄλλων μελῶν αὐτῆς.

Ἐν περιπτώσει διχοψηφίας ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου νικᾷ.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις

ἐπιτροπὴν μέλη ἐκπληροῦσι τὰ ἀνατεθέντα εἰς αὐτὰ καθήκοντα ἀμισθί.

ΚΕΦ. Δ΄.

Περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν.

Ἄρθρ. 13. Οἱ Ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ διαιροῦνται.

α) εἰς ἁπλοῦς Ὑγειονομικοὺς σταθμούς·

β΄. εἰς σταθμούς, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημένα ἐπιστασίαι Ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.

— α. *Περὶ τῶν ἁπλῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν.*

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἁπλοῖ ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ προσδιορίζονται οὐδὲ τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα τέσσαρες.

Ἄρθρ. 15. Ἑκάστου τῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν προΐσταται εἷς σταθμάρχης μισθοδοτούμενος μηνιαίως δραχ. . 60

Ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλῇ, διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις ταχτικοὶ φύλακες μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχμάς. 30

— β΄. Περὶ τῶν σταθμῶν, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημένα ἐπισταίαι ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.

Ἄρθρ. 16. Οἱ σταθμοί, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημένα ἐπισταίαι ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων προσδιορίζονται ἄπαντες εἰς τέσσαρας τὸν ἀριθμόν.

Ἄρθρ. 17. Ἑκάστου τῶν ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων ἐφορεύει εἷς σταθμάρχης μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δρ. . 60

Χρείας δὲ καλούσης διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις ὑγειονομικοὶ φύλακες μισθοδοτούμενοι μηνιαίως ἕκαστος μὲ δραχμὰς 30

ΚΕΦ. Ε΄.

Περὶ ὑγειονομικῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 18. Τὰ ὑγειονομικὰ φυλακεῖα προσδιορίζονται ἄπαντα τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα δύο.

Ἄρθρ. 19. Εἷς Ἕκαστον τῶν ὑγειονομικῶν φυλακείων διορίζεται εἷς φύλαξ μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δρ. . . 40

ΚΕΦ. ΣΤ΄.

Περὶ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων.

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Τὰ λοιμοκαθαρτήρια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, πρώτης, δευτέρας, καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι ἓν, δευτέρας δὲ ὀκτὼ καὶ τρίτης δύο.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν ὑπάγονται καὶ ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν δήμων συντηρούμενα λοιμοκαθαρτήρια.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία.

Ἄρθρ. 21. Τὸ προσωπικὸν τῆς Α. τάξεως σύγκειται.

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 200
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 120
3. Ἐξ ἑνὸς Γραμματέως 100
4. Ἐξ ἑνὸς ἐφόρου τῶν ἀποθηκῶν 80
5. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 50
6. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
7. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχμὰς 40
8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κανονισμένα τυχηρὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διατίμησιν.»

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 22 ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινεν ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας τοῦ γραμματέως τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἀπὸ δραχμὰς *ἐννενήκοντα* εἰς *ὀγδοήκοντα*. Συναινέσαντος εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐλάττωσιν, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 22. Τὸ προσωπικὸν τῆς Β'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 120
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 100
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 80
4. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45
5. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ κατὰ τὴν χρείαν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
6. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δραχ. 35
7. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.»

καὶ

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 23 ἐπροτάθη, ὅτι ἐπειδὴ πρόκειται περὶ λοιμοκαθαρτηρίων Γ'. τάξεως, τὰ πλειότερα τῶν ὁποίων θέλουν συντ-

ρεῖσθαι ἀπὸ τοὺς δήμους, νὰ μὴν ὁρισθῇ καὶ ἄφευκτος καὶ ἀναγκαία ἡ μισθοδοσία τοῦ ἰατροῦ, τὸν ὁποῖον δύνανται καὶ ἄλλως οἱ δῆμοι πρὸς τὸ συμφέρον των νὰ συμφωνήσωσι, καὶ τί θέλει γίνει, ὅταν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ὁ αὐτὸς ἰατρὸς ἐκπληροῖ τὰ τοῦ ὑγειονομείου καὶ λοιμοκαθαρτηρίου καθήκοντα. Ἀπηντήθη δὲ παρ' ἄλλων, ὅτι διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ ἰατροῦ τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι, προκειμένου τοῦ Νόμου περὶ λοιμοκαθαρτηρίων ἐν γένει ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ καὶ ἡ θέσις καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ ἰατροῦ, καθ' ὅσον ἡ ἐργασία αὐτοῦ θέλει εἶσθαι ἀρκετή, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ αὐτὸς ἰατρὸς θέλει εἶσθαι καὶ εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καὶ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον, οὐδεμία ἀμφιβολία θέλει εἶναι ὅτι τὸν μισθὸν θέλει πληρόνει τὸ δημόσιον, τὸ δὲ ἐπιμίσθιον κατὰ τὸ ἄρθρ. 24 ὁ δῆμος, ὁ συντηρῶν τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

Παρεδέχθη ἡ Βουλὴ καὶ τὴν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 3 ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου, νὰ προστεθῇ ὅτι τότε διορίζεται γραμματεὺς ὅταν ἦναι χρεία, συμφωνήσαντος εἰς τοῦτο καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἑπομένως τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ἄρθρου ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. 23. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γ'. τάξεως συγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δρ. 100
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 80
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως, διοριζομένου ὅταν ἦναι χρεία 80
4. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δρ. 30
5. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.»

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ἐπροτάθη νὰ ὁριαθῇ τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἰατροῦ εἰς ἓν ὡρισμένον ποσόν, ἀλλὰ παρετηρήθη ὅτι εἶναι καλήτερον νὰ μένῃ ὡς εἶναι, διότι τὸ ἐπιμίσθιον τοῦ ἰατροῦ θέλει ὁρίζει ἡ Κυβέρνησις κατὰ λόγον τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς ἐργασίας καὶ ἱκανότητος τοῦ ἰατροῦ. Ἑπομένως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

«Ἄρθρ. 24. Οἱ ὑγειονόμοι, οἱ ἰατροὶ τῶν ὑγειονομείων καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὅταν δὲν προσγίνεται ἔλλειψις εἰς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, ἐπιφορτίζονται καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, λαμβάνοντες διὰ τοῦτο ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα, οἱ μὲν ὑγειονόμοι ἀπὸ δραχ. 40—80, οἱ δὲ ἰατροὶ ἀπὸ 30—60, οἱ

δὲ γραμματεῖς, ὁποιουδήποτε βαθμοῦ καὶ ἂν ὦσιν, ἀπὸ 15—30.

Ἐπὶ τοῦ 25 ἄρθρου παρετηρήθη, ὅτι ὑπάρχοντος ἑνὸς μόνου λοιμοκομείου εἰς Δῆλον, εἶναι περιττὸν νὰ ἐπιφορτίζῃ ὁ Νόμος τὸν γραμματέα τῶν ὑγειονομείων ἢ λοιμοκαθαρτηρίων μὲ τὰ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκομείου, ἀντιπαρετηρήθη δὲ εἰς ταῦτα, ὅτι τὸ ἄρθρον ἀφορᾷ τὴν εἰδικὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε παρουσιασθῇ νόσος, τότε, ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ ἐπιστάτης τοῦ λοιμοκομείου, ὅστις νὰ μεταβῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑγειονομείου ἢ λοιμοκαθαρτηρίου νὰ ἐπιφορτίζεται τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκομείου, καὶ ὅτι εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν ἐκπληροῖ συγχρόνως καὶ χρέη γραμματέως τοῦ ὑγειονομείου, ἀλλὰ μόνον τοῦ λοιμοκομείου, καὶ ὅτι διὰ τὸ ἐπικίνδυνον καὶ ἐπίπονον τοῦ ἔργου χορηγεῖται μικρὸν ἐπιμίσθιον. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

«Ἄρθρ. 25. Οἱ γραμματεῖς τῶν ὑγειονομείων ἢ λοιμοκαθαρτηρίων, ὅταν ἐκπληρῶσι χρέη ἐπιστάτου λοιμοκομείου, λαμβάνουν ἐπιμίσθιον 15—30 δραχμῶν κατὰ μῆνα.»

Παραδεχθείσης τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ κεφαλαίου Ζ'. ἀνεγνώσθησαν τὰ ἄρθρα 26 καὶ 27 καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, τροποποιηθεισῶν τῶν φράσεων τοῦ τελευταίου ἀντὶ τῆς *ἔπονται τῶν* εἰς τὴν *ἔπονται εἰς τὸν*· ἔχουσι δὲ οὕτω

ΚΕΦ. Ζ'.

«Περὶ βαθμολογίας τῶν ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων

Ἄρθρ. 26. Ἡ βαθμολογία τῶν ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων κανονίζεται ὡς ἑρεξῆς·

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως.

2. Οἱ ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Α'. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ἐπάρχου.

3. Οἱ ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Β'. τάξεως, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων Α'. τάξεως, ἔχουσι βαθμὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 27. Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ὑγειονομείων ἕπονται εἰς τὸν τμηματάρχην Β'. τάξεως.

Οἱ ὑγειονόμοι Α'. τάξεως ἕπονται εἰς τὸν ἔπαρχον.

Οἱ μὲ τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἰσόβαθμοι ὑπάλληλοι τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἕπονται αὐτῶν.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 28 ἐπροτάθη νὰ τροποποιηθῇ ἡ φράσις τῆς στολῆς εἰς τὴν *τὰ διακριτικὰ σημεῖα*, διὰ τὸν λόγον ὅτι

ἡ Βουλὴ ἀποκρούει τὴν εἰσαχθεῖσαν ἀπὸ τὴν προτέραν Κυβέρνησιν πολυτέλειαν. Παραδεχθείσης τῆς τροπολογίας ταύτης καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον οὕτως.

«Ἄρθρ. 28. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῇ τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἑνὸς ἑκάστου.»

Ἀνεγνώσθησαν ἀκολούθως τὰ ἄρθρα 29 καὶ 30, καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτως.

«Ἄρθρ. 29. Οἱ παρὰ ταῖς ὑγειονομικαῖς καὶ λοιμοκαθαρτικαῖς ἀρχαῖς γραφεῖς καὶ δοῦλοι, καπνισταί, τακτικοὶ φύλακες καὶ προμηθευταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Παρὰ δὲ τοῦ ἐπάρχου διορίζονται οἱ ἔκτακτοι φύλακες καὶ οἱ ἀέριστοι, ἀλλὰ θέλει ἀκούει πάντοτε καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομείου ἢ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου περὶ τοῦ διορισθησομένου. Ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων φυλάκων καὶ τῶν ἀεριστῶν δὲν ἐξαρκεῖ, προσλαμβάνει οἰκοθεν τοὺς ἀναγκαίους.

«Ἄρθρ. 30. Εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἂν ἦναι δυνατὸν, ἀνατίθενται καὶ ἔργα οἰκονομικῶν ἢ ναυτικῶν ὑπαλλήλων, ἄνευ ἰδιαιτέρου ἐπιμισθίου.»

Ἀκολούθως συναρμολογηθὲν τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Α. Λαπουσιάδου, συνῆχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ κατὰ τὸ προσαρτώμενον ἐνταῦθα πρωτόκολλον ψηφοφορίας· τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν τὰ ἑρεξῆς·

Περὶ ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1. Αἱ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ συνίστανται

1. Εἰς ἐπιθεωρητάς·
2. Εἰς Ὑγειονομεῖα·
3. Εἰς Ὑγειονομικὰς ἐπιτροπάς·
4. Εἰς Ὑγειονομικοὺς σταθμούς·

5. Εἰς Ὑγειονομικὰ φυλακεῖα, καὶ
6. Εἰς ἐπιστασίας λοιμοκαθαρτηρίων.

ΚΕΦ. Α.

Περὶ τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Ἄρθρ. 2. Δύο ἐπιθεωρηταὶ διορίζονται καθ' ὅλον τὸ Κράτος, μισθοδοτουμένου ἑνὸς ἑκάστου κατὰ μῆνα μὲ δραχ. τριακοσίας.

Εἷς τοὐλάχιστον ἐξ αὐτῶν πρέπει νὰ ἦναι Ἰατρός.

Τὸ ἔργον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς ἕνα τῶν ἀνωτέρων ὑγειονομικῶν ὑπαλλήλων μὲ ἐπιμίσθιον πεντήκοντα δραχμῶν κατὰ μῆνα.

Ἕξοδα ὁδοιπορίας χορηγοῦνται κατ' ἔτος εἰς ἕκαστον ὑγειονομοεπιθεωρητὴν δραχ. πεντακόσιαι, περὶ τῶν ὁποίων ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον.

Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ὑπάγονται ἀμέσως εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργεῖον.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τῶν Ὑγειονομείων.

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 3. Τὰ ὑγειονομεῖα διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις πρώτης, δευτέρας καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι δύο, δευτέρας δὲ δώδεκα, καὶ τρίτης δώδεκα.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία αὐτῶν.

Ἄρθρ. 4. Τὸ προσωπικὸν ἑκάστου ὑγειονομείου προσδιορίζεται καὶ μισθοδοτεῖται ἀναλόγως τῆς τάξεως εἰς ἣν ἀνήκει τὸ Ὑγειονομεῖον, ὡς ἑρεξῆς·

Ἄρθρ. 5. Τὸ Ὑγειονομεῖον Α· τάξεως σύγκειται

1. Ἐξ ἑνὸς ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 200
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 120
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 120
4. Ἐξ ἑνὸς γραφέως 80
5. Ἐξ ἑνὸς βοηθοῦ 60
6. Ἐξ ἑνὸς Ἀρχιφύλακος 50
7. Ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ 50
8. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἄνευ μισθοῦ λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
9. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχ. 40

10. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχηρὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 6. Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Β'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 120
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 100
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 90
4. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45
5. Ἐξ ἑνὸς καπνιστοῦ ἂν ἦναι χρεία 45
6. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι χρεία, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ κανονισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
7. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς . . . . . 35, καὶ
8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα τυχηρὰ κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 7. Ἕκαστον Ὑγειονομεῖον Γ'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς Ὑγειονόμου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 100
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 80
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως ἂν ἦναι χρεία 80
4. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἂν ἦναι ἀνάγκη τοιούτου, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
5. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μηνιαίως μὲ δραχμὰς 30, καὶ
6. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

Ἄρθρ. 8. Εἰς ὅσα τῶν ὑγειονομείων οἵας δήποτε τάξεως ἀναγκαιοῦσιν εἰδικοὶ κωπηλάται, θέλουσι διορίζεσθαι παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχμ. 25, ὁ δὲ ἀριθμὸς αὐτῶν καθ' ὅλον τὸ Κράτος δὲν θέλει ὑπερβαίνει τοὺς δέκα πέντε.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν.

Ἄρθρ. 9. Παρ' ἑκάστῳ Ὑγειονομείῳ διατελεῖ καὶ ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη·

1. παρὰ τοῦ Ὑγειονόμου,
2. παρὰ τοῦ Ἰατροῦ τοῦ Ὑγειονομείου,
3. παρὰ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.
4. παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου, ἢ τοῦ ἀναπληροῦντος αὐτὸν παρέδρου, καὶ
5. παρ' ἑνὸς πολίτου Ἕλληνος, ἐκλεγομένου κατὰ τριετίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 10. Τῶν Ὑγειονομικῶν τούτων ἐπιτροπῶν προεδρεύει ὁ Ὑγειονόμος.

Ἄρθρ. 11. Εἰς τόπους, ὅπου τυχὸν δὲν ὑπάρχει συγκεμένον εἰρηνοδικεῖον, ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη σύγκειται μόνον ἐκ τῶν τεσσάρων ἄλλων μελῶν αὐτῆς.

Ἐν περιπτώσει δυχοφηφίας ἡ ψῆφος τοῦ προέδρου νικᾷ.

Ἄρθρ. 12. Τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ἐπιτροπὴν μέλη ἐκπληροῦσι τὰ ἀνατεθέντα εἰς αὐτὰ καθήκοντα ἀμισθί.

ΚΕΦ. Δ'.

Περὶ τῶν Ὑγειονομικῶν Σταθμῶν.

Ἄρθρ. 13. Οἱ Ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ διαιροῦνται.

α') εἰς ἁπλοῦς Ὑγειονομικοὺς σταθμούς·

β') εἰς σταθμούς, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι Ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.

— *α. Περὶ τῶν ἁπλῶν Ὑγειονομικῶν σταθμῶν.*

Ἄρθρ. 14. Οἱ ἁπλοῖ ὑγειονομικοὶ σταθμοὶ προσδιορίζονται ὅλοι τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα τέσσαρες

Ἄρθρ. 15. Ἑκάστου τῶν ὑγειονομικῶν σταθμῶν προΐσταται εἷς σταθμάρχης μισθοδοτούμενος μηνιαίως δραχ. . . . 60

Ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλῇ, διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις τακτικοὶ φύλακες μὲ μηνιαῖον μισθὸν δραχ. 30

β'. Περὶ τῶν σταθμῶν, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων.

Ἄρθρ. 16. Οἱ σταθμοί, εἰς οὓς εἶναι προσηρτημέναι ἐπιστασίαι ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων προσδιορίζονται ἅπαντες εἰς τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμόν.

Ἄρθρ. 17. Ἑκάστου τῶν ὑγειονομικῶν περιφραγμάτων ἐπορεύει εἷς σταθμάρχης μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δρ. . 60

Χρείας δὲ καλούσης διορίζονται ὑπ' αὐτὸν εἷς ἢ καὶ πλειότεροι κατὰ τὰς περιστάσεις ὑγειονομικοὶ φύλακες, μισθοδοτούμενοι μηνιαίως ἕκαστος μὲ δραχ. 30

ΚΕΦ. Ε'.

Περὶ ὑγειονομικῶν φυλακείων.

Ἄρθρ. 18. Τὰ ὑγειονομικὰ φυλακεῖα προσδιορίζονται ἅπαντα τὸν ἀριθμὸν ἑξήκοντα δύο.

Ἄρθρ 19. Εἰς ἕκαστον τῶν ὑγειονομικῶν φυλακείων διορίζεται εἷς φύλαξ μισθοδοτούμενος μηνιαίως μὲ δρ. . . 40

ΚΕΦ. ΣΤ'.

Περὶ τῶν λοιμοκαθαρτηρίων.

1. Διαίρεσις αὐτῶν.

Ἄρθρ. 20. Τὰ λοιμοκαθαρτήρια διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, πρώτης, δευτέρας, καὶ τρίτης.

Καὶ πρώτης μὲν εἶναι ἓν, δευτέρας δὲ ὀκτὼ, καὶ τρίτης δύο.

Εἰς τὴν τρίτην τάξιν ὑπάγονται καὶ ὅλα τὰ ὑπὸ τῶν δήμων συντηρούμενα λοιμοκαθαρτήρια.

2. Προσωπικὸν καὶ μισθοδοσία

Ἄρθρ. 21. Τὸ προσωπικὸν τῆς Α'. τάξεως σύγκειται·

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως. 200
μὲ δραχ. 120
2. Ἐξ ἑνὸς Ἰατροῦ 100
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 80
4. Ἐξ ἑνὸς ἐφόρου τῶν ἀποθηκῶν 50
5. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 40
6. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.
7. Ἐκ τριῶν τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου ἑκάστου μὲ δραχμὰς 40
8. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων κατὰ τὰς περιστάσεις ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀοριστῶν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κανονισμένα τυχηρὰ δικαιώματα κατὰ τὴν διατίμησιν.

Ἄρθρ. 22. Τὸ προσωπικὸν τῆς Β'. τάξεως σύγκειται.

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως 120
μὲ δραχ. 100
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 80
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως 45
4. Ἐξ ἑνὸς ἀρχιφύλακος 45

5. Ἐξ ἑνὸς προμηθευτοῦ κατὰ τὴν χρείαν, ἄνευ μισθοῦ, λαμβάνοντος τὰ νενομισμένα κατὰ τὴν ὑγειονομικὴν διατίμησιν δικαιώματα.

6. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δραχ. . . . . 35 καὶ

7. Ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 23. Τὸ προσωπικὸν τῆς Γ'. τάξεως σύγκειται.

1. Ἐξ ἑνὸς ἐπιστάτου μισθοδοτουμένου μηνιαίως μὲ δρ. 100
2. Ἐξ ἑνὸς ἰατροῦ 80
3. Ἐξ ἑνὸς γραμματέως, διοριζομένου ὅταν ἦναι χρεία. 80
4. Ἐκ δύο τακτικῶν φυλάκων, μισθοδοτουμένου μηνιαίως ἑκάστου μὲ δρ. 30
5. ἐκ τῶν ἀναγκαίων ἐκτάκτων φυλάκων καὶ ἀεριστῶν ἄνευ μισθοῦ, λαμβανόντων τὰ κατὰ τὴν διατίμησιν νενομισμένα δικαιώματα.

Ἄρθρ. 24. Οἱ ὑγειονόμοι, οἱ ἰατροὶ τῶν ὑγειονομείων καὶ οἱ γραμματεῖς αὐτῶν, ὅταν δὲν προσγίνεται βλάβη εἰς τὰ κύρια αὐτῶν καθήκοντα, ἐπιφορτίζονται καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν λοιμοκαθαρτηρίων, λαμβάνοντες διὰ τοῦτο ἐπιμίσθιον κατὰ μῆνα, οἱ μὲν ὑγειονόμοι ἀπὸ δραχ. 40—80, οἱ δὲ ἰατροὶ ἀπὸ 30—60. οἱ δὲ γραμματεῖς, ὁποιουδήποτε βαθμοῦ καὶ ἂν ὦσιν, ἀπὸ 15 - 30.

Ἄρθρ. 25. Οἱ γραμματεῖς τῶν ὑγειονομείων ἢ λοιμοκαθαρτηρίων, ὅταν ἐκπληρῶσι χρέη ἐπιστάτου λοιμοκομείου, λαμβάνουν ἐπιμίσθιον 15 — 30 δραχμῶν κατὰ μῆνα.

ΚΕΦ. Ζ'.

Περὶ βαθμολογίας τῶν ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων.

Ἄρθρ. 26. Ἡ βαθμολογία τῶν ὑγειονομικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων κανονίζεται ὡς ἑρεξῆς.

1. Οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἔχουν βαθμὸν τμηματάρχου Β'. τάξεως.

2. Οἱ ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Α'. τάξεως ἔχουσι βαθμὸν ἐπάρχου.

3. Οἱ ὑγειονόμοι καὶ ἐπιστάται τῶν λοιμοκαθαρτηρίων τῆς Β'. τάξεως, καθὼς καὶ οἱ γραμματεῖς τῶν ὑγειονομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων Α'. τάξεως, ἔχουσι βαθμὸν Ὑπουργικοῦ γραμματέως Β'. τάξεως.

Ἄρθρ. 27. Οἱ γενικοὶ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ὑγειονομείων ἔπονται εἰς τὸν τμηματάρχην Β'. τάξεως.

Οἱ ὑγειονόμοι Α'. τάξεως ἕπονται εἰς τὸν ἔπαρχον.

Οἱ μὲ τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους ἰσόβαθμοι ὑπάλληλοι τῶν λοιμοκαθαρτηρίων ἕπονται αὐτῶν.

Ἄρθρ. 28. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουν κανονισθῆ τὰ διακριτικὰ σημεῖα ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἑνὸς ἑκάστου.

Ἄρθρ. 29. Οἱ παρὰ ταῖς ὑγειονομικαῖς καὶ λοιμοκαθαρτικαῖς ἀρχαῖς γραφεῖς καὶ βοηθοί, καπνισταί, τακτικοὶ φύλακες καὶ προμηθευταὶ διορίζονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ. Παρὰ δὲ τοῦ ἐπάρχου διορίζονται οἱ ἔκτακτοι φύλακες καὶ οἱ ἀεριστοί, ἀλλὰ θέλει ἀκούει πάντοτε καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ὑγειονομείου ἢ τοῦ ἐπιστάτου τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου περὶ τοῦ διορισθησομένου. Ὁσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαρχόντων φυλάκων καὶ τῶν ἀεριστῶν δὲν ἐξαρκεῖ, προσλαμβάνει οἰκόθεν τοὺς ἀναγκαίους.

Ἄρθρ. 30. Εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἂν ἦναι δυνατὸν, ἀνατίθενται καὶ ἔργα οἰκονομικῶν ἢ ναυτικῶν ὑπαλλήλων, ἄνευ ἰδιαιτέρου ἐπιμισθίου.»

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν,

ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Γ. Δαγιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἀσθενὴς
Θ. Γρίβας	Ν.	Μελέτης Χ. Μελέτη	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μαυρομμάτης	ἀπόντες	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης		Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	ἀπόντες
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὼν	Β. Δημητρακόπουλος	
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Π. Παππατσώνης	
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Α. Μεταξᾶς		Ι. Φαρμάκης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέϊκος	ἀπὼν

Σ. Βλάχος	ἀπών
Π. Ράγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών
Α. Γεωργαντᾶς	ἀπών
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ.
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Κώνς. Χ. Παναγιώτου, Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	ἀπόντες
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπών
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	ἀπών
Κ. Δελιγιάννης, Ν. Μπούκουρας	ἀσθενεῖς
Μ. Ἰατρός	Ν.
Ἰω. Εὐστρθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος, Γ. Κάνδυας	ἀπόντες
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος, Α. Καλαμογδάρτης	ἀπόντες
Κ. Τζερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης, Κ. Ἀντωνιάδης, Κ. Π. Ραβέλιγιος	ἀπόντες
Ι. Ταταράκης, Ἀδριανὸς Σωτηρίου, Διομήδης Κυριακοῦ	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Καλλέργης	ἀπών
Σταμάτιος Δάρρας	ἀρνηθὲν ψῆφον
Εὐρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπών
Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης, Δ. Δρόσος	ἀπόντες
Εὐρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Στάικος	ἀπών
Δ. Χαντζίσκος	ἀπών
Γ. Γριζάνας	Ν.
Ι. Γαρδίκης	ἀπών
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.

Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος, Π. Βαρβιτζιώτης	ἀπόντες	Κανάρης, Σταματάρας	ἀπόντες

Ὁ Ἀντιπρόεδρος μετὰ ταῦτα, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατυπώσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν πέμπτην ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΝΘ'.

Τῆς 2 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν δευτέραν Ἰουνίου, τοῦ χιλιοστοῦ ἑξακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παρόντων 70 καὶ ἀπόντων 33, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν Βουλὴν αἱ περὶ ἀδείας ἀπουσίας ἀναφοραὶ τῶν Βουλευτῶν Κ. Κ. Α. Λαπουσιάδου, Δ. Κουμανιώτου, καὶ Π. Παππατσώνη, καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ αἰτουμένη ἄδεια.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἐξελέχθησαν παρὰ τῶν τμημάτων ὡς μέλη τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς. α) ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως τῶν ληστειῶν οἱ Κ. Κ. Δ. Χαντσίσκος, Ι. Ζάρκος, Ι. Κλίμακας, Κ. Κολοκοτρώνης, Ῥ. Παλαμίδης καὶ Δ. Ζῶτος. β) ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ναυτικοῦ κώδικος κλπ. οἱ Κ. Κ. Τζάννος, Α. Δανόπουλος, Ε. Παρίσσης, Σκαραμαγκᾶς, Σ. Παρθενόπουλος, Κάνδυας καὶ Γ. Φεγγαρᾶς, καὶ γ) ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου περὶ τοῦ ἄρθρ. 64 τῶν

Συντάγματος, οἱ Κ.Κ. Σ. Βλάχος, Δ. Καλλιφρονᾶς, Α. Παππατσώρης, Μελέτης Χ. Μελέτη, Γ. Ρεβελιώτης, Παππακώστας Τσαμάλας, καὶ Π. Βάρβογλης. Προέβη δὲ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων, καὶ γενομένης ψηφοφορίας διὰ ψηφοδελτίων, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν καὶ διαλογὴν τῶν ψήφων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Γ. Σταματάρα, ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες καὶ συμπληρωτικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς· α) ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως ληστῶν οἱ Κ.Κ. Ι. Καραγιαννόπουλος διὰ ψήφων 39, Ν. Κορφιώτακης, Ν. Μπούκουρας καὶ Βαρότσης διὰ ψήφων 38. β') τῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ναυτικοῦ Κώδικος, οἱ Κ.Κ. Ι. Χαραμῆς Κ. Προβελέγιος, Μ. Ἰατρὸς διὰ ψήφων 38, καὶ Ι. Γριζάνος διὰ ψήφων 37. γ) ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Κολοκοτρώνου, οἱ Κ.Κ. Δ. Μελετόπουλος, Ν. Κριεζώτης, Λυκοῦργος Κρεστενίτης καὶ Παρίσσης διὰ ψήφων 35.

Ἀκολούθως ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 3 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ,
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞ'.

Τῆς 5. Ἰουνίου

Σήμερον τὴν πέμπτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παόντων 93 καὶ ἀπόντων 12, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παρα-

δεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Βουλευτὴς Πετσῶν προτείνας τὴν ἐξῆς προσθήκην εἰς τὸ Νομοσχέδιον περὶ δημοτικῶν φόρων, μεταξὺ τοῦ ἄρθ. 7. καὶ 8, ὡς χωριστὸν ἄρθρον, ἀφορῶσαν τοὺς δημοτικοὺς φόρους τῶν νήσων Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Σύρου, ἔχουσαν οὕτως.

«Ἄρθρ. 8. Εἰς τοὺς Δήμους Ὕδρας, Πετσῶν καὶ Ἁμαλιουπόλεως ἐπεκτείνεται ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος καὶ εἰς τοὺς σίτους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸς κατανάλωσιν εἰσαγομένων καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου μὴ ἐξαιρουμένων εἰδῶν. Εἰς δὲ τὸν δῆμον Ἁρμουπόλεως ἐπιτρέπεται μὲν ἡ αὐτὴ ἐπέκτασις τοῦ φόρου, τηρουμένων ὅλων τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἀλλ' ἐπὶ δρῳ ἑνὸς τετάρτου τοῖς ἑκατόν.»

Ἐζήτησε τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτῆς εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν τύπωσιν αὐτῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἐκθέσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ διαφόρων ἀναφορῶν, ἐχούσας οὕτως.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς.

«Ἐν τῇ κατὰ τὴν 1 Ἰουνίου συνεδριάσει αὐτῆς,

Ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὴν ὑπ' ἀριθ. 938 ἀναφορὰν τοῦ Κ. Π. Σέκερη, ἀναμιμνήσκοντος δι' αὐτῆς τὰς ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος θυσίας του καὶ ἐξαιτουμένου νὰ τῷ δοθῇ μικρά τις ἰδιοκτησία, διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ὕπαρξίν του εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ ἀδύνατα μέλη τῆς οἰκογενείας του.

Ἐπειδὴ εἶναι πασίγνωστοι καὶ κοινῶς ὁμολογούμεναι αἱ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους προσπάθειαι τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἡ ἐπιτροπὴ περιωρίσθη νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀνὰ χεῖρας του ἔγγραφα, καὶ πληροφορηθεῖσα ὅτι συνεισέφερεν ἀδρὰς ποσότητας δὲν διστάζει νὰ συστήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν αἴτησίν του, καὶ γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῆς ἐνεργείας της.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. 812 ἀναφορὰν τοῦ Δημητρίου Μ. Ῥοΐδου περὶ πληρωμῆς 2383 δισήλων καὶ 1/4 διὰ σίτον, ἄλευρον καὶ ἄλλα εἴδη, ἅτινα ἐλήφθησαν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ 1824 εἰς Μύλους ἀπὸ τὰς τότε ἀρχάς, ἐκτραγωδοῦντος τὴν δυστυχίαν, τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν ἐπέφερεν ἡ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη στέρησις τοῦ κεφαλαίου τούτου· καὶ σκεψαμένη ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ἐξετασθῇ καὶ νὰ γενῇ φροντὶς περὶ τῶν τοιούτης φύσεως χρεῶν, γνωμοδοτεῖ νὰ διευ-

θυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ περὶ τούτου πρόνοιαν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **850** ἀναφορὰν τοῦ Δημητρίου Στ. Καπαλῆ, ἐνοικιάσαντος κατὰ τὸ **1839** τὸν ποιμνιακὸν φόρον τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας, καὶ ὑποστάντος ἕνεκα τοῦ δριμυτάτου χειμῶνος ζημίαν ἐαρυτάτην, ἐξ ἧς δὲν ἐδυνήθη νὰ ἐξορλήσῃ τὸ ἐνοίκιον· ἐξαιτουμένου δὲ νὰ τῷ γένῃ ἐπιείκεια διὰ νὰ ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος· καὶ σκεψαμένη ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ Ὑπουργείου νὰ σταθμίσῃ τὰς τοιαύτης φύσεως αἰτήσεις, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **851** ἀναφορὰν τινῶν δημοτῶν τοῦ δήμου Ἀμβρακίας τῆς ἐπαρχίας Τριχωνίδος περὶ ἀποδόσεως βοσκησίμων γαιῶν, ἀνηκουσῶν εἰς τὴν κοινότητά των καὶ διαθεττομένων παρὰ τῆς Κυβερνήσεως· καὶ σκεψαμένη ὅτι κατὰ συνέπειαν τῶν γενομένων περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου συζητήσεων θέλει λησθῇ μέτραν γενικὸν, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ὑπαχθῇ καὶ ἡ αἴτησις αὕτη εἰς τὴν γενικὴν κατηγορίαν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **852** ἀναφορὰν τοῦ Ἀεανάρδου Σαλωνιτίδου περὶ ἐραρμογῆς τοῦ Β'. ψηφίσματος κατὰ τινων νεήλυδων, τοὺς ὁποίους προσβάλλει νὰ καταδείξῃ ὀνομαστὶ, καὶ σκεψαμένη ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλης ὁμοίας, γνωμοδοτεῖ

Νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἅπαξ ὁριστικῶς περὶ τοῦ ἀπαραδέκτου τῶν τοιούτων ἀναφορῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **892** ἀναφορὰν τοῦ Γεωργίου Σακορράφου ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ περὶ συντάξεώς του, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **893** ἀναφορὰν τῆς Εἰρήνης Ἀνδρέου Παπαδοπούλου, ἐξαιτουμένης ὑποτροφίαν δαπάνῃ τοῦ δημοσίου διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρός της, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως διὰ νὰ λάβῃ περὶ αὐτῆς πρόνοιαν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **853** ἀναφορὰν τινῶν δημοτῶν τοῦ δήμου Ἱστιαίων τῆς ἐπαρχίας Ξηροχωρίου περὶ ἀποδόσεως τινὸς οἰκίας, οἰκοδομηθείσης παρ' αὐτῶν πρὸς κατάλυσιν τῶν Ὀθωμανῶν διοικητῶν, καὶ ληφθείσης παρὰ τοῦ δημοσίου, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **897** ἀναφορὰν τοῦ Σ. Μαγκάκη, ἐξαιτουμένου

ἀναθεώρησιν τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀντωνίου Κριεζῆ δίκης, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **905** ἀναφορὰν τοῦ Σ. Μποκεταυπούλου, καταμηνύοντος τοὺς φονεῖς τοῦ πατρός του φυγοδίκους, ὄντας σήμερον εἰς τὴν συνοδίαν τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομιχάλη, ὑπερασπιζομένου αὐτούς, καὶ σκεψαμένη ὅτι, ἐὰν ἦναι ἀληθῆ τὰ ἀναφερόμενα γίνεται μέγα σκάνδαλον εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅταν οἱ νόμοι δὲν ἰσχύωσιν ἐφ' ὅλων ἀδιακρίτως, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τῆς καταμηνύσεως ταύτης.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **909** τοῦ Δ.Γ. Κρίτζα, παρισάνοντος τὰς ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστησαν αὐτὸς καὶ οἱ συναιταῖροι του ἐνοικιασταὶ τῶν προσόδων κατὰ τὸ **1841** τῆς Φθιώτιδος, καὶ ἐξαιτουμένου παράτασιν πρὸς ἐξόρλησιν τοῦ χρέους των, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ὅ,τι καὶ περὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς κατηγορίας.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **901** τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς Ναυπλίου ὑποδίκων, ἐξαιτουμένων τὴν ἐκδίκασίν των, γνωμοδοτεῖ.

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ λάβῃ πρόνοιαν πρὸς θεραπείαν τῶν προκειμένων παραπόνων.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **916** διαφόρων ἀρχαίων ἀγωνιστῶν, δυστυχούντων καὶ ζητούντων πόρον, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ προνοήσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **937** τοῦ Νικολάου Γλύκα, ἐξαιτουμένου τὸν βαθμόν του, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **939** τοῦ Γιάν. Κωνσταντοπούλου περὶ βαθμολογήσεώς του, ὄντος ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ Β'. μητρῶον, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **942** ἀναφορὰν τῆς Ζαχαρένιας, συζύγου τοῦ Ἰωάννου Γραμματικοπούλου, καὶ Λεωνίδα παιδὸς αὐτοῦ, ἐκθρηνούντων τὴν δυστυχίαν των καὶ ἐξαιτουμένων τὴν τοῦ ἔθνους πρόνοιαν, καὶ σκεψαμένη ὅτι αἱ μεγάλαι κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐκδουλεύσεις τοῦ εἰς πάντας γνωστοῦ γενναίου Γραμματικοπούλου ἔχουσιν ἀπαράγραπτα δικαιώματα εἰς τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ἔθνους, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν

Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, καὶ νὰ συσταθῇ θερμῶς εἰς τὴν πρόνοιαν τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀποκατάστασίς των.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **944** ἀναφοράν τῆς Ἐλίζας συζύγου τοῦ ἀποβιώσαντος Τσγιματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ φιλέλληνος Σάμπελ περὶ προσδιορισμοῦ συντάξεως, μὴ ἐχούσης πῶς νὰ διατραφῇ, καὶ σκεψαμένη ὅτι εἶναι δικαία ἡ αἴτησίς της, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **945** ἀναφοράν τῆς χήρας καὶ τῶν ὀρφανῶν Κοντορῆγα, ἐξαιτουμένων τὰ μέσα τῆς ἀποκαταστάσεως, καὶ σκεψαμένη ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ ληφθῇ πρόνοια ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ πολλὰ μοχθήσαντος καὶ θυσιάσαντος διὰ τὴν πατρίδα μακαρίτου Κοντορῆγα, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συζητηθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **946** ἀναφοράν τῆς Μαγδαληνῆς χήρας τοῦ πεσόντος κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου Γαλάνη Μήτζου, ἐξαιτουμένης περίθαλψιν δι' ἑαυτὴν καὶ τὰ τέκνα της, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **947** ἀναφοράν τοῦ Ζαχαρίου Γ. Πασχουαλίγου ἐξαιτουμένου τὴν ἀπαλλαγήν του ἀπὸ τὰ τέλη τοῦ χαρτοσήμου διά τινα δικόγραφα εὑρισκόμενα εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ πρώην διπλοστηρίου, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς προλαβούσης ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **957** ἀναφοράν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μπέλεσι τοῦ Δήμου Θελπούσης, παραπονουμένων διὰ τὴν παραχώρησιν γαιῶν εἰς τὴν σύζυγον τοῦ Νικολάου Πλαπούτα, ἐξ ἧς ἀτερροῦνται οὗτοι τῶν ἀναγκαιουσῶν εἰς αὐτοὺς, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν σύμφωνα μὲ τὰ προαποφασισθέντα.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **959** ἀναφοράν τῶν δημοτῶν τοῦ δήμου Πηνειαίων τῆς ἐπαρχίας Ἠλείας, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Διοικητοῦ δήμου Κανελλοπούλου, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ὑπ. ἀρθ. **1007** ἀναφοράν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Γαυρίου, ἐξαιτουμένου νὰ ἐπιτραπῇ διὰ νὰ ἀποβιβάζωνται εἰς τὸν λιμένα Γαυρίου εἴδη ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ κράτους προερχόμενα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ, πρὸς εὐψυχωσιν τοῦ κατ' ἐκεῖναν τῶν λιμένα προσδεύοντος συνοικισμοῦ, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **973** ἀναφοράν τοῦ ἀπελευθερωθέντος αἰχμαλώτου Ἀνδρέου, υἱοῦ τοῦ πεσόντος κατὰ τὴν ἔξοδον Μεσολογγίου Ἀθανασίου Χαντζαρᾶ, ἐξαιτουμένου νὰ γίνῃ ὑπότροφος διὰ νὰ παιδευθῇ τῇ δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **1,002** ἀναφοράν τοῦ Ἰωάν. Νικολάου Στιλούδη, ἐξαιτουμένου τὴν ἀπόδοσιν **1460** δραχμῶν, προκαταβληθεισῶν παρ' αὐτοῦ εἰς τοὺς συλλεχθέντας ἐθελοντὰς ἐν Φθιώτιδι πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστανταρτῶν τοῦ **1836**, καὶ παρουσιάζοντος διάφορα ἀποδεικτικὰ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς αἰτήσεώς του, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν πρὸς ἐξέτασιν καὶ δικαίωσιν.

Τὰς ὑπ' ἀριθ. **963** καὶ **999** ἀναφορὰς τοῦ Γ. Ζ. Γεωργιάδου παραπονουμένου κατὰ τοῦ Προξένου Τεργέστης Κ. Παπιολάκη καὶ ἐξαιτουμένου νὰ διορισθῇ προμηθευτὴς τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων εἰς Τεργέστην, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Σ. Λογοθετόπουλος — Ἰ. Καραγιάννης.
Μ. Α. Καΐρης — Π. Ἰω. Κυριακός.
Μιλ. Χατζῆ Μιλίτης — Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς.
Δημ. Α. Ζῶτος.

Ὁ εἰσηγητὴς Δ. Κυριακίδης.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπή

Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 29 τοῦ μηνὸς Μαΐου, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **950** ἀναφορὰν τῶν ἐν Πειραιεῖ συνοικισθέντων Ἑλλήνων, πρὸς οὓς παρεχωρήθησαν ἐθνικὰ οἰκόπεδα ἐπὶ ἀποδόσει τῆς ἀξίας των χρεολυτικῶς εἰς δεκαετίαν, ἐξαιτουμένων νὰ τοῖς χαρισθῶσι τὰ ὀφειλόμενα χρεόλυτρα διότι δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ἕνεκα τῆς πενίας των νὰ τὰ ἀποτίσωσι, καὶ σκεφθεῖσα ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ταύτης, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ αὐτῶν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν διὰ νὰ συνεννοηθῶσι, καὶ, ἂν θεωρήσωσιν ἀναγκαῖον νὰ προτείνωσι μέτρον πρὸς ἐνέργειαν τῆς προτάσεώς των.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **903** ἀναφορὰν τοῦ Γ. Ῥεβελιώτου Βουλευτοῦ Μαντινείας, ὑποβάλλοντος ἀναφορὰν διαφόρων δημοτῶν τοῦ δήμου Κορυθίου τῆς ἀντιπροσωπευομένης παρ' αὐτοῦ ἐπαρχίας Μαντινείας, ἐξαιτουμένων νὰ διατηρηθῇ ὁλοσχερὴς ὁ ὑφιστάμε-

νος σχηματισμὸς τοῦ δήμου των, καὶ σκεφθεῖσα αἰτιολογικῶς ὡς καὶ ἐπὶ ἄλλων τῆς αὐτῆς φύσεως ἀναφορῶν, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἐνέργειαν τῶν παρὰ τῶν ἐν ἰσχύϊ ἁρμοδίων Νόμων διακελευομένων.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **865** ἀναφορὰν τῶν πατέρων τῶν διαλελυμένων ἐν Ναυπακτίδι μονῶν τοῦ Προδρόμου Βαμβάκων καὶ τῆς Φιλοθέας Νεοκάστρου, ἐξαιτουμένου τὴν ἐκ νέου διατήρησιν τῶν μονῶν τούτων, καὶ σκεψαμένη ὅτι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, θέλει γίνει φροντὶς περὶ ἀνορθώσεως καὶ τακτοποιήσεως τῶν μοναστηριακῶν πραγμάτων, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὴν ἐνδεχομένην πρὸς τοῦτο θεραπείαν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **818** ἀναφορὰν τῶν κατοίκων ἁγίου Σώστη τοῦ δήμου Τεγέας τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας περὶ ἑνώσεως τοῦ χωρίου των εἰς τὸν δῆμον Τριπόλεως, καὶ σκεψαμένη ὥσπερ καὶ εἰς ἄλλας τοιαύτης φύσεως αἰτήσεις, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **823** ἀναφορὰν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῶν Δήμων Βουπρασίων τῆς ἐπαρχίας Τριφυλίας, ἐνισταμένων κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης ἐκλογῆς τῶν ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν Δημάρχου τοῦ Δήμου των, καὶ σκεψαμένη ὡς καὶ ἄλλοτε, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **891** ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Βαλίτζα τοῦ Δήμου Ἐλατείας τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος, ἐξαιτουμένων τὴν ἀνόρθωσιν τῆς διαλυθείσης Μονῆς ἁγίας Μαρίνης, καὶ σκεψαμένη ὡς καὶ ἀνωτέρω, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **916** ἀναφορὰν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀροανείων τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, παρουσιασθείσης διὰ τοῦ Δημαρχιακοῦ Παρέδρου τοῦ αὐτοῦ Δήμου, ἐξαιτουμένων τὴν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως συντήρησιν τοῦ σχολείου Σωποτοῦ, καὶ σκεψαμένη ὅτι κατὰ τὸ 11 ἄρθ. τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν Δημ. ἐκπαίδευσιν συντρέχει τὸ Κράτος ἐν ἀνάγκῃ τῶν Δήμων, καὶ ταύτην μόνη ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ γνωρίζῃ, γνωμοδοτεῖ

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **975** ἀναφορὰν τοῦ Ἀναγνώστου Ἀδριανοῦ καταμηνύοντος τὸν Δημήτριον Καλόπαιδα εἰρηνοδίκην Ὠνβῶν ὡς νέκλυν καὶ μὴν ἔχοντα τὰ προσόντα κατὰ τὸ Β. ψήφισμα διὰ νὰ διατελῇ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν, καὶ σκεψαμένη ὅτι ἀρκούντως ἐφυστέχθη εἰς τὴν Νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ εἰρ-

μένου ψηφίσματος, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἡ παροῦσα ἀναφορά· νὰ κηρυχθῇ δὲ τοῦ λοιποῦ ἀναρμοδία ἡ Βουλὴ διὰ τὴν παρουσίαν τοιούτων παραπόνων.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **346** ἀναφορὰν τινῶν δημοτῶν τοῦ Δήμου Ἰσιαίων τῆς Εὐβοίας, παραπονουμένων περί τινος παραλίας χρησίμου πρὸς ἁλιείαν, ἰδιοποιουμένης παρ' αὐτῶν ὡς ἰδιοκτήτου καὶ κατεχομένης τὰ νῦν ὑπὸ τοῦ δημοσίου, ἐνοικιάζοντος αὐτὴν ἐτησίως ὡς ἰχθυοτροφείον, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόδοσίν της, καὶ σκεφθεῖσα ὅτι διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ δύνανται νὰ ἐκζητήσωσι τὰ δικαιά των, ἂν ἦναι πραγματικὰ καὶ βάσιμα, γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς γνῶσιν του.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **824** ἀναφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Ἀλπόσπιτα ἐν Φθιώτιδι, κειμένου ἔνθεν τοῦ Σπερχειοῦ, ἐξαιτουμένων τὴν πραγματοποίησιν τῆς παραχωρήσεως 15 συνεχῶν στρεμμάτων γῆς εἰς ἕκαστον, καθ' ἃ συνωμολογήθη εἰς τὴν μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως σύμβασιν, καὶ σκεψαμένη αἰτιολογικῶς, ὥσπερ ἐγένετο καὶ προλαβόντως, γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ νὰ συστηθῇ εἰς τὴν προσοχήν του κατ' ἐπανάληψιν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **907** ἀναφορὰν τοῦ Γ. Παλαμάρη περὶ ἀπολαύσεως τοῦ βαθμοῦ του· ἔχουσα ὁδηγὸν τὰ ψηφίσματα τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ τὰς γεγονυίας ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς, γνωμοδοτεῖ,

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὰ πραιτέρω.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **817** ἀναφορὰν τῶν Κρητῶν, ἐξιστορούντων τὰ ἀναγκάζοντα αὐτοὺς αἴτια εἰς τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀναχώρησιν, γνωμοδοτεῖ νὰ ἀποφασισθῇ ὅ,τι καὶ διὰ τοὺς πρώην ἀνενεχθέντας.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **902** ἀναφορὰν τινῶν κατοίκων τοῦ Δήμου Τεγέας τῆς ἐπαρχίας Μαντινείας, εὑρισκομένων ὑπὸ τὸ βάρος τῶν εἰς προικοδότησιν ἀγορασθεισῶν παρ' αὐτῶν γαιῶν μὲ τιμὰς ὑπερβαλόντως ἀνωτέρας τῆς πραγματικῆς ἀξίας των, καὶ μὴ δυναμένων νὰ φέρωσι τὸ βάρος τῶν ὀφειλομένων εἰς τὸ δημόσιον χρεολυσίων, τόκων καὶ τοῦ ἀνατοκισμοῦ· καὶ σκεψαμένη ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀνάγκη νὰ ληφθῇ μέτρον γενικὸν διὰ τὰς ἐπιζημίους τοιαύτας προικοδοτήσεις, γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ἐκτίμισιν τῶν τοιούτων αἰτήσεων καὶ παρουσίασιν Νόμου, δυναμένου νὰ ἐπιφέρῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **862** ἀναφορὰν τινῶν κατοίκων Πατρῶν, παραπονουμένων κατὰ τοῦ Γ. Δουρούτη, ἀντιποιουμένου τινὰς ἐθνικὰς γαίας καλλιεργουμένας παρ' αὐτῶν, καὶ ἐναγόντος αὐτοὺς εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ σκεψαμένη ὅτι εἶναι δίκαιον νὰ δίδεται ἀκρόασις εἰς τὰ τοιαῦτα παράπονα, καὶ νὰ γίνεται ἐξέτασις διὰ νὰ ἐπιτρέπηται ἡ προσήκουσα θεραπεία, γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὴν ὑπ' ἀριθ. **131** ἀναφορὰν τοῦ Νικολάου Δράκου περὶ τοῦ κατὰ τὰ Στερόννησα νησιδίου Γαβαλιάν, ὄντος προπατορικῆ του ἰδιοκτησία, καὶ κατασχεθέντος ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ σκεψαμένη ὅτι δυνάμει τοῦ Συντάγματος δύναται νὰ δικαιωθῇ διὰ τῶν δικαστηρίων, γνωμοδοτεῖ·

Νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 29 Μαΐου **1845**.

Σ. Λογοθετόπουλος	Εὐ. Μ. Παράσης.
Γ. Ν. Ῥιζελιώτης.	Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς.
Δημ. Α. Ζῶτος.	

Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Κυριακίδης.»

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτῆς εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ περὶ ἀδείας αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Κορινθίας Κ. Ἀνδ. Νοταρᾶ καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν δεκαπενθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν Βουλευτῶν, λαβὼν παρὰ τοῦ Προέδρου τὸν λόγον, ἀπεύθυνεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργείου τὰς ἑξῆς ἐρωτήσεις. Ποῖοι εἶναι οἱ λόγοι καὶ τὰ αἴτια, διὰ τὰ ὁποῖα τὸ Ὑπουργεῖον τόσους χρόνους ἀνέβαλε καὶ ἀναβάλλει τὴν ἔναρξιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Ὕδρας, Καλαβρύτων καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἕνεκα τούτου ὁ γενναῖος Ὑδραϊκὸς Λαὸς στερεῖται τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ἐντὸς τῆς Βουλῆς, ὁ λαὸς τῶν Καλαβρύτων συγκινεῖται καὶ συνταράσσεται ἀπὸ τὰς ἐπενεργουμένας ραδιουργίας, καὶ τὸ ἀνώτερον ἐκπαιδευτικὸν Κατάστημα δὲν ἀντιπροσωπεύεται ποσῶς μέχρι τοῦδε εἰς τὴν παροῦσαν Βουλευτικὴν Σύνοδον, ἐναντίον ῥητῆς τοῦ περὶ Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Νόμου διατάξεως, καθιερούσης ὑποχρεωτικὴν διὰ τὴν Κυβέρνησιν πρόνοιαν

θεσμίαν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν. Ποῖα αἴτια ἐπροκάλεσαν τὴν ἀντισυνταγματικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Διοικητοῦ Καλαβρύτων πρὸς τὰς Δημοτικὰς ἀρχάς, δημοσιευθεῖσαν διὰ τοῦ τύπου· ἐὰν ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἶχε γνῶσιν αὐτῆς, καὶ ποῖα καταδιωκτικὰ μέτρα προύκάλεσε κατὰ τοῦ προσβαλόντος τόσον ἀσυστόλως τὰς ἐλευθερίας καὶ τὸ ἱερὸν ἡμῶν Σύνταγμα· Ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων τούτων ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν διασαφήσεις.

Προκαλέσαντος δὲ τοῦ Προέδρου τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατυπώσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντῶν εἰς τὰς ἀπευθυνθείσας πρὸς αὐτὸν παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ ἐρωτήσεις, εἶπεν, ὅτι εἰς ἄλλην συνεδρίασιν θέλει βεβαιωθῇ ὁ προλαλήσας Βουλευτὴς, ὅτι οἱ Νόμοι οὔτε προσεβλήθησαν οὔτε καταπατῶνται, καὶ θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν αἱ ἀναγκαῖαι πληροφορίαι περὶ τῶν ἀφορμῶν, αἵτινες, προερχόμεναι ἐκ τῶν ἐπιτοπίων εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας πραγμάτων, ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Οὐδενὸς δ' ἀντειπόντος ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νομοσχεδίου, ὁ Πρόεδρος προύκάλεσε ψηφοφορίαν περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νομοσχεδίου, καὶ ταύτης γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Π. Δαρειώτου καὶ Σ. Χ. Στερανοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὧδε πρασαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατυπώσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	ἀπὼν	Γ. Δερνιτσώτης	ἐν ἀδείᾳ
Δαγιωτατείδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μελίτης Χατζῆ Μελίτη	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βάρδογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥιζελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Μ. Α. Καίρης	Ν.	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	Ν.

Α. Σ. Δανδόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Νῖκος Θίου	ἀπὼν
Α. Γουζούδαρης	Ν.
Α. Βιλαΐτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σθ. Σερ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Διλίντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμμ. Τζοῦχλος	ἀπὼν
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλίσκος	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπὼν
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστάθ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	ἀπὼν
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορομηλάκης	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	ἀπὼν
Π. Δαρειώτης	Ν.
Ν. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σκελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	ἀπὼν
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Ηλιουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζιρτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λαγοβετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κωνστ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβελέγγιος	Ν.
Ι. Τατσάκης	ἀσθενὴς
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διαμίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρβας	Ν.
Ἀμβρόσιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παπατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλ.	Ν.
Τσαμαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Ι. Στάϊκος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρόϊκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κανάρης	
Σταματάρας	Ν.

Ἀρξαμένης δὲ τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ Νομοσχεδίου, εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐπέφερε τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις ὡς πρὸς τὰ ἐπιβαλλόμενα κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῶν πλοίων τέλη συγκριτικῶς πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιβεβλημένα· ὅτι τὰ μέχρι τοῦδε ὑπάρχοντα ὑγειονομικὰ τέλη, ἤτοι τὸ τῆς πιστοποιήσεως καὶ ἐπιθεωρήσεως, καὶ τὸ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἐπὶ τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων, κατὰ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο διπλασιάζονται, καὶ οἱ λόγοι τῆς αὐξήσεως ταύτης κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον ἀναλόγως τῆς τελειοποιήσεως τοῦ νέου ὑγειονομικοῦ καὶ λοιμοκαθαρτικοῦ συστήματος εἰσπραξις τῶν τελῶν καὶ ἡ εὐκολίατοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς μικρᾶς ναυτιλίας, ἥτις ὑπεβάλλετο εἰς πληρωμὰς φόρων δυσαναλόγων ὡς πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν μικρῶν πλοίων, λόγοι καὶ μᾶλιστα ὁ δεύτερος, μὴ ἀληθεῖς ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῆς ναυτιλίας, ἐν γένει. Ὅτι, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν μέχρι τοῦδε διατίμησιν τὰ μέχρι τῶν 5. τόνων χωρητικότητος πλοῖα ἐπλήρουν διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν *λεπτὰ δέκα* καὶ διὰ λοιμοκαθαρτικὸν τέλος *ἓν λεπτὸν* δι' ἕκαστον τόνον, πρὸς δὲ τούτοις ὑπῆρχε καὶ ἡ εὐεργετικὴ διάταξις, καθ' ἣν τὰ ἀπὸ 5 μέχρις 25. τόνων χωρητικότητος πλοῖα, διαπλέοντα τὰς ἑλληνικὰς ἀκτὰς ὄχι πλέον τῶν τριάκοντα μιλλίων μακρὰν, ἐπλήρουν διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν μόνον *εἴκοσι λεπτὰ*· κατὰ τὴν προτεινομένην δὲ ἤδη διατίμησιν τοῦ νομοσχεδίου τὰ μέχρι τῶν 5 τόνων χωρητικότητος πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν ἀντὶ *δέκα* λεπτῶν *εἴκοσι*, παρελείφθη δὲ καὶ ἡ εὐεργετικὴ διὰ τὴν μικρὰν ναυτιλίαν διάκρισις τῶν πλοίων χωρητικότητος 5 μέχρις 25 τόνων, καθιερονομένης τῆς εὐεργετικῆς διατάξεως τῆς ἀκοινωνησίας τῶν μικρῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα μεταφέρουσιν ἀπὸ τὰ παράλια τῆς Τουρκίας διάφορα ὠνια καὶ πωλοῦσιν αὐτὰ ἐν ὀλίγοις εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἐπικρατείας, ὑπὸ κάθαρσιν εὑρισκόμενα, ἥτις ὅμως διάταξις θέλει ὠφελήσει μᾶλλον τὴν μικρὰν τῆς Τουρκίας ναυτιλίαν, ἥτις μεταφέρει τὰ προϊόντα ταῦτα εἰς τὴν Ἑλλάδα μᾶλλον ἢ τὰ ὑπὸ ἑλληνικὴν σημαίαν μικρὰ πλοῖα· ὅτι ἀναγνωρίζων μ' ὅλα ταῦτα τὴν ἀνάγκην τῆς διατάξεως ταύτης περὶ τῶν ἀκοινωνήτων πλοίων, θεωρεῖ ἐπίσης ἀναγκαίαν τὴν καθιέρωσιν τῆς διακρίσεως τῶν ἀπὸ 5 μέχρις 25 τόνων πλοίων, ὡς ὑπῆρχε καθιερωμένη εἰς τὸ διάταγμα τῆς μέχρι τοῦδε διατιμήσεως, νὰ ὑποβληθῶσι δὲ ταῦτα εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν *εἴκοσι* λεπτῶν μόνον διὰ τὴν ὑγειονο-

μεκὴν πιστοποίησιν· ὅτι ὡς πρὸς τὰ μεγάλα πλοῖα ἡ διατίμη-
σις τῶν τελῶν δὲν ὤξησε διὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἐπ' ὀλίγον,
κατὰ τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλὰ μάλιστα
διπλασιάζεται, διότι κατὰ τὴν μέχρι τοῦδε διατίμησιν τὰ πλοῖα
πλέον τῶν 5 τόνων χωρητικότητος ἐπλήρονον διὰ τὴν ὑγειονομι-
κὴν πιστοποίησιν, ἐκτὸς τῶν διακρινομένων ἀπὸ 5 μέχρις 25 τόνων
χωρητικότητος, λεπτὰ *δύω* δι' ἕκαστον τόνον, διὰ τὴν ὑγειονομι-
κὴν ἐπιθεώρησιν λεπτὸν *ἕν* δι' ἕκαστον τόνον, καὶ διὰ τέλος λοι-
μοκαθαρτηρίου ἓν λεπτὸν ἐφ' ἑκάστου τόνου, κατὰ δὲ τὴν προ-
τεινομένην ἤδη θέλουσιν ὑποβάλλεσθαι διὰ τὴν πιστοποίησιν τὰ ἀπὸ
6 μέχρι 50 τόνων εἰς πληρωμὴν λεπτῶν *δύω*, τὰ ἀπὸ 51 τόνων
μέχρι τῶν 100 εἰς *τριῶν* λεπτῶν, καὶ τὰ ἀπὸ 51 τόνων καὶ ἐπέ-
κεινα εἰς *τεσσάρων* λεπτῶν, διὰ δὲ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποι-
ήσεως τὰ ἀπὸ 6 τόνων μέχρι 50 χωρητικότητος ὑποβάλλονται εἰς
λεπτὸν *ἕν*, τὰ δὲ ἀπὸ 51 τόνων καὶ ἐπέκεινα εἰς λεπτὰ *δύω*, δι' ἕκα-
στον τόνον, καὶ διὰ τὰ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου τέλη τὰ πλέον τῶν 50
τόνων χωρητικότητος πλοῖα ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν λεπτῶν
δύω, ὥστε κατὰ τὴν νέαν διατίμησιν καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι φόροι ἐπὶ
τῶν μεγάλων πλοίων διπλασιάζονται· ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτρο-
πὴ προτείνει ἐλαττώσεις εἰς τὴν διατίμησιν τοῦ Νομοσχεδίου
μέχρι τῶν 50 τοῖς ἑκατὸν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς
δὲν δικαιολογεῖται ἡ αὔξησις τῶν 50 τοῖς ἑκατὸν, οὐδὲ δικαιο-
λογεῖται ἡ διάκρισις ὡς πρὸς τὸν φόρον τῶν πλοίων μέχρι τῶν
100 τόνων χωρητικότητος καὶ τῶν πλοίων χωρητικότητος
ἐπέκεινα τῶν 100 τόνων, διότι πλοῖα 50 τόνων ἔχουσι χωρητι-
κότητα 2000 κοιλῶν, διαπλέουσι τὰς θαλάσσας, ὡς καὶ τὰ
10, 15 καὶ 18 χιλιάδων κοιλῶν χωρητικότητος, ἐπιχειροῦνται
τοὺς αὐτοὺς διάπλους, καὶ τὰ αὐτὰ κέρδη ἀπολαμβάνουσι, τὰ
δὲ μέχρι τῶν 25 τόνων χωρητικότητος πλοῖα εἶναι ἐκεῖνα, τὰ
ὁποῖα πλέουσιν ἀπὸ ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν μετακομίζοντα προϊόντα πρὸς
κατανάλωσιν, τὴν αὔξησιν δὲ τούτων δικαιολογεῖ ἡ αἰτιολογικὴ
τοῦ Ὑπουργείου ἔκθεσις, διότι τὰ μεγάλα πλοῖα πολλὰ
κερδαίνουσιν, ἀλλ' ἐν τούτοις καὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ πλοῖα
ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν τελῶν ὁμοίων ἀναλόγως τῶν τόνων.
Ὅτι ἡ αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ Ὑπουργείου τελευτᾷ μὲ τὴν πα-
ρατήρησιν ὅτι ὡς πρὸς τὴν διατίμησιν ταύτην ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν
τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὴν κατάστασιν τῶν Ἑλλήνων, διὰ νὰ ἀπο-
κατασταθῇ ἡ διατίμησις ἀρκούντως μετριωτέρα ἐκείνης τῶν
ἄλλων ἐθνῶν, ἐν τούτοις αὐτὴ ἡ κατάστασις τῶν Ἑλλήνων, ἥτις
ὑπηγόρευσεν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα τοιαύτας ἐλαττώσεις

τῶν φόρων, ἔπρεπεν ἔτι μᾶλλον νὰ ὑπαγορεύσῃ ὡς πρὸς τὴν ναυ-
τικὴν τάξιν ἐλαττώσεις, διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἐνισχυθῇ ἡ Ἑλλη-
νικὴ ναυτιλία, ἢ ἄλλως ἡ αὔξησις τῶν φόρων ἔπρεπε νὰ ᾖναι
γενικὴ καθ' ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, ἀναλόγως τῶν πα-
ραγωγικῶν κερδῶν ἑκάστης καὶ ὄχι νὰ ἐπιβαρύνῃ μόνον τὴν
μεγάλης ἐμψυχώσεως χρῄζουσαν ναυτιλίαν. Ὅτι ὁ σκοπὸς
τῆς Κυβερνήσεως πρέπει ἰδίως νὰ ἀπευθύνεται εἰς τὴν ἐνίσχυσιν
τῆς μεγάλης ναυτιλίας, ἥτις, ἐνεργοῦσα τὸ τῆς μετακομίσεως ἐπι-
κερδὲς διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐμπόριον, εἰσάγει εἰς τὸ Κράτος ὠφέλη
μεγάλα καὶ ἐνισχύει τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον, ἡ δὲ ἀκτοπλοΐα διὰ
τῆς μικρᾶς ναυτιλίας εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα οὐδὲ μεγάλαι ἀκταί,
οὐδὲ βιομηχανικὰ καταστήματα, πρὸς τὰ ὁποῖα νὰ μεταφέρῃ
ἔξωθεν τὰς πρώτας ὕλας, ὑπάρχουσιν, εἶναι μικρὰ καὶ ὀλίγων κερ-
δῶν παραγωγός· καὶ ἄνευ τῆς διαμετακομιστικῆς ναυτιλίας καὶ
τὸ Ἑλληνικὸν ναυτικὸν καὶ τὸ ἐμπόριον θέλουσι μεγάλως πάθει.
Ἄλλος λόγος τῆς αὐξήσεως τῶν τελῶν ἐπὶ τῶν πλοίων εἶναι κατὰ
τὴν αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὴν τῆς εἰσηγη-
τικῆς ἐπιτροπῆς, αἱ ἐκ τῆς βελτιώσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ λοι-
μοκαθαρτικοῦ συστήματος παρεχόμεναι πλεῖσται εἰς τοὺς ναυτι-
λαμένους εὐκολίαι, ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ὑποφέρῃ διὰ τὴν αὔξησιν τῶν
ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν ἐξόδων ἡ ναυτιλία, ἐνῷ ἡ βελ-
τίωσις τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ λοιμοκαθαρτικοῦ συστήματος γίνε-
ται μᾶλλον διὰ τὸν λόγον τῆς ἀσφαλείας τῆς δημοσίου ὑγείας,
καὶ ὅταν λόγῳ τοιούτῳ πράττεται ἡ σύστασις τοσούτων ὑγειο-
νομείων καὶ λοιμοκαθαρτηρίων εἰς τὴν ξηρὰν κατὰ τὴν ὁροθετι-
κὴν γραμμήν; λέγει πρὸς τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι δὲν θέλουσιν ἐκ-
δίδεσθαι κατὰ τὸ νέον σύστημα τόσον συνεχῶς, ὡς πρότερον,
νέαι πιστοποιήσεις, καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὰ πλοῖα θέλουσι
πληρόνει ὀλιγώτερα τοῦ παρελθόντος τέλη, ἀλλὰ πόθεν τοῦτο
ἐξάγεται, ὅταν μάλιστα κατὰ τὸ νέον σύστημα καταργῆθη καὶ
ἡ εὐεργετικὴ διάκρισις τῶν πλοίων χωρητικότητος 5 μέχρις 25
τόνων; Ὅτι τέλος διὰ τοὺς ἐκτεθέντας τούτους λόγους καὶ τὰ
ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια ζητοῦσιν ἐλάττωσιν τῶν ὑγειονο-
μικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν τελῶν, τὴν ὁποίαν καὶ οὗτος ἤδη
ζητεῖ.

Εἰς ταῦτα ἀντέλεξεν ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου ὁ εἰσηγητὴς τῆς
ἐπιτροπῆς, ὅτι τὰ ὑγειονομικὰ τέλη τίθενται ἐπὶ τῶν πλοίων
κατὰ λόγον τῶν ὠφελειῶν, ὅσας παράγει εἰς τὴν ναυτιλίαν ἡ
βελτίωσις τοῦ ὑγειονομικοῦ καὶ καθαρτικοῦ συστήματος, καὶ
τῶν νέων ἐξόδων ὅσα ἡ βελτίωσις αὕτη, χάριν τῆς ναυτιλίας,

ἐπέφερεν εἰς βάρος τοῦ δημοσίου ταμείου, διὰ τοῦτο τὰ ὑγειονομικὰ καὶ καθαρτικὰ τέλη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ηὐξήνθησαν ἀναλόγως· καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἐὰν παραβληθῇ ἡ διατίμησις αὕτη μὲ τὰς ὑπαρχούσας διατιμήσεις, αἵτινες δὲν ἐγένοντο ἐπὶ τῇ βάσει τελείου ὑγειονομικοῦ συστήματος, ἀλλὰ τυχαίως καὶ κατὰ τὰς τότε ὑγειονομικὰς ἀνάγκας ἀσχέτως πρὸς τὴν ναυτιλίαν, θέλει βεβαιωθῇ ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη δὲν εἶναι μεγάλη καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν ἀνάγκην ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς βελτιώσεως τοῦ ὑγειονομικοῦ συστήματος εἶναι κυρίως ἡ ἐνίσχυσις τῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς ἐλευθεροκοινωνίας μετὰ τῆς δύσεως, ἀσφαλιζομένης ἀναγκαίως καὶ τῆς δημοσίου ὑγείας διὰ τῆς συστάσεως λοιμοκαθαρτηρίων κατὰ τὴν ὁρθετικὴν γραμμήν. Ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέφερεν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τροποποίησιν ὡς πρὸς τὸ τέλος τῆς ὑγειονομικῆς πιστοποιήσεως, διακρίνασα τὰ ἀπὸ 6 μέχρι 50 καὶ τὰ ἀπὸ 51 μέχρις ἑκατὸν τόνων χωρητικότητος πλοῖα, διότι ἡ ἀπὸ 6 μέχρις 100 τόνων καὶ ἐπέκεινα διακρισις τῶν πλοίων ἦτον ὅλως δυσανάλογος, ὅταν συγκρίνῃ τις τὸν πλοῦν καὶ τὰ κέρδη τῶν πλοίων 10, 20 καὶ 30 τόνων χωρητικότητος πρὸς τὰ πλοῖα 70, 80 καὶ 90 τόνων. Ὅτι τὰ τέλη δὲν ἐπιβάλλονται ὁμοίως καὶ εἰς τὰ μικρὰ καὶ τὰ μεγάλα πλοῖα, κατὰ λόγον τῆς χωρητικότητος τῶν τόνων ἑκάστου, διότι τὰ μικρά, ἐνεργοῦντα συντόμους διάπλους καὶ ἐπανερχόμενα συχνότερα εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς λιμένας, ἢ διαπλέοντα ἀπὸ ἕνα εἰς ἄλλον τῆς ἐπικρατείας λιμένα, ὑποβάλλονται συχνότερα εἰς πιστοποιήσεις ἐπιθεωρήσεις κλπ. ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἰδίως πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς μικρᾶς ναυτιλίας, διότι, ὡς ἀντιπρόσωποι ναυτικῶν πόλεων καὶ νήσων εἶπον, ἡ μικρὰ ναυτιλία ὑπόκειται ἤδη εἰς πλειότερα τῆς μεγάλης βάρη. Ὅτι τὰ ἀπὸ 5 μέχρι τῶν 25 τόνων χωρητικότητος πλοῖα ὑποβάλλονται ἤδη εἰς μικράν τινα αὔξησιν τελῶν, ἥτις ὅμως, παραβαλλομένη πρὸς τὴν καθιερουμένην ὑπὲρ τῶν πλοίων τούτων εὐεργετικὴν διάταξιν τῆς ἀκοινωνησίας, εἶναι ἀνεπαίσθητόν τι βάρος ἀναλόγως τῶν εὐκολιῶν, αἵτινες χορηγοῦνται εἰς τὴν μικρὰν ταύτην ναυτιλίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, ἐνεργούμενον ἰδίως ὄχι ἀπὸ τὰ τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν μικρὰ πλοῖα. Ὅτι διὰ ταῦτα αἱ ὑγειονομικαὶ καὶ καθαρτικαὶ διατιμήσεις παραβαλλόμεναι καὶ πρὸς τὰς μέχρι τοῦδε καὶ πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν, εἶναι ὑπὲρ τὸ δέον συγκαταβατικαὶ καὶ ἀνεπίδεκτοι πάσης ἐλαττώσεως.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρατήρησεν ὅτι αἱ γενόμεναι περὶ τῆς

ἀνάγκης τῆς ἐλαττώσεως τῆς διατιμήσεως παρατηρήσεις ὑφ' ἑνὸς τῶν προαγορευσάντων δικαιολογοῦνται ἀπὸ τὴν ἔποψιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὰ ἔθνη ὀφείλουσι νὰ θεωρῶσι πᾶν ὅ,τι παραγωγικόν, καὶ μ' ὅλον ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ Νομοσχεδίου γενόμεναι αὐξήσεις εἶναι μικραί, μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἐλάττωσις τούτων εἶναι ἀναγκαία, διότι πᾶσα αὔξησις παρίσταται εἰς τὸν πέντε φορολογούμενον μεγαλητέρα τοῦ πραγματικοῦ ποσοῦ, καθόσον μάλιστα εἶναι ἤδη ἡ ἐποχὴ τῆς ἐλαττώσεως ὅλων τῶν φόρων. Ἀφορῶντες εἰς τὸν μέγαν σκοπὸν νὰ καταστῇ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος μέγα, ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑποσῶμεν καὶ μικρὰν ζημίαν, ὡς καὶ ἡ Γαλλία ἄλλοτε διὰ τὴν σύστασιν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν ἀτμοπλοίων, μ' ὅλον ὅτι καὶ ἡ ζημία αὕτη δὲν εἶναι πραγματική, διότι θέλει συμβῇ τότε συῤῥοὴ πλοίων θέλει ἀναπληρώσει τὸ ἐλαττούμενον ποσόν. Τὸ Νομοσχέδιον αὔξησε κατὰ πολὺ τὰ κατὰ τὴν περυσινὴν διατίμησιν διδόμενα ποσά, ἡ δ' ἐπιτροπὴ προσέθηκε καὶ αὕτη νέαν αὔξησιν· αἱ δ' αὐξήσεις αὗται θέλουσι ἀφήσει κακὴν ἐντύπωσιν, καὶ ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν θεωρεῖται ἀναγκαία διὰ νὰ δυνηθῶμεν ἐν καιρῷ πολλὰς νὰ ψηφίσωμεν αὐξήσεις. Παραβαλὼν ἐν τέλει τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν περυσινὴν διατίμησιν, καὶ ὑποδείξας τάς τε κατὰτὸ πρῶτον ἐπενεχθείσας αὐξήσεις καὶ τὰς ζητουμένας ἐλαττώσεις, ἀφῆκε τὰ περαιτέρω εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν.

Ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῶν Ἐσωτερικῶν παρετήρησεν ὅτι πανταχοῦ παρατηρεῖται τάσις νὰ πληρόνωσιν ὀλιγώτερα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ πολλὰ εἰς τὴν ἡμεδαπήν, εἰς ἡμᾶς ἤδη δὲ παρατηρεῖται τὸ ἐναντίον, διότι τὰ πλοῖά μας τὴν κίνησίν των ἔχουσι μεγαλητέραν εἰς τοὺς εὐρωπαϊκοὺς λιμένας, καὶ ἐκεῖ μὲν εὐχαρίστως πληρόνουσι πολλὰ ἐφ' ἑκάστου τόνου δι' ὑγειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρτικὰ τέλη, ἐνταῦθα δ' ἀμφισβητοῦσι μικρὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον διὰ τοῦ νομοσχεδίου ὡρίσθη, καὶ τὸ ὁποῖον θέλει ῥοθῇ εἰς αὐτοὺς τοὺς συμπολίτας των, εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς παρίδος των. Τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον ὑπὸ γενικὴν ἐθεώρησεν ὄψιν, καὶ ὄχι ὑπὸ ἰδιαιτέραν τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος, ἐξήτασεν ἂν δύναται νὰ δώσῃ κίνησιν εἰς τὸ ἐμπόριον, ἂν βλάπτῃ ἢ ὠφελῇ τὴν ἀκτοπλοΐαν, καὶ εὗρεν ἐν αὐτῷ ὠφελείας. Κατὰ συνέπειαν τοῦ ψηφισθέντος ὑγειονομικοῦ νόμου, ἡ Γαλλία ἀφῆκεν εἰς ἡμᾶς ἐλευθέραν κοινωνίαν, καὶ διὰ τοῦτο τὰ πλοῖά μας εὑρίσκοντα ἐργασίας εὐχαρίστως δύνανται νὰ πληρόνωσι μικρὸν ποσὸν εἰς τέλη, ἐνῷ ἄλλως, ἀργοῦντα, οὐδὲ τοῦτο νὰ πληρώσωσιν ἠδύναντο, καὶ οἱ πλοίαρχοι μετὰ τῆς ἀκτοπλοΐας κατεστρέφοντο· ἂν παρα-

δεχθῶσιν αἱ προταθεῖσαι ἐλαττώσεις, τότε τὰ μὲν ἡμέτερα πλοῖα θέλουσι πληρόνει εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἀλλοδαπῆς δύο τρίτα πλειότερον τοῦ εἰς τὴν ἡμεδαπὴν παρὰ τῶν ἀλλοδαπῶν πληρονομένου δικαιώματος, διότι καὶ οὗτοι δυνάμει τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν θέλουσι πληρόνει ἴσα τέλη τῶν ὑπὸ τῶν ἡμεδαπῶν πληρονομένων. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀληθῶς δὲν ἔλαμε τὴν παραβολὴν τῶν καθ' ἕκαστα τῆς ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διατιμήσεως μὲ τὴν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἰσχύουσαν, ἀλλὰ θεωρῆσαν αὐτὴν ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν, ἐπέφερε κατὰ τὰ δύο τρίτα ἴσας ἐλαττώσεις ἐπὶ τῶν πέριυσι πληρονομένων τελῶν, καὶ τοῦτο, διότι κατωρθώθη μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ ὑγειονομικοῦ νόμου νὰ δοθῇ εἰς τὴν ναυτιλίαν μας ἐλευθέρα κοινωνία εἰς Γαλλίαν. Τὸ Ὑπουργεῖον πρατίθεται νὰ καταστήσῃ μεταξὺ ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἕνα μόνον λιμένα, διὰ νὰ καθαίρωνται τὰ διερχόμενα πλοῖα, τὸν τῆς Σύρου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ πλείονα ἀσφάλειαν νὰ ἔχωσι καὶ ὀλιγωτέρας δαπάνας νὰ ὑφίστανται· ἡ πραγματοποίησις τῆς προθέσεως ταύτης ἐλπίζεται, καὶ ἀπὸ ταύτης πολλαὶ ἀναμένονται ὠφέλειαι· ὑπὸ πᾶς βάσεις λοιπὸν ταύτας ἐξήτασε καὶ συνέταξε τὸ προκείμενον νομοσχέδιον, οὐδόλως δ' ἐπιμένει κατὰ τῶν προτεινομένων ἐλαττώσεων, διότι δὲν ἐθεώρησε τοῦτο κυβερνητικόν, ἄνευ τοῦ ὁποίου δύναται νὰ ἐπέλθῃ βλάβη, ἀλλ' ἁπλοῦν τι ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Βουλὴ καὶ νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ δύναται χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ οὐδεμία εἰς τὸ νομοσχέδιον βλάβη.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, ἀνεγνώσθη τὸ 1. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω.

« Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν

ά. Πλοίων μέχρι 5 τόνων	λεπ.	20
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 50 δι' ἕκαστον τόνον	»	2
γ'. Πλοίων ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100 . . .	»	3
δ'. Πλοίων ἀπὸ 101 τόνων καὶ ἐπέκεινα . . .	»	4 »

καὶ παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος Ἀντιπροέδρου ὅτι κατὰ τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν τροπολογίαν τὰ μὲν πλοῖα τῆς πρώτης κατηγορίας θέλουσι πληρόνει δέκα ἀντὶ τῶν ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ἐπιβαλλομένων εἴκοσι λεπτῶν, αἱ δὲ τρεῖς τοῦ ἄρθρου τελευταῖαι κατηγορίαι συγχωνεύονται εἰς μίαν, ἐφ' ἧς θέλει ἐπιβληθῇ τὸ ποσὸν τῶν δύο λεπτῶν ἐφ' ἑκάστου τῶν τόνων· καὶ ὅτι ἡ τροπολογία αὕτη ὡς ἀπωτέρα πρέπει νὰ προψηφοφορηθῇ τῆς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθείσης καὶ τοῦ Νομοσχεδίου. Κατ' ἐρώτησιν δὲ τοῦ Ἀντιπροέδρου ἡ Βουλὴ δι' ἀναστάσεως ἀπεφή-

νατο ὅτι παραδέχεται τὴν ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν προταθεῖσαν τροπολογίαν, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρ. 1, ἔχει οὕτως·

« Ἄρθρ. 1. Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν . δρ. λεπ.

ά. Πλοίων μέχρι 5 τόνων		10
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα, δι' ἕκαστον τόνον		2»

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ 2 ἄρθρον, ἔχον οὕτως. . . . .

« Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως . . .

ά. Πλοίων μέχρι τῶν 5. τόνων		0
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 50 δι' ἕκαστον τόνον		1
γ'. Πλοίων ἀπὸ 51 τόνων καὶ ἐπέκεινα		2»

Παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Προεδρεύοντος ὅτι ἡ τροπολογία ἐπ' αὐτοῦ τῶν Βουλευτῶν εἶναι νὰ συγχωνευθῶσιν αἱ δύο κατηγορίαι καὶ νὰ πληρόνωσιν ἓν μόνον λεπτὸν δι' ἕκαστον τόνον, ἡ δὲ τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ διατηρηθῶσιν μὲν αἱ δύο κατηγορίαι καὶ τὸ ἐπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμενον ποσὸν, νὰ αὐξήσῃ δὲ τὸ ποσὸν τῶν τόνων, τῶν ἀποτελούντων ἑκάστην τῶν κατηγοριῶν. Ἐψηφοφορήθη πρῶτον ἡ τροπολογία τῶν Βουλευτῶν ὡς ἀπωτέρα, καὶ ταύτην ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν τροπολογίαν ταύτην οὕτως·

« Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως.

ά. Πλοίων μέχρι 5 τόνων		0
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα δι' ἕκαστον τόνον		1»

Ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

« Ἄρθρ. 3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ συναριθμούμενον εἰς τὸ Ναυτολόγιον 20

Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς ταύτης οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, οἵτινες ταξειδεύουσι δι' ὑπηρεσίαν.»

καὶ παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροέδρου ὅτι, ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῶν Βουλευτῶν περιορίζεται εἰς τὴν πρώτην τοῦ ἄρθρου διάταξιν, ἐλαττόνουσα τὸ ποσὸν τῶν 20 λεπτῶν εἰς 10.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον κατὰ τὴν τροπολογίαν τῶν Βουλευτῶν· ἔχει δὲ οὕτως·

« Ἄρθρ. 3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ συναριθμούμενον εἰς τὸ ναυτολόγιον 10

Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς ταύτης οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, οἵτινες ταξειδεύουν δι' ὑπηρεσίαν.»

Ἀνεγνώσθη τὸ 4 ἄρθρον καὶ αὐδεμιᾶς ἐπ' αὐτοῦ ὑπαρχούσης τροπολογίας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ δι' ἀναστάσεως κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως.

« Ἄρθρ. 4. Δι' ἕκαστον ἀποδεικτικὸν μαρτυρικὸν Δρ. 4

Ἡ ἀντίγραφον ἐπισήμου ἐγγράφου, ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς . . . . . Δρ. 2»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

«Ἄρθρ. 5. Διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἀκτοπλοΐας·

ἀ. Πλοίων μέχρι τῶν 5 τόνων . . . . λεπτ. 20

β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα . . . . 30»

Παρετηρήθη ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν ὅτι ἡ παλαιὰ διατίμησις ὑποβάλλει εἰς λεπτὰ 10 τὰ μέχρις 25 τόνων πλοῖα καὶ τὰ πλειοτέρων τόνων εἰς 20 λεπτά. Παρετηρήθη ὅμως ὑπ' ἄλλου ὅτι, σκοπὸς τοῦ Νομοθέτου ἦτο νὰ ἐνισχύσῃ τὴν μικρὰν ἀκτοπλοΐαν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ δευτέρα κατηγορία πρέπει νὰ περιλάβῃ μόνον τὰ ἀπὸ 6 τόνων μέχρις 25, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ πλείους τῶν 25 τόνων φέροντα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν ὄχι εἰς τὰς περὶ ἀκτοπλοΐας διατάξεις· καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐξηγήσεως ταύτης θέλει ὠφεληθῇ καὶ τὸ Δημόσιον, διότι πλοῖα μεγάλα δὲν θέλουσιν ὠφεληθῇ ἀπὸ τὰς διατάξεις ταύτας, ἀλλὰ θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς τὰς περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ πιστοποιήσεως διατάξεις.

Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρατηρήσεων τούτων κατὰ τὴν τροπολογίαν τῶν Βουλευτῶν καὶ τὸ ἄρθρ. τοῦτο· ἔχει δὲ οὕτως.

«Ἄρθρ. 5. Διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἀκτοπλοΐας.

ἀ. Πλοίων μέχρι 5 τόνων . . . . . λεπτ. 10

β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρις 25 . . . . . 20 »

Τὸν καταλιπόντα ἐνταῦθα τὴν ἕδραν Ἀντιπρόεδρον, ἀνεπλήρωσεν ὁ ἕτερος τῶν Ἀντιπροέδρων, ὑπὸ τοῦ ὁποίου, διὰ τὴν ἀπουσίαν τῶν Γραμματέων, προσελήφθη εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην, εἷς τῶν νεωτέρων Βουλευτῶν, ὁ Κ. Κωνς. Ἀντωνιάδης.

Ἡ Βουλὴ ἀκολούθως προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ κεφαλαίου 2, τοῦ ὁποίου ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον, ἔχον οὕτως.

«Ἄρθρ. 1 Διὰ πλοῖα εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ κάθαρσιν.

ἀ. Μέχρι 50 τόνων χωρητικότητος δι' ἕκαστον τόνον καθ' ἑκάστην . . . . . λεπ. 1

β'. ἀπὸ 51 καὶ ἐπέκεινα . . . . . λεπ. 2 »

Καὶ παρετηρήθη ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ὅτι ἡ ἐπὶ τούτου τροπολογία τῶν Βουλευτῶν εἶναι νὰ συγχωνευθῶσιν αἱ κατηγορίαι ἀμφότεραι, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων νὰ ἐπιβληθῇ τέλος λεπ. 1

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἐπὶ ταύτης, ὡς ἀπωτέρας, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὸ ἄρθρον κατ' αὐτήν, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 1. «Διὰ πλοῖα εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ κάθαρσιν, δι' ἕκαστον τόνον καθ' ἑκάστην. . . . . λεπ. 1 »

Ἀνεγνώσθη τὸ 2 ἄρθρον, καὶ οὐδεμιᾶς κατ' αὐτοῦ γενομένης ἀντιρρήσεως, ἐγένετο ψηφοφορία ἐπ' αὐτοῦ δι' ἀναστάσεως, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 2. «Τὰ ἀκοινώνητα πληρόνουν ἀντὶ ὅλων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων καθ' ἑκάστην λεπ. 50. »

Ἀνεγνώσθη τὸ 3 ἄρθρον, ἐφ' οὗ παρετηρήθη, ὅτι ἐλλείπει ἡ λέξις *ἐπιβάτης* πρὸς διαστολὴν τῶν καθαριζομένων πλοιάρχων καὶ Ναυτῶν εἰς οὐδὲν ὑποβαλλομένων τέλος. Ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, διατάξασα τὴν προσθήκην τῆς λέξεως *ἐπιβάτης* μετὰ τὴν λέξιν *καθαριζόμενος*· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 3· «Ἕκαστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος ἐπιβάτης καθ' ἑκάστην λεπ. 50.»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 4, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἄρθρ. 4. «Ἕκαστος ἐπὶ τῶν ἀκοινωνήτων ἐπιβάτης μὴ συναριθμούμενος εἰς τὸ ναυτολόγιον ἅπαξ λεπ. 25.»

Ἀνεγνώσθη τὸ 5 ἄρθρ. καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετηρήθη ὅτι τὰ δικαιώματα ταῦτα εἰσπράττονται πρὸς ὄφελος τοῦ Δημοσίου· οὐδενὸς δὲ περαιτέρω κατὰ τούτου ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 5. «Διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν.

ἀ. Πλοίων μέχρι 5 τόνων . . . . . 0.

β'. ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τῶν 25 . . . . . » Δρ. 1

γ'. ἀπὸ 26 τόνων μέχρι τῶν 50 . . . . . 1: 50

δ'. ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100 3

ε. ἀπὸ 101 τόνων καὶ ἐπέκεινα 6

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἰατρικῆς ἐπισκέψεως πληρόνεται, κἂν ἂν τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ ὑπὸ κάθαρσιν. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 6. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι πολλὴ παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ ὑπαλλήλων γίνεται κατάχρησις, διότι ἐπὶ πολλῶν ὑπὸ κάθαρσιν πλοίων, μία τηρητικὴ λέμβος εἰσπράττει παρ' ἑκάστου τούτων τὸ ὁριζόμενον τέλος, ἐν ᾧ ἀπὸ τὸ ὅλον τῶν πλοίων ὤφειλε νὰ εἰσπράττῃ αὐτό, τὸ δὲ περισσεῦον ὠφελοῦντο οἱ καταχρώμενοι ὑπάλληλοι. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἄρθρ. «6. Δι' ἑκάστην τηρητικὴν λέμβον, διοριζομένην παρὰ

τῆς ἀρχῆς εἰς ἐπιτήρησιν πλοίων εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν καθ' ἑκάστην. . . . . Δρ. 5. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 7 ἄρθρου παρετηρήθη μόνον ὅτι σήμερον ὑπάρχει ἥτε λέμβος καὶ ὁ φύλαξ, τῆς μὲν παραστάς ἔξωθεν, τοῦ δὲ ἔσωθεν τοῦ πλοίου, τοῦ ὑπὸ κάθαρσιν· οὐδενὸς δὲ κατ' αὐτοῦ ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τοῦτο καὶ τὸ ἀκόλουθον 8 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 7. « Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον ἐπὶ τοῦ πλοίου καθ' ἑκάστην. . . . . Δρ. 1: 50

Ὅταν δμως τὸ πλοῖον ἦναι μεμολυσμένον 4

Ἄρθρ. 8 Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῇ ἀποβιβαζόμενα μὴ ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα. . 1: 50

Ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὡρῶν δι' ἑκάστην ὥραν . . . . . » 25 »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 9 παρετηρήθη μόνον ὅτι τὸ πληρωόμενον δικαίωμα δίδεται λόγῳ μόνον ἐνοικίου καὶ ὄχι καθάρσεως, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἄρθρ. 9. « Ἕκαστος ἐπιβάτης καθαριζόμενος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καθ' ἑκάστην.

α'. Ὅταν εὑρίσκηται ὁμοῦ μὲ ἄλλους εἰς αὐτὸ . λεπ. 50

β'. Ὅταν ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἰδιαίτερον δωμάτιον δι' ἑαυτόν· Δρ. 3»

Ἐπὶ τοῦ δεκάτου παρετηρήθη ὅτι καὶ τὸ τέλος αὐτὸ εἰσπράττεται εἰς ὄφελος τοῦ Δημοσίου· Ἡ Βουλὴ δὲ παρεδέχθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 10 « Ἕκαστος καθαριζόμενος ἐπιβάτης εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον δι' ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν ἅπαξ Δρ. 2.»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 11 καὶ ἡ ἐπὶ τούτου τροπολογία τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μὲ τὴν ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν προταθεῖσαν προσθήκην τῶν λέξεων *συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καυσοξύλων καὶ τοῦ ὕδατος.*

Τὸ ἄρθρον δὲ, ὡς παρεδέχθη αὐτὸ ἡ Βουλὴ, ἔχει οὕτως.

Ἄρθρ. 11. « Ἕκαστος ἐπιβάτης διὰ τὴν ἀπόδυσιν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν καυσοξύλων καὶ τοῦ ὕδατος . Δρ. 6: 50 »

Τὸ ἀναγνωσθὲν κατόπιν 12 ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἄρθρ. 12. « Ἀπαλλάττονται ὅλων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων παιδία μέχρι τῶν δύο ἐτῶν, ὅσα δὲ εἶναι 3—12 πληρόνουσι τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 13 ἐφ' οὗ ὑπό τινος παρετηρήθη ὅτι

τὸ ὁριζόμενον ποσὸν εἶναι πολὺ, ὑπ' ἄλλου δὲ ἀντελέχθη ὅτι εἶναι ἔλλειψις φυλάκων τοιούτων, διότι οὐδεὶς δι' ὀλιγώτερον ποσὸν συγκατατίθεται νὰ κλεισθῇ μετὰ τῶν καθαριζομένων. Μετά τινα δὲ ἀντιλέξαντα εἰς ταῦτα, ὅτι φύλακες εὐκόλως τοιοῦτοι δύνανται νὰ εὑρεθῶσιν, ἐπρότεινεν ἄλλος ὅτι, διὰ τὴν γενομένην μέχρι τοῦδε κατάχρησιν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ τέλους τούτου, εἰσπραττομένου παρ' ἑκάστου τῶν καθαριζομένων καὶ ὄχι, ὡς ὁ Νόμος προτίθεται, παρὰ τοῦ ὅλου αὐτῶν, καὶ οὕτως ὠφελοῦντο οἱ φύλακες, ὑπὲρ ὧν τὸ τέλος τοῦτο λαμβάνεται, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς, ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο πρέπει νὰ εἰσπράττηται ἀπὸ τὸ ὅλον τῶν καθαριζομένων· ἡ Βουλὴ ἐθεώρησε μὲν βασίμους τὰς παρατηρήσεις ταύτας, ἀλλ' ἰδὲν ἀρκοῦσαν τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ σημείωσίν των, καὶ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 13. « Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τοὺς ἐπιβάτας καθ' ἑκάστην. Δρ. 1: 50 »

Παρεδέχθη ἐπίσης κατὰ τὸ Νομοσχέδιον καὶ τὰ ἄρθρα 14, 15, καὶ 16. ἔχουσι δὲ οὕτως·

Ἄρθρ. 14. « Ὅταν οἱ ἐπιβάται ἦναι μεμολυσμένοι 4: 00

Ἄρθρ. 15. Δι' ἕκαστον ἀριστὴν τῶν πραγματειῶν καθ' ἑκάστην δραχ. 2,50.

Ἄρθρ. 16. Ὅταν αἱ πραγματεῖαι ἦναι μεμολυσμέναι» 5,00.

Παρεδέχθη ἐπίσης καὶ τὸ 17 κατὰ τὸ νομοσχέδιον μὲ μόνην ἐνὸς τὴν παρατήρησιν ὅ,τι δὲν περιλαμβάνονται εἰς αὐτὸ καὶ τὰ χρήματα· ὡς καὶ τὰ ἑπόμενα 18 καὶ 19· ἔχουσι δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 17. «Πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται ἰδίως δι' ὁποκαθαρισμοῦ, ἢ καταδύσεως εἰς ὑγρὸν, πληρόνει 1/2 τοῖς ἑκατόν

Ἄρθρ. 18. Τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως διὰ τὰ ζῶα εἶναι.

α') διὰ τοὺς βόας, τὰς βουβάλους, τοὺς ἵππους, τοὺς ἡμιόνους, τοὺς ὄνους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα, ἕκαστον δραχ. 1.

β') διὰ, τὰ πρόβατα, τὰς αἶγας, τοὺς χοίρους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα, ἕκαστον λεπ. 4.

Ἄρθρ. 19. Ὅλοι οἱ μεμολυσμένοι ἄνθρωποι ἀπαλλάττονται τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μεταμισέως αὐτῶν εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, καὶ πληρόνουν μόνον τὰ ξύρδα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκασμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ διὰ τὴν κάθαρσιν αὐτῶν. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος 20 ἄρθρου παρετήρησέ τις τῶν Βουλευτῶν ὅτι κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη εἰσήρχοντο ἐντὸς τοῦ κρά-

τους ἀπὸ τὴν ἄνω Ἀλβανίαν μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων Γκέκιδων λεγομένων, οἵτινες εἰργάζοντο ἐπὶ μετρίοις ἡμερομισθίοις πανταχοῦ τῆς τε Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολικῆς καὶ αὐτῆς τῆς Πελοποννήσου· ἐπειδὴ δὲ τὴν εἴσοδον αὐτῶν προθέμενοι νὰ ἐμποδίσωσιν οἱ ἐν τοῖς μεθορίοις φρουροῦντες ὁθωμανοὶ ἐπέβαλον φόρον αὐτοῖς εἰσόδου, ὡρισμένον γροσίων ποσῶν, οὐχ ἧττον δὲ ἐμποδίζουσι ταύτην καὶ τὰ ὑγειονομικὰ καὶ λοιμοκαθαρτικὰ τέλη, διὰ τὰ ὁποῖα ἀναγκάζονται νὰ προεκμισθόνωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν ἐπὶ μικρῷ ἡμερομισθίῳ, καὶ ἐκ τούτου μικρᾶς μενούσης τῆς ὠφελείας αὐτῶν, δύνανται νὰ παύσωσι πλέον νὰ ἔρχωνται καὶ κατὰ συνέπειαν ζημιοῦται ἡ γεωργία, διὰ τοῦτο οὗτοι πρέπει νὰ ἀπαλλαχθῶσι τῆς πληρωμῆς παντὸς τοιούτου τέλους.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν τελῶν τούτων δὲν ἀναγκάζει αὐτοὺς νὰ ἐκμισθόνωνται ἐπὶ εὐτελεστέρῳ ἡμερομισθίῳ, διότι οὗτοι φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν ὅπλα τὰ ὁποῖα δι' ἐνέχυρον καταλείπουσιν εἰς τὰ καταστήματα ταῦτα, μέχρις οὗ πληρώσωσιν ἐκ τοῦ ἡμερομισθίου των τὰ τέλη ταῦτα· καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ δίδηται μάλιστα πλήρης πίστις εἰς τὰ ἀποδεικτικὰ πενίας, τὰ ὁποῖα μεθ' ἑαυτῶν φέρουσιν, ἀλλὰ νὰ ἀνατίθηται ἡ περαιτέρω κρίσις εἰς τὸν Ὑγειονόμον, ὅταν ταῦτα δὲν φέρωσι τοὺς ὡρισμένους τύπους.

Μετά τινα δὲ ἀντιλέξαντα ὅτι αἱ Κυβερνήσεις πλήρη ὀφείλουσι νὰ ἀποδίδωσι πίστιν εἰς τὰ ἔγγραφα τῶν ἄλλων, καὶ ἄν τινα τούτων ψευδῆ γεγονότα πιστοποιῶσι, καὶ τοῦτο ὡς διαίωμα ἀμοιβαιότητος αἱ Κυβερνήσεις ὅλαι τηροῦσι, καὶ ὅτι ἂν καὶ ὑπάρχῃ ἐγνωσμένη ἡ ἀνάγκη τῆς πολυχειρίας ἐν Ἑλλάδι, πρὸς ἀποφυγὴν ὅμως καταχρήσεων, πρὶν ἡ παραδεχθῇ ἡ πρότασις αὕτη, πρέπει νὰ πιστοποιηθῇ ἂν ἦναι δυνατὴ ἡ διάγνωσις τῆς τάξεως ταύτης ἀπὸ τοὺς ἄλλους εἰσερχομένους ἐξ ὧν πολλοὶ καὶ τὴν δημόσιον ἴσως ἀσφάλειαν ταράττουσι.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἐκτὸς τῆς τάξεως ταύτης, καὶ πολλαὶ ἄλλαι βιομηχάνων τάξεις εἰσέρχονται, ὧν οἱ μὲν ξυλουργοί, ἄλλοι δοκοποιοί, καὶ ἄλλοι διάφορον ἔχοντες ἐπάγγελμα· οὗτοι δὲ πάντες, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τά τε ὅπλατων καὶ τὰ ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἐπάγγελμά των ἐργαλεῖα καὶ κτήνη, οὐδόλως εἰς τὴν παρατηρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προτείναντος ἀνάγκην ὑποβάλλονται· ἡ δὲ Κυβέρνησις, κηρύττουσα ἀτέλειαν ἐπὶ τῆς εἰσόδου τούτων, ἀποτελούντων κατ' ἔτος 30,000 ἀνδρῶν καὶ πλέον, θέλει ζημιωθῇ ἱκανὸν χρηματικὸν ποσόν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο τὸ ἄρθρον, καὶ τὰ μετ' αὐτὸ 21 καὶ 22. κατὰ τὸ νομοσχέδιον· ἔχουσι δὲ οὕτως

« Ἄρθρ. 20. Ἀπαλλάττονται ὡσαύτως τῶν λοιμοκαθαρτικῶν μόνον δικαιωμάτων, ὅσοι ἐπιβάται ἀποδείξουν δι' ἀποδεικτικῶν πενίας, κατὰ τὸν Νόμον ἐκδεδομένων παρὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου των, ἢ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς τὴν τελείαν αὐτῶν πενίαν. »

« Ἄρθρ. 21. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ ὑγειονομείου πληρώνουσι τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα, ὅταν μεταχειρίζωνται αὐτὸν κατ' ἐκάστην, δι' ἕκαστον ἐπ' αὐτῶν ἄνθρωπον (ἐπιβάτην ἢ ναύτην) λεπ. 8. »

« Ἄρθρ. 22. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἕκαστος ἐπιβάτης, ὅταν μεταχειρίζηται αὐτὸν καθ' ἡμέραν λεπτὰ 15. »

Ἀκολούθως ὁ Ἀντιπρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου ψηφοφορίαν, καὶ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν 4 ὥρᾳ Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ, ἀσθενοῦντος τοῦ Προέδρου,

Προεδρεύσαντες Ἀντιπρόεδροι

Δ. ΚΑΛΑΙΦΡΟΝΑΣ. Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

Ὁ προσληφθεὶς εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν Γραμματέων Βουλευτής.

Κωνστ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΑ'.

Τῆς 6 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν ἕκτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 90 ἀπόντων δὲ 23, ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα πρόεδρον ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐνε-

κρίθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου, τῶν προεδρευσάντων Ἀντιπροέδρων, τῶν Γραμματέων καὶ τοῦ προσληφθέντος εἰς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν Βουλευτοῦ.

Ὁ κατὰ τιναξτῶν παρελθουσῶν συνεδριάσεων προτείνας νὰ ἐπιψηφισθῇ τὸ εἰς τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ὑποβληθὲν ψήφισμα περὶ ἀνεγέρσεως μνημείου τοῦ ἀοιδήμου Πατριάρχου Γρηγορίου, κατέθηκε τοῦτο εἰς τὸ Προεδρεῖον, ἡ δὲ Βουλὴ διέταξε νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ ὁριζόμενα.

Προτείναντος δέ τινος τῶν Βουλευτῶν νὰ προσκαλεσθῶσι καὶ δώσωσι λόγον τῶν πράξεών των οἱ Σεπτεμβριανοὶ Ὑπουργοὶ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθέντα, καὶ ἄλλων μὲν παρατηρησάντων ὅτι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἡ ἡμέρα, ἄλλων δὲ ὅτι πρέπει νὰ κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς λογοδοσίας, νὰ προσκαλεσθῶσιν οὗτοι νὰ συντάξωσι τὰς ἐκθέσεις των, καὶ ἀφοῦ ὑποβληθῶσιν αὗται εἰς τὴν Βουλὴν νὰ σκεφθῇ αὕτη ἐπ' αὐτῶν, καὶ νὰ ὁρίσῃ τότε τὴν ἡμέραν, καὶ ἄλλων ὅτι πρέπει νὰ συμπροσκαλεσθῶσι καὶ οἱ ἄνευ χαρτοφυλακίου Ὑπουργοί, διότι καὶ οὗτοι, ὡς ἔχοντες ὁριστικὴν ψῆφον κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ των, εἶναι ἐπίσης συνυπεύθυνοι, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ Ὑπουργοὶ οὗτοι διὰ νὰ παρασκευασθῶσι, καὶ νὰ εἰδοποιήσωσι τὴν Βουλὴν ἐν καιρῷ, διὰ νὰ δυνηθῇ καὶ ὁρίσῃ ἐπὶ τὴν ἡμέραν τῆς λογοδοσίας ἐντὸς τοῦ μηνός.

Ἀνεγνώσθη ἔγγραφον τοῦ ἐπὶ τῶν αὐλικῶν τελετῶν, εἰδοποιοῦντος ὅτι διετάχθη ἑνδεκαήμερον πένθος εἰς τὴν Αὐλὴν διὰ τὸν θάνατον τῆς Α. Υ. τοῦ Γεωργίου Φρεδερίκου Ἐρρίκου Πρίγκιπος τοῦ Βάλδεϋ καὶ Πύρμοντ.

Ἐπροτάθη τὰ ἄρθρα τοῦ Β. κεφαλαίου τοῦ περὶ διατιμήσεως τῶν Ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων Νομοσχεδίου νὰ ἀποτελέσωσι συνέχειαν ἐκείνων τοῦ Α. κεφαλαίου, καὶ νὰ μὴν ἄρχωνται ἐκ νέου. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν παρατήρησιν ταύτην.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου συζήτησις· καὶ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐγένετο ψηφοφορία κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Γ. Κονδύλη καὶ Μ. Κ. Μελέτη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας, τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως τῇ Βουλῇ καὶ τῇ Γερουσίᾳ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

ΚΕΦΑΛ. Α'.

Ὑγειονομικὰ δικαιώματα.

	Δρ.	Λεπ.
Ἄρθρ. 1. Διὰ τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν		
α'. Πλοίων μέχρι 5 τόνων.		10
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα, δι' ἕκαστον τόνον	»	2
Ἄρθρ. 2. Διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῆς πιστοποιήσεως.		
α'. Πλοίων μέχρι τῶν 5 τόνων		0
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων καὶ ἐπέκεινα, δι' ἕκαστον τόνον	»	1
Ἄρθρ. 3. Δι' ἕκαστον ἐπιβάτην μὴ συναριθμούμενον εἰς τὸ ναυτολόγιον	»	10
Ἐξαιροῦνται τῆς πληρωμῆς ταύτης οἱ στρατιῶται τοῦ Βασιλ. Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, οἵτινες ταξειδεύουν δι' ὑπηρεσίαν.		
Ἄρθρ. 4. Δι' ἕκαστον ἀποδεικτικὸν μαρτυρικὸν ἢ ἀντίγραφον ἐπισήμου ἐγγράφου ἐκδιδόμενον παρὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς	Δρ.	Λ. 2
Ἄρθρ. 5. Διὰ τὴν ἄδειαν τῆς ἀκτοπλοΐας.		
α'. Πλοίων μέχρι τῶν 5 τόνων	»	10
β'. Πλοίων ἀπὸ 6 τόνων μέχρις 25	»	20

ΚΕΦΑΛ. Β'.

Καθαρτικὰ δικαιώματα.

Ἄρθρ. 6. Διὰ πλοῖα εὑρισκόμενα εἰς τὸν λιμένα ὑπὸ κάθαρσιν, δι' ἕκαστον τόνον καθ' ἑκάστην . . .	1
Ἄρθρ. 7. Τὰ ἀκοινώνητα πληρώνουν ἀντὶ ὅλων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων καθ' ἑκάστην.	50
Ἄρθρ. 8. Ἕκαστος ἐπὶ τοῦ πλοίου καθαριζόμενος ἐπιβάτης καθ' ἑκάστην	50
Ἄρθρ. 9. Ἕκαστος ἐπὶ τῶν ἀκοινωνήτων ἐπιβάτης μὴ συναριθμούμενος εἰς τὸ ναυτολόγιον ἅπαξ .	25

Ἄρθρ. 10. Διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν·

α) Πλοίων μέχρι 5 τόνων 0

β) Ἀπὸ 6 τόνων μέχρι τόνων 25 1

γ) Ἀπὸ 26 τόνων μέχρι τῶν 50 . . . . . 1 50

δ) Ἀπὸ 51 τόνων μέχρι τῶν 100 3

ε. Ἀπὸ 101 τόνων καὶ ἐπάνω 6

Τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἰατρικῆς ἐπισκέψεως πληρόνεται καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀναχωρήσῃ ὑπὸ κάθαρσιν.

Ἄρθρ. 11. Δι' ἑκάστην τηρητικὴν λέμβον διοριζομένην παρὰ τῆς ἀρχῆς εἰς ἐπιτήρησιν πλοίων εὑρισκομένων ὑπὸ κάθαρσιν καθ' ἑκάστην 5

Ἄρθρ. 12. Δι' ἕκαστον φύλακα, διοριζόμενον ἐπὶ τοῦ πλοίου καθ' ἑκάστην 1 50

Ὅταν ὅμως τὸ πλοῖον ἦναι μεμολυσμένον . . . 4

Ἄρθρ. 13. Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τὸ νὰ ἐπιτηρῇ ἀποβιβαζόμενα μὴν ἐπιδεκτικὰ μολυσμοῦ πράγματα 1 50

Ὅταν ἡ ὑπηρεσία αὐτοῦ διαρκῇ ὀλιγώτερον τῶν 6 ὡρῶν δι' ἑκάστην ὥραν 25

Ἄρθρ. 14 Ἕκαστος ἐπιβάτης καθαριζόμενος εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον καθ' ἑκάστην·

α. Ὅταν εὑρίσκηται ὁμοῦ μὲ ἄλλους εἰς αὐτὸ 50

β'. Ὅταν ζητήσῃ νὰ λάβῃ ἰδιαίτερον δωμάτιον δι' ἑαυτόν. 3

Ἄρθρ. 15 Ἕκαστος καθαριζόμενος ἐπιβάτης εἴτε ἐπὶ τοῦ πλοίου εἴτε εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον δι' ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν ἅπαξ 2

Ἄρθρ. 16 Ἕκαστος ἐπιβάτης εἰς τὴν ἀπόδυσιν ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τῶν καυσοξύλων καὶ τοῦ ὕδατος. 6

Ἄρθρον 17. Ἀπαλάττονται ὅλων τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων παιδία μέχρι τῶν δύο ἐτῶν· ὅσα δὲ εἶναι 3—12 πληρόνουν τὸ ἥμισυ τῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρ. 18. Δι' ἕκαστον φύλακα διοριζόμενον εἰς τοὺς ἐπιβάτας καθ' ἑκάστην. 1 50

Ἄρθρ. 19. Ὅταν οἱ ἐπιβάται ὦναι μεμολυσμένοι 4

Ἄρθρ. 20 Δι' ἕκαστον ἀεριστὴν τῶν πραγματειῶν καθ' ἑκάστην 2 50

Ἄρθρ. 21 Ὅταν αἱ πραγματεῖαι ἦναι μεμολυσμέναι 5

Ἄρθρ. 22 Πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται εἰς τὰς ἀπο-

θήκας τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, καὶ πᾶν ὅ,τι ἐκκαθαρίζεται ἰδίως δι' ὑποκαθαρισμοῦ, ἢ καταδύσεως εἰς ὑγρὸν πληρόνει 1|2 τοῖς 0|0.

Ἄρθρ. 23 Τὸ δικαίωμα τῆς καθάρσεως διὰ τὰ ζῶα εἶναι·

α. Διὰ τοὺς βόας, τὰς βουβάλους, τοὺς ἵππους, τοὺς ἡμιόνους, τοὺς ὄνους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα, ἕκαστον 1

β'. Διὰ τὰ πρόβατα, τὰς αἶγας, τοὺς χοίρους καὶ τὰ ὅμοια τετράποδα, ἕκαστον 4

Ὅλοι οἱ μεμολυσμένοι ἄνθρωποι ἀπαλάττονται τῶν λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μετακομίσεως αὐτῶν εἰς τὸ λοιμοκομεῖον, καὶ πληρόνουν μόνον τὰ ἔξοδα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα εἶναι ἠναγκασμένη ἡ Κυβέρνησις νὰ κάμῃ διὰ τὴν κάθαρσιν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 24. Ἀπαλλάττονται ὡσαύτως τῶν λοιμοκαθαρτικῶν μόνον δικαιωμάτων, ὅσοι ἐπιβάται ἀποδείξουν δι' ἀποδεικτικῶν πενίας, κατὰ τὸν νόμον ἐκδεδομένων παρὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου των ἢ τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν τελείαν αὐτῶν πενίαν.

Ἄρθρ. 25. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ ὑγειονομείου πληρόνουν τὰ ὑπὸ κάθαρσιν πλοῖα, ὅταν μεταχειρίζωνται αὐτὸν καθ' ἑκάστην, δι' ἕκαστον ἐπ' αὐτῶν ἄνθρωπον (ἐπιβάτην ἢ ναύτην) λεπτὰ 8.

Ἄρθρ. 26. Διὰ τὸν προμηθευτὴν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου ἕκαστος ἐπιβάτης, ὅταν μεταχειρίζηται αὐτὸν καθ' ἡμέραν λεπ. 15.»

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος·

« Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διατιμήσεως τῶν ὑγειονομικῶν καὶ λοιμοκαθαρτικῶν δικαιωμάτων, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἀπόντες	Γ. Φεγγαρᾶς	N.
Δ. Ὀρεινὸς		Γ. Δερνιτσώτης	N.
Γ. Ἀγγιωτατίδης		Κ. Τ. Σαντᾶς	N.
Θ. Γρίβας		Μελέτης Χ. Μελέτη	N.
N. Μαυρομμάτης	N.	Π. Βάρβογλης.	N.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ῥ. Παλαμίδης.	N.
Κ. Γουλιμῆς	N.	Γ. Ῥεβελιώτης	ἀπὼν
Π. Δ. Καμπάνης	N.	Β. Δημητρακόπουλος	N.

Μ. Α. Καΐρης	ἀπών
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	ἀσθενὴς
Τζαν. Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτσας	Ν.
Ι. Χαραμᾶς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γκιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	ἀπὼν
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Τσοῦχλος	ἀπὼν
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλίσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπὼν
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης.	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης, Α. Μαυρομιχάλης	ἀπόντες
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπακώστας Τζαμάλας	ἀπὼν
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Ταπαράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀσθενὴς
Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρόσιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	Ν.
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Τομαρᾶς	ἀπὼν
Α. Κιζάνης	Ν.

Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	ἀπὼν
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Δ. Δράσος	Ν.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	[ἀπὼν
. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Γ. Σταματάρας	Ν.

Προβάσης τῆς Βουλῆς ἐπὶ τοῦ δευτέρου, οὐδεὶς ἀντεῖπε κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων, τὸ ὁποῖον προὐτέθη εἰς συζήτησιν, καὶ γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ι. Γαρδίκη καὶ Ι. Φαρμάκη, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Α. Μελετόπουλος, Δ. Ὀρεινὸς, Γ. Λογιωτατίδης, Θ. Γρίβας	ἀπόντες
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Γ. Γουλιμᾶς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	ἀπὼν
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.
Ι. Βλάσσης, Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἐν ἀδείᾳ ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	Ν.
Ρ. Παλαμίδης, Γ. Ῥεβελιώτης, Β. Δημητρακόπουλος	ἀπόντες
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικήτ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Μ. Ἰατρὸς	Ν.

Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος, Α. Γεωργαντᾶς	ἀπόντες
Α. Δαπουσιάδης.	ἀσθενὴς
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.
Νῖκος Θέου	Ν.
Α. Γουζουάσης,	Ν.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κλίμακας	ἀπὼν
Σιλβ. Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Τσοῦχλος	ἀπὼν
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	ἀπὼν
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	ἀσθενὴς
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Καρφιωτάκης	Ν.
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότσης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	ἀπὼν
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	Ν.
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώς. Τζαμάλας	ἀπὼν
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀσθενὴς
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Ἀμβρόσιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζώρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Σταΐκος	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Τριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἀπὼν
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.

Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Γ. Σταματάρας	ἀπὼν

Πρὶν δὲ ἡ προβῇ εἰς τὰ καθ' ἕκαστα αὐτοῦ, εἷς τῶν Βουλευτῶν, παρατηρήσας ὅτι αἱ κινότητες εἶχον ἐκκλησιαστικὰ ἰδιάκτητα κτήματα, τὰ ὁποῖα ἀφήρεσεν ἡ Κυβέρνησις, καὶ τὰ ὁποῖα ἤδη νὰ ἐπιστρέψῃ ὀφείλει, διότι φορολογεῖ αὐτάς, κατέθηκεν ἐπὶ τούτῳ πρότασιν εἰς τὸ Προεδρεῖον.

Ἐπὶ τοῦ **1** ἄρθρου δὲ εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐγίνετο διὰ τὸ ἔτος **1845**, τοῦ ὁποίου τὸ ἥμισυ παρῆλθεν, ἐνῷ ἤδη δι' αὐτοῦ ὀφείλομεν νὰ ψηφίσωμεν διὰ τὸ ἐρχόμενον **1846**, διότι κατὰ τὸ Σύνταγμα ὀφείλομεν νὰ ψηφίζωμεν τοὺς τε φορολογικοὺς νόμους καὶ τὸν προϋπολογισμὸν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐτῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ψηφίζονται· καὶ τοῦτο συνέβη διὰ τὰς συμβᾶσας ἐκτάκτους περιστάσεις, αἵτινες ἐβράδυνον τήν τε συγκρότησιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἔναρξιν τῶν κυρίων αὐτῆς ἐργασιῶν. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ὑπὸ συζήτησιν φορολογικὸς νόμος δὲν περιέχει ζητήματα δύσκολα, διὰ τοῦτο εἶναι καλὸν νὰ ψηφισθῇ καὶ διὰ τὸ ἔτος **1846**, καὶ διὰ νὰ βαδίσωμεν συνταγματικώτερον, καὶ διὰ νὰ ἀρθῶσιν αἱ δυσκολίαι, αἵτινες ἀναφύονται εἰς τοὺς δήμους διά τε τὴν κατάπαυσιν τῶν εἰσπράξεων καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πόρων. Τὸν νόμον τοῦτον δυνάμεθα κάλλιστα καὶ διὰ δύο ἔτη νὰ ψηφίσωμεν, διότι δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπαγορεύουσα τοῦτο διάταξις τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾧ ῥητῶς ὁρίζεται, ὅτι οἱ ἄμεσοι φόροι ψηφίζονται εἰς τὴν Γαλλίαν ἐτησίως, οἱ δὲ ἔμμεσοι καὶ διὰ πολλὰ ἔτη.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι τοῦτο δὲν πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλή, διότι καθιεροῖ προηγούμενον, τοῦ ὁποίου αἱ συνέπειαι δύνανται νὰ ἦναι ἐπιβλαβεῖς, καὶ ὅτι τὴν ἔλλειψιν ταύτην δύναται ἀρκούντως νὰ ἀναπληρώσῃ ἡ Βουλὴ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον ἐν τῇ δευτέρᾳ Συνόδῳ, ψηφίζουσα τὸν νόμον τοῦ **1846**, ὅτε καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῆς θέλουσιν εἶσθαι μᾶλλον τακτικαί, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον θέλει φροντίσει νὰ ὑποβάλῃ τοὺς ἀναγκαιοῦντας νόμους.

Ὑπεστήριξεν αὐτὴν ἄλλος, παρατηρήσας ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης, ἀλλὰ μάλιστα δι' αὐτῆς θέλομεν τεθῇ εἰς ἀλληλουχίαν, ἐν ᾧ ἄνευ ταύτης ἡ ψήφισις τοῦ νόμου τούτου διὰ μόνον τὸ ἔτος **1845**, θέλει εἶσθαι ἀλυσιτελής, ἂν δὲν ἀφώρα καὶ τὸ ἔτος **1846**· καὶ ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς της θέλει ἐφαρμοσθῇ καὶ

ἡ διάταξις τοῦ 106 ἄρθρου τοῦ περὶ δήμων νόμου, καθ' ὃ οἱ προϋπολογισμοὶ πρέπει νὰ ψηφίζωνται δύο μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους, καὶ θέλει συνταχθῆ εὐκόλως ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1846 εἰς τὴν δευτέραν Σύνοδον, ψηφιζομένου ἤδη τούτου τοῦ φορολογικοῦ νόμου.

Καὶ πάλιν ἄλλος ἀντέκρουσεν αὐτὴν, διότι διὰ ταύτης παραβιάζονται συνταγματικαὶ ἀρχαὶ, πρὸς ὁποίας καὶ αὐτὴ ἡ παρελθοῦσα ἐποχὴ ἐσεβάσθη, καὶ πολλαὶ θέλουσιν ἐπέλθει ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι, διότι, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὁ ψηφίζων νόμον τοιοῦτον, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ τάς τε ἀνάγκας καὶ τὰς προσόδους τοῦ δημοσίου ἢ τοῦ δήμου, ὑπὲρ οὗ τοῦτον ψηφίζει, καὶ διότι ἀκολούθως δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἡ διὰ δύο καὶ πλείω ἔτη ψήφισις προϋπολογισμοῦ καὶ ἄλλων νόμων, ἐπὶ παραβάσει τοῦ συντάγματος. Ἡ ἐρέτος συμβαίνουσα ἀνωμαλία εἶναι διὰ μόνον τὸ ἔτος τοῦτο ἔκτακτος, εἰς δὲ τὴν νέαν σύνοδον θέλουσιν εἰσθαι καὶ αἱ ἐργασίαι τακτικαὶ, καὶ θέλει ἀποδειχθῆ ἂν τὰ ψηφισθέντα ἤδη ἔχωσι καλῶς ἢ τοὐναντίον. Ὁ ὑπὸ συζήτησιν νόμος πρέπει νὰ ψηφισθῇ διὰ μόνον τὸ 1845 ἔτος, καθόσον ἔτι περιέχει καὶ ἀρχὰς ἀντιθέτους τῶν ἐν τοῖς προγενεστέροις νόμοις, διότι οὗτος παραδέχεται τὴν ἄμεσον φορολογίαν ὡς ἀρχὴν καὶ τὴν ἔμμεσον ὡς ἐξαίρεσιν, ἐν ᾧ ἐκεῖνοι τὸ ἐναντίον·

Ὁ προτείνας παρετήρησεν ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἀντιλεξάντων ἐκτεθεῖσαι ἀρχαὶ εἶναι ἐσφαλμέναι, διότι καθῆκον τῆς Βουλῆς, συνελθούσης ἤδη, εἶναι νὰ ψηφίσῃ τὸν προϋπολογισμὸν καὶ τοὺς νόμους τοῦ ἔτους 1846, ἂν δὲ δὲν ἐγίνετο ἤδη τοῦτο, προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἀνώμαλον τῶν πραγμάτων κατάστασιν· εἰς δὲ τὴν δευτέραν κατὰ τὸν Νοέμβριον Σύνοδον νὰ ψηφίσῃ ἐκείνους τοῦ 1847. Ἐπὶ δὲ τοῦ εἴδους τῆς φορολογίας ὅτι ἡ ἔμμεσος ἔπρεπε νὰ ἦναι ἡ κυρίως δημοτικὴ φορολογία, ὡς καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἔνθα οὗτοι μὲν ἐτησίως ψηφίζονται, οἱ δὲ ἄμεσοι μετὰ τῶν δημοσίων· συνήγαγε δὲ αὐθις ὅτι, καὶ διότι ἐν τῷ Συντάγματι οὐδεὶς περὶ τούτου λόγος γίνεται, καὶ διὰ τὴν προκύψουσαν δυσκολίαν καὶ κατάπαυσιν τῶν εἰσπράξεων, ἐκ τῆς ὁποίας θέλει σταματήσει ἡ ἐκπλήρωσις οὐσιωδῶν τῶν δήμων ἀναγκῶν, καὶ διότι ἔτι δὲν παρουσιάζονται δύσκολα ζητήματα, πρέπει νὰ ψηφισθῇ ὁ νόμος οὗτος καὶ διὰ τὸ ἔτος 1846.

Μετά τινα δὲ ἀντιπαρατηρήσαντα ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τῆς Γαλλίας, διότι ἡμεῖς οὐδὲ ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων εἰσέτι κατέστημεν, οὐδὲ τὴν κατάστασιν τοῦ κράτους γνωρίζομεν· ὑπεστήριξε τὴν πρό-

τασιν ἄλλος, παρατηρῶν ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῶν τε ἐθνῶν καὶ τῶν δήμων γίνανται καταφανεῖς ἀπὸ τὰ παρελθόντα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ψηφίζουσιν· ὅτι ἤθελεν εἶσθαι ἀσύμφορον νὰ ἐπεκτείνωμεν τὴν ἰσχὺν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν νόμου καὶ διὰ τὸ ἔτος 1846, ἐὰν ἐπροσδοκᾶτο μεταβολὴ τοῦ δημοτικοῦ συστήματος ἢ εὕρεσις νέων πόρων, ἀλλ' οὐδενὸς τούτων ὄντος, καὶ πολλὴν ἀνάγκην ἐχόντων τῶν δήμων, οὐδὲν κωλύει τὴν ἐπέκτασιν καὶ διὰ τὸ ἔτος 1846 τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

Παρετήρησε δὲ ἄλλος ὅτι τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ὁ προτείνας ἐπεκαλέσθη, ἀφορᾷ μόνον τοὺς δημοσίους φόρους, ἐφ' ὧν ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, καὶ ἡ ἐπὶ μόνον ἓν ἔτος ψήφισις τῶν φορολογικῶν νόμων, καὶ διὰ νὰ γνωρίσωσι προηγουμένως ταῦτα τὴν κατάστασιν τοῦ κράτους, καὶ διὰ νὰ ἐπιβάλλωσι καθῆκόν τι εἰς τὴν νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν τῆς σπουδῆς τῆς καταστάσεως αὐτοῦ· οὐδαμῶς δὲ νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τοὺς δημοτικοὺς φόρους προῦθετο, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐνισχύσῃ τὰς δημοτικὰς ἐλευθερίας. Οἱ δῆμοι ἀναγνωρίζονται ὡς ἠθικὰ πρόσωπα ἰδίαν ἔχοντα περιουσίαν, ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ὁποίας δικαίωμα ἐπιτηρήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐχορηγήθη· ἡ συγκατάθεσις πρὸς φορολογίαν πρέπει νὰ ἀπορρέῃ ἀπ' αὐτὸν τὸν φορολογούμενον δῆμον, τὸ ἀντιπροσωπεῖον δηλονότι αὐτὸν δημοτικὸν συμβούλιον· ψηφίζοντες δὲ ἐπὶ διετίαν φορολογικὸν νόμον, βλάπτεμεν τὰ δημοτικὰ συμφέροντα καὶ καταστρέφομεν τὰς ὠφελείας αὐτῶν. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ ἂν ἔπρεπε καὶ ὁ ὑπὸ συζήτησιν φορολογικὸς νόμος νὰ ψηφισθῇ παρὰ τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων, παρετήρησεν ὅτι τὸ τελευταῖον ἄρθρον τοῦ περὶ δήμων νόμου χορηγεῖ ῥητὰ δικαιώματα εἰς τὸν βασιλέα, ἔχοντα τότε τὴν νομοθετικὴν δύναμιν, ἐπειδὴ δὲ ἤδη συμμετέσχον ταύτης καὶ τὰ βουλευτικὰ σώματα, διὰ τοῦτο ἐπροτάθη οὗτος εἰς τὴν Βουλήν. Καὶ ἂν οὐδὲ αἱ ἐλευθερίαι μας παραβιάζωνται, οὐδὲ τὸ Σύνταγμα ἀπαγορεύῃ τὴν παραδοχὴν τῆς προτάσεως ταύτης, εἶναι ὅμως καλὸν νὰ περιορισθῇ ἡ ἰσχὺς τοῦ ψηφιζομένου νόμου διὰ μόνον τὸ ἔτος 1845 διότι παρατηροῦνται ἐν αὐτῷ διατάξεις τινες μὴ συνάδουσαι μὲ τὸν περὶ δήμων νόμον, καὶ αἵτινες δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι διὰ πολλὰ ἔτη.

Ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, καὶ προκειμένου νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα τινὲς μὲν διϊσχυρίζοντο ὅτι τὸ ζητούμενον εἶναι κυρία πρότασις ἐφ' ἧς πρέπει νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζόμενα διότι αὕτη ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὸν νόμον,

καὶ ὄχι ῥητὸν αὐτοῦ ἄρθρον, τινὲς ὅτι εἶναι τροπολογία καὶ πρέπει ἤδη νὰ ψηφοφορηθῇ διότι αὕτη ἐσυζητήθη καὶ ἀντέλεξεν κατ' αὐτῆς, παραδεχθέντες ταύτην σιωπηλῶς ὡς τροπολογίαν, καὶ διότι ἄλλως ἤθελε μείνει αὕτη ἄνευ ἀποτελέσματος. ἀλλὰ ἀνακαλέσαντος τοῦ προτείναντος αὐτὴν, ἐμποδίσθη πᾶσα περὶ τούτου περαιτέρω συζήτησις καὶ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου παρετήρησέ τις ὅτι παρελείφθη ἀναγκαία διάταξις. Ἡ Κυβέρνησις προῦθετο νὰ ἐπιβάλῃ ἐκτὸς τῶν ἤδη ὑπαρχόντων δικαιωμάτων καὶ ἄλλους φόρους οὐσιωδεστέρους, τοὺς ὁποίους κατατάττει εἰς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους· ἐπειδὴ δὲ πρόκειται περὶ δημοτικῶν φόρων, πρέπει νὰ γείνῃ μνεία εἰς τὸν αὐτὸν Νόμον καὶ τῶν ἄλλων δυναμένων νὰ εἰσπραχθῶσι φόρων. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖται νὰ συζητηθῇ ἂν οἱ δημοτικοὶ φόροι πρέπει νὰ ψηφίζωνται παρὰ τῶν Βουλῶν, διότι εἰς τὴν ἐναντίαν περίστασιν καὶ αἱ προσθῆκαι αὗται περιττὸν νὰ γείνωσι, καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ Νομοσχέδιον περιττεύει. Κατ' ἐμὴν ἰδέαν οἱ δημοτικοὶ φόροι πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὴν ἐξέλεγξιν καὶ ψῆφισιν τῶν Βουλῶν, διότι τὸ Σύνταγμα ὁμιλοῦν περὶ φόρων οὐδαμῶς διακρίνει τοὺς δημοσίους τῶν δημοτικῶν. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ μὲν τῶν ἀμέσων ἀπαιτεῖται ἡ ψήφισις τῶν Βουλῶν, διότι ῥητῶς πάντας τοὺς τοιούτους ὑποβάλλει εἰς αὐτὴν τὸ Σύνταγμα, οἱ δ' ἔμμεσοι ψηφίζονται μετὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰς δὲ τὸ Βέλγιον δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ψήφισις τῶν Βουλῶν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν Νόμων, διότι ῥητῶς τὸ **111** ἄρθρον τοῦ Συντάγματος αὐτῶν ὑποβάλλει εἰς αὐτὴν μόνον τοὺς πρὸς ὄρελος τοῦ Δημοσίου εἰσπραττομένους φόρους, καὶ κατωτέρω περὶ δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν φόρων πραγματευόμενον ὁρίζει ἀναγκαίαν ἐπ' αὐτῶν τὴν ψήφισιν τούτων ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν καὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων. Τὸ Σύνταγμα τούτων οἱ πληρεξούσιοι ἀνὰ χεῖρας εἶχον, καὶ τὰς διατάξεις ταύτας ἔλαβον ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ Συντάγματός μας, καὶ ὅμως ἐν γνώσει παρέλειψαν ταύτας, διὰ νὰ ὑποδείξωσι διὰ τοῦτο ὅτι καὶ τοὺς δημοτικοὺς φόρους πρέπει νὰ ψηφίζωσιν αἱ Βουλαί. Διὰ τοὺς λόγους τούτους εἶναι ἀναγκαῖον διὰ γενικῆς διατάξεως νὰ ὁρίσῃ ὁ Νόμος οὗτος καὶ περὶ τῶν ἄλλων δικαιωμάτων, οἷον *διοδίων κτλ.*, διὰ νὰ καθιερωθῶσι καὶ ταῦτα καὶ καλυφθῶσι μὲ τὴν κύρωσιν τοῦ Νόμου.

Παρετηρήθη ὑπ' ἄλλων ὅτι εἶναι περιττὸν νὰ γείνῃ πρόσθηκη τις ἐνταῦθα, διότι δὲν πρόκειται διὰ τοῦ ἄρθρου ταύτου νὰ ἀπαριθμηθῶσιν οἱ δημοτικοὶ φόροι, ἀλλ' ἁπλῶς τίθεται ἡ

ἀρχὴ τῶν δημοτικῶν φόρων, διαιρουμένων εἰς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους, ὡς διὰ τῶν ἀκολούθων ἄρθρων θέλουσι διακριθῆ οἱ ἄμεσοι τῶν ἐμμέσων.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι ὡς εἰς τὸν ἀ. § τοῦ ἄρθρου τίθενται τρία εἴδη ἀμέσων δημοτικῶν φόρων, πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ἄλλα εἴδη τῶν ἀμέσων φόρων, ὡς οἱ δημοτικοὶ τῶν οἰκοδομῶν καὶ ἄλλοι φόροι· ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι τὸ ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν διδόμενον εἰς τὸ δημοτικὸν Ταμεῖον δὲν εἶναι δημοτικὸς ἄμεσος φόρος, ἀλλ' εἶναι δικαίωμα, ὡς καὶ ἄλλα δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, τὰ ὁποῖα δυνάμει ἰδιαιτέρων Νόμων παρεχωρήθησαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον, καὶ ὅτι, διὰ νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ ταῦτα ἐκτὸς τοῦ Νόμου, ἀρκεῖ εἰς τὸ ἄρθρον 7 νὰ τεθῇ γενικὴ τις περὶ τούτων φράσις.

Κηρυχθείσης ἀποπερατωμένης τῆς συζητήσεως, ὁ Προεδρεύων ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν προταθεῖσαν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον, ἢ παραδέχεται τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτω·

ΤΜΗΜΑ Α.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. **1.** « Ἐπιβάλλονται κατὰ τὸ ἐνεστὼς **1845** ἔτος οἱ ἑξῆς δημοτικοὶ φόροι.

ἀ. Οἱ ἄμεσοι, ἤτοι ὁ ἔγγειος, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων.

β'. Ὁ ἔμμεσος. »

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρα **2** καὶ **3** τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ, οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἐψηφοφορήθησαν ἀνὰ ἓν δι' ἀναστάσεως, καὶ ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντα οὕτω.

ΚΕΦ. Α.

«Περὶ τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. **2.** Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς δέκα ἑκατοστὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρου.

Ἄρθρ. **3.** Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται, εἰς τέσσαρα μὲν λεπτὰ ἐπὶ τῶν μικρῶν, ὀκτὼ δὲ ἐπὶ τῶν ὄνων, καὶ δέκα ἓξ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ζώων, κατὰ κεφαλήν. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν τετάρτου ἄρθρου παρετηρήθη ὅτι εἰς τὰς πλείστας ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου οἱ βοσκήσιμοι τόποι δὲν εἶναι ὡρισμένοι, ἀλλὰ τὰ ποίμνια βόσκουσιν ἀδιακρίτως κατὰ τὸ αὐτὸ

θέρος εἰς τὰς περιφερείας διαφόρων Δήμων καὶ ἐπαρχιῶν, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διακριθῇ ὁ τόπος ἔνθα τὸ θέρος ἐβόσκησαν, ὡς διακρίνονται τὰ χειμερινὰ λειβάδια ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τῆς γεννήσεως· καὶ ἐπροτάθη διὰ ταῦτα νὰ τεθῇ ὅτι, ὁ δημοτικὸς φόρος τῶν ποιμνίων πληρόνεται εἰς τοὺς Δήμους ἀναλόγως τοῦ χρονικοῦ διαστήματος καθ' ὃ τὸ ποίμνιον ἐβόσκησεν ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑκάστου Δήμου. Προσέθηκε δ' ἕτερος ὅτι μόνον τοὺς τρεῖς τοῦ χειμῶνος μῆνας καὶ τοὺς τρεῖς τοῦ θέρους διαμένουσι συνήθως τὰ ποίμνια ἐντὸς τῶν αὐτῶν βοσκημάτων, κατὰ τὸ ἔαρ ὅμως καὶ τὸ φθινόπωρον εὑρίσκονται εἰς ὁδοιπορίαν.

Ἕτερος δ' ἀντεῖπεν ὅτι, τὰ ποίμνια διαμένουσι συνήθως εἰς τὰ χειμερινά, ἐαρινὰ καὶ θερινὰ λειβάδια, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ὁρισθῇ ὅτι ὁ φόρος πληρόνεται εἰς τοὺς Δήμους κατ' ἀναλογίαν τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος, διαιρούμενος εἰς τρία ἴσα μέρη.

Παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὰ ποίμνια μόνον τὸν χειμῶνα διαμένουσιν ἐντὸς τῶν αὐτῶν βοσκημάτων, τὸν δ' ἄλλον χρόνον περιφέρονται ἔνθεν κἀκεῖθεν ὥστε εἶναι ἀδύνατον νὰ διακριθῇ εἰς ποῖον ἄλλο βόσκημα σταθερῶς διαμένουσι. Διὰ τοῦτο καλλίτερον τὸ μὲν ἥμισυ τοῦ φόρου νὰ ἀποδίδηται εἰς τὸν Δῆμον, ἐν ᾧ παρεχειμάσαν, τὸ δ' ἄλλο ἥμισυ εἰς τὸν Δῆμον ἐν ᾧ ὁ ποιμὴν κατοικεῖ.

Ἀντεῖπον πάλιν ὅτι ὡς διακρίνονται τὰ χειμερινὰ βοσκήματα, οὕτω διακρίνονται καὶ τὰ θερινὰ ἐν οἷς σταθερῶς διαμένουσι τὰ ποίμνια, διὰ τοῦτο δικαιοτέρα εἶναι ἡ εἰς δύο διαίρεσις τοῦ φόρου, ἀποδιδομένου εἰς τοὺς Δήμους ἐν οἷς παρεχείμασε τὸ ποίμνιον καὶ ἐν οἷς τὸ θέρος ἐβόσκησε καὶ ἐπομένως ἐπρότειναν νὰ διατηρηθῇ τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 4. « Ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων δημοτικὸς φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν μόνον εἰς τοὺς δήμους, ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων παρεχείμασαν μόνον καὶ ἐγέννησαν τὰ ζῶα, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ εἰς ἐκείνους, ἐν οἷς βόσκουσι τὸ θέρος μόνον. »

Ἀνεγνώσθησαν τὰ ἑπόμενα ἄρθρ. 5 καὶ 6 καὶ ἀνὰ ἓν ψηφοφορηθέντα ἐγένοντο παραδεκτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δ' οὕτως.

Ἄρθρ. 5. « Ἐξαιροῦνται τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων, ὅσα καὶ τῶν δημοσίων, προϊόντα ἢ ζῶα.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς τρία λεπτὰ τὸ κοφίνιον. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν 7 ἄρθρου ἀνεφύη ἐκ νέου ἡ ἀφορῶσα τὸν προσδιορισμὸν ἐντὸς τοῦ ἄρθρου ὅλων τῶν ἀμέσων Δημοτικῶν φόρων συζήτησις. Τὸ ἀναφυόμενον δὲ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ ἄρθρου τούτου μὲ τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου, ἐν ᾧ ἀναφέρονται ὄχι μόνον τὰ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀναφερόμενα πέντε εἴδη φόρων, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἔμμεσοι φόροι καὶ παραχωρημένα δικαιώματα, ἀπαριθμούμενα εἰς τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ Ὑπουργείου ἔκθεσιν, ζήτημα, περὶ τῶν μὴ ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐμμέσων φόρων καὶ δικαιωμάτων, περὶ τῆς καταργήσεως ἢ ἄλλως ὑπεννοήσεως αὐτῶν, ἐλύθη ὑπό τινος εἰπόντος ὅτι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ὑπουργείου οἱ μὴ ἀναφερόμενοι ἔμμεσοι φόροι ὑπεννοοῦνται διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, τὰ δὲ δικαιώματα, ὅσα παραχωροῦνται εἰς τὸ Δημοτικὸν Ταμεῖον ἀπὸ τὸ Δημόσιον ἐκ τῶν φόρων τῶν οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων κλπ. ὁρίστανται, δυνάμει τῶν Νόμων, δι' ὧν παρεχωρήθησαν, καὶ θέλουσιν ὁρίστασθαι ἐν ὅσῳ οἱ νόμοι ἐκεῖνοι ἰσχύουσι, καὶ ἐπομένως ἐθεωρήθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς περιττὴ πᾶσα περὶ τούτων προσθήκη εἰς τὸ ἄρθρον.

Παρ' ἄλλων δὲ ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρ. ἡ φράσις « ἐπιβάλλονται ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα, ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, » ἢ ἰδιαίτερον περὶ τούτου νὰ καταχωρισθῇ ἄρθρον· εἰς ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις νὰ ἐπιφορτισθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προσθετέου τούτου ἄρθρου.

Ἐνταῦθα ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδον Ἀντιπρόεδρος κατέλιπε τὴν ἕδραν του εἰς τὸν ἄλλον Ἀντιπρόεδρον· ἐπρότεινε δὲ ὅτι εἶναι περιττὴ πᾶσα εἰς τὸ ἄρθρον προσθήκη, διότι πᾶς ἄλλος ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος συνυπῆρξε μὲ τὴν σύστασιν τῶν δήμων κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον, καὶ πᾶς δῆμος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ αὐτοὺς δυνάμει τοῦ Νόμου τούτου, καὶ ἂν ῥητῶς δὲν ἀναφέρωνται εἰς τὸν παρόντα Νόμον. Διὰ τὰ παραχωρούμενα δὲ παρὰ τοῦ δημοσίου εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον δικαιώματα τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων κλπ. ὑπάρχουσιν ἰδιαίτεροι Νόμοι καὶ Διατάγματα, καθ' ἃ ταῦτα κανονίζονται. Ὅτι σύμφωνα μὲ τοὺς ῥηθέντας περὶ τῶν ἐμμέσων φόρων Νόμους, ἐξεδίδετο κατ' ἔτος ἰδιαίτερος περὶ τούτων Νόμος, τὸν ὁποῖον ἀναπληροῖ τὸ παρὸν Νομοσχέδιον.

Παρετηρήθη εἰς ταῦτα ὅτι οἱ ἔμμεσοι φόροι ἐπεβάλοντο ἐγκρίσει τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπειδὴ ἤδη ἡ ἀρχὴ ἀντιπροσωπεύεται καὶ ἀπὸ τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα, οὐδεὶς δὲ ὑποβάλλεται εἰς πληρωμὴν φόρου ἄνευ Νόμου, πρέπει ἐνταῦθα νὰ ὁρισθῶσιν οἱ φόροι οὗτοι καὶ ἐντὸς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπομένως νὰ τεθῶσιν. Ἀντιπαρετηρήθη δὲ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι ἡ ἀπαιτουμένη αὕτη ἔγκρισις τῆς ἀρχῆς καὶ ἄνευ τῆς εἰς τὸ ἄρθρον προτεινομένης προσθήκης θέλει ὑπάρχει, διότι προϋπολογισμὸς ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἀρχῆς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ, καὶ ἄνευ προϋπολογισμοῦ φόροι δὲν ἐπιβάλλονται, καὶ ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται νομοθετικὴ ἀλλὰ διοικητικὴ ἔγκρισις.

Πᾶσα ὑποχρέωσις ἀναλυομένη εἰς χρήματα, ἐξετέθη παρ' ἄλλου, εἶναι φόρος, καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται ἄνευ Νόμου, διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται οἱ φόροι νὰ ὁρίζωνται ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸν, ἐπὶ τῇ βάσει Νόμου κυροῦντος αὐτὸν· ἐπομένως καὶ οἱ μὴ ἀναφερόμενοι ἐνταῦθα ἔμμεσοι φόροι, ὡς τοιοῦτοι, πρέπει νὰ ψηφίζωνται νομοθετικῶς, διὰ τοῦτο δὲ, ἂν καὶ στηρίζωνται εἰς παρελθόντας Νόμους καὶ διατάγματα, πρέπει νὰ ὁρισθῶσι καὶ εἰς τὸν παρόντα Νόμον, παράρτημα ὄντα τοῦ προϋπολογισμοῦ, διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον, ὅτι ἐπιβάλλονται καὶ ἄλλοι φόροι κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα.

Καὶ ἄλλος εἶπεν ὅτι, πρόκειται περὶ γενικῆς ἀρχῆς, ἐξ ἧς εἶναι δυνατὸν νὰ διαγραφῇ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δήμων, τὴν ὁποίαν ἀπολάμβανον καὶ πρὸ τοῦ Συντάγματος δυνάμει Νόμων, ἐὰν παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἐσφαλμένην ἀρχήν, ὅτι ἀπαιτεῖται νομοθετικῶς νὰ ὁρίζωνται ὅλοι οἱ δημοτικοὶ φόροι, διότι τότε καταστρέφεται ἡ ἀρχὴ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν δήμων, καθ' ἣν ἕκαστος δῆμος δύναται νὰ ψηφίσῃ τοὺς φόρους του. Τὸ Νομοσχέδιον εἶναι ἀπόῤῥοια τῆς ἀπαιτουμένης ἐπὶ τῇ ψηφίσει τῶν δημοτικῶν φόρων ἐγκρίσεως τῆς ἀρχῆς, καὶ περὶ ἐκείνων μόνον τῶν φόρων διέλαβε, διὰ τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῆς ἀρχῆς, διότι, κατὰ τὸν περὶ τούτων Νόμον, ἡ βασιλικὴ ἔγκρισις ἀπαιτεῖται, ὅταν πρόκειται περὶ ἀνανεώσεως φόρων· ὅτι διὰ ταῦτα περιττεύει πᾶσα προσθήκη, διότι περὶ τῶν ἄλλων ἰσχύουσιν ἰδιαίτεροι Νόμοι καὶ διατάγματα, καὶ δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ νὰ ὑπαγάγῃ καὶ αὐτοὺς εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς ἀρχῆς, ἐνῷ ἄνευ τῆς παρελεύσεως τῆς προθεσμίας, τὴν ὁποίαν ὥρισαν οἱ ἰδιαίτεροι οὗτοι Νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, δὲν δύναται νὰ παύσῃ ἡ εἰσπραξις τῶν δικαιωμάτων τούτων. Τὸ παράδειγμα τῆς Γαλλίας, ἔνθα μὲ

δημοτικοὶ φόροι ἐψηφίζοντο ἀπὸ τὴν Βουλὴν πρὸ τῶν 1830 καὶ μετὰ ταῦτα, διότι δὲν κατωρθώθη εἰσέτι ἡ ἀναθεώρησις τῶν δημοτικῶν Νόμων καὶ ἡ καθιέρωσις τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν δήμων, δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα δυνάμει τοῦ καταστατικοῦ Νόμου οἱ δῆμοι θεωροῦνται ὡς ἠθικὰ πρόσωπα, ἀπολαμβάνοντα πλήρη ἀνεξαρτησίαν.

Εἰς ταῦτα ἀπηντήθη παρ' ἄλλου, ὅτι οἱ δῆμοι ἂν καὶ ὡς ἠθικὰ πρόσωπα εἶναι ἀνεξάρτητοι, δὲν ἔχουσιν ὅμως τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀπόλυτον ἐλευθερίαν εἰς τὴν ψήφισιν τῶν φόρων, διότι ἀπαιτεῖται ἐπὶ τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ ἔγκρισις τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐπομένως, ἂν νομοθετικῶς δὲν ὁρισθῶσι τὰ εἴδη τῶν δημοτικῶν φόρων, τότε καταστρέφεται ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δήμων, δυναμένης τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς νὰ κανονίζῃ τοὺς φόρους καὶ νὰ τροποποιῇ τοὺς δημοτικοὺς προϋπολογισμοὺς κατ' ἀρέσκειαν· ὥστε αὐτὴ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν δήμων ὑπαγορεύει νὰ ὁρισθῶσι διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ὅλοι οἱ δημοτικοὶ φόροι, διότι ἄλλως οἱ ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι θέλουσι περιορισθῇ εἰς τὰ πέντε ἀναφερόμενα εἴδη· διὰ τοῦτο ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν τεθῶσιν ὅλοι οἱ ἔμμεσοι φόροι, καλήτερον εἶναι νὰ ἀφαιρεθῶσι καὶ αἱ περιλαμβανόμεναι πέντε κατηγορίαι, ὥστε νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον γενικὸν καὶ νὰ περιλαμβάνῃ οὕτως ὅλους τοὺς φόρους, νὰ γίνῃ δὲ εἰς αὐτὸ μνεία περὶ τῶν ἀπὸ τὸ δημόσιον εἰς τὸ δημοτικὸν ταμεῖον παραχωρουμένων δικαιωμάτων ἀπὸ τὸν φόρον οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων κτλ.

Ἐνταῦθα παρετηρήθη ὑπό τινος ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν προτίθεται νὰ περιγράψῃ ὅλα τὰ εἴδη ἐν γένει τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων, ἀλλ' ὑπάρχει γραφικόν τι λάθος, τὸ ὁποῖον ἐπέφερεν ὅλας τὰς γενομένας διαφωνίας, ἀφαιρεθείσης ἐξ αὐτοῦ τῆς φράσεως « ἐκτὸς τῶν παραδειγμένων ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων », αἵτινες ἐπιβάλλονται καθ' ὅλους τοὺς δήμους, ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους μόνον αἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, ἢ παρ' οἷς καθίδρυται τελωνιακὴ ἀρχή, δημοτικὸς φόρος καὶ ἐπὶ τῶν πέντε κατηγοριῶν· ὥστε, ὅταν τὸ ἄρθρον διορθωθῇ οὕτως, ὑπενοοῦνται ὅλοι οἱ δημοτικοὶ ἔμμεσοι φόροι καὶ τὰ δικαιώματα τῶν δημοτικῶν ταμείων ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν κλπ. καὶ περιττεύει πᾶσα προσθήκη.

Καὶ ὑπ' ἄλλου ὅτι ὁ περὶ δήμων νόμος, διαγράφει τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, καὶ δυνάμει τούτου καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐκδοθέντων ὑφίστανται ταῦτα, ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 52 τοῦ Συντάγματος οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται

ἄνευ νόμου, κατὰ τὸ 103 δὲ καταργοῦνται οἱ ἀντικείμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος νόμοι καὶ Διατάγματα, διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ μνημονευθῶσιν εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο οἱ ἐμμέσοι δημοτικοὶ φόροι ἢ εἰδικῶς καὶ κατ' ὄνομα, ἢ κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα. Ὑπ' ἄλλου δὲ προσετέθη ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῶν φόρων εἶναι ἀναγκαῖος· ἐπροτάθη δὲ νὰ καταβληθῇ ἡ ἐπὶ τῶν καυτοξύλων δημοτικὸς φόρος ὡς λίαν καταβλαπτικὸς εἰς τοὺς φορολογουμένους· καὶ νὰ ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου συζήτησις, ἡ δὲ εἰσηγητικὴ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τοὺς προταθέντας λόγους καὶ τροπολογίας, νὰ συντάξῃ τὸ ἄρθρον οὕτως, ὥστε νὰ περιλαμβάνωνται ὅλοι οἱ δημοτικοὶ φόροι ἐντὸς αὐτοῦ, καὶ νὰ τὸ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν, ἀναθεῖσα εἰς τὴν εἰσηγητικὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐπιτροπὴν τὴν σύνταξιν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὰς γενομένας περὶ προσδιορισμοῦ ὅλων τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ δημοσίου παραχωρουμένων δικαιωμάτων εἰς τὰ δημοτικὰ ταμεῖα προτάσεις, καὶ τὴν ὑποβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς συζήτησιν.

Ὁ Προεδρεύων, ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐὰν οἱ Ὑπουργοὶ μὴ κωλυόμενοι, ἀπὸ τὰς ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ γενικοῦ ταχυδρομείου ἐργασίας, παρευρεθῶσιν εἰς τὴν συνεδρίασιν. διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μ.μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ ἀναπληρώσαντες τὸν Πρόεδρον

Ἀντιπρόεδροι

Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΒ'.

Τῆς 7 Ἰουνίου

Σήμερον τὴν ἑβδόμην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν

εἰς τὸ Βουλευτήριον καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παόντων μὲν 75 καὶ ἀπόντων 41, ὁ ἀναπληρῶν τὸν ἀσθενοῦντα Πρόεδρον ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Προεδρεύων ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων νομοσχεδίου, μὴ παρευρισκομένων δὲ τῶν Ὑπουργῶν ἕνεκα τῶν ἐργασιῶν των διὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Γενικοῦ Ταχυδρομείου, ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν τροποποίησιν τῆς ἡμερησίας διαταγῆς, παραδεχθεῖσα ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, τυπωθείσης καὶ διανεμηθείσης πρὸ ἡμερῶν εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς

ά) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 816 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Π. Καλευρᾶς ἀναφέρει ὅτι γνωρίσας ἐκ πείρας τὰς καταχρήσεις αἱ ὁποῖαι λαμβάνουσι χώραν εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἁλικῶν τοῦ Κράτους, προτείνει ὡς μέτρον συμφερώτερον νὰ παραχωρῶνται αὗται εἰς ἐργολάβους ἀνὰ δύω δραχμὰς δι' ἑκάστην χιλιάδα ὀκάδων ἅλατος, παραδοτέου εἰς τὰς ἀποθήκας· τὸ δημόσιον πωλοῦν τότε τὸ ἅλας ἀνὰ 4 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν θέλει εἰσπράττει τὸ αὐτὸ χρηματικὸν ποσὸν ὡς καὶ πρότερον· τὸ δημόσιον πρέπει νὰ λαμβάνῃ τὸ ἅλας μὲ πλάστιγγας καὶ ὄχι μὲ σταθμάς· ἡ παραλαβὴ νὰ γίνεται παρόντος ἑνὸς οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου, ἑνὸς δημοτικοῦ καὶ ἑνὸς ἱερέως, πληρωμένων τῶν δύω τελευταίων ἀνὰ 100 δραχμὰς κατὰ μῆνα, οἱ δὲ σωροὶ τοῦ ἅλατος ζυγισμένος καὶ ἀζύγιστος νὰ σφραγίζωνται καθ' ἑσπέρας. Καὶ ἐφ' ᾗς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι αἱ παρατηρήσεις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι ἄξιαι νὰ συσταθῶσιν εἰς τὴν μελέτην τῆς Κυβερνήσεως, γνωμοδοτεῖ ἀπὸ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

β') Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 821 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Κωνσταντῖνος Μιχαὴλ κλπ. κρεοπῶλαι Ἀθηνῶν ἀναφέρουσιν ὅτι τὰ κρέατα εἶναι πολὺ ἐπιβεβαρυμένα ἐκ τῶν φόρων εἰσαγωγῆς, ὑγειονομικοῦ, δημασίου, δημοτικοῦ, ἐπιτηδεύματος, παραπηγμάτων, καὶ σφαγῆς, καὶ προτείνουσιν ὡς συμφέρουσαν τὴν κατάργησιν τοῦ φόρου τῆς σφαγῆς· καὶ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ σκε-

φθεῖσαδτι ἡ Κυβέρνησις μέλλουσα νὰ εἰσάξῃ προσεχῶς εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχέδιον περὶ δημοτικῶν φόρων, θέλει λάβει ὑπ' ὄψιν καὶ τὰς ἐκτεθειμένας περιστάσεις· γνωμοδοτεῖ ἀνὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπροτάθη, ὅτι, ἐπειδὴ τοῦ ὑγειονομικοῦ Νομοσχεδίου ἡ συζήτησις ἀπεπερατώθη καὶ τοῦ περὶ Δημοτικῶν φόρων εἶναι ἤδη ἐκκρεμὴς, εἶναι περιττὸν νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον. Παρ' ἄλλων δὲ ἐπροτάθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς καὶ εἰσαγάγῃ κατὰλληλως εἰς τὴν συζήτησιν πρότασίν τινα ἢ τροπολογίαν ἐὰν θεωρηθῇ ἀναγκαίαν· καὶ παρ' ἄλλων νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, διότι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου ἐπεραίωσε τὰς ἐργασίας της, καὶ διότι ἡ ἀναφορὰ διαλαμβάνει καὶ περὶ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φορων ἐπιτροπὴν διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἀναφερόμενα καὶ εἰσαγάγῃ κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ ῥηθέντος νομοσχεδίου πρότασίν τινα ἢ τροπολογίαν, ἐὰν θεωρηθῇ ἀναγκαίαν.

γ') Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 825 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Δημ. Γουριωτάκης ἐκ Λαμίας ἀναφέρει ὅτι οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ μάλιστα οἱ ἐν Λαμίᾳ καταγρῶνται τοῦ σφραγιστοῦ χάρτου, γράφοντες μὲ ἀραιοὺς χαρακτῆρας, ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους, καὶ εἰς μεγάλα περιθώρια. κλπ. καὶ

δ') Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 837 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ζαχαρίας Γρ. Πασχουαλίγης, ἀναφέρει ὅτι δικαζόμενος εἰς τὸ ἐφετεῖον δι' ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι ἔμειναν ἐκκρεμεῖς εἰς τὸ παῖσαν ἔκκλητον καὶ ἀνώτατον δικαστήριον, ζητεῖται νὰ περιάψῃ σφραγιστὸν χάρτην εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ δικόγραφα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἰδίου ἐφετείου, διευθυνθέντα ἐκεῖσε παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς ἀνωτέρω ὑποχρεώσεως. Ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι ὁ σφραγιστὸς χάρτης περιάπτεται εἰς τὰ δικόγραφα, τὰ εἰσαγόμενα εἰς τὰ ὑπάρχοντα δικαστήρια· ἀλλὰ τὰ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δικόγραφα, εἰσηγμένα ὄντα εἰς τὸ ἔκκλητον καὶ τὸ ἀνώτατον, δικαστήρια τὰ ὁποῖα διεδέχθη τὸ ἐφετεῖον, δὲν ὑπάγονται πλέον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ὑποχρέωσιν, ὡς πληρωθέντος ἅπαξ τοῦ δι' αὐτὰ τέλους καὶ χάριν τῆς χρήσεως, ἡ ὁποία μὴ γενομένη τότε μέλλει νὰ γενῇ ἤδη· ε Γνωμοδοτεῖ νὰ συστη-

θῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ χαρτοσήμου Νόμου. »

Παρετηρήθη ἐπὶ τοῦ διασκεπτικοῦ α') ὅτι τοῦτο ἀφορᾷ μόνον τὴν δευτέραν ἐκ τῶν δύω ἀναφορῶν καὶ β') ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ πεισθῇ εἰς τὰ παρὰ τοῦ ἰδιώτου ἀναφερόμενα καὶ νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὰ δικαστήρια ἐφήρμοσαν κακῶς τὸν περὶ χαρτοσήμου Νόμον, ἀντικειμένου, περὶ τοῦ ὁποίου ἀποφαίνεται τρόπον τινα ἡ Βουλὴ, παραδεχομένη τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἐκθέσεως, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ πληροφορηθῇ· ἐπροτάθη δὲ διὰ ταῦτα νὰ διευθυνθῶσιν ἁπλῶς αἱ ἀναφοραὶ ἄνευ τοῦ διασκεπτικοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῶσιν ἁπλῶς αἱ ἀναφοραὶ αὗται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἄνευ τοῦ διασκεπτικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως.

ε') Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 835 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Λεονόπουλος ἐκ Σοπωτοῦ ἀναφέρει ὅτι χρηματίσας δημοδιδάσκαλος εἰς Σοπωτὸν κατὰ τὸ ἔτος 1831 ἔχει νὰ λαμβάνῃ 720 δραχμὰς, ἐκπτωσιν 20 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ μισθοῦ τὸν ὁποῖον εἶχε νὰ λαμβάνῃ μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Βασιλέως· πολλάκις ἀπετάθη εἰς τὴν Κυβέρνησιν ζητῶν τὴν ἐξόρλησιν, ἀλλ' αὕτη τὸν παρέπεμπε πάντοτε εἰς τὸ γενικὸν μέτρον, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπάγει ὅλους τοὺς ἔχοντας λαμβάνειν, οὐχὶ δὲ καὶ ἑαυτήν· ὅτι λαβὼν προικοκτησίαν εἰς Πύργον καὶ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξορλῇ τὸ χρεολύσιον, ἐξαιτεῖται νὰ γενῇ συμψηφισμὸς· καὶ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῶν τοιούτης φύσεως ὑποθέσεων· γνωμοδοτεῖ ἀνὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Ἐπὶ τοῦ διασκεπτικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως παρετηρήθη ὅτι, σύμφωνα μὲ ἀπόφασιν τῆς ἐθνικῆς συνελεύσεως, συμψηφισμὸς δὲν συγχωρεῖται εἰμὴ μόνον μεταξὺ παλαιῶν χρεῶν καὶ παλαιῶν πιστώσεων τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπειδὴ τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως ἀντίκειται εἰς τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἐπροτάθη νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως, τὸ ὁποῖον εἶναι ἁρμόδιον, καὶ ὄχι τῶν ἐσωτερικῶν.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ταύτῃ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ καὶ ἄνευ τοῦ διασκεπτικοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς ἐκπαιδεύσεως.

ς'. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 838 ἀναφορᾶς, δι' ἧς ὁ Ν. Σάββα Πατρατσαιώτης ἀναφέρει ὅτι εἰς τὰς ἐπαρχίας ἡ φαρμακοπωλία ἐγένετο μονοπωλεῖον καὶ ἀφανισμὸς τῶν ἀσθενῶν, διὰ τὴν ὑπάρχουσαν συνεννόησιν μεταξὺ ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν· διὸ προτείνει νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια τοῦ μετέρχεσθαι τὸν φαρμακοπωλὴν εἰς ὅλους τοὺς ὑποψηφίους εἰδήμονας· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ « γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Ἐπὶ τῶν ἀναφερομένων παρετηρήθη ὅτι φαρμακοποῶλαι δὲν δύνανται νὰ ἦναι, εἰμὴ ὅσοι φέρουν τὰ ἀπὸ τὸν νόμον ἀπαιτούμενα προσόντα, ἑπομένως οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ πωλῇ φάρμακα. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐκ τῆς τιμῆς τῶν φαρμάκων καὶ ἄλλας καταχρήσεις, χρέος τῆς ἐξουσίας εἶναι νὰ ἐξετάσῃ περὶ τούτων, ἐὰν τοιαῦται συμβαίνωσι, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν. Ἑπομένως ἐπροτάθη, διὰ ταῦτα νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ μόνον περὶ τῶν ἀναφερομένων ὡς πρὸς τὰς τιμὰς τῶν φαρμάκων καὶ ἄλλας καταχρήσεις.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προταθεῖσαν ταύτην προπολογίαν ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς.

ζ'. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 839 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Βουλευταὶ Εὐρυτανίας Κύριοι Θέος καὶ Ζῶτος ἀναφέρουσιν ὅτι ἡ κωμόπολις Φουρνᾶς κειμένη παρὰ τὰ μεθόρια καὶ εἰς τὴν διασταύρωσιν τριῶν δημοσίων ὁδῶν Φλιώτιδος, Ἰτάμου καὶ Καρπενησίου, ἐνοχλοῦνται καὶ ζημιοῦνται ἀπὸ τὰ καθ' ἑκάστην διαβαίνοντα στρατιωτικὰ σώματα, καταλύοντα εἰς τὰς οἰκίας των κλπ. διὸ θεωροῦν ἀναγκαίαν τὴν ἀνέγερσιν στρατῶνος διὰ νὰ καταλύωσιν οἱ διαβαίνοντες καθὼς καὶ οἱ διαμένοντες τὸν χειμῶνα στρατιωτικοί· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπή, σκεφθεῖσα ὅτι ἀρτίως ἡ κωμόπολις Φουρνᾶς εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην τοπογραφικὴν θέσιν, ὥστε ἡ διάβασις καὶ κατάλυσις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ἀποβαίνει συνεχὴς ἐνοχλητικὴ καὶ φορτικὴ διὰ τοὺς κατοίκους, ἔργον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐπιφέρῃ τὴν προσήκουσαν θεραπείαν δι' ἀνεγέρσεως στρατῶνος, ἢ ἄλλως πῶς γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συζητηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης παρετηρήθη ὅτι εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα αἱ πλησίον τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς ἐπαρχίαι, καθὼς καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον τὰ μέρη, ὅθεν διέρχονται συνεχῶς στρατεύματα, ὑποφέρουσι τὰ αὐτὰ βάρη, ὅσα καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Φουρνᾶς· ὅτι τὰ βάρη ταῦτα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς

τὰς μεταθέσεις τῶν ἀποσπασμάτων τοῦ στρατοῦ· καὶ ὅτι ἑπομένως, ἐὰν τὸ Δημόσιον ἦναι εἰς κατάστασιν νὰ ἀνεγείρῃ στρατῶνας, πρέπει νὰ ληφθῇ γενικὸν μέτρον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ παροῦσα οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀνέγερσιν στρατώνων, διὰ τοῦτο ἐπροτάθη νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὸ γενικὸν περὶ τούτων μέτρον.

Ὁ εἷς τῶν ἀναφερομένων Βουλευτῶν Εὐρυτανίας ἀντιπαρετήρησεν ὅτι τὸ χωρίον Φουρνᾶ κεῖται μεταξὺ τῶν διόδων, ὅθεν διέρχονται συνεχῶς καὶ σχεδὸν ἀδιαλείπτως ἀποσπάσματα στρατευμάτων, μετατιθέμενα ἀπὸ τὴν μίαν εἰς ἄλλην θέσιν τῆς ὁροφυλακῆς ἢ καὶ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κράτους· ὅτι ἐκτὸς τούτων τῶν χειμῶνα ἀδιαλείπτως πρὸ τόσων ἐτῶν σταθμεύει ἐκεῖ εἷς λόχος ὁροφυλάκων· ὅτι ἕνεκα τούτων καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ ἔτος αἱ οἰκίαι τῶν κατοίκων κατέχονται ἀπὸ τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, καὶ αἱ χορηγήσεις τοῦ φωτὸς, τῶν ξύλων κλπ. τὰς ὁποίας ὁ Νόμος ἐπιβάλλει εἰς τοὺς κατοίκους, ὅταν διαβαίνωσι στρατεύματα, ἐκεῖ εἶναι διαρκεῖς καὶ παντοτειναί, ὥστε, ἐκτὸς ὅτι οἱ κάτοικοι δὲν ἔχουσι ποῦ νὰ καταλύσωσι καὶ ποῦ νὰ θερμανθῶσιν, ὑποφέρουν μεγάλας ζημίας, ὑποχρεούμενοι νὰ χορηγῶσι διαρκῶς ρῶς, ξύλα κλπ. ἀναγκαῖα τῶν στρατιωτῶν, καὶ παρεμποδιζόμενοι ἀπὸ τὰς ἀγροτικὰς καὶ ποιμενικὰς ἐργασίας των· ὅτι πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν τούτων, καταχρώμενοι τῆς χρήσεως τῶν δικαιωμάτων των καὶ τοῦ εὐαγώγου τῶν κατοίκων καταθλίβουσι καὶ καταπιέζουσιν αὐτοὺς ὑποχρεοῦντες αὐτοὺς διὰ τῆς βίας καὶ ἀνευ τινὸς πληρωμῆς νὰ χορηγῶσι τροφὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ὅτι οἱ κάτοικοι ἐκεῖ, καθὼς καὶ αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ ὑποφέρουσι τὰ πάνδεινα· ὅτι διὰ ταῦτα εἶναι κατὰ μείζονα λόγον ἀναγκαία ἡ ἀνέγερσις στρατῶνος εἰς τὴν Φουρνᾶν, διότι οἱ κάτοικοι δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ παραχωρῶσι κατάλυμα, ρῶς κλπ. εἰς μόνα τὰ διαβαίνοντα στρατεύματα καὶ ὄχι εἰς τὰ ἀδιαλείπτως ἐκεῖ σταθμεύοντα, καθόσον μάλιστα οἰκίαι εὐρύχωροι δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ πρὸς κατάλυσιν τῶν στρατιωτῶν τὸ Δημόσιον ἢ ὁ Δῆμος· καὶ ὅτι τὴν ἀνάγκην ταύτην παρέστησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ διαρρόους ἐποχὰς οἱ Διοικηταὶ καὶ ἀρχηγοὶ τῶν σωμάτων τῆς ὁροφυλακῆς.

Παρετηρήθη πάλιν ἐπὶ τούτοις ὅτι ἡ ἀνέγερσις στρατῶνος εἰς Φουρνᾶν δὲν θέλει εἶσθαι χρήσιμος, διότι οἱ διαβαίνοντες ἐκεῖθεν στρατιῶται δὲν δύνανται νὰ καταλύωσιν εἰς τοὺς στρατῶνας ἄνευ

φωτὸς, θερμάνσεως καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων· ὅτι ἡ περὶ οἰκοδομῆς στρατῶνος αἴτησις τῶν Βουλευτῶν ἀνάγεται εἰς τὸ γενικὸν περὶ τούτων μέτρον, ὅταν τὸ Ταμεῖον εὐπορήσῃ· ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὰς καταχρήσεις, ἐὰν καὶ τινες στρατιῶται δύνανται νὰ παρεκτρέπωνται εἰς καταχρήσεις, δὲν δύναται μ' ὅλον τοῦτο νὰ προσβληθῇ ἐν γένει ὁ στρατὸς τῆς ὁροφυλακῆς, ὅστις καὶ εἰς τὴν τάξιν καὶ εἰς τὴν πειθαρχίαν ἐγυμνάσθη.

Ὁ μετὰ τούτους ἀγορεύσας, προκαλέσας τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τῆς ἑπομένης ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν αὐτῶν Βουλευτῶν Εὐρυτανίας περὶ ἀνεγέρσεως στρατώνων εἰς ἄλλα τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας μέρη, ἐχούσης οὕτω.

ἡ) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **810** ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας οἱ αὐτοὶ Βουλευταὶ Εὐρυτανίας προτείνουσι νὰ ἀνεγερθῶσι στρατῶνες εἰς Φραγκόσκαλαν, εἰς Ταμπούρια Καρυοπούλας, εἰς Πλατανιὰν ἰς νέον Ἀργύρι, καὶ εἰς Κεράσοβον διὰ τὴν ἐπιστάθμευσιν τῶν στρατιωτῶν καὶ τὴν ἐξάλειψιν τῆς ληστείας· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν σιυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, μεταχειριζομένη τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα καὶ δυνατὰ μέτρα, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συσταθῇ καὶ αὐτὴ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἐπρότεινε νὰ διευθυνθῶσιν καὶ αἱ δύο αὗται ἀναφοραὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν συνοδευόμεναι μὲ τὸ διασκεπτικὸν τῆς δευτέρας ἐκθέσεως, καθ' ἣν ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ φροντίζῃ διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν, μεταχειριζομένη τὰ πρὸς τοῦτο κατάλληλα καὶ δυνατὰ μέτρα.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῶσιν αἱ ἀναφοραὶ αὗται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μὲ τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς δευτέρας ἐκθέσεως.

θ'. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **841** ἀναφορᾶς, δι' ἧς οἱ κάτοικοι Βυτρινίτσης καὶ Κύσσελης ἀναφέρουσιν ὅτι ἐκ τῶν καταχρηστικῶς παραχωρηθεισῶν εἰς φαλαγγίτας, νεοφύτους καὶ ἄλλους, ἐθνικῶν καλλιεργουμένων παρ' αὐτῶν, γκιῶν, αὐτοὶ ἔμειναν χωρὶς γαίας· διὸ ἐξαιτοῦνται νὰ τὰς ἀναλάβουν ὅτε μόλις δέκα στρέμματα ἀναλογοῦσιν εἰς ἕκαστον, ἐνῷ κατὰ τὸ Β. Διάταγμα δικαιοῦνται νὰ καλλιεργῶσιν **80** στρέμματα ἕκαστος· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν εἰς τὴν ἀνωτέρω παραχώρησιν ἐγένετο κατάχρησις, καὶ ἐὰν δὲν διετηρήθησαν τὰ ὑπὲρ τῶν γεωργῶν διατεταγμένα, ὅτε θέλει προκαλέσει τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ Νόμου καὶ τῆς

δικαιοσύνης, « Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ».

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ι. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **847** ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Σταμάτα Μήτρου Ῥόζου ἐπιτροποκηδεμὼν τῶν ἀνηλίκων τέκνων της, ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1833** ὁ σύζυγός της ἐνοικίασεν ἀπὸ τὸ δημόσιον τὰς ἐθνικὰς προσόδους Θηβῶν, ἐκ τῶν ὁποίων τὰς τοῦ τμήματος Μουλκίου ὑπενοικίασεν εἰς τὸν Κ. Κλίμακα· ἐκ τῶν τελευταίων ἐκράτησε μέρος ὁ Κ. Κριεζώτης κατὰ παραχώρησιν τοῦ δημοσίου, καὶ ἕνεκα τούτου ὁ Κλίμακας ἀπεζημιώθη ἀπὸ τὸν Ῥόζον δι' ἀποφάσεως δικαστικῆς· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἀποζημιωθῇ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ δημόσιον· ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἐὰν αἱ παρὰ τοῦ Κ. Κριεζώτου κρατηθεῖσαι πρόσοδοι ἐνοικιάσθησαν εἰς τὸν Ῥόζον ἀπὸ τὸ δημόσιον, τοῦτο εἶναι ὑπόχρεων νὰ ἀποζημιώσῃ ἐκεῖνον· γνωμοδοτεῖ « νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. »

Ἐπὶ τοῦ διασκεπτικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐπροτάθη, ὅτι παραδεχομένου εἰς τὴν Βουλὴν τοῦ διασκεπτικοῦ τούτου μέρους, φαίνεται ὅτι ἡ Βουλὴ ἀντιποιεῖται δι' αὐτοῦ δικαστικὰ καθήκοντα, καὶ ἐπροτάθη διὰ ταῦτα νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ ἄνευ τοῦ διασκεπτικοῦ.

Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει ταύτῃ παρεδέχθη νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἄνευ τοῦ διασκεπτικοῦ.

ια. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **848** ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Κα-
λὴ Ν. Καπετανάκη ἀναφέρει ὅτι ἔχουσα ἐν Ἀθήναις οἰκόπεδον δὲν δύναται νὰ οἰκοδομήσῃ, ὡς μὴ διδομένης αὐτῇ οὔτε ἀδείας οὔτε ἀποζημιώσεως κτλ. ἐφ' ἧς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἀπόκειται νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς τοιαύτας δυσκολίας, διὰ νὰ μὴ παραβιάζηται ἡ ἰδιοκτησία καὶ παρορῶνται οἱ πολῖται· « γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν. »

Παρετηρήθη ἐπὶ τοῦ διασκεπτικοῦ τῆς ἐκθέσεως ὅτι, διὰ τῶν διασκέψεων τούτων, παραδεχομένων εἰς τὴν Βουλὴν, καθιεροῦνται ἀνεξετάστως πῶς καὶ ἄνευ συζητήσεως γενικαὶ ἀρχαί, αἵτινες δύνανται νὰ ἔχωσιν ἐσφαλμένην εἰς τὸ πρακτικὸν ἐφαρμογήν, καθόσον δὲν γνωρίζομεν κατὰ πόσον τὰ ἀναφερόμενα εἶναι ἀληθῆ· ἐπροτάθη δὲ διὰ ταῦτα νὰ εἰσάγῃ τοῦ λοιποῦ ἡ ἐπιτροπὴ ἁπλῶς τὰς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν γνωμοδοτήσεις της ἄνευ διασκεπτικοῦ, ὁ δὲ εἰσηγητὴς αὐτῆς προφορικῶς νὰ φέρῃ τὰς ἀπαιτουμένας ἀναπτύξεις, ὡς τοῦτο γίνεται καὶ εἰς ἄλλα Συνταγμα-

τικὰ Κράτη, καὶ ἑπομένως νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως, διευθυνομένης ἁπλῶς τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ὡς πρὸς τὴν προκειμένην ἀναφορὰν ἀντιπαρετηρήθη, ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀναφορᾶς ἀφορᾷ παραβίασιν τοῦ ἱεροῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας, τὸ ὁποῖον ὁ θεμελιώδης Νόμος ἐξασφαλίζει, καὶ ἑπομένως προσβάλλεται τὸ Σύνταγμα, ἐπρατάθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τοῦ διασκεπτικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς μέρους, καὶ νὰ ζητηθῶσι συγχρόνως ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν αἱ ἀναγκαῖαι ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀναφορᾶς διασαφήσεις.

Μετὰ ταῦτα παρεστάθη ὑπό τινος Βουλευτοῦ, ἔχοντος γνῶσιν τοῦ ἀντικειμένου, ὅτι ἡ ἀναφερομένη εἶναι ἐξ ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ οἰκόπεδα ἐντὸς τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν ἐσημειώθησαν δι' ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, καὶ τοὺς ὁποίους κατά τινα μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ δήμου Ἀθηνῶν συμφωνίαν περὶ τῶν οἰκοπέδων τούτων, τὸ δημόσιον ὤφειλε νὰ ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν στέρησιν τοῦ οἰκοπέδου, ὅτι οὐδεμία ἀπὸ τὸ δημόσιον ἐδόθη ἀποζημίωσις οὐδ' ἄλλος τις ὅρος τῆς συνθήκης ἐξεπληρώθη, καὶ ἑπομένως, ἐνῷ ἡ συνθήκη ἐκείνη ἠκυρώθη, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν οἰκοπέδων αὐθαιρέτως ἐμποδίζονται νὰ διαθέσωσι τὴν ἰδιοκτησίαν των, καὶ μάλιστα ἡ ἀδικία αὕτη ἐπικρατεῖ καὶ μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται τὸ ἱερὸν τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἰδιοκτησία θεωρηθῇ ἀναγκαία πρὸς χρῆσιν δημοσίας ἀνάγκης. Διὰ ταῦτα πρέπει νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον μετὰ τοῦ διασκεπτικοῦ.

Παρετηρήθη δὲ ὡς πρὸς τὴν πρότασιν νὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν διασαφήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀναφορᾶς, ὅτι δύναται περὶ τούτου νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις ἕκαστος Βουλευτὴς εἰς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργόν, ὅταν παρευρεθῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ιϐ) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἀντωνάκα Ἰω. Καμποροπούλου ἐκ Σύρας ἀναφέρει ὅτι 17 ἤδη ἔτη κατασκευάζει καλεμκεριά· ἐκ δὲ τῆς βιομηχανίας ταύτης ἠδύνατο νὰ ζήσῃ πλῆθος ὀρφανῶν καὶ χηρῶν ἐὰν ἐπεβάλετο φόρος τις εἰς τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα καλέμκεριά· ὅτι μὲ ὅλας τὰς εὐνοϊκὰς συστάσεις τοῦ Κ. Ν. Πανηροπούλου Διοικητοῦ Σύρας κατὰ τὸ **1843**, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἔπραξε τίποτε κτλ. καὶ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτρο-

πὴ, σκεφθεῖσα ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς Οἰκονομίας φόρος προστατευτικὸς ἐπιβάλλεται εἰς τὰ ξένα βιομηχανήματα διὰ νὰ προάγωνται τὰ μὴ ἐπαρκοῦντα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν ἐντόπια, ἀπαγορευτικὸς δὲ ὅταν τὰ ἐντόπια ἐπαρκῶσιν· ἡ δὲ κυβέρνησις ἐπεξεργαζομένη τὴν αἴτησιν θέλει ὑπαγάγει αὐτὴν ἐὰν τὴν κρίνῃ ἀξίαν, εἰς θατέραν τῶν κατηγοριῶν, γνωμοδοτεῖ ἵνα συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ τὴν λάβῃ ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν.»

Ἐπρατάθη κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἐκθέσεως καὶ νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἀποφανθεῖσα συγχρόνως νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ διασκεπτικὸν μέρος τῆς ἐκθέσεως.

ιγ) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Εὐθύμιος Βέϊμης ἀναφέρει ὅτι ἀξιωματικὸς ὢν εἰς τὸ σῶμα τῆς ὁρφυλακῆς σενέλαος κατὰ τὸ ἔτος **1839** τινὰς ληστὰς, ἐξ ὧν ὁ εἷς διαφυγὼν καὶ συσσωματωθεὶς μετ' ἄλλων εἴκοσιν ὑπῆγε κατὰ τὸ ἔτος **1840** εἰς τὸν δῆμον του, καὶ εἰσβαλόντες νυκτὸς εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπλήγωσαν τὸν σύζυγόν του εἰς τὴν χεῖρα διὰ σπάθης, καὶ τὴν ἀποκατέστησαν ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν, ἐπλήγωσαν προσέτι καιρίως τὸν πενθερόν του καὶ τὸν πατέρα του, καὶ τέλος διήρπασαν ὅλην τὴν κινητὴν καὶ χρηματικὴν περιουσίαν του ἀξίαν δέκα χιλιάδων δραχμῶν περίπου· διὸ χάριν τῆς δραστηριότητός του εἰς καταδίωξιν τῶν ληστῶν, οἱ ὁποῖοι πρὸς ἐκδίκησιν τὸν ἐδυστύχησαν, ἐξαιτεῖται νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν ἀποζημίωσιν· καὶ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι συνδραμὼν τὴν κυβέρνησιν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν ληστῶν, καὶ ἐκ τούτων δυστυχήσας, εἶναι ἄξιος τῆς εὐνοίας αὐτῆς· γνωμοδοτεῖ ἵνα διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν,» καὶ

ιδ) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς, δ' ἧς οἱ κάτοικοι Κυπαρισσίας ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος **1835** ἀδεία τῆς κυβερνήσεως ἐξεχέρσωσαν, ἐξημέρωσαν καὶ ἐνεφύτευσαν ἀμπέλους τὰς κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς πόλεως Κυπαρισσίας ἐθνικὰς γαίας· ἀλλ' ἐσχάτως ἡ συνδημότις των Ἀναστασία Γιαλιᾶ Πετρουντσῆ ἐνήγαγε τὸ δημόσιον εἰς τὰ δικαστήρια, ἀπαιτοῦσα 400 στρέμματα γαίας, ἐν αἷς καὶ αἱ παρ' αὐτῶν φυτευόμεναι, καὶ διὰ παντοίων μέσων ἐδικαιώθη νὰ λάβῃ δύω χιλιάδας στρέμματα περίπου· ὅτι δυνάμει τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἡ ῥηθεῖσα ἐνάγει ἤδη τούτους· διὰ ταῦτα ἐξαιτοῦνται νὰ μείνωσιν ἀδιάσειστοι ἐφ' ὧν

ἐνεφύτευσαν γαιῶν παραχωρουμένων ἄλλων τῆς αὐτῆς ποιότητος εἰς τὴν ἐνάγουσαν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι ἐὰν τὰ ἀναφερόμενα περιστατικὰ ἔχωσι ἀκριβείας, εἶναι εὔλογον νὰ ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος τῆς θεραπείας, διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ ἔτι μᾶλλον τὸ δημόσιον μὲ ἀπαιτήσεις περὶ ἀποζημιώσεως, καθ' ἣν περίπτωσιν οἱ ἐμφυτευταὶ ἤθελον ἐκνικηθῇ παρὰ τῆς Ἀναστασίας Πετρουντσῆ· γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ λάβῃ ἐγκαίρως τὴν ἀνήκουσαν καὶ τελεσιουργὸν πρόνοιαν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη μίαν πρὸς μίαν δι' ἀναστάσεως τὰς γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω δύο ἀναφορῶν.

ιε) Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 866 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Ν. καὶ Ἀθ. Γολιανῖται παραπονοῦνται κατὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει προξένου μας Κ. Μαντσουράνη ὡς προφυλακίσαντος καὶ ἀναγκάσαντος αὐτοὺς εἰς διαιτησίαν ἐπὶ πολιτικῆς κληρονομικῆς ὑποθέσεως ὑπὲρ τῆς Ἀνίτσας Τσιρτσιροπούλου ὑπηκόου ὀθωμανοῦ· προσθληθέντες ἐντεῦθεν εἰς τὴν ἐμπορικήν των ὑπόληψιν καὶ συμφέροντα, ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ εὕρωσι δικαιοσύνην· ἠναγκασμένοι δὲ ἤδη νὰ ἐπιστρέψωσιν ἐξαιτοῦνται νὰ διαταχθῇ ὁ ῥηθεὶς πρόξενος νὰ ἀπέχῃ ὡς ἀναρμόδιος, ἀπὸ πᾶσαν δικαστικὴν πρᾶξιν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι καθῆκον τῆς Κυβερνήσεως εἶναι νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως διὰ νὰ μὴ παραβιάζεται ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια τοῦ πολίτου καὶ οἱ κείμενοι νόμοι· γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.»

Ἡ βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν προσθήκην εἰς τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἐκθέσεως μέρος τῶν λέξεων· «ἐὰν τὰ ἀναφερόμενα ἦναι ἀληθῆ.»

ις'. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 872 ἀναφορᾶς, δι' ἧς ὁ Γ. Βόχαλης δημότης Σελλασίας ἀναφέρει ὅτι εἰς ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1839 καταλυσάντων εἰς τὴν οἰκίαν του δύω ἱππέων, ὁ Παναγιώτης Ταξιάρχης, πυροβολήσας διὰ τῆς πιστόλας του τὴν ὁποίαν ὡς φαίνεται, ἐνόμιζεν εὔκαιρον, ἐκτύπησε τὸν τότε ἐννεαετῆ υἱόν του Χαραλάμπην, καὶ διεπέρασεν ἡ σφαῖρα τὸ στῆθος, καὶ κατέστη ἀνίκανος πάσης σωματικῆς ἐργασίας· ὅτι μόλις μετὰ τρία ἔτη καὶ ἔξοδα χιλίων πεντακοσίων δραχμῶν ἠδυνήθη νὰ διασωθῇ ἀπὸ τὸν θάνατον· ἀπολέσας τὴν ἐλπίδα νὰ ἔχῃ τὸν υἱόν του τοῦτον συνεργάτην εἰς τὰς ὑποθέσεις του, τὸν ἀφιέρωσεν

εἰς τὴν σπουδὴν, ἐξοικονομῶν αὐτὸν δι' ἐκποιήσεως ἐκ τῆς μικρᾶς περιουσίας του· αἰσθανόμενος ἤδη τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐξοδεύων εἰς τὴν σπουδὴν τοῦ υἱοῦ του καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ ἐκπαιδευθῇ οὗτος, καθόσον καταστάθεις ἀνίκανος σωματικῆς ἐργασίας δὲν δύναται ἄλλως νὰ πορίζεται τὰ μέσα τοῦ ζῆν, οὐδὲ νὰ βοηθήσῃ τοὺς χρείαν ἔχοντας βοηθείας γεννήτοράς του, ἐξαιτεῖται νὰ καταταχθῇ ὁ υἱός του εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑποτρόφων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ Γυμνάσιον Ἀθηνῶν, ἡ δὲ εὐεργεσία αὕτη γίνεται εἰς υἱὸν ἀγωνιστοῦ, ὀφειλομένη εἰς τὸν παθόντα καὶ τοὺς γονεῖς του, οἵτινες διὰ τὸ συμβεβηκὸς τοῦτο ἐξήντλησαν τὴν μικράν των περιουσίαν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ, σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὸν παθόντα τοῦτον νέον τὸν μὴ ἐπαρκοῦντα εἰς τὰ τῆς σπουδῆς, εἰς ἣν ἐξ ἀνάγκης ἀφιερώθη, ὀφείλεται δικαίως ἡ πρόνοια τῆς Κυβερνήσεως, γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

ιζ'. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 875 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας δημόται Θρονίου ἐξαιτοῦνται νὰ συγχωνευθῇ ὁ δῆμος των, μικρὸς ὢν καὶ πτωχὸς, εἰς ἐκεῖνον τῶν Θερμοπυλῶν· καὶ ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ εὔλογος φαινομένη αὕτη ἐπιθυμία τῶν ἀναφερομένων δὲν εἶναι ἀκατόρθωτος, ἐὰν ἡ ὑπόθεσις ὑποβληθῇ εἰς τὴν σκέψιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου, ἀγνωμοδοτεῖ νὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐπροτάθη διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ διασκεπτικὸν τῆς ἐκθέσεως μέρος, νὰ προστεθῶσι δὲ εἰς τὸ τέλος τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς αἱ λέξεις «διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ Νόμον.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ παραπεμφθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ Νόμον ἄνευ τοῦ διασκεπτικοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεως.

ιή. Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 890 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἀθανάσιος Λουδωρίκης ἐξιστορεῖ τὰς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας του, καὶ ἀναφέρει ὅτι διὰ τὰ εἰς Ἄρταν δημευθέντα παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως κτήματά του ἐδικαιώθη νὰ ἀποζημιωθῇ κατὰ συνέπειαν ἀποφάσεων τῶν ἐν Τριζίνι καὶ ἐν Ναυπλίῳ Συνελεύσεων, καὶ κατὰ γνωμοδότησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἀθήναις Συνελεύσεως, διὸ ἐξαιτεῖται νὰ ἐπικυρωθῇ παρὰ τῆς Βουλῆς ἡ ῥηθεῖσα γνωμοδότησις· καὶ ἐφ'

τῆς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου εἶναι αὐτοσύστατος ὡς ἐγκεκριμένη παρὰ τῶν Ἐθνοσυνελεύσεων· «Γνωμοδοτεῖ νὰ συσταθῇ ἐκ νέου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Κατὰ τοῦ διασκεπτικοῦ καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπροτάθη, ὅτι ἡ γνωμοδότησις αὕτη, δίδουσα ἀφορμὴν προτάσεως ὑπὲρ ὠφελείας προσώπου, εἶναι ἐναντία εἰς τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συνταγματος, καθ' ὃ οὐδεμία πρότασις ὑπὲρ ὠφελείας προσώπου δὲν παγάζει ἐκ τῶν Βουλῶν.

Ἀντεῤῥέθη δὲ ὅτι ἡ διεύθυνσις τῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ 17 ἄρθρον, διότι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαγορεύει εἰσαγωγὴν προτάσεως, ἐκπηγαζούσης ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ὑπὲρ συντάξεως ἢ οἱασδήποτε ὠφελείας προσώπου, ὡς προβούλευμα Νόμου, ὅστις ἀπαιτεῖται διὰ τὴν παραχώρησιν συντάξεως ἢ ἄλλης ἐθνικῆς περιουσίας, ἑπομένως διὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἀναφορᾶς οὐδεμία πρότασις ἐκπηγάζει· προσέθηκαν δ' ἄλλοι ὑπὲρ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ὠφελείας προσώπου, ἀλλὰ περὶ ἐκκαθαρισμένων δικαιωμάτων καὶ ἀνεγνωρισμένων ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς Συνελεύσεις. Ἕτερος δὲ ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ἐναντία τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὡς ἐπροτάθη, ἀλλὰ τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν οὐδεμία διάθεσις ἐθνικῆς περιουσίας δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ Νόμου.

Ἀπηντήθη πάλιν εἰς ταῦτα κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι ἐκκαθαρισμένα καὶ ἀνεγνωρισμένα δικαιώματα εἶναι πολλά, ὡς τὰ τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων καὶ πλήθους ἄλλων ἰδιωτῶν, ἀνεγνωρισμένα ἀπὸ ἐθνικὰς Συνελεύσεις, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὐχ ἧττον ἀπαγορεύεται νὰ ἐκπηγάσῃ πρότασις ὑπὲρ τῶν ἐχόντων τοιαῦτα δικαιώματα ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν καθότι καὶ ἂν τὰ δικαιώματα ταῦτα εἶναι ἐκκαθαρισμένα, δὲν εἶναι ὅμως ἀποκεκτημένα, καὶ διὰ τῆς κτήσεως αὐτῶν πρόκειται ἡ ὠφέλεια προσώπων· ὅτι ἄλλως καταστρέφεται ἡ ἔννοια τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπροτάθη διὰ ταῦτα νὰ διευθυνθῇ ἁπλῶς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ἀναφορὰ ἄνευ τοῦ διασκεπτικοῦ καὶ ἄνευ τῆς συστάσεως.

Ἐνταῦθα διακοπείσης τῆς συζητήσεως κατ' αἴτησιν τινων Βουλευτῶν, προτεινάντων, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλευτῶν ἠλαττώθη ἧττον τοῦ ἀπαιτουμένου, καὶ ἐκφωνηθέντος τοῦ ὀνομαστικοῦ τῶν Βουλευτῶν καταλόγου, δὲν εὑρέθη πλήρης ὁ νόμιμος ἀριθμός, παρευρεθέτων μόνον 62 Βουλευτῶν.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος διέλυσεν ἀκολούθως τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 5 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΓ'.

Τῆς 8 Ἰουνίου

Σήμερον τὴν ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν μεσημβρίαν τῶν Κ. Κ. βουλευτῶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 88 ἀπόντων δὲ 15, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Κρίνεται ἡ ἀνάγνωσις τῶν ὀνομάτων τῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἀπόντων Κ. Κ. Βουλευτῶν, καὶ παρ' ἄλλου ἐπροτάθη νὰ ὁρισθῇ ὡς ὥρα τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων ἡ ὀγδόη πρὸ μεσημβρίας· ἐρωτήσεως δὲ γενομένης ἂν τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ λαμβάνῃ κατὰ τὰς ὥρας ταύτας μέρος εἰς τὰς συζητήσεις, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου παρετήρησεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς εἰσὶ διπλαῖ, προπαρασκευαστικαὶ ἐν τοῖς τμήμασι, καὶ δημοσίᾳ ἐν ταῖς συζητήσεσιν· ὁριζομένης ὡς ὥρας ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων τῆς ὀγδόης πρὸ μεσημβρίας, δὲν θέλει ἀπολείπει πεταιχρόνος διὰ τὰς προπαρασκευαστικὰς συζητήσεις, αἵτινες ἰδίως πρέπει νὰ γίνωνται τὴν πρωΐαν, καθόσον μάλιστα καὶ σπουδαῖα ὑπ' ὄψιν ὑπάρχουσιν ἀντικείμενα, ὅ τε προϋπολογισμὸς καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν Νομοσχέδιον· καὶ ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ Ὑπουργείου αἵ τε τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας καὶ αἱ ἀκροάσεις δύνανται νὰ ὁρισθῶσιν ἄλλως διὰ νὰ συμβιβασθῶσι μὲ ἐκείνας τῆς Βουλῆς, αἱ δὲ μετὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος καὶ τοι ἐξαρτώμεναι ἀπὸ τὰς

προσκλήσεις Αὐτῆς, θέλουσιν ὅμως καὶ αὗται γίνεσθαι εἰς πρόσφορον ὥραν, διότι καὶ ἡ Μεγαλειότης Του εἰς ἄλλην ὥραν θέλει προσκαλεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς μεθ' ὧν μεταβολὴν αὐτὴν τῶν ὡρῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι διὰ τῶν παρατηρήσεων τούτων ἀνετέθη ἡ περὶ τούτου ἀπόφασις ἀπολύτως εἰς τὴν Βουλήν, διότι, αἱ μὲν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐργασίαι, θέλουσι γίνει παρὰ τῆς εἰδικῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτροπῆς, αἱ δ' ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἐπεραιώθησαν ἤδη εἰς τὰ τμήματα. Ἡ Βουλὴ ὥρισεν ὡς τακτικὴν μὲν τῶν συνεδριάσεων ὥραν τὴν ὀγδόην, ἐν ἀνάγκῃ δὲ, τῆς ὁποίας εἰς τὸ Προεδρεῖον ἀνέθηκε τὴν ἐκτίμησιν, τὴν ἐνδεκάτην.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς συζητήσεως ἡ συνέχισις ἐπὶ τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου, καὶ ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐνεργηθεῖσαν παρὰ ταύτης συναρμολόγησιν.

Παρετήρησέ τις τάδε· ἡ λέξις *πρὸς τοῖς κατονομαζομένοις* ἐπέθη ἀναφορικῶς διὰ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, καὶ ἄλλων Νόμων ὁριζόντων τοὺς φόρους τούτους· μὲ τὸ πνεῦμα δὲ τούτου ἄρθρου τούτου καὶ τῆς Βουλῆς αὐτῆς συμφώνως προτείνω ἐξαίρεσιν· ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ἄρθρων 27 καὶ 120 τοῦ περὶ δήμων Νόμου συνάγεται ὅτι οἱ φόροι θέλουσιν ἐξακολουθεῖ, ἀλλ' οὗτοι πρέπει νὰ ἦναι εἰδικῶς ὡρισμένοι· ἰδίως δ' ἐκ τῆς λέξεως *ἐνοχλητικοὶ* τοῦ ἄρθρου 27, ὁρμώμενος ἂς παρατηρήσω ὅτι τὰ κρεοπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ ἀγωνιστὰς διευθυνόμενα ἀνθρώπους, μὲ πολλοὺς ἐπιβαρύνονται φόρους, οἵτινες ἐπιβεβλημένοι ἐπὶ τῆς σφαγῆς τῶν ζώων, τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν, τοῦ ἐπιτηδεύματος, καθίστανται ἀρκούντως ἐνοχλητικοὶ εἰς τοὺς πληρώνοντας αὐτούς· διὰ τοῦτο δ' εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπενεχθῇ ἐλάττωσίς τις ἐπ' αὐτῶν ἢ καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν ὁμοίων τοῦ Κράτους.

Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι ὁ περὶ δήμων Νόμος δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, ἀπαιτοῦντος τὴν ἀπὸ τῶν Βουλῶν ψῆφισιν τῶν φόρων, διότι ὑπάρχοντος τοῦ ἄρθρου 23 δὲν ὑπάρχει πλέον ἡ παρ' ἄλλων παρατηρηθεῖσα ἀνάγκη· ὁ περὶ δήμων Νόμος οὐδόλως λοιπὸν ἀντικείμενος εἰς τὸ Σύνταγμα ἰσχύει, καὶ διὰ τοῦτο δὲν χρήζει οὐδεμιᾶς ἐγκρίσεως, τὴν ὁποίαν ὁ προαγορεύσας ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν· ἐπὶ δὲ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ ἐπὶ τῆς σφαγῆς φόρου, ἡ Βουλὴ ἀκινδύνως δύναται νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἐλαττώσῃ τὰ ἐπιβαρύνοντα τοὺς διευθύνοντας τὰ κρεοπωλεῖα βάρη.

Ὑπανέλαβεν ὁ πρὸ τούτου ἀγορεύσας, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ συν-

τάγματος, τὸ ἀπαιτοῦν παντὸς φόρου ψήφισιν παρὰ τῶν Βουλῶν, εἶναι τὸ κύριον αὐτοῦ ἄρθρον, καὶ ἐπὶ παντὸς ἐπεκτείνεται φόρου· πᾶς δὲ φόρος μὴν ἐγκρινόμενος κατ' ἔτος ἀντίκειται εἰς τὸ σύνταγμα· καὶ ἂν οἱ πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως Νόμοι ἐπέβαλλον καὶ πολυετῶς φόρους, ἀπὸ ἐγωϊσμὸν ὅμως καὶ τότε, καὶ ἐν τῇ Γαλλίᾳ, ἔνθα τοιοῦτοι ὑπάρχουσι [Νόμοι, ἐψήριζον κατ' ἔτος αὐτούς.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι δύο παρουσιάζονται συστήματα ἐπὶ τῶν φόρων, τὸ τῆς συγκεντρώσεως, τὸ ὁποῖον πᾶσαν ἄλλην ὕπαρξιν φθονερῶν προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ ὅλας τὰς ὑπάρξεις εἰς ἑαυτό, καὶ ἕτερον, τὸ ὁποῖον, οὐδόλως τοιοῦτον, ἀφίνει τὰς ἄλλας ὑπάρξεις ἀνεξαρτήτους· νομίζων καλήτερον τὸ τελευταῖον τοῦτο. θεωρῶ αὐτὸ σύμφωνον καὶ μὲ τὸ Σύνταγμα. Τοῦτο ὁρίζον τῆς κοινωνίας μόνον τὰς σχέσεις διὰ τῆς λέξεως *φόρος*, ἐννοεῖ μόνον τοὺς δημοσίους, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, διατάττον περὶ τῆς γῆς, ἐννοεῖ τὴν ἐθνικὴν μόνον καὶ οὐχὶ τὴν δημοτικὴν περιουσίαν. Προσεθήκατε δὲ περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐπὶ τῶν διευθυνόντων τὰ κρεοπωλεῖα φόρων, ὅτι, ἂν τὸν φόρον τοῦτον ἐπλήρουν οἱ μετερχόμενοι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ἔπρεπε νὰ ἐλαφρυνθῶσι βεβαίως, καθ' ὅσον μᾶλιστα εἶναι καὶ ἀγωνισταί· ἀλλ' ἐκ τῶν φόρων οἱ μὲν ἄμεσοι βαρύνουσιν ἀμέσως τὸ φορολογούμενον πρόσωπον, οἱ δ' ἔμμεσοι τοὺς καταναλίσκοντας τὸ προϊόν, διὰ τοῦτο δὲ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν πολλοὶ ὠμίλησαν, διότι, ἂν καὶ βαρύνωσι τὸν λαόν, δένεῖναι ὅμως ἐπαισθητοὶ εἰς αὐτόν. Οἱ πρῶτοι ἔχουσιν ἀναλογίαν τινὰ καὶ εἶναι σύμφωνοι πρὸς τὸ ἐπιβάλλον ἴσα βάρη 3 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἐνῷ οἱ δεύτεροι οὐδόλως ἰσότητα τηροῦντες ἐπιβάλλονται τυφλῶς εἰς τοὺς καταναλωτάς· ἔτι δὲ μᾶλλον εἶναι ἄδικοι, ὅταν ἐπιβάλλωνται εἰς ἀντικείμενα πρώτης ἀνάγκης, διότι βαρύνουσιν ἐπίσης τούς τε εὐπορουῦντας καὶ μή. Ὁ φόρος οὗτος τῆς σφαγῆς, βαρύνων οὐχὶ τοὺς μετερχομένους τὸν κρεοπωλεῖον, ἀλλὰ τοὺς καταναλωτάς, φέρει τινὰ χαρακτῆρα δικαίου, διότι δὲν βαρύνει τοὺς ἁπανίως καταναλίσκοντας κρέας ἀπόρους, ἀλλὰ τοὺς εὐπορουῦντας, τῶν ὁποίων τοῦτο εἶναι συνήθης τροφή.

Μετά τινα δὲ διϊσχυρισθέντα, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Συντάγματος οὐδεὶς ἐπιβάλλεται φόρος πρὶν ἢ ψηφισθῇ, ὁ δὲ περὶ Δήμων Νόμος, ὡς προγενέστερος τοῦ Συντάγματος, ὑπεσκύψεν εἰς τὸ κράτος τῆς διατάξεως ταύτης, καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαιτεῖται ἡ παρὰ τῶν Βουλῶν ψήφισις παντὸς Νόμου· καὶ ὅτι, ἐπειδὴ τὰ σφαζόμενα ζῶα ὑποβλήθησαν εἰς φόρον εἰσαγωγῆς, ἀπὸ τῶν ὁποίων πολλαὶ προσεγένοντο ὠφέλειαι εἰς τοὺς Δήμους,

διὰ δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς σφαγῆς φόρου ὑποβάλλονται εὐθὺς εἰς ἄλλον φόρον, ἐν ᾧ δὲν πρέπει τὸ αὐτὸ ἀντικείμενον ἀπὸ διπλοῦς νὰ ἐπιβαρύνηται φόρους, καὶ ἐν ᾧ μάλιστα καὶ φόρον ἐπιτηδεύματος πληρόνουσιν οἱ κρεοπῶλαι, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταργηθῇ ὁ φόρος τῆς σφαγῆς.

Παρετήρησεν ὁ δεύτερον ἀγορεύσας, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 103 τοῦ Συντάγματος οἱ μὴ εἰς αὐτὸ ἀντικείμενοι Νόμοι ἰσχύουσι, διότι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν οὐδὲν ἄλλο γίνεται, παρὰ προσδιορισμός τις πλειότερον ἐτέθη, ἀπαιτῶν διὰ τοῦ τοῦ λοιποῦ ψηφιζομένους Νόμους τὴν παρὰ τῶν Βουλῶν ψῆφισιν, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ αἰτιολογημένον τοῦ ἐνταλματος τῆς συλλήψεως, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀντίκεισθαι εἰς τὸν προγενέστερον Νόμον τότε μόνον, ὅταν οὗτος ἀπῄτει ἀναιτιολόγητον ἔνταλμα· διότι ἄλλως ἠθέλομεν ἀναγκασθῆ νὰ ψηφίσωμεν τὰ νέα ὅλους τοὺς ἰσχύοντας Νόμους, ἐν ᾧ οὗτοι, ὡς ὁ περὶ χαρτοσήμου, προικοδοτήσεως καὶ λοιποί, καὶ ἄνευ τῆς νέας ταύτης ψηφίσεως ἰσχύουσιν, ὡς μηδόλως εἰς τὸ Σύνταγμα ἀντικείμενοι· δυνάμεθα δὲ μόνον, ὅταν νὰ βελτιώσωμεν αὐτοὺς προτιθέμεθα, νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ψῆφισιν τῶν Βουλῶν, καθόσον πάν ὅ,τι δὲν ἀντίκειται δὲν εἶναι καταργημένον ἀλλ' ἰσχύει.

Ἄλλος δὲ εἶπεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ νὰ συναρμολογήσῃ προϋκαλέσθη τὸ 7 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, αὕτη δὲ συνηρμολόγησε τὸ 1 τὸ ὁποῖον ἐψηφίσθη ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ πᾶσα εἰς αὐτὸ ἐπάνοδος καταστρέφει τὰ προαποφασισθέντα· καὶ ὅτι τὸ ἀντικείμενον περὶ δημοτικῆς φορολογίας εἶναι ξένον τῆς ἁρμοδιότητος τῆς Βουλῆς, ὡς τοῦτο ἐξάγεται ἀπὸ τὸν Δημοτικὸν Νόμον· διότι ὁ Νόμος διαγράφων τὰ δικαιώματα τῶν Δήμων ἐπέτρεψεν τὴν εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ ἐμμέσους φόρους προσαύξησιν, ὅταν ταῦτα δὲν ἀρκέσωσι, διὰ δὲ τὸ γενικὸν τῆς ἐκφράσεως ἐδύνατο νὰ παρατηρηθῇ ἀπληστία, ἀλλ' ὁ Νόμος, ὁρίσας τὰ ἐφ' ὧν πρέπει νὰ ἐπιτεθῇ ὁ φόρος, ἀρῆκε τὰ λοιπὰ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Δήμου. Ὅτι τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ Νόμου διαγράφει τὰ ἀντικείμενα, αἱ δὲ διατάξεις αὐτοῦ ἰσχύουσιν ἔτι, καὶ τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον. Καὶ ὅτι τὸ ἄρθρ. 50 διαγράφον τὰ καθήκοντα καὶ τὴν ἁρμοδιότητα, ἀνέθηκε τοῦτο εἰδικῶς εἰς ταῦτα· ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπήγετο εἰς τὴν ἁρμοδιότητά μας, ἡ πρότασις περὶ ἐλαττώσεως τοῦ φόρου τῆς σφαγῆς καθ' ὁλοκληρίαν διέφευγεν αὐτὴν, καὶ διότι ὁ φόρος οὗτος ἐπιβαρύνει τοὺς καταναλωτὰς, καὶ διότι δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν τὴν κατάστασιν τοῦ Δήμου, ἂν, μετὰ τὴν κατάργησιν αὐτοῦ, θέλῃ

ἐπιβαρυνθῇ ἄλλη τάξις, ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα μόνον τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον νὰ γνωρίζῃ δύναται· ἄλλως ἠθέλομεν καταστρέψει δικαιώματα ὑπάρχοντα, καὶ ἠθέλομεν ἐπέμβει εἰς καθήκοντα ξένα.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ Κυβέρνησις, διὰ νὰ ἐκφύγῃ τὰς δυσκολίας, εἰσήγαγε τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, διὰ νὰ ὁρισθῶσι δι' αὐτοῦ τὰ εἴδη τῶν φόρων. Τὸ Νομοσχέδιον πραγματευθὲν περὶ τῶν ἀμέσων φόρων, ἐσιώπησεν ἐπὶ τῶν ἐμμέσων, ἐφ' ὧν ὤφειλε νὰ ἀναφέρῃ *κατὰ τοὺς ἐπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα*· συνέβη δὲ καὶ γραφικὸν λάθος, διότι ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων πέντε εἰδῶν ἐμμέσων φόρων, καὶ ἄλλα εἶναι, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ περιλάβῃ διὰ τῆς γενικῆς φράσεως *ὁ ἐπὶ τῶν ὠνίων φόρος*, καὶ τὰ ὁποῖα θέλομεν συμπεριλάβει ἐὰν προσθέσωμεν εἰς τὸ 2 ἄρθρον τὰς λέξεις *αἱ εἰς τὸ* 27 *ἀναφερόμεναι*, καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ ἄρθρον τοῦ συντάγματος δὲν ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν φόρων. Συνεφώνησε δὲ μὲ τὸν προαγορεύσαντα διὰ τοὺς κρεοπώλας, ὅτι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἔννοια τοῦ Συντάγματος, δὲν δύνανται νὰ διαταχθῇ τι εἰδικῶς διὰ τοὺς κρεοπώλας Ἀθηνῶν, οὐδ' ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τούτου, ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀνήκοντος.

Ἄλλος δὲ θεωρῶν ὡς ἀποτέλεσμα τῆς γενικῆς ἐπιγραφῆς τοῦ νομοσχεδίου τὴν περὶ ὅλων τῶν δημοτικῶν φόρων συζήτησιν, παρετήρησεν ὅτι τὸ συζητούμενον νομοσχέδιον εἶναι συμπλήρωμα τοῦ περὶ δήμων νόμου, διότι οἱ δῆμοι ὡς ἴδια σώματα εἶχον ἴδια μέσα ὑπάρξεως, διὰ νὰ προσπορίζωνται δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ δὲν ἤρκουν τὰ διὰ τῶν ὑπαρχόντων νόμων δεδόμενα εἰς αὐτοὺς δικαιώματα, ἐξεδόθη συμπληρωματικὸς νόμος ἐτησίως ὁρίζων τὸν φόρον ἐπὶ τῶν ὠνίων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ νόμος οὗτος, λήξαντος τοῦ ἔτους, εἶχε παύσει, καὶ εἶχον παύσει τὰς εἰσπράξεις των οἱ δῆμοι, διὰ τοῦτο εἰσήχθη τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὁρίζον τὸν ἐπὶ τῶν ὠνίων φόρον εἶναι συμπλήρωμα τοῦ περὶ δήμων νόμου. Διὰ δὲ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου τῆς σφαγῆς παρετήρησε καὶ οὗτος, ὅτι πρὶν ἡ ὑποβληθῇ οὗτος προϋπῆρχε νόμος ἐπιβάλλων βαρὺν φόρον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ζώων τούτων· ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐνταῦθα σφαζόμενα ζῶα εἰσέρχονται ἔξωθεν, καὶ τὸν φόρον τοῦτον πληρόνουσι, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ καταργηθῇ ὁ ἐπὶ τῆς σφαγῆς, ἀλλὰ δι' ὅλου τὸ κράτος· καὶ ὅτι ἐν τῷ Νόμῳ τούτῳ ὁρίζεται τὸ εἶδος τῶν φόρων, οἵτινες δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι, τὸν κανονισμὸν τῶν ὁποίων ὀφείλουσι νὰ ὁρίσωσι τὰ

Δημοτικὰ Συμβούλια, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι τὰς περιστάσεις.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ὁ φόρος τῶν ὠνίων περιλαμβάνεται εἰς τὸ 2 κεφάλαιον, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ ὑπάρχῃ ἐδῶ ὁ τίτλος τῶν ὠνίων, διότι καὶ περὶ οἰκοδομικῶν ὑλῶν προβλέπει· τὰ δὲ σφαγεῖα περιλαμβάνονται εἰς τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο, διότι τὰ σφαζόμενα ζῶα σφάζονται ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ εἰσερχόμενα πληρόνουσι τὸν ἐπὶ τῶν τροφίμων φόρον. Δημοτικοὶ φόροι εἶναι μόνοι οἱ ἐν τῷ Νομοσχεδίῳ τούτῳ καὶ τῇ ἐκθέσει περιλαμβανόμενοι, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι, περὶ ὧν οὐδένα ἐνταῦθα λόγον νὰ κάμωμεν δυνάμεθα, διότι τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἐνιαύσιον θέλει ἐκπνεύσει, καὶ σὺν τούτῳ θέλουσιν ἐκπνεύσει καὶ ἐκεῖνοι, περὶ τῶν ὁποίων μόνον διηγηματικῶς νὰ εἴπωμεν δυνάμεθα καὶ ὄχι διαταχτικῶς. Καὶ εἰς τὴν Βουλὴν ἄλλοτε ἀνηνέχθησαν οἱ κρεσπῶλαι, καὶ πολλοὶ κακῶς ἐφρόνουν ὅτι οἱ φόροι οὗτοι κατηργοῦντο, ἀλλὰ δὲν ἠλήθευε τοῦτο, διότι μόνον μετεβάλλετο ὁ φόρος τῆς εἰσαγωγῆς εἰς φόρον τροφίμων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ Σύνταγμα γενικῶς πραγματεύεται περὶ φόρων, καὶ διὰ τὴν λέξεως ταύτης ἐννοεῖται πᾶν ὅ,τι δίδεται παρὰ τοῦ λαοῦ, διὰ τοῦτο, σεβόμενοι τὴν διάταξιν ταύτην, ὀφείλομεν νὰ ὑπαγάγωμεν εἰς αὐτὴν καὶ τοὺς δημοτικούς. Εἰς δὲ τὴν Γαλλίαν διάταξις εἶναι, ὅτι οἱ ἄμεσοι ἐπιβάλλονται ἐτησίως παρὰ τῶν Βουλῶν, οἱ δὲ ἔμμεσοι πολυετῶς, καὶ εἰς τὸ Βέλγιον ὅτι αὐτοὺς ἐπιβάλλουσι τὰ δημοτικὰ συμβούλια, δύναται δὲ νὰ γείνῃ ἐξαίρεσις, ὅταν ἡ πεῖρα προκαλέσῃ τοιαύτην. Καὶ μ' ὅλον ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ παρ' ἡμῖν οἱ φόροι οἱ δημοτικοὶ ἀπὸ τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς, καὶ νομικῶς οὕτω πρέπει νὰ ἦναι, πραγματικῶς ὅμως συμφωνῶ ὅτι κατὰ τὴν γενικὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος θέλουσι ψηφίζεσθαι καὶ οὗτοι παρὰ τῶν Βουλῶν.

Τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν Πρόεδρον, ἀνεπλήρωσεν εἰς τῶν Ἀντιπροέδρων· ἄλλος δ' ὑπὲρ τῆς ἰδέας ὅτι εἰς τὸ Σύνταγμα περιλαμβάνονται καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι, εἶπεν ὅτι εἰ μὲν τὰς ἀπολύτους Κυβερνήσεις νομοθετεῖ ὁ Ἡγεμών, εἰς δὲ τὰς Συνταγματικὰς ψηφίζουσιν αἱ Βουλαὶ καὶ ἐγκρίνει ὁ Ἡγεμών. Ὁ δημοτικὸς φόρος εἶναι φόρος πραγματικὸς, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ψηφίσεως αὐτοῦ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς Βουλάς, διότι ἄλλως τὸ Κράτος θέλει διαιρεθῇ εἰς πολλὰ Βουλευτήρια, τὰ δημοτικὰ συμβούλια, διὰ τῶν ὁποίων ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐπιβάλλει τοὺς φόρους κατὰ θέλησιν. Εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἀπόκειται μόνον νὰ σταθμίσωσι τὰς ἀπὸ τοὺς φόρους εἰσπράξεις, καὶ ἐὰν ἴδωσιν αὐτὰς

πλεονάζουσας νὰ καταργήσωσι φόρον τινὰ, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ ψηφίσωσι τὴν ἐπιβολὴν τοιούτου.

Ζητηθείσης τῆς διαιρέσεως τοῦ ζητήματος, παρετήρησεν ἄλλος ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν οἱ δημοτικοὶ φόροι πρέπῃ νὰ ψηφίζωνται ἀπὸ τὰς Βουλὰς, ὅτι τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος, λέγον πᾶς φόρος, ἐννοεῖ οἱονδήποτε τοιοῦτον καὶ πᾶν δικαίωμα καὶ τέλος, καὶ πάντα ταῦτα ὑποβάλλει εἰς τὴν ψήφισιν τῶν Βουλῶν. Ἐκ τοῦ γράμματος δὲ τοῦ ἄρθρου συνάγεται ὅτι τοῦτο προνοεῖ μόνον περὶ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος, δὲν καταργεῖ δὲ καὶ τὸ παρελθὸν, ὅταν οἱ κατ' αὐτὸ ἐκδοθέντες Νόμοι ἀπέρρευσαν ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον πρόσωπον, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ὑπάρχοντες Νόμοι περὶ χαρτοσήμου κλπ. ἰσχύουσιν ἔτι· αἱ δὲ Βουλαὶ, ἔχουσαι τὸ δικαίωμα τῆς προτάσεως τῶν Νόμων, δύνανται νὰ καταργήσωσι καὶ βελτιώσωσι καὶ ἀντικαταστήσωσιν ἔτι τοὺς ὑπάρχοντας. Ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος, ἂν οἱ φόροι πρέπῃ νὰ ψηφίζωνται κατ' ἔτος, παρετήρησεν ὅτι τὸ 41 ἄρθρον τοῦ Γαλλικοῦ Συντάγματος ἐπιβάλλει ἐτησίαν ψήφισιν ἐπὶ τῶν ἀμέσων φόρων, πολυετῆ δὲ ἐπιτρέπει ἐπὶ τῶν ἐμμέσων· διάταξις δὲ ἑτέρα περὶ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπει εἰς τὸ δημοτικὸν σῶμα τὴν ἐτησίαν αὐτῶν ἐξέλεγξιν· εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως, οὐδεμιᾶς τοιαύτης διατάξεως ὑπαρχούσης ῥητῆς, δὲν εἶναι κατὰ πλείονα λόγον διάταξις νὰ ψηφίζωμεν τοὺς ἀμέσους ἐτησίως, ἐνῷ εἰς τὴν Γαλλίαν διότι ἐξωμοίουν τοὺς ἀμέσους δημοτικοὺς μὲ τοὺς δημοσίους, ἐψήριζον αὐτοὺς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ καὶ κατέτασσον αὐτοὺς εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν εὑρεθέντων πόρων διὰ τὴν αὔξησιν τῶν δαπανῶν. Διὰ δὲ τοὺς ἐμμέσους, διὰ Νόμου τοῦ 1816 ἀπεφάσισαν νὰ ὁρίζωσι τὸν ἀνώτατον καὶ ἐλάχιστον ὅρον, ἀφέντες τὸν προσδιορισμὸν αὐτῶν εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια τῇ Βασιλικῇ ἐγκρίσει, καὶ τὰ φορολογούμενα ἀντικείμενα ἀπροσδιόριστα, διὰ νὰ ἐνεργῶσι τὸν προσδιορισμὸν αὐτῶν ἐπίσης τὰ δημοτικὰ συμβούλια. Ἔχουσι δὲ διάφορα εἴδη εἰσπράξεως, καὶ τοτὲ μὲν ἐνεργοῦσιν αὐτὴν δι' εἰδικῶν εἰσπρακτόρων, ἄλλοτε δὲ ἐκείνων τοῦ δημοσίου, καὶ ἄλλοτε ἐνοικιάζουσι τὰς εἰσπράξεις. Ἂν ὑπῆρχεν ἡ διάταξις αὕτη παρ' ἡμῖν δὲν ἠθέλομεν συζητεῖ ἂν πρέπῃ νὰ ἀπαλλαχθῶσι τοῦ φόρου τῆς σφαγῆς οἱ κρεσπῶλαι ἢ ἄλλη τις τάξις, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε ἀπέκειτο εἰς τὸν Βασιλέα νὰ ἀποφασίσῃ ἂν πρέπῃ νὰ ἐπιτεθῇ ὡρισμένος τις φόρος ἢ τοὐναντίον· ἄλλως ἤδη, ἐπιβαίνοντες εἰς ταῦτα, δυνάμεθα νὰ ἁμαρτήσωμεν, διότι οὐδὲ τὴν κατάστασιν τῶν δήμων γνωρίζομεν, οὐδὲ τὰ μέσα καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

Ἀποπερατωθείσης ἐνταῦθα τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου, προέβη ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρέθη μὲν σύμφωνος ὅτι πρέπει, κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν γνώμην ὅτι οἱ δημοτικοὶ φόροι κανονίζονται κατὰ τὸ Σύνταγμα, νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο καθορισθῶσιν ὅλοι οἱ ἔμμεσοι φόροι, οἵτινες ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιψηφισθῶσιν ἀπὸ τὰς Βουλάς, διεφώνησε δὲ ὡς πρὸς τὴν ἔκφρασιν καὶ καταχώρισιν τῆς περὶ τούτου προσθήκης, τῶν μὲν προτεινόντων νὰ γείνῃ ἡ προσθήκη αὕτη εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο, συνταχθησόμενον οὕτως « πρὸς τοὺς « κανονισμένους δημοτικοὺς φόρους παρὰ τοῦ περὶ δήμων Νόμου « καὶ λοιπῶν διαταγμάτων, ὁ ἔμμεσος ἐπὶ τῶν ὠνίων φόρος « κτλ. » διότι τοιουτοτρόπως περιλαμβάνονται διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ὅλοι οἱ ἔμμεσοι φόροι καὶ λοιπὰ δημοτικὰ δικαιώματα ἐκ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων κλπ. τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον δυνάμει ἄλλων νόμων καὶ διαταγμάτων· τῶν δὲ διιστχυριζομένων, ὅτι, προκειμένου λόγου εἰς τὸ ἄρθρον περὶ τῶν ἐμμέσων μόνον φόρων, δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται ἐνταῦθα, εἰμὴ μόνον οἱ ἔμμεσοι, τὰ δὲ δικαιώματα τῶν οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων κλπ. δὲν εἶναι φόροι, ὡς καὶ τὰ τῶν ἀδείων οἰκοδομῆς, τῶν διαβατηρίων καὶ ἄλλα· ὅτι εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο πρέπει νὰ ὁρισθῶσιν οἱ ἔμμεσοι μόνον φόροι, περὶ ὧν διαλαμβάνει, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου νὰ προστεθῇ ἄρθρον χωριστὸν φέρον, « οἱ μέχρι τοῦδε δημοτικοὶ νόμοι καὶ διατάγματα ἰσχύουσι » καὶ τοιουτοτρόπως βέλτιον εἶναι πληρέστερον τὸ περὶ δημοτικῶν φόρων σύστημα.

Ἱκανῆς περὶ τούτου συζητήσεως γενομένης ὑπὲρ καὶ κατὰ τοῦ τρόπου τῆς θέσεως τῆς προσθήκης, ἐπροτάθη καὶ ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις διὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, καθ' ἣν νὰ συζητηθῇ ἡ θέσις τοῦ ζητήματος καὶ ἀποφασισθῇ αὐτό.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικειμένων τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς προκειμένης συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζώτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΔ'.

Τῆς 9 Ἰουνίου 1845

Σήμερον τὴν ἐνάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντες οἱ Κ. Κ. Βουλευταὶ εἰς τὸ Βουλευτήριον, εὑρέθησαν κατὰ τὴν γενομένην τὴν ὀγδόην ὥραν Π. Μ. ἐκφώνησιν τοῦ ὀνοματικοῦ αὐτῶν καταλόγου, σύμφωνα μὲ τὴν ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, παρόντες 57, ἀπόντες ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος 43 καὶ οἱ δι' ἀδείας ἢ κωλύματος μὴ παρευρεθέντες 16. Συμπληρωθέντος ἀκολούθως τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτά, ὑπεγράφησαν παρὰ τε τοῦ Προέδρου τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἐπήρχετο ὡς ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως τὴν συνέχειαν τῆς διακοπείσης συζητήσεως τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων.

Σύμφωνα δὲ μὲ τὴν ἐπικρατήσασαν χθὲς γνώμην εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ 52 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ πρέπει νὰ ὁρισθῶσι καὶ ψηφισθῶσι παρὰ τῆς Βουλῆς ἐντὸς τοῦ Νόμου τούτου ὅλοι οἱ δημοτικοὶ φόροι, συνεταχθη ὁ § 1 τοῦ ἄρθρ. 7 κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὑποβληθεὶς εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἔγκρισιν αὐτῆς, οὕτω.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 7. « Ὁ ἐπὶ τῶν ὠνίων ἔμμεσος φόρος ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους μόνον τοὺς δήμους, οἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, ἢ γίνεται ἑβδομαδιαία ἀγορά, ἢ παρ' οἷς εἶναι καθιδρυμένη τελωνιακὴ ἀρχή· προσδιορίζεται δὲ εἰς ἓν ἑκατοστὸν τῶν εἰς τὰς ἓξ πέντε κατηγορίας ὑπαγομένων εἰδῶν, ἤτοι. »

Διὰ νὰ ὁρισθῶσι δὲ ἀκριβῶς καὶ οἱ λοιποὶ μὴ σημειούμενοι εἰς τὸ ἄρθρον ἔμμεσοι φόροι, καὶ διὰ νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ εἰς τοὺς δήμους ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον παραχωρηθέντα δυνάμει νόμων καὶ διαταγμάτων δικαιώματα ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, ἐπιτηδευμάτων κλπ. τὰ ὁποῖα δὲν περιλαμβάνονται οὔτε εἰς τοὺς ἀμέσους οὔτε εἰς τοὺς ἐμμέσους δημοτικοὺς φόρους, προστεθῇ ὡς ἄρθ. 9 τὸ ἑξῆς. « Οἱ λοιποὶ ἔμμεσοι φόροι, ἤτοι οἱ εἰς τὸ ἄρθ. 27 τοῦ περὶ δήμων νόμου μνημονευόμενοι, πρὸς δὲ καὶ τὰ διὰ διαφόρων Νόμων καὶ Διαταγ-

μάτων χορηγούμενα εἰς τοὺς δήμους δικαιώματα, διατηροῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε κανονισμένα.»

Ἐτροπολογήθη δὲ καὶ τὸ ἄρθρ. 10 γενομένης τῆς προσθήκης ὅτι ἡ ἐπαύξησις τῶν εἰς αὐτὸ ἀναφερομένων φόρων θέλει γίνεσθαι εἰς τοὺς ἐν τοῖς ἄρθροις 1 ἕως 7 μνημονευομένους.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἄρθρ. 7. ὡς καὶ τῆς προταθείσης περὶ τοῦ φόρου τῶν σφραγείων δὲν ἐγένετο λόγος, διότι ἀπαιτεῖται νὰ ἀποφανθῇ προηγουμένως ἐπ' αὐτῶν ἡ Βουλή.

Ἐπὶ τῆς ἀποπερατωθείσης κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν συζητήσεως περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ 52 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, σχετικῶς πρὸς τὴν ψήφισιν τῶν δημοτικῶν φόρων, καὶ ἑπομένως ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθείσης ἤδη τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 7 καὶ λοιπῶν, ἐξετέθη ὑπό τινος, ὅτι ἡ γενικὴ ἀρχὴ τοῦ ἄρθρ. 52 τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται ἂν δὲν ψηφισθῇ προηγουμένως ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, ἐφαρμόζεται καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν φόρων· ἂν δὲ ἐκ τούτου δὲν προκύπτῃ ὅτι ἡ ψήφισις τῶν φόρων πρέπει νὰ γίνεται κατ' ἔτος, καθιερώθη ὅμως κατὰ νομολογίαν ἡ ἐτησία ἀνάγκη τῆς ψηφίσεως φορολογικῶν Νόμων, καὶ ἑπομένως κατὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἐξάγεται ὡς συνέπεια ὅτι οἱ κανονίζοντες τοὺς φόρους φορολογικοὶ νόμοι ἰσχύουσι μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἄλλων φορολογικῶν Νόμων ἢ τῆς καταργήσεως αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ περὶ χαρτοσήμου, ἐπιτηδευμάτων, οἰκοδομῶν κλπ. φορολογικοὶ νόμοι, ἐκδοθέντες ἁρμοδίως ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν Κυβέρνησιν, καὶ τοι μὴ ψηφισθέντες ἤδη, ἀλλὰ μὴ καταργηθέντες, ἰσχύουσι, καὶ οἱ διὰ τούτων κανονιζόμενοι φόροι ἐξακολουθοῦσι νὰ εἰσπράττωνται. Ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρ. 52 τοῦ Συντάγματος δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Νομοθετικὴν ἐξουσίαν νὰ μεταρρύθμιζῃ τὰς βάσεις τῶν φορολογικῶν νόμων περί τε τῶν δημοσίων καὶ περὶ τῶν δημοτικῶν φόρων, ἀλλὰ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς νέου τοιούτου νόμου, ἰσχύουσιν ἐκεῖνοι· ὅτι ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς φόρους, εἰς τὸν περὶ δήμων νόμον ἐν ἄρθρ. 27 τίθενται αἱ βάσεις τῶν δημοτικῶν πόρων ἐν γένει ἐν ᾧ ἐπετράπη καὶ ἡ ἔμμεσος φορολογία τῶν καταναλισκομένων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ ὡρίζετο κατ' ἔτος διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἡ ἔμμεσος αὕτη φορολογία ὡς πρὸς τὸ ποσὸν καὶ τὰ ὑπ' αὐτὴν ὑπαγόμενα εἴδη· δύναται βεβαίως ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ μεταβάλλῃ τὰς βάσεις τὰς ὁποίας ὁ περὶ δήμων νόμος ἔθηκεν ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς φόρους, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον δὲν εἰσήχθη ἐπὶ τοιούτῳ

σκοπῷ, δὲν δύναται ἤδη ἡ Βουλὴ νὰ ἐναγχολιθῇ εἰς τὴν μεταποίησιν τῶν βάσεων τῆς φορολογίας, ἀλλ' ἁπλῶς νὰ ὁρίσῃ τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας, καὶ τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα εἴδη τῆς καταναλώσεως, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐφαρμοσθῇ κατὰ δήμους καὶ ἀναλόγως τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν ἀπὸ τὰ δημοτικὰ Συμβούλια καὶ τὴν ἐκτελεστικὴν ἀρχήν· ὅτι ἄλλως ἡ Βουλὴ θέλει ὑποπέσει εἰς ἄτοπα διότι αἱ Βουλαὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι τὰς ἀνάγκας ἑκάστου δήμου καὶ νὰ ψηφίσωσι τοὺς ἐφαρμοστέους φόρους, καὶ διότι θέλει ἄλλως ματαιωθῇ ἡ παρὰ τῆς ἀρχῆς ἐξέλεγξις τῆς παρὰ τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐπιβολῆς τῆς φορολογίας εἰς τὰ εἴδη τῆς καταναλώσεως καὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου. Ὅτι ἑπομένως ἡ πρέπει νὰ εἰσαχθῇ νόμος ἁρμοδίων τὴν μετατροπὴν τῶν φορολογικῶν εἰς τὸν περὶ δήμων Νόμον βάσεων, ἢ ἄλλως, ἐπειδὴ τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον ἐπέχει τόπον τοῦ Διατάγματος, δι' οὗ ὡρίζετο κατ' ἔτος τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ ἐκ τῶν πρὸς καταναλωσιν τὰ φορολογούμενα εἴδη, δὲν πρέπει ποσῶς νὰ γείνῃ λόγος περὶ τῶν βάσεων τῆς δημοτικῆς φορολογίας, διότι τότε καταστρέφεται ἡ ἁρμοδιότης τῶν δημοτικῶν συμβουλίων.

Κατὰ τῆς περὶ τούτου συζητήσεως ἐνέστη τις παρατηρήσας, ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ συζήτησις χθὲς ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη, παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἔπρεπε νὰ ὁρισθῶσιν ἐντὸς τοῦ νόμου ἐν ἄρθρῳ 7 ὅλοι οἱ ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι καὶ λοιπὰ δικαιώματα, περὶ τῶν ὁποίων δὲν γίνεται ποσῶς λόγος εἰς τὸ νομοσχέδιον, ἀπελίπετο δὲ μόνον ἡ συζήτησις περὶ τῆς ἐνεργείας τούτου διὰ τῆς τροπολογίας τοῦ ἄρθρ. 7. ἢ διὰ τῆς προσθήκης ἀκροτελευτίου ἄρθρου, ἑπομένως σήμερον ἡ συζήτησις πρέπει νὰ περιστραφῇ εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐμμέσων δημοτικῶν φόρων καὶ τῶν δικαιωμάτων· ἀποκρούων δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος λεχθέντα, ἐξέθηκεν ὅτι τὸ δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἡ Βασιλικὴ ἐξουσία ἔχαιρε πρότερον ἐπὶ τῆς δημοτικῆς φορολογίας, ἀνήκει κατὰ τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ οὐδεὶς φόρος ἐπιβάλλεται ἂν δὲν ψηφισθῇ προηγουμένως παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἀναλόγως καὶ εἰς τὰς τρεῖς νομοθετικὰς δυνάμεις, αἵτινες ἐξασκοῦσιν αὐτὸ ἤδη δυνάμει τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου περὶ τοπικῆς φορολογίας, καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ ἤδη ἁρμοδίως δύναται νὰ ἐπληφθῇ τοῦ προσδιορισμοῦ τῶν φόρων.

Ἐπὶ τῆς προταθείσης ἀνωτέρω τροπολογίας τοῦ ἄρθρου 7 παρετηρήθη ὅτι ὅταν διὰ τοῦ προσθετέου ἄρθρου 9 θέλει ὁρισθῇ νὰ

ἰσχύωσιν ἄλλοι οἱ διὰ νόμων καὶ διαταγμάτων λοιποὶ ἔμμεσοι φόροι καὶ δικαιώματα, περιττεύει πᾶσα μεταβολὴ ἢ τροπολογία τοῦ ἄρθρου 7, καὶ ἐπροτάθη νὰ μείνῃ τὸ ἄρθρον 7 ὡς εἶναι.

Μετὰ τινα περὶ τούτου συζήτησιν ἐψηφορρορήθη ὁ § 1 τοῦ 7 ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, καὶ παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον, παραδεχθείσης καὶ τῆς τροπολογίας τῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τῆς προσθήκης τῶν λέξεων *ἐνταυτοῦ καὶ τοῦ Σταθμάρχου*.

Παρεδέχθη ὁμοίως δι' ἀναστάσεως καὶ τὸ α. καὶ β'. ἐδάφιον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ ῥευστῶν καὶ περὶ τῶν τροφίμων.

Ἀκολούθως προέβη ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ ἐξαιρέσεων, ἐφ' ὧν παρετηρήθη ὅτι διὰ τῆς λέξεως *αὐτος* ἐννοοῦνται οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ἐν γένει, καὶ ἐπροτάθη νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῶν λέξεων *δημητριακοὶ καρποὶ* ἡ λέξις αὐτος ἐννοουμένων καὶ τῶν ἀραβοσίτων καὶ τῶν τοιούτων.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν πρότασιν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν λιξεων.

Μετέβη μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς προταθείσης εἰς τὴν προπαρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἐξαιρέσεως τοῦ φόρου τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων· παρετηρήθη δὲ ὑπὲρ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης ὅτι τὸ σφαγεῖον, ὑποβαλλόμενον εἰς βαρυτάτην φορολογίαν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸν δημόσιον καὶ δημοτικὸν τῆς ἀπαριθμήσεως φόρον, ἐπιβαρύνεται τὰ μέγιστα καὶ μὲ τὴν ἔμμεσον ταύτην φορολογίαν, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει αὐτὴ νὰ καταργηθῇ καὶ μάλιστα διὰ τὰς Ἀθήνας, ἔνθα τὰ σφαγεῖα ἐν γένει εἶναι ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἐπικρατείας εἰσαγομένων.

Ἀντελέχθη παρ' ἄλλων ὅτι τὰ πλείστα τῶν σφαγείων ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας εἶναι ἐκ τῶν τῆς Ἐπικρατείας παμνίων, διότι ἡ εἰσαγωγὴ τῶν ἐκτὸς παμνίων ἐμποδίζεται διὰ τοῦ ἐπιβαλλομένου βαρυτάτου φόρου, καὶ ἑπομένως ὁ φόρος οὗτος τῆς εἰσαγωγῆς δὲν ἐπιβαρύνει τὰ σφάγια ἐν γένει· ὅτι εἰς τοὺς δήμους, ὡς εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔνθα τὰ σφαγεῖα εἶναι ἐκ τῶν ἔξωθεν εἰσαγομένων, καὶ ὁ δημοτικὸς ἔμμεσος φόρος ἐπιβαρύνει ἐπὶ πολὺ τὴν τάξιν τῶν σφαγείων, δύναται τὸ δημοτικὸν συμβούλιον διὰ τῆς προσθήκης τοῦ φόρου τούτου εἰς τὴν διατύπωσιν τοῦ κράτος νὰ ἐπιβάλῃ τὸ βάρος τοῦτο εἰς τοὺς καταναλωτάς, ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν φόρον εἰς τὸ ὀλιγώτερον ποσόν· ὅτι κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον ὅταν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν δημοτικῶν ἀναγκῶν δὲν ἐξαρκῇ ἡ δημοτικὴ περιουσία, καὶ οἱ ἔμμεσοι φόροι, τότε καταφεύγουσι τὰ δημοτικὰ

συμβούλια εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν ἀμέσων φόρων, καὶ ἑπομένως ἡ ἐξαίρεσις αὕτη ἦτον κατάλληλος, ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ ἀμέσου φόρου· ὅτι καταργουμένου τοῦ φόρου τούτου οἱ πλείστοι δῆμοι, τῶν ὁποίων τὰ δημοτικὰ ἔσοδα συνίστανται κυρίως εἰς τὸν φόρον τοῦτον, θέλουσι στερηθῆ τῶν μέσων τῆς διατηρήσεώς των.

Ἐπροτάθη νὰ διαιρεθῇ ὁ δημοτικὸς φόρος τῶν κρεοπωλείων τοῦ φόρου τῶν σφαγείων καὶ νὰ καταργηθῇ οὗτος ἔνθα ἐπιβάλλεται ἐκεῖνος.

Ἐφ' ἱκανὸν ἔτι συζητηθέντος τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις.

Ἐπὶ τοῦ θέματος δὲ τοῦ περὶ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης ζητήματος ἐπροτάθη ἡ διαίρεσις τοῦ ζητήματος, περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐξαιρέσεως ἐπὶ μόνον τὰς Ἀθήνας ἢ καὶ ἐφ' ὅλον τὸ Κράτος· καὶ ἐξαιρέσεως ἐπὶ μόνον τὰς Ἀθήνας ἢ καὶ ἐφ' ὅλον τὸ Κράτος, καὶ γενομένης ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη τὴν διαίρεσιν.

Ἀκολούθως ἐτέθη τὸ ζήτημα, ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ φόρου τῶν σφαγείων, καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλείονες τῶν δέκα Βουλευτῶν, ἀπερρίφθη ἡ ἐξαίρεσις διὰ ψήφων 55 πρὸς 40 κατὰ τὸ ἔνθα προσηρτημένον ψηφοφορίας πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ δημοτικοῦ φόρου τοῦ

σφαγείου ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μελετόπουλος	Ο.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Α. Ὀρεινός	Ο.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Γ. Λαγιωτατίδης	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	ἀπών.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βάρβογλης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Π. Παππατζώννης	ἐν ἀδείᾳ.
Α. Τζώκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δαρειώτης	ἀπών
Ι. Βλάστης	ἀσθενὴς	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.

Ι. Κωλέττης Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
		Ι. Φαρμάκης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρός	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀσθενὴς	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Μπαρότζης.	Ο.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Μπιρπίλης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κουβούλης	Ν.	Πικουλάκης	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανίδης	Ν.		
Ι. Γιαλδάσης	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Δ. Ζώτος	Ο.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζούασης	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Α. Κρεστενίτης	Ο.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Γ. Μπάστας	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Ν. Δελέντας	Ο.	Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάῤῥας	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς Α. Νοταρᾶς Εὐθ. Κανελλόπουλος Εὐς. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἐφημερίῳ ἀδείᾳ	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
		Σταΐκος	Ο.
		Α. Παππατζόρης	Ν.
		Δ. Πυλυχρονόπουλος	Ο.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Τομαρᾶς	Ο.
Εμ. Τζοῦχλος	Ο.	Α. Κιζάνης	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.	Δ. Δρόσος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Σ. Παγκαλος	Ο.	Δ. Χατζίσκος	ἀσθενὴς
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ο.

Δ. Πλαπούτας	Ο.	Ι. Γαρδίκης	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ο.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δευτέρου ἐδαφίου ἐπρότεινέ τις νὰ συμπεριληφθῶσιν εἰς τὴν λέξιν *τροφίμων* καὶ τὰ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων εἰς τὰς πόλεις εἰσαγόμενα ἀρνία, πωλούμενα ζῶντα· ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ταῦτα ἐξαιροῦνται βεβαία διότι καὶ εἰς τὸν δημόσιον δὲν ὑποβάλλονται φόρον· ἀντεῖπε δ' ὁ προτείνας ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀποφασίσῃ ῥητῶς περὶ τούτου ἡ Βουλή, διότι τοῦτο δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν ἐμμέσων φόρων, ἀλλ' ἐπὶ μόνων τῶν ἀμέσων· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ μὴν ὑποβάλλωνται εἰς φόρον τὰ τοιαῦτα, ζῶντα ὅμως πωλούμενα, ἀρνία.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐδαφίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας παρετήρησέ τις ὅτι διὰ ταύτης ἐπιβάλλεται φόρος εἰς τοὺς διὰ θαλάσσης μόνον καυσόξυλα φέροντας, εἰς τὰς παραλίους δηλονότι πόλεις, πρέπει δὲ νὰ ὑποβληθῶσιν ὅλοι εἰς τὸν φόρον τοῦτον, ἢ νὰ ἀπαλλαγῶσιν ὅλοι αὐτοῦ· ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι, ἐπειδὴ τὰ διὰ φορτηγῶν ζώων μεταφερόμενα, μεταφέρονται ἀπὸ πτωχοὺς χωρικούς, οἱ δ' ἐμπορευόμενοι τὰ καυσόξυλα ταῦτα μεταφέρουσι ταῦτα διὰ θαλάσσης, διὰ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἐπότεινε τὰ τελευταῖα ταῦτα νὰ φορολογῶνται· διὰ τὴν ἐξαίρεσιν δὲ ταύτην δὲν πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶσι καθ' ὁλοκληρίαν τοῦ φόρου καὶ ὅλα τὰ καυσόξυλα τὰ διὰ πλοίου μεταφερόμενα, τὰ ὁποῖα ἱκανοὶ ἐμπορεύονται· ἀντέλεξεν ἕτερος ὅτι ὁ φόρος δὲν πρέπει νὰ ἐπαρύνῃ τινα πλειότερον τοῦ ἄλλου· ὁ φόρος τῆς καυσίμου ὕλης ὠφελῇ τοὺς δήμους, συναισθάνονται ὅλοι τὴν ἀνάγκην ταύτην, καὶ ἐπειδὴ δὲν ξυλεύονται μόνον πλοιάρια, ἀλλ' ὁλόκληροι σύνταγμα διὰ ξηρᾶς τὰ ξύλα μεταφέρουσαι, διὰ τοῦτο πάντα πρέπει νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς μίαν κατηγορίαν· ἄλλως παραδεχομένη ἐξαιρέσεις τοιαύτας ἡ Βουλὴ ἐπεμβαίνει εἰς τὰ καθήκοντα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, τὰ ὁποῖα θέλουσι φροντίσει νὰ κανονίσωσι τὴν φορολογίαν, καὶ νὰ διευκολύνωσι τὴν εἴσπραξιν· ἡ Βουλὴ δ' ἀναστάσεως παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ διέταξε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἐδάφιον ἡ παρ' ἐκείνης προταθεῖσα προσθήκη.

Ἐπὶ τοῦ τετάρτου ἐδαφίου παρετηρήθη ὅτι διὰ τὴν ἐγκριθεῖ-

σαν ἐξαίρεσιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ὑποτείπονται ὑπὸ φορολογίαν μόνον τὰ ἄχυρα καὶ τὸ χόρτον, τὰ ὁποῖα ἐκτὸς τῶν ἐξαιρεθέντων καρπῶν ἀποτελοῦσι τὴν ζωοφορβήν. Ἀντιπαρετηρήθη ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ προτείνουσα νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς φόρον αἱ ὑπὸ θαλάσσης ταῦτα μεταφέροντες, προῦθετο νὰ ἀπαλλάξῃ τοῦ φόρου τὸν ἐκ τοῦ ἀγροῦ εἰς τὴν πόλιν ὀλίγον χόρτον μεταφέροντα χωρικόν, νὰ ἀρήσῃ δ' ὑπ' αὐτὸν τοὺς ἐμπορευομένους ἐργολάβους τῆς ζωοφορβῆς. Μετὰ τὸν Πρόεδρον δὲ τοῦ Ὑπουργείου παρετήρησαντα ὅτι αἱ ἐξαιρέσεις μηδενίζουσιν οὕτω τὰς εἰσπράξεις, οἱ δὲ πολιτικὴν ζωὴν ἔχοντες δῆμοι, καὶ πολλὰς ἀνάγκας ὑφιστάμενοι, χρήζουσι πολλῶν ἐσόδων, τὰ ὁποῖα ἀφαιροῦμεν ἀπ' αὐτούς, ἐξαιροῦντες τῆς φορολογίας τὰ ὠνια· καὶ ὅτι διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν πόρων τῶν δήμων εἰς τὰς ἀνάγκας των, ἡ Κυβέρνησις ἐπρότεινε νὰ τεθῶσιν ἔμμεσοι φόροι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξαιροῦντες τὰ δυνάμεια νὰ παραγάγωσι πλείονας εἰσπράξεις ὑποβάλλομεν οὕτως τὸν δυστυχῆ χωρικὸν εἰς τὰ δημοτικὰ βάρη, διότι οἱ δῆμοι θέλουσιν ἀναγκασθῆ νὰ ἐπιβάλωσιν ἀμέσους φόρους· ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου τούτου· αὕτη δὲ ἀποφατικῶς ἀπορριναμένη, ἠρωτήθη αὖθις ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς· παρεδέχθη δὲ ταύτην δι' ἀναστάσεως, διατάξασα τὴν εἰς τὸ ἐδάφιον προσθήκην τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν.

Κατὰ τοῦ πέμπτου ἐδαφίου οὐδενὸς ἀντειπόντος, ὁ προεδρεύων ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται αὐτὸ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ αὕτη ἀπεφάνθη καταφατικῶς.

Εἰς τὸν ἐρωτήσαντα ἂν εἰς τοὺς ἐξαιρεθέντας Δημητριακοὺς καρποὺς συμπεριλαμβάνωνται καὶ τὰ ξηρὰ δσπρια, ἀπήντησαν πολλοὶ ἀποφατικῶς.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν μετὰ ταῦτα ἀνέγνω τὴν προσθήκην τὴν ὁποίαν κατὰ τὴν τελευταίαν Συνεδρίασιν ἐπρότεινεν, ἔχουσαν οὕτως.

« Ἄρθρ. 8. Εἰς τοὺς Δήμους Ὕδρας, Πετζῶν καὶ Ἁμαλιουπόλεως ἐπεκτείνεται ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος καὶ εἰς τοὺς σίτους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸς κατανάλωσιν εἰσαγομένων καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ μὴ ἐξαιρουμένων εἰδῶν· εἰς δὲ τὸν Δῆμον Ἑρμιονπόλεως ἐπιτρέπεται μὲν ἡ αὐτὴ ἐπέκτασις τοῦ φόρου, ταρουμένων ὅλων τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου, ἀλλ' ἐπὶ ὅρῳ ἑνὸς ἡμίσεως τοῖς ἑκατόν. » Καὶ ταύτην ὑποστηρίζων παρετήρησεν ὅτι, τὸ μέγα τῆς εἰσπράξεως ποσὸν θέλουσι παράγει

οἱ ἄμεσοι φόροι, οἱ δ' ἔμμεσοι εἰς μικρὰ περιορίζονται ἀντικείμενα, εἰς πάντε εἴδη ὁριζόμενα, ἐκ τῶν ὁποίων μὴ ὑπαρχούσης τῆς ζωοφορβῆς, ἀπολείπονται τέσσαρα. Ὑπάρχουσι δῆμοι οἵτινες δὲν ἔχουσιν οὐδόλως ἀμέσους φόρους, ὡς οἱ τῆς Ἑρμιονπόλεως Ὕδρας, Πετζῶν, Ἁμαλιουπόλεως. καὶ οἵτινες πορίζονται τὰ ἀναγκαῖα των ἀπὸ μόνον τοὺς ἐμμέσους φόρους, οἵτινες, ὡς εἴρηται, διὰ τοῦτο περιωρίσθησαν εἰς τέσσαρα εἴδη. Ἐκ τούτων τὰ καύσιμα ξύλα καὶ αἱ πρὸς εἰσοδομὴν ὕλαι μικρὰς νὰ παραγάγωσιν ὠφελείας δύνανται, ὁ δυνάμενος δὲ νὰ ἐπιφέρῃ εἰσπράξεις τινὰς εἶναι μόνον ὁ ἐπὶ τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, ὅστις βέβαια δὲν δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας τῶν Δήμων τούτων· ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ φόρος τῶν τροφίμων διὰ τὰς πολλὰς ἐγκριθείσας ἐξαιρέσεις εἰς εὐάριθμα περιωρίσθη εἴδη, καὶ οὐδόλως ποσόν τι ἄξιον νὰ παραγάγῃ δύναται, διὰ τοῦτο καθίσταται ἀδύνατος ἡ συντήρησις τῶν δήμων τούτων, ἂν δὲν ἐπεκταθῶσι καὶ ἐπ' ἄλλων εἰδῶν οἱ φόροι, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἤδη ζητοῦμεν σύμφωνα μὲ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων· ὁ σῖτος διὰ τὴν ἔλλειψιν ἄλλου φορολογεῖται παρ' ἡμῖν, καὶ τῆς φορολογίας ταύτης τὸ κράτος δὲν δύναται νὰ ὑπεκφύγῃ, ἤδη δὲ καὶ οὖσα κατὰ τῶν Νόμων ἐγρίθη τῆς φορολογίας· οἱ δ' ἔρανοι, προσφυγὴ ἔκτακτος, δὲν πρέπει νὰ ἐπιβάλλωνται συνήθως ἐπὶ τῶν δημοτῶν, ἐπεβλήθησαν δ' ἀλλοτε Πετζαις διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου, ὑγειονομείου, φόρου καὶ παραπηγμάτων. Ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι οἱ ὑπάρχοντες φόροι δὲν δύνανται νὰ θεραπεύσωσι τὰς ἀνάγκας τῶν δήμων τούτων, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκτείνητε τοὺς ψηφιζομένους ἐμμέσους φόρους παραδεχόμενοι τὴν προταθεῖσαν προσθήκην.

Μετά τινα ζητήσαντα νὰ προστεθῇ καὶ τὸ Κρανίδιον, παρετήρησεν ἄλλος ὅτι, τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς προσθήκης, ὡς εἶναι ἐκτεθειμένον, ἐξαιρεῖ διὰ τὴν Σύρον τινα, τὰ ὁποῖα διατηρεῖ διὰ τοὺς Δήμους τῆς Ὕδρας Πετζῶν καὶ Ἁμαλιουπόλεως· πρέπει δὲ καὶ ταῦτα νὰ διατηρηθῶσι διὰ τὴν Σύρον, ὡς ἦτον πρότερον, διότι ἄλλως ἐκκόπτονται αἱ ἡμίσειαι τῶν εἰσπράξεών της.

Ἄλλος δὲ θεωρῶν φιλάνθρωπον τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπεβλαβῆ δ' εἰς τινα μέρη, ὡς τὰ ὑπὸ τῆς προσθήκης ἀναφερόμενα, διότι καταστρέφεται ὁ δῆμος, συνεφώνησε μὲν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ φόρου εἰς τινα εἴδη οὐ μόνον εἰς τοὺς δήμους τούτους, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ ἔνθα δὲν ἐπαρκοῦσι τὰ ἔσοδα εἰς τὰς δαπάνας, παρετήρησεν ὅμως ὅτι ἡ Σύρος εἶναι ἀποθήκη τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, καὶ κατὰ τὴν προσθήκην ταύτην, ὡς εἶναι ἐκ-

τεθειμένη, ἤθελε παραβιάζεται ἡ δικαιοσύνη, διότι τὸν ζητούμενον φόρον θέλουσι πληρόνει ὅλοι οἱ ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τῆς Σύρου ἀγοράζοντες ἐμπορεύσιμα εἴδη, καὶ ἐμπορευόμενοι ταῦτα ἐμπορεύ· πρὸς τοῦτο δὲ πρέπει, ὅταν τις μεταφέρῃ ἀπὸ τῆς Σύρου ἀλλαχοῦ τὰ ἐμπορεύσιμα ταῦτα εἴδη, τὸ δημοτικὸν ταμεῖον νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς αὐτὸν τὸ πληρωθὲν εἰς φόρον ποσόν.

Μετὰ τὸν πρὸ τούτου ἀγορεύσαντα, παρατηρήσαντα ὅτι ὁ εἰς τὰς νήσους μεταβιβαζόμενος σῖτος δὲν ἀγοράζεται ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τῆς Σύρου, διότι οἱ ἀγοράζοντες ἀναγκάζονται νὰ πληρόνωσι μεταβιβάσεις καὶ ἄλλας δαπάνας, ἀλλ' ἀγοράζεται ἀπὸ ἄλλα πλοῖα· προσέθηκεν ἄλλος ὅτι, κατὰ τὸ 1843 ἀπαγορευθείσης τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ σίτου, ἐξεδόθη Διάταγμα ἐξαιρετικὸν ἐπεκτεινόμενον εἰς τὴν Σύρον, δυνάμει τοῦ ὁποίου εἰσέπραττεν αὕτη 54,000 δραχ. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἤδη τὸ ψηφίζειν τοὺς φόρους ἀνήκει εἰς τὰς Νομοθετικὰς δυνάμεις, διὰ τοῦτο οἱ προτείναντες τὴν προσθήκην ταύτην ἐφρόντισαν νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐπέκτασις συγκαταθέσει τῶν Δημοτικῶν Συμβουλίων· πρὸς περιστολὴν δ' ἐν μέρει τοῦ γενικοῦ τῆς προσθήκης προτείνω ὑποτροπολογίαν προσδιορίζουσαν τὴν ἐν τῷ τόπῳ μόνον κατανάλωσιν, καὶ ὑποβάλλουσαν καὶ τὴν Ἑρμούπολιν εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τοὺς ἄλλους δήμους κατηγορίαν· ἀνέγνω δὲ τὴν ὑποτροπολογίαν ἔχουσαν οὕτως·

« Ἄρθρ. 8. Εἰς τοὺς Δήμους Ἑρμουπόλεως, Ὕδρας, Πετζῶν καὶ Ἀμαλιουπόλεως ἐπεκτείνεται ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος καὶ εἰς τοὺς σίτους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου μὴ ἐξαιρουμένων εἰδῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν ἀρμοδίων Δημοτικῶν Συμβουλίων καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης Ἀρχῆς. »

Κατὰ τούτων ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι, οἱ Δημητριακοὶ καρποὶ εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης, πᾶσα δ' ἐπίθετος φόρου ἐπὶ τούτων πρέπει νὰ γίνηται εἰς κατεπειγούσας περιστάσεις καὶ ἀνάγκας· προκειμένου ἤδη νὰ ψηφισθῶσιν ἐξαιρέσεις καὶ φορολογία ἐπὶ τούτων διά τινας δήμους, μὴ ἔχοντας ἄλλα μέσα συντηρήσεως, παρατηρῶ ὅτι οἱ δῆμοι οὗτοι δὲν εἶναι πάντα-πασιν ἄποροι, ὡς ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων τοῦτο ὑποστηρίχθη, διότι ἀντὶ τῶν κατὰ τοὺς ἄλλους δήμους τοῦ Βασιλείου ὑπαρχόντων κτημάτων οἱ κάτοικοι τῆς Ἑρμουπόλεως καὶ τῶν ἄλλων δήμων ἔχουσι πλοῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων κατὰ τόνον ἢ ἄλλως θεωρῶ δικαιότερον νὰ ἐπιβληθῇ φόρος, καθόσον μάλιστα διὰ τοῦ προτεινομένου φόρου ἐπιβαρύνονται καὶ αὐτοὶ οἱ ἔνδεξεῖς πολῖται,

καὶ οἱ κάτοικοι τῶν Αἰγαίου καὶ ἄλλων τόπων, οἵτινες θέλουσι πληρόνει τὸν φόρον τοῦτον ὅταν ἀγοράζωσιν ἀπὸ τὰς ἀποθήκας τῆς Σύρου τοὺς καρποὺς τούτους, εἶναι δὲ πολὺ ἄδικον νὰ ὑρίστανται τὰ βάρη ἄλλοι, τῶν ὁποίων τὰς ὠφελείας ἄλλοι ἀπολαύσωσιν· ἐκτὸς δὲ τούτων ἡ Ἑρμούπολις δὲν εἶναι εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιζητήσῃ τοιαύτην φόρου ἐπιβολήν, διότι καὶ ἀπὸ εὐπορίαν ἐμπόρους κατοικεῖται καὶ πολλὰ ἄλλα μέσα πρὸς συντήρησιν ἔχει.

Ἐπὶ τῆς προσθήκης ταύτης ἀγορεύων ἄλλος ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ εἰς τοὺς δήμους τούτους καὶ ὁ τοῦ Πειραιῶς, ὡς δῆμος ἀρτιούστατος, ὅστις ἀποτελῶν τὴν θύραν τῆς πρωτευούσης, οὐδὲν πρὸς συντήρησιν ἔχει μέσον· ἀντέλεξε πρὸς τὸν προαγορεύσαντα δὲ ὅτι οἱ ἐν Ἑρμουπόλει κατοικοῦντες ἂν καὶ εὐπορῶσι δὲν ὑποχρεοῦνται ὅμως διὰ νόμου νὰ συντηρῶσιν αὐτοὶ τὸν δῆμον, οὐδ' ἔπεται ὅτι ἡ εὐπορία τοῦ δήμου ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν τῶν κατοικούντων αὐτὸν, ἀλλ' ἀπὸ τὰ πλείονα ἢ ὀλιγώτερα μέσα αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὁ φόρος οὗτος δὲν ἐπεκτείνεται ποσῶς εἰς τοὺς κατοίκους τῶν ἄλλων νήσων, διότι ἡ ὑποτροπολογία ἐπὶ τῆς προταθείσης προσθήκης γενομένη σήμερον παρά τινος τῶν Βουλευτῶν ἀρκούντως περιέστειλε τὸν φόρον ἐπὶ μόνων τῶν κατοικούντων.

Συμφωνῶν πρὸς ταῦτα ἄλλος κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντέλεξεν ὅτι ἡ Ἑρμούπολις οὐδὲν ἔχει εἰσόδημα, καὶ χρήζει διὰ τοῦτο εὑρέσεως νέων μέσων πρὸς συντήρησιν, τὴν ἀλήθειαν δὲ τούτων ὑπεστήριξε διὰ τῆς εἰς τὰ καθέκαστα ἀναλύσεως τῶν φόρων τοῦ δήμου ἐπί τε τῶν ἐμπορευσίμων τῶν εἰσαγομένων καὶ τῶν πνευμάτων, καὶ συνήγαγεν ὅτι ὅταν οἱ φόροι περιορισθῶσιν εἰς μόνα τὰ τρόριμα, καταστρέφεται ἐμμέσως ὁ δῆμος, ὅστις καὶ πολλὰς ἀνάγκας ἔχει, καὶ πολλὰ μέχρι τοῦδε προήγαγε, λογιστικότητα αὐστηρὰν κατὰ τὴν διαχείρισιν αὐτοῦ φυλάττων, καὶ σχολείων διατηρῶν, ἐν ᾧ οὐ μόνον οἱ τῶν Ἑρμουπολιτῶν παῖδες ἀλλὰ παντὸς τοῦ Αἰγαίου ἐκπαιδεύονται, καὶ ἐν γένει δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνωτέραν χορηγῶν εἰς τὴν νεολαίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκ τῶν 48,000 δραχμῶν τῶν δι' αὐτὴν δαπανωμένων τὰς 39,000 χορηγεῖ οὗτος, τὰς δὲ ἄλλας 9,000 μόνον ἡ Κυβέρνησις· τὸ ἐπιτιθέμενον μικρὸν ποσὸν ἐπὶ τῶν πραγματειῶν καὶ λοιπῶν οὐδεμίαν γεννᾷ ζημίαν, διότι πάντες καὶ τότε θέλουσι προβλέπει ταύτας ἀπὸ τὴν Σύρον, διότι αἱ ἀλλαχόθεν προμήθειαι τούτων εἶναι πολυδαπανώτεραι.

Λύτὸν ἀντέκρουσέ τις εἰπὼν ὅτι ἕκαστος δῆμος ὀφείλει νὰ

χορηγῇ τὰ μέσα τῆς ἰδίας αὐτοῦ ὑπάρξεως καὶ συντηρήσεως, ἡ δὲ Σύρος πρόκειται νὰ ἐπιβαρύνῃ διὰ τὴν συντήρησιν της μὲ φόρον τοὺς κατοίκους τοῦ κράτους ὅλου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ταύτην ἀγοράζει τά τε ἐμπορεύσιμα καὶ λοιπά· ἐκτὸς τοῦ ἀτόπου τούτου ἡ Σύρος δὲν συναισθάνεται παντάπασι τὴν ἀνάγκην τῆς αὐξήσεως τῶν ἰδίων μέσων, διότι καὶ σφαγεῖον ἔχει, ἀφ' οὗ πολλὰ εἰσπράττει, καὶ ἀπὸ πολυπληθεῖς καὶ εὐπορουῦντας κατοικεῖται, ἀρκούντως ὑφισταμένους τὰ βάρη, καὶ ποσόν τι ἐπὶ τοῖς 100 διὰ τὸ νοσοκομεῖον, ὡς πρό τινος ἐψηφίσατε, εἰσπράττει, καὶ ἰδιοκτησίας ἔχει ὡς πάντες οἱ δῆμοι, διότι αὗται δὲν στηρίζονται μόνον εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ αὐτὰ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια, τὰ ὁποῖα οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἔμποροι ἔχουσιν· ἡ Βουλὴ διὰ τοῦτο ἤδη ὀρείλει, ἐὰν θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐπιβολὴν τοῦ φόρου τούτου, νὰ ψηφίσῃ αὐτὸν τοὐλάχιστον ἐπὶ μόνων τῶν κατοικούντων αὐτόν, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν κατοίκων τῶν ἄλλων μερῶν.

Καὶ τούτοις προσέθηκεν ἕτερος ὅτι σπανίως ἐξαιρέσεις πρέπει νὰ παραδέχηται ἡ Βουλή, ὁ δὲ ζητούμενος φόρος ὡς ἐξαίρεσις δὲν πρέπει νὰ ἐπιβληθῇ, ἀλλὰ νὰ μένῃ καὶ ἐν τοῖς δήμοις τούτοις ὡς καὶ παντοχοῦ ἡ ἐπὶ τῶν ζητουμένων ἀτέλεια, διότι τὴν ἐξαίρεσιν ταύτην καὶ πολλοὶ τῶν ἄλλων δήμων θέλουσι ζητήσει· διὰ τοῦ φόρου τούτου φορολογεῖται ἡ ἐνδεὴς τῶν γεωργῶν καὶ ποιμένων ταξις, μένει δ' ἀφορολόγητος ἡ τῶν εὐπορούντων, ὅλως ἀντιθέτως εἰς τὴν δικαιοσύνην.

Καὶ ἄλλος ἀντεῖπεν ὅτι τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ὠνομάσθησαν ἰδιοκτησία τῶν κατοίκων τούτων, κατεσκευάσθησαν παρ' αὐτῶν ἐπὶ δανείοις, καὶ ἄλλοι συνιδιοκτῆται αὐτῶν ὑπάρχουσιν οἱ δανεισταί, οὐδένα ἐπ' αὐτῶν φόρον ἀνεχόμενοι· παρετήρησε δ' ἐπὶ τῆς Ἀμαλιουπόλεως ὅτι αὕτη δῆμος ἀρτισύστατος ἀπό τινας ἐκπατρισμένους ἀπόρους συγκείμενος ἔχει πολλὰς πρὸς διατήρησιν ἀνάγκας, ἀπέναντι τῶν ὁποίων εὐτελὲς εἰσπράττει ποσόν.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτισθῇ, ἐζητήθη ὑπό τινος ἡ διαίρεσις τοῦ ζητήματος εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐμπορευσίμων, ἐφ' ἑκάστου τῶν ὁποίων διάφορον ἕκαστος νὰ ἔχῃ γνώμην δύναται. Ἀποφανθείσης δὲ τῆς Βουλῆς ὅτι τὸ ζήτημα εἶναι ἁπλοῦν, ὁ Πρόεδρος ἔθηκε τὸ ζήτημα ἂν παραδέχηται τὴν ὑποτροπολογίαν τὴν ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν σήμερον προταθεῖσαν, καὶ ἡ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας, κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν γενομένης, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Σ. Χ. Στεφανοπούλου καὶ Ν. Καλλέργη, παρεδέχθη ὡς ἄρθρον 8 διὰ ψήφων 45 πρὸς

44, κατὰ τὸ ὡδε τροποποιηθὲν τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, αὐτὴν ἔχουσαν οὕτως·

Ἄρθρ. 8. « Εἰς τοὺς δήμους Ἐρμουπόλεως, Ὕδρας, Πετζῶν καὶ Ἀμαλιουπόλεως, ἐπεκτείνεται ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος καὶ εἰς τοὺς σίτους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου μὴ ἐξαιρουμένων εἰδῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται τὴν ὑποτροπολογίαν ἐπὶ τοῦ 8 ἄρθρ. ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	O.	Γ. Δερνισιώτης	N.
Δ. Ὀρεινός.	O.	Κ. Τ. Σαντᾶς	N.
Γ. Λογιωτατίδης	O.	Μ. Χατζ. Μελίτη	ἀπών
Θ. Γρίβας	O.	Π. Βάρβογλης	N.
Ν. Μαυρομμάτης	N.	Ῥ. Παλαμίδης	N.
Ζ. Ι. Βάλδης	ἀπών	Γ. Ῥεβελιώτης	O.
Κ. Γουλιμῆς	N.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Π. Δ. Καμπάνης	O.	Π. Ἱππαττζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Δ. Καΐρης	O.	Π. Καλαμαριώτης	N.
Δ. Τζάκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Δαρειώτης	N.
Α. Σ. Δανόπουλος	N.	Νικ. Σταματελόπουλος	N.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Δ. Σακελλαριάδης	N.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Ι. Φαρμάκης	O.
Δ. Καλλιφρονᾶς	O.	Κ. Βέϊκος	O.
Σ. Βλάχος	N.	Μ. Ἰατρὸς	ἀπών
Π. Ῥάγκος	N.	Ἰω. Εὐσταθίου	N.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀσθενὴς	Φ. Κρ. Μαῦρος	N.
Α. Γεωργαντᾶς	N.	Γ. Κάνδυας	O.
Α. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Μπαρότζης	O.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπών	Δ. Μπιρμπίλης	O.
Δ. Τζιγκουράκος	O.	Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κονδύλης	O.	Πικουλάκης	O.
Κ. Φασίτζας	O.	Χ. Καπετανάκης	O.
Ι. Χαραμῆς	N.	Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανιδῶς	O.	Α. Καλαμογδάρτης	N.
Ι. Γιαλδάτης	O.	Κ. Τζερτίδης	ἀπών
Δ. Ζῶτος	N.	Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Νῖκος Θίου	N.	Σ. Δογιθετόπουλος	N.

97*.

Α. Γουζούνης	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δηλέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς.	Ο.
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ο.
Ι. Ζάρκος	ἀπών
Ι. Ν. Φλέσσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργεντᾶς Νοταρᾶς	ἀδεία
Α. Νοταρᾶς	ἀδεία
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	ἀδεία
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἀδεία
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δηλιγιάννης	ἀπών
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν
Π. Βαρδιτζιώτης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζημέλας	Ο.
Μ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάβρας	Ν.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Σταΐκος	Ν.
Α. Παππατζήρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	ἠρνήθη ψῆφον
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Δ. Χατζίσκος	ἀσθενὴς
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας	Ν.

Κατόπιν τούτων εἰς τῶν βουλευτῶν ἐπενεγκὼν παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τῶν εἰς τὴν τροπολογίαν ἐμπεριεχομένων λέξεων «πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν» ἐζήτησε νὰ ἐξηγηθῇ σαφῶς καὶ σημειωθῇ ἐν τοῖς πρακτικοῖς πρὸς ὁδηγίαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, ὅτι διὰ τῶν λέξεων «τοπικὴ κατανάλωσις» ἐννοοῦνται ὅσα εἴδη πραγματικῶς ἐξοδεύονται πρὸς χρῆσιν τῶν κατοίκων Σύρου, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ πρὸς τοὺς κατοίκους ἄλλων ἐπαρχιῶν πωλούμενα. Πολλοὶ τῶν βουλευτῶν συνεφώνησαν ὡς πρὸς τὴν ἐξήγησιν ταύτην, ἄλλοι δὲ παρετήρησαν ὅτι παραδεχθείσης τῆς τροπολογίας δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γείνῃ τοιαύτη ἐξήγησις, καθόσον μάλιστα αὕτη ἐκφράζεται καὶ δι' αὐτῆς τῆς τροπολογίας.

Ὁ Προεδρεύων ἀντιπρόεδρος μετὰ τοῦτο διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ προεδρεύσας Ἀντιπρόεδρος
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΕ'.

Τῆς 11 Ἰουνίου

Σήμερον τὴν ἑνδεκάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον τὴν 8 ὥραν Π. Μ. καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων ὀγδοήκοντα ὀκτὼ καὶ ἀπόντων ἄνευ κωλύματος καὶ ἀδείας ἑνέα, καὶ δέκα ἓξ ἕνεκα κωλύματος καὶ ἀδείας ἀπουσίας, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα γενόμενα παρεδεκτὰ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Κηρύξαντος ἑπομένως τοῦ Προέδρου ὡς ἀντικειμένων συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἐπροτάθη ὡς συνέχεια τοῦ ἄρθρου 8. ὑπό τινος μὲν νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια καὶ εἰς τοὺς δήμους Πειραιῶς, Σκοπέλου, Σκιάθου, καὶ Ἁλωνήσου, ὡς ἀπόρων καὶ μὴ δυναμένων ἄλλως νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀνάγκας, νὰ ἐπιβάλλωσιν ἔμμεσον δημοτικὸν φόρον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων καὶ καταναλισκομένων σίτων· παρ' ἄλλου δὲ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἄδεια αὕτη πρὸς ὅλους ἐν γένει τοὺς ἀπόρους Δήμους οἵτινες ἄνευ τοῦ ἐπὶ τῶν σίτων φόρου εἶναι ἀδύνατον νὰ συντηρηθῶσι, προηγουμένης περὶ τούτου ἐπισήμου παρὰ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἀποδείξεως· προτάσεις ἐν παρόδῳ ῥηθεῖσαι καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν.

Τὰς προτάσεις ταύτας ἀντέκρουσαν ὡς ἀντικειμένας εἰς τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν δημοτικῶν καρπῶν, διότι ὅλοι οἱ δῆμοι τῆς ἐπικρατείας

άποροῦσι διὰ τὰ ἐνόντα μικρὰ μέσα πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν καθημερινῶν δι' ὁδοποιΐαν, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀναγκῶν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τούτων, ὅταν δὲ ἡ Βουλὴ παραδεχθῇ τοιοῦτον τι ἐφαρμοζόμενον εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Κράτους, τότε ἀκυρώνει τὴν περὶ ἀτελείας τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἀπόφασίν της. Ἀντέκρουσαν δ' αὐτὰς τὰς προτάσεις ἐπίσης ὡς ἀντικειμένας καὶ εἰς τὸν κανονισμόν, διότι αὗται εἶναι τροπολογίαι εἰς τὸ ἄρθρ. 8 τὰς ὁποίας ἔπρεπε πρὸ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ νὰ παρουσιάσωσιν οἱ προτείναντες.

Ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν προτάσεων ἐξέθηκαν οἱ προτείναντες καὶ ἄλλοι Βουλευταί, ὅτι δι' αὐτῶν δὲν καθιεροῦνται προνόμια, ἀλλὰ χορηγεῖται εἰς τοὺς δήμους, ὅσοι στεροῦνται ἄλλων μέσων, ἡ ἔμμεσος φορολογία τῶν σίτων, διὰ νὰ συντηρηθῶσι καὶ προληφθῇ οὕτως ἡ διάλυσις των· ὅτι αὗται ἀφορῶσιν ἰδίως ἐκείνους μόνον τοὺς δήμους, οἵτινες οὐδὲν ἄλλο μέσον φορολογίας ἀναλόγου τῶν ἀναγκῶν των ἔχουσι, στερούμενοι τῶν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν ἄμεσον φορολογίαν, καὶ θέλοντες οὕτω νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν ἔμμεσον εἰς εἴδη ὑπαγόμενα εἰς πλείους τῶν πέντε τοῦ νομοσχεδίου κατηγοριῶν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐλλείψεως ἄλλης φορολογίας· ὅτι ἡ πρότασις των ἐδόθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ὡς τροπολογία ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. 8, ἀλλ' ὅτι οὖσης θορυβώδους τῆς συνεδριάσεως, δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν πρὸ τῆς διαλύσεώς της.

Τινῶν Βουλευτῶν καὶ τοῦ Προεδρεύοντος εἰς τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν Ἀντιπροέδρου συμφωνησάντων εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον διϊσχυρισμόν, καὶ ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶσθαι, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὸ ζήτημα, ἂν ἡ Βουλὴ παραδέχηται τὰς προτάσεις ταύτας, εἰς μίαν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων δήμων συγχωνευθεῖσας. Γενομένης δὲ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη αὐτάς.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἔλαβε τὸν ἀριθμὸν 9, ἕνεκα τοῦ πρὸ αὐτοῦ προτεθέντος, καὶ παρεδέχθη ἡ ἐπ' αὐτοῦ προταθεῖσα διόρθωσις τοῦ γραφικοῦ λάθους, μεταθαπείσης τῆς φράσεως « ἡ διατύπωσις τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐμμέσου φόρου » εἰς τὴν « ἡ διατύπωσις τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔμμεσον φόρον εἰδῶν. »

Ἐγένετο ἐπίσης παραδεκτὴ ἡ παρατήρησις Βουλευτοῦ τινος ὅτι ἡ παραδοχὴ τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν προδικάζει τὴν παραδοχὴν ἢ μὴ τῆς εἰς τὸ 14 ἄρθρον περιεχομένης ἀρχῆς περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου εἰς εἴδος ἢ εἰς χρήματα.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγένετο παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 9 « Ἡ διατύπωσις τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔμμεσον φόρον εἰδῶν ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς προεστώσης διοικητικῆς ἀρχῆς. Πρέπει δὲ νὰ περιέχῃ ὀνομαστὶ τὰ εἰς τὸν φόρον ὑποβαλλόμενα εἴδη, καὶ τὸ δι' ἓν ἕκαστον αὐτῶν καθ' ὡρισμένον σταθμὸν ἢ μέτρον πληρωτέον τέλος. »

Μετὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ πρὸ τοῦ Κεφαλ. Γ. εἶχε προταθῇ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ἡ προσθήκη νέου ἄρθρου, ὁρίζοντος τοὺς λοιποὺς ἐμμέσους φόρους τοὺς μὴ ἀναφερομένους εἰς τὰ ἄλλα ἄρθρα, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα πρὸς τοὺς δήμους παραχωρημένα δικαιώματα, καὶ ἔχοντος οὕτως.

Ἄρθρ. 10. « Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Νόμοι καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν Διατάγματα περὶ δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παραχωρημένων δικαιωμάτων. »

Ὁ προτείνας τὴν προσθήκην τοῦ ἄρθρου τούτου Βουλευτὴς ἐπανέλαβεν ἐν περιλήψει τοὺς κατὰ τὴν πρότασιν αὐτοῦ ἐκτεθέντας λόγους, εἰπὼν ὅτι, ἐπειδὴ τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ὡριζεν ὅτι οἱ δημοτικοὶ φόροι εἶναι ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι, καὶ οἱ μὲν πρῶτοι ἀνεφέροντο ὅλοι εἰς τὸ κεφάλαιον Β'. ἐκ δὲ τῶν δευτέρων μόνον οἱ ἔμμεσοι ἐπὶ τῆς καταναλώσεως, ἀνεφύη τὸ ζήτημα περὶ τούτου καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστεθῇ ἐνταῦθα γωριστὸν ἄρθρον, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ προσδιορισθῶσι καὶ οἱ μὴ ἀναφερόμενοι λοιποὶ ἔμμεσοι φόροι καὶ τὰ εἰς τοὺς δήμους παραχωρημένα λοιπὰ δικαιώματα, παραδεχθεῖσα τὴν ἀρχὴν ὅτι, κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρ. 52 τοῦ Συντάγματος, αἱ Βουλαὶ ὀφείλουσι διὰ τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου νὰ ψηφίσωσι τοὺς δημοτικοὺς φόρους.

Εἰς ταῦτα ἀντέτειναν ἄλλοι, εἰπόντες ὅτι τὸ παρὸν Νομοσχέδιον προτίθεται νὰ ὁρίσῃ μόνον τοὺς ἐμμέσους φόρους ἐπὶ τῶν καταναλισκομένων εἰς ἕκαστον δήμων εἰδῶν, οἵτινες πρότερον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ περὶ δήμων Νόμου ἐκανονίζοντο διὰ Β. Διατάγματος. Ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο εἶναι ἐτήσιον καὶ συμπληρωματικὸν τοῦ περὶ δήμων Νόμου· ὅτι εἰς τὴν περὶ τούτου συζήτησιν ἄλλοι διϊσχυρίσθησαν ὅτι διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 52 τοῦ Συντάγματος πρόκειται νὰ νομοθετηθῶσιν ὅλοι οἱ δημοτικοὶ φόροι καὶ οἱ διαρκῶς ψηφιζόμενοι κατὰ τὸν περὶ δήμων Νόμον, καὶ οἱ ἔμμεσοι ἐπὶ τῶν ὠνίων, οἵτινες κατ' ἔτος διὰ τοῦ Β. Διατάγματος ὡρίζοντο· ὅτι ἐπεκρά-

τησεν ἡ δευτέρα γνώμη, καὶ ἐπομένως ἀπεφασίσθη νὰ ὁρισθῶσιν ἐνταῦθα διὰ τοῦ προσθετέου τούτου ἄρθρου ὅλοι οἱ δημοτικοὶ ἔμμεσοι φόροι, οἱ μὴ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ 7 ἄρθρον, καθὼς καὶ ἄλλα εἰς τοὺς δήμους παραχωρημένα δικαιώματα, ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται νὰ ὁρισθῶσιν οἱ διαρκῶς ψηφιζόμενοι δημοτικοὶ φόροι διὰ τοῦ καταστατικοῦ περὶ δήμων Νόμου καὶ τὰ εἰς τοὺς δήμους παραχωρημένα δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, διὰ τοῦτο καταλληλότερον εἶναι νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἀνωτέρω προσθετέον ἄρθρον ὡς ἑξῆς « ἀλλ' οἱ μέχρι τοῦδε νενομισμένοι δημοτικοὶ φόροι καὶ τὰ παραχωρηθέντα εἰς τοὺς δήμους δικαιώματα », διὰ νὰ ἐκφράζηται οὕτως ἡ διάρκεια ὡς πρὸς τοὺς φόρους τούτους.

Ὁ πρωτείνας τὴν πρώτην τροπολογίαν ἀντιπαρετήρησεν εἰς ταῦτα ὅτι τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ἐκδίδεται, κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀρχήν, ὄχι ὡς συμπληρωτικὸν τοῦ περὶ δήμων Νόμου, ἀναπληροῦν τὸ κατ' ἔτος ἐκδιδόμενον Β. Διάταγμα, ἀλλ' εἶναι Νόμος ἐκδιδόμενος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 120 τοῦ περὶ δήμων Νόμου, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἡ Κυβέρνησις παρέβη· ὅτι ἐκ τούτου ἐπεκράτησεν ἡ ἰδέα ὅτι τὸ 52 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τοιαύτην ἔννοιαν ἔχει καὶ ὡς πρὸς τοὺς δημοτικοὺς ὡς καὶ εἰς τοὺς δημοσίους φόρους, καὶ ὅτι καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι πρέπει νὰ νομοθετῶνται ὡς καὶ οἱ δημόσιοι, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἔμμεσοι φόροι δὲν ἐμνημονεύοντο ὅλοι εἰς τὸ ἄρθρ. 7, διὰ τοῦτο ἀπῃτήθη νὰ γείνῃ ῥητὴ περὶ τούτων μνεία διά τινος προσθετέου ἄρθρου, καθὼς καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἀπελάμβανον μέχρι τοῦδε οἱ δῆμοι δυνάμει ἄλλων Νόμων καὶ Διαταγμάτων· ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο τροπολογιῶν συνίσταται κυρίως εἰς τὴν πλειοτέραν σαφήνειαν καὶ περιληπτικότητα τῆς ἀ. διότι περιλαμβάνει καὶ τὰ Διατάγματα, δι' ὧν πολλάκις παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς δήμους δικαιώματα.

Ὁ μετὰ τοῦτον παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου τούτου προῆλθεν ἀπὸ τὴν σύνθεσιν τοῦ Νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀναπληροῖ τὸ κατ' ἔτος ἐκδιδόμενον καλῶς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρ. 27 τοῦ περὶ δήμων Νόμου Β. Διάταγμα, κατὰ τὸ ὁποῖον, ὅταν δὲν ἐπέρκουν εἰς τοὺς δήμους οἱ λοιποὶ νενομισμένοι φόροι, ἐπετρέπετο ἡ ἐπιβολὴ ἐμμέσων ἐπὶ τῆς κατανάλωσεως φόρων ἐγκρίσει τῆς ἀρχῆς, καὶ διὰ τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἰσαχθῇ ἀντ' ἐκείνου τοῦ Διατάγματος τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο. Ὅτι ἐθεωρήθη μετὰ ταῦτα ἀναγκαῖον παρὰ τῇ Βουλῇ νὰ προ-

στεθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ἔμμεσοι φόροι, ὅσοι δὲν ἐμνημονεύοντο ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσα ἐπιδιόρθωσις τοῦ 1 ἄρθρου δὲν ἐγένετο παραδεκτή, διότι τοῦτο εἶχεν ἤδη ψηφισθῇ, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεκρίθη νὰ προστεθῇ νέων ἄρθρων περὶ τούτων· ὅτι ἡ δευτέρα τροπολογία εἶναι προτιμητέα, διότι λέγει *νενομισμένοι δημοτικοὶ φόροι*, δηλ. ὅσοι ἐψηφίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει Νόμων, διότι πιθανὸν νὰ ἐψηφίσθησαν καὶ διὰ Διαταγμάτων, καὶ τότε διὰ τῆς ἀ. τροπολογίας θέλει ἐπισυμβῇ τὸ ἄτοπον νὰ ἐπικυρώσῃ ἡ Βουλὴ Διατάγματα, ἐπιβάλλοντα φόρους ἢ παραχωροῦντα ἄλλα δικαιώματα καὶ μὴ στηριζόμενα εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ περὶ δήμων Νόμου ἢ ὁποιουδήποτε ἄλλου, ἄτοπον προλαμβανόμενον διὰ τῆς β'. τροπολογίας· ὅτι καὶ τὰ εἰς τοὺς δήμους παραχωρημένα δικαιώματα δὲν εἶναι κυρίως εἰμὴ φόροι ὑπ' ἄλλο ὄνομα παριστάμενοι, καὶ ἐπομένως καὶ ταῦτα περιλαμβάνονται διὰ τῆς φράσεως *νενομισμένοι δημοτικοὶ φόροι*.

Ἱκανῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν τούτων γενομένης, καὶ μὴ συμφωνησάντων εἰς τὴν συγχώνευσιν τῶν προτεινάντων αὐτάς, ὁ Πρόεδρος ἔθηκεν εἰς ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλείους τῶν δέκα Βουλευτῶν, τὸ ἑξῆς ζήτημα « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀ. τροπολογίαν ναὶ ἢ ὄχι; » προσθεὶς ὅτι ταύτης παραδεχθησομένης, πίπτει ἡ β'. καὶ τἀνάπαλιν.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ε. Μ. Παρίση καὶ Α. Σ. Δκνοπούλου ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ πρώτη τροπολογία διὰ ψήφων 59 πρὸς 35 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας, ὡς ἄρθρ. 10, ἔχουσα οὕτως.

Ἄρθρ. 10. « Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ νόμοι καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν Διατάγματα περὶ δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς δήμους παραχωρημένων δικαιωμάτων. »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται τὴν πρώτην τροπολογίαν μεταξὺ τῶν προταθεισῶν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Μιλεντόπουλος	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Γ. Δημητσιώτης	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.

Θ. Γρίβας	N.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	N.
Ν. Μαυρομμάτης	O.	Π. Βάρβογλης	N.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ρ. Παλαμίδης	O.
Κ. Γουλιμῆς	O.	Γ. Ῥεβελιώτης	ἀπὼν
Π. Δ. Καμπάνης	O.	Β. Δημητρακόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Α. Κατρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	O.
Δ. Τζόκρης		Π. Καλαμαριώτης	O.
Α. Σ. Δανόπουλος	N.	Π. Δαρειώτης	ἀπὼν
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Νικήτας Σταματελόπουλος	O.
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	ἀπὼν
Α. Μεταξᾶς		Ι. Φαρμάκης	ἀρνήθη ψῆφον N.
Δ. Καλλιφρονᾶς	O.	Κ. Βέϊκος	ἀπὼν
Σ. Βλάχος	O	Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Π. Ράγκος	N.	Ἰω. Εὐσταθίου	O.
Ι. Καραγιαννόπουλος	O.	Φ. Κρ. Μαῦρος	N.
Α. Γεωργαντᾶς	N.	Γ. Κάνδυας	N.
Λ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Μπαρότζης	ἀπὼν
Τζανετάκης Γρηγοράκης	O.	Δ. Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζιγκουράκος	N.	Α. Μαυρομιχάλης	N.
Γ. Κονδύλης	N.	Πικουλάκης	O.
Κ. Φασίτζας	N.	Χ. Καπετανάκης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Χαρμῆς	N.	Κ. Ζαρειφόπουλος	O.
Ι. Κρανίδης	O.	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀσθενὴς
Ι. Γιολδάσης	N.	Α. Καλαμογδάρτης	O.
Δ. Ζῶτος	N.	Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ν ῖκος Θέου	O.	Δ. Κυμανιώτης	N.
Α΄ Γουζούασης	N.	Σ. Λογοθετόπουλος	O.
Λ΄ Βλαχέτης	O.	Α. Μαρκόπουλος	ἀπὼν
Λ΄ Κρεστενίτης	N.	Παππακώστας Τζαμάλας	O.
Σ΄ Χ. Στεφανόπουλος	N.	Μ. Γ. Σχινᾶς	ἀπὼν
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	O.	Γ. Μπάστας	N.
Ι. Κλίμακας	N.	Κ. Ἀντωνιάδης	N.
Σλιβέστρος Στεφανάκης	N.	Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Ν. Δηλέντας	ἀπὼν	Κ. Προβιλίγιος	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	N.	Ι. Ταταράκης	O.
Α. Γ. Τζάνος	N.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	O.
Κ. Χ. Παναγιώτου	N.	Διομήδης Κυριακοῦ	O.
Εμ. Τσοῦχλος	N.	Ν. Καλλέργης	O.
Μ. Πρωτοκαπᾶς	N.	Σταμάτιος Δάρρας	O.
Ι. Ζάρκος	N.	Ἀμβρόσ. Σκαραμαγκᾶς	N.
Ι. Ν. Φλίσας	N.	Α. Παππατζόρης	ἀπὼν
Π. Ι. Κυριακὸς	N.	Δ. Πολυχρονόπουλος	N.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	N.	Τομαρᾶς	O.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Α. Κιζάνης	O.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος		Δ. Δρόσος	N.
Εὐσέβιος Οἰκονομόπουλος		Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἀπὼν
Δ. Κυριακίδης	O.	Σταϊκος	ἀσθενὴς
Σ. Πάγκαλος	O.	Δ. Χαντζῖσκος	O.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	O.	Γ. Γριζένος	

Δ. Πλακούτας	N.	Ι. Γαρδίκης	N.
Κ. Δελιγιάννης	N.	Ν. Κριεζώτης	N.
Ν. Μπούκουρας	N.	Ι. Οἰκονόμου	N.
Ν. Κυριωτάκης	N.	Ε. Ἀποστολίδης	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	ἀπὼν	Κ. Κανάρης	N.
Π. Βαρδιτζιώτης	N.	Γ. Σταματάρας.	

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη τὸ 9 τοῦ Νομοσχεδίου, 11 δμως γενόμενον ἄρθρον καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπροτάθη νὰ γείνῃ ἡ ἑξῆς προσθήκη α ἤτοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 1 – 8 τοῦ παρόντος Νόμου περιλαμβανόμενοι » μετὰ τὰς λέξεις « εἴτε ἄμεσοι καὶ οἱ ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι. »

Ἐζητήθη ἂν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου τούτου θέλῃ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς δήμους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπετράπη φόρος εἰσαγωγῆς ἐπὶ τοῦ σίτου καὶ λοιπῶν ἐν αὐτοῖς καταναλισκομένων, καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετήρησέ τις, ὅτι εἰς μὲν τοὺς ἄλλους δήμους ἐπ' εὐαρίθμων εἰδῶν ἐπεβλήθη εἰσαγωγῆς φόρος, καὶ τοῦτο εἶχεν ὑπ' ὄψιν ὁ νομοθέτης, ὅταν διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπέτρεψε τὴν διπλασίασιν τοῦ φόρου, εἰς τοὺς δήμους δὲ Σύρου, Ὕδρας, Πετζῶν καὶ Ἁμαλιουπόλεως ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων τοιούτων ἐπεβλήθη, καὶ διὰ τοῦτο οὐδ' ἡ διπλασίασις πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ. Τὸν ἀντιλέξαντα δὲ ὅτι πρὸς τὴν διπλασίασιν τοῦ φόρου ἀπαιτεῖται ψήφισις παρὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἔγκρισις τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς, ἱκαναὶ ἐγγυήσεις ὑποσχόμεναι ἐν μόνῃ τῇ ἀνάγκῃ τὴν διπλασίασιν, καὶ ὅτι πᾶσα ἐξαίρεσις τῶν δήμων τούτων ἀπὸ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου δεσμεύει αὐτούς, μετὰ τὰς δοθείσας ἐπὶ τούτου ἐξηγήσεις ἀντέκρουσεν ἄλλος εἰπὼν ὅτι τὸ ἄρθρον εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀμέσους φόρους, καὶ εὐάριθμα τῶν ἐμμέσων εἰδῶν, ἐφ' ὧν ἐπέβαλε τὸν ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς φόρον, διὰ τὸ ἐκ τούτων δὲ μικρὸν εἰσπραχθησόμενον ποσὸν ἐπέτρεψε τὴν διπλασίασιν· ἀλλὰ, ἐπιβληθέντος φόρου ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων διὰ τοὺς δήμους τούτους, ὀφείλετε νὰ ἀποφανθῆτε ἂν πρέπῃ καὶ διὰ τούτους νὰ ἐπιτραπῇ ἡ διπλασίασις. Ὁ λόγος ὅτι ἡ κατὰ τοιαύτας περιστάσεις προτάσεις τῶν ἁρμοδίων Βουλευτῶν πρέπει νὰ κατισχύῃ, εἶναι ἀνυπόστατος, διότι ἄλλως δὲν ἔπρεπεν οὐδὲ Νόμους φορολογικοὺς νὰ ψηφίζῃ ἡ Βουλὴ, καὶ διότι αὕτη πρέπει νὰ ψηφίζῃ αὐτούς, καθόσον αὐτοὶ χρήζουσι τοσούτων μέσων. Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι αἱ εἰσπράξεις τοῦ δήμου Σύρου ἐπὶ πολὺ κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη διὰ τὴν πτῶσιν τοῦ ἐμπορίου ἠλαττώθησαν, μὴ ἐπιτρεπομένης δὲ ἤδη τῆς διπλασιάσεως, περιορίζονται τὰ μέσα αὐτοῦ, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἀνάπτυξις καὶ προαγωγή του· καὶ ὅτι

τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, συγκείμενον ἀπὸ ἐμπόρους, τῶν ὁποίων τὰ κέρδη καὶ ἡ περιουσία φορολογεῖται, θέλει πάντοτε ἀπορασίζει καὶ ἐπιβάλλει τὴν διπλασίασιν κατ' ἀνάγκην καὶ οὐδέποτε ὑπερπηδοῦν αὐτήν. Καὶ ἄλλος παρετήρησεν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων πρέπει νὰ φέρωσι τὸν τύπον τῆς γενικότητος, τὴν ψήφισιν τῶν λεπτομερειῶν, ἀφίνουσαι εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐφορείαν τῶν διοικητικῶν· καὶ ὅτι τὸ ἤδη συζητούμενον εἶναι ἐκτὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Βουλῶν, ἀποκλειστικῶς ἀνήκον εἰς ἐκείνην τῶν δημοτικῶν συμβουλίων. Μετά τινας δὲ, τὸν μὲν παρατηρήσαντα ὅτι μόνος ὁ δῆμος τῆς Σύρου πρέπει νὰ ἐξαιρεθῇ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου, διότι οἱ ἕτεροι, ὑπὲρ ὧν ἐπίσης ἐψηφίσθη ἡ κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιβολὴ ἐφ' ὅλων τῶν εἰσαγομένων φόρων, εἰσὶν ἄποροι· τὸν δὲ, ὅτι οὐδὲ διὰ τοῦτον ἐξαίρεσις νὰ ψηφισθῇ ἤδη πρέπει, διότι ἱκανῶς περὶ τῆς ἀνάγκης ἐγγυᾶται ἡ ἀπαίτησις τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπρότεινεν ἕτερος, οὐδεὶς μὲν τῶν δήμων τούτων νὰ ἐξαιρεθῇ, ἀντὶ δὲ τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπαιτῆται ἡ βασιλική, συμφώνως καὶ μὲ τὸν περὶ δήμων Νόμον, καὶ τὰ περὶ τούτου Γαλλικὰ Διατάγματα, διότι οὕτως περιβάλλονται μὲ εὐθύνην πολιτικὴν οἱ προσυπογράφοντες τὰ Διατάγματα ταῦτα Ὑπουργοί. Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶται, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν, ἂν παραδέχηται νὰ ἐξαιρεθῇ ὁ δῆμος τῆς Σύρου διὰ τὰ εἴδη, ἐφ' ὧν κατὰ προσθήκην ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἄλλων δήμων ἐψηφίσθη φόρος εἰσαγωγῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου, τῆς ἐπιτρεπούσης ἐν ἀνάγκῃ τὴν διπλασίασιν τοῦ φόρου. Ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐξαίρεσιν αὐτοῦ, καὶ τὸ μὲ τοῦτο συμφώνως συναρμολογηθὲν ἄρθρον, τὸ ὁποῖον διὰ τὴν ἀνωτέρω γενομένην προσθήκην ἄρθρου ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἑνδεκάτου, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 11. Ἐὰν ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων πρόσοδός τινος δήμου δὲν ἐπαρκῇ εἰς θεραπείαν τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται νὰ αὐξηθῶσι κατὰ ψήφισιν τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης δημοτικῆς ἀρχῆς, μέχρι τοῦ διπλασίου τῶν ἀνωτέρω τεθέντων ὅρων, οἵ τε ἄμεσοι καὶ οἱ ἔμμεσοι δημοτικοὶ φόροι, ἤτοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 1—8 τοῦ νόμου περιλαμβανόμενοι ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ, καθόσον ἀφορᾷ μόνον τὸν δῆμον τῆς Σύρου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων φόρου, ὅστις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ λεπτὰ ἓξ. Ἡ δ' αὔξησις θέλει ἐνεργηθῇ ἐφ' ὅλων τῶν φορολογητέων εἰδῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 10 τοῦ νομοσχεδίου, δωδέκατον ὅμως γενόμενον, καὶ ἡ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσα προσθήκη, καὶ ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη, ἄλλοτε δυναμένη νὰ συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ, εἶναι ἤδη ἄκαιρος, ἁρμόζει δὲ ἰδίως νὰ ἐγκριθῇ, ὅταν καὶ ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία ἐπὶ τὸ τελειότερον ὀργανισθῇ, καὶ εἰσπράκτορες δημόσιοι ἱκανοὶ ὑπηρετῶσι ὅτε δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καθόσον ἀνήκει εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν δήμων· ἐπρότεινε δὲ ἄλλος νὰ εἰσπράττωνται μὲν οἱ φόροι ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, νὰ παραδίδωνται ὅμως εἰς τοὺς δημοτικοὺς εἰσπράκτορας.

Ἐνταῦθα τὸν καταλιπόντα τὴν ἕδραν Πρόεδρον ἀνεπλήρωσεν ὁ εἷς τῶν ἀντιπροέδρων. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος δὲ παρετηρήθη ὅτι τὸ ἰδιαίτερον τοῦ Δήμου Ταμεῖον καθιστᾷ ταῦτον ἀνεξάρτητον, ἀπεθήκε δὲ τὴν εἰσπραξιν τῶν δημοτικῶν φόρων τὸ Νομοσχέδιον εἰς τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας, διότι καὶ τῶν δημοσίων φόρων εἰς εἴδη θέλει ἐνεργηθῇ ἐφέτος ἡ εἴσπραξις. Ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι αἱρετώτερον τῆς προσθήκης διότι ἡ ἄλλη διαχείρασις τοῦ Δήμου πρέπει νὰ ᾖναι ἀνεξάρτητος καὶ ἰδίως παρὰ τούτου νὰ ἐνεργῆται. Καὶ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐπιτρέπει τὴν παρὰ τῶν δημοσίων ἐπιστατῶν εἴσπραξιν τῶν εἰδῶν ἐκείνων μόνον, τῶν ὁποίων καὶ τοὺς δημοσίους φόρους θέλουσιν εἰσπράξει. Τοῦτο δὲ δύναται νὰ ἀφῇ γογγυσμὸν καὶ τὰς γενομένας κατὰ τὴν παρὰ τῶν Δημοτικῶν Ἀρχῶν εἴσπραξιν καταπίεσεις καὶ ἐξοδα.

Τὸν Ἀντιπρόεδρον ὁ ἕτερος τῶν Ἀντιπροέδρων ἀνεπλήρωσεν· ἐν δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν φόρων συμπίπτει ἤδη, διὰ τοῦτο ἐπροτάθη ἡ προσθήκη αὕτη παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὅτι μάλιστα καὶ τὰ εἰσπραχθησόμενα ποσὰ πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τοὺς Ταμίας, οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα ἔχοντας τότε, ἀλλὰ τὴν ἁπλῆν μόνον ἐνταλμάτων ἐξαργύρωσιν, καθ' ὅσον μάλιστα καὶ ἡ παράβασις αὕτη τοῦ περὶ δήμων Νόμου εἶναι μικρὰ πρὸς τὴν διὰ τὴν εἴσπραξιν παρὰ τῶν δημοσίων ἐπιστατῶν γενομένην αὐτοῦ παράβασιν.

Μετὰ ταῦτα ἠρωτήθη ἂν ἀπὸ δημόσιον ἡ δημοτικὸν εἰσπράτορα θέλουσιν ἐνεργηθῇ αἱ εἰσπράξεις, καὶ ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις ὅτι τὴν ἔννοιαν τοῦ μέρους τούτου τοῦ ἄρθρου, ἀκούοντος ἀμφίβολον, ἐξηγοῦσι τὰ περὶ τῶν ἄρθρων 10 μέχρι 14 ἐν τῇ αἰτιολογητικῇ ἐκθέσει περιεχόμενα, ἐκ τῶν ὁποίων συνάγεται ὅτι δὲν ὑποχρεοῦνται μὲν οἱ Δῆμοι νὰ εἰσπράττωσι τοὺς φόρους

των διὰ τῶν δημοσίων ἐπιστατῶν, δύνανται ὅμως ὅταν θέλωσιν· ἕτερος δὲ εἶπεν ὅτι ἡ μὲν εἰσπραξις τῶν φόρων δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς ταμίας πρὸς ἀκρίβειαν, δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς καὶ ἡ διαχείρισις, διότι οὐδεὶς ἔλεγχος δύναται νὰ γίνῃ. Παρετήρησε δὲ καὶ ἄλλος ὅτι ἡ διὰ τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων εἴσπραξις τῶν δημοτικῶν φόρων διοικητικῶς μόνον πρέπει νὰ διαταχθῇ, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῶν δήμων νὰ εἰσπράξωσι τοὺς φόρους ἑρέτος διὰ δημοτικῶν εἰσπρακτόρων, διότι ἐτελείωσεν ἤδη ἡ εἴσπραξις τῶν δημοσίων φόρων. Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς, ἠρώτησεν ὁ ἀντιπρώεδρος ἂν παραδέχηται τὴν προσθήκην τῆς ἐπιτροπῆς, ἡ δὲ Βουλὴ, ἀποβαλοῦσα τὴν προσθήκην, παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 12. Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ εἴτε εἰς εἴδη εἴτε εἰς χρήματα, συνάμα μετὰ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς ἢ ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενησομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγξεως. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρον 11, γενόμενον 13 καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ προταθεῖσα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προσθήκη, καὶ ἡ Βουλὴ πχρεδέχθη τό τε ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τὴν προσθήκην· ἔχουσι δὲ οὕτω.

« Ἄρθ. 13 Ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς ἤδη εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων θέλει γείνει καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον καὶ ἡ τῶν τοῦ δημοσίου καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν. Αἱ ἀρχαὶ αὗται χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων εἰδῶν, ἐπὶ δικαιολογημένῃ αἰτήσει τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, συμμορφούμεναι μὲ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθ. 14 καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπροτάθη νὰμὴ γίνῃ νέα τὸ θέρος ἀπαρίθμησις, διὰ νὰ μὴ τεθῇ εἰς κίνησιν τὸ ἄπειρον προσωπικὸν τὸ εἰς τὰς ἀπαριθμήσεις ταύτας διοριζόμενον, ἀλλὰ νὰ εἰσπραχθῶσιν οἱ δημοτικοὶ φόροι δυνάμει τῶν διὰ τοὺς δημοσίους συνταχθέντων διπλοτύπων, νὰ ἐνεργηθῇ δ' ἀπαρίθμησις νέα ἐκεῖ, ἔνθα τὰ διπλότυπα ἐχάθησαν· ἀντιλεξάντων δέ τινων ὅτι κατὰ τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς πρώτης ἀπαριθμήσεως καὶ τῆς δευτέρας δύνανται νὰ συμβῶσι δυστυχήματα, καὶ νὰ ζημιωθῶσιν οἱ φορολογούμενοι· ὅτι δὲν θέλουσι φορολογηθῇ οἱ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐξ ἀγορᾶς γενόμενοι κύριοι ποιμνίου· καὶ ὅτι πολλὴ δυσκολία θέλει ἀπαντηθῇ διὰ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τῶν θερινῶν εἰς τὰς χειμερινὰς νομὰς τῶν ποιμνίων· ἀντεῖπεν ὁ προτείνας, ὅτι

ἐκεῖνοι, τὰ ποίμνια τῶν ὁποίων ἠλαττώθησαν, δύνανται νὰ προκαλέσωσι νέαν ἀπαρίθμησιν κοινοποιοῦντες τὸ γεγονὸς εἰς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς, ἢ καταστρέφοντες τὸ ἀνὰ χεῖρας τῶν διπλότυπον. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ 12 ἄρθρ. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὡς καὶ τὸ κατόπιν ἀναγνωσθὲν 13 ἄρθρον· ἔχουσι δὲ ταῦτα οὕτως.

« Ἄρθρον 14. ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος τῶν μὲν Δήμων, ἐν οἷς παρεχείμασαν μόνων τὰ ζῶα, θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων δημοσίου φόρου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πρὸ τοῦ δημοσίου γενομένης ἐπαριθμήσεως, τῶν δὲ Δήμων, ἐν οἷς βόσκουσι τὸ θέρος, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας ἐπαριθμήσεως, γενησομένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν. »

« Ἄρθρ. 15. ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μετὰ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενησομένης ἐπαριθμήσεως. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. 16, ἐφ' οὗ παρετήρησέ τις ὅτι δύο περιστάσεις παρατηροῦνται, ἐὰν κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸν σχετικὸν Δῆμον, τὸν Πειραιᾶ π. χ. προϊόν τι ἐφορολογήθη, ἐκ τούτου δὲ κατηναλώθησαν ἐκεῖ τὸ 1/4 μόνον, τὰ δὲ λοιπὰ 3/4 μετηνέχθησαν εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν, τότε καὶ ταῦτα θέλουσι φορολογηθῇ κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὴν εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν εἰσαγωγὴν των· ἀντιπαρετήρησαν ἄλλοι ὅτι καὶ τὸ ἄρθρ. 15 ἐξηγεῖ τοῦτο, καὶ τὸ λεκτικὸν αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου προλαμβάνει τὴν δευτέραν ταύτην φορολογίαν, καὶ ὅτι τὸ ποσοῦν τοῦτο, φορολογηθὲν ἐν τῷ τελωνείῳ κατὰ τὴν εἰσαγωγήν του εἰς τὸν σχετικὸν Δῆμον, δὲν θέλει πλέον φορολογηθῇ εἰς τὸν Δῆμον Ἀθηνῶν, ἔνθα καὶ τελωνιακὴ ἀρχὴ δὲν εὑρίσκεται. Μετά τινας δὲ, τὸν μὲν παρατηρήσαντα ὅτι κατὰ τὴν ξηρὰν ὁ εἰσάγων προϊόν τι θέλει εἰδοποιήσει τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν περὶ τοῦ εἰσαγομένου ποσοῦ, καὶ περὶ τοῦ ἐκάστοτε πωλουμένου, διὰ τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβάλλεται εἰς τὸν φόρον, οὐδόλως πληρόνων τὸν τοῦ ἀπολειπομένου, τὸ ὁποῖον εἰς ἕτερον δύναται νὰ μεταφέρῃ Δῆμον. Τὸν δὲ εἰπόντα, ὅτι αἱ διατιμήσεις συντάσσονται ἐτησίως, ἐπειδὴ δὲ εἶναι δυνατὸν ἡ ὁριζομένη ἀγορεία τιμὴ, καὶ αὐτὴ ἡ ἐπικρατοῦσα κατὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας, νὰ ἐλαττωθῇ, διὰ τοῦτο νὰ φορολογῶνται τὰ εἴδη εἰς εἴδη ἢ χρήματα κατὰ θέλησιν τοῦ φορολογουμένου· ἀπεφάνθη ἡ Βουλὴ ὅτι ἐρωτίσθη, καὶ ἐρωτηθεῖσα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. 16. « Ὁ ἴμμεσος δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὰς τῶν δήμων εἰσόδους, ἔνθα πρέπει νὰ εὑρίσκεται πάντοτε ἐκτεθειμένη ἡ φορολογικὴ διατίμησις, ἐπὶ δὲ τῶν φορολογητέων

εἰδῶν, ἅτινα εἰσέρχονται εἰς τὸν σχετικὸν δῆμον, ἀμέσως διὰ τῶν τελωνείων. Ὁ δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται διὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν 17 ἄρθρου παρετηρήθη ὅτι ἐν τῷ δήμῳ τῆς Σύρου, κατὰ τὸ ψηρισθὲν 8 ἄρθρον, ὑποβάλλονται εἰς φορολογίαν ὅλα τὰ ἐκεῖ καταναλισκόμενα εἴδη, ἐπειδὴ δὲ διὰ τοῦτο θέλουσι φορολογεῖσθαι καὶ τὰ συνήθως δημεύειν παραμένοντα ἐν ταῖς ἀποθήκαις ἐμπορεύσιμα εἴδη καὶ οὐδόλως ἐκεῖ καταναλωθησόμενα, διὰ ταῦτο πρέπει ἐν τῷ Νόμῳ νὰ προβλεφθῇ ταῦτο. Μετά τινας δὲ, τὸν μὲν προτείναντα νὰ καταργηθῇ τὸ ἄρθρον τοῦτο, τὸν δ' ἀντειπόντα, ὅτι διὰ τῆς καταργήσεως του θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην ὁ ἐμπορεύσιμος καὶ προτείναντα μόνον τὴν ἀπάλειψιν τῆς λέξεως *δημεύειν* ἐζήτησέ τις νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις *πωληθῶσι* διὰ τῆς *καταναλωθῶσι*, καὶ ἄλλος διὰ τῆς *ἐκτεθῶσιν εἰς κατανάλωσιν*· ἡ δὲ Βουλὴ ἐπὶ τῇ προτάσει τινὸς παρεδέχθη νὰ γραφῇ « εἰμὴ ὅσα καταναλωθῶσιν ἐν αὐτῷ. »

Ἀκολούθως ἀνεγνώσθη τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρου 17 τὸ ὁποῖον παρεδέχθη ὡς ἐξῆς.

« Ἄρθρ. 17. ὁπόσα τὰ εἰς ἔμμεσον φόρον ὑποκείμενα εἰσάγονται εἴς τινα δῆμον, ἄνευ τῆς προθέσεως τοῦ νὰ πωληθῶσιν ἐντὸς αὐτοῦ, δὲν φορολογοῦνται, εἰμὴ ὅσα καταναλωθῶσιν ἐν αὐτῷ. »

Ἀκολούθως ὁ Ἀντιπρόεδρος, ἀγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐπὶ τοῦ συνόλου ψηφοφορίαν τοῦ συναριμολογηθησομένου περὶ δημοτικῶν φόρου νομοσχεδίου, διέλυσεν ἐν τρίτῃ ὥρᾳ Μ. Μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ ἀναπληρώσαντες τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδροι
Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ. Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΣΤ'.

Τῆς 12 Ἰουνίου

Σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ὀγδόην Π. Μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 66, ἀπόντων δὲ 24, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης τὰ ὁποῖα ἀγαρι-θέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων καὶ τῶν Γραμματέων.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι ἐν τῶν κυριωτέρων ἔργων τῆς Βουλῆς, ὁ προϋπολογισμὸς, πρὸ μηνῶν ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ὑποβληθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εἰς αὐτὴν, μόλις κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ὑπεβλήθη, καὶ ἀκόμη δὲν ἤρχισαν αἱ ἐπ' αὐτοῦ ἐργασίαι τῶν τμημάτων διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀσύγγνωστον βραδύτητα περὶ τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτοῦ· ἀντιπαρετήρησε δ' ἕτερος ὅτι ὀγκώδης φάκελος ἀπήρτιζεν αὐτὸν, καὶ διὰ τοῦτο Ὑπουργεῖά τινα ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγωσιν εἰς ἰδιωτικὰ τυπογραφεῖα διὰ τὴν ταχυτέραν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ, ἄλλα δὲ ἀνέθηκαν τὴν ἐκτύπωσιν εἰς τὸ δημόσιον τυπογραφεῖον, τὸ ὁποῖον ἐπεμψε μέχρι τοῦδε τῶν Ὑπουργείων τῶν Ναυτικῶν, Ἐκκλησιαστικῶν, καὶ Οἰκονομικῶν τοὺς προϋπολογισμούς, προφθάσῃ δὲ κατ' ἐπανάληψιν παρὰ τοῦ Προεδρείου διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καὶ τῶν λοιπῶν τὴν ἐκτύπωσιν· καὶ ὅτι οἱ ἐκτυπωθέντες καὶ διανεμηθέντες τῶν Ὑπουργείων τούτων προϋπολογισμοὶ ἀρκοῦσαν παρέχουσιν ὕλην εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐργασίαν· ἐπανέλαβεν ὁ πρῶτος ἀγορεύσας ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 44 τοῦ Κανονισμοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν ἤθελεν ἀναπληρώσει ὁ ὀρθὸς λόγος, ὁ προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ τμήματα, καὶ ἐκεῖθεν νὰ σταλῇ εἰς τὴν ἐπὶ τούτου ἐπιτροπὴν, καθόσον ἤθελεν εἰσθαι ἀντίφασις εἰς τὸν Κανονισμὸν διατάττοντα τὴν παρὰ τῶν τμημάτων ἐπεξεργασίαν πάσης προτάσεως, ἂν δὲν διέταττε τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν ἐγένετο μέχρι τοῦδε, καὶ οἱ διανεμηθέντες προϋπολογισμοὶ δὲν εἶναι τῶν τριῶν Ὑπουργείων, τὰ ὁποῖα ἀνέφερεν ὁ προαγορεύσας, διότι μόνον ὁ τοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν εἷς τινας ἐδόθη. Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ἡ μὲν κατὰ τοῦ Ὑπουργείου αἰτίασις περὶ τῆς βραδύτητος περὶ τὴν ὑποβολὴν τοῦ προϋπολο-

γισμοῦ, γενομένη ἤδη, εἶναι ἄκαιρος· ἡ δὲ διὰ τὴν τύπωσιν καὶ διανομὴν αὐτοῦ, οὐδόλως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀπευθυνθῇ πρέπει, διότι αὗται διατάττονται παρὰ τοῦ Προεδρείου, τὸ ὁποῖον, ὡς ὡμολογήθη, ἀρκούντως τὸ ἐρ' ἑαυτὸ ἐξετέλεσεν· οἱ διανεμηθέντες προϋπολογισμοὶ ὅλως ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων δύνανται νὰ συζητηθῶσι καὶ παρασκευασθῶσιν ἰδίᾳ εἰς τὰ τμήματα, τῶν ὁποίων τὴν ἐπὶ τούτῳ συγκάλεσιν ὥρειλεν αὐτὸς ὁ ἤδη αἰτιώμενος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐνεργήσῃ.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον Συνεδριάσεως ἡ ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων ψηφοφορία· καὶ ἀνεγνώσθη τὸ σύνολον αὐτοῦ, ἔχον οὕτως.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ προσδιορισμοῦ τῶν δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 1. Ἐπιβάλλονται κατὰ τὸ ἐνεστὼς 1845 ἔτος οἱ ἑξῆς δημοτικοὶ φόροι.

α. Οἱ ἄμεσοι, ἤτοι ὁ ἔγγειος, ὁ ἐπὶ τῶν ζώων, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων.

β'. Ὁ ἔμμεσος.

ΚΕΦ. Α'.

Περὶ τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 2. Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς δέκα ἑκατοστὰ τοῦ ἐγγείου δημοσίου φόρου.

Ἄρθρ. 3. Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς τέσσαρα μὲν λεπτὰ ἐπὶ τῶν μικρῶν, ὀκτὼ δὲ ἐπὶ τῶν ὄνων, καὶ δέκα ἓξ ἐπὶ τῶν λοιπῶν μεγάλων ζώων, κατὰ κεφαλήν.

Ἄρθρ. 4. Ὁ ἐπὶ τῶν ποιμνίων δημοτικὸς φόρος ἐπιβάλλεται κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν μόνον εἰς τοὺς δήμους ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὁποίων παρεχείμασαν μόνον καὶ ἐγέννησαν τὰ ζῶα, κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ εἰς ἐκείνους ἐν οἷς βόσκουσι τὸ θέρος μόνον.

Ἄρθρ. 5. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων, ὅσα καὶ τῶν δημοσίων, προϊόντα ἢ ζῶα.

Ἄρθρ. 6. Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων δημοτικὸς φόρος προσδιορίζεται εἰς τρία λεπτὰ τὸ κοφίνιον.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ τοῦ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου.

Ἄρθρ. 7. Ὁ ἔμμεσος φόρος ἐπιβάλλεται εἰς ἐκείνους μόνον τοὺς δήμους, οἵτινες εἶναι πρωτεύουσαι ἐπαρχιῶν, ἢ παρ' οἷς εἶναι καθιδρυμένη τελωνιακὴ ἀρχή, ἐννουμένου καὶ τοῦ γαθ-

μάρχου· προσδιορίζεται δὲ εἰς ἓν ἑκατοστὸν τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν πρὸς τοπικὴν κατανάλωσιν εἰσαγομένων καὶ εἰς τὰς ἓξ πέντε κατηγορίας ὑπαγομένων εἰδῶν, ἤτοι.

α. Τῶν πνευματωδῶν ποτῶν καὶ τῶν ῥευστῶν.

β'. Τῶν τροφίμων.

Ἐξαιροῦνται τούτων οἱ δημητριακοὶ καρποί, τὰ ἄλευρα, ὁ ἄρτος, τὰ λάχανα, τὰ χλωρὰ ὄσπρια, αἱ χλωραὶ ὀπῶραι, ὁ χλωρὸς τυρός, τὸ γάλα, τὸ ἅλας, τὰ ὀρνίθια, ᾠά, καὶ λοιπὰ μικρὰ εἴδη.

γ'. Τῶν καυσίμων, ἐξαιρουμένων τῶν διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένων.

δ'. Τῆς ζωοφορβίας, ἐξαιρουμένης τῆς διὰ φορτηγῶν ζώων εἰσαγομένης.

ε. Τῶν οἰκοδομικῶν ὑλῶν.

Ἐξαιροῦνται τούτων αἱ πρὸς ναυπηγίαν.

Ἄρθρ. 8. Εἰς τοὺς δήμους Ἑρμουπόλεως, Ὕδρας, Πετζῶν καὶ Ἁμαλιουπόλεως ἐπεκτείνεται ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος καὶ εἰς τοὺς σίτους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πρὸς κατανάλωσιν εἰσαγομένων, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου μὴ ἐξαιρουμένων εἰδῶν, κατὰ γνωμοδότησιν τῶν ἀρμοδίων δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς.

Ἄρθρ. 9. Ἡ διατίμησις τῶν ὑποκειμένων εἰς ἔμμεσον φόρον εἰδῶν ψηφίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δημοτικοῦ συμβουλίου, καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς προεστώσης διοικητικῆς ἀρχῆς· πρέπει δὲ νὰ περιέχῃ ὀνομαστὶ τὰ εἰς τὸν φόρον ὑποβαλλόμενα εἴδη, καὶ τὸ δι' ἓν ἕκαστον αὐτῶν καθ' ὡρισμένον σταθμὸν ἢ μέτρον πληρωτέον τέλος.

Ἄρθρ. 10. Δὲν καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου οἱ μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ Νόμοι καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν Διατάγματα περὶ δημοτικῶν φόρων καὶ ἄλλων εἰς τοὺς Δήμους παραχωρουμένων δικαιωμάτων.

ΚΕΦ. Γ'.

Περὶ ἐπαυξήσεως τῶν δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. 11. Ἐὰν ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀμέσων καὶ ἐμμέσων φόρων πρόσοδός τινος δήμου δὲν ἐπαρκῇ εἰς θεραπείαν τῶν ἀπαραιτήτων ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται νὰ αὐξηθῶσι, κατὰ ψήφισιν τοῦ ἀρμοδίου Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔγκρισιν τῆς προϊσταμένης Διοικητικῆς Ἀρχῆς, μέχρι τοῦ διπλασίου τῶν ἀνωτέρω τεθέντων ὅρων οἵ τε ἄμεσοι καὶ οἱ ἔμμεσοι δημοτικοὶ

φόροι, ἤτοι οἱ εἰς τὰ ἄρθρα 1 — 8 τοῦ παρόντος Νόμου περιλαμβανόμενοι, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ, καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὸν δῆμον τῆς Ἐρμουπόλεως, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν μικρῶν ζώων φόρου, ὅστις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ λεπτὰ ἑξ· ἡ αὔξησις αὕτη θέλει ἐνεργηθῇ ἐπὶ ὅλων τῶν φορολογητέων εἰδῶν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοτικῶν φόρων.

ΚΕΦ. Α.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων δημοτικῶν φόρων.

Ἄρθρ. **12.** Ὁ ἔγγειος δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ, εἴτε εἰς εἴδη, εἴτε εἰς χρήματα, συνάμα μετὰ τοῦ δημοσίου, ἐπὶ τῆς συγκομιδῆς, ἢ ἐν τοῖς τελωνείοις κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν προϊόντων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενησομένης μετρήσεως, ἐκτιμήσεως καὶ ἐξελέγξεως.

Ἄρθρ. **13.** Ἡ ἐκποίησις τῶν εἰς εἴδη εἰσπραττομένων δημοτικῶν φόρων θέλει γαίνει καθ' ὃν τρόπον καὶ χρόνον καὶ ἡ τῶν τοῦ δημοσίου, καὶ παρὰ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν.

Αἱ ἀρχαὶ αὗται χρεωστοῦν νὰ ἐκποιῶσι τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἰς τοὺς δήμους ἀνηκόντων εἰδῶν, ἐπὶ δικαιολογημένῃ αἰτήσει τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, συμμορφούμεναι μὲ τὰ περὶ τούτου διατεταγμένα.

Ἄρθρ. **14.** Ὁ ἐπὶ τῶν ζώων φόρος τῶν μὲν δήμων, ἐν οἷς παρεχείμασαν μόνον τὰ ζῶα, θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ζώων δημοσίου φόρου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς παρὰ τοῦ δημοσίου γενομένης ἐπαριθμήσεως, τῶν δὲ δήμων, ἐν οἷς βόσκουσι τὸ θέρος, ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίας ἐπαριθμήσεως γενησομένης ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. **15.** Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσίων δημοτικὸς φόρος θέλει εἰσπραχθῇ συνάμα μετὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ δημοσίου γενησομένης ἐπαριθμήσεως.

ΚΕΦ. Β'.

Περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐμμέσου δημοτικοῦ φόρου.

Ἄρθρ. **16.** Ὁ ἔμμεσος δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται κατὰ τὰς τῶν δήμων εἰσόδους, ἔνθα πρέπει νὰ εὑρίσκηται πάντοτε ἐκτεθειμένη ἡ φορολογικὴ διατύπωσις, ἐπὶ δὲ τῶν φορολογητέων εἰδῶν, ἅτινα εἰσέρχονται εἰς τὸν σχετικὸν δῆμον, ἀμέσως διὰ τῶν τελωνείων ὁ δημοτικὸς φόρος εἰσπράττεται διὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρ. **17.** Ὁσάκις τὰ εἰς ἔμμεσον φόρον ὑποκείμενα εἰσάγονται εἴς τινα δῆμον ἄνευ προθέσεως τοῦ νὰ πωληθῶσιν ἐντὸς αὐτοῦ, δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ὅσα καταναλωθῶσιν ἐν αὐτῷ.»

Γενομένης ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Π. Καμπάνη καὶ Ι. Φαρμάκη, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη διὰ ψήφων **91** πρὸς **1** τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον τῆς ψηφοφορίας πρωτόκολλον, μὲ τὸ ὁποῖον συμφώνως καὶ ὁ Πρόεδρος ἀπήγγειλε τὸ ἀποτέλεσμα.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν.

«Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων **Ναὶ** ἢ **Ὄχι**.;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	**Ν.**	Γ. Φεγγαρᾶς	**Ν.**
Δ. Ὀρεινός	**Ν.**	Γ. Δρινιτσώτης	**Ν.**
Γ. Λογιωτατίδης	**Ν.**	Κ. Τ. Σαντᾶς	**Ν.**
Θ. Γρίβας	**Ν.**	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	**Ν.**
Ν. Μαυρομμάτης	**Ν.**	Π. Βέρβογλης	**Ν.**
Ζ. Ι. Βέλβης	ἀπών	Ῥ. Παλαμίδης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Γουλιμῆς	**Ν.**	Γ. Ῥιβελιώτης	**Ν.**
Π. Δ. Καμπάνης	**Ν.**	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Μ. Λ. Καΐρης	**Ν.**	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	**Ν.**
Α. Σ. Δανόπουλος	**Ν.**	Π. Δαρειώτης	**Ν.**
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Νικήτας Σταματελόπουλος	ἀπών
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	**Ν.**
Α. Μεταξᾶς		Ι. Φαρμάκης	**Ν.**
Δ. Καλλιφρονᾶς	**Ν.**	Κ. Βίλκος	**Ν.**
Σ. Βλάχος	**Ν.**	Μ. Ἰατρὸς	**Ν.**
Η. Ῥάγκος	**Ν.**	Ἰω. Εὐσταθίου	**Ν.**
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών	Φ. Κρ. Μαῦρος	**Ν.**
Α. Γεωργαντᾶς		Γ. Κάνδρας	**Ν.**
Δ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ	Σ. Μπαρότζης	**Ν.**
Τζανετάκης Γρηγοράκης	**Ν.**	Δ. Μπιρμπίλης	**Ν.**
Δ. Τζιγκουράκος	**Ν.**	Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κονδύλης	**Ν.**	Πικουλάκης	**Ν.**
Κ. Φασίτζας	**Ν.**	Χ. Καπετανάκης	
Ι. Χαριμῆς	**Ν.**	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανιδιώτης	**Ν.**	Κ. Οἰκονομόπουλος	
Ι. Γιαλδάσης	**Ν.**	Α. Καλαμογδάρτης	**Ν.**
Δ. Ζώτος	**Ν.**	Κ. Τζερτίδης	**Ν.**
Νίκες Θέου	**Ν.**	Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζούασης	**Ν.**	Σ. Λογοθετόπουλος	**Ν.**
Λ. Βλιδίτης	**Ν.**	Α. Μαρκόπουλος	**Ν.**

Α. Κρεστενίτης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σιδέστερος Στεφανάκης	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἀσθενὴς	Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Γ. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Κ. Χατζῆ Παναγιώτου	Ν.	Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ἐμμ. Τσούχλος	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δόρβας	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.	Ἀμβρόσ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Ι. Ν. Φλέσσας	Ν.	Στάϊκος	ἀπὼν
Η. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Α. Παππατζώρης	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Α. Νοταρᾶς		Τομαρᾶς	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Α. Κιζάνης	Ν.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος		Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Γ. Γριζάνας	Ν.
Δ. Πλακούτας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Κ. Δηλιγιάννης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Καρφιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Η. Βαρδιτζιώτης	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ν.

Ἀκολούθως ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 890 ἀναφορᾶς, ἥτις κατά τινα τῶν τελευταίων συνεδριάσεων, καθ' ἣν ἐσυζητοῦντο ἐκθέσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, εἶχεν ἀναβληθῆ· ἐπὶ ταύτης παρετήρησέ τις ὅτι ὀφείλεται θρησκευτικὴ προσοχὴ περὶ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' αὕτη πάλιν δὲν πρέπει νὰ φοβίζῃ τὴν Βουλήν, διότι δύναται νὰ μὴν ἐκτελέσῃ ἐκ τοῦ φόβου τούτου τὸ ἐπιτρεπόμενον παρὰ τοῦ Συντάγματος, κατὰ παράβασιν ἐπίσης τῶν διατάξεων αὐτοῦ· ὅτι ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ἡ σύστασις, τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἀντιβαίνει εἰς τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, δὲν εἶναι ἀληθής, διότι αὕτη ἀφορᾷ προτάσεις, νομοθετικὰ δηλονότι ἔργα, οὐχὶ δὲ καὶ διοικητικά, οἷα, αἱ διευθύνσεις ἀναφορῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἡ Βουλὴ συνιστῶσα τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου Α. Λοιδωρίκη δὲν περιβάλλει μὲ νομοθετικὴν διάταξιν τὴν σύστασιν ταύτην, οὐδὲ νομοθετεῖ· ὅλλως ἤθελε καταστρέψει ἀχρήν

συνταγματικήν, τὸ δικαίωμα τῶν πολιτῶν νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὰς Βουλάς· καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἐξετάσῃ μόνον ἂν ὁ ἀναφερόμενος ἔχῃ δίκαιον διὰ νὰ συστηθῇ ἡ αἴτησίς του εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐπὶ τούτου δὲ δύναται νὰ τὴν ρωτίσωσιν αἱ πράξεις συνελεύσεων, τὰς ὁποίας οὗτος ἀναφέρει, καὶ αἵτινες ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον τῶν ἀπαιτήσεών του.

Μετά τινας δὲ εἰπόντας ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει νὰ συζητηθῇ καὶ λυθῇ ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀναφερομένου, περιστρεφόμενον ἐπὶ τῆς γενικῆς ἀρχῆς, ἂν ἡ σύστασις ἀναφορῶν περὶ συντάξεων καὶ ἀμοιβῶν παρὰ τῆς Βουλῆς ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρ. 17 τοῦ Συντάγματος· καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ φανῇ καὶ ἤδη συνεπὴς εἰς τὰς προηγουμένας ἀποφάσεις της, ἀκολουθοῦσα ὅτι μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοιούτων ἐνήργησεν· ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζων τὴν γνωμοδότησιν αὐτῆς, παρετήρησεν ὅτι τὸ ἄρθρον εἶναι σαφὲς καὶ ῥητῶς πραγματεύεται περὶ προτάσεων· ὅτι αἱ προγενέστεραι ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς ἀποτελοῦσι προηγούμενα, τὰ ὁποῖα ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον· καὶ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἤδη, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν Ἐπιδαυρίων, σεβομένη τὰς ἀποφάσεις συνελεύσεων, ἐγνωμοδότησε νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις συνιστᾷ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι τὸ κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ 17 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος πνεῦμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως πείθει ἕκαστον ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ συνιστᾷ τοιαύτας αἰτήσεις, διότι ἀλλως καταστρέφεται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου οὐ ἡ συνέλευσις ἤθελε νὰ ἀποκρούσῃ τὴν τάσιν Ὑπουργείου νὰ ὠφελήσῃ τοὺς φίλους του, ὅταν ἐδίσταζε μὲν ἀπ' εὐθείας νὰ προτείνῃ προτάσεις τοιαύτας, ἐγίνοντο δ' αὗται παρὰ τῶν Βουλευτῶν καὶ συνιστῶντο παρὰ τῆς Βουλῆς· ὅτι συντάξεις καὶ ἀποζημιώσεις δὲν ὀφείλονται εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἀγωνιστῶν, ἀλλ' εἰς ὅλους, ὑπὲρ ὧν συνετάχθη καὶ τὸ ψήφισμα παρὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεσις καὶ σκέψεως καὶ χρόνου πολλοῦ εἶναι ἔργον· ὅτι ἂν ἐπιτραπῇ νὰ συνιστᾷ ἡ Βουλὴ ἑκάστοτε τοιαύτας αἰτήσεις, θέλει καὶ ἐπὶ τούτου συμβῇ ὅ,τι καὶ ἐπὶ τῶν Φιλαγγιτῶν· καὶ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου, νὰ διευθυνθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἤδη ἡ ἀναφορά του, εἶναι ματαία, διότι ἀναφορὰν τοιαύτην καὶ πρὸς τὴν

συνέλευσιν τότε ἐπέδωκε καὶ αὕτη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διεύθυνε.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἶναι ξένον τῶν γενομένων συστάσεων ἐπὶ περὶ συντάξεων ἀναγορῶν, καὶ περιοριζόμενον εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀπαγορεύει τὴν πρότασιν περὶ συντάξεων καὶ ἀμοιβῶν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἁπλῆν ἐπ' ἀναγορῶν σύστασιν. Ὅτι ὁ Α. Ἀσιδωρίκης ζητεῖ νὰ ἐπικυρωθῇ ἡ ἀπόρασις τῆς τε ἐν Τροιζῆνι, Ναυπλίῳ, καὶ ἐν Ἀθήναις τελευταίας ἐθνοσυνελεύσεως, ἥτις ἐν γνώσει τῶν καθηκόντων της διέταξε νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορά του εἰς τὴν Κυβέρνησιν· καὶ ὅτι καὶ καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ ἀναφερόμενος εἰς μάτην ἀνηνέχθη πρὸς τὴν Βουλήν, αὕτη δι' ἀποράσεώς της σεβομένη ἐκείνην τῶν συνελεύσεων ὀφείλει νὰ πέμψῃ συνιστῶσα τὴν αἴτησίν του εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἂν ἡ σύγκλησις ἦτο προβούλευμά τι ἢ ἄλλο ἔργον νομοθετικὸν τῆς Βουλῆς, ἤθελεν ἀπαγορεύει ἐβεβαίως αὐτὴν τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν διεύθυνσιν ἔτι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ἀλλ' ὅμως οὐδόλως τοιαύτης οὔσης, ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἱκανοποιήσῃ Συνταγματικῶς τὸν ἀναφερόμενον, ἀρνουσα εἰς αὐτὸν ἐλεύθερον τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναφίρεσθαι καὶ συνιστῶσα τὴν αἴτησίν του. Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι ὅλα τὰ ἔργα τῆς Βουλῆς, ἐκτὸς τῆς ἐξελέγξεως ἑαυτῆς, ἔργου δικαστικοῦ, εἰσὶ Νομοθετικά, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ συστάσεις, τὰς ὁποίας διὰ τοῦτο ἀπαγορεύει τὸ 17 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος· ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ κολακεύῃ οὐδὲ νὰ ἐνισχύῃ τὰς τοιαύτας πρὸς αὐτὴν αἰτήσεις ἐξαπατῶσα τοὺς ἀναφερομένους διὰ τοιούτων συστάσεων, αἵτινες δὲν ἔχουσιν ἀποτέλεσμα· καὶ ὅτι ἂν καὶ πάντες συναισθάνωνται τὰ ἐκ τοῦ ἀγῶνος εἰς πολλοὺς ἐπισκήψαντα δυστυχήματα, τὸ πλῆθος ὅμως τῶν ἐκ τούτου δυστυχησάντων ἐπιβάλλει εἰς ἕκαστον τὸ καθῆκον νὰ μὴν ἐξετάσῃ καὶ ἀμείψῃ τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας ἑνὸς ἑκάστου, ἀλλὰ τοῦ συνόλου αὐτῶν διὰ γενικοῦ μέτρου.

Μετά τινα ἐρωτήσαντα ἂν ὑπάρχῃ ἀπόφασις τῆς ἐθνοσυνελεύστεως ἢ ἁπλῆ περὶ τούτου γνωμοδότησις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς της· ὑποστηρίξιν ἄλλος τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς εἰπὼν ὅτι διὰ τῆς συστάσεως ἡ Βουλὴ δὲν προκαλεῖ ἴδιον διὰ τὸ ἀναφερόμενον Νομοσχέδιον· καὶ ὅτι οὐδ' αὐτὸς ὁ ἀναφερόμενος διὰ τοῦτο ἀνηνέχθη πρὸς τὴν Βουλήν, ἀλλὰ πειζόμενος ἀπὸ τὸ πάθος καὶ βλέπων ἄνευ ἀποτελέσματος τάς τε πρὸς τὰς προγενεστέρας συνελεύσεις ἀναφοράς του, καὶ τὰς ἀποφάσεις

αὐτῶν, προέθετο νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἔγκρισιν τοῦ γενικοῦ περὶ ἀγωνιστῶν μέτρου.

Προτείναντος δέ τινος νὰ ἀπαλειφθῶσιν αἱ λέξεις *αὐτοσύστατος* καὶ *ἐγγεχειμένη* αἱ ἐν τῷ διασκεπτικῷ, καὶ ἀκολούθως νὰ σταλῇ κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ἄλλου δέ, νὰ ἀπαλειφθῇ ὅλον τὸ διασκεπτικὸν καὶ νὰ σταλῇ ἡ ἀναφορὰ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς γνωμοδοτήσεως, διότι δὲν ὑπάρχει τῆς συνελεύσεως ἀπόρασις· καὶ ἄλλου παρατηρήσαντος, ὅτι μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν ψηφισμάτων κατὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν ἐζητήθη νὰ συζητηθῶσιν αἱ γνωμοδοτήσεις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἐγένετο δὲ παραδεκτὴ ἡ πρότασις τοῦ προέδρου τῆς Συνελεύσεως, εἰπόντος ὅτι αὗται πρέπει νὰ συζητηθῶσι συνάμα κατὰ τὴν ὁποίαν φέρουσι διεύθυνσιν, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει εἰδικὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόρασις τῆς συνελεύσεως. Εἷς τῶν ἀντιλεξάντων κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε τροπολογίαν ταύτης, ἔχουσαν οὕτως·

« Σκεφθεῖσα ὅτι ἡ αἴτησις τοῦ ἀναφερομένου ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ε Ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως, γνωμοδοτεῖ ἀνὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἵνα νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς αὐτῆς φύσεως αἰτήσεων. »

Φωτισθείσης τῆς Βουλῆς, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησεν αὐτὴν ἂν παραδέχηται τὴν προταθεῖσαν τροπολογίαν ἐπὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπιτροπῆς. ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Κατόπιν ἀνεγνώσθη ἑτέρας ἀναφορᾶς ἡ περίληψις δι' ἧς ἡ Κωνσταντίνα νεοφώτιστος θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Χασὰν Τσάμη ἀναφέρει ὅτι ἐνεργηθέντων ἁπάντων τῶν ἀπαιτουμένων εἰς ἀποχήμίωσίν της καὶ σταλέντων τῶν ἀναφορικῶν ἐγγράφων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τῶν Οἰκονομικῶν, δένμένει εἰμὴ ἡ ἔκδοσις τοῦ παραχωρητηρίου, ἐφ' ᾧ ἐπικαλεῖται τὴν προστασίαν τῆς Βουλῆς· ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ ἀνὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς ὁδηγίαν τινα. »

Ἐπὶ ταύτης παρετηρήθη ὅτι πολλαὶ τοιαῦται ὑποθέσεις πρὸ χρόνων περατωθεῖσαι ὑπάρχουσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον οὐδὲ ἀρνεῖται οὐδὲ ἐκδίδει τὸ ἀναγκαῖον παραχωρητήριον· καὶ ὅτι πρέπει νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, διότι εἶναι ἄδικον τινὲς μὲν τούτων εἰς ἰσχυρὰς ἀνήκουσαι νὰ προικοδοτηθῶσιν, ἄλλαι δὲ νὰ στερῶνται ἔτι· ἀντιπαρετηρήθη ὅτι πᾶσα τῆς ἀνα-

φορᾶς ταύτης διεύθυνσι; εἶναι ἄσκοπος διότι ὁ Ὑπουργὸς θέλει ἀρνηθῆ τὴν ἔκδοσιν παραχωρητηρίου, διότι αἱ διαθέσεις τῆς ἐθνικῆς γῆς γίνονται διὰ νόμου κατὰ τὸ σύνταγμα, τοιοῦτον δὲ πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ παραχωρητηρίου τούτου θέλει καὶ ἤδη ἀπαιτήσει· καὶ εἰς ταῦτα ἀντελέχθη ὅτι Νόμος περὶ προικίσεως τῶν νεοφωτίστων ὑπάρχει ἤδη· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ περίληψις τῆς ὑπ' ἀριθ. 904 ἀναφορᾶς δι' ἧς δημόται Ὕδρας παραπονοῦνται ὅτι ἡ Ὕδρα στερεῖται ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Βουλὴν τοσοῦτον χρόνον, καὶ εἰσέτι δὲν ἔγινεν νέα ἐκλογή· διὰ χάριν τῆς Ὕδρας τῆς ὁποίας ἡ ἐνέργεια ἐζητεῖτο ἄλλοτε κατὰ προτίμησιν παρὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ ἡ ὁποία πάντοτε ἐστάθη πρόθυμος εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους στρατιωτιωτικὰς τε καὶ πολιτικὰς, ἐζητοῦνται νὰ ἐκπεραιωθῆ ἡ νέα ἐκλογὴ, πρὶν ἡ λήξῃ ἡ παροῦσα Βουλευτικὴ Σύνοδος. Ἐφ' ἧς ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, «ἐν » περιπτώσει ἀποβιώσεως, παραιτήσεως ἢ ἀνικανότητος Βου» λευτῶν γίνεται νέα ἐκλογὴ περὶ ἀναπληρώσεως ἐντὸς δύω μηνῶν» ὥστε τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸν νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἔναρξιν τῆς νέας ἐκλογῆς διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν ἀκυρωθέντων Βουλευτῶν Ὕδρας· Γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ διατάξῃ νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ Νόμον.»

Ἐπὶ τούτου παρετηρήθη ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ὦσι παρόντες οἱ Ὑπουργοὶ, ἀντιπαρετηρήθη δὲ παρ' ἄλλου ὅτι τῶν Βουλευτῶν εἰς κατά τινα τῶν προλαβουσῶν συνεδριάσεων ἠρώτησε περὶ τούτου τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργείου, ὅστις εἶπεν ὅτι θέλει ἀπαντήσει περὶ τούτου ἄλλοτε· ἀνεξάρτητος τούτου ἡ προκειμένη ἀναφορὰ τῶν Ὑδραίων πρέπει ἤδη νὰ συζητηθῆ καὶ σταλῆ κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις καλῶς ἐστήριξε τὰς σκέψεις της εἰς τὸ 29 ἄρθ. τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, διότι ἐν ἐκείνῳ ὁ Νομοθέτης ἠθέλησε νὰ προΐδῃ πᾶσαν δι' ὁποιανδήποτε λόγον παῦσιν τῶν Βουλευτῶν, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀντικατάστασίν των· καὶ ὅτι ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν Νόμου, βάσεως ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα λυπεῖ ἕκαστον διότι πᾶσα παράβασις τοῦ πρώτου εἶναι κατὰ συνέπειαν οὐσιώδης παράβασις τοῦ Συντάγματος. Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἐπειδὴ λόγῳ ὑπηρεσίας ἢ ἀσθενείας δύναται νὰ μὴν ἐμφανισθῶσι διά τινα καιρὸν

οἱ ἀριθμοὶ Ὑπουργοὶ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ οὕτω νὰ μένῃ ἐκκρεμὴς ἡ ὑπόθεσις, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ παραδεχθῆ ἤδη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει αὐτὴν νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἀριθμοὶον Ὑπουργὸν καὶ ζητήσῃ μετὰ τὴν διεύθυνσιν λόγου διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ τῶν ἀναφερομένων παράπονα· τὸ δικαίωμα μάλιστα τοῦτο ἐπερύλαξεν ἰδίως καὶ δι' ἑαυτόν. Ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων τούτων παρατηρήσεων παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ περίληψις τῶν ὑπ' ἀριθ. 906 καὶ καὶ 914 ἀναφορῶν, τοῦ Ε. Δ. Σοφιανοῦ καὶ Κωνσταντίνου Μαυρίκου, δι' ὧν ἀναφέρουσιν ὅτι εἶναι ἀγωνισταὶ καὶ κακῶς ὑπελήφθησαν ὡς ὑποχρέωσεις εἰς τὸ Β'. ψήφισμα, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ Ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ «νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ κατὰ τὸ δίκαιον.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 908 ἀναφορᾶς δι' ἧς ἡ Πιπίνα θυγάτηρ Ν. Στεφανοπούλου καὶ χήρα Ἰακώβου Σιμόλτσ ἀναφέρει ὅτι εἶναι τέκνον τοῦ ἀγωνιστοῦ Ν. Στεφανοπούλου ὁ ὁποῖος (ἀνήκων εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν Στεφανοπούλων ἢ Κομνηνῶν, τὴν διευθύνασαν εἰς Κόρσικαν κατὰ τὸν 17 αἰῶνα τὴν ἀποικίαν τῶν Σπαρτιατῶν, ζηλεῖς παρὰ τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν Ἑλλάδα, συνοδεύσας αὐτὸν εἰς Αἴγυπτον) ἦλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα οἰκογενειακῶς ἀπὸ τὸ ἔτος 1821 καὶ ἠγωνίσθη μέχρι τοῦ 1829 ὅτε ἀπεβίωσεν εἰς Ναύπλιον· ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐκστρατείας κατὰ Κορώνης, Νεοκάστρου, Τριπόλεως, Ναυπλίου κτλ. συστρατευόμενος καὶ θεραπεύων καὶ ὡς χειροῦργος τοὺς εἰς τὰς μάχας πληγωνομένους Ἕλληνας· ἐπισυνάπτει πιστοποιητικὸν τῶν Κ. Κ. Πέτρου Μαυρομιχάλη, Ἰω. Κωλέττου καὶ Δ. Καλλέργη. Εἶναι προσέτι σύζυγος τοῦ ἱλάρχου τοῦ ἱππικοῦ Ἰακώβου Σιμόλτζ ὅστις ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸ ἔτος 1843· οὖσα δὲ ἤδη εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν καὶ ἔχουσα δύω ἄνηβα κοράσια, προστρέχει εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Βουλῆς ἐξαιτουμένη σύνταξιν· ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τοὺς ἀγῶνας, τὰς ἐκδουλεύσεις καὶ τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ν. Στεφανοπούλου ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη, γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῆ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν πρόνοιαν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 910 ἀναφορᾶς διὰ

τῆς ὁποίας οἱ ἀδελφοὶ Μαργαρίται προτείνουσι νὰ ἀνατεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ἀπεικόνισις τῶν ἐνδόξων τῆς ἐπαναστάσεως ἀνδρῶν στρατιωτικῶν τε καὶ πολιτικῶν, τεθνεώτων καὶ ἐπιζώντων· ὅτι τὴν μνήμην αὐτῶν διαιωνίζων τὸ ἔθνος ἐκπληροῖ εὐγνωμοσύνης καὶ σεβασμοῦ καθῆκον· αἱ εἰκόνες αὐτῶν ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἀνακείμεναι θέλουσι μαρτυρεῖ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν πρὸς τοὺς εἰκονιζομένους εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους· ἡ θέα αὐτῶν ὑπενεργοῦσα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νομοθετῶν τοῦ ἔθνους καὶ ἀνακαλοῦσα αὐτοῖς τὴν ἀρχὴν τῆς πολιτικῆς ἡμῶν ὑπάρξεως, καὶ τοὺς πεσόντας ἀγνὰ θύματα εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, θέλει τὰ δίκαια καὶ τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα ἐνθυμίζει εἰς αὐτοὺς καὶ συζητοῦντας καὶ ψηφίζοντας· οἱ πατέρες χειραγωγοῦντες τὰ τέκνατων, ἢ δακτυλοδεικτοῦντες εἰς αὐτὰ τῶν ἡρώων τῆς ἐπαναστάσεως τὰ ἀπεικονίσματα, ὡς ὡραῖα τῆς ἀρετῆς πρότυπα θέλουν ἐμφυτεύει εἰς τὰς καθαρὰς καὶ ἀδόλους ψυχάς των τὸ εἰλικρινὲς ἐκεῖνο καὶ γενναῖον τοῦ πατριωτισμοῦ φρόνημα, χωρὶς τοῦ ὁποίου πᾶσα εὐφυὶα καὶ ἱκανότης ἀποβαίνει ἀνωφελὴς ἢ καὶ ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν πολιτείαν. Οἱ πρόγονοι ἡμῶν ἀνεγείροντες ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας εἰς τοὺς ἐπ' ἀρετῇ καὶ σοφίᾳ διαπρέψαντας ἄνδρας, κατὰ τὰς ἀγορὰς, τὰς στοὰς, τὰς πλατείας, καὶ ἐν γένει πανταχοῦ τῆς πόλεως, ἐπρότειναν αὐτὰς εἰς τοὺς νέους ὡς καλὰ πρὸς μίμησιν καὶ ἄσκησιν τῆς ἀρετῆς παραδείγματα. Ὅτι τῶν ἐνδόξων τῆς ἐπαναστάσεως μας ἀνδρῶν ἡ ἀπεικόνισις γενομένη ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ὑπὸ τεχνιτῶν Ἑλλήνων προστίθησιν εἰς τὸ ἔργον ἐθνικώτερόν τι καὶ περιέχει ἱκανὴν ἀφορμὴν πρὸς τῶν ὡραίων τεχνῶν τὴν καλλιέργειαν. Ὅσον περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν μαρτυροῦσι πρὸ παντὸς ἄλλου ἀψευδέστερον αἱ ἐν τοῖς ἀνακτόροις εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ὑπασπιστῶν ἀνακείμεναι εἰκόνες τῶν ἀοιδίμων Γερμανοῦ, Καραϊσκου, τῶν ἀδελφῶν Ὑψηλάντου, Θ. Κολοκοτρώνη καὶ λοιπῶν τῶν ὁποίων τὴν ἐκτέλεσιν ἀνέθηκεν εἰς αὐτοὺς ἡ Α. Μ. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι καὶ ἡ πρότασις καὶ αἱ σκέψεις, καὶ ἡ ἱκανότης τῶν ἀναφερομένων εἶναι ἀντικείμενα αὐτοσύστατα, καὶ προκειμένου λόγου διὰ τὴν διατήρησιν καὶ διαιώνισιν τῆς μνήμης τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς ἐπαναστάσεως, τὸ ἔθνος ὀφείλει νὰ φροντίσῃ τὰ μάλιστα, γνωμοδοτεῖ «νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.»

Ἡ Βουλὴ μετά τινα ἐπ' αὐτῆς συζήτησιν παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 913 ἀναφορᾶς, δι' ἧς

ὁ Ν. Παμπούκης ἀναφέρει ὅτι περὶ τὸ ἔτος 1826 ὁ Κ. Ν. Θεοχάρης ὑπερρεώθη διὰ Β. Διατάγματος νὰ πληρώσῃ εἰς τὸ δημόσιον τὴν ποσότητα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν, διὰ ζημίαν προελθοῦσαν ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἐλαιῶνος Λακεδαίμονος, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὸ ὁποῖον ἐγένετο ἔφεσις, ὑπεχρέωσε τὸν Κ. Ν. Λεβίδην ὡς διεκπεραιωτὴν τῆς ἐνοικιάσεως· διὸ προτείνει νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ ῥηθέντες ὡς ἀνωτέρω κτλ. καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου ἡ ἀνθέρνησις θέλει καταβάλει πᾶσαν προσπάθειαν, γνωμοδοτεῖ «νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον.»

Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐπροτάθη ὑπό τινος βουλευτοῦ, ὅτι ἐπειδὴ πρόκειται περὶ οὐσιώδους ὑποθέσεως, ἀφορώσης τὴν διαχείρισιν ἐθνικῆς περιουσίας ἀπὸ πρόσωπον χρηματίσαν ὑπουργὸς, τὸ συμφέρον καὶ τοῦ δημοσίου καὶ αὐτοῦ τοῦ διαχειρίσαντος ἀπαιτεῖ νὰ ἐξετασθῇ καλῶς ἡ ὑπόθεσις διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, νὰ προστεθῇ δὲ εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς τὸ α καὶ νὰ δώσῃ τὸ ὑπουργεῖον πληροφορίας εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις αὕτη.»

Γενομένης περὶ τούτου συζητήσεως, καθ' ἣν ἐγένετο μνεία, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ Π. Λαζαρῆ διά τινας ἐθνικὰς γαίας, ληφθείσας παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν Λεβαδείαν εἰς ἐλαχίστην τιμὴν, προσεκλήθη νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ἀλλ' εἰσέτι δὲν ἔδωκεν αὐτάς· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀνὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δίκαιον καὶ νόμιμον, καὶ νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίας εἰς ποίαν κατάστασιν εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις αὕτη.»

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 917 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ἀναστάσιος Κροντήρας ἐκ Νησίου ἀναφέρει ὅτι ἀπὸ τὸ ἔτος 1824 εἶναι βαθμολογημένος ὑποχιλίαρχος, ἀλλ' αἱ ἐπιτροπαὶ τὸν παρημέλησαν, καὶ ἐπειδὴ ἠγωνίσθη καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος, ἐπολέμησεν, ἔλαβε πληγὰς καὶ ὡδήγησε στρατὸν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἀπὸ δὲ ἐκκαταστάτου ἔγεινε πέντε, ἐξαιτεῖται νὰ ληφθῇ καὶ περὶ ἐκυτοῦ πρόνοια· ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἶναι εὔλογον καὶ δίκαιον νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἐκδουλεύσεις καὶ αἱ θυσίαι τοῦ ἀναφερομένου, γνωμοδοτεῖ «νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διὰ νὰ καθυποβληθῇ ἐν καιρῷ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἐπιτροπήν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 925 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Δέδες Ῥομπότης ναυτικὸς ἐξαιτεῖται νὰ τῷ παραχωρηθῇ ὁ εἰς τὸ μητρῶον βαθμὸς τοῦ σημαιοφόρου καὶ ἐφ' ᾗς ἡ ἐπιτροπὴ γνωμοδοτεῖ «νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 934 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Παντελῆς Βασιλείου Σαράντης Ἀθηναῖος, ἀναφέρει ὅτι ὁ πατήρ του κρατούμενος ὡς ὅμηρος εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐσράγη παρὰ τῶν ὀθωμανῶν, ἅμα ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις· τὸ γέμον πραγματειῶν ἐμπορικὸν κατάστημα του διηρπάγη πρῶτον παρὰ τῶν ὀθωμανῶν καὶ ἔπειτα παρὰ τῶν Ἑλλήνων στρατιωτῶν· ἠγωνίσθη στρατιωτικῶς καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, καὶ μετελθὼν ἐσχάτως τὸν ἔμπορον κατετρέχθη ἀπὸ τὴν τύχην, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ πωλήσῃ ὅλην τὴν ἀκίνητον περιουσίαν του διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις του, μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ ἀνθέξῃ εἰς ταιαῦτα δυσχερήματα προσεβλήθη ἀπὸ ἀποπληξίαν κατὰ τὸ ἔτος **1842** καὶ κατέστη παράλυτος καὶ ἄλαλος· ἡ μήτηρ του ἡ ὁποία εἶλπιζε καὶ ἐπερίμενε παρ' αὐτοῦ βοήθειαν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν της καὶ παρηγορίαν τοῦ γήρως της κατεδαπάνησεν εἰς τὴν ἀσθένειαν του πᾶν ὅ,τι εἶχε, καὶ ὑπέπεσιν εἰς ὑπέρογκα χρέη· διὸ ἐξαιτεῖται νὰ τῷ προσδιορισθῇ σύνταξις διὰ νὰ μὴν ἀπολεσθῇ ἐκ τῆς δυστυχίας· ταῦτα πάντα πιστοποιοῦνται καὶ παρὰ τῶν ἐγκρίτων Ἀθηναίων. Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ὁ ἀναφερόμενος εἶναι ἄξιος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συμπαθείας τοῦ ἔθνους διὰ τὰς ὑπὲρ πατρίδος ἰδίας καὶ πατρικὰς ἐκδουλεύσεις καὶ θυσίας καὶ διὰ τὴν ἐλεεινὴν ὡς ἐκ τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ ἀνιάτου πάθους κατάστασίν του· γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν προσήκουσαν καὶ σύντονον πρόνοιαν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. **931** ἀναφορᾶς, δι' ἧς ὁ Γ. Ἀρβανιτόπουλος ἀναφέρει ὅτι ἀγωνισθεὶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ἔλαβε πέντε θανατηφόρους καὶ εἰσέτι ἀνιάτους πληγὰς· τέσσαρες ἀδελφοί του ἔπεσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. ὁ Κωνστ. εἰς Ψαρρὰ, ὁ Χατσῆ Νίκος καὶ Δημήτριος εἰς Νεόκαστρον καὶ ὁ Ἰω. εἰς Μεσολόγγιον· οὗτος ἀπέμεινε μόνος μὲ ἕνδεκα ἀνήλικα τέκνα, τὰ μὲν ἴδια τὰ δὲ τῶν ῥηθέντων ἀδελφῶν του· ὁ Κυβερνήτης τῷ ἔδιδε 60 φοίνικας κατὰ μῆνα, ἀλλ' ἡ ἀντιβασιλεία

τοὺς περιώρισεν εἰς 15 δραχμάς. Μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ τὴν δωδεκαμελῆ ταύτην οἰκογένειαν ἐπικαλεῖται τὴν ἀμερόληπτον δικαιοσύνην τῆς Βουλῆς· ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀναφορᾶς ἡ Ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι εἰς τὸν παραμεληθέντα τοῦτον ἀγωνιστὴν, τὸν τερηθέντα τέσσαρας ἐνδόξως ἀποθανόντας ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀνατρέφοντα τὰ ὀρφανὰ τούτων, ὀφείλεται περίθαλψις· γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν δέουσαν μέριμναν.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἀνεγνώσθη τέλος ἡ ἔκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 736 ἀναφορᾶς, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Ν. Ἀναστασιάδης ἀναφέρει ὅτι ἠχμαλωτίσθη παρὰ τῶν ὀθωμανῶν κατὰ τὸ **1826** μετὰ τῆς μητρός του καὶ τεσσάρων ἄλλων ἀδελφῶν του· ἡ μήτηρ ἐλευθερώθη παίσαυτα, οἱ ἀδελφοὶ εἶναι εἰσέτι ἀγνωστοι, διετέλεσεν αἰχμάλωτος μέχρι τοῦ **1840** ὅτε ἐξηγοράσθη παρὰ τοῦ Τηλεμάχου Ἀναστασιάδου ὑπὸ τοῦ ὁποίου καὶ Νικόλ. Ἀναστασιάδης ὠνομάσθη· διαμένων μετ' αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν ἔμαθεν ὀλίγα γράμματα, ἐλθὼν ἐνταῦθα κατὰ τὸ **1844** ἀνεγωρίσθη υἱὸς τοῦ Ἀριθμοῦ ἐκ τοῦ χωρίου Κρικέλλου τῆς Καλλιδρόμης, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ δεκαπενταετὲς διάστημα τῆς δουλείας του δὲν ἠδυνήθη νὰ μάθῃ κἀμμίαν τέχνην διὰ νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, προστρέχει εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῆς Βουλῆς· ἐξαιτούμενος νὰ καταταχθῇ ὑπότροφος τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐνταῦθα γυμνάσιον, διὰ νὰ τελειοποιηθῇ εἰς τὰ ὁποῖα ἐσπούδασε μαθήματα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπορωτάτους γονεῖς του νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὸ καθῆκόν του· καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ὅτι ὀφείλεται προσοχὴ εἰς τὸν πολυπαθῆ τοῦτον νέον, καὶ ἀγωνιστὴν· γνωμοδοτεῖ «νὰ συσταθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως.»

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Μετὰ ταῦτα εἰς τῶν Βουλευτῶν ἀνέφερεν ὅτι πρὸ πολλῶν ἤδη μηνῶν ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Δ. Φωτεινοῦ ζητοῦντος τὴν παραχώρησιν ὑδρομύλου τινος ἐν τῇ Ἀχαΐᾳ διὰ τὴν κατασκευὴν ὑδρομηχανικοῦ καταστήματος κλπ. Ἡ Βουλὴ συζητήσασα τὴν ἔκθεσιν ἀπεφάνθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν καὶ εἰσαγάγῃ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλήν. Ἐπειδὴ δὲ τίποτε μέχρι τοῦδε δὲν ἔγινε πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς βιομηχανίας, τὴν ὁποίαν ὁ ῥηθεὶς σκοπεύει νὰ εἰσαγάγῃ, ἐπρότεινε νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας πληροφορίας.

Ὁ Βουλευτὴς Φθιώτιδος παραδοὺς πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ προεδρεῖον πρότασιν περὶ συστάσεως νοσοκομείου εἰς Λαμίαν, διευθυνθεῖσαν εἰς τὰ τμήματα καὶ παραδεχθεῖσαν ἀπὸ πλειότερα τῶν δύο, ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἀναγνώσῃ αὐτὴν κατὰ τὸν κανονισμόν.

Δοθείσης δὲ τῆς ἀδείας παρὰ τοῦ Προέδρου συναινέσει τῆς Βουλῆς, ἀνέγνω αὐτὴν, ἔχουσαν οὕτω.

Πρότασις Νόμου

« Ἡ πόλις τῆς Λαμίας εἶναι ἡ θύρα μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὡς πρὸς τὴν ξηράν· συρρέουσι καθ' ἑκάστην πολλοὶ ξένοι καὶ διὰ τὴν κεντρικότητα αὐτῆς, πολλάκις οἱ τοιοῦτοι, μάλιστα οἱ πτωχοί, διαμένουν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν αὐτὴν πόλιν, καὶ ἀσθενοῦσι χωρὶς νὰ ἔχωσι τὰς ἀναγκαίας περιποιήσεις καὶ ταχείας παρὰ ἰατρῶν ἐπισκέψεις.

Προτείνω λοιπὸν νὰ συσταθῇ καὶ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην ἓν Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον ὡς εἰσόδημα τοῦ ὁποίου νὰ προσδιορισθῶσι διὰ Νόμου.

α'. Ἐπὶ τῶν εἰς τὴν Φθιώτιδα εἰσαγομένων καὶ ἐξαγομένων καὶ εἰς τελώνιον ὑποκειμένων πραγματειῶν ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν κατὰ τὴν τελωνιακὴν διατίμησιν, τόσον τὰ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς, καθὼς καὶ τὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

β'. Ἀνὰ 25 λεπτὰ διὰ καθένα εἰσερχόμενον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, εἰς τὰ λιμοκαθαρτήρια τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, καὶ

γ'. Ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀπὸ τὸ προερχόμενον εἰσόδημα ἀπὸ βοσκησίμους τόπους, πληρονόμιον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ λαμβανομένου ἐτησίου ἐνοικίου παρὰ τῶν ἰδιοκτημόνων αὐτῶν.»

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀκολούθως εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι ἐξελέχθησαν παρὰ τῶν τμημάτων ὡς μέλη τῆς Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχεδίου οἱ Κ. Κ. Δ. Ὀρεινός, Ν. Μαυρομμάτης, Μ. Σχινᾶς, Α. Κρεστενίτης, Α. Μαρκόπουλος, Σ. Παρθενόπουλος καὶ Θ. Γριβᾶς. Ἡ δὲ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν.

Γενομένης διὰ ψηφοδελτίων μυστικῆς ψηφορορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Ι. Γαρδίκη καὶ Σακελλαριάδου, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν κυάμων καὶ ψηφοδελτίων καὶ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες ὡς μέλη τῆς ῥηθείσης εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς οἱ Κ.Κ. Ι. Καραγιαννόπουλος

διὰ ψήφων 46, Δ. Καλλιῤῥονᾶς διὰ ψήφων 45, Ζάρκος διὰ ψήφων 41· καὶ ἰσοψηφοῦντες οἱ Κ.Κ. Κ. Θ. Κολοκοτρώνης καὶ Σταματάρας διὰ ψήφων 40· κλήρου δὲ τεθέντος μεταξὺ τῶν δύο κατὰ τὸν Κανονισμόν, ἔλαχεν ὡς τέταρτον μέλος ὁ Κ. Γ. Σταματάρας.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας, ὅτι αὔριον μὴ ὑπάρχοντος οὐδενὸς ἀντικειμένου πρὸς συζήτησιν, ἡ Βουλὴ θέλει ἐργασθῇ εἰς τὰ τμήματα μόνον, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΖ'.

Τῆς 16 Ἰουνίου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ βουλευτήριον περὶ τὴν 9 ὥραν π. μ. καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου παρόντων 96 ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας ἢ τινος κωλύματος 22, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτά, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος περὶ τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως·

ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν

« Ἡ ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Κολοκοτρώνη πρὸς πλήρη ἐφαρμογὴν τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ, συνελθοῦσα σήμερον τὴν 15 Ἰουνίου 1845 ἐν τῷ βουλευτικῷ καταστήματι,

καὶ διεξελθοῦσα τὴν βηθεῖσαν πρόκασιν ἐπιφέρει τὰς ἑπομένας παρατηρήσεις:

Τὸ 64 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἶναι ῥητῶς καὶ σαφῶς ἐκπεφρασμένον, ὥστε οὐδεμία μένει ἀμφιβολία ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς του καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐννοίας αὐτοῦ, καθότι ὁ Νομοθέτης ῥητῶς ἠθέλησεν ὅτι ὁ εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διοριζόμενος ὑπάλληλος, ἐδιώτης Βουλευτὴς καὶ δεχόμενος αὐτὴν νὰ παύῃ τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων του, καὶ ὄχι ὁ ὑπάλληλος Βουλευτὴς προδιδαζόμενος, διότι διὰ τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἰσαγωγῆς του πρώτου ὑποτίθεται ὅτι ἔχασε τὴν ἰδιότητα τοῦ ἰδιώτου ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ὁποίας ἐκλέχθη παρὰ τοῦ ἐκλογίου λαοῦ, ἑπομένως πρέπει νὰ ὑποστῇ δευτέραν ἐκλογὴν διὰ νὰ δηλώσῃ ὁ λαὸς τὴν θέλησίν του ἂν ἔχῃ εἰς αὐτὸν ὑπάλληλον ἤδη ὄντα, καὶ συνδεθέντα διὰ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑπαλληλίας μετὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν αὐτὴν ἐμπιστοσύνην, ἣν εἶχεν ὅταν τῷ ἔδωκε τὰς ψήφους του, καὶ τὸν ἐθεώρει ἁπλοῦν πολίτην. Καὶ ταῦτα τὸ ῥηθὲν τοῦ Συντάγματος ἄρθρον εἶναι μὲ ἀρκετὴν σαφήνειαν ἐκπεφρασμένον, καὶ οὐδεὶς διστάσας μένει εἰς τὴν ἐφαρμογήν, καὶ καθαρὰν αὐτοῦ ἔννοιαν, ἂν ἀνατρέξωμεν ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς συνεδριάσεως τῆς 31 Ἰανουαρίου 1844 ἔτους τῶν ὁποίων εἶναι ἀπόῤῥοια τὸ προκείμενον ἄρθρον δὲν εὑρίσκομεν εἰς αὐτὰ εἰμὴ πλέον ἢ ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου ῥητῶς ἐκφράζεται.

Ἔτι σαφέστερον ἀποκαθιστᾷ τοῦ προκειμένου ἄρθρου τὴν ἔννοιαν τὸ 68 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, καθότι αὐτὸ συγχωρεῖ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὑπαλλήλων ὡς Βουλευτῶν, καὶ ἑπομένως δὲν ἐννοεῖ ὅτι οἱ ὑπάλληλοι οὕτω πρέπει νὰ καταδικασθῶσι νὰ ἦναι στάσιμοι, διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς περιόδου, καὶ πολὺ περισσότερον οἱ στρατιωτικοὶ οἵτινες ὑπάγονται εἰς τοὺς αὐστηροὺς τῆς πειθαρχίας κανονισμούς.

Μὲ πολλὴν προσοχὴν πρέπει νὰ ἐπιφέρῃ ἡ Βουλὴ τὰς ἀποφάσεις της, ὅταν ὁ λόγος πρόκηται νὰ ἑρμηνεύσῃ χωρίου τινὸς τοῦ Συντάγματος τὴν ἐφαρμογήν, τὸ ὁποῖον τυχὸν ἤθελεν εἶσθαι ἀσαφὲς, καθότι διὰ τῶν ἑρμηνειῶν τούτων ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἶναι κίνδυνος μὴ καταστήσωμεν αὐτὸ τὸ ἱερὸν πολιτικὸν μας εὐαγγέλιον προβληματικὸν, πολὺ δὲ περισσότερον πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὰς ἑρμηνείας ταύτας, ὅταν ὁ λόγος πρόκηται νὰ ἑρμηνεύσῃ μὴ ἀμφιβαλλομένην ἔννοιαν αὐτοῦ ὡς ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ οὕτω νὰ τὴν καταστρέψῃ.

Ὁ Νομοθέτης τὸν ὑπαλλήλων Βουλευτὴν προδιδαζόμενον δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπάξῃ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν διορισμένου ἰδιώτου βουλευτοῦ, καθότι ὁ προδιδαζόμενος εἶχε καὶ πρὸ τοῦ προδιδασμοῦ του τὴν αὐτὴν ἰδιότητα, ἐκείνην ἐλλαδὴ τοῦ ὑπαλλήλου καὶ ἔπεται ὅτι φυλάττει τὴν αὐτὴν ὡς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων του ἀνεξαρτησίαν χαρακτῆρος, καθότι ὁ ἐκλέξας αὐτὸν λαὸς εἰς ἔμμισθον τῆς Κυβερνήσεως ὑπάλληλον ἔδωκεν ἅπασ τὴν ψῆφόν του, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ ἤδη ὑπαλλήλου ἐβάλωσε τὴν ἐμπιστοσύνην του.

Τὰ ἀνωτέρω ἐνισχύονται καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἐπὶ τοῦ προδιδασμοῦ τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς του ἀπόφασιν τῆς βουλῆς, καθ' ἣν σύμφωνα μὲ τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος ἐδηγήθη ὅτι δὲν ὑπόκειται ὁ προδιδαζόμενος εἰς νέαν ἐκλογήν.

Ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι τὸ 64 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἶναι σαφὲς

καὶ ἀρκούντως ἐγνώσθη ὁ σκοπὸς τοῦ Νομοθέτου, ἕπεται αὐτὸ νέος Νόμος ἀντιβαίνων εἰς τὴν ῥητὴν ταύτην τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἔννοιαν δὲν δύναται νὰ γενῇ, καθότι εἰς τὰ Νομοθετικὰ σώματα δὲν συγχωρεῖται νὰ νομοθετῇ ἐναντίον τῶν καθιερωμένων Συνταγματικῶν Ἀρχῶν.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας ὅθεν λόγους ἡ Ἐπιτροπὴ σας γνωμοδοτεῖ τὴν ἀπόῤῥιψιν τῆς μνησθείσης προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Κολοκοτρώνη.

16 Ἰουνίου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ν. Κριεζώτης	Δ. Μελετόπουλος.
Λ. Κρεστενίτης	Γ. Ῥεβελιώτης.
Α. Παππατζώρης.	Π. Κωνς. Τζαμάλας.

Ὁ Εἰσηγητὴς Ευ. Μ. Παρίσσης.»

Μετὰ ταῦτα συμπληρωθέντος ἤδη τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς κληρώσεως τῶν τμημάτων ἐνηργήθη ἡ διὰ νέας κληρώσεως ἀνανέωσις αὐτῶν, ἔλαχον δὲ ὡς ἑξῆς.

Τμῆμα Α'.

Δ. Πολυχρονόπουλος
Τ. Κ Σανταῆς
Θ. Γρίβας
Γ. Κάνδυας
Δ. Κουμανιώτης
Ι. Βλάσης
Δ. Ὀρτινὸς
Γ. Μπάστας
Κ. Φακίτσας
Λ. Παππατσώρης
Δ. Σακιλλαριάδης
Κ. Ζαρειφόπουλος
Κ. Καναρης
Μ. Σχινᾶς
Α. Κιζάνης
Ι. Οἰκονόμου
Α. Σ.Δανόπουλος

Δ'.

Μ. Καΐρης
Σ. Λογοθετόπουλος
Γ. Λογιωτατίδης
Δ. Δρίσος
Εμ. Τσοῦγλος
Δ. Καλλιφρονᾶς
Π. Ι. Κυριακὸς
Φ. Μαῦρος
Α. Μαρκόπουλος
Νίκος Θέου

Β'.

Δ. Χατζίσκος
Κ. Δελιγιάννης
Δ.Τσώκρης
Ι. Ἀναγνωστόπουλος
Δ. Κυριακίδης
Κ. Κολοκοτρώνης
Ι. Χαραμῆς
Μ. Ἰατρὸς
Ι. Τομαρᾶς
Ν. Μαυρομμάτης
Ι. Ζάρκος
Σ. Πάγκαλος
Π. Καμπάνης
Α. Μαυρομιχάλης
Α. Γουζούασης
Κ. Προβελέγιος
Σ. Στεφανάκης

Ε'.

Ι. Κωλέττης
Ε. Ἀποστολίδης
Α. Τζάνος
Ν. Μπούκουρας
Ι. Φλέσσας
Κ. Ἀντωνιάδης
Γ. Φεγγαρᾶς
Α Τσερτίδης
Α. Σωτηρίου
Ν. Σταματελόπουλος

Γ'.

Δ. Βιρβίλης
Ν. Καλλέργης
Ζ. Βάλβης
Ι. Κλίμακας
Β. Δημητρακόπουλος
Ν. Κριεζώτης
Α. Μεταξᾶς
Δ. Τσιγκουράκος
Σ. Παράσχόπουλος
Ι. Γιαλοδάσης
Δ. Μελετόπουλος
Ν. Δελίνδας
Πικουλάκης
Σ. Δάῤῥας
Γ. Δερνιτσιώτης
Ε. Κανελλόπουλος
Γ. Σταματάρας

Στ'.

Ι. Σταΐκος
Α. Σκαραμαγκᾶς
Ι. Ταταράκης
Π. Ῥάγκος
Σ. Βλάχος
Γ. Γουλιμῆς
Μ. Πρωτοπαπᾶς
Λ. Κρεστενίτης
Δ. Ζώτος
Π. Δαρειώτης

Α. Καλαμογδάρτης	Α. Λαπουσιάδης	Σ. Χ. Στεφανόπουλος
Π. Βάρδογλης	Ν. Κορφιωτάκης	Σ. Ἀντωνιάδης
Σ. Βαρότσης	Ε. Οἰκονομόπουλος	Κ. Οἰκονομόπουλος
Α. Γεωργαντᾶς	Π. Κων. Τζαμάλας	Ι. Γαρδίκης
Ι. Εὐσταθίου	Ρ. Παλαμίδης	Κ. Βέϊκος
Γ. Ῥεβιλιώτης	Δ. Πλαπούτας	Γ. Κανδύλης
Γ. Νοταρᾶς		

Ζ'.

Ι. Καραγιαννόπουλος	Διαμήδης Κυριακοῦ	Ἀνδ. Νοταρᾶς
Ι. Φαρμάκης	Κ. Χ. Παναγιώτου	Χ. Καπετανάκης
Μ. Χ. Μελέτης	Γ. Γριζάνος	Π. Βαρδιτσιώτης
Π. Καλαμαριώτης	Π. Παππαστεώνης	Τσαν. Γρηγοράκης
Α. Μαρκεζίνης	Ε. Παρίσσης	
Ι. Κρανιδης	Α. Βιλαέτης	

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ἀκολούθως ὅτι ἐξελέχθησαν παρὰ τῶν τμημάτων ὡς μέλη τῶν εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν. Α. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν τελωνείων, οἱ ΚΚ. Σ. Δάρρας, Μ. Καΐρης, Ἰω. Οἰκονόμου, Ε. Παρίσσης, Μ. Ἰατρὸς, καὶ Γ. Κάνδυας. Β. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν Προξενείων, οἱ ΚΚ. Δ. Δρόσος, Κ. Τσερτίδης, Κ. Κολοκοτρώνης, Ῥ. Παλαμίδης, Ν. Καλλέργης καὶ Δ. Κυριακίδης. Γ. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν, οἱ ΚΚ. Σ. Παρθενόπουλος, Γ. Δερνιζιώτης, Γ. Λογιωτατίδης, Γ. Νοταρᾶς, Γ. Μπάστας καὶ Δ. Βιλαέτης. Δ. Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος περὶ τῶν βοσκησίμων γαιῶν, οἱ ΚΚ. Δ. Ζῶτος, Κ. Ἀντωνιάδης, Ι. Φαρμάκης· καὶ προὐκάλεσε τὴν Βουλὴν εἰς τὴν περὶ τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν ἑκάστης ἐπιτροπῆς μελῶν ἐκλογήν.

Γενομένης δὲ μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Γ. Φεγγαρᾶ καὶ Γ. Σταματέρα, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν κυάμων καὶ τὴν διολογὴν τῶν ψήφων, ἀνεδείχθησαν πλειοψηφοῦντες ὡς συμπληρωματικὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπιτροπῶν μέλη.

Α. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τελωνείων

Οἱ ΚΚ. Γ. Φεγγαρᾶς διὰ ψήφων		70
Γ. Μπάστας	»	69
Α. Μαρκόπουλος	»	41
Θ. Μαρκεζίνης	»	40

Β'. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν Προξενείων

Οἱ ΚΚ. Ν. Κορφιωτάκης διὰ ψήφων		72
Δ. Ζῶτος	»	72
Σ. Βαρότσης	»	71
Ἐμ. Τσοῦχλος	»	42

Γ'. Ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν

Οἱ ΚΚ. Χρ. Καπετανάκης διὰ ψήφων		70
Ι. Οἰκονόμου	»	41
Ι. Φλέσσας	»	40
Δ. Γ. Τσάννος	»	40

Δ'. Ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ βοσκησίμων γαιῶν

Οἱ ΚΚ. Δ. Πλαπούτας διὰ ψήφων		71
Δ. Χατζῆσκος	»	70
Π. Βαρδιτσιώτης	»	62
Γ. Κάνδυας	»	48

Ἑπομένως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς Συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος περὶ τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΒ'.

Τῆς 18 Ἰουνίου 1845.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον τὴν 8 ὥραν π. μ. καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου, παρόντων 81 καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος 36, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀναπληρώσαντος τὸν Πρόεδρον Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ προταθέντος ἀπὸ τὸν Βουλευτὴν Γόρτυνος Νομο-

σχεδίου περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἀρξαμένης δὲ τῆς συζητήσεως πρῶτον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς προτάσεως, ὁ προτείνας αὐτὴν Βουλευτὴς ἐξέθηκεν, ὅτι τὴν πρότασιν ταύτην περὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου εἰσάγων εἰς τὴν Βουλὴν προέθετο τὴν σύνταξιν Νόμου, ἀρορῶντος τὸ ζήτημα ἐὰν ὁ προβιβασμὸς τῶν ὑπαλλήλων, μετὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὡς Βουλευτῶν, συνεπάγῃ τὴν παῦσιν τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων των κατὰ τὸ ἄρθρ. 64 τοῦ Συντάγματος· ἀλλὰ ἤδη ἐπειδὴ πολλοὶ Βουλευταὶ ἐπελήφθησαν τῆς προτάσεως ταύτης πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, προτείνοντες ἰσχυροὺς λόγους, μ' ὅλον ὅτι τοιαύτην ἰδέαν ἀπ' ἀρχῆς δὲν ἔφερε διότι εἶχε διαγραμοὺς ἂν τὰ νομοθετικὰ σώματα δύνανται νὰ ἑρμηνεύσωσι τὸ Σύνταγμα ἢ μόνον αἱ συντακτικαὶ συνελεύσεις, δὲν ἀντιτείνει ἤδη εἰς τὴν ἰδέαν ταύτην τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, πειθόμενος εἰς τοὺς προτεινομένους ὑπὲρ αὐτῆς λόγους, καὶ ἑπομένως ἐζήτησε τὴν διαίρεσιν τοῦ ζητήματος, προηγουμένως κατὰ τὴν τάξιν τῆς συζητήσεως τῆς προτάσεώς του πρῶτον ὡς διερμηνευτικῆς, καὶ ὅταν ὡς τοιαύτη δὲν γείνῃ παραδεκτὴ, τότε θέλει ἐπέλθει ἡ συζήτησις τῆς παρ' αὐτοῦ εἰσαχθείσης προτάσεως ὡς Νόμου· ὅτι κατὰ τὰ συντάγματα τοῦ Βελγίου καὶ τῆς Γαλλίας, τῶν ὁποίων ἀπόρροια εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν, ὁ προβιβασμὸς συνταυτίζεται μὲ τὸν διορισμὸν, καὶ ἑπομένως καὶ ὁ διορισμὸς καὶ ὁ προβιβασμὸς συνεπάγει τὴν παῦσιν τῶν βουλευτικῶν του καθηκόντων, καὶ ἀπαιτεῖται νέα ἐκλογὴ διὰ τὴν ἐκ νέου ἐνέργειαν αὐτῶν, ἐξαιρεῖται δὲ εἰς τὸ Βέλγιον μόνον ὁ κατ' ἀρχαιότητα στρατιωτικὸς προβιβασμὸς ὅστις στηρίζεται εἰς δικαίωμα ἐπιβάλλον τὴν ὑποχρέωσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ δὲν δύναται νὰ ὑποτεθῇ διαφθορὰ ἐκ μέρους αὐτῆς. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἐνισχύει καὶ αὐτὸς ὁ συνήθης τόπος τῶν Β. Διαταγμάτων, τὰ ὁποῖα ἐν γένει εἰς τοὺς προβιβασμοὺς τῶν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν, δὲν περιλαμβάνουσιν εἰμὴ τὴν λέξιν *διορίζομεν*· ὅτι ἂν καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς Συνελεύσεως δὲν περιέχωσιν οὐδεμίαν περὶ τοῦ προβιβασμοῦ διάκρισιν, οὐχ ἧττον ὅμως τὸ ἐπιῤῥεῦσαν εἰς τοὺς πληρεξουσίους πνεῦμα κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ περὶ διορισμοῦ τῶν βουλευτῶν 64 ἄρθρου τοῦ συντάγματος ἐφαρμόζεται διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ εἰς τὸν προβιβασμὸν, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουσία δύναται νὰ ἐπιῤῥεύσῃ εἰς τὸν βουλευτὴν κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων του· ὅτι αὐτὴ ἡ περὶ τῶν προσόντων τοῦ βουλευτοῦ

Ψαῤῥῶν Καναρὴ, προβιβασθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, συζήτησις τοῦ ἄρθρ. 64 τοῦ Συντάγματος προύκάλεσε τὴν ἀνάγκην τῆς περὶ τοῦ Νόμου τούτου προτάσεως.

Ἁπάντων δὲ εἰς τὴν ἐπιφερομένην παρὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῇ ἐκθέσει περὶ τοῦ προβιβασμοῦ αὐτοῦ γνώμην, παρετήρησεν ὅτι, ὁ Βουλευτὴς διατρέχει κατὰ τὴν Βουλευτικὴν ἐκλογὴν τρία στάδια, ἀρχομένου τοῦ πρώτου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς μέχρι τῆς κηρύξεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, τοῦ δευτέρου ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἀποτελέσματος μέχρι τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς, καὶ τοῦ τρίτου ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὸ λοιπὸν, ἡ διάκρισις δὲ αὐτὴ κυρίως πρέπει νὰ γίνηται εἰς τὸ περὶ τοῦ διορισμοῦ ἢ τοῦ προβιβασμοῦ τοῦ Βουλευτοῦ ζήτημα, διότι ὑπάρχει διαφορὰ κατὰ τὴν ἐκ τῶν τριῶν τούτων ἐποχῶν καθ' ἣν ἐπέρχεται ὁ διορισμὸς ἢ ὁ προσδιορισμός· Ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτοῦ ὡς Ὑπουργικοῦ Συμβούλου ἐγένετο κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον, ἐνῷ συγχρόνως ἦτο Πληρεξούσιος εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἔχων τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβούλου, ἐκπληρῶν συγχρόνως καὶ χρέη Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας· Ὅτι ταῦτα ἐξέθηκεν εἰς ἀπάντησιν τῶν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτεθέντων περὶ αὐτοῦ ἐν τῇ ἐκθέσει, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους διὰ τῆς διαγωγῆς του ἐὰν ἀποδειχθῇ ὡς ἑρμηνεία ἡ πρότασις θέλει δείξει ἐὰν κάμνῃ χρῆσιν τῶν λόγων τούτων.

Ὁ μετὰ τοῦτον ἀγορεύσας ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τῆς προκειμένης προτάσεως ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἔκθεσίν της ὑπὸ δύο ἐπόψεις ἐξετάζει τὸ προταθὲν Νομοσχέδιον· α) ὡς διερμηνευτικὸν Νόμον τοῦ ἄρθρ. 64 τοῦ Συντάγματος, ἰσχύοντα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ καὶ β'.) ὡς Νόμον κανονίζοντα διὰ τὸ μέλλον τὰ περὶ τῶν προβιβαζομένων Βουλευτῶν. Ἑπομένως ἀκολουθῶν τὴν τάξιν ταύτην τῆς ἐπιτροπῆς ἐπέφερε τὰς ἐξῆς κατὰ τῶν σκέψεων τῆς ἐπιτροπῆς παρατηρήσεις, καὶ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ὡς διερμηνευτικοῦ τοῦ ἄρθρ. 64 τοῦ Συντάγματος· Ὅτι ἡ πρώτη σκέψις τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι τὸ ἄρθρ. 64 τοῦ Συντάγματος ὁρίζον περὶ τοῦ εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν διοριζομένου ὑπαλλήλου, ἐννοεῖ ἁπλῶς τὸν *ἰδιώτην* βουλευτὴν ἀποδεχόμενον τὸν διορισμὸν καὶ εἶναι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ σαφὲς οὐδεμίαν ἑρμηνείαν ἐπιδεχόμενον, ἤθελε δὲ εἶσθαι ὀρθὴ, ἂν ἀληθῶς ἡ ἔκφρασις τοῦ ἄρθρου ἦτο τοιαύτη, ἀλλὰ δὲν εἶναι τοιαύτη, καὶ διὰ τοῦτο δύναται νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸν πρὸς ἰδιώτην βουλευτὴν διορισμὸν καὶ ἄλλο τι, διότι δὲν περιορίζεται ἡ διάταξίς του ῥητῶς καὶ μόνον διὰ τὸν ἰδιώ-

τὴν βουλευτὴν, καὶ ἐπομένως ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν τὸ ἄρθρον εἶναι σαφῶς ἐκπεφρασμένον. Ὅτι ἐπομένως ὡς πρὸς τὴν ἀποδιδομένην παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου ἡ διαφωνία συνίσταται κυρίως ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως *διοριζόμενοι*, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ μὲν ἐπιτροπὴ ἀποδίδωσι στενὴν καὶ περιωρισμένην, οἱ δὲ εὐρυτέραν ἔννοιαν. Παραδεχόμενος δὲ τὴν γνώμην τῶν δευτέρων ὡς ὀρθοτέραν ἀνέπτυξεν αὐτὴν εἰπὼν ὅτι, ἡ λέξις *διορισμὸς* εἶναι γενικὴ, περιλαμβάνουσα καὶ τὸν διορισμὸν καὶ τὸν προβιβασμὸν, διότι ὁ προβιβασμὸς κυρίως εἶναι παῦσις ἐκ τῆς κατωτέρας θέσεως καὶ διορισμὸς εἰς τὴν ἀνωτέραν, ἡ δὲ ἐπαναλῆψις τῆς ἐκλογῆς δὲν ἀπαιτεῖται διὰ τὴν παῦσιν, ἀλλὰ διὰ τὸν διορισμὸν τὸν περιεχόμενον εἰς τὸν προβιβασμὸν, ὥστε ἡ λέξις διορισμὸς εἶναι ἡ καταλληλοτέρα, διότι ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὸν πρῶτον καὶ εἰς τὸν δεύτερον διορισμόν. Ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν καθομιλουμένην καὶ εἰς αὐτὰ τὰ περὶ προβιβασμοῦ διατάγματα δὲν γίνεται ἡ χρῆσις τῆς λέξεως προβιβασμοῦ, ἀλλὰ διορισμοῦ, τοῦτο δ' ἀποδεικνύει ὅτι ὁ προβιβασμὸς δὲν εἶναι εἰμὴ διορισμὸς εἰς νέαν θέσιν· ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐξωτερικῶν τούτων ἀποδείξεων ἡ ἀληθὴς τῆς λέξεως ἔννοια ἐξάγεται καὶ ἐξ ἄλλων διατάξεων τοῦ Συντάγματος. Τὸ ἄρθρ. 27 τοῦ Συντάγματος, ἀναφέρον περὶ τοῦ βασιλικοῦ δικαιώματος τοῦ διοριστμοῦ καὶ παύσεως τῶν ὑπαλλήλων ἐν γένει, δὲν ἀναφέρει τίποτε περὶ τοῦ προβιβασμοῦ αὐτῶν, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβάζειν, ἐννοούμενον ἐν τῷ τοῦ διορίζειν καὶ παύειν· αἱ τρεῖς δ' αὗται λέξεις *διορισμὸς προβιβασμὸς καὶ παῦσις* εἶναι συσχετικαὶ μεταξύ των καὶ διὰ τοῦτο παραλείπεται ἡ μέση, σχέσιν ἔχουσα μᾶλλον μὲ τὴν πρώτην καὶ διὰ τοῦτο περιεχομένη εἰς αὐτὴν, καὶ αὐτὴ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀποσιώπησις τῆς λέξεως δεικνύει ὅτι ὁ νομοθέτης ἐννοεῖ καὶ ταύτην περιλαμβανομένην· ἀλλὰ καὶ ἂν μένῃ ἀμφιβολία τις, αὕτη ἐξαλείφεται διὰ τοῦ ἄρθρ. 86 τοῦ Συντάγματος, ἐν ᾧ γίνεται μνεία μόνον περὶ τοῦ διορισμοῦ καὶ ὄχι περὶ τῆς παύσεως τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἐν ᾧ ἀναμφιβόλως ἐννοεῖ καὶ τὸν προβιβασμὸν ἂν καὶ δὲν ἐκφράζῃ τοῦτο, ἀλλὰ δεικνύει ὅτι ὑπεννοεῖται εἰς τὴν λέξιν *διοριζομένων*. Ὅτι ἡ ἀληθὴς αὕτη ἑρμηνεία ἐξάγεται καὶ ἀπὸ τὸ Βελγικὸν καὶ Γαλλικὸν Σύνταγμα, πηγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ, καὶ ἔχοντα τὴν αὐτολεξεὶ ἔκφρασιν τοῦ ἄρθρ. 64, μάλιστα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ σχεδίου τοῦ Γαλλικοῦ Συντάγματος ἐπροτάθη νὰ προτεθῇ καὶ ἡ λέξις *προϋπαρχούσης*, δὲν ἐνεκρίθη δὲ διότι ὁ διορισμὸς περιλαμβάνει καὶ

τὸν προβιβασμὸν, καὶ διότι ἡ προσθήκη αὕτη εἰς τὸ Σύνταγμα μόνον ἤθελεν ἐπιφέρει σύγχισιν εἰς τὴν λοιπὴν Νομοθεσίαν, ἔνθα ὁμοίως διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐννοεῖται καὶ ὁ προβιβασμὸς, χωρὶς νὰ ἐκφράζηται ῥητῶς.

Ὅτι ἡ 6'. τῆς ἐπιτροπῆς σκέψις, περιεχομένη εἰς τὸ δεύτερον τοῦ πρώτου παραγράφου μέρος καὶ ἀρραῶσα τὴν αἰτιολογίαν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου, ἐξαγομένην ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως, δὲν εἶναι ἐπίσης ὀρθὴ, διότι ἡ αἰτιολογία αὕτη οὐδεμίαν ἔχει ἰσχὺν, ἀλλὰ τείνει νὰ δείξῃ μόνον τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου, ὡς Νόμος δ' ἐκλαμβανομένη εἰς πολλὰ φέρει ἄτοπα τὸν ἐφαρμόζοντα. Τὸ ἀναφερόμενον μέρος τῶν πρακτικῶν τῆς Συνελεύσεως δείνειναι ἡ αἰτιολογία τοῦ ἄρθρου, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρει εἰς τὴν ἔκθεσίν της, ἀλλ' εἶναι ἀπάντησις τοῦ εἰσηγητοῦ, ἐρωτηθέντος, διὰ τί τὸ ἄρθρον 64 ἀπαγορεύει τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Βουλευτὴν, ἐν ᾧ τὸ 68 ὑποτίθησιν αὐτὴν, καὶ ὑποδεξάντος τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου δι' ἑνὸς, καὶ τοῦ μᾶλλον συνήθους, παραδείγματος τοῦ διορισμοῦ τοῦ *ἰδιώτου* Βουλευτοῦ εἰς ἐμπιστεύσιμον ὑπηρεσίαν, ἄνευ τοῦ σκοποῦ νὰ ἐκθέσῃ ὅλας ἐν γένει τὰς περιστάσεις τὰς ὁποίας ἀφορᾷ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου. Μ' ὅλον τοῦτο καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ αἰτιολογικοῦ μέρους τῶν πρακτικῶν συνάγεται ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν ἐννοεῖ στενῶς τὴν διὰ τοῦ διορισμοῦ μεταβολὴν τῆς ἰδιότητος τοῦ Βουλευτοῦ τὴν ὁποίαν εἶχε κατὰ τὴν ἐκλογὴν, διότι τότε ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόζηται ἡ διάταξις καὶ εἰς τὴν διὰ τῆς παύσεως καὶ ἄλλων ἀφορμῶν μεταβολὴν τῆς ἰδιότητος, ἀλλὰ κυρίως ἀλλαγὴν ἰδιότητος ἐννοεῖ, διότι ὁ διοριζόμενος εἰς ὑπηρεσίαν Βουλευτὴς, ὡς ἐκ τῶν σχέσεών του πρὸς τὴν ἐξουσίαν, δύναται νὰ ἐπιρρεασθῇ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν Βουλευτικῶν του καθηκόντων, καὶ νὰ κινδυνεύσωσιν οὕτω τὰ δημόσια συμφέροντα, ἐνῷ διὰ τῆς παύσεως τοιοῦτος φόβος δὲν ὑπάρχει. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου καὶ ἡ ἀληθὴς αἰτιολογία τοῦ 64 ἄρθρου, ἐφαρμοζόμενα κατὰ μείζονα λόγον εἰς τὸν προβιβασμὸν, ὅστις καὶ εἰκολώτερος ἀπὸ τὸν διορισμὸν εἶναι εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καὶ πλείους ὑποψίας δολιότητος παρέχει. Τοιαύτην δὲ αἰτιολογίαν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ νομοθέτου εὑρίσκομεν καὶ εἰς τὰ ἄλλα Συντάγματα ἐξ ὧν τὸ Ἑλληνικὸν ἠρανίσθη· εἰς Γαλλίαν προκειμένης τῆς συζητήσεως τοῦ Νόμου περὶ τῶν ἐκ νέου ἐκλογῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας, τῶν ὁποίων ὁ διορισθεὶς Βουλευτὴς ἐδέχθη τὴν ὑπηρεσίαν, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀντικρούων τὴν περὶ τῶν προβιβαζομένων δικαστικῶν ὑπαλλήλων προταθεῖσαν ἐξαίρεσιν, εἶπεν,

ὅτι διὰ τῆς παραδοχῆς τῆς ἐξαιρέσεως κολοβοῦται τὸ νομοσχέδιον, διότι εἰς τοὺς κλάδους τῆς ὑπαλληλίας ἡ ἱεραρχία ἔχει τόσους βαθμούς, ὥστε ὁ προϋπολογισμὸς δύναται νὰ ἔχῃ πλείω τοῦ διορισμοῦ ἀποτελέσματα. Ἡ παραδεχθεῖσα δὲ αὕτη ἀρχὴ ἐφαρμόζεται εἰς τὴν πρακτικὴν καθ' ἑκάστην. καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης παρουσιάζονται παραδείγματα εἰς τὴν βουλευτικὴν νομολογίαν τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Βελγίου, καθ' ἃ οὐ μόνον ὁ προϋπολογισμός, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ συνεπαγουσα διὰ τὸ πολυέξοδον τοῦ τόπου αὔξησιν μισθῶν μετάθεσις εἰς ὁμοίου βαθμοῦ θέσιν, ἐπέφερε τὴν παῦσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων.

Ἐπὶ τοῦ 6'. § τῆς ἐκθέσεως παρετήρησεν, ὅτι οὐδεὶς ἀντιτείνει εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ 68 ἄρθρου, καὶ οὐδεμία μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ 64 ἄρθρου ὑπάρχει ἀντίφρασις· ὅτι τὸ ἄρθρον 64 δὲν ἀρνεῖται εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους τὸν προϋπολογισμόν. ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος δύναται νὰ γείνῃ πρὸς βλάβην τῶν γενικῶν συμφερόντων, ἀπαιτεῖται νέα ἐκλογὴ διὰ νὰ συμβιβασθῶσιν οὕτω τὰ δημόσια μὲ τὰ τοῦ ὑπαλλήλου συμφέροντα.

Ἐπὶ τοῦ γ'. § παρετήρησεν ἐπίσης, ὅτι ἡ Βουλὴ δύναται δικαστικῶς καὶ αἰθεντικῶς διὰ νόμου νὰ ἑρμηνευσῃ τὸ Σύνταγμα κατὰ προτίμησιν δὲ δικαστικῶς· ἀλλ' ὅταν ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων καταστρέφεται διὰ τῆς δικαστικῆς ἑρμηνείας, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τότε ὀφείλει νὰ καταφεύγῃ εἰς τὴν διὰ Νόμου, διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἐσφαλμένων.

Ἐπὶ τοῦ δ'. § παρετήρησεν ὁμοίως, ὅτι ὑπάρχει μεγίστη διαφορὰ μεταξὺ τῆς κατωτέρας θέσεως τὴν ὁποίαν κατεῖχεν ὁ ἐκλεγθεὶς Βουλευτὴς καὶ τῆς ἰδιότητος τὴν ὁποίαν ἀποκτᾷ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ· ἴσως μάλιστα οἱ ἐκλογεῖς ἐξελέξαντο αὐτὸν διότι ἐγνώριζον ὅτι ἠδικημένος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διάκειται κατ' αὐτῆς.

Ἐπὶ δὲ τοῦ ζητήματος ἂν τὰ Νομοθετικὰ σώματα δύνανται νὰ διερμηνεύσωσιν ἄρθρα τοῦ Συντάγματος διὰ Νόμου, ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα συνετάχθη παρὰ τῆς συντακτικῆς Συνελεύσεως, μόνης τὸ δικαίωμα τῆς ἑρμηνείας αὐτοῦ ἐχούσης. παρετήρησεν ὅτι ἡ κυριαρχία τοῦ ἔθνους μετέβωκεν εἰς τὴν Συντακτικὴν Συνέλευσιν τὴν ἐξουσίαν ἐκτάκτως πως νὰ καταβάλῃ τὰς θεμελιώδεις τοῦ πολιτεύματος ἀρχὰς καὶ νὰ ἑρμηνεύσῃ αὐτάς· ἀποπερατωθέντος δὲ τοῦ ἐκτάκτου τούτου ἔργου τῆς συντακτικῆς συνελεύσεως, ἡ κυριαρχικὴ αὕτη ἐξουσία ἐναπετέθη εἰς τὴν τακτικὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, ἐνεργουμένη καὶ ἀπὸ τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα διὰ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Συντάγματος· διὰ τοῦτο εἰς Ἀγγλίαν

αἱ Βουλαὶ ὄχι μόνον διερμηνευτικοὺς νὰ ψηφίσωσι Νόμους, ἀλλὰ καὶ διατάξεις τοῦ Συντάγματος ῥητὰς νὰ μεταβάλλωσι δύνανται· ἐπίσης εἰς Γαλλίαν, μὴ ὑπαρχούσης ἀπαγορευτικῆς περὶ τῆς ἑρμηνείας τοῦ Συνταγματος διατάξεως, ἡ Βουλὴ δύναται νὰ διερμηνεύῃ αὐτὸ, τὸ ὁποῖον εἶναι προϊὸν αὐτῆς τῆς Βουλῆς, ὡς παρ' αὐτῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ 1830 συνταχθέν· ὁμοίως καὶ εἰς τὸ Βέλγιον ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία χαίρει τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς διερμηνεύσεως καὶ τροπολογίας διατάξεων συνταγματικῶν μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι ἡ ἐπὶ τούτων τροπολογία πρέπει νὰ δημοσιευθῇ πρὸ τῆς ἐνεργείας τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, καὶ τὸ ζήτημα νὰ ἀποφασισθῇ διὰ ῥητῆς πλειονοψηφίας· ὅτι, ἂν καὶ ὑπάρχωσι τὰ παραδείγματα ταῦτα, δισταζει ὅμως νὰ παραδεχθῇ τὴν ἰδέαν ὅτι δύναται ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ ἐπιφέρῃ τροπολογίας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος, τροπολογίας, αἵτινες δύνονται νὰ γείνωσιν ἀφορμαὶ καταστροφῶν εἰς ἔθνος ἔνθα αἱ μεταβολαὶ εἶναι τόσον εὔκολοι.

Ἀκολούθως ἐξετάζων τὴν πρότασιν ὡς νόμον, κανονίζοντα διὰ τὸ μέλλον τὰ περὶ τῶν προϋπολογιζομένων Βουλευτῶν, ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ τελευταίου παραγράφου τῆς ἐκθέσεως, ὅτι ἂν κατὰ τὴν σκέψιν τῆς ἐπιτροπῆς παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι οὔτε Νόμος δύναται νὰ γείνῃ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἡ σκέψις αὕτη θέλει ἔχει ὁλεθρίους συνεπείας ἐφαρμοζομένη καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν Νόμων· καὶ εἰς Γαλλίαν μετὰ τὴν περαίωσιν τοῦ Συντάγματος, τὸ πρῶτον ἔργον τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἦτον ἡ σύνταξις Νόμου, ἀφορῶντος τὸ προκείμενον ζήτημα περὶ τοῦ διοριζομένου ἢ προϋπολογιζομένου Βουλευτοῦ, καὶ κανονίζοντος τὰ περὶ τῆς νέας ἐκλογῆς· ὅτι προκειμένης ἑρμηνείας ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιστήσῃ προυσοχὴν, ἂν ἡ πρότασις συνάδῃ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος, ἀναπληροῦσα συμφώνως πρὸς τὰς λοιπὰς Συνταγματικὰς διατάξεις σιωπήν τινα τοῦ Νόμου, ἢ ἀναπτύσσουσα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. Τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς ταύτης ζητῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπέφερεν ὅτι ἡ Συνταγματικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἡ ἔκφρασις τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, ἥτις πραγματοποιεῖται ὅταν αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ ἐνεργῶνται ἀνεξαρτήτως πάσης ἐπιῤῥοῆς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων δὲν διαστρέφηται διὰ προϋπολογισμῶν καὶ ἄλλων τοιούτων μέσων διαφθορᾶς, ὅταν ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ μεταχειρισθῇ· ἄλλως ὁ σκοπὸς τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας δὲν ἐκπληροῦται, καὶ τότε εἶναι αἱρετώτερον τὸ ἀπόλυτον σύστημα,

διότι ὁ ἀπόλυτος ἡγεμὼν καὶ ἀνώτερος τῶν παθῶν τῶν ἄλλων εἶναι καὶ τὸ συμφέρον του συνήθως συντυχαίνει μὲ τὸ γενικὸν τοῦ ἔθνους συμφέρον, ἐνῷ εἰς τὴν Συνταγματικὴν Κυβέρνησιν οἱ διευθύνοντες τὸ Κράτος Ὑπουργοὶ οὔτε τὴν ἀπάθειαν ἐκείνου ἔχουσιν, οὔτε τὸ ἴδιον μὲ τὸ τοῦ δημοσίου συμφέρον· συνταυτίζουσι διὰ τοῦτο, ὅταν ὁ σκοπὸς τῆς Συνταγματικῆς Μοναρχίας διαστρέφεται διὰ τῆς ἐπενεργείας ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, τότε τὰ πάθη καθίστανται ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως, τὰ πάντα καταστρέφονται, καὶ τὰ μέγιστα κακὰ ἐπισυμβαίνουσι, καθόσον δύνανται ταῦτα νὰ ἐνεργῶσιν οἱ Ὑπουργοὶ ἀνευθύνως διὰ τῶν ἐπιρρεαζομένων καὶ διαφθειρομένων Βουλευτῶν. Ἑπομένως ἡ παραδοχὴ τοιούτου Νομοσχεδίου, ἐξασφαλίζοντος τὴν ἀνεξάρτητον ἐκπλήρωσιν τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ ἀπορρέοντος ἀπὸ τοιαύτας ἀρχάς, εἶναι ἀφεύκτως ἀναγκαία, καὶ ποσῶς δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς Συνταγματικὰς διατάξεις, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ διατείνεται. Καὶ τὸ Νομοσχέδιον τοῦτο ὄχι μόνον εἶναι σύμφωνον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ καὶ τὰ δημόσια ἤθη, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τῆς Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως, ἐὰν ἦναι εἰλικρινὴς, ὑπαγορεύεται, διότι ἡ Συνταγματικὴ Κυβέρνησις, ἔχουσα τὰς βάσεις της ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς θελήσεως, ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς, τὴν ὁποίαν διαστρέφει ὁ προδιδασμὸς πρὸς βλάβην τῶν δημοσίων συμφερόντων. Ὅτι πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου πρέπει νὰ ἐνισχυνθῇ ἡ Βουλὴ καὶ ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, καὶ τοῦ Βελγίου, ἔνθα ὁ Νόμος οὗτος ἐθεωρήθη ἀναγκαῖος καὶ ὑπῆρξεν ἓν τῶν πρωτίστων ἔργων τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας.

Καὶ τοῦτον ἄλλος ἀντέκρουσε διὰ τῶν ἑξῆς· ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις εἰσήχθη ὡς ἁπλοῦ Νόμου, σήμερον δὲ ὁ ἐπὶ ταύτης ἀγορεύσας ἐπρότεινε ταύτην ὡς Νόμου ἑρμηνευτικοῦ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ προχείρου θέλω ἐπὶ ταύτης ἀγορεύσει, ἂν καὶ ὁ αὐτὸς ἀγορεύσας ἐν τέλει τοῦ λόγου του ἀπέσυρε τοὺς διϊσχυρισμοὺς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστήριζε τὸ ἑρμηνευτικὸν τοῦ Νόμου τούτου· ἡ καταχρησις αὕτη τοῦ καιροῦ σας ἠκολούθησεν ὁμοίαν κατάχρησιν, τὴν καθ' ὅλην ὀκταμηνίαν σιωπὴν ἐφ' ὁμοίων ζητημάτων τοῦ προαγορεύσαντος, καὶ ἰδίως ἐπ' ἐκείνου τοῦ ἀφορῶντος τὸν Βουλευτὴν Γύρτυνος Κ. Κολοκοτρώνην, τοῦ κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς ἐκλογῆς του προταθέντος. Συμφωνῶν νὰ γείνῃ νόμος περὶ ὑποβολῆς καὶ τῶν προδιδαζομένων εἰς νέαν ἐκλογὴν

ἀντικρούω πᾶσαν ἑρμηνείας ἰδίαν τὴν ὁποίαν εἰς τοιοῦτον Νόμον θέλουσι νὰ ἀποδώσωσι, διότι ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ ἑρμηνεύσωμεν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὰ δὲ παραδείγματα τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας δὲν δύνανται νὰ μᾶς πείσωσι, καθόσον ἡ Ἀγγλία, ἂν καὶ μήτηρ τοῦ Συνταγματικοῦ πολιτεύματος, παρίστησιν ὅμως αὐτὸ ὡς σειρὰν πράξεων, καὶ ὄχι ὡς ἡ Ἑλλὰς, τῆς ὁποίας τὸ πολίτευμα πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν τὴν τοπικήν. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Συντάγματος ὑπεστήριξα τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν ὑπαλλήλων ἀπὸ τὴν Βουλὴν, τὸ στοιχεῖον ὅμως τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν πρὸς ὑπαλληλίαν ἑτοίμων, ἐπικρατοῦν τότε ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει, κατίσχυσε καὶ ἐπετράπη καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νὰ διορίζωνται Βουλευταί· τότε ὑπεστήριξα καὶ τὸ περὶ προδιδασμοῦ ζήτημα, καὶ νέαν ἐκλογὴν καὶ εἰς τὴν περίστασιν τούτου ἐζήτησα, καὶ ἂν οὐδέν τι εἰς τὰ πρακτικὰ φαίνηται, ἀλλὰ καὶ τοῦτο διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀντεκρούσθη, καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν συνάγεται ὅτι τὸ ζήτημα περιωρίσθη μεταξὺ τοῦ ἰδιώτου καὶ τοῦ ὑπαλλήλου. Δὲν δέχομαι τὴν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος γενομένην παραβολὴν μεταξὺ ἀπολύτου Κυβερνήσεως καὶ συνταγματικῆς, αἵτα ἰδίως ἡ ἡμετέρα, διότι πιθανὸν ἄνθρωποι ἐξελθόντες ἀπὸ τὰς συνεπείας τοῦ πολέμου τώρα μόλις νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς ἁμαρτήματα, ἡ διαγωγὴ ὅμως τῶν Βουλευτῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Βασιλέως, τῶν ξένων καὶ τοῦ λαοῦ οὖσα, οὐδέν α παριστᾷ φόβον, καὶ οἱ προδόντες τὴν συνέλευσιν τῶν Βουλευταὶ δι' ἀτομικὰς ὠφελείας δὲν θέλουσιν ἐπανέλθει εἰς τὴν αὔριουσαν ταύτην κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον, ἐνῷ ἐπὶ τῆς ἀπολύτου Κυβερνήσεως οὐδὲν τοιοῦτον ἰσχύει· συμφώνων νὰ γείνῃ Νόμος ἀνεξάρτητος ἀπὸ τοῦδε, προστίθημι πρὸς τὰς ἀτελείας αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ὁ προαγορεύσας ὑπέδειξεν, ὅτι ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Βουλευτῶν κλονίζεται οὐ μόνον ἀπὸ τὰ συμφέροντα αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἀπὸ τὴν τύχην καὶ ἐκείνων τῶν εἰκείων καὶ φίλων αὐτῶν, διὰ τὸ ὁποῖον οὐδεὶς νὰ ἐπιβληθῇ δεσμὸς δύναται· προσέτι δὲ ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀνεξαρτησία αὐτοῦ τοῦ ἄλλου νομοθετικοῦ σώματος πρέπει ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ Νόμου νὰ ὑποστηριχθῇ, διότι καὶ ἐκείνου ἡ πεποίθησις δι' ὅμοια συμφέροντα νὰ κλονισθῇ δύναται· διὰ τοῦτο ζητῶ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Νόμου τούτου καὶ διὰ τοὺς Γερουσιαστάς.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος ἔλεξεν οὕτως· εἰς τὴν πραγματικὴν ἔρευναν τοῦ ζητήματος περιοριζόμενος δὲν προτίθεμαι ὑπὸ τὸ κράτος θεωριῶν τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου νὰ ἐξετάσω τοῦτο, ρύδὲ ὡς ἑρμηνευτικὸν νόμον νὰ θεωρήσω αὐτὸ, ἀλλ' ὡς νόμον

νέον, καθόσον τοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν τῆς προτάσεως συνάγεται, καὶ εἰς τὸ πολίτευμα ἡμῶν δὲν ἀντίκειται· ζητουμένου ἂν καὶ εἰς τὴν περίστασιν τοῦ προβιβασμοῦ ὁ προβιβαζόμενος πρέπῃ νὰ ὑποβάλληται εἰς νέαν ἐκλογήν, βέλω ἐξετάσει δύω τινά, τὴν πραγματικὴν τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Συντάγματος ἔννοιαν, καὶ τοὺς λόγους τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν σύνταξιν αὐτοῦ· ἐπὶ τοῦ πρώτου, διότι τοῦτο καὶ ἄλλοτε καὶ σήμερον διὰ πολλῶν εἰς τῶν προαγορευσάντων ἀνέπτυξε, παρατηρῶ μόνον ὅτι ὁ *διορίζόμενος* εἰς ἀνωτέραν θέσιν ὑπάλληλος λέγεται ὅτι *προβιβάζεται* κατὰ σύγκρισιν τῆς νέας πρὸς τὴν παλαιὰν θέσιν του, διοικητικῶς ὅμως δὲν λέγεται ὅτι *προβιβάζεται* ἀλλ' ὅτι *διορίζεται*. διότι ὁ προβιβασμὸς εἶναι παῦσις ἀπό τινα θέσιν τὴν ὁποίαν τις πρότερον κατεῖχε, καὶ ἐγκατάστασις εἰς ἄλλην, εἰς δὲ τὴν λέξιν *διορισμὸς* διὰ τοῦτο περιλαμβάνεται καὶ ὁ προβιβασμὸς· καὶ ὅτι οἱ μὴ εἰς ὁμοειδῆ ἐπαγγέλματα προβιβαζόμενοι κατὰ πλείονα λόγον θεωροῦνται ὅτι *διορίζονται* εἰς νέαν ὑπηρεσίαν· ἐπὶ τοῦ δευτέρου δὲ παρατηρῶ ὅτι ὁ Νομοθέτης θέλων νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὰς συνειδήσεις τῶν Βουλευτῶν πᾶν δέλεαρ, διά τε τῆς ἐκ τοῦ προβιβασμοῦ κοινωνικῆς διακρίσεως καὶ διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ μισθοῦ, δυνάμενον νὰ κλονίσῃ αὐτὰς, ὡρμήθη εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου, καὶ διέταξε νὰ ὑποβληθῇ εἰς νέαν ἐκλογὴν διὰ νὰ ἀποφανθῇ ἡ ἐπαρχία ἂν διατηρῇ εἰς αὐτὸν τὴν προτέραν ἐμπιστοσύνην, διότι ἐκ τῶν σχέσεων τούτων μετὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, δύνανται μόνον τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ λαοῦ τὰ συμφέροντα νὰ παραβλαβῶσιν· ἐξετάζοντες δὲ ἂν τὸν φόβον τοῦτον ἀρίσιν εἰς τοὺς ἐντολεῖς του καὶ ὁ προβιβαζόμενος παρατηροῦμεν ὅτι καὶ εἰς αὐτὸν προσγίνεται ἀνωτέρα τε κοινωνικὴ διάκρισις καὶ μισθοῦ ἔτι αὔξησις, δηλονότι καὶ ὁ προβιβασμὸς τὸ αὐτὸ δέλεαρ φέρει, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἐκλογῆς του, διότι δὲν εἶναι ἀδιάφορος εἰς τὸν λαὸν ἡ αὔξησις τῶν μετὰ τῆς ἐξουσίας σχέσεων τῶν συνδεουσῶν αὐτὸν μὲ τὸν ἀντιπρόσωπόν του, καὶ διότι καθόσον αὗται αὐξάνουσι, κατὰ τοσοῦτον πλειότεραι περὶ κλονισμοῦ τῆς συνειδήσεως αὐτοῦ ὑπόνοιαι γεννῶνται· ἂν δ' ἡ Συνέλευσις ἔλαβε μόνον ὑπ' ὄψιν τὸν *ἰδιώτην* ὁ διοριζόμενον ὑπάλληλον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸν *προβιβαζόμενον*, τοῦτο δὲν ἐμποδίζει οὐδόλως ἡμᾶς, εὑρίσκοντας καὶ εἰς τὸν προβιβασμὸν τὸ αὐτὸ δέλεαρ, νὰ ἀποφανθῶμεν ὅτι τοιοῦτος νόμος δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ Συντάγματος, οὐδ' ὅτι ἡ Συνέλευσις περιώρισε τὴν θέλησίν της εἰς τὸν ἁπλοῦν διορισμὸν τοῦ ἰδιώτου, καθόσον οὐδ' ἐκ τῶν πρακτικῶν τοιοῦτόν τι νὰ εἰκάσῃ τις δύναται, οὐδ'

ἡ τῶν τοιοῦτόν τι μαρτυρούντων ὁμολογία νὰ πείσῃ ἤδη ἡμᾶς δύνανται, ὡς μαρτυρία ἀνθρώπων πρὸ πολλοῦ ἀποβαλόντων τὸ ἔνδυμα τοῦ πληρεξουσίου. Τὴν διάταξιν ταύτην τοῦ Συντάγματος ἠρνήσθησαν οἱ συντάκται αὐτῆς ἀπὸ τὸ Βελγικὸν Σύνταγμα, ἐκ δὲ τῶν πρακτικῶν συνάγεται ὅτι ὁ *διορισμὸς* περιλαμβάνει καὶ τὸν *προβιβασμὸν*, ἡ μόνη δὲ διαστολὴ ἦτο ἠδύνατο νὰ γείνῃ εἶναι διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς, σύμφωνα μὲ διάταξιν νόμου τινὸς Γαλλικοῦ τῶν **1830**, ἀπαλλάττουσαν τῆς νέας ἐκλογῆς τὸν κατ' ἀρχαιότητα προβιβαζόμενον στρατιωτικὸν, διότι οἱ λαοὶ ἐκλέγουσιν ἄνδρα εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ προβιβασμοῦ εὑρισκόμενον καὶ πρὸς τοῦτο ἔχοντα ἤδη δικαίωμα· καθὼς καὶ ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει καθ' ἣν ἤθελε ψηφισθῇ ὁ ὑπὸ συζήτησιν Νόμος, δὲν ἠθέλομεν ὑποβάλει εἰς νέαν ἐκλογὴν τοὺς δυνάμει τοῦ δεκάτου ψηφίσματος λαβόντας τοὺς βαθμοὺς τῶν ἢ προβιβασθέντας στρατιωτικοὺς, διότι οὗτοι ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα, εἶχον κεκτημένον τοῦ βαθμοῦ αὐτῶν τὸ δικαίωμα. Ἀληθῶς ἡ ἐξουσία καὶ δι' ἄλλων δύναται μέσων νὰ κλονίσῃ τὰς συνειδήσεις τῶν Βουλευτῶν, οὐχ' ἧττον ὅμως ἡμεῖς ὀφείλομεν νὰ ψηφίσωμεν πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προφυλάξῃ αὐτὰς, οὐχὶ δὲ καὶ ὅ,τι δὲν δυνάμεθα· ἡ παραδοχὴ τοῦ Νόμου τούτου θέλει ἀποδείξει τὴν θρησκευτικὴν εἰς τὸ Σύνταγμα ἀφοσίωσιν ἡμῶν, καὶ πείσει καὶ ἐκείνους, ἀπὸ τὸ Σύνταγμα τῶν ὁποίων ἠρνήσθημεν τὸ ἡμέτερον, ὅτι ἀρκούντως τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ ἐκτιμῶμεν. Τὸν Νόμον τοῦτον διὰ νὰ θεωρήσωμεν ἑρμηνευτικὸν δὲν μᾶς δεσμεύει τὸ δεδικασμένον ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς ἐκλογῆς Γόρτυνος, διὰ τὰ προσόντα τοῦ ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν αὐτῆς, ὀφείλομεν ὅμως νὰ διστάσωμεν νὰ ἀναλάβωμεν δικαιώματα Συντακτικῆς Συνόδου.

Τοῦτον δ' ἕτερος ἀντέκρουσε παρατηρῶν ὅτι τὸ ἄρθρον **64** τοῦ Συντάγματος ἐκ τῶν λεχθέντων καταφαίνεται σαφῶς, ἡ δὲ συνέλευσις, περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ καὶ ἱκανότητας καὶ πατριωτισμὸν, ἀρκούντως περὶ τούτου ἐσκέψατο· ἐκ τῶν πρακτικῶν συνάγεται ὅτι ἐπροτάθη νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ ἄρθρον καὶ ὁ *προβιβασμὸς*, ἀλλ' ἡ Συνέλευσις κατιδοῦσα τὸ ὀρθὸν περιωρίσθη εἰς μόνον τὸν *διορισμόν*· ἀπέναντι τοῦ σαφοῦς τούτου γράμματος παρεξηγοῦντες ἤδη τὴν ἰδέαν τοῦ Συντάγματος ἐκ θελήσεως οἰκείας, προτιθέμεθα νὰ ἐπισκιάσωμεν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐρμηνείας, αὐτό, καὶ τοῦτο θέλει φέρει ἐπιβλαβεῖς συνεπείας, τὰς ὁποίας διὰ νὰ ἀποφύγωμεν, διότι ἤδη δὲν πρόκειται ἡ ἱκανοποίησις συμπαθειῶν, ἀλλ' ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον δύναται νὰ καταστραφῇ διὰ ψευδῶν ἑρμηνειῶν, ὀφείλομεν νὰ περι-

ορισθῶμεν εἰς τὸ ἁπλοῦν τοῦ ἄρθρου γράμμα· ἡ ἐπανάληψις τῶν ἐκλογῶν ἐν Ἑλλάδι δὲν γίνεται τόσον εὐκόλως ὡς ἐν Γαλλίᾳ, ἔνθα ἐρωτῶνται εὐάριθμοί τινες ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ὁποίους τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς περιορίζεται, πρὸς δὲ καὶ ἐξάπτει ἔτι τὰ πάθη καὶ τὰς διαιρέσεις καὶ κλυδωνίζει τοὺς λαούς· αὐτὴν λοιπὸν σπανίως πρέπει νὰ διατάττωμεν διὰ νὰ μὴν ὑποβάλλωμεν εἰς ταῦτα τοὺς λαούς· ἡ Συνέλευσις ἀποδοῦσα εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τὸ δικαίωμα νὰ διορίζωνται Βουλευταί, ἀπέδωκε καὶ τὸ ἀχώριστον δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ, τὸν *προβιβασμὸν* καὶ *ὑποβιβασμόν*, οἵτινες εἶναι ἀδιάσπαστοι τοῦ ὑπαλλήλου χαρακτῆρες, καὶ συνέπεια ἀναγκαία τῆς καταστάσεως τῆς ὑπηρεσίας· τὸ Σύνταγμα ἂν δὲν ἀπαγορεύῃ ῥητῶς τοῦτο, ἀπαγορεύει ὅμως αὐτὸ ἐμμέσως, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ οὐδέν τι τοιοῦτον νὰ ψηφίσῃ ἠδύνατο. Ἐπὶ τῆς γενομένης δὲ περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου καὶ ἐπὶ τῶν Γερουσιαστῶν προτάσεως παρετήρησεν ὅτι ὅταν ἡ Βουλὴ ψηφίσῃ τὸν Νόμον τοῦτον, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὀφείλει νὰ ἐπεκτείνῃ τοῦτον καὶ ἐπ' αὐτῶν, τῶν ὁποίων αἱ συνειδήσεις ἐπίσης διὰ τοῦ προβιβασμοῦ νὰ κλονισθῶσι δύνανται.

Τούτοις δ' ἕτερος ἀντέλεξεν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη ἀφορῶσα τὰ ἄρθρα 64 καὶ 68 τοῦ Συντάγματος εἶναι σπουδαία καὶ πραγματεύεται περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 68 ὑπαλλήλων, τοὺς ὁποίους προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 64· ἀντικείμενος δ' ὅλως εἰς τὰς σκέψεις τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι ἀληθῶς μὲν τὸ 64 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος εἶναι σαφές, ὄχι ὅμως καθὼς ἡ ἐπιτροπὴ ἑρμηνεύει αὐτό, ἀλλὰ καθὼς ἡ πρότασις ἀναπτύσσει· οἱ προλαλήσαντες ἐδίστασαν νὰ ἐκλάβωσι τὴν πρότασιν ὡς ἑρμηνευτικὸν τοῦ Συντάγματος Νόμον, ἐθεώρησαν δὲ ταύτην ὡς ἁπλοῦν Νόμον. Τὸ 68 ἄρθρον ὑποβάλλει εἰς νέαν ἐκλογὴν τὸν εἰσαγόμενον εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν Βουλευτήν, αἵτινες δ' εἶναι δύο, ὁ *διορισμὸς* καὶ ἡ *μισθοδοσία*, αἵτινες ἀφίνουσιν ὑπόνοιας ὅτι δύνανται νὰ κλονίσωσι τὴν συνείδησίν του· ἐπειδὴ ὅμως καὶ ὁ προβιβασμὸς τὰ δύο ταῦτα στοιχεῖα φέρει, διότι π. χ. ὁ εἰς μικρὸν ἐν ἐπαρχίαις ὑπάλληλον προβιβασμὸς ἐν τῇ πρωτευούσῃ μὲ πολλὴν μισθοῦ αὔξησιν περιλαμβάνει καὶ διορισμὸν νέον, διάκρισιν ἀρκοῦσαν εἰς αὐτὸν ἀφίνοντα, καὶ αὔξησιν μισθοῦ περιποιεῖ, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον προβιβάζον οὕτως ἄνθρωπον πρὸ πολλοῦ ἀφέντα τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐργαζόμενον μεθ' ἡμῶν, πείθει πάντα ὅτι ἐνήργησε πρὸς κλονισμὸν τῆς συνειδήσεως του· διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ἄρθρου 68 θεωρῶ ὑποβαλλομένους εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 64. Εἰς τῶν προαγορευσάντων ἐπρότεινε διαστολὴν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, διότι οὗτοι εὑρί-

σκονται εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ προβιβασμοῦ, προσέθηκε δ' ὅτι ἐνοεῖ τὸν καθ' ἱεραρχίαν προβιβασμόν· ἐπὶ τούτου παρατηρῶ ὅτι δύω αἰτίαι προκαλοῦσι τὸν δίκαιον προβιβασμόν, τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἔνθα ὁ ἀριστεύων πολλοὺς βαθμοὺς νὰ ὑπερπηδήσῃ δύναται, καὶ ἡ ἱεραρχία· ἀλλὰ τὸ δέκατον ψήφισμα, τὸ ὁποῖον ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν οὐδεμίαν μὲ τὴν ἱεραρχίαν ἔχει σχέσιν, διότι τοῦτο προνοεῖ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἀγῶνος· πολλοὶ τούτων ἂν καὶ ἐβαθμολογήθησαν πρότερον ἀμειφθέντες διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις των, προβιβάζονται ὅμως καὶ ἤδη ἡσυχάζοντες εἰς τὰς οἰκίας των· ὁ προβιβασμὸς αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ἀφορᾷ ἐκδουλεύσεις παλαιάς, διότι αὗται διὰ τῆς πρώτης βαθμολογίας ἀρκούντως ἠμείφθησαν, ἀλλ' οὐδὲ νέας διότι τοιαῦται δὲν ὑπάρχουσι· καὶ τοιοῦτοι προβιβασμοὶ γινόμενοι πρὸς διαφθορὰν τῶν συνειδήσεων διαλύουσι τήν τε κοινωνίαν καὶ τὸν στρατόν· συμφωνῶ δὲ μὲ τὸν προαγορεύσαντα νὰ μὴ θεωρηθῇ ἡ πρότασις αὕτη ὡς ἑρμηνευτικὸς Νόμος, διὰ τοὺς φόβους τοῦ προαγορεύσαντος, ἀλλὰ νὰ ψηφισθῇ ὡς Νόμος, τοῦ ὁποίου τὸ κράτος ἐπὶ τὸ μέλλον ἐκτεινόμενον νὰ θεραπεύῃ διὰ τοῦτο τὴν ἐνυπάρχουσαν εἰς τὴν κοινωνίαν πολιτικὴν νόσον, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι καταστρεπτικώταται οὖσαι θέλουσι γίνει ποτὲ καταφανεῖς καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ θέλουσιν ἐκζητήσει τὴν τιμωρίαν τοῦ αἰτίου αὐτῶν.

Καὶ ἄλλος παρετήρησεν ὅτι ἡ θρησκευτικὴ τοῦ Συντάγματος τήρησις δύναται νὰ γίνῃ διὰ τῆς ὀρθῆς τοῦ ζητήματος τούτου λύσεως, διότι ἄλλως ἑρμηνείαι ἐσφαλμέναι δύνανται διατάξεις μὲν αὐτοῦ ἐν ἀχρηστίᾳ νὰ τάξωσι, ἄλλας δὲ νὰ ἀντικαταστήσωσιν· ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν καὶ ἄλλοτε, καὶ ἤδη εἶπε ποτὲ μὲν ὅτι θεωρεῖ τὴν πρότασιν ὡς ἑρμηνευτικὸν Νόμον, τοτὲ δὲ ὡς αὐθύπαρκτον· ἐγὼ ὑπαγόμενος εἰς τὴν κατηγορίαν δὲν ἤθελον ὁμιλήσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, προκαλεσθεὶς ὅμως ἤδη σᾶς παρατηρῶ ὅτι τὰ περὶ προβιβασμοῦ τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος παρεστάθησαν ὑπὸ τῶν προαγορευσάντων ἄλλως παρ' ὡς εὑρίσκονται ἐκτεθειμένα εἰς τὰ πρακτικά, καταφαίνεται ὅμως ὅτι ἡ Βουλὴ ἐν γνώσει παρεδέχθη τοῦτον ὡς Βουλευτὴν ἂν καὶ προβιβασθέντα, ἑρμηνεύσασα στενῶς· τὸ ἄρθρον 64 ὅτι αἱ ἑρμηνείαι γίνονται ἐν ἀσαφείᾳ τῶν Νόμων, τὸ ἄρθρον δὲ 64 εἶναι σαφέστατον καὶ τὸ γράμμα αὐτοῦ μαρτυρεῖ τοῦτο, ἐπειδὴ διαφέρουσιν ἀπ' ἀλλήλων αἱ λέξεις *διοριζόμενος* καὶ *προβιβαζόμενος*, διότι ὁ πρῶτος καταλείπων τὴν τοῦ ἰδιώτου κατάστασιν ἔρχεται εἰς τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν ἐπὶ μισθῷ, ἐνῷ ὁ

δεύτερος δημόσιον ὑπηρεσίαν καταλείπων εἰς ὁμοίαν ἐγκαθίστα-
ται μὲ μικρὰν μόνον μισθοῦ αὔξησιν· ὅτι τὸ ἐπιχείρημα τῆς
ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος εἶναι ἀνυπόστατον διότι τοιοῦτον ἐκ-
δίδεται καὶ διὰ τὸν ὑποβιβαζόμενον, τὸν ὁποῖον ἤθελεν εἴσθαι
γελοῖον ἂν ὑπεβάλλομεν εἰς νέαν ἐκλογήν· ὅτι τοῦτο μαρτυρεῖ
ἔτι Νόμος τις τῆς Γαλλίας τοῦ **1810**, ἐν ᾧ, προταθέντος κατὰ
τὴν ψήφισιν ζητήματος τοιούτου, ἴδιον κατεχώρισαν ἄρθρον θεω-
ρήσαντες ὅτι τοῦτο δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὴν περὶ τῶν διορι-
ζομένων εἰς δημόσιον ὑπηρεσίαν Βουλευτῶν διάταξιν. Καὶ ἀσα-
φὲς ἔτι ἂν ἦτο τὸ ἄρθρον, τὰ πρακτικὰ ἤθελον λύσει πᾶσαν ἀμ-
φιβολίαν, ἐκ τούτων δὲ συνάγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισε
μὲν νὰ μὴν ἀρνηθῇ εἰς τὰς Βουλὰς τὴν ὑπαλληλικὴν ἱκανότητα,
περιέστειλε δὲ διὰ τοῦ **64** ἄρθρου τὴν δύναμιν τῆς Κυβερνή-
σεως ἐπὶ τῶν Βουλευτῶν, ὄχι ὅμως καὶ δι' ἄλλης περὶ προβι-
βασμοῦ διατάξεως, τὴν ὁποίαν οὐδαμόθεν νὰ εἰκάσῃ τις δύναται·
ἤθελον συμφωνήσει πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοιούτου Νόμου πρὸς ἁπλῆν
ἐπίδειξιν, ἂν ἡ ἑρμηνεία αὕτη δὲν ἐγίνετο ἐπ' ἄρθρου τοῦ Συν-
τάγματος, καὶ δὲν ἔπῃγε μεθ' ἑαυτῆς ἐπιβλαβεῖς συνεπείας·
μεταβὰς εἰς τὸ ζήτημα ἂν πρέπῃ νὰ ψηφισθῇ ἡ πρόνασις αὕτη
ὄχι ὡς ἑρμηνευτικὸς ἀλλ' ὡς αὐθύπαρκτος Νόμος, παρετήρησεν ὅτι
μ' ὅλαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις καὶ ἄλλα μέσα ἐπιρροῆς νὰ ἐξασκήσῃ
ἐπὶ τοῦ ὑπαλλήλου ἔχει, τὴν παῦσιν καὶ διαθεσιμότητα, μ' ὅλα
ταῦτα συμφωνῶ νὰ ψηφισθῇ ὁ Νόμος οὗτος· ἐπειδὴ ὅμως αἱ
συνειδήσεις τῶν Βουλευτῶν δυνατὸν νὰ κλονίζωνται οὐ μόνον ἀπὸ
τὴν τύχην τῶν ἰδίων αὐτῶν συμφερόντων, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκείνων
τῶν οἰκείων καὶ φίλων αὐτῶν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ὑποβάλλω-
μεν τοὺς Βουλευτὰς εἰς νέαν ἐκλογὴν καὶ ὅτε πατὴρ, ἀδελφὸς
ἢ υἱὸς αὐτῶν διορισθῇ ἢ προβιβασθῇ· πρὸς δὲ, καὶ διότι μέρος
τῆς νομοθετικῆς δυνάμεως ἀποτελοῦσι καὶ οἱ Γερουσιασταί διὰ
τοῦτο τὸ κράτος ταῦ Νόμου τούτου νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπ' αὐτῶν,
τῶν ὁποίων ἐπίσης αἱ συνειδήσεις δύνανται νὰ κλονισθῶσιν ἀπὸ
τὰς ἐκ τοιούτου διορισμοῦ ἢ προβιβασμοῦ ὠφελείας.

Καὶ ἄλλος σύμφωνος πρὸς ταῦτα εἶπεν ὅτι ἐπίσημος ἑρμηνεία
Νόμου θεμελιώδους τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ γίνῃ, διότι
αἱ ἑρμηνεῖαι ἀποβαίνουσι πάντοτε ἀπὸ τὰ αὐτὰ σώματα τὰ ὁποῖα
συνέταξαν τὸν Νόμον, καὶ τοιαῦται δύνανται νὰ γίνωσιν ἐπὶ
νόμων συνταχθέντων ἀπὸ τὰς Βουλὰς, καὶ διὰ τοῦτο μὴ ὄντων
οὕτως ἀδιασείστων καὶ ἀμεταβλήτων ὡς τὸ Σύνταγμα· οἱ νόμοι
οὗτοι μόνον ἐντὸς τῆς συνόδου τῆς αὐτῆς δὲν δύνανται νὰ κατα-
στραφῶσι, δύνανται δὲ εἰς τὰς ἑπομένας συνόδους νὰ κατασ-

τρωσι, πολλῷ μᾶλλον κατὰ ταύτας δύνανται νὰ ἑρμηνευθῶσι, καὶ
τότε μόνον ὅταν τὰ σώματα εἰς τὰ ὁποῖα ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν
ἀντίθη ἀντιθέτως ἐφαρμόζουσιν αὐτούς, πολλαὶ δὲ ἐκ τούτου
προσγίνονται δαπάναι· ἑρμηνεία δὲ ἀπὸ Βουλάς, σώματα δευτε-
ρεύοντα καὶ πρόσκαιρα, ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, νόμου αἰωνίου καὶ
ἀδιασείστου, δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ἐπειδὴ ἄλλως πλειονοψηφία
ἐσχηματισμένη ἐν αὐταῖς ἐδύνατο νὰ καταστρέψῃ καὶ τοὺς νό-
μους καὶ τὸ Σύνταγμα· οὐδ' αὐτοὶ οἱ Βουρβόνοι, ὅτε κατὰ τὸ
1816 εἰσελθόντες εἰς Γαλλίαν ἤθέλησαν νὰ καταστρέψωσι τὸ
Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἐνδίδοντες εἰς τοὺς φίλους των ἔδωκαν,
οὐδ' αὐτοὶ κατέφυγον εἰς τὸ μέσον τῆς ἑρμηνείας, ὡς προφανὲς
καταστροφῆς μέσον, οὐδ' αὐτὸς ὁ Βιλλεμαὶν καὶ τοι μεγάλην
ἔχων πλειονοψηφίαν· μόνος ὁ Κάρολος ὁ ἐξωσθεὶς τοῦ Γαλλικοῦ
θρόνου ὅτε ἐξερράγη ἡ Ἰουλιανὴ ἐπανάστασις κατέφυγεν εἰς τὸ μέ-
σον τοῦτο, καὶ διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἐκδοθέντα τότε παρ' αὐτοῦ
Διατάγματα ἐπεκαλέσθη τὴν ἑρμηνείαν τοῦ **14** ἄρθρου τοῦ Συντάγ-
ματος. Κανονιστικὴ ἑρμηνεία τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ
γίνῃ, δύναται ὅμως νὰ γίνῃ εἰς τὰς ἑκάστοτε συμβαινούσας περιστά-
σεις δι' ἐφαρμογῆς ἑρμηνεία τῶν διατάξεων αὐτοῦ· ἀλλὰ δύναται ἡ
πρότασις αὕτη νὰ ψηφισθῇ ὡς νέος νόμος, διότι τοιοῦτόν τι δὲν
προβλέπει τὸ Σύνταγμα, καὶ ἂν προέθεντο τοιοῦτον οἱ πληρεξού-
σιοι, εἰς τὸ Σύνταγμα ὅμως οὐδόλως τοιοῦτον ἐμφαίνεται· εἰς τε
τὸν προβιβασμὸν καὶ διορισμὸν ἀληθῶς ἀπαντῶνται τὰ αὐτὰ
στοιχεῖα καὶ τὸ αὐτὸ δέλεαρ, καὶ ἤδη μεταμελοῦμαι διότι τότε
ὑπεστήριξα τὸ δικαίωμα τῶν ὑπαλλήλων νὰ ἐκλέγωνται Βουλευ-
ταί· ἀληθῶς καὶ δι' ἄλλων μέσων ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐπιρ-
ρέψῃ εἰς τὴν συνείδησιν τῶν Βουλευτῶν, ὡς διὰ τῆς παύσεως
τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἄλλων, ἀλλὰ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀπο-
τραπῶμεν ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν ἐκείνων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀπο-
κρούσωσι πᾶσαν τοιαύτην ἐπιρροήν, καὶ ἰδίως μάλιστα εὔσχημον,
ὡς ἡ παροῦσα, διότι ἡ Κυβέρνησις σπανίως εἰς ἄλλας ἀναιδεῖς
προσφεύγει· ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν μόνον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διατε-
λοῦντες καὶ προβιβαζόμενοι δὲν ὑποβάλλονται εἰς νέαν ἐκλογήν,
καθὸ ἔχοντες δικαίωμα πρὸς προβιβασμὸν διὰ τῆς ἱεραρχίας, ὄχι
δὲ καὶ οἱ ἐν ἀργείᾳ, συμφώνως μὲ νόμον Γαλλικὸν συνταχθέντα
διμηνίαν μετὰ τὴν Ἰουλιανὴν ἐπανάστασιν, ἂν καὶ ἐκεῖνος ἔλαβεν
ἀναδρομικὴν δύναμιν· ἐπὶ δὲ τῶν Γερουσιαστῶν, τὸ ζήτημα οὐ-
δὲν ἔχει μὲ τούτους κοινὸν, διότι ὁ λόγος τῆς ἀνεξαρτησίας
τῶν Βουλευτῶν εἶναι διότι οὗτοι ὀφείλουσι λόγον εἰς τοὺς λαοὺς
τοὺς ἐκλέξαντας αὐτοὺς, ἐνῷ καὶ ὁ λόγος τῆς συστάσεως τῆς

Γερουσίας εἶναι ἄλλος, καὶ τὸ σῶμα τοῦτο εἶναι συντηρητικόν.

Ἄλλος δὲ παρετήρησεν ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἑρμηνευτικὸς νόμος, διότι πιθανῶς νὰ ἀντίκηται εἰς τὸ Σύνταγμα, καθ' ἃ πολλοὶ τῶν προαγορευσάντων ἐξέθηκαν, ὅτι οἱ συντάξαντες τὸ Σύνταγμα ἐξήντλησαν τὴν ὕλην ἀπὸ τὰ συντάγματα τοῦ Βελγίου καὶ Γαλλίας, εἶναι δ' ἄπορον πῶς διέφυγεν αὐτοὺς διάταξίς τις περὶ προδιβαζομένων τοῦ Συντάγματος τῆς Γαλλίας· ὅτι τὸ διὰ τὸν προδιβασμὸν δέλεαρ τῆς ἐξουσίας πρέπει νὰ ἀποκρουσθῇ διὰ νόμου τοιούτου, ἀρκούντως καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Βουλῆς προφυλάττοντος καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν λαῶν διασῴζοντος· ἂν ἐπρόκειτο νὰ ὁρισθῶσιν ἤδη οἱ στρατιωτικοὶ προδιβασθέντες, ἤθελον θεωρήσει ὡς τοιούτους πάντας τοὺς λαβόντας τὸ ἀντιμισθιον αὐτῶν Φαλαγγίτας, προδιβασθέντας δ' ἀκολούθως· ἀφίνοντες τοὺς γενομένους προδιβασμούς, μ' ὅλον ὅτι καὶ τούτους θεωρῶ ἀντισυνταγματικῶς γενομένους καὶ παρανόμως, ὀφείλομεν νὰ περιορίσωμεν εἰς τὸ μέλλον αὐτούς, διὰ νὰ προλάβωμεν πᾶσαν διὰ τούτων ἐπίῤῥοιαν τῆς ἐξουσίας ἐπὶ τῶν Βουλευτικῶν συνειδήσεων· τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθ. 64 καὶ πρῶτος ἐζήτησε νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν διάταξιν αὐτοῦ ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς τῶν ἐποίκων Ψαριανῶν Κ. Κανάρης, προδιβασθεὶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ὑπουργοῦ· ἡ διαγωγή του ἐκείνη πρωτίθησι νέαν δάφνην εἰς τὸν στέφανον τὸν ὁποῖον πολυετεῖς κατὰ τῶν ἀγῶνα ὑπηρεσίαι ἔπλεξαν πρὸς τιμήν του· ἐπὶ τῶν διὰ τοὺς εἰκείους τῶν Βουλευτῶν ῥηθέντων, θεωρῶ ἀνάξιον νὰ εἴπω τι, καθόσον ἂν ἐπὶ τούτων ἀπολείπηται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐξάσκησίς τις ἐπιῤῥοίας ἐπὶ τῶν Βουλευτῶν, τοῦτο δὲν κωλύει ἡμᾶς νὰ ἀποφανθῶμεν ἤδη ἐπὶ τοῦ προδιβασμοῦ. Ἐπίσης παραλείπω νὰ προσθέσω τι καὶ ἐπὶ τῆς προταθείσης ἐπεκτάσεως τοῦ νόμου καὶ ἐπὶ τοὺς Γερουσιαστάς, διότι καὶ τὴν πρότασιν ταύτην θεωρῶ ἔξω τοῦ προκειμένου.

Μετὰ ταῦτα ζητησάσης τῆς Βουλῆς τὴν ἐπὶ τὴν αὔριον ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 1 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Καρατσώτσης.
Δ. Α. Ζώτος
Σταμάτιος Ἀγγελίδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΞΘ'.

Τῆς 19 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν πρὸ μεσημβρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἀναγνωσθὴ ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν 93 ἀπόντων δὲ ἄνευ κωλύματος καὶ ἀδείας 3, ἐπὶ τρεῖς ἤδη Συνεδριάσεις ἀπόντος τοῦ Κ. Μ. Ἰατροῦ, καὶ 19 ἕνεκα κωλύματος καὶ ἀδείας, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας Νομοσχεδίου ἐπιτροπῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἔχουσαν οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλήν·

«Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ καταδιώξεως λῃστῶν Νομοσχέδιον, μελετήσασα δὲ αὐτὸ ἐσκεμμένως καὶ μετ' ἐπιστασίας, καὶ κατιδοῦσα ὅτι λόγοι προνοητικοὶ ὑπὲρ τῆς τιμῆς, ζωῆς, καὶ ἰδιοκτησίας τοῦ πολίτου ὑπηγόρευσαν τὴν σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν συζήτησιν καὶ ἔγκρισίν σας, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν του παμψήφει, καθόσον μάλιστα αἱ διατάξεις αὐτοῦ βάσιν ἔχουσαι τὴν περὶ τὰ τοιαῦτα πεῖραν λογίζονται πολὺ συντελεστικαὶ πρὸς τὸν σκοπόν, καὶ ἀποτελεσματικώτεραι τῶν μέχρι τοῦδε περὶ ἐξοντώσεως τῆς ληστείας ληφθέντων μέτρων, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ ἐν μέρος συνέτρεξαν πρὸς τὸ προκείμενον, δὲν ἔφερον ὅμως ἐν τέλειον ἀποτέλεσμα, οἷον ὑπεσχέθη τὸ ὑπ' ὄψιν σας Νομοσχέδιον, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐλπίζεται ἡ ἐντελὴς καταστροφὴ καὶ ἐξάλειψις τῆς ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρὸν καταμαστιζούσης τινὰ μέρη τοῦ Κράτους μας ληστείας.

Μεταβαίνουσα ἀκολούθως εἰς τὰ καθέκαστα ἐπιῤῥέπει ἑφ' ἑνὸς ἑκάστου τὰς ἐξῆς σκέψεις καὶ παρατηρήσεις της.

Τὸ Ἄρθρον 1 ἔχει καλῶς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 2 ἐκρίθη ἀναγκαῖον πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συνήθως παρουσιαζομένων παραπόνων νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ τὰ ἑξῆς.

«Ἡ ἀκριβὴς ἐκτέλεσις τοῦ εἰς τῶν τελευταίων τούτων παραγράφων ὁρισμοῦ θέλει βεβαιοῦσθαι δι' ἐγγράφου ἀποδείξεως τῶν τε παρέδρων καὶ ἱερέων τῶν χωρίων.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3, ἐπειδὴ αὐτὸ δὲν κάμνει λόγον ἐνώπιον ποίας ἀρχῆς δύναται νὰ διευθύνῃ τὰς ἐνστάσεις του ὁ παραπονούμενος, νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν ἐνστάσεις » αἱ λέξεις « ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου. »

Τὰ ἄρθρα 4, 5, 6, 7, καὶ 8, ἔχουν καλῶς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 9 περὶ διορισμοῦ τῶν ὁδηγῶν ἐκ μέρους τοῦ Συμβουλίου, εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ ἐπιτροπή σας ἐθεώρησε καὶ τὸν Δήμαρχον ὄχι κατώτερον τῶν τοπικῶν γνώσεων τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου· εὑρεθεὶς μάλιστα ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του καὶ τῶν προτέρων εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὴν ἱκανότητα καὶ ἀρετὰς ἑκάστου, δύναται ἐπιτυχῶς νὰ ἐπιφέρῃ γνώμην ὀρθὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου· ὅθεν καὶ ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς λέξεις. « Κατὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου » αἱ λέξεις « καὶ τοῦ ἀνήκοντος δημάρχου παρευρισκομένου εἰς τὴν Συνεδρίασιν· » ἑπομένως ἐπειδὴ τὸ ἄρθρ. τοῦτο σιωπᾷ εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν καὶ τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ δημάρχου ἥτις εἶναι νὰ διαβιβάζῃ τὰς πράξεις τοῦ συμβουλίου εἰς τὴν προϊσταμένην του ἀρχὴν, ἐκρίθη ἐπίσης ἀναγκαῖον νὰ προστεθῶσι μετὰ τὰς αὐτὰς λέξεις· « Μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ ἀνήκοντος δημάρχου παρευρισκομένου εἰς τὴν συνεδρίασιν « αἱ λέξεις « διαβιβαζομένην διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 10.

Ἐπειδὴ εἶναι πιθανὸν ὥστε μεταξὺ τῶν ὁδηγῶν καὶ ὑποδηγῶν (ἐξαιρουμένων τῶν στρατιωτικῶν περὶ τῶν ὁποίων ἡ βαθμολογικὴ τάξις πρέπει νὰ διατηρεῖται) νὰ μὴν ἐγκριθῇ ὡς ἀνώτερος ὁ πρεσβύτερος τούτων, ἢ ὁ τοῦ ἀνωτέρου δήμου κατὰ πρόληψιν τοῦ πληθυσμοῦ, ἕνεκα ἀνικανότητος, πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτων ἐνδεχομένων ἐνεκρίθη νὰ προστεθῇ μετὰ τὰς λέξεις «κατὰ τὴν ἡλικίαν ὁ πρεσβύτερος αὐτῶν» ὁ ἀκόλουθος παράγραφος.

« Δὲν ἀπαγορεύεται δὲ ἂν ἐκ συμφώνου οἱ ὁδηγοὶ καὶ ὑποδηγοὶ ἤθελον ὀνομάσει ἕνεκα ἱκανότητος ὡς ἀνώτερόν των ἕνα » μεταξύ των ἂν καὶ οὗτος ἤθελεν εἶσθαι μικροτέρας ἡλικίας, ἢ » κατωτέρας τάξεως δήμου τῶν ἄλλων. »

Τὰ ἄρθρα 11, 12, 13, 14, καὶ 15 ἔχουν καλῶς.

Τὰ ἄρθρα 16 καὶ 17 τοῦ μέρους Β'. τοῦ αὐτοῦ Νόμου, νομίζει ἡ ἐπιτροπὴ πλέον Συνταγματικόν, καὶ πλέον ἀξιοπρεπὲς νὰ ἐξαλειφθῶσι παντάπασι, νὰ ἀντικατασταθῶσι δὲ διὰ τοῦ ἑπομένου.

Ἄρθρ. 16.

« Δι' ἀμοιβὰς πρὸς ἐξιχνίασιν καὶ ἐξάλειψιν τῆς ληστείας προσδιορίζεται εἰς τοὺς ἐτησίους προϋπολογισμοὺς ἀνάλογον χρηματικὸν ποσόν. »

« Περὶ δὲ τοῦ τρόπου τῆς δαπάνης ταύτης καὶ τῶν προσφόρων » τέρων μέτρων· ἀποφασίζει ἡ Κυβέρνησις διὰ Βασιλικῶν διατάγματων. »

Τὰ ἄρθρ. 18, 19 καὶ 20 ἔχουν καλῶς.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 21 περὶ μεταθέσεως εἰς ἄλλας βοσκησίμους γαίας τῶν ὑπόπτων ποιμένων.

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἄρθρου τούτου ἐκπληροῦται διὰ μιᾶς ἐγγυήσεως, ὅτε μάλιστα καὶ οἱ φόβοι καταδιώξεως ἢ καταβλίψεως ἐξαλείφονται.

Ὁ καταδιωκόμενος διὰ λόγους πολιτικοὺς εὑρίσκει πρόχειρον τὴν ἐγγύησιν· ἐγγυῶνται δι' αὐτὸν οἱ γινώσκοντές τον ὡς κατὰ λῆς διαγωγῆς καὶ καταδιωκόμενον διὰ τὸν πολιτικὸν μόνον λόγον, ἐνῷ ὁ πραγματικῶς ὕποπτος ληστείας δὲν θέλει εὑρεῖ τὸν δι' αὐτὸν ἐγγυώμενον· διὰ τοὺς λόγους τούτους ἐνόμισε καλὸν ἡ ἐπιτροπὴ νὰ τὸ τροπολογήσῃ ὡς ἐρεξῆς.

Ἄρθρ. 21.

« Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατάττῃ τὴν μετάθεσιν τῶν ἐπὶ ληστείᾳ ὑπόπτων βλαχοποιμένων (σκηνιτῶν) μετὰ τῶν ποιμνίων αὐτῶν εἰς ἄλλας βοσκησίμους γαίας, ὁσάκις ἡ μετάθεσις αὕτη θεωρεῖται ἀπαραιτήτως ἀναγκαία εἰς κατάπαυσιν τῆς ληστείας· ἀλλὰ τὸ μέτρον τοῦτο τότε θέλει πραγματοποιεῖσθαι ἐὰν οὗτοι ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινοποιήσεως τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς περὶ τῆς μεταθέσεώς των δὲν παρουσιάσωσιν ἀξιογρέους ἐγγυητὰς κτηματικῆς ἀξίας μὴ ὑπερβαινούσης τὴν χρηματικὴν ποσότητα τῶν 20 χιλιάδων δραχμῶν, περὶ τῆς καλῆς των διαγωγῆς, καὶ περὶ τῆς τυχὸν ἀποζημιώσεως τῶν παθόντων, ὅταν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ληστεία ὑπεθάλπετο ἀπὸ τὸ ὕποπτον τῶν βλαχοποιμένων σωματεῖον (ἢ σκηνιτῶν) »

Τὸ ἄρθρον 22 θεωρεῖται περιττὸν· ἑπομένως ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει καλὸν νὰ ἐξαλειφθῇ παντάπασι, καθόσον ὁ περὶ δήμων Νόμος προβλέπει τὰς περιπτώσεις ἐκείνας κατὰ τὰς ὁποίας οἱ Δημόκηται δύνανται νὰ παύσωσι προσωρινῶς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἐπίσης καὶ τὸ ἄρθρον 23 ἔχει καλῶς· ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ βλαχοποιμένες ζῶσι πάντοτε ἐν ὑπαίθρῳ καὶ ὑπὸ τὰς σκηνάς των, μεταβαίνοντες τὸν μὲν χειμῶνα εἰς τὰς πεδιάδας, τὸ δὲ θέρος

εἰς τὰ ὄρη, ζωὴ ἥτις ἔχει πολλὴν σχέσιν μὲ ἐκείνην τὴν ὁποίαν κάμνουν οἱ λῃσταί· ἐξ ἄλλου δὲ μέρους ἐπειδή, ὡς ἡ πεῖρα τὸ ἀπέδειξεν, οἱ λῃσταὶ εὑρίσκουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ἄσυλόν των, καὶ μάλιστα ἐν καιρῷ καταδιώξεως αὐτῶν εἰς τὴν τάξιν ταύτην τῶν σκηνιτῶν παρενδεδυμένοι ὑπὸ τὸ πρόσχημα ποιμένος καὶ τὰ τοιαῦτα, ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, νομίζει λίαν συντελεστικὸν νὰ κανονισθῇ διὰ Νόμου καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν οὗτοι θέλει κάμνουσι τὰς μεταθέσεις των ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην βοσκήν.

Κατὰ συνέπειαν προσθέτει καὶ τοὺς ἑπομένους παραγράφους νὰ ἀποτελέσωσι μέρος εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἄρθρον τοῦ Νόμου.

« Οἱ ἀρχιποιμένες μεταβαίνοντες ἀπὸ τὰς χειμερινὰς εἰς τὰς » θερινὰς βοσκὰς καὶ τ' ἀνάπαλιν, ὀφείλουσιν ἅμα τοποθετού- » μενοι νὰ δίδουν ἀκριβῆ ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν ὑπ' αὐ- » τοὺς ποιμένων ἀπὸ τὴν ἡλικίαν τῶν 15 μέχρι τῶν 50 ἐτῶν » ἐνώπιον τῆς ἀνακούσης δημοτικῆς ἀρχῆς· κατὰ πᾶσαν δὲ » μεταβολὴν τοῦ προσωπικοῦ χρεωστεῖ ὁ ὑπάλογος ἀρχιποιμὴν » νὰ εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν ἥτις θέλει κάμει » τὸ ἴδιον εἰς ἐκείνην εἰς ἣν μετέβη ὁ ἀναχωρήσας ποιμήν.

« Ὁσάκις ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ λάβει ὑπόνοιαν κατά τινος σω- » ματείου βλαχοποιμένων δύναται νὰ ἐνεργῇ ἐκτάκτως ἐπιτό- » πιον ἔρευναν σύμφωνα μὲ τὰς περὶ τούτου γενικὰς διατάξεις, » ὁ δὲ ἀρχιποιμὴν ὀφείλει ὑπὸ εὐθύνην του νὰ παρουσιάζῃ τὰ » ζητούμενα πρόσωπα, ἢ νὰ δικαιολογῇ ἀπαρρώντως τὴν ἀπου- » σίαν αὐτῶν.

« Ἅμα φωραθῇ ὁ ἀρχιποιμὴν ὅτι παρέλειψέ τινα μὴ σημειω- » θέντα εἰς τὸν κατάλογον, ἢ δὲν εἰδοποίησεν ἐγκαίρως τὴν » μετάβασιν ἄλλου τινὸς εἰς ξένον σωματεῖον, ἡ δημοτικὴ » ἀρχὴ ὀφείλει ὑπὸ εὐθύνην της νὰ καταγγέλλῃ τὴν περίστασιν » ταύτην εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν ἥτις θέλει τὸν καταδιώκει » ποινικῶς ἐνώπιον τοῦ ἁρμόντος δικαστηρίου.

« Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀρχιποιμὴν ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἀπὸ » 50 μέχρι 500 δραχμῶν. »

Ἐπὶ δὲ τῶν ἄρθρων 24 καὶ 25 ἅτινα εἰσὶ καὶ τελευταῖα τοῦ μνημονευθέντος Νομοσχεδίου, ἡ ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ, ὅτι ἀμφοτέρων αἱ διατάξεις εἰσὶ λίαν αὐστηραί· δι' αὐτῶν ὄχι ὀλίγον θέλουν ὑποφέρει αἱ ἐπαρχίαι τῆς ὀρθετικῆς γραμμῆς καὶ ἀδίκως ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, καθότι ποῦ μὲν θέλουσι πλημμελεῖ ἀπὸ ἄγνοιαν, ποῦ δὲ καταναγκασμένοι διότι θέλουσιν ἀπαντᾷ ὡς ἐκ τῶν ἐγχωρίων παθῶν δυσκολίας ἀπὸ τοὺς ἐπιτετραμμένους τὴν ἔκδοσιν

τῶν διαβατηρίων· ἐκτὸς τούτου οἱ εἰς τὸ Τουρκικὸν μεταβαίνοντες δυσκόλως δύνανται κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἁρμοδίας Τουρκικῆς ἀρχῆς, ἥτις γινώσκουσα τὸ βάρος τῆς ποινῆς θέλει πάντοτε ἀρνεῖται τὴν ἐπικύρωσίν της προκαλοῦσα διὰ τῆς ἀρνήσεως χρηματικὰς ἀμοιβάς.

Τούτων ἕνεκα ἐνέκρινε νὰ προπολογηθῶσιν ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν Λοκρίδος, Φθιώτιδος, Δωρίδος, Εὐρυτανίας, καὶ Ἀκαρνανίας, ὀφείλουσι μεταβαίνοντες καὶ ἀπὸ δήμου εἰς δῆμον νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ ἐσωτερικὸν διαβατήριον παρὰ τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου ἢ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου των.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θέλουν ἐφοδιασθῆ ὅλα τὰ δημαρχεῖα καὶ παρεδρεῖα τῶν χωρίων τῶν μνημονευθεισῶν ἐπαρχιῶν μὲ ἔντυπα διαβατήρια ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου δι' ἐξόδων τῶν ἰδίων δήμων· ἀλλὰ δὲν εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πληρόνωσι τὸ προσδιωρισμένον τέλος παρ' ὅταν μεταβαίνωσιν ἀπὸ ἐπαρχίας εἰς ἐπαρχίαν.

Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν δέκα ἡμερῶν μέχρις ἑνὸς μηνός.

Ἄρθρ. 25.

Ὅστις ἐκ τῶν κατοίκων τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπαρχιῶν μεταβαίνων εἰς τὸ Τουρκικὸν κράτος δὲν ἤθελεν ἐφοδιασθῆ μὲ ἐξωτερικὸν διαβατήριον, ἢ ἐπανερχόμενος δὲν ἤθελε φέρει τὸ διαβατήριόν του παρὰ τινος πολιτικῆς, ἢ στρατιωτικῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς μέχρις ἑνὸς ἔτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 18 Ἰουνίου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Ῥήγας Παλαμίδης	Δημ. Δ. Ζώτος.
Ι. Ζάρκος	Ι. Καραγιάννης.
Ν. Μπούκουρας	Ι. Κλίμακας.
Σ. Α. Βαρδάζης	Γεώργιος Κανδύλης.
	Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Χατζίσκος.

Ἐπροτάθη κατόπιν νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου, καὶ μετὰ τοῦτο ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτσης· καὶ ἐπὶ ταύτῃ μετά τινα εἰπόντα, ὅτι ἡ ἐξουσία καὶ ἐπὶ τῶν ἀγωνιζῶν ἐπίσης τὰς παύσεις ὡς δέον, καὶ ὡς μέσον ἐπιρροίας δύναται νὰ ἐξασκῇ, καὶ ὅτι ὄχι αἱ

ναύτες καὶ πρὸ τῆς 3 Σεπτεμβρίου διαθεσιμότητες, ἀλλὰ τὸ εἰς τὰς χθὲς τῶν πολιτῶν καὶ τῆς φρουρᾶς αἴσθημα προὐκάλεσε τὴν μεταβολὴν ἐκείνην· ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι ὁ πρῶτος ὑπὲρ τῆς προτάσεως χθὲς ἀγορεύσας ἀρκούντως τὸ ζήτημα ἀνέπτυξε καὶ τὴν ἔκθεσιν εἰς τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν μέρη, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐν ἀρχῇ ἀντέκρουσεν αὐτὴν, ἐγνωμοδότησεν ὅμως ἐντέλει ὑπὲρ ταύτης· ἡ πρότασις ἐν προοιμίῳ ἄρχεται ἀπὸ τῶν λέξεων *πρὸς πλήρη ἐφαρμογήν*, σημαίνουσι δὲ αὗται ὅτι ἀποτελεῖ ἑρμηνείαν τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος· ἐπειδὴ ὅμως ἑρμηνείαν μὲν δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιφέρωμεν, ἀλλὰ μόνον νέον αὐθύπαρκτον νὰ ψηφίσωμεν Νόμον, διὰ τοῦτο πρὸς ταῦτα πρέπει ἐξ ὑπαρχῆς νέα νὰ προταθῇ πρότασις ὄχι ἑρμηνείας ἀλλὰ Νόμου νέου, καὶ διελθοῦσα τὴν διαγραφομένην πρῶτον ὁδὸν νὰ ὑπακούσῃ ἀκολούθως εἰς τὴν σκέψιν σας, ὅτε θέλομεν συζητήσει ταύτην καὶ ἀγορεύσει ὑπὲρ καὶ κατὰ ταύτης.

Τοῦτον ἄλλος διεδέχθη εἰπὼν ὅτι ἡ διαφωνία τῶν ἀγορευσάντων εἰς ἐπουσιώδη τινὰ περιορίζεται, καὶ ὅτι οὗτοι συμφωνοῦντες ὅλοι εἰς τὰ οὐσιώδη ὀφείλουσι νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς αὐτά· τὸ οὐσιῶδες τοῦτο, ἄλλως σαφὲς, ἀληθῶς καὶ ἀλλαχοῦ ἀπαντώμενον, εἶναι ὅτι ὁ προβιβαζόμενος Βουλευτὴς ὀφείλει νὰ ἀνακλέγηται, διὰ νὰ μὴ νομίσωσιν ὅτι ἀπασχολεῖται μὲ τὰ ἀτομικά του συμφέροντα, καὶ πρὸς ἐπιτυχίαν τούτων ἐνεργεῖ τὴν Βουλευτικήν του δύναμιν· τοιαύτην πρότασιν περὶ τούτου ὁ Βουλευτὴς Γόρτυνος ἐπρότεινε, καὶ αὕτη εἶναι εὔλογος, ἂν ὄχι καθ' ὁλοκληρίαν, διότι ἐζητήθη πλέον τοῦ δέοντος, καὶ ἑρμηνευτικὴ δὲν λανόμενοι νὰ ἀποδοθῇ εἰς ταύτην δύναμις· δυνάμεθα ὅμως παραδεχόμενοι αὐτὴν νὰ περιορίσωμεν τὴν ἰσχύν της ἐπὶ μόνον τὸ μέλλον, καὶ οὕτως αὕτη θέλει εἶσθαι δικαία καὶ προνοητικὴ ἐξασφαλίζουσα τὸ μεγαλήτερον τοῦ παρελθόντος ἄγνωστον μέλλον, πρὸς ἀντίθεσιν τοῦ γνωστοῦ καὶ περιωρισμένου παρελθόντος· ἡ πρότασις αὕτη εἶναι παραδεκτέα, ἡ δ' ἐν ἀρχῇ τοῦ προλόγου αὐτῆς ἔκφρασις δὲν ἔχει νομικὴν συνέπειαν, οὐδὲ νὰ μορφώσῃ αὐτὴν ἑρμηνευτικὴν ἡ νέου νόμου πρότασιν δύναται, διότι ὀφείλομεν νὰ ἐλαττώσωμεν τὰ μέσα τῆς ἐξουσίας τῆς Κυβερνήσεως, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ κλονίσωσι τὴν πεποίθησιν τῶν Βουλευτῶν. Συμφωνῶ μέ τινα χθὲς παρατηρήσαντα ὅτι ἡ ἑρμηνεία τοῦ Συντάγματος πρέπει νὰ γίνηται εἰς τὴν ἐπὶ τὰ πράγματα ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, κανονιστικὴ δ' ἑρμηνεία τότε μόνον, ὅταν ὁ Νόμος διαφορατρόπως ἐφημόσθη, πολλὰ δ' ἐκ τούτου ἐγεννήθησαν σκάνδαλα, ἐπειδὴ δὲ τὸ προκείμενον ἄρθρον ἅπαξ μόνον ἐφημόσθη,

δὲν εὑρισκόμεθα διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ προκαλέσωμεν κανονιστικὴν αὐτοῦ ἑρμηνείαν.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη, καὶ προκειμένου νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα, εἰς ἐζήτησε τὴν διαίρεσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ζήτημα ἂν πρέπῃ καὶ δύναται νὰ γείνῃ ἑρμηνευτικὸς Νόμος ἢ Νόμος νέος· ἐπὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ ζητήματος δὲ παρετηρήθη ὑπότινος, ὅτι πρέπει αὕτη νὰ γείνῃ διότι εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν οὐδένα εἰς ταύτην ἔδωκε προσδιορισμὸν, ἀλλὰ κατὰ τὴν συζήτησιν οἱ μὲν εἶπον νὰ ἀποδοθῇ ἑρμηνευτικὴ δύναμις, ἄλλοι δὲ ὡς νέον ἐθεώρησαν αὐτὴν Νόμον· ἤδη δὲ ἂν μείνῃ ἀδιαίρετον τὸ ζήτημα τότε ὅλοι θέλουσι ψηφοφορήσει κατὰ τῆς προτάσεως, ἥτις ὑφ' ὅλων χθὲς ὑπεστηρίχθη ὡς νέος νόμος, καὶ οὕτως αὕτη θέλει ἀποῤῥιφθῆ, ἐνῷ παρ' ὅλων ὡς ἀναγκαία ἐθεωρήθη· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν θεωρῇ ταύτην ὡς ἑρμηνευτικὸν Νόμον, ἢ ὡς νέον, ὅτε εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν θέλουσι συζητηθῆ τὰ καθ' ἕκαστα αὐτῆς.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ἐγνωσμένη πραγματικῶς εἶναι ἡ ἀνάγκη τοιούτου νέου νόμου, ἀλλὰ τούτου ἡ πρότασις πρέπει νὰ διέλθῃ ἐκ νέου τὴν ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ διαγραφομένην ὁδὸν, διότι ἡ ὑπὸ συζήτησιν διῆλθε ἀπὸ τὰ τμήματα ὡς ἑρμηνευτικὴ τοῦ Συντάγματος καὶ ὄχι ὡς νέου νόμου πρότασις, καὶ τοῦτο εὐκόλως νὰ συναγάγῃ δύναται ἕκαστος ἀπὸ τὰς ἐν τῷ προοιμίῳ αὐτῆς λέξεις· ἡ ἀπόῤῥιψις ταύτης σήμερον, ὡς προτάσεως ἑρμηνευτικοῦ νόμου δὲν δύναται νὰ καταστρέψῃ οὐδὲ τὴν ἀνάγκην τοιούτου νέου νόμου διὰ τὸ μέλλον, οὐδὲ τὴν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ὁ προτείνας δύναται ἐκ νέου νὰ προτείνῃ αὐτὴν ὡς πρότασιν νέου νόμου, διὰ νὰ λάβωσιν αὐτὴν ὑπ' ὄψιν τὰ τμήματα μετὰ τῶν κατὰ τὴν συζήτησιν λεχθέντων, καὶ ἀποφανθῶσιν ἐπὶ ταύτης· ὅτι ἡ πρότασις αὕτη πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς νέος νόμος, τοῦτο ἐγέννησεν ἡ κατὰ τὴν χθὲς συζήτησις, καὶ ἀναγνωρίζων τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ, συμφωνῶ διὰ τὴν παραδοχήν του, πρὸς τοῦτο δὲ καὶ τροποποιήσεις χθὲς ἀφορῶσαν τὴν προσθήκην τῶν Γερουσιαστῶν ἐπρότειναν, ὅτε ἠμφισβήτουν οἱ ἀγορεύοντες τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ νόμου τούτου.

Ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν παρετήρησεν ὅτι ἐκ τῶν πρακτικῶν συνάγεται ὁ διαγραμὸς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς προτάσεως ἂν αὕτη πρέπῃ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἑρμηνεία ἢ ὡς πρότασις νέου νόμου· καὶ κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν πρό τινων ἡμερῶν ἐζήτησα τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ἐν αὐτοῖς περιεχομένης

τότε φράσεως, ἐξ ἧς ἐξήγετο τὸ ἑρμηνευτικὸν τῆς προτάσεως· διότι δὲν εἰσήγαγον μὲν αὐτὴν ὡς τοιαύτην, δὲν ἤθελον ὅμως ἀντιλέξει ἐὰν ἡ Βουλὴ τοιαύτην προὐτίθετο νὰ τὴν θεωρήσῃ κατὰ τὴν γνησιωτέραν συνεδρίασιν. διεκρίθη ἀρκούντως τὸ ζήτημα· διότι οἱ μὲν ἐζήτησαν νὰ ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν ἑρμηνευτικὴ δύναμις, οἱ δὲ ὅμως τὸ ἐναντίον, συμφωνησάντων κατόπιν πρὸς τοῦτο καὶ τῶν πρώτων· ἐκ τούτου τὸ ζήτημα διακρίνεται εἰς τὰ δύο διακρινόμενα ταῦτα μέρη· ἐπειδὴ δὲ παρ' ὅλων ἀντεκρούσθη ἡ περὶ ἑρμηνείας ἰδέα, διὰ τοῦτο δύναται νὰ μὴ ψηφοφορηθῇ μὲν αὕτη, νὰ ψηφοφορηθῇ δ' ἡ ἀρχὴ τῆς προτάσεως ὡς νόμου νέου.

Ἕτερος δὲ προσέθηκεν ὅτι αἱ συζητήσεις τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων δὲν γίνονται ἐπιστημονικῶς καὶ ἐπὶ θεωριῶν, ἀλλ' ἐπὶ νόμων συγκειμένων ἐξ ἄρθρων, ἰσχύει δὲ μόνον τὸ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενον, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλη τις εἰς τὰ πρακτικὰ ἢ ἀλλαχοῦ σημείωσις· ἡ ὑποβληθεῖσα πρότασις εἰσήγαγε νόμον ἓν μόνον ἔχοντα ἄρθρον, τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲ ὡς τὸ ὅλον τοῦ νόμου πρέπει ἤδη νὰ ψηφοφορηθῇ· ὁ εἰσαγαγὼν, ὡς πολλοὶ συνειθίζουσι διὰ νὰ ἄρωσι δυσκολίας αἵτινες δύνανται νὰ ἀναφυῶσι, καὶ διὰ νὰ καταστήσωσι κατωληπτοτέρας τὰς προτάσεις των, προέταξε μίαν προθεωρίαν· αὐτὴν ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ δὲν εἶναι ἀνάγκη, διότι ἐκεῖ ὁ τύπος δημοσιεύει ἀμέσως καὶ ἀλανθάστως καὶ τῶν ῥητόρων τὰς ἐν ταῖς τριμήνοις ἀγορεύσεις, καὶ τῶν Βουλευτῶν τὰς ἄλλας παρατηρήσεις, καὶ αὗται δύνανται νὰ φωτίσωσι τοὺς εἰς τὰ τριμήνια συζητοῦντας προτάσεις τοιαύτας· ἐνταῦθα ὅμως μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου εἶναι ἀναγκαῖαι αἱ προθεωρίαι αὗται, αἵτινες οὐχ' ἧττον δὲν ἀποτελοῦσι τὸ κείμενον τοῦ νόμου, τὸ ὁποῖον μόνον τὰ ἄρθρα αὐτοῦ ἀποτελοῦσι· τὴν εἰσαχθεῖσαν πρότασιν ὑπεστήριξεν εἷς τῶν Βουλευτῶν ἐκ περισσοῦ συζητήσας τὸ ἑρμηνευτικὸν αὐτῆς ἢ τὸν διὰ τὸ μέλλον μόνον ἰσχύν της ὡς προτάσεως νέου νόμου, ἐνῷ αἱ συζητήσεις σύται ἐπερίττευαν, διότι καὶ τὸ πρῶτον εἰδικὸν ἔπρεπε νὰ περιλάβῃ ἄρθρον· ἐπειδὴ δὲ ὁ εἰσαγαγὼν αὐτὴν δὲν ἐζήτησε νὰ θεωρηθῇ αὕτη ὡς ἑρμηνευτική, οὐδὲ περὶ τούτου ἐν ταύτῃ ἴδιον ὑπάρχει ἄρθρον, διὰ τοῦτο ἡ ἰσχὺς αὐτῆς ἀφορᾷ τὸ μέλλον, καὶ ὡς τοιαύτη κατ' ὅλην τὴν προεξεργασίαν ἐθεωρήθη· κατὰ τὴν συζήτησιν ὅμως ἐνταῦθα οὐδεὶς ὑπεστήριξε ταύτην ὡς ἑρμηνευτικήν, ἀλλ' ὅλοι ὡς τοιαύτην ἀντικρούσαντες αὐτήν, παρεδέχθησαν ταύτην ὡς νέον νόμον· ἡ δὲ Βουλή, ἥτις δὲν ἀποφασίζει δογματικῶς, ὀφείλουσα νὰ ἀπορανθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ

ἄρθρου αὐτῆς, ὀφείλει νὰ ψηφοφορήσῃ αὐτήν, δύναται δὲ νὰ πλατύνῃ τὸ ὑπάρχον ἄρθρον, ἢ καὶ νέον νὰ πλάσῃ διὰ τοὺς Γερουσιαστὰς τῶν ὁποίων ἡ περίληψις γῆς ἐζητήθη· αἱ ἐν τῷ προοιμίῳ λέξεις *πρὸς πλήρη ἐφαρμογήν* εἶναι ἁπλοῦς πρόλογος μὴ ἀποτελῶν μέρος τοῦ κειμένου τοῦ Νόμου, τοῦ ὁποίου τὸ σῶμα μόνον πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ· τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν τῆς προτάσεως ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδ' ὁ εἰσαγαγὼν οὐδ' ἕτερος ἀναδρομικὴν ἢ ἑρμηνευτικὴν ἐζήτησε νὰ ἀποδώσῃ δύναμιν.

Κατὰ τούτου δ' ἀντελέξέ τις ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ τῶν προτάσεων καὶ ἐν γένει αἱ πραττόμεναι θεωρίαι ἂν ἄλλως φέρουσαι πολυτέλειαν, ἀποτελοῦσιν ὅμως τὴν ἀρχὴν τῶν προτάσεων τούτων ἢ τῶν εἰσαγομένων Νόμων, καὶ περιλαμβάνουσαι τὸ πᾶν αὐτοῦ ὁρίζουσι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ σύνολον αὐτῶν· τὸ γράμμα καὶ ἡ ἔννοια τῆς προτάσεως εἶναι σαφῆς, οἱ δ' ἀγορεύσαντες γῆς διαφόρως ἐπὶ ταύτης ἐσκέφθησαν, διότι οἱ μὲν ἐθεώρησαν ταύτην ὡς ἑρμηνευτικὸν, οἱ δὲ ὡς νέον Νόμον, τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει οὐδεμίαν συνάφειαν, καθόσον τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως ταύτης προσδιορίζει αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ αὐτῆς λέγουσα ῥητῶς ὅτι ἐγένετο ἡ πρότασις *πρὸς ἐφαρμογὴν* τοῦ 64 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος· ἐπειδὴ δὲ ἐφαρμογὴ εἶναι ἡ ἐκτέλεσις ὡρισμένου τινὸς πράγματος, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ἤδη ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ εἰσαχθεῖσα πρότασις εἶναι ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου τούτου ἢ ὄχι, καὶ τοῦτο ἤδη πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ.

Καὶ τοῦτον ἄλλος ἀντέπρουσεν εἰπὼν ὅτι ὅλα τὰ εἰσαχθέντα παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχέδια ἀκολουθοῦσιν εἰσαγωγικήν τινα ἔκθεσιν, τοῦτο δ' ἠκολούθησε καὶ ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν Βουλευτὴς καὶ προέταξε τοῦ κειμένου τοῦ ἄρθρου τὴν προθεωρίαν ταύτην ἥτις δὲν λέγει ὅτι εἰσήχθη ἡ πρότασις πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου, ἀλλ' ὅτι εἰσάγεται πρότασις Νόμου πρὸς ἐφαρμογὴν κατὰ τὴν γενομένην γῆς συζήτησιν οὐδεὶς τῶν ἀγορευόντων ἀπέδωκεν εἰς τὴν πρότασιν ταύτην ἑρμηνευτικὴν δύναμιν, ἀλλ' ὅλοι ἐθεώρησαν αὐτὴν ὡς πρότασιν νέου Νόμου, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ εἰσαγαγὼν τὴν πρότασιν παρετήρησεν· ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο λόγος καὶ περὶ ἑρμηνείας διὰ τοῦτο ἐζητήθη ἤδη ἡ διαίρεσις τοῦ ζητήματος, ἥτις πρέπει νὰ ἐπιτραπῇ.

Μετὰ τὸν εἰσαγαγόντα τὴν πρότασιν ἀνακαλέσαντα τὴν προταχθεῖσαν αὐτῆς προθεωρίαν διὰ νὰ ἄρθῃ πᾶσα ἰδέα ἑρμηνευτικῆς δυνάμεως ἀποδιδομένη εἰς τὴν πρότασιν ταύτην· παρεκάλεσέ τις ὅτι πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας πρέπει νὰ γείνῃ

ἀναδρομὴ εἰς τὴν φυσικὴν τοῦ ζητήματος πηγήν· ὁ λόγος ὁ προκαλέσας τὴν πρότασιν ταύτην εἶναι νὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπάρχοντα μέσα, τῶν ὁποίων αὐτὴ θὰ ἠδύνατο νὰ κάμῃ χρῆσιν πρὸς διαφθορὰν τῶν Βουλευτικῶν συνειδήσεων, πρὸς τοῦτο δ' ἐπροτάθη πρότασις νόμου διὰ τὸ μέλλον καὶ ὄχι ἑρμηνείας· αἱ λέξεις αἱ περιβάλλουσαι τὰ πράγματα δὲν καλύπτουσι τὴν ἀλήθειαν τῆς ὑπάρξεως τῶν φόβων τούτων, τοὺς ὁποίους αὐτὴ τοῦ **64** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἡ σύνταξις ἀναγνωρίζει· καθὼς δ' εἶναι δυνατὸν ὅλα τὰ εἰσαγόμενα Νομοσχέδια, καὶ πᾶσα εἰσαγομένη πρότασις νὰ τροπολογῆται, δύναται ἡ Βουλὴ καὶ ἐπὶ ταύτης νὰ ἐπιφέρῃ τροπολογίας, καὶ τινες ἐπρότειναν ἤδη τοιαύτας· ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ὑπεστήριξε τὸ ἐμπνευτικὸν τοῦ προτεινομένου τούτου Νόμου, ἀλλ' οἱ πάντες ὡς νέον ἐθεώρησαν αὐτὸν, ἰσχὺν μόνον ἐπὶ τὸ μέλλον ἀποδόντες, διὰ τοῦτο ὀφείλομεν ἤδη νὰ ψηφοφορήσωμεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἥτις, ἐξηγουμένη ἀπὸ τοὺς ὑπαγορεύσαντας τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῆς λόγους, μεταφέρεται εἰς τὸ ζήτημα ἂν πρέπῃ νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὰ μέσα δι' ὧν δύναται νὰ κλονίσῃ τὰς Βουλευτικὰς πεποιθήσεις, στρεφομένη δ' εἰς τὴν ἐφαρμογήν της ἐνταῦθα περιορίζεται εἰς τὸ ζήτημα ἂν οἱ προβιβαζόμενοι πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται εἰς νέαν ἐκλογήν.

Ὁ μετὰ τοῦτον ὑπὲρ τῆς γνώμης ὅτι τὸ ζήτημα πρέπει ἤδη νὰ τεθῇ « ἐὰν ἡ Βουλὴ παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος θεωρουμένης ὡς νόμου, » ἐπρότεινε τοὺς ἑξῆς λόγους, ὅτι ὁ προτείνας τὸ Νομοσχέδιον Βουλευτὴς εἰσήγαγεν αὐτὸ εἰς τὴν Βουλὴν ὄχι ὡς ἑρμηνείαν τοῦ **64** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' ἁπλῶς ὡς νόμον· ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προφορικῆς ἐν τῇ Βουλῇ ἀναπτύξεως τῆς προτάσεως κατὰ τὸν Κανονισμὸν δὲν διεκρίθη παρὰ τοῦ τότε ὑποστηρίξαντος, ἂν ἡ πρότασις εἰσάγεται ὡς ἑρμηνεία ἢ ὡς νόμος, ἀπαντήσαντος εἰς τὸν ἐρωτήσαντα τότε αὐτὸν περὶ τούτου ὅτι τοῦτο θέλει διακριθῆ εἰς τὰ καθέκαστα· ὅτι ἡ πρότασις ἐσυζητήθη εἰς τὰ τμήματα, εἰσήχθη εἰς τὴν Βουλὴν παρὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τὰς δύο ἐπόψεις καὶ ὡς ἑρμηνεία καὶ ὡς νόμος, καὶ τοιουτοτρόπως ἐσυζητήθη εἰς τὴν Βουλὴν, ἑπομένως οἱ ἀπαιτούμενοι κατὰ τὸν Κανονισμὸν τύποι ἐξεπληρώθησαν, καὶ ἡ Βουλὴ εἶναι ἤδη εἰς κατάστασιν νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἄλλων δὲ πάλιν διατεινομένων ὅτι ἡ πρότασις αὕτη κυρίως ἐθεωρήθη καὶ εἰς τὰ τμήματα καὶ εἰς τὴν συζήτησιν ὡς ἑρμηνεία τοῦ **64** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ ὄχι ὡς πρότασις Νόμου, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον τοῦτο ἐμφαίνεται ῥητῶς εἰς τὴν σύντομον αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τῆς προτάσεως· ὁ προτείνας αὐτὴν Βουλευτὴς, διαβεβαιώσας ἐκ νέου ὅτι διὰ τῆς προτάσεώς του ταύτης προέθετο τὴν σύνταξιν νόμου, καὶ ὄχι ἑρμηνείαν τοῦ **64** ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, ὅτι ὡς τοιαύτη ἐθεωρήθη ἡ πρότασίς του καὶ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν χθεσινὴν καὶ σημερινὴν συζήτησιν, καὶ προθέμενος νὰ ἀπαλείψῃ πᾶσαν περὶ τούτου ἀμφιβολίαν, προκύπτουσαν ἀπὸ τὸν σύντομον πρὸ τοῦ Νομοσχεδίου πρόλογον, ἀναλαβὼν ἤδη αὐτόν.

Ἐνταῦθα, παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἡ παρουσιασθεῖσα κατὰ τὴν τμηματικὴν καὶ γενικὴν τῆς προτάσεως συζήτησιν ἰδέα νὰ θεωρηθῇ ἡ πρότασις ὡς ἑρμηνεία τοῦ **64** ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος, παρ' οὐδενὸς ὑποστηριχθεῖσα, μάλιστα δὲ παρὰ πάντων ἀντικρουσθεῖσα, ἀπερρίφθη, καὶ οὔτε κἂν εἶναι ἀνάγκη ψηφοφορίας αὐτῆς, ὁ πρόεδρος ἔθηκε τὸ ζήτημα οὕτω. « Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος, θεωρουμένης ὡς Νόμου διὰ τὸ μέλλον, ναὶ ἢ ὄχι; »

Ἐπὶ τοῦ τεθέντος οὕτω ζητήματος παρετηρήθη, ὅτι αἱ λέξεις διὰ τὸ *μέλλον* εἶναι περιττὰ, διότι μὴ γενομένης παραδεκτῆς τῆς προτάσεως ὡς ἑρμηνείας οὐδεμίαν ἐπὶ τῶν γενομένων ἤδη προβιβασμῶν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἡ πρότασις Νόμου, μὴ ἔχοντος κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχὰς ἀποθενεργὸν δύναμιν· ἀφαιρεθεισῶν τῇ ἐγκρίσει τῆς παρατηρήσεως ταύτης τῶν λέξεων *διὰ τὸ μέλλον*, ἐψηφοφορήθη δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ζήτημα ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γ. Σταματάρα καὶ Π. Καλαμαριώτου, καὶ ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ ἀρχὴ διὰ ψήφων 50 πρὸς **42** κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη, θεωρουμένης ὡς Νόμου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Γ. Δογιωτατίδης	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.

Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γυλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιῤῥονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Λ. Λαπουσιάδης	ἐν ἀδείᾳ
Τζανετάκης Γρηγοράκης	ἀπών
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Ν. Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ο.
Α. Βιλαέτης	Ν.
Α. Κρεατενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	ἀσθενὴς
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Δελέντας	ἀσθενὴς
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Κώνς. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Ἐμ. Χ. Τσουχλᾶς	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	ἀπών
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.
Π. Βάρβογλης	Ν.
Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ο.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατσώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ο.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐστρθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Βαφράτζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος, Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης, Σ. Λαγοβετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παπ. Κώτας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἀσθενὴς
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ν.
Σταμάτιος Δάῤῥας	Ν.
Ἀμβρόσιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζόρης	Ο.

Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς, Εὐθ. Κανελλόπουλος, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐς. Μ. Παρίσης	Ο.
Ι. Σταΐκος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κανάρης	ἀπὼν
Σταματάρας	Ν.

Προέβη ἀκολούθως ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν καθέκαστα συζητήσιν, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ 1 καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. 1. « Βουλευταὶ εἰς στρατιωτικὴν ναυτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες καὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν ἢ ὁπωσδήποτε αὔξησιν μισθοῦ, παύουσιν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων καὶ δὲν ἀναλαμβάνουν αὐτὰ, εἰμὴ ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου. »

Ἐπροτάθη μετὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ ἑξῆς προσθήκη, ἀφορῶσα ἐξαιρέσεις τινάς.

Ἐξαιροῦνται

α') οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, ὅσοι προβιβάζονται δικαιώματι ἀρχαιότητος.

β') οἱ προβιβασθησόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ζ'. καὶ ε'. ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνοσυνελεύσεως. »

Παρετηρήθη ἐπὶ τῶν ἐξαιρέσεων τούτων, ἐπὶ μὲν τῆς α'. ὅτι ἡ ἀρχαιότης τῶν στρατιωτικῶν, ὅπου αὕτη εἶναι καθιερωμένη διὰ νόμου, ἐπάγει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑποχρεωτικὸν τὸν προβιβασμὸν, καὶ ἐπομένως οἱ κατ' ἀρχαιότητα προβιβαζόμενοι ἐξαιροῦνται δυνάμει αὐτοῦ τοῦ Νόμου· παρ' ἡμῖν ὅμως τοιοῦτος Νόμος δὲν ὑπάρχει καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ κυρωθῇ προηγουμένως τοιοῦτος περὶ ἀρχαιότητος, καὶ τότε νὰ γείνῃ παραδεκτὴ ἡ ἐξαίρεσις τοῦ κατ' ἀρχαιότητα προβιβαζομένου, τῶν ὁποίων οἱ ἐκλογεῖς ἐξελέξαντο ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἐκ τῆς ἀρχαιότητος κεκτημένον διὰ τὸν προβιβασμὸν δικαίωμα.

Ἐπὶ δὲ τῆς 6. ἐξαιρέσεως παρετηρήθη ὅτι εἶναι περιττὴ, διότι ὑπάρχοντος καθιερωμένου τοῦ διὰ τὸν προβιβασμὸν δικαιώματος εἰς τὰ μητρῶα καὶ εἰς τὸ ε. ψήφισμα, ἡ ἀπόδοσις τοῦ δικαιώματος τούτου δὲν εἶναι προβιβασμὸς, ἀλλὰ χρῆσις κεκτημένου δικαιώματος.

Ἀμφιβολίας προταθείσης τί ἐννοεῖται διὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ « ὅπως δήποτε ἀφέλησε μισθοῦ » ἀπηντήθη ὑπό τινος ὅτι ἐννοεῖ τὰ ἐπιμίσθια καὶ ἄλλας τοιαύτας προσθήκας μισθοῦ.

Ἐνταῦθα διακοπείσης τῆς συζητήσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν προταθεῖσαν ἀναβολὴν τῆς προκειμένης συζητήσεως διὰ τὴν αὔριον, ὁ δὲ πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1. ὥραν Μ. Μ..

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Α. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κυρφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶης.
Σκαμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟ.

Τῆς 20 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν π. μ. καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ κωλίμου αὐτῶν ἀριθμοῦ, ἀπόντων ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος ἑξ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παρεδέχθησαν εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ 1 καὶ μόνου ἄρθρου τοῦ προταθέντος περὶ τῶν προβιβαζομένων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων Βουλευτῶν Νομοσχεδίου καὶ τῶν προταθεισῶν χθὲς ἐξαιρέσεων.

Ὑπὲρ τῆς προταθείσης χθὲς ὑπό τινος ἐξαιρέσεως τῶν προβιβαζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχαιότητος των στρατιωτικῶν

καὶ κατὰ τῶν διτυμβισθέντων, ὅτι ἡ ἐξαίρεσις αὕτη δὲν πρέπει νὰ γίνῃ παραδεκτὴ, διότι οὔτε νόμος περὶ τῆς ἀρχαιότητος ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε, οὔτε ἡ ἀρχαιότης ἑκάστου εἶναι κανονισμένη, παρετήρησεν ὁ πρῶτον ἀγορεύσας βουλευτὴς, ὅτι ἂν καὶ ἦναι ἀληθὲς ὅτι ἡ ἀρχαιότης τοῦ στρατοῦ δὲν καθιερώθη οὐδ' ἐκανονίσθη διὰ νόμου, δὲν συμφωνεῖ ὅμως μὲ τοὺς διτυμβισθέντας ὅτι ἀρχαιότης ποσῶς δὲν ὑπάρχει οὐδὲ δύναται νὰ ὑπάρξῃ, διότι ἡ ἀρχαιότης καὶ αὐτῶν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος στρατιωτικῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως εἶναι ἀνεγνωρισμένη διὰ διαφόρων ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἐπισήμων ἐγγράφων εἴς τε τὰ μητρῶα ἐπὶ Καποδιστρίου κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν χιλιαρχιῶν καὶ εἰς τὰ ἐπὶ τῆς βασιλείας κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τῶν ταγμάτων. Ὅτι ἐκ τούτων δύναται νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἀρχαιότης ἑκάστου, ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἕκαστος ἐβαθμολογήθη, ἂν ἐξετέλεσε διαρκῶς τὴν ὑπηρεσίαν του, κατὰ πόσον ὑπηρέτησε, πότε ἔπαυσε καὶ ἂν ἐτηρήθη ἢ κατεπατήθη ἡ ἀρχαιότης του, καὶ διὰ τῶν πληροφοριῶν τούτων εἶναι δυνατὸν νὰ ὁρισθῇ καὶ καθιερωθῇ ὅλων ἐν γένει ἡ ἀρχαιότης. Ὅτι ἡ ἀρχαιότης τοῦ στρατιωτικοῦ εἶναι ἐπίσης ἱερὰ ὡς καὶ ὁ βαθμὸς καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας, καὶ ὑποψήνος ὁ ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης προβιβαζόμενος πρέπει νὰ ἐξαιρῆται τῆς διατάξεως τοῦ προκειμένου νόμου, διότι οἱ ἐκλέξαντες αὐτὸν ἐγνώριζον διὰ τοῦ κεκτημένου δικαιώματος τῆς ἀρχαιότητός του, ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ προβιβασμοῦ του, οὐδεμίαν παρέχοντος ὑπόνοιαν ἐπιρροῆς ἢ διαφθορᾶς ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας. Ὅτι καὶ τὰς προταθείσας χθὲς παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Τήνου δύο ἐξαιρέσεις, θεωρεῖ συνταυτιζομένας εἰς μίαν, διότι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ βαθμοῦ κατὰ τὰ Ι. καὶ Ε. ὑπρίσματα ὑπάγεται εἰς τὰ πρῶτα, καθ' ἃ ἡ ἀρχαιότης ἑκάστου ἐκανονίσθη. Ὅτι ἡ ἐξαίρεσις αὕτη πρέπει νὰ παρεκταθῇ ἔτι μᾶλλον εἰς τοὺς προβιβαζομένους στρατιωτικοὺς, διότι οὗτοι κατὰ τὴν αὐστηρότητα τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας προβιβαζόμενοι, καὶ μὴ ἀποτάτα τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας προβιβαζόμενοι, καὶ μὴ ἀποδεχόμενοι τὸν προβιβασμὸν, δύνανται νὰ στερηθῶσιν παντασιν τοῦ βαθμοῦ των, καὶ ἐπομένως ἄνευ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης ἡ ἐξουσία θέλει ἔχει τὸ μέσον διὰ τοῦ προβιβασμοῦ νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν πρόσωπα ἀντικείμενα εἰς ἐπιβλαβεῖς σκοποὺς, ὡς ἀναγκαζόμενα κατὰ τὴν αὐστηρότητα τῶν στρατιωτικῶν κανονισμῶν νὰ δεχθῶσι τὸν προβιβασμόν.

Μετὰ ταῦτα ἄλλος εἶπεν, ὅτι, συμμεριζόμενος ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ δι' αὐτῆς πᾶσα πρόληψις κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν αἰσθημάτων

τῶν Βουλευτῶν, καὶ ψηφοφορήσας ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς της, δὲν ἠννόησε ποτὲ, οὔτε ὁ προτείνας αὐτὴν, νὰ καταστραφῶσι διὰ τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου, ὡς εἶναι, κεκτημένα δικαιώματα, καὶ ὅτι πρέπει νὰ τεθῶσι μετὰ τὸ ἄρθρον αἱ δίκαιαι ἐξαιρέσεις· σύμφωνα δὲ μὲ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ὅλου Νομοσχεδίου, ἔχουσαν οὕτω·

« Ἄρθρ. 1. Βουλευταὶ εἰς στρατιωτικὴν, ναυτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες, καὶ δεχόμενοι διαρκούτης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου προβιβασμόν, ἢ ὅπως δήποτε αὔξησιν μισθοῦ, παύουσιν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων καὶ δὲν ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, εἰμὴ ὅταν ἐκλεγθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 2. Βουλευταὶ διατελοῦντες εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω ὑπηρεσιῶν καὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν κατὰ παράβασιν τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως, ἤτοι οἱ μὲν εἰς στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ κανονισθησομένου δικαιώματος τῆς ἀρχαιότητος, οἱ δὲ εἰς πολιτικὴν ἐναντίον ὡσαύτως τῆς βαθμολογικῆς τάξεως, παύουσι τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων των καὶ δὲν ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, εἰμὴ ὅταν ἐκ νέου ἐκλεγθῶσιν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐν τέλει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενοι, ἤτοι οἱ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες Βουλευταὶ, δεχόμενοι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους δὶς προβιβασμὸν παύουν ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου ἄρθρου τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων των.»

Ἕτερος ὑπὲρ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν προβιβαζομένων ἐν γένει κατ' ἀρχαιότητα στρατιωτικῶν, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ μὴ δεχθῶσι τὸν προβιβασμὸν, εἶναι ἠναγκασμένοι ἢ νὰ χάσωσι τὸν βαθμόν των ἢ νὰ παύσωσι τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, στερούμενοι ἕνεκα τούτου δικαιώματα ἱερὰ ἀναγνωρισθέντα ἀπὸ ὅλας τὰς ἐθνοσυνελεύσεις, ἐπρότεινεν ὡς ἐξαίρεσιν τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ κανόνος, τὴν ἑξῆς.

« Ὅσοι ἐκ τῶν εἰς στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν Βουλευτῶν προβιβασθῶσι δυνάμει τῆς ἀρχαιότητος κατὰ τὴν στρατιωτικὴν τάξιν δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην. Ἡ ἀρχαιότης δ' αὕτη θέλει ἀναγνωρισθῆ κατὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος, ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἀποφασισθέντα.»

Ἕτερος παρετήρησεν ἐπὶ μὲν τῆς προταθείσης περὶ τῶν προβιβαζομένων στρατιωτικῶν ἐξαιρέσεως ὅτι ἐδίστασε νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον καὶ αὐτὴν τὴν εἰς τὸν Γαλλικὸν Νόμον περιεχομένην δικαίαν καὶ εὔλογον ἐξαίρεσιν τῶν κατ' ἀρχαιότητα μόνον προβιβαζομένων στρατιωτικῶν, διότι ἀπὸ ἀξιωματικοὺς

τοῦ ἀγῶνος ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ ἀρχαιότης τῶν ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἀξιωματικῶν οὐδέποτε ἐκανονίσθη οὔτε ἐτηρήθη ἀπὸ τὰς παραλθούσας Κυβερνήσεις, αἵτινες ἐπέφερον τοὺς προβιβασμοὺς ἀτάκτως καὶ μὲ καταπάτησιν τῆς ἀρχαιότητος. Ὅτι ὅταν ἡ ἀρχαιότης ἑκάστου κανονισθῇ, καὶ συνταχθῇ περὶ ταύτης Νόμος, ὡς ὑπάρχει εἰς Γαλλίαν, τότε δύναται νὰ λάθῃ χώραν ἡ προτεινομένη ἐξαίρεσις. Ὅτι ὡς πρὸς τὸν τακτικὸν στρατὸν τοῦ ὁποίου, ἡ ἀρχαιότης εἶναι κανονισμένη, ἡ ἐξαίρεσις αὕτη εἶναι ἄφευκτος καὶ πρέπει νὰ τεθῇ. Ἐπὶ δὲ τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ τῶν περιεχομένων ἐξαιρέσεων παρετήρησεν, ὅτι διὰ τοῦ τεθέντος εἰς τὸ 1 ἄρθρ. ὅρου « *ἐντὸς τῆς αὐτῆς Συνόδου* » διὰ τῆς προτεινομένης ἐξαιρέσεως ἐν γένει τῶν στρατιωτικῶν ἄνευ προηγουμένης καθιερώσεως τῆς ἀρχαιότητος ἑκάστου, καὶ μάλιστα διὰ τῶν ἐξαιρέσεων τῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν προβαλλομένων ὑπαλλήλων, καταστρέφεται ἡ παραδεχθεῖσα χθὲς ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, ὡς ἐξάγεται ἐξ αὐτοῦ τοῦ πνεύματος τῶν συζητήσεων καὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, τῶν ὁποίων ἀποτέλεσμα ἦτον ἡ παραδεχθεῖσα ἀρχή.

Καὶ ὁ μετὰ τοῦτον ἐναντίον τῆς παραδοχῆς τῶν προταθεισῶν ἐξαιρέσεων καὶ τροπολογιῶν, παρέστησεν, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου ἐπίκειται εἰς ἐλάχιστον ἀριθμὸν Βουλευτῶν, καὶ δὲν πρέπει ἡ Βουλὴ, ἐπιρρεαζομένη ἀπὸ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ διάταξις ἀφορᾷ ὁλόκληρον τὴν τάξιν τῶν στρατιωτικῶν, νὰ προσφεύγῃ εἰς προστατευτικὰς ἐξαιρέσεις, αἵτινες ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀνατρέπουσι τὴν παραδεχθεῖσαν ἀρχήν· διότι ἡ διάταξις περιορίζεται μόνον ὡς πρὸς τοὺς προβιβαζομένους ὑπαλλήλους Βουλευτὰς, ὀλίγους ὄντας, ὑπαγομένων τῶν διοριζομένων εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν Βουλευτῶν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 64 τοῦ Συντάγματος, ἐκ τῶν ὀλίγων δὲ πάλιν ἐκείνων ἐξαιροῦνται οἱ δυνάμει τῶν Ι. καὶ Κ. Σ'. ψηφισμάτων προβιβασθησόμενοι Βουλευταὶ, ὡς ἔχοντες διὰ τὸν προβιβασμόν των κεκτημένον ἐκ τὸν ἀγῶνος δικαίωμα, τῶν ὁποίων ἡ ἐξαίρεσις ἀπροτάθη, καθὼς καὶ τῶν προβιβασθησομένων κατ' ἀρχαιότητα· ὥστε μετὰ τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας, αἵτινες αὐτοδικαίως σχεδὸν ἐπιλείπουσι, ὅταν λάθῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἀπὸ περιόδου εἰς περίοδον θέλει ἐλαττοῦται ὁλοὲν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπαλλήλων Βουλευτῶν, περίστασις παρατηρηθεῖσα καὶ εἰς τὰ ἄλλα συνταγματικὰ κράτη, θέλει πεισθῇ, ὅτι δὲν κρώκειται λόγος, εἰμὴ περὶ ἐλαχίστου ἀριθμοῦ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων Βουλευτῶν, ἤτοι περὶ τῶν μὴ ἐν ἐνεργείᾳ Ἀξιωματικῶν ὅσοι προβιβασθῶσιν ἄνευ τοῦ δικαιώματ-

τος τῶν μητρώων κατὰ τὸ Ι. καὶ Ε. ψήφισμα, καὶ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διότι οἱ τοιοῦτοι οὐδὲν κεκτημένον εἰς τὸν προβιβασμὸν δικαίωμα ἔχουσι, καὶ μεταβαλλομένης διὰ τοῦτο τῆς ἰδιότητος, τὴν ὁποίαν εἶχον κατὰ τὴν ἐκλογήν, λαμβάνει χώραν ἡ περίπτωσις τῆς δὰ νέας ἐκλογῆς δοκιμασίας. Καίτοι δὲ παραδεχόμενος τὴν ἐξαίρεσιν τῶν κατ' ἀρχαιότητα προβιβασθησομένων στρατιωτικῶν, συνεφώνησεν ὅμως μὲ τὸν προλαλήσαντα, ὅτι ἡ ἐφαρμογή της θέλει εἶσθαι ἀδύνατος ἄνευ νόμου, καθ' ὃν θέλει ἀναγνωρισθῆ καὶ κανονισθῆ ἡ ἀρχαιότης ἑκάστου. Ἐπίσης συνεφώνησε μὲ τὸν προλαλήσαντα ὡς πρὸς τὰς ἄλλας ἐξαιρέσεις, ὅσαι ἐπροτάθησαν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ τεθέντος εἰς τὸ ἄρθρον 1 τῆς τροπολογίας τῶν Βουλευτῶν Φθιώτιδος ὅρου « *διαρκούσης τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου,* » ὅτι ἀντίκεινται εἰς τὴν παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν καὶ καταστρέφουσι τὰ ἀπεφασισμένα.

Σύμφωνος πρὸς ταῦτα καὶ ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι οἱ προβιβασμοὶ ἤτοι ἐξαίρηνται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, δυναμένην διὰ τοῦτο νὰ μεταχειρισθῆ αὐτοὺς ὡς μέσα ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν Βουλευτῶν, ἢ στηρίζονται εἰς κεκτημένον δικαίωμα. Περὶ τῶν πρώτων ἔχεινε χθὲς λόγος καὶ διὰ τῆς παραδεχθείσης ἀρχῆς ἀπεφασίσθη, ὅτι οἱ ἀποδεχόμενοι τοιοῦτον προβιβασμὸν ὀφείλουσι νὰ ὑποκύπτωσιν εἰς νέαν ἐκλογήν. Ἤδη δὲ πρόκειται μόνον περὶ τῶν δευτέρων, καὶ αἱ ἐξαιρέσεις εἰς τούτους πρέπει νὰ περιγραφῶσι, διότι, ἂν ἐξαιρεθῶσιν ἐκ τῶν πρώτων προσβάλλονται τὰ ἀπεφασισμένα· ὅτι περὶ τῶν εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ὑπαγομένων ἐπρότεινε χθὲς ἐγγραφὸν πρότασιν, περιλαμβάνουσαν τοὺς δυνάμει τοῦ Ι. καὶ Ε. ψηφίσματος καὶ τοὺς κατ' ἀρχαιότητα προβιβαζομένους. Ὅτι μὴ ὑπάρχοντος νόμου κανονίζοντος τὴν ἀρχαιότητα, οὐδόλως ὑπάρχουσαν εἰς τὸ ναυτικόν, ἀκανόνιστον δὲ καὶ ἐλλειπῆ οὖσαν εἰς τὸν στρατόν, δὲν ἀντιτείνει νὰ ἀνασταλῆ ἡ χρῆσις τῆς ἐξαιρέσεως μέχρι τῆς κυρώσεως Νόμου περὶ ἀρχαιότητος, τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις προετοιμάζει, ὡς ἐπληροφορήθη.

Ὁ μετὰ τοῦτον ὑπὲρ τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος, ὑπεστήριζεν αὐτὴν διὰ τῶν ἑξῆς λόγων, ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου, μὴ παραδεχθέντος ὡς διερμηνευτικοῦ τοῦ 64 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος διὰ τὰς ὀλιθρίας συνεπείας, ἀλλ' ἁπλῶς ὡς νόμου, ἐγένετο παραδεκτὴ, ἐννοουμένης ὅμως τῆς καθιερώσεως τῶν ἀπαιτουμένων προφυλάξεων καὶ ἐξαιρέσεων διὰ νὰ μὴ καταστραφῶσι κεκτημένα δικαιώματα. Ἐπείσθη δὲ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς, ὄχι διότι διὰ τοιούτου Νόμου εἶναι

δυνατὸν νὰ προληφθῶσι τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς τῶν Βουλευτῶν, εἶτινες; δύνανται νὰ ἐπιτύχεσθῶσι μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν ἄλλων ὑπερ συγγενῶν καὶ φίλων των ἀπαιτήσεων, ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ ἐπισυμβαίνῃ οὐδεμία σκανδαλώδης ὑπόνοια κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων ἕνεκα τοῦ προβιβασμοῦ τῶν Βουλευτῶν. Ὅτι διὰ ταῦτα τὴν προταθεῖσαν ἀπὸ τὸν Βουλευτὴν Φθιώτιδος τροπολογίαν εὑρίσκει μὴ ἀντικειμένην ἀλλὰ μάλιστα συνάδουσαν μὲ τὰ ἀποφασισθέντα· διὰ τοῦ Ι. ἄρθρου αὐτὴ καθιεροῦται ἡ ἀρχὴ καθ' ἣν ἀποκρούεται ἡ διὰ προβιβασμοῦ διαφθορὰ τῶν Βουλευτῶν, εἰς δὲ τὸ 2 τίθενται αἱ ἀναγκαῖαι ἐξαιρέσεις διὰ νὰ μὴ καταστραφῶσι κεκτημένα δικαιώματα, θεωρουμένου κυρίως τοῦ προβιβασμοῦ ὡς σημείου εὐνοίας καὶ ἐπιρροῆς, ὅταν δὲν γίνεται κατὰ τὴν ἱεραρχίαν καὶ τὴν βαθμολογικὴν τάξιν, ἀλλ' ὅταν ὁ προβιβαζόμενος διατρέχῃ δύο ἢ καὶ πλειοτέρους βαθμούς· διὰ νὰ μὴ καταστραφῇ δὲ ἡ ἐγγύησις τοῦ 2 ἄρθρου διὰ τῶν μὴ ἄπαξ, ἀλλ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν προβιβασμῶν εἰς πολλοὺς βαθμούς, προσετέθη τὸ ἄρθρ. 3 καθ' ὃ δὲν θεωρεῖται ὡς ἐξαίρεσις οἱ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους δύο ἢ πλείους εἰς ἀνωτέρας θέσεις προβιβασμοί. Ὅτι διὰ τῆς τροπολογίας ταύτης ἡ Βουλὴ δὲν ἐπιμβαίνει ἀναρμοδίως εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τοῦ προβιβασμοῦ, τὴν ὁποίαν χαίρει ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία, ἀλλὰ περιοριζομένη μόνον ὡς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους Βουλευτὰς οὐδὲν τούτους ἀδικεῖ διὰ τῆς στερήσεως κεκτημένου ἐκ τῆς πολυχρονίου ὑπηρεσίας δικαιώματος προβιβασμοῦ.

Κατὰ τούτων ἕτερος ἀντέλεξεν, ὅτι αἱ ἐξαιρέσεις πρέπει νὰ περιορισθῶσι μόνον ὡς πρὸς τοὺς προβιβαζομένους δυνάμει κεκτημένου δικαιώματος, διότι ἄλλως καταστρέφονται τὰ ἀποφασισθέντα· ὅτι ὡς τοιαύτας θεωρεῖ τὰς παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ προταθείσας, ἐξ ὧν ἡ ἀφορῶσα τοὺς δυνάμει τοῦ Γ'. Ἐτους προταθείσας, ἐξ ὧν ἡ ἀφορῶσα τοὺς δυνάμει τοῦ Γ'. Ψηφίσματος προβιβασμοὺς περιττεύει ἐντὸς τοῦ Νόμου, διότι καὶ ἄνευ τούτου αὐτοδικαίως ἐννοεῖται, ἡ δὲ περὶ τῶν κατ' ἀρχαιότητα εἶναι μὲν ἀνάγκη νὰ τεθῇ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ ὁρισθῶσι τὰ περὶ ἀρχαιότητος διὰ Νόμου καὶ νὰ κανονισθῇ ἑνὸς ἑκάστου τῶν Στρατιωτικῶν, πρέπει μετὰ τῆς ἐξαιρέσεως νὰ τεθῇ καὶ ὅρος περὶ προηγουμένης κυρώσεως τοιούτου Νόμου, ὅρος ὅστις θέλει ὑποδείξει εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ. Ὅτι ὡς πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους ὑπάρχει μὲν ἱεραρχία καὶ βαθμολογικὴ τάξις, ἀλλ' ἡ ἀρχαιότης αὐτῶν ὄχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' οὐδ' εἰς ἄλλο τι ἔθνος κεκαθιερώθη, διότι εἶναι ἐναντίον τῆς δημοσίας τάξεως

νὰ περιορισθῇ ἡ ἐξουσία εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἀναγκαίων αὐτῆς ὀργάνων κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα. Συμφώνως μὲ ταῦτα ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου προσθήκην, μεθ' ἧς συνεφώνησε, συγχωνεύσας καὶ τὴν ἰδικήν του, ὁ Βουλευτὴς τήνου, ἔχουσαν οὕτως· « ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης οἱ στρατιωτικοὶ οἱ λόγῳ πραγματικῆς ἀρχαιότητος προβιβαζόμενοι κατὰ τὸν περὶ ἀρχαιότητος ἐκδοθησόμενον Νόμον. »

Καὶ ὁ μετὰ τοῦτον κατὰ τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος, παρετήρησεν ὅτι διὰ νὰ κρίνῃ τις ὀρθῶς ἐπί τινος τροπολογίας ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ προηγουμένως τὸ πνεῦμα τοῦ Νομοσχεδίου ἐφ' οὗ αὕτη προτείνεται διὰ νὰ ἴδῃ ἂν συμφωνῇ πρὸς αὐτό. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου εἶναι νὰ φέρῃ παῦσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων ὁ προβιβασμὸς, διότι ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ὑποπτος, ἐνεργουμένη καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ προβιβαζόμενος Βουλευτὴς ἐνεργεῖ καθήκοντα ἐξελέγξεως κατὰ τοῦ προβιβάζοντος αὐτὸν· ἑπομένως ὅταν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἐξαίρεσιν τοιαύτης πράξεως τῆς Κυβερνήσεως, μὴ ἐπιβαλλομένης ἀπό τινα Νόμον, χωρὶς δηλαδὴ νὰ ἐπιφέρῃ παῦσιν τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων καὶ νέαν ἐκλογήν, τότε ὄχι μόνον καταστρέφει τὴν παραδεχθεῖσαν ἀρχὴν, ἀλλ' ἀδικεῖ καὶ τοὺς λοιποὺς μὴ ἐξαιρουμένους· ὅτι ὡς πρὸς τοὺς κατ' ἀρχαιότητα προβιβασμοὺς ἂν ὑπῆρχεν ἡ ἐκθεσιακὴ περὶ ἀρχαιότητος διάταξις τῆς Γαλλίας καὶ παρ' ἡμῖν, τότε ἄφευκτος ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἐξαίρεσις τῶν στρατιωτικῶν τῶν κατ' ἀρχαιότητα προβιβαζομένων, διότι ὁ προβιβασμὸς οὗτος ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὸν Νόμον εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ οὐδεμία εὐγνωμοσύνη δι' αὐτὸν ὀφείλεται, ἀλλὰ τοῦτος Νόμος, κανονίζων τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἐπιβάλλων εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸν προβιβασμὸν, δὲν ὑπάρχει, οἱ δὲ προτείνοντες τὴν ἀπὸ τοῦ 1821 ἀρχαιότητα, ἐννοοῦσι τὴν φυσικὴν ἀρχαιότητα, πάντοτε ὑπάρχουσαν, καὶ ἑπομένως ἡ τήρησις τῆς ἀρχαιότητος, ἢ ἡ καταπάτησις αὐτῆς ἐξήρτηται ἀπὸ τὴν θέλησιν τῆς ἐξουσίας· διὰ τοῦτο ἐπὶ τοιαύτῃ βάσει ἐξαίρεσις ἀντίκειται εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Νομοσχεδίου καὶ εἶναι ἄδικος πρὸς τοὺς μὴ ἐξαιρουμένους. Ὅτι ἂν ἡ στρατιωτικὴ τάξις ἐπιβάλλῃ ὑπακοὴν, καὶ ἑπομένως τιμωρῇ τὴν μὴ ἀποδοχὴν τοῦ προβιβασμοῦ, τοῦτο δὲ γίνεται, ὅταν δὲν ὑπάρχῃ δικαιολόγησις, ἀλλ' ὅταν στηρίζεται ἡ μὴ ἀποδοχὴ εἰς ὑπάρχοντα Νόμον, τότε αὕτη ὑπενθυμίζει εἰς τὴν ἐξουσίαν τὴν τήρησιν τοῦ παραβιαζομένου Νόμου, ὁ δὲ ὑπὲρ τῶν κοινῶν τὸν ὁποῖον προτιμᾷ διὰ τοῦ προβιβασμοῦ νὰ ἀπομακρύνῃ

ὡς εἶπον, μένει ἐντὸς τῆς Βουλῆς· διὰ τοῦτο δὲ δύναται νὰ τεθῇ ἐντὸς τοῦ Νόμου, ὅτι ἡ μὴ ἀποδοχὴ τοῦ προβιβασμοῦ δὲν παραδίδει τὴν στρατιωτικὴν τάξιν· ὅτι παραδέχεται τὴν ἐξαίρεσιν τῶν κατ' ἀρχαιότητα προβιβασμῶν, ὅταν κριθῇ Νόμος περὶ τούτου. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον συνεφώνησε νὰ τεθῇ εἰς τὸν Νόμον ἡ ἐξαίρεσις μὲ τὴν προταθεῖσαν ἀπὸ τὸν Βουλευτὴν Πυλίας προσθήκην. Τὴν προτεινομένην ἐξαίρεσιν τῶν εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν προβιβασμῶν ἀντέκρουσε σύμφωνα μὲ τοὺς προλαλήσαντας ὡς μὴ στηριζομένην εἰς ὑποχρέωσιν ἀλλ' εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ θέλησιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ καταστρέφουσαν τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου προσθεὶς, ὅτι παραδεχομένης τοιαύτης ἐξαιρέσεως ἐπὶ τῇ βάσει ἁπλῆς ἐκθεσιακῆς τάξεως καὶ ὄχι ἀρχαιότητος, ἡ Βουλὴ φαίνεται ἀντιθέτως φερομένη, πρὸς μὲν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν μ' ὅλην τὴν αὐστηρότητα, πρὸς δὲ τὴν πολιτικὴν μὲ μεγάλην ἐπιείκειαν, ἐνῷ ἡ στρατιωτικὴ εἶναι πρανομωτάτη τάξις εἰς τὰς κοινωνίας.

Συμφώνως μὲ ταῦτα καὶ ἄλλος ἀντικρούων τὰς ἐξαιρέσεις καὶ ἀπάντων, πρὸς μὲν τὸν εἰπόντα, ὅτι διὰ τοῦ στρατιωτικοῦ προβιβασμοῦ θέλει ἀφαιρεῖ ἡ Κυβέρνησις τοὺς στρατιωτικοὺς Βουλευτὰς, ὅταν οὗτοι δὲν ἐξαιρεθῶσιν, εἶπεν ὅτι οἱ Βουλευταὶ οὗτοι ἀντιπολιτευόμενοι τῆς ἐξουσίας, ἂν μὲν δολίως καὶ διὰ πλαγίους σκοποὺς ἀντιπολιτεύονται, ἐξέρχονται τῆς Βουλῆς δεχόμενοι τὸν προβιβασμὸν, διότι ἀνεπιλήπτως ὑπὲρ τῶν κοινῶν διάγωσι θέλουσι παραιτήσει αὐτὸν ἐμμένοντες εἰς τὴν Βουλήν· πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα ὅτι ἄνευ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν στρατιωτικῶν ἀδικοῦνται οἱ παλαιοὶ ἀγωνισταὶ, ἀπήντησεν ὅτι οἱ ἀγωνισταὶ πρέπει νὰ δικαιωθῶσιν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται προηγουμένως Νόμος ἀρχαιότητος καὶ ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἀρχαιότητος ἑκάστου· καὶ πρὸς τὸν προτείναντα τὴν ἀνωτέρω τροπολογίαν Βουλευτὴν Φθιώτιδος, ὅτι δι' αὐτῆς ὄχι μόνον καθ' ὁλοκληρίαν καταστρέφεται ἡ παραδεχθεῖσα ἀρχὴ τοῦ Νομοσχεδίου, ἀλλὰ καὶ καθιστᾷ τὴν Βουλὴν ἐνοχον τοιούτου ὁλεθρίου ἁμαρτήματος.

Ἕτερος κατὰ τῆς τροπολογίας τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ τῶν προταθεισῶν ἐξαιρέσεων, ἁπάντων εἰς τὰ λεχθέντα ὑπὲρ τῆς τροπολογίας παρὰ τῶν προλαλησάντων, εἶπεν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀποτελῶν μέρος τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας διομολογεῖ μετὰ τῶν δύο ἄλλων νομοθετικῶν σωμάτων τοὺς Νόμους, καὶ ἑπομένως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διομολογηθέντων ἔθαδίζων οὐδέποτε δὲν θέλει φέρει προβιβασμὸν εἰς Βουλευτὴν ἐναντίαν ῥητοῦ Νόμου, διὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἀπολέσῃ τὸν ἔθαδιόν του ἢ νὰ παύσῃ

τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων. Τοιαῦται ὑποψίαι δὲν πρέπει νὰ ὑφίστανται, ὅταν κατὰ τὸ Σύνταγμα ἡ νομοτελεστικὴ ἐξουσία ὀφείλῃ νὰ ἔχῃ κανόνα τὸν Νόμον ὅτι εἰς τὸ προκείμενον Νομοσχέδιον, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ σύνολον συνταυτίζονται, διότι μία μόνη εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα ἰδέα, νὰ ἀφαιρεθῶσιν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς τῶν Βουλευτῶν, ἐπομένως οἱ παραδεχθέντες χθὲς τὴν ἀρχὴν ἀντιφάσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς λέγοντες σήμερον ὅτι δὲν ἠννόησαν διὰ τοῦτο νὰ παραδεχθῶσι τὸ Νομοσχέδιον, ὡς εἶναι, καὶ προτείναντες ἐξαιρέσεις καταστρεφούσας τὸν παραδεχθέντα κανόνα· ὅτι αἱ ἀμφιβολίαι τὰς ὁποίας εἰς τῶν προλαλησάντων πορέστησεν, ὅτι διὰ τοῦ Νόμου τούτου δὲν ἀφηρέθησαν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς, ὑποδεικνύουσιν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ὑποστηρίξαντες τὴν τροπολογίαν καὶ τὰς ἐξαιρέσεις ἀναγνωρίζουσι τὴν ἀνάγκην τῶν ἐγγυήσεων, ὅσας ὁ προκείμενος Νόμος παρέχει, καὶ ἐπομένως ἂν δὲν δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν ὅλα τὰ μέσα τῆς ἐξουσίας, ὀφείλομεν τοὐλάχιστον νὰ δώσωμεν πᾶς ἐγγυήσεις ὅσας καὶ ἄλλα συνταγματικὰ Κράτη ἔθηκαν, καὶ μάλιστα προκειμένου λόγου περὶ ἔθνους πτωχοῦ εὑρισκομένου εἰς διαιρέσεις καὶ ὑποκειμένου κατὰ τὸ Συνταγματικὸν σφάδιον εὐκολώτερα εἰς ἀπάτας. Ἡ ἐντολὴ τοῦ Βουλευτοῦ εἶναι ἡ φροντὶς περὶ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καὶ δικαιωμάτων ἀπέναντι μάλιστα αὐτῆς τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ἐκπληρῇ κατὰ δυνατὸν τὸ ἄνευ τινος ἐπιρροῆς ἢ ἰδιαιτέρου σκοποῦ, ἄλλως ἡ ἐντολὴ αὕτη παραβιάζεται, τὰ συμφέροντα τῶν ἐντολέων λαῶν ἐπιβουλεύονται, ἐπομένως τὸ κυριώτερον καὶ πρώτιστον συμφέρον τῶν Βουλευτῶν εἶναι νὰ δώσωσι ζωηρὰ παραδείγματα, ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην ταύτην τῆς ἀνεπιρρεάστου ἐκπληρώσεως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων, καὶ τιθέασι διὰ Νόμου προφυλάξεις ἐπὶ τοσοῦτον ἀναγκαίας, καθ' ὅσον ἤδη διατρέχομεν τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος. Ὅτι ὁ προταθεὶς διϊσχυρισμὸς ὅτι καὶ ἄνευ τοῦ Νόμου ταύτου, ἡ ἐξουσία διὰ τῆς ἀπειλῆς τῆς παύσεως, δύναται νὰ ἐπιρρεάσῃ τοὺς ὑπαλλήλους Βουλευτάς, ὑποδεικνύει ὅτι ὁ ὑπάλληλος Βουλευτὴς ἔχει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξουσίας, καὶ διὰ τοῦτο ἀφ' ἑνὸς ὀφείλομεν νὰ ἐλαττώσωμεν τῶν ἀριθμῶν αὐτῶν διὰ τῆς μὴ παραδοχῆς τῶν ἐξαιρέσεων, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὰ μέσα δι' ὧν δύναται νὰ ἐπιρρεάσῃ αὐτῶν, διότι τὸ ἔργον τοῦ Βουλευτοῦ εἶναι νὰ ἐξελέγχῃ τὴν ὑπουργικὴν διαγωγὴν καὶ ὀφείλει νὰ ἦναι ὅλως διόλου ἀνεξάρτητος ἐκείνου· ὅτι κατὰ τὴν προτεινομένην τροπολογίαν οὐδόλως ἀφαιροῦνται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν

τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς, διότι δυναμένου τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ προβιβάζῃ τὸν Βουλευτὴν μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς βουλευτικῆς Συνόδου δύναται ἔτι μᾶλλον νὰ ἐπιρρέῃ αὐτοῦ, ὑποχρέου ὄντος νὰ ῥυθμίζῃ καθ' ὅλην τὴν Σύνοδον τὴν διαγωγήν του κατὰ τὴν θέλησιν τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ περὶ τὸ τέλος αὐτῆς τὸν προβιβασμόν· ὁ ὅρος οὗτος τοῦ πρώτου ἄρθρου τῆς τροπολογίας ἀντίκειται διὰ τοῦτο εἰς τὸ 64 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὸν Βουλευτὴν ἐν γένει καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου καὶ ὄχι κατὰ μόνην τὴν τῆς συνόδου. Ἐπὶ τοῦ 2 ἄρθρου τῆς τροπολογίας παρατήρησεν, ὅτι ἡ ἀρχαιότης δὲν εἶναι διὰ νόμου κανονισμένη, ἀλλ' αὐτὴ ἀπόκειται εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἐξουσίας· ἐπομένως μὴ ὑπαρχούσης βάσεως τῆς ἐξαιρέσεως τῶν κατ' ἀρχαιότητα προβιβασμῶν, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δὲν θέλει θέσει ἐναντίον τῶν συμφερόντων της, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ τὸν προκείμενον Νόμον καθαρὸν καὶ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ περὶ ἀρχαιότητος στρατιωτικοῦ Νόμου, ἀναγκάζουσα οὕτω τὴν ἐξουσίαν νὰ εἰσαγάγῃ τοιοῦτον Νόμον, καὶ εὐεργετοῦσα οὕτω τὴν στρατιωτικὴν τάξιν· ἐπίσης κατέκρινε καὶ τὴν εἰς τὸ 3 ἄρθρον προτεινομένην ἐξαίρεσιν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων διὰ τοὺς παρὰ τῶν προλαλησάντων ἐκτεθέντας λόγους. Συμπεραίνων ἐπὶ τέλους τὸν λόγον του εἶπεν, ὅτι ἡ τροπολογία καὶ αἱ προταθεῖσαι ἐξαιρέσεις, ἀντικαίνουσαι εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τὰ χθὲς ἀποφασισθέντα, ἀφίνουσαι εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἐξουσίας τὰ δικαιώματα τῆς στρατιωτικῆς τάξεως, καὶ ἐξασφαλίζουσαι τὰ συμφέροντα τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἐναντίον τοῦ συμφέροντος τῆς δημοσίας τάξεως, περιοριζομένης τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ὀργάνων της, καθιστῶσαι δὲ οὕτω τοὺς Βουλευτὰς ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἐξουσίας, εἶναι ἀπαράδεκτοι.

Μετὰ τοῦτον δ' ἕτερος παρετήρησεν ὅτι ἡ συνέλευσις ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ διορίζῃ ὑπαλλήλους καὶ ἐκ τῶν Βουλευτῶν, δι' ἄλλης δὲ διατάξεως ἐπρόλαβε πᾶσαν πρόληψιν ἥτις ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ περὶ τῶν διορισμῶν τούτων, καὶ διὰ τῆς διατάξεως τοῦ 64 ἄρθρου ἱκανοποίησεν τοὺς λαούς· δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ λέγωμεν ὅτι διὰ τῆς διατάξεως ταύτης ἐπρόλαβε διαφθοράν, διότι οὕτως ἀποδίδομεν εἰς τὴν συντακτικὴν συνέλευσιν τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἤθελε καταφύγει εἰς τοσοῦτον μοχθηρὰ μέσα· ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 64 ἄρθρου, ἀλλ' ἱκανοποιεῖ τοὺς ἐκλογεῖς ὑποβάλλουσα εἰς νέαν δοκιμασίαν τὸν διατελοῦντα ὑπάλληλον Βουλευτήν, πρὸ-

βιβασθέντα δὲ παρὰ τῆς Νομοτελειχικῆς ἐξουσίας, διότι οἱ ἐκλογεῖς αὐτοῦ μόνοι δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν εἰς τὴν ἐξουσίαν νέαν τούτου προσέγγισιν, καθόσον τὰ συμφέροντα αὐτῶν διὰ ταύτης προσβάλλονται· δὲν προτίθεμαι νὰ καταχρίνω καὶ τὴν προταθεῖσαν προπολογίαν, διότι ὁ, ἐφ' οὗ αὕτη ἐπροτάθη, νόμος εἶναι ἀποκλειστικὸς, καὶ πᾶσα τροπολογία θεωρεῖται ἐλαφρυντικὴ, ἐπειδὴ ὅμως αἱ πολλαὶ ἐξαιρέσεις καταχρέρουσι τὸν νόμον διὰ τοῦτο θέλω ἀναλύσει τινὰ τῶν μερῶν αὐτῆς· ἡ τροπολογία αὕτη ἀντίκειται ἐν μέρει εἰς τὴν διάταξιν τοῦ 64 ἄρθρου διότι περιορίζει τὸν χρόνον καθ' ὃν ἀπαγορεύει τὸν προδιόρισμὸν εἰς μένην τὴν διάρκειαν τῶν βουλευτικῶν συνόδων, ἐνῷ ἐκεῖνο ἐπεκτείνει αὐτὸν ἐφ' ὅσον ὁ διοριζόμενος ἐκτελεῖ τὰ βουλευτικὰ αὐτὰ καθήκοντα· τίθησι δὲ κατηγορίας τινὰς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ἀγωνιζῶν, περιττὴν θεωρῶ τὴν ἐξαίρεσιν αὐτῶν, διότι οὗτοι ἀπέκτησαν τὸ δικαίωμα τοῦτο ἅμα τῇ ψηφίσει τοῦ ι. καὶ ε. ψηφίσματος· ἐπὶ δὲ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ οὗτοι ἀληθῶς πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσιν ἐὰν ὑπάρχωσι τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἀρχαιότητα δύο στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ὁρίζει ὁ νόμος τῶν 1832 τῆς Γαλλίας, ἐπειδὴ ὅμως τοιοῦτον τι παρ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχει πᾶσα ἐξαίρεσις αὐτῶν θέλει παραγάγει καταχρήσεις· καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ὅτι διότι οὐδ' ἀρχαιότης οὐδὲ βαθμολογία τις ὑπάρχει, καθόσον ὁ παυόμενος ἔχει μὲν τὸ προσωπικὸν δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ κατὰ τῶν παυσάντων αὐτόν, ὄχι δὲ καὶ τὸ ἔννομον δικαίωμα νὰ ἐκζητήσῃ τὴν θέσιν του δυνάμει τῆς ἱεραρχίας ἢ βαθμολογίας, διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσι τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου· τὸ μοναδικὸν τοῦ νόμου τούτου ἄρθρον ἤθελεν ἐκπληροῖ μᾶλλον ἐπιτυχῶς τὸν σκοπὸν δι' ὃν συνετάχθη, ἂν ἄλλως συνετίθετο, καὶ πρὸς τοῦτο θεωρῶ καλὸν νὰ ἐπενεχθῇ ἐπὶ τοῦ λεκτικοῦ αὐτοῦ τροπολογία τις, δι' ἧς θέλει ἐξηγηθῇ καὶ ἡ φράσις ὅπως δήποτε *αὔξησις τοῦ μισθοῦ* τὴν ὁποίαν δὲν ἐννοῶ, διότι ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ αὔξησις μισθοῦ, καθόσον ἂν ὁρισθῇ τοιαύτη θέλει ὁρισθῇ διὰ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν κατέχει οὗτος, καὶ κατὰ συνέπειαν θέλει ἐπεκταθῇ ἐπὶ ὅλων τῶν ὁμοίαν θέσιν κατεχόντων προσώπων, ὅτε δὲν πρέπει οὗτος νὰ ὑποβάληται εἰς νέαν ἐκλογὴν καὶ ὄχι διὰ τὸ ἄτομον αὐτοῦ· ἡ φράσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐννοῇ καὶ τοὺς πρὶν ἐν ἀργίᾳ, ἤδη δὲ ἐν ἐνεργείᾳ τιθεμένους στρατιωτικοὺς, διότι καὶ τούτων ἡ μετάβασις αὕτη εἶναι δικαίωμα κεκτημένον.

Ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ἄλλος ἔλιξεν οὕτως· ἐκτιμῶν πλευτέρον τό τε ἔθνος καὶ τοὺς Βουλευτὰς δὲν παρεδέχθην τὴν ἀρχὴν

τοῦ Νόμου τούτου, ἀλλ' ἀρχῆθεν κατὰ τούτου ἐνέστην· αἱ πράξεις καὶ ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἔθνους καὶ τῶν κατὰ καιρὸν διευθυνόντων τὰ δημόσια δὲν γεννᾷ οὐδένα φόβον, τὸ μέγα δὲ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ ἔθνους οἰκοδόμημα, καὶ αὐτὴ τοῦ Σεπτεμβρίου ἡ μεταπολίτευσις μαρτυροῦσιν ἀρκούντως τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν καὶ τὸν πατριωτισμόν· τὴν πρότασιν τοῦ Νόμου τούτου, ἂν καὶ ἀπορρεύσασαν ἀπὸ εἰλικρίνειαν καὶ πατριωτισμὸν, ἰδίων ἀντικειμένην εἰς τὰς ἰδέας μου ταύτας, διότι ἀρχῆθεν ἐρρόνουν ὅτι ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ φιλοτιμία ἑκάστου ἀναπτύσσονται ὅταν διατρέχῃ στάδιόν τι, ὄχι δὲ καὶ ὅταν περιωρισμένος ἰδιωτεύῃ καθ' ἣν ἐποχὴν τὸ ἔθνος ἤρχιζε νὰ σχηματίζῃ τὸν χαρακτῆρα του, δὲν ἐπεθύμουν διὰ ταῦτα νὰ ὑπάρξῃ αὐδὲν πρόσκομμα δυνάμενον νὰ βλάψῃ πολὺ καὶ τὴν φιλοτιμίαν πολλῶν νὰ ἐγγίζῃ. Πρὸς ταῦτα καὶ ἡ συνέλευσις συμφωνοῦσα πολὺ ἐπὶ τῆς διατάξεως τοῦ 64 ἄρθρου ἐσκέψατο, καὶ ἐπιβλαβῆ τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην θεωρήσασα ἀπέρριψε τὴν περὶ ταύτης πρότασιν· ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη θέλει ἀναγκάσει πολλὰς ἱκανότητας νὰ μείνωσιν ἐκτὸς τοῦ βουλευτηρίου, καὶ νὰ διαμείνωσιν εἰς τὸ στάδιον τὸ ὁποῖον διατρέχουσιν, ἔνθα ἐπίσης τὴν πατρίδα νὰ ὑπηρετήσωσι δύνανται, ἢ θέλει ἀναγκάσει αὐτοὺς νὰ εἰσέλθωσιν ἐνταῦθα, ἀλλὰ νὰ παραιτήσωσι τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν ἥτις ἐπίσης συναισθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἱκανότητος αὐτῶν. Μετὰ τὴν παραδοχὴν ὅμως τῆς προτάσεως ταύτης ὀφείλομεν νὰ ἐκζητήσωμεν πανταχοῦ πλειοτέρας περὶ τούτων ἐγγυήσεις, καὶ ταύτας ἀνεύρομεν πραγματικῶς εἰς τὴν προταθεῖσαν γῦες τροπολογίαν· αἱ ἐξαιρέσεις πρέπει νὰ περιλάβωσι τούς τε στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς, διότι δὲν νάμεθα νὰ πεισθῶμεν ὅτι ἡ μία τῶν τάξεωντούτων, παρέχει ἐδραιοτέρους χαρακτῆρας τῆς ἄλλης· τὸ δὲ παρελθὸν δὲν χαρηγεῖ ἀφορμήν τινα γενέσεως ὑπονοίας κατ' οὐδεμιᾶς τῶν τάξεων τούτων αἴτινες καὶ κατὰ τοῦτο ἀνεδείχθησαν ὑπηρετοῦσαι τὴν πατρίδα εἰλικρινῶς.

Μετὰ ταῦτα ἀνεγνώσθησαν αἱ προταθεῖσαι τροπολογίαι, ἔχουσαι οὕτως.

1) Τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος·

Ἄρθρ. 1. «Βουλευταὶ εἰς Στρατιωτικὴν, Ναυτικὴν ἢ Πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες, καὶ δεχόμενοι διαρκούσης τῆς βουλευτικῆς συνόδου προδιδήποτε αὔξησιν μισθοῦ, παύουσιν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων καὶ δὲν ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, εἰμὴ ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 2. Βουλευταὶ διατελοῦντες εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω ὑπη-

ρεσιῶν καὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν κατὰ παράβασιν τῆς ἱεραρχικῆς τάξεως, ἤτοι οἱ μὲν εἰς Στρατιωτικὴν καὶ Ναυτικὴν ἐναντίον τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ κανονισθησομένου δικαιώματος τῆς ἀρχαιότητος, οἱ δὲ εἰς πολιτικὴν ἐναντίον ὡσαύτως τῆς βαθμολογικῆς τάξεως, παύουσι τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων των καὶ δὲν ἀναλαμβάνουσιν αὐτά, εἰμὴ ὅταν ἐκ νέου ἐκλεχθῶσιν.

Ἄρθρ. 3. Οἱ ἐν τέλει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀναφερόμενοι, ἤτοι οἱ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες Βουλευταί, δεχόμενοι ἐντὸς ἑνὸς ἔτους δύο προβιβασμοὺς παύουν ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων.»

2) Τῶν Βουλευτῶν Πυλίας καὶ Τήνου·

Ἄρθρ. 2. «Ἐξαιροῦνται τῆς διατάξεως ταύτης οἱ στρατιωτικοὶ οἱ λόγῳ πραγματικῆς ἀρχαιότητος προβιβαζόμενοι κατὰ τὸν περὶ ἀρχαιότητος ἐκδοθησόμενον Νόμον.»

3) Τοῦ Βουλευτοῦ Οἰτύλου·

«Ὅσοι ἐκ τῶν εἰς στρατιωτικὴν ἢ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν Βουλευτῶν προβιβασθῶσι δυνάμει τῆς ἀρχαιότητος κατὰ τὴν στρατιωτικὴν τάξιν δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην· ἡ ἀρχαιότης δ' αὐτῶν θέλει ἀναγνωρισθῆ κατὰ τὰ ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος ἐπ' αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν ἀποφασισθέντα.»

4) Τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας·

«Βουλευταὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν εἰς στρατιωτικὴν ναυτικὴν ἢ πολιτικὴν ἐμμισθον ὑπηρεσίαν παύουσιν ἀμέσως τοῦ Βουλευτικοῦ καθήκοντος καὶ δὲν ἀναλαμβάνουν αὐτὰ εἰμὴ ἐὰν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.»

5) Τοῦ ἑτέρου τῶν Βουλευτῶν Μαντινείας.

«Βουλευταὶ εἰς στρατιωτικὴν, ναυτικὴν, ἢ πολιτικὴν ἐμμισθον ὑπηρεσίαν διατελοῦντες καὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν ἢ ὁπωσδήποτε αὔξησιν μισθοδοσίας παύουσιν ἀμέσως τῶν Βουλευτικῶν καθηκόντων καὶ δὲν ἀναλαμβάνουν αὐτὰ, εἰμὴ ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου· καὶ εἰς τοὺς Γερουσιαστὰς ἀπαγορεύεται νὰ δοθῇ ἐντὸς τῶν Βουλευτικῶν συνόδων διορισμὸς ἢ προβιβασμὸς εἰς πᾶσαν ἐμμισθον ὑπηρεσίαν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικήν.»

Ἐπὶ τῇ προτάσει δὲ τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἀνέθηκεν εἰς τοὺς προτείναντας τὴν συγχώνευσιν τούτων εἰς ὀλίγας ἢ καὶ μίαν μόνην, παραδεχθεῖσα τὴν ἀναβολὴν τῆς συνεδριάσεως ἐπὶ τὴν αὔριον, καθ' ἣν θέλουσι συζητηθῆ αἱ συγχωνευθησόμεναι τροπολογίαι.

Ὁ Πρόεδρος διὰ τοῦτο διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορριωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΑ'.

Τῆς 21 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πρώτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ὑγδόην πρὸ μεσημβρίας τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου παόντων 95 καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος 3, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν συγχωνευθεισῶν τροπολογιῶν, τῶν προταθεισῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν, ἐχουσῶν οὕτω·

Συγχώνευσις τῶν τροπολογιῶν τῶν Βουλευτῶν Κέας, Φθιώτιδος καὶ Μαντινείας ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου.

«Ἄρθρ. 1. Βουλευταὶ εἰς στρατιωτικὴν, ναυτικὴν ἢ πολιτικὴν ὑπηρεσίαν διατελοῦντες καὶ δεχόμενοι προβιβασμὸν παύουσιν ἀμέσως τῶν βουλευτικῶν καθηκόντων καὶ δὲν ἀναλαμβάνουσιν αὐτὰ, εἰμὴ ὅταν ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου.»

Συγχώνευσις τῶν περὶ ἐξαιρέσεως τροπολογιῶν τῶν Βουλευτῶν Κέας, Πυλίας, Τήνου, Οἰτύλου, Ἠλείας, Φθιώτιδος καὶ Μαντινείας.

«Ἄρθρ. 2. Ἐξαιροῦνται ὅσοι στρατιωτικοὶ ἢ ναυτικοὶ ἤθελον προβιβασθῆ δυνάμει τοῦ κεκτημένου τῆς ἀρχαιότητος δικαιώματος των μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως τῆς στρατιωτικῆς ἀρχαιότητος νόμου.»

Ὁ βουλευτὴς Φθιώτιδος συνεχώνευσε τὴν τροπολογίαν του

ὡς πρὸς τὰ ἀνωτέρω 1 καὶ 2 ἄρθρα ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ προστεθῇ τὸ ἑξῆς ὡς συνέχεια τοῦ 2 ἄρθρου.

« Ἐπίσης καὶ οἱ εἰς πολιτικὴν ὑπηρεσίαν προβιβαζόμενοι κατὰ βαθμολογικὴν τάξιν ἀναγνωρισθησομένην διὰ νόμου ἐκδοθησομένου. »

Εἷς τῶν βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι αἱ αἰτίαι αἵτινες χθὲς μὲ ἐδίασαν νὰ προτείνω τὴν τροπολογίαν, αἱ αὐταὶ καὶ ἤδη εἰς τὴν ὧν συγχωνευθεῖσαν ἐφεδρεύουσι· εἶναι δὲ ἡ δικαιοσύνη ἐπί τε τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων, διότι ἂν καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων ἦναι ὡρισμένη ἡ βαθμολογία καὶ ἀρχαιότης, πρέπει νὰ ἀποκλείωμεν καὶ εἰς αὐτοὺς τὰ πλεονεκτήματα· ἐπειδὴ διὰ τῆς τροπολογίας μου δὲν ἠννόουν νὰ καθιερωθῇ οὕτως ἡ θέσις τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὥστε νὰ μὴ δύναταί τις νὰ παύσῃ αὐτούς, διὰ τοῦτο τὸ ἀντιταχθὲν κατ' αὐτῆς ὅτι οὗτοι δὲν ἔχουσι κεκτημένον δικαίωμα εἶναι ἄκαιρον· ἠννόουν μόνην ὅτι ὁ Βουλευτὴς πολιτικὸς ὑπάλληλος προβιβαζόμενος καθ' ἕνα μόνον βαθμὸν νὰ μὴν ὑποβάλληται εἰς δευτέραν ἐκλογήν, καθὼς καὶ ὁ στρατιωτικός, νὰ ὑποβάλληται δὲ ὅταν ὑπερπηδήσῃ τὴν βαθμολογικὴν τάξιν· εἰς τοῦτο ἔτι μᾶλλον μὲ παρώτρυνε τὸ παρελθόν, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν ἀφορμὴν χορηγεῖ νὰ ἐμποδίσωμεν καὶ τούτων τὴν δικαίαν πρόοδον, καὶ αὐτὸ τὸ ἐνεστὼς, καθ' ὃ ὡς ἄλλος τις εἶπεν, ὑπάρχουσιν ὑπάλληλοι βουλευταὶ σφόδρα ἀντιπολιτευόμενοι. Τούτου δ' ὄντος δὲν θέλει ὑπερασπίζεσθαι ἐπίσης εἰλικρινῶς τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος καὶ αὐτὸς ὁ προβιβαζόμενος; Ὁ Ἕλλην εἶναι ἀνώτερος πάσης διαφθορᾶς, καὶ οὐδὲ τὸ παρελθὸν οὐδὲ τὸ ἐνεστὼς παράδειγμα τι διαφθορᾶς μᾶς δίδει, ἐκ τοῦ ἐναντίου μάλιστα καὶ παράδειγμα ἀνεξαρτησίας οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τῶν ὑπαλλήλων βουλευτῶν δίδουσι· καὶ παράδειγμα ἀκεραιότητος ἡ εἰς τὰς θέσεις διατηροῦσα αὐτοὺς Κυβέρνησις.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρατηρῶν τὸ μάταιον τῆς περαιτέρω ἐπὶ τούτων συζητήσεως ἐπρότεινε νὰ γείνῃ ψηφοφορία ἐπὶ τῆς προτάσεως, καὶ τῶν ἐξαιρέσεων αὐτῆς, νὰ γίνῃ δὲ πρῶτον ἐπὶ τῆς ἀπωτέρας, ἐπὶ τοῦ ζητήματος δηλονότι ἂν παραδέχεται ἡ Βουλὴ ἐξαίρεσίν τινα ἢ ὄχι, ἀκολούθως δὲ ἐπὶ τῆς προταθείσης ἐξαιρέσεως τῶν στρατιωτικῶν, καὶ τελευταῖον ἐπὶ τῆς τῶν πολιτικῶν. Εἰς τὸν ἀντειπόντα δὲ ὅτι ἀπωτέρα ἐξαίρεσις εἶναι ἡ παρὰ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος προταθεῖσα, ἀφορῶσα τοὺς προβιβαζομένους πολιτικούς, ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ τὸ 1 ἄρθρον διότι αἱ τροπολογίαι πᾶσαι εἶναι ἐπὶ

τοῦ 2, μετὰ τὴν ψηφοφορίαν δ' αὐτοῦ νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὸ 2, ἀκολούθως δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ προσθήκη περὶ Γερουσιαστῶν τοῦ βουλευτοῦ Μαντινείας, συμφωνήσαντος εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ νόμου.

Μετὰ τὴν μετατροπὴν ταύτην τῆς συζητήσεως ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἕτερος ὠμίλησεν ἐπὶ τούτου, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ πρῶτον ἄρθρον ὑπέρη μικρὰν τροπολογίαν, διότι εἰς τὴν συγχωνευθεῖσαν τροπολογίαν δὲν ὑπάρχουσιν αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ ἀπαιτούμεναι λέξεις *ὅπως δήποτε αὔξησιν μισθοῦ*, προσετέθη δὲ ἡ λέξις *ἔμμισθον*, διαφορὰ ἄλλως οὐσιώδης· ὑπὲρ τῆς προταθείσης δὲ παρ' αὐτοῦ προσθήκης τῶν Γερουσιαστῶν παρετήρησεν ὅτι τὸ σύνταγμα οὐδὲ τοὺς βουλευτὰς προβιβαζομένους οὐδὲ τοὺς Γερουσιαστὰς ὑποβάλλει εἰς τοιαύτην βάσανον· διὰ νὰ συμπληρωθῇ ὅμως τὸ ἔργον ἐπρότεινα νὰ συμπεριληφθῶσι καὶ οὗτοι, πεπαιδευμένοι ὅτι τὸ αὐτὸ τοῦ πατριωτισμοῦ αἴσθημα θέλει προτρέψει καὶ τούτους νὰ τὸ δεχθῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῦ ζητήματος πρέπει νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν ἡ ἀπωτέρα ἰδέα, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ πρῶτον ἡ περὶ Γερουσιαστῶν προσθήκη ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου ὡς ἀπωτέρα, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ θέλει προβῇ εἰς τὰς ἐξαιρέσεις.

Μετὰ τοῦτον ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ παρὰ τῆς συγχωνευθείσης τροπολογίας ἐπὶ τοῦ πρώτου ἄρθρου προστεθεῖσα λέξις *ἔμμισθον* καὶ αἱ ἀφαιρεθεῖσαι *ὅπως δήποτε αὔξησιν μισθοῦ* ἀποτελοῦσι τροπολογίαν ὅλως ἐπὶ τοῦ κειμένου τοῦ ἄρθρου καὶ ἐπουσιώδη· ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ ἡ ἀπωτέρα ἰδέα, διότι τοῦτο γίνεται ὅταν πρόκειται εἰς ψηφοφορίαν πρόταξις τις γενικὴ περιλαμβάνουσα τὰς λοιπάς, ἀλλὰ πρῶτον ἡ ἐπὶ τοῦ κειμένου τροπολογία· καὶ ὅτι ἡ προταθεῖσα τῶν Γερουσιαστῶν προσθήκη, ὡς τοιαύτη δὲν συνεχωνεύθη μὲ τὰς ἐξαιρέσεις, πρέπει δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ τελευταίον.

Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι, ἡ ὑπὸ συζήτησιν πρότασις ὑπερβλήθη ἄνευ ἐξαιρέσεων, προταθεισῶν δὲ τοιούτων κατὰ τὴν συζήτησιν, πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ ἂν παραδέχεται ἡ Βουλὴ ἐξαιρέσεις, καὶ ἀκολούθως νὰ ψηφοφορηθῇ ποίας δέχεται.

Ἄλλος εἶπεν ὅτι, ἐπροτάθη μοναδικὸν ἄρθρον περιέχον τὸν γενικὸν κανόνα, καὶ ἄλλα κατὰ τὴν συζήτησιν ἐπροτάθησαν περιέχοντα τὰς ἐξαιρέσεις, δὲν πρέπει διὰ τοῦτο νὰ ζητηθῇ ἡ ἀπωτέρα διὰ νὰ προψηφορηθῇ τῶν ἄλλων, καθ' ὅσον αἱ ἐξαιρέσεις εἶναι διάφοροι, καὶ ἄλλη μὲν τοὺς πολιτικοὺς προβιβαζομένους, ἄλλη δὲ τοὺς στρατιωτικοὺς ἀφορᾷ· ἀλλὰ πρέπει νὰ προψηφο-

φοτηθῇ ὁ κανών, ἀκολούθως αἱ ἑξαιρέσεις καὶ μετὰ ταύτας αἱ προσθῆκαι· παρετήρησε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς προσθήκης τῶν Γερουσιαστῶν ὅτι, τὸ ἀντικείμενον τοῦ Νομοσχεδίου ἦτον οἱ προβιβαζόμενοι Βουλευταί, βάσις δὲ αὐτοῦ τὸ 64 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τοιοῦτον Νομοσχέδιον, δὲν δυνάμεθα νὰ ψηφοφορήσωμεν περὶ τῶν Γερουσιαστῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐγίνετο παραδεκτὴ ἀρχή τις, καὶ οἵτινες οὐσιωδῶς διαφέρουσι τῶν Βουλευτῶν, διότι οἱ μὲν ἀπὸ τὸν λαὸν, καὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἀπορρέουσιν.

Ἀντεῖπε δὲ ἕτερος ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος συζήτησις προυκαλέσθη πρὶν ἢ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ὅτι ἐφωτίσθη, ἡ πρότασις δὲ τοῦ πρώτου ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἀγορεύσαντος, καὶ εἰς τοῦτο μεταβαλόντος τὴν συζήτησιν ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμὸν, διότι θέμα τῆς συζητήσεως εἶναι ἡ πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Γόρτυνος, ἐπῆλθον δὲ τροπολογίαι ἐπὶ τοῦ ἄρθρου καὶ ἐξαιρέσεις, ἐπειδὴ δὲ ἐπροτάθη τροπολογία ἐπὶ τοῦ 1 ἄρθρου, διὰ τοῦτο αὕτη πρέπει νὰ προψηφοφορηθῇ, ἀκολούθως δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου, καὶ μετὰ τοῦτο οἱ ἀποτελοῦσαι τὸ 2 ἄρθρον ἐξαιρέσεις, καὶ μετὰ ταύτας αἱ ἄλλαι.

Ἐνταῦθα ζητούντων μέν τινων νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν ἐφωτίσθη ἐπὶ τῆς οὐσίας, καὶ ἀκολούθως νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ τὴν ψηφοφορίαν, ἄλλων δὲ ἀντιλεγόντων ὅτι οὐδεμία ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῆς προταθείσης περὶ Γερουσιαστῶν προσθήκης, καὶ ἄλλων ἀντιτεινόντων ὅτι καὶ αὕτη ἐσυζητήθη τὴν πρώτην ἡμέραν ἀρκούντως, πρέπει δὲ ἤδη νὰ προψηφοφορηθῇ. Παρετήρησέ τις ὅτι ὁ προτείνας Βουλευτὴς Μαντινείας τὴν προσθήκην τῶν Γερουσιαστῶν κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν μόνον τὴν ἐπιθυμίαν του ταύτην ἐξέφρασε, περιστρεφομένης δὲ τότε τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, δύο μὲν τῶν ἀγορευσάντων παρεδέχθησαν αὐτὴν ἁπλῶς, οἱ δὲ ἄλλοι οὐδόλως ἐπ' αὐτῆς ὡμίλησαν· κατὰ τὴν καθ' ἕκαστα δὲ χθὲς συζήτησιν ὁ Βουλευτὴς Μαντινείας οὐδὲ τροπολογίαν τοιαύτην ἀνέγνω, οὐδὲ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τοιοῦτόν τι ἐπρότεινεν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τέλος μετὰ τὴν περὶ τῆς συγχωνεύσεως τῶν τροπολογιῶν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς κατέθηκε τὴν πρότασίν του εἰς τὸ Προεδρεῖον· οὐδ' αὐτὸς λοιπὸν κατὰ συνέπειαν οὐδ' ἕτερός τις ὑπεστήριξε ταύτην, οὐδὲ συζήτησις ἐπὶ ταύτης ἐγένετο· ἡ Βουλὴ συζητοῦσα τὴν ἀρχὴν τοῦ ὑπὸ συζήτησιν προταθέντος Νομοσχεδίου, οὐδόλως περὶ Γερουσιαστῶν τοιαύτην παρεδέχθη, διὰ τοῦτο πρέπει ἤδη νὰ συζ-

τηθῇ καὶ νὰ ἀποτελέσῃ ἰδίων ζήτημα, διὰ νὰ μὴν ἐπιβῶμεν ἀτόπως εἰς σῶμα ἄλλο, διαφέρον οὐσιωδῶς ἀπὸ τὸ ἡμέτερον.

Μετά τινα δὲ ἀντιλέξαντα ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ὁ προτείνας Βουλευτὴς Μαντινείας εἶπε μόνον ὅτι δὲν συγχωνεύει τὴν προσθήκην ταύτην, διότι ἐπιφυλάττεται νὰ προτείνῃ τὴν προσθήκην αὐτῆς εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν· ἐξέθηκεν ἄλλος ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς προτάσεως τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος ἐπροτάθησαν τοσαῦται ἐξαιρέσεις εἰς τὴν καταστροφὴν αὐτῆς μᾶλλον τείνουσαι· ὅτι ὁ Βουλευτὴς Μαντινείας ἐπρότεινε τὴν περὶ Γερουσιαστῶν προσθήκην ἁπλῶς, ταύτην δὲ δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν διότι περὶ τούτου οὐδὲ ἄρθρον τι προβλέπει, οὐδὲ αὐτοὺς νὰ ὑποβάλλωμεν εἰς νέαν ἐκλογὴν δυνάμεθα ἐν προβιβασμῷ καὶ διορισμῷ ἔτι· τὴν πρότασιν τοῦ Βουλευτοῦ Γόρτυνος, συζητοῦμεν καὶ ψηφίζομεν ἡμεῖς, διότι πρόκειται περὶ ἡμῶν, καὶ προτιθέμεθα ἡμεῖς ἡμᾶς αὐτοὺς ἐκουσίως εἰς ταύτην νὰ ὑποβάλλωμεν.

Μετατραπείσης αὖθις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς προσθήκης τῶν Γερουσιαστῶν, ἀντέκρουσε τὸν προαγορεύσαντα ὁ προτείνας εἰπὼν ὅτι πρὸς συμπλήρωσιν τῆς προτάσεως ἐπροτάθη ἡ προσθήκη τῶν Γερουσιαστῶν, διὰ νὰ ἀναπληρώσῃ μάλιστα τινα τὰ ὁποῖα ὁ πατριωτισμὸς ἔπρεπε νὰ ὑπαγορεύσῃ εἴς τινας, ὡς ἄλλοτε ἐν Γαλλίᾳ τῶν καταβαλόντων τοὺς ἰδίους αὐτῶν τίτλους καὶ ὑποβληθέντων μετὰ τὸν προβιβασμὸν εἰς νέαν ἐκλογήν· κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς συζήτησιν ἀποδειχθείσης ἀτόπου τῆς ἰδέας νὰ ἀποδοθῇ ἑρμηνευτικὴ δύναμις εἰς τὸν Νόμον τοῦτον, ἐπροτάθη νὰ προστεθῶσι καὶ οἱ Γερουσιασταί, καὶ διότι εἶχον παποιθησιν περὶ τῆς γενναιότητος αὐτῶν, καὶ διότι ἄλλοι προτείνοντες ἐξαιρέσεις ἐπὶ τοῦ στελέχους τῆς προτάσεως, περιώριζον τὴν ἰσχὺν αὐτῆς ἐπ' ἐναρίθμων προσώπων. Ὁ Νόμος οὗτος δὲν μηδενίζεται ἐὰν ἡμεῖς πρῶτοι ἀρνηθῶμεν νὰ ψηφίσωμεν ἐξαίρεσίν τινα αὐτοῦ ἐπί τε τῶν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, καὶ ἐὰν οἱ ἐξ ἡμῶν πρὸ αὐτοῦ προβιβασθέντες μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τῶν ἐκουσίως εἰς νέαν ἐκλογὴν ὑποβληθέντων Γάλλων. Ἐπομένως ἐπρότεινα τὴν ἐξῆς προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον α εἰς δὲ τοὺς Γερουσιαστὰς ἀπαγορεύεται νὰ δοθῇ ἐντὸς τῶν Βουλευτικῶν συνόδων διορισμὸς ἢ προβιβασμὸς εἰς πᾶσαν ἐμμισθον ὑπηρεσίαν πολιτικὴν ἢ στρατιωτικήν. »

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη δὲν δύναται νὰ προστεθῇ εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποτελέτῃ ἴδιον, καὶ διὰ τοῦτο ἀναξαρτήτως νὰ ψηφοφορηθῇ· ἄλλως

ἀντεῖπεν εἰς τὸν πρὸ τούτου ἀγορεύσαντα ὅτι τὸ Σύνταγμα, ἡ ἀρχὴ ἀφ' ἧς πρέπει νὰ ὁρμώμεθα, ἐπιτρέπει νὰ ἦναι ὑπάλληλοι αἱ τε Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταί, καθόσον μάλιστα οἱ τελευταῖοι ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν ὑπαλλήλων λαμβάνονται· ἀπαγορεύοντες ἤδη τοὺς διορισμοὺς καὶ προβιβασμοὺς τῶν Γερουσιαστῶν διατάττομέν τι ἀντικείμενον εἰς τὸ Σύνταγμα, διότι ἐπιτρέπει μὲν τοὺς διορισμοὺς ῥητῶς τὸ Σύνταγμα τῶν Γερουσιαστῶν, συγχωρεῖ δὲ κατ' ἐνιαυτὸν καὶ τοὺς προβιβασμοὺς αὐτῶν.

Καὶ τοῦτον ἄλλος ἀντέκρουσεν εἰπών, ὅτι οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες τὴν εἰσαγωγὴν τῆς προτάσεως ταύτης διὰ νὰ καταστῇ ἀνεξάρτητον τὸ σῶμα τῆς Βουλῆς, ἐνυπάρχουσι καὶ ἐπὶ τῆς Γερουσίας, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνεξαρτησίαν ἀπέναντι τῆς ἐξουσίας ἐπίσης πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν διότι τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν καὶ αὐτὴ μὲ ἡμᾶς ἔχει· ἡ ἐπέκτασις δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Γερουσίας αὐτοῦ δόλιος εἰς τὸ Σύνταγμα ἀντίκειται, διότι τὸ ἄρθρον 79 αὐτοῦ διατάττον περὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν Γερουσιαστῶν εἶναι ὅμοιον μὲ τὸ περὶ τῆς Βουλευτικῆς ἀποζημιώσεως πραγματευόμενον 54, οὐδὲ τὸ 27 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον νὰ ἀντιτάξωσι δύνανται, ἀπαγορεύει ταύτην, διότι τότε ἤθελεν ἀπαγορεύσει τὴν διάταξιν ταύτην καὶ ἐπὶ τῶν Βουλευτῶν, διότι καὶ τότε ἐπεμβαίνομεν εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ διοριζόντος ἢ προβιβάζοντος αὐτοὺς Βασιλέως. Τὸ Σύνταγμα οὐδένα περιελάβε περιορισμὸν, παρὰ μόνον διὰ τὸν διορισμὸν τῶν Βουλευτῶν, τοῦτο δὲ συνάγεται καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου 61 καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν· καὶ τοῦτο, διότι ἡ συνέλευσις περιλαμβάνουσα πᾶσαν ἱκανότητα καὶ ὠθουμένη ἀπὸ πνεῦμα δημοτικότητος ἀπῄτησε νὰ ἐπανερωτήσῃ τὸν ἐκλογέα λαὸν περὶ τοῦ Βουλευτοῦ του, τὸν ὁποῖον μετὰ τὴν ἐκλογὴν διώρισεν εἰς θέσιν ἡ ἐξουσία· κατὰ τοῦ προτείναντος δὲ νὰ ἀποκλεισθῶσι τῆς βουλευτικῆς ἕδρας οἱ ὑπάλληλοι, πολλοὶ τότε ἀντέλεξαν, ἐπικαλούμενοι τὴν πρόσφατον τότε μεταπολίτευσιν ἥτις ἐμαρτύρει τὸ ἀνεξάρτητον τῶν ὑπαλλήλων διότι πολλοὺς τούτων ἐν ἑαυτῇ περιέλαβεν· ἤδη ἀποφασισθείσης τῆς ἀρχῆς τοῦ Νόμου τούτου, τὴν ὁποίαν οἱ αὐτοὶ τῆς ἀνεξαρτησίας λόγοι προύκαλεσαν, πρέπει νὰ καταστήσωμεν μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τὴν Γερουσίαν ἐπίσης ἀνεξάρτητον, διότι οὐδὲ τὸ Σύνταγμα οὐδὲ τὸ ἐκ τῶν πρακτικῶν συναγόμενον τῆς συνελεύσεως πνεῦμα ἀπαγορεύει τοῦτο· ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς Γερουσίας εἶναι ἐπίσης ἀναγκαία, διότι ἄνευ τῆς συναινίσεως της οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχουσιν αἱ πράξεις ὑμῶν, καὶ διότι ἐπίσης εἰς τὴν Γερουσίαν ἡ ἐξουσία δύναται νὰ ἐπιρρίψῃ

διορίζουσα εἰς διπλωματικὴν θέσιν Γερουσιαστὰς, λαμβάνοντας πλήρεις ἀποδοχάς, καὶ ὅμως διατελοῦντας ἐνταῦθα καθ' ὅλην τὴν σύνοδον.

Μετά τινα δὲ ἀντεῖπόν τι ὅτι ἡ ἐπέκτασις τῆς διατάξεως ἐπὶ τῶν Γερουσιαστῶν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ Βασιλικὰ δικαιώματα, καὶ ἀντίκειται ἔτι εἰς τὸ Σύνταγμα, διότι πάντοτε οἱ Γερουσιασταὶ ὤφειλαν νὰ διορισθῶσιν ὑπουργοὶ καὶ οὐχ' ἧττον κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ διατρῴωσι τὴν Γερουσιαστικὴν αὐτῶν θέσιν. Παρετήρησεν ὁ πρωτείνας τὴν προσθήκην ὅτι αὕτη δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰ Βασιλικὰ δικαιώματα, διότι τότε θέλει ἀντιβαίνει καὶ ἡ περὶ τῶν Βουλευτῶν πρότασις, καὶ ὅτι ἂν ἀντιβαίνῃ ἀρίνων τὴν παραδοχήν της εἰς τὴν γενναιότητα τῶν Κ. Γερουσιαστῶν ἀναπαλαιεῖ αὐτήν.

Κατὰ τῆς προσθήκης τῶν Γερουσιαστῶν παρετήρησεν ἄλλος ὅτι ὁ εἰσαχθεὶς Νόμος πάσχει εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Βουλευτοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς ἄνθρωπος ὑπόκειται εἰς λάθος καὶ διαφθοράν· τοῦτο εἶναι ἀλήθεια, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντιστῇ τι παρὰ ἀπὸ πνεῦμα ἐπιδεικτικὸν, οὐδὲ οἱ ὑποστηρίζοντες τοῦτο νὰ ἀμαυρωθῶσι, διότι τὸ παρελθὸν, ἡ κοινὴ γνώμη, ἡ ἐξουσία μαρτυροῦσι τὴν διαγωγὴν ἑκάστου.

Καὶ ἄλλος ἀντέκρουσε τὰ περὶ ἑρμηνείας τοῦ Συντάγματος ὑπό τινων λεχθέντα, εἰπὼν ὅτι κατὰ τὰς προσθήκας τῶν Γερουσιαστῶν οἱ μὲν ἐπρότειναν τὴν διάφορον τῆς Γερουσίας ἀρχὴν, ἀλλ' ὅμως καὶ ἡ Γερουσία εἶναι νομοθετικὸν σῶμα τὴν αὐτὴν ἀρμοδιότητα καὶ ἐξουσίαν ἔχον· οἱ δὲ τὸ ἄρθρον 79 τοῦ Συντάγματος, ἀλλὰ καὶ τοῦτο διατάττει αὐτολεξεὶ τὰ αὐτὰ περὶ Γερουσιαστῶν, ὅτε καὶ ἄρθρον ἄλλο περὶ Βουλευτῶν· ὁ προκαλέσας τὴν πρότασιν λόγος τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Βουλευτῶν ἐπαληθεύει καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, τὰς ὁποίας, ὡς σώματος νομοθετικοῦ, ἐπίσης τὴν ἀνεξαρτησίαν νὰ ἐνισχύσωμεν ὀφείλομεν, καθόσον μάλιστα καὶ αὐτὴ ἡ ἰσοβίου διάρκεια αὐτῶν εἰς τὴν Γερουσιαστικὴν θέσιν των δὲν ἐνισχύει τὸ ἀνεξάρτητον. τοσοῦτον ζῶσι τὸ μὴ διαρκὲς τῶν Βουλευτῶν, οἵτινες θέλουσιν ἐπανέλθει αὖθις ἐνώπιον τοῦ ἐκλογέως λαοῦ διὰ νὰ ζητήσωσι τὰς ψήφους του, οὗτος δὲ τότε καὶ ταύτας θέλει ἀρνηθῇ καὶ κατὰ τῆς διαγωγῆς του θέλει κατενεχθῇ· ἡ θέσις τῶν δύο τούτων πολιτικῶν σωμάτων εἶναι ὁμοία, καὶ ἀποτελεῖ τὸν ἰσχυρότερον λόγον πρὸς παραδοχὴν τῆς προταθείσης προσθήκης.

Κηρυχθείσης ἐνταῦθα ἀποπερατωμένης τῆς συζητήσεως, συνανίσεως τῆς Βουλῆς, ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν πρὸς ψηφοφορίαν ζητη-

μάτων, ὁ πρωτείνας τὴν περὶ Γερουσιαστῶν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον, ἐλπίζων ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς προτάσεώς του εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν ἐκουσίαν αὐταπάρνησιν τῶν ἰδίων συμφερόντων τῶν Γερουσιαστῶν, διὰ νὰ παύσῃ ἡ περὶ ταύτης συζήτησις, δὲν ἐπέμεινε νὰ τεθῇ ἡ πρότασίς του εἰς ψηφοφορίαν, οὐδενὸς τὴν ἐπ' αὐτῆς ψηφοφορίαν αἰτήσαντος, ἡ Βουλὴ μετέβη εἰς τὴν ψηφοφορίαν τοῦ 1. ἄρθρου τῶν συγχωνευθεισῶν τροπολογιῶν, τελέντος τοῦ ζητήματος οὕτω «παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ 1. ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίαν, εἰς ἣν συνεχωνεύθησαν ὅλαι αἱ δοθεῖσαι παρὰ τῶν Βουλευτῶν τροπολογίαι, ναὶ ἢ ὄχι;»

Γενομένης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλείους τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸτὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Σ. Δανοπούλου καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου, δὲν ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ τροπολογία διὰ ψήφων 45 πρὸς **44**, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ά ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῶν προσβαζομένων ὑπαλλήλων βουλευτῶν, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.
Δ. Ὀρτινὸς	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.
Θ. Γρίβας	Ο.
Ν. Μαυρομιχάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσιώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελ. Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	Ν.
Ῥ. Παλαμίδης	Ο.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ο.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης μὲ ἄδειαν	
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικήτας Σταματ. μὲ ἄδειαν	
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος, Μ. Ἰατρὸς	ἀπόντες
Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.

Α. Γεωργαντᾶς	Ο.
Δ. Ἀποστολιάδης	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπὼν
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κονδύλης	Ο.
Κ. Φασίτζας.	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γυλδάσης	Ο.
Δ. Ζῶτος.	ἀπὼν
Νίκος Θέου	Ν.
Α. Γουζούασης	Ο.
Δ. Βιλαέτης	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ο.
Ν. Διλέντας	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν
Ι. Ν. Φλέσας	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπὼν
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.
Α. Νοταρᾶς, Εὐθ. Κανελλόπουλ, Εὐστάθ. Οἰκονομόπ.	μὲ ἄδειαν
Κωνς. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμμ. Τασοῦχλος	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκ. ἠρνήθη ψῆφον.	
Δ. Πλαπούτας	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης.	Ο.
Σ. Παρθενόπουλος.	Ν.
Π. Βαρδιτζιώτης	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Βαρότσης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης μὲ ἄδειαν	
Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	Ο.
Κ. Ζαρειφόπουλος μὲ ἄδειαν	
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης, Σ. Λογοθετόπ.	μὲ ἄδειαν
Α. Μαρκόπουλος	ἀπὼν
Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης.	Ν.
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρόσ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	Ν.
Α. Παππατζώρης.	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ν.
Ι. Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐρ. Μ. Παρίσης	Ο.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ο.
Ι. Γαρδίκης	Ο.
Ν. Κριεζώτης	Ο.
Ι. Οἰκονόμου, Ε. Ἀποστολίδης	ἀπόντες
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Γ. Σταματάρας	Ο.

Ἀκολούθως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν τὸ 1. καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ζητηθείσης παρὰ πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφολεκτῶν. Γενομένης δὲ ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος, α παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ μόνον ἄρθρον τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου περὶ τῶν προσβαζομένων Βουλευτῶν κλπ. ναὶ ἢ ὄχι; ἡ ἐλύθη τὸ ζήτημα ἐφορατικῶς, διὰ ψήφων 44 πρὸς 42 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος.

α Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ πρῶτον καὶ μόνον ἄρθρον τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου περὶ τῶν προσβαζομένων εἰς πολιτικὴν, στρατιωτικὴν καὶ ναυτικὴν ἐμμίσθων ὑπηρεσίαν Βουλευτῶν, ναὶ ἢ ὄχι;α

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Γ. Φιγγάρης	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Γ. Διρνεσιώτης	Ν.
Γ. Λογιωτατείδης	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Μιλτ. Χατζῆ Μελίτη	Ν.
Ν. Μαυρομιχάλης	Ν.	Π. Βάρβογλης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών	Ρ. Παλαμίδης	Ο.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τζώκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Α. Μιαούλης		Ι. Φαρμάκης	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Κ. Βέικος	ἀπόντες
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	
Π. Ῥάγκος	Ο.	Ιω. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Λ. Λαπουσιάδης	ἀπόντες	Σ. Βαρότζης	Ο.
Τζανετ. Γρηγοράκης		Δ. Μπομπῶλης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.	Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κονδύλης	Ο.	Νικουλάκης	Ο.
Κ. Φασίτζας	Ο.	Χ. Καπετανάκης	
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ.
Ι. Κρανιδιώτης	ἀπών	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Δ. Ζῶτος	ἀπών	Κ. Τζερτίδης	
Νίκος Θέου	Ν.	Δ. Κορμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ

Α. Γουζούασης	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βλαΐτης	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	ἀπών
Α. Κρεστενίτης	Ο.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Ι. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Γ. Μπάστας	Ο.
Σ. Κλίμακας	Ο.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σολδάτος Στεφανάκης	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελίντας	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Τζάνος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπών
Κ. Χ. Παναγιώτου ἠρνήθη ψῆφον		Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ἐμμ. Τσουγλος	Ο.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ι. Ζάρκος	ἀπών	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Ι. Ν. Φλίσκος	Ο.	Ι Σπίκος	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπών	Α. Παππατζώρης	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.	Δ Πολυχρονόπουλος	Ο.
Α. Νοταρᾶς	ἀδελφ.	Τομπαΐτης	Ν.
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	ἀδελφ.	Α. Κιζάνης	Ν.
Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	ἀδελφ.	Δ. Δρόσος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ο.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Σ. Πάγκαλος ἠρνήθη ψῆφον		Δ. Χαντζίσκος	Ο.
Κ. Θ. Κλοκοτρώνης	Ν.	Γ. Γριζένος	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.	Ν. Κριεζώτης	
Ν. Μπούκουρας	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	ἀπόντες
Ν. Κορμιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	
Σ. Παρδενόπουλος	Ο.	Κ. Κανάρης	ἀπών
Π. Βαρδιτζιώτης	Ο.	Σταματάρας	Ο.

Ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη μήτε τὸ ἄρθρον πρῶτον καὶ μόνον τοῦ προταθέντος Νομοσχεδίου, καὶ ἐπομένως δὲν ἐψηφορήθησαν διὰ τοῦτο καὶ αἱ λοιπαὶ προταθεῖσαι περὶ τῶν ἐξαιρέσεων προσθῆκαι καὶ τροπολογίαι.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας, τῇ συναινέσει τῆς Βουλῆς ὅτι αὔριον καὶ μετὰ ταύτην μὴ ὑπάρχοντος ἀντικειμένου τινὸς πρὸς συζήτησιν, πρὶν ἢ ἀναγνωσθῇ καὶ διανεμηθῇ ἡ εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου, θέλουσιν εἶσθαι τμηματικαὶ μόνον συνεδριάσεις, διὰ νὰ δοθῇ συγχρόνως εὐκαιρία εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἀποπερατώσῃ τὴν ἔκθεσιν, διέλυσε περὶ τὴν 1. ὥραν μ. μ. τὴν συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορμιωτάκης.

Δ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΒ΄

Τῆς 25 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν 8 ὥραν Π. Μ. καὶ εὑρεθέντων κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 33. ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν καὶ διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνέφερεν εἰς τὴν Βουλὴν ὅτι τὰ πρακτικὰ τῆς ἀποπερατωθείσης ἤδη Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὄθωνος, ἀναδειξάσης ἐπίδοξον Βουλευτὴν τὸν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου, διευθύνθησαν εἰς τὸ Προεδρεῖον πρὸς ἐξέλεγξιν. Γενομένης δὲ κατὰ τὸν κανονισμὸν κληρώσεως μεταξὺ τῶν τμημάτων διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῆς προκειμένης ἐκλογῆς, ἔλαχε τὸ ά. τμῆμα.

Μετὰ τοῦτο ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

Πρὸς τὴν Βουλὴν

«Ἡ ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νόμου εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα πολλάκις εἰς ἓν τῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ δωματίων, καὶ συζητήσασα αὐτοῦ μετὰ μεγάλης σκέψεως διεφώνησεν εἴς τινα ἄρθρα. Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφωνησάντων ἦτον πάντοτε ὁ αὐτὸς καθ' ὅλα τὰ ἄρθρα, ἐκτὸς τοῦ κθ, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ μειοψηφία ἔλαβε καὶ τὴν ψῆφον τετάρτου μέλους· καὶ ἐπειδὴ ἡ μειοψηφία ἐνέκρινε νὰ ἐκθέσῃ τοὺς λόγους τῆς διαφωνίας της εἰς ἰδίαν ἔκθεσιν· διὰ τοῦτο καὶ ἡ πλειοψηφία περιωρίσθη νὰ ἐκθέσῃ μόνους τοὺς λόγους αὐτῆς ἐν τῇ παρούσῃ, προσαρτήσασα ὁλόκληρον τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας. Νομίζει δὲ ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχουσα τοὺς λόγους τῆς τε μειοψηφίας, καὶ πλειοψηφίας ἰδίως πρὸ ὀφθαλμῶν, θέλει εὐκολυνθῆ πολὺ ἐκ τῆς παραβολῆς νὰ παραδεχθῇ ὅ,τι ἐγκρίνῃ.

Ἁ. καὶ Β΄. Τὰ ἄρθρα Α΄. καὶ Β΄ παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπὴ παμψηφεί, ὡς εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Γ΄, ἐπὶ τοῦ Γ΄. τοῦ προβλέποντος περὶ ἀριθμοῦ τῶν ἀρχιερέων, οἵτινες θέλουν συγκροτεῖ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον· ἡ μὲν μειοψηφία διὰ τοὺς ὁποίους λόγους ἐκθέτει, παρεδέχθη τὸ τριμελὲς, ἡ δὲ πλειοψηφία ἐνόμισε καταλληλότερον νὰ συγκειται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκ πέντε μελῶν διὰ τὸ σοβαρὸν τῶν ἀσχολιῶν αὐτῆς· καὶ διότι κατὰ πολλοὺς κανόνας οἱ ἐπίσκοποι δὲν ἠμποροῦν νὰ ἀπομακρύνωνται τῶν ἐπισκοπῶν των πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ διότι ἡ πολυχρόνιος ἔλλειψις ἀπὸ τὰς ἐπισκοπὰς τῶν ἐπισκόπων ἐγέννησε τὴν ἀνάγκην τῆς πορευτέσεως αὐτῶν, καὶ ἰδίως εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Θεραπεύεται δ' αὕτη ἡ ἀνάγκη, ὅτε τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι πέντε· διότι μενόντων τῶν τεσσάρων δύναται κατ' ἔτος ἕκαστον νὰ ἐπιδιδῇ τὸ ποίμνιόν του λαμβάνων τριμηνον ἄδειαν ἀπουσίας, καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος θέλει εἶσθαι πλήρης· ἐνῶ ὑπαρχούσης τριμελοῦς, δὲν δύνατα κάνεν τῶν μελῶν αὐτῆς νὰ ἐπισταθῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου τὴν ἐπισκοπήν του, διότι θέλει μένει τὸ σῶμα ἐλλειπές· ὁμοιοτρόπως δὲ παρεδέχθη καὶ τὴν ταυτόχρονον ἐκλογὴν τῶν δύω παραπληρωματικῶν μελῶν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ὀνομάσσα αὐτὰ καταλληλότερον ἀναπληρωματικά, ἐτροποποίησε δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο ὡς ἑρεξῆς.

«Γ΄. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σύγκειται ἐκ πέντε Ἀρχιερέων ἐχόντων ἐπισκοπὰς, ὧν εἷς Πρόεδρος, καὶ τέσσαρες Σύνεδροι· ἔχει δὲ καὶ δύω ἀναπληρωματικούς, ἐξ Ἀρχιερέων καὶ τούτους λαμβανομένους τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὰς, οἵτινες ἀναπληροῦσι τὴν ἀπουσίαν τῶν τακτικῶν Συνέδρων. Τὸν δὲ Πρόεδρον ἁπάντα ἀναπληροῖ ὁ εἷς τούτων συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν Συνέδρων.»

Δ΄. Κατὰ τοὺς θείους, καὶ ἱεροὺς κανόνας ἅπαντες οἱ ἐπίσκοποι εἶναι δυνάμει Συνοδικοί. Τὸ δ΄. ἄρθ. τοῦτο τοῦ Νομοσχεδίου ὀρθῶς παραδέχεται τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἅπαντες καλοῦνται νὰ λάβουν μέρος ἐνεργείᾳ εἰς τὴν Σύνοδον. Ἡ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης ἑκάστου αὐτῶν κλῆσις εἰς τὰ Συνοδικὰ καθήκοντα εἶναι προτιμητέα παντὸς ἄλλου τρόπου ἐκλογῆς, διότι καὶ τὴν ὑπάρχουσαν μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων ἰσότητα διατηρεῖ, καὶ περιπτείας πολλὰς ἄλλας δυναμένας νὰ προκύψωσιν ἐξ ἄλλου τρόπου ἐκλογῆς προλαμβάνει. Ἡ ἐπιτροπὴ ὅμως θεωρεῖ ἱκανὸν μόνον τὸν ὅρον τοῦτον, ἀφαιρετέον δὲ τὸν εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον περιεχόμενον δεύτερον, τοῦ νὰ καλῶνται καὶ κατὰ τὰ καλλιστεῖα τῆς τιμῆς, ἣν ἔχει ἰδίως ἕκαστος ἐπίσκοπος· διότι καταπτέρεται

οὕτως ἡ προμνησθεῖσα ἰσότης ἀναγνωριζομένη καὶ παρὰ τῶν θείων, καὶ ἱερῶν κανόνων. Ἐνίοτε δὲ δύναται νὰ προσβληθῇ διὰ τῆς τοιαύτης διαιρέσεως καὶ ὁ χαρακτὴρ τινων ἐκ τῶν ἐπισκόπων. Κατὰ τὴν τάξιν ταύτην γενομένου τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, ἡ πολιτικὴ ἐξουσία δὲν ἐνεργεῖ τὴν ἐκλογὴν αὐτῶν, ἐξαιρουμένης τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου λαμβανομένου ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὰς κανονικῶν ἐπισκόπων, ἥτις πρέπει νὰ γίνηται, καθ' ἃ καὶ τὸ Νομοσχέδιον παραδέχεται παρὰ τῆς ἐξουσίας, καθόσον ὁ διορισμὸς οὗτος δὲν περιέχει ἀπονομὴν ἐκκλησιαστικοῦ τινος βαθμοῦ οὐδ' ἰδιαιτέρας ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας, οὐδὲ καθηκόντων ἐκκλησιαστικῶν, ἀλλ' ἁπλῶς ὁρίζει τῆς Διοικητικῆς ταύτης ἀρχῆς τὸν προϊστάμενον. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐξουσίας εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Συνοδικῶν μελῶν, καὶ ἰδίως τοῦ Προέδρου, ἔχει ἀπεριόριστον ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν (ὅρα τὸ κατὰ τὸ **1721** Ἰανουαρίου **25** Γ. Α. Διάταγμα), εἶχον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν οἱ χριστιανοὶ Βασιλεῖς, λαμβάνει καὶ τώρα ἡ ἐξουσία διὰ τοῦ μεγάλου διερμηνέως κτλ. (ὅρα σελ. **401** τῆς ἱστορίας τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων τοῦ Κ. Μ. Κούμα), ὑπαγορεύει δὲ καὶ τὸ **27** ἄρθρον τοῦ Συντάγματός μας. Καπὼς ὅθεν ἡ μειοψηφία διεσχυρίζεται, ὅτι καὶ οἱ κανόνες καὶ αἱ ἱεραὶ παραδόσεις, καὶ τὰ παραδείγματα ὅλων τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν ἀγορεύουν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου παρὰ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ Κράτους ἀρχιερέων, καὶ μόνην τὴν ἐπικύρωσιν ἀρίνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπαχθεῦσα ἀδίκως αὐτὴν καὶ ἄκουσαν νὰ ἐναποθέσῃ τὰ πολιτικά της δικαιώματα, τὰ ὁποῖα τῷ ἐχάρισε τὸ ἱερὸν Σύνταγμα, εἰς ἄνθρωπον ξένης ἐκλογῆς. Διὰ νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται δὲ τῶν ἐπισκοπῶν των ἐπὶ πολὺν χρόνον οἱ ἐπίσκοποι, νὰ μὴ μένῃ καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐστερημένος ἐπὶ τοσοῦτον τῆς πνευματικῆς αὐτῶν Διοικήσεως ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐνόμισε συμφέρον νὰ ἀνανεοῦται ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου τὸ πολὺ κατὰ διετίαν, ἄλλως τε συντελεῖ τὸ ὅραμὸ τοῦτο τῆς προθεσμίας εἰς τὸ νὰ λαμβάνωσι συνεχέστερον μέρος κατὰ διαδοχὴν εἰς τὴν Διοίκησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὅλου τοῦ Βασιλείου οἱ ἐπίσκοποι ἔχοντες, ὡς εἴρηται, δύναμει τὸ δικαίωμα τοῦτο. Τὸ β'. ἐδ. τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐδέχθη ἡ πλειοψηφία, καὶ μόνον μετέβαλε τὴν λέξιν « νὰ ἐκλέξῃ » εἰς τὴν « νὰ διατηρήσῃ » καὶ ἀντὶ δύω ἔτη διότι ἡ παρέκβασις εἰς τὴν δευτέραν περίοδον ἐνὸς ἐκ τῶν τῆς πρώτης εἰδημόνων, θέλει εὐκολύνει τὰς ἐργασίας τῆς νέας περιόδου, ὁδηγουμένης εἰς τὸ μέλλον ἀπὸ τὰ ζητήματα

τοῦ παρελθόντος. Διὸ κατὰ συνέπειαν τῶν παρατηρήσεων τούτων τὸ ἄρθρον **4** τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογεῖται ὡς ἑξῆς.

« Δ'. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίζεται κατὰ διετίαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὴν κανονικῶν ἀρχιερέων τοῦ Κράτους· οἱ δὲ τέσσαρες Σύνεδροι, καὶ οἱ δύω ἀναπληρωτικοὶ προσκαλοῦνται ἐπίσης ἀνὰ διετίαν κατὰ τὰ προσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατηρήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ μέλη τῆς νέας Συνοδικῆς Περιόδου, καὶ ἐν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς προλαβούσης περιόδου. »

Ε'. Ὀρθὴν κρίνει ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, νὰ ἀποφασίζωνται παρὰ τῆς Συνόδου ὁμοψήφως τὰ τὸ δογματικὸν ἀφοροῦντα, ἤτοι τὰ ὁριζόμενα ὑπό τε τῶν ἱερῶν κανόνων, καὶ τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας παραδόσεων· τὰ δὲ λοιπὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα κατὰ πλειοψηφίαν.

ς'. Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ἡ λέξις « συμπληρωματικοί » ἡ ἐπιτροπὴ ἐνόμισε κατὰ τὴν ἐπὶ τοῦ γ'. ἄρθρου παρατήρησιν, ὅτι εἶναι καταλληλότερον νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς λέξεως « ἀναπληρωτικοί. » Τὰ δὲ λοιπὰ τοῦ ἄρθρου ἔχει καλῶς· διότι περὶ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραβάσεων ἡ διάταξις στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἱερῶν κανόνων. Περὶ δὲ τὴν ἀναγομένην εἰς τὰ Διοικητικὰ τῶν Συνοδικῶν καθήκοντα ἡ Κυβέρνησις δύναται βεβαίως νὰ ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων, καὶ συνταχθησομένων νόμων.

ζ'. Ἡ μειοψηφία διὰ τοὺς ὁποίους λόγους ἐκθέτει παρεδέχθη τὸ παρὸν ἄρθρον κατὰ τὸ νομοσχέδιον διϊσχυρισθεῖσα πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα Ἱερὰ Σύνοδος δὲν ἔχει δεύτερον Γραμματέα· ἀλλ' ἡ πλειοψηφία ἔκρινεν εὔλογον τὸν διορισμὸν β'. Γραμματέως παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καθὼς καὶ μέχρι σήμερον ἀφαιρέσασα τὸν ἕνα ἐκ τῶν τριῶν Γραφέων· διότι εἶναι ἀκαταλλήλων, καὶ ἀναξιοπρεπὲς νὰ εἰσάγῃ τὰς ὑποθέσεις ἐν ἐλλείψει τοῦ Γραμματέως, Γραφεὺς, καὶ νὰ προσυπογράφῃ εἰς τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα ὡς τοιοῦτος, ἐνῷ εἰς τὸν β'. Γραμματέα εὑρίσκεται καὶ περισσοτέραν ἱκανότητα, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, καὶ τὴν ἀπαιτουμένην εἰς τὴν ὑπογραφὴν ἀξιοπρέπειαν. Διὸ ἐτροπολογήθη καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον ὡς ἑξῆς.

« Ζ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει ἀ. καὶ β'. Γραμματέα Κληρικοὺς, καὶ ἕνα ἢ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας δύω Γραφεῖς Κλη-

ρικοὺς καὶ τούτους ὄντας, καὶ ἕνα Κληρικὸν διοριζομένους ἀπαξ-
τος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἰδίας Συνόδου.

Ὁ ἀ, καὶ κωλυομένου τούτου, ὁ Γ· Γραμματεὺς διευθύνει τὰ
τοῦ Γραφείου, εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν Συνέδρων
Συνεδριαζόντων, κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν Συνεδριάσεων, δὲν
ἔχει ψῆφον, οὔτε μέρος λαμβάνει εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ
ὁσάκις ζητηθῇ εἰς τοῦτο. Τῶν δὲ Γραφείων τὰς ἐργασίας πρό-
σθιορίζει ἑκάστοτε ἡ Σύνοδος. »

ή. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους ἐπιτηρεῖ πάσας τὰς ἐν αὐτῷ
ὑπαρχούσας διαφόρους ἐξουσίας· καὶ εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὰς
ἐπιτηρῇ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς πολιτείας. Τοιαύτη δ'
ἐξουσία εἶναι καὶ ἡ Σύνοδος.

Προσέτι εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν κυρίως ἐκκλησιαστικῶν πρά-
γματων, καὶ ἰδίως εἰς τὴν τῶν μὲ τὰ κοσμικὰ σχέσιν ἐχόντων,
τὰ μέλη τῆς συνόδου ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς γνώσεως πολλῶν
πολιτικῶν Νόμων, καὶ ἄλλων κοσμικῶν περιστατικῶν, ἡ ἀκρι-
βὴς μελέτη τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατὸν ἴσως νὰ γίνηται
παρ' αὐτῶν· ἕνεκα τούτων ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ἀπαραίτητον,
καθ' ἃ καὶ πάλαι εἰθίζετο, καὶ παρ' ἄλλης ὁμοδόξου ἐκκλησίας
δέχεται, νὰ παρεδρεύῃ εἰς τὴν Σύνοδον ἀντιπρόσωπος τῆς
Κυβερνήσεως ἄνευ ψήφου· ἀλλὰ νομίζει ἀπαραίτητον πρὸς τὴν
ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Συνόδου χαρακτῆρος, καὶ πρὸς
τὴν ἄνευ προσκομμάτων ἐνέργειαν τῶν ἔργων της νὰ παρίζηται
εἰς τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς ὁ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς
αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ πληρεξουσίου του οἱουδήποτε, ὡς ἐπί-
τροπος τῆς Κυβερνήσεως· καὶ νὰ ὑποχρεοῦται ἡ Σύνοδος νὰ
εἰδοποιῇ αὐτὸν ἑκάστοτε δύο ἡμέρας πρὸ τῆς συνεδριάσεώς της.
Ἄλλως τε ἂν συμπέσῃ ποτὲ ἀμφισβήτησις μεταξὺ τῆς Συνόδου,
καὶ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως δυναμένη νὰ ἀρθῇ διὰ τῆς
παρεμβάσεως ἀνωτέρου προσώπου, καὶ πρόσωπον τοιοῦτον δὲν
θέλει ὑπάρχει, ἐὰν ὁ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς ἐκτελῇ
παρὰ τῇ Συνόδῳ τὰ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως καθήκοντα.
Τούτων ἕνεκα τῶν σκέψεων ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖ
ἀναγκαῖον νὰ ἐκλέγηται διαρκὴς ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως
παρὰ τῇ Συνόδῳ ἐκ τῶν ἀνωτέρων τοῦ Κράτους ὑπαλλήλων,
καὶ τῶν διακρινομένων ἐφ' ἱκανότητι, καὶ ἀκεραιότητι, ὅστις νὰ
παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις της αὐτοπροσώπως, ἀλλ'
ἄνευ ψήφου εἰς πᾶς ἀποφάσεις της. Δὲν εἶναι ἀληθὴς ὁ λόγος
τῆς μειοψηφίας ὅτι καὶ εἰς τὴν Ῥωσσίαν δὲν ὑπάρχει παρὰ τῇ
Ἱερᾷ Συνόδῳ ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ συνεδρεύῃ μετ

αὐτῆς, διότι ὁ ὀνομαζόμενος *Γαλίσιος*, ὄχι μόνον συνεδρεύει
μετὰ τῆς Συνόδου, ἀλλὰ καὶ ἔχει τοιαύτην ἐξουσίαν, ὥστε εἰς
διαφωνίαν σείει τὸν βαστείμενον παρ' αὐτοῦ κώδωνα, καὶ ἡ
Σύνοδος εὐθὺς διαλύεται, νομίζουσα τὴν κρούσιν αὐτὴν αὐτο-
κρατορικὴν ἀπόφασιν. Κατὰ συνέπειαν ὅθεν τούτων τὸ ἄρθρον Η'.
ἐτροποποιήθη ὡς ἑρεξῆς.

« Η'. Παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται ἐκ τῶν ἀνωτέρων τοῦ
Κράτους πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν διακρινομένων ἐφ' ἱκανότητι
καὶ ἀκεραιότητι τοῦ ὀρθοδόξου ἀνατολικοῦ δόγματος ἐπίτροπος
τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς
Συνόδου, χωρὶς νὰ ἔχῃ ψῆφον εἰς τὰς ἀποφάσεις της. »

θ'. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἐνέκρινεν ἡ ἐπιτροπὴ ὡς καλῶς ἔχον με-
τασχηματίσασα μόνον τὴν λέξιν *Γραμματεὺς* εἰς *Γραμματεῖς*.

ί. Ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των τὰ καθήκοντα τῆς Συνόδου ἀνά-
γονται ἢ εἰς καθαρῶς πνευματικὰ ἀντικείμενα, ἢ εἰς ἐκκλησια-
στικὰ σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν πολιτῶν.
Καὶ τὰ μὲν πρῶτα τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποκαλεῖ *ἐσωτερικὰ* τῆς ἐκ-
κλησίας, καὶ ὑπάγει αὐτὰ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν
τῆς Συνόδου ἐνεργούσης ἐπ' αὐτῶν ἀνεξαρτήτως τῆς πολιτικῆς
ἐξουσίας. Τὰ δὲ δεύτερα τὸ αὐτὸ ἄρθρον ὀνομάζει *ἐξωτερικὰ*,
εἰς τὰ ὁποῖα ἡ δικαιοδοσία τῆς Συνόδου εἶναι περιωρισμένη κα-
θόσον αἱ περὶ αὐτῶν ἀποφάσεις της ἐνεργοῦνται μόνη τῇ ἐγκρίσει
καὶ τῇ συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως· καὶ τὴν διαίρεσιν καὶ τὸν
περιορισμὸν τοῦτον ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ὀρθὰ καὶ συνάδοντα μὲ
τὴν καλῶς ἐννοουμένην ἔκτασιν τῆς ἐξουσίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἀρχῆς, διότι τὰ κοσμικὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν ἡ κοσμικὴ
ἐξουσία ἐπιτηρεῖ, καὶ προστατεύει, ἐπομένως ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως
καὶ τῆς συμπράξεως αὐτῆς, αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἐξουσίας δὲν πρέπει νὰ φέρουν μεταβολήν τινα εἰς τὰ ἰδιωτικὰ
συμφέροντα.

Τὸ ἄρθρον ὅμως τοῦτο ἐξηγῶν τὴν ἔκφρασιν α ἐσωτερικὰ
τῆς ἐκκλησίας ἀντικείμενα » ὁρίζει ὅτι τοιαῦτα εἶναι τὰ εἰς
τὰ Δόγματα ἀναγόμενα, ἐνῷ τὰ ἄρθρα ιά. ιδ'. ιγ'. καὶ ιζ'. τοῦ
Νομοσχεδίου ὁρίζοντα τὰ ἐσωτερικὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα
περιλαμβάνουσι μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἕτερα τῶν εἰς τὸ δογμα-
τικὸν ἀναγομένων. Διὰ νὰ μὴν ὑπάρχῃ λοιπὸν ἀνακολουθία
εἰς τὸν νόμον ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει διορθωτέον τὸ παρὸν δέκατον
ἄρθρον ὡς ἑρεξῆς.

« ι. Τὰ καθήκοντα τῆς ἱερᾶς Συνόδου διαιροῦνται εἰς ἐσωτερικὰ

καὶ ἐξωτερικά. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐσωτερικὰ ἡ κοσμικὴ ἐξουσιαδὲν ἐπεμβαίνει διόλου. Τὰ δὲ ἐξωτερικὰ ὡς ἔχοντα σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν τῶν πολιτῶν συμφέρον ἐνεργοῦνται μόνον μὲ τὴν ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν, καὶ ἔγκρισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἢ τῆς Κυβερνήσεως.

Ιά. Εἰς τὸ ἐδ. 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσέθηκεν ἡ Ἐπιτροπὴ πρὸ τῆς λέξεως διατάξεις τὴν « αἱ » εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου δ'. προσέθηκεν « ὁποιαδήποτε γινομένη » ἐννοοῦσα Σχολεῖα κτλ. Ἀπὸ τὸ ς' ἐδάφιον ἀφήρεσε τὴν « κληρικὸν, » διότι ἡ δοκιμασία πρὸς χειροτονίαν δὲν γίνεται μόνον εἰς κληρικούς, οἱ ὁποῖοι βέβαια θέλουσι προστέλθει εἰς δοκιμασίαν διὰ νὰ γίνωσιν ἐπίσκοποι, ἀλλὰ καὶ εἰς λαϊκοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ χειροτονηθῶσι Κληρικοί. Ἐτροπολογήθη διὰ τοῦτο καὶ τὸ ια' ἄρθρον ὡς ἐρεξῆς.

«ΙΑ'. Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς ἐκκλησίας ἀνάγονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρα ιδ'. ιγ'. καὶ ιζ'. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένους λεπτομερεστέρους προσδιορισμούς.

α'. Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ, καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.

β'. Αἱ διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τῇ ἐκκλησίᾳ κανονισμένα.

γ'. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἑκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου.

δ'. Ἡ θρησκευτικὴ διδασκαλία τοῦ λαοῦ ὁποιαδήποτε γινομένη.

ε'. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

ς'. Ἡ δοκιμασία τῶν προσερχομένων εἰς χειροτονίαν.

ζ'. Ἡ καθιέρωσις τῶν ἱερῶν ναῶν.

η'. Ἡ δικαιοδοσία εἰς τὰ ὅλως ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα » κτλ. ὡς εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

ιβ'. Εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ νομίζει ἀναγκαίας τὰς ἐξῆς τροπολογίας. Ὑπελείμην μὲν καὶ λυσιτελῆ θεωρεῖ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τὰ περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευόμενα βιβλία κτλ., καὶ τὰς πνευματικὰς αὐτῆς ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἐπιβλαβοῦς διαδόσεως, τῆς χρήσεως καὶ τῆς ἀναγνώσεως ἐν γένει τῶν τοιούτων συγγραμμάτων, καὶ διατριβῶν· ἀλλ' ἡ ἐπιτήρησις αὕτη πρέπει νὰ ἐκτείνηται ἐφ' ὅλων τῶν περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων βιβλίων, καὶ οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῶν πρὸς χρῆσιν τῶν σχολείων, καὶ τοῦ Κλήρου.

ἀφ' ἑτέρου ἡ προσβολὴ τῶν δογμάτων τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἀποτελεῖ ἀξιόποινον πρᾶξιν τιμωρουμένην κατὰ τὸν Ποινικὸν νόμον ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, οἱοσδήποτ' ἂν ᾖ ὁ κατηγορούμενος. Καὶ Κληρικὸς ἂν ᾖναι οὗτος, δὲν εἶναι ὀρθὸν, καθ' ἃ τὸ Νομοσχέδιον παραδέχεται νὰ δικάζηται πρῶτον ὑπὸ τῆς Συνόδου κατὰ τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας· διότι οὕτως ἢ θέλουν ἐπιβράδυνθῆ τὰ δικαστήρια ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνόδου, καὶ ἐγγύησις τότε ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου οὐδεμία θέλει ὑπάρχει, ἡ δὲ ἀνεξαρτησία τῶν δικαστηρίων προσβάλλεται· ἢ τοῦ ὑπὸ τῆς Συνόδου καταδικαζομένου, ἀθωωμένου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ καὶ τἀνάπαλιν, θέλει προσγίνεσθαι μέγα σκάνδαλον. Τὸ ἄτοπον τοῦτο δὲν δύναται νὰ προκύψῃ, ἂν πρῶτον τὰ δικαστήρια ἀποφαίνωνται· διότι καὶ ἂν ἀθωωθῇ ὁ κατηγορηθεὶς διὰ τὴν πρᾶξιν κληρικὸς, μένει ἀκέραιον τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Σύνοδον νὰ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτοῦ ὁπωσδήποτε κρίνει καταλλήλως πειθαρχικὰς ποινάς. Καὶ τοῦτο γίνεται κατὰ τοὺς ἰσχύοντας νόμους καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς ὑπαλλήλους. Τούτων οὖν ἕνεκα ἐτροπολογήθη τὸ ἄρθρον ιδ'. ὡς ἐρεξῆς.

«ΙΒ'. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἴτε ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευομένων, καὶ περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων βιβλίων. Καὶ ὅταν μὲν πληροφορηθῇ θετικῶς, ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος κτλ, κατὰ τὸ ἄρθρον ἐπὶ τέλους τοῦ ἀ. παραγράφου.

Ὅταν δὲ πληροφορηθῇ περὶ πινάκων, φυλλαδίων, διατριβῶν ἢ ἄλλων συγγραμμάτων καὶ βιβλίων, ἅτινα περιέχουσιν ὑποπτόν τι ἢ ἐναντίον, ἢ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἶναι βλαπτικὰ καθ' ἑαυτά, ἢ ἐκ τῆς χρήσεως των ὡς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Ταῦτα μὲν ἀποκηρύττει καὶ συγχρόνως ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν γένει ἀναγνώσεως καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις· τὸν δὲ συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην αὐτῶν, ἢ τὸν τυπογράφον, ἢ τὸν βιβλιοπώλην, ἢ τὸν ῥαψοπώλην, καταγέλλει εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτοῦ τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα· ἐὰν οὗτοι εἶναι κληρικοὶ δικά-

ζονται και τιμωροῦνται καὶ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἀφοῦ προηγουμένως δικασθῶσι κατὰ τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα.»

ιγ'. Τὸ παρὸν ἄρθρον παρεδέχθη ἡ Ἐπιτροπὴ καθ' ὁλοκληρίαν.

ιδ'. Εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀντὶ τῆς λέξεως « αὗται » ἐσημείωσεν ἡ Ἐπιτροπὴ « οὗτοι » ἀναφερομένη εἰς τὸν περιορισμόν· διότι καθὼς εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον, δὲν συνάγεται, τὸ ὁποῖον ὁ νομοθέτης ἐννόησε μὲ τὸν περιορισμόν. Τὸ γ' ἐδάφ. μετεσχηματίσθη ἀφαιρεθεισῶν τῶν λέξεων « ἡ διαίρεσις καὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν » καὶ προστεθεισῶν τῶν « ὁ προδιορισμὸς, καὶ Ἐπισκοπῶν καὶ ἐνοριῶν ». Πρὸ τῆς λέξεως «Διατάξεις » τοῦ ἐδαφ. γ'. προσετέθη ἡ λέξις « τὰς »· καὶ ἡ φράσις » διὰ μὲν τὰς ἐνδιαλαμβανομένας κτλ. μετεσχηματίσθη « ἐν μὲν ταῖς ἐνδιαλαμβανομέναις περιπτώσεσιν εἰς τοὺς κ. τ. λ. ἐν δὲ ταῖς τῶν ἐδαφ. α', γ', δ', καὶ ζ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ ἔγκρισις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κοινοποιεῖται διὰ τοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὴν Σύνοδον.» Ἔκανε δὲ ἀκατάλληλον ἡ ἐπιτροπὴ νὰ μνημονεύηται εἰς τὰ ἐκδιδόμενα Συνοδικὰ ἔγγραφα ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ μὴ νομίζεται ὅτι κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ βιασμένως τρόπον τινα ἐνεργεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος· διὸ καὶ ἐτροπολογήθη τὸ παρὸν ἄρθρον ὡς ἐρεξῆς.

« ΙΔ'. Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ κτλ. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ἐπὶ τοῦ τέλους τοῦ ἐδαφ. α'. Εἰς τὸ β' ἐδ. μετεβλήθη μόνη λέξις αὗται εἰς οὗτοι Τὸ γ' ἐδάφ. ἔγινεν οὕτως.

« Ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιφερείας τῶν Ἐπισκοπῶν καὶ ἐνοριῶν. » Τὰ ἐδάφ. δ', ε, καὶ ς'. ἔμειναν ὡς εἰς τὸ Νομοσχέδιον. Τὸ ἐδάφ. ζ' ἐτροπολογήθη οὕτως.

«ζ'. Διατάξεις, ἢ ἄλλοι γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν ὁρισμοὺς καὶ τὰς διατάξεις τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται ἐν μὲν ταῖς ἐνδιαλαμβανομέναις περιπτώσεσιν εἰς τὰ ἐδάφ. β'. ε, καὶ ς'. ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν· ἐν δὲ ταῖς τῶν § α'. γ'. δ'. καὶ ζ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἔγκρισις δ' αὕτη τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κοινοποιεῖται διὰ τοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὴν Σύνοδον.»

ιέ. Ἀπὸ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀφῆρεσεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν λέξιν « καὶ » καὶ προσέθηκεν ἀντ' αὐτῆς τὴν « ἴγα » διότι ἐνόμισεν

ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ δι' αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου νὰ γνωρίζῃ τί ἐνεργεῖ ἡ Ἱερὰ σύνοδος, διὰ νὰ διατάττῃ σύμφωνα μὲ αὐτὴν καθ' ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας μέρος, τὸ ὁποῖον δὲν ἐξηγεῖται καθαρῶς μὲ τὴν λέξιν « καὶ ».

ιζ'. Ἀπὸ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀφῆρεσε τὴν λέξιν χειροτονίας, καὶ προσέθηκε τὴν λέξιν « ἀριθμεῖ καὶ καταστάσεως· » διότι ἡ λέξις, *χειροτονίας*, δὲν ἐξηγεῖ τὸ ὁποῖον ὁ νομοθέτης ἐπιθυμεῖ.

ιζ'. Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ιζ', ἡ ἔκφρασις « εἰς τὰ καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικά » ἐννοεῖ καὶ τὸ ἐξωτερικόν· διὸ ἡ Ἐπιτροπὴ μετέβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν φράσιν «καθ' αὐτὸ πνευματικά.». Κατὰ τὸ τέλος τοῦ α'. ἐδαφ. ἡ Ἐπιτροπὴ ἔθηκεν ἐδάφιον ἴδιον ἀφορῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ κατὰ λαϊκῶν ἀφορισμοῦ. Εἶναι δὲ τὸ ἑξῆς.

« Ἀφορισμὸς προσωπικὸς κατὰ λαϊκοῦ δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως.» Τὸ δ'. ἐδάφ. ἀπονέμει εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον δικαίωμα, τὸ ὁποῖον αὐτὴ δὲν δύναται ἴσως νὰ ἐκπληρώσῃ ἤτοι τὴν εἰσπραξιν τῆς κατὰ τὸν γ' § ἐπιβαλλομένης χρηματικῆς ποινῆς ἐν ᾧ δὲν ἔχει ἴσως τὰ μέσα νὰ ἐνεργήσῃ ταύτην. Ἀνέθηκε δ' ἡ Ἐπιτροπὴ εἰς τὸ προτελευταῖον ἐδαφ. τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ γ'. ἐδαφ. τούτου εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τὰ ἐδάφ. δ' καὶ ε', παρεδέχθη ὡς τὰ τοῦ Νομοσχεδίου· ἐτροποποίησε δὲ τὸ προτελευταῖον διὰ νὰ συμβιβάσῃ τὸ γ'. ἐδ. οὕτως·

« Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀπορράσεις της ἐν μὲν ταῖς περιπτώσεσι τῶν § β, γ καὶ δ ἐκτελοῦνται, τῶν μὲν δύο πρώτων τῇ συμπράξει τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ δὲ τρίτου καὶ τελευταίου τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει αὐτῆς· ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν § α. καὶ ε. ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἱερᾶς Συνόδου.»

Ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν ἀπὸ τῆς ἱερωσύνης, ἔχει δικαίωμα κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του προσκαλουμένων ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄλλων ἐπισκόπων. Τὴν διάταξιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ὀρθὴν, καὶ ἐκ τῆς σημαντικότητος τῆς ἐπιβαλλομένης ποινῆς. Ἀλλὰ πνευματικοῦ ὑπάρχοντος τοῦ ἀντικειμένου, ὡς ἀναγνωρίζει ἡ διάταξις αὕτη εἶναι πάντη περιττὸν, καὶ ἀνοίκειον νὰ συμπαρεδρεύωσιν εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν, οὕτως εἰπεῖν, τοῦτο ἐκκλησιαστικὸν Δικαστήριον, καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες, εἰ καὶ ἄνευ ψήφου. Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν δὲ τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, νὰ εἶναι οἱ ἀναθεωρηταὶ ἀρχιερεῖς εἰς πλέον τοῦ ἀριθμοῦ ὁ ὁποῖος κατεδίκασε τὸν αἰτοῦντα τὴν ἀναθεώρησιν. Διὸ ἡ ἐπιτροπὴ ἐτροποποίησε τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐδάφιον ὡς ἐρεξῆς.

«Ἀλλ' εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε'. ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀναφερῇ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς κατ' αὐτοῦ ἀποφάσεως, εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του· ὁ δὲ Βασιλεύς, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν αἴτησιν, διατάττει τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς προσκαλουμένου ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄλλων ἐπισκόπων ἰσαρίθμων καὶ ἑνὸς πλέον τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.»

ιή) Τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐτροποποιήθη ἡ ἔκφρασις «εἰς τὰ κοσμικὰ πολιτικά, ἢ ἐγκληματικὰ δικαστήρια, » εἰς τὴν « εἰς τὰ ταχτικὰ πολιτικά, ἢ ποινικὰ δικαστήρια » ἡ δὲ « ἀλλὰ μένει ὑπὸ κράτησιν κ. τ. λ., εἰς τὴν ἀλλὰ μένει ὑπὸ κράτησιν ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ, ἢ ἐν φυλακῇ ἐντὸς μοναστηρίου, εἰς ἐπὶ τούτῳ προσδιωρισμένον τόπον» καὶ τοῦτο διὰ μόνον τὸν λόγον νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀληθῆ τῶν ἐκφράσεων αὐτῶν ἔννοιαν, δι' ἣν ὁ νομοθέτης θέλει νὰ ὑπάρχουν τοιαῦτα τιμωρητικὰ καταστήματα κατὰ τὸ εδάφ. δ'. τοῦ ιδ'. ἄρθρου διὰ τοὺς καταδικαζομένους κληρικούς, οἵτινες τυθέμενοι ἁπλῶς ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ, ἢ ἐντὸς μοναστηρίου, ὡς λέγει τὸ Νομοσχέδιον, δὲν ὑποφέρουν ὡς πρέπει τὴν ἀνήκουσαν ποινήν.

Δὲν παρεδέχθη δὲ τὴν ἐξαίρεσιν τῆς μειοψηφίας, ὅτι ἁπαιτεῖ νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, διότι αἱ πράξεις αὐταὶ δὲν εἶναι πνευματικαί, εἰμὴ ἔχουσι σχέσιν μὲ τὸ κοινωνικὸν δίκαιον, διότι καὶ ἂν ὁ παθὼν κληρικὸς δὲν ζητήσῃ ἱκανοποίησιν, ὁ ἐπίτροπος τῆς κοινωνίας εἰσαγγελεὺς χρεωστεῖ νὰ τιμωρήσῃ τὸν πλημμελήσαντα, ἢ πταίσαντα πρὸς σωφρονισμὸν τῶν ὁμοίων του.

ιθ'. Ὁ γάμος εἶναι ἓν τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως περιέχει δὲ καὶ πολιτικὰς συμφωνίας ἐχούσας μεγίστης συνεπείας ἐπὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου, καὶ τῶν ἀτομικῶν τῶν συζύγων συμφερόντων. Σύγκειται διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ πολιτικοῦ αὐτοῦ μέρους, καὶ τοῦ πνευματικοῦ, ἥτοι τοῦ τῶν μυστηρίων. Τὸ παρὸν ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου ἀναγνωρίζει τὴν διάκρισιν ταύτην, καὶ τὸ μὲν ὑπάγει εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, τὸ δὲ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν. Ἡ ἀκυρότης τοῦ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὅρους τελεσθέντος καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου συναφθέντος γάμου διατάττει τὸ εδ'. τοῦ ἄρθρ. τούτου νὰ κηρύττεται ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἅμα πληροφορηθείσης, ὅτι τοιοῦτος παράνομος γάμος ἐτελέσθη. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἁπλῆς πληρο-

φορίας ἐξωθεν, ἢ ἄλλως πως λαμβανομένης ἐκδιδομένη, καὶ χωρὶς νὰ ἀκουσθῶσι προηγουμένως τὰ διαδικαζόμενα μέρη καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἀποδεικτικὰ μέσα νὰ ἐξετασθῶσι, δύναται νὰ φέρῃ συνεπείας ἐπιβλαβεῖς ἐπὶ τῶν συμφερόντων τοῦ τε συζύγου, καὶ τῶν τέκνων, ἐὰν ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπὶ ἀληθῶν πραγματικῶν βάσεων, καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων τῶν πολιτικῶν νόμων ἐστηρίχθη βέλει εὑρεθῇ σύμφωνος μὲ τὴν παρὰ τοῦ δικαστηρίου ἐκδοθησομένην. Ἂν ὅμως τὸ ἐναντίον, ἢ θέλει δεσμεύει τὸ δικαστήριον, καὶ τοῦτο οὔτε ὀρθὸν εἶναι οὔτε δίκαιον, ἢ θέλει ἀντιφάσκει πρὸς τὴν ἐκείνου καὶ γεννᾶται τότε μέγα σκάνδαλον, τὰς μὲν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἀποφαινομένης τὸ ἄκυρον τοῦ γάμου, τοῦ δὲ δικαστηρίου ἐνεργήσαντος κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν πολ ~~Νό~~μων ὁριζομένας διατυπώσεις, καὶ ἐγγυήσεις ὡς πρὸς τὴν ὑπεράφπισιν, καὶ τὰς ἀποδείξεις, καὶ ἀναγνωρίζοντος, ὅτι δὲν ὑπάρχουν τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ὁριζόμενα περιστατικὰ πρὸς ἀκύρωσιν τοῦ γάμου. Τέλος οἱ εὐλογοῦντες παρανόμως γάμους κληρικοὶ τιμωροῦνται οὐχὶ μόνον ἐκκλησιαστικῶς, ἀλλὰ καὶ πολιτικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἐπὶ διγαμίᾳ· ἐκ τῶν σκέψεων τούτων ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ὡρμωμένη ἐτροποποίησε τὸν ά. καὶ β'. §. τοῦ ἄρθρου ὡς ἐρεξῆς.

» Ιθ'. Τὰ κατὰ τοὺς γάμους καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν μέρος ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς· ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ πληροφορηθεῖσα τὴν τελετὴν παρανόμου γάμου ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ στηλιτεύει καὶ αὐτὴ τὸν γάμον, καὶ κηρύττει αὐτὸν ἄκυρον κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. εἰς δὲ τὸν ἱερέα, ἢ τὸν ἐπίσκοπον τὸν εὐλογήσαντα τοιοῦτον γάμον ἐπάγεται ποινὴ καθαιρέσεως ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὁριζομένης ποινῆς.»

Ἡ μειοψηφία ἔχει διαφορετικὴν ἰδέαν περὶ τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐνδιαλαμβανομένων περὶ γάμου εἰς τε τὸ εἰρημένον Ιθ ἄρθρον, καὶ ἑπόμενον Κ'. ἀλλ' ἡ πλειοψηφία θέλουσα νὰ διατηρήσῃ ἀπροσβλήτους τοὺς θείους κανόνας, καὶ τὸ ἱερὸν μας Σύνταγμα ἀπέρριψε τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων συμβιβάσασα καθ' ὅσον ἐδυνήθη τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ Κ'. ἐπιφέρει τὰ ἑξῆς.

κ'. Ὀρθὴν ἐλογίσατο ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ὑπὸ

τοῦ Κ'. τούτου ἄρθρου καθιερωμένην παρέμβασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρὸς διαλλαγὴν τῶν τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἐπιζητούντων συζύγων. Ἡ πρὸς συμβιβασμὸν τούτων ἀπόπειρα ἐνεργουμένη ὑπ' αὐτῆς εἶναι πιθανώτερον, νὰ ἀποβαίνῃ τελεσφόρος προλαμβάνουσα τὴν διάλυσιν τοῦ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς ἡμῶν πίστεως ἀδιαλύτου κηρυττομένου τούτου τοῦ μυστηρίου. Ἀλλὰ ματαίας ἀποβάσης τῆς ἀποπείρας ταύτης ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ πρέπει νὰ διαλύσῃ κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας τὸ μυστήριον, ἀφοῦ ἀναγνωρισθῶσιν αἱ πρὸς διάλυσιν χώραν διδοῦσαι περιστάσεις ὑπὸ τῶν δικαστηρίων· διότι ἡ διάλυσις τοῦ γάμου καταστρέφει πολλάκις καὶ τῶν συζύγων καὶ τῶν τέκνων, καὶ τρίτων ἀκόμη κοσμικὰ συμφέροντα.

Προσέτι διὰ νὰ συμβιβάζωνται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου μὲ τὰς τῆς ἐν ἰσχύϊ πολιτικῆς Δικονομίας κανονιζούσης τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας τῶν δικαστηρίων, καὶ προβλεπούσης τὴν ἐξασφάλισιν τῶν δικαιωμάτων τῶν τρίτων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ βλαφθῶσιν ἐκ τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου, καὶ μάλιστα τῇ συνενοήσει τῶν συζύγων ἐνίοτε ἐπινοουμένη, ἐτροπολόγησε τὸ ἄρθρον κ'. ὡς ἑρεξῆς.

« Κ'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ κτλ. τοῦ Νομοσχεδίου μέχρι τῆς λέξεως « Περιφερείας » Τὸ δὲ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, καὶ τῆς πράξεως τῆς Συνόδου, δέχεται αἴτησιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου, διατάττει ἄνευ νέας ἀποπείρας ἑνώσεως τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 683 καὶ ἑπόμενα τῆς Πολιτ. Δικονομίας ὁριζόμενα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τούτου καταστάσης τελεσιδίκου, ὁ Εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ κηρύττῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πραγματικῶς. »

κά. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἡ μειοψηφία ἐκ 4 πρὸς 7 τῆς ἐπιτροπῆς ἐνόμισεν ἀκατάλληλον νὰ τεθῇ εἰς τὸ καταστατικὸν τῆς Συνόδου νόμον τὸν διαγράφοντα τὰ καθήκοντα, καὶ τὰς σχέσεις αὐτῆς, ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν· ἄλλως τε ὑπαρχόντων ἱερῶν κανόνων ἐν πλήρῃ ἰσχύϊ παρὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καθ' οὓς τοιοῦτόν τι δὲν εἶναι δυνατὸν τοῦ λοιποῦ νὰ συμβῇ χωρὶς νὰ ἐπιφέρῃ αὐστηροτάτην τιμωρίαν εἰς τὸν ἐγκληματίαν, ὁποιονδήποτε καὶ ἂν ἦναι, ὡς ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς ἱερὰς τοῦ Συντάγματος διατάξεις. Ἀλλ' ἡ πλειοψηφία καίτοι προσομολογοῦσα τοὺς αὐτοὺς λόγους τῆς μειοψηφίας παρεδέχθη τὸ

ἄρθρον διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι τοιαῦται ἔγιναν πρὸν τῆς καθιερώσεως τοῦ Συντάγματος ἀπὸ τὴν προλαβοῦσαν Κυβέρνησιν.

Εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον πρὸν τῆς λέξεως « αὐτὰς » προστεθῇ ἡ λέξις » πρὸς » διὰ νὰ τηρηθῇ τὸ νόημα τοῦ νόμου.

κγ'. κδ'. κε. κστ'. καὶ κζ'. Τὰ παρόντα ἄρθρα παρεδέχθη ἡ ἐπιτροπή, ὡς εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον. Μόνον δὲ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου κζ'. ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς 4 πρὸ 7 ἠθέλησε νὰ διαγράψῃ· διότι τοιούτων τι διαλαμβάνουν οἱ πολιτικοὶ νόμοι, καὶ ἰδίως τὸ ἄρθρον 115 τῆς ποινικῆς Δικονομίας, καὶ τοιουτοτρόπως τὰ δικαστήρια δικάζουν ἀπαγορευμένα ἀπὸ τὸν νόμον νὰ ὑποχρεόνουν τὸν ἱερωμένον νὰ ὁμολογήσῃ ὅσα ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως γνωρίζει· ἀλλ' ἡ πλειοψηφία ἐδέχθη αὐτὸ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

κή. Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς διέγραψε καὶ τὸ παρὸν ἄρθρον διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ περὶ ψευδομαρτυρίας νόμοι εἶναι οἱ αὐτοί, καὶ διὰ τοὺς κοσμικοὺς, καὶ διὰ τοὺς κληρικούς. Καὶ τὸ ἄρθρον αὐτὸ εἶναι ἀνοίκειον ὡς μὴ ἔχον σχέσιν μὲ τὸν καταστατικὸν τῆς Συνόδου νόμον· ἀλλ' ἡ μειοψηφία τὸ παρεδέχθη διὰ τὸν λόγον, ὅτι τὸ ἔθεσε τὸ Ὑπουργεῖον.

κθ'. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς 4 πρὸς 7 παρεδέχθη βασιζομένη, ὡς ἀναφέρει εἰς τὴν ἰδίαν της ἔκθεσιν εἰς κανόνας, καὶ βυζαντινὰς Βασιλικὰς διατάξεις· ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τῆς διορισθείσης εἰς ἐπεξεργασίαν τοῦ καταστατικοῦ τούτου τῆς Συνόδου νόμου ἐπιτροπῆς, ἐπιθυμοῦσα νὰ μὴ φανῇ οὗτος εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἄλλος τραγέλαφος ἐθεώρησε τὴν θέσιν του περιττὴν, καὶ ἀνοίκειον εἰς τὸν παρόντα καταστατικὸν νόμον· διότι εἰς νόμον διαγράφοντα τὰ καθήκοντα καὶ σχέσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου ὡς πρὸς τὴν Β. Κυβέρνησιν, δὲν ἔχει χώραν ἰδικὴ διάταξις διαγράφουσα ἓν τῶν καθηκόντων τῶν κληρικῶν, καὶ ἐπιφέρουσα ἐπὶ τῇ παραβάσει αὐτοῦ ποινὴν, ἐνῷ δι' ὅλα τὰ τοιαῦτα διαλαμβάνουν οἱ Ἱεροὶ κανόνες, τοὺς ὁποίους ἐνισχύει τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματός μας. Ἔκρινε δὲ ἀνοίκειον ἡ πλειοψηφία νὰ νομοθετήσῃ τι διὰ τὰς παραβάσεις τῶν κληρικῶν, διότι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία κατὰ τὰ ἄρθρα ε'. καὶ ιγ'. τοῦ παρόντος νόμου νὰ ἐπαγρυπνῇ, καὶ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν κλῆρον ποινὰς διὰ τὰ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ παραδόσεις ἁμαρτήματά του, καὶ νὰ διατάξῃ κατὰ πλειοψηφίαν, ὅ,τι ὅσα αὐτοὶ δὲν διαλαμβάνουν, ἀλλ' ἔχουν σχέσιν μὲ τὰ πνευματικὰ αὐτῆς χρέη. Ἐνόμισεν ἀνόμημα νὰ ἀναλάβῃ χρέη ἀνήκοντα εἰς μόνας τὰς ἁγίας Συνόδους, καὶ διὰ τυχοῦσαν παρεξήγησιν

κανόνος τινὸς ἢ ἱερᾶς παραδόσεως νὰ προσκαλέσῃ, ὡς μὴ ὤφειλε, διαιρέσεις, δι' ἃς προῆλθον αἱ ἀποτρόπαιαι, καὶ φυσοροποιαὶ αἱρέσεις· ὑπεστηρίχθη δὲ κατὰ τὸ χριστιανικὸν χρέος της εἰς τὸ ἐξῆς.

Ἂν περὶ τῆς ἐνδιαλαμβανομένης εἰς τὸ παρὸν κβ'. ἄρθρον ποινῆς διαλαμβάνουν οὔτε ἱεροὶ κανόνες, καὶ ἱεραὶ παραδόσεις, ἡ ἱερὰ Σύνοδος ὡς μόνη κατάλληλος ἀρχὴ δυνάμει τῶν μνησθέντων ε'. καὶ ιγ'. ἄρθρων τοῦ παρόντος νόμου θέλει ἐφαρμόσει τὴν διατταττομένην. ἢ ἀνήκουσαν ποινήν. Ἂν δὲ καθαρῶς οἱ ἱεροὶ κανόνες, καὶ αἱ παραδόσεις, δὲν διακελεύουν περὶ τούτου, πάλιν ἁρμοδία εἶναι ἡ ἱερὰ Σύνοδος, ἥτις δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὰς ἱερὰς τῶν Συνόδων ἀποφάσεις, καὶ οὐχὶ ποτὲ ἡμεῖς οἱ κοσμικοὶ ἢ αἱ κοσμικαὶ ἐξουσίαι· διότι δὲν δυνάμεθα δυνάμει τῶν ἱερῶν αὐτῶν κανόνων, καὶ παραδόσεων οὔτε νὰ νομοθετήσωμεν, οὔτε νὰ ἐφαρμόσωμεν κανόνας ἄνευ τῆς αἰτήσεως τῆς ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ Κύριοι βουλευταὶ ἐνθυμοῦνται βέβαια τὴν ὁποίαν ἐξήγησιν τῶν ἱερῶν αὐτῶν κανόνων ἔκαμεν ἐγγράφως ἡ ἱερὰ Σύνοδος, εἰς τὴν περὶ παραδοχῆς ὡς βουλευτοῦ αἴτησιν τοῦ Κ. Παπα-Κώστα Ζαμάλα συμβιβάσασα τὴν ἀπαγόρευτιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου μὲ τὴν διατήρησιν τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ σχήματος προελθοῦσαν ἐκ τῆς ἀκαταμαχήτου ἀνάγκης *τῆς ἐλευθερίας τῆς Πατρίδος*.

Τῶν χριστιανικῶν Αὐτοκρατόρων ἀκολούθως ἤτοι τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας διατάξεις ὥρισαν οἱ μὲν οὕτως, αἱ δ' ἄλλως περὶ τῶν κληρικῶν τούτων, καθόσον ἀφορᾷ τὴν κοσμικὴν αὐτῶν ἱκανότητα (ἴδε Νεαρὰς Ἰουστιν. 123. κεφ. 15. Λέοντος 7 καὶ 8). Κατὰ πόσον ὅμως αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται σήμερον καὶ μάλιστα μετὰ τὰς περιστάσεις τῆς Ἑλλάδος, ἰδιαίτερος νόμος ἀπόκειται νὰ προβλέψῃ, καὶ οὐχὶ βεβαίως ὁ καταργητικὸς τῆς Συνόδου.

λ'. Τὸ παρὸν ἄρθρον παρεδέχθη ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς 5 πρὸς 6· ἀλλ' ἡ πλειοψηφία θεωροῦσα αὐτὸ οἰκεῖον εἰς τὸν περὶ δήμων νόμον, ἐνέκρινε τὴν διαγραφήν του ὡς μὴ ἔχοντος κάμμίαν σχέσιν μὲ τὸν καταστατικὸν αὐτὸν νόμον.

λά. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς 3 πρὸς 8 κρίνει διαγραπτέον· ἀλλ' ἡ πλειοψηφία τὸ παρεδέχθη προσθέσασα μόνον κατόπιν τῆς λέξεως « ἐκλέξει » « κατὰ τὸ ἄρθ. δ'. τοῦ νομοσχεδίου, » ἐτροποποίησε λοιπὸν τοῦτο ὡς ἐρρέθη.

λβ'. Ἅμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκλέξει κατὰ τὸ ἄρθρον δ'. τοῦ Νομοσχεδίου τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν πρώτην περίοδον ἐκ τῶν ἐχόντων

τὸν ἐπισκοπὰς ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἄρθρον Γ'. τοῦ ἰσχύοντος Νόμου.

Δὲν εἶναι κάμμία ἀμφιβολία, ὅτι ἤτε μειοψηφία καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς εἰς τὰς σκέψεις της εἶχε κύριον σκοπὸν τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας. Εἶναι δὲ καὶ βεβαία ἡ ἐπιτροπή, ὅτι καὶ ὅλα τὰ ἔντιμα τῆς Βουλῆς μέλη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ζήλου ῥλεγόμενα θέλουσι διεξέλθει μετὰ προσοχῆς τὰς παρατηρήσεις της, καὶ θέλουσι ἀπορασίσει, ὅ,τι συμφέρει εἰς τὸ κράτος, ὅ,τι συντείνει εἰς τὰ ἀληθῆ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν ἐκκλησίας συμφέροντα, καὶ ὅ,τι θέλει φέρει τιμὴν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 23 Ἰουνίου 1845.

Ἡ ἐπιτροπὴ

Ι. Καραγιάννης.	Γ. Δ. Σταματάρας.
Ι. Ζάρκος.	Α. Μαρκόπουλος
Δ. Ὀρεινὸς.	Θ. Γρίβας.

Ὁ Εἰσηγητὴς Λυκοῦργος Κριεζενίτης.

Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ ὁ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς εἰσηγητὴς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν τῶν λόγων αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως.

Ἔκθεσις τῆς μειοψηφίας.

« Τὰ ὑποφαινόμενα μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ περὶ Ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχεδίου εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, διαφωνήσαντα περὶ τὴν πλειονοψηφίαν αὐτῆς ἐπί τινων οὐσιωδεστάτων ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου τούτου, ἔρχονται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, τὴν ἔκθεσιν τῆς γνώμης αὐτῶν, καὶ τοὺς λόγους τῆς εἰρημένης διαφωνίας. Τὴν δὲ δήλωσιν τῶν τροποποιήσεων ἢ διορθώσεων τοῦ Νομοσχεδίου ἐφ' ὅσων συνεφώνησαν μετὰ τῆς πλειονοψηφίας, παραχωροῦσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἔκθεσιν ταύτης.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου Γ'. τοῦ Νομοσχεδίου, οἱ ὑποφαινόμενοι ἠσπάσαντο μᾶλλον τὸ τρμελὲς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρὰ τὸ πενταμελὲς, συμφωνοῦντες πρὸς τοὺς περὶ τούτου λόγους τῆς Ὑπουργικῆς ἐκθέσεως, ἔχοντας οὕτως « ἐξ ἑτέρου ὅμως, λέγει, ἡ παρουσία τριῶν ἀντὶ πέντε τακτικῶν μελῶν εἰς τὴν Σύνοδον, δικαιολογεῖται ἐπίσης οὐ μόνον διότι εἰς τὰ ὀλιγομελέστερα σώματα αἱ ὑποθέσεις διεξάγονται ταχύτερ

ρον, ἀλλὰ καὶ διότι, ἐφ' ὅσον, διαρκούσης τῆς συνοδικῆς περιόδου, διαμένουσιν ἐν τῇ πρωτευούσῃ τοῦ Βασιλείου τὰ συνοδικὰ μέλη, αἱ τούτων ἐπισκοπαὶ μένουσιν ἄνευ πνευματικῆς ἐπισκέψεως, καὶ προτιμώτερον φαίνεται νὰ μένωσι τρεῖς, ἀντὶ πέντε, ἐπισκοπαὶ ἀνεπίσκεπτοι.» Καὶ ταῦτα μὲν ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις· ἡμεῖς δὲ πρὸς τούτοις, ἀπομακρύνοντες τὸ διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἀντιβασιλείας ὁριζόμενον πενταμελὲς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ προτιμῶντες τὸ τριμελὲς, ἀπεβλέψαμεν καὶ εἰς τὸ παράδειγμα τῆς ὁμοδόξου Ῥωσσικῆς ἐκκλησίας, διοικουμένης ὑπὸ τριμελοῦς συνόδου ἀρχιερέων, καὶ εἰς τὴν γνώμην τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν συνεκάλεσεν αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις πρὸς κατασκευὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομοσχεδίων, καθὼς λέγει καὶ ἡ ὑπουργικὴ ἔκθεσις, ὅτι « τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβε προηγουμένως καὶ τὴν γνώμην σεβασμίων ἀνδρῶν ἐκ τοῦ ἀνωτέρου καὶ ἐκ τοῦ κατωτέρου κλήρου, καὶ ἐγκρατῶν καὶ τροφίμων παιδείας τῆς τε βύραθεν καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς· » ἡ τοιαύτη λοιπὸν ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ ἐν τῷ σχεδίῳ αὐτῆς ὑπὲρ τριμελοῦς διοικητικῆς συνόδου ἀποφαίνεται· σκεπτόμενοι δὲ καὶ ἄλλως, εὑρίσκομεν τὸ τριμελὲς τῆς διοικητικῆς συνόδου ὄντως ἱκανὸν διὰ τὰς κοινὰς καὶ συνήθεις ὑποθέσεις, διότι εἰς τὰς σπουδαιοτέρας, οἷον καθαίρεσιν ἢ ἐκλογὴν ἐπισκόπου καὶ ἄλλας τοιαύτας, οὔτε οἱ πέντε οὔτε οἱ ἑπτὰ ἀρκοῦσι κατὰ τοὺς κανόνας, καὶ συγκαλοῦνται πλειότεροι.

Ἐπὶ τοῦ Δ'. ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου ἐπίσης διεφωνήσαμεν πρὸς τὴν πλειονοψηφίαν, ἤτις ἐδέχθη εἴτε αὐτὸ τὸ ἄρθρον ὅπως ἔχει, εἴτε ἄλλο τι. Κατὰ μὲν τὸ νομοσχέδιον, σύμφωνον πρὸς τὸ καταστατικὸν τῆς ἀντιβασιλείας, ὅτε πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίζονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, διαφέρει δὲ μόνον ἤδη ἡ τριετία. Κατὰ δὲ τὴν γνώμην ἡμῶν, ὁ μὲν Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλέγεται ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων κατὰ πενταετίαν, καὶ ἐπικυροῦται παρὰ τοῦ Βασιλέως, τὰ δὲ λοιπὰ μέλη προσκαλοῦνται ἀλληλοδιαδόχως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πᾶσαν

τριετίαν εἰς τὴν συνοδικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῶν, καὶ ἰδοὺ οἱ λόγοι.

Ὅλοι οἱ ἐνεργείᾳ ἀρχιερεῖς ἐπικρατείας τινὸς, εἰσὶ δυνάμει συνοδικοὶ κατὰ τοὺς κανόνας, δικαιούμενοι καὶ ὀφείλοντες νὰ συνέρχωνται ἅπαξ καὶ δὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς σύνοδον πρὸς διευθέτησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῦ τόπου πραγμάτων, καὶ συνιστῶσι λοιπὸν κυρίως τὴν σύνοδον τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης· τοῦτο δὲ μὴ δυνάμενον γίνεσθαι πάντοτε ἀθρόως διὰ τὰς περιστάσεις, ἀναπληροῦται διὰ τῆς ἐν μέρει μὲν, ἀλλὰ διαδοχικῶς καὶ περιοδικῶς κατὰ τριετίαν προσκλήσεως ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συνοδικῶν καθηκόντων, οὕτως ἐγνωμοδότησε καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ· καὶ περὶ μὲν τοῦ τριμελοῦς εἴπομεν ἀνωτέρω τοὺς λόγους· ἤδη δὲ περὶ τῆς τριετίας λέγομεν ὅτι αὕτη συμφέρει μᾶλλον ἀντὶ μονοετίας ἢ καὶ διετίας πρὸς σταθερωτέραν διοίκησιν, μηδενὸς κανόνος ἀντιστατοῦντος εἰς μακροτέραν ἀπὸ τῶν ἐπισυνόπων ἀπουσίαν ὀλίγων ἐπισκόπων, ὁπότε πρόκειται περὶ διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας, καὶ δυναμένων καὶ τῶν τριετῶς συνοδικῶν νὰ διεπισκέπτωνται τὰ ποίμνια αὐτῶν τῇ ἐπελεύσει τῶν ἀναπληρωματικῶν μιλῶν. Κατὰ τριετίαν δὲ γίνεται καὶ ἐν τῇ ὁμοδόξῳ Ῥωσσίᾳ ἡ ἐν μέρει ἀνανέωσις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὅσον δὲ περὶ τοῦ προεδρου, καὶ οἱ κανόνες καὶ αἱ ἱεραὶ παραδόσεις καὶ τὰ παραδείγματα ὅλων τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν ἀγορεύουσιν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς αὐτοῦ τῇ, εἴτε διὰ παρουσίας εἴτε διὰ γραμμάτων, ψηφοφορίᾳ καὶ συγκαταθέσει ὅλων τῶν ἐνεργείᾳ ἐν τῷ Κράτει ἀρχιερέων, ἐπικυρουμένης παρὰ τοῦ Βασιλέως· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἀτενίζοντες πρὸς τὸ 2. ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος, καθ' ὃ « ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει ἀναποσπάστως ἡνωμένη δογματικῶς μετὰ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης καὶ πάσης ἄλλης ὁμοδόξου τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, τηροῦσα ἀπαρασαλεύτως ὡς ἐκεῖναι τοὺς τε ἱεροὺς, ἀποστολικοὺς καὶ Συνοδικοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερᾶς παραδόσεις » δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δεχθῶμεν ἄλλον τρόπον ἐκλογῆς τοῦ προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἰμὴ τῶν ἐξ αὐτῶν

τῶν ἀρχιερέων, ὡς ἀνωτέρω τελούμενον, ἐκ τῶν ὁμοίων τὰ ὅμοια λαμβάνοντες ἐπὶ τὸ ἐκκλησιαστικώτερον, καὶ οὕτως ἀπερρίψαμεν ἀδιστάκτως τὸν καὶ διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἀντιβασιλείας καὶ διὰ τοῦ προκειμένου νομοσχεδίου ὁριζόμενον διορισμὸν αὐτοῦ παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς· ὡρίσαμεν ἐπὶ πενταετίαν τοὐλάχιστον τὴν τοῦ αὐτοῦ προεδρου διαμονήν, ἀπρεπῆ κρίνοντες, πρὸς δὲ, καὶ ἀσύμφορον εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς ἐκκλησίας τὴν πρωϊμωτέραν αὐτοῦ ἀνανέωσιν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο συμβιβαστικώτερον, ἐνῷ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ, ὅλως πρὸς ἀκρίβειαν τῶν διηνεκῶν ἐθίμων τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινομένη, καὶ ἐμβλέψασα καὶ εἰς ἄλλας ὁμοδόξους ἐκκλησίας, ὥρισεν ἀείποτε πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὸν τῆς πρωτευούσης τοῦ Βασιλείου ἐπίσκοπον, τούτου δὲ μὴ συμβιβαζομένου μὲ τὰς νῦν περιστάσεις, ἄλλο ἐκκλησιαστικώτερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον δὲν ἐφάνη εἰς ἡμᾶς εἰμὴ τὸ πενταετὶς τοὐλάχιστον τῆς προεδρίας.

Τούτων οὕτως ἐξηγηθέντων, τὸ παρ' ἡμῶν συνταχθὲν γ'. ἄρθρ. ἔχει ὡς ἐφεξῆς· «ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλέγεται μὲν τῇ ψήφῳ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων κατὰ πενταετίαν, φυλαττομένης τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἐπικυροῦται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως· οἱ δὲ σύνεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωματικοὶ προσκαλοῦνται πᾶσαν τριετίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῶν.

Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ἐκλεχθῇ καὶ διὰ τὴν ἑπομένην Συνοδικὴν περίοδον· ἡ δὲ πρόσκλησις τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν περίοδον.»

Εἰς τὸ ζ'. ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου ἡ μὲν πλειονοψηφία τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς προσέθηκε καὶ δεύτερον γραμματέα, ἡ δὲ μειονοψηφία ἐδέχθη τὸ ἄρθρ. ὡς ἔχει, διότι καὶ τὸ ἀρχαῖον καταστατικὸν ἕνα μόνον γραμματέα ἔταξε, καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ, ἔχουσα ὑπὲρ πάντα ἄλλον τὴν πεῖραν τῶν τοῦ Συνοδικοῦ γραφείου, ἕνα γραμματέα ὥρισε, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον εὐλόγως εἰς τοῦτο συγκατετέθη· οὐδόλως λοιπὸν δικαιολογεῖται ἡ προσθήκη τῆς νομοθετητέας θέσεως τοῦ δευτέρου γραμματέως, δυναμένης τῆς

ὑπηρεσίας νὰ βοηθῆται συμπληρωματικῶς ἐκ τῶν γραφέων διόντως ἐκλεγομένων καὶ μηδὲ ἀναγκαίου ὑπάρχοντος μηδὲ πρέποντος ἐν τῷ Συνοδικῷ γραφείῳ τοῦ τυπικοῦ τῶν ἐν τοῖς Ὑπουργικοῖς γραφείοις βαθμολογιῶν καὶ διασημαντικῶν ἀκριβώσεων.

Τὸ ἡ. ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου ἡ μὲν πλειονοψηφία εἴτε παρεδέχθη, εἴτε καὶ μέχρι τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἀντιβασιλείας ὠπισθοδρόμησεν, ἐπιθυμήσασα τὴν παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ συνεχῆ παρουσίαν ἑνὸς βασιλικοῦ ἐπιτρόπου· ἀλλ' ἡ μειοψηφία ἀκολουθοῦσα τὸ σχέδιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, ἔκρινε παντάπασι διαγραπτέον τὸ ἄρθρ. τοῦτο, ὡς ἀνοίκειον πρὸς ἀρχὴν οὕτως ὑψηλὴν οἵα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἅμα δὲ καὶ ὡς περιττὸν προηγουμένου μὲν τοῦ ἄρθρ. ς'. δι' οὗ ἀρκούντως περιστέλλονται αἱ ἐνδεχόμεναι παρεκτροπαὶ τῆς Συνόδου, ἑπομένου δὲ ἐν τοῖς κατωτέροις ἄρθρ. τοῦ σαφοῦς καὶ λεπτομεροῦς προσδιορισμοῦ τῶν καθηκόντων τῆς Συνόδου ἐσωτερικῶν τε καὶ ἐξωτερικῶν, ἅτινα αὐτὴ οὐδαμῶς δύναται νὰ παραδῇ, παρακολουθοῦντος δὲ καὶ τοῦ κ'. ἄρθρ. καθ' ὃ ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητῇ παρὰ τῆς Συνόδου πᾶσαν πληροφορίαν· τὸ ἡ. τοῦτο ἄρθρ. τοῦ Νομοσχεδίου συνιστᾷ ἀτόπους κατὰ τῆς Συνόδου ὑποψίας, δουλοποιεῖ αὐτὴν, ἐπιβάλλουσα ἄμεσον ἐποπτην τῶν σκέψεών της τὸν Ὑπουργὸν, καὶ τὸ χείριστον τὸν πληρεξούσιον τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ καταβιβάζει τὴν, δυνάμει τῶν κανόνων, συνεστῶσαν ἀνωτάτην τῆς ἐκκλησίας ἀρχὴν, εἰς τάξιν οἱονεὶ τμηματάρχου τινὸς, ἐργαζομένου εἰς τὸ τῆς ὑπηρεσίας δωμάτιον ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργοῦ· οὐδ' εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ παραβλαφθῇ πολὺ ἢ ὀλίγον τὸ αὐτενεργὸν τῶν Συνοδικῶν διασκέψεων ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ πολιτικοῦ ἄρχοντος. Προσθετέον δὲ ὅτι καὶ ἐν Ρωσσίᾳ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, δὲν συνεδρεύει μετ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐνεργεῖ ὡς ὁ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς, (μὴ ὄντος ἐκεῖσε τοιούτου) ὅσα παρὰ τῆς Συνόδου ἀποφασίζονται, ἢ καὶ διαβιβάζει ὅσα πρὸς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς παρ' αὐτῆς ἀποστέλλονται καὶ ὅσα παρ' αὐτῶν πάλιν πρὸς ἐκείνην· οὐδαμοῦ δὲ ἄμεσος ἐπιτηρητὴς τῶν βουλευμάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς

χῆς, καὶ μάλιστα τῆς ἀνωτάτης, παρὰ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας ἀποστελλόμενος, δὲν εὑρίσκεται· διὰ τοὺς αὐτοὺς τούτους λόγους ἕπεται ἀναγκαίως καὶ ἡ διαγραφὴ τοῦ τελευταίου παραγράφου τοῦ ιδ'. ἄρθρου, δι' οὗ χαράττονται αἱ ἐπαγγελματικαὶ πράξεις τοῦ παρὰ τῇ Συνόδῳ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως.

Τοῦ ἄρθρ. ιέ. τοὺς τελευταίους δύω στίχους ἐγράψαμεν σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς « καὶ νὰ διατάττῃ κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας μέρος εἰς ὅσα δὲν ἀντιβαίνει πρὸς τὰ ἀνέκαθεν αὐτῇ παραδεδεγμένα » διότι οὕτω προλαμβάνονται ἐνδεχόμεναι ἐξ ἀγνοίας παραδρομαὶ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας περὶ τὰς τοιαύτας διαταγάς.

Τοῦ ἄρθρου ΙΖ'. τὸ δ'. ἐδάφιον ἐσαφηνίσαμεν γράψαντες οὕτως, « ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ κληρικοῦ μοναχοῦ, καθ' ἣν περίπτωσιν ὑπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις αὕτη ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων. » ὁ λόγος δὲ εἶναι ὅτι, προκειμένου ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ περὶ ποινῶν ἐπιβαλλομένων εἰς κληρικοὺς παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ὁ μοναχὸς, μὴ ἐπιδεχόμενος οὔτε ἀργίαν οὔτε καθαίρεσιν, ὡς μὴ ἔχων ἱερωσύνην, ἰδιαζόντως μόνον τὸν ἀφορισμὸν δύναται νὰ ὑποστῇ κατὰ τοὺς κανόνας. Διὰ τοῦτο καὶ τὸν μετὰ τὸ ε. ἐδάφιον παράγραφον ἐγράψαμεν οὕτως·

« Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις της ἐν μὲν ταῖς περιπτώσεσι τῶν § § β'. καὶ γ'. ἐκτελοῦνται τῇ συμπράξει τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας· ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν § § α. δ'. καὶ ε. ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἱερᾶς Συνόδου. »

Εἰς τὸ ἄρθρον ΙΗ'. ἐδεχθημεν μίαν προσθήκην ἐκ τοῦ σχεδίου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ δὴ ἀναγινώσκομεν τὸ ἄρθρον οὕτω· « διὰ κοσμικὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, καθὼς καὶ διὰ κοινὰ κακουργήματα, πλημμελήματα καὶ πταίσματα, ἅπαντες ἁπλῶς οἱ ἐκ τοῦ κλήρου ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ πολιτικὰ καὶ ποινικὰ δικαστήρια, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὰ πλημμελήματα ἢ πταίσματα συμβαίνουσι μεταξὺ κληρικῶν· τότε δικάζονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. » (τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου.) ἡ προσ-

θήκη αὕτη στηρίζεται εἰς ῥητοὺς κανόνας, τὸν ΟΔ'. Ἀποστολικὸν, τὸν Γ'. τῆς Β'. οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸν Θ'. τῆς Δ'. οἰκουμενικῆς, τὸν Β'. τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει τυπικῆς, τὸν ΙΒ'. καὶ τὸν ΚΗ'. τῆς ἐν Καρθαγένῃ, καὶ τείνει εἰς τὸ νὰ ἐλαττώσῃ ὅπωσοῦν τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ κλήρου, ὁπότε αὐτὸς εὑρίσκεται περιπλεγμένος εἰς διαφορὰς πρὸς ἑαυτὸν, ἐξ ὧν ἕλκεται ἀναγκαίως εἰς ἀγῶνας δικαστικούς. Παρόμοια ἐπὶ τῶν διαδικασιῶν τοῦ κλήρου καὶ πολὺ πλατύτερον εὑρίσκομεν νενομοθετημένα εἰς τὰς νεαρὰς τῶν αὐτοκρατόρων, αἵτινες ἐν τῇ Ἑλλάδι ἔχουσι νόμων ἰσχύν.

Τοῦ ΙΘ'. ἄρθρου τὸν πρῶτον παράγραφον, ἀντὶ τοῦ Νομοσχεδίου παρελάβομεν σχεδὸν ὅπως ἔχει ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, διότι καὶ τὴν ὀρθὴν ἔννοιαν ὁ παράγραφος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς πληρέστερον φέρει ἀνεπτυγμένην καὶ διαφέρει τοῦ Νομοσχεδίου οὐσιωδεστάτην διαφορὰν ταύτην, ὅτι καθορίζει ἐκπεφρασμένως τὸν γάμον, μυστήριον, κατὰ τὸ δόγμα τῆς ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, δόγμα καταπιεσθὲν ὑπὸ τῶν ἐξωθεν ἐπεισαχθεισῶν νομοθετικῶν διατυπώσεων, ἐξ οὗ καὶ φαίνεται μάλιστα ἀναγκαία σήμερον ἡ ἐν δέοντι τόπῳ ἀνασταλωσις καὶ ἐξασφάλισις αὐτοῦ· ἔχει δὲ ὁ παρ' ἡμῶν παραδεχθεὶς πρῶτος παράγραφος τοῦ ΙΘ'. ὡς ἐφεξῆς. « τὰ τοῦ γάμου, καθόσον μὲν ἀφορῶσι τὰς μεταξὺ τῶν συναπτομένων περὶ προικῴων καὶ ἄλλων ὁμοίων πραγμάτων συμφωνίας, καὶ πᾶν κοσμικὸν συμφέρον αὐτῶν, θεωροῦνται κυρίως πολιτικά, καὶ δικάζονται κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους· καθ' ὅσον δὲ ἀφορῶσι τὴν κανονικὴν σύστασιν καὶ τὴν νομιμότητα αὐτοῦ, ὡς ὄντος ἑνὸς τῶν θείων μυστηρίων, καὶ τὴν διάλυσιν αὐτοῦ, ἀνάγονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν. »

Ἐδέχθημεν ἑπομένως ἀντὶ τοῦ Κ'. ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τοῦ Κ'. ἄρθρου τοῦ σχεδίου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἀναγκαῖον καὶ οἰκειότατον ἀκολούθημα τῆς προτεθείσης περὶ τοῦ μυστηρίου ἀρχῆς, ἔχει δὲ οὕτως·

« Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ προκειμένου περὶ διαλύσεως

νομίμου γάμου, δέχεται τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικὸς, καὶ ὑπαρχούσης νομίμου αἰτίας πρὸς διάλυσιν, ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεῖσα ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ αὐτοὺς, διευθύνει τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας. Τοῦτο δικάσαν καθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ, τῆς αἰτίας ἢ τῶν αἰτιῶν τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου, καὶ συγχρόνως κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἥτις μετὰ παρέλευσιν τριῶν προσέτι μηνῶν κηρύττει τὸν γάμον διαλελυμένον, καὶ ἐκδίδει τὸ διαζύγιον κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις. » Τὸ ἄρθρον τοῦτο διαφέρει κυρίως τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου εἰς τὸ ὅτι, κατὰ μὲν τὸ Νομοσχεδίον, ὁ δικαστὴς ἀποφασίζει τὴν τοῦ γάμου διάλυσιν καὶ τὴν ἀπόφασίν του ἐπικυροῖ πνευματικῶς ὁ ἀρχιερεὺς, ὅπερ ἐναντίον εἰς τὴν δογματικὴν ἀκρίβειαν, κατὰ δὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐπιτροπὴν, ὁ δικαστὴς ἀποφαίνεται μόνον ὅτι ὑπάρχουσιν αἰτίαι πρὸς διάλυσιν, ἀλλ' ἡ διάλυσις ἐνεργεῖται, ἤτοι τὸ διαζύγιον ἐκδίδεται παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἄλλως εἰπεῖν, αὕτη λύει ὅπερ αὐτὴ ἔδησε· τοῦτο αὐτὸ, καὶ ἔτι τελειότερον γίνεται ἐν τῇ γειτονι πολιτείᾳ τῆς ὁμοδόξου καὶ ὁμογενοῦς Ἑπτανήσου, ἥτις τὰ περὶ διαζυγίων, συμφώνως μὲ τὸ τῆς πίστεως δόγμα, ἀρῆκεν ὅλως εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἀρχιερατικῆς ἐξουσίας, προσκαλούσης εἰς ἐρώτησιν ἐνίοτε τὸν εἰσαγγελέα μόνον ὡς πρὸς τὴν νομικὴν ἐκτίμησιν τῶν διαφόρων περιστάσεων, καὶ ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἀποδείξεων, ἀλλὰ μόνης ἀποφασιζούσης ὁριστικῶς περὶ τοῦ διαζυγίου.

Τὸ ΚΑ'. ἄρθρον ἄλλη παρ' ἡμᾶς μειονοψηφία ἀπέρριψεν· ἡμεῖς δὲ παρεδέχθημεν αὐτὸ μετὰ τῶν πλειόνων.

Ἡ αὐτὴ μειονοψηφία ἀπέκρουσε καὶ τὸν δεύτερον παράγραφον τοῦ ΚΖ'. ἄρθρου, γενόμενον δεκτὸν παρ' ἡμῶν τε καὶ τῶν πλειόνων.

Ἐξ ἐναντίας δὲ ἡμεῖς μὲν ἐδέχθημεν οὐχὶ ὡς χωριστὸν ἄρθρον, ἀλλ' ὡς τρίτον παράγραφον τοῦ ΚΖ'. ἄρθρου,

τὸ ΚΗ'. ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ δὲ καθεστῶσα πλειονοψηφία διέγραψεν αὐτό.

Ἐπίσης ἡμεῖς μὲν παρεδέχθημεν ὡς στηριζόμενον καὶ εἰς κανόνας καὶ εἰς Βυζαντινὰς Βασιλικὰς διατάξεις, τὸ ΚΘ'. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, ἡ δὲ συνήθης πλειονοψηφία ἀπέρριψεν αὐτό.

Ἄλλη μειονοψηφία, ἐν ᾗ καὶ ἡμεῖς, παρεδέχθη τὸ Λ'. ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου, ἀποβληθὲν παρὰ τῆς πλειονοψηφίας.

Τὸ ΛΑ'. ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἡμεῖς ἐκρίναμεν διαγραπτέον, διότι ὁ Νόμος, ἅμα δημοσιευθείς, συνεπιφέρει καὶ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὁριζόμενα· ἀντ' αὐτοῦ δὲ καθιστῶμεν ἄλλο ἄρθρον ἔχον οὕτω· «πᾶσα περὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος καταστατικοῦ Νόμου, ἀκυροῦται.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Ἰουνίου 1845.

Μ. Γ. ΣΧΙΝΑΣ.
Ν. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ.
Σ. ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.»

Ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν αὐτῆς ἔχουσαν οὕτως.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου οἰκοδομῶν Νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ Ἐπιτροπή.

Συνελθοῦσα σήμερον τὴν 22 Ἰουνίου 1845. Ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταστήματι, καὶ διεξελθοῦσα τὰ καθ' ἕκαστα τοῦ ῥηθέντος Νομοσχεδίου καὶ τὴν συνοδεύουσαν αὐτὸ Ἔκθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, παρετήρησεν.

Ὅτι τὸ ὑποβαλλόμενον Νομοσχέδιον εἶναι πραγματικῶς ἁπλούστερον καὶ ἀκριβέστερον τοῦ παλαιοῦ Νόμου, τοῦ ὁποίου αἱ διατάξεις, ἐγέννησαν παράπονα καὶ ἔδωκαν χώραν εἰς δικηνεκῆ ἀλληλογραφίαν.

Ὅτι οὐχ' ἧττον καὶ τὸ σύστημα τῆς ἐξακριβώσεως τῶν εἰσοδημάτων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται ὁ

φόρος εἶναι ἁπλούστερον ἐκείνου τοῦ παλαιοῦ Νόμου. καὶ,

Ὅτι ἡ ἐλάφρυνσις τῶν φορολογουμένων, διὰ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ φόρου ἀπὸ ἑπτὰ εἰς τέσσαρα τοῖς 0/0 ἦτον ἀναγκαία· διότι τὰ ἀπὸ τῶν οἰκοδομῶν εἰσοδήματα ἠλαττώθησαν κατὰ πολύ.

Ἐθεώρησεν ὅμως ἀναγκαῖον ἡ Ἐπιτροπή Σας νὰ φέρῃ μικρὰς τινὰς τροποποιήσεις ἐπὶ τῶν ἄρθρων 6. 8. καὶ 13. τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 6.

Διὰ νὰ μὴν ἀφεθῇ ὅλως διόλου εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ ἐκτιμᾷ τὸ ἐνοίκιον ὅταν συλλάβῃ ὑπονοίας δόλου ἐτέθη εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου ἡ ἑξῆς προσθήκη.

« Ἐπὶ τῇ βάσει ἐκείνου τῶν πλησίον καὶ τῆς αὐτῆς καταστάσεως οἰκοδομῶν ».

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 8.

Διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους πᾶν ἄλλο παράπονον κατὰ τοῦ συνταχθέντος καταλόγου, ἐνόμισεν ἀναγκαῖον ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ τοιχοκολλῶνται ἀντίγραφα τοῦ καταλόγου εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου καὶ εἰς τὰ Παρεδρεῖα καὶ ἔβηκεν εἰς τὴν τρίτην γραμμὴν τοῦ ἄρθρου μετὰ τὴν λέξιν *ἐπίσημα* τὴν ἑξῆς προσθήκην,

« εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου καὶ εἰς τὰ Παρεδρεῖα »

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 13.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εθεώρησε δίκαιον νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν ταμεῖον εἴκοσι τοῖς 0/0 ἀντὶ τῶν δεκαπέντε τοῖς 0/0 ἀπὸ τὰ εἰσερχόμενα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Κράτους, διὰ τὸν λόγον ὅτι καὶ οἱ δημοτικοὶ φόροι περιωρίσθησαν καὶ οἱ Δῆμοι τὴν αὐτὴν ἐνεργοῦσι συμπραξιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ὡς καὶ τοῦ παλαιοῦ· ὅθεν μετερρυθμίσθη εἰς τὸ ἄρθρον 13 « εἴκοσι τοῖς 0/0 ἀντὶ τῶν δέκα πέντε τοῖς 0/0. »

Ταῦτα ἐκθέτουσα ἡ Ἐπιτροπή Σας συγκατᾷ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ παρόντος Νομοσχεδίου.

Ἡ Ἐπιτροπή.

Γ. Δερμιζιώτης.	Γ. Λογιωτατίδης.
Χρ. Καπετανάκης.	Ἰω. Οἰκονόμου.
Ι. Ν. Φλίσκος	Γ. Νεταρᾶς.
Α. Γ. Ζάννος.	Γ. Μπάστας

Ὁ Εἰσηγητὴς Σ. Παρθενόπουλος.

Ἀνηγγέλθη παρὰ τῶν προέδρων τῶν τμημάτων ὅτι ἐξελέχθησαν ἀπὸ τὰ τμήματα ὡς μέλη μὲν τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς οἱ ΚΚ. Δ. Παπατσώρης, Π. Καμπάνης, Σ. Παρθενόπουλος, Γ. Λογιωτατίδης, Γ. Φεγγαρᾶς, Γ. Γουλιμῆς καὶ Μελέτης Χ. Μελέτη. ὡς μέλη δὲ τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Στρατιωτικῆς ἀπογραφῆς οἱ Κ.Κ. Θ. Γρίβας Δ. Χατζίσκος Δ. Μελετόπουλος, Π. Βάρβογλης, Ε. Ἀποστολίδης, Κ. Βέϊκος καὶ Ι. Φαρμάκης.

Γενομένης δ' ἀκολούθως μυστικῆς διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίας διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Π. Ι. Κυριακοῦ καὶ Κ. Τ. Σαντᾶ μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψηφοδελτίων καὶ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, ἀνεδείχθησαν ὡς μέλη 1) τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπῆς οἱ Κ.Κ.

Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς διὰ ψήφων		55
Δ. Ὀρεινὸς	»	55
Μ. Δ Καΐρης	»	53
Δ. Μπιρπίλης	»	53

2) Τῆς ἐπὶ τοῦ Στρατιωτικοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἀπογραφῆς

Οἱ ΚΚ. Δ. Κυριακίδης	»	56
Ι. Χαραμῆς	»	54
Π. Ῥάγκος	»	48
Α. Γουζούασης	»	47

Κηρυχθέντος τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ψηφοφορίας, ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς Μεσημβρίας.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμάτιος Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΓ'.

Τῆς 26 Ἰουνίου.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἕκτην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν 8 ὥραν Π. Μ., καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ, ἀπόντων ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 11, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν, 104*

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλήν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν, ὅτι περὶ τὸ τέλος τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ θέσῃ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, δὲν εὑρέθη πλήρης ἡ Βουλὴ διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἔγκρισίν της, καθόσον ὑπάρχουν ἀντικείμενα πρὸς συζήτησιν καὶ τὸ περὶ καταδιώξεως λῃστείας καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νομοσχέδιον. Πρόκειται δὲ ἤδη νὰ κανονίσῃ τὴν προήγησιν τῆς συζητήσεως τῶν ἀντικειμένων τούτων.

Ἐπροτάθη νὰ προχωρήσῃ ἡ συζήτησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, περὶ τοῦ ὁποίου ἡ Βουλὴ, εἰς τὴν ἀπάντησίν της πρὸς τὸν Βασιλικὸν λόγον, ὥρισε νὰ ἦναι ἐκ τῶν ἐν τοῖς πρώτοις συζητητέων· διὰ νὰ δοθῇ δὲ ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος εἰς τοὺς Κ.Κ. Βουλευτὰς διὰ νὰ σκεφθῶσιν ἐπὶ τῶν σήμερον διανεμηθεισῶν εἰσηγητικῶν αὐτοῦ ἐκθέσεων τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ συζητηθῇ σήμερον ἡ πρὸ ἡμερῶν διανεμηθεῖσα ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ αὔριον νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου.

Ἄλλοι ἀντέλεξαν ὑπὲρ τῆς τηρήσεως τοῦ κανονισμοῦ, ὅτι, μόλις σήμερον διανεμηθεισῶν τῶν εἰσηγητικῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ πρὶν ἡ παρέλθωσιν εἴκοσι τέσσαρες ὧραι. Ὅτι ἡμέρα πρὸς συζήτησιν τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἐκανονίσθη δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς τὸ σάββατον· καὶ ὅτι ἑπομένως, διανεμηθείσης πρὸ πολλοῦ τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ καταδιώξεως λῃστῶν, ἡ Βουλὴ ὀφείλει, σύμφωνα μὲ τὸν κανονισμὸν, νὰ προβῇ σήμερον εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν δὲ τούτου, εἰς τὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, καὶ τὸ σάββατον, εἰς τὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς.

Εἷς δὲ τὸν εἰπόντα, ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ τὸ ἐκκλησιαστικὸν νομοσχέδιον ὡς πρότερον εἰσαχθὲν εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, ἀπήντησεν ἄλλος, ὅτι τοῦ περὶ καταδιώξεως λῃστῶν Νομοσχεδίου, ἂν καὶ ἔπεται ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Βουλὴν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, προηγηθῇ ὅμως, ἡ τὴν συζήτησιν παρασκευάζουσα εἰσηγητικὴ τῆς ἐπιτροπῆς ἔκθεσις, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ προηγηθῇ ἡ συζήτησις αὐτοῦ.

Μετά τινα, παρατηρήσαντα ὑπὲρ τῆς προηγήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, ὅτι προκειμένης τῆς νομοθετήσεως καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νόμου, ὑπάρχοντος καὶ πρὶν ἐνεργείᾳ, ἡ Βουλὴ δὲν θέλει ἔχει τόσας δυσκολίας εἰς τὴν συζήτησιν αὐτοῦ, ὅσας εἰς τὴν τοῦ περὶ καταδιώξεως λῃστῶν, κατὰ πρῶτον ἤδη νομοθετουμένου, καὶ ἑπομένως πλειότερον χρόνον ἀπαιτεῖ ἡ ἐπὶ τοῦ δευτέρου μελέτη τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ πρώτου. Ὅτι τὸ πρὸς τὴν θρησκείαν σέβας καὶ ἡ ἐκφρασθεῖσα εἰς τὴν ἀπάντησιν πρὸς τὸν Βασιλ. λόγον εὐχὴ ὑπαγορεύουσι τὴν προήγησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου πρὸ παντὸς ἄλλου, περὶ τοῦ ὁποίου μάλιστα ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεών της ἐκφρασθεῖσαν παρά τινος Βουλευτοῦ γνώμην, ὅτι, ἂν καὶ ἕνεκα ἄλλων αἰτιῶν δὲν εἰσήχθη οὔτε ἐσυζητήθη ἐν τοῖς πρώτοις τὸ ἐκκλησιαστικὸν τοῦτο νομοσχέδιον, ὀφείλει ὅμως ἡ Βουλὴ, νὰ συζητήσῃ αὐτὸ εἰσαχθὲν ἤδη, ἐν τοῖς πρώτοις καὶ ὄχι μεταξὺ τῶν ὑστάτων. Ὅτι ἂν καὶ ἐκανονίσθη ὡς ἡμέρα συζητήσεως τῶν ἐκθέσεων τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς τὸ σάββατον, πολλάκις αὐτὴ ἡ ἰδία Βουλὴ ἐτροποποίησε τὸν κανονισμὸν τοῦτον, συζητήσασα τοιαύτας ἐκθέσεις καὶ ἄλλας ἡμέρας· καὶ προτείναντα διὰ ταῦτα νὰ συζητηθῇ σήμερον ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, καὶ αὔριον νὰ ἀρχίσῃ ἡ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου συζήτησις. Καὶ μετ' ἄλλων ἀντιπαρατηρήσαντα, ὅτι τὸ πρὸς τὴν θρησκείαν σέβας, ὑπὸ τοῦ ὁποίου πάντες ἐμπνέονται, δὲν πρέπει νὰ προτείνεται ἤδη ὑπὲρ τῆς προηγήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ καθ' ἑκάστην ἀναπτυσσομένη ἐξ τινα μέρη ληστεία, τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δυσκόλως θέλει ἐξαλείψει μὲ ὅλα τὰ εἰς κίνησιν κατ' αὐτῆς στρατεύματα, καὶ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως ὑπαγορεύουσι τὴν ταχυτέραν συζήτησιν τοῦ περὶ καταδιώξεως λῃστῶν. Ἄλλος ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ παραδεχθῇ τὴν προηγησιν τῆς συζητήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, διότι ἅπαντες οἱ Βουλευταὶ, τὸ αὐτὸ θρησκευτικὸν φρόνημα ἔχοντες, ὑπὸ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προκειμένου ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου διέπιον αἱ ἐπροτεινε δὲ συγχρόνως, ἐπειδὴ πρὸ παντὸς ἄλλου τὸ κύριον τῆς Βουλῆς ἔργον εἶναι ἡ ἀποπεράτωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους, νὰ διαλυθῇ ἡ συνεδρίασις σήμερον, διὰ νὰ δοθῇ εὐκαιρία εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν ἵνα ἐνασχοληθῇ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν, καὶ αὔριον νὰ ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου.

Ἡ Βουλὴ τῇ προτάσει ταύτῃ, παραδεχθεῖσα τὴν ἀναβολὴν τῆς

σημερινῆς συνεδριάσεως, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς προηγήσεως, εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, καὶ μετὰ τοῦτο, τῆς τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως, ἀναγγείλας κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, ὡς ἀντικειμένην τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 10 ὥραν Π. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Στεφ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΔ'.

Τῆς 27 Ἰουνίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, περὶ τὴν 8 ὥραν π. μ. καὶ ἐρρεθέντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 25, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ Α. Τμήματος περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου ἀναδειχάσης Βουλευτὴν τὸν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου, ἔχουσα οὕτως.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

α Σήμερον τὴν 27 Ἰουνίου 1845 συνελθὸν τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς Βουλῆς ἐν τῷ ὑπὸ τὸ Βουλευτήριον δωματίῳ αὐτοῦ, ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν καὶ διῆλθε μετὰ προσοχῆς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ὀθωνος, ἐξ ὧν προκύπτει.

Ὅτι ὁ Κ. Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου ἐκάλεσε συνελεύσει ἐγγράφου τοῦ Διοικητοῦ Ἀττικῆς ὑπ' ἀριθ. 1495 ε. ε. τοὺς καθηγητὰς, ἵνα ἐκλέξωσι τὸν Βουλευτὴν αὐτῶν, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρ. 30 τοῦ περὶ ἐκλογῶν Νόμου.

Ὅτι κατὰ τὴν 17 τοῦ ἱσταμένου μηνὸς, συνῆλθον εἰς τὸ Πρυτανεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ἐκ τῶν καθηγητῶν εἴκοσι καὶ ἕξ, οἵτινες ἐψηφοφόρησαν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 31—34 τοῦ ἀνωτέρω Νόμου. Γενομένης δὲ διαλογῆς τῶν ψήφων παρὰ χρῆμα, ἀνεδείχθη Βουλευτὴς διὰ ψήφων 13 ὁ Κ. Φίλιππος Ἰωάννου.

Κατὰ τῆς ἐκλογῆς ταύτης δὲν ἐδόθη μεθεμία ἔνστασις, οὔτε τὸ τμῆμα εὑρίσκει, ὅτι ἔλαβε χώραν τι ἀντιβαῖνον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου.

Διὰ ταῦτα γνωμοδοτεῖ ὁμοψήφως.

Νὰ ἀποφασισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς κῦρος ἔχουσα ἡ ἐκλογὴ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ὀθωνος καὶ νὰ κηρυχθῇ νόμιμος Βουλευτὴς ὁ Κ. Φίλιππος Ἰωάννου.

Τὰ μέλη τοῦ τμήματος.

Ὁ Πρόεδρος Μ. Σχινᾶς
Χ. Φακίτσας — Γεώργ. Κάνδας
Δ. Ὀρφανὸς — Δ. Σακελλαριάδης
Γ. Μπάστας — Λ. Παπαζώρης
Ι. Οἰκονόμου — Α. Κιζάνης

Λ. Σ. Δανιηλόπουλος Εἰσηγητής.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Βουλευτάς.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἀπεύθυνε συγχρόνως εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν σοβαροῦ ἀντικειμένου τὰς ἑξῆς παρατηρήσεις.

Τὸ ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως εἶναι σπουδαῖον καὶ σοβαρόν, διότι ἀφορᾷ τὴν ἀνωτάτην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, πιστεύεται δ' ὅτι ἕκαστος τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν θέλει ἀφιερώσει ἐπὶ τούτου μὲ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην σεμνότητα, τὴν φρόνησιν καὶ ἀπάθειαν ἄνευ διαπλεκτικῶν ἀνοικείων εἰς τοὺς βουλευτικοὺς χαρακτῆρα, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλεῖται τὸν πατριωτισμὸν, καὶ τὴν φρόνησιν τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, καὶ ἐριστᾷ τὴν προσοχήν των εἰς τὸ ὑψηλὸν τοῦτο καθῆκον, διὰ νὰ λάβῃ αἴσιον πέρας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους καὶ τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν.

Ἐγκριθείσης τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Νομοσχεδίου, ἤρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, καὶ, οὐδενὸς

ἀντειπόντος, ἐγένετο ἡ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορία περὶ τῆς παραδοχῆς ἢ μὴ τῆς ἀρχῆς, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Σ. Δανοπούλου καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου ἐξ ἧς συνήχθη, ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν πλειψηφεὶ κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Γ. Δαγιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βάρδογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Γουλιμᾶς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	ἀπὼν	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος.	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Βλάσης, Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἐν ἀδείᾳ ἀπόντες	Νικήτ. Σταματελόπουλος	ἀπὼν
		Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
		Ι. Φαρμάκης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Μ. Ἰατρός	Ν.
Π. Ῥάγκος	ἀσθενὴς	Ι. Εὐσταθίου	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης.	ἀπὼν	Σ. Μπαρότσης	ἀπὼν
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Α. Μαυροειχάλης	ἀπὼν
Γ. Κονδύλης	Ν.	Νικουλάκης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	ἀπὼν	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	ἀπὼν
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Δ. Α. Ζῶτος	Ν.	Κ. Τσερτίδης	Ν.

Νῖκος Θέου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης, Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζούασης,	Ν.		
Λ. Βιλαέτης	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ν.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας	ἀπὼν
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σίλβ. Στεφανάκης	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἀπὼν	Κ. Προβελέγιος	Ν.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης, Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀσθενὴς
Α. Γ. Τζάνος.	Ν.		
Ι. Ζάρκος	Ν.	Διομίδης Κυριακοῦ	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Γεώργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Ἀμβρόσιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ	Σταΐκος	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Α. Παππατζώρης	Ν.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	ἀπὼν
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Ἐμ. Τσοῦχλος	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Δ. Δρόσος, Εὐστ. Μ. Παρίσης	ἀπόντες
Δ. Κυριακίδης	Ν.		
Σ. Πάγκαλος	Ν.	Δ. Χατζίσκος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Π. Βαρβιτσιώτης	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ν.

Προβάσης ἀκολούθως τῆς Βουλῆς εἰς τὴν συζήτησιν τῶν καθ' ἕκαστα, ἀνεγνώσθη τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἐπεκτεθείσης μόνης τῆς προσθήκης τῆς λέξεως τῶν πρὸ τῆς λέξεως *θεσπίζει*, ἐγένετο δὲ παμψηφεὶ παραδεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

« Ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων καὶ ὁμολογούντων τὸ ἱερὸν τῆς πίστεως Σύμβολον, καὶ πρεσβευόν-

των πάνθ' ὅσα πρεσβεύει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, διοικεῖται δὲ πνευματικῶς ὑπὸ κανονικῶν Ἐπισκόπων, κατὰ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς καὶ τὰς διατάξεις αὐτῆς.»

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρον **2**, καὶ οὐδενὸς ἀντιπίπτοντος, ἐγένετο ὁμοίως παμψηφεὶ παραδεκτόν, ἔχον οὕτω.

«Β'. Ἀνωτάτη ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ὑπάρχει Σύνοδος φέρουσα τὸ ὄνομα «*Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος*.» Καθιδρύεται δὲ διαρκῶς ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχει σφραγῖδα ἰδίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τούτου τὰ γράμματα «*Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος*.»

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρου **3**, ἔχοντος οὕτως.

«Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συγκειται ἐκ τριῶν, ἢ πέντε Ἀρχιερέων ἐχόντων Ἐπισκοπάς, ὧν εἷς Πρόεδρος καὶ τέσσαρες Σύνεδροι· ἔχει δὲ καὶ δύο παραπληρωματικοὺς ἐξ Ἀρχιερέων, καὶ τούτους λαμβανομένους τῶν ἐχόντων Ἐπισκοπάς, οἵτινες ἀναπληροῦσι τὴν ἀπουσίαν τῶν τακτικῶν Συνέδρων. Τὸν δὲ Πρόεδρον ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ εἷς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν Συνέδρων.»

Ἡ πλειοψηφία τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς διαφώνησε πρὸς τὴν μειονοψηφίαν αὐτῆς, τῆς πρώτης προτεινούσης τὴν παραδοχὴν πενταμελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς δὲ δευτέρας τριμελοῦς, διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰς ἐκθέσεις αὐτῶν λόγους.

Ὁ εἰσαγαγὼν τὴν ἔκθεσιν τῆς μειονοψηφίας Βουλευτὴς ἀναπτύσσων τοὺς ὑπὲρ τῆς καθιερώσεως τριμελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου λόγους τῆς μειοψηφίας, ἐξέθηκεν ὅτι, τὸ ὑπουργεῖον ἀρῆκεν ἄλυτον τὸ ζήτημα τῆς πενταμελοῦς, ἢ τριμελοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐκθὲν εἰς τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ Νομοσχεδίου ἔκθεσιν καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς, καὶ τοὺς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου λόγους. Ὅτι τοῦ ζητήματος τούτου ὄντος ὅλως ὀργανικοῦ, ἡ μειοψηφία παρεδέχθη τὸ τριμελὲς, διότι ἡ διοικητικὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπηρεσία, καὶ αἱ διασκέψεις θέλουν ἐνεργεῖσθαι ταχτικώτερον καὶ ταχύτερον, καὶ τοιουτοτρόπως ἀντὶ πέντε, τρεῖς μόνον ἐπισκοπαὶ θέλουν μένει ἀνεπίσκοποι. Ὅτι τὸ τριμελὲς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εἶναι ἱκανὸν διὰ τὰς κοινὰς καὶ συνήθεις ὑποθέσεις, ἐνῷ διὰ τὰς σπουδαιοτέρας, ἀφορώσας τὰ δικαστικὰ, καὶ ἄλλα κανονικὰ αὐτῆς καθήκοντα, οὔτε πέντε, οὔτε ἑπτὰ ἀρκοῦσι κατὰ τοὺς κανόνας, ἀλλ' ἄλλως ταῦτα κανονίζονται· ὅτι κανόνες ἀπαγορεύοντες τοὺς ἐπισκόπους νὰ ἀπομακρύνωνται τῶν ἐπισκοπῶν των πλέον τῶν τριῶν μηνῶν, λόγος προτεινόμενος ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ πενταμελοῦς, οὐδαμοῦ ὑπάρχουσι· μόνον δὲ ἀπαγορεύεται ἡ ἀδικαιολόγητος ἀπουσία ἀπὸ τὸν ΙΣ'. κανόνα τῆς Α'. καὶ Β'. Συνόδου, ἐπιτρέποντα ῥητῶς ἀπεριόριστον ἀπουσιαν, ὅταν μεγάλα ἐκκλησιαστικὰ συμφέροντα, καὶ πρόσκλησις εἰς τὴν πατριαρχικὴν θέσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐπιτρέπουσι τὴν ἀπουσίαν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως τῆς πλειοψηφίας ἀντέλεξεν, ὅτι ἡ πλειοψηφία ἀνέφερεν εἰς τὴν ἔκθεσίν της περὶ τῶν ἀπαγορευόντων τὴν ἀπουσίαν πλέον τῶν τριῶν μηνῶν κανόνων, ὄχι διότι ἐφαρμόζεται ἡ ἀπαγόρευσις αὐτὴ καὶ εἰς τοὺς καλουμένους εἰς ἐκπλήρωσιν συνοδικῶν καθηκόντων, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑποδείξη τὸ πνεῦμα τῶν κανόνων αὐτῶν, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ ἀποφύγη τὴν ἀπουσίαν ὅταν δύναται ἄλλως νὰ ἀναπληρώσῃ αὐτὴν, διότι ὅταν τὰ μέλη τῆς Συνόδου ἦναι πέντε, δύναται κατ' ἔτος ἕκαστον νὰ ἀπέρχηται εἰς τὴν ἐπισκοπήν του, λαμβάνων τρίμηνον ἄδειαν, χωρὶς ἕνεκα τούτου νὰ δυσκολεύηται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος εἰς τὰς ἐργασίας της, τὸ ὁποῖον θέλει συμβαίνει, ὅταν σύγκηται ἀπὸ τρία μόνον μέλη. Τοῦτο δὲ μάλιστα εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τὰς νήσους, εἰς ἑκάστην τῶν ὁποίων ὑπάρχει Δυτικὸς Ἐπίσκοπος, τοῦ δὲ ἀνατολικοῦ δόγματος εὑρίσκεται μόνον εἰς Σύρον· ὅτι τὸ πολυμελὲς παρέχει πλειοτέρας ἐγγυήσεις, ὅτι εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον θέλουσιν εὑρεθῆ αἱ ἀναγκαῖαι ἱκανότητες διὰ τὴν πολυτεραν διεξαγωγὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, διότι αἱ περιστάσεις ἐπὶ Τουρκοκρατείας, καὶ ὁ ἀγὼν μετὰ ταῦτα ἐστέρησε τὸν κλῆρόν μας τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοιούτων συζύγων καθηκόντων γνώσεων. Ὅτι τὸ ἀπὸ τὴν μειοψηφίαν ἀναφερόμενον παράδειγμα τῆς ὁμοδόξου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, διαφωνούσης ὑπὸ τριμελοῦς Συνόδου τῆς Ρωσσίας διάταγμα τοῦ Μεγάλου Πέτρου, τὸ ὁποῖον ἀνέγνω, ἡ Σύνοδος αὕτη σύγκειται ἀπὸ ἕνα Πρόεδρον, δύο Ἀντιπροέδρους, τέσσαρας συμβούλους, καὶ τέσσαρας βοηθούς.

Τῆς μὴ ἐξηγηθείσης ἐκφράσεως τοῦ ἄρθρ. **1** κανονικῶν ἐπισκόπων, ἐζήτησέ τις ἐξήγησιν ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὰς, ἂν ἐννοῇ, ὅπως τὸ ἄρθρ. **3** ἐπιτρέπει, τοὺς ἔχοντας ἐπισκοπὰς, ἢ ἄλλο τι περὶ τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται νὰ γείνῃ ἐξήγησις.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας ἀπήντησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τῆς φράσεως ταύτης ἐννόησε τοὺς ἐπισκόπους, τοὺς χειροτονηθέντας κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς κανονικοὺς ὑπὸ δύο ἢ τριῶν ἐπισκόπων, ὅπου καὶ ἂν ἐχειροτονήθησαν, καὶ ἔχοντας ἐπισκοπάς, καθ' οὓς οὐδεὶς

ἀντεῖπεν· ἁπαντῶν δὲ εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῆς πλειοψηφίας, εἶπεν, ὅτι μ' ὅλον ὅτι εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν διάταγμα δὲν γίνεται διάκρισις, οὐδ' ὁρίζονται τὰ δικαιώματα καὶ διαρκῆ μέλη τῆς Συνόδου, δὲν ὑπῆρξε μόνον τὸ ἀναγνωσθὲν διάταγμα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν ὁποίων τὸ σύνολον ἀποτελεῖ τὸν σημερινὸν κανονισμόν· ὅτι κατὰ τοῦτον σήμερον τρεῖς εἶναι οἱ συνεδρεύοντες ὡς μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς εἰσηγηταὶ δὲ ἀναφερομένων εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεων παρευρίσκονται εἰς τὰς συνεδριάσεις ὁ ἰδικώτερος πνευματικὸς ἱερεὺς τοῦ Βασιλέως, καὶ ὁ ἀνώτερος τοῦ στρατοῦ ἀρχιερεύς.

Ὁ μετὰ τοῦτον ὑπὲρ τοῦ πενταμελοῦς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐξέθηκεν, ὅτι ἐὰν τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἦσαν μόνον διοικητικά, τότε ποσῶς δὲν ἤθελεν εἶσθαι δύσκολος ἡ λύσις τοῦ ὀργανικοῦ τούτου ζητήματος κατὰ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας, ἀλλ' ἐκ τῶν ἄρθρ. 10 καὶ 18 τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἐξάγεται ὅτι τὰ καθήκοντα αὐτῆς εἶναι ἔτι σοβαρώτερα, ἀφορῶντα τὸ κανονικὸν καὶ δογματικὸν τῆς θρησκείας μέρος, ἡ δὲ διάσκεψις τοσούτων σοβαρῶν ἀντικειμένων ἀφίνεται συνήθως εἰς πολυμελῆ σώματα, διότι ὅσον πλειότερα εἶναι τὰ μέλη, τόσον δύσκολα ὑπόκειται τὸ σῶμα εἰς ἁπάτας, πολλῷ δὲ μᾶλλον τοῦτο ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ καθιερώσῃ διὰ τὴν διάσκεψιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων, ἐφ' ὧν ἡ πλάνη καὶ ἁπάτη δύναται νὰ ἔχῃ ὀλεθρίους συνεπείας, διὰ τοῦτο προτιμώτερον εἶναι τὸ πενταμελές· ὅτι ἐκτὸς τούτου εἰς τὸ πενταμελὲς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εὑρίσκομεν μᾶλλον ἀσφάλειαν τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς ἐκκλησίας μας· ὅτι ὡς πρὸς τὸ παράδειγμα τῆς ὁμοδόξου Ρωσσικῆς ἐκκλησίας, καὶ οἱ δύο προαγορεύσαντες δίκαιοῦνται διότι ἂν καὶ ἐκανονίσθησαν διὰ τοῦ ἀναγνωσθέντος διατάγματος ἕνδεκα τὰ μέλη τῆς Συνόδου, ἐπῆλθον κατόπιν ἄλλα διατάγματα, καθ' ἃ ὁ ἀριθμὸς ἠλαττώθη, καὶ ἑπομένως δυνατὸν εἶναι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρωσσίας νὰ σύγκηται ἐκ τριῶν μελῶν, καὶ κατόπιν πάλιν νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμός, διότι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ὅλως ὀργανικόν, λυόμενον διαφοροτρόπως κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰς παρουσιαζομένας ἀνάγκας· ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀνατρέχῃ εἰς τὸ παράδειγμα τῆς ὁμοδόξου Ρωσσικῆς ἐκκλησίας θέλει πεισθῇ νὰ παραδεχθῇ μᾶλλον τὸ πενταμελὲς ἢ τὸ τριμελές, διότι καὶ εἰς Ρωσσίαν κατὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐκκλησίας ἐκείνης, ὅταν τὰ πάντα εἰσέτι ἦσαν ἀκανόνιστα, ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνεκροτήθη κατ' ἀρχὰς πολυμελεστέρα· ὅτι ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἔκθεσιν τῆς μειοψηφίας ὑπὲρ τοῦ

τριμελοῦς γνώμη τῆς διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὴν Βουλήν, μάλιστα δὲ τὸ παράδειγμα αὐτῆς τῆς ἰδίας μειοψηφίας, ἥτις ἐπ' ἄλλων ζητημάτων ἀντικρούει τὴν γνώμην της ἐκκλησιαστικῆς ταύτης ἐπιτροπῆς, ὑπαγορεύει εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀπορανθῇ ἐλευθέρως, καὶ κατὰ τῆς γνώμης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ κατὰ τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας· ὅτι ἡ μόνη ἰδία, ἥτις ἠδύνατο νὰ ὑπαγορεύσῃ τὸ τριμελές, διότι θέλουσι μένει ἐναντίον τῶν κανόνων πλείους τῶν ἐπισκόπων ἀνεπίσκοποι, καταστρέφεται ἀπὸ αὐτὴν τὴν μειοψηφίαν, καθ' ἣν δὲν ἀπαγορεύεται ἡ ἀπουσία, ὅταν πρόκηται περὶ μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων, καὶ τῆς διοικήσεως τῆς ἐκκλησίας.

Εἰς τὸν εἰπόντα δὲ ὅτι παραδεχθέντος καὶ παρὰ τῶν δύω γνωμῶν τοῦ περιττοῦ, καὶ ὄχι τοῦ ἀρτίου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, διὰ νὰ μὴ δοθῇ πλειοτέρα ἐξουσία εἰς τὸν Πρόεδρον ἐν περιπτώσει ἰσοψήφιας, ἀναφύεται τὸ ζήτημα, ποία ἐκ τῶν γνωμῶν θέλει ἐπικρατεῖ, ὅταν, ἀπόντος κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τοῦ ἑνὸς μέλους, τύχῃ μεταξὺ τῶν τεσσάρων ἰσοψηφίας ἀπάντησεν ἕτερος ὅτι κατάτινα διάταξιν τοῦ νομοσχεδίου, ὅταν ἡ Σύνοδος ἀπορασίζῃ περὶ ἀντικειμένων καθαρῶς ἐκκλησιαστικῶν, τότε ἀπαιτεῖται ὁλοψηφία, μόνον δὲ εἰς τὰ σύμμικτα ζητήματα, τὰ ἀφορῶντα τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ πλειοψηφίαν ἀπόφασις, ἀλλὰ καὶ τότε, ὑπαρχόντων τῶν ἀναπληρωματικῶν, ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ ἀπόντος εἶναι εὔκολος· προσέθηκε δὲ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ πενταμελοῦς, ὅτι ἐὰν εἰς τὰ πολυμελῆ σώματα ὑπάρχωσιν ἐγγυήσεις πλειοτέρων ἱκανοτήτων, τοῦτο ἰδίως ἀπαιτεῖται εἰς τὴν σύνθεσιν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τῆς ὁποίας τὰ μέλη οὔτε ἐκλέγονται οὔτε διορίζονται, ἀλλὰ τυχαίως καλοῦνται κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἱερωσύνης, καὶ ἑπομένως ἡ ἱκανότης καὶ τὰ φῶτα δὲν εἶναι ἡ βάσις τῆς ἐκλογῆς των.

Εἰς ταῦτα δὲ προσέθηκεν ἄλλος καὶ ἄλλον λόγον ὑπὲρ τοῦ πενταμελοῦς, ὅτι εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἀπαιτεῖται νὰ ἀντιπροσωπεύηται ἐκκλησιαστικῶς ὅλον τὸ ἀρτιστοστατον Ἑλληνικὸν ἔθνος· ἑπομένως, ἐὰν καθιερωθῇ τὸ τριμελές, ἡ τύχη δύναται νὰ φέρῃ καὶ τοὺς τρεῖς ἐξ ἑνὸς τμήματος διὰ τὰ πρεσβεῖα των.

Ἐνταῦθα ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτῶσθη, ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας εἶπεν ὅτι ἡ μειοψηφία δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ τριμελοῦς τῆς Συνόδου γνώμην της·

Ἐπροτάθη δὲ ὑπό τινος ἐπὶ τοῦ λεκτικοῦ ἡ διόρθωσις τῆς

φράσεως *ἀναπληροῦσι τὴν ἀπουσίαν τῶν τακτικῶν μελῶν* εἰς τὸ *ἀναπληροῦσι τοὺς ἀπόντας* καὶ ἐγένετο παραδεκτή· ὡς καὶ ἡ μετατροπὴ τῆς λέξεως *παραπληρωματικοὶ* εἰς τὴν *ἀναπληρωματικοὶ* κατὰ τὴν πρότασιν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Βουλὴ ἑπομένως παρεδέχθη παμψηφεὶ πενταμελῆ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, τροποποιηθέντος τοῦ ἄρθρου κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς μὲ τὰς ἀνωτέρω λεκτικὰς διορθώσεις, ἔχει δὲ οὕτω·

«Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σύγκειται ἐκ πέντε Ἀρχιερέων ἐγόντων ἐπισκοπάς, ὧν εἷς Πρόεδρος καὶ τέσσαρες Σύνεδροι· ἔχει δὲ καὶ δύω ἀναπληρωματικούς, ἐξ Ἀρχιερέων καὶ τούτους λαμβανομένους τῶν ἐχόντων ἐπισκοπάς, οἵτινες ἀναπληροῦσι τοὺς ἀπόντας ἐκ τῶν τακτικῶν Συνέδρων. Τὸν δὲ Πρόεδρον ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ εἷς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν Συνέδρων.»

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 4, ἔχοντος οὕτως·

«Δ'. Ἡ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων, καθὼς καὶ ἡ τῶν Παρέδρων ἐκλογὴ ἀνανεοῦται κατὰ τριετίαν. Ἡ δὲ τάξις τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν γίνεται κατά τε τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης καὶ τὰ καλλιστεῖα τῆς τιμῆς, ἣν ἔχει ἰδίως ἕκαστος Ἐπίσκοπος.»

Ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς διαρώνησε μὲ τὴν μειοψηφίαν ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς συνόδου, τῆς μὲν πλειοψηφίας τροποποιησάσης τὸ ἄρθρον οὕτως.

«Δ'. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διορίζεται κατὰ διετίαν ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐκ τῶν ἐγόντων ἐπισκοπὴν κανονικῶν ἀρχιερέων τοῦ Κράτους· οἱ δὲ τέσσαρες Σύνεδροι, καὶ οἱ δύω ἀναπληρωτικοὶ προσκαλοῦνται ἐπίσης ἀνὰ διετίαν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ διατηρήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ μέλη τῆς νέας Συνοδικῆς περιόδου, καὶ ἓν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μελῶν τῆς προλαβούσης περιόδου.»

Τῆς δὲ μειοψηφίας ὡς ἐξῆς·

«Ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλέγεται μὲν τῇ ψήφῳ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων κατὰ πενταετίαν, φυλαττομένης τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, ἐπικυροῦται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως· οἱ δὲ σύνεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωματικοὶ προσκαλοῦνται πᾶσαν τριετίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῶν.

Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ ἐκλεχθῇ καὶ διὰ τὴν ἑπομένην Συνο-

δικὴν περίοδον· ἡ δὲ πρόσκλησις τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν περίοδον.»

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας ἀναπτύσσων τὴν προτεινομένην δι' αὐτῆς τροπολογίαν, καθ' ἣν ὁ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς τοῦ Κράτους, ἐξέθηκεν ὅτι ὅλοι οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἐπίσκοποι θεωροῦνται ὡς Συνοδικοί, καὶ ἑπομένως ὅλοι οὗτοι σύμφωνα μὲ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, καὶ τὰ παραδείγματα τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν, πρέπει νὰ λαμβάνωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου τῆς Συνόδου, τῆς ὁποίας μέλη εἶναι, διότι τὴν σύστασιν τοιούτων προϋταρμένων ἡ ἐκκλησία ἀνέκαθεν καὶ πάντοτε ἐνήργησε δι' ἐκλογῆς, καὶ αὐτοὶ οἱ ἀπόστολοι δι' ἐκλογῆς ἀνεπλήρωσαν τὸν Ἰούδαν, καὶ ὅλαι αἱ παραδόσεις καὶ πρὶν καὶ ἀφοῦ οἱ Αὐτοκράτορες παρεδέχθησαν τὸ ὀρθόδοξον δόγμα, τοῦτο ἀποδεικνύουσιν, ἐκτὸς τινῶν ὀλίγων ἐξαιρέσεων εἰς ἐκτάκτους ἐποχάς, καὶ σήμερον ἔτι τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὰς ἓξ ἢ ἑπτὰ ὁμοδόξους ἐκκλησίας, καθ' ἃς ὁ Πατριάρχης, ἡ Πρόεδρος τῆς Συνόδου ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, παράδοσιν, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ὁ Σουλτάνος κατὰ τὸ 1821 ἔτος, ὅτε κατασφάγησαν μετὰ τοῦ Πατριάρχου καὶ τόσοι ἀρχιερεῖς, ἐσεβάσθη, προκαλέσας διὰ τῶν ἀρχιερέων νέαν ἐκλογὴν Πατριάρχου. Ὅτι εἰς τὴν αἰτιολογικὴν τοῦ Ὑπουργείου ἔκθεσιν δὲν ἐμφαίνεται οὐδεμία περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου γνώμη, καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ κείμενον τοῦ Νόμου εἶναι σκοτεινόν. Ὅτι εἰς Ρωσσίαν ὁ διορισμὸς τοῦ προέδρου δὲν γίνεται ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, ὡς ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς διατείνεται, διότι πρὸ τῶν 1583 μὴ ὑπαρχούσης αὐτοκεφάλου τῆς Ρωσσικῆς ἐκκλησίας, δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἰδία Σύνοδος, ἀλλ' ὑπήγετο εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, ὅθεν ἐλάμβανε καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. Μετὰ ταῦτα ἀπελθόντος ἐκεῖ τοῦ Πατριάρχου συνερωνήθη μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Θεοδώρου τοῦ Εὐγενείου νὰ ἀναγνωρισθῇ αὐτοκέφαλος ἡ Ρωσσικὴ ἐκκλησία, συγκροτηθείσης πρὸς τοῦτο γενικῆς ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν συνόδου· ἀποθανόντος τοῦ τελευταίου πατριάρχου Ρωσσίας διὰ νέας γενικῆς συνόδου ἀντικατεστάθη ἡ πατριαρχία διὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου· ἀνέγνω δὲ τὴν αὐτοκρατορικὴν πρὸς τοῦτο ἐπιστολήν, καθ' ἣν δὲν φαίνεται νὰ διετήρησεν ὁ Αὐτοκράτωρ εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ τὸν πρόεδρον· ὅτι μήτε κανὼν καθ' ὃν οἱ χριστιανοὶ Βασιλεῖς εἶχον δικαίωμα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν οἰκουμενικῶν πατριαρχῶν, μήτε ἡ τοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐνεργεῖται διὰ τοῦ διερμηνέως, οὐδὲ τοιοῦτόν τι τὸ

27 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὑπαγορεύει, ὡς ἐσφαλμένως διατείνεται ἡ πλειοψηφία. Ὅτι διάφοροι κανόνες ὑπάρχουσιν ὁρίζοντες τὰς τοιαύτας ἐκλογάς, αὐτοπροσώπως ἐμφανιζομένων τῶν ἀρχιερέων, ἢ διὰ γραμματίων, ἐν οἷς ἐγκλείουσι τὴν ψῆφόν των.

Ὁ μετὰ τοῦτον Βουλευτὴς παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι ἡ Βουλὴ τὸν Νόμον τοῦτον ἀναγνωρίζει ὡς καταστατικὸν τῆς ἱερᾶς συνόδου, καὶ ἐπομένως αἱ διατάξεις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἀποβλέπουσαι, δὲν ὀφείλουσι νὰ ἀφορῶσι δογματικὰ, ἢ κανονικὰ ἀντικείμενα, διότι ἄλλως, μὴ οὔσης τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἁρμοδίου νὰ ἑρμηνεύσῃ τὰ δόγματα καὶ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας, προσβάλλεται τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Συντάγματος· σύμφωνα δὲ μὲ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν εἰς τὰ ἀναφερόμενα ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου ὡς ἑξῆς.

«Ἄρθρ. Δ'. Τοῦ προέδρου ἡ ἐκλογὴ νὰ ἀνανεοῦται κατὰ τριετίαν, τῶν δὲ παέδρων κατ' ἔτος· διορισθέντων οὕτω κατὰ περίοδον εἰς τὴν σύνοδον ὅλων τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκοπὰς ἐχόντων κανονικῶν ἀρχιερέων, νὰ ἀναλαμβάνεται ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἐκ νέου ὡς καὶ πρίν. Ἡ ἐκλογὴ τούτων γίνεται κατὰ κλῆρον μεταξὺ τῶν ἐχόντων κανονικὰς ἐπισκοπὰς, παρόντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, διὰ κληροδελτίων, ἐν οἷς ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν λαχόντων οἱ μὲν πέντε πρῶτοι ἐξαχθέντες εἶναι τὰ μέλη, οἱ δὲ δύο μετὰ τούτους εἶναι οἱ ἀναπληρωματικοί. Τοῦ δὲ προέδρου ἡ ἐκλογὴ νὰ γίνεται παρ' ὅλων τῶν ἐχόντων κανονικὰς ἐπισκοπὰς καὶ ἀπὸ ὅλους τῆς ἀνωτέρας τάξεως κληρικοὺς οἷον ἐπισκόπους, πρωτοσυγγέλους, ἀρχιμανδρίτας, καὶ ἀπὸ τοὺς ἡγουμένους τῶν εὐαγῶν μοναστηρίων, ψηφοφορούντων τῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν εὑρισκομένων διὰ κληροδελτίων ἀποστελλομένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Ὁ δὲ πλειοψηφῶν θέλει εἶσθαι ὁ πρόεδρος.

Ἄρθρ. Ζ'. Ἡ ἱερὰ σύνοδος ἔχει δύο γραμματεῖς πρῶτον καὶ δεύτερον κληρικοὺς, καὶ δύο γραφεῖς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως κληρικοὺς καὶ τούτους, καὶ δύο κλητῆρας. Εἰς πάντα διορισμὸν ἐκκλησιαστικὸν νὰ τηρῆται ἀκριβῶς τὸ Ε'. ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς συνελεύσεως.

Ἄρθρ. ΚΘ'. α) Ὁποιασδήποτε τάξεως κληρικὸς, ἀποβαλὼν αὐτοθελήτως τὸν βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, ὡς ἀποῤῥίψας τὸ σχῆμα τῆς ἐπαγγελίας του, νὰ μὴ δύναται οὔτε εἰς πολιτικὰς οὔτε εἰς

στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας νὰ διορίζεται, οὔτε διδασκαλίας νὰ ἐπαγγέλλεται πρὸ, δὲ καὶ ἡ μαρτυρία αὐτοὺς οὐδόλως νὰ ἰσχύῃ.

β') Ὅσοι ὅμως τοῦ κλήρου ὁποιασδήποτε τάξεως περιέπεσον καὶ τῆς τάξεως τοῦ ἱερατείου, διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς πίστεως καὶ πατρίδος, οἱ τοιοῦτοι εἶναι συγγωρητέοι ἀπὸ τὰς ἁγίας οἰκουμενικὰς συνόδους καὶ χαίρουσιν ὅλας τὰς κοινωνικὰς ὑπηρεσίας πολιτικάς τε καὶ στρατιωτικάς.

γ') Ἡ ἱερὰ αὕτη σύνοδος ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψιν καὶ ἐν πλήρει ἐφαρμογῇ τὸ δεύτερον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος.»

Κατὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐκθέσεως τῆς μειοψηφίας ἀντέλεξεν ἕτερος συμφωνῶν πρὸς τὴν πλειοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς, εἰπὼν, ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον ἓν περὶ δύο τινῶν, περὶ τῶν Συνοδικῶν, καὶ περὶ τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου πραγματεύεται. Παρατηρήσας δὲ τῆς ἀρχῆς, ὅτι οἱ κανονικοὶ ἐπίσκοποι εἶναι δυνάμει συνοδικοὶ, καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα καὶ καλοῦνται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἱερωσύνης των, ἐκανονίσθη, ὅτι τὰ μέλη τῆς συνόδου δὲν ἐκλέγονται, ἀλλὰ καλοῦνται κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἱερωσύνης των, ὁ πρόεδρος ὅμως μὴ ἔχων νὰ ἐκπληρώσῃ ἄλλα ἰδικώτερα ἐκκλησιαστικὰ καθήκοντα, εἰμὴ μόνον νὰ διευθύνῃ τὰς συνεδριάσεις καὶ τὰς ἐργασίας τῆς συνόδου, ὡς διοικητικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, διορίζεται κατὰ τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀπὸ τὸν Βασιλέα, διότι ἐκτὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπάγονται εἰς τὴν σύνοδον καὶ σύμμικτα πολιτικὰ ἀντικείμενα, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἀρχῆς ταύτης διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου· ὅτι ἡ μειοψηφία διαφωνοῦσα ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ προέδρου, διατείνεται ὅτι κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας ὁ πρόεδρος ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς· ἐν τούτοις οὐδένα τοιοῦτον κανόνα ὀνομάζει, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς προταθέντες δὲν ἀφορῶσιν ἄλλο τι, εἰμὴ τὴν χειροτονίαν τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἄλλων, καὶ κανονίζουσι τὰ περὶ τοῦ τρόπου αὐτῆς, καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ Ἰούδα ἀναπλήρωσις δὲν ἐγίνετο δι' ἐκλογῆς παρὰ τῶν ἄλλων ἀποστόλων, ἀλλὰ διὰ κλήρου ἔλαχεν ὁ ἀναπληρωτὴς, ἄλλως τε οὐδεμίαν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σχέσιν ἔχει τὸ παράδειγμα τοῦτο· ὅτι εἰς Ῥωσσίαν πρόεδρος τῆς συνόδου γίνεται ἰσοβίως καὶ αὐτοδικαίως διοριζόμενος ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ὁ Μητροπολίτης Πετρουπόλεως ἐκλεγόμενος ὡς τοιοῦτος, καὶ ὄχι ὡς πρόεδρος ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἀρχιερεῖς, καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο

σχέσιν ἔχει πρὸς τὸ προκείμενον ζήτημα· ὅτι ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας ἐκλέγεται ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας παράδειγμα δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, διότι ἐκεῖ ἡ ἐκλογὴ τοῦ πατριάρχου δὲν ἐνεργεῖται μόνον ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διαφόρους κοσμικοὺς, λαμβανόντων μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων συντεχνιῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐκλέγεται δὲ ἐκεῖνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ὁ μέγας διερμηνεὺς ὑποδείξει τὴν Βασιλικὴν θέλησιν. Ὁ τῶν ἱεροσολύμων μόνον ἐκλέγεται ἀπὸ τὸν κλῆρον, ἀλλ' εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ λαμβάνουν μέρος ὄχι μόνον οἱ ἀρχιερεῖς, ἀλλ' ὁλόκληρος ὁ κλῆρος, τοῦτο δὲ καθιερούμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλει φέρει εἰς σύγχυσιν τὸν κλῆρον, καὶ θέλει βλάψει τὰ συμφέροντα τῆς ἐκκλησίας· ὅτι ἀφοῦ ὁ παρὰ τοῦ Βασιλέως διορισμὸς τοῦ προέδρου τῆς ἱερᾶς συνόδου εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ Σύνταγμα, καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς κανὼν τοῦτο ἀπαγορεύει, ἔπρεπεν ὁ τῆς μειονοψηφίας εἰσηγητὴς νὰ ὑποδείξῃ ποῖον ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν, ὅσα ἀνέφερεν, πρωτιμᾷ. Ὅτι ἑπομένως ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ καθιερώσῃ τὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, μὴ ἀπαγορευομένην ἀπὸ τοὺς κανόνας, καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, οὐδ' ἀντιβαίνουσαν εἰς τὰς συνηθείας καὶ τὰ παραδείγματα τῶν λοιπῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ μάλιστα συνάδουσαν μὲ τὰ διοικητικὰ τοῦ προέδρου τῆς ἱερᾶς συνόδου καθήκοντα.

Ὁ μετὰ τοῦτον, ἐναντιούμενος εἰς τὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, παρετήρησεν ὅτι ἡ πρότασις τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι μᾶλλον ἀποκεκαλυμμένη τοῦ ὀρθοῦ, διότι ἀποδίδωσιν εἰς τὸν Βασιλέα δικαίωμα, τὸ ὁποῖον αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν ἠρνήθη διὰ τοῦ Νομοσχεδίου, ὁρίζοντος, ὅτι καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καλοῦνται κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἱεροσύνης των· ὅτι ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας εἶναι ὀρθωτέρα, ὡς στηριζομένη εἰς τοὺς κανόνας, καὶ τὰ παραδείγματα τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ μειοψηφία παραδεχομένη τὴν ἀρχὴν ὅτι ὅλοι οἱ κανονικοὶ ἐπίσκοποι εἶναι δυνάμει συνοδικοί, ἀναγνωρίζει σιωπηλῶς εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τὸν προϊστάμενον των, ὡς ὅλα τὰ πολυμελῆ σώματα· ὅτι πᾶσα ἀπομάκρυνσις τῶν κανονικῶν διατάξεων τῆς ἐκκλησίας προσβάλλει τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον καθιεροῖ τὴν τήρησιν τῶν ἱερῶν κανόνων.

Ἐνταῦθα προυκαλέσθησαν ὑπό τινος ἐξηγήσεις περὶ τῆς ἀπου-

σίας κατὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου, ἐὰν περὶ τούτου τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς εἰδοποιήθη· ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς διέταξε τὴν ἀνάγνωσιν ἐγγράφου εἰδοποιήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δι' ἧς οὗτος ἀναγγέλλει ὅτι μὴ λαβόντες αὐτός τε καὶ οἱ λοιποὶ Ὑπουργοὶ τὰς ἐπὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἐκθέσεις τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ μὴ ἔχοντες ποσῶς γνῶσιν τῶν προτεινομένων παρ' αὐτῶν τροπολογιῶν δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος σήμερον εἰς τὴν συζήτησιν· ἐκ τούτου, συζητήσεως γενομένης περὶ τοῦ ἂν πρέπῃ νὰ ἀναβληθῇ ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τοῦ Ὑπουργοῦ ἡ συζήτησις, τῶν μὲν προτεινάντων ὅτι ἡ συζήτησις καταστᾶσα ἤδη ὥριμος δὲν δύναται νὰ ἀναβληθῇ, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀπόφασις, τῶν δὲ διϊσχυριζομένων τὸ ἐναντίον, διότι τὸ προτεινόμενον παρὰ τῶν Ὑπουργῶν κώλυμα εἶναι δικαιολογημένον, ἡ δὲ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν θεωρεῖται ἀναγκαία, ἐπροτάθη ὑπό τινος, ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν περὶ τούτου ἀπόφασίν της, ὅτι αὔριον εἶναι ἡμέρα γενικοῦ ταχυδρομείου, καὶ ὅτι πιθανὸν οἱ Κ.Κ. Ὑπουργοὶ νὰ κωλύωνται ἀπὸ τὰς ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ γενικοῦ ταχυδρομείου ἐργασίας των, περίπτωσις, καθ' ἣν πρέπει νὰ ἀναβληθῇ ἡ συνεδρίασις διὰ τὸ ἐρχόμενον σάββατον, μεσολαβούσης τῆς κανονικῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἑορτῆς.

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως, ἀπεφάνθη συγχρόνως, ὅτι, ἂν οἱ Κ.Κ. Ὑπουργοὶ κωλύωνται αὔριον ἕνεκα τῶν ἐκ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ γενικοῦ ταχυδρομείου ἐργασιῶν των, ἡ προσεχὴς συνεδρίασις θέλει γίνει τὸ σάββατον.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΕ'.

Τῆς 28 Ἰουνίου

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ὀγδόην πρὸ μεσημβρίας τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βου-

λευτήριον, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος **36**. ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς πρ ελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ἀπὸ τὸν πρόεδρον καὶ τοὺς Γραμματεῖς.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ **4**. ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ἐπὶ τούτου εἰς ἔλεξεν ὅτι ἡ ἱερὰ ἤδη Σύνοδος δὲν συνίσταται διὰ λόγους συντακτικούς, ὡς πρότερον κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους αἱ Σύνοδοι συνήρχοντο ἔχουσαι ἄλλην τάξιν κατά τε τὴν εἰσαγωγὴν καὶ διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων, ἀλλ' εἶναι Σύνοδος Διοικητική, καὶ περὶ ταύτης θέλουσιν ἀποφασίσει οἱ συνιστῶντες τοὺς διοικουμένους ὑπὸ ταύτης, οἱ εἰς Χριστὸν δηλονότι πιστεύοντες, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς ἀντιπροσωπεύομεν· ὅτι τὸ ὑπὸ συζήτησιν ἄρθρον τέσσαρα τινὰ περιλαμβάνει, τὰ ὁποῖα ἰδίως πρέπει νὰ συζητηθῶσιν· ὅτι αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ λέξεις τὰ *Καλλιστεῖα* τῆς τιμῆς μ' ὅλον ὅτι οὐδεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἠγόρευσεν, εἶναι ἀπολειπτέα, διότι εἰ μὲν *Καλλιστεῖα ἀρετῆς* σημαίνει, οὐδεὶς ἐπὶ τούτου θέλει δικάσει, καὶ κατὰ πρόληψιν ἔτι πάντες οἱ ἐπίσκοποι *Κάλλιστοι τιμῇ* καὶ *ἀρετῇ* θεωροῦνται, εἰ δὲ *Καλλιστεῖα κατὰ βαθμόν*, καὶ τότε εἶναι ἀπολειπτέα διότι οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ λειτουργοὶ οὗτοι τοῦ ὑψίστου δὲν πρέπει νὰ ζῶσιν ὑπὸ τοιούτας διακρίσεις, μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ὁ ἱερὸς κλῆρος τῆς Ἑλλάδος δὲν θέλει φανῇ κατώτερος τῶν ἄλλων τάξεων, αἵτινες ὁμοφώνως ἐψηφίσαντο εἰς τὴν ἐν Τροιζῆνι Συνέλευσιν τὴν καταργήσαν παντὸς εἴδους καὶ διακρίσεως, ἀποτελέσματα τῆς πολυειδοῦς τῶν ὁθωμανῶν δυναστείας· ὅτι ὁ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης διορισμὸς τῶν μελῶν διότι θέλει φέρει διά τινας περιόδους ἀνθρώπους τῆς παλαιᾶς γεννεᾶς, πολλὰς μὲν πείρας καὶ σεβασμοῦ, ὀλίγης ὅμως παιδείας διὰ τὰς ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως περιστάσεις, ἐνῷ εἶναι ἀνάγκη νὰ συνυπάρχωσιν ἀμφότερα ταῦτα τὰ στοιχεῖα τό τε τῆς πείρας καὶ παιδείας, καὶ διότι πρέπει νὰ ἐνισχυνθῇ τὸ ἀνεξάρτητον τῆς ἱερᾶς ταύτης τάξεως, καὶ πάσης ἐπιρροῆς ἐπὶ ταύτης ἐξαιρετως νὰ ἀποκρουσθῇ, διὰ ταῦτα ἀποστολικώτερον δύνανται νὰ ἐκλέγωνται τὰ μέλη ταῦτα διὰ κλήρου κατ' ἐμὴν πεποίθησιν, εἰς τὴν ὁποίαν, ἐν ὅσῳ καὶ ἄλλοι δὲν φανῶσιν ὑποστηρίζοντες, δὲν θέλω ἐπιμείνει· ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προ-

έδρου, ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία συνίσταται ἀπὸ τοὺς εἰς Χριστὸν πιστεύοντας καὶ δικαιεῖται ἀπὸ ἐπισκόπους, ἡ δὲ Σύνοδος διπλᾶ ἔχει καθήκοντα, πνευματικὰ τε καὶ κοσμικά, διὰ τοῦτο εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτῆς πρέπει νὰ συντρέξωσιν οἱ συνιστῶντες τὴν ἐκκλησίαν καὶ ὑφ' ἡμῶν ἀντιπροσωπευόμενοι, καὶ οὕτω τὰ μὲν τέσσαρα μέλη νὰ ἐκλέγωνται κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης, ἡ κατὰ κλῆρον, κατὰ τὴν περὶ τούτου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς, τὸν Πρόεδρον δὲ ταύτης νὰ ἐκλέγῃ τὸ ἔθνος· ἐπειδὴ δὲ τοῦτο ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα τὴν Βουλὴν, Γερουσίαν καὶ Κυβέρνησιν, ἡ εἰς ἐν δὲ σύνοδος τούτων καὶ συνεργασία εἶναι ἀδύνατος, διὰ τοῦτο δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν εἰς τὴν *Κυβέρνησιν*, ἥτις καὶ εὐθύνην ἐπὶ τούτου φέρει, καὶ ἡ εὐθύνη αὕτη εἶναι μᾶλλον βαρεῖα, καθόσον πρόκειται οὐχὶ περὶ ἁπλοῦ ὑπαλλήλου ἀλλὰ περὶ ὑψηλοτέρου τινὸς καὶ ἱεροτέρου. Πρὸς τὸν ζητήσαντα δὲ νὰ εἰσηγήσῃ τὸ ὑπὸ τὴν λέξιν *Κυβέρνησιν* νοούμενον, ἀπήντησεν ὅτι ἐννοεῖ ἐκλογὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τὴν πρᾶξιν τὴν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βασιλέως, καὶ τὴν προϋπογραφὴν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἕτερος δὲ ἐπὶ τούτου προτιθέμενος νὰ ἀγορεύσῃ παρετήρησεν ὅτι διὰ τῶν παρατηρήσεών του δὲν ἐπιχειρεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν θρησκείαν, ἥτις ἀνωτέρα πάσης ὑπεραπιστίας ἐν παντοίοις κινδύνοις καὶ χρόνοις ὑπὸ τῆς θείας προνοίας ἐσώθη, καὶ ἐν λαμπρότητι διαλάμπουσα ὑπὸ ταύτης διατηρεῖται, καθ' ἃ καὶ οἱ πλειοψήφιοι τελευταίαν ὡμολόγησαν ὁμοφώνως ἐν τοῖς ἄρθροις **2**. καὶ **40** τοῦ Συντάγματος· ἀλλ' ἀγορεύει ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἱεροῦ κλήρου, πρὸς ὃν εἴτε ἐλεύθεροι καὶ μὴ ἐλληνις ὀφείλουσι μεγάλα, καὶ οἱ εἰς Χριστὸν πρεσβεύοντες λαοί, ἴδιως δὲ ὁ ἐλεύθερος Ἑλληνικὸς Λαός, διότι ὀφείλει νὰ ἀπονείμῃ πρὸς τούτων μερίδα τῶν ἐλευθεριῶν τὰς ὁποίας ὁ ἱερὸς οὗτος κλῆρος διὰ θυσιῶν συνετέλεσε νὰ ἀποκτήσωμεν· ὁμιλῶν δὲ ἐπὶ τῆς οὐσίας παρετήρησεν ὅτι ὑπὲρ μὲν τῶν *καλλιστείων* οὐδεὶς ἠγόρευσεν, ἐπὶ δὲ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου συμφωνεῖ μὲ τὸν Εἰσηγητὴν τῆς μειοψηφίας βουλευτὴν Πυλίας· ὅτι τὸ παρὰ τοῦ Εἰσηγητοῦ καὶ παρ' αὐτοῦ ὑποστηριζόμενον συμφωνεῖ ἔτι καὶ μὲ τὰ παρὰ τῶν ἓξ ἡμαθούξων ἐκκλησιῶν παραδεδεγμένα, καὶ ὅτι μ' ὅλον ὅτι αὗται, ἥτε δηλονότι μεγάλη τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησία καὶ αἱ τῆς Ρωσσίας, Οὐγγαρίας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου ὁμοίως ἐνεργοῦσι, μ' ὅλον τοῦτο ἡμεῖς κατὰ πλείονα λόγον οὕτω ὀφείλομεν νὰ ψηφίσωμεν διὰ τοὺς

ἐκτεθέντας λόγους· ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' εἰς αὐτὰ τὰ μέλη τῆς Συνόδου, διότι καὶ ταῦτα δὲν ἐκλέγει ἡ Κυβέρνησις, καὶ διότι ἤθελεν εἶσθαι ἀντίφασις, ἄλλος μὲν τὸ σῶμα, ἄλλος δὲ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ νὰ ἐκλέγῃ, καθὼς καὶ ὁ τῆς Βουλῆς πρόεδρος ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐκλέγεται, διότι καὶ ἡμεῖς ἀπ' ἄλλον τινὰ ἢ τὴν Κυβέρνησιν ἐξελέχθημεν· ὅτι καθ' ἣν περίπτωσιν ἡ Βουλὴ δὲν ψηφίσῃ νὰ ἐκλέγεται ὁ Πρόεδρος ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Συνόδου, τότε πρέπει νὰ παραδεχθῇ τὴν κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκλογὴν αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐχὶ ἀπὸ δυσπιστίαν πρὸς τὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν, ἢ πρὸς τὰ κατὰ καιροὺς Ὑπουργεῖα ὁρμᾶται πρὸς ταῦτα, ἀλλ' ἀπὸ τὸν φόβον μὴ ἢ τὰ Ὑπουργεῖα ἐνδίδωσιν εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν ἰσχυόντων.

Μετὰ τοῦτον ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας παρετήρησεν ὅτι δεκαετὴς πεῖρα ἀπέδειξε τὸ ἀτελὲς τοῦ κατὰ τὸ 1833 νομοθετηθέντος Καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ ἀτοπήματα προύκάλεσαν τὴν σύνταξιν τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος διατάττοντος ὅτι πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἀτοπημάτων ἡ ἐκκλησία πρέπει νὰ διοικεῖται ἀπὸ τοὺς *κανόνας* καὶ τὰς *ἱερὰς παραδόσεις*. Ἔλλειψις αὐτοῦ εἶναι καὶ ὁ παρὰ τῆς ἐξουσίας διορισμὸς τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὑπὲρ οὗ πολλὰ χθὲς ὁ εἰσηγητὴς, Βουλευτὴς Καλαμῶν, ἔλεξε, τῶν ὁποίων τὴν ἀνασκευὴν ἐπιχειρῶ. Ὑποστηρίζων τὸν παρὰ τῆς ἐξουσίας διορισμὸν αὐτοῦ ἐπεξέτεινεν ἐπὶ τούτου τὴν διάταξιν τοῦ 27 τοῦ Συντάγματος τοῦ ἀναθέντος εἰς τὸν Βασιλέα τὸν διορισμὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀλλ' οὕτως ἀποδίδεται ἀντίθεσις εἰς τὴν *κανονικὴν ἔννοιαν* τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, παραβαλλομένου πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑπαλλήλους καθ' ἃ καὶ ὁ Βουλευτὴς Μαντινείας, σήμερον πρῶτος ἀγορεύσας παρετήρησεν. Τὸ 27 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀφορᾷ τοὺς ὑπαλλήλους, ὁ δὲ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου εἶναι προϊστάμενος Διοικητικῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ ὄχι ὑπάλληλος· προσέτι τὸ ἄρθρον αὐτὸ ῥητῶς ἀναφέρει ἐξαιρέσεις τῆς διατάξεώς του, καὶ αὗται εἶναι αἱ παρὰ τῶν σωματείων γενόμεναι ἐκλογαί, αἱ τοῦ δημάρχου, τοῦ Πρυτάνεως κ.τ.λ. ἔνθα πρὸς μόνην κύρωσιν ἐνεργεῖ ἡ Κυβέρνησις, διότι πᾶν σῶμα ἐξ ἐκλογῆς ἀπορρέον ἐκλέγει αὐτὸ τὸν ἴδιον αὐτοῦ Πρόεδρον· καὶ αὐτὴ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία μαρτυρεῖ ταῦτα διότι ἐπὶ ἀποστολικῶν χρόνων προηγήθη ἡ ἐκλογὴ καὶ ὁ κλῆρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ὅλου ἐτέθη· προκειμένης δὲ τότε τῆς διαιρέσεως τῶν διακονιῶν αἱ πράξεις

τῶν ἀποστόλων ῥητῶς ἀναφέρουσιν ὅτι *συνελθόντες ἐξελέξαντό Στέφανον Πρόχωρον καὶ Νικάνορα* σύμφωνα μὲ ἀρχὴν θεμελιώδη τῆς ἐκκλησίας, *πρὸ τῆς ἐκλογῆς συνέρχεσθαι* τοὺς *ἐκλέξοντας*, πρὸς τὰ ὁποῖα συμφώνως καὶ ὁ Ἀπόστολος παρακελεύει, *ἀδελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ἡμῶν* παραινῶν· τοῦτο δὲ καὶ ὁ ΛΔ'. κανὼν ἐννοεῖ λέγων ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπισκόπων τοῦ ἔθνους πρέπει νὰ γνωρίζεται ὁ πρῶτος, τοῦτον δ' ὄχι ὁ Τιβέριος Καίσαρ, ἀλλ' οἱ ἐπίσκοποι ἐξέλεγον· καὶ ὁ ἱερὸς Εὐσέβιος ἐν βίῳ Μεγάλου Κωνσταντίνου βιβλ. 3. Κεφ. 61—62 ἱστορεῖ ὅτι χρευσάσης τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀντιοχέων συνῆλθον οἱ ἐπίσκοποι εἰς τὴν σύνοδον καὶ Πρόεδρον τὸν ἐπίσκοπον Εὐσέβιον τοῦτον ἐξελέξαντο, παραιτηθέντος δὲ τούτου ἐπεστείλαντο εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Μέγαν Κωνσταντῖνον ἵνα παρακαλέσῃ τὸν παραιτούμενον νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐπισκοπείαν· ὁ πρῶτος πιστὸς Αὐτοκράτωρ δὲν ἐξέλεξε μόνος τὸν ἐπίσκοπον, ἀλλ' οἱ ἐπίσκοποι εἰς σύνοδον συνελθόντες, τὰ παραδείγματα δὲ ταῦτα αὐτοῦ τοῦ ἰσχυροῦ Αὐτοκράτορος πρέπει νὰ πείσωσι καὶ ἡμᾶς ὦδε καὶ οὐχὶ τὰ παραδείγματα τῶν καταχρήσεων καὶ ἐξαιρέσεων, τὰ ὁποῖα ὁ Βουλευτὴς Καλαμῶν ἀνέφερεν· οἱ κανόνες οὗτοι δὲν ἀφορῶσι τὴν χειροτονίαν μόνον διότι πανταχοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ὁ ἐπίσκοπος πολυειδῶς λέγεται ἡγούμενος καὶ *Πρόεδρος* τῆς ἐκκλησίας, καὶ *Ἐπίσκοπος* ἀλλαχοῦ προσαγορευόμενος· τοῦτο δ' ἔτι μαρτυρεῖ καὶ ἡ ἐν Ηηδαλίῳ ἑρμηνεία τοῦ Α'. κανόνος τοῦ Ἀποστολικοῦ καὶ ἐκείνη τοῦ Δ'. κανόνος τῆς πρώτης Συνόδου, ἐξ ὧν συνάγεται ὅτι χειροτονία εἶναι ἡ ἐκλογή, διότι ἡ ἱεροτελεστία ἀκολουθεῖ πάντοτε τὴν ἐκλογήν. Καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ κανὼν ΑΘ'. τῆς ς'. Συνόδου περὶ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Κύπρου τὰ αὐτὰ διατάσσει, καὶ ὁ κανὼν Γ'. τῆς Ζ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Μεταβαίνων εἰς τὰ ἔθιμα τῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ παραδείγματα τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν παρετήρησεν ὅτι τὰ περὶ τοῦ Προέδρου τῶν Ἀντιοχέων καὶ Ἀλεξανδρέων λεχθέντα, δὲν ἔχουσι σημασίαν, διότι εἶναι ῥητὸς ἓξ κανόνων λέγων, ὅτι αἱ προεδρεῖαι αἱ στερηθεῖσαι ἐπισκόπων ἐκλέγονται ἀπὸ τὰς ἄλλας Συνόδους, καὶ τοὺς ἐπισκόπους τούτων δὲν ἐκλέγει ἡ Κωνσταντινούπολις ἢ ὁ Πατριαρχεύων ἀλλ' ἡ Σύνοδος κατὰ τὸν ς'. κανόνα τῆς ἐν Σαρδικῇ Συνόδου. Μαρτυρεῖ δ' ἀρυδῆλως ἡ ἐν ἐσχάτοις ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, καθ' ἣν ἐπιμεινάντων τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν, ἡ Σύνοδος ἐξελέξατο τοῦτον, καὶ ὁ Σουλτάνος τὴν ἐκλογὴν ἐκύρωσε, κυρωθέντων οὕτω τῶν ἐθίμων τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Οὐγγαρίας ἡ Σύν-

οδος ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον, καὶ παρ' αὐτῆς ὁ Πρωεδρεύων ἤδη Καρλοβιτζ ἐξελέχθη, κυρώσαντος μόνον τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας· οἱ ὁμόδοξοι ἡμῶν Αὐτοκράτορες, Κωνσταντῖνος, Γρατιανός, Θεοδόσιος ὁ μέγας, Οὐαλεντιανός, Λέων ὁ σοφὸς καὶ Ἰουστινιανὸς ἂν καὶ ἔχοντες εἰς τὰς Συνόδους ἐπιρροήν, οὐδόλως ὅμως τὰς ἐλευθέρας αὐτῶν ἀποφάσεις ἐμπόδισαν, αἱ δὲ πράξεις αὐτῶν ἀποτελοῦσι σειρὰν διατάξεων ἐφ' ὧν ᾠκοδομήθη ἡ θεοτήρικτος ἡμῶν ἐκκλησία καὶ ἂν τῶν κανόνων τούτων παραβάσεις ἐγένοντο, ἡμεῖς ὅμως ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Συντάγματος ὀφείλομεν οὐ μόνον νὰ μὴ δεχθῶμεν αὐτάς, ἀλλὰ νὰ ἀνεγείρωμεν τὸν Νόμον πεπτωκότα, ὅμοιοι μὲ ἔθνη τῶν ὁποίων οἱ τύραννοι κατήργησαν τὰ πολιτικὰ αὐτῶν Συντάγματα, ἀλλ' ἐν ὥρᾳ εὐθέτῳ ταῦτα κατέστρεψαν αὐτοὺς καὶ ἀνήγειραν τὰ ἀπερρίμμενα πολιτεύματα αὐτῶν· συμπεραίνων δ' ὑπεστήριξε τὴν παρὰ τῆς Συνόδου ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, διότι οἱ κανόνες εἰσὶ καὶ θέλουσιν εἶσθαι πάντοτε, καὶ ἂν τυράννου σκῆπτρον ἢ ἀλλοφύλλων ἐπιβουλὴ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν αὐτῶν ἐπὶ τούτων, ζῶσιν ὅμως οὗτοι, καὶ τὰ χριστιανικὰ ἔθνη ἅμα ἐλευθερωθέντα ἀπὸ τὰς παρὰ Θεοῦ περιφθείσας πρὸς σωφρονισμὸν μάστιγας, ὀφείλουσι νὰ ἐπαναγάγωσι τὴν θρησκείαν ὑπὸ τὸ ἀειζωνον τούτων κράτος.

Τοῦτον ἀντέκρουσεν ἕτερος εἰπὼν ὅτι οὐδένα ῥητὸν κανόνα ἔφερε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρὰ τῶν μελῶν ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, οἱ δὲ κανόνες τοὺς ὁποίους ἐπεκαλέσθη ἀφώρων τὴν ἁπλῆν χειροτονίαν Ἐπισκόπων, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν Πατριάρχου· ὅτι τὸ χριστιανικὸν ἔθνος μίαν ἔχει τὴν σύνοδον καὶ ἕνα τὸν οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, οἱ δ' ἄλλοι Πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας Κύπρου κ.τ.π. δὲν εἶναι Πατριάρχαι ἀλλ' Ἐπίσκοποι τίτλων Πατριάρχου φέροντες. Ὅτι ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κυρίως Πατριάρχου τοῦ προεδρεύοντος τὰς συνόδου, τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τοῦ ἔθνους, ἐπὶ μὲν τῶν Βυζαντινῶν καὶ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων οἱ Αὐτοκράτορες προέδρευον, καὶ τοὺς Πατριάρχας οὗτοι διώριζον προβιβάζοντες καὶ ὑποβιβάζοντες κατὰ θέλησιν αὐτούς· διότι ὁ κλῆρος δὲν ἀποτελεῖ ἴδιον σῶμα, ὡς οἱ προαγορεύσαντες ἐμμέσως ὑπεστήριξαν, ἀλλ' ὑπάρχει εἰς τὸ ἔθνος καὶ μετ' αὐτοῦ συνενεργεῖ, καὶ τοῦτο συντρέχει, ὑποβάλλεται δὲ καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ τὴν πολιτικὴν προεστῶσαν ἀρχήν, τῆς ὁποίας ἀνεξαρτήτως δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ· μετὰ τὴν ἀπώλειαν δὲ τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων οἱ κανόνες ἐπίσης ἐνηργοῦντο, αἱ δὲ Σύνοδοι συναισθανθεῖσαι ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχου εἶναι δικαίωμα τοῦ ἔθνους, ἐπεφύλαξαν εἰς τοῦτο τὴν ἐκλογήν, καὶ διὰ

τοῦτο καὶ ἤδη οἱ Πατριάρχαι οὕτω διορίζονται, τῶν μὲν Συνοδικῶν μετὰ σεβασμοῦ καθημένων σιωπώντων, ἀνθρώπων δὲ τῆς ἐξουσίας τὴν ἐκλογὴν προκαλούντων, καὶ ταύτης γενομένης ἀπὸ τὰς διαφόρους τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνεργίας (ἐνάρια)· διότι ὁ διορισμὸς τοῦ ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ τῆς ἐκκλησίας πρέπει νὰ γίνηται ἀπὸ τὸ ἔθνος καὶ οὐχὶ μόνον ἀπὸ τὸν κλῆρον, καὶ διὰ τοῦτο εἰς τὸν διορισμὸν αὐτοῦ πρέπει νὰ συντρέχωσιν ὅλαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας, καθόσον διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Αὐτοκρατόρων, τὸ ἔθνος ὑπεισῆλθεν εἰς τὰ δικαιώματα αὐτῶν· ἐνταῦθα δὲ ἐπειδὴ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος παρυφίσταται διὰ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ καὶ τούτους ἀποτελοῦσι τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα, διὰ τοῦτο διακριθέντων πρὸ ἀποφυγὴν παντὸς περιορισμοῦ καὶ συγκρούσεως τῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων ἑκάστου, ἡ Κυβέρνησις ἐν ὁμάτι τοῦ ἔθνους καὶ τῶν διορισμῶν τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὴν ὁποίαν πάντα τοιοῦτον διορισμὸν τὸ ἔθνος ἀνέθηκε. Συμπεραίνων παρετήρησεν ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Προέδρου εἶναι δικαίωμα τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον εἰς ταύτην παρεχώρησε τὸ ἔθνος, καὶ τοῦτο ἀνεγνώρισε καὶ τὸ Σύνταγμα αὐτό, οὕτως δὲ τηροῦνται τά τε κανονισμένα καὶ αἱ ἱεραὶ παραδόσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, ἀποφαινόμενοι ἄλλως, θέλομεν παρεκτραπῆ, ἀφαιροῦντες δικαίωμα ἀπὸ ὡρισμένων σῶμα καὶ χορηγοῦντες τοῦτο εἰς ἄλλον.

Καὶ ὁ μετ' αὐτὸν, ἅπαντων εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρὰ τοῦ Βασιλέως λεχθέντα, παρετήρησεν, ὅτι τὸ παράδειγμα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καθ' ἣν ὁ Πατριάρχης ἐκλέγεται ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς λαμβάνοντος μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τοῦ λαοῦ, ἐνισχύει μᾶλλον τὴν γνώμην ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρέπει νὰ ἐκλέγηται ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, διότι ἡ ἐκλογὴ αὕτη εἶναι δικαίωμα τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὸς ὁ κατακτητὴς καὶ αὐθαίρετος Σουλτάνος ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐσεβάσθη, καὶ ἑπομένως πῶς δὲν ἀνήκει εἰς τὴν Νομοτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἂν, ὅτι, ἂν τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὡς εἶπεν εἷς τῶν ἀγορευσάντων, ἀνήκει, ὡς δικαίωμα τοῦ ἔθνους, καὶ εἰς τὰ τρία νομοθετικὰ σώματα, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ κανονίσῃ καὶ τὴν ἐκ μέρους τῶν τριῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου· διότι ἄλλως, ἀποδίδουσα τὴν ἐνέργειαν τοιούτου δικαιώματος εἰς μόνην τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, παραβιάζει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Συντάγματος· ὅτι ἡ ἐκκλησία δὲν εἶναι ὑπάλληλός τις ἀρχῆς ἐξουσίας, ἀλλ' αὐτοκέφαλος καὶ ἀνεξάρτητος ἀνήκουσα εἰς τὴν

ἔθνος, τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐκλέγῃ τὴν κεφαλὴν τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διότι ἄλλως καταστρέφομεν τὴν καθιερωθεῖσαν εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐκκλησίας· ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα πᾶν σῶμα πολυμελὲς ἐκλέγει καὶ τὸν προϊστάμενόν του, καὶ ἑπομένως τὰ μέλη τῆς Συνόδου, ἤτοι ὅλοι οἱ δυνάμει Συνοδικοὶ ἐπίσκοποι, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγωσι τὸν Πρόεδρόν των· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία Κυβέρνησις δὲν ἀνεγνώρισεν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ κειμένου τοῦ ἄρθρ. 4, καὶ ἑπομένως ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ ἀποδόσῃ εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, δικαίωμα τὸ ὁποῖον αὐτὴ πρὸς ἑαυτὴν ἀρνεῖται· ὅτι ἀντὶ τούτου προτιμώτερον εἶναι νὰ καλῆται ὁ Πρόεδρος εἰς τὴν Προεδρείαν τῆς Συνόδου κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἱερωσύνης τῶν Συνοδικῶν μελῶν.

Ἕτερος δὲ μετὰ ταῦτα ὁμογνωμῶν τῇ πλειοψηφίᾳ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀπήντησεν εἰς τὸν προλαλήσαντα καὶ ἄλλους ὑπὲρ τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας ὡς ἑξῆς. Ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ πλειοψηφία ἀναγνωρίσασα εἰς τὴν ἐξουσίαν δικαίωμα τὸ ὁποῖον αὐτὴ εἰς ἑαυτὴν ἠρνήθη ἐπέκτεινε πέραν τοῦ δέοντος τὰ δικαιώματα τῆς ἐξουσίας κατὰ τῆς ἐκκλησίας, διότι ὄχι μόνον τὸ ἄρθρον καθιεροῖ τὸ δικαίωμα τοῦτο, ἀλλ' ἐξάγεται ἡ θέλησις αὕτη τῆς ἐξουσίας καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, ὅστις γενόμενος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρεσβείων καὶ καλλιστείων, ἄφινεν εἰς τὴν θέλησιν τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τὸν ἐλαστικώτατον ὅρον τῶν καλλιστείων, νὰ διορίζῃ ὡς μέλη ἐκείνους τοὺς ὁποίους αὐτὴ ἤθελεν, ἡ δὲ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς μὴ ἐπεκτείνουσα, ἀλλὰ μᾶλλον περιορίζουσα τὴν θέλησιν τῆς ἐξουσίας, παρεδέχθη μὲν τὸν πρῶτον ὅρον τὰ *πρεσβεῖα* κανονίζοντα τὴν τάξιν καὶ βαθμολογίαν, δὲν ἐνέκρινεν ὅμως τὸν δεύτερον, *τὰ καλλιστεῖα*, ἀφαιρέσασα οὕτω ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὸ μέσον δι' οὗ ἤθελε ματαιωθῇ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ πρώτου καὶ ἀναγκαίου ὅρου. Ἀκολουθῶν δὲ τὴν προταθεῖσαν ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν διαίρεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ πρακειμένου ἄρθρου ζητήματος εἰς τέσσαρα, ἤτοι περὶ τῶν καλλιστείων, περὶ τῶν πρεσβείων, περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Προέδρου καὶ τέταρτον περὶ τῆς διαρκείας τῆς Συνόδου, συνεφώνησεν εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ὅρου τῶν καλλιστείων διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πλειοψηφίας ἀναφερομένους λόγους, διεφώνησε δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ δευτέρου ὅρου τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τῆς συνόδου πρότασιν, τοῦ ἐπενεγκόντος τὴν διαίρεσιν τῶν ζητημάτων, διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ καὶ ὁ ὅρος τῶν πρεσβείων, προσλαμβανομένων τῶν μελῶν διὰ κλήρου μεταξὺ τῶν κανονικῶν ἐπισκόπων, διότι ταυτοτρόπως καθιεροῦται ἀρχή, ἥτις καταστρέφει τὰ ἐκ τῆς διακρίσεως τῶν πρεσβείων πλεονεκτήματα, ἀντικειμένη εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκλησίας· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου παρετήρησεν, ὅτι παραδεχθείσης τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν ὅλοι οἱ κανονικοὶ ἐπίσκοποι θεωροῦνται δυνάμει Συνοδικοί, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκ τούτων συγκροτουμένης, ἔπεται ὅτι καὶ ὁ Πρόεδρος, εἷς ἐκ τῶν πέντε μελῶν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ σώματος ἐφ' οὗ πράττεται προέρχεται, καὶ ἑπομένως ἐξ αὐτοῦ ἐκλέγεται· ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐκτὸς τῶν πνευματικῶν καθηκόντων ἔχει ὡς ἀνωτέρα Διοικητικὴ τῆς ἐκκλησίας ἀρχὴ καὶ καθήκοντα σύμικτα περιλαμβάνοντα πολιτικὰ καὶ κανονικὰ ζητήματα, ἀναγκαίως λοιπὸν εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ἀρχῆς ταύτης πρέπει νὰ λαμβάνῃ μέρος διὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου καὶ ἡ κυριαρχικὴ ἐξουσία πραγματοποιοῦσα οὕτω τὴν ἐφ' ὅλων τῶν τάξεων γενικὴν αὐτῆς ἐποπτείαν. Ὅτι οἱ ὑποστηρίζαντες τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς, μ' ὅλον ὅτι ἐνισχυρίσθησαν ὅτι ἡ παρὰ τῶν ἐπισκόπων τοῦ Κράτους ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπαγορεύεται ἀπὸ τοὺς θείους καὶ Ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰς Ἱερὰς παραδόσεις, καὶ συνάδει πρὸς τὰ τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν παραδείγματα, μ' ὅλα ταῦτα οὔτε κανόνα τινὰ ἢ παράδοσιν περὶ τούτου ἀνέφερον οὔτε ἐκ τῶν παραλειγμάτων τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν, ὅσα εἶπον, ἐξάγεται τοιοῦτον τι, ἐφαρμοζόμενον ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Ὁ ΑΔ'. κανὼν καὶ ὁ Δ'. τῆς α'. Συνόδου, τοὺς ὁποίους ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας ἐπεκαλέσθη, δὲν ἀφορῶσι τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου Συνόδου ἢ Πατριάρχου, ἀλλὰ τὴν χειροτονίαν τῶν ἀρχιερέων κλπ. διὰ δὲ τοῦ Γ'. τῆς Ζ'. Συνόδου, ἀφορῶντος καὶ τούτου τὰς χειροτονίας, τὸν ὁποῖον ὑπὲρ τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας ἐπεκαλέσθη ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς, δίδεται τὸ κῦρος εἰς τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, διότι κατ' αὐτὸν ἀφοῦ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ χειροτονουμένου ἐπισκόπου, ἀντικείμενον ὅλως ἐκκλησιαστικὸν, λαμβάνει μέρος καὶ ὁ λαὸς μετὰ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων, πολὺ περισσότερον ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου, διοικητικῆς ἀρχῆς τῆς ἐκκλησίας, ἐνεργούσης καὶ σύμικτα καθήκοντα σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, αὕτη δὲ ἡ συμμετοχὴ ἐνεργεῖται ὅταν ὁ Πρόεδρος ἐκλέγηται ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Ὅτι ἡ παρὰ τῆς ἐξουσίας ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

μήτε ἀπὸ τοὺς κανόνας καὶ τας ἱερὰς παραδόσεις ἀπαγορεύεται οὔτε εἰς τὰ παραδείγματα τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν ἀντίκειται, ἐξ ἐναντίας μάλιστα καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, καὶ ἱεραὶ παραδόσεις καὶ τὰ παραδείγματα τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν ὑποδεικνύουσι τὴν τοιαύτην ἐκλογήν, καὶ αὐτοὶ οἱ κανόνες ἐνισχύουσιν αὐτήν. Ἀναγνοὺς δὲ διάφορα τεμάχια κανονικὰ καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἀφορῶντα τὸ προκείμενον ζήτημα, καὶ σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας ἠδύνατο, εἶπε, νὰ ἀναφέρῃ καὶ νεαρὰς διαφόρων Αὐτοκρατόρων, ἐξ ὧν ἐμφαίνεται ἡ ἀρχὴ τῆς συμμετοχῆς τοῦ λαοῦ εἰς διαφόρους ἐκλογὰς χειροτονιῶν, καὶ ἐξ ὧν ἐκπηγάζει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐτι μᾶλλον ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου, ἐθεώρησεν ὅμως περιττὸν τοῦτο ἐνώπιον τοῦ κύρους τῶν ἀναγνωσθέντων κανόνων καὶ τεμαχίων, καὶ τῆς γνώμης ἀνδρὸς ἐμπείρου περὶ τὰ ἐκκλησιαστικά· Καὶ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δὲ συνηθειῶν εἰς τὰς ἐκλογὰς Πατριαρχῶν καὶ Προέδρων τῶν Συνόδων ἀνέφερεν, ἐκ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας διάφορα παραδείγματα τῆς ὑπὸ τῶν Αὐτοκρατόρων τῆ συμμετοχῆ τοῦ λαοῦ ἐκλογῆς Πατριαρχῶν, προσληφθέντων ὄχι μόνον ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τινος λαϊκοῦ, χειροτονηθέντος μετὰ ταῦτα ἐπισκόπου.

Ἐνταῦθα ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, ἀναγγείλας ὅτι αἱ ἐπικείμεναι Ὑπουργικαὶ ἐργασίαι ἕνεκα τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ γενικοῦ Ταχυδρομείου καὶ ἄλλαι μετὰ τοῦ Βασιλέως ἐργασίαι ἀναγκάζουσιν αὐτὸν νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς Συνεδριάσεως, ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν προκειμένην συζήτησιν, ἐὰν δὲν θεωρῇ ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ.

Ἡ δὲ Βουλὴ θεωρήσασα ἀναγκαίαν τὴν παρουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὴν προκειμένην περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου συζήτησιν, ἀπεφάσισε τὴν διακοπὴν τῆς συζητήσεως καὶ τὴν εἰς τὴν προσεχῆ Συνεδρίασιν ἀναβολήν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Στεφ. Ἀγγωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΣΤ'.

Τῆς 30 Ἰουνίου 1845

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν 8 ὥραν π. μ. καὶ εὐρεθέντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀριθμοῦ, ἀπόντων, δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 9, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος ὡς ἀντικείμενον τῆς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχεδίου καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ προτάσεων τῆς πλειοψηφίας καὶ τῆς μειοψηφίας τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Πρῶτος ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας, ἀντικρούων τὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διορισμὸν τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας καὶ ὑποστηρίζων τὴν ὑπὸ τῶν κανονικῶν ἐπισκόπων ἐκλογὴν αὐτοῦ, προτεινομένην ἀπὸ τὴν μειοψηφίαν, ἀπήντησεν εἰς τὰ ὑπὲρ τῆς γνώμης τῆς πλειοψηφίας λεχθέντα κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν ὡς ἑξῆς, προτάξας ἔνθεσιν τινα περὶ τῶν εἰδῶν καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν Συνόδων· αἱ ἐκκλησιαστικαὶ σύνοδοι εἶναι τριῶν εἰδῶν· α) αἱ Οἰκουμενικαί, συγκροτούμεναι δι' ὑποθέσεις ἀναφερομένας εἰς ἑρμηνείας καὶ ῥίζεις δογμάτων, καὶ τείνουσαι νὰ πρηλάβωσιν αἱρέσεις καὶ σχίσματα τῆς ἐκκλησίας, καὶ προεδρευόμεναι ἀπὸ τοὺς τῶν πέντε θρόνων ἀρχιεπισκόπους, προτιμωμένους κατὰ τὴν ἑξῆς τάξιν, ἤτοι τοῦ τῆς Ῥώμης, Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων. καὶ διὰ τοῦτο τὴν πρώτην τῶν Συνόδων τούτων προεδρεύσεν ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀπόντος τοῦ τῆς Ῥώμης, τὴν δευτέραν ὁμοίως, καὶ τὴν τρίτην ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας Κύριλλος, ἀπόντος τοῦ τῆς Ῥώμης καὶ κωλυομένου τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ὃ ἡ Σύνοδος αὕτη συνέστη. β) Αἱ τοπικαὶ Σύνοδοι ἅπαξ ἢ δὶς τοῦ ἔτους συγκροτούμεναι ἐξ ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων ἐπαρχίας κατὰ τὴν διαίρεσιν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ σκοπὸν ἔχουσαι τὴν διόρθωσιν καὶ διευθέτησιν τῶν τοπικῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, προεδρευόμεναι ἀπὸ τὸν ἐν τῇ

πρωτευούσῃ ἐπίσκοπον, τὸν προϊστάμενον τῶν ἄλλων, ἤτοι τὸν Μητροπολίτην ἢ Πατριάρχην. γ') Αἱ διοικητικαὶ Σύνοδοι αἱ συνήθως ἀντιπροσωπεύουσαι τὸ δεύτερον εἶδος, ἤτοι τὰς τοπικὰς συνόδους (καὶ ἐνταῦθα ἀνάγεται τὸ περὶ προεδρείας τῆς ἱερᾶς τῶν Ἑλλήνων Συνόδου προκείμενον ζήτημα), προεδρευόμεναι ὡς ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας ἀντιπροσωπεύουσιν ἀπὸ τὸν πρῶτον τῶν ἐπισκόπων. Περὶ δὲ τῆς προεδρείας τῶν Συνόδων τούτων ὑπάρχουν ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι πᾶς Πρόεδρος τῆς Συνόδου ἐκλέγεται ἀπὸ τὰς Συνόδους αὐτὰς εἴτε τοῦ πρώτου εἴτε τοῦ δευτέρου εἴδους· ἐπειδὴ δὲ πρὸς κατάληψιν τῆς ἐννοίας τῶν κανόνων τούτων προαπαιτεῖται ὀρθὴ ἑρμηνεία τῆς λέξεως *χειροτονίας* τὴν ὁποίαν εἰς τῶν χθὲς ἀγορευσάντων καλῶς ἐξήγησεν ὡς μόνην τὴν ἱεροτελεστίαν πρὸς ἀναγόρευσιν ἱερέως, ἀρχιερέως κ.τ.λ. ἐνῷ περιλαμβάνει καὶ αὐτὴν τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου Συνόδων, ἀνέφερε τὸν ά. κανόνα τῆς Συνόδου, καθ' ὃν χειροτονία εἶναι ὄχι μόνον ἡ ἱεροτελεστία, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ ψηφοφορίας ἐκλογὴ τοῦ χειροτονουμένου ἐπισκόπου, ἥτις ἀπαιτεῖται νὰ προηγηθῇ τῆς τελετῆς, καὶ τὸν τέταρτον κανόνα τῆς ά. Συνόδου, καθ' ὃν χειροτονία εἶναι καὶ ἡ ἐκλογὴ διὰ ψήφων, ἢ διὰ γραμμάτιων ἐκ μέρους τῶν ἀπόντων ἐπισκόπων, τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς. Μετὰ ταῦτα ἀπαντῶν εἰς τὸν χθὲς ἀγορεύσαντα εἰσηγητὴν τῆς πλειοψηφίας, διατεθέντα ὅτι οἱ παρ' αὐτοῦ ὡς εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας μνημονευθέντες ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου παρὰ τῶν κανονικῶν ἐπισκόπων κανόνες, δὲν ἀφορῶσιν εἰμὴ τὰς χειροτονίαν τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων, ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν δοθεῖσαν σύμφωνα μὲ τοὺς ἀνωτέρω μνημονευθέντας κανόνας ἑρμηνείαν τῆς λέξεως *χειροτονία*, ῥητοὶ κανόνες τοιουτοτρόπως κανονίζουσι τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ῥητῶς ἱεραὶ παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας συνάδουσι μὲ τὴν τοιαύτην ἐκλογήν, ὅτι τοιοῦτοι κανόνες εἶναι· ά.) ὁ Αὰ'. τῆς πρώτης Συνόδου, ὁρίζων ὅτι ὁ τῆς μητροπόλεως ἐπίσκοπος εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς περιφερείας τῆς ἐκκλησίας, μεθ' οὗ οἱ λοιποὶ ἀρχιερεῖς συνεννοούμενοι συμπράττουσιν εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων. β'.) ὁ ἑρμηνευτικὸς τούτου θ'. κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, καθ' ὃν ὁ ἐν τῇ Μητροπόλει ἐπίσκοπος, ὢν ὁ προϊστάμενος ἤτοι πρόεδρος τῆς Συνόδου, χειροτονεῖται διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν λοιπῶν κανονικῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐπομένως ἐκ τῶν ὁμοίων τὰ ὅμοια λαμβάνοντες, ἐξάγομεν ὅτι, ἐπειδὴ ὁ Μητροπολίτης εἶναι ὁ προϊστάμενος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἕπεται ὅτι καὶ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προέδρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου γίνεται ὡς καὶ ἐκείνου· καὶ γ'.) ἄλλος κανών, ὁ ἀναφέρων παράδειγμά τι ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου Κύπρου, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Συνόδου ἐκλέγεται ἀπὸ τὰ μέλη αὐτῆς τῆς Συνόδου· ὅτι οὐχ' ἧττον συνομολογεῖ ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπισκόπων κατὰ παράδοσιν ἀποστολικὴν ἐλάμβανον μέρος καὶ οἱ ἔγκριτοι τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ περὶ τούτου οὐδεὶς κανὼν ὑπάρχει· ὅτι ἐκτὸς τούτου πλῆθος ἄλλων παραδειγμάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τοιαύτην περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Συνόδου ἀποδεικνύουσι παράδοσιν, οὐδόλως αὐτὴν μεταλλασσομένην ἀπὸ καταχρηστικά τινα παραδείγματα ἀσεβῶν Αὐτοκρατόρων, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν δογματικὴν καὶ κανονικὴν τάξιν τῆς ἐκκλησίας ἠσέβησαν, παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας ἔφερε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης νὰ διορίζηται ὁ Πρόεδρος ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ά.) τὴν πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον δὲν προέδρευεν ὁ Αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος, ὡς ὁ ῥηθεὶς εἰσηγητὴς διϊσχυρίσθη, ἀλλ' ἀφοῦ ἡ Σύνοδος συνῆλθεν εἰς Νίκαιαν, προσῆλθεν εἰς αὐτὴν καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ζητήσας τὴν ἄδειαν αὐτῆς κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τοῦ Θεοδωρήτου, παρευρίσκετο εἰς αὐτήν, *παρακαθήμενος ἐπὶ μικρῷ θρόνῳ*. β'.) Τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας δὲν διώρισεν ὁ Αὐτοκράτωρ, ὡς ἀνέφερεν ἐσφαλμένως ὁ εἰσηγητής, ἀλλ' ἐκείνου παραιτηθέντος ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, ἔγραψε πρὸς τὴν τῆς Ἀντιοχείας Σύνοδον νὰ ἐκλέξῃ ἄλλον, καὶ αὕτη ἐξελέξατο τὸν Εὐσέβιον. γ'.) Ἐπὶ τοῦ Αὐτοκράτορος Οὐαλεντινιανοῦ, ἀποθανόντος τοῦ ἐπισκόπου Μεδιολάνων, συνεκαλέσθη Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Αὐτοκράτωρ ἔγραψε «*καθιδρύσατε διὰ τῆς ἐκλογῆς ἡμῶν νέον*», προτείνασης δὲ εἰς αὐτὸν τῆς Συνόδου χάριν εὐσεβασμοῦ, νὰ ἐκλέξῃ τὸν ἐπίσκοπον, ἀπήντησεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἀνώτερον αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἡ Σύνοδος ἐξελέξατο τὸν ἐπ' ἀρετῇ διακρινόμενον Ἀμβρόσιον, κοσμικὸν ὄντα καὶ μετὰ ταῦτα χειροτονηθέντα. δ.) τὴν πρὸς χειροτονίαν ἐκλογὴν τοῦ Πέτρου Πατριάρχου Ἀντιοχείας ἐνήργησεν ἡ Σύνοδος τῶν ἀρχιερέων οἱ ἐν τέλει καὶ ἀξιώμασι καὶ ὁ λαὸς ἅπας· ε.) τὸν Νικητάριον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως διώρισεν ὁ Αὐτοκράτωρ, ἀλλ' ἡ Σύνοδος Κωνσταντινουπόλεως ἐξέλεξεν αὐτόν· ς') ἀνέφερεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας παραδείγματα καὶ ἐκ τῆς ὁμοδόξου ῥωσσικῆς ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων κακῶς εἶναι πληροφορημένος, διότι καὶ ὁ Πατριάρχης καὶ ὁ Πρό-

εδρος τῆς Συνόδου μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν αὐτῆς ἐξελέγοντο ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ἐπισκόπους. ταῦτα δὲ ἀποδεικνύονται καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν τῆς ἀποχωρίσεως τῆς ῥωσικῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν τὰς συγκλίσεως τῶν γενικῶν Συνόδων περὶ Πατριάρχου καὶ τῆς μετὰ ταῦτα συνόδου αὐτοκρατορικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἀνέγνω, καὶ ἐξ ἱστορικῶν μαρτυριῶν· ὅτι τοιαῦτα παραδείγματα, ἐξ ὧν ἀνέφερε καί τινα, ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν ἀποδεικνύοντα, ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν προϊσταμένων των συνόδων ἐγίνετο ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους· ὅτι ὑπάρχουσι καί τινα ὀλίγιστα ἐναντία τῶν κανονικῶν τούτων παραδόσεων παραδείγματα, ἀλλὰ ἡ τούτων μίμησις εἶναι ἀθέμιτος, διότι ἐνηργήθησαν ἀπὸ αἱρετικοὺς Βασιλεῖς, παραβιάσαντας τὰς ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις. Διὰ τοιούτων δὲ παραβιάσεων κανονικῶν δὲν πρέπει νὰ καθιερωθῇ κανὼν καὶ παράδοσις· ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἔθιμα καὶ τὰ τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν σημερινὰ παραδείγματα ἀνέφερεν ἱκανὰ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν καὶ ἐβεβαίωσεν αὐτὰ δι' ἀξιοπίστων ἐγγράφων· ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν μνημονευθέντων κανόνων καὶ παραδόσεων ὅλων τῶν πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐμπείρων, μεθ' ὧν συνεσκέφθη· ὅτι τέλος ἐκ τῶν κανόνων τούτων τῶν παραδόσεων καὶ τῶν παραδειγμάτων ὅλων τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν ἐξάγεται ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρέπει νὰ ἐκλέγηται ἀπὸ τοὺς ἐπισκόπους τῆς Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, σύμφωνα μὲ τὴν γνωμοδότησιν τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ πᾶσα ἄλλη περὶ τούτου ἀπόφασις ἀντιβαίνει εἰς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, καὶ παραβιάζει συγχρόνως τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον καθιεροῖ τὴν τήρησιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ ἱερῶν παραδόσεων.

Ὁ μετὰ τοῦτον Βουλευτὴς παρετήρησεν ὅτι τὴν τοιαύτην περὶ τῶν ἰσχυόντων κανόνων καὶ παραδόσεων συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος θεωρεῖ περιττὴν, διότι πρὸς κατάληψιν τούτων ἀπαιτεῖται πολυχρόνιας καὶ εἰδικὴ ἐνασχόλησις καὶ μάλιστα ὅλων ἐν γένει τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, ἡ δὲ τεμαχίων τινῶν κανονικῶν καὶ μάλιστα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας χρῆσις ἀσχέτως δύναται νὰ φέρῃ τὴν Βουλὴν εἰς πλάνας καὶ ἀτοπήματα δυσαρέστους συναπείας ἐχοντα. Ὅτι πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ Βουλὴ στενὰ εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Συντάγματος, χωρὶς νὰ φέρωνται σκανδαλώδεις περὶ τῆς ἐκκλησίας συζητήσεις, αἵτινες παρήγαγον ἄλλοτε τὰς καταστρεπτικὰς ἐκείνας ἐπὶ τῶν τελευταίων Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων ἐποχὰς, αἵτινες τὸ ἀνατολικὸν κράτος ἐξηφάνισαν καὶ τὴν δουλείαν τόσων αἰώνων ἔφερον· ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, ἀποβλέπουσα ἡ Βουλὴ καὶ πρὸς τὰ τῶν ὁμοδόξων ἐκκλησιῶν σημερινὰ παραδείγματα, θέλει πράξει καὶ σύμφωνα μὲ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐν γένει εἰς τὰ πολυμελῆ σώματα ἀρχὴν, ὅτι ἕκαστον, ἐξ αὐτῶν ἐκλέγει τὸν προϊστάμενόν του, ἀποδιδοῦσα τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ εἰς τὰ μέλη τοῦ σώματος τούτου, τοὺς συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ διατηροῦσα οὕτω ἀνεξάρτητον τὴν προϊσταμένην ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν. Σύμφωνα δὲ μὲ ταῦτα ἐπρότεινεν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 4 τὴν δοθεῖσαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Συνεδρίασιν τροπολογίαν, ἔχουσαν ὡς ἑξῆς.

« Τοῦ Προέδρου ἡ ἐκλογὴ νὰ ἀνανεοῦται κατὰ τριετίαν, τῶν δὲ Πρεσβέδρων κατ' ἔτος, καὶ, διορισθέντων οὕτω κατὰ περίοδον εἰς τὴν Σύνοδον ὅλων τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκοπὰς ἐχόντων κανονικῶν Ἀρχιερέων, νὰ ἀναλαμβάνεται ὁ διορισμὸς αὐτῶν ἐκ νέου ὡς καὶ πρίν. Ἡ ἐκλογὴ δὲ τούτων γίνεται κατὰ κλῆρον μεταξὺ τῶν ἐχόντων κανονικὴν ἐπισκοπὰς, παρόντος καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διὰ κληροδελτίων, ἐν οἷς ἐγγράφονται τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπώνυμα αὐτῶν· ἐκ δὲ τῶν λαχόντων οἱ μὲν πέντε πρῶτοι ἐξαχθέντες εἶναι τὰ μέλη, οἱ δὲ δύο μετὰ τούτους εἶναι οἱ ἀναπληρωματικοί. Τοῦ δὲ Προέδρου ἡ ἐκλογὴ νὰ γίνεται παρ' ὅλων τῶν ἐχόντων κανονικὰς ἐπισκοπὰς καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς τῆς ἀνωτέρας τάξεως κληρικοὺς, οἷον ἐπισκόπους, Πρωτοσυγγέλους, Ἀρχιμανδρίτας καὶ ἀπὸ τοὺς Ἡγουμένους τῶν εὐαγῶν Μοναστηρίων, ψηφοφορούντων τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας εὑρισκομένων διὰ ψηφοδελτίων ἀποστελλομένων εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὁ δὲ πλειοψηφῶν θέλει εἶσθαι καὶ Πρόεδρος. »

Μετὰ τούτους ἄλλος ἀρχόμενος ἀπὸ προτροπῶν πρὸς τὴν μετ' ἀπαθείας λύσιν τοῦ ζητήματος, προσέβαλε τὴν δοθεῖσαν ἐξωτερικὴν μορφὴν τοῦ ζητήματος καὶ παρετήρησεν ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὅτι τὰ μὲν σήμερον λεχθέντα ἀποδεικνύουσιν, ὅτι δὲν ὑπάρχει ῥητῶς κανὼν ἐπιβάλλων ὡρισμένως εἰς τὴν κυβέρνησιν, ἢ τὸν κλῆρον, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, ἀλλ' ὅτι οἱ κατὰ καιροὺς αὐτοκράτορες κατὰ θέλησιν ἰδίαν ἐνήργουν ἐπὶ τούτοις καὶ πολλάκις ἀντιθέτως. Ὅτι ἥ τε Ῥωσσία καὶ τὰ ἄλλα μέρη, τῶν ὁποίων αἱ ὁμόδοξοι ἐκκλησίαι πρὸς παράδειγμα προσηνέχθησαν, ἐνήργησαν κατὰ τὸ συμφέρον αὐτῆς, καὶ οὐδαμῶς αἱ πράξεις αὐτῶν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ὑπόδειγμα τῶν ἡμετέρων· ὅτι ἡμεῖς ὀφείλομεν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀρχὴν νὰ ψηφίσωμεν τὴ

συμφέροντα ἡμῖν, ὅταν ταῦτα δὲν ἀντιβαίνωσιν εἰς τοὺς κανόνας. Οἱ ἐπίσκοποι κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συστάσεως τοῦ Βυζαντινοῦ Βασιλείου ἐξελέγοντο παρὰ τοῦ λαοῦ, αἱ κατὰ τὴν ἐκλογὴν ὅμως συμβαίνουσα τότε ὀχλαγωγίαι περιώρισαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς εἰς μόνους τοὺς προὔχοντας τοῦ λαοῦ, καθ' ἃ καὶ ὁ 13 κανὼν τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου, καὶ ὁ βίος τοῦ Μερτίνου παρὰ Σουλπυκίου Σεβήρου ἐν κεφ. 7· μαρτυροῦσι· διὰ δὲ τὰς συμβαινούσας ὀχλαγωγίας, ὁ Ἰουστινιανὸς περιώρισε τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν εἰς μόνους τοὺς προὔχοντας, καθ' ἃ ἡ νεαρὰ 123 κεφ. 1 καὶ ἡ νεαρὰ 137 κεφ. 2. μαρτυροῦσιν. Ἡ δὲ νεαρὰ 1. κεφ. 2. λέγει ὅτι ὡρίσθησαν τὰ προσόντα πρὸς τὸ ἐκλέγεσθαι, καὶ ἐπερυλάχθη τὸ δικαίωμα τῆς καθαιρέσεως. τῶν ἐκλεχθέντων μὴ ἐχόντων δὲ τὰ προσόντα, εἰς τὸν αὐτοκράτορα κατὰ τὰς νεαρὰς 142 καὶ 6. κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐξελέγοντο οἵτε πέντε Πατριάρχαι, ὄντες ἀνεξάρτητοι ἀπ' ἀλλήλων, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Ἐπίσκοποι, μεταξὺ τούτων δὲ διαφορὰ ὑπῆρχεν, ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν Πατριαρχείαν ἑνὸς τῶν Πατριαρχῶν, ὑπέκειντο εἰς αὐτὸν, καὶ ἐλέγοντο διὰ τοῦτο *Ἀρχιερεῖς*, ὁ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης *Ἀρχιεπίσκοπος*· εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐλάμβανε μόνον μέρος ὁ αὐτοκράτωρ, καὶ οὕτως ἐξελέχθησαν ὅ,τε Γρηγόριος Ναζιανζηνὸς παρὰ τοῦ Θεοδοσίου κατὰ τὸν βίον τοῦ Γρηγορίου Τόμ. 2. καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἀλλ' οὗτος παρὰ τῶν ἀρχόντων ἐνεργησάντων κατὰ θέλησιν τοῦ αὐτοκράτορος, καὶ ὁ Νεστόριος παρὰ τοῦ Θεοδοσίου. Ὁ Ἀλεξανδρείας δ' ἐξελέχθη παρὰ τοῦ λαοῦ ὑπερισχύσαντος τότε κατὰ τοῦ κλήρου, καθ' ἃ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τοῦ Σωκράτους ἐν βιβλ. 7. κεφ. 7. καὶ ὁ Γίββων περὶ τῆς πτώσεως τῆς Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἐν βιβλίῳ 47 λέγουσιν. Ἐκ τῆς παλαιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας συνάγεται δὲ ὅτι πάντοτε παραχαὶ ὀχλαγωγίαι συνέβησαν ὁσάκις μετέσχε τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν ὁ κλῆρος. Διατρίψας δὲ ἐπί τινα χρόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἴδον αὐτοὺς ὁμμασι τὴν ἐκλογὴν τοῦ τε Πατριάρχου Κυρίλλου, καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν Πατριαρχεύσαντος ἀειμνήστου Γρηγορίου, γενομένην διὰ τῆς Συνόδου εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν Συνοδικῶν, τοῦ μεγάλου διερμηνέως ὀνομαζομένου Τουρκιστὶ *Ἀρχηγοῦ* τοῦ γένους τοῦ *Ἰησοῦ* τοῦ μεγάλου Ἀογοθέτου ἐπέχοντος τόπον ἐπιτρόπου τῆς ἐπικρατείας, τῶν προκρίτων καὶ πρωτομαστόρων, ἐκτὸς δὲ τοῦ Πατριαρχείου διὰ τῆς συρροῆς πλήθους ἄλλων ἀνθρώπων· κατενόησα δὲ ὅτι, πρὸ

πολλοῦ τὰ κατὰ τὴν ἐκλογὴν παρεσκευασμένα προσάγονται, κατὰ τύπον δὲ αὐτὴ ἐνεργεῖται, ἀπαγγελλομένου κατ' ἀρχὰς τοῦ ὀνόματος Ἐπισκόπου τινὸς ἄλλου ἀπὸ τὸ ὡρισμένον, καὶ ἐν σιωπῇ ἀδιαφόρως παρὰ τῶν παρακαθημένων διερχομένης τῆς ἐκφωνήσεως αὐτοῦ, καὶ κατόπιν ἄλλου ὁμοίως, ἕως ἂν ἀπαγγελθῇ τὸ γνωστὸν ἤδη ὡς ὡρισμένον διὰ τὴν Πατριαρχικὴν ἕδραν, ὅτε οἵ,τε παρευρισκόμενοι καὶ ὁ ἔξωθεν παριστάμενος λαὸς ἐπευφημοῦσι τὴν ἀναγόρευσιν αὐτοῦ· ἤδη παρὰ πάντων μὲν ὡμολογήθη ἡ ἀνάγκη νὰ ὦσι κατὰ τύπον ὡρισμένα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀμφισβητεῖται δὲ ἡ τοῦ Προέδρου ἐκλογὴ, καὶ ταύτην οἱ μὲν εἰς τὸν κλῆρον νὰ ἀποδώσωσι ζητοῦσιν, οἱ δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν διότι θεωροῦσιν, ὅτι τὸ ἔθνος ὅλον ἔχει πρὸς τοῦτο δικαίωμα καὶ τὰ ἀντιπροσωπεύοντα αὐτὸ νομοθετικὰ σώματα διὰ τὸ ἀδύνατον ἐπαρίνουσι τὴν ἐκλογὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τὴν τελευταίαν γνώμην δὲν διστάζω νὰ παραδεχθῶ, διότι ἔχω ὑπ' ὄψιν πάντοτε Κυβέρνησιν ὄχι οἵα ἡ πρὸ τοῦ 1843 ἀλλὰ Συνταγματικὴν περιβεβλημένην μὲ εὐθύνην, ἐγγυμένην ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον διὰ ταύτης, ὡς ἰδίου τέκνου, ἐνεργεῖ. Ἡ ἀντίῤῥησις δέ τινος ὅτι ἡ ἀπόφασίς μας αὐτὴ συνεπάγει τὸν φόβον ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ δύνανται νὰ ἐπιῤῥεύσωσιν εἰς τὴν Βασιλικὴν ἀπόφασιν, καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν τῶν Ὑπουργῶν, εἶναι ἀνυπόστατος, διότι τούτου αἰτία δὲν εἶναι τὸ σύστημα, ὡς ἦτο τὸ πρὸ τοῦ 1843, ἀλλὰ τὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων ἡ ἀντικατάστασις ταχέως καὶ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ ἐπέρχεται, καὶ διότι ἡ παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκλογὴ θέλει ἐνεργηθῇ περιωρισμένως ἐφ' ὡρισμένου προσώπων ἀριθμοῦ, μὴ ὑπερβαίνοντος τοὺς εἴκοσι τρεῖς, ἄνδρας σεβασμίους ἐπ' ἀρετῇ καὶ θεοσεβείᾳ· εἰ δέ τις καὶ τούτων δὲν διακρίνεται οὕτως, αὐτὸν οὐ μόνον τῆς Προεδρείας καὶ τῆς Συνόδου πρέπει νὰ ἀποκλείσωσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἐπισκοπείας. Τοὺς φόβους αὐτοὺς καταστρέφει καὶ τὸ παρελθὸν ἔτι, καθ' ὃ ὅλαι αἱ τῶν κατὰ καιροὺς Προέδρων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γενόμεναι ἐκλογαὶ μαρτυροῦσι τὸ ἀλάνθαστον αὐτῶν. Τὰ προσαχθέντα τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ ἄλλων τοιούτων σωμάτων παραδείγματα δὲν ἐπιῤῥέουσιν ἐνταῦθα, διότι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν εἶναι ἴδιον ἀνεξάρτητον σῶμα, ὅτε ἔπρεπε μόνη νὰ ἐκλέξῃ τὸν Πρόεδρον αὐτῆς, ἄλλως δὲν ἔπρεπε νὰ ἐκταθῇ ἐφ' ὅλων τῶν ἐπισκόπων τοῦ Κράτους τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλ' ἐπὶ μόνον τῶν Συνοδικῶν ἤθελε περιορισθῇ, διότι δὲν ἔχρηζον οὗτοι τῆς ἰδιαιτέρας πρὸς τοῦτο ψήφου τῶν ἐντολέων των, ὡς καὶ ἡμεῖς δὲν χρήζομεν αὐτῆς τῶν ἡμετέρων ἐντολέων διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ

Προέδρου τῆς Βουλῆς. Ἡ ἐκκλησία ἔτι δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸν κλῆρον μόνον, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλον τὸν χριστεπώνυμον λαὸν καὶ οὕτως ἅπας πρέπει νὰ συμμετάσχῃ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου. Τὸ προταθὲν ἐπιχείρημα περὶ τῆς ἀτελείας τοῦ κατὰ τὰ 1833 νομοθετηθέντος καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, αὐτὸ ἔτι εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν, διότι τοῦτο συνετάχθη καὶ ἐκυρώθη παρ' ὅλων τῶν ἀρχιερέων τοῦ Κράτους, ἐπὶ τούτῳ τότε συνηγμένων, ἐξαιρέσει δύο ἢ τριῶν μόνων ἀντιλεξάντων. Τὸ πρόσφατον δὲ τοῦτο παράδειγμα μαρτυρεῖ κατὰ πόσον ἀπατῶνται οἱ νομίζοντες ὅτι μόνος ὁ κλῆρος δύναται νὰ προστατεύῃ τὰ συμφέροντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐνῷ καὶ οὗτος ὡς παρ' ἀνθρώπων ἀποτελούμενος, ἐπίσης εἰς λάθη ὑπόκειται. Ἀκολουθῶν τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρέπει νὰ ἐκλέξῃ τὸ ἔθνος ὅλον, ὑποστηρίζω μὲν τὴν πρότασιν νὰ ἐκλέγηται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, διότι θεωρῶ αὐτὴν ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ ἔθνους, θέλω δὲ παραδεχθῇ πᾶσαν ἄλλην τροπολογίαν προτείνουσαν τρόπον ἄλλον ἐκλογῆς μᾶλλον εὔκολον, καθ' ὃν δύνανται φυσικώτεροι τοῦ ἔθνους ἀντιπρόσωποι νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Τὴν ὁριστικὴν δὲ τοῦ ζητήματος λύσιν θεωρῶ ὅτι θέλει εὐκολύνει συγχώνευσις τῶν προταθεισῶν καὶ προταθησομένων τροπολογιῶν παρὰ τῶν προτεινάντων αὐτὰς ἐπὶ τούτῳ συνερχομένων.

Ἄλλος παρετήρησιν ὅτι ἐκ τῶν προλαλησάντων μόνοι οἱ Βουλευταὶ Πυλίας καὶ Καλαμῶν ἐπιστημονικώτερον τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπραγματεύθησαν, ὁ μὲν κατὰ τὴν ἀληθῆ τῶν κανόνων ἔννοιαν εἰς τὸν κλῆρον ἀποδίδων τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς, ὁ δ' ἀντιθέτως εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὡς παριστάνουσαν τὸ ἔθνος, δηλονότι εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν ἀναθεὶς τὸ δικαίωμα τοῦτο, τὸν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν· τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀντικρούων, παρετήρησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν παριστᾷ τὸ ἔθνος, παρὰ μόνον ἐκτελοῦσα τοὺς νόμους αὐτοῦ, ἄλλως ἐδύνατο ἡ Κυβέρνησις καὶ ἤδη ἄνευ νόμου νὰ ἐνεργῇ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τούτου, χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἡμετέραν ψῆφον περὶ τούτου νόμον, ἀναγνωρίζουσα διὰ τῆς ὑποβολῆς ταύτης τὴν ἐκλογὴν ταύτην ὡς ξένον δικαίωμα. Ἀληθῶς τὸ Ὑπουργεῖον ἀποῤῥίπτει ἀπὸ τὸν λαὸν, ἀλλ' ὁ αὐτὸς τοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωπος, ἡ Βουλὴ, καὶ καταφέρεται καὶ ῥίπτει Ὑπουργεία. Ἐκτὸς δὲ τούτου ἤθελε συμβῇ τὸ ἄτοπον νὰ διορισθῇ παρὰ τῆς ἐξουσίας Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὰ ἐναντία τῶν κανόνων καὶ ἱερῶν παραδόσεων πρεσβεύων καὶ διαχειριζόμενος, ὅτε δὲν ἤθελεν ἐπέλθει οὐδεμία θεραπεία, διότι οὐδὲ τὴν πτῶσιν τοῦ Ὑπουργοῦ ἂν ἐζήτει ἡ Βουλὴ ἤθελε θερα-

πεύσει τοῦτο, οὐδὲ τὴν πτῶσιν τοῦ Προέδρου, διότι τότε ἤθελε καταστρέψει τὸ ὁρίζον ῥητὴν διάρκειαν αὐτοῦ νομοσχέδιον· καὶ τοῦτο εὐκόλως νὰ συμβῇ δύναται, διότι ὁ μὲν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸς περὶ τὰ πολιτικὰ δεινὸς νὰ τυγχάνῃ δύναται, ἀβαὴς δὲ καὶ ἄπειρος περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τοὺς θείους κανόνας, ἐφ' ὧν πλεῖστοι τῶν ἐπὶ τούτων ἀσχολουμένων κληρικοὶ ἐπαγγέλλονται. Τὸ ἐπιχείρημά τινος τῶν χθὲς ἀγορευσάντων, ὅτι πρέπει νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκλογὴ εἰς τὴν ἐξουσίαν, διότι ὑπὸ τὴν σκέψιν τῆς συνόδου ὑποβάλλονται καὶ πολιτικῶν ἀνάμικτα ζητήματα, καταστρέφεται, διότι πρὸς τοῦτο θέλει εἶσθαι παρὼν αὐτὸς ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὰς συζητήσεις, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Νομοσχεδίου ὑποστηρίζει τὴν παρὰ τοῦ κλήρου ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, καὶ ἡμεῖς οἱ, πυρὰ πᾶν ἄλλο ἔθνος, γεγηθέντες τοῦ καρποῦ τῆς ἀρετῆς καὶ ἠθικῆς τοῦ ἱεροῦ μας κλήρου δὲν πρέπει νὰ διστάσωμεν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν χορηγίαν τοῦ δικαιώματος τούτου. Καὶ αὐτὸ τὸ 4 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, λέγον ὅτι ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐκλέξῃ δύο μέλη κατὰ τὴν νέαν σύνοδον ἐκ τῶν παλαιῶν, καὶ σιωπῶν πάντῃ τὸν πρόεδρον, ὑπερισχύει ὅτι οἱ συντάξαντες αὐτὸ ἐμμέσως εἰς τὸν κλῆρον τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς νὰ ἀφήσωσι προέθεντο, ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐγὼ καὶ τῶν ἄλλων πολλοὶ τὰ αὐτὰ φρονοῦσι, διὰ τοῦτο ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ λύσῃ τὴν ἀπορίαν μας ταύτην ἐκτιθεὶς τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἐρέδρευεν ἐπὶ τῆς συντάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου.

Κατὰ συνέπειαν ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν, πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, ἀπήντησεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐπίσης ἠννόει, ὅτι ἐκ τῶν πέντε μελῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν ἱερὰν σύνοδον, τὸν πρόεδρον νὰ διορίζῃ ὁ Βασιλεύς. Προσέθηκε δ' ὅτι, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τοῦτο συνέζηται μὲ κανόνας καὶ παραδόσεις καὶ ἱερὰ ἀφορᾷ ἀντικείμενα, διὰ τοῦτο πᾶσα ἀπόφασις ἀπαθῶς ἐπ' αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐπέλθῃ. νὰ ἀποπειραθῇ δὲ ὁ διὰ συγχωνεύσεως τῶν τροπολογιῶν συμβιβασμὸς τῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ ἀγορευσάντων διὰ νὰ ἀποφανθῇ κοινῇ τῇ ψήφῳ ἡ Βουλὴ ἐπ' αὐτοῦ. Παρετήρησε δὲ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἄρθρου ἐννοεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνησις, περιστεφομένη ἐπὶ τῶν πέντε συνοδικῶν, διορίζει τὸν πρόεδρον· διότι δὲν ἀπητοῦντο γνώσεις τῶν τε θείων κανόνων καὶ ἱερῶν παραδόσεων· διὰ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον ἀνέθηκε τὴν σύνταξιν τοῦ Νομοσχεδίου τούτου εἰς ἄνδρας σεβαστοὺς μὲ εἰδικὰς γνώσεις, καὶ τὴν γνώμην τούτων πολλάκις ἐσυμβουλεύθη. Προσέθηκε δὲ καὶ οὗτος ὅτι οἱ ἀγορεύσαντες πρέπει νὰ συναρμολογήσωσιν ἰδίᾳ τὸ ἄρθρον συμβουλευό-

μενοι προηγουμένως τοὺς κανόνας, καὶ νὰ τὸ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ τὸ ψηφίσῃ ἐπειγμένως. Νὰ γείνῃ δὲ τοῦτο ἐντὸς τῆς αὔριον, καθ' ἣν δύνανται οἱ ἀγορεύσαντες νὰ συνεννοηθῶσι καὶ μετὰ τῶν διακρινομένων ἐπὶ εἰδικαῖς τοιαύταις γνώσεσι διδασκάλων, ἡ δὲ Βουλὴ νὰ ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτοῦ.

Μετά τινα παρατηρήσαντα ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῶν τοιούτων ξένων προσώπων πρέπει νὰ ὦσιν ἁπλῶς συμβουλευτικαί. Ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος ὅτι ἀμφότεροι οἱ Βουλευταὶ Ἀθηνῶν, Ὑπουργοὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, ἐθεώρησαν ἀναγκαίαν τὴν διὰ συγχωνεύσεως τῶν τροπολογιῶν συμβιβαστικὴν τοῦ ζητήματος λύσιν, διότι τοῦτο ὡς θρησκευτικὸν καὶ σεβασμοῦ πολλοῦ ἄξιον εἶναι, καὶ γνώσεων εἰδικῶν χρήζει. Ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἡ πρὸς συγχώνευσιν ἢ συναρμολόγησιν τοῦ ἄρθρου διορισθησομένη, καὶ αὕτη δὲν πρέπει κατὰ πλειοψηφίαν ἡ μειοψηφίαν νὰ ἀποφασίσῃ, διότι αὖθις ἐπανερχόμεθα εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ δὲν κατορθοῦται ὁ ζητούμενος συμβιβασμός· ἐπειδὴ δὲ ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις, διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαία ἡ παρουσία κατὰ τὴν συζήτησιν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν συνταξάντων τὸ Νομοσχέδιον μελῶν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐνταῦθα τῶν μὲν προτεινόντων νὰ διορισθῶσι δύο ἐξ ἑκατέρου τῶν διάφορα ὑποστηριζόντων Βουλευτῶν μέρους, οἵτινες μετὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς νὰ συναρμολογήσωσι τὸ ἄρθρον, τῶν δὲ ἀντιτεινόντων, ὅτι τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς δὲν πρέπει ἐπισήμως νὰ προσκαλεσθῶσιν ἢ ἐργασθῶσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ παρὰ τῶν συγχωνευσάντων τὰς τροπολογίας νὰ ἐρωτηθῶσι δύνανται οὗτοι ἢ καὶ ἄλλοι διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας. Ἐζητήθη ἡ διαίρεσις τοῦ ζητήματος εἰς τὸ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου, τοῦ τρόπου ταύτης καὶ τῶν μελῶν τῆς Συνόδου, καθ' ἃ ἐν μιᾷ τῶν προλαβουσῶν Συνεδριάσεων καὶ ὁ Βουλευτὴς Μαντινείας διετάθη, καὶ μετὰ ταύτην πρέπει προηγουμένως νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου ζητήματος, ἂν ἀπὸ τὸν Βασιλέα δηλονότι ἢ τοὺς Ἀρχιερεῖς πρέπει οὗτος νὰ ἐκλέγηται, καὶ κατόπιν εἰς τὰ ἄλλα νὰ προβῇ.

Τὸ Προεδρεῖον δὲ ἀνέγνω ὅλας τὰς προταθείσας κατὰ τὴν συζήτησιν τροπολογίας ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν Λακωνίας, Ναυπλίας, Μαντινείας, Λακεδαίμονος, Ναυπακτίας καὶ Ἠλείας· Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν παρετηρήθη ὑπό τινων ὅτι ἡ τροπολογία τοῦ

Βουλευτοῦ Ναυπλίας ταυτίζεται μὲ τὸ νομοσχέδιον, καθ' ἃ ἠρμήνευσεν αὐτὸ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργός· ἀντελέχθη δὲ ὑπ' ἄλλου ὅτι τὸ μὲν Νομοσχέδιον ἔθηκεν ὅρους τὰ *πρεσβεῖα* τῆς ἀρχιερωσύνης, τὰ *καλλιστεῖα* τῆς τιμῆς καὶ ἄλλους, ἡ δὲ τροπολογία τὸν πρῶτον τούτων παρεδίχθη μόνον, καὶ τὴν παρὰ τοῦ Βασιλέως ἐκλογὴν μεταξὺ τῶν πέντε μελῶν προτείνει· ἐζητήθη ὑπ' ἄλλου νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν ἐρωτίσθη καὶ κατόπιν νὰ προβῇ εἰς τὴν ψηφοφορίαν, καὶ ὑπ' ἄλλου ὅτι πρέπει νὰ προψηφοφορηθῶσι τὰ *καλλιστεῖα*, διότι ἐπὶ τούτων οὐδεμία τροπολογία ἐπροτάθη.

Μετά τινα Βουλευτὴν δὲ παρατηρήσαντα, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἀφορᾷ ὕπαρξιν *κανόνων θείων καὶ παραδόσεων ἱερῶν* καὶ διὰ τοῦτο εἶναι περιβεβλημένον μὲ πολλὴν σπουδαιότητα· καὶ ὅτι τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηρίζει ἐξ ἀναλογίας καὶ αὐτὸ τὸ εἰς τὰ ἄλλα ἐξ ἐκλογῆς ἀπορρέοντα σώματα ἐνεργούμενον, ἔνθα καὶ τὰ δημοτικὰ καὶ ἐπαρχιακὰ συμβούλια τὸν ἴδιον αὐτῶν πρόεδρον ἐκλέγουσιν, ἐπιφυλαττομένη ἁπλῶς τοῦ δικαιώματος τῆς Βασιλικῆς κυρώσεως, περιεχούσης οὕτω τὸ κυριαρχικὸν δικαίωμα. Κατ' ἐρώτησιν τοῦ Προέδρου ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις, νὰ προσκαλεσθῶσι δὲ καὶ συνελθωσιν ἐντὸς τῆς αὔριον οἱ προτείναντες τροπολογίας, διὰ νὰ συγχωνεύσωσιν αὐτὰς καὶ καταστήσωσιν εὔκολον τὴν περαιτέρω ἐπ' αὐτοῦ συζήτησιν καὶ ψηφοφορίαν. Κατὰ συνέπειαν δὲ ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΖ'.

Τῆς 2 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν δευτέραν Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τὴν ὀγδόην πρὸ μεσημ-

θρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ ἐπειδὴ τὸ τοῦ νομίμου συμπληρώματος ἀριθμοῦ, οὐδενὸς ἀπόντος ἄνευ ἀδείας ἢ ἄλλων νομίμων κωλυμάτων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι, εἰς τὰς ἐφημερίδας ἡ *Χαρτερία* καὶ *Ἐθνοκρατεία* κατεχωρισμένη εὑρίσκεται διατριβὴ καταγγέλλουσα τὴν ὕπαρξιν αἱρέσεως κατὰ τοῦ Συντάγματος συνωμοσίας, καὶ ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν Ὑποστράτηγον Μακρυγιάννην, τοῦ ὁποίου ὁ στρατιωτικὸς βαθμὸς, ἂν καὶ δὲν ἐγγυᾶται δι᾽ αὐτὴν ἀλήθειαν ταύτης, ἀρκοῦσαν ὅμως παρέχει πιθανότητα· ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἀφορᾷ τὸ μέγιστον τοῦ λαοῦ συμφέρον, τὴν εὐημερίαν καὶ ὕπαρξιν τοῦ ἔθνους, οἵτινες στενώτατα μὲ τὴν ὕπαρξιν τοῦ Συντάγματος συνδέονται, διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ συστήσῃ τὴν αὐστηρὰν τῶν μιαιφόνων τούτων συνωμοτῶν ἀνακάλυψιν διὰ νὰ τιμωρηθῶσι. Τοῦτο θεωρῶ καθῆκον τῆς Βουλῆς, ἂν καὶ ἀρκούντως τὰ καθήκοντα τοῦ Ὑπουργείου γνωρίζω καὶ πλήρη εἰς τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ πρόσωπα πεποίθησιν ἔχω, διότι νομίζω ὅτι, εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὀφείλει αὕτη νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἐθνικὴν θέλησιν καὶ νὰ κατασυντρίψῃ πάντα δυνάμενον νὰ συλλάβῃ τὴν ἰδέαν κατὰ τοῦ πολυτίμου Συντάγματος. Θεωρῶ πρὸς τούτοις ἀναγκαῖον νὰ προστεθῇ εἰς τὴν σύστασιν καὶ ἡ ἐπιθυμία κατὰ δεκαπενθημερίαν νὰ πληροφορῇ τὴν Βουλὴν τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς προόδου καὶ καταςάσεως τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς.

Ἀντιπαρατηρήσας δὲ ἄλλος ὅτι τὸ σπουδαῖον χρήζει σκέψεως, ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τούτου ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς διὰ νὰ σκεφθῶσι καὶ μετὰ συζήτησιν ἀποφανθῶσιν οἱ Βουλευταί.

Καὶ ἄλλος, ἀναγνωρίζων τὸ σπουδαῖον τῆς ὕλης ταύτης παρετήρησεν ὅτι, ἡ Βουλὴ δὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν σύστασιν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ μικροτέρων καὶ ἁπλουστέρων ἐνήργησεν ἀντικειμένων, ἀλλ᾽ ὀφείλει παρόντων ὅλων τῶν Ὑπουργῶν νὰ πραγματευθῇ περὶ τούτου, καὶ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτοὺς τί μέχρι τοῦδε ἐνήργησαν, διότι βεβαίως οἱ ὑπάλληλοι, εἰς οὓς εἶναι ἀνατεθειμένα τὰ καθήκοντα τῆς δικαστικῆς Ἀστυνομίας, ἐνήργησαν τὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐπὶ τούτου μέχρι τοῦδε.

Προσέθηκε δὲ τούτοις ἕτερος, ὅτι ἡ καταγγελία αὕτη, δὲν

γίνεται πρώτην φοράν. ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς 25 Μαρτίου ἐν τῇ ἐφημερίδι ὁ *Αἰὼν* τοιαύτη κατηγγέλλετο, καὶ ὅχος συνωμοσίας τοιαύτης καὶ τοσχωρίσθη· καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ Ὑπουργοὶ συμφώνως μὲ τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος περὶ τῶν ἀνακρίσεων, τὰς ὁποίας καὶ ἐπὶ ἐκείνης καὶ ἐπὶ τῆς νέας ταύτης ἐνήργησαν, διότι τὸ Ὑπουργεῖον ὤφειλεν ἔκτοτε νὰ διατάξῃ ἐπὶ τούτου ἀνάκρισιν, διὰ νὰ ἀνακαλυφθῶσιν οἱ ἔνοχοι καὶ τιμωρηθῶσιν, ἢ διὰ νὰ περισταλῶσιν οἱ ψευδῶς τοιαῦτα διασπείροντες.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῶν τελευταίων τούτων γνωμῶν.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον ἡ συνήθεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ **4** ἄρθρου τοῦ καταστατικοῦ τῆς Συνόδου Νόμου, καὶ ἀνεγνώσθησαν αἱ συγχωνευθεῖσαι κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς τροπολογίαι, ἔχουσαι οὕτως·

Ὑποτροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπλίας, συγχωνευθεῖσα μὲ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ διαφόρων ἄλλων Βουλευτῶν.

Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς καὶ τὰ ἀναπληρωτικὰ καλοῦνται παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἀνὰ πᾶσαν διετίαν κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς ἀρχιερωσύνης ἑκάστου· μεταξὺ δὲ τῶν πέντε τακτικῶν μελῶν αὐτῆς ὀνομάζει ἡ κυβέρνησις τὸν Πρόεδρον.

Τροπολογία τοῦ ἄρθρου 4. τῶν Βουλευτῶν Λεβαδείας καὶ Βάλτου.

Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλέγονται διὰ ψηφοφορίας ἀπὸ τὸν ἀνώτερον καὶ κατώτερον κλῆρον, κατὰ πενταετίαν. Ἡ δὲ Σύνοδος ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν της ὡσαύτως διὰ ψηφοφορίας τὸν Πρόεδρόν της.

Ὁ χρόνος, ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκλογῆς, θέλουν κανονισθῇ δι᾽ ἰδιαιτέρου Νόμου.

Τροπολογία τοῦ ἄρθρου 4. τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας

Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καθὼς καὶ τὰ ἀναπληρωτικὰ προσκαλοῦνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης ἐκ τῶν κανονικῶν ἀρχιερέων τῶν ἐχόντων ἐπισκοπάς, ἀνανεούμενα ὡσαύτως κατὰ τριετίαν· αὕτη δὲ ἐκλέγει διὰ ψηφοφορίας τὸν Πρόεδρον, ἐπικυροῦται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

τῶν Βουλευτῶν Ἠλείας, Λακεδαίμονος, Ναυπακτίας καὶ Οἰτύλου μετὰ τῆς τροπολογίας τῆς μειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς· συμφωνοῦντος τοῦ Βουλευτοῦ Οἰτύλου μόνον ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου.

α Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλέγεται μὲν τῇ ψήφῳ τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐχόντων ἐπισκοπὰς ἀρχιερέων κατὰ τριετίαν φυλαττομένης τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως· ἐπικυροῦται δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως.

Οἱ δὲ Σύνεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωματικοὶ προσκαλοῦνται πᾶσαν τριετίαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως, κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ ψηφισθῇ καὶ διὰ τὴν ἐπομένην Συνοδικὴν περίοδον· ἡ δὲ πρόσκλησις τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνανεοῦται κατὰ πᾶσαν περίοδον.»

Μετὰ τοῦτο εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι καὶ ἡ πλειοψηφία καὶ ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς καὶ οἱ προτείνοντες κατὰ τὰς παρελθούσας συνεδριάσεις τροπολογίας, συνελθόντες συνεχώνευσαν αὐτὰς καὶ εἰς τὰς ἀναγνωσθείσας, ὧν αἱ δύο εἶναι τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, αἱ δὲ ἀπολειπόμεναι δύο τῶν προτεινάντων τροπολογίας. Μιᾶς ὅμως τούτων ἡ ἐπιγραφὴ φέρει *ἐποτροπολογία*, ἐν ᾧ καὶ αὕτη πραγματικῶς εἶναι τροπολογία, διότι αὕτη εἶναι ἡ προταθεῖσα ἀπὸ τὴν πλειονοψηφίαν τῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ τροπολογίαι αὗται πρέπει νὰ ψηφοφορηθῶσι κατὰ τάξιν κατὰ λόγον τῆς προσεγγίσεως ἢ ἀπομακρύνσεως αὐτῶν ἀπὸ τὸ Νομοσχέδιον, προψηφοροῦμένων τῶν τελευταίων καὶ ἑπομένων τῶν πρώτων κατὰ τὸν κανονισμόν. Ἀπωτέραν τῶν τροπολογιῶν θεωρῶ τὴν τῶν Βουλευτῶν Λεβαδείας καὶ Βάλτου, διότι αὕτη προτείνει τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου ἀπὸ τὸ σύνολον τοῦ ἐν Ἑλλάδι κλήρου, καὶ ἀπέχει πλειότεραν τῆς τε γνώμης τῆς πλειονοψηφίας καὶ ἐκείνης τῆς μειοψηφίας. Μετὰ ταῦτα ἀπωτέρα τοῦ Νομοσχεδίου εἶναι ἡ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ταύτην ἀκολουθεῖ ἡ τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, ζητοῦσα τὴν ἐκ τῶν πέντε μελῶν τῆς Συνόδου ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου καὶ παρὰ τοῦ Βασιλέως κύρωσιν αὐτοῦ. Τετάρτη δὲ νὰ ψηφοφορηθῇ πρέπει ἡ τῆς πλειοψηφίας, ἥτις εἶναι καθ' ὅλα σύμφωνος μὲ τὸ Νομοσχέδιον, καθὼς ἠρμήνευσαν αὐτὸ οἱ ἀγορεύσαντες Ὑπουργοί.

Μετά τινας δὲ, τὸν μὲν ἀντειπόντα ὅτι, τὰ μὲν ἄλλως ἔχουσιν ὀρθῶς, ἡ δὲ τροπολογία τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπλίας, εἶναι

πραγματικῶς ὑποτροπολογία, διότι τροπολογία εἶναι ἡ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὑποτροπολογία δὲ αὕτη ἡ ἐπὶ ταύτης δοθεῖσα, κατὰ συνέπειαν δὲ ὅτι αὕτη πρέπει νὰ ψηφοφορηθῇ δευτέρα. Τὸν δὲ συμφωνήσαντα, ὅτι καὶ αὕτη εἶναι ὑποτροπολογία καὶ ἑπομένως ὑποστηρίξαντα τὴν τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος ἰδέαν. Παρετήρησεν ὁ πρωτείνας κατὰ τὴν προλαβοῦσαν συνεδρίασιν τροπολογίαν Βουλευτὴς Λακωνίας, ὅτι ἦτο μὲν σύμφωνος διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, μετὰ τῶν λοιπῶν, διεφώνει δὲ διὰ τὰ μέλη τῆς Συνόδου, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τούτων διετήρησε τὴν τροπολογίαν αὐτοῦ, ἥτις ἐπίσης ἔπρεπε νὰ τυπωθῇ.

Καὶ μετὰ τοῦτον καὶ ὁ Βουλευτὴς Μαντινείας παρετήρησεν ὅτι εἰς τὴν συγχωνευθεῖσαν τροπολογίαν του τὴν λέξιν τάξιν πρέπει νὰ ἀντικαταστήσωσιν αἱ λέξεις τὰ *πρεσβεῖα*, διότι κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης ἀπήτησε τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνώμην τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος περὶ τῆς τάξεως τῆς ψηφοφορίας, καὶ κατὰ συνέπειαν, κηρυχθείσης ἀποπερατωμένης τῆς συζητήσεως, ὁ πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν τῶν Βουλευτῶν Λεβαδείας καὶ Βάλτου, ἡ δὲ Βουλὴ διὰ ψηφοφορίας γενομένης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει πλειόνων τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Ν. Καλλέργη καὶ Α. Λαπουσιάδου, ἀπέρριψε ταύτην διὰ ψήφων 68 πρὸς 28 κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένων πρωτοκόλλων τῆς ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος.

Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ Δ. ἄρθρου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίαν τῶν Βουλευτῶν Λεβαδείας καὶ Βάλτου, ναὶ, ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Δ. Μελετόπουλος	Ο.	Γ. Φεγγαρᾶς	ἀπὸν Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Γ. Δημητσώτης	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὸν	Κ. Γ. Σαντᾶς	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Η. Βάρβογλης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ο.	Ρ. Παλαμίδης	Ο.
Κ. Γουλιμῆς	Ο.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὸν	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Η. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ

Δ. Τζόκρης	ἀπών
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο·
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης }	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς }	
Δ. Καλλιφρονᾶς	ἀπών
Σ. Βλάχος	Ο
Π. Ράγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κανδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ο.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ο.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ο.
Α. Γουζούασης	Ν.
Α Βλαΐτης	Ο.
Α. Κρεστενίτης	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	ἀπών
Ν. Δελέντας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ο·
Α. Γ. Τζάνος	Ο.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ο.
Εμ. Τσοῦχλος	Ο
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ο.
Ι. Ζάρκος	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	ἀπών
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμιος Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐσάθιος Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδ
Δ. Κυριακίδης	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ο.
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικήτας Σταματελόπουλος	Ο
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ο.
Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο·
Σ. Μπαρότζης	Ο.
Δ Μπιρμπίλης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Μαυρομιχάλης	Ο.
Πικουλάκης	Ν.
Χ Καπετανάκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ο.
Κ Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ο.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Ι. Ταταράκης	Ο.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ο.
Ν. Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάβρας	Ο.
Ἀμβρόσ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζόρης	Ο.
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Τομαρᾶς	Ο.
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ν.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Στάϊκος	Ο.
Δ. Χαντζῆκος	Ο.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρούφης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπών
Γ. Σταματάρας.	Ο.

Διὰ ψηφοφορίας ἐπίσης κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Δ. Πολυχρονοπούλου, καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου γενομένης, ἀπέβριψε καὶ τὴν τροπολογίαν τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς διὰ ψήφων 50 πρὸς 43 κατὰ τὸ ὑφ' ἡμᾶς προσηρτημένον πρωτόκολλον.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Δ'. ἄρθρου τοῦ Ἐκκλ. Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπών
Θ. Γρίβας	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ο.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπών
Μ. Α. Καΐρης	Ο.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς
Ι. Κωλέττης }	ἀπόντες
Α. Μεταξᾶς }	
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.
Σ. Βλάχος	Ν.
Π. Ράγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Λαπουσιάδης	Ο.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ο.
Γ. Κο.δύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ο.
Ι. Χαραμῆς }	ἀπόντες
Ι. Κρανίδης }	
Ι. Γιολδάσης	Ο.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	Ν.
Κ. Τ. Σαντᾶς	Ν.
Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ο.
Π. Βάρβογλης	Ο.
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαιωώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ο.
Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	Ν.
Κ. Βέϊκος	Ο.
Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Γ. Κάνδυας	Ο.
Σ. Μπαρότζης	Ο.
Δ. Μπιρπίλης	Ο.
Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Πικουλάκης	Ο.
Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Δ. Καλαμογδάρτης	Ν.

Δ. Ζώτος	Ο.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Νίκος Θέου	Ν.	Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζούασης	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Βιλαέτης	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Α. Κρεστενίτης	Ο.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Γ. Μπάστας	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	ἀπὼν	Κ. Ἀντωνιάδης	ἀπὼν
Ν. Δελέντας	Ο.	Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Διομίδης Κυριακοῦ	Ο.
Ι. Ν. Φλίσας	Ο.	Ν. Καλλέργης	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ο.	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς ἐν ἐφημέρῳ	ἀδεία	Σταῖκος	Ν.
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ν.	Α. Παππατζόρης	Ο.
Εὐρ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Τομαρᾶς	Ο.
Ἐμ. Τζοῦχλος	Ν.	Α. Κιζάνης	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Δ. Δρόσος	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ο.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ο.
Σ. Πάγκαλος	Ο.	Δ. Χατζίσκος	Ο.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.	Γ. Γριζάνος	ἀπὼν
Δ. Πλαπούτας	Ο.	Ι. Γαρδίκης	Ο.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.	Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ν. Μπούκουρας	Ο.	Ι. Οἰκονόμου	Ο.
Ν. Κορφιωτάκης	Ο.	Ε. Ἀποστολίδης	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.	Γ. Σταματάρας	Ο.

Ἐρωτηθεῖσα δὲ κατόπιν ἂν παραδέχηται τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, ἀπέρριψε καὶ ταύτην διὰ ψήφων 52 πρὸς 44. καὶ διὰ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν ἐπίσης κλῆσιν γενομένης, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ.Γ. Σταματάρα καὶ Δ. Πολυχρονοπούλου, κατὰ τὸ ὧδε προσηρτημένον πρωτόκολλον,

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν ἐπὶ τοῦ ἕξης ζητήματος.

§ Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν ἐπὶ τοῦ Δ'. ἄρθρου τοῦ ἐκ-

κλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Μαντινείας, ναὶ ἢ ὄχι;

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Π. Βαρβιτζιώτης	Ο.
Δ. Ὀρεινός.	Ν.	Γ. Φιγγαρᾶς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὼν	Γ. Δερνισιώτης	Ν.
Θ. Γρίβας	Ο.	Κ. Τ. Σανταῖς	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Μ. Χατζ. Μελέτη	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ο.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Ῥ. Παλαμίδης	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὼν	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ν.
Δ. Τζάκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Π. Δαρειώτης	Ο.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ο.	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Σ. Βλάχος	Ν.	Ι. Φαρμάκης	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Α. Λαπουσιάδης	Ο.	Φ. Κρ. Μαῦρος	Ο.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ο.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Σ. Μπαρότζης	Ο.
Γ. Κονοῦλης	Ο.	Δ. Μπιρμπίλης	Ο.
Κ. Φασίτζας		Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Χαραμῆς, Ι. Κρανίδης	ἀπόντες	Πικουλάκης	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ο.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Δ. Ζώτος	Ο.	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Νίκος Θέου	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Γουζούασης	Ο.	Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ν.	Κ. Τζερτίδης	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ο.	Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ο.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.	Α. Μαρκόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ο.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ο.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	ἀπὼν	Μ. Σχινᾶς	Ν.
Ν. Δελέντας	Ο.	Γ. Μπάστας	Ο.
Θ. Μαρκεζίνης	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Α. Γ. Τζάνος	Ο.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ο.
Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.	Κ. Προβιλέγιος	Ο.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ο.	Διομίδης Κυριακοῦ	Ο.
Ι. Ν. Φλίσας	Ο.	Ν. Καλλέργης	Ν.
		Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
		Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ν.

Π. Ι. Κυριακὸς	N.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	O.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθύμ. Κανελλόπουλος	N.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	O.
Σ. Πάγκαλος	O.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	N.
Δ. Πλαπούτας	O.
Κ. Δελιγιάννης	N.
Ν. Μπούκουρας	O.
Ν. Κορφιωτάκης	O.
Σ. Παρθενόπουλος	N
Στάϊκος	N.
Α. Παππατζόρης	O.
Δ. Πολυχρονόπουλος	N.
Τομαρᾶς	O.
Α. Κιζάνης	N.
Δ. Δρόσος	N.
Εὐστ. Μ Παρίσης	O.
Δ. Χατζίσκος	O.
Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρδίκης	O.
Ν. Κριεζώτης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Οἰκονόμου	O.
Ε. Ἀποστολίδης	ἀπὼν
Κ. Κανάρης	O.
Σταματάρας	O.

Διὰ ψηφοφορίας δὲ ὁμοίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν αὐτῶν ψηφιλεκτῶν γενομένης, παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπλίας, διὰ ψήφων 50 πρὸς 41 κατὰ τὸ περὶ ταύτης πρωτόκολλον, καὶ διέταξε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἄρθρου 4. τοῦ Νομοσχεδίου διὰ ταύτης ἐχούσης οὕτω.

Πρωτόκολλον τῆς ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος·

«Παραδέχεται τὴν τροπολογίαν τοῦ Βουλευτοῦ Ναυπλίας ἐπὶ τοῦ Δ. ἄρθρου τοῦ ἐκκλ. Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	O.
Δ. Ὀρεινὸς	O.
Γ. Λογιωτατίδης	ἀπὼν
Θ Γρίβας	N.
Ν. Μαυρομμάτης	O.
Ζ. Ι. Βάλβης	N.
Κ. Γουλιμᾶς	O.
Π. Δ. Καμπάνης	ἀπὼν
Μ. Δ. Καΐρης	N.
Δ. Τσόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	O.
Ι. Βλάσσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Γ. Φεγγαρᾶς	O.
Γ. Δερνιτσώτης	O.
Κ. Τ. Σαντᾶς	O.
Μελέτης Χ. Μελέτη	N.
Π. Βάρβογλης.	N.
Ρ. Παλαμίδης.	N.
Γ. Ῥεβελιώτης	O.
Β. Δημητρακόπουλος	O.
Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Καλαμαριώτης	N.
Π. Δαρειώτης	N.
Νικ. Σταματελόπουλος	O.
Δ. Σακελλαριάδης	O.
Ι. Φαρμάκης	O.

Δ. Καλλιφρονᾶς	N.
Σ. Βλάχος	O.
Π. Ῥάγκος	O.
Ι. Καραγιαννόπουλος	O.
Α. Γεωργαντᾶς	O.
Α. Λαπουσιάδης	N.
Τζαν. Γρηγοράκης	N.
Δ. Τζιγκουράκος	N.
Γ. Κανδύλης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Φασίτσας	N.
Ι. Χαραμῆς, Ι. Κρανιδῆς	ἀπόντες
Ι. Γιαλδάσης	N.
Δ. Ζῶτος.	N.
Ν. Θέου	O.
Α. Γουζούκος	N.
Α. Βιλαέτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Κρεστενίτης	N.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	N.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	O.
Ι. Κλίμακας	N.
Σιλβέστρος Στερανάκης	ἀπὼν
Ν. Δελέντας	N.
Θ. Μαρκεζίνης	O.
Α. Γ. Τζάνος	N.
Ι. Ζάρκος	N.
Ι. Ν. Φλίσσας	N.
Π. Ι. Κυριακὸς	O.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	N.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελλόπουλος	O.
Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Χ. Παναγιώτου	O.
Ἐμ. Τσοῦχλος	O.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	O.
Δ. Κυριακίδης	N.
Σ. Πάγκαλος	N.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	O.
Δ. Πλαπούτας	N.
Κ. Δελιγιάννης	O.
Κ. Βέϊκος	N.
Μ. Ἰατρὸς	N.
Ι. Εὐσταθίου	ἀπὼν
Φ. Κ. Μαῦρος	N.
Γ. Κάνδυας	N.
Σ. Μπαρότζης	N.
Δ. Μπιρμπίλης	N.
Α. Μαυρομιχάλης	ἀπὼν
Πικουλάκης	N.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Οἰκονομόπουλος	O.
Α. Καλαμογδάρτης	O·
Κ. Τσερτίδης	O.
Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	ἀπὼν
Α. Μυρκόπουλος	N·
Παπακώστας Τζαμάλας	N.
Μ. Γ. Σχινᾶς	O.
Γ. Μπάστας	N.
Σ. Ἀντωνιάδης	N.
Κ. Ἀντωνιάδης	O.
Κ. Προβιλέγιος	N.
Ι. Ταταράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	O.
Διομήδης Κυριακοῦ	N.
Ν. Καλλέργης	O.
Σταμάτιος Δάρρας	O.
Ἀμβρόσιος Σκαραμαγκᾶς	O.
Ι. Στάϊκος	O.
Α. Παππατζόρης	N.
Δ. Πολυχρονόπουλος	O.
Τομαρᾶς	N.
Α. Κιζάνης	O.
Δ. Δρόσος	O.
Εὐστρ. Μ. Παρίσης	N.
Δ. Χαντζίσκος	N.
Γ. Γριζάνος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γαρδύκης	N.
Ν. Κριεζώτης	ἀπὼν

Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Κορμιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Π. Βαρδιτζιώτης	Ν.	Γ. Σταματάρας	Ν.

Δ'. « Τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς συνόδου ὡς καὶ τὰ ἀναπληρωτικὰ κλητεύονται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνὰ πᾶσαν διετίαν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς ἀρχιερωσύνης ἑκάστου. Μεταξὺ δὲ τῶν πέντε τακτικῶν μελῶν αὐτῆς ὀνομάζει ἡ Κυβέρνησις τὸν Πρόεδρον. »

Τῶν ψηφοφοριῶν τούτων ὅλων τὰ ἀποτελέσματα ἀνήγγειλεν ὁ Πρόεδρος, ἡ δὲ Βουλὴ προέβη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἑπομένου ἄρθρου.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ Νομοσχεδίου, ἐφ' οὗ ἐζητήθη ὑπό τινος ἡ ἔννοια τοῦ κατὰ *πλειοψηφίαν* ἀποφασίζει εἰς τὸ δεύτερον μέρος αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἡ ἱερὰ Σύνοδος ὡς πολυμελὲς σῶμα δύναται νὰ ἐπιφέρῃ συνήθως τὰς ἀποφάσεις της κατὰ πλειονοψηφίαν ἢ καὶ ὁμοψήφως, ὁσάκις ἡ γνώμη ὅλων τῶν μελῶν συνταυτίζεται· ἀπαντήθη δὲ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐκθέσεως καὶ ἄλλου Βουλευτοῦ, ὅτι τὸ ἄρθρον, διαλαμβάνων περὶ ὅλων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Συνόδου ὑποθέσεων, διαιρεῖ αὐτὰς εἰς τὰς ἀφορώσας τὰ δόγματα, τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς τὰς μὴ τοιαύτας, καὶ ἐπὶ μὲν τῶν τοῦ πρώτου εἴδους, ὑπαρχόντων ἤδη ἐκπεπερασμένων τῶν δογμάτων, κανόνων καὶ ἱερῶν παραδόσεων, ἤθελεν εἶσθαι σκανδαλώδης ἡ περὶ τούτων διαφωνία τῆς Συνόδου καὶ ἡ εἰς τὰ πρακτικὰ καταχώρισις τῶν διαφόρων γνωμῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, ὅσα οὔτε ὑπὸ τῶν ἱερῶν ὅρων ὁρίζονται, οὔτε εἰς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις ἀντιβαίνουσιν, ἀποφασίζει ἡ Σύνοδος κατὰ πλειοψηφίαν, καὶ δύναται νὰ καταχωρίζῃ τὰς διαφόρους αὐτῆς γνώμας εἰς τὰ πρακτικά.

Οὐδενὸς δ' ἀντειπόντος, ἐψηφοφορήθη τὸ ἄρθρον δι' ἀναστάσεως καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ε'. « Ἡ ἱερὰ Σύνοδος συσκέπτεται περὶ πάσης ὑποθέσεως, ἀναγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της καὶ ἀποφασίζει, βάσιν ἔχουσα τοὺς ἱεροὺς ὅρους καὶ κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς τῆς ἐκκλησίας παραδόσεις, καὶ αἱ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς ὑπογράφονται παρ' ὅλων τοῦτε Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων·

ὅσα δὲ οὔτε ὑπὸ τῶν ἱερῶν ὅρων κανονίζονται, οὔτε εἰς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς τῆς ἐκκλησίας παραδόσεις ἀντιβαίνουσι, περὶ τούτων ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν, καὶ ὁμειονοψηφῶν ὡς πρὸς τὰ κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τούτων ἀποφασιζόμενα, ὑπογράφει μὲν, δύναται δὲ νὰ καταχωρῇ, ἂν θέλῃ, εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν Συνεδριάσεων τοὺς λόγους τῆς διαφόρου γνώμης του. »

Ἀνεγνώσθη μετὰ τοῦτο τὸ ἄρθρ. Γ'. τὸ ὁποῖον ἐγένετο παραδεκτὸν δι' ἀναστάσεως μὲ μόνην τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *συμπαραπληρωματικοὶ* διὰ τῆς *ἀναπληρωματικοὶ* κατὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν καὶ εἰς τὸ ἄρθρον Γ'. ὁμοίαν διόρθωσιν, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἐνέκρινεν ἐφ' ὅλων τῶν ἀναφερόντων τοὺς *ἀναπληρωματικοὺς* ἄρθρων τοῦ Νομοσχεδίου· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως.

« Ἄρθρ. Ϛ'. Ὁ Πρόεδρος, οἱ Σύνεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωματικοὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐάν ποτε περιπέσωσιν ὡς ἐκ τῆς συνοδικῆς αὐτῶν θέσεως εἰς παράβασιν ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ, ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἡ Κυβέρνησις συγκαλεῖ τοὺς κανονικοὺς ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἐξέλεγξιν τῆς παραβάσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας· ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὐτῶν ἦναι περὶ συνοδικὰ καθήκοντα, σχέσιν ἔχοντα μόνον πρὸς τὸ πολιτικὸν, τότε τὰ περὶ τούτου ἐναπόκεινται εἰς τὴν Κυβέρνησιν. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρ. Ζ'. ἡ πλειονοψηφία τῆς Εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς προσέθηκε καὶ δεύτερον Γραμματέα, ἡ δὲ μειονοψηφία διαφωνήσασα παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας ἐπὶ τῆς διαφόρου ταύτης γνώμης παρετήρησεν ὅτι εἰς τὸν καταστατικὸν τῆς ἱερᾶς Συνόδου Νόμον τῶν 1833 δὲν ὑπῆρχε θέσις Β'. Γραμματέως, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας προσετέθη τοιοῦτος· ὅτι ἡ μειοψηφία συνεφώνησε μὲ τὸ Νομοσχέδιον, διότι ἡ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Συνόδου πεῖρα ὑπέδειξεν ὅτι εἷς Γραμματεὺς διευθύνων τὸ Γραφεῖον. καὶ ἔχων ὑπ' αὐτὸν τρεῖς Γραφεῖς δύναται νὰ ἐπαρκῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς, καὶ διότι ἡ προσθήκη Β'. Γραμματέως, ἀρμοσθοῦσα τὴν τιτλοφορίαν τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς μὲ ἐκείνην τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἐπιφέρει τὴν ἄτοπον ταύτην ἀρμοίωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μὲ τὴν πολιτικὴν ἀρχήν.

Ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας ἀπήντησεν, ὅτι ἡ προσθήκη τοῦ Β'. Γραμματέως ἐθεωρήθη ἀναγκαία, διότι ἐθεωρήθη

ἀκατάλληλον καὶ ἀναξιοπρεπὲς ἐν ἐλλείψει ἢ ἀσθενείᾳ τοῦ Γραμματέως νὰ μὴν ὑπάρχῃ ἀνώτερός τις τῶν Γραφέων ὑπάλληλος διευθύνων τὸ Γραφεῖον, ἀλλ' εἷς τῶν Γραφέων νὰ εἰσάγῃ τὰς ὑποθέσεις εἰς τὴν Σύνοδον καὶ νὰ προσυπογράφῃ εἰς τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα ὡς τοιοῦτος, ἐν ᾧ εἰς τὸν Βον Γραμματέα εὑρίσκεται καὶ περισσοτέρα ἱκανότης καὶ ἡ ἀπαιτουμένη εἰς τὴν προσυπογραφὴν ἀξιοπρέπεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς· ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπηγόρευσε τὴν προσθήκην καὶ Β'. Γραμματέως, μᾶλλον ὅτι τοιαύτη θέσις δὲν ἦτον ὡρισμένη εἰς τὸν Νόμον τῶν 1833.

Καὶ ἄλλων τινῶν ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς παραδοχῆς τοῦ Β'. Γραμματέως ἀγορευσάντων εἰς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας λόγους, ἐκηρύχθη ἀποπερατωθεῖσα ἡ συζήτησις, καὶ ψηφοφορίας γενομένης δι' ἀναστάσεως ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς. Ἔχουσαν οὕτως.

«Ἄρθ. Ζ'. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἔχει ὁ. καὶ Β'. Γραμματέα κληρικούς, καὶ ἕνα ἢ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας δύο γραφεῖς, κληρικοὺς καὶ τούτους ὄντας, καὶ ἕνα κλητῆρα, διοριζομένους ἅπαντας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἰδίας Συνόδου.

Ὁ πρῶτος καὶ, κωλυομένου τούτου, ὁ δεύτερος Γραμματεὺς διευθύνει τὰ τοῦ Γραφείου, εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν συνέδρων συνεδριαζόντων, κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων· δὲν ἔχει δὲ ψῆφον, οὔτε μέρος λαμβάνει εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ ὁσάκις ζητηθῇ εἰς τοῦτο. Τῶν Γραφέων τὰς ἐργασίας προσδιορίζει ἑκάστοτε ἡ Σύνοδος.»

Ἐπὶ τοῦ ἑπομένου ἄρθ. Η'. διεμόνησεν ὁμοίως ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, προτείνασα τὸν παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ διορισμὸν διαρκοῦς ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργοῦ, παρευρισκομένου αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου κατὰ τὸ νομοσχέδιον, καὶ τροποποιήσασα τὸ ἄρθρον ὡς ἑξῆς.

«Παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ διορίζεται ἐκ τῶν ἀνωτέρων τοῦ Κράτους πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τῶν διακρινομένων ἐπ' ἱκανότητι καὶ ἀκεραιότητι τοῦ ὀρθοδόξου ἀνατολικοῦ δόγματος, ἐπίτροπος τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, χωρὶς νὰ ἔχῃ ψῆφον εἰς τὰς ἀποφάσεις της.»

Ἡ δὲ μειοψηφία, θεωροῦσα τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἀνοίκειον πρὸς ἀρχὴν οὕτως ὑψηλὴν, οἵα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἅμα δὲ καὶ περιττὸν, ἀναπληρονομένης τῆς διατάξεως αὐτοῦ ἐξ ἄλλων ἄρθρων τοῦ Νόμου, ἔκρινε παντάπασι διαγραπτέον αὐτὸ, διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς ἀναφερομένους λόγους.

Τὴν γνώμην ταύτην τῆς μειονοψηφίας ὑποστηρίζων ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς, καὶ ἀναπτύσσων τοὺς προτεινομένους ἐν τῇ ἐκθέσει λόγους, ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὴν σκοπιμότητα τοῦ Ὑπουργείου ἐκθέσιν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τούτου, ἐπειδὴ εἰς μὲν τὰ ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐνεργεῖ καθήκοντα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἐπεμβαίνει διόλου, εἰς δὲ τὰ ἐκτὸς τῆς ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα ἂν καὶ μὴ ὄντα καθ' αὐτὰ κοσμικὰ, ἔχουσί τινα σχέσιν πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν συμφέρον τῶν κατοίκων, ἐνεργεῖ μὲ τὴν ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν καὶ σύμπραξιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν τοῦ δευτέρου εἴδους περιστάσεων ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει σχέσιν ἄμεσον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, τὸ ὁποῖον ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν πράξεών της, δι' οὗ αὕτη γνωστοποιεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτὰς, ἐθεωρήθη περιττὴ ἡ διαρκὴς ὕπαρξις Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Συνόδῳ, ἀπαντᾶθη δ' ἀντ' αὐτοῦ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλ. διὰ τὴν εὐκολίαν οὐ μόνον τῆς Κυριαρχικῆς ἐποπτείας, ἀλλὰ καὶ τὴν ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀπουργὴν πολυγραφίας· ὅτι ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη μὲν τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ κοσμικὴ ἐξουσία πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων τῆς ἐξουσίας, τῶν ἀφορώντων τὰ ἐξωτερικὰ καὶ κοσμικὰ, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ἀφορώντων τὰ δογματικὰ καὶ καθαρῶς πνευματικὰ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀρχὴ αὕτη καθιεροῦται εἰς τὸ ψηφισθὲν ἤδη ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, προτεγομένου καὶ τοῦ ἄρθ. ς'. δι' οὗ ἀρκούντως περιστέλλονται αἱ περιπτώσεις τῆς Συνόδου διὰ τῆς συγκλήσεως γενικῶν συνόδων καὶ τοῦ προσδιορισμοῦ σαφῶς ἐν ταῖς κατωτέρω ἄρθροις τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν καθηκόντων αὐτῆς καὶ διὰ τοῦ κατὰ τὸ ΙΕ'. ἄρ. δικαιώματος τῆς Κυβερνήσεως νὰ ζητῇ παρ' αὐτῆς πᾶσαν πληροφορίαν, διὰ ταῦτα ἡ μειονοψηφία ἐθεώρησε περιττὸν ὄχι μόνον τὴν ὕπαρξιν τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ συζητούμενον ἄρθρον, ὡς ἐμφαῖνον ἀτόπους κατὰ τὴν Συνόδου ὑποψίας, καὶ ἐπιβάλλον ἄμεσον ἐπόπτευσιν τῶν σκέψεών της τῶν Ὑπουργῶν. Ὅτι πρὸς τὴν μὴ παραδοχὴν Βασιλ. Ἐπιτρόπου ἡ μειονοψηφία ἐνισχύθη καὶ ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς ὁμοδόξου Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, ἔνθα ὑπάρχει μὲν παρὰ τῇ Συνόδῳ Βασιλ. Ἐπίτροπος, ἀλλ' οὗτος ἐκπληροῖ καὶ τὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καθήκοντα, μὴ ὑπάρχοντος τοιούτου, παρευρισκόμενος ἄνευ ψήφου εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, καὶ διεκπεραιῶν τὰς πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα

διευθυνομένας πράξεις της· ὅτι ἐπομένως τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς πλειονοψηφίας περὶ τούτου ἀναφερόμενα δὲν εἶναι ἀληθῆ.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας, ὑποστηρίζων τὰς ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτῆς λόγους ὑπὲρ τῆς προτεινομένης τροπολογίας, ἀπήντησεν ὅτι προκειμένου ἐνταῦθα οὐχὶ περὶ συντακτικῆς, ἀλλὰ περὶ διοικητικῆς ἐκκλησιαστικῆς συνόδου, ἐχούσης καὶ καθήκοντα ἐξωτερικά, σχέσιν ἄμεσον ἔχοντα μὲ τὰ κοσμικά, ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, ὁδηγουμένη ἀπὸ τὴν γενικὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας καὶ τὸν ἀληθῆ προορισμὸν τῆς ἐκκλησίας, ἐνεργεῖ τὴν ἐφ' ὅλων τῶν ἄλλων ἐξουσιῶν ἐποπτείαν της, καὶ ἐπομένως καὶ ἐπὶ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τῆς ἐκκλησίας, διὰ νὰ ἀποκρούηται οὕτω πᾶσα ἐπὶ τὰ κοσμικὰ ἐπέμβασις αὐτῆς, ἀρχὴ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ὁ πατὴρ καὶ θεμελιωτὴς τῆς ἐκκλησίας ἔθηκεν ὡς ἀληθῆ αὐτὸς βάσιν εἰπών, « ἡ Βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ, » ἡ πλειονοψηφία ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὕπαρξιν ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις δι' αὐτοῦ ἐνεργεῖ τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν ἀφορωσῶν τὰ ἐξωτερικὰ αὐτῆς καθήκοντα πράξεων τῆς Συνόδου, συγκροτουμένης ἐξ ἀρχιερέων, ὑποκειμένων εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτοῦ ἀπὸ τὰ ἐσωτερικὰ καὶ πνευματικὰ τῆς ἐκκλησίας ἀντικείμενα ἐξασφαλίζει τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐκκλησίας· ὅτι ἡ παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ὕπαρξις τοῦ ἐπιτρόπου, θέλει ρωτίζει τὴν Σύνοδον ἰδίως εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν μὲ τὰ κοσμικὰ σχέσιν ἐχουσῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑποθέσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ Σύνοδος, ἀγνοοῦσα τοὺς πολιτικοὺς νόμους καὶ ἄλλας κοσμικὰς περιστάσεις, δύναται νὰ προβῇ εἰς σύγκρουσιν δικαιοδοσίας μὲ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν· ὅτι ἡ πλειοψηφία δὲν παρεδέχθη τὴν τοῦ Ὑπουργοῦ ἐμφάνισιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, διότι ἐθεώρησεν ἀκατάλληλον πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Συνόδου χαρακτῆρος καὶ πρὸς τὴν ἄνευ προσκομμάτων καὶ ἐπιρροίας ἐνέργειαν τῶν ἔργων της, νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις της αὐτὸς ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς· ὅτι διαμένοντος διαρκῶς παρὰ τῇ Συνόδῳ τοῦ ἐπιτρόπου, καὶ ἐπομένως γνώσιν ἀκριβῆ ἐχοντος τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀποφάσεών της θέλει εὐκολύνει τὴν κατάληψιν αὐτῶν εἰς τὰ μέλη τῆς Συνόδου, ὅταν αὕτη ἀνανεοῦται· ὅτι διὰ τοῦ ἐπιτρόπου θέλουσι προλαμβάνεσθαι αἱ μεταξὺ ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοσμικῆς ἐξουσίας συγκρούσεις· ὅτι πρὸς τοῦτο ἐνισχύθη καὶ ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς ὁμοδόξου Ρωσσικῆς ἐκκλησίας, καθ' ἣν ὁ ἐπίτροπος παρευρίσκεται διαρκῶς παρὰ τῇ Συνόδῳ, ἔχων καὶ τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως αὐτῆς,

ὅταν ἡ διάλυσις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν πρόληψιν παρεκτροπῶν· ὅτι τέλος ταῦτα ὑπαγόρευσαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν προτεινομένην τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου, ἀλλ' ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἐπιτρόπου, τότε καὶ ἡ πλειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς δὲν δυσκολεύεται νὰ παραδεχθῇ τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου.

Ἀνταπαντῶν εἰς ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας, παρετήρησεν ὅτι, τὸ περὶ τοῦ ἐπιτρόπου παράδειγμα τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, δὲν εἶναι ὡς ἡ πλειοψηφία ἐν τῇ ἐκθέσει περιγράφει, διότι μήτε ὡς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Συνόδῳ διαμένει, ἀλλ' ὡς Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, μήτε τὸ περὶ διαλύσεως δικαίωμα ἔχει, μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναφερόμενον ὄνομα δὲν εἶναι ὁ τίτλος τούτου, ἀλλὰ τὸ κύριον ὄνομά τινος πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὑπάρχοντος. Ὅτι οὐδεὶς φόβος συγκρούσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς μὲ τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν εἶναι, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ ἐπιτρόπου θέλουσι νὰ προλάβωσι, διότι τὰ καθήκοντα τὰ ἐσωτερικά, ἐφ' ὧν αὐτὴ δὲν παρευρίσκεται, εἶναι ὡρισμένα διὰ ῥητῶν ἄρθρων, ὡς εἶναι ὡρισμένα καὶ τὰ ἐξωτερικά· ὅτι οὐδεμία δυσκόλυνσις ἐκ τούτου εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ὑποθέσεων, ὡς ἐκ τῆς συμπράξεως, διότι ἡ σύμπραξις αὕτη ἐνεργεῖται πάντοτε ἐγγράφως.

Παρετηρήθη ἐνταῦθα ὑπό τινος, ὅτι ὡς ἐκ τῶν ἀγορεύσεων τῶν εἰσηγητῶν ἐξάγεται ὁ συμβιβασμὸς καὶ τῶν δύο γνωμῶν εἶναι εὔκολος, διότι καὶ ὁ τῆς μειοψηφίας ἀνεγνώρισεν ὅτι, ἐκ τῆς φύσεως τῶν καθηκόντων τῆς Συνόδου τῶν εἰς τὰ κοσμικὰ ἀναφερομένων, ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰδοποιούμενος νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου, καὶ ὁ τῆς πλειονοψηφίας εἶπεν, ὅτι, ἂν ἡ Βουλὴ δὲν θεωρήσῃ ἀναγκαίαν τὴν ὕπαρξιν Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τῇ Συνόδῳ, δὲν δυσκολεύεται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ παραδεχθῇ τὴν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Συνόδου ἐμφάνισιν ἀντὶ τούτου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· ὅτι ἐπομένως καὶ τῶν δύο ἡ γνώμη συνταυτίζεται εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου.

Ἐπὶ τοῦ κειμένου τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου περιστραφείσης ἕνεκα τούτου τῆς συζητήσεως, ἐπροτάθη ὑπό τινος ὅτι, ἐπειδὴ τὰ καθήκοντα τῆς Συνόδου διεκρίθησαν εἰς δύο εἴδη καὶ ἀνεγνωρίσθη εἰς τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπὶ τοῦ ἑνὸς εἴδους αὐτῶν, τῶν σχέσιν ἐχόντων μὲ τὰ κοσμικά, ἐποπτείας, οὐδόλως δ' ἐπὶ τῶν ἄλλων, νὰ προστεθῇ ἐπὶ τέλους τοῦ ἄρθρου ἡ ἑξῆς περικοπὴ « καὶ τοῦτο τότε μόνον ὅταν

ὑπάρχῃ ἀντικείμενον ὑπαγόμενον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ΙΔ'. *ἄρθρου* » τὸ ὁποῖον περιγράφει τὰ ἀντικείμενα ταῦτα, νὰ ἀφαιρεθῶσι δὲ συγχρόνως καὶ αἱ λέξεις « *ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου του,* » διὰ νὰ παρευρίσκηται ὁ ἴδιος Ὑπουργὸς πάντοτε, καθόσον τοῦτο δὲν εἶναι δύσκολον, προσβαλλομένης ἄλλως τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ἐκκλησίας.

Μετὰ τοῦτον παρετηρήθη παρ' ἄλλου ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἐπιτρόπου τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι οἱ φόβοι διὰ τὸν ἐπίτροπον προῆλθον ἐκ τῶν παρελθουσῶν ἐποχῶν, ἀλλ' ὄχι, ὑπαρχούσης Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως τοιοῦτοι φόβοι εἶναι μάταιοι. Ὅτι ὁ παρὰ τῇ Συνόδῳ παρευρισκόμενος, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν ἀντικειμένων τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν της, ἐὰν μάλιστα παραδεχθῶσι καὶ τὰ περὶ γάμου, ἀπαιτεῖται ἀφεύκτως νὰ ἦναι νομικός, καὶ τοιοῦτος συνήθως δὲν θέλει εἶσθαι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· ὅτι ἡ ὕπαρξις παρὰ τῇ Συνόδῳ τοιούτου δημοσίου ὑπαλλήλου θέλει διευκολύνει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν πρὸς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν διακοινώσεων, π. χ. ὅταν ἀπαιτῶνται πληροφορίαι καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ θέλουσιν οὕτω ἐκλείψει αἱ μικραὶ καὶ διεξοδικαὶ ἀλληλογραφίαι. Ὅτι εἰς τὰς Συνταγματικὰς Μοναρχίας, καὶ μάλιστα τὰς ἀρτισυστάτους, ἔνθα οἱ Ὑπουργοὶ δύνανται νὰ στερῶνται τῶν ἀναγκαίων εἰδικῶν γνώσεων, εἶναι ἄφευκτος ἡ ἀνάγκη παρὰ τῇ Συνόδῳ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου.

Ἐπὶ τῆς προταθείσης ὑπὸ τοῦ προλαλήσαντος προσθήκης εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ὅτι ἡ ὑπερτάτη τῆς κοινωνίας ἀρχὴ πρέπει νὰ ἐνεργῇ ἐν γένει καὶ ἐπὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν, ὄχι μόνον εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων, ὅτα ἀφορῶσι τὰ ἐξωτερικὰ ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν τῶν ἀφορώντων τὰ ἐσωτερικά, τεθέντος τοῦ κύρους τοῦ δικαιώματος τούτου τῆς γενικῆς ἐποπτείας ἐπὶ τῶν καθηκόντων ἐν γένει τῆς Συνόδου εἰς τὸ ἄρθρ. 6 τοῦ Νομοσχεδίου· ὅτι ἐπομένως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πρέπει πάντοτε νὰ εἰδοποιῆται περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῶν Συνεδριάσεων τῆς Συνόδου, διὰ νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν τοῦ προκειμένου εἰς συζήτησιν ἀντικειμένου, καὶ ἐὰν ἡ Σύνοδος περιορίζηται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων αὐτῆς ἢ παραβιάζῃ αὐτά, καὶ νὰ παρευρίσκηται ὁσάκις τὸ θεωρήσῃ ἀναγκαῖον, λαμβάνων μόνον μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις περὶ τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀναγομένων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἡ μὴ ἐμφάνισις τοῦ εἰδοποιηθέντος Ὑπουργοῦ δὲν ἐμποδίζει τὴν Σύνοδον ἀπὸ τὴν

ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν της. Ὅτι, ἂν προστεθῇ ἡ προταθεῖσα διάκρισις τῶν ἀντικειμένων τῶν ἀφορώντων τὸ ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐπομένως ἡ εἰδοποίησις τοῦ Ὑπουργοῦ γίνεται τότε μόνον, ὅταν πρόκηται περὶ τοῦ δευτέρου εἴδους, συνεχῶς θέλει ἀναφύεται φιλονεικία μεταξὺ τῆς Συνόδου καὶ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς περὶ τοῦ εἴδους τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένων, καὶ σύγχυσις δικαιοδοσίας. Ὅτι τέλος διὰ ταῦτα προτιμώτερον εἶναι τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, ἀφαιρουμένων μόνων τῶν λέξεων « *ἢ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου του.* »

Συναινέσαντος εἰς ταῦτα καὶ τοῦ πρωτείναντος τὴν προσθήκην εἰς τὸ ἄρθρον Βουλευτοῦ, ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις.

Τεθέντος ἀκολούθως τοῦ ζητήματος οὕτω, « παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ ἄρθρ. Η'. τοῦ Νομοσχεδίου μὲ τὴν προταθεῖσαν ἀφαίρεσιν τῶν λέξεων *αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου του*, ναὶ, ἢ ὄχι; καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ἀνιστάσεως, καὶ ἐλύθη τὸ ζήτημα καταφατικῶς, ψηφισθέντος τοῦ ἄρθρου ὡς ἐξῆς.

« Ἄρθρ. Η'. Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ πρὸ δύο τοὐλάχιστον ἡμερῶν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸν περὶ τῶν συζητηθησομένων εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασίν της ἀντικειμένων, ὅστις δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς αὐτὴν, ἄνευ ὅμως ψήφου εἰς τὰς ἀποφάσεις της. »

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζώτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΒ'.

Τῆς 3 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν τρίτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ περὶ τὴν 8 ὥραν Π. Μ. ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 22, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα, ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἐπὶ τοῦ ἄρθρου Θ'. καὶ ἑπομένων.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ ἄρθρου Θ'. περὶ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα προσφωνήσεως τοῦ Προέδρου καὶ τῶν λοιπῶν τῆς ἱερᾶς συνόδου μελῶν, καὶ τῆς τῶν Γραμματέων καὶ γραφέων ὑποσχέσεως, ἐπροτάθη ὑπό τινος νὰ προστεθῇ, ὅτι ἡ προσφώνησις αὕτη γίνεται ἅπαξ πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῶν κατὰ πρῶτον διοριζομένων συνοδικῶν.

Ὁ δὲ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν προσθήκην ταύτην ἀλλὰ κατὰ λάθος παρελήφθη εἰς τὴν ἔκθεσιν· ἐκτὸς δὲ τούτου οἱ ἐπίσκοποι καὶ κληρικοὶ ὀφείλουσι πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ των καθήκοντα νὰ δώσωσι τὸν ὅρκον τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ οὗτοι ὡς Ἕλληνες ὑποβάλλονται. Ὄχι δὲ μόνον οἱ ἐπίσκοποι καὶ ὁ κλῆρος ὀφείλουσι νὰ ὁρκισθῶσι τὸν τοῦ Συντάγματος ὅρκον, ἀλλὰ συγχρόνως, προσέθηκεν ἄλλος, πρέπει νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλή, ἂν τὸ γενικὸν τοῦτο τοῦ Ἕλληνος καθῆκον ἐξεπληρώθη ἐν γένει παρ' ὅλων τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ μάλιστα ἤδη, ὅτε γίνεται λόγος περὶ προδοσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτε τὸ *Σύνταγμα ἐπιβουλεύεται*.

Ἐπὶ τῶν τελευταίων τούτων λέξεων ἐζητήθησαν ὑπό τινος ἐξηγήσεις καὶ διασαφήσεις, ὁ δὲ ἀγορεύων Βουλευτὴς, ἐξηγούμενος ἐπ' αὐτῶν εἶπεν, ὅτι τοιοῦται ἐξηγήσεις περὶ ἐπιβούλων κατὰ τοῦ Συντάγματος συνομωσιῶν ἐδόθησαν διὰ τοῦ τύπου ἀπὸ ἐπίσημον ἄνδρα, δημοσιεύσαντα διατριβὴν ἐνυπόγραφον παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου περὶ τῆς ὑπάρξεως αἰσχρᾶς κατὰ τοῦ Συντάγ-

ματος συνομωσίας, τὴν ὁποίαν ἀνέγνω· ἑπομένως εἰπὼν, ὅτι τὸ Σύνταγμα ἐπιβουλεύεται, ἐστηρίχθη εἰς τὴν πάνδημον ταύτην περὶ τούτου διομολογίαν ἀνδρὸς πατριώτου καὶ διακεκριμένης στρατιωτικῆς θέσεως, τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Ι. Μακρυγιάννη, ὅστις εἶναι ἕτοιμος νὰ δώσῃ πληροφορίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ἄλλων ἔτι σοβαροτέρων. Ὅτι ἐπὶ τέλους εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν γενομένην χθὲς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πρότασιν νὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργεῖον ἐξηγήσεις.

Ὁ μετὰ τοῦτον Βουλευτὴς παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀντικειμένου περὶ τοῦ ὅρκου τοῦ Συντάγματος, ὅτι καὶ ὁ κλῆρος, ὡς ἀποτελῶν μέρος τοῦ ἔθνους, καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον ὀφείλει νὰ δώσῃ τὸν ὅρκον τοῦτον ὑπὲρ τῆς ὑπακοῆς εἰς τὰς Συνταγματικὰς διατάξεις καὶ τῆς ἀκεραιότητος αὐτῶν. Ὅτι εἶναι ἀγνωστον ἂν ὁ ὅρκος οὗτος ἐδόθη παρ' ὅλων ἐνγένει τῶν ὑπαλλήλων, καὶ παρ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν Βουλευτῶν, ἐν ᾧ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοί, τοὺς ὁποίους γνωρίζει, δὲν ὤμοσαν εἰσέτι τὸν ὅρκον τοῦτον· καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔδειξεν ἀσύγγνωστον πρὸς τοῦτο ἀμέλειαν, ἐν ᾧ ὤφειλε νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐνγένει ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὁρκωμωσίας ὄχι μόνον τῶν ὑπαλλήλων καὶ τοῦ στρατοῦ, ἀλλ' ἐνγένει τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπανέλαβεν ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου περὶ ὁρκωμωσίας ἐπὶ τοῦ Συντάγματος τῶν κληρικῶν, ὅτι οἱ κληρικοὶ ἐνγένει, ὅσοι μέλλουσι νὰ ἀναλάβωσιν ἢ ἔχουσιν ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν, ὀφείλουσι νὰ δώσωσι προηγουμένως τὸν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὅρκον, ὡς πάντες οἱ δημόσιοι λειτουργοί· ἔφερε δὲ περὶ τούτου λόγον, ἂν καὶ μὴ ὄντος ἀντικειμένου τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διότι ἔλαβεν ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ προσφωνήσεως τῶν συνοδικῶν καὶ τῆς ὑποσχέσεως τῶν Γραμματέων καὶ γραφέων, ἀντὶ τοῦ ὅρκου τῆς ὑπηρεσίας τεθεισῶν. Ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος ὑπονοιῶν παρετήρησεν, ὅτι, ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν τῇ παρελθούσῃ συνεδριάσει λόγος περὶ τούτου καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον αἱ ἀναγκαῖαι διασαφήσεις γνωρίζει ἐφ' ὅσων καὶ ἐνήργησεν ἐπ' αὐτοῦ, δὲν ἦτον κατάλληλον νὰ ἐπανέλθῃ σήμερον ἡ Βουλὴ ἐκ νέου εἰς συζήτησιν τόσον σκανδαλώδη· ὅτι ἐπαναληφθείσης ἤδη αὐτῆς, ἂν καὶ ἦναι πεπεισμένος ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς Ἑλληνικὴν ψυχὴν τοιαύτη ἀποτρόπαιος ἰδέα, ὡς οὐδαμῶς ἀμφιβάλλεται ὅτι τοιοῦτον ἀποτέλεσμα θέλει ἐπέλθει ἐκ τῶν ἐνεργηθησομένων αὐστηρῶν

ἐξετάσεων, μ' ὅλα ταῦτα θεωρεῖ ἤδη ἀναγκαῖον, διὰ νὰ δείξῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν ἐπὶ ἀντικειμένου τόσον σοβαροῦ, νὰ διακόψῃ πᾶσαν ἄλλην συζήτησιν καὶ νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ Ὑπουργοὶ διὰ νὰ φέρωσι τὰς περὶ τούτου διασαφήσεις κατὰ τὴν χθεσινὴν ἀπόφασιν αὐτῆς.

Ὁ προκαλέσας τὴν ἐπὶ τῶν λέξεων *ἐπιβουλεύεται* τὸ Σύνταγμα ἐξήγησιν Βουλευτὴς, ἐξέθετεν ὅτι αἱ δοθεῖσαι ἐξηγήσεις περιορίζονται εἰς τὸ ἀναγνωσθὲν ἔγγραφον τοῦ ὑποστρατήγου Κ. Μακρυγιάννη, δημοσιευθὲν διὰ τοῦ τύπου· ὅτι τὸ ἔγγραφον τοῦτο, ὡς ἐδημοσιεύθη, δὲν ἀρμόζει εἰς τὴν ὀρθοτικὴν καὶ μάλιστα ἐν ἐνεργείᾳ θέσιν τοῦ ὑποστρατήγου, ὅστις ὤφειλε διὰ τῆς τακτικῆς ὁδοῦ ἅμα πληροφορηθεὶς νὰ κοινοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν, καθόσον καὶ δὲν ἐπίκειται τοιοῦτος κίνδυνος κατὰ τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, δικαιολογῶν τὴν ἄμεσον καὶ σκανδαλώδη δημοσίευσιν τοιούτου ἐγγράφου· ὅτι ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων δὲν ἀπεδείχθη πραγματικόν τι· καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος καὶ πρὸς συμφέρον τοῦ ἔθνους, νὰ διαφύγωσιν ἀπὸ τῶν ἀγορεύσαντα Βουλευτὴν τοιαῦται ἐκφράσεις.

Καὶ ἕτερος, προκαλέσας τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, παρετήρησεν ὅτι, ἀφ' οὗ χθὲς ἀπεφάσισεν ἡ Βουλὴ νὰ ζητηθῶσιν ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίαι ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς, καὶ νὰ ἐνεργηθῶσιν αὐστηραὶ ἀνακρίσεις, περιττεύει πᾶσα νέα περὶ τούτου συζήτησις, καθόσον μάλιστα τὰ διαθρυλλούμενα ταῦτα ἐφ' ἁπλῶν στηρίζονται ὑπονοιῶν.

Καὶ ὁ μετὰ τοῦτον παρατήρησε περὶ τοῦ ὅρκου τῶν κληρικῶν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, ὅτι ἡ προσῳώνησις τῶν συνοδικῶν καὶ ἡ ὑπόσχεσις τῶν Γραμματέων καὶ γραφέων δὲν ἀπαλλάττει τὸν κλῆρον τῆς ὑποχρεώσεως νὰ δώσῃ τὸν ὅρκον ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, καὶ ἐπομένως καὶ ὁ τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας κλῆρος, ὡς καὶ ὁ τῆς δυτικῆς καὶ πᾶς ἄλλος κάτοικος τοῦ βασιλείου, ὀφείλει νὰ ὀμώσῃ τὸν ὅρκον τοῦ Συντάγματος. Περὶ δὲ τῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος λεχθέντων, ὅτι ἂν καὶ πραγματικόν τι δὲν ὑπάρχῃ, ἀλλ' αἱ ὑπόνοιαι αὗται παρήχθησαν δολίως, διὰ νὰ διαδοθῇ τοιαύτη φήμη πρὸς κοινὸν σκάνδαλον ὡς μέσον πρὸς ἄλλους σκοπούς, ἐπειδὴ ὅμως περιῆλθον ταῦτα εἰς τὸν τύπον καὶ εἰς τὴν Βουλὴν, καὶ τὸ Ὑπουργεῖον συγκείμενον ἐξ' ἀνδρῶν καταθέντων ἀξιέπαινον ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος ζῆλον ἔχει χρέος ἱερώτατον, καθὼς καὶ τὰ νομοθετικὰ σώματα

καὶ πᾶς Ἕλλην, νὰ καταβάλῃ πᾶσαν ὑπὲρ τῆς ἀνακαλύψεως τοιούτων ῥαδιουργιῶν προσπάθειαν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ κοινοποιηθῇ ἡ χθεσινὴ ἀπόφασις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ νὰ ὁρισθῇ ἡ προσεχὴς συνεδρίασις, καθ' ἣν νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ Ὑπουργοὶ, διὰ νὰ δώσωσι τὰς περὶ τούτου πληροφορίας καὶ ἐξηγήσεις.

Ἀποπερατωθείσης τῆς συζητήσεως περὶ τῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος λεχθέντων καὶ διὰ τοῦ τύπου δημοσιευθέντων, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ κοινοποιηθῇ πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς ἡ χθεσινὴ ἀπόφασις της, ὡς καὶ ἡ σημερινὴ, ὁρίσασα ὡς ἡμέραν τῆς περὶ τούτου συζητήσεως τὴν αὔριον.

Ὑπανελθούσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Θ'. ἄρθρου, ἀντεκρούσθη ἡ παρατήρησις τινος ὅτι ἡ προσῳώνησις αὕτη εἶναι εἶδος τι ὅρκου σύμφωνον πρὸς τὸ κληρικὸν ἀξίωμα, μὴ ὑποβαλλόμενον εἰς ὅρκον, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἐθιμοταξία, ἐφαρμοσθεῖσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, τὴν ἐπιβεβαιώσασαν ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων· ἐντεῦθεν ἀκολούθως ἡ προτεθεῖσα ἀνωτέρω ἐπὶ τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου προσθήκη, τροποποιηθέντος τούτου ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. Θ'. « Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου μέλη, παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, προσῳωνοῦσι τὴν ἑξῆς προσῳώνησιν. »

καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλήν.

Σύμφωνα δὲ μὲ τὴν παραδοχὴν δύο ἀντὶ ἑνὸς Γραμματέως τῆς Συνόδου, παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὴν προταθεῖσαν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *γραμματεὺς* διὰ τῆς *γραμματεῖς* ὄχι μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ Νομοσχεδίου.

Παρετηρήθη ὑπό τινος ἐπὶ τοῦ Δ'. παραγράφου, ὅτι ἐναντίον τῆς βαθμολογικῆς τάξεως συντασσίζονται ἐνταῦθα οἱ Γραμματεῖς ἐκκλησιαστικῶν πράξεων συντασσίζονται ἐνταῦθα οἱ Γραμματεῖς καὶ γραφεῖς τῆς συνόδου μὲ τὸν κλήτωρα. Ἀντιπαρετηρήθη δὲ παρ' ἄλλου, ὅτι οὐδαμοῦ μεταξὺ ἐκείνων καὶ τοῦ κλήτωρος ὑπάρχει παραβολὴ, καθ' ὅσον κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου, ἐκεῖνοι μὲν θέλουσι δίδει ὑπόσχεσιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων των, ὁ δὲ κλήτωρ ὡς κοσμικὸς θέλει δίδει τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας· ἐπομένως προσέθηκεν ὅτι, διὰ τὴν ἔλλειψιν τοιούτων ἀμφιβολιῶν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐκφρασθῇ ῥητῶς εἰς τὸ ἄρθρον ὅτι ὁ κλητὴρ θέλει δίδει τὸν τῆς ὑπηρεσίας ὅρκον.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τοῦτο·

Παρετηρήθη ὁμοίως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρ. ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα ὁ ὅρκος καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ εἶναι νομοθετικὸν ἔργον, καὶ ἐπομένως ἡ σύνοδος δὲν δύναται νὰ συντάξῃ τύπον ὑποσχέσεως

διὰ τοὺς Γραμματεῖς καὶ γραφεῖς, ἀλλ' ὁ τύπος τῆς ὑποσχέσεως ταύτης πρέπει νὰ συνταχθῇ καὶ τεθῇ ἐντὸς τοῦ ἄρθρου.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη καὶ τὴν παρατήρησιν ταύτην, ἀναθεῖσα εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἐπιτροπὴν τὴν σύνταξιν τοῦ τύπου τῆς ὑποσχέσεως, καθὼς τὴν τοῦ δ' καὶ γ'. παραγράφων σύνταξιν, σύμφωνα μὲ τὰς ἐγκριθείσας ἐπ' αὐτῶν προσθήκας καὶ παρατηρήσεις.

Ἐπομένως ἀνεγνώσθη τὸ συνταχθὲν κατὰ τὰ ἀνωτέρω σύναλον τοῦ ἄρθρου καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν Βουλὴν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. Θ'. « Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου μέλη, παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ χρέπτων, προσφωνοῦσι τὴν ἑξῆς προσφώνησιν·

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ!

« Πιστοὶ διατελοῦντες ἀείποτε εἰς τοὺς θεσμοὺς τοῦ Συν-
« τγματικοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους καὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν θρόνον
« Σου, θέλομεν καταβάλλει καὶ τοῦ λοιποῦ πᾶσαν σπουδὴν
« σὺν πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρῶμεν τῇ θείᾳ χάριτι τὰ κα-
« θήκοντα ἡμῶν εἰς τὴν τῆς ἐκκλησίας διοίκησιν κατὰ τὰς ἱερὰς
« διατάξεις, ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν προστασίαν Σου.

« Ἐπικαλούμεθα τὴν ἐξ' ὕψους θείαν ἀντίληψιν, ἵνα διαφυ-
« λάττῃ τὴν ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὑγειαίνουσαν ἐν μακροβιό
« τητι ἡμερῶν, καὶ διατηρῇ τὴν Βασιλείαν Σου ἀδιάσειστον, εὐ-
« δαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνομένην εἰς αἰῶνας
« αἰώνων. »

Οἱ Γραμματεῖς καὶ Γραφεῖς δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ προέδρου καὶ τῶν συνέδρων τῆς ἱερᾶς συνόδου, συνεδριαζόντων ἐπὶ τούτῳ, τὴν ἑξῆς ὑπόσχεσιν.

« Ὑπάσχομαι ὅτι θέλω φυλάξει πίστιν εἰς τοὺς Συνταγματι-
« κοὺς θεσμούς μας, καὶ εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα
« Ὄθωνα, καὶ ὅτι θέλω ἐκπληροῖ εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά
μου. »

Ὁ δὲ κλητὴρ δίδει τὸν συνήθη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅρκον.

Ἡ μὲν τοιαύτη προσφώνησις τοῦτε προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, διατηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν. ἡ δὲ τῶν Γραμματέων καὶ τῶν Γραφέων ὑπόσχεσις καὶ ὁ τοῦ κλήπωρος ὅρκος εἰς τὸ τῆς Συνόδου. »

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρ. 10. καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προ ολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, παρετήρησεν ὁ εἰσηγητὴς ὅτι ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἄρθρου καὶ προπολογίας εἶναι κυρίως λεκτικὴ καὶ συνίσταται εἰς τοῦτο, ὅτι τὸ ἄρθρον, ὁρίζον ὅτι ἐσωτερικὰ καθήκοντα τῆς Συνόδου εἶναι τὰ εἰς τὸ δογματικὸν μέρος τῆς θρησκείας ἀναγόμενα, παραλείπει καὶ τὰ εἰς τὸ κανονικὸν, τὰς ἱερὰς παραδόσεις καὶ τὰ μυστήρια ἀναγόμενα, ἐν ᾧ ὁ ὁρισμὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐκτίθεται λεπτομερῶς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα ΙΑ'. ΙΒ'. καὶ ΙΓ'. καὶ ἑπομένως εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ περιορισθῇ ἁπλῶς εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν καθηκόντων, διαγραφομένων εἰδικῶς εἰς τὰ ἑπόμενα ἄρθρα.

Οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη προπολογημένον τὸ ἄρθρ. 10 κατὰ τὴν πρότασιν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 10 Τὰ καθήκοντα τῆς ἱερᾶς Συνόδου διαιροῦνται εἰς ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐσωτερικὰ ἡ κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἐπεμβαίνει διόλου, τὰ δ' ἐξωτερικὰ, ὡς ἔχοντα σχέσιν τινὰ πρὸς τὴν ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν τῶν πολιτῶν συμφέρον, ἐνεργοῦνται μόνον μὲ τὴν ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν καὶ ἔγκρισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἢ τῆς Κυβερνήσεως ».

Τοῦ ἀναγνωσθέντος κατόπιν ἄρθρου ΙΑ'. παρεδέχθη ἡ Βουλὴ τὰ ἐδαφ. α'. β'. καὶ γ'. κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ μόνην τὴν προταθεῖσαν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ λεκτικοῦ προσθήκην εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ β'. ἐδαφ. τοῦ ἄρθρου, αἱ, διὰ τὸ ὁμοιόμορφον μὲ τὰ λοιπὰ ἐδάφια.

Ἐπὶ τοῦ § δ'. ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε διὰ τῆς ἐκθέσεως νὰ προστεθῶσιν εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ αἱ λέξεις «*ὁποιαδήποτε γενομένη*» ἐννοοῦσα τὰς παρὰ τοῦ ἱεροκήρυκος γενομένας διδαχὰς κτλ.

Παρετηρήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοῦ ὅτι διὰ τῆς διατάξεως ταύτης δὲν καθιεροῦται λογοκρισία εἰς τὰς ἕδρας καὶ τὰς παραδόσεις τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, εἰς τὰς ὁποίας δὲν ἐπεμβαίνει ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ, ἀλλ' ἐννοεῖται ἡ παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ὀφειλομένη πρόνοια περὶ τῆς ἐπισήμου θρησκευτικῆς διδασκαλίας διὰ ἱεροκηρύκων καὶ ἄλλων τοιούτων διδαχῶν· καὶ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι οὐδόλως εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου περιλαμβάνεται ἡ ἀπὸ τῆς καθέδρας διδασκαλία ἄλλων ἀντικειμένων· ὅτι ὁ παράγραφος οὗτος ἀφορᾷ ἰδίως τὰ μέσα τῆς θρησκευτικῆς μόνον διδασκαλίας, ἄλλαι δὲ διατάξεις ἀφορῶσι τὰς καταχρήσεις τῆς διδασκαλίας, τὰς ὁποίας καθήκον ἔχει ἡ ἀρχὴ νὰ περιορίζῃ· καὶ ἄλλου ἀντιπαρατηρήσαντος εἰς τὸν εἰσηγητὴν, ὅτι τὴν διὰ βιβλίων διδασκαλίαν ἀφορᾷ ἰδίως μόνον τὸ ἄρθρ. ΙΒ'. καὶ ὅτι ἑπομένως ἡ διάταξις

τοῦ ἐδαφίου τούτου ἀφορᾷ τὴν ἀπ' ἄμβωνος διδαχήν, καὶ προτείναντος διὰ ταῦτα τὴν ἐξῆς τροπολογίαν α ἡ θρησκευτικὴ διδαχὴ πρὸς τὸν λαὸν ὁποιδήποτε γενομένη. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν δι' ἀναστάσεως.

Παρεδέχθη ὁμοίως τὸ ς'. καὶ ζ'. ἐδάφια κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἀφαιρεθείσης ἀπὸ τὸ ς'. τῆς τελευταίας λέξεως α *κληρικῶν*. » διὰ νὰ συμπεριλαμβάνηται οὕτω καὶ ἡ δοκιμασία τῶν πρὸς χειροτονίαν προσερχομένων κοσμικῶν.

Ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου ἐδαφίου ἐπροτάθη νὰ ἀπαλειφθῇ ἀπὸ τὸ ἄρτιον παράδειγμα. Παρετήρησέ τις δὲ ὅτι ἡ μὲν λέξις *ἐκκλησιαστικὰ* πρέπει νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὴν *πνευματικά*, τὰ δ' ἀφορῶντα τὴν συνείδησιν ὑποκύπτουσιν εἰς τὴν διάταξιν τούτου, ἀφ' οὗ παρασταθῶσιν εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον, ὄχι δὲ καὶ ἐν ὅσῳ διατελοῦσιν εἰς τὴν συνείδησιν κεκρυμμένα, διότι ἡ διὰ λόγου ἢ ἔργου ἀποκάλυψις τῶν ἐν τῇ συνειδήσει, ἀποδίδωσιν αὐτὰ εἰς τὴν κοινωνίαν, ἥτις, ἀπολαμβάνουσα ἐπ' αὐτῶν δικαίωμα κυριότητος, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περιορίσῃ τὸ σκανδαλῶδες αὐτῶν· ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἡ συνείδησις δὲν ὑποκύπτει εἰς ἔλεγχον, ἀλλ' αἱ πράξεις, ὅταν δὲ τὰ ἐν τῇ συνειδήσει παρασταθῶσιν εἰς τὸν κόσμον καθίστανται πράξεις, καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ διατηρηθῇ τὸ κείμενον τοῦ ἐδαφίου οὕτω. Καὶ ἄλλος προσέθηκεν ὅτι τὰ πνευματικὰ δὲν δύνανται νὰ ὁρισθῶσι, τὴν δὲ συνείδησιν παντὸς μόνος ὁ Θεὸς νὰ ἐλέγξῃ δύναται, πᾶσα δ' ἄλλη ἐξέτασις γεννᾷ ὑπόκρισιν. Τὴν παρατήρησιν δὲ τινος ὅτι τὸ Νομοσχέδιον εἶναι μὲν ὀρθόν, διότι συμφωνεῖ πρὸς τὸ 10 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' εἶναι πολὺ ἐλαστικὸν καὶ πιθανὸν κατὰ τὴν σύνταξιν ἄλλη τις ἰδέα νὰ ἐρεθίσευσεν· ἐπειδὴ δὲ καθὼς ἤδη ὑπάρχει δύναται νὰ τιμωρηθῇ τις διότι ἐξέρρασεν ἁπλῶς ὅ,τι κατὰ συνείδησιν συνέλαβεν, ἂν καὶ δὲν πραγματοποιῇ αὐτό, διὰ τοῦτο νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τοῦ ἐδαφίου ἡ. αἱ λέξεις α ἡ *δικαιοδοσία εἰς τὰ ὅλως ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα π. χ. εἰς τὰ τῆς συνειδήσεως (ὅταν ταῦτα φανερούμενα εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι ἔργου ἀντεβαίνωσιν εἰς τοὺς ὅρους καὶ εἰς τὰς διατάξεις τῆς ἐκκλησίας) καὶ εἰς*, » τὸ δὲ ἐδάφιον νὰ ἄρχηται ἀπὸ τῶν λέξεων α *τὰ τῆς ἐκτελέσεως* » καὶ τὸ ὅλον ἐδάφιον ἡ. νὰ ἐχῃ οὕτως. *Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν. κατὰ τὰ δόγματα, τὰ δογματικὰ βιβλία, καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ τεθεμελιωμένον κανόνα τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας* ».

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα αὐτὴν, διέταξε τὴν ἀπάλειψιν τῶν

σημειωθεισῶν λέξεων ἀπὸ τὸ ἐδάφιον· κατὰ συνέπειαν δὲ τὸ ὅλον τοῦ ἄρθρου ΙΑ, καθ' ἃ ἐψηφίσθη, ἔχει οὕτως.

ΙΑ'. α Εἰς τὰ ἐπωτερικὰ τῆς ἐκκλησίας ἀνάγονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθρ. ΙΒ'. ΙΓ'. καὶ ΙΖ'. τοῦ παρόντος Νόμου ἀναφερομένους λεπτομερεστέρους προσδιορισμούς.

ά. Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.

β'. Αἱ διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας, κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τῇ ἐκκλησίᾳ κανονισμένα.

γ'. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἑκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου.

δ'. Ἡ θρησκευτικὴ διδαχὴ πρὸς τὸν λαὸν, ὁποιδήποτε γινομένη.

έ. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

ς'. Ἡ δοκιμασία τῶν προσερχομένων εἰς χειροτονίαν.

ζ'. Ἡ καθιέρωσις τῶν ἱερῶν Ναῶν.

ή. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν, κατὰ τὰ δόγματα, τὰ δογματικὰ βιβλία καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ τεθεμελιωμένον κανονισμὸν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. »

Ἐπὶ τοῦ κατόπιν ἀναγνωσθέντος 12 ἄρθρου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησέ τις, ὅτι οὕτω κἀνὲν βιβλίον δὲν θέλει εἰσαχθῇ, ἐνῷ μάλιστα ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς μόνα τὰ πρὸς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ Κλήρου βιβλία τὴν διάταξιν ταύτην περιώρισε. Μετ' ἄλλον δὲ ἀντειπόντα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἠκολούθησε τὴν εἰσαγωγικὴν τοῦ Ὑπουργείου ἔκθεσιν, λέγουσαν ῥητῶς ὡς αἰτίαν τὸ εὐαπάτητον καὶ ἀθῶον τοῦ λαοῦ. Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης ἦτο νὰ ἐμποδισθῇ ἡ ἑτεροδιδασκαλία, καὶ νὰ προληφθῇ πᾶσα ἐκ τῶν βιβλίων τούτων παρέκκλισις τῶν νέων, διὰ δὲ τῆς τροπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς συνιστᾶται λογοκρισία ἐπὶ τῶν βιβλίων, ἥτις πολλὴν ἐπιφέρει βλάβην. Ἀντεῖπε δ' ἕτερος, ὅτι οὐδεὶς λογοκρισίας φόβος ὑπάρχει, διότι αὕτη γίνεται, ὅταν πρὸ τῆς ἐκτυπώσεως ὑποβάλλονται τὰ ἐκδιδόμενα βιβλία εἰς ἔλεγχον, ἤδη δὲ διὰ τῆς ἐπεκτάσεως ταύτης προλαμβάνονται ἐπιβλαβεῖς συνέπειαι διαδόσεως βιβλίων, προβαλλόντων ἢ ἐξυβριζόντων τὰς παραδόσεις ἡμῶν. Καὶ ἄλλος προσέθηκεν ὅτι καὶ ἤδη τοιαῦτα βιβλία ἐκδίδονται καὶ διέρχονται εἰς τὸν Στρατὸν, παρὰ τῷ ὁποίῳ πιθανὸν νὰ ἔχωσιν ἀποτέλεσμα διότι ἐξ ἀθωότητος καὶ ἀγνοίας δύναται νὰ ἀπατηθῇ. Αὐτοὺς ἀντέκρουσεν εἷς τῶν προαγορευσάντων παρατηρήσας, ὅτι διὰ

τῆς παραδοχῆς αὐτῆς ἐμφαίνεται ὑποψία κατὰ τοῦ ἕλληνος, ὅστις μεταξὺ ἀλλοφύλλων διατελῶν διετήρησεν ἀπαρασάλευτον τὴν θρησκείαν του, ἐνῷ ἄλλως σκοπὸς τῆς διατάξεως ταύτης ἦτον ἡ ἁπλῆ πρόληψις διαφορᾶς μέχρις οὗ παγιωθῇ ἡ νεολαία εἰς τὰ δόγματα τῶν πατέρων της. Καὶ ἄλλος ἀντέκρουσε τοῦτον εἰπὼν ὅτι πρόκειται μόνον νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ διάδοσις τῶν βιβλίων τῶν δυναμένων νὰ περιέχωσιν ἀντίθετόν τι εἰς τὴν θρησκείαν· ὅτι πραγματικῶς ὁ ἕλλην εἶναι σταθερὸς, ἀλλ' ὁ λαὸς, ἂν ἄλλως στηρίζων μετὰ ζήλου τὰς παραδόσεις, ἀγνοῶν ὅμως ἐξ ἰδίας διδασκαλίας τὰ δόγματα, δὲν δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις· καὶ ὅτι ἡ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν καρτερία του ὑπεστηρίχθη ἀρκούντως καὶ ἀπὸ τὴν διηνεκῆ πρὸς τοῦτο συνδρομὴν τοῦ κλήρου, πλήττοντος τότε διὰ τῆς μεγάλης δυνάμεώς του τοὺς παραβαίνοντας τὰς ἱερὰς παραδόσεις. Ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας ἀντεῖπεν ὅτι οἱ ὀθωμανοὶ οὐ μόνον τὴν θρησκείαν δὲν ἐνίσχυον, καθ' ἃ ὁ προαγορεύσας ἔλεξεν, ἀλλὰ καὶ ἤμειβον τοὺς καταλιμπάνοντας αὐτὴν· καὶ ὅτι, πεισθεὶς ἐκ τῆς συζητήσεως, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διάταξις αὐτὴ εἰς τὰ βιβλία ὅλα καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ, ἀναγκαλεῖ τὴν γνώμην του, ἀλλ' ἐπιμένει εἰς τὸν 2 § τῆς τροπολογίας, διότι ἄλλως καθ' ἣν περίπτωσιν ἀντιφατικαὶ ἐκδοθῶσιν ἀποφάσεις, τότε θέλουσιν εἰσθαι εἰς σύγκρουσιν ἡ ἐκκλησιαστικὴ μὲ τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν, καὶ ἡ ἀντίθεσις αὐτὴ θέλει γεννήσει πολλὰ σκάνδαλα. Καὶ ἕτερος παρετήρησεν ὅτι συμφωνοῦσι μὲν πάντες νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τοιούτων βιβλίων εἰσαγωγὴ, δὲν θέλουσιν ὅμως νὰ καταχωρισθῇ τοῦτο εἰς τὸν νόμον, καὶ καὶ τοῦτο διορθοῦται ἐὰν γραφῇ εἰς τὸ ἄρθρον *τὰ πραγματευόμενα κατὰ τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας βιβλία*.

Κατὰ τῆς τροπολογίας ἄλλος ἔλεξεν ὅτι τὰ βιβλία δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὑπὸ διπλῆν ἔποψιν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν, τὸ ἄρθρον δὲ τοῦτο δίδει δικαίωμα προληπτικὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν, αἱ δὲ προληπτικαὶ διατάξεις δὲν πρέπει νὰ περιλαμβάνωσι καὶ ποινάς· ὁ λόγος πρέπει νὰ ἦναι ἐλεύθερος, καὶ πρὸς τοῦτο καθιερώθη καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα ἡ ἐλευθερία τῆς συγγραφῆς, πρέπει δὲ νὰ περιορίζωνται μόναι αἱ καταχρήσεις τῆς ἐλευθερίας, διότι πᾶς ἄδικος περιορισμὸς ἐπιφέρει πολλὰς βλάβας. Κατὰ δὲ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς πλειονοψηφίας εἷς τῶν προαγορευσάντων ἀντέλεξεν ὅτι εἰς οὐδὲν τῶν σωμάτων τούτων, τήν τε ἐκκλησιαστικὴν καὶ δικαστικὴν ἀρχὴν, δὲν πρέπει νὰ

ἀποδοθῇ τάσις συγκρούσεως· ὅτι οἱ κληρικοὶ πρέπει νὰ ὑπάγωνται εἰς τὴν ἐκδικάσιν παρὰ τῆς προϊσταμένης των ἀρχῆς, διότι αὕτη θέλει γίνεται κατὰ τύπους κανονικοὺς ἀφορῶντας τὴν διόρθωσιν τοῦ πταίοντος· καὶ ὅτι μετὰ τὴν καταδίκην του ταύτην δὲν ἐμποδίζεται ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ εἰς τὰ κοσμικὰ δικαστήρια· ὅτι ἡ λέξις *δικάζονται παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς* σημαίνει τὴν ἐπιτίμησιν, καὶ ὅτι ὁ παράγραφος οὗτος ἐτέθη, διότι εἰς ὁμοίαν περίστασιν κατὰ φυσικὸν λόγον πρώτη ἡ ἱερὰ Σύνοδος θέλει λάβει γνῶσιν τοῦ παρὰ κληρικοῦ ἐκδοθέντος βιβλίου, θέλει τὸν ἐπιτιμήσει καὶ ἐγκαλέσει κατόπιν εἰς τὰ δικαστήρια· ἐπέμεινε δὲ νὰ ἐπεκταθῇ ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου καὶ εἰς τὰ πρὸς χρῆσιν τοῦ λαοῦ βιβλία, συμφώνως μὲ τὴν εἰσαγωγικὴν τοῦ Νομοσχεδίου ἔκθεσιν.

Ἕτερος παρετήρησεν ὅτι πᾶς κοινὰ πρὸς τοὺς ἄλλους καθήκοντα ἔχει, ὑπαγόμενος δὲ καὶ εἰς ἰδίαν τινὰ κλάσιν καὶ ἴδια τῆς κλάσεως ταύτης, πρὸς τὰ κοινὰ, ἔχει καθήκοντα. Οὕτοι εἰ μὲν πράξωσι κοινόν τι ἔγκλημα παρὰ τῶν συνήθων καταδιώκονται δικαστηρίων, ἄλλως ἐπιβάλλεται εἰς αὐτοὺς ποινὴ καὶ παρὰ τῆς ἰδίας τάξεως, εἰς ἣν ἀνήκουσι· ποία δὲ δικαιοδοσία εἶναι προτιμητέα τῆς ἄλλης οὐδόλως ἀπὸ τὴν νομοθεσίαν ὁρίζεται· βέβαιον δὲ εἶναι ὅτι ἡ προτίμησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας ἤδη εἶναι ἐπιβλαβὴς, τὰ δὲ δικαστήρια δὲν πρέπει νὰ περιμένωσι τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ δύνανται καὶ πρὸ ταύτης νὰ ἐπιληφθῶσι καὶ τιμωρήσωσι τὸν ἔνοχον. Κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς μιᾶς ἀρχῆς εἰς τὴν τῆς ἄλλης οὐδαμῶς ἐπιρρέει· ἐπρότεινε δὲ νὰ ἀρεθῇ ἡ παράγραφος ὡς ἔχει, ἀφινομένου εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀρχὰς νὰ ἐπιλαμβάνωνται τῆς ὑποθέσεως οὐχὶ κατὰ τάξιν ὡρισμένην ἀλλὰ καθὼς ἤθελον προλάβει. Εἰς ταῦτα δὲ προσέθηκεν ἄλλος, ὅτι ἡ προτίμησις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς κατὰ τὸ Νομοσχέδιον δύναται ἔτι νὰ σώσῃ ἔνοχόν τινα, ὅταν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ, χαριζομένη, οὐδόλως τῆς ἐκδικάσεως ἐπιληφθῇ. Ἐπὶ δὲ τοῦ 1 § τῆς τροπολογίας παρετήρησεν ὅτι ταῦτο περιέχεται εἰς αὐτὸ τοῦ Νομοσχεδίου τὸ ἄρθρον, καὶ ὅτι αἱ φράσεις *ἐντέρεις ἐξ ἀναγνώσεως προλαμβάνουσι πάντα ἐκ τούτου κίνδυνον.*

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸν 1 § τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τὸν 2 αὐτοῦ μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ λέξις *δικάζονται* ἀντικατέστη ἀπὸ τὴν *ἐπιμῶνται*, καὶ ὅτι ἀπηλείφθησαν αἱ λέξεις *προηγουμένως καὶ ἑπομένως*. Τὸ ἄρθρον δὲ, καθ' ἃ ἐτροποποιήθη παρ' αὐτῆς, ἔχει οὕτως.

ΙΒ'. α Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τῶν παρὰ τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐξουσίας πρεσβευομένων θείων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ κλήρου, εἴτε ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευομένων, καὶ περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων βιβλίων. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ὅταν πληροφορηθῇ θετικῶς ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ παράξῃ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας προφορικῆς ἢ γραπτῆς, διὰ προσηλυτισμοῦ, ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον, ἡ Σύνοδος ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς, καὶ τῇ εἰδήσει αὐτῆς ἐκδίδει συμβουλευτικὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν λαὸν εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης· ἐν δὲ τῇ δευτέρα περιπτώσει, ὁσάκις πληροφορηθῇ περὶ πινάκων, φυλλαδίων ἢ βιβλίων, ἅτινα περιέχουσιν ὕποπτόν τι ἢ ἐναντίον, ἢ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἶναι βλαπτικὰ καθ' ἑαυτὰ ἢ ἐκ τῆς χρήσεως των ὡς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ ἱερὰ μυστήρια, τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς τελετὰς καὶ τὰ ἔθιμα τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ταῦτα μὲν ἀποκηρύττει καὶ συγχρόνως ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν γένει ἀναγνώσεως καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τοῖς σχολείοις· τὸν δὲ συγγραφέα ἢ τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην αὐτῶν, ἢ τὸν ῥωποπώλην καταγγέλλει εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐὰν οὗτοι ὦσι κοσμικοί. Κληρικοὶ δὲ ὄντες ἐπιτιμῶνται ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ καταγγέλλονται εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, ὅπως αὕτη ἐνεργήσῃ καὶ κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα. »

Ἐνταῦθα ἐζητήθη νὰ ἐξαιρῶνται κατὰ τὰς ἐκδικάσεις τοιούτων ὑποθέσεων οἱ ἑτερόδοξοι δικασταί, οἵτινες ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου· ἐπὶ τούτου παρετηρήθη ὅτι περὶ ἐξαιρέσεων πραγματεύονται αἱ δικονομίαι· πᾶσα δὲ τούτων ἐπέκτασις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἐντὸς τοῦ διάφορον ὅλως ἀντικειμένου περιέχοντος προκειμένου νόμου, ἀλλὰ δι' εἰσαγωγῆς προτάσεως, ἥτις νὰ διέλθῃ τοὺς νομίμους τύπους καὶ ὑποβληθῇ εἰς τὴν συζήτησιν τῆς Βουλῆς. ρΚαὶ ἄλλος συμφωνῶν ἐθεώρησε μὲν ἔλλογον τὴν πρότασιν, παρετήρησεν ὅμως ὅτι ὁ δικαστὴς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἦναι ἐξαιρετέος, διότι

δικάζει κατὰ τοὺς κειμένους νόμους καὶ οὐχὶ κατ' αὐθαίρετον θέλησιν. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι ἡ πρότασις αὕτη δὲν ἐμπαίνει δυσμένειάν τινα, ἀλλὰ θέλησιν νὰ διατηρήσωσι τὴν τιμὴν τῶν τοιούτων, οἵτινες πιθανὸν νὰ ἐτάξιμων νὰ δικάσωσιν ἄνθρωπον δικαζόμενον, διότι ἐδίδαξεν ὅσα ὁ δικαστὴς οὗτος πρεσβεύει· καὶ ὅτι καὶ ὁ τοιοῦτος νόμος ἢ ἡ περὶ τούτου πρότασις περιττεύει, διότι πώποτε δὲν θέλει εὕρει ἐφαρμογὴν διότι ποτὲ τοιοῦτος δὲν θέλει εὑρεθῆ. Εἶπεν ἄλλος ὅτι ὁ τοιοῦτος ἀπὸ εὐσυνειδησίαν θέλει ζητήσει μόνος τὴν ἐξαίρεσιν ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ ὅμως διὰ νὰ ἐγκριθῇ ἡ ἐξαίρεσις του πρέπει νὰ ἦναι καὶ οὗτος μεταξὺ τῶν λόγων τῆς ἐξαιρέσεως, οὗτος δὲ δὲν εἶναι τοιοῦτος, διὰ τοῦτο ἐζήτησε τὴν εἰς τὰ πρακτικὰ τούτων σημείωσιν, διὰ νὰ εὐκολύνωσι τὴν παραδοχὴν τῆς ἐξαιρέσεως τῶν τοιούτων.

Μετὰ τοῦτο ἀνεγνώσθη ἔκθεσις τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς ἔχουσα οὕτως.

«Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπή.

Συνελθοῦσα ἐν τῷ Βουλευτικῷ καταστήματι, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ὅτι συνεπληρώθη ἤδη τὸ χρονικὸν διάστημα, ἐφ' ᾧ, συνετάχθη ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Βουλῆς μέχρι τέλους Μαΐου.

Ἔχουσα δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς παρατηρήσεις τοῦ προεδρείου, καὶ θεωρήσασα ὅτι διὰ τὴν ἀντιγραφὴν τῶν πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς εἶναι ἀνάγκη νὰ προσληφθῇ καὶ ἕτερος γραφεὺς εἰς τὸ γραφεῖον, προστιθεμένης διὰ τοῦτο ποσότητος ἐκ δραχμῶν 45 εἰς τὸ ποσὸν τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ, ἡ δὲ μισθοδοσία τῶν Συντακτῶν τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ συμπληρωθῇ ἀναλόγως τῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς θέσεώς των εἰς δραχμὰς διακοσίας κατὰ μῆνα, καθ' ὅλα δὲ τὰ ἄλλα εὑρίσκουσα τὸν συνταχθέντα διὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας προϋπολογισμὸν σύμφωνον πρὸς τὰς ἀναγκαίας τακτικὰς τῆς Βουλῆς δαπάνας καὶ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν Βουλευτῶν, συνιστᾷ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραδοχὴν τῶν ἀνωτέρω δύω προστιθεμένων εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ γραφείου ποσοτήτων, καὶ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπάρχοντος προϋπολογισμοῦ ἐξακολουθήσεως ὅλων τῶν ἐξόδων μέχρι τέλους τῆς ἐνεστώσης Συνόδου.

Ἀθῆναι τὴν 3 Ἰουλίου 1845.

Τὰ μέλη τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς.

Γ. Κάνδυας	Α. Σκαραμαγκᾶς
Ι. Οἰκονόμου	Σ. Βλάχος
Ι. Τομαρᾶς	Σ. Βάγκαλος
Α. Γουζοδάσης.»	

Ἀνεγνώσθη κατόπιν τὸ ἄρθρ. Π΄. τὸ ὁποῖον ἡ Βουλὴ παρεδέχθη κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Π΄. «Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ προσέτι περὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀποστολικῶν τε καὶ Συνοδικῶν κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐθίμων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας· περὶ τὴν θείαν λατρείαν· περὶ τὴν κατὰ τὸ πνευματικὸν μέρος κατάστασιν τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγῶν μοναστηρίων· περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τελετῶν. Διατάττει δὲ ὅσα κρίνει συντείνοντα εἰς εὐκοσμίαν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου καὶ εἰς βελτίωσιν αὐτῶν, καὶ φροντίζει, ὥστε οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ μοναχοὶ νὰ διατηρῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ νὰ μὴ ἀσχολῶνται ἀπ' ἐναντίας τῶν ῥητῶς ἀπαγορευόντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν θεσμῶν εἰς πολιτικὰ πράγματα, μηδὲ νὰ λαμβάνωσι τὴν παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά· καὶ ἐν γένει, ὡς ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἔχει τὴν ἐφορείαν πάντων τῶν πνευματικῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. ΙΔ΄. καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογιῶν τῆς Βουλῆς παρετηρήθη ὅτι *περιορισμὸς καταγωγίων* δύναται νὰ γίνῃ ὅταν Μονή τις ἀπορῇ, ὥστε δὲν δύναται νὰ συντηρηθῇ, ὅτε ἡ Σύνοδος δύναται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς συγχωνεύσεώς της. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς προταθεῖσαν προπολογίαν ἐν τῷ 2 § τὴν λέξιν δηλονότι *οὗτος* ἀντὶ τοῦ *αὐταί*· ἐπὶ τοῦ λοιποῦ ἄρθρου παρετηρήθη ὅτι *προσδιορισμὸς περιφερείας* εἶναι ταυτόσημος μὲ τὴν *διαίρεσιν τῆς περιφερείας*. Ὅτι τὸ περὶ ὑγειονομικῶν διατάξεων ἀφορᾷ τὴν περίστασιν, καθ' ἣν μονή τις προσβληθῇ, ὅτε ἡ Σύνοδος πρέπει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς περαιτέρω καταπαύσεως τῆς νόσου καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς διατηρήσεως τῆς μονῆς· ἀλλ' ἐζητήθη ἂν αἱ περιφέρειαι τῶν ἐπισκοπῶν θέλουσι διορισθῇ διὰ νόμου, καὶ εἰς μὲν παρετήρησεν, ὅτι διὰ νόμου αὗται θέλουσι γείνει τῇ συμπράξει ὅμως τῆς Συνόδου, ἕτερος δὲ ὅτι διὰ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου διατάττεται ὅτι αὗται θέλουσιν ἐγκρίνεσθαι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δέ τινος ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς ῥητὴν τοῦ Συντάγματος διάταξιν, καὶ ὅτι εἶναι ἄξιον προσοχῆς, ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ ἀναβληθῇ ἡ Συνεδρίασις εἰς τὴν αὔριον.

Ὁ Πρόεδρος ἑπομένως, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τῆς ἐκθέσεως τοῦ Λ. τμήματος περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς Πανεπιστημίου, τῆς ἐκθέσεως τῆς λογιστικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρθρ. ΙΔ΄. διέλυσε τὴν συνεδρίασιν τὴν 2 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Λ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΟΘ΄.

Τῆς 6 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν τετάρτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἀγδόην πρὸ μεσημβρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 87 ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 14 ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι ἡ διατήρησις τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς τάξεως τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, καὶ ἡ περαιτέρω διεύθυνσις αὐτῆς ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Πρόεδρον, ἐπειδὴ δὲ παράδειγμα λυπηρὸν παρελθόντος, τῆς ἐν Πρανοίᾳ ἐθνοσυνελεύσεως, ὑπάρχει ἔτι πρόσφατον, διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ ἐντὸς τοῦ καταστήματος καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐν τῇ αὐλῇ εἴσοδος παντὸς ξένου. Ἡ φρούρησις τῆς Βουλῆς ἀπετέθη εἰς τὴν σταθμεύουσαν φρουράν, παντὸς δὲ μὴ ἀποτελοῦντος μέρος αὐτῆς πρέπει νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ εἴσοδος· ἐπίσης πρέπει νὰ ἐπιστήσωσι παλλὴν προσοχὴν οἱ ἀρμόδιοι θυρωροὶ καὶ περὶ τὴν εἴσοδον τῶν ἀκροατῶν εἰς τὸ θεωρεῖον αὐτῶν, καὶ νὰ μὴν ἐπιτρέπωσι τὴν εἴσοδον εἰς τοὺς μὴ φέροντας εἰσιτήριον· ἐζήτησε δὲ προσέτι, ὅταν ζητῆται ἡ παρουσία τῶν Κ. Κ. Ὑπουργῶν, τὸ Προεδρεῖον νὰ κοινοποιῇ εἰς τὴν Βουλὴν ἂν προσεκάλεσεν αὐτοὺς ἢ οὔ. Πρὸς τοῦτον ἀπήντησεν ὁ Πρόεδρος ὅτι καὶ πρότερον ἐξετελέσθη περὶ

τὰ τοιαῦτα ἀκριβῶς ὁ κανονισμὸς, καὶ τοῦ λοιποῦ αὐστηρῶς αἱ διατάξεις αὐτοῦ θέλουσιν ἐκτελεῖσθαι.

Ἡ Βουλὴ ἐχορήγησεν ἄδειαν ἀπουσίας μηνιαίαν πρὸς τὸν Βουλευτὴν Χαλκίδος Κ. Ι. Οἰκονόμου, ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσῃ εἰς τὴν Βουλὴν ἀναφορᾷ αὐτοῦ.

Προέβη κατόπιν εἰς τὰ κατὰ τὸ τέλος τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως ἀναγγελθέντα ὡς ἀντικείμενα τῆς συνεδριάσεως, καὶ κατὰ τῆς χθὲς ἀναγνωσθείσης ἐκθέσεως τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς οὐδεὶς ἀντέλεξεν· ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Προύκαλέσθη ἡ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ πανεπιστημίου συζήτησις, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐξελεγξάντος τὴν ἐκλογὴν τμήματος, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν, καὶ αὐτὴ δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτήν. Κατὰ συνέπειαν ὁ Πρόεδρος ἀνηγόρευσεν ὡς νόμιμον Βουλευτὴν τοῦ πανεπιστημίου τὸν Κ. Φίλιππον Ἰωάννου.

Προέβη κατόπιν εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἄρθρου ΙΔ'. τοῦ Νομοσχεδίου, τὴν χθὲς διακοπεῖσαν, καὶ ἐπὶ τούτου παρετήρησέ τις, ὅτι καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ 3 ἐδάφιον αὐτοῦ ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιφερείας ὑπὸ τῆς συνόδου δὲν ἀντίκειται ἴσως εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος, διότι ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν ἐπισκοπῶν θέλει ὁρισθῆ διὰ Νόμου, ὁ δὲ προσδιορισμὸς τῶν περιφερειῶν, ὡς διοικητικὸν ἔργον, εἶναι δικαίωμα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, καὶ ἐπὶ τούτου δύναται νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Σύνοδος. Ἀλλ' ἡ διάταξις τοῦ 1 ἐδαφίου εἶναι ἀντικείμενον Νομοθετικόν, διότι ἡ σύστασις μοναστηρίων πρέπει νὰ γίνεται διὰ Νόμου· ἐπειδὴ δὲ τὸ ἐδάφιον τοῦτο οὕτω θέλει εἶσθαι εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος, ῥητῶς ἐπαφίνον τὸ δικαίωμα τῆς συστάσεως καὶ περιορισμοῦ τῶν μοναστηρίων εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν, διὰ τοῦτο ἐζήτησε τὴν διαγραφὴν τοῦ ἐδαφίου τούτου. Καὶ πρὸς τὸν ἀντειπόντα ὅτι ἀντέκειτο εἰς τὸ 105 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἡ ἄνευ Νόμου μεταρρύθμισις τοῦ ὑπάρχοντος συστήματος τῶν Μονῶν, ἀλλ' ἤδη οὐδὲν τοιοῦτον γίνεται, ἡ νομοθετικὴ δ' ἐξουσία μόνον μεταβιβάζει διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἁπλῶς εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν τὸ δικαίωμα νὰ φροντίσῃ περὶ τούτου, καὶ τοῦτο οὐδόλως ἀντίκειται, καθ' ὅσον ἄλλως ἤθελεν εἶσθαι ματαιοπονία περίεργος νὰ ἀποφασίζωσιν ἑκάστοτε τὰ νομοθετικὰ σώματα ἐπὶ τῆς συστάσεως ἢ τοῦ περιορισμοῦ μιᾶς Μονῆς. Ἀντέλεξε πάλιν αὐτὸς ὅτι, παραδεχόμενοι τὸ ἐδάφιον τοῦτο, ἐκαφίνομεν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν

δι' ἑνὸς Διατάγματος νὰ ἀποφανθῇ περὶ συστάσεως ἢ τοῦ περιορισμοῦ τῶν μοναστηρίων τῇ ἁπλῇ τῆς Συνόδου συμπράξει, ἐν ᾧ τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος διὰ τῶν λέξεων, *περὶ τῶν ἱερῶν καταστημάτων*, ἐννοεῖ ῥητῶς τὴν σύστασιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν εἰς τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἀνέθηκε, καὶ τοῦτο εἶναι πραγματικὴ *αντινομία* τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀποφύγωμεν διὰ τῆς διαγραφῆς τοῦ ἐδαφίου.

Πρὸς τοῦτον ἀντέλεξεν ἕτερος, ὅτι κατ' ἀρχαίαν παρὰ τῆς θρησκείας καθιερωθεῖσαν συνήθειαν οἱ θέλοντες νὰ μονάσωσι λατρεύοντες τῷ Θεῷ δύνανται νὰ συνέλθωσιν εἰς ἴδιον τόπον, μοναστήριον· οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τῶν μοναστηρίων ἡ σύστασις εἶναι δικαίωμα τῶν χριστιανῶν, οἱ δὲ Βασιλεῖς καὶ Αὐτοκράτορες μόνον ὅταν ὑπὲρ ἑαυτῶν τοιαῦτα ἀνήγειρον, συνίεσαν αὐτὰ, οὐδέποτε δ' ἄλλοτε πρὸς σύστασιν τοιούτων ἔχρηζον τῆς ἀδείας αὐτῶν· καὶ σήμερον ἔτι ἂν κοινότης ἢ ἰδιώτης ἀφιερώσῃ τὴν περιουσίαν του πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν καὶ μοναστήριον τοιοῦτον συστήσῃ, δὲν χρήζει τῆς ἀδείας τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἀλλὰ μόνον θέλει εἰδοποιήσει τὸν ἁρμόδιον ἐπίσκοπον, διότι ἔχασκεῖ ἐπὶ τῶν τοιούτων καταστημάτων δικαιοδοσίαν τινα, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει δ' αὐτοῦ ἀποφαίνεται ἡ Σύνοδος. Τοῦτο συμφωνεῖ πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφίου, ὅτι ἡ σύστασις ἢ ὁ περιορισμὸς τούτων πρέπει νὰ γίνηται τῇ γνωμοδοτήσει καὶ συμπράξει τῆς Συνόδου. Τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἐννοεῖ πραγματικῶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Συνόδου ἐγχρίνει ταῦτα, εἶναι ὅμως ἀτελῶς ἐκτεθειμένον. Τὸ ἄρθρον 105 ἀφορᾷ τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ μοναστικοῦ βίου καὶ τἄλλα τὰ κατὰ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τῶν τοιούτων καταστημάτων, διὰ τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ ἐδάφιον τοῦτο, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπόῤῥοια τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ἐποπτεύει πάντα τὰ ὑλικὰ καὶ πνευματικὰ συμφέροντα, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι διὰ τὰ τελευταῖα προσλαμβάνει συνεργὸν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐξουσίαν. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐδάφιον 3 παρετήρησεν ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιφερείας ἀναγκαίως πρέπει νὰ γίνῃ διὰ Νόμου, τὸ δὲ ἐδάφιον ἐννοοῦν τὴν πρὸς τὸν προσδιορισμὸν τοῦτον γνωμοδότησιν, διορθοῦται κάλλιον οὕτως· «ἡ γνωμοδότησις πρὸς προσδιορισμὸν τῆς περιφερείας».

Πρὸς ταῦτα παρετήρησεν ἄλλος ὅτι τὸ μὲν ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος ἀφορᾷ πᾶν ὅ,τι γενικώτερον συνέχεται μὲ τὴν ἐκκλησίαν, τὸ δὲ παρὸν ἐδάφιον περιωρισμένως τὴν σύστασιν μόνον καὶ τὸν περιορισμὸν τῶν μοναστηρίων· τοῦτο δὲν εἶναι ἀντικεί-

μεναν Νομοθετικόν, διότι ἄλλως ἠθέλομεν ἀναγνωρίσει ἀνάγκην Νόμου καὶ διὰ τὸν θέλοντα νὰ συστήσῃ μοναστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀφιερώσῃ τὴν περιουσίαν του καὶ μονάζῃ. Τὸ ἐδάφιον ὅμως καλήτερον ἐδύνατο νὰ γραφῇ οὕτως· « τὰ περὶ τῶν μοναστικῶν καταγωγίων, καθόσον ταῦτα δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παραδεδεγμένην τῆς ἐκκλησίας τάξιν » ἐπειδὴ αἱ λέξεις *σύστασις* καὶ *περιορισμὸς* ἡ μὲν τὸν ὑπερβάλλοντα τοῦ μεσαιῶνος φανατισμὸν, ὁ δὲ τὸν καταστρέψασαν τὰ καταγώγια ταῦτα παρελθοῦσαν δεκαετίαν, ἀναμιμνήσκουσαι, κακὴν ἐμπνέουσιν ἐντύπωσιν.

Καὶ ἄλλος συμφωνῶν μὲ τὸν πρὸ τοῦ τελευταίου ἀγορεύσαντα, ὅτι τὸ ἄρθρον 105 τοῦ Συντάγματος πραγματευόμενον διὰ τὴν διάλυσιν πολλῶν μοναστηρίων ἀδίκως καὶ τὴν κακὴν τῶν ὑπαρχόντων κατάστασιν, ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας των, παρετήρησεν ὅμως ἐπὶ τοῦ ἐφίου τούτου, ὅτι ἔπρεπε νὰ προληφθῇ καὶ ἡ δι' ἀγυρτίαν ἢ ἀργυρολογίαν παρὰ κληρικοῦ σύστασις καταγωγίου τοιούτου, καὶ ἀπαγορευθῇ πᾶν τοιοῦτον. Διότι ἡ ἱερὰ Σύνοδος εἶναι μὲν ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ ἀλλ' ὅμως ἡ περιουσία τῶν καταστημάτων τούτων, ἰδιοκτησία τὸ πρίν τῶν ἀφιερωσάντων αὐτὴν, δὲν δύνατκι νὰ ἦναι ἀντικείμενον τῆς Συνόδου· πρὸς τοῦτο δ' ἤθελεν εἶσθαι ἀναγκαῖον τὸ ἐδάφιον τοῦτο νὰ εἶναι συνέπεια νόμου. Προσέθηκε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 3 ὅτι εἰς τὸ περὶ διαιρέσεως τοῦ Κράτους νομοσχέδιον ὁ προσδιορισμὸς τῆς περιφερείας τῶν Νομῶν δὲν ἀφέθη εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, καὶ ὀρθῶς· διότι δὲ καὶ ἡ περιφέρεια τῶν ἐπισκοπῶν συνδέεται καὶ μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν κατοίκων, καὶ αὐτῆς τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τὴν ἀνάγκην, διὰ τοῦτο καὶ ὁ προσδιορισμὸς αὐτῆς πρέπει νὰ ἐνεργηθῇ διὰ νόμου, ἀκουσθείσης προηγουμένως τῆς γνώμης τῆς Συνόδου.

Ἄλλος παρετήρησεν ὅτι δὲν θέλει ὑπάρχει ἀντινομία τις μεταξὺ τοῦ 105 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ τοῦ παρόντος ἐδαφίου, ὅταν τὴν λέξιν *σύστασις* ἀντικαταστήσωσιν αἱ λέξεις *πρότασις πρὸς σύστασιν*, διότι ἡ Σύνοδος γνωρίζουσα τὰς μονὰς καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ τὰς ἀνάγκας ἑκάστης τῶν μονῶν, δύναται μετ' ἐπιτυχίας νὰ προτείνῃ τὴν σύστασιν ἢ τὸν περιορισμὸν τῶν καταστημάτων τούτων. Τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου εἰσηγήσεν οὗτος ἐφαρμοζόμενα καὶ ἐπὶ τοῦ 2 ἐδαφ. περὶ τελετῶν καὶ τοῦ 3 ἐδαφ. περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς περιφερείας, διότι καὶ τὴν καθιέρωσιν τῶν τελετῶν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τῆς περιφερείας νόμος

μόνον ἰδιαίτερος νὰ ὁρίσῃ δύναται, ἡ δὲ Σύνοδος προτάσεως ἐπὶ τούτων δικαίωμα ἔχει.

Ἐπανέλαβεν εἰς τῶν ὑπὲρ τῶν ἐδαφίων ἀγορευσάντων ὅτι μετὰ τὴν διάλυσιν τῶν μὴ δυναμένων νὰ διατηρηθῶσι Μονῶν ἀνηγέρθησαν τινὲς τῶν διαλυθεισῶν, κατά τινα τοῦ νόμου ἐκείνου διάταξιν, ἐπιτρέπουσαν τὴν ἀνέγερσιν ἐὰν ὑπάρξωσιν εἰς τὴν Μονὴν *πέντε μοναχοὶ* καὶ πρόσοδοι *ἀρκοῦσαι πρὸς συντήρησιν*. Ἡ διάταξις αὕτη ἀποκρούει πάντα φόβον περὶ αὐθαιρέτου συστάσεως Μοναστηρίων κατὰ τὴν θέλησιν Μοναχῶν, καὶ ἂν κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπὶ τῆς ἀπολύτου Κυβερνήσεως αὕτη δὲν ἐτηρήθη, ἡ Κυβέρνησις ὅμως τοῦ λοιποῦ δὲν δύναται κατ' οὐδένα λόγον νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσίν του. Διὰ τοῦτο ἡ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφ. 1 προσθήκη τῶν λέξεων *κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας διατάξεις* δύναται νὰ ἄρῃ πᾶσαν μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ 105 ἄρθρ. τοῦ Συντάγματος αὐτονομίαν. Παρετήρησε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδαφ. 3 ὅτι καὶ εἰς τὸ τέλος τούτου ἐὰν προτεθῶσιν αἱ λέξεις *κατὰ τὸν περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον νόμον*, πάντοτε προλαμβάνεται καὶ μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ἄρθ. 105 πᾶσα ἀντίθεσις.

Μετ' ἄλλον δὲ προτείναντα τὸ ἐδάφ. 3 νὰ γραφῇ οὕτως « ἡ περὶ τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς περιφερείας τῶν ἐπισκοπῶν γνωμοδότησις, » καὶ νὰ διαγραφῇ τὸ τελευταῖον τοῦ ἄρθρου ἐδάφιον. Παρετήρησέ τις ὅτι ἐὰν ἀναγνωρίζῃ ἡ Βουλὴ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπάρξεως τοῦ νόμου, πρέπει νὰ διατάξῃ τὴν διαγραφὴν τῶν δύο τούτων ἐδαφίων, τὰ ὁποῖα καταττάττουσι μεταξὺ τῶν ἐξωτερικῶν καθηκόντων τῆς Συνόδου, ἐφ' ὧν αὕτη ἐνεργεῖ, γνωμοδοτοῦσα μόνον, ἐγκρίνει δὲ ἡ Κυβέρνησις, ὡς ἀντικείμενα νομοθετικά· ἢ ἄλλως πρέπει νὰ συνταχθῇ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου ἐδάφιον ἴδιον, πραγμα τευόμενον περὶ τῶν δύο τούτων ἐδαφίων, καὶ ἀναγνωρίζον τὴν διὰ ταῦτα ἀνάγκην νόμου ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τῆς Συνόδου, καθόσον τὸ κείμενον τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος ἀρκούντως ἐμφαίνει ὅτι ἀφορᾷ τὴν ἐξωτερικὴν τῶν Μονῶν διευθέτησιν, τὴν σύστασιν δηλονότι καὶ περιορισμὸν αὐτῶν.

Καὶ αὖθις ἐπανέλαβεν ὑπὲρ τῶν ἐδαφίων ὁ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγορεύσας καὶ πρότερον, ἀδεία τῆς Βουλῆς, ὅτι ἡ σύστασις καὶ ὁ περιορισμὸς τῶν Μοναστηρίων ἐνεκρίθη καὶ παρὰ τῆς ἀντιβασιλείας, θεωρησάσης αὐτὸν ὡς καθῆκον τῆς ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὅτι αὕτη κατὰ τὸν καταστατικὸν τοῦ 1833 νόμου δύναται ἀνεγείρῃ Μοναστήρια· διὰ τοῦτο ἀσφαλέστατα δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν

τὸ ἐδάφ. 1 προσθέντες μόνον τὰς λέξεις « κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑπαρχούσας, καὶ ἰσχὺν νόμου ἐχούσας διατάξεις. »

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι τὰ ἐδάφια ταῦτα τοῦ ἄρθ. 14 ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν καταστατικὸν τοῦ 1833 νόμον· ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ νόμος ὤφειλε νὰ κανονίσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Συνόδου καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων ταύτων, ἤδη δὲ παραδεχόμενοι τὰ ἐδάφια ταῦτα παραδεχόμεθα ἐμμέσως τὸ ἄρθ. 15 τοῦ νόμου τῶν 1833, ἐνῷ ὁ νόμος οὗτος κανονίζει μόνον τὰ καθήκοντα τῆς Συνόδου, καὶ προκειμένου ἤδη νὰ κανονισθῶσι τινὰ διὰ νόμου, βεβαίως θέλει διαταχθῆ νὰ συμμετάσχῃ τῆς προπαρασκευῆς καὶ συντάξεως τοῦ νόμου καὶ ἡ Σύνοδος· δὲν πρόκειται νὰ κανονισθῇ ἡ σύστασις τῶν Μοναστηρίων καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶναι ἀνάγκη τῶν παραγράφων τούτων. Τὸ πλημμελὲς τοῦ νόμου τοῦ 1833 παρὰ πάντων, καὶ αὐτῶν τῶν ἤδη ὑπὲρ τῶν ἐδαφίων ἐκείνων ἀγορευόντων, ἀνεγνωρίσθη, ἀνακολούθως δὲ ἤδη ζητεῖται ἡ διατήρησις ἐδαφίων, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦ νόμου ἐκείνου ἠρανίσθησαν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ πλημμελὲς ἐπίσης καταγνώσθη.

Καὶ ἕτερος παρετήρησεν ὅτι διὰ νόμου μὲν τὰ ἀντικείμενα ταῦτα πρέπει νὰ κανονισθῶσι, μετὰ τὴν σύνταξιν δὲ τοῦ νόμου ἡ Σύνοδος θέλει προτείνει, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐγκρίνει συμφώνως μὲ τὸν νόμον ἐκεῖνον. Ἡ Ἱερὰ σύνοδος εἶναι ἡ καταλληλοτέρα ἀρχὴ διὰ νὰ προτείνῃ τὰ περὶ τῶν τοιούτων, διότι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των δύναται νὰ γνωρίζῃ κάλλιον τὰ περὶ τούτων, καὶ διὰ τῶν πληροφοριῶν της νὰ φωτίζῃ τὸν ἁρμόδιον ὑπουργόν· ὁ ψηφισθησόμενος νόμος θέλει κανονίσει τὰ περὶ συστάσεως καὶ περιορισμοῦ, δυνάμει δὲ τούτου θέλει ἐγκρίνει ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Συνόδου· ἐπρότεινε δὲ κατὰ συνέπειαν νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις « *κατὰ τὸν περὶ τούτου ἐκδοθησόμενον νόμον.* »

Μετά τινας δὲ παρατηρήσαντας ὅτι ἡ Σύνοδος εἶναι διοικητικόν τε καὶ δικαστικὸν σῶμα, καὶ ἀπορρίνεται κατὰ τοὺς κανόνας· τὸ δὲ δικαίωμα ἀνήκει εἰς τὴν Σύνοδον, καθ' ἃ ὁ καταστατικὸς νόμος τῶν 1833 ἐκτίθησι καὶ ὅτι τὸ συζητούμενον εἶναι καθῆκον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διὰ τοῦτο δὲ πρέπει νὰ διατηρηθῶσι τὰ ἄρθρα. Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι ἐφωτίσθη, καὶ ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ Προέδρου, ἂν ἐγκρίνῃ τὴν διαγραφὴν τῶν ἐδαφίων 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρ. ΙΔ'. ἀπεφήνατο ταῦτα διαγραπτία.

Ἐνταῦθα παρουσιασθεὶς ὁ σήμερον ἀναγορευθεὶς Βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου ὤμοσε τὸν τοῦ Βουλευτοῦ ἐν ἄρθρῳ 57 τοῦ Συντάγματος εὑρισκόμενον ὅρκον, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον τῆς ὁρκοδοσίας

πρωτόκολλον, τὸ εἰς τὸ τέλος τῶν πρακτικῶν τῆς συνεδριάσεως ταύτης προσαρτώμενον.

Ἀναγνωσθέντος τοῦ Ϛ'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου, ἔχοντος μετά τινα τυπογραφικὴν διόρθωσιν, οὕτω·

« Ϛ'.) Ὁ περιορισμὸς τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν, παρατάξεων κτλ. καθόσον οὗτος δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν παραδεδεγμένην τῆς ἐκκλησίας τάξιν. »

Ἐζητήθη ἐξήγησις περὶ τῆς ἐνταῦθα ἐννοίας τῆς λέξεως περιορισμός, καὶ ἀπηντήθη ὅτι, εἰς τὸ παρὸν ἐδάφιον πρόκειται περὶ τῶν ὑπαρχουσῶν συνήθων τελετῶν, τὰς ὁποίας δύναται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ περιορίσῃ, ὁσάκις τοῦτο δὲν ἀντίκειται εἰς παραδεδεγμένην ἐκκλησιαστικὴν τάξιν, περὶ δὲ τῶν ἐκτάκτων καὶ τῆς προσθήκης νέων, ἀναφέρει τὸ ἐδάφιον ϛ'. καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου εἶναι ὀρθή.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου τούτου ἀντεκρούσθη ὑπό τινος ὡς ἐναντία τῶν παραδεδεγμένων κατὰ τοὺς κανόνας, τὰς ἱερὰς παραδόσεις καὶ ἔθιμα τῆς ἐκκλησίας, διότι θρησκευτικὰς τελετὰς κανονισμένας κατὰ τὴν ἀνέκαθεν τάξιν τῆς ἐκκλησίας δὲν δύναται ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ περιορίσῃ μήτε νέας ἐναντίον τῆς παραδεδεγμένης τάξεως νὰ προσθέσῃ, δύναται δὲ μόνον νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὴν τήρησιν αὐτῶν. Ἄλλως θέλουσι δοθῇ ἀφορμαὶ σκανδαλώδεις εἰς τὸν λαόν, ὅστις δυσκόλως θέλει παραδεχθῇ τὸν περιορισμὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τελετῶν.

Παρετηρήθη πρὸς ταῦτα, ὅτι ἡ τοῦ ἐδαφίου διάταξις δὲν ἀφορᾷ τὰς καθιερωμένας θρησκευτικὰς τελετάς, ἀλλὰ τὸν περιορισμὸν τῶν συνοδευσῶν ταύτας πομπῶν, παρατάξεων κλπ. τὰς ὁποίας ὀφείλει ἡ Σύνοδος ὄχι μόνον νὰ κανονίσῃ σύμφωνα μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ περιορίσῃ, ὁσάκις τὸ θεωρεῖ ἀναγκαῖον καὶ ὁ περιορισμὸς δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν παραδεδεγμένην ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Ὅτι ἡ δοθεῖσα παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐρμηνεία τοῦ ἐδαφίου δὲν ἐφαρμόζεται, διότι δὲν δίδεται δι' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὸ δικαίωμα νὰ περιορίσῃ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετάς, ἐξ οὗ ἠδύναντο νὰ προκύψωσιν ἄτοπα, ἀλλὰ τὰς πομπὰς καὶ παρατάξεις αὐτῶν, ὅταν δὲν ἀντιβαίνῃ εἰς τὴν παραδεδεγμένην τάξιν. Π. χ. ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ μετὰ τῆς τελετῆς τοῦ Πάσχα συνδεδεμένου κατὰ θρησκευτικὴν συνήθειαν πυροβολισμοῦ, ἢ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς συνοδείας τῆς ἐξόδου τοῦ ἐπιταφίου μὲ στρατιωτικὰς λύγχας καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀντεπήντησεν ὁ κατὰ τοῦ ἐδαφίου προαγορεύσας, ὅτι τὸ τοῦ

πυροβολισμοῦ κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ Πάσχα παράδειγμα δὲν ἀποτελεῖ τὴν πομπὴν ἡ παράταξιν, ἀλλ' εἶναι κατάχρησις, τῆς ὁποίας ὁ περιορισμὸς ἀνήκει εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ὄχι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν· ἐπίσης καὶ τὸ τῆς στρατιωτικῆς συνοδείας κατὰ τὴν ἔξοδον τοῦ ἐπιταφίου δύναται ἄλλως ἢ διὰ τῆς ἀνωτέρας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς νὰ περιορισθῇ· ὅτι αἱ πομπαὶ καὶ παρατάξεις ἀναφέρονται κυρίως εἰς ἔθιμα περὶ τὰς τελετάς, καθιερωμένα πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων, καὶ τῶν ὁποίων ὁ περιορισμὸς θέλει φέρει σκάνδαλα· ὅτι τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπαγρύπνησιν ὀφείλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ ἐνεργῇ μόνον. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ τροποποιηθῇ τὸ ἐδάφιον οὕτως.

«Ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν, παρατάξεων κτλ. καθ' ὅσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παραδεδεγμένην τάξιν τῆς ἐκκλησίας.»

Ὁ μὲ τὰς θρησκευτικὰς τελετὰς κατὰ συνήθειαν πυροβολισμός, αἱ περὶ ταύτας στρατιωτικαὶ παρατάξεις, ἡ μουσικὴ καὶ τὰ τοιαῦτα ἀποτελοῦσι τὰς πομπὰς καὶ παρατάξεις, παρετήρησαν ἄλλοι ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἐδαφίου, καὶ ὄχι μόνον δὲν εἶναι ἐναντίον τῶν κανόνων καὶ ἱερῶν παραδόσεων, νὰ κανονίζωνται καὶ περιορίζωνται αὗται ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, διότι αἱ πομπαὶ καὶ παρατάξεις δὲν ἀποτελοῦσι μέρος τῶν κανόνων, ἱερῶν παραδόσεων κλπ. Ἀλλὰ μάλιστα αὐτὴ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ σεμνότης τῆς ἐκκλησίας ὑπαγορεύει τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς τὴν ἐπιτηροῦσαν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν.

Κηρυχθείσης τῆς συζητήσεως ἀποπερατωμένης, ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ψηφοφορίαν πρῶτον ἡ τροπολογία, ταύτην δὲ ἡ Βουλὴ ἀπέρριψε δι' ἀναστάσεως.

Εὐψηφορήθη ἀκολούθως τὸ ἐδάφιον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο παραδεκτόν, ὡς ἐδάφ. ἀ. μὲ μόνην τὴν γενομένην κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ διόρθωσιν, ἔχει δὲ οὕτως·

«ἀ.) Ὁ περιορισμὸς τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν, παρατάξεων κτλ., καθόσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παραδεδεγμένην τῆς ἐκκλησίας τάξιν.»

Ἀνεγνώσθη τὸ δ'. ἐδάφιον καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὡς ἐδάφ. β'. ἕνεκα τῆς ἀπαλείψεως τοῦ ἀ. καὶ γ'. ἔχον οὕτως·

«β'.) Διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ φιλοπτωχικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ κλήρου.»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ε'. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου, ἔχον οὕτως.

«Ὑγειονομικαὶ διατάξεις, καθόσον ἀνάγονται συγχρόνως εἰς ἐκκλησιαστικὰ καταστήματα.»

Εἰς τὴν περὶ ἀπαλείψεως καὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου πρότασιν, ὡς καθιεροῦνται ἐξαιρετικαὶ ὑγειονομικαὶ διατάξεις ἐν ᾧ αἱ διὰ τῶν ὑγειονομικῶν Νόμων τεθεῖσαι καθ' ὅλον τὸ Κράτος ἰσχύουσι, παρετήρησεν ὁ εἰσηγητής, ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἄλλο δὲ αὐτοῦ δὲν ἠννόησεν, εἰμὴ διατάξεις περὶ ὑγείας ἀναφερομένας εἰς ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα, ὡς περὶ νεκροταφείων κτλ. καὶ ὄχι τροποποίησιν τῶν ὑγειονομικῶν Νόμων.

Ψηφοφορηθείσης δὲ κατὰ τὸν κανονισμὸν τῆς περὶ ἀπαλείψεως τοῦ ἐδαφίου τούτου προτάσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἐδαφίου.

Ἀνεγνώσθη ὁμοίως καὶ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον ς'. τοῦ ἄρθρου, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος κατ' αὐτοῦ, ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν γ'. ἀπαλειφθέντων τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀ. γ'. καὶ ε. ἔχει δὲ οὕτω·

«γ'.) Ἔκτακτοι ἐκκλησιαστικαὶ τελεταί, πρὸ πάντων ὅταν πρόκηται νὰ γίνωσιν αὗται εἰς ἡμέρας ἐργασίμους ἢ ἐκτὸς ἱεροῦ Ναοῦ.»

Ἀνεγνώσθη τὸ ἐδάφιον ζ'. τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως·

«ζ'.) Διατάξεις ἢ ἄλλοι γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις τῆς ἐκκλησίας· διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς ἐνδιαλαμβανομένας περιπτώσεις εἰς τοὺς §. §. ε'. ε. καὶ ς'. ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν §. §. ἀ. γ'. καὶ ζ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγκρισιν, ὅταν οὗτος ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀρκεῖ χάριν συντομίας νὰ θέσῃ τὸ, *ἐθεωρήθη*, ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου (τοῦ σχεδίου τούτεστι) τοῦ τυρουμένου εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μηνολογουμένου καὶ ὑπογραφομένου κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον· ἐπὶ δὲ τοῦ πρωτογράφου (τοῦ καθαρῶς δηλ. γεγραμμένου καὶ ἐκ τοῦ γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως ἐξερχομένου) μνημονεύεται μόνον ἡ ἔγκρισις.»

Ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τούτου ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς τροπολογίαν·

«ζ'.) Διατάξεις, ἢ ἄλλοι γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν

ὁρισμοὺς καὶ τὰς διατάξεις τῆς ἐκκλησίας. Διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται ἐν μὲν ταῖς ἐνδιαλαμβανομέναις περιπτώσεσιν εἰς τὰ ἐδάφ. ϐ'. ἐ. καὶ ς'. ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· ἐν δὲ ταῖς τῶν §. §. ά. γ'. δ'. καὶ ζ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἔγκρισις δὲ αὕτη τῆς Κυβερνήσεως, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κοινοποιεῖται διὰ τοῦ ἐπιτρόπου εἰς τὴν Σύνοδον. »

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ ἄρθρου καὶ τροπολογίας εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν τροπολογίαν ἀφῃρέθη τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ δευτέρου παραγράφου, ἀφορῶν τὴν ἐπὶ τοῦ πρωτογράφου μνείαν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως, τύπος τηρούμενος μέχρι τοῦδε, τὸν ὁποῖον ὅμως ἡ ἐπιτροπὴ παρέλειψε διὰ νὰ μὴ νομίζηται, ὅτι κατὰ διαταγὴν τῆν Κυβερνήσεως καὶ βιασμένως τρόπον τινὰ ἐνεργεῖ ἡ Σύνοδος, προσβαλλομένης οὕτω τῆς ἀξιοπρεπείας αὐτῆς.

Τὴν διατήρησιν τοῦ τύπου τούτου, ὡς ἀναγκαίου, ὑπεστήριξαν ἄλλοι προτείναντες, ὅτι ἡ δημοσίευσις ἐγγράφου τινὸς ἀπαιτεῖ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅρων τινῶν, δι' ὧν τὸ ἔγγραφον λαμβάνει τὸ κῦρός του, καὶ οἵτινες δὲν τίθενται χάριν τῆς ἐξουσίας, ἀλλὰ διὰ τὸν λαὸν, δυνάμενον οὕτω νὰ γνωρίζῃ ἂν ἐτηρήθησαν οἱ ἀπαιτούμενοι ὅροι καὶ δύναται τὸ ἔγγραφον νὰ ἐκτελεσθῇ. Ὅτι εἷς τῶν τοιούτων ὅρων διὰ τὴν ὕπαρξιν ἐγγράφου συνοδικοῦ εἶναι καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὸ τὸ ἔγγραφον φέρει πρὸς γνῶσιν τοῦ λαοῦ, καὶ ἑπομένως ἀναγκαῖον εἶναι νὰ ἐκφράζηται ῥητῶς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἡ τήρησις τοῦ ὅρου τούτου. Ὅτι τροποποιηθέντος ἤδη τοῦ πρώτου καταστατικοῦ Νόμου τῆς Συνόδου, ὑπάρχουν καὶ ἔγγραφα αὐτῆς, τὰ ἀφορῶντα ἐν γένει τὰ πνευματικὰ ἢ ἐσωτερικὰ καθήκοντα αὐτῆς, εἰς τὰ ὁποῖα μήτε ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως ἀπαιτεῖται ὡς ἀναγκαῖος ὅρος, μήτε ἡ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἔκφρασις αὐτοῦ, τοῦτο δὲ μόνον ἀπαιτεῖται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τὰ ἔχοντα ἄμεσον σχέσιν μὲ τὸ συμφέρον τῶν πολιτῶν. Ὅτι, καθιερωθέντος τοῦ ὅρου τούτου ἐντὸς τοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον ἅπαξ ὁ λαὸς θέλει γνωρίσει, οὐδεμία προσγίγνεται προσβολὴ εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ἀναγκαίου τούτου ὅρου.

Πρὸς ταῦτα ἀπήντησαν οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ἄλλος, ὅτι ὁ προταθεὶς λόγος τῆς δημοσίας τάξεως διὰ νὰ δύναται ὁ λαὸς διὰ τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκφράσεως τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ

γνωρίζῃ, ἂν τὸ ἔγγραφον φέρῃ τὸ ἀπαιτούμενον κῦρος, δὲν εἶναι ἰσχυρὸς, διότι ὁ λαὸς πρέπει πάντοτε νὰ ὑπακούῃ εἰς τὴν ἀρχὴν, ἐνεργοῦσαν τὸ καθῆκόν της, ὅταν δὲ αὕτη ὑπερπηδᾷ τὴν ἁρμοδιότητά της, τότε ἐπιβάλλεται ἡ ἀνάλογος ποινή· ἄλλως διὰ τῆς καθιερώσεως τοιαύτης ἀρχῆς ἀποκωβίσταται ἕκαστος δικαστὴς τῶν πράξεων τῆς ἐξουσίας, καὶ ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων ὅρων διὰ τὴν ὕπαρξιν ἐπισήμου τινος ἐγγράφου ἡ Νόμου ὁπλίζεται ὁ πολίτης μὲ τὴν ἀπείθειαν κατὰ τῆς ἀρχῆς. Ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν εἶναι ὑπάλληλος ἀρχὴ, δυναμένη ἐπὶ τῇ βάσει διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν διαταγῶν νὰ ἐκδίδῃ ἔγγραφα, ἀλλὰ τὰ πάντα ἐνεργεῖ ἀνεξαρτήτως καὶ ἐπὶ τῇ βάσει μόνον τοῦ διαγράφοντος τὰ καθήκοντα αὐτῆς Νόμου, καὶ ἑπομένως οὐδεὶς φόβος εἶναι νὰ ὑποπέσῃ εἰς ὑπέρβασιν καθηκόντων. Ὅτι καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκφράσεως τοῦ ὅρου τῆς ἐγκρίσεως, ὑπάρχουν εἰς τὸν Νόμον τοῦτον πολλαὶ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως αὐτοῦ ἐγγυήσεις.

Ἀνταπήντησαν πάλιν πρὸς ταῦτα οἱ προτείναντες τὴν διατήρησιν τοῦ τύπου τούτου, ὅτι διὰ τὸ κῦρος ἐπισήμου τινος ἐγγράφου ἀπαιτοῦνται ὅροι ἄνευ τῶν ὁποίων τὸ ἔγγραφον δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸν πολίτην, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ δὲν δικαιοῦται ἡ ἐξουσία νὰ ἀπαιτήσῃ, ἑπομένως ὁ πολίτης δύναται τὴν μὴ ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων κατὰ τοῦ ἐγγράφου καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ προτείνῃ, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ νὰ ἀποκρούσῃ π. χ. φορολογικοῦ Νόμου, μὴ φέροντος τὸν ἀναγκαῖον τύπον *ψηφισθέντος ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας*, ἢ ἐντάλματος συλλήψεως, μὴ ἀποχρώντως ἠτιολογημένου κατὰ τὸ 5 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος. Ὅτι τοιοῦτος τύπος εἶναι καὶ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος, ἡ δὲ ἐκπλήρωσις αὐτοῦ οὐδεμίαν κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐπιφέρει προσβολήν.

Ἀποπερατωθείσης τῆς συζητήσεως ἐψηφοφορήθη πρῶτον ἡ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ δὲν παρεδέχθη.

Κατά τινα δὲ παρατήρησιν ἡ Βουλὴ παρεδέχθη, σύμφωνα μὲ τὰς ἐγκριθείσας τροπολογίας τοῦ ἄρθρου Η καὶ τῶν ἐδαφίων τοῦ παρόντος νὰ διορθωθῶσιν 1) αἱ τοῦ ά. § τοῦ ἐδαφίου τούτου παραπομπαὶ πρὸς τὰ λοιπὰ ἐδάφια, 2) νὰ διαγραφῶσιν αἱ εἰς τὸν ϐ'. § περιεχόμεναι λέξεις « ἢ ὁ πληρεξούσιος αὐτοῦ » ἑπομένως ἐψηφοφορήθη τὸ ἐδάφιον, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὰς ῥηθείσας διορθώσεις ὡς ἐδάφιον δ'., ἔχον οὕτως·

δ'. « Διατάξεις ἢ ἄλλοι γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν

ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις τῆς ἐκκλησίας· διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς ἐνδιαλαμβανομένας περιπτώσεις εἰς τοὺς § § ά. καὶ γ'. ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν § § β'. καὶ δ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγκρισιν, ὅταν οὗτος παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀρκεῖ χάριν συντομίας νὰ θέσῃ τὸ « ἐθεωρήθη » ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου (τοῦ σχεδίου τουτέστι) τοῦ τηρουμένου εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς συνόδου, μηνολογουμένου καὶ ὑπογραφομένου κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον· ἐπὶ δὲ τοῦ πρωτογράφου (τοῦ καθαρῶς δηλαδὴ γεγραμμένου καὶ ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως ἐξερχομένου) μνημονεύεται μόνον ἡ ἔγκρισις. »

Ἀνεγνώσθη δὲ μετὰ τοῦτο ὁλόκληρον τὸ ἄρθρον Ιδ, ὡς ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν Βουλήν, καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν δι' ἀναστάσεως, ἔχον οὕτως·

Ἄρθρ. Ιδ. « Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνάγονται κυρίως τὰ ἑξῆς.

ά) Ὁ περιορισμὸς τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς παμπώων παρατάξεων κτλ. καθόσον αὐταὶ δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν παραδεδεγμένην τῆς ἐκκλησίας τάξιν.

β') Διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ τιμωρητικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ κλήρου.

γ') Ἐκτακτοι ἐκκλησιαστικαὶ τελεταὶ, πρὸ πάντων ὅταν πρόκηται νὰ γένωσιν αὗται εἰς ἡμέρας ἐργασίμους, ἢ ἐκτὸς ἱεροῦ Ναοῦ.

δ') Διατάξεις ἢ ἄλλοι γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις τῆς ἐκκλησίας. Διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς ἐνδιαλαμβανομένας περιπτώσεις εἰς τοὺς §. §. ά. καὶ γ'. ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν §. §. β'. καὶ δ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἔγκρισιν, ὅταν οὗτος παρευρίσκεται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀρκεῖ χάριν συντομίας νὰ θέσῃ τὸ, ἐθεωρήθη ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου (τοῦ σχεδίου τουτέστι) τοῦ τηρουμένου εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μηνολογουμένου καὶ ὑπογραφομένου κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον·

ἐπὶ δὲ τοῦ πρωτογράφου (τοῦ καθαρῶς δηλ. γεγραμμένου καὶ ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως ἐξερχομένου,) μνημονεύεται μόνον ἡ ἔγκρισις. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθ. Ιέ. καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος, ἐγένετο παραδεκτὸν ὡς εἶναι εἰς τὸ Νομοσχέδιον· ἔχει δὲ οὕτως.

Ἄρθρ. Ιέ. « Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία τοῦ Κράτους, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ Κυριαρχικὴ ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων πράξεων, συμβεβηκότων καὶ σχέσεων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν, ὁσάκις νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ νὰ ζητῇ πληροφορίαν περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ διατάττῃ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐξωτερικὸν τῆς ἐκκλησίας μέρος. »

Ἀνεγνώσθη τὸ ἑπόμενον ἄρθ. Ις'. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογία τῆς ἐπιτροπῆς, προτεινούσης τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως *χειροτονίας*, διὰ τῶν *ἀριθμοῦ καὶ ἐγκαταστάσεως*, διότι ἡ λέξις *χειροτονία* δὲν ἐξηγεῖ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου· ὁ εἰσηγητὴς ἐξέθηκεν ὑπὲρ τῆς τροπολογίας, ὅτι τὸ περὶ χειροτονίας εἶναι κανονικὸν καὶ δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον τῶν ἰδιαιτέρων Νόμων, τῶν ὁποίων τὸ ἄρθρον μνημονεύει, καὶ τῶν ὁποίων ἀντικείμενον θέλει εἶσθαι τὸ περὶ ἀριθμοῦ καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ἐπισκόπων.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλων κατὰ τῆς τροπολογίας καὶ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἄρθρου ὡς ἔχει, ὅτι ἡ λέξις *χειροτονία* ἔχει καὶ ἄλλην ἔννοιαν, σημαίνουσα τὰ πρὸς χειροτονίαν ἀπαιτούμενα ἠθικὰ καὶ διανοητικὰ προσόντα, περὶ τῶν ὁποίων πολλάκις προκαλεῖται ἐκλογὴ τοῦ χειροτονουμένου· ὅτι, ἂν ἡ μέχρι τοῦδε κατάστασις τοῦ ἔθνους δὲν ἐσυγχώρησε νὰ κανονισθῶσι τὰ περὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κλήρου καὶ νὰ ὁρισθῇ ὁ βαθμὸς τῶν γνώσεων, ὅσας πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ χειροτονούμενος, δὲν ἀμφιβάλλεται ὅμως ὅτι τὰ περὶ τούτων θέλουσι κανονισθῆ ὡς καὶ εἰς ἄλλα κράτη, καὶ ἑπομένως εἶναι ἀναγκαῖον τὸ προκείμενον ἄρθρον, καὶ ἡ λέξις *χειροτονία* πρέπει νὰ διατηρηθῇ ὑπὸ τοιαύτην ἔννοιαν· ὅτι εἰς τὸ ἐδάφ. β'. τοῦ ἄρθρου ἡ λέξις *χειροτονία* ἔχει τὴν κυρίαν αὐτῆς σημασίαν.

Ἀπορανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐφωτίσθη, ἐψηφορήθη τὸ ἄρθρον καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

Ἄρθρ. Ις'.

« Τὰ περὶ τῆς χειροτονίας τῶν μὲν ἐπισκόπων, διὰ τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκοπάς, τῶν δὲ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων

διὰ τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου, θέλουσι κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

Πᾶσα δὲ ὁποιαδήποτε ὡς πρὸς τὰς χειροτονίας παράβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, τιμωρεῖται δυνάμει αὐτῶν τούτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων. »

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὅτι κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν θέλει εἶσθαι ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας τοῦ Βουλευτοῦ Πανεπιστημίου Κ. Φιλίππου Ἰωάννου.

Σήμερον τὴν τετάρτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, εἰς δημοσίαν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ὥμοσεν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τὸν ἀπὸ τὸ ἄρθρ. 57 τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενον ὅρκον τοῦ Βουλευτοῦ, ὡς ἑξῆς.

« Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος » νὰ φυλάξω πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, ὑπακοὴν » εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους καὶ νὰ » ἐκπληρώσω εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου. »

Πρὸς πίστωσιν τούτου συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον, ὑπογραφόμενον ἀπὸ τὸν ὁμόσαντα Βουλευτήν, τὸν Πρόεδρον καὶ Γραμματεῖς τῆς Βουλῆς καὶ τὸν ὁρκίσαντα ἱερέα.

Ὁ ἱερεὺς
ΠΑΪΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ.

Ὁ ὁμόσας
Φίλιππος Ἰωάννου.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓ'.

Τῆς 5 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν πέμπτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀριθμοῦ ἁπάντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος **12**, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Παρευρισκομένου δὲ κατὰ τὴν συνεδρίασιν ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργείου κατὰ τὴν εἰς τὰς δύο παρελθούσας συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἐκφρασθεῖσαν εὐχήν, διὰ νὰ δοθῶσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἐξηγήσεις ἐπί τινος ἐγγράφου δημοσιευθέντος διὰ τοῦ τύπου καὶ ἀφορῶντος ὕπαρξιν συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐξέθηκεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ὅτι ἡ Βουλὴ κατ' εἰσήγησιν Βουλευτοῦ τινος λαβόντος ἀφορμὴν ἔκτινος δημοσιευθέντος ἐγγράφου ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ διακεκριμένης θέσεως, περὶ ὑπάρξεως συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, ἐπελάβετο τοῦ θέματος τούτου, καὶ συζητήσεως περὶ τούτου γενομένης, οἱ μὲν κρίνοντες κατ' ἰδίαν διάθεσιν ὠνόμασαν τὸ ἄκουσμα τοῦτο μύθον, οἱ δὲ, διαφόρως σκεπτώμενοι, εἶπον ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἄνευ βάσεως. Ἐκεῖνοι εἶπον, ὅτι τὸ μυθῶδες τοῦτο ἄκουσμα οὔτε κἂν πρέπει νὰ λέγηται ὡς ἀποδίδον ἀνύπαρκτον αἰσχρὰν κηλίδα εἰς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα, ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν τιμᾷ τις τὸ ἔθνος του, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἱστορίαν, ἥτις διηγουμένη τὴν ὕπαρξιν καὶ τύχην τῶν κοινωνιῶν περιέχει καὶ μαύρας σελίδας, ἐν αἷς ἐνεγράφησαν τοιοῦτοι αὐτῶν ἔγκλοι· ὅτι πρὸ πολλοῦ διεθρυλλήθησαν φῆμαι περὶ ἐνεργουμένης συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, ἀλλ' ἤδη ἡ φήμη αὕτη ἐπιβεβαιοῦται καὶ δι' ἐγγράφων δημοσιευθέντων ἀπὸ ἀνώτερον στρατιωτικόν, ἕνα τῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἀγῶνος, τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτὴρ καὶ ἡ διαγωγὴ ἀρέσκει ἀρκετὰς περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν λεγομένων πιθανότητας· ἀναγνοὺς δὲ τὸ ἔγγραφον καὶ τὸν ἀναφερόμενον ὅρκον, ἀπεύθυνε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἐρώτησιν ἐὰν διετάχθησαν καὶ ἐνηργήθησαν ἀνακρί-

σεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ ἐζήτησε νὰ παρακατατεθῶσιν αὗται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ἕκαστος βουλευτὴς ἐπρότεινεν ἐπὶ τέλους α') ἂν ἡ περὶ τούτου ἀνάκρισις δὲν ἀπεπερατώθη εἰσέτι νὰ διορισθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν, καὶ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐπιτροπή τις νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἀνάκρισιν τοσοῦτον σοβαροῦ ἀντικειμένου. β') προκειμένων τοιούτων ὑποψιῶν, ἐπειδὴ δὲν ἐνηργήθη εἰσέτι γενικὴ τῶν ἑλλήνων ὁρκωμωσία ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸν ψηφισθέντα ἀπὸ τὴν ἐν Ἀθήναις Συνέλευσιν ὅρκον, νὰ συστηθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἡ ὅσον τάχιον ἐνέργεια τῆς ὁρκωμωσίας ταύτης καθ' ὅλους τοὺς δήμους τοῦ κράτους, συντασσομένου ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν πρωτοκόλλου ὁρκοδοσίας.

Ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων τούτων ἁπάντων ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου ἐξέθηκεν ὅτι, προκειμένης εἰς τὴν Βουλὴν προτάσεως τοσοῦτον σημαντικῆς καὶ ἱερᾶς, τὸ Ὑπουργεῖον εἰδοποιηθὲν περὶ αὐτῆς ἔσπευσε νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν διὰ νὰ δώσῃ τὰς ἐπ' αὐτῆς πληροφορίας· ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεδείχθη πάντοτε διὰ τῶν πράξεών του ἔχον ἔμφυτον τὸ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας· δι' αὐτοῦ ἀνακτῆσαν τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ μόλις διὰ τῶν ὅπλων ἀποσεῖσαν τὸν ζυγὸν, συνῆλθεν αὐθορμήτως εἰς τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ἐψήφισε Σύνταγμα· ἂν δὲ καὶ πρὸς ὀλίγον μετὰ ταῦτα ἀπεκοιμήθη, ἡ ἀντισυχία τοῦ ἑλληνος ὅμως ἐπροκάλεσε τὰ τῶν Μεγάρων καὶ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, καὶ ὅλοι ὁμοθυμαδὸν ἀνέκτησαν αὐτό· ἑπομένως ἀπέναντι τοιούτων αἰσθημάτων τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, εἶναι σατανικὴ χεὶρ ἐκείνη, ἥτις ἐτόλμησε νὰ γράψῃ ὅρκον κατὰ τοῦ Συντάγματος ἢ συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ὁπλίσῃ ἑλληνικὴν χεῖρα κατ' αὐτοῦ. Ὅτι ὀκτὼ ἢ καὶ ὀλιγώτερον μῆνας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐγγράφου τοῦ ὑποστρατήγου Μακρυγιάννη, τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβε γνῶσιν τοῦ πράγματος, καὶ ἔχει ἐκτοτε τὸν δημοσιευθέντα ἤδη ὅρκον, καθ' ὅλα τὰ ἄλλα ὅμοιον μὲ αὐτὸν, μὲ τὴν διαφορὰν δ' ὅτι εἰς τὸ τέλος προστίθενται αἱ λέξεις «καὶ τὰς διαταγὰς τῶν 1845 καὶ 1846» μὴ ὑπάρχουσαι εἰς τὸν δημοσιευθέντα διὰ τοῦ τύπου ὅρκον. Τὰ περὶ τούτου ἐκοινοποιήθησαν εἰς αὐτὸν ἀπό τινα στρατιωτικὸν, ὅστις ἐνεχείρισεν ἐγγράφως καὶ τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἀπό τινα στρατιώτην ἕλληνα, ὁρκισθέντα καὶ καταγγείλαντα τοῦτο ἀμέσως πρὸς ἐκεῖνον· ἐκλήθη καὶ ὁ στρατιώτης οὗτος καὶ ἐξετασθεὶς προσέθηκε πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτι, κατὰ τὸν Μάρτιον θέλουσι συνέλθει οἱ συνομῶται εἰς τὸν Ἀστακὸν καὶ ἄλλα μέρη, ἔνθα θέλουσι ἔχει τὰ χρήμα-

τα καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα· ἐγένοντο καὶ ἄλλαι ἐξετάσεις, παρῆλθον δὲ τόσοι μῆνες καὶ οὔτε τὸ παραμικρὸν σύμπτωμα τοιαύτης συνωμωσίας ἐφάνη. Καθυποβλήθη τότε ἀμέσως ἡ εἴδησις αὕτη εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον, γνωρίζον τὴν φύσιν τοῦ ἕλληνος καὶ τὰ ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος αἰσθήματα ὅλων τῶν τάξεων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, δὲν ἐνέκρινε νὰ διατάξῃ ἀμέσως προανακρίσεις ἐπὶ ἀντικειμένου, προσβάλλοντος τοσοῦτον τὸ ἔθνος, ἀλλ' ἔλαβε τὰ καταλληλα μέτρα, ἀνερευνῶν νὰ εὕρῃ συμπτώματα, ἢ περιστατικὰ μᾶλλον πιθανολογοῦντα τὴν ὕπαρξιν τοιαύτης συνωμοσίας ἀλλὰ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα τὸ παραμικρὸν σύμπτωμα δὲν ἐφάνη. Ὁ ἴδιος Μακρυγιάννης πρὸ τεσσάρων ἢ ὀλιγώτερον μηνῶν ὡμίλησε περὶ τοιαύτης φήμης πρὸς ἄλλον Ὑπουργὸν, καὶ τότε καθυποβλήθη ἡ ὑπόθεσις ἐκ νέου εἰς Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, καὶ ἐβεβαιώθη ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς προῆλθε καὶ ἡ πρὸς αὐτὸν κοινοποίησις· ὅτι ἤδη παρουσιάζεται ἔγγραφον, πρὸς τὰς Βουλὰς ἀπευθυνόμενον, περὶ ὑπάρξεως συνωμοσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος καὶ δημοσιευθὲν διὰ τοῦ τύπου ἀπὸ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὑποστράτηγον Μακρυγιάννην, ὅστις ἀντὶ νὰ ἀπευθύνῃ τοιοῦτον ἔγγραφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον, παραβιάζων τὴν πειθαρχικὴν τάξιν, ἔρριψεν αὐτὸ ἀσκόπως διὰ τοῦ τύπου εἰς τὸ κοινόν. Τὰ Μεγαρικὰ καὶ ἡ 3 Σεπτεμβρίου ἐπιμαρτυροῦσιν ἂν ὁ ἀνώτερος οὑτοσαξιωματικὸς ἔπρεπε νὰ ἀμφιβάλῃ, ἐν ἀληθείᾳ τούτων, περὶ τοῦ πατριωτισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου, ἀπολαμβάνοντος τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνην τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Ὄθωνος, καθόσον μᾶλιστα τὸ Ὑπουργεῖον σύγκειται ἀπὸ τοὺς ἀναδείξαντας πατριωτισμὸν καὶ ζῆλον ὑπὲρτῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ αἱ Βουλαὶ μεθ' ὧν ἐνασχολεῖται διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος, συγκροτοῦνται ἀπὸ ἕλληνας φέροντας ἐν αὐτοῖς ἔμφυτον τὸ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ προκινδυνεύσαντας ὑπὲρ τῆς ἀνακτήσεώς της. Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, δοθείσης ἀφορμῆς ἤδη ἐκ τοῦ ἐγγράφου τούτου, διέταξε τὰς ἀναγκαίας ἀνακρίσεις καὶ ἐλπίζει νὰ ἴδῃ εὐάρεστον ἀποτέλεσμα, καὶ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι τίποτε δὲν ὑπῆρχεν εἰμὴ ἁπλῆ πολιτικὴ ῥαδιουργία, διότι κατὰ τὰς παρούσας ἐποχὰς μυρίαι καὶ πολύπλοκοι ῥαδιουργίαι καὶ κατὰ τῶν καθεστώτων ἐτίγονται, ἀλλὰ μικροπρεπεῖς καὶ ἄξιαι περιφρονήσεως, ἐν ὅσῳ διατελοῦσι τοιαῦται· ὑπάρχουν γράμματα καὶ ἀναφοραὶ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον περιφρονοῦν τοιαῦτα ἄνευ ἀποτελέσματος τεχνάσματα, περιωρίσθη εἰς προληπτικὰ μέτρα, χωρὶς νὰ καταφύγῃ ἄνευ ἀνάγκης εἰς ἀνακρίσεις, καταδιώξεις καὶ φυλακίσεις, ὀνομασθὲν διὰ τοῦτο *Ὑπουργεῖον ἀθῳωτὲς*, διότι ἡ

φρόνησις ὑπηγόρευεν εἰς αὐτὸ νὰ προνοῇ καὶ προλαμβάνῃ χωρὶς νὰ ἐλάπτῃ· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ταύτας τὰς πληροφορίας δύναται νὰ δώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς διαθρυλληθείσης συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν περὶ γενικῆς ὁρκομωσίας ἐπὶ τοῦ Συντάγματος πρότασιν, ἀπήντησεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον εἶναι ἕτοιμον νὰ τὴν παραδεχθῇ καὶ ἐνεργήσῃ ὁρκομωσίαν, ἥτις ἔπρεπε νὰ γείνῃ ἀμέσως μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ Συντάγματος, ἢ ἀπὸ τὸ προκάτοχον Ὑπουργεῖον.

Ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν τούτων εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν ὅτι, μετὰ τὰς πρὸ πολλοῦ διαδοθείσας φήμας περὶ συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, καὶ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐγγράφου περὶ ὅρκου, ἀνέμενε νὰ πληροφορηθῇ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον δυοῖν θάτερον, ἢ ὅτι ἀνεκαλύφθη ἡ συνομωσία, ἢ ὅτι δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ἄλλο ἐξήχθη ἐκ τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον, εἰδοποιηθὲν περὶ τῆς συνομωσίας ταύτης, καὶ τὸν ὅρκον λαβὸν ἀνὰ χεῖρας, δὲν ἐξεπλήρωσεν ἐντελῶς τὸ καθῆκόν του, περιορισθὲν εἰς μόνην τὴν διοικητικὴν ταύτην πληροφορίαν, ἐνῷ ἐπρόκειτο περὶ τοῦ παντὸς· εἶπεν ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς, ὅτι ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐξετάσεων, καὶ τῶν ληφθέντων μέτρων ἐξήχθη ὅτι τίποτε δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ὑπάρχει, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐπίσημον ἀπόδειξιν τούτου ἔφερε· διότι δὲν ἤρκει ἁπλῶς ἡ ὁμολογία, ὅτι τοιαύτη συνομωσία δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ φέρῃ δικαστικὰς ἀνακρίσεις μέχρι τοῦ σημείου, καθ' ὃ ἡ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ ἡ συνομωσία ἢ ἤθελε ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει τίποτε, καθόσον δὲν εἶναι εὔκολον νὰ πεισθῇ τις ὅτι τοιαῦται φῆμαι πρὸ τόσου χρόνου διαδιδόμεναι, καὶ ἡ ἔγγραφος αὕτη ὁρκομωσία εἶναι τυχαία καὶ ἄνευ ἀρχῆς καὶ σκοποῦ· ἠδὲ Βουλὴ ὡς ἄγρυπνος φύλαξ τοῦ Συντάγματος ὤφειλεν ἐγκαίρως νὰ γνωρίσῃ τὰ περὶ τῆς συνωμοσίας ταύτης· ἐπρότεινε δ' ἐπὶ τέλους εἰς τὴν Βουλὴν, ἐπειδὴ τὸ ἀντικείμενον εἶναι σοβαρὸν, καὶ διὰ νὰ καθησυχάσῃ ὁ τεταραγμένος λαὸς, νὰ διορισθῇ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ παρευρίσκηται εἰς τὰς ἀνακρίσεις, καὶ φέρῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐκ τῆς ἀνακρίσεως συλλεγομένας πληροφορίας. Ἀπαντῶν δὲ εἰς τὰ περὶ ἐνεργουμένων πρὸ πολλοῦ καὶ κατὰ τῶν καθεζώτων ἀκόμη λεχθέντα ἀπὸ τὸν Κ. Πρωθυπουργὸν, εἶπεν, ὅτι εἰς ἄλλην συνεδρίασιν ταῦτα ἐξετάζονται, περιοριζομένης ἤδη τῆς συζητήσεως εἰς τὴν περὶ συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος ἐξέτασιν.

Εἷς τοῦτον ἀπαντῶν ἕτερος, παρετήρησεν ὅτι ἡ διαγωγὴ τοῦ Ὑπουργείου εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν εἶναι ἀξιέπαινος, διότι

ἡ χρῆσις τῆς δικαστικῆς ἀνακρίσεως διὰ καταμήνυσιν συνομωσίας ὅλως ἀνυπάρκτου, ἤθελεν ἄνευ λόγου διαταράξει τὰ πνεύματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἤθελε προκαλέσει προσβολὴν κατὰ τοῦ Ὑπουργείου ὡς ἐνεργοῦντος καταδιώξεις καὶ ἐκδικήσεις ὑπὸ τὴν ψευδῆ πρόφασιν ἀνυπάρκτου συνομωσίας, ἀποδειχθείσης γελοίας διὰ μόνης τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ἐπρονόησε περὶ τῶν ἀναγκαίων ἀνασταλτικῶν μέσων. Ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, συγκείμενον ἀπὸ ἄνδρας ἀρχηγοὺς τῶν δύο ἐθνικῶν μεταβολῶν ὑπὲρ τῆς ἀναστήσεως τοῦ Συντάγματος, φέρει ὅλας τὰς ἐγγυήσεις τῆς αὐστηρᾶς ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ προνοίας, καὶ ἡ Βουλὴ πληροφορουμένη ἤδη ὅτι ἐκ τῶν γενομένων ἐξετάσεων ἐξήχθη τὸ ἀνύπαρκτον τῆς δοθείσης φήμης περὶ τῆς ὑπάρξεως συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, δὲν ἀμφιβάλλει ποσῶς νὰ παραδεχθῇ τὰς ἀξιοπίστους καὶ εὐχαρίστους ταύτας πληροφορίας, καὶ νὰ ἐπιδοκιμάσῃ διαγωγὴν ἀποκρούσασαν σκανδαλώδεις ἀνακρίσεις, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα, ὡς ἐκ τῶν διοικητικῶν ἐξετάσεων ἀπεδείχθη, ἤθελεν εἶσθαι γελοῖον· ὅτι ἐπίσης εἶναι ἤδη ἀξιέπαινον τὸ Ὑπουργεῖον ὅτε, δημοσιευθέντων διὰ τοῦ τύπου ἐγγράφων, ἀρρήτων τὴν ὕπαρξιν δῆθεν τοιαύτης συνομωσίας, προὔνόησε διὰ τῶν δικαστικῶν ἀνακρίσεων νὰ διαβεβαιώσῃ τὰς Βουλὰς καὶ τὸ ἔθνος δι' ἐπισήμου τρόπου περὶ τοῦ ἀνυπάρκτου τοιαύτης συνομωσίας· ὅτι ἡ πρότασις περὶ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς Βουλευτικῆς διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐνεργουμένην ἀνάκρισιν, ὄχι μόνον ἀντίκειται εἰς τὴν νομοθεσίαν καὶ τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ἐνῷ ματαιόνει τὸν σκοπὸν τῆς ἀνακρίσεως, ἥτις τοιουτοτρόπως ἐνεργουμένη θέλει εἶσθαι ἄκυρος, ἐξευτελίζει συγχρόνως τὴν Βουλὴν καταβιβάζουσα αὐτὴν εἰς τὰ τοῦ ἀνακριτοῦ καθήκοντα. Ἡ Βουλὴ εὐχαριστουμένη εἰς τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ Ὑπουργείου εὐχαρίστους πληροφορίας, ὀφείλει νὰ ἀπορρίψῃ πρότασιν καθιεροῦσαν, μὲ τὴν παραβίασιν Συνταγματικῶν θεσμῶν, ἐξαιρετικὴν δικαστικὴν ἀρχὴν, καὶ προσβάλλουσαν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας.

Σύμφωνος πρὸς ταῦτα καὶ ὁ μετ' αὐτὸν ἀγορεύσας Βουλευτὴς, εἶπεν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν βουλευτικῶν ἐργασιῶν διεδόθησαν πολλάκις τοιαῦται φῆμαι ἄνευ τινὸς πραγματικῆς βάσεως, προερχόμεναι ἀπὸ δολίας εἰσηγήσεις, ἡ δὲ διαγωγὴ τοῦ Ὑπουργείου εἶναι ἀξιέπαινος διότι ἡ δικαστικὴ ἀνάκρισις περὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐσχάτης προδοσίας ἤθελε προκαλέσει ἄνευ λόγου προφυλακίσεις ματαίας, κίνησιν στρατοῦ, καὶ κοινὴν

σκάνδαλον, διὰ τὰς κακὰς συνεπείας, τῶν ὁποίων ἤθελεν εἶσθαι ἤδη ὑπεύθυνον.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα καὶ ὁ μετὰ τοῦτον παρετήρησεν, ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ πρὶν ἢ ἔτι ὁ ὑποστράτηγος Μακρυγιάννης πληροφορηθῇ τὰ περὶ τεκταινομένης δῆθεν συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, ἐγνώριζε τὰ περὶ αὐτῆς, καὶ μάλιστα πληρέστερον τοῦ δημοσιευθέντος ὅρκου· ὅτι πληροφορηθὲν τὸ ἀνύπαρκτον τοῦ πράγματος διὰ τῆς διοικητικῆς ἀνακρίσεως, τὴν ὁποίαν, ὡς ὤφειλεν, ἐνήργησε φρονίμως σκεπτόμενον, ἔλαβε τὸ μέτρον νὰ μένῃ ἀγρυπνος παρατηρητὴς καὶ νὰ μὴ φέρῃ εἰς τὴν δημοσιότητα τόσον σπουδαῖον καὶ σημαντικόν, ἀλλ' ἀνύπαρκτον ἀντικείμενον. Κατὰ τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν ὑπάρχοντος ἐγκλήματος, προκαλεῖται κατ' αὐτοῦ ἀνάκρισις, δίκη καὶ καταδίκη· τὸ Ὑπουργεῖον ἐδύνατο νὰ προβῇ εἰς τὰ μέτρα ταῦτα, ἀλλὰ διὰ τὸ σοβαρὸν τοῦ ἀντικειμένου, ὤφειλεν ὡριμώτερον νὰ σκεφθῇ πρὶν ἢ ἐπιχειρισθῇ τοιούτων μέτρων, διότι διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοιαύτης ἀνυπάρκτου συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, ἤθελεν ἐνισχύσει τοιαύτας ὑποψίας ρίπτον σκάνδαλα καὶ ἀνησυχίας εἰς τὴν κοινωνίαν, καὶ δίδον ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐπιφέρωσι μυρίας κατακρίσεις· αἱ τοιαῦται ἀνακρίσεις συνδέονται μὲ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ δὲν πρέπει ἄνευ ἰσχυρῶν καὶ βεβαίων βάσεων νὰ διακινδυνεύῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν δημοσίαν τάξιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τύπων δικαστικῶν· ὅθεν τὸ Ὑπουργεῖον ἐνήργησεν ὅ,τι ἐδύνατο καὶ ὅ,τι ὤφειλε, σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ· ὅτι ἡ στάσις τοῦ ζητήματος ἤλλαξε φάσιν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ὑποστράτηγος Μακρυγιάννης, ἀξιωματικὸς ἐν ἐνεργείᾳ, ἐδημοσίευσεν ἐγγραφα περὶ τῆς ὑπάρξεως τοιούτης συνομωσίας, καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ἂν τὸ Ὑπουργεῖον δὲν διέτασσεν ἀνάκρισιν, ἤθελε πράξει κακῶς καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν Βουλῶν ἤθελεν εἶσθαι μέγα ἔγκλημα, διότι ἂν καὶ δὲν ἀμφιβάλλεται τῆς συνομωσίας, τὸ ἀνύπαρκτον, ἀφοῦ ὅμως διὰ τῆς δημοσιεύσεως ἔλαβε τοιαύτην ἐπισημότητα, εἶναι ἀναγκαῖον διὰ τῆς ἀνακρίσεως νὰ ἀποδειχθῇ καὶ εἰς τὸν ἔσω καὶ ἔξω κόσμον, ὅτι ἦτον ἁπλοῦν φάντασμα· διὰ τοῦτο ἤδη τὸ ὑπουργεῖον παραπέμψαν τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν, καλῶς ἔπραξε. Ἀποκρούων δὲ τὴν πρότασιν περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ νὰ παιξευρίσκηται εἰς τὴν ἀνάκρισιν, ἐξέθηκεν ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τὴν νομοθεσίαν μας πᾶσα πρᾶξις μὴ γενομένη ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς ἀνακριτικοὺς ὑπαλλήλους εἶναι ἄκυρος, καὶ θεω-

ρεῖται ὡς ἐξώδικος ἐξέτασις, ἑπομένως διὰ τῆς συστάσεως τοιαύτης ἐπιτροπῆς ἀντιράσκει ἡ Βουλὴ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐνεργηθῇ ἤδη τακτικὴ δικαστικὴ ἀνάκρισις· ἐὰν δὲ ἡ ἀπαιτουμένη ἐγγύησις, διὰ τὴν ἀνάκρισιν τοσοῦτον σοβαροῦ ἀντικειμένου, δὲν εὑρίσκηται εἰς τὸν Πρωτοδίκην ἀνακριτήν, μ' ὅλον ὅτι τοῦτο εἶναι νομοθετικὸν ἔργον, δύναται μ' ὅλα ταῦτα ἡ Βουλὴ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν πλειοτέρας ἐγγυήσεως ἀποφασίζουσα νὰ παρευρίσκεται εἰς τὴν ἀνάκρισιν ταύτην ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς Πετζῶν, ὅστις ὡς εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα ἑρετῶν ἐπιτηρεῖ τοὺς ἀνακριτικοὺς ἐν γένει ὑπαλλήλους.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐνταῦθα σύμφωνος πρὸς τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ὑπουργείου πληροφορίας περὶ τοῦ προκειμένου ἀντικειμένου, παρετήρησεν ὅτι δὲν δύναται νὰ ὁρίσῃ ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ ὅρκος κατὰ τοῦ Συντάγματος παρεδόθη εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ἂν δηλ. παρεδόθη κατὰ τὸν Νοέμβριον ἢ Δεκέμβριον ἢ καὶ μετὰ ταῦτα· ὅτι ὀλίγας μετὰ τοῦτο ἡμέρας προσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του ὁ ὑποστράτηγος Μακρυγιάννης καὶ ἐξέθηκε τὰ περὶ ὑπάρξεως συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος, τὰ ὁποῖα ἀκολούθως ὑπέβαλεν εἰς τὸν Κ. Πρωθυπουργὸν· ὅτι, ὡς τὸ πρᾶγμα παρίστατο, ἦτο φυσικὸν νὰ προξενήσῃ ἀνησυχίας καὶ φόβους, διότι εἶναι τῷ ὄντι λυπηρὸν νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, ἐπίβουλον χεῖρα κατὰ τῆς παρούσης Συνταγματικῆς καταστάσεως τοῦ ἔθνους φέροντες· οἱ φόβοι ὅμως εἶναι μάταιοι, διότι καὶ ἂν ὀλίγοι τοιοῦτοι κακοῦργοι εὑρεθῶσι, δὲν δύνανται νὰ κατισχύσωσιν ἀπέναντι τοῦ ἔθνους· ὅτι, διὰ νὰ παγιωθῇ ἡ συνταγματικὴ τάξις εἰς τὴν κοινωνίαν μας, ἅπαντες ὀφείλουσι νὰ στηρίζωσι τὰς πράξεις των ἐπὶ τοῦ Συντάγματος, ἀσφαλίζοντες τὰς ἐθνικὰς ἐλευθερίας, τότε δὲ μόνον οἱ φόβοι ἠδύναντο νὰ ἔχωσι τὸν τόπον των, ὅταν οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος Ὑπουργοί, Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ δὲν ἤθελον κανονίζει ὑπὸ τοιοῦτον ὅρον τὰς πράξεις των.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἔλεξεν ἄλλος οὕτω· λαμβάνων τὸν λόγον, ὡς τὸ μεγαλήτερον ἔχων συμφέρον καθ' ὃ συνεργάτης τῆς Σεπτεμβριανῆς ἡμέρας ἀπὸ καθαρὸν αἴσθημα, διὰ τὸ ὁποῖον καὶ τὰς πρὸ ταύτης ἀτομικάς μου ὠφελείας ἐθυσίασα, παρατηρῶ ὅτι, ὅταν ἡ ἐφημερὶς ὁ Αἰὼν ἀνέφερέ τι τοιοῦτον πρὸ τῆς 25 Μαρτίου ἠρώτησα ἐκ τῶν ΚΚ. Ὑπουργῶν τοὺς προσωπικούς μου φίλους, οὗτοι δὲ ἐπραΰναν τὴν ἐγερθεῖσαν τότε ἀνησυχίαν μου διὰ τῶν αὐτῶν ὅσα καὶ πρὸς ὑμᾶς ἤδη εἶπον·

ἐπὶ τῇ παρατηρήσει μου δὲ τότε περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ ὁρκισθῶσιν οἱ πολῖται τὸν ἕν τινι τῶν ψηφισμάτων ὅρκον τοῦ Συντάγματος, συνωμολόγησαν καὶ οἱ Ὑπουργοὶ αὐτὴν, ἀναβαλόντες εἰς ἁρμοδιώτερον καιρὸν τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης. Ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης οὐ μόνον τῶν παρόντων Ὑπουργῶν ὡς ὑπόπτων νὰ αἰτιαθῇ τις δύναται, ἀλλὰ οὐδὲ καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν, καὶ παντὸς καθαρῶς ἕλληνος· καὶ ἡ μὲν ἐξέτασις τῶν ἐν τῷ Αἰῶνι τότε δὲν ἐγένετο, διότι τὰ τοιαῦτα, ἂν καὶ ἀνύπαρκτα, ἐξεταζόμενα ὅμως φέρουσι συνεπείας ἐπιβλαβεῖς, διὰ τῶν ἀνακρίσεων ἀποδιδομένης κατὰ πρόληψιν εἰς αὐτὰ ὑπάρξεώς τινος, ἤδη δὲ, ἀφοῦ τοῦτο πιστοποιεῖται διὰ τῆς ὑπογραφῆς ἑνὸς τῶν ἀνωτέραν θέσιν κατεχόντων, πρέπει νὰ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτοῦ ὡς κεραυνὸς πᾶσα ἀνάκρισις. Τοῦτο ἐνήργησε τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ βεβαίως μετὰ τὴν συζήτησιν ταύτην θέλει πολλαπλασιάσει τὰς φροντίδας του· ἐπειδὴ δὲ καὶ ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ μανθάνῃ ἑκάστοτε περὶ τῆς καταστάσεως καὶ προόδου τῆς ἀνακρίσεως, καὶ προσέτι καὶ ἐξωδίκους νὰ λαμβάνῃ ἐπὶ τούτου πληροφορίας, καὶ διὰ νὰ ἀπορύγῃ τὴν ἀνάγκην νὰ προσκαλῇ ἑκάστοτε ἐνώπιόν της τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ζητῇ παρ' αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀνακρίσεων, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν μᾶλλον διακρινομένων ἐκ τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν, ἥτις νὰ πληροφορῇ περὶ τούτων τὴν Βουλὴν, καὶ ἐξωδίκους πρὸς τοῦτο καὶ πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας νὰ λαμβάνῃ πληροφορίας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου παρατηρῶν ὅτι ἐκ τῶν ῥηθέντων ἡ Βουλὴ βεβαίως ἐρωτίσθη, ἐζήτησε νὰ ἀποσυρθῇ δι' ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν σήμερον, ὡς ἡμέραν ταχυδρομείου, ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ· ἀλλ' ἄλλοι παριστάνοντες τὸ σπουδαῖον τῆς συζητήσεως καὶ τὴν ἐκ τούτου ἀνάγκην τῆς παρουσίας αὐτοῦ, καθ' ὅλην τὴν συζήτησιν, ἠξίωσαν ταύτην· καὶ ἄλλος παρετήρησεν ὅτι καὶ ἄλλο θέμα ἐκκρεμές, ἐφ' οὗ ὀφείλει νὰ ἀπαντήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον, ὑπάρχει, τὸ περὶ ἐκλογῶν δηλονότι, διὰ τὰς ὁποίας πρὸ μηνὸς ἠρωτήθη, καὶ ἐζήτησε νὰ προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θέλει πρὸς τοῦτο ἐμφανισθῇ τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἀντιπαρετήρησε δὲ ἄλλος ὅτι ἀμφότερα ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμμένα εἰσὶ, καὶ ὅτι πρὶν ἢ εἰς τὸ δεύτερον προβῶσι, πρέπει ἐπὶ τοῦ πρώτου νὰ ἐξαχθῇ συμπέρασμά τι. Πρὸς τοῦτο δὲ παρετήρησεν ὅτι οὐδεμίαν ἀνάπαυσιν ἀρῆκαν αἵτε παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ δοθεῖσαι ἐξηγήσεις, καὶ τὰ παρὰ τῶν προαγορευσάντων ἐχθέντα· ὅτι ὤφειλε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνεργήσῃ ἀνάκρισιν ἐπὶ τῶν διαδοθέντων τότε πρὸ τῆς 25 Μαρτίου, ὤφειλε δὲ μάλιστα νὰ ἐπιληφθῇ τοιαύτης καὶ σύστηρῶς αὐτὴν νὰ ἐνεργήσῃ, ἀφοῦ πλέον τὰ πράγματα δὲν ἦσαν ῥῆμαι ἁπλαῖ, ἀλλ' εἰς περιοδικὸν ἐδημοσιεύθησαν φύλλον, καὶ πανταχοῦ γνωστὰ ἐγένοντο· ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ ὤφειλον νὰ ἐπιληφθῶσι τοιαύτης, καὶ εἰ μὲν τὰ διαδιδόμενα ἤλήθευον, νὰ τιμωρήσωσι τοὺς αἰτίους, ἄλλως δὲ ἀφοῦ προκύψῃ ἐξ ἀνακρίσεως τακτικῆς ὅτι οὐδὲν ἦτο, νὰ δημοσιεύσωσι τὸ βούλευμα τοῦτο, καὶ ὁ καταχωρίσας εἰς τὴν ἐφημερίδα ταῦτα νὰ ἀνακαλέσῃ ἐπισήμως αὐτὰ καὶ νὰ διασαλπίσῃ ὅτι συνήχθη ἐξ' ἀνακρίσεως τὸ ἀνύπαρκτον τούτων, πρός τε τὴν ἡσυχίαν τοῦ ἀνησυχοῦντος δι' αὐτὰ ἔτι ἑλληνικοῦ λαοῦ, πρὸς τὴν ἀθώωσιν τῶν, καθ' ὧν ἐγεννήθησαν ὑπόνοιαι, ἀτόμων, καὶ πρὸς ἀπάλειψιν κηλίδος, τὴν ὁποίαν τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ μετώπου παντὸς ἀρίνουσιν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐγένετο τότε, ἤδη δὲ καὶ ἂν ἐνεργηθῇ δὲν φέρει ἴσως ἀποτέλεσμα, διότι πολὺς παρῆλθεν ὁ χρόνος, καὶ ἡ ἐπὶ τούτων σιωπὴ ἐπηύξησεν ἐπὶ πολὺ τὰς ὑπονοίας παντός· οὕτω συμπεραίνω σκεπτόμενος εἰλικρινῶς, διότι οὐδὲ ἀπὸ συμπαθείας οὐδ' ἀπὸ ἀντιπαθείας, ἀλλ' ἀπὸ διακαῆ πρὸς τὴν τήρησιν τοῦ πολυτιμωτέρου ἔρωτα ὠθοῦμαι· ἐπειδὴ δὲ ὁ Πρωθυπουργὸς ἀγορεύων εἶπεν ὅτι ταῦτα ἤγγειλεν εἰς αὐτὸν ἀξιωματικός τις, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐμήνυσε ταῦτα τραπεζίτης, τὸν ὁποῖον μάλιστα ὁ ἀξιωματικὸς ἐνώπιον τοῦ Πρωθυπουργοῦ τὴν ἐπισοῦσαν προσήγαγε, καὶ ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ δύναται νὰ φανερώσῃ εἰς τὸν θέλοντα, διὰ τοῦτο, ἂν ἦναι δύσκολον νὰ ὀνομάσῃ αὐτὸν δημοσίᾳ, δυνάμει τοῦ ἄρθρ. 31 τοῦ Κανονισμοῦ καὶ 48 τοῦ Συντάγματος, ζητῶ νὰ ἐρωτηθῇ ὁ Ὑπουργὸς ἂν θέλῃ νὰ διαταχθῇ ἡ ἀποχώρησις τοῦ ἀκροατηρίου καὶ ἡ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει τῶν περαιτέρω συζήτησις, διὰ νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ὄνομα τοῦ ἀξιωματικοῦ, τὸ τοῦ προσκληθέντος καὶ ὁρκισθέντος, τὸ τοῦ στρατιώτου, τὸ τοῦ προσκαλέσαντος αὐτὸν νὰ ὁρκισθῇ, τὸν τύπον τοῦ ὅρκου, τοὺς ὁρκίσαντας αὐτὸν, καὶ ἐν γένει τὴν ἐθνικότητα αὐτῶν, διὰ νὰ τιμωρηθῶσιν εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἂν καὶ ἕλληνες ἢ ἀλλοδαποὶ ὦσιν.

Ἀπήντησεν εἰς ταῦτα ὁ Πρωθυπουργὸς ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον καὶ τὸν δόντα τὸ περιέχον τὸν ὅρκον ἔγγραφον γνωρίζει, καὶ τὸν ὁρκίσαντα καὶ ὁρκισθέντα· ὅτι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα καὶ τὸ ἔαρ πολλὰ τοιαῦτα συνέβησαν, τὰ ὁποῖα ὅμως προήγαγον ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις δὲν εἶχον καλῶς, καὶ ἐφαντάζοντο ἑαυτοὺς κυρίους πολλοῦ πλούτου, ἢ ἔχοντας δι-

καιώματα κληρονομικὰ ἐπὶ τοῦ Θρόνου τοῦ Βασιλέως τῶν Βουλγάρων· ὅτι μετ' ἀστυνομικὰς ἐρεύνας ἀνεκαλύφθησαν οἱ προαγαγόντες τὰ τοιαῦτα, τὸ δὲ Ὑπουργεῖον αἰτίαν τούτων ὅλων εὗρε τὴν διανοητικὴν νόσον αὐτῶν, καὶ διὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἐπὶ τούτων τότε ἐνήργησεν ἀνάκρισιν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤδη δημοσιεύει ταῦτα ἄνθρωπος καὶ θυσίας καὶ ἐκδουλεύσεις καὶ κοινωνικὴν ἔχων θέσιν, τὸ Ὑπουργεῖον θέλει ἤδη ἐνεργήσει ἀνακρίσεις, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα εἴχεται νὰ ἀναδείξῃ αἰτίαν τούτων ὁμοίαν μὲ ἐκείνην, ἥτις ἀνεδείχθη καὶ τῶν κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ ἔαρ διαδοθέντων· ὅτι εἰς πάντα βουλευτὴν, ὡς τοιοῦτον, ἰδίως δύναται νὰ κοινοποιήσῃ τὰ καθ' ἕκαστα, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ὅλων, καὶ τὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἀποδημεῖ μὲν ἤδη, θέλει δ' ἐν τάχει ἐπανέλθει, διότι εἶναι ἐκ τῶν ἐχόντων δικαιώματα διὰ τὰς κατὰ τὸν ἀγῶνα θυσίας του, καὶ τῶν τὰ μάλιστα τὴν πατρίδα καὶ τὸ ἔθνος ἀγαπώντων· ὅτι αἱ ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα τούτων πληροφορίαι θέλουσι δοθῇ καὶ εἰς τὴν ἤδη ἐνεργουμένην ἀνάκρισιν, καὶ ἐκεῖθεν ἡ Βουλὴ θέλει φωτισθῇ καὶ θέλει ἀνακαλύψει τὴν ἀλήθειαν.

Ὁ πρὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἀγορεύσας παρετήρησεν, ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς ἠρνήθη νὰ κοινοποιήσῃ κατὰ τὴν αἴτησίν του τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐκ τούτου συνάγεται ὅτι δύναται διὰ ταύτης νὰ ἀνακαλυφθῶσι πρόσωπα, τὰ ὁποῖα τότε θέλουσι σπεύσει νὰ καλυφθῶσι καὶ ἀπορύγωσι τὰς ἀνακριτικὰς ἐρεύνας.

Ἄλλος δὲ ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης ἔλεξεν οὕτω. Μὲ συναίσθησιν λύπης ἀναβαίνω τὸ Βῆμα, ἀπὸ τοῦ ὁποίου καὶ πρὸ τριῶν ἡμερῶν καὶ σήμερον ἀντήχησε φωνὴ εἰσαγγέλλουσα ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ Συντάγματος. Διατριβὴ καταχωρισθεῖσα εἰς τὰς ἐφημερίδας *ἡ Ἐθνοκρατεία*, *ἡ Καρτερία* καὶ *ὁ Ἀνεξάρτητος* εἰσήγγειλεν εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ὅτι κατὰ τοῦ Συντάγματος αὐτοῦ τεκταίνεταί τι, καὶ τὸν ὅρκον τῶν τεκταινόντων τοῦτο εἰς αὐτοὺς ἐκοινοποίησε, φέρουσα δὲ τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς τῶν Στρατηγῶν, τῶν παλαιῶν ἀγωνιστῶν καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς Σεπτεμβριανῆς ἡμέρας μοχθησάντων, ἤγειρε δικαίως τὴν ἀγανάκτησιν τῆς βουλῆς, ἥτις, καλῶς ποιοῦσα, ἐζήτησε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου σήμερον πληροφορίας. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τοῦτο ἐκοινοποίησε πρὸς ὑμᾶς σήμερον ὅτι ἀξιωματικός τις τῷ εἶπεν ὅτι στρατιώτης ἐκατηχήθη παρ' ἑνὸς, ὅτι ὡρκίσθη εἰς ὅρκον τὸν ὁποῖον εὗρεν ὅμοιον μὲ τὸν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μακρυγιάννη δημοσιευθέντα, κατὰ τοῦ Συντάγματος ὅμως περιστρεφόμενον, ὅτι τὸ τοιοῦτον παρέστη εἰς αὐτὸν σπουδαίως καὶ γελοίως

κατόπιν, ὅτι κατὰ συνέπειαν ἐπὶ τούτου συνεσκέψατο μετὰ τῶν λοιπῶν Ὑπουργῶν, καὶ ἐθεώρησαν τοῦτο μικρὸν καὶ ἀνάξιον πίστεως, καὶ ὅτι οὗτος δι' ἐγκυκλίου προσέταξεν εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς νὰ προσέχωσι περὶ τούτου. Τὸ Ὑπουργεῖον εἰς ταῦτα μόνον περιορισθὲν παρημέλησε τὰ καθήκοντά του, ὁ δὲ συλλογισμὸς ἐμοῦ διαφέρει κατὰ πολὺ ἐκείνου τοῦ Ὑπουργείου, διότι, ἂν καὶ χθὲς ἐδυνάμην νὰ θεωρήσω τοῦτο μικρὸν, σήμερον ὅμως ἀκούσας τὸν Πρωθυπουργὸν εἰπόντα ὅτι πρὸ πολλῶν μηνῶν εἶχε τούτου γνῶσιν, θεωρῶ τοῦτο σοβαρὸν καὶ ἄξιον ἀντικείμενον τῆς ἔκτοτε προσοχῆς τοῦ Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἔκτοτε νὰ διατάξῃ αὐστηρὰς ἀνακρίσεις ὤφειλεν· ἂν τοῦτο ἐνηργεῖτο ἔκτοτε, ἠθέλομεν σήμερον ἔχει ἀλήθειαν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἐξηγμένην, ἀλλ' ὅμως οὐδεμίαν τοιαύτην ἔχομεν, καὶ οἱ πάντες ἀμφιβάλλομεν περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ τοὐναντίον τῆς εἰσαγγελθείσης συνομωσίας· ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ φέρων τὴν εὐθύνην τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, ὡμολόγησεν ἐντεῦθεν ὅτι δὲν ἐπληροφορήθη τί τότε παρὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, πρός τί ὅμως ἡ ταραχὴ καὶ ἔξαψις τῶν πνευμάτων τῶν κατοίκων τῆς πρωτευούσης κατὰ τὴν 25 Μαρτίου; πρός τί ἡ παῦσις τοῦ διοικητοῦ καὶ ἀστυνόμου τῆς πρωτευούσης, καὶ αἱ πομπώδεις νησις εἶχεν ὑποψίας περὶ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ ἔλαβε τὰ πρὸς διατήρησιν αὐτῆς μέτρα; ταῦτα δὲν ἦσαν συνέπεια τοῦ παρὰ τοῦ Αἰῶνος, δημοσιευθέντος τότε ὅρκου; ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶπεν ὅτι οὐδὲν πλειότερον γνωρίζει, ἀλλ' ἴσως ἠρνήθη νὰ μάθῃ τότε τὰ καθ' ἕκαστα τῶν διατρεχόντων, ἄλλως ἤθελε μάθει ἔκτοτε ταῦτα, καὶ ἠθέλομεν ἔχει ἤδη ἀλήθειαν. Καὶ ὁ λόγος ὅτι ἐπληροφορήθη περὶ τούτων ὅτι ἐτεκταίνοντο κατὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὄχι κατὰ τοῦ Συντάγματος, καὶ ὅτι ὁ εὑρεθεὶς ὅρκος ἐρρίφθη ἀπὸ ἀντιπολιτευόμενον, καὶ ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἰσχυρὸς, διότι καὶ μερίδα τοιαύτην κακούργων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ραδιουργοῦσαν νὰ τιμωρήσῃ ὤφειλεν· οὐδεὶς ἠρνήθη εἰς τὰ μὲν τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργείου τὴν Μεγαρικὴν μεταβολὴν, εἰς τὰ δὲ τὴν Σεπτεμβριανὴν μεταπολίτευσιν, διὰ τοῦτο ὅμως πλειότερον ὤφειλον νὰ λάβωσι τὰ προσφορώτερα μέτρα, καθόσον μάλιστα ἀπεδείχθη ὅτι τὸ Σύνταγμα ἡμῶν ἐπιβουλεύεται ἔξωθεν ἰδίως, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ *Γενικὴ τῆς Λιγούστης τὴν Ἑλλάδα Γερμανικὴν δυναστείαν* ὀνομάζουσα

καὶ ὁ Γερμανικὸς τύπος. Διὰ τῶν ἀνωτέρω προὐτιθέμην νὰ καταδείξω τὴν ἀμέλειαν τοῦ Ὑπουργείου καὶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐπληροφορῆτο δραστηρίως τῆς ἀνακρίσεως, καὶ ἐξαχθῇ ἐκ ταύτης, ὑπὸ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐνεργουμένης, ἡ ἀλήθεια, διότι οὐδ' ἡμεῖς οὐδ' ἡ Γερουσία δύναται νὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτην.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος παρετήρησεν ὅτι ἔντινι τῶν ἡμερῶν τοῦ Μαρτίου ὁ Μακρυγιάννης προσεκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Στρατηγοῦ Κριεζώτου τοὺς Στρατηγοὺς Γιατράκον, Μαυροβουνιώτην καὶ Πλαπούταν καὶ τὸν Γερουσιαστὴν Α. Νάκον καὶ ἄλλους τῶν ὁπλαρχηγῶν, εἰς τοὺς ὁποίους εἰσήγγειλε τότε συνομωσίαν τοιαύτην, ἀλλ' ἐνεργουμένην παρὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ καθ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ τοῦ Συντάγματος· προσέθηκε μάλιστα τότε ὅτι ταύτην εἰσήγγειλε καὶ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Πρωθυπουργόν. Ἡμεῖς σκεφθέντες καὶ κατιδόντες ἀδύνατον τὴν ὕπαρξιν ταύτης, περιωρίσθημεν νὰ προφυλάξωμεν ἑαυτοὺς μόνον ἐν τῷ Ναῷ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου, παραλαβόντες ὡπλισμένους ἀνθρώπους, εἰς ἕνα τῶν ὁποίων ὁ Μοίραρχος εὗρε τότε ἐπιστόλιον καὶ ἠθέλησε νὰ τὸν ἀροπλίσῃ. Ἂν τότε ἡ Κυβέρνησις εἰς ταῦτα πειθομένη ἐλάμβανε κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων μέτρα, ἤθελε πέμψει εἰς τὰς φυλακὰς τοὺς πλειοτέρους ἐξ' ἡμῶν, ἀλλ' ὅμως οὐδὲν τούτων ἔπραξε, καὶ τὰ πράγματα κατόπιν ἐμαρτύρησαν τὸ ψευδὲς τούτων· ἤδη δὲ τὰ αὐτὰ εἰσαγγέλλει κατ' ἄλλων, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι καὶ ταῦτα ἔχουσιν ἐπίσης ὡς καὶ ἐκεῖνα.

Καὶ εἰς ταῦτα προσέθηκεν ἕτερος ἐκ τῶν τότε παρευρεθέντων ἐκεῖ, ὅτι ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης εἰσήγγειλε τότε ὅτι ἡ συνομωσία ἐτεκταίνετο παρὰ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ καὶ προέτρεψεν ἡμᾶς νὰ κοινοποιήσωμεν ταῦτα εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ νὰ διάσωμεν αὐτὸν νὰ διορίσῃ ἐξ ἀρχαίων ἀγωνιστῶν φρουράν, ἡμεῖς ὅμως ἀπηντήσαμεν ὅτι εἴμεθα ἰδιῶται Βουλευταὶ μὴ ἔχοντες ἐνεργητικὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ὅτι δὲν γνωρίζομέν τι τοιοῦτον· διὰ τοῦτο καὶ πολλοὶ τῶν ἀξιωματικῶν φαλαγκιτῶν κατ' ἐμοῦ παρεπονέθησαν ὅτι ἕνεκα ἐμοῦ δὲν διωρίσθησαν φρουροὶ κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη. Ὑπῆγον δὲ τότε τινὲς ἐξ ἡμῶν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ἤγγειλαν ταῦτα.

Μετὰ τούτους εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἐξάγεται ὅτι πολλὴ σύγχυσις ἰδεῶν κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα καὶ ἦρ ὑπῆρχεν· ὅτι ἐκ τούτων συνάγεται

τὸ δύσκολον νὰ ἐπικρίνῃ τις τὰς πράξεις τοῦ Ὑπουργείου, διότι ἕκαστος διαφόρως σκέπτεται, καὶ ἀπὸ τὴν πεῖρανκαὶ τό σύστημα τῆς Κυβερνήσεως διάφορον ἐξάγει συμπέρασμα, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἐπιβάλῃ καὶ εἰς τὰς σκέψεις τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις κατὰ συνείδησιν καὶ ὑπ' εὐθύνην ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ· ὅτι ἄνθρωποι πολιτικώτεροι ἡμῶν δὲν ἤθελον ἀπαιτήσει τοιαῦτα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον, ἀφοῦ τὰ πράγματα καὶ αἱ ἐξηγήσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἔπεισαν αὐτοὺς ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν· ὅτι ἡ ἐξουσία δὲν ἠδύνατο οὐδὲ τὸν τακτικὸν στρατὸν νὰ διαλύσῃ οὐδ' ἄλλο τι μέτρον νὰ λάβῃ ἐπὶ τῇ ἁπλῇ τινος εἰσαγγελίᾳ· ὅτι ἡ ἀρχὴ δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ ἐκ τοῦ προχείρου συνομωσίαν κατὰ τοῦ Συντάγματος, διότι τὸ Σύνταγμα δὲν εἶναι πρόσωπον ὑποκείμενον εἰς καταστροφήν, οὐδ' ὕλη, ἀλλ' εἶναι ἰδέα ἐνυπάρχουσα εἰς πάντας, καὶ διατηροῦσα ἀπαράβλαπτον τὸ Σύνταγμα, ἐν ὅσῳ ὑπάρχει ἐρριζωμμένη εἰς τὰς καρδίας πάντων, τὸ Σύνταγμα εἶναι ἀνώτερον πάσης ἐπιβουλῆς, δὲν θέλει ὑπάρξει δὲ τοῦτο, ὅταν καὶ ἡ ἰδέα ἀπαλειφθῇ ἀφ' ἡμῶν· ὅτι ὁλοκλήρου τῆς γεννεᾶς ἡ καταστροφὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν τοῦ Συντάγματος, διότι ἡ ἱστορία θέλει μεταδώσει εἰς τοὺς ἐπερχομένους τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, καὶ οὗτοι θέλουσι τὸ ἀνακτήσει, ὡς ἀνεκτήσαμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ ἐθραύσαμεν τὸν ζυγὸν ἀπὸ μόνην τῶν προγόνων ἡμῶν τὴν ἱστορίαν θερμαινόμενοι, ἂν καὶ οἱ πρόγονοι ἡμῶν εἶχον καταστραφῇ· ὅτι ἐριλανεικήθη κατ' ἀρχὰς ἂν τὸ ἔθνος εἶναι ἄξιον Συνταγματισμοῦ, ἀλλ' ἐλθόντος τοῦ πληρώματος τοῦ χρόνου καὶ Συνταγματισθέντος τοῦ ἔθνους, ἡ πεῖρα, τὰ πράγματα, αἱ ἀποτυχίαι καὶ τὸ ἔθνος ἄξιον, καὶ τὸ Σύνταγμα λιμένα σωτηρίας ἀνέδειξαν· ὅτι ἡ ὑπό τινος φαντασθεῖσα ἐπιβουλὴ κατὰ τοῦ εἰς ὅλους ἐπιθυμητοῦ Συντάγματος, καθ' οὗ οὐδεὶς ἀντέστη, δὲν ἔπρεπε να πτοήσῃ τὴν ἀρχὴν ἥτις, διὰ νὰ κυβερνήσῃ καλῶς καὶ νὰ ἐπιτύχῃ πολιτικῶς, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ διατρέχοντα καὶ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ διὰ νὰ τὰς θεραπεύῃ, ἄλλως ὁ ὑπὸ τοιούτων πτοούμενος ἐπιδείκνυσιν ἀπειρίαν, καὶ πᾶς ἀκαιρος φόβος εἶναι ἐπιβλαβής· ὅτι αἱ ὑποψίαι εἶναι ἀρχαὶ τυραννίας, καὶ αὗτη πολλάκις ἀπὸ ἐκείνην γεννᾶται, διότι ὁ ἔχων τὴν ἐξουσίαν ἄρχεται ἀπὸ ὑπονοιῶν, λαμβάνει μέτρα καταδιώξεως καὶ καταθλίψεως ἄνευ λόγου, καὶ καταντᾷ εἰς τὴν τυραννίαν· ὅτι ταῦτα εἰς παρακμάσασαν καὶ βιασμένην ἐπιτρέπονται ἐξουσίαν, φοβουμένην πᾶσαν ἐθνικὴν πνοήν, ὄχι δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκ τῶν σπλάγχνων τοῦ ἔθνους παραχθεῖσαν· ὅτι οὐδεὶς νὰ ἐπιβουλευθῇ τὸ Σύνταγμα δύναται, καὶ

πᾶσα ἐπιβουλὴ κατ' αὐτοῦ θέλει ἀνακαλυφθῆ, διότι ὁ τύραννος μόνος ἐπιβουλεύεται, διότι ἄλλοι ζητοῦσι νὰ τὸν ὑποσκελίσωσι, διότι δὲν στηρίζεται εἰς τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους, ὄχι δὲ καὶ τὸ Σύνταγμα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ κοινωνικὴ ἰσχυρὰ θέλησις, ἀπαραβάλευτος δύναμις, καὶ πάντα κατ' αὐτῆς καταστρέφουσα· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἐμφρόνως καὶ πατριωτικῶς διήγαγεν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ἀπέδειξεν ὅτι οὐδὲν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ κρύπτει, διότι οἱ προκαλοῦντες ἐπὶ τοιούτων συσκέψεις, οἱ τρέμοντες καὶ φοβούμενοι ὑποδεικνύουσιν ἐν ἑαυτοῖς ὕπουλόν τι καὶ σκώληκα σπουδαρχίας, τοτὲ μὲν συνομωσίας, τοτὲ δὲ κινδύνους βλέποντες· καὶ ὅτι ἤδη, παρουσιαζομένου ἀνδρὸς μὲ κοινωνικὴν θέσιν καὶ στρατιωτικὸν βαθμὸν καὶ εἰσαγγέλλοντος τοῦτο, θέλει διατάξει τὴν ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ὁριζομένην ἀνάκρισιν, καὶ ἀνάκρισιν αὐστηράν, διευθυνομένην ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἀδράνειαν τῶν ἄλλων ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ Βουλευτὴς Πετσῶν ὡσεἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν ἀδεία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἐκοινοποίησεν ὅτι διετάχθη ἤδη ἡ περὶ τούτου ἀνάκρισις, ὡς Βουλευτὴς δὲ παρετήρησεν ὅτι ἔστρεβλώθη ἀναγνοὺς τὴν διατριβὴν ταύτην, ἀλλὰ κατόπιν συσκεφθεὶς μετὰ τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ, κατιδὲ τοῦτο ὄχι τόσον σπουδαῖον· ὅτι ἡ ἰδέα ὅτι τοῦτο κατηγγέλθη παρ' ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, καὶ ἄλλοτε καταγγείλαντος τοῦτο εἰς ὑψηλοτέραν ἀρχήν, ὡς ἐν τῇ διατριβῇ διατείνεται, καὶ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τοσούτου στυγεροῦ ἐγκλήματος, ἀνέβαλε μὲν ἀμέσως νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἀνακρίσεως, διὰ νὰ μὴ δημοσιευθῇ τοῦτο καὶ ἀναφανῶσι δυσκολίαι διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, διετάχθη ὅμως ἤδη αὐτὴ· καὶ ὅτι καλῶς Βουλευτὴς καὶ ὡς ὑπάλληλος πολὺ θέλει ἐπιστήσει προσοχὴν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως ταύτης.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐννοεῖ ποίαν διὰ τῶν λέξεων *ἐνημὶ ἀρχὴ* ἐνόησεν ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης ἐν τῇ διατριβῇ, ἂν τὸν Βασιλέα ἢ τὸ Ὑπουργεῖον· ὅτι, ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον ὑποβάλλει εἰς τὸν Βασιλέα πᾶν περὶ οὗ ἐν Συμβουλίῳ σκέπτεται, ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐγκρίνει ἢ οὐ τὰ παρ' αὐτοῦ ληφθέντα μέτρα, ὅταν ὑπέβαλε τὸ Ὑπουργεῖον τὰ περὶ τούτου εἰς τὸν Βασιλέα, αὐτὸς παρετήρησεν ἀναγκαίαν τὴν ἀνάκρισιν, μετὰ τὰς παρὰ τηρήσεις δὲ ἡμῶν ὅτι πρέπει νὰ ἀναβάλωμεν ἐπί τινα καιρὸν τοῦτο μέχρις οὗ κάλλιον πληροφορηθῶμεν, προσκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀκολου-

θήσῃ κατὰ τὸ Σύνταγμα· ὅτι πιθανῶς ὁ Μακρυγιάννης νὰ ἀνέφερε τοῦτο καὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ἀλλ' ὅμως οὗτος δὲν προσάρχεται εἰς τὸν Βασιλέα ὡς τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον φέρει εὐθύνην, ἐνῷ οὗτος ἀνευθύνως δύναται νὰ εἰσαγγείλῃ τι· ὅτι εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Βασιλέως ὑπάρχει ἡ αὐτὴ ἐπιθυμία, ἡ καὶ ἐν τῇ Βουλῇ εὑρισκομένη, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Συντάγματος, διότι μετὰ τὸν ὅρκον του ἐπιθυμεῖ πρῶτος νὰ φανῇ ὁ αὐστηρότερος φύλαξ αὐτοῦ, καὶ πολλάκις διὰ τοῦτο καὶ εἰς τὸν ὑπέρτατον φθάνει βαθμόν, φοβούμενος μὴ καὶ τὰ ἐλάχιστα ἀντίκεινται εἰς τοῦτο· καὶ ὅτι, ἂν εἰσήγγειλέ τι εἰς τὸν Βασιλέα, ὁ Βασιλεὺς, γνωρίζων προηγουμένως ἐν λεπτομερείᾳ τὰ περὶ τούτου, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν κατάλληλον ἀπάντησιν.

Ἕτερος ἐπανέλαβεν αὖθις, ὅτι εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησε νὰ κινοποιήσῃ ἐν μυστικῇ συνεδριάσει ὁ ὑπουργὸς τὰ ὀνόματα τοῦ τε στρατιωτικοῦ καὶ ἀξιωματικοῦ, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς κατὰ τούτου ἀντέλεξε καὶ ὁ Ὑπουργὸς ἐσιώπησεν· ὅτι τὰ προηγούμενα τῶν Ὑπουργῶν δὲν δύνανται νὰ μᾶς ἐπαναπαύσωσι ἐπὶ ἀντικειμένου κατὰ τοσοῦτον σπουδαίου, διότι οὐδ' ὁ Μιλτιάδης, οὐδ' ὁ Θεμιστοκλῆς, οὐδ' αὐτὸς ὁ Παυσανίας, οἱ τοσαῦτα πραγματικῶς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καταπράξαντες, τοιαύτης ἔτυχον πίστεως· ὅτι εἰς τῶν Ὑπουργῶν τῶν ἐσωτερικῶν, εἰπόντα ὅτι δύναται νὰ κοινοποιήσῃ τὰ ὀνόματα ταῦτα, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐπιβάλλῃ τὸ καθῆκον νὰ τὰ κοινοποιήσῃ, διότι τὰ πρόσωπα δύνανται νὰ ἀποδείξωσι κατὰ πόσον ἡ εἰσαγγελία αὐτὴ εἶναι ἀληθὴς· ὅτι ἡ πραγματικὴ ἐξωτερικὴ κατὰ τοῦ Συντάγματος ἐπιβουλὴ, μαρτυρουμένη παρὰ τῶν περὶ τοῦ ἄρθρ. 40 αὐτοῦ ἐν τῇ ἐφημερίδα ἡ Γενικὴ τῆς Ἀγγελίας ἀναφερομένων, ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τῆς προσοχῆς πάντων ἐπὶ τούτου καὶ τὸ σπουδαῖον αὐτοῦ· ὅτι αἱ ὑπὲρ τοῦ Ὑπουργείου ἀγορεύσεις τινῶν ἐκ τῶν προαγορευσάντων δὲν δύνανται νὰ παραμορφώσωσι τὴν ἀληθειαν, καὶ οὐδὲ, ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἡ διαγωγὴ αὐτοῦ κατακριτέα, δύναται τοῦτο νὰ κρυφθῇ· ὅτι ἀληθῶς ἡ τυραννικὴ Κυβέρνησις πρέπει νὰ φοβῆται, τὰ πράγματα δὲ ἀποδεικνύουσι τὸ τυραννικὸν τῶν Κυβερνήσεων, καθὼς αὐτὰ τὰ πράγματα, τὰ μᾶλλον παρ' ἡμῖν ἢ ἀλλαχοῦ ἀναφανέντα, ἀποδεικνύουσι τὰς κατὰ τοῦ Συντάγματός μας γενομένας ἐπιβουλὰς· ὅτι πᾶς Ἕλλην ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ Συντάγματος, τὴν ὁποίαν νὰ συνάγῃ ἀπὸ τὴν ἐπὶ τὰ πράγματα ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, νὰ σχηματίζῃ δὲ τὴν περὶ τῆς ἐξουσίας πεποίθησίν του ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτῆς πράξεις· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δύναται πάντα νὰ

στείση ἂν ἐπιδείξῃ Συνταγματικὴν διαγωγήν, ἡ δὲ Βουλή, προκειμένου περὶ τοῦ Συντάγματος, ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ αὐστηρῶς περὶ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς συνωμοσίας, καὶ ἂν ἔχῃ πᾶσαν βεβαιότητα εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐρετῶν, διὰ τὴν ἀνάγκην ὅμως τῆς συγκεντρώσεως πολλῶν γνώσεων καὶ σχέσεων καὶ ἱκανότητος, ὀφείλει νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν, παρευρισκομένην εἰς τὰς ἀνακρίσεις καὶ ἐπιτηροῦσαν αὐτάς· καὶ ὅτι πρέπει καὶ τὸ ἔθνος νὰ ἀναπαυθῇ καὶ ἡ Βουλὴ, καὶ νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀλήθεια, πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ὁποίας θέλει συντρέξῃ ὁ διορισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

Ἀντέλεξεν ἄλλος ὅτι ὁ προαγορεύσας δὲν εἶχε βεβαίως ὑπ' ὄψιν οὐδὲ τοὺς τυφλῶς εἰς Αἴγιναν πρὸς κοίμησιν τοῦ Συντάγματος, οὐδὲ τοὺς εἰς τὴν ἐν Ἐπιδαύρῳ Β'. Συνέλευσιν ὑποταχθέντας· ὅτι οὗτος ἀνεδείχθη ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος πάντοτε, κατά τε τὴν Γερουσίαν τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς ἐπικρατείας, καὶ κατὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου· ὅτι αἱ ῥῆμαι αὗται δὲν ἤθελον θεωρηθῇ οὐδὲ παρὰ τούτου ἐπιπόλαιοι, ὡς πολὺ ἔχοντος συμφέρον εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ Συντάγματος, ἂν καὶ συνήθως πρὸς σκοποὺς ἄλλους τοιαῦται διαδίδονται, ὡς τελευταῖον ἐν Ναυπλίῳ περί τινος μεταξὺ αὐτοχθόνων κατὰ τῶν ἑτεροχθόνων· ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀνάκρισις ἀναγκαίως πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἐνεργουμένη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς διορισθησομένης ἐπιτροπῆς, ἥτις θέλει χρησιμεύσει ὡς μεσότοιχον μεταξὺ τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ἀνακρίσεως· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔχει χρείαν ὑπερασπίσεως ὡς Συνταγματικώτατον· καὶ ὅτι, οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῆς ἀνακρίσεως, πρέπει νὰ ἐρωτηθῇ ἡ Βουλὴ ἂν παραδέχηται νὰ διορίσῃ τὴν κατὰ τὴν ἀνάκρισιν ἐφορεύουσαν ἐπιτροπὴν, κατὰ τὴν πρότασιν τινων. Εἰς δὲ τὴν κοινοποίησιν ἐν τῇ Βουλῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ὀνομάτων τῶν ὁντων τὸν ὅρκον, ἀντίκειται οὐδόλως ἐνδίδων νὰ γίνῃ ἤδη τοιαύτη κοινοποίησις ἐν τῇ Βουλῇ ἀλλ' ἐν τῇ ἀνακρίσει.

Καὶ μετὰ τοῦτον εἰς τῶν προαγορευσάντων ἐπανέλαβεν ὅτι ὁ πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι δύναται νὰ φανερώσῃ τὰ ὀνόματα τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ στρατιώτου, καὶ ὅτι δὲν ἤθελεν ἀρνηθῇ τοῦτο ἂν ἦτο παρών· ὅτι ἐπιμένει νὰ ἐρωτηθῇ τὰς ἐρωτήσεις, τὰς ὁποίας καὶ πρὸ ὀλίγου ἀπέτεινεν εἰς αὐτὸν, διότι, δυοῖν θάτερον, ἢ ἠρώτησε τὸν εἰσαγγείλαντα ἀξιωματικὸν ὁ πρωθυπουργὸς, καὶ τότε διὰ τί νὰ μὴ διατάξῃ τὴν ἀνάκρισιν, διὰ νὰ ἀνα-

καλυφθῇ ἐκ ταύτης ἡ ἀλήθεια, ἢ ἠμέλησε νὰ ἐρωτήσῃ, καὶ τότε ἔδειξεν ἀμέλειαν.

Πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν ἀντέλεξαν εἰς ταῦτα ὑποστηρίξαντες ὅτι δὲν συμφέρει παντάπασι νὰ κοινοποιηθῶσι τὰ ὀνόματα ἐν τῇ Βουλῇ ἀλλ' ἐν τῇ ἀνακρίσει, διότι ἄλλως ματαιοῦται ὁ σκοπὸς αὐτῆς.

Μετὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ ἐρωτηθεῖσα ἀπεφήνατο ὅτι ἐρωτίσθη, ὁ δὲ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΑ'.

Τῆς 6 Ἰουλίου 1845.

Σήμερον τὴν 6 Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν 8 π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συνεδρίασιν ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος ἑπτὰ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ τοῦ Προέδρου ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἀπεφάνθη μόνον ἡ Βουλὴ ὅτι ἐρωτίσθη, ἔμειναν δ' ἐκκρεμεῖς αἱ περὶ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς ἐφορευούσης τὴν ἀνάκρισιν, τὴν ἐπὶ τῇ διατριβῇ τοῦ Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη διαταχθεῖσαν, καὶ αἱ περὶ ὁρκοδοσίας τῶν Ἑλλήνων τὸν ὅρκον τοῦ Συντάγματος προτάσεις· παρετήρησέ τις ὅτι ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου συγκατετέθη εἰς τὴν ὁρκοδοσίαν τῶν πολιτῶν Ἑλλήνων· καὶ ἄλλος ὅτι δὲν δύνατει ἡ Βουλὴ νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν ἀλλὰ μόνον νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐρετῶν, Βουλευτὴν Πετσῶν νὰ δίδῃ πληροφορίας καθ' ἑβδομάδα διὰ τοῦ Προεδρείου εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀνακρί-

σεως· ἀντέλεξε δ' ὁ Βουλευτὴς Πετσῶν ὅτι ἐρωτεύων τὴν ἀνάκρισιν ὡς εἰσαγγελεὺς καὶ ὄχι ὡς Βουλευτὴς, δὲν δύναται νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιβολὴν αὐτὴν, εἰμὴ ἀδείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτε πάλιν ἐξ ὀνόματος αὐτοῦ θέλει κάμει τοῦτο. Μετά τινα δὲ εἰπόντα ὅτι τοῦτο δύναται νὰ κάμῃ ὁ Ὑπουργὸς αὐτὸς, τὸν ὁποῖον ἡ Βουλὴ νὰ ἐρωτᾷ δύναται καὶ νὰ πληροφορῆται· παρετήρησεν ἄλλος ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ πληροφορῆται ἡ Βουλὴ κατὰ δεκαημερίαν τοὐλάχιστον περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ἀνακρίσεως, διὰ νὰ λάβῃ ἐν ἀνάγκῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ἢ ἄλλως ἐπὶ τούτου νὰ ἐνεργήσῃ. Ἡ Βουλὴ ἐγκρίναση νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐφορία τῆς ἀνακρίσεως εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν, Βουλευτὴν Πετσῶν, παρεδέχθη τοὺς λόγους τοῦ προτείναντος τοῦτο Βουλευτοῦ Σίρνου, ἐν οἷς ἦτο καὶ διὰ νὰ πληροφορῆται ἡ Βουλὴ τὰ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι τοιαύτη ἀπαίτησις νὰ κοινοποιῶνται καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν Βουλὴν τὰ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως καὶ τὰ κατὰ ταύτην, θέλει ματαιώσει τὴν ἀνάκρισιν αὐτὴν, διότι οἱ κατηγορούμενοι λαμβάνοντες γνῶσιν θέλουσι σπεύσει νὰ καλύψωσι πᾶν ὅ,τι τὴν ἐνοχὴν των νὰ ἀνακαλύψῃ δύναται, καθὼς τοῦτο καὶ αὐτὴ ἡ νομοθεσία προβλέπει διατάξασα τοτὲ μὲν τὴν ἀποχώρησιν τῶν μαρτύρων, τοτὲ δὲ τὴν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ κατηγορουμένου διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων· ἀντεῖπεν ὁ προτείνας τοῦτο ὅτι ποτὲ τοιοῦτόν τι διὰ τῆς προτάσεώς του προτίθετο, ἐννοήσας μόνον νὰ ὑποβάλλῃ καθ' ἑβδομάδα ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἐν περιλήψει πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς ἀνακρίσεως ἐξαγόμενον δύναται ἄνευ βλάβης νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Βουλὴν, διότι βεβαίως ἡ κοινοποίησις τῶν ἄλλων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ματαιώσωσι τὴν ἀνάκρισιν, ἀντίκειται καὶ εἰς τὴν σπουδαιότητα ὑφ' ἣν τοῦτο ἐθεωρήθη.

Ἐπὶ τοῦ ὅρκου εἷς παρετήρησεν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ Βουλὴ διότι ὁ Πρωθυπουργὸς ἐδείχθη νὰ γίνῃ οὗτος ὁ ἄλας τὰς τάξεις τῶν κατοίκων· καὶ ἄλλος ὅτι πρὸς τοῦτο δὲν ἀρκεῖ τὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως, ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νομοσχεδίου. Τὸν ἀντιπόντα δὲ ὅτι τὸ ψήφισμα ἐπέχει τόπον νόμου, καὶ ὅτι τοῦτο περιλαμβάνει τὸν ὅρκον τὸν ὁποῖον θέλουσι δώσει οἱ πολῖται Ἕλληνες, σύμφωνα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τὴν ὁποίαν φέρει *ὅρκος τοῦ πολίτου Ἕλληνος*· ἀντέκρουσεν ἄλλος ὅτι τὸ ψήφισμα διαλαμβάνει περὶ τῶν ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τοῦ ὅρκου δὲ τούτων διαφέρει ὁ τοῦ πολίτου· ὅτι ὁ ἐν τῷ ψηφίσματι ὅρκος συνετάχθη διὰ τοὺς πολιτογραφουμένους καὶ ὄχι τὸν πολίτην Ἕλληνα, καὶ τοῦτο διὰ τὴν ἀνάγκην διὰ νὰ μὴν

ἐμποδίζηται ἡ πολιτογράφησις τινῶν μέχρις οὗ συνταχθῇ ὁ κύριος ὅρκος· καὶ ὅτι ἀκόμη ὁ ἐν τῷ ψηφίσματι ὅρκος δὲν δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ κενὸν, διότι οὐδὲ ποινικὰς διατάξεις ἔχει, οὐδὲ κύρωσιν ἐν ἑαυτῷ φέρει. Μετά τινα δὲ παρατηρήσαντα ὅτι τὸ ἀντικείμενον εἶναι τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, αὐτὴ δὲ ἂν ἦναι νόμος ὀφείλει νὰ τὸν ἐκτελέσῃ, φέρουσα εὐθύνην διὰ τὴν μὴ ἐκτέλεσίν του, ἄλλως δὲ τότε ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία δύναται νὰ ψηφίσῃ περὶ τούτου νόμον, ἐπιβαλλομένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς εἰσαγωγῆς του, ἢ προτεινομένου τούτου παρὰ Βουλευτῶν. Ἐθεώρησεν ἄλλος τὸν ἐν τῷ ψηφίσματι ὅρκον ἀκροῦντα, διότι ὁ τοῦ στρατιώτου ὅρκος εἶναι καὶ ὁ τοῦ πολίτου. Παρετήρησαν ἄλλοι ὅτι ὁ νόμος πρέπει νὰ ὑπαγορεύῃ ὅλας τὰς ταξεις καὶ πάσης θρησκείας ἀνθρώπους, ἐπιβαλλομένης ποινῆς τινὸς εἰς τοὺς ἀρνουμένους τοῦτον, ὡς στερήσεως τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστυκῶν δικαιωμάτων· καὶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον δύναται νὰ προσκαλέσῃ τοὺς πολίτας νὰ ὁρκισθῶσι, ὁ δ' ἀρνούμενος νὰ ὁρκισθῇ νὰ ἀποκλείεται παντὸς δικαιώματος. Καὶ ἄλλος προσέθηκεν ὅτι ὁ ἐν τῷ ψηφίσματι ὅρκος δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς πολίτας, διότι ἡ ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως ἀφορᾷ τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ τοὺς πολιτογραφουμένους, ὡς τοῦτο συνάγεται ἀπὸ τὸ κείμενον τοῦ ψηφίσματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον συνάγεται ἔτι καὶ ἡ θέλησις τῆς συνελεύσεως νὰ συνταχθῇ ὁ ὅρκος διὰ τοὺς πολίτας Ἕλληνας· καὶ ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ *ὅρκος τοῦ πολίτου Ἕλληνος* ἐτέθη πρὸς διάκρισιν τοῦ διὰ τοὺς στρατιωτικοὺς καὶ πολιτικοὺς ὑπαλλήλους ὁρισθέντος ὅρκου.

Ἡ Βουλὴ ἀπερήνατο ἐπὶ μὲν τῶν δημοσιευθέντων παρὰ τοῦ Μακρυγιάννη κατὰ τοῦ Συντάγματος νὰ ἐνεργηθῇ ταχτικῶς δικαστικὴ ἀνάκρισις ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, καὶ νὰ παραπεμφθῇ ἀντίγραφον τῶν πρακτικῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, διὰ νὰ δίδῃ πληροφορίας εἰς τὴν Βουλὴν καθ' ἑβδομάδα περὶ τῆς στάσεως τῆς ἀνακρίσεως καὶ περὶ παντὸς ὅ,τι δὲν δύναται νὰ βλάψῃ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας· ἐπὶ δὲ τοῦ ὅρκου νὰ ὑποβάλῃ τὸ ὑπουργεῖον τάχιστα τὸ περὶ τούτου νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν ἢ νὰ προταθῇ τοῦτο παρ' ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν.

Ὑπεβλήθησαν ἀναφοραὶ τῶν Βουλευτῶν Κ.Κ. Δ. Πολυχρονοπούλου, Ι. Ζάρκου καὶ Π. Βάρβογλη ζητούντων τριακονθήμερον ἀπουσίας ἄδειαν· ἐπὶ τούτου εἷς παρετήρησεν ὅτι ὁ τύπος νὰ ζητῆται ἡ ἄδεια πρὸ τοῦ χρόνου καθ' ὃν θέλει γίνει χρῆσις αὐτῆς εἶναι ἀταχτος, διότι οὕτως δύναται νὰ ἀρνηθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν

ὁποῖον μέχρι τοῦ χρόνου τῆς χρήσεως τῆς ἀδείας τοῦ ἄλλου ἀνεφάνη ἀνάγκη πολλή· μετὰ τὰς παρατηρήσεις δὲ τοῦ Προέδρου ὅτι ἐλλείπουσι δι' ἄδειας ἑπτὰ ἴτως, καὶ ὅτι πολλοὶ ἔλαβον τοιαύτας καὶ οὐδεμίαν αὐτῶν ἔκαμον χρῆσιν, καὶ ἄλλου ζητήσαντος νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν Βουλευτῶν τὰ ἐπὶ τῶν ἀδειῶν τῶν στρατιωτικῶν ἰσχύοντα· ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε νὰ δοθῇ τριακονθημέρου ἀπουσία· ἄδεια εἰς τοὺς ζητήσαντας αὐτὴν ἀνωτέρω.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, καὶ ἀνεγνώσθη τὸ ἄρθρ. ΙΖ'. καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι τῆς ἐπιτροπῆς. Τοῦ § 1 αὐτοῦ ἐπροτάθη νὰ ἀπαλειφθῇ ἡ τελευταία περίοδος ἀρχομένη ἀπὸ τῶν λέξεων *τὴν αὐτὴν δὲ δικαιοδοσίαν* παρετηρήθη ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε νὰ ἀντικατασταθῇ ἡ λέξις *ἐκκλησιαστικὰ* **διὰ τῆς** *πνευματικὰ*, ἐπρότεινε δὲ καὶ ἄλλην ἐπὶ τοῦ ἐδαφίου τροπολογίαν, ἐννοοῦσα ὅτι δύναται νὰ ἐκδώσῃ ἡ Σύνοδος ἀφορισμὸν καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν τῇ συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι θέλει διατηρηθῇ ἡ περίοδος ἡ τελευταία, τῆς ὁποίας ἡ διαγραφὴ ἐπροτάθη· ὅταν δὲ διαγραφῇ αὕτη τότε δὲν πρέπει νὰ προστεθῇ τὸ παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς προταθὲν ἐδάφιον· καὶ ὅτι ἢ πρέπει νὰ διαγραφῇ ἡ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν δικαιοδοσία, ἢ ἄλλως πρέπει νὰ προσαπαιτῆται ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως σύμφωνα μὲ τὸ παλαιὸν καταστατικὸν τῶν **1833** ἐν ἄρθρῳ **17** αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς παρετήρησεν ὅτι ἡ λέξις *ἐκκλησιαστικὰ* πρέπει νὰ διατηρηθῇ διότι τὸ ἄρθρον πραγματεύεται περὶ τῆς δικαιοδοσίας τῆς Συνόδου ἐπὶ τοῦ κλήρου, οἵτινες εἶναι οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἐκκλησίας· ὅτι ἡ περίοδος ἡ τελευταία, τῆς ὁποίας ἡ διαγραφὴ ἐπροτάθη ἀφορᾷ τὴν ἐπὶ τῶν λαϊκῶν δικαιοδοσίαν τῆς Συνόδου. ἡ δὲ δικαιοδοσία αὕτη ἐννοεῖται κατὰ τὸν ἡ. ἐδάφ. τοῦ ιά. ἄρθρου, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὁποίου ἂν μὲν ἡ δικαιοδοσία τῆς Συνόδου ἐκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν πιστῶν καὶ τοῦ κλήρου, τότε καὶ ἡ περίοδος αὕτη δὲν εἶναι διαγραπτέα, ἂν δ' ἄλλως πρέπει καὶ αὕτη νὰ διαγραφῇ· ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρότεινε τὴν δικαιοδοσίαν καὶ ἐπὶ τῶν λαϊκῶν ὑπὸ τὸν περιορισμὸν τοῦτον, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ προσθήκη *κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους* περιττεύει· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς τῆς παραδοχῆς τοῦ χριστινιασμοῦ τοῦτο ἐθεωρήθη σπουδαῖον, καὶ ἡ Νεαρὰ **133** τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀπαγορεύουσα τὸν ἀφορισμὸν, ὅταν δὲν ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία εἰς ἣν οἱ κανόνες ἐπιβάλλουσι τοῦτον, ἐπιτρέπει αὐτὸν, ὅταν οἱ κανόνες ὁρίζωσι τὴν ἐπιβολὴν αὐτοῦ. Τὸν ἀντιπίπτοντα δὲ ὅτι αἱ Νεαραὶ εἶναι πολιτικαὶ διατάξεις, αἵτινες δύνανται νὰ μεταβληθῶσιν ὑφ'

ἡμῶν νομοθετούντων ἤδη· ἀντέκρουσεν ὁ αὐτὸς ὅτι ὅλοι οἱ πολιτικοὶ νόμοι οἱ ἐκδοθέντες ἀρχῆθεν ἐξεδόθησαν σύμφωνοι πρὸς τοὺς κανόνας, αἱ δὲ Νεαραὶ κατὰ τὴν ὁμολογίαν πολλῶν νομομαθῶν ἐπιστημόνων, τὴν ὁποίαν ἐν ἀποδεικτικῷ ἀνέγνω, ἰσχύουσιν ὅλαι. Καὶ τοῦτον ἄλλος ἀντέκρουσεν εἰπὼν ὅτι ἂν οἱ πιστοποιήσαντες τοῦτο νομομαθεῖς ὡμολόγησαν ἐν γνώσει τοῦ ζητήματος τούτου ὅτι ἅπασαι αἱ Νεαραὶ ἰσχύουσιν ἀπέδειξαν ἐπιστημονικὴν ἄγνοιαν, διότι ἐκ τῶν Νεαρῶν καὶ διατάξεων τῶν Αὐτοκρατόρων ἰσχύουσι μόνον αἱ ἀφορῶσαι τὸ ἰδιωτικὸν δίκαιον καὶ τὰς σχέσεις τῶν ἰδιωτῶν πρὸς ἀλλήλους ῥυθμίζουσαι, ὄχι δὲ καὶ αἱ περιέχουσαι ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις ἢ καὶ ἄλλας ἀναγομένας εἰς τὸν ποιν. νόμον, ποινικὴν καὶ πολιτικὴν δικονομίαν. Καὶ εἰς ταῦτα ἕτερος προσέθηκεν ὅτι ἐπὶ κεφαλίδος τοῦ Ἀρμενοπούλου ὑπάρχει τὸ Διάταγμα τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ διάταξις τοῦ Κυβερνήτου προσδιορίζουσαι τὰς ἰσχυούσας Νεαράς, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ ῥυθμίζουσαι τὰς ἰδιωτικὰς μόνον σχέσεις ἰσχύουσιν, οὐχὶ δὲ καὶ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἢ αἱ ποινικαί· καὶ ὅτι *Νεαρὰ* διαφέρει τῆς *Διατάξεως*, διότι *Διάταξις* μὲν εἶναι τὸ σῶμα τῶν νόμων ἢ ὁ Κώδηξ τὸν ὁποῖον οἱ Αὐτοκράτορες ἐξέδιδον, *Νεαρὰ* δὲ ἡ νέα διάταξις ἡ μεταῤῥυθμίζουσα κατὰ τὴν ἀναφανεῖσαν ἀνάγκην τὴν παλαιάν. Ἀλλὰ πάλιν τὸ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τὸ πρότερον ἀγορεῦσαν ἐπανέλαβεν ὅτι καὶ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τὴν ἔκθεσίν του παρεδέχθη τὰς Νεαράς, καὶ ταύτας ἀναφέρει ἐν τῇ αἰτιολογίᾳ τοῦ ΚΗ. ἄρθρ. Καὶ πάλιν ἄλλος ἀντέλεξεν ὅτι τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει τὴν ἰσχὺν τῶν Νεαρῶν, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἡ ὡρισμένη ἐκείνη διάταξις συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀναφερομένας Νεαράς. Παυσάσης τῆς περαιτέρω περὶ τούτου συζητήσεως, καὶ περιορισθείσης ταύτης εἰς τὰς προτεινομένας τροπολογίας παρετήρησέ τις ἐπ' αὐτῶν ὅτι *ἐκκλησιαστικὴ δικαιοδοσία* εἶναι αὐθεντικὴ τις δικαιοδοσία καὶ πειθαρχική, ἐκ τούτου δὲ διὰ μικρὰν ἔλλειψιν σκανδαλώδεις τῆς Συνόδου ἀποφάσεις δύνανται νὰ προκαλεσθῶσιν ἀφορῶσαι τὸν οἰκιακὸν μεταξὺ τῶν συζύγων καὶ τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα βίον, ἐνῷ *ἡ πνευματικὴ δικαιοδοσία* εἰς οὐδὲν τοιοῦτον φέρει ἡμᾶς. Ἀντιπαρετήρησε δὲ ἓν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ὅτι τὸ ἐδάφ. ἡ. τοῦ ἄρθρ. ΙΔ'. ὡς ἐγένετο, ἐννοεῖ βεβαίως ἐπὶ τῶν λαϊκῶν τὴν *πνευματικὴν δικαιοδοσίαν*· καὶ τοῦτον ἀντέκρουσαν ἄλλοι ὅτι εἶναι περιττὴ πᾶσα λοιπὴ περὶ τούτου προσθήκη διότι ἐννοεῖται ὅτι δὲν πρέπει εἰς τοὺς νόμους νὰ προστίθενται τὰ εἰς τὴν προαίρεσιν ἀνατιθέμενα, οὐδὲ ἁσαρῇ εἰς τούτους νὰ καταχωρίζωνται.

Ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν ἐφωτίσθη, καὶ αὐτὴ ἀπε-

φήνατο καταφατικῶς. Ἠρώτησε προσέτι αὐτὴν ἂν παραδέχηται τὸν πρῶτον παράγραφον τοῦ ἄρθρ. ΙΖ΄. τοῦ νομοσχεδίου, διαγραφομένης τῆς τελευταίας περιόδου, τῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῶν λέξεων *τὴν αὐτὴν δὲ δικαιοδοσίαν*, καὶ τηρουμένων τῶν ἄλλων κατὰ τὸ νομοσχέδιον, καὶ ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο πάλιν καταφατικῶς, παραδεχθεῖσα τὸν 1 § τοῦ ἄρθρ. ΙΖ΄. ὡς ἐξῆς.

« Εἰς Καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, καὶ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ἀνώτατον δικαστήριον ἐκκαλοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας κρίνουσα καὶ ἀνακρίνουσα, ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν κανονικῶς. »

Παραδεχθέντος τοῦ παραγράφου 3 κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἐπὶ τοῦ ἀ. ἐδαφίου αὐτοῦ ὁρίζοντος.

« Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐνημερίας τοῦ τιμωρουμένου λαμβανομένων δικαιωμάτων. »

Εἷς τῶν Βουλευτῶν παρετήρησεν, ὅτι ἐνῷ σκοπὸς τοῦ Νομοσχεδίου τούτου ἦτον νὰ κανονίσῃ τὰ καθήκοντα καὶ τὰς σχέσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν καὶ τ' ἀνάπαλιν, ἐξ ἐναντίας ἐτέθησαν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ διατάξεις ποινικαί, ἀπάδουσαι πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ σκοπόν· αἱ ποινικαὶ αὗται διατάξεις, ὡς εἶναι καὶ ἡ ἐν τῷ παρόντι καὶ τοῖς ἑπομένοις ἐδαφίοις, περιέχονται εἰς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν ἐντὸς τοῦ νόμου, διότι οὕτως ἀποκαθίσταται ἀμφίβολος ἡ ἰσχὺς τῶν λοιπῶν κανόνων· ὅτι ἐκτὸς τούτου ἡ δικαιοδοσία αὕτη τῆς Συνόδου φθάνει πολλάκις εἰς πολλὰς καταχρήσεις, καὶ ἀδίκως ἐπιζητεῖται ποινὴ κατὰ κληρικῶν πρὸς ἐκδίκησιν. Ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον ἡ δικαιοδοσία αὕτη ἐπὶ τοῦ κλήρου, ἀλλὰ νὰ τεθῇ ἐντὸς τοῦ Νόμου ἐγγύησίς τις, ἐξασφαλίζουσα τὸν κλῆρον ἀπὸ τὰς ἀδίκους καταφορὰς τῶν ἀρχιερέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἐδαφίου ἀπήντησεν, ὅτι αἱ ποιναὶ αὗται διατάξεις, ἀναγκαῖαι διὰ τὴν κύρωσιν τῶν κανόνων, ἐτέθησαν εἰς τὸν Νόμον, διότι ἄνευ τούτου, ὡς ἡ πεῖρα τῶν παρελθόντων ἐτῶν ὑπέδειξεν, οἱ κανόνες δὲν ἐκτελοῦνται, καὶ ἡ καθιέρωσις αὐτῶν διὰ Νόμου ἐξασφαλίζει τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν. Ὅτι ἐάν ποτε συνέβησαν καταχρήσεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν ἀδίκων κατὰ τοῦ κλήρου ποινῶν, τὴν ὥθησίν των εἶχον ἄλλοθεν καὶ ὄχι ἐξ αὐτῆς τῆς Συνόδου καὶ τῶν Ἐπισκόπων· ἑπομένως ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι

ἰσχυρὸς νὰ πείσῃ τὴν Βουλὴν νὰ ἀφαιρέσῃ τὰς ποινικὰς ταύτας διατάξεις, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδετεροῦται ἡ ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιοδοσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ μετὰ τοῦτον συμφώνως μὲ τὸν προλαλήσαντα ἐξέθηκεν ὅτι ἐντὸς τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐτέθησαν ἀσκόπως ἄρθρα, περιέχοντα κανονικὰς διατάξεις, μὴ ἐχούσας χώραν ἐνταῦθα, ἐνῷ τοῦ νομοσχεδίου τούτου κύριος σκοπὸς εἶναι νὰ κανονίσῃ τὰς σχέσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν καὶ τὰ καθήκοντα ἐκείνης, αἱ δὲ κανονικαὶ διατάξεις, καθιερούμεναι διὰ τῶν κανονικῶν βιβλίων εἶναι ἐν πλήρει ἰσχύϊ καὶ οὐδεμία ἀνάγκη εἶναι νέας αὐτῶν κυρώσεως, οὔτε τῆς Βουλῆς καθῆκον εἶναι τοῦτο· ἐπρότεινε διὰ ταῦτα νὰ ἀφαιρεθῶσι καὶ αἱ προκείμεναι καὶ ἄλλαι ποινικαὶ διατάξεις σύμφωνα μέ τινα δηλώσιν περὶ τούτου ἐφ' ὅλων τῶν περὶ τούτων ἄρθρων τροπολογίαν, ἐπὶ τέλους δὲ τοῦ νομοσχεδίου νὰ προτεθῇ ἀκροτελεύτιον ἄρθρον, τὸ ὁποῖον νὰ ὁρίζῃ ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθ. 2 τοῦ Συντάγματος. Τοιουτοτρόπως ἐνισχύεται ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κῦρος τῶν κανονικῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας δὲν πρέπει ἡ νομοθετικὴ ἐξουσία νὰ ἐγγίσῃ.

Ἕτερος ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν ἐδαφίων παρετήρησεν ὅτι ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν, ὅτι αἱ ποιναὶ αὗται διατάξεις εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τεθῶσιν ἐντὸς τοῦ νόμου, διότι ἄλλως ἡ δικαιοδοσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ τοῦ κλήρου ὄχι μόνον θέλει εἶσθαι ἄνευ κύρους, μὴ ἐκτελουμένων τῶν κανονικῶν διατάξεων, ἀλλὰ μάλιστα θέλει κατασταθῇ ἀμφίβολος ἡ ὕπαρξις καὶ αὐτῆς τῆς δικαιοδοσίας, διότι ἕκαστος θέλει πιστεύσει ὅτι ἡ ἐξάλειψις τῶν ἐδαφίων τούτων σκοπὸν εἶχε τὴν ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀφαίρεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιοδοσίας· ὅτι αἱ ἐκτεθεῖσαι φόβοι τῶν καταχρήσεων εἶναι μάταιοι, διότι συνισταμένης τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀπὸ τοὺς φρονιμωτέρους Ἐπισκόπους, εἶναι δύσκολον νὰ προδοῦ ἀπὸ τοὺς φρονιμωτέρους Ἐπισκόπους, εἶναι δύσκολον νὰ προκύψωσιν ἐκ ταύτης ἄδικοι ποιναὶ πρὸς μόνην ἐκδίκησιν ἐναντίων κληρικῶν· ὅτι θεωρεῖ ἐπίσης ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου καὶ ἐδάφιον περὶ ἀφορισμοῦ τῶν λαϊκῶν, διότι περὶ τούτου δὲν γίνεται ποσῶς λόγος· ἐπρότεινε δὲ τὴν ἑξῆς προσθήκην.

« Ἐπίσης δὲν ἐπιδέχεται ἀφορισμὸς κατὰ λαϊκῶν ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως. »

Ὁ μετὰ τοῦτον κατὰ τῶν ποινικῶν τούτων διατάξεων ἐξέθηκεν ὅτι τὸ νομοσχέδιον τοῦτο προτίθεται νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, καὶ νὰ ὁρίσῃ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα

αὐτῆς, ὥστε πᾶν μὴ ἀναφερόμενον εἰς ταῦτα δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῇ εἰς τὸ νομοσχέδιον, καθὼς δὲν πρέπει νὰ νομοθετῶνται ἐντὸς αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοὶ κανόνες· ὅτι τὸ ἐπιτιμᾶν ὡς δικαίωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρέπει νὰ ὁρισθῇ ἐνταῦθα, αἱ δὲ ποιναὶ διατάξεις τῶν ἐδαφίων ά, β' καὶ γ', οὖσαι κανονικαὶ ὅλαι διατάξεις, πρέπει νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐντεῦθεν, καθόσον μάλιστα αὗται θέλουσιν ἐπιβάλλεσθαι ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους καὶ οὐδεμίαν συμμετοχὴν θέλει λαμβάνει ἡ κοσμικὴ ἐξουσία· ὅτι τὴν δικαιοδοσίαν ἐνεργεῖ καὶ τὰς ποινὰς ἐπιβάλλει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας, καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρισθῶσιν ἐνταῦθα, διότι ἄλλως πρέπει νὰ ὁρισθῶσι συγχρόνως ἡ διάρκεια καὶ ὁ τρόπος αὐτῶν· ὅτι ἡ Βουλὴ νομοθετοῦσα κανόνας ἐκκλησιαστικοὺς προσβάλλει τὸ πρὸς αὐτοὺς ὀφειλόμενον σέβας καὶ ἀποκαθιστᾷ ἀμφίβολον τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος αὐτῶν.

Ἐγκριθείσης ἐνταῦθα τῆς ἀναβολῆς τῆς προκειμένης συζητήσεως εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τῆς αὔριον, ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ἀντικείμενον αὐτῆς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν Μεσημβρίαν.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΒ'.

Τῆς 7 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν 7 Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν 8 ὥραν π. μ. καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ, ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος 15, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Καθυποβλήθησαν αἱ αἰτήσεις τῶν Βουλευτῶν Θ. Μαρκεζίνη

καὶ Δ. Ὀρεινοῦ, αἰτούντων τοῦ μὲν πρώτου τεσσαρακονθήμερον καὶ τοῦ δευτέρου πεντηκονθήμερον ἀπουσίαν ἄδειαν· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν αἴτησίν των, ἐγκρίνασα τὴν εἰς τὸν πρῶτον χορήγησιν τῆς τεσσαρακονθημέρου ἀδείας, τὴν δὲ τοῦ δευτέρου ἐλαττώσασα εἰς τριακονθήμερον. Συγχρόνως δ' ἀπεράνθη ὅτι, ἐπειδὴ ἐξεδόθησαν πολλῶν Βουλευτῶν ἄδειαι καὶ πολλοὶ τῶν ἀπόντων δὲν ἐπέστρεψαν, ἀκυροῦνται αἱ ἄδειαι ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον μὲν αὐτάς, οὐδεμίαν δ' ἔκαμον εἰσέτι χρῆσιν αὐτῶν.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχεδίου.

Πρὸ τούτου δ' εἷς τῶν Βουλευτῶν, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπεν ὅτι προτίθεται νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις τινὰς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, καὶ νὰ ζητήσῃ διασαφήσεις ἐπὶ ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖόν του. Ἐβεώρησε δὲ ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ αὐτὰς καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Κ. Ὑπουργοῦ, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτῶν ἡ Βουλὴ, κοινοποιηθῶσι πρὸς τὸν Ὑπουργὸν καὶ ὁρισθῇ ῥητὴ ἡμέρα, ἐντὸς τῆς ὁποίας οὗτος, ἐμφανιζόμενος εἰς τὴν συνεδρίασιν, νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπ' αὐτῶν ἀπαντήσεις· αἱ ἐρωτήσεις εἶναι αἱ ἑξῆς:

ά) Ποῖον τὸ μέχρι τοῦδε ἀποτέλεσμα τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθείσης διακηρύξεως περὶ ἐνοικιάσεως τῆς Σμυρίδος Νάξου, λῆξάσης ἤδη τῆς μέχρι 1 Ἰουλίου δοθείσης διὰ τῆς διακηρύξεως ταύτης προθεσμίας διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν προσφορῶν;

β') Δυνάμει τίνος Νόμου ἐξέδωκε τὸ Ὑπουργεῖον διορισμὸν ἐφόρου, ὀνομάσαν αὐτὸν πρώτης τάξεως, ἐνῷ ἡ ἐπαρχία εἰς τὴν ὁποίαν διωρίσθη ὁρίζεται ἀπὸ τῶν περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφόρων Νόμων δ'. τάξεως;

γ') Δυνάμει τίνος Νόμου τὸ Ὑπουργεῖον ἐχορήγησε βοηθητικὸν προσωπικὸν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἐφόρους τοῦ Κράτους, ἐνῷ ὁ περὶ τούτων Νόμος δὲν ὁρίζει τοιοῦτον;

δ') Ἐὰν οἱ ὅροι τῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων διὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐτηρήθησαν, καὶ ἐὰν εἰς τινας μόνον ἢ καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἐξετελέσθησαν.

ε) Ἐὰν αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἔλαβον μέρος καὶ κατὰ πόσον εἰς τοὺς διορισμοὺς τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, ἀφοῦ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφόρων

Νόμου αἱ πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις τῶν ἐφόρων ἐκανονίσθησαν σύμφωνα μὲ τοὺς ὑπάρχοντας Νόμους καὶ Διατάγματα, καθ' ἃ εἰς τοὺς διορισμοὺς τοῦ προσωπικοῦ τούτου αἱ Οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ συνέπραττον μὲ τὰς διοικητικάς;

Πρὸ τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ἕτερος ποσέθηκε καὶ τὴν ἑξῆς, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν· ἤτοι, διὰ ποῖον λόγον ἡ ἐπί τινι δικαιώματι τὸ Ὑπουργεῖον προεδέχθη ἔκπτωσιν 7500 ὀκάδων σίτου ἀπὸ τὴν δημόσιον ἀποθήκην τοῦ Αἰτωλικοῦ λόγῳ ῥυφάματος.

Καὶ ὁ μετὰ τοῦτον, ἀναπτύσσων τὸ δικαίωμα τῆς Βουλῆς νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ ἀπαιτῇ τὴν ἐμφάνισίν των ἐνώπιον αὐτῆς, συνεφώνησεν εἰς τὴν πρότασιν νὰ ὁρισθῇ ῥητὴ ἡμέρα καθ' ἣν, εἰδοποιούμενοι οἱ Κ. Ὑπουργοί, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀφεύκτως εἰς τὴν συνεδρίασιν διὰ νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων ἀπαντήσεις καὶ πληροφορίας. ἐπρότεινε δὲ καὶ οὗτος, ὅτι, παρελθουσῶν ἤδη ἱκανῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὥρισε νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ἀπαντήσεις εἰς τὴν ἐρώτησιν Βουλευτοῦ τινος περὶ τῶν αἰτίων διὰ τὰς ὁποίας ἀνεβλήθη ἐπὶ τοσοῦτον ἡ ἔναρξις τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, ἀπέναντι ῥητῶν τοῦ περὶ ἐκλογῆς Νόμου διατάξεων, ἡ Βουλὴ νὰ ὑπενθυμίσῃ τοῦτο εἰς τὸν Ὑπουργὸν καὶ νὰ ὁρίσῃ ῥητὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐμφανιζόμενος νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις· ἐζήτησε δὲ ὑπὲρ τῆς ἐρωτήσεως ταύτης τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς προτεραιότητος εἰς τὰς ἀπαντήσεις.

Ἐπὶ τῆς γενομένης παρ' αὐτοῦ προτάσεως νὰ ὁρισθῇ δι' ὅλας τὰς ἐρωτήσεις ταύτας ῥητὴ ἡμέρα συνεδριάσεως, καθ' ἣν οἱ Κ. Κ. Ὑπουργοί, εἰδοποιούμενοι, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἀφεύκτως διὰ νὰ δώσωσι τὰς ἀναγκαίας ἀπαντήσεις, ἐγένετο μικρὰ συζήτησις, καθ' ἣν πολλοὶ ἀντέκρουσαν τὴν ἰδέαν νὰ ἀπαιτῆται παρὰ τῆς Βουλῆς ὑποχρεωτικὴ καὶ ἀφευκτος ἡ ἐμφάνισις τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας, διότι ἐνδέχεται ὑπουργικαὶ αὐτῶν ἐργασίαι κατεπείγουσαι νὰ ἐμποδίσωσιν αὐτοὺς νὰ ἐμφανισθῶσι, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μὴ ἐμφάνισίς των δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἄρνησις, οὐδὲ πρέπει νὰ γίνηται τοῦ δικαιώματος τούτου χρῆσις εἰμὴ ἐπὶ ἀντικειμένων σοβαρῶν καὶ ἀξίων λόγου· ἄλλων δὲ πάλιν διϊσχυρισθέντων, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα οἱ Κ. Κ. Ὑπουργοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐμφανίζωνται καλούμενοι εἰς τὰς Βουλάς, καὶ νὰ δίδωσιν ἀμέσως ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἀπευθυνομένας πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις,

διότι πρέπει νὰ γνωρίζωσι τὰ τῆς ὑπηρεσίας των καὶ τὴν γενικὴν τοῦ Κράτους κατάστασιν. Ἡ Βουλὴ τῇ παρατηρήσει τινός, ὅτι οὔτε ἀόριστος πρέπει νὰ μείνῃ ἡ ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως τῶν Κ. Ὑπουργῶν, οὔτε πάλιν ὁ προσδιορισμὸς αὐτῆς νὰ ὑποχρεῇ τοὺς Κ. Ὑπουργοὺς, καὶ ὅταν κατεπείγουσαι καὶ σπουδαῖαι ὑποθέσεις κωλύωσιν αὐτοὺς νὰ ἐμφανίζωνται ἀφεύκτως, ὥρισεν ὡς ἡμέραν καθ' ἣν θέλουσιν ἐμφανισθῇ εἰδοποιούμενοι περὶ τῶν ἀνωτέρω ἐρωτήσεων οἱ Κ. Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, τὴν προσεχῆ τρίτην ἢ τετάρτην (10 ἢ 11 Ἰουλίου), ἀποφανθεῖσα συγχρόνως ἐπὶ τῇ προτάσει ἄλλου Βουλευτοῦ νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν περὶ τῆς ἀναβληθείσης συζητήσεως ἐκθέσεώς τινος τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς, ἀφορώσης τὸν ἐπὶ τῶν κεραμοκαμίνων φόρον, διὰ νὰ φέρῃ κατὰ τὴν αὐτὴν, ὡς ἀνωτέρω ὥρισθη, Συνεδρίασιν τὰς ἀναγκαίας περὶ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ φόρου τούτου πληροφορίας κατὰ τὰ πρακτικὰ τῆς ΡΚΑ. (5 Ἀπριλλίου) Συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς.

Ἀρξαμένης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἤτοι ἐπὶ τῶν ἐδαφίων τοῦ τρίτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου ΙΖ΄. τοῦ νομοσχεδίου, ἐφ' ὧν εἶχε διακοπῇ χθὲς ἡ συζήτησις, παρετηρήθη ὑπό τινος, ὅτι καὶ ἐκεῖνοι τῶν Κ. Βουλευτῶν, ὅσοι ἐπρότειναν τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἐδαφίων τούτων ὡς περιεχομένων εἰς τοὺς κανόνας τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἐν ἰσχύϊ, καὶ οἱ προτείναντες, ὅτι ἄνευ τῶν ἐδαφίων τούτων δὲν θέλει ὑπάρξει ἡ ἀπαιτουμένη κατὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας πειθαρχία τοῦ κλήρου πρὸς τὴν ἀνωτέραν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν δὲν ἔχουσι δίκαιον, διότι ὁ σκοπὸς τῶν διατάξεων τούτων δὲν εἶναι νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ποιναὶ αὗται καὶ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὰς τὸ κῦρος, καθότι καὶ ὡρισμέναι διὰ τῶν κανόνων εἶναι καὶ τὸ κῦρος διὰ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἔχουσιν, ἀλλὰ διότι ὑπάρχουσι μεταξὺ τούτων ποιναὶ αἵτινες μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὸ κοσμικὸν συμφέρον ἔχουσαι, καὶ δυνάμεναι ἄνευ τῆς ἀναγκαίας ἐπιτηρήσεως τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς νὰ ἐπιφέρωσι καταχρήσεις δὲν ἐκτελοῦνται εἰμὴ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἑπομένως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ὁρισθῶσιν αἱ ποιναὶ αὗται ὡς εἶναι ὡρισμέναι εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἐπρότεινε δὲ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ α. παραγράφου τοῦ ἄρθρου, ὅτι αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κανόνων.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλου, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιοδοσία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, καθιερωμένη διὰ τῶν κανόνων, οὐδόλως ἀμφισβητεῖται καὶ εἶναι μάλιστα ἀναγκαία διὰ τὴν διοί-

κησιν τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ πεῖρα ἀπέδειξε κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπείρους καταχρήσεις καὶ καταπιέσεις τῶν ἐπισκόπων κατὰ τοῦ κλήρου, ἐπροτάθη χθὲς νὰ τεθῶσιν ἐγγυήσεις τινὲς διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἀτοπημάτων τούτων. Ἐπομένως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἄρθρου, ἔνθα ἀναφέρονται αἱ ἐπιβαλλόμεναι κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως ποιναί, νὰ προστεθῇ ὅτι ὁσάκις εἴτε ἐπίσκοπος εἴτε ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐπιβάλλει εἰς κληρικὸν ἀργίαν, διαρκοῦσαν πλέον τοῦ μηνὸς, νὰ ζητῆται καὶ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως τροποποιουμένης καὶ τῆς λέξεως τοῦ προτελευταίου *τῇ συμπράξει* εἰς τὴν *τῇ ἐγκρίσει*.

Τὴν ἀπάλειψιν τῶν ἐδαφίων προτεινων ἄλλος, παρετήρησε δύο τινά· 1) ὅτι οἱ Νόμοι πρέπει νὰ ἦναι σαφεῖς καὶ εὔληπτοι, καὶ νὰ μὴ περιέχωσι περιττὰς διατάξεις, καὶ 2) ὅτι αἱ κανονικαὶ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιβάλλονται εἰς τὸν κλῆρον, πρὸς ἠθικὸν καὶ πνευματικὸν σωφρονισμόν· ἐπομένως κατὰ τοὺς δύο τούτους λόγους ἡ Σύνοδος ἔχουσα τὸ δικαίωμα νὰ ἁρμόζῃ τοὺς κανόνας κατὰ τὴν παρ' αὐτῶν διαγραφομένην ἁρμοδιότητα αὐτῆς, καὶ τὰ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ὅρια, ἐπειδὴ αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου διατάξεις ὁρίζονται ἀπὸ τοὺς κανόνας, ἔνθα συγχρόνως διατάσσεται καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν ἐπιβάλλονται καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν, δύναται καὶ ἄνευ τῶν διατάξεων ταύτων τοῦ ἄρθρου νὰ ἐπιβάλλῃ αὐτούς· ὅτι τοῦτο θέλει ἐνεργεῖσθαι τακτικώτερον τοιουτοτρόπως, διότι ὅταν ἐντὸς τοῦ νόμου τούτου διατηρηθῶσιν αἱ ποιναὶ αὗται διατάξεις, εἶναι ἐνδεχόμενον κατὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ τρόπου καὶ τῆς διαρκείας αὐτοῦ, ὅτις εἶναι ἀναγκαῖος τότε νὰ γίνῃ, τὰ Νομοθετικὰ σώματα νὰ παραβῶσι τοὺς ἱεροὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας, τοὺς κανονίζοντας τὸν τρόπον καὶ τὴν διάρκειαν αὐτῶν. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν παρατήρησιν τοῦ προλαλήσαντος, ὅτι αἱ ποιναὶ αὗται διατάξεις εἶναι ἀναγκαῖαι διότι ἐπί τινων ἐξ αὐτῶν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁρισθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως, νὰ τεθῇ ἐπὶ τέλους τοῦ πρώτου παραγράφου τοῦ ἄρθρου τὰ ἑξῆς, *ἐν περιπτώσει προσωπικοῦ ἀφορισμοῦ, μετατοπίσεως κτλ. περὶ τοῦ κλήρου, νὰ προηγῆται ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως*, διὰ δὲ τὴν καθαίρεσιν ὅτι ὑπάρχει δικαίωμα προσφυγῆς διὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἱερὰν Σύνοδον, προστιθεμένων καὶ ἄλλων ἐπισκόπων κλπ. κατὰ τὸν τελευταῖον παράγραφον. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐδαφίων ὅλων.

Ὁ μετὰ τοῦτον σύμφωνος εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ἐδαφίων

κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πρώτου ἀγορεύσαντος νὰ προσδιορισθῇ εἰς τὸν παράγραφον πρώτου ποῖα ἐκ τῶν ποινῶν τούτων ἐπιβάλλεται ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως, προστεθησομένου εἰς αὐτὸν καὶ ὅτι αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κανόνων, συνεφώνησε μὲ τὴν πρότασιν τοῦ δευτέρου, ὅτι διὰ τὴν πρόληψιν τῶν καταχρήσεων ὡς πρὸς τὴν ἀργίαν νὰ ὁρισθῇ εἰς τὸν προτελευταῖον παράγραφον, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ἀργίας ὅταν ὑπερβαίνῃ τὸ μηνιαῖον διάστημα νὰ ἐπιβάλληται τῇ ἐγκρίσει τῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ἄλλος ὑποστηρίζων τὴν περὶ τῆς ἀργίας προτεινομένην διάκρισιν πλέον τοῦ μηνὸς, ἐπρότεινε συγχρόνως ὅτι, ἐπειδὴ καὶ διὰ τὰς βαρείας τῆς μετατοπίσεως καὶ τοῦ σωματικοῦ περιορισμοῦ ποινὰς ἐνδέχεται νὰ ἐπισυμβῶσι καταχρήσεις, νὰ ὁρισθῇ εἰς τὰ περὶ τούτων ἐδάφια ὁ μέγιστος ὅρος τοῦ χρονικοῦ αὐτῶν διαστήματος, καὶ νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἐδάφ. γ'. περὶ ἀποτίσεως τοῦ διπλασίου, ὅτι ἐπιφυλάττεται εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν καὶ ἡ ποινικὴ καταδίωξις.

Τὰς προτάσεις ταύτας ἀντικρούων εἰς τῶν εἰσηγητῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἐγκριθέντος καὶ ἀπὸ τὰς δύο ἐκκλησιαστικὰς ἐπιτροπάς, παρετήρησεν, ὅτι αἱ ποιναὶ αὗται διατάξεις, ἂν καὶ ὁρίζωνται ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς τῆς ἐκκλησίας κανόνας, ἐτέθησαν ἐνταῦθα διὰ νὰ ὁρισθῇ, ὡς ὁ πρῶτον ἀγορεύσας Βουλευτὴς παρετήρησε, διὰ νὰ διακριθῇ ποῖαι τούτων ἐκτελοῦνται κατ' ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ γίνῃ ἡ τελευταία τοῦ ἄρθρου διάκρισις ὡς πρὸς τὴν καθαίρεσιν, τοιουτοτρόπως δὲ νὰ ὁρισθῶσιν ἡ ἁρμοδιότης καὶ τὰ ὅρια τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ κοσμικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῶν καθηκόντων τούτων· ὅτι ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται, καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν, καθὼς καὶ ὁ μέγιστος ὅρος τῆς μετατοπίσεως καὶ τοῦ σωματικοῦ περιορισμοῦ, προσδιορίζονται ἀπὸ τοὺς ἱεροὺς κανόνας, καὶ ἐπομένως ὄχι μόνον εἶναι περιττὸς ὁ τούτων ἐντὸς τοῦ ἄρθρου περιορισμὸς, ἀλλὰ μάλιστα εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ εἰς τρόπον ἀντικείμενον πρὸς τοὺς κανόνας τούτους, καὶ οὕτω νὰ παραβιασθῶσιν οἱ ἱεροὶ οὗτοι κανόνες· ὅτι αἱ ἐκ μέρους τῶν ἐπισκόπων καὶ τῆς ἱερᾶς Συνόδου καταχρήσεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων τούτων, προερχόμεναι ἀπὸ περιστάσεις ἄλλας προσκαίρους καὶ ὄχι ἀπὸ ἔλλειψιν τῶν κανόνων, δὲν δύνανται νὰ πείσωσι τὴν Βουλὴν εἰς τὴν παραδοχὴν τῶν προτεινομένων τροπολογιῶν ὡς πρὸς τὴν ἀργίαν, τὴν μετατόπισιν καὶ τὸν σωματικὸν περιορι-

ημὸν, διότι ἡ ἀκολασία τοῦ κλήρου εἶναι χειροτέρα τῶν προσκαίρων τούτων καταχρήσεων, προερχομένων ἐκ τῆς μὴ ἠθικότητος τῶν ἀτόμων· ἐντὸς δὲ τούτου αἱ προταθεῖσαι αὗται ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ κλήρου ὑπάρχουσι καθιερωμέναι καὶ ἐντὸς τῶν κανόνων, καὶ ἑπομένως εἶναι περιττὸν νὰ τεθῶσιν ἐνταῦθα, διότι αἱ κανόνες τιμωροῦσι τὸν καταχρώμενον ἐπίσκοπον καὶ λοιποὺς εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ποινῶν τούτων· ὅτι τέλος ἡ περὶ ἐπιρρίψεως τῆς ποινικῆς καταδιώξεως πρότασις ἐπὶ τοῦ γ'. ἐδαφίου εἶναι ἐπίσης περιττὴ, διότι τὸ ἐδάφιον τοῦτο δὲν ἀφορᾷ τὰς ἀξιοποίνους πράξεις, ἀλλ' ἂν καὶ τοῦτο ὑποτεθῇ, ἡ ποινικὴ καταδίωξις δὲν ἐξαλείφεται διὰ τῆς ἐπιβαλλομένης παρὰ τοῦ ἐδαφίου ἐκκλησιαστικῆς ποινῆς, ἀλλ' ὑρίσταται αὐτοδικαίως.

Αἱ καταχρήσεις ὅσας ἀνέφερον, προσέθηκε καὶ ἕτερος τῶν εἰσηγητῶν, ὄχι μόνον εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀρχὰς ἀπαντῶνται ἐνίοτε, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὐδεὶς πείθεται νὰ προτείνῃ τὴν κατάργησιν Νόμων, τοὺς ὁποίους διαστρέφουσιν οἱ ὑπάλληλοι εἰς τὴν ἐφαρμογήν· διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.

Μὲ τῶν προαγορευσάντων, ἀντικρούων τὴν παραδοχὴν τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ πολλὰ παραδείγματα καταχρήσεων καὶ καταπιέσεων, τὰς ὁποίας οἱ ἐπίσκοποι ἀδίκως κατὰ τοῦ κλήρου φέρουν, διεξελθὼν ἐξέθηκεν, ὅτι ὁ Νομοθέτης λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὸ παρελθὸν ὅταν νομοθετῇ, ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ διὰ νομοθετικῶν διατάξεων τὰς καταχρήσεις τοῦ παρελθόντος, καὶ τοῦτο ἔτι μᾶλλον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καθότον καὶ ἡ ὀργὴ καὶ ἡ μετατόπισις καὶ ὁ σωματικὸς περιορισμὸς, ποιναὶ ἐκκλησιαστικαὶ, ὑπερβαίνουσι πολλάκις τὴν σκληρότητα τῶν κοινωνικῶν ποινῶν· ὅτι ἂν καὶ οἱ κανόνες ὁρίζωσι ποινὰς κατὰ τῶν καταχρωμένων ἐπισκόπων, καὶ κανονίζωσι τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡ δικαιοδοσία αὐτῶν ἐπὶ τοῦ κλήρου ἐνεργεῖται, δὲν ἔχομεν ὅμως παράδειγμα ἐφαρμογῆς τοιαύτης ποινῆς ἀπὸ ἐπισκόπου κατὰ ἐπισκόπου· ὅτι διὰ τῶν προτεινομένων τροπολογιῶν δὲν προτίθεται ἡ ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἀφαίρεσις τῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ τοῦ κλήρου, ἀλλὰ νὰ τεθῶσιν αἱ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἀναγκαῖαι ἐγγυήσεις· ὅτι ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς ταῦτα δὲν καταστρέφει τὴν δικαιοδοσίαν ταύτην, ἐξ ἐναντίας μάλιστα τὸ παρελθὸν αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι διὰ μόνης τῆς ἐγκρίσεως ταύτης ἐπραλήφθησαν πλειότεραι καταχρήσεις εἰς τινας περιστάσεις, ἀρνουμένης τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἐκτέλεσιν ἀδίκων

ἀπαιτήσεων τῶν ἐπισκόπων, αἵτινες εἶναι μᾶλλον ἐνδεχόμεναι, ἀφαιρουμένης τῆς ἀνάγκης τῆς ἐγκρίσεως τῆς Κυβερνήσεως. Κατὰ συνέπειαν ἐπρότεινε τροπολογίαν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ πνευματικὴν ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, τοῦ κλήρου, ἐξασκοῦσα δικαιοδοσίαν, μόνον ἠθικῶς νὰ τιμωρήσῃ αὐτοὺς δύναται, καὶ ἠθικὰς κατ' αὐτῶν ποινὰς νὰ ἐπιβάλῃ· διὰ τοῦτο δὲν ἔπρεπε νὰ καταχωρισθῶσιν ἐνταῦθα τὰ εἴδη τῶν ποινῶν, καθ' ὅσον μάλιστα ἀγνοοῦμεν ἂν αἱ ποιναὶ τῶν ἐδαφίων β'. καὶ γ'. ἐπιβάλλωνται ὑπό τινος τῶν κανόνων, ἰδίως δὲ ἂν τις τῶν κανόνων ὁρίζῃ τὴν εἰς Μοναστήριον ἀποστολὴν πρὸς ποινὴν κληρικοῦ τινος, τὴν *ἀπότισιν ὅμως τοῦ διπλασίου ποσοῦ*, ποινὴν ὅλως ὑλικὴν οὐδεὶς τούτων ἐπιβάλλει, καὶ ἂν τις τῶν Νεαρῶν ἐπιβάλλῃ αὐτὴν, αὐτὴ ὅμως ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν μέρος, καὶ διὰ τὴν πρᾶξιν ἐφ' ἧς καταψηφίζεται ἡ ποινὴ αὕτη, δύναται ποινικὴ μόνον κατὰ τοῦ ἁμαρτήσαντος κληρικοῦ καταδίωξις νὰ γίνῃ· προσέτι δὲ πρέπει νὰ προσδιορισθῶσι καὶ αἱ περιστάσεις ἐφ' ὧν αἱ ποιναὶ αὗται πρέπει νὰ καταψηφίζωνται, διὰ τοῦτο ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ § β'. πρέπει νὰ προστεθῶσιν αἱ λέξεις *συγκαταθέσει τῆς Κυβερνήσεως*, καὶ ἐν γένει νὰ γίνῃ παραδεκτὴ ἡ ἑξῆς τροπολογία, προστιθεμένων λεπτῶν τὴν λέξιν *κανονικῶς* τῶν ἑξῆς.

« Καὶ ἐν γένει καθ' ἣν περίπτωσιν ἐγκρίνεται νὰ ἐκδοθῇ ἀφορισμὸς ἢ νὰ ἐπιβληθῇ πλέον τοῦ μηνὸς ἀργία πάσης ἱεροπραξίας, ἢ νὰ ἀποσταλῇ κληρικὸς εἴς τι μοναστήριον, νὰ προηγῆται τῆς περὶ τούτου ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἡ συγκατάθεσις τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἡ σύμπραξις αὐτῆς ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς διαταττούσης τὴν εἰς μοναστήριον ἀποστολήν· κατὰ δὲ τὴν περίπτωσιν καθαιρέσεως ὁ καταδικασθεὶς ἔχει τὸ πρὸς ἀναθεώρησιν δικαίωμα. »

Καὶ ἄλλος παρετήρησεν ὅτι οἱ ἐκτεθέντες φόβοι περὶ τε τῆς συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τὴν ὁποίαν τὰ μέλη τῆς Συνόδου δύνανται νὰ ἐξασκήσωσι καθ' ἣν περίπτωσιν ἀποδοθῇ εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἐν § § β'. καὶ γ'. ποινῶν, καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ περιορισμοῦ τοῦ κατωτέρου κλήρου, ἐπαληθεύουσι, πρὸς τοῦτο δὲ πρέπει νὰ προστεθῇ ἐνταῦθα ἰδίων ἐδαφίων διατάττον ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ἡ Σύνοδος ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκθέσωσι συναπτικῶς τὰ γεγονότα, νὰ δικαιολογῶσι τὰς ἀποφάσεις των, καὶ νὰ ἀναφέρωσι ῥητῶς τὸν παραβιασθέντα κανόνα, διότι οὕτω καὶ ὁ κατώτερος κλῆρος περιορίζεται, καὶ ἡ αὐθαί-

ρετος τῆς Συνόδου θέλησις περιστέλλεται, ἐπειδὴ ἡ θέλει εἶσθαι κανὼν παραβιασθεὶς καὶ τότε ἡ ἀπόφασις τῆς Συνόδου εἰς τοιοῦτον στηριζομένη εἶναι δικαία, ἡ δὲν θέλει ὑπάρχει τοιοῦτος, ὅτε δὲν δύναται δυνάμει τοῦ προστεθησομένου τούτου ἐδαφίου νὰ ἐκδοθῇ ἀπόφασις· προσέτι δὲ θέλει ἐπιφυλαχθῇ τὸ δικαίωμα εἰς τὸν καταδικασθέντα νὰ ἐκθέσῃ τὴν προσγεναμένην ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν ἀδικίαν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπρότεινε τὴν ἑξῆς προσθήκην.

« Τόσον αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐπισκόπου, καθὼς καὶ ἐκεῖναι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, νὰ ἦναι προηκόντως ἠτιολογημέναι, φέρουσαι αὐτολεξεὶ καὶ τὸν κανόνα τοῦ ὁποίου ἐγίνετο ἡ παράβασις. »

Εἷς τῶν προαγορευσάντων ἐπανέλαβεν ὅτι ὑπό τινος διαφέροντος ἐπὶ τῶν πιστῶν Αὐτοκρατόρων ὅστις εἶπεν « *ἂν συλλάβω ἐπίσκοπον τινὰ πλημμελοῦντα, καὶ ἐπ' αὐτοφώρῳ, θέλω βύψει τὴν πορφύραν μου διὰ νὰ καλύψω τὸ ἀξίωμα τὸ ὁποῖον φέρει, φροντίζων πάντοτε περὶ τῆς μεταρρυθμίσεως διὰ τῶν κανόνων τῶν κακῶν ἀποφάσεων. καὶ περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν πλημμελούντων*, ἐγένετο ἐκλογὴ τῶν καταχρήσεων τῶν Ἐπισκόπων πρὸς δικαιολόγησιν τοῦ προταθέντος ὑπ' αὐτοῦ περιορισμοῦ τῶν ποινῶν· ἀλλ' ἐκ τῶν καταχρήσεων δὲν δύναται νὰ συναχθῇ συμπέρασμα τῆς ἀνάγκης τῆς καταργήσεως τοῦ κανόνος, ἐπειδὴ οὗτος δύναται νὰ περιστείλῃ ἐκείνας, τῶν ὁποίων ἡ περιστολὴ ἐπίσης ἐξάρτηται καὶ ἀπὸ τὴν θέλησιν καὶ τὸν ζῆλον τοῦ διευθύνοντος τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον· δεχόμενος δὲ τὴν προταθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προαγορεύσαντος προσθήκην, προσέθηκεν ὅτι ἡ βεβαίωσις τοῦ πταίσματος καὶ διεξαγωγὴ τῆς ἀνακρίσεως θέλει ἐνεργεῖσθαι ἀπὸ τὸν ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ νόμου ὁρισθέντα κριτὴν, τὸν Ἐπίσκοπον.

Ἀντέλεξε δ' ἕτερος ὅτι ἐζητήθη ἂν ἡ Σύνοδος ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν καὶ τιμωρεῖν τὸν κλῆρον, ἀλλ' αὕτη μόνον τοῦ δικάζειν τὸ δικαίωμα ἔχει, διότι ὑπάρχει ἀναφαίρετον εἰς τὴν κοινωνίαν τὸ δικαίωμα τῆς ὑπερτάτης ἐφορείας, δυνάμει δὲ τούτου ἡ κοινωνία ὀφείλει νὰ ἐπιτηρῇ, ἂν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ κλῆρος ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα οἱ κανόνες ἐπέβαλον αὐτοῖς· αἱ ἐκτιθέμεναι ὑπό τινος τῶν προαγορευσάντων ἐπισκοπικαὶ καταχρήσεις, καὶ αἱ καταθλίψεις τοῦ κατωτέρου κλήρου, εἶσι πραγματικαὶ καὶ καθιστῶσιν ἀναγκαίαν τὴν ἔγκρισιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τῶν συνοδικῶν ἀποφάσεων, διότι οὕτω καὶ ὁ ἐκδοὺς αὐτὴν Ἐπίσκοπος γνωρίζων ὅτι ἡ ἀπόφασίς του θέλει ὑπο-

βληθῇ εἰς τὴν δοκιμασίαν καὶ ἄλλης ἐξουσίας, δὲν θέλει τολμᾷ νὰ ἐξασκήσῃ διὰ τῆς ἀποφάσεώς του συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας, καὶ διότι δὲν θέλει γεννηθῇ τὸ ἀτόπημα αἱ ἐπαρχίαι τῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν Σύνοδον, νὰ μείνωσιν ἐκτεθειμέναι εἰς τὴν διάκρισιν αὐτῶν ἐφ' ὅλην τὴν διετίαν, καθ' ἣν οὗτοι διατελοῦσι συνοδικοί, διότι δὲν θέλει εἶσθαι ὁ δικάσων· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἔτι ἡ ἐξουσία πρέπει νὰ ὑποβληθῇ εἰς περιορισμὸν καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ νὰ ἐκδίδῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς ἐντὸς ὡρισμένου χρόνου, ἀπὸ τὴν παράθεσιν δὲ τῶν ἀποφάσεων τῆς πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς θέλει δυνηθῇ ἕκαστος νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ τῆς παραβάσεως τοὺς κανόνας καὶ τὴν δικαιοσύνην ἀρχῆς, καὶ ἂν μὲν ἡ ἐξουσία παρέβη τοὺς κανόνας τότε θέλει εἶσθαι ἡ παράβασις τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ Συντάγματος, ἂν δὲ ἡ Σύνοδος, τοῦ ἄρθρ. 10 τοῦ παρόντος νόμου, διὰ τούτου δὲν παραβαίνομεν τοὺς κανόνας, ἀλλ' ἐνισχύομεν αὐτούς, διότι ὁ φόβος δὲν ἐνισχύει τὴν δύναμιν, ἀλλὰ τὸ σέβας καὶ ἡ ἀγάπη· ἡ αὐθαιρεσία ἐνισχύνθη πάντοτε, διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἐπίσκοποι πρέπει νὰ περισταλῶσιν ἐντὸς τῶν κανόνων.

Ἐπὶ τῇ προσκλήσει δὲ τοῦ Προέδρου συνελθόντες οἱ προτείναντες τροπολογίας συνεχώνευσαν ταύτας εἰς μίαν τῆς ὁποίας τὴν προσθήκην ἐζήτησαν, ἔχει δὲ οὕτως.

« Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν Ἐπισκόπων ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων, αἵτινες θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἠτιολογημέναι, μὲ τὴν παράθεσιν ἐν αὐταῖς καὶ τῶν κανόνων, ἐφ' ὧν στηρίζονται, ἐκτελοῦνται ἐν μὲν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ § ά. ὁσάκις ἡ ἀργία πάσης ἱεροπροξίας ἐπιβάλλεται πλέον τοῦ ἑνὸς μηνός, καὶ τῶν § § β'. γ'. καὶ δ'. τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις θέλει συμπράττει συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς § § β'. καὶ γ'. ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ § έ. ὑπὸ τὰς ἰδίας Ἱερᾶς Συνόδου.. »

Ἐπροτάθη νὰ προστεθῇ ἐν τῷ ἄρθρῳ μετὰ τὴν λέξιν *κληρικοῦ* ἡ λέξις *μοναχοῦ*, ἀλλ' ἀντελέχθη ὅτι ἡ προσθήκη αὕτη περιττεύει· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν *προσωπικῶν*, αἱ λέξεις *κληρικοῦ μοναχοῦ*. Ἐζητήθη ἂν ἡ ἐπιβαλλομένη παρὰ τοῦ § γ'. ἀπότισις διπλασίου ποσοῦ, ἐπιβάλληται πρὸς ποινὴν ἢ πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν δαπανῶν εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη ἕνεκα τοῦ κληρικοῦ ὁ λαϊκὸς, ἀπεφάνθησαν δὲ ὅτι ἡ ποινὴ αὕτη ἐτέθη πρὸς ποινὴν τοῦ πλημμελήσαντος. Ἐπροτάθη νὰ προστεθῶσιν εἰς τὴν προσθήκην ταύτην αἱ λέξεις *ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος*, καὶ ἡ ὑποχρέωσις νὰ ἐκδίδῃ πάντοτε ἀπόφασιν τὸ ὑπουρ-

γειον, διότι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν Σύνοδον Ἐπίσκοποι δὲν θέλουσιν ἔχει τὸν ἀντιπροσωπεύοντα εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτῶν, καὶ ὑπ' ἄλλου παρετηρήθη ὅτι εἰς μόνας τὰς περιπτώσεις τῶν § § δ'. καὶ γ. δύναται νὰ συμπράξῃ ἡ Κυβέρνησις, αἱ δὲ ἀπολειπόμεναι τρεῖς περιπτώσεις ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Συνόδου.

Ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτᾶσθαι, ἠρώτησεν αὐτὴν ὁ Πρόεδρος ἂν παραδέχηται νὰ προχωρήσῃ ἡ ἀναγνωσθεῖσα τελευταία ἀνωτέρω προσθήκη, αὕτη δὲ ἀποφηναμένη καταφατικῶς, παρεδέχθη αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἀναγνωσθεῖσαν.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρ. ΙΖ'. καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ προπολογίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ εἰσηγητὴς παρετήρησεν ὅτι πρέπει νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν λέξιν *μελῶν* αἱ λέξεις *τῶν καταδικασάντων*· ἀντιπαρετήρησε δ' ἕτερος ὅτι οἱ Ἐπίσκοποι κατὰ τοὺς κανόνας δικάζονται παρ' ὅλης τῆς Συνόδου, ἢ παρ' ὅλων τῶν κανονικῶν Ἐπισκόπων, ἢ τοὐλάχιστον παρὰ δώδεκα ἐκ τούτων· τούτου δ' οὕτως ἔχοντος καὶ προκειμένης τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς ἀποφάσεως περιττεύει πᾶς περιορισμός, ἡ δὲ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν προσθήκη ἀντίκειται εἰς τὰ νενομισμένα· ἐζήτησε δὲ διὰ τοῦτο τὴν παραδοχὴν τοῦ παραγράφου ὡς ἔχει ἐν τῷ νομοσχεδίῳ μέχρι τῶν λέξεων *καὶ ἄλλων ἐπισκόπων*, τὴν διαγραφὴν δὲ τοῦ λοιποῦ μέρους τοῦ παραγράφου τοῦ ἀρχομένου ἀπὸ τῶν λέξεων *διοριζομένων δὲ*. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ τινος ὅτι ἡ παρατήρησις τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ὀρθὴ, καὶ ἑτέρου ὅτι εἶναι ἄτοπον νὰ παρευρίσκωνται πολιτικοὶ ἄνδρες κατὰ τὴν συζήτησιν ὑποθέσεως ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς, καὶ ὅτι δύναται νὰ καταστῇ σκανδαλώδης καὶ ἡ κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτης παρουσία αὐτῶν· ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἐδάφιον τοῦτο κατὰ τὸ νομοσχέδιον μέχρι τῶν λέξεων *καὶ ἄλλων ἐπισκόπων* διατάξασα τὴν διαγραφὴν τοῦ λοιποῦ μέρους αὐτοῦ, τοῦ ἀρχομένου ἀπὸ τῶν λέξεων *διοριζομένων δὲ*, ἔχει δὲ τὸ ἐδάφιον οὕτως·

« Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε. ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀναφερθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαιτήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν αἰτησιν εὔλογον, νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, προσκαλουμένων τότε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων. »

Τὸ ὅλον δὲ τοῦ ἄρθρ. ΙΖ'. κατὰ τὰς ψηφισθείσας παρὰ τῆς Βουλῆς προπολογίας ἐνεκρίθη παρ' αὐτῆς, ἔχον οὕτως.

ΙΖ'. «Εἰς καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, καὶ

πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ἀνώτατον δικαστήριον ἐκκαλοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας κρίνουσα καὶ ἀνακρίνουσα, ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν κανονικῶς. »

« Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει καθ' ἣν κληρικός τις ἔχει τι κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον. »

« Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα, ὡς ἔχουσα τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κληρικῶν, τοῦ ἐπιβάλλειν κανονικὰς ποινὰς εἰς κληρικούς, καθ' ὅσα ἐκκαλοῦνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς ἢ καὶ δικάζονται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς ὡς ἐξῆς. »

α') « Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐρημερίας τοῦ τιμωρουμένου λαμβανομένων δικαιωμάτων. »

β') « Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς κληρικοὺς τιμωρητικοῦ καταστήματος. »

γ') « Ἀπόστασιν ποσοῦ διπλασίου, ἐάν τις φωραθῇ, ὅτι λαβὼν χρήματα, ἔπραξέ τι παρὰ τὰ καθήκοντά του καὶ τοὺς ἱεροὺς τῆς ἐκκλησίας θεσμούς, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον. »

δ') « Ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ κληρικοῦ μοναχοῦ. »

ε') « Καθαίρεσιν τῆς ἱερωσύνης. »

« Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν ἐπισκόπων ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων, αἵτινες θέλουσιν ἐκδίδεσθαι αἰτιολογημέναι μὲ τὴν παράθεσιν ἐν αὐταῖς καὶ τῶν κανόνων, ἐφ' ὧν στηρίζονται ἐκτελοῦνται ἐν μὲν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ § ά. ὁσάκις ἀργία πάσης ἱεροπραξίας ἐπιβάλλεται πλέον τοῦ ἑνὸς μηνὸς, καὶ τῶν §§ δ'. γ'. καὶ δ'. τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ὅστις θέλει συμπράττει συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς §§ δ'. καὶ γ'. ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ § ε. ὑπὸ τῆς ἰδίας Ἱερᾶς Συνόδου. »

« Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε. ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀναφερθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαιτήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν αἰτησιν εὔλογον, νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, προσκαλουμένων τότε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄλλων ἐπισκόπων. »

Ἐπὶ τούτου δὲ παρετηρήθη μόνον ὅτι οἱ ἀναθεωρήσοντες τὴν δίκην θέλουσι προσκαλεῖσθαι ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀκολούθως εἷς τῶν Βουλευτῶν, παρετήρησεν ὅτι ἤδη πρέπει

νὰ καταχωρισθῇ τὸ ἄρθρον τὸ ὁποῖον χθὲς ἐπρότεινε περὶ τῶν κατὰ λαϊκῶν ἀφορισμῶν, ἔχον οὕτω. « Προσωπικὸς ἀφορισμὸς κατὰ λαϊκῶν δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ ἀδεία τῆς Κυβερνήσεως.» προσθεὶς ὅτι διὰ τῆς λέξεως *Κυβέρνησις* ἐννοεῖ ὅλον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Παρετηρήθη ὅτι εἶναι δύσκολον δι' ἁπλοῦν ἑκάστοτε ἀφορισμὸν νὰ ζητῆται ἡ ἄδεια τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἐκδίδωνται καὶ τοῦ λοιποῦ οὕτοι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε· ἀντιπαρετηρήθη δὲ ὅτι ἡ παρατήρησις αὕτη ἀνήκει εἰς τὸν περὶ ἐπισκοπῶν Νόμον, ἔνθα θέλει γίνει λόγος περὶ τῶν ἀφορισμῶν τούτων, ἤτοι τῶν ἐπιτιμίων τῶν κατ' ἔθος ἐπὶ κλοπῶν καὶ τῶν ὁμοίων ἐκδιδομένων· ὅτι ἤδη πρόκειται περὶ ἀφορισμῶν προσωπικῶν κατὰ λαϊκοῦ, ἐφ' ὧν ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι ἐννοεῖται βεβαίως ὅτι εἰς τὴν *διάταξιν ταύτην* δὲν ὑπόκεινται οἱ κατ' ἔθος ἐπὶ κλοπῶν καὶ τῶν ὁμοίων ἐκδιδόμενοι ἀορίστως ἀφορισμοί, οἵτινες θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὸ προταθὲν ἄρθρον μετὰ τῶν ἐπενεχθεισῶν παρατηρήσεων, διέταξε τὴν καταχώρισιν αὐτοῦ ἐνταῦθα, ὡς ἄρθρ. ΙΗ. ἔχει δὲ οὕτως.

« Ἄρθρ. ΙΗ'. Προσωπικὸς ἀφορισμὸς κατὰ λαϊκῶν δὲν ἐκδίδεται εἰμὴ ἄδεια τῆς Κυβερνήσεως. »

Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν μ. μ. ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας αὐτὸν
Ἀντιπρόεδρος Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΓ'.
Τῆς 9 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν ἐννάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἑκατοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τὴν 8 ὥραν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς Συνεδρίασιν ἀριθμοῦ, ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος

27. ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος αὐτῆς Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον Συνεδριάσεως ἡ συνέχεια τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, καὶ τούτου ἀνεγνώσθη τὸ ἔχον θέσιν ΙΗ'. ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου, γενόμενον ὅμως Ιϑ'. κατὰ τὰς ὁποίας ἐπεψήφισεν ἡ Βουλὴ προσθήκας, καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ὁποίων ἐλέχθησαν ὑπὸ μὲν τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας τὰ ἑξῆς· ἡ ὑπὸ τῆς μειοψηφίας προταθεῖσα προσθήκη ἐγένετο διὰ νὰ περιορίσῃ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ κλήρου, καὶ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν ἀπὸ τῶν δικαστικῶν περισυρμῶν, ὅταν πλημμελήματα ἢ πταίσματα μεταξὺ τοῦ κλήρου λαμβάνωσι χώραν· παρατηροῦντες εἰς τὸν περὶ ἐκκλησίας νόμον καὶ πολλὰς ἄλλας ἐξαιρέσεις, τὰς μὲν τὸν τύπον τῆς ὑποσχέσεως καὶ μαρτυρίας, τὰς δὲ τοὺς ὑποδίκους καὶ καταδίκους κληρικοὺς ἀφορώσας, δὲν θέλομεν διστάσει νὰ παραδεχθῶμεν καὶ ταύτην, καθόσον μάλιστα καὶ πρέπει νὰ καθιερωθῶσιν ὑπὲρ τοῦ κλήρου ἐξαιρέσεις τοιαῦται, αἵτινες φαίνονται μὲν τοιαῦται ἐπὶ τῶν τύπων τῆς πολιτικῆς διαδικασίας, ἀλλ' εἶναι ὁρισμοί, καὶ καθόσον καὶ ὑπὲρ ἄλλων τάξεων ὡς τῆς στρατιωτικῆς καθιερώθησαν τοιαῦται. Τὰς κατὰ τῆς παραδοχῆς τῶν προτεινομένων ἐνστάσεις δύο ἰδίως λόγοι γενῶσιν ἀλλ' ἀμφότεροι οὗτοι εἰσὶν ἀπόῤῥοιαι ξενικῶν ἰδεῶν. 1) Ἡ πρόληψις τῆς ὑπεροχῆς τοῦ κλήρου καὶ ὁ φόβος μὴ εἰσαχθέντος τοῦ Θεοκρατικοῦ συστήματος σχηματισθῇ κράτος ἐν κράτει· ἀλλ' ὁ φόβος οὗτος εἶναι ἰδέα ξενικὴ καὶ τοῦτο ἀποδεικνύουσιν αἱ μεγάλαι μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς ἐκκλησίας διαφοραί· κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκκλησίας, ἡ μὲν Ἀνατολικὴ εὑρέθη πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῶν Αὐτοκρατόρων, ἡ δὲ Δυτικὴ καθ' ἑαυτὴν δυναμένη νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὸν μελισμὸν τῆς Εὐρώπης· ἡ ἀπουσία δὲ τῶν Αὐτοκρατόρων ἀπὸ τὴν δύσιν, ἡ βαρβαρότης τῶν ἠθῶν, ὁ διαμελισμὸς τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπικρατειῶν, κατέστησαν καὶ πράγματι τὴν ῥώμην αὐτοκυρίαρχον, καὶ ὕψωσαν δόγμα, τὸ Δυτικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἐνυπάρχει τὸ Θεοκρατικὸν σύστημα, Κράτος δηλονότι κοσμικὸν στερεούμενον ὑπὸ τὸ κράτος τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας· εἰς τοῦτο συνέτρεξεν οὐκ ὀλίγον καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ συμμαχία ἀπείρων Μοναχικῶν ταγμάτων συγάν-

των πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν κοσμικὴν ταύτην Θεοκρατείαν, ἥτις ἐκρατύνετο ἐντὸς τῶν πόλεων διὰ τῆς ἀχαμψίας τοῦ κλήρου, προσηλονούσης αὐτοὺς εἰς τὸν ἴδιον αὐτῶν ἀρχηγόν. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀνατολὴν ὑπῆρχε κλῆρος ἀνέκαθεν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν αὐτοκρατόρων, σύνοδοι παρὰ τούτων συγκαλούμεναι, κανόνες παρ' αὐτῶν ἐκδιδόμενοι, οὐδαμοῦ δ' ἁπαντᾷ τις ὀρρῦν πατριαρχικὴν ἀξιώσασαν νὰ σχηματίσῃ κράτος ἐν κράτει. 2) ἡ ἰδέα ὅτι ὁ κανὼν δύναται καὶ πρέπει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὸν νόμον, καὶ αὐτὴ ἐπίσης ξενικὴ διότι ἐγεννήθη ἐκεῖ ἔνθα ἡ δυναστεία διὰ τῆς ὑπερκανονικῆς ἐξουσίας ἀπεπειράθη νὰ ὑποβάλῃ πᾶσαν δύναμιν, ἀλλ' ἐνταῦθα εἶναι ἀνοίκειος διότι οὐδέποτε ἴδομεν τὸ κοσμικὸν κράτος πολεμοῦν τὴν ἐκκλησίαν, διότι πάντοτε οἱ κανόνες ἐξεδίδοντο παρὰ τῶν αὐτοκρατόρων, οἵτινες ἐνήργουν ἐναρμονίως πρὸς τούτους καὶ τὰς παραδόσεις. Μὴ ὑπαρχόντων διὰ τοῦτο τῶν ῥόθων τούτων ἐζητήσαμεν νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸν κλῆρον τὸ ἀνῆκον, τὸ ὁποῖον δὲν παραβλάπτει τὴν κοινωνίαν, καὶ τὸ ὁποῖον ἐπιβαρύνει προσέτι αὐτὸν μὲ ὑποχρεώσεις λησμονηθεῖσας μὲν ἴσως, ἡ ἀνακαίνισις ὅμως τῶν ὁποίων εἶναι σωτηρία. Διὰ τοῦ καταστατικοῦ τῶν **1833** ἀντὶ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ κλῆρος εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ βαθμίδα καὶ ὁδὸν εἰς τὸν δοθέντα αὐτῷ προορισμόν, ὡς ἐπηγγέλλετο ἡ ἀντιβασιλεία, κατήντησεν αὐτός τε καὶ ἡ ἐκκλησία αἰχμάλωτος καὶ ποθῶν τὴν κατάστασιν εἰς ἣν πρὸ τῆς Βασιλείας ἔκειτο· καὶ τοῦτο ἐκεῖ ἔνθα τὰ θυσιαστήρια καὶ ὁ κλῆρος τῶν ἑτεροδόξων ἀνθοῦσιν ἐνώπιον τῆς Ἑλλάδος ὅλης καὶ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, εὑρισκόμενα ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ θρησκευτικοῦ ἡγεμόνος τῆς Δύσεως, διορίζοντος αὐτοὺς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ἡμῶν, μισθοδοτοῦντος καὶ βραβεύοντος αὐτοὺς ἀπὸ ταμείου μὴ ἐξελεγχομένου καὶ συνεστῶτος μόνον πρὸς ἐπέκτασιν τῆς θρησκείας, διευθυνόμενα τέλος ἀπὸ κοινωνίαν ἑτερόδοξον στέξασαν πρὸ ὀλίγου νὰ δίδῃ ὅρον τῷ Καίσαρι, καὶ ἀποδεικνύουσαν ἔτι τὴν θεοκρατείαν ὑπαρκτικὴν διά τε τῆς ἀκροτηριάσεως τοῦ παρὰ τοῦ Συντάγματος ἐπιβαλλομένου ὅρκου, προστιθείσης εἰς αὐτὸν τῆς περιόδου *καθόσον δὲν ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν Ῥώμῃ κοινοῦ*, καὶ διὰ τῆς διὰ τύπων ἐμφαινόντων τὴν βίαν φοροδοσίας. Παραδεχόμενος ἀδιστάκτως τὴν προταθεῖσαν παρὰ τῆς μειψηφίας τροπολογίαν, ἀντικρούω πρὸς τοὺς ἀνωτέρω καὶ τὸν ἀντιταχθέντα λόγον, ὅτι δὲν πρέπει νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν κλῆρον τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος κανονισθὲν δικαίωμα διότι δὲν εἶναι εἰσέτι ἱκανὸς τὸν λόγον τοῦτον παραδεχόμενοι δὲν

θέλομεν ποτὲ σχηματίσει κλῆρον, ἐπειδὴ τὰ Συντάγματα καὶ οἱ νόμοι μορφόνουσι τοὺς ἄνδρας. Ἡ ἀνέγερσις τῆς ἐκκλησίας θέλει ὠφελήσει καὶ ἡμᾶς ἀνεγειρομένους, διότι ἔνθα δὲν εἶναι δικαίωμα, ἐκεῖ δὲν εἶναι καὶ καθῆκον, οὐδ' ὑποχρέωσις, οὐδ' ἱκανότης εἰς τοῦτο· φροντίζοντες δὲ περὶ τῆς οἰκοδομῆς καὶ εὐπρεπείας τῶν θυσιαστηρίων, ἐπαναφορᾶς τῶν ἱεραρχῶν καὶ ἐνισχύσεως τῶν Συνοδικῶν ἐπιστημῶν, θέλομεν αἰσθανθῇ ὅτι τοῦτο καταρθοῦται διὰ τῆς παραχωρήσεως πρὸς αὐτὸν τῶν οἰκείων ἀξιωμάτων, καὶ ἀπαλλαγῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πειρασμῶν, οἵτινες κηλιδόνουσι τοῦτον, καὶ ἀνταναπλῶσι τὴν κηλίδα αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς· ἡ ὕπαρξις τοῦ κλήρου φέρει τὴν ὕπαρξιν τῆς θρησκείας, αὐτῆς δὲ τὴν τῆς ἠθικῆς, καὶ ταύτης ἡ ὕπαρξις ἐκείνην τῶν πολιτευμάτων καὶ νόμων.

Ὑπὸ δὲ τοῦ εἰσαγγελέως τῆς πλειονοψηφίας τὰ ἑξῆς· καθιεροῦται ἀληθῶς ἐξαίρεσις ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς τάξεως, ἀλλὰ ταύτην καθιεροῖ ἡ νομοθεσία, ἥτις οὐδεμίαν τοιαύτην διὰ τὸν κλῆρον ὁρίζει· περὶ τῆς στρατιωτικῆς τάξεως διατάττει ὁμοίαν καὶ ὁ 8 § τοῦ ἄρθρου **105** τοῦ Συντάγματος, οὐδὲν περὶ τοῦ κλήρου λαμβάνων, ἐνῷ καὶ περὶ τούτου ἤθελε τὰ αὐτὰ διατάξει ἡ Συνέλευσις ἂν προὐτίθετο νὰ καθιερώσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐξαίρεσιν· ἐκ τοῦ ἐναντίου μᾶλιστα ἡ ῥηθεῖσα τοῦ Συντάγματος διάταξις μὲ ἐκείνας τῶν ἄρθρ. **26** καὶ **89** αὐτοῦ συνδυαζομένη ἀποδεικνύει ὅτι προὐτίθετο ἡ Συνέλευσις νὰ ἀπαγορεύσῃ τὰς ἐξαιρέσεις εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν, ἐπομένως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ κλήρου· καὶ τοῦτο πράττουσα εἶχεν ὑπ' ὄψιν τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τοῦ κλήρου. Ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας τῆς μειοψηφίας ἐπεκαλέσθη ὁ προαγορεύσας τοὺς κανόνας καὶ διατάξεις τῶν Αὐτοκρατόρων, τὴν ἰδέαν δὲ ταύτην ἀσπαζόμενος, θέλω ἀναπτύξει εἰς τὰς ἐποχὰς ἐκείνας· ἡ μόνη δικαιοδοσία τὴν ὁποίαν ἀνέκαθεν ὁ κλῆρος ἔλαβεν ἦτο συμβιβαστική, καὶ τὰ δίκαια μέρη ἠδύναντο, ὅταν ἤθελον, νὰ προσφύγωσιν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ τοὺς συμβιβάσῃ· ἡ δικαιοδοσία αὕτη χορηγεῖται καὶ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας μας καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς πολίτας ἐπιτρέπουσα εἰς αὐτοὺς νὰ δικάζωσιν ὡς διαιτηταί, διότι καὶ ἡ τότε δικαιοδοσία τοῦ κλήρου περιωρίζετο ἐπὶ μόνων τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων, δὲν ἐξετείνετο δὲ ἐπὶ τῶν ποινικῶν, ἐφ' ὧν ἡ κοινωνία διαφέρεται, καὶ οἱ δικάζοντες ὀφείλουσι νὰ παρέχωσιν ὡρισμένας ἐγγυήσεις, σύμφωνα μὲ τὴν διάταξιν **29** § δ. τίτλου **4** βιβλίου **1** τοῦ Κώδικος, ἐξ ἧς συνάγεται ὅτι δὲν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς κληρικοὺς νὰ προ

σέρχωνται εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ὅταν ἤθελον εἰς ταύτην νὰ ὑποβληθῶσι, δὲν ἐδύνατό τις ὅμως νὰ ἐκβιάσῃ αὐτοὺς ἄκοντας, ὥστε νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν φυσικὸν αὐτῶν δικαστήν, καὶ ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ εἶχεν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῶν παραβάσεων τῶν κληρικῶν, δυναμένη νὰ ἐπιβάλῃ αὐτοῖς ποινὰς μόνον *πειθαρχικὴν καὶ ἐκκλησιαστικήν*. Ἐκ τῆς διατάξεως δ' 7 τοῦ αὐτοῦ τίτλου, λεγούσης ὅτι μόνον ἐπὶ πολιτικῶν ἔχει τὴν συμβιβαστικὴν ταύτην δικαιοδοσίαν, καὶ τῆς κατόπιν ταύτης 8. συνάγεται ὅτι ἐπὶ ποινικῶν οὐδόλως εἶχον τοιαύτην· πρὸς ταῦτα συμφωνεῖ καὶ ἡ νεαρὰ 83 τοῦ ἀνομασθέντος *χριστιανικωτάτου* Ἰουστινιανοῦ ἐπιτρέψαντος ἐπὶ τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν ἐπισκόπων εἰς τοὺς Μοναχοὺς καὶ Μοναχὰς νὰ διαλύωσι τὰς διαφορὰς τῶν ἐνώπιον τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐκτείναντος τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐπισκόπου Μηνᾶ ἐφ' ὅλον τὸν κλῆρον. Ἐκτὸς τούτων δὲ καὶ αὐτὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ κλήρου τὸ συμφέρον ἀπαιτεῖ ἤδη νὰ ὑποβάλληται ὁ κλῆρος εἰς τὴν συνήθη δικαιοδοσίαν διὰ λόγους πολλούς, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰς μόνον θέλω ἀναφέρει· εἰς τοὺς ἐπισκόπους δὲν εἶναι ὡρισμένη διαδικασία, οὐδὲ δύναται νὰ ὁρισθῇ, ἐκ τῆς ἐλλείψεως δὲ τῆς διαδικασίας καταστρέφεται πᾶσα ἐγγύησις ὑπὲρ τοῦ παθόντος καὶ αὐτοῦ τοῦ κατηγορουμένου, ἐνῷ μάλιστα πολλὰ τῶν πλημμελημάτων βαρείας καθ' ἑαυτῶν ἐπισύρουσι ποινάς· ἐκ τῶν πλημμελημάτων τινὰ δὲν ἀφορῶσι μόνον τὸν παθόντα, ἀλλὰ τὴν κοινωνίαν ὅλην, εἰς ταύτην μὲν ἀμέσως εἰς ἐκεῖνον δ' ἐμμέσως ἀποτεινόμενα, καὶ ταῦτα καταδιώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν κοινωνίαν εἰσαγγελέως, καὶ ἄνευ τῆς ἐγκλήσεως τοῦ παθόντος, ὅταν λοιπὸν τοιοῦτον πλημμέλημα πράξῃ τις ἐκ τοῦ κλήρου, τίνι τρόπῳ θέλουσι διεξαχθῇ ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὰ κατὰ τοῦτο ἢ τίς θέλει ὑποστηρίξει τὸ δικαίωμα τῆς κοινωνίας; οὐδενὸς ἀντιπροσωπεύοντος τότε τὴν κοινωνίαν ἐνδέχεται νὰ μείνωσιν ἀτιμώρητοι τοιαῦται ἀξιόποιναι πράξεις· ὅταν δὲ ἀπαιτῆται ἐπί τινων πλημμελημάτων ἡ προφυλάκισις τοῦ κατηγορουμένου ἢ διὰ νὰ μὴ δραπετεύσῃ ἢ διὰ νὰ μὴν ἐξαφανίσῃ τὰ ἴχνη τοῦ ἐγκλήματος, οἱ ἀρχιερεῖς, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἦναι κληρικὸς, δύνανται νὰ ἐκδώσωσιν ἐνταλίματα συλλήψεως καὶ φυλακίσεως ἢ νὰ ἐκτιμήσωσι τὰς περιστάσεις καθ' ἃς ἐπιτρέπεται τοῦτο ἀπὸ τὰ πολιτικὰ δικαστήρια; καὶ ὅταν ἐπί τινων πλημμελημάτων πρόκηται νὰ διεξαχθῇ πολύπλοκος διαδικασία περί τε τὴν ἐκδίκασιν καὶ διεξαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως, ἐὰν ὑπὸ

κληρικοῦ τοιαῦτα πραχθῶσι, δύναται ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ νὰ διεξαγάγῃ διαδικασίαν περὶ τὴν ἐκδίκασιν καὶ ἀπόδειξιν τοιαύτην; ἢ νὰ διατάξῃ διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιτρεπομένων εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια μέσων τὴν προσαγωγὴν τοῦ ἀρνουμένου νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς κατάθεσιν μάρτυρος; καὶ ὅταν κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς συζήτησιν ποινικῆς τινος ὑποθέσεως ἄλλο τι πλημμέλημα, ἢ ἄλλη ἀξιόποινος πρᾶξις πραχθῇ ἢ ψευδορκία καὶ τὰ τοιαῦτα, τίς θέλει λάβει τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὁριζόμενα μέτρα, ἢ τι τότε θέλει ἐνεργηθῇ; ἢ τι θέλει πράξει ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ὅταν ἐκ τῆς ἀνακρίσεως καὶ λοιπῆς προδικασίας ἐξαχθῇ ὅτι ἡ ἀνακρινομένη πρᾶξις εἶναι βαρύτερόν τι ἔγκλημα τοῦ κατ' ἀρχὰς ῥαινομένου; ἢ πῶς θέλουσι δυνηθῇ νὰ ἐπιβάλλωσιν ἀναλόγους ποινὰς ἄνθρωποι, οἱ ἀρχιερεῖς, οἵτινες οὐδ' εἰδικοὶ πρὸς τοῦτο εἶναι, οὐδὲ τὰς ἄλλας ἀναγκαίας γνώσεις ἔχουσιν, ἐνῷ μάλιστα καὶ τὰ δικαστήρια αὐτά, τὰ ὁποῖα καὶ εἰδικότητας καὶ γνώσεις περιέχουσι, δὲν ἐπιτυγχάνουσιν ἐνίοτε, καὶ ἀναιροῦνται διὰ τοῦτο αἱ ἀποφάσεις των; καὶ ὅταν κληρικὸς περὶ τὴν ἐνέργειαν ἀξιοποίνου πράξεως ἔλαβε συνεργοὺς λαϊκοὺς ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ τί θέλει ἐνεργήσει; εἰς ταύτην πρέπει νὰ ὑπαχθῶσι καὶ οἱ λαϊκοὶ ἀφαιρούμενοι ἀπὸ τὸν φυσικὸν αὐτῶν δικαστήν; ἐκ τούτων ὅλων προκύπτει ὅτι αἱ ἀξιόποιναι πράξεις πρέπει νὰ διαιζῶνται πάντοτε ἀπὸ τὰ τακτικὰ δικαστήρια, καὶ ἂν ἀπὸ κληρικὸν ἢ μεταξὺ κληρικῶν ἐνεργηθῶσι, καὶ ὅτι ἡ παρὰ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς προτεινομένη ἀρχὴ δὲν εἶναι οὐδ' ὀρθὴ οὐδ' ἐφαρμοστή.

Ἐπὶ τούτων παρετήρησεν ἕτερος, ὅτι ἂν καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ νομοσχεδίου ὁριζομένη διάκρισις ὑπὲρ τοῦ κλήρου ἦναι εὔλογος, δὲν εἶναι ὅμως ὁ οἰκεῖος αὐτῆς τόπος ἐνταῦθα, ἔνθα μόνον τὰ καθήκοντα τῆς συνόδου διαγράφονται, καὶ σὶ πρὸς ἄλλας ἀρχὰς σχέσεις αὐτῆς, ὡς ἀρχῆς διοικητικῆς ἐκκλησιαστικῆς, τὸ δ' ἄρθρον τοῦτο ἀνήκει εἰς πολίτευμά τι τοῦ κλήρου· ὅτι ἐπὶ τούτου διατρίβοντες παραγνωρίζομεν τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧς ὁρμώμεθα· αὕτη εἶναι τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὁρίζον τοὺς κανόνας καὶ τὰς παραδόσεις τῆς ἐκκλησίας, ἐνῷ ἡ περὶ πταισμάτων καὶ τῶν ὁμοίων πραγματεία δὲν εἶναι ἐκκλησιαστικόν τι, ἀλλὰ πολιτικὸν καὶ κοινωνικὸν δικαίωμα· ὅτι μόνον νὰ συσταθῇ ἡ διάταξις αὕτη πρὸς τὴν Κυβέρνησιν πρέπει διὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς προτεινομένας διαφορὰς καὶ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ὑπὲρ τοῦ κλήρου ἐγκρίνει, καὶ τοῦτο ὄχι ἀναγκαίως, ἀλλὰ πρὸς χάριν τῆς τάξεως

παύτης, διότι ἐπὶ τῆς οὐσίας δὲν ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὸ δίκαιον, καθόσον οὐδὲ τὴν ὑπὲρ τῶν στρατιωτικῶν ἐξαίρεσιν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ, γενομένην ἰδί ἐκείνους διὰ νὰ περιβάλῃ μὲ πλειοτέραν αὐστηράτητα τὴν τιμωρίαν αὐτῶν εἰς οὓς ἀνετέθη ἡ φυλακὴ τῆς κοινωνίας, καὶ καθότον δὲν πρέπει νὰ περιληφθῇ ὁ κλῆρος ἅπας, διότι δὲν δύνανται νὰ πταίωσιν ὅλοι ἐκκλησιαστικῶς ἢ πνευματικῶς, παρὰ μόνον οἱ ἐν ἐνεργείᾳ, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἐφημέριοι, πνευματικοὶ καὶ τινες τῶν ἱεροδιακόνων, ὄχι δὲ καὶ οἱ μοναχοί, οἵτινες οὐδὲν ἐνεργοῦσι, καὶ κατ' οὐδὲν ἡμῶν διαφέρουσιν ἢ διὰ τὸν μοναστικὸν βίον, καὶ ὑπὲρ ὧν οὐδεμία τοιαύτη ἐξαίρεσις πρέπει νὰ παραδεχθῇ· καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐξαιρέσεως ταύτης δύνανται νὰ ἐνισχυθῶσι τὰ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ μεταξὺ τοῦ κλήρου πραττόμενα ἐγκλήματα, διότι χαλαροῦνται αἱ ποιναὶ καὶ τὸ ἐν αὐταῖς προνοητικὸν τῶν ἁμαρτημάτων παρετήρησε δὲ καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας λεχθέντων, ὅτι, ἂν ὁ ὅρκος δίδεται ἀπὸ τοὺς ἑτεροδόξους μὲ ἐπιφυλάξεις περὶ τούτου θέλει διαλάβει ὁ εἰσαχθησόμενος περὶ ὅρκου νόμος, ἂν δὲ διὰ τύπων ἐμφαινόντων τὴν εἶναι φορολογῶνται κατὰ τὸ Αἰγαῖον οἱ ἄλλην πρεσβεύοντες θρησκείαν, τῶν τύπων τούτων τὴν καταργησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν ἀπόκειται νὰ διατάξῃ· καὶ ὅτι πρέπει νὰ ἀπέχωμεν τῆς ἐξετάσεως τῶν ἐσωτερικῶν πάσης ἄλλης θρησκείας, διότι πᾶσα τὸ Σύνταγμα ἀνέχεται, ἀπαιτοῦν μόνον τὴν εἰς τὴν πολιτικὴν ἀρχὴν ὑποταγὴν αὐτῶν, καὶ ἀπαγορεῦον αὐταῖς τὸν προσηλυτισμόν· κατὰ συνέπειαν ἐζήτησε τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου.

Ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ προσελθόντος Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ὁ προεδρεύων ἀντιπρόεδρος διέταξε τὴν διακοπὴν τῆς συζητήσεως, ὁ δ' Ὑπουργὸς ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ Ἀμερικανικῶν ταλλάρων, τὸ ὁποῖον μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς αὐτοῦ ἐκθέσεως ἀνέγνω· ἔχουσι δ' οὗτω.

«*Κύριοι!*

Διὰ τῶν ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1845 καὶ 22 Φευρουαρίου 1840 Βασιλικῶν Διαταγμάτων κατεχωρισμένων εἰς τοὺς ἀριθμοὺς 18 τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τοῦ 1835 ἔτους καὶ 5 τοῦ 1840, ἐπετράπη νὰ κυκλοφορῶσι τὰ τάλλαρα τῶν ἐξῆς μεσημβρινῶν πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολιβίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ριοδελαπλάτας πρὸς ἓξ δραχμὰς, καὶ νὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα.

Γενομένης ὅμως ἐσχάτως ἀπὸ τὸ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον

Ἀθηνῶν παρατηρήσεως ὅτι τὰ κυκλοφοροῦντα ἐκ τῶν εἰρημένων ταλλάρων δὲν ἔχουν πλέον τὴν ἐσωτερικὴν ἀξίαν ἀνάλογον τῆς δοθείσης εἰς αὐτὰ τιμῆς, διέταξα νὰ ἐνεργηθῇ ἡ προσήκουσα ἐπιστημονικὴ δοκιμασία ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Νομισματοκοπείου, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεδείχθη ὀρθὴ καὶ ἀληθὴς ἡ παρατήρησις τοῦ ἐπιμελητηρίου, καθ' ἃ διαλαμβάνουν ἐν ἐκτάσει αἱ ἐν πρωτοτύπῳ ἐσώκλειστοι δύο ἐκθέσεις ὑπ' ἀριθ. 6 τοῦ ἐπιμελητηρίου καὶ ὑπ' ἀριθ. 81 τοῦ Διευθυντοῦ.

Παρετηρήθη προσέτι ἀπὸ διαφόρους δοκιμασίας ὅτι δὲν ἔχουν ὅμοιον βάρος ὅλα ταῦτα τὰ τάλλαρα. Ὅσα δὲ εὑρέθησαν κατὰ τι βαρύτερα, καὶ τῶν ὁποίων ἡ κυκλοφορία δὲν ἐζημίωνεν οὐδένα, ἐξήχθησαν τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἀπό τινος, ὥστε τὰ μένοντα εἶναι τὰ πλέον ἐλλειπῆ, τὰ πλέον ἐλαφρά.

Ὡς ἐκ τούτου Δυνάμεις τινες ἠλάττωσαν ἐσχάτως τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τὰς ἐπικρατείας των, διὰ νὰ ἀπαλλάξωσι τοὺς ὑπηκόους των τῆς ζημίας τὴν ὁποίαν ἤτον ἐπόμενον νὰ ὑποφέρουν.

Διὰ τοὺς διαληφθέντας λόγους ἐθεώρησα πρέπον νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν νομισμάτων τούτων ἡ κυκλοφορία πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν, αἵτινες καταντῶσι μὲ τὸν καιρὸν ἀνυπολόγιστοι, καὶ ἑτοίμασα κατὰ συνέπειαν τὸ ἐνταῦθα συνημμένον σχέδιον Νόμου. Διὰ νὰ μὴ δοθῶσιν ὅμως δυσκολίαι εἰς τὰς καθημερινὰς συναλλαγὰς ἀπὸ τὴν διαφορὰν μέτρου τοιούτου, καὶ διὰ νὰ λάβουν οἱ πολῖται τὸν ἀνάλογον καιρὸν, εἴτε διὰ νὰ δαπανήσωσι, εἴτε νὰ ἀντικαταστήσωσι τὰ νομίσματα ταῦτα συνετάχθη ὅπως ἔχει τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὁποῖον φθάνομεν βαθμηδὸν εἰς τὴν προκειμένην ἀπαγόρευσιν.

Μένει ἐπὶ τέλους νὰ παρατηρήσω, ὅτι τὸ Δημόσιον θέλει ὑποφέρει βέβαια ζημίαν τινὰ ἀπὸ τὴν ἐνεργηθησομένην μεταποίησιν τῶν τοιούτων ταλλάρων, κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου. Ἀλλ' ἡ ζημία αὕτη πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἐλαχίστη, παραβαλλομένη μὲ τὴν ὁποίαν ὑποφέρουν ὁσημέραι οἱ πολῖται, ἀνταλλάττοντες τὰ ἐμπορεύματά των μὲ νόμισμα προσφερόμενον εἰς ἀνωτέραν τῆς πραγματικῆς του ἀξίας. Ἡ παρατήρησίς μου δὲ αὕτη στηρίζεται εἰς τὸν ἀκόλουθον συλλογισμόν· ὑποθέσατε ὅτι τὴν ἡμέραν καθ' ἣν παύει τῶν νομισμάτων τούτων ἡ κυκλοφορία θέλομεν ἔχει εἰς τὸ ταμεῖον τάλλαρα τοιαῦτα ἑκατὸν χιλιάδας τὸ πλεῖστον,

ταῦτα μεταποιούμενα εἰς Ἑλληνικὰ εἰς τὸ Νομισματοκοπεῖον, δὲν θέλουν φέρει ποτὲ πέντε χιλιάδων δραχμῶν ζημίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 9 Ἰουλίου 1845.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς Α. ΜΕΤΑΞΑΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν Μεξικανικῶν ταλλάρων.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀπερασίσαμεν καὶ διατάσσομεν· τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν συζήτησιν.

Ψηφισαμένοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας διατάττομεν ὡς ἑξῆς·

Ἄρθρ. 1.

Τὰ τάλλαρα τῶν ἑξῆς πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, Μεξικοῦ, Βολιβίας, Περοῦ, Χιλῆς καὶ Ριοδελεπτάτας, τῶν ὁποίων ἡ κυκλοφορία ἐπιτράπη ἐντὸς τοῦ Κράτους πρὸς 6 δραχμὰς καθὼς καὶ ἡ παραδοχή των εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, συγχωρεῖται νὰ κυκλοφορῶσι καὶ νὰ γίνωνται δεκτὰ εἰς τὰ ταμεῖα ἐπὶ δεκαπέντε ἔτι ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, θέλουν κυκλοφορεῖ πρὸς δραχμὰς πέντε καὶ ἑβδομήκοντα πέντε 5· 75 ἐπὶ δύο μόνον μῆνας. Μετὰ τὸ τέλος ὅμως τούτων ἀπαγορεύεται ἐντελῶς ἡ κυκλοφορία τῶν ταλλάρων τούτων καθ' ὅλην τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, καὶ ἡ παραδοχή των εἰς τὰ ταμεῖα τοῦ Κράτους.

Ἄρθρ. 2.

Ὅσα τοιαῦτα τάλλαρα εὑρεθῶσι μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, θέλουν μεταποιηθῆ εἰς ἀργυρᾶ ἑλληνικὰ νομίσματα, παραδιδόμενα ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Νομισματοκοπείου.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσοι τῶν ἰδιωτῶν θέλουν νὰ μεταποιήσωσι τοιαῦτα τάλλαρα εἰς Ἑλληνικὰ παρὰ τῷ Νομισματοκοπείῳ θέλουν συμμορφωθῆ μὲ τὸ ἀπὸ 7 (19) Ἀπριλλίου 1843 β. Διάταγμα.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 4 Ἰουλίου 1845.

ΟΘΩΝ.

Ι. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ,
Κ. ΤΖΑΒΕΛΑΣ, Κ. ΚΑΝΑΡΗΣ.
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ,

Τὴν καθιέρωσιν τῆς ἐξαιρετικῆς δικαιοδοσίας ὑπὲρ τοῦ κλήρου, τὴν παρὰ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὑποστηριζομένην, ἀντικρούων ἕτερος ἐξέθηκεν, ὅτι ἡ ἐκφρασθεῖσα παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας γνώμη ὅτι, ὑπαρχούσης περὶ τούτου συμφωνίας μεταξὺ τῶν Νεαρῶν διατάξεων τῶν αὐτοκρατόρων καὶ τοῦ Κανονικοῦ δικαίου καθιεροῦται δι' αὐτῶν ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη διὰ τὸν κλῆρον ἁρμοδιότης, δὲν εἶναι ὀρθὴ, διότι αἱ Νεαραὶ διατάξεις καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες, τῶν ὁποίων ἐμνημόνευσε δὲν καθιεροῦσιν εἰμὴ τὴν ἐναντίαν ἀρχὴν (Ν. 125—Κεφ. κά.) καθ' ἣν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ δὲν ἔχει ἐπὶ τοῦ κλήρου ἄλλην ἁρμοδιότητα εἰμὴ τὴν τῆς καθαιρέσεως καὶ ἐπιτιμήσεως, μετὰ τὴν ὁποίαν παραλαμβάνουσα αὐτὸν ἡ δικαστικὴ ἐξουσία, τὸν δικάζει καὶ τιμωρεῖ κατὰ τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν· ἑπομένως κατὰ τὰς αὐτοκρατορικὰς διατάξεις καὶ κατὰ τὸ κανονικὸν δίκαιον ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ δικάσῃ κακουργήματα, πλημμελήματα ἢ πταίσματα· ὅτι ἐκτὸς τούτου ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη δικαιοδοσία ἀντίκειται εἰς τὰς Συνταγματικὰς διατάξεις, καθ' ἃς οὐδεὶς ἀφαιρεῖται τοῦ παρὰ τοῦ νόμου ὡρισμένου εἰς αὐτὸν δικαστοῦ, καὶ ἀπαγορεύεται ἡ σύστασις ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων ὑφ' ὁποῖον δήποτε ὄνομα· ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη διὰ τὸν κλῆρον δικαιοδοσία καθιεροῖ τὰς ἑξῆς ἐξαιρέσεις ἀντικειμένας ὁμοίως εἰς τὸ Σύνταγμα· α) δὲν παραδέχεται τὴν προφυλάκισιν ἐπὶ ἐκείνων τῶν πλημμελημάτων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν συνεπάγουσι τὴν προφυλάκισιν· β) ἡ προφυλάκισις διὰ τὰ κακουργήματα δὲν ἐνεργεῖται εἰς τὴν συνήθη φυλακὴν, ἀλλὰ εἰς τὴν τῶν πολιτικῶς κρατουμένων· γ) ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως ἕνεκα πλημμελήματος ἢ τῆς προσωπικῆς κρατήσεως ἕνεκα πταίσματος ἐνεργεῖται ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἢ ἐντὸς μοναστηρίου· δ') ἡ προσωπικὴ κράτησις διὰ πολιτικὸν χρέος ἐνεργεῖται ὁμοίως ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἢ ἐντὸς μοναστηρίου· ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ποινῆς νὰ προλαμβάνωνται διὰ τῆς τιμω-

ρίας τὰ ἐγκλήματα καὶ νὰ ἱκανοποιῆται ἡ κοινωνία δὲν ἐκπλη-
ροῦται διὰ τῆς τοιαύτης ἐξαιρετικῆς διὰ τοὺς κληρικοὺς ἐκτελέ-
σεως τῆς ποινῆς, ἥτις οὐδεμίαν τιμωρίαν συνεπάγει· ὅτι ὁ κλῆρος
ἀπολαμβάνει τὸ ὀφειλόμενον σέβας ὄχι διὰ τοιούτων ἐξαιρέσεων
ἀλλὰ διὰ τοῦ πρὸς ἑαυτὸν καὶ τὴν κοινωνίαν σεβασμοῦ, ἑπο-
μένως ὁ ἀπαρνούμενος τὸν προορισμὸν του κληρικὸς καὶ παρα-
βιάζων τὸν νόμον ὀφείλει νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν πλήρη τῆς ποι-
νῆς ἐκπλήρωσιν· ἐπίσης ὀφείλει ἀκολουθῶν τὸν προορισμὸν του
νὰ μὴν ἀναμιγνύηται εἰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρίσεις καὶ ἐκμισθώσεις
κτημάτων, μόνας περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπάγεται ἡ προσωπικὴ
κράτησις, ἥτις εἶναι κατὰ μείζονα λόγον κατ' αὐτοῦ ἀναγκαία ὅταν
τὸ ἱερατικόν του ἐπάγγελμα διὰ τοιούτων πράξεων προσβάλλῃ·
καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους διὰ ταῦτα εἶναι σύμφωνος εἰς τὴν προταθεῖσαν
παρὰ τοῦ προλαλήσαντος ἐξάλειψιν τοῦ ἄρθρου τούτου.

Εἰς ταῦτα ἀπήντησεν ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπι-
τροπῆς, ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη διὰ τὸν κλῆρον δικαιοδοσία δὲν
ἀντιβαίνει ἀλλὰ μάλιστα συνάδει πρὸς τὸ Σύνταγμα, διότι κα-
θιερωθεῖσα διὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ παραδόσεων, ἔχει τὸ
κῦρος αὐτῆς εἰς τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, διότι ὁ Θ. κα-
νὼν τῆς τετάρτης οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἡ Ναρὰ 6 ὁ ΠΔ.
Ἀποστολικὸς καὶ ἄλλαι διατάξεις καὶ κανόνες καθιέρωσαν τὴν
ἐξαιρετικὴν ταύτην δικαιοδοσίαν τοῦ κλήρου, διὰ τὴν ἐκδίκασιν
τῶν μεταξὺ κληρικῶν πολιτικῶν διαφορῶν καὶ ποινικῶν πρά-
ξεων, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐφαρμοσθῶσιν αἱ ἐκκλησιαστικαὶ
ποιναί· ὅτι ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη δικαιοδοσία τοῦ κλήρου ἐξάγεται
ἐκ τοῦ συνόλου τῶν Αὐτοκρατορικῶν διατάξεων, τῶν ἱερῶν κα-
νόνων καὶ τῶν παραδόσεων ὄχι δὲ ἐκ τινων τεμαχίων αὐτῶν,
τῶν ὁποίων ἡ ἑρμηνεία διαστρέφεται τοιουτοτρόπως.

Τὴν ἐξαιρετικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ κλήρου ἀντικρούων ὁ μετὰ
τοῦτον, καὶ ἁπάντων εἰς τὰ παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας
τῆς ἐπιτροπῆς λεχθέντα, παρετήρησεν, ὅτι ὁ εἰσηγητὴς τῆς
μειοψηφίας, διακρίνας τὴν δυτικὴν ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴν ἐκκλη-
σίαν, καθ' ὅσον ἐκείνη μὲν ἐπεμβῆκεν ὅλως διόλου εἰς τὰ κο-
σμικὰ καὶ συνεταυτίσθη μὲ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, αὕτη δὲ πε-
ριορίζεται μόνον εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ οὐδόλως
εἰς τὰ κοσμικὰ ἐπεμβαίνουσα, παρεγνώρισε τὸν προορισμὸν
τοῦτον τῆς ἀνατολικῆς ἐξουσίας, καὶ ὑπέπεσεν εἰς ἀντιφάσεις
μὲ αὐτὰς τὰς ἐκτεθείσας παρ' αὐτοῦ ἀρχάς, ὑποστηρίζων τὴν
ἐξαιρετικὴν τοῦ κλήρου δικαιοδοσίαν ἐπὶ ἀντικειμένων ὅλως

κοσμικῶν, ἐν ᾧ καὶ οἱ κληρικοὶ ὡς μέλη τῆς ἐπικρατείας
ὑπάγονται ὡς πρὸς τὰ κοινωνικὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα
εἰς τοὺς Νόμους τοῦ κράτους, καὶ μόνον διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ
εἰς τοὺς τῆς ἐκκλησίας, ἑπομένως καὶ εἰς τὴν διεκδίκασιν τῶν
κακουργημάτων, πλημμελημάτων καὶ πταισμάτων καὶ τὰς
τούτων συνεπείας ὑπάγονται εἰς τὴν κοινὴν νομοθεσίαν. Ὅτι
μήτε οἱ κανόνες μήτε αἱ διατάξεις τῶν αὐτοκρατόρων, ὅσων
ἐμνημόνευσε, τοιαύτην δικαιοδοσίαν καθιεροῦσι, διότι ὁ ΠΔος
Ἀποστολικὸς, ὁ Βος τῆς Βας Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ὁ Βος τῆς
ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ ΙΒος καὶ ΚΓος τῆς ἐν Καρθαγένῃ
διακρίνουσι τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀπὸ τὴν κοσμικὴν δικαιοδοσίαν,
ἥτις ἀνήκει εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, ἐὰν δὲ τὸ ἔγκλημα ἦναι
ἐκκλησιαστικὸν προκαλοῦν σωφρονισμὸν καὶ ἐπιτίμησιν, τότε
μόνον ἁρμόδιος εἶναι ὁ ἐπίσκοπος· ὁ δὲ Θος τῆς Δ'. Οἰκουμενικῆς
Συνόδου ἀφορᾷ καθ' ὁλοκληρίαν τὰς πολιτικὰς τοῦ κλήρου
διαφοράς, ἐφ' ὧν ἀναγνωρίζει εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν
τὴν πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ ἁρμοδιότητα· ὅτι εἰς τὴν ἑρ-
μηνείαν ταύτην συμφωνοῦσι καὶ οἱ ἑρμηνευταὶ τῶν κανόνων καὶ
τὸ πηδάλιον καὶ αὐτὴ ἡ αὐτοκρατορικὴ τοῦ Ἰουστινιανοῦ διάτα-
ξις, τῆς ὁποίας ὁ εἰσηγητὴς ὑπὲρ τῶν διισχυρισμῶν του ἐμνη-
μόνευσε, πᾶσα δὲ ἄλλη ἐξήγησις παρὰ τῆς μειοψηφίας διδομένη,
ἀντίκειται εἰς τὰς ἀληθεῖς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀντιφάσκει
πρὸς αὐτὴν τὴν δοθεῖσαν παρ' αὐτῆς ἑρμηνείαν τῶν κανόνων, προσ-
βάλλει αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς κανόνας, καθ' οὓς ἐξαιρετικὴ δικαιοδοσία
ποσῶς δὲν συγχωρεῖται. Ὅτι ἡ διάταξις αὕτη εἶναι καὶ ἐναν-
τία τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ὄχι μόνον δὲν περιλαμβάνει,
ἀλλ' ἀπέκρουσε τὴν ἐξαιρετικὴν δικαιοδοσίαν· καὶ ὅτι διὰ
ταῦτα ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν τοῦ Βου-
λευτοῦ Μαντινείας περὶ ἀφαιρέσεως ὅλου τοῦ προκειμένου
ἄρθρου.

Ἄλλος παραδεχόμενος τὰς ἐκτεθείσας παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς
πλειονοψηφίας δυσκολίας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἐξαιρε-
τικῆς ταύτης δικαιοδοσίας τοῦ κλήρου, διότι εἶναι ἀδύνατος ἡ
διεξαγωγὴ ἐν γένει τῆς ἀνακρίσεως καὶ δίκης κατὰ τὰς δικαστι-
κὰς διατυπώσεις, παρετήρησεν, ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν ἁμαρτημάτων,
τὰ ὁποῖα πιθανότερον νὰ πράξῃ ὁ κλῆρος, εἶναι τὰ κατ' ἔγκλησιν
τιμωρούμενα· ἑπομένως, ὅταν ὁ παθὼν ἱερεὺς ἦναι πεπεισμένος
περὶ τοῦ ἀμερολήπτου τοῦ ἐπισκόπου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον θέλει λά-
βει ἱκανοποίησιν, εἶναι εὔκολον ἀντὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς τὰ δικα-
στήρια, νὰ καταγγέλλῃ τὴν ἀξιόποινον πρᾶξιν τοῦ κληρικοῦ εἰς
τὸν ἐπίσκοπον, ὅστις τοιουτοτρόπως ἀποκαθίσταται δικαστὴς

μεταξὺ τῶν κληρικῶν· ἀλλ' ὅταν ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἐπισκόπου δὲν παρέχῃ τὰς ἐγγυήσεις τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν κληρικῶν, τότε εἶναι ἄδικον νὰ ἐπιβάλλωμεν εἰς τὸν κληρικὸν ἄλλον δικαστήν. Ὅτι αἱ κρατήσεις εἶναι καταλληλον, διὰ τὸν ἱερὸν χαρακτῆρα διαμένοντα καὶ μετ' αὐτάς, νὰ γίνωνται ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἢ ἐντὸς μονῆς, ἐπὶ πλημμελήμασι δὲ τότε μόνον ὅταν καταδικάζηται εἰς φυλάκισιν ἐλάττονα τῶν τριῶν μηνῶν.

Ἐνταῦθα ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐρωτίσθη, ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ζητήματος παρετήρησεν, ὅτι ἀπωτέρα τοῦ Νομοσχεδίου τροπολογία εἶναι ἡ περὶ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ ἄρθρου, μετ' αὐτὴν ἡ τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ μετ' αὐτὴν πάλιν ἡ τῆς μειοψηφίας· ἐτέθη ἑπομένως εἰς ψηφοφορίαν τὸ ἐξῆς ζήτημα. « Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν περὶ ἐξαλείψεως τοῦ ἄρθρου ΙΗ'. τοῦ Νομοσχεδίου πρότασιν, ναὶ ἢ ὄχι; » καὶ γενομένης ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλείονες τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ. Κ. Α. Σ. Δανοπούλου καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ προκείμενον ἄρθρον διὰ ψήφων 49 πρὸς 38, κατὰ τὸ προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

« Παραδέχεται ἡ Βουλὴ νὰ ἐξαλειφθῇ τὸ ΙΗ'. ἄρθρον, ναὶ ἢ ὄχι; »

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μιλίτης Χατζῆ Μελίτη	Ο.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ο.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ρ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Γουλιμῆς	Ο.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ο.	Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Π. Παππατζώνης	ἐν ἀδείᾳ.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	Ο.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἀσθενὴς	Νικ. Σταματελόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
		Ι. Φαρμάκης	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέικος, Μ. Ἰατρὸς	ἀπόντες
Σ. Βλάχος	Ο.	Ἰω. Εὐσταθίου	Ο.
Π. Ῥάγκος	Ν.		

Ι. Καρυγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κρ. Μαῦρος	ἀπὼν
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Λαπουσιάδης, Τζανετ. Γρηγοράκης	ἀπόντες	Σ. Βαρότζης	ἀπὼν
		Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Κονδύλης	Ν.	Πικουλάκης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ο.	Κ. Ζαρειφόπουλος	ἐν ἀδείᾳ.
Ι. Κρανιδῆς	ἀπὼν	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Ι. Γιωλδάσης	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ο
Δ. Ζῶτος	Ο.	Κ. Τζερτίδης	Ο
Νῖκος Θέου	Ο.	Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γουζούασης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Βιλαέτης	Ο.	Α. Μαρκόπουλος	ἀπὼν
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.	Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.	Γ. Μπάστας	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.	Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Σῶβεστρος Στεφανάκης	Ν.	Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Ν. Δελίντας	Ο.	Κ. Προβιλέγιος	Ν.
Θ. Μαρκιζίνης	Ο.	Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Α. Τζάνος	Ο.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἀπὼν
Κ. Χ. Παναγιώτου	ἠρνήθη ψῆφον	Διομίδης Κυριακοῦ	Ο.
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν.	Ν. Καλλέργης	Ο.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.	Σταμάτιος Δάρρας	Ο.
Ι. Ζάρκος	ἀπὼν	Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.	Ι. Σταΐκος	Ο.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπὼν	Α. Παππατζόρης	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.	Δ. Πολυχρονόπουλος	Ο.
Α. Νοταρᾶς, Εὐθύμιος Κανελλόπουλος, Εὐστάθιος Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ	Τομαρᾶς	Ν.
		Α. Κιζάνης	Ο.
		Δ. Δρόσος	Ο.
Δ. Κυριακίδης	Ν.	Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	ἠρνήθη ψῆφον	Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.	Γ. Γριζάνος	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.	Ι. Γαρδίκης	Ν.
Κ. Δηλιγιάννης	Ο.	Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	Ν.	Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.	Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.	Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.	Σταματάρας	Ν.

Ἀνεγνώσθη κατόπιν ὁ πρῶτος καὶ δεύτερος παράγραφος τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ΙΘ'. τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχοντες οὕτω.

« Τὰ κατὰ τὸν Γάμον καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὰς πολιτικὰς συμφωνίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν μέρος ἀνάγεται εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς. »

α Ἐπειδὴ δὲν εἶναι νόμιμος γάμος ὁ μὴ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τελούμενος καὶ εὐλογούμενος, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἅμα πληροφορηθῇ θετικῶς, ὅτι τυλαγχθῇ τοιοῦτος παράνομος γάμος, τοῦτον μὲν στηλιτεύει καὶ κηρύττει ἄκυρον καὶ ὡς μηδόλως γεγονότα, καὶ συγχρόνως προσκαλεῖ τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Εἰς δὲ τὸν ἱερέα ἢ τὸν ἐπίσκοπον τὸν εὐλογήσαντα τοιοῦτον γάμον ἐπάγεται ποινὴ καθαιρέσεως. »

Ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τοῦ ἄρθρου ἡ ἐπιτροπὴ διεφώνησε, καὶ ἡ μὲν πλειονοψηφία ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς τροπολογίαν.

ιθ'. Τὰ κατὰ τοὺς γάμους καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὸ πολιτικὸν αὐτῶν μέρος ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς· ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ πληροφορηθεῖσα τὴν τελετὴν παρανόμου γάμου ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ στηλιτεύει καὶ αὐτὴ τὸν γάμον, καὶ κυρύττει αὐτὸν ἄκυρον κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. Ἐπὶ δὲ τὸν ἱερέα, ἢ τὸν ἐπίσκοπον τὸν εὐλογήσαντα τοιοῦτον γάμον ἐπάγεται ποινὴ καθαιρέσεως, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἐν τῷ ποινικῷ νόμῳ ὁριζομένης ποινῆς. »

Ἡ δὲ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ἐπρότεινε τὴν ἐξῆς α τὰ τοῦ γάμου, καθόσον μὲν ἀφορῶσι τὰς μεταξὺ τῶν συναπτομένων περὶ προικώων καὶ ἄλλων ὁμοίων πραγμάτων συμφωνίας, καὶ πᾶν κοσμικὸν συμφέρον αὐτῶν, θεωροῦνται κυρίως πολιτικὰ, καὶ δικάζονται κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους· καθ' ὅσον δὲ ἀφορῶσι τὴν κανονικὴν σύστασιν καὶ τὴν νομιμότητα αὐτοῦ, ὡς ὄντος ἑνὸς τῶν θείων μυστηρίων, καὶ τὴν διάλυσιν αὐτοῦ, ἀνάγονται εἰς τὴν ἐκκλησίαν. »

Ὁ πρῶτος ἐπὶ τοῦ ἄρθρου λαβὼν τὸν λόγον Βουλευτὴς ἀντικρούων τὸ ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ παραδεχόμενος τὴν τῆς πλειοψηφίας τροπολογίαν, ἐξέθηκεν, ὅτι τὸ ἄρθρον ΙΘ'. ἀποδίδει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὰ περὶ ἀκυρώσεως μὴ νομίμως ἀπ' ἀρχῆς συσταθέντος Γάμου, ἀφίνοντα εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν τὰ ἐκ τοῦ Γάμου πολιτικὰ ἀποτελέσματα· κατὰ δὲ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον Κ'. ἀποδίδεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ἡ διάλυσις τοῦ Γάμου· ὅτι ὁ γάμος εἶναι μυστήριον, πρὸς τελεσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται ἡ ἱερουργία, ἡ συναίνεσις, ἡ ἀπαιτουμένη ἡλικία, ἡ ἄδεια τῶν γονέων ὅταν ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας τῶν συζύγων ἀπαιτῆται, καὶ ἄλλα, ἑπομένως μόνη ἡ ἱεροτελεστία δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν σύστασιν Γάμου τινός· γεννᾶται δὲ ἐνταῦθα τὸ ζήτημα, ἐὰν τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς τὴν σύστασιν γάμου τινος πρασόντα κανονίζωνται ἀπὸ τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ὁποίου ἐξήρτηται καὶ ἡ ὀρθὴ κρίσις καὶ ἡ ἀπόφανσις ἂν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἢ ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ἦναι ἁρμοδία διὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ Γάμου· ὅλα τὰ ἄλλα πρασόντα ἐκτὸς τῆς ἱεροτελεσίας καὶ τῆς βαθμολογίας κανονίζονται μόνον ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν καὶ οὐδέποτε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν. Ἐκ τῶν ἄλλων δύο τὸ περὶ ἱερουργίας κανονίζεται μόνον ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἶναι ἄφευκτον ἀπαιτούμενον, μόλον τοῦτο ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τῆς ἐκκλησίας δὲν ἐθεωρήθη ἀμέσως ἀναγκαία ἡ ἱερουργία, καὶ μόνον ἡ συναίνεσις καὶ τὰ ἄλλα προσόντα ἤρκουν διὰ νὰ θεωρῆται ὁ γάμος μυστήριον, ἡ δὲ ἱερουργία καθιερώθη πρῶτον κατὰ τὴν τετάρτην μετὰ χριστὸν ἑκατονταετηρίδα διὰ τῆς διατάξεως τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος· καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐτελεῖτο πάλιν ἐν γένει ἡ ἱερουργία ἐξεδόθη μετὰ διακόσια ἔτη νέα διάταξις. Τὰ περὶ βαθμολογίας ἐκανονίσθησαν καὶ ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν ἀπαγορεύσασαν τὸν μέχρις ἑβδόμου βαθμοῦ μεταξὺ τῶν συγγενῶν γάμον, καὶ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, ἀπαγορεύσασαν τὸν μέχρι πέμπτου βαθμοῦ, καὶ ἐπὶ Πατριάρχου Λουκᾶ ἐπεκτείνασαν τὴν ἀπαγόρευσιν μέχρι τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Αὐτοκράτορος· ἑπομένως ἡ βαθμολογία μᾶλλον ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν ἢ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἐκανονίσθη. Ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀκύρωσιν, μέχρι τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ περὶ γάμου ἐν γένει ἐδικάζοντο ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, καὶ οὐδέποτε ἡ ἐκκλησία τὸ ἀντίθετον ἠξίωσε, μόνον δὲ ἀπῄτει τὴν ἱεροτελεστίαν καὶ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας, καὶ ὅτε ὁ Γάμος ἦτο παράνομος ἡ ἐκκλησία περιωρίζετο μέχρι τοῦ ἀφορισμοῦ· μετὰ τὴν ἅλωσιν δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τὴν ἀπὸ τὰς περιστάσεις ἐκείνας τῆς κατακτήσεως ὑπαγορευθεῖσαν ἀνάγκην ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων κοσμικῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέλαβεν, ἦτο καὶ ἡ ἐκδίκασις τῶν γάμων· αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι ἤδη ἐξέλιπον ὡς καὶ ἡ ἀνάγκη, καὶ μετὰ τοῦτων ἔπαυσε καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν γάμων, καὶ ἑπομένως οὐδαμῶς ἀμφιβάλλεται ὅτι ἀνήκει ἤδη εἰς τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν. Ὅταν δὲ κατὰ τὸ Κ'. ἄρθρον ἡ διάλυσις τοῦ Γάμου ἀνήκ εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, κατὰ

πολὺ περισσότερον πρέπει νὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτῆς καὶ ἡ ἀκύρωσις, ἥτις προϋποτίθησι τὴν μὴ σύστασιν τοῦ γάμου, καὶ ἔχει μεγίστας συνεπείας εἰς τὰ ἐκ τοῦ γάμου πολιτικὰ ἀποτελέσματα, τὰ πάντα ἀκυροῦσα· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ ἐκκλησία ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἐδίκαζε τὰ τῶν γάμων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συλλογῆς τῶν πολιτικῶν Νόμων τοῦ Ἁρμενοπούλου, καὶ αὐτὸ δὲ τὸ Πηδάλιον, ἐκδοθὲν κατὰ τὸ 1840 ἐν Κωνσταντινουπόλει περιέχει εἰς τὸ τέλος καὶ πραγματείαν περὶ γάμου, ἠρανισμένην ἀπὸ τὸ δίκαιον τῶν Γραικορωμαίων, πραγματευομένην περὶ τῶν τοῦ γάμου προσόντων καὶ παραπέμπουσαν εἰς τοὺς πολιτικοὺς Νόμους, καὶ τῆς ὁποίας τὸ προοίμιον ἀναφέρει ὅτι ἐγράφη πρὸς χρῆσιν τῶν ἀρχιερέων διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς μόνην τὴν ἔκδοσιν τῆς πρὸς γάμον ἀδείας, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ἐκκλησία, ἥτις ἀνεγνώρισε καὶ ἐπεκύρωσε τὴν πραγματείαν ταύτην, διομολογεῖ ὅτι τὰ τοῦ γάμου ἀνήκουσιν εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν· καὶ μ' ὅλα ταῦτα ὁ γάμος εἶναι μυστήριον, διότι ἄφευκτον καὶ ἀναγκαῖον προσὸν τῆς συστάσεως αὐτοῦ εἶναι ἡ ἱεροτελεσία· ὅτι διὰ νὰ ἀφαιρῶνται ἀπὸ τὴν κοινωνίαν κοινὰ ἐκ τῶν παρανόμων γάμων σκάνδαλα, ἀναγκαῖα δύναται νὰ θεωρηθῇ μικρά τις συμμετοχὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐκδίκασιν ἀκύρου γάμου, περιοριζομένη ἁπλῶς εἰς τὸ δικαίωμα νὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν καὶ νὰ ἀπαιτῇ παρ' αὐτῆς τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου. Ἡ κοινωνία ἐκτὸς τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ σκανδάλου, ἐπειδὴ ἐκ τοῦ γάμου προέρχονται τόσαι ὑποχρεώσεις καὶ μάλιστα δικαιώματα κληρονομίας, ἔχει συμφέρον νὰ ἐπιτηρῇ τὴν σύστασιν τῶν γάμων κατὰ τὰς διατάξεις, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ὕπαρξιν νομίμου γάμου, διὰ τοῦτο εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Εἰσαγγελεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ ἄνευ ἰδιωτικῆς ἐγκλήσεως νὰ κάμνῃ ἀγωγὴν περὶ ἀκυρώσεως γάμου· εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμως ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν ἔχει τοιοῦτον δικαίωμα, ἑπομένως τὸ συμφέρον αὐτὸ τῆς δημοσίου τάξεως ὑπαγορεύει τὴν παραδοχὴν τοῦ δικαιώματος εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν νὰ καταγγέλλῃ τὸν ἄκυρον γάμον καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀκύρωσιν αὐτοῦ· ἀφ' οὗ δὲ ἡ δικαστικὴ ἐξουσία ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ γάμου, τότε ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ στηλιτεύει καὶ κηρύττει αὐτὸν ἄκυρον. Τοιαύτη εἶναι ἡ τροπολογία τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν εἰς ταῦτα, ὅτι ὁ γάμος, ὡς μυστήριον, συνδέεται ἀπ' ἀρχῆς τῆς ὑπάρξεως τῆς ἐκκλησίας μὲ ἱεροτελεστίας, καὶ ἂν μετὰ ταῦτα

εἰς τὴν ἱεροτελεστίαν αὐτοῦ προσετέθησαν εὐχαί τινες, τοῦτο δὲν ἀναιρεῖ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνάγκην τῆς ἱεροτελεστίας πρὸς σύστασιν γάμου· ὅτι ἡ βαθμολογία σχετικῶς πρὸς γάμον ἐκανονίσθη κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν καὶ ἐπεκυρώθη ἀκολούθως ἀπὸ τὴν κοσμικήν, καὶ ταῦτα στηρίζονται εἰς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, αἵτινες κατὰ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἶναι γραπταὶ καὶ ἄγραπτοι· ὅτι τὰ δικαιώματα, ὅσα ἡ ἐκκλησία ἀνέλαβε μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν ἀφορῶσι τὰ τῆς βαθμολογίας καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα καὶ πρότερον ἐκανόνιζον, ἀλλὰ τὰ ἀφορῶντα τὰ πολιτικὰ τοῦ γάμου ἀποτελέσματα· ὅτι ἐπειδὴ ὁ γάμος εἶναι ἱερὸν μυστήριον καὶ πᾶσα ἀκυρότης αὐτοῦ ἐπιφέρει μεγάλα εἰς τὴν ἐκκλησίαν σκάνδαλα, ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς θεωρεῖ σύμφωνον μὲ τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως καὶ συνᾴδον πρὸς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις, νὰ τίθεται ἀμέσως ἐπιτηρητὴς τῆς συστάσεως τῶν γάμων ἡ ἐκκλησία, καὶ διὰ τοῦτο παρεδέχθη πρώτη νὰ κηρύττῃ τὸν γάμον ἄκυρον, ὡς καὶ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ καταστατικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐγίνετο.

Ὁ μετὰ τὸν εἰσηγητὴν παρετήρησεν ὅτι ἂν καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου φαίνεται ὅτι συνταυτίζεται ὁ γάμος μὲ τὰ συνδεόμενα καὶ συνυπάρχοντα μετ' αὐτοῦ συναλλάγματα τῆς προικὸς, προγαμιαίας δωρεᾶς κτλ. οὐδαμῶς ὅμως ἀμφιβάλλεται ὅτι ὁ γάμος εἶναι ἓν καὶ μόνον διακρινόμενον τῶν ἄλλων, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν εἰς τίνος ἁρμοδιότητα ὑπάγονται τὰ περὶ τούτου, διὰ νὰ λύσωμεν τὸ προκείμενον ζήτημα. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα πρὸ τοῦ χριστιανισμοῦ ἡ σύστασις τοῦ γάμου, στηριζομένη ἰδίως εἰς τὴν ἀμοιβαίαν θέλησιν, ἦτον ἁπλουστάτη, καὶ διὰ τοῦτο ἁπλουστάτη ἐγίνετο καὶ ἡ διάλυσις· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου αἱ κοιναὶ ἀνάγκαι περιέβαλον αὐτὸν μὲ τύπους, καὶ ἤδη ὡς δυσκόλως συνιστᾶται, οὕτω καὶ δυσκόλως διαλύεται. Εἰς Γαλλίαν ὁ γάμος ἐθεωρεῖτο ὡς πολιτικὸν συνάλλαγμα συναπτόμενον ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου, λαμβανούσης μέρος καὶ τῆς ἐκκλησίας διὰ τῆς ἱεροτελεστίας, εἰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν εἶναι ὅλως πολιτικὸν συνάλλαγμα καὶ μόνη ἡ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς σύμπραξις ἀρκεῖ· ὅτι ἐπὶ τῆς τουρκοκρατίας ἐν Ἑλλάδι ὁ γάμος προέρχετο ὅλως ἐκ τῆς συμπράξεως τῆς ἐκκλησίας, ἥτις ἀνεδέχετο συγχρόνως καὶ τὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς ἔργα, ἀφοῦ δὲ ἐξέλιπον ἤδη αἱ περιστάσεις ἐκεῖναι, αἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν διὰ μόνης τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῇ βάσει ὅμως τῶν πολιτικῶν νόμων σύστασιν τοῦ γάμου, ἡ κοσμικὴ ἐξουσία πρέπει ἤδη νὰ ἀναλάβῃ τὰ δικαιώ-

ματα αὐτῆς, καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ ἀφορῶντα ἰδίως τὴν ἐκκλησίαν, κατά τε τὴν σύστασιν καὶ τὴν ἀκύρωσιν ἢ διάλυσιν τοῦ γάμου· καὶ ὡς κατὰ τὴν σύστασιν ἀπαιτεῖται προηγουμένως ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἄλλων ὅρων, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐπέρχεται ἡ ἱεροτελεστία, ἀνήκουσα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, οὕτω καὶ κατὰ τὴν ἀκύρωσιν πρέπει νὰ προηγῆται ἡ πολιτικὴ ἀρχὴ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀκυροτήτων, αἵτινες κανονίζονται κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους, μετὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐκκλησία νὰ στηλιτεύῃ τὸν γάμον καὶ κηρύττῃ αὐτὸν ἄκυρον· διὰ ταῦτα παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Καὶ ἕτερος ὑπὲρ τῆς τροπολογίας ταύτης ἐξέθηκεν, ὅτι ὁ γάμος, πολιτικῶς θεωρούμενος, ἦτον πρὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Λέοντος πολιτικὸν συνάλλαγμα συναπτόμενος συγχρόνως δι' ἁπλῆς ἱεροτελεστίας, ὁ Αὐτοκράτωρ δὲ οὗτος περιέβαλεν τὸν γάμον διὰ τῆς 89 νεαρᾶς μὲ ἱεροτελεστίαν λαμπροτέραν καὶ ἀπήτησεν αὐτὴν ἄρρηκτον πρόσον τῆς συστάσεως τοῦ γάμου. Παράνομος γάμος εἶναι ὁ ἕνεκα βαθμοῦ συγγενείας μεταξὺ τῶν συζύγων, ἢ ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης συναινέσεως αὐτῶν καὶ τῶν γονέων ἢ ἄλλων ἕνεκα ἐλλείψεων ἢ ἄνευ τῆς ἱεροτελεστίας συναπτόμενος· ὅτι ὁ γάμος περιλαμβάνει δύο στοιχεῖα τὸ πρώτιστον τοῦ μυστηρίου καὶ τὸ ἄλλο τὰ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ συνεπειῶν, ἤτοι τὸ τοῦ συμβολαίου, ἐπομένως τὸ πρῶτον ἀπαιτεῖ τὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς σύμπραξιν κατὰ τὴν διάλυσιν, τὰ δὲ λοιπὰ πολιτικὰ ἀποτελέσματα τὴν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ διὰ ταῦτα εἰς τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου πρέπει νὰ συμβιβασθῶσιν ἀμφότεραι αἱ συμπράξεις τῆς τε κοσμικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς· ὅθεν ζητήματα πολιτικὰ ἀφορῶντα τὴν κατάστασιν τῶν προσώπων, οἷον τὴν ἡλικίαν, τὸν βαθμὸν τῆς συγγενείας καὶ τὰ τοιαῦτα, δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, διότι μήτε καθῆκον αὐτῆς εἶναι, μήδ' αἱ ἀπαιτούμεναι διατυπώσεις πρὸς τοῦτο ὑπάρχουσιν, καὶ διότι ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ἐκδικάσεως τοιούτων ζητημάτων, ἀφορώντων ἀκυρότητας τοῦ γάμου θέλουσι προκύψει μυρίαι δυσκολίαι, ἀλιθρίας συνεπείας ἔχουσαι· καὶ διότι μὴ ὑπαρχούσης διαδικασίας ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ μὴ δυναμένη νὰ γνωρίζῃ τὰς δικαιολογημένας πολλάκις προτάσεις τῶν συζύγων, θέλει ἀποραίνεσθαι, ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον ἐξετάσεως, τὴν ἀκύρωσιν τοῦ γάμου. Διὰ ταῦτα ἡ ἐξέτασις αὕτη ἁρμοδίως πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἀπὸ τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν κατὰ παραγγελίαν τῆς ἐκκλησιαστικῆς, συμπραττούσης εἰς ταῦτα διὰ μόνης τῆς παραγγελίας ταύτης· ἀφοῦ δὲ ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ἀποφανθῇ περὶ τῆς ἀκυρότητος, τότε μετ' αὐτῆς καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἀποραίνεται τὸν γάμον ἄκυρον. Τοιουτοτρόπως προλαμβάνεται ἡ διάστασις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πρὸς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν γάμον, καὶ προλαμβάνονται ἀντιφατικαὶ τούτων ἀποφάσεις· προσαπαιτεῖται δὲ Νόμος δι' οὗ νὰ κανονισθῇ πότε ὁ γάμος καταδιώκεται διὰ τοῦ εἰσαγγελέως κατ' ἔγκλησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ πότε κατ' ἔγκλησιν τῶν ἄλλων ἐχόντων συμφέρον. Διὰ ταῦτα ὑπεστήριξε τὴν παραδοχὴν τῆς τροπολογίας τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, μὲ τὴν προσθήκην μόνον εἰς αὐτὴν τῆς λέξεως *ἐξ ἐπαγγέλματος*, διὰ νὰ ἐμφαίνεται ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς, εἰδοποιούμενος ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν τὸν ἄκυρον γάμον, ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ ἄνευ ἰδιωτικῆς ἐγκλήσεως καταδιώκει αὐτόν.

Ἀποραινθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἐρωτίσθη ἀρκούντως ἐκηρύχθη ἡ συζήτησις ἀποπερατωμένη, καὶ ἐψηφοφορήθη πρῶτον ἡ τροπολογία τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπωτέρα τῆς ἄλλης.

Γενομένης δὲ ψηφοφορίας δι' ἀναστάσεως, ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν τροπολογίαν τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὴν προσθήκην τῶν λέξεων *ἐξ ἐπαγγέλματος* μετὰ τὰς λέξεις *νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν*, ἀντὶ τῶν ἀ. καὶ β'. §. τοῦ ἄρθρ. 10'. τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχουσαν οὕτω.

« 10'. Τὰ κατὰ τὸν γάμον, καθόσον μὲ ἀφορᾷ τὰς πολιτικὰς συμφωνίας καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν μέρος ἀνάγεται εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς ἀρχάς.

Ἐπειδὴ δὲν εἶναι νόμιμος γάμος ὁ μὴ κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὅρους καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τελούμενος καὶ εὐλογούμενος, ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, ἅμα πληροφορηθῇ θετικῶς ὅτι πόνος, ἢ ἐλογήθη τοιοῦτος παράνομος γάμος, τοῦτον μὲν στηλιτεύει καὶ κηρύττει ἄκυρον καὶ ὡς μηδόλως γεγονότα, καὶ συγχρόνως προσκαλεῖ τὴν κοσμικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Εἰς δὲ τὸν ἱερέα, ἢ τὸν ἐπίσκοπον, τὸν εὐλογήσαντα τοιοῦτον γάμον, ἐπάγεται ποινὴ καθαιρέσεως.

Ἐὰν δὲ κατ' ἄδειαν τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ εὐλογηθῇ παράνομος γάμος, ἡ ποινὴ καθαιρέσεως ἐπάγεται κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν τοιαύτην ἄδειαν.

Ἐὰν δὲ ὁ ἱερεὺς, γνωρίζων τὸν γάμον παράνομον ὄντα, εὐλογήσῃ αὐτὸν, πειθόμενος τῇ διατάξει τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπι-

τρόπου αὐτοῦ, ὡσαύτως καθαιρεῖται. Εἰς δὲ τὸν ἱερέα τὸν εὐλογήσαντα ἔννομον γάμον καὶ μηδὲν ἔχοντα τὸ κωλύον, ὡς εὐλογήσαντα αὐτὸν ἄνευ τῆς πακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἀργίας πάσης ἱεροπραξίας τρίμηνος, μετὰ καὶ στερήτεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας του λαμβανομένων δικαιωμάτων. »

Μετὰ ταῦτα ὁ πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως, τὴν συνέχειαν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 2 ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος Κ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΔ'.

Τῆς 10 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιαστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τὴν ὀγδόην π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συνεδρίασιν ἀριθμοῦ, ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος πέντε, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν, καὶ διέταξε νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικά, τὰ ὁποῖα ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν παρὰ τῆς Βουλῆς, καὶ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ ἀναπληρώσαντος αὐτὸν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν τοῦ βουλευτοῦ Θήρας Κ. Ν. Δελένδα, καὶ διέταξε νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν ἡ διὰ ταύτης ζητηθεῖσα τεσσαρακονθημέρου ἀπουσίας ἄδεια.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προσελθὼν παρετήρησεν, ὅτι πρό τινος εἷς τῶν βουλευτῶν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον πληροφορίας περὶ τῶν ἐκλογῶν

Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας· ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, Κύριος, οὐδόλως διαφερόμενος ἀπὸ τὰ πρόσωπα τὰ πρὸς ἐκλογὴν εἰς ἑκάστην τῶν ἐπαρχιῶν τούτων ὑποψήφια, ἀφῆκεν ἐλευθέραν τὴν θέλησιν τῶν πολιτῶν, ἔνθα ἡ ἐνέργεια ἐκλογῶν ἐπράκειτο, περιώρισε δὲ τὴν προσοχήν του εἰς τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, τὴν ὁποίαν διὰ ταραχῶν ἐβύναντο νὰ προσβάλωσιν ἕνεκα τῶν παθῶν καὶ τοπικῶν διαιρέσεων, καθόσον μάλιστα καὶ εἰς ὑμᾶς καὶ εἰς αὐτὸν διατηρεῖται ἔτι ἔνηχος φράσις τιςἐξελθοῦσα ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῆς Ὕδρας παρά τινος τῶν τότε ἀντιπροσώπων αὐτῆς, εἰπόντος ὅτι ἐὰν ἡ ἐκλογή των ἀκυρωθῇ οἱ ἐλευσόμενοι βουλευταὶ θέλουσιν ἴσως φέρει μανδύαν καθημαγμένον· ἡ φράσις αὕτη ἔπρεπε νὰ ἐπισύρῃ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ παντὸς τὴν προσοχὴν, διὰ νὰ προληφθῶσιν αἱ ταραχαί, καὶ προσενεχθῇ ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἐξαίψεως τῶν παθῶν, τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν περιστάσεων, ὅπως ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογή, καὶ προσέλθωσιν οἱ βουλευταὶ οὐχὶ μὲ καθημαγμένον ἀλλὰ μὲ λευκὸν μανδύαν· καὶ καθόσον ἀκόμη αἱ κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν Καλαβρύτων συμβᾶσαι ταραχαί, καὶ οἱ κατὰ ταύτην γενόμενοι φόνοι, διατηρούμενοι ἔτι πρόσφατοι εἰς τὴν μνήμην πάντων ἡμῶν, ὤφειλον νὰ ἐπισύρωσιν ἐπίσης τὴν προσοχὴν τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου τάξεως· ὑπέβαλεν ἀκολούθως ἔκθεσιν δίδουσαν τὰς ζητηθεῖσας διασαφήσεις, τὰς ὁποίας εἰς τῶν Γραμματέων ἀνέγνω, ἐχούσας οὕτω·

Διασαφήσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων.

« Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ἀπὸ 12 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 3058 διαταγῆς του πρὸς τὸν διοικητὴν Καλαβρύτων, ἐκοινοποίησεν αὐτολεξεὶ τὴν ἀπὸ 3 τοῦ ἰδίου ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς καὶ προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ καταβάλῃ πᾶσαν σπουδὴν εἰς τὸ νὰ γίνῃ ὅσον τάχιον ἡ ψηφοφορία καὶ διαλογὴ τῶν ψήφων ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸν νόμον καὶ τὰς ἀλλεπαλλήλους ὁδηγίας καὶ φροντίζων νὰ διεξαχθῶσιν αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι ἐν τάξει καὶ νομιμότητι.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ πλεῖστα τῶν δημοτικῶν Συμβουλίων εἶχον παραβιάσει τὸν περὶ δήμων νόμον εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς ἔλαβα τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω εἰς τὴν ἀπὸ . . . . . ἔκθεσίν μου περὶ ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων, ὁ νέος διοικητὴς ἐγκαλοληθῇ εἰς τὸ νὰ λάβῃ νέας πληροφορίας

περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ τὰ καθ' ἑκαστά του· δι' ἀναφορᾶς του δὲ ὑπ' ἀριθ. **250**, καὶ διὰ μεταγενεστέρας ὑπ' ἀριθ. **1749** καὶ ἀπὸ 28 Μαΐου, ἐξιστόρησεν ἐν πλάτει τὰς συμβάσας παρανομίας εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐξητήσατο ὁδηγίας περὶ τῆς ἐπανορθώσεως τῶν παρανομιῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον διέγραψεν εἰς τὸν διοικητὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. **5665, 8031** ἀπὸ 3 Ἰουνίου **1845** γενικῆς ὁδηγίας τὸν ἐρεξῆς δρόμον ἀ. ὅτι ὡς κανόνα τῶν πράξεών του ὀφείλει νὰ ἔχῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐλευθερίας κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ πᾶσαν ἐπέμβασιν. Ἐπειδὴ ὅμως ὁ περὶ δήμων νόμος εἶναι ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν, καὶ τὰς συνεδριάσεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ ὁ διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα δυνάμει τῶν καθηκόντων του νὰ ἐλέγχῃ καὶ νὰ ἐπανορθοῖ τὰς πράξεις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καθόσον διέπονται ἀπὸ τὸν περὶ δήμων νόμον, παρετήρησεν εἰς αὐτὸν, ὅτι ἐὰν συμβούλιόν τι συνῆλθε πρὸς ἐκλογὴν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς χωρὶς νὰ ὑπάρχωσι παρόντα τὰ δύω τρίτα τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐὰν ἦταν παρανόμως ἐσχηματισμένον δηλ. ἐὰν ἀντὶ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν τὰ κύρια μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἔλαβον τὰ ἀναπληρωτικά, ἐὰν δὲν συνῆλθον εἰς τὸν προσδιορισμένον τόπον, καὶ ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου δὲν ἐγένετο κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν, ὁ διοικητὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀκυρώσῃ τὴν πρᾶξιν ταύτην καὶ νὰ τὴν κοινοποιήσῃ εἰς τὸ δημοτικὸν τοῦτο συμβούλιον προσκαλῶν αὐτὸ νὰ συνέλθῃ ἐκ νέου διὰ νὰ ἐκλέξῃ νομίμως τὴν ἐπιτροπήν· ἐὰν ὅμως συμβούλιόν τι ἤθελεν ἀπειθήσει εἰς τὴν περὶ τούτου πρόσκλησιν τῆς διοικήσεως, καὶ ἡ προκύψασα ἐκ τῆς παρανόμου πράξεως ἐπιτροπὴ προέβη ἢ ἤθελε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν (ἐνταῦθα προϋποτίθεται ὅτι ὑπάρχει ἤδη προσδιορισμένη ἡ ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας,) ὁ διοικητὴς διετάσσετο νὰ μὴν ἐπιφέρῃ κανὲν ἐμπόδιον διὰ νὰ μὴ φανῇ ὅτι ἐπεμβαίνει, νὰ ἀναφέρῃ ὅμως ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς ἀπειθείας τοῦ συμβουλίου πρὸς ἐνέργειαν τοῦ νόμου. Δι' ὅλας δὲ τὰς παρανομίας αἵτινες ἤθελον συμβῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, παρετηρεῖτο εἰς τὸν διοικητὴν ὅτι δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπιφέρῃ οὐδεμίαν διόρθωσιν, ὡς ἀποκειμένου εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῶν· ἠδύνατο μ' ὅλον τοῦτο, ἐὰν ἐπληροφορεῖτο ὅτι συνέβησαν παρανομίαι κατὰ τὰς ἐκλογάς, νὰ ἀποτείνῃ γουθε-

σίας εἰς τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ὥστε, ἐὰν ἤθελον, νὰ ὠφεληθῶσιν ἀπὸ αὐτὰς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ νόμου καὶ τῶν κατοίκων. Τοιαύτην ὁδηγίαν ἔδωκε τὸ Ὑπουργεῖον εἰς τὸν διοικητήν· ἐστηρίχθη δὲ εἰς τὸ ὅτι ὁ περὶ δήμων νόμος, ὅστις διέπει τὰ περὶ συγκαλέσεως τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τὰ περὶ συνεδριάσεων αὐτῶν εἶναι ἐν ἰσχύϊ, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, καὶ εἰς τὸ ὅτι ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμος δὲν περιέχει κατὰ τοῦτο οὐδεμίαν ἐξαιρετικὴν διάταξιν, καὶ προσέτι εἰς τὸ ὅτι διὰ τοῦ νομίμου τούτου μέσου ἠδύναντο νὰ προλαμβάνωνται τὰ ῥιζικὰ ἐλαττώματα πολλῶν ἐκλογῶν.

Τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀπὸ **14** Ἰουνίου ἐγγράφου του ἀπαντῶν εἰς ἀναφορὰν τοῦ διοικητοῦ, δι' ἧς ὑπέβαλε τὴν διὰ τοῦ τύπου δημοσιευθεῖσαν ἐγκύκλιον περὶ ἐκλογῆς ἀγνώστων ἐπιτρόπων πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς Καλαβρύτων, προσκάλεσε τὸν διοικητὴν νὰ ἐνεργήσῃ διὰ νὰ περαιωθῇ τέλος πάντων ἡ ἐκλογὴ τῶν Βουλευτῶν· ἀπεδοκίμασε δὲ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην, μ' ὅλον ὅτι δὲν ἐμβῆκε διόλου σχεδὸν εἰς ἐνέργειαν, καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς ἀπέβλεπεν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὰς παρανομίας, τὰς ὁποίας ἐπληροφορήθη ὅτι τινὲς δημοτικαὶ ἀρχαὶ ἐμελέτων νὰ πράξωσιν ὡς πρὸς τὸν σχηματισμὸν τῶν ἐπιτροπῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀπαντήσεως τὸ Ὑπουργεῖον, ἐπειδὴ ὁ διοικητὴς εἶχεν ἀκυρώσει πράξεις δημοτικῶν συμβουλίων διὰ τὸν λόγον, ὅτι αἱ Συνεδριάσεις δὲν ἦσαν δημόσιοι, διότι εἰς τὴν πρᾶξιν δὲν εἶχε σημειωθῇ ἐὰν ἡ συνεδρίασις ἦτον δημοσία, καὶ διότι εἶχον ἐκλεχθῇ μέλη ἐκ τῆς αὐτῆς μερίδος, καὶ ἐκ τούτου εἰκάζετο δόλος, παρετήρησεν εἰς αὐτὸν ὅτι τὰ ἀντικείμενα ταῦτα ἀνάγονται εἰς τὸν περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμον, καὶ ἐπομένως δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὰ ἀκυρώσῃ· ἐπειδὴ δὲ εἶχον ἐκλεχθῇ δίπλαι ἐπιτροπαὶ ἐκ τῆς αὐτῆς μερίδος, ἀλλὰ καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη μὲ παραβίασιν τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου, ὁ διοικητὴς ἐπροσκλήθη νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν αἱ τελευταίως ἐκλεχθεῖσαι, καθ' ἣν δηλ. περίπτωσιν αἱ νουθεσίαι τοῦ διοικητοῦ δὲν ἤθελον τελεσφορήσει· προσέτι, ἐπειδὴ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον φελλόης ἐκλεξάμενον δύω ἐπιτροπὰς δὲν συνῆλθεν εἰμὴ κατὰ τὸν ἥμισυ ἀριθμὸν καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν, καὶ ἐπειδὴ τὸ ἥμισυ μέρος δὲν εἶχεν ἀποποιηθῆ τοῦ νὰ συνέλθῃ, τὸ Ὑπουργεῖον προσκάλεσε τὸν Διοικητὴν θέττων εἰς ἐνέργειαν τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ περὶ συνόδων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων νόμου νὰ κατορθώσῃ νὰ συμπληρωθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς διὰ νὰ ἐκλεχθῇ νομίμως ἡ ἐπιτροπή,

Τέλος τὸ Ὑπουργεῖον ἀπαντῶν τὴν 30 Ἰουνίου εἰς τὴν ἀπὸ 25 τοῦ αὐτοῦ ἀναφορὰν τοῦ διοικητοῦ ἐπροσκάλεσεν αὐτὸν νὰ προσδιορίσῃ πλέον τὴν ἡμέραν τῆς ψηφοφορίας διὰ νὰ γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐκλογῶν. Κατὰ τὴν τετάρτην δὲ τοῦ ἱσταμένου τὸ ὑπουργεῖον ἔλαβεν ἀναφορὰν τοῦ διοικητοῦ ἀπὸ Α΄. Ἰουλίου δι' ἧς ζητεῖ νὰ σταλῇ μία ἡμιλαχία ἀπὸ Τρίπολιν τακτικοῦ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας κατὰ τὰς ἐκλογάς, καὶ ἐκ τούτου ἐξάγεται, ὅτι κατ' αὐτὰς ἄρχονται αἱ ἐκλογαὶ τῶν Καλαβρύτων.

Τοιαῦτα μέτρα ἐλήφθησαν διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν τῶν Καλαβρύτων, καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις αὐτῶν· ἐντοσούτῳ κρίνω χρέος μου νὰ σημειώσω, ὅτι τόσαι ῥαδιουργίαι καὶ εἰσηγήσεις γίνονται ἀπὸ τὰ ἀντιπερόμενα μέρη διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς ὑπὲρ ἑνὸς ἑκάστου αὐτῶν, ὥστε καὶ ὁ διοικητὴς καταντᾷ πολλάκις εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου ἕνεκα τῶν ῥαδιουργιῶν καὶ εἰσηγήσεων τούτων.

Ἔκθεσις περὶ τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὕδρας.

Ἡ περὶ ἀκυρώσεως τῆς Βουλευτικῆς ἐκλογῆς Ὕδρας ἀπόφασις τῆς Βουλῆς ἐλήφθη τὴν 3 Μαρτίου τ. ε. καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἔσπευσε διὰ τῆς ἀπὸ 5 τοῦ ἰδίου ὑπ' ἀριθ. 2952, διαταγῆς του νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν διοικητὴν τὴν ἔκθεσιν τοῦ Δ΄. τμήματος διατάξαν αὐτὸν νὰ ἐπιληρθῇ ἀμέσως τῶν νέων ἐκλογικῶν ἐργασιῶν, καὶ οὐ μόνον νὰ φροντίσῃ νὰ τηρηθῇ ὁ νόμος καὶ αἱ ἀλλεπαλλήλοι διασαφήσεις καὶ ὁδηγίαι, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν ἐπεμβῇ τὸ παράπαν εἰς τὰς ἐκλογάς, προσπαθῶν νὰ μὴ προσβληθῇ ἡ δημοσία ἀσφάλεια καὶ τάξις.

Τὴν 20 Ἰουνίου λαβὸν ἀφορμὴν ἐξ ἀναφορᾶς πολιτῶν τινῶν Ὑδραίων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῆς πρακτικῶν τῆς Βουλῆς, οὐ μόνον διέταξεν ἐντόνως πάλιν τὸν εἰρημένον διοικητὴν νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπέπληξε πικρῶς διὰ τὴν ἀνεξήγητον σιωπήν του· Καθ' ὅσον δ' ἐσχάτως πληροφορεῖται τὸ Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1499 ἀπὸ 27 Ἰουνίου τ. ε. ἀναφορᾶς τῆς διοικήσεως Ὕδρας, οὐδ' ὁ κατάλογος τῶν ἐκλογέων συνετάχθη ἀκόμη διὰ τὴν ἔλλειψιν, λέγει, τῶν ἐνοριακῶν καταλόγων καὶ τὴν ἀπείθειαν τῶν ἱερέων εἰς τὸ νὰ παράσχωσι τὴν νόμιμον συνδρομήν των.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης τοῦ διοικητοῦ ἐξάγεται, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ παρανοήσασα τὸν νόμον ἀπήτησεν ἀπὸ

τοὺς ἱερεῖς εἰδικοὺς κατ' ἐνορίας καταλόγους, ἐνῷ ὤφειλεν ἡ ἰδία νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ καταλόγου τῶν ἐκλογέων, βοηθουμένη ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς καὶ παρέδρους, τὸ Ὑπουργεῖον ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ διασαφήσεις διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ νὰ διατάξῃ ἐντόνως τὴν ταχίστην ἀποπεράτωσιν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐκλογῆς.»

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τούτων προσέθηκεν ὅτι ταύτας τὰς ἐξηγήσεις ὤφειλε νὰ δώσῃ πρὸς τὴν ζητήσασαν ταύτας Βουλήν, καὶ ὅτι μέλλων νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν παρ' ἧς προσεκλήθη ἀναγκάζεται νὰ ἀποσυρθῇ ἐντεῦθεν.

Ἐνταῦθα τινῶν μὲν ζητούντων νὰ παραμείνῃ ὁ Ὑπουργὸς καθ' ὅλην τὴν περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης συζήτησιν, καὶ ἐπικαλουμένων πρὸς τοῦτο τὸ οἰκεῖον τοῦ Συντάγματος ἄρθρον, τῶν δὲ δικαιολογούντων τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ὑπουργοῦ, ἥτις προῆλθεν ἀπὸ τὴν ἄφευκτον ἀνάγκην νὰ παρουσιασθῇ ὁ Ὑπουργὸς εἰς τὴν Γερουσίαν καλέσασαν αὐτὸν πρὸς ἐμφάνισιν, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τῇ αἰτήσει πολλῶν, προέβη εἰς τὴν συζήτησιν ἂν ἐδύνατο νὰ ἀποσυρθῇ ὁ Ὑπουργὸς, καὶ ἂν διὰ τὴν ἀναχώρησίν του ταύτην πρέπῃ νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν, καθ' ἣν θέλει παρευρίσκεσθαι οὗτος.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου παρετήρησέ τις ὅτι κατὰ τὸν ἀκριβέστατον Συνταγματικὸν κανόνα ὁ Ὑπουργὸς ἅπαξ καλεσθεὶς, ὀφείλει νὰ παραμείνῃ καὶ ἦναι παρὼν καθ' ὅλην τὴν συζήτησιν· ἡ δὲ ἀνάγκη τῆς παρουσίας τοῦ Πρωθυπουργοῦ παρίσταται ἔτι μᾶλλον ἤδη καθόσον πρόκειται περὶ ἐκλογῶν τῶν ὁποίων ἡ διεύθυνσις εἶναι ἀνατεθειμένη μετὰ τῆς ἐσωτερικῆς διοικήσεως τοῦ κράτους εἰς αὐτόν· ὅτι ἂν δὲν ἔχῃ τὸν ἀπαιτούμενον ὑλικὸν χρόνον ἤδη δύναται νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις ἐπ' ἄλλην, ὅσον οἷόν τε προσεχῆ, διὰ τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου, ὅπως ἐπανέλθῃ ἐπὶ τούτου ἡ Βουλὴ τότε μετὰ σοβαρότητος, καὶ ἀνεύρῃ τὴν ἀλήθειαν. Ἀντέλεξε δὲ ἕτερος ὅτι ἐὰν ἦναι ἀναγκαία ἡ παρουσία τῶν Ὑπουργῶν θέλει συναχθῇ ἀπὸ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀκινδύνως νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ δύναται, καὶ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἀναβάλῃ ἐπ' ἄλλην καθ' ἣν θέλει παρευρίσκεσθαι καὶ ὁ Ὑπουργὸς, ἐὰν μείνωσιν ἄλυτα ζητήματα ἢ γίνῃ καταφανὴς ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸν τελευταῖον ἀντέκρουσεν ἕτερος διὰ τῶν ἑξῆς· ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς τυραννίας ὡρκίσθημεν περὶ θανάτου ἢ ἐλευθερίας, καὶ διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς τελευταίας πολλὰς ὑπέστημεν θυσίας,

ἐπ' ὀκτὼ ὅλα ἔτη εἰς τὰς βασάνους καὶ ἀβεβαιότητα τοῦ πολέμου πλανώμενοι· ἡ ἐπιμονὴ δὲ καὶ καρτερία ὑμῶν καὶ αὐτὰ τοῦ ἔθνους ὅλου τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα ἔπεισαν τὴν Εὐρώπην καὶ συγκατένευσεν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν μας· δὲν ἤρκει ὅμως αὕτη, διότι μετὰ τὸν ἀποσκαρακισμὸν τῆς ὀθωμανικῆς δυναστείας ἐχρήζομεν ἄλλων ἐλευθεριῶν, τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον κυκλοφοροῦν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, παρ' ἄλλοις μὲν ἐγίνετο σημαία πρὸς προαγωγὴν ἀτομικὴν καὶ ἐφαλλκυσιν τῆς ἐθνικῆς ὑπολήψεως, παρ' ἄλλοις δὲ κατὰ πεποίθησιν ἐθεωρεῖτο ὡς λιμὴν σωτηρίας· ἐκ τῶν ζητούντων ταῦτο καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου ἦτον, μακρὰν εὑρισκόμενος ὅτε ταῦτο μεταξὺ ἔθνους καὶ βασιλέως συνήφθη διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν κατὰ πεποίθησιν θεωρούντων ταῦτο ἀναγκαῖον, καὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ἄνευ δόλου ἐζητούντων αὐτό. Μία τῶν ὑποχρεώσεων μὲ τὰς ὁποίας τὸ Σύνταγμα ἐπιβαρύνει τοὺς ὑπουργοὺς εἶναι νὰ δίδωσι διασαφήσεις ἐφ' ὅσων παρὰ τῆς Βουλῆς ζητηθῶσι, καὶ ταῦτο διότι οἱ ὑπουργοὶ εἶναι λειτουργοὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας, κατὰ συνέπειαν δὲ καὶ τῆς Βουλῆς, ὑπάλληλοι δὲ καὶ ὑπεύθυνοι ἐνώπιον αὐτῆς ἐν ὅσῳ διατελοῦσιν ὑπουργοῦντες· τὴν ἀρχὴν ταύτην παρεγνώρισεν ὁ πρωθυπουργὸς διότι παραστὰς ἐνεχείρισεν ἐγγράφους διασαφήσεις καὶ ἀμέσως ἀπεσύρθη, ἡ δὲ παραγνώρισις αὕτη, οὐσιωδὴς τοῦ Συντάγματος παράβασις, συνέπειαν θέλει φέρει τὴν εἰς τὰς Βουλὰς ἐπιβολὴν τῆς θελήσεως τῶν ὑπουργῶν, καὶ αὐτὴν τοῦ Συντάγματος τὴν καταστροφὴν, κατὰ τὸ ὁποῖον οὗτος ὤφειλε νὰ δώσῃ λόγον, ἐφ' ὅσων ἠθέλησαν ἐρωτηθῆ διὰ τὴν παράβασιν τοῦ Συντάγματος, καθύσον τὸν λόγον τοῦτον δίδων εἰς τὴν Βουλὴν ἔδιδεν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ὅλου· τοῦτο δ' ἐμφαίνει παρακοὴν εἰς τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν πρὸ μηνὸς πρόσκλησιν, φεύγοντα τὴν λογοδοσίαν καὶ τὴν δημοσιότητα δι' ἔλλειψιν τῶν ἀπορρήτων λόγων. Ἐπειδὴ δ' ἔχω νὰ ἀποτείνω πρὸς αὐτὸν λόγους, ἐκ τῶν ὁποίων κοινοποιῶ τινας πρὸς ὑμᾶς, ἂν καὶ μὴ πρὸς τοῦτο ὑποχρεούμενος, ἀπορρίπτω τὴν καταπάτησιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἀπολύτως, τὸν διορισμὸν εἰς θέσεις μὴ νενομοθετημένας, τὴν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκλογῆς παῦσιν τόσων τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητῶν, τὰ μέσα διὰ τῶν ὁποίων οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῦ προσπαθοῦσι νὰ καταστήσωσι μισητὸν εἰς τὸν λαὸν τὸ ἱερὸν Σύνταγμα, καὶ πολλὰ ἄλλα διὰ τὰ ὁποῖα ἐν καιρῷ ἐπιφυλάττομαι, διὰ ταῦτο ἡ Βουλὴ ἐνεργοῦσα συμφώνως μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος χορηγούμενον εἰς αὐτὴν δικαίωμα, καὶ ἐναρμονίως πρὸς τὴν ἀξίαν

πρέπειαν αὐτῆς, ὀφείλει νὰ ὑπογρεώσῃ τὸν Πρόεδρον τοῦ ὑπουργείου, ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον ταύτης πρὸς λογοδοσίαν διὰ ταῦτα.

Ἀντέλεξε δ' ἕτερος ὅτι πρὸς μὲν τὴν Σεπτεμβριανὴν μεταπολίτευσιν οἱ πάντες συνέτρεξαν, καὶ αὐτοὶ οἱ ἐνεργητικὸν ἐνταῦθα λαβόντες μέρος, ἐν οἷς καὶ ἐγὼ τυγχάνω, καὶ τὸ ἔθνος ὅλον, καὶ αὐτοὶ οἱ παρὰ ταῖς ξέναις αὐλαῖς διατελοῦντες Κ. Κ. Μαυροκορδάτος καὶ Κωλέττης, κατορθώσαντες νὰ εὐλογήσωσιν αὐταὶ τοὺς ἀγῶνάς μας, καὶ ἀναγνωρίσωσι τὸ ἔργον, ἂν καὶ ὁ πρῶτος τούτων δὲν εἶναι πολιτικὸς ἐμοῦ φίλος· παρετήρησε δ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καλεσθεὶς νὰ δώσῃ πληροφορίας τινας προσήγαγεν ἐγγράφους διασαφήσεις, κατὰ τὴν ἰδίαν τακτικὴν αὐτοῦ, διότι ἰδίαν ἕκαστος ἔχει κατά τε τὴν ἔκφρασιν καὶ ἐξήγησιν, ἀπεσύρθη δὲ κατόπιν ἐντεῦθεν διότι προὐτίθετο νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Γερουσίαν δι' ὑπηρεσίαν, ἂν καί τινες τῶν Βουλευτῶν ἐζήτησαν νὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα καθ' ὅλην τὴν συζήτησιν, ἡ δ' ἀποχώρησις αὕτη τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἐθεωρήθη παρὰ τούτων παράβασις τοῦ Συντάγματος· ὑπέστημεν ἀληθῶς παντοῖα διὰ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Συντάγματος, ὀφείλομεν ὅμως νὰ διατηρήσωμεν καὶ ἐφαρμόσωμεν τοῦτο, καὶ πρὸς τοῦτο δὲν φέρει ἡμᾶς ὁ τρόπος οὗτος ὅστις δείκνυται σκανδαλώδης καὶ παραλύει τὴν ἐξουσίαν, ἡ ἐνίσχυσις τῆς ὁποίας παρ' ἄλλοτε καθίσταται ἤδη ἀναγκαία, ὅτε τὰ πάντα κλονίζονται· ἀπέχων ἀπαισίων διαπληκτισμῶν παρατηρῶ πρὸς ὑμᾶς ὅτι ὀφείλομεν νὰ ἐξετάσωμεν τὰς δοθείσας διασαφήσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἂν ἀναφανῇ ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας τῶν Ὑπουργῶν, τότε δύναται νὰ καλεσθῇ καὶ προσέλθῃ. Ἄλλως ἡ πρὸ τῆς ἐξετάσεως τῶν διασαφήσεων ἀπαίτησις, νὰ παρευρίσκηται ὁ ὑπουργὸς ἐνταῦθα, ἐμφαίνει ἐπιθυμίαν προσβολῆς κατ' αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὰς πράξεις ὡς ἄλλοι ἀποδακιμάζουσιν ἀποδέχομαι ὅμως ἐγὼ, καθ' ὅσον τὰς προκειμένας ὑποθέσεις ἀφορῶσιν, ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ, καὶ πεισθεῖσα μὲν εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτιάσεις νὰ κηρυχθῇ κατὰ τούτου, ἡ τοὐναντίον ὑπὲρ αὐτοῦ· πᾶσα ἀντίθετος τούτων διαγωγὴ τῆς Βουλῆς ἢ Βουλευτῶν τινων ἐμφαίνει πρόθεσιν προσβολῆς, ἥτις εἰς πᾶσαν περίστασιν εἶναι ἀσύγγνωστος.

Πρὸς τοῦτον παρετήρησεν ἕτερος ὅτι οὐδεμία προσβολῆς πρόθεσις κατὰ τῶν ὑπουργῶν εἰς τινα ὑπάρχει, οὐδὲ τάσις πρὸς παράλυσιν τῆς ἐξουσίας· ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ Κράτη οἱ ὑπουργοὶ κανονίζουσιν οὕτω τὴν ὑπηρεσίαν των, ὥστε νὰ

ἔχωσι τὸν ἀπαιτούμενον ὑλικὸν χρόνον νὰ παρευρίσκωνται καθ' ὅλας τῆς Βουλῆς τὰς συνεδριάσεις, μ' ὅλον ὅτι καὶ πλείονας ἐργασίας ἔχουσιν ἐκεῖ, καὶ πλεῖστα λαῶν μιγολητέρων διοικοῦσιν· ἐπειδὴ δ' ἐγὼ καὶ πολλοὶ ἄλλοι εἶναι πεπεισμένοι ὅτι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου εἰς τινας ἐπαρχίας, ἐγένετο παραβίασις αὐτοῦ, διὰ τοῦτο ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἦναι παρὼν ὁ ὑπουργὸς διὰ νὰ ἀκούσωμεν τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ πεισθῶμεν· ἀγνοῶ δὲ τί πρέπει νὰ γίνῃ καθ' ἣν περίπτωσιν ἐνῶ ὤφειλε νὰ παραμείνῃ ὁ ὑπουργὸς, ἀναχωρεῖ, διότι τοῦτο οὐδέποτε εἰς τὰ ἄλλα συνταγματικὰ Κράτη συμβαίνει.

Καὶ πρὸς ταῦτα ἕτερος προσέθηκεν ὅτι ἐζητήθη ἡ παρουσία τῶν ὑπουργῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 81 τοῦ Συντάγματος, προκειμένου περὶ οὐσιώδους ἀντικειμένου, παραβάσεως ἐκλογικοῦ Νόμου· ἡ ἀνάγκη τῆς παρουσίας αὐτῶν ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὰ πράγματα, διότι οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ ὦσι παρόντες καὶ νὰ ἀπαντήσωσιν ἐπὶ πάσης πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεως, καθ' ὅσον πᾶσα δι' ἐγγράφων συζήτησις φέρει ἄνισον ἀγῶνα, καὶ οὐδεμία τοῦ ζητουμένου ἀνάπτυξιν. Τὸ ἄρθρον 81 τοῦ Συντάγματος εἶναι σαφὲς καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ζητηθεῖσα τῶν ὑπουργῶν παρουσία πρέπει νὰ λάβῃ ὕπαρξιν, ἡ δὲ Βουλὴ δύναται νὰ ἀπορρίψῃ ὅτι αἱ δοθεῖσαι ἔγγραφοι διασαφήσεις δὲν ἀρκοῦσι, καὶ πρέπει διὰ τῆς παρουσίας τῶν ὑπουργῶν νὰ συμπληρωθῶσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ὁ ὑπουργὸς δικαιολογεῖται διότι καὶ τὰς ἐγγράφους διασαφήσεις ἐθεώρησεν ἀρκούσας, καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ἀναγκάζεται νὰ παρευρεθῇ, διὰ τοῦτο δυνάμεθα νὰ λύσωμεν εὐκολώτερον τὸ ζήτημα ἀναβάλλοντες ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν, καθ' ἣν δύναται νὰ παρευρεθῇ ὁ ὑπουργὸς, τὴν προκειμένην συζήτησιν, ἀλλ' ἂν ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς δὲν δύναται νὰ παρευρεθῇ, δύναται νὰ ἀναθῇ τὸ καθῆκον τοῦτο εἰς ἄλλόν τινα τῶν συναδελφῶν του.

Πρὸς τούτοις ἀντέλεξιν ἄλλος ὅτι τὸ ζήτημα ἂν ἡ ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἀναχώρησις τοῦ Πρωθυπουργοῦ ἦναι σύμφωνος μὲ τὴν Συνταγματικὴν τάξιν, ἂν συμβαίνωσιν αὐθαιρεσίαι καὶ ἐπεμβάσεις, εἶναι πραγματικὸν περιεχόμενον εἰς αὐτὰς τὰς πράξεις τοῦ ὑπουργοῦ, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ ἐξελέγξωμεν πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος, οὐδαμῶς ἀπαιτοῦντες τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ παρουσίαν, ἥτις δὲν δύναται νὰ συντελέσῃ πρὸς τοῦτο· ἀλλ' αἱ προσκλήσεις τῶν ὑπουργῶν δὲν δύνανται νὰ γίνωσι παρ' ἑνὸς μόνου Βουλευτοῦ, ἀλλὰ παρὰ τῆς Βουλῆς, διότι ἐκτὸς τῆς ὑποχρεώσεως νὰ προσέρχηται εἰς τὴν Βουλὴν φέρει ἕτι πᾶς Ὑπουργὸς καὶ τὴν εὐθύνην τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους ὅλου· πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται

νὰ συζητηθῶσι τὰ πράγματα, ἐκ τῶν ὁποίων δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἡ καλὴ ἢ τοὐναντίον τοῦ Ὑπουργείου διαγωγή.

Καὶ τοῦτον ἄλλος ἀντέκρουσε διὰ τῶν ἑξῆς· αἱ πληροφορίαι ἐζητήθησαν πρὸ πολλῶν ἤδη ἡμερῶν, καὶ ἡ Βουλὴ ἤθελε συγχωρήσει εἰσέτι παράτασιν τῆς πρὸς χορηγίαν αὐτῶν παρασκευῆς καὶ ἐμφανίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπί τινας ἔτι ἡμέρας, ἂν σήμερον ἀναγκαζόμενος νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν Γερουσίαν δὲν ἐδύνατο νὰ παραμείνῃ ἐνταῦθα· ἀλλ' ὅμως ὁ Ὑπουργὸς δοὺς τὰς ἐγγράφους διασαφήσεις προσέθηκεν ὅτι θεωρεῖ ταύτας ἀρκούσας, καὶ ἐκ τούτου οἱ προκύψαντες ἐριθισμοί. Ζητεῖται ἤδη ἂν ὁ Ὑπουργὸς ἀνεχώρησε κατὰ παράβασιν τοῦ Συντάγματος ἢ οὔ, καὶ πρὸς τοῦτο παρατηρεῖται ὅτι κατὰ δύο περιπτώσεις τὸ Σύνταγμα δίδωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἐνώπιόν της προσκλήσεως τῶν Ὑπουργῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ § 2 τοῦ 50 ἄρθρου, καὶ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 81 διάταξιν, ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται, ζητούμενος παρ' ἑνὸς τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων, νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ, ἔπεται ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς, καὶ τοι ἀγωνιστάμενος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, διευθύνας τὴν Μεγαρικὴν μεταβολὴν, καὶ ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ πολλὰ ἐπίσης ἔτη ἐνδιατρίψας, προσηνέχθη ὅμως παρὰ τὴν συνταγματικὴν τάξιν· ὁ Πρωθυπουργὸς ἄλλο τε ἐν τῇ Γερουσίᾳ δὲν ὑπεξέφυγε τὴν λογοδοσίαν, σήμερον ὅμως οὕτω προσηνέχθη ὑπεξέφυγε πραγματικῶς αὐτὴν· ἂν ἐδικαιολόγει τὴν ἀναχώρησίν του ταύτην, καὶ ἐζήτει τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου, ἤθελε βέβαια ἤδη δυνηθῇ νὰ ἀποκρούσῃ πάντα ἀποδίδοντα εἰς τὴν διαγωγήν του ταύτην πρόθεσιν ὑπεκφυγῆς· πάντες οἱ ἐνταῦθα διατελοῦντες, ὡς πολλὰ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας μοχθήσαντες, διαφερόμεθα διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τῆς αὐθαιρεσίας, διότι οἱ κόποι καὶ αἱ πικρίαι, αἱ θυσίαι καὶ τὰ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν χυθέντα αἵματα αὐτῆς μόνης τὴν ἀπόκρουσιν προίθεντο· τὰς ἐλευθερίας ἡμῶν ἀπέδειξεν ὅτι αἰσθάνεται τὸ ἔθνος, διὰ ὑπομονῆς ἐφ' ὅλην δικαιείαν, πρὸς ταύτας δὲ ἀντίκειται ἐκ διαμέτρου ἡ παραγνώρισις τῆς Συνταγματικῆς τάξεως. Ὅ,τι δὲ εἰς τῶν προαγορευσάντων εἶπε περὶ τοῦ τρόπου τῆς διατηρήσεως τῶν Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν μας, ἐφαρμόζεται ἐνταῦθα, ἔνθα ἀδιστάκτως νὰ εἴπῃ πᾶς τις δύναται ὅτι διὰ τοιούτου τρόπου καὶ τοιαύτης διαγωγῆς καθίσταται ἀδύνατος ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος· ἡ Βουλὴ συζητοῦσα καὶ ἤδη ἐν ἀπουσίᾳ του δεικνύει ὅτι ἐπεθύμησε καὶ ἐπιθυμεῖ τὴν τήρησιν τοῦ Συντάγματος, ἀπέναν-

τι Πρωθυπουργοῦ μὴ προσενεχθέντος σύμφωνα μὲ τὴν Συντακτικὴν τάξιν.

Εἰς τὰ κατὰ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν λεχθέντα ἀπήντησεν ἕτερος, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, προσκληθεὶς κατὰ τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Συντάγματος νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ δώσῃ τὰς περὶ τῆς ἀναβολῆς τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας ζητηθείσας πληροφορίας, σεβόμενος τὴν πρόσκλησιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν συνταγματικὴν τάξιν, προσῆλθε σήμερον, ἔδωκε προφορικῶς καὶ ἐγγράφως τὰς πληροφορίας ταύτας, καὶ ὑποδείξας τὴν ἀνάγκην νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν συνεδρίασιν τῆς Γερουσίας ἐζήτησε τὴν ἄδειαν τῆς Βουλῆς καὶ ἀπῆλθεν· ὅτι ἡ διαγωγὴ αὕτη, συναδουσα πρὸς τὴν Συνταγματικὴν τάξιν, εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν διάταξιν τοῦ 50 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, καὶ δεικνύει ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν ἀποφεύγει, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας εἶναι ἕτοιμος νὰ δώσῃ ὅσας νέας διασαφήσεις θεωρήσει ἡ Βουλὴ ἀναγκαίας· ὅτι ἀφ' ἑτέρου ὁ Ὑπουργὸς δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν θέλησιν ἑνὸς ἢ δύο Βουλευτῶν καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης νὰ διαμένῃ εἰς τὴν Βουλήν, καὶ τοιουτοτρόπως νὰ παρκμελῇ ἄνευ λόγου τὴν διεύθυνσιν τῶν γενικῶν τοῦ Κράτους ὑποθέσεων, διὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἰδίως ὑπεύθυνος, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν μύρια εἰς τὰς ἐπαρχίας τεκταίνονται κατὰ τῶν καθεστώτων· ὅτι τέλος, ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς δοθείσας διασαφήσεις, νὰ ἀκούσῃ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἀντιρρήσεις, καὶ ὅταν κρίνῃ ἀναγκαίαν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ὑπουργοῦ τότε προσκαλεῖ αὐτὸν κατὰ τὸ 81 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος

Τὰ αὐτὰ ἀναπτύσσων καὶ ἄλλος συμφώνως μὲ τὸν προλαλήσαντα, προσέθεκεν, ὅτι οἱ προσβάλλοντες τὸν Ὑπουργὸν παραγνωρίζουν τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, τὰς ὁποίας ἐπικαλοῦνται, διότι τὰ ἄρθρα 50 καὶ 81 τοῦ Συντάγματος εἰς τὴν πρόσκλησιν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων καὶ ὄχι εἰς τὴν παράλογον θέλησιν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἄλλου Βουλευτοῦ ὑποχρεόνουσι τὸν Ὑπουργὸν νὰ ἐμφανίζηται ἐπὶ τούτῳ διὰ νὰ δίδῃ τὰς ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν ἀπευθυνομένων πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεων· ἄλλως ἡ αὐθαίρετος καὶ ἄνευ λόγου ἀπαίτησις τινῶν τῶν Βουλευτῶν ἢ τῶν Γερουσιαστῶν, προκαλούντων ἑκάστοτε τοὺς Ὑπουργοὺς, ἐπιφορτισμένους μὲ μεγίστας εὐθύνας τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κράτους, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν παράλυσίαν τῆς Κυβερνητικῆς μηχανῆς· διὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς, ὑπακούσας εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ σώ-

ματος τῆς Βουλῆς καὶ δοὺς τὰς ζητηθείσας ἐξηγήσεις, ἔπραξε κατὰ τὸ Σύνταγμα, καὶ ἐντὸς τῶν καθηκόντων του.

Ἀντιπαρετηρήθη εἰς ταῦτα, ὅτι ἀναγνωρισθείσης παρὰ πάντων τῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν οἱ ὑπουργοὶ καλούμενοι παρὰ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ὀφείλουσι νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις των, καὶ νὰ δίδωσι τὰς ἀναγκαίας ἐπὶ τῶν ἀπευθυνομένων πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεων ἀπαντήσεις καὶ διασαφήσεις, καὶ τὰς ζητουμένας πληροφορίας, ἡ συζήτησις, δι' ἧς θέλει καθιερωθῇ νομολογία τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, πρέπει ἤδη νὰ περιστραφῇ, ἐὰν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀρχῆς ταύτης ἀρκεῖ νὰ ἐμφανίζηται ἁπλῶς ὁ ὑπουργὸς, νὰ φέρῃ ἐγγράφους πληροφορίας ἢ ἀπαντήσεις καὶ ἄνευ τινὸς ἄλλης συζητήσεως νὰ ἀπέρχηται· ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τοῦ 81 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος δὲν συμβιβάζεται μὲ τοιαύτην ἐξήγησιν, τὴν ὁποίαν οἱ δικαιολογοῦντες τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ὑπουργοῦ προτείνουσι, διότι ἡ καθιερωθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο ὑποχρέωσις τῶν ὑπουργῶν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τοὺς Βουλὰς, καλούμενοι παρ' αὐτῶν, καὶ νὰ δίδωσι τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ τὰς ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν ἀπευθυνομένων ἐρωτήσεων, συνεπάγει καὶ τὴν ἐπὶ τούτων συζήτησιν καὶ τὰς ἐξηγήσεις ὅσαι κατὰ τὴν συζήτησιν θεωρηθῶσιν ἀναγκαῖαι· ἄλλως παραβιάζεται τὸ Σύνταγμα καὶ μηδενίζεται ἡ σωτήριος εἰς τὴν συνταγματικὴν τάξιν ἀρχὴ τοῦ 81 ἄρθρου. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε νὰ περιορισθῇ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἡ συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφανθῇ, ἂν ὁ τρόπος, καθ' ὃν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπαρουσίασε σήμερον τὰς ζητηθείσας ἐξηγήσεις καὶ πληροφορίας περὶ τῆς μέχρι τοῦδε παρατάσεως τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, εἶναι σύμφωνος μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἄρθρου 50 καὶ 81 τοῦ Συντάγματος.

Ἀπηντήθη παρ' ἄλλου ὅτι τὸ ἄρθρον 50 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, καὶ ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ ἀποδοκιμασία τῶν προαγορευσάντων, δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ζητῇ ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς διασαφήσεις, καὶ ὑποχρεοῖ αὐτοὺς νὰ δίδωσι ταύτας, ὁσάκις ζητηθῶσι· δύνανται δὲ νὰ δίδωσι ταύτας καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως· ὅτι τοιαῦται πληροφορίαι ἐζητήθησαν περὶ τῆς ἀναβολῆς τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, καὶ ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν ὑπουργόν, ὅστις ὑποδείξας εἰς τὴν Βουλὴν, δικαιολογημένον κώλυμα διὰ νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν ἀπῆλθεν, ὅταν ἡ μὲν Βουλὴ διὰ τῆς σιωπῆς της ἐνέκρινε τὸ κώλυμα, μὴ ἀπαιτήσασα τὴν διαμονὴν τοῦ ὑπουργοῦ, εἰς δὲ μόνος

τῶν Βουλευτῶν, καὶ μὲ τρόπον ὅλως ἀνάρμοστον εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, ἀπήτησε τοῦτο· ὅτι ἐπομένως ὁ ὑπουργὸς ἔπραξε σύμφωνα μὲ τὰ καθήκοντά του καὶ τὴν συνταγματικὴν τάξιν, ἂν δὲ ἡ ἔλλειψις τῶν ὑπουργῶν ἦναι ἡ ῥητορικὴ καὶ εὔγλωττος παράστασις αὐτῶν εἰς τὰς Βουλάς, ἡ ἐποχὴ αὕτη, προπαρασκευάζουσα τὸ στάδιον εἰς ἄλλους τοιούτους, ἀπαιτεῖ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κράτους ἀπὸ ἐμπείρους ἄνδρας γηράσαντας εἰς τὰς δεινὰς αὐτοῦ περιστάσεις.

Ὅτι ἡ δυθεῖσα παρὰ τοῦ προαγορεύσαντος ἑρμηνεία τοῦ ἄρθρου τοῦ Συντάγματος ἀπάδει, ὡς ἄλλοι τῶν προαγορευσάντων ἀπόδειξαν εἰς τὰ συμφέροντα τῆς δημοσίας τάξεως, ὅταν οἱ Ὑπουργοὶ ὑπείκοντες εἰς παραλόγους ἀπαιτήσεις Βουλευτῶν τινων, καὶ ὄχι εἰς μόνην τὴν θέλησιν τῶν σωμάτων, ἀπασχολῶνται ἀποσπώμενοι ἀπὸ τὰς τακτικὰς αὐτῶν ἐργασίας τῆς γενικῆς τοῦ κράτους διευθύνσεως, καὶ ἀρίνοντες οὕτω τὴν δημόσιον ὑπηρεσίαν εἰς παραλυσίαν· ὅτι πᾶς φίλος τῆς Συνταγματικῆς τάξεως, ἀφοσιωμένος εἰς τὰ ἀληθῆ τοῦ ἔθνους του συμφέροντα ὀφείλει νὰ ἀποκρούῃ τὰς ἐξημμένας κατὰ τῶν κυβερνώντων παραφορὰς, καὶ μὲ τὴν ἁρμόζουσαν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα σεμνοπρέπειαν συζητῶν τὰς διδομένας παρὰ τῶν Ὑπουργῶν πληροφορίας καὶ ἀπαντήσεις νὰ ἐξελέγχῃ διὰ τῶν πραγμάτων τὰς πράξεις αὐτῶν, διότι σατανικὴ χεὶρ προσπαθεῖ νὰ διαταράξῃ τὸ κράτος, διὰ νὰ μὴν ἀποπερατωθῇ ἡ ἁ. Σύνοδος ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις ἀναλάβῃ δραστηρίως τὰ κυβερνητικὰ καθήκοντα, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι ἀπέλθωσιν εἰς τοὺς ἐντολεῖς των καὶ δώσωσι λόγον τῶν πράξεών των.

Εἰς τὰ πλειότερα Συντάγματα, ἐξέθηκεν ἄλλος, ἓν μόνον ἄρθρον ὑπάρχει περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Ὑπουργῶν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, μὴ ἐπιβάλλον εἰς αὐτοὺς πρὸς τοῦτο ὑποχρέωσιν, μ' ὅλα ταῦτα οἱ Ὑπουργοί, ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν συμφέροντος ἀναγκαζόμενοι διὰ νὰ ὑποστηρίζωσι τὰ νομοσχέδι ά των, παρευρίσκονται συνήθως εἰς τὰς Συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν· τὸ δὲ ἑλληνικὸν Σύνταγμα, ὡς τὸ Βελγικὸν, δύο τοιαῦτα ἄρθρα περιλαμβάνει, ἐξ ὧν τὸ 81 ἐπιβάλλει εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς Βουλὰς, καλούμενοι παρ' αὐτῶν, καὶ νὰ δίδωσι τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ ἀπαντήσεις, παρευρισκόμενοι καὶ ὑποστηρίζοντες τὴν συζήτησιν τοῦ ἀναφερομένου εἰς αὐτὰς θέματος, διότι ἄλλως, ἀντοῦτο γίνεται δι' ἐγγράφων, περιττεύει ἡ διάταξις τοῦ 81 ἄρθρου, ἐπὶ τούτῳ ἴσως τεθεῖσα διὰ νὰ

ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἐμφανίζηται καὶ δίδῃ λόγον ἐπὶ σπουδαίων ἀντικειμένων· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ 50 ἄρθρον ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα συνετάχθη, ἐπιβάλλον εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρευρίσκωνται καὶ διαμένωσιν εἰς τὴν συζήτησιν διὰ νὰ δίδωσι τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις· ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν προσκληθεὶς νὰ φέρῃ πληροφορίας περὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, προσῆλθε καὶ ἔδωκε προφορικῶς καὶ ἐγγράφως αὐτῶν ὅσας ἐθεώρησεν ἀναγκαίας, συγχρόνως δὲ ἀνέφερεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἡ αὐτὴ ὑποχρέωσις ἀναγκάζει αὐτὸν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἥτις δυνάμει τοῦ αὐτοῦ δικαιώματος προσεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν σημερινὴν Συνεδρίασιν· τὸ κώλυμα δὲ τοῦτο ἦτον ἰσχυρώτατον διὰ νὰ δυνηθῇ ὁ Ὑπουργὸς νὰ ἀναχωρήσῃ· ὅτι συγχρόνως ἡ Συνταγματικὴ τάξις ἐπιβάλλει καὶ εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις, καθ' ἃς ἡ χρῆσις τοῦ δικαιώματος τῆς προσκλήσεως τῶν Ὑπουργῶν πρέπει νὰ γίνεται ἐπὶ σπουδαίων καὶ σοβαρῶν ἀντικειμένων, καὶ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς αὐτοὺς μὲ τὴν ἁρμοζουσαν σεμνοπρέπειαν τὰ νομοθετικὰ σώματα, καὶ μὲ τὸ ἀπαιτούμενον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν σέβας· ἄλλως ὁ Ὑπουργὸς διατηρῶν τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως δὲν ὑποχρεοῦται ἀλλ' οὐδὲ ὀφείλει νὰ προσέρχηται καὶ διαμένῃ εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, διὰ μόνον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παραλυσίας τῆς ὑπηρεσίας, καὶ μάλιστα ἐν Ἑλλάδι ἔνθα ἡ Κυβερνητικὴ μηχανὴ δὲν ἁπλοποιήθη ὡς ἐν ἄλλοις τῶν ἀρχαίων Συνταγματικῶν ἐθνῶν, ἔνθα τὰς σκληρὰς κατὰ τῶν ὑπουργῶν ἐκφράσεις διὰ τῆς ἐξετάσεως τῶν πραγμάτων ἀπευθύνουσι, καὶ ὄχι διὰ μόνων τῶν σκληρῶν λέξεων· συμπεραίνων δ' εἶπεν, ὅτι ἡ ἀποχώρησις τοῦ ὑπουργοῦ προσκαλουμένου καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν ἀρκούντως εἶναι δικαιολογημένη, αἱ δὲ ἀνάρμοστοι καὶ ἄδικοι ἐκφράσεις τῶν Βουλευτῶν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι ἀποδοκιμαστέαι.

Ἐπανέλαβεν πάλιν εἷς τῶν προαγορευσάντων κατὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι ὁ Συνταγματικὸς Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ ὑποτάσσῃ αὐτὸς ἑαυτὸν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ φέρῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα· τὸ Σύνταγμα ὑποχρεοῖ τὸν ὑπουργὸν νὰ ἐμφανίζεται καλούμενος εἰς τὰς Βουλὰς, τὴν δὲ ὑποχρέωσιν ταύτην ἑρμηνεύοντες ἤδη τινὲς τῶν προαγορευσάντων εἶπον, ὅτι μόνη ἡ Βουλὴ, ἤτοι ἡ πλειοψηφία αὐτῆς, δύναται νὰ καλέσῃ τὸν ὑπουργόν· ἀλλ' ὅταν βουλεύται χρέος τῶν νομίζωσι νὰ ἀπευθύνωσιν

εἰς τοὺς ὑπουργοὺς ἐρωτήσεις περὶ σπουδαιοτάτων ἀντικειμένων, ὡς περὶ παραβιάσεως τοῦ Συντάγματος, τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου καὶ ἄλλων τοιούτων, ἡ δὲ πλειοψηφία τῆς Βουλῆς ἀρνεῖται τὴν πρόσκλησιν, τότε αὐτὴ ἀπομακρύνει τὸν ὑπουργὸν ἀπὸ τοιοῦτον ἀγῶνα, ὅστις δύναται νὰ ῥίψῃ εἰς τὸ κοινὸν πράξεις αὐτοῦ, ἀντιβαινούσας εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ ἄλλους νόμους, ἂν καὶ αἱ παραβιάσεις αὗται καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου δὲν καλύπτωνται, διότι εἰς ἄλλην ἐποχὴν θέλουσι γνωστοποιηθῇ· οὐδεὶς ἀπαιτεῖ ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς εὐγλωττίαν καὶ ῥητορικὰς παραστάσεις, ἀλλ' εἰλικρινῆ ἀφοίωσιν εἰς τὴν Συνταγματικὴν τάξιν, ἄνευ τῆς ὁποίας κλονίζονται καὶ καταστρέφονται τὰ Συντάγματα, καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν εὐκόλως δύνανται νὰ παρασταθῶσιν ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ νὰ δώσωσι τὰς ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν ζητουμένων πληροφοριῶν· ὅτι τὸ κώλυμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν δὲν εἶναι δικαιολογημένον, διότι ἂν ἐκωλύετο διὰ τὸν λόγον ὅτι ἐκάλειτο καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν, δὲν ἔπρεπε τότε εὐθέως νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν Βουλήν, εἰδοποιῶν αὐτὴν περὶ τούτου, ἀντὶ νὰ προσέλθῃ φέρων δύο ἐκθέσεις, καὶ ἀπέλθῃ. Ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἑρμηνείας τοῦ Συντάγματος, καὶ καθιερώσεως νομολογίας, αἱ δὲ ἐρωτήσεις πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἀφορῶσι σπουδαιότατα ἀντικείμενα, δὲν πρέπει νὰ τεθῇ ζήτημά τι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, ἀλλ' ὁμοφώνως ἡ Βουλὴ ὁλόκληρος νὰ ἀναβάλῃ τὴν συζήτησιν μέχρις οὗ προσέλθῃ ὁ ὑπουργός.

Εἷς ταῦτα ἀντιπαρετήρησεν ἄλλος, συμφωνῶν πρός τινας τῶν προαγορευσάντων, ὅτι ὁ ὑπουργὸς προσκληθεὶς παρὰ τῆς Βουλῆς νὰ προσέλθῃ καὶ δώσῃ πληροφορίας περὶ τῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, ἦλθεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἔφερε ταύτας, ὑποδείξας δὲ τὸ κωλῦον αὐτὸν διὰ νὰ διαμείνῃ πλειότερον, ἀπῆλθεν προσενεχθεὶς κατὰ τὸ καθῆκόν του· ὅτι ὁ ὑπουργὸς ὑποχρέωσιν ἔχει νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς προσκλήσεις ὁλοκλήρου τῆς Βουλῆς καὶ ὄχι εἰς τὴν παράλογον θέλησιν ἑνὸς μέλους αὐτῆς καὶ νὰ παραμελῇ οὕτω τὴν ὑπηρεσίαν του διεφένων ἐνταῦθα διὰ νὰ ἀκούῃ ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως ἀτόπους καὶ ἐξυβριστικὰς ἐκφράσεις, διότι· ἂν τοιοῦτον δικαίωμα ἕκαστος Βουλευτὴς εἶχεν, οὗτος μόνος ἠδύνατο νὰ ῥίψῃ εἰς τὸ κράτος τὴν παραλυσίαν· ὅτι ἐὰν αἱ δοθεῖσαι πληροφορίαι, ληφθεῖσαι ὑπ' ὄψιν παρὰ τῆς Βουλῆς, δὲν θεωρηθῶσιν ἀρκοῦσαι, τότε ἡ Βουλὴ καλεῖ πάλιν τὸν ὑπουργὸν διὰ νὰ δώσῃ συμπληρωματικὰς πληροφορίας, ἀναξίως δὲ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ

βουλευτικοῦ σώματος κατηγέχθησαν σήμερον τινὲς κατὰ τοῦ ἐκπληρώσαντος τὸ καθῆκον του ὑπουργοῦ, καὶ ἡ διαγωγὴ αὕτη, ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, ἀπαρνεῖται τὴν Συνταγματικὴν τάξιν ἐπὶ τῇ προθέσει νὰ παρεμβάλῃ προσκόμματα εἰς τὴν πρόοδον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ ἔθνους· τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὅμως προσοχὴν οὐδεμίαν δίδον εἰς τὰς ἀτόπους καὶ ἀκαταλλήλους ἐκφράσεις, ἀλλ' εἰς τὰ πράγματα, ἐπιδοκιμάζει τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις πρέπει νὰ περιβάλληται μὲ ἐθνικὴν βαρύτητα διότι τὸ πρὸς αὐτὴν σέβας εἶναι συμφέρον τῆς κοινωνίας, πολλῷ δὲ μᾶλλον εἰς ἐποχὰς ὅτε κατὰ τὰς ἐπαρχίας ὑπενεργοῦνται ταραχαὶ κατὰ τῶν καθεστώτων· ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπρότειναν εἰς τὴν Βουλήν, νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ πληροφορίαι, νὰ συζητηθῶσι καὶ ἂν θεωρηθῇ ἀναγκαία ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὑπουργοῦ, ὁλόκληρος ἡ βουλὴ νὰ καλέσῃ αὐτόν.

Τὴν τοιαύτην συζήτησιν ἀντιπρούβαλλος τῶν προαγορευσάντων εἰς ἀντικειμένην εἰς τὴν Συνταγματικὴν τάξιν, παρετήρησεν ὅτι πρέπει νὰ ζητηθῇ ἂν ὁ τρόπος τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δι' ἐγγράφων ἐκθέσεων ἦτο καταλλήλος καὶ σύμφωνος μὲ τὴν Συνταγματικὴν τάξιν, μετὰ τοῦτο δέ, ἂν τὸ κώλυμα θεωρηθῇ δικαιολογημένον, τότε ἀναβάλλεται ἡ συζήτησις καὶ καλεῖται ὁ Ὑπουργὸς καὶ προσέρχεται, διότι ὁ τρόπος τῆς προτεινομένης συζητήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τοῦ Ὑπουργοῦ δὲν εἶναι Συνταγματικός, οὔτε πρέπει νὰ καθιερωθῇ τοιαύτη τάξις.

Τὸ προκείμενον ζήτημα, παρετήρησεν ὁ μετ' αὐτὸν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος, ἂν οἱ Ὑπουργοὶ δύνανται νὰ ἦναι ἀπόντες ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν, διὰ νὰ μὴ καθιερωθῇ ἄλλη νομολογία Συνταγματικὴ ἀντίθετος πρὸς τὴν παντάχοῦ καθιερωμένην Συνταγματικὴν τάξιν. Οἱ Ὑπουργοὶ ὅλοι, ἢ οἱ πλείους κἂν αὐτῶν, ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται συνήθως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν, τοῦτο δὲ γίνεται εἰς ὅλα τὰ Συνταγματικὰ Κράτη, ἐπομένως ἕκαστος τῶν Βουλευτῶν δύναται τοιουτοτρόπως νὰ ἀπευθύνῃ ἐρωτήσεις, καὶ ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλει νὰ δίδῃ διασαφήσεις προφορικῶς καὶ ὄχι ἐγγράφως, διότι ἄλλως ἡ φύσις τῆς συζητήσεως μεταβάλλεται· ὅτι ὡς πρὸς τὰς ἀπευθυνομένας ταύτας ἐρωτήσεις γενικὸς κανὼν εἶναι ἡ ἔγκρισις τῆς πλειοψηφίας τῆς Βουλῆς, ποτὲ ὅμως χρῆσις τοῦ δικαιώματος τούτου δὲν γίνεται, διότι τότε κατασπᾷ-

φεται ὁλόκληρον τὸ δικαίωμα τῆς ἐπερωτήσεως τῶν Ὑπουργῶν· ὅτι ἀφ' ἑτέρου ἕκαστος Βουλευτὴς ὀφείλει τὰς ἐρωτήσεις ταύτας νὰ ἀπευθύνῃ ἐπὶ σπουδαίων καὶ σοβαρῶν ἀντικειμένων, σεβόμενος τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ σώματος.

Τὰς ἀτόπους ἐκφράσεις κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ἐπικρίνων ἕτερος, προσέθηκεν, ὅτι ὁ Ὑπουργὸς ἔπραξε σύμφωνα μὲ τὸ καθῆκον του, οἱ δὲ ἀναξίως τῆς ἀπαιτουμένης σεμνοπρεπείας κατενεχθέντες παρέβησαν τὰ καθήκοντά των· ὅτι ὁ Ὑπουργὸς δὲν παραβιάζει τὸ Σύνταγμα, ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες ἔρριψαν καὶ διατηροῦσι τὸ κράτος εἰς τὴν παραχώδη κατάστασιν, καὶ οἵτινες ζηλοτυποῦντες διὰ τὴν ἐξουσίαν παρεκτρέπονται τῶν ὁρίων τῆς τάξεως· ἑπομένως πρὸ παντὸς ἄλλου πρέπει νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς διαγωγῆς τούτων.

Τὸ ζήτημα, ἀπηντήθη παρ' ἄλλου, ἐξήχθη ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε συζητήσεως περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν ἄρθρων 50 καὶ 81 τοῦ Συντάγματος, καὶ εἶναι ἂν ὁ Ὑπουργὸς ὀφείλῃ νὰ καλεσθῇ ἐκ νέου διὰ νὰ ἐμφανισθῇ καὶ δώσῃ τὰς ἀπαιτουμένας διασαφήσεις, διότι ἂν ὁ Ὑπουργός, συνταγματικῶς κατὰ τὰ ἄλλα φερόμενος, προσελθὼν ἔφερε τὰς ζητηθείσας πληροφορίας, καὶ ἀνέμενε νὰ ἴδῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεώς του διὰ νὰ ἀπέλθῃ, δὲν ἤθελεν ἐπέλθει ἡ δριμεῖα ἐκείνη συζήτησις· καὶ ὅτι σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῶν δύο ἄρθρων τοῦ Συντάγματος ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἀναμείνῃ ἢ νὰ προκαλέσῃ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ὑπουργοῦ, διότι ἄλλως συζητοῦσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδοθεισῶν δύο ἐκθέσεων, παραβιάζει τὰ ἀποφασισθέντα καὶ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων τοῦ Συντάγματος.

Ἐκ τῆς συζητήσεως ταύτης, παρετήρησεν ἄλλος, προέκυψαν διάφορα ζητήματα· α') ἂν ὁ Ὑπουργὸς ὑποχρεοῦται καὶ ὀφείλῃ νὰ ἐμφανίζηται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων· β') ἂν ὑποχρεοῦται νὰ προσέλθῃ εἰς αὐτὰς κατ' αἴτησιν μελῶν ἢ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος· γ') ἂν ὀφείλῃ νὰ διαμένῃ ὁσάκις θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ παρουσία του διὰ νὰ δώσῃ διασαφήσεις καὶ ἐξηγήσεις. Ὁ Ὑπουργὸς ἐκ τοῦ ἰδίου συμφέροντος καὶ τοῦ τῆς δημοσίας τάξεως ὑποχρεούμενος ὀφείλει νὰ παρευρίσκηται συνήθως εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 50 καὶ 81, καὶ ὑποχρεοῦται νὰ προσέρχηται ὁσάκις προσκαλεῖται διὰ νὰ δίδῃ πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ ἢ συμπληρόνῃ αὐτὰς κατὰ τῶν γενομένων ἀντιρρήσεων· ἡ πρόσκλησις αὕτη γενομένη ἐπὶ σπουδαίων ἀντικειμένων, προέρχεται ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος, ἀλλ ἡ περὶ ταύτης πρό-

τασις οὐδέποτε συζητεῖται, διότι ἡ Συνταγματικὴ εὐαισθησία ἀπαιτεῖ νὰ δεικνύεται ὁ Ὑπουργὸς ἀνώτερος πάσης μομφῆς, ἕτοιμος νὰ δώσῃ τὰς ζητουμένας διασαφήσεις, ἡ δὲ ὑπουργικὴ μερὶς ὀφείλει νὰ μὴν ἀπαγορεύῃ τοιαύτην πρότασιν, ἀρίνουσα οὕτω κακὴν κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ πρόληψιν· ἐπειδὴ δὲ ὁ Ὑπουργός, προσερχόμενος ἐπὶ τοιαύτῃ προσκλήσει ὀφείλει νὰ ἀπαντᾷ προφορικῶς καὶ ὄχι ἐγγράφως, διότι τότε μεταβάλλεται ἡ φύσις τῆς συζητήσεως εἰς ἀλληλογραφίαν, διὰ τοῦτο οἱ διϊσχυριζόμενοι ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔδωκε σήμερον τὰς πληροφορίας καὶ ἀπαντήσεις εἰς τὰς ἀπευθυνθείσας πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεις περὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, δὲν ἔχουσιν ὀρθὴν γνώμην, διότι ὁ Ὑπουργὸς κατὰ τὸ 50 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὤφειλε νὰ διαμείνῃ εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ ὑποστηρίζῃ τὰς ἀπαντήσεις του καὶ δώσῃ καὶ νέας διασαφήσεις, ὅσαι κατὰ τὴν συζήτησιν ἠθέλων θεωρηθῇ ἀναγκαῖαι, καὶ διότι ἀφ' οὗ ὁ Ὑπουργὸς προσεκλήθη ἄπαξ, ἔπεται ἀναγκαίως ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῆς συζητήσεως τὸ δικαίωμα εἰς ἕκαστον Βουλευτὴν νὰ ἐπιφέρῃ παρατηρήσεις ἢ ἀντιρρήσεις κατὰ τῶν πληροφοριῶν ἢ ἀπαντήσεων τοῦ Ὑπουργοῦ· ἑπομένως ἡ μὲν προκειμένη συζήτησις εἶναι ἀναβλητέα, ὁ δὲ Ὑπουργός, κωλυόμενος σήμερον, ὀφείλει νὰ προσέλθῃ καὶ πάλιν. Παρετήρησε δὲ ἐπὶ τέλους, ὅτι αἱ συζητήσεις αὗται πρέπει νὰ διεξάγωνται μὲ τὴν πρέπουσαν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα καὶ τὴν ἁρμόζουσαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐμβρίθειαν καὶ σεμνοπρέπειαν, διότι ἄλλως ἡ συζήτησις ἀντὶ νὰ ρωτίσῃ καὶ νὰ ἀνακαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν ἐδηγοῦσαν τὸν Ὑπουργὸν εἰς ῥύθμισιν διαγωγῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον τυρλόνει τὸν νοῦν καὶ ἐξάπτει τὰ πάθη.

Τὴν καθιέρωσιν τῆς ἀρχῆς ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἀντέκρουσεν ἄλλος, διότι οὔτε τὸ Σύνταγμα παριέχει τοιαύτην ἀρχὴν οὔτε τὰ παραδείγματα τῶν ἄλλων τοῦτο ὑπαγορεύουσι, ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνεται κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης, τὴν ὁποίαν τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας παρουσιάζει, καθόσον τοῦτο μόνον τροποποιεῖ τὰς συνηθείας ταύτας. Τὸ συμφέρον τῆς κοινωνίας καταστρέφεται, ὅταν πρωτόπειροι τοῦ συνταγματικοῦ σταδίου ἀναγκάζωμεν τοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἐγκαταλείπωσι καθ' ἑκάστην τὰ ἔργα τῆς Κυβερνήσεως, διὰ νὰ ἀπασχολῶνται εἰς τὰς Βουλὰς ἄνευ λόγου καὶ ἐπὶ ἀντικειμένων μὴ σπουδαίων, ἡ δὲ ὑπηρεσία τοῦ Κράτους παραλύεται· ὅτι ἡ πρόσκλησις τοῦ ὑπουργοῦ πρέπει νὰ ἦναι ἀπόῤῥοια τῆς

θελήσεως τῆς πλειονοψηφίας τοῦ σώματος, ἥτις πρὸς συντήρησιν τείνουσα ὀφείλει νὰ ἀντικρούῃ τὴν πρὸς τὰς μεταβολὰς ὀργῶσαν μειοψηφίαν, ὁσάκις ἐναντίον τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως προτίθεται νὰ προσκαλῇ τὸν ὑπουργὸν δι' ἁπλουστάτα ἀντικείμενα καὶ ματαίως νὰ ἀπασχολῇ αὐτόν. Διὰ τοῦτο τὸ ἄρθρ. 81 τοῦ Συντάγματος, μὴ ὑποθέτον τὸν ὑπουργὸν πάντοτε παρευρισκόμενον, ὁρίζει ὅτι καλεῖται ὁ ὑπουργὸς, ἡ δὲ πρόσκλησις καὶ διαμονή του γίνεται κατὰ λόγον τῆς ἀνάγκης· ἐκ τούτων δ' ἐξάγεται ὅτι ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δὲν παρέβη τὸ καθῆκον του, ἀπελθὼν εἰς τὴν καλέσασαν αὐτὸν Γερουσίαν, ἀφ' οὗ ἐν τῇ Βουλῇ ἔδωκεν ἐγγράφως καὶ προφορικῶς τὰς ζητηθείσας πληροφορίας.

Μετὰ τὸν ἀπαντήσαντα εἰς ταῦτα ὅτι εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα ἔγγραφος διαδικασία δὲν ἰσχύει, ἀλλ' ἀπαιτεῖται προφορικὴ ἀνάπτυξις, εἰς τὴν ὁποίαν συνίστανται ἡ συζήτησις, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸ ἄρθ. 50 αἱ πληροφορίαι δίδονται προφορικῶς, διαμένοντος τοῦ ὑπουργοῦ μέχρι τέλους τῆς συζητήσεως· ὅτι ἂν καὶ ἡ πρόσκλησις πρέπῃ νὰ ἐξέρχηται ἀπὸ τὸ σῶμα ὁλόκληρον, ἀφοῦ ὅμως ἅπαξ ὁ ὑπουργὸς προσκληθῇ, ἕκαστος Βουλευτὴς ἀποκτᾷ αὐτοδικαίως τὸ δικαίωμα τῆς ἀντιρρήσεως καὶ ἐκ τούτου ἡ συζήτησις. Ἄλλος ἀπευθύνων παραινετικὰς παρατηρήσεις κατέκρινε τὰς ἐκφράσεις τινῶν, ὡς ἀνοικείους εἰς τὸν βουλευτικὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐνταῦθα γενομένου λόγου περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς προκειμένης συζητήσεως, διϊσχυριζομένων τῶν μὲν νὰ τεθῇ ὡς ζήτημα, ἂν ὁ ὑπουργὸς ἔπραξε σύμφωνα μὲ τὸ καθῆκον του ναὶ ἢ ὄχι, ἄλλων δὲ νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα, ἂν ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμάζῃ τὰς κατὰ τοῦ ὑπουργείου ἐκφράσεις τινῶν Βουλευτῶν ὡς ἀπρεπεῖς καὶ ἀνοικείους εἰς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν βουλευτικὸν χαρακτῆρα. Παρατηρήσαντός τινος ἐπὶ τοῦ πρώτου, ὅτι τὸ θέμα τοιούτου ζητήματος ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, καθ' ὃ μόνη ἡ Γερουσία ἔχει τοιαῦτα καθήκοντα εἰς περιστάσεις ὡρισμένας. Ἐπέφερεν ἕτερος, ὅτι αἱ προκαλέσασαι τὴν σκανδαλώδη ταύτην συζήτησιν ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις κατεκρίθησαν παρὰ πάντων σχεδὸν τῶν ἀγορευσάντων, καὶ ἑπομένως εἶναι περιττὸν νὰ ἐνδιατρίψῃ ἡ Βουλὴ πλειότερον εἰς τὴν περὶ τούτων συζήτησιν, ἀλλὰ μετριοπαθῶς φερομένη καὶ παραινετικὴν ἐπὶ τούτων διαγωγὴν διὰ τὸ μέλλον δεικνύουσα, νὰ ἐπιληρῶῃ ἤδη ὀφείλει τῆς οὐσίας· ὅτι ἐπὶ ταύτης ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ δοθείσας πληροφορίας, νὰ ἀναγνωσθῶσιν αἱ ἐκθέσεις, καὶ ὅταν προκύψῃ

ἀνάγκη νέων διασαφήσεων τότε νὰ καλεσθῇ ἐκ νέου ὁ ὑπουργὸς διὰ νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὴν περὶ τούτων συζήτησιν· ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ σήμερον παρελθούσης τῆς ὥρας νὰ ἀναβληθῇ ἐπὶ τὴν αὔριον.

Ἡ Βουλὴ μετὰ τὰς τελευταίας ταύτας παρατηρήσεις ἐνέκρινε τὴν ζητηθεῖσαν διάλυσιν τῆς συνεδριάσεως, καὶ ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν αὐτὴν περὶ τὴν 2 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Λ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΕ'.

Τῆς 11 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν ἑνδεκάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀριθμοῦ, ἀπόντων ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος πέντε, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, καὶ ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν καὶ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου ἐξέθηκεν ἐπὶ τῶν ἀπρεπῶν κατ' αὐτοῦ ἐκφράσεων Βουλευτοῦ τινος τὰ ἑξῆς. Κατὰ συνέπειαν τοῦ 81 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος πᾶς ὑπουργὸς εἶναι ὑπόχρεος καλούμενος νὰ παρευρίσκηται καὶ ἐμφανίζηται εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, σεβόμενος δὲ τὸ Σύνταγμα, καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ὑπουργοῦ εἰς τὰς μετὰ τῶν Βουλῶν σχέσεις του ἀναγνωρίζων, οὐδέποτε ἄνευ ἀποχρώντος κωλύματος ἔλειψα ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας, χωρὶς νὰ δικαιολογήσω ἐνώπιον αὐτῶν τὴν ἀπουσίαν μου. Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς μὲ εἰδοποίησε νὰ ἐμφανισθῶ χθὲς ἢ σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ δώσω τὰς ζητηθείσας περὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὑδρας πληροφορίας, ἐνῷ συγχρόνως καὶ ἡ Γερουσία χθὲς μὲ ἐκάλει νὰ ἐμφανισθῶ ἐνώπιον αὐτῆς, διὰ νὰ μοὶ ἀπευθυνθῶσιν

ἄλλοι ἐρωτήσεις· ἐπειδὴ δὲ εἰς μὲν τὴν Βουλὴν αἱ Συνεδριάσεις ἄρχονται τακτικῶς τὴν 8 ὥραν, εἰς δὲ τὴν Γερουσίαν τὴν 10 π. μ. διὰ νὰ οἰκονομήσω τὸν χρόνον προσῆλθον πρότερον εἰς τὴν Βουλὴν, εἰδοποιήσας καὶ τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Γερουσίας ὅτι θέλω παρευρεθῆ καὶ ἐκεῖ μετὰ ταῦτα· δοὺς δὲ προφορικῶς εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ζητηθείσας πληροφορίας περὶ τῆς μέχρι τοῦδε παρατάσεως τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, καὶ ἐκθεὶς τὰ αἴτια αὐτῆς, παρέδωκα πρὸς τούτοις εἰς τὸ Προεδρεῖον καὶ δύο ἐγγράφους ἐκθέσεις ἀφορώσας τὰς ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τῆς ὑπηρεσίας ἐξαχθείσας διασαφήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, καὶ ἐπὶ τέλους ὑποδείξας εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ὑποχρέωσίν μου διὰ νὰ ἐμφανισθῶ εἰς τὴν Γερουσίαν, ἐζήτησα τὴν ἄδειαν καὶ ἀπῆλθον οὔτε τοῦ Προέδρου ἐπενεγκόντος παρατήρησίν τινα, οὔτε τῆς Βουλῆς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως διαμονῆς μου, δὲν ὤφειλον δὲ βεβαίως νὰ ὑπακούσω εἰς τὴν ἀνάρμοστον εἰς βουλευτικὸν χαρακτῆρα φωνὴν Βουλευτοῦ τινος τὴν ὑπαινίκουσα ἐξερχόμενος τῆς αἰθούσης. Ὁ Ὑπουργὸς σεβόμενος τὸ Σύνταγμα, συμμορφούμενος μὲ τὴν Συνταγματικὴν τάξιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς πρὸς τὴν Βουλὴν ὑποχρεώσεώς του, καὶ συγχρόνως ἐπισπεύδων εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν ἄλλης πρὸς τὴν Γερουσίαν τῆς αὐτῆς φύσεως ὑποχρεώσεως, καὶ τῶν σοβαρῶν τῆς γενικῆς διευθύνσεως τοῦ Κράτους ὑποθέσεων, προσβάλλεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς δι' ἀναρμόστων ἐκφράσεων, καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς ὀφείλων νὰ ἀνακαλῇ τὸν παρεκτρεπόμενον εἰς τὰ καθήκοντά του ἐναντίον τοῦ κανονισμοῦ καὶ τῶν διαγραφομένων καθηκόντων του ἀνέχεται καὶ ἐπιτρέπει τοιαύτην διαγωγὴν, ἡ δὲ Βουλὴ συνταράσσεται μὲν εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦτο, καὶ οὐχὶ ἐπισήμως ἀλλὰ διὰ συζητήσεως μόνον ἀποδεικνύει τὴν ἀπαρέσκειάν της. Ὡς Πρωθυπουργὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καθῆκον ἱερὸν θεωρῶ νὰ ζητήσω παρὰ τῆς Βουλῆς ἐπίσημον ἱκανοποίησιν τῆς προσβληθείσης ἀξιοπρεπείας τῆς Κυβερνήσεως, φροντίζων συγχρόνως νὰ περιστείλω ἐκεῖνο τὸ πνεῦμα, τὸ, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέλαβαν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κράτους, τεῖνον νὰ διαταράξῃ αὐτὸ, καὶ τὸ ὁποῖον οὕτως ἐξακολουθοῦν θέλει παν δήμως καταδειχθῆ ὅτε τὰ στοιχεῖα τῆς διαβεβαιώσεως ταύτης ἀναφανῶσιν. Ἡ προσβολὴ αὕτη ἀπευθυνομένη κατὰ τοῦ τρίτου μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καθ' ἑνὸς τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, τείνει πρὸς ἐμψύχωσιν τῶν εἰς τὸ Κράτος ὑπενεργουμένων. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἐκπληρώσας τὸ καθῆκον του πρὸς τὴν Βουλὴν ἀδεία αὐτῆς ἀπέρχεται εἰς τὴν Γερουσίαν πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐπίσης ἱεροῦ καθήκοντος, ἡ ἀπουσία του παρεξηγεῖται ἀπό τινας, καὶ προσβάλλεται ὁ χαρακτὴρ τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῷ γίνεται σφοδρὰ περὶ τούτου συζήτησις καὶ οὐδόλως περὶ τούτων εἰδοποιεῖται, ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς Γερουσίας παρὰ τὴν αἴθουσαν τῆς Βουλῆς εὑρισκόμενος. Ὡς Πρωθυπουργὸς καθῆκον ἱερὸν ἔχω νὰ ζητήσω τὴν ἀποδοκιμασίαν τῶν ἀπρεπῶν τούτων ἐκφράσεων, καὶ ἡ Βουλὴ ἐπίσης καθῆκον ἔχει ὡς ἓν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων νὰ ἐκφράσῃ παν δήμως ὅτι ἀποδοκιμάζει τὰς προσβλητικὰς ταύτας ἐκφράσεις, ἀπαδούσας πρὸς τὰ τοῦ Βουλευτοῦ καθήκοντα. Μετὰ δὲ τοῦτο ὡς χθὲς οὕτω καὶ σήμερον, διότι καὶ ἡ σήμερον εἶχε πρὸς τοῦτο ὁρισθῆ, εἶμαι πρόθυμος νὰ δώσω τὰς πληροφορίας καὶ διασαφήσεις ὅσαι ἤθελον ζητηθῆ παρὰ τῶν Βουλευτῶν.

Ἐνταῦθα ὁ πρόεδρος καταλιπὼν τὴν θέσιν του εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον καὶ λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησεν ὅτι ἀδίκως ὁ Κ. Πρωθυπουργὸς προσέβαλεν αὐτὸν ὡς μὴ ἀπαγορεύσαντα χθὲς τὰς ἀπρεπεῖς ἐκείνας ἐκφράσεις, διότι ὡς Πρόεδρος σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Κανονισμοῦ ἐπέταξε εἰς τὸν Βουλευτὴν, ἐνῷ ταῦτας ἐξέφραζε, σιωπὴν, ἐπικαλέσθη τὴν τήρησιν τοῦ Κανονισμοῦ, καὶ ἀνεκάλεσεν αὐτὸν καὶ ἄλλους εἰς τὰ καθήκοντά των, ταῦτα δ' ἐγένοντο ἐν τῷ μέσῳ γενικοῦ τῆς Βουλῆς θορύβου, ὅτε αἱ τῆς Προεδρείας παραινέσεις καὶ προτροπαὶ ἔμενον ἄνευ ἀποτελέσματος.

Μετὰ ταῦτα ἕτερος παρετήρησεν ἐπὶ τῶν ἐκτεθέντων παρὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὅτι σπουδαῖον ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοσοῦτον χθὲς διεφώνησαν οἱ Βουλευταὶ, ἔλαβε τὴν ὀφθὴν καὶ κατάλληλον λύσιν του μὲ συμφωνίαν καὶ τῶν δύο σωμάτων, τὸ ζήτημα, ἂν οἱ ὑπουργοὶ καλούμενοι ἀπὸ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν, ἔχωσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐμφανίζωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις των διὰ νὰ δίδωσι ζητουμένας πληροφορίας καὶ ἀπαντήσεις ἐπὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεων, ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου ἐγένετο σήμερον ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον πρωθυπουργὸν, ἀναγνωρίσαντα τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην καὶ προθυμοποιούμενον νὰ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τῶν σωμάτων διὰ νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, καὶ αὐτὴ καθιέρωσε τὴν σύμφωνον μὲ τὴν συνταγματικὴν τάξιν νομολογίαν· ὅτι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀπρεπεῖς Βουλευτοῦ τινος κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν ἐκφράσεις κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐσωτερικῶν, καθῆκον τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ ἀποδοκιμάσῃ

αὐτὰς διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ πᾶσαν πρόληψιν ἀταξίας ἐντὸς τοῦ σώματος. Παρετήρησε δ' ἐπὶ τέλους εἰς τὸν Κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς ὅτι ὁ Κανονισμὸς τῶν συνεδριάσεων δὲν ἐτηρήθη κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν.

Ἐγκαλοῦσι τοῦ Βουλευτοῦ, πρὸς ὃν ἀναφέρονται αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐκφράσεις κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν αἰτοῦντος τὸν λόγον, ἄλλων δὲ πάλιν ἐναντιουμένων εἰς τοῦτο, διϊσχυριζομένων ὅτι εἶναι περιττὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πᾶσα περαιτέρω συζήτησις καὶ αἰτούντων νὰ τεθῇ εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα· ἃ ἂν ἡ Βουλὴ ἀποδοκιμάζῃ τὰς ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ ἐκφρασθείσας εἰς τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκφράσεις, ναὶ ἢ ὄχι· καὶ θορύβου προελθόντος ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἐρωτήσας τὴν Βουλὴν ἂν θεωρῇ ἀρκοῦσαν τὴν περὶ τούτου συζήτησιν προεκάλεσε αὐτὴν νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τούτου δι' ἀναστάσεως, ἥτις δι' ἀναστάσεως ἀπεφάνθη ὅτι δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ παραιτέρω περὶ τούτου συζήτησις.

Ἐνταῦθα ὁ προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἀναλαβὼν νὰ ἐκφωνήσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας, διεκόπη ἀπὸ τὰς κραυγὰς καὶ τὸν δεινὸν θόρυβον. Προκαλῶν δὲ τότε τὴν ἡσυχίαν, ἀποτεινόμενος εἰς τοὺς θορυβοῦντας, παρετήρησεν ὅτι αἱ φωναὶ καὶ ὁ θόρυβος δὲν δύνανται νὰ ἐπικρατήσωσιν εἰς τὴν Βουλήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπικρατεῖ ὁ ὀρθὸς λόγος καὶ ἡ ὑγιὴς γνώμη, καὶ ταῦτα διακρίνονται ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν πλειόνων.

Τοῦ θορύβου δὲ ἐξακολουθοῦντος, ὁ Ἀντιπρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Δ. ΚΑΛΛΙΦΡΟΝΑΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σ. Γ. Μ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΕΤ'.

Τῇ 12 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἑβδόην

πρὸ μεσημβρίας τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀδείγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς Συνεδρίασιν ἀριθμοῦ ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος δέκα, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως καὶ ἐπὶ τούτων ἐγένετο ἡ παρατήρησις ὅτι πρέπει νὰ τεθῶσιν ἐν τέλει αἱ γεννήσασαι τὴν ἐξανάστασιν τῶν Βουλευτῶν καὶ τὸν ἐκ ταύτης θόρυβον, καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς λέξεις τοῦ Προεδρεύοντος τότε τῆς Συνεδριάσεως ἀντιπροέδρου ὁ δὲ προεδρεύσας ἀντιπρόεδρος παρατηρήσας ὅτι ἐκ τῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν χθεσινὴν Συνεδρίασιν ῥηθέντων παρ' αὐτοῦ πρὸς τὴν βουλὴν, λέξεις τινὲς δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν ὡς περιέχουσαι δριμύ τι, ἂν καὶ δὲν ἐρρέθησαν πρὸς τοῦτο, ἀνεκάλεσε ταύτας καὶ οὕτω ἐνεκρίθησαν τὰ πρακτικὰ καὶ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ τοῦτο ἐζητήθη νὰ ἀνακληθῶσι καὶ ὑπὸ ἄλλου τινὸς τῶν Βουλευτῶν αἱ κατὰ τὴν προτελευταίαν Συνεδρίασιν ἀπαγγελθεῖσαι κατὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, ἢ ἐν ἀρνήσει νὰ προκαλεσθῇ ἡ ἀποδοκιμασία τῆς Βουλῆς κατ' αὐτῶν. Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ὅμως τοῦ Βουλευτοῦ τούτου, ὅτι λέξεις ἀπρεπεῖς ὡς ἀπαγγελθεῖσαι παρ' αὐτοῦ δὲν ἐμφαίνονται εἰς οὐδεμίαν τῶν παρελθουσῶν Συνεδριάσεων πρακτικά, ὅτι αἱ παρ' αὐτοῦ γενόμεναι παρατηρήσεις δὲν ἐγένοντο κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ πρωθυπουργοῦ τὸ ὁποῖον σέβεται, ἀλλὰ κατὰ τῶν πράξεων τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, καὶ ὅτε πᾶσαν ἀπρεπῆ λέξιν, τὴν ὁποίαν δυνατὸν νὰ ἀπήγγειλε, δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ, ἐπιφυλαττομένων τῶν πραγμάτων· ἀντέστησαν ἄλλοι, ὅτι οἱ Βουλευταὶ δύνανται νὰ ἀποτείνωσι παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ὑπουργικῶν πράξεων, ἀλλ' εὐσχημόνως, ὅτι λέξεις τοιαῦται ἐρρέθησαν, καὶ ὅτι αὗται πρέπει ἐν γένει νὰ ἀνακαλεσθῶσι καὶ ἐν ἀρνήσει νὰ ἀποδοκιμασθῶσι. Μετὰ ταῦτα ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν παρετήρησεν ὅτι ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου προσδοκᾶται παρὰ τῶν λαῶν ἡ μέλλουσα αὐτῶν εὐδαιμονία, καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος, ὑμεῖς δὲ πρὸς τοῦτο ὀφείλετε νὰ ἐνεργῆτε ἀπαλλάσσοντες τῆς ἀτομικῆς τῶν συναδέλφων Σας ὑπουργῶν ὑπολήψεως, καὶ τοῦ σεβασμοῦ αὐτῶν συνάμα ὡς σῶμα θεωρουμένοι, καὶ περιβάλλοντες πάντοτε μὲ

σεβασμὸν αὐτοὺς, τοὺς ὁποίους ἅπαξ διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης ὑμῶν περιεβάλετε, ὅπως σέβηται αὐτοὺς καὶ τὸ κοινὸν, καὶ ἐνισχυνθῇ ἡ τάσις τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ἀείποτε πρὸς τὴν κοινὴν εὐημερίαν ὀφείλει νὰ τείνῃ· ὅτι ἡ ἀνάμνησις τοῦ παρελθόντος καὶ τὰ αἴτια τῆς μεταπολιτεύσεως καὶ αὐτὸς ὁ δι' οὗ ἐγένετο τρόπος πρέπει νὰ πείσῃ πάντας ὅτι ὀφείλουσι νὰ ἀναδειχθῶσιν ἀνώτεροι τῆς πραγματικῆς καταστάσεώς των, διὰ νὰ κατορθωθῇ ἡ εὐημερία τοῦ ἔθνους, καὶ ἀποκρουσθῇ πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ φέρῃ ξενικὴν χεῖρα καὶ καταστροφὴν τῶν μετὰ τοσούτου κόπου ἀποκτηθεισῶν ἐλευθεριῶν μας· ὅτι κατὰ τὰς εἰς τὰ πολυμελῆ σώματα συζητήσεις γεννῶνται πάντοτε ἐκ τούτου διαπληκτισμοὶ, οἱ δὲ συνήθεις εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐρεθισμοὶ, ἀποτέλεσμα ἰδίως τῆς ἰδιοσυγκρασίας αὐτῶν, δύνανται φυσικῶς νὰ παρασύρωσι τούτους· ὄχι βέβαια ἐν γνώσει, εἰς ἀτόπους ἐκφράσεις, τὰς ὁποίας οὗτοι μὲν διατελοῦντες εἰς κατάστασιν ἐξάψεως δὲν ἐννοοῦσιν, οἱ φλεγμαινόντως ὅμως ἐκ τῶν συναδελφῶν των συζητοῦντες διακρίνουσιν· ὅτι θέλει κατορθωθῇ ἡ γενικὴ παντὸς ἐπιθυμία, ἡ ἐθνικὴ εὐημερία, διὰ εἰλικρινοῦς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν συνδρομῆς, ὀφείλουσαν ἐπίσης εἰλικρινῶς νὰ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντά της, θέλει δὲ ματαιωθῇ πᾶσα τοιαύτη ἐλπὶς ἂν ὑμεῖς ἢ οἱ Ὑπουργοὶ παραγνωρίσωσι τὴν ἀποστολὴν των ταύτην· ὅτι ἡ μεταπολίτευσις ὑπὲρ ἧς ὁ περφωτισμένος κόσμος ἐπευφήμησεν, ἔργον ἀνωτέρας χειρὸς ἢ τῆς ἡμετέρας, ὡς τοῦτο ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται, ἔργον τῆς θείας προνοίας, τῆς ἀρχῆθεν κηδεμονευσάσης τοῦ ἔθνους μας, θέλει καταστῇ ἄνευ ἀποτελέσματος ἐὰν διὰ διαπληκτισμῶν καὶ ἐξάψεων συζητῶνται τὰ γενικὰ συμφέροντα, τῶν ὁποίων, καθὼ πατριῶται καὶ πατέρες οἰκογενειῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους, οἱ πάντες νὰ κηδώμεθα ὀφείλομεν· ὅτι ἡ σύμπνοια καὶ ἡ συνέπεια ταύτης κατ' ἀλήθειαν καὶ πεποίθησιν ἐκπλήρωσις τῶν ἰδίων ἡμῶν καθηκόντων μᾶς φέρει εἰς τὴν ποθουμένην ὁδὸν, πρὸς δὲ τὴν σύμπνοιαν ἕκαστος ἡμῶν ὀφείλει νὰ ἀπαρνῆται τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φιλοτιμίαν, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰς δυνατὰς παραχωρήσεις· ὅτι κατὰ συνέπειαν ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου πρέπει νὰ ἀνακαλεσθῇ ἢ νὰ ἀποδοκιμασθῇ πᾶν ὅ,τι ἄτοπον καὶ ἄπρεπὲς, ἐναντίον τῆς ὀφειλομένης εὐσχημοσύνης, ἐρρέθη κατὰ τὰς προλαβούσας Συνεδριάσεις, πολλῆς τοῦ λοιποῦ ἐφιστωμένης προσοχῆς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τοιούτων σκανδαλωδῶν σκηνῶν· καὶ ὅτι τέλος αἱ παρατηρήσεις του αὐταὶ εἰς οὐδὲν ἀπευθύνομεναι πρόσωπον, ἀφορῶσι τὴν γενικὴν τάξιν, καὶ ἀπὸ εἰλικρινῆ καὶ ἄδολον καρ-

δίαν ἀπορρέουσαι, τείνουσι πρὸς τὸν ποθητὸν σκοπὸν πάντων, τὴν ἐθνικὴν εὐημερίαν.

Μετὰ ταῦτα ἐζητήθη νὰ ἀνακαλέσῃ μόνος ὁ Βουλευτὴς ὁ τοιαύτας ἐκφράσεις προενεγκὼν, αὐτὰς, καὶ ὄχι γενικῶς διότι τοιαῦται παρ' οὐδενὸς ἄλλου προηνέχθησαν· ἀντεῖπε δ' ὁ Βουλευτὴς οὗτος ὅτι πᾶν ὅ,τι εἶπε ἀρῶρα τὰ πράγματα, καὶ ὅτι ἐν ταῦτα παρεστάθησαν δι' ἀκαταλλήλων ἐκφράσεων, ἀνακαλεῖ αὐτὰς, ἂν καὶ μὴ καταφαινομένας εἰς τὰ πρακτικά· ἐπὶ τῇ παρατηρήσει δὲ πολλῶν Βουλευτῶν ὅτι πρέπει αὐταὶ νὰ ἀνακαλεσθῶσιν ὑπὸ τοῦ προενεγκόντος αὐτὰς Βουλευτοῦ, ἢ νὰ προκαλεσθῇ ἡ τούτων ἀποδοκιμασία, ἠρώτησεν ὁ Πρόεδρος ἂν ἀνακαλῇ αὐτὰς, καὶ οὗτος ἀπήγγειλε τὴν ἀνάκλησιν αὐτῶν.

Οὕτω τέλος διαλυθεισῶν τῶν ἀμφισβητήσεων τούτων, ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου, ὁρίσασα ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τὴν προσεχῆ τρίτην ὡς ἡμέραν καθ' ἣν θέλουσι συζητηθῇ ἄνευ οὐδενὸς ὅρου ἐπιφυλάξεως αἱ δοθεῖσαι διασαφήσεις, καὶ δοθῇ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν αἱ ἀπολειπόμεναι πληροφορίαι εἰς τὰς πρὸς αὐτοὺς παρὰ τῶν Βουλευτῶν γενομένας ἐρωτήσεις.

Παραδεχθείσης ἐνταῦθα τῆς Βουλῆς ὡς ἀντικειμένου συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ κατασατικοῦ περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθησαν ὑπὸ τοῦ Γραμματέως ὁ γ'. καὶ δ'. παράγραφος τοῦ ἄρθρου ΙΘ'. εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ὁποίων εἶχε μείνει ἡ Βουλὴ, ἔχοντες οὕτως.

« Ἐὰν δὲ κατ' ἄδειαν τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ εὐλογηθῇ παράνομος γάμος, ἡ ποινὴ καθαιρέσεως ἐπάγεται κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν τοιαύτην ἄδειαν. »

« Ἐὰν δὲ ὁ ἱερεὺς γνωρίζων τὸν γάμον παράνομον ὄντα, εὐλογήσῃ αὐτὸν, πειθόμενος τῇ διατάξει τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ὡσαύτως καθαιρεῖται. Εἰς δὲ τὸν ἱερέα τὸν εὐλογήσαντα ἔννομον γάμον καὶ μηδὲν ἔχοντα τὸ κωλύον, ὡς εὐλογήσαντα αὐτὸν ἄνευ τῆς τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἀργίας πάσης ἱεροπραξίας τρίμηνος μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας του λαμβανομένων δικαιωμάτων. »

Ἐπροτάθη δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ γ'. § νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν *εὐλογηθῇ* αἱ λέξεις *ἐν γνώσει*, διότι ἐνδεχόμενον εἶναι νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἡ ἄδεια χωρὶς νὰ γνωρίζῃ τὰ κωλύοντα τὸν γάμον αἴτια, καθόσον οἱ ἀπαιτούμενοι πρὸς σύναψιν γάμου ὅροι εἶναι πολλοὶ καὶ διάφοροι, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν

μένον ποῖοι τούτων ὑπάγονται εἰς τὸν ἀρμοδιότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ποῖοι εἰς τὴν τῆς κοσμικῆς ἀρχῆς· δὲν εἶναι δὲ δίκαιον ἡ ἄγνοια καὶ καλὴ πίστις νὰ τιμωρῆται μὲ τὴν βαρυτέραν ἐκκλησιαστικὴν ποινὴν, τὴν καθαίρεσιν. Ἐπὶ δὲ τοῦ πρώτου μέρου τοῦ δ'. παραγράφου παρετηρήθη, ὅτι ὁ ἱερεὺς ὀφείλει νὰ ὑπείκῃ πειθαρχικῶς καὶ νὰ ἐκτελῇ τὴν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου ἐκδοθεῖσαν ἄδειαν, διότι, ἂν δοθῇ εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνῆται τὴν ἱεροτελεστίαν παρὰ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπισκόπου ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ὁ γάμος εἶναι παράνομος, θέλει ἀρνεῖται ὁ ἱερεὺς τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου, καὶ ἐκ τούτου θέλουσι προκύπτει πολλαὶ καταχρήσεις. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη ἡ ἐξάλειψις τοῦ μέρους τοῦ § τούτου.

Ἀντιπαρετηρήθη παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅτι ἡ εἰς τὸν § γ' προταθεῖσα προσθήκη τῶν λέξεων *ἐν γνώσει* εἶναι περιττὴ, διότι αὕτη ὑπεννοεῖται ὡς γενικὴ τοῦ δικαίου ἀρχὴ, καθ' ἣν ἡ μὴ ἐνοχὴ δὲν συνεπάγει τὴν καταγινωσκομένην κατὰ τῆς πράξεως ποινὴν, καὶ διότι θέλει τεθῇ τοιουτοτρόπως εἰς πάντας τοὺς εὐλογοῦντας παράνομον γάμον ἡ πρόφασις τῆς ἀγνοίας. Ὅτι τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δ'. § εἶναι ἀναγκαῖον, διότι ὑπάρχει μὲν γενικὴ ἀρχὴ, ὅτι τὸ ὑπεῖκον ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης τῆς διαταττομένης πράξεως, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐννοεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐκδοὺς τὴν ἄδειαν ἐπίσκοπος δὲν ἐγνώριζε τὸ γνωστὸν εἰς τὸν ἱερέα κώλυμα, ὄντα εἰς κρείττονα θέσιν τοῦ ἐπισκόπου νὰ γνωρίζῃ τοιοῦτον κώλυμα, καὶ ὑποχρεούμενον νὰ καταγγείλῃ τοῦτο ὁμοῦ μὲ τὴν περὶ ἀδείας αἴτησιν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον. Καὶ παρ' ἄλλου, προτείνοντος τὰ αὐτὰ, καὶ προσθέντος ἐπὶ τοῦ γ'. §, ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ προσθήκη τοῦ *ἐν γνώσει*, διότι ὑπεννοεῖται ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάζῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας, ἂν ὁ γάμος ἦναι νόμιμος ἢ μὴ· ἐπὶ δὲ τοῦ δ'. §, ὅτι ὁ νομοθέτης θέλων κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ ἀποκρούσῃ τοὺς παρανόμους γάμους, ἐπιβάλλει καὶ εἰς τὸν ἐπίσκοπον καὶ εἰς τὸν ἱερέα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀνερευνῶσι πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας τῆς τελέσεως τοῦ γάμου περὶ τῆς νομιμότητος αὐτοῦ.

Τὴν παραδοχὴν τῆς προταθείσης προσθήκης ὑπεστήριξεν ἕτερος, εἰπὼν ὅτι ὁ νομοθέτης διὰ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου ὀφείλει νὰ σκοπεύῃ πρὸς τελεσφόρον τι ἀποτέλεσμα, συνδεόμενον μὲ τὸν προκαλέσαντα αὐτὰς λόγον· τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι ὅπως τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἐκτίθεται, ἀκυρωθέντος τοῦ γάμου, ἄφευκτος συνέπεια ἐπέρχεται ἡ καθαίρεσις τοῦ ἐκδόντος τὴν ἄδειαν, ἐνῷ σκοπὸς τοῦ νόμου εἶναι νὰ τιμωρήσῃ ὄχι τὴν ἄγνοιαν, ἀλλὰ τὴν δολίαν πρόθεσιν. Ἀπαιτοῦνται δὲ τόσοι ὅροι εἰς τὴν σύστασιν γάμου τινὸς, τῶν ὁποίων ἡ ἐξακρίβωσις πολλάκις ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων εἶναι ἀδύνατος, ὥστε καὶ διὰ πολὺν μετὰ τὸν γάμον χρόνον μένουσι τὰ κωλύοντα αἴτια κεκαλυμμένα· ἐπομένως ἄνευ τῆς προσθήκης τοῦ *ἐν γνώσει* ἡ θέλει κατασταθῇ δύσκολος ἡ ἐκτέλεσις τῶν γάμων, διὰ τὰς δικαίας ἀρχίσεις τῶν ἐπισκόπων, ἢ ἡ καθαίρεσις θέλει ἐπέρχεσθαι πολλάκις ὄχι ὡς ποινὴ, ἀλλ' ὡς τυχαῖόν τι. Ἀντέκρουσε δὲ τὴν πρότασιν περὶ ἐξαλείψεως τοῦ ἀ. μέρους τοῦ δ'. §, διότι σύμφωνα μὲ τοὺς πρόλαλήσαντας ἐθεώρησεν αὐτὸ ἀναγκαῖον κατὰ τῆς δολίας προθέσεως τοῦ ἱερέως ὄντος, εἰς θέσιν καλλιτέραν τοῦ ἐπισκόπου νὰ πληροφορῆται καὶ γνωρίζῃ τὰ κωλύματα.

Ἀντεκρούσθη πάλιν παρὰ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ παρ' ἄλλων ἡ προσθήκη τῶν λέξεων *ἐν γνώσει* ὡς μὴ ἀναγκαία, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα αἱ ἐνοριακαὶ περιφέρειαι εἶναι τόσον μικραὶ, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ὕπαρξιν γάμου τινὸς πρόσωπα ὡς καὶ τὰ πρὸς τοῦτο κωλύματα εἶναι εὔκολον νὰ γνωσθῶσιν ὑπὸ τοῦ ἱερέως, διὰ τοῦ ὁποίου πέμπεται πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ἡ αἴτησις περὶ τῆς ἀδείας· ἐκτὸς δὲ τούτου τὸ ἐδάφιον δὲν ἐννοεῖ τὴν καθαίρεσιν ὡς ἄφευκτον συνέπειαν τῆς ἀκυρώσεως τοῦ γάμου, ἀλλὰ τῆς ἐν γνώσει κακῆς προθέσεως τοῦ ἐκδόντος τὴν ἄδειαν, ὅστις διὰ τοῦτο θέλει προσκληθῇ προηγουμένως παρὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐξετασθῇ καὶ προτείνει τὰ δικαιολογήματά του· παρετήρησε δ' ἐπίσης ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἀντικρουόμενον δ. μέρος τοῦ 4 §, διότι καὶ αὐτὸς ὁ ἱερεὺς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐν γνώσει τέλεσιν παρανόμου γάμου, καὶ τοι ἐκδόντος τοῦ ἐπισκόπου τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν, καθόσον μάλιστα, ὡς ἐρρέθη ὁ ἱερεὺς δύναται νὰ πληροφορῆται εὐκολώτερον τὰ κωλύοντα τὸν γάμον αἴτια.

Καὶ ἄλλος προσέθηκε κατὰ τῆς προταθείσης προσθήκης, ὅτι, κυρωθείσης παρὰ τῆς Βουλῆς ἐν τῷ παραδεχθέντι παραγράφῳ τῆς ἀρχῆς ὅτι ἐπάγεται καθαίρεσις κατὰ τοῦ ἐκδόντος ἄδειαν ἐπισκόπου καὶ τοῦ τελέσαντος παράνομον γάμον ἱερέως, ἔνθα ἐδύνατο νὰ προστεθῇ τὸ *ἐν γνώσει*, ἐὰν ἐθεωρεῖτο ἀναγκαῖον, δὲν ἔχει ἤδη τὸν τόπον της ἐνταῦθα, ὅπου ἐκτίθενται αἱ περιστάσεις καθ' ἃς ὁ ἐπίσκοπος, ἢ ὁ ἱερεὺς θεωροῦνται ὑπεύθυνοι. Ὅτι ἡ πρόθεσις ἐννοεῖται, καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος θέλει ἐκδίδει τὴν καθαίρεσιν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἐνοχῆς·

ὅτι ἡ ἀφαίρεσις τοῦ πρώτου μέρους τοῦ §. δ'. εἶναι ἀναγκαία, διότι οἱ ἱερεῖς, δυνάμενοι λόγῳ κωλύματος νὰ ἀρνῶνται τὴν τέλεσιν τοῦ γάμου καὶ παρὰ τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπισκόπου, θέλουσι παρεμβάλλει δι' ἄλλους σκοποὺς προσκόμματα εἰς τὴν τέλεσιν τῶν γάμων, καθόσον μάλιστα, ὡς μὴ ἔχοντες τὰ ἀπαιτούμενα φῶτα, εἶναι ὑποκείμενοι εἰς ἀπάτας ὡς ἐκ τοῦ ἐπικειμένου φόβου τῆς καθαιρέσεως, καὶ καθ' ὅσον δύναται νὰ καθιερωθῇ διὰ τὸν ἱερέα ἡ ὑποχρέωσις νὰ συνοδεύῃ τὴν περὶ ἀδείας αἴτησιν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον μὲ ἰδίαν αὐτοῦ πιστοποίησιν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπαιτουμένων ὅρων πρὸς σύστασιν γάμου καὶ τῆς μὴ ὑπάρξεως κωλύματός τινος, καὶ τότε περιττὸς εἶναι καὶ ὁ ὅρος τῆς ἀδείας « ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τι τὸ κωλύον. »

Ὡς πρὸς τὴν προσθήκην τοῦ ἐν γνώσει τὰ αὐτὰ καὶ ἕτερος τῶν εἰσηγητῶν ἐπρότεινε· ἀντέτεινε δὲ εἰς τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ ά. μέρους τοῦ δ'. §. καὶ τοῦ τῆς ἀδείας ὅρου « ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ τι τὸ κωλύον » καθότι ταῦτα ἀφορῶσι τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ὁ μὲν ἐπίσκοπος ἐν ἀγνοίᾳ ἐξέδωκε τὴν ἄδειαν, ὁ δὲ τελέσας τὸν γάμον ἱερεὺς ἐγνώριζε τὸ κώλυμα.

Μετὰ δὲ τὸν ἐπὶ τέλους παρατηρήσαντα ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῶν παραγράφων κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, διότι τὰ ἄρθρα ταῦτα εἶναι ἀπόρροια τῆς πείρας τοῦ παρελθόντος, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι γάμοι παράνομοι δὲν τελοῦνται ὅταν ὁ ἐπίσκοπος καὶ ὁ ἱερεὺς δὲν συναινέσωσι, οἵτινες δύνανται εὐκόλως νὰ γνωρίζωσι τοὺς ὑπάρχοντας πρὸς σύστασιν γάμου ὅρους ἢ τὰ κωλύοντα αὐτόν· ἡ δὲ αὐστηρότης τῶν παραγράφων κατὰ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τοῦ ἱερέως εἶναι ἀναγκαία πρὸς ἀποτροπὴν τῶν σκανδάλων διὰ τὴν τέλεσιν παρανόμων γάμων, ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις κατ' αἴτησιν τῶν Βουλευτῶν.

Ἐρωτηθείσης μετὰ ταῦτα τῆς Βουλῆς, ἐγένοντο οἱ παράγραφοι παραδεκτοὶ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχοντες οὕτως·

« Ἐὰν δὲ κατ' ἄδειαν τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ εὐλογηθῇ παράνομος γάμος, ἡ ποινὴ καθαιρέσεως ἐπάγεται κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν τοιαύτην ἄδειαν.

Ἐὰν δὲ ὁ ἱερεὺς, γνωρίζων τὸν γάμον παράνομον ὄντα, εὐλογήσῃ αὐτὸν, πειθόμενος τῇ διατάξει τοῦ ἐπισκόπου ἢ τὸν ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ὡσαύτως καθαιρεῖται· εἰς δὲ τὸν ἱερέα τὸν εὐλογήσαντα ἔννομον γάμον καὶ μηδὲν ἔχοντα τὸ κωλύον, ὡς εὐλογήσαντα αὐτὸν ἄνευ τῆς τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἀργίας

πάσης ἱεροπραξίας τριμήνου μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας του λαμβανομένων δικαιωμάτων. »

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1. ὥραν μ. μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΖ'.

Τῆς 13 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν ὥραν π. μ. καὶ ὑρεθέντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ κατάλογου τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ὀκτὼ, ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα, γενόμενα παρεδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ ἀντικειμένου τῆς συνεδριάσεως εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐπρότεινε νὰ προκαλεσθῶσιν ἐξηγήσεις ἀπὸ τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἡ Βουλὴ τὴν κατάσασιν τῶν ἐργασιῶν της καὶ τὸν χρόνον καθ' ὃν θέλει ἀποπερατώσει τὸ ἔργον της. Διάφορα δὲ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀπήντησαν ὅτι, ἂν καὶ ὁ προϋπολογισμὸς εἰσήχθη πρὸ δύο σχεδὸν μηνῶν εἰς τὴν Βουλὴν, μάλις πρὸ ἑνὸς μηνὸς διενεμήθη εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοῦ μὲ τὰ συνοδεύοντα αὐτὸν ἀναλυτικὰ ἔγγραφα καὶ ἐκθέσεις ἑκάστου Ὑπουργείου, διότι ἡ τύπωσις αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἀνεδέχθησαν τὰ Ὑπουργεῖα, ἐβράδυνεν ἐπὶ πολὺ· ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ, διαιρεθεῖσα εἰς πέντε τμήματα διὰ τὴν εἰδικὴν ἐπεξεργασίαν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, ἀπήντησεν ἀμέσως μετὰ τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν της πολλὰ προσκόμματα, προερχόμενα ἀπὸ τὴν ἔλλειψιν διαφόρων

νόμων, διαταγμάτων, πινάκων καὶ ἄλλων ἐγγράφων, ἀναφερομένων εἰς τὰς εἰδικὰς τῶν προϋπολογισμῶν μερίδας, τὰ ὁποῖα ἐζητήθησαν, καὶ ἄλλα μὲν τούτων ἐδόθησαν εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα, ἄλλα δὲ εἰσέτι καθυστεροῦνται· ὅτι καθίστανται ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τούτου ἔτι μᾶλλον ἀναγκαῖα τὰ ἔγγραφα ταῦτα καὶ ἡ ἐπιβοηθητικὴ συνδρομὴ ὑπαλλήλου τινὸς καταλλήλου ἐξ ἑκάστου Ὑπουργείου, καθόσον εἰς τοὺς καθυποβληθέντας προϋπολογισμοὺς ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἔλλειψις, ἡ παραπομπὴ δι' ἑκάστην εἰδικὴν ποσότητα τῶν προϋπολογισμῶν εἰς τοὺς νόμους, διατάγματα καὶ ἄλλα ἔγγραφα ἐφ' ὧν αὐτὴ ἢ αἱ μεταβολαὶ στηρίζονται· ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τμῆμα, πολλὰ ἐκ τῶν ἐλλείψεων τούτων εὑρίσκον εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν του προσκόμματα, ἐξητήσατο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τὰ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, καὶ τὴν ἐπιβοηθητικὴν πρὸς ταῦτα σύμπραξιν ὑπαλλήλου τινὸς τοῦ Ὑπουργείου καταλλήλου πρὸς τοῦτο, ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῶν ἐγγράφων παρέπεμψε εἰς τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν παρελθόντων ἐτῶν, τὴν ὁποίαν τὸ τμῆμα δὲν ἔλαβεν εἰσέτι, ἂν καὶ ἀπεφασίσθη νὰ δοθῇ ἀνὰ ἓν σῶμα εἰς ἕκαστον Βουλευτήν, ἄνευ δὲ τῶν ἀναγκαίων τούτων ἐγγράφων καὶ τῆς ἐπιβοηθητικῆς συμπράξεως ἐπ' αὐτῶν ὑπαλλήλου τινὸς τοῦ Ὑπουργείου δὲν δύναται τὸ τμῆμα νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέλεγξιν. Ὅτι τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ναυτικῶν ἐχορήγησαν εἰς τὰ ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν Ὑπουργείων τούτων τμήματα τὰ ἀναγκαιοῦντα ἔγγραφα καὶ τὴν ζητηθεῖσαν συνδρομήν· ὅτι τέλος, ὅταν αἱ δυσκολίαι αὗται ἐξομαλυνθῶσι δύναται ἡ ἐπιτροπὴ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν της, καὶ ἐντὸς δύο ἑβδομάδων, διὰ νὰ οἰκονομήσῃ καὶ τὸν χρόνον, νὰ κάμῃ ἔναρξιν νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὰς ἐργασίας ἑνὸς ἢ καὶ πλειοτέρων τμημάτων, ἀφοῦ λάβῃ αὐτὰς ὑπ' ὄψιν καὶ συντάξῃ τὰς εἰδικὰς ἐπ' αὐτῶν ἐκθέσεις, καὶ ἀκολούθως τὰς τῶν ἄλλων.

Ἐπὶ τοῦ τρόπου τούτου τῆς εἰσαγωγῆς ἀντιπαρετηρήθη παρ' ἄλλων ὅτι, ἂν καὶ ἕκαστος εἰδικὸς προϋπολογισμὸς πρέπῃ νὰ συνοδεύηται ἀπὸ εἰδικὴν τοῦ ἐπεξεργασθέντος αὐτὸν τμήματος ἔκθεσιν, οὐχ' ἧττον ὅμως κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς εἰδικὰς ταύτας ἐκθέσεις, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δύο περὶ εἰσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ κράτους Νομοσχεδίων, νὰ συντάξῃ γενικὴν περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν νὰ προεισαγάγῃ πρὸ πάσης ἄλλης ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, διότι ἄνευ ταύτης ἡ Βουλὴ μὴ ἔχουσα περὶ τῆς γενικῆς καταστάσεως τῶν εἰσόδων πρὸς τὰ ἔξοδα πληροφορίας, θέλει δυσκολευθῆ νὰ προβῇ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἐξέτασιν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν.

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως νὰ σταλῇ πρὸς ὅλα τὰ Ὑπουργεῖα, διὰ νὰ πληροφορηθῶσιν οἱ Κ. Ὑπουργοὶ τὰ ἐπικείμενα προσκόμματα εἰς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν ἕνεκα τῶν ῥηθεισῶν ἐλλείψεων τῶν ἀναγκαίων βοηθητικῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων, ἐργασίαν ἐπὶ τοσοῦτον ἀναγκαίαν, καὶ χορηγήσωσιν εἰς τὰ τμήματα τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς τὰ παρ' αὐτῶν ζητούμενα καὶ μήπω ἀποσταλέντα ἔγγραφα καὶ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πρὸς δὲ νὰ διατάξωσι καὶ ἕνα ἐκ τῶν προσφόρων πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλων των, ὅστις, παρευρισκόμενος εἰς τὰς τῶν τμημάτων συνεδριάσεις, νὰ δίδῃ τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐξακολούθησιν τῆς συζητήσεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου.

Ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τὸ Κ. ἄρθρον αὐτοῦ καὶ αἱ ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαι τῆς πλειοψηφίας καὶ μειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς ἑξῆς

α Ἄρθρ. Κ'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ, προκειμένου περὶ διαλύσεως νομίμου γάμου, ἔχει ἁρμοδιότητα πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ· ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ δέχεται ἀναφορὰν εἴτε ὑπὸ τοῦ ἑνὸς εἴτε ὑπὸ τῆς γυναικὸς, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεῖσα ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ αὐτούς, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεως της ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας. Τὸ Δικαστήριον ἐκ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὁρμώμενον, δικάζει καθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις καὶ ἐκδίδει τὴν περὶ διαλύσεως τοῦ γάμου ἀπόφασίν του, διευθύνει ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεώς του ταύτης εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὐτὴ τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς. »

Τροπολογία τῆς μειοψηφίας.

α Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ, προκειμένου περὶ διαλύσεως νομίμου γάμου, δέχεται τὴν περὶ τούτου ἀναφορὰν τοῦ ἀνδρὸς ἢ τῆς γυναικὸς, καὶ ὑπαρχούσης νομίμου αἰτίας πρὸς διάλυσιν, ἀφοῦ

ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν μεταχειρισθεῖσα ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ αὐτούς, διευθύνει τὴν ἀναφορὰν αὐτῶν εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας· τοῦτο, δικάσαν καθ' ὅλας τὰς ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπομένας περιπτώσεις, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς αἰτίας ἢ τῶν αἰτιῶν τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου, καὶ συγχρόνως κοινοποιεῖ τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἥτις μετὰ παρέλευσιν τριῶν προσέτι μηνῶν κηρύττει τὸν γάμον διαλελυμένον καὶ ἐκδίδει τὸ διαζύγιον κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις. »

Ἡ πλειοψηφία παραδεχθεῖσα τὸ πρῶτον μέρος τοῦ ἄρθρου μέχρι τῆς λέξεως « *περιφερείας* » ἐτροποποίησε τὸ ἄλλο οὕτω.

« Τὸ δὲ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τῆς Συνόδου, δέχεται αἴτησιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου καὶ διατάττει ἄνευ νέας ἀποπείρας ἑνώσεως τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 683 καὶ ἑπομένων τῆς πολιτ. δικονομίας ὁριζόμενα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς· μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τούτου, καταστάσης τελεσιδίκου, ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει νὰ διευθύνῃ ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ κηρύττῃ καὶ αὕτη τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς. »

Τὴν τροπολογίαν τῆς μειοψηφίας ὑποστηρίζων ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς ἐξέθηκεν ὅτι ἡ μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς ὁρμωμένη ἐκ τοῦ ὅτι ὁ γάμος εἶναι μυστήριον, καὶ ἀκόλουθοῦσα τὰς ἱερὰς παραδόσεις, ἐκτιμῶσα δὲ κατὰ τὸ πρέπον καὶ τοὺς περὶ διαζυγίου δικαστικοὺς τύπους, ἀλλὰ πιστεύουσα ὅτι οἱ τύποι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὸ μυστήριον τοῦγάμου, παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν ὅτι ὡς πνευματικῶς μόνον συνιστᾶται ὁ γάμος οὕτω καὶ πνευματικῶς μόνον διαλύεται, ὅτι συνταυτίζονται μὲν εἰς τὸν γάμον ἐκ περιστάσεως πολλὰ συναλλάγματα κοσμικὸν συμφέρον ἀντικείμενον ἔχοντα. ἀλλ' ὁ γάμος δὲν συνίσταται εἰμὴ μετὰ τὴν ἱερολογίαν, προϋποτιθεμένης τῆς συναινέσεως τῶν συζύγων καὶ τῶν γονέων· ὅτι ὑπὸ τοιαύτην ἀρχὴν ἐτροποποιήθη ὡς ἀνωτέρω τὸ ἄρθρον, καθ' ὃ τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται περὶ τῶν ἐκ τοῦ γάμου κοσμικῶν συμφερόντων, γνωμοδοτοῦν περὶ τῆς διαζεύξεως, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἥτις μόνη διαλύει τὸν γάμον· ὅτι, ὡς πρὸς τοὺς δικαστικοὺς τύπους, ἡ μειονοψηφία προτείνουσα τὴν πνευματικὴν διάλυσιν, ἀρίνει εἰς ἀργίαν τύπους τινάς, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ πλειονοψηφία

δεχομένη τὴν τρίμηνον ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ παραλείπει τινὰς αὐτῶν.

Ἀπήντησεν εἰς ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς πλειονοψηφίας, τὴν ἐπὶ τοῦ δευτέρου μέρους τοῦ ἄρθρου τροπολογίαν αὐτῆς συνιστῶν, ὅτι καὶ τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἡ πλειονοψηφία ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μειοψηφίας ὁρμωμένη, ὅτι ὁ γάμος εἶναι μυστήριον, ἐθεώρησεν, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προηγουμένου 1Θ. ἄρθρου, τὸν γάμον συμμετέχοντα καὶ κοσμικῶν ἀντικειμένων, καὶ διὰ τοῦτο παρεδέχθη καὶ ἐντεῦθα, εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου, ἡ μὲν ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ νὰ περιορίζηται εἰς τὸ πνευματικὸν αὐτοῦ μέρος, ἡ δὲ κοσμικὴ νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὸ κοσμικόν· ἀναγνωρίσασα δὲ τὰ καλὰ τῆς διὰ τοῦ ἐπισκόπου τριμήνου ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμὸν τῶν συζύγων, ὡς μᾶλλον πρὸς τοῦτο ἀποτελεσματικῆς, ἢ διὰ τοῦ δικαστηρίου, ἐβάδισε πρὸς τὰ λοιπὰ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐκκλησίας καὶ σύμφωνα μὲ τὴν καθιερωθεῖσαν εἰς τὸ 1Θ. ἄρθρον ἀρχήν. Ὅτι καὶ μόνης τῆς συναινέσεως τῶν συζύγων καὶ γονέων ὑπαρχούσης, ἐὰν παραδεχθῶμεν κατὰ τὸν προλαλήσαντα τὴν διὰ τῆς ἱεροτελεστίας σύστασιν τοῦ γάμου, πάλιν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ εἴδη τῆς συναινέσεως, πῶς αὕτη φανεροῦται, πότε εἶναι πλημμελὴς ἢ ὄχι, καὶ τοὺς τύπους τοῦ πολιτικοῦ δικαίου καθ' οὓς αὕτη ἐξελίσσεται· πολλῷ δὲ μᾶλλον θέλει ἐννοήσει τις τὰς δυσκολίας ταύτας, ὅταν ἀναλογισθῇ ὅλους τοὺς πρὸς σύστασιν καὶ διάλυσιν τοῦ γάμου ἀπαιτουμένους ὅρους· οἱ ὅροι οὗτοι, τῶν ὁποίων ἁπλούστερος καὶ μὴ ἐπαρκὴς εἶναι ἡ συναίνεσις, δυσκόλως μ' ὅλα ταῦτα ἐκτιμωμένη ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, διαγράφονται ἀπὸ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, καὶ μόνον ἀπὸ τὰ δικαστήρια δύνανται ἀκινδύνως νὰ διεξαχθῶσιν ὡς κοσμικὰ ἀντικείμενα, οὐδόλως ἐκ τούτου παραβλαπτομένης τῆς ἱερότητος τοῦ μυστηρίου, ἐνῷ ἄλλως ἡ διάλυσις γάμου ἔχει σημαντικὰ, ὄχι μόνον εἰς τοὺς συζύγους καὶ τὰ τέκνα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τρίτους ἀποτελέσματα. Διὰ τοῦτο ἡ πλειονοψηφία τὴν ἐκτίμησιν τῶν νομίμων λόγων πρὸς διάλυσιν ἀφῆκεν εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ, ἐπειδὴ τὸν γάμον ὡς μυστήριον συνοδεύει ἱεροτελεστία, παρεδέχθη τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, διὰ νὰ κηρύξῃ καὶ αὕτη διαλελυμένον τὸν γάμον πνευματικῶς. Διαφοραὶ δὲ μεταξὺ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ τῆς τροπολογίας τῆς πλειοψηφίας εἶναι, ἀ. ἡ πλειοψηφία ἀντικαταστήσασα διὰ τῆς τριμήνου ἀποπείρας πρὸς συμβιβασμὸν ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου τὸ ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν

δικαστηρίων παρὰ τῶν τύπων τῆς δικονομίας ὁριζόμενον πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ χρονικὸν διάστημα, καθιέρωσε συγχρόνως εἰς τὸ ἄρθρον καὶ τὴν κατὰ τοὺς τύπους δικαστικὴν κοινοποίησιν τῆς περὶ διαζεύξεως ἀγωγῆς, πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῶν τρίτων, ἀφοῦ παρέλθει ἡ τρίμηνος ἀπόπειρα ἀτελεσφόρητος, καὶ ἡ ἀναφορὰ παραπεμφθῇ εἰς τὸ δικαστήριον· 6'. προσέθηκεν εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἄρθρου τὰς λέξεις, « καταστάσης τελεσιδίκου τῆς ἀποφάσεως, διότι ἄλλως πιθανὸν εἶναι νὰ κηρυχθῇ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως ἡ διάλυσις τοῦ γάμου ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, καὶ ἐν τούτοις νὰ ἀνατραπῇ ἀκολούθως ἡ ἀπόφασις εἰς τὰ ἀνώτερα δικαστήρια.

Ἕτερος δὲ Βουλευτὴς, ὁρμώμενος ἀπὸ τὸ ῥητὸν τοῦ Εὐαγγελίου « οὓς ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, » ἐπρότεινε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἀπορρίπτεται, ὅτι τὸ δικαστήριον δὲν δημοσιεύει τὴν περὶ διαζεύξεως ἀπόφασιν ἀλλὰ φυλάττει αὐτὴν μυστικὴν, δημοσιεύον αὐτὴν ὅταν, καὶ μετὰ τρεῖς μῆνας ἀφ' ἧς διευθυνθῇ αὕτη εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, δὲν κατορθωθῇ ὁ συμβιβασμὸς, ὅστις μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως καθίσταται πλέον ἀδύνατος.

Ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, καὶ κατὰ τῶν τῆς πλειοψηφίας τροπολογιῶν ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου εἶναι τακτικώτερον καὶ μὲ γενικώτερον πνεῦμα συντεταγμένον, διότι 1) οὐδόλως περὶ τῶν δικαστικῶν ἐπὶ τῆς διαζεύξεως διατυπώσεων ἀναφέρον, ἀρίνει αὐτὰς ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ, ὡς μέχρι τοῦδε, καὶ μόνην τὴν ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμὸν ἀφαιροῦν ἀπὸ τὰ δικαστήρια, ἀρίνει τὴν λοιπὴν διαδικασίαν εἰς πλήρη ἐνέργειαν, ἐνῷ αἱ προσθῆκαι τῆς ἐπιτροπῆς ἀναφέρουσαί τινας ἐξ αὐτῶν περιπλέκουσι τὴν διαδικασίαν, καὶ ἀρίνουσιν ἀμφιβολίας, ἂν αἱ μὴ ἐν τῷ ἄρθρῳ μνημονευόμεναι διατυπώσεις μένωσιν ἐν ἰσχύϊ, ἢ ὄχι· 2) διότι ἡ λέξις « ἕνωσις » ἡ περιεχομένη εἰς τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς δὲν εἶναι κατάλληλος, ὡς προϋποθέτουσα προϋπάρχουσαν διάλυσιν τοῦ γάμου, ἐνῷ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ « συμβιβασμὸς » τὴν ὁποίαν εἰς τὸ πρῶτον μέρος παρεδέχθη καὶ ἡ ἐπιτροπὴ, εἶναι καταλληλοτέρα. 3) διότι προσθέτουσα ἡ πλειοψηφία τὰς λέξεις « καὶ τῆς πράξεως τῆς Συνόδου » ὑπατίθησι καὶ τύπους καθ' οὓς ἡ πρᾶξις αὕτη συντάσσεται, ἐνῷ ἡ διεύθυνσις ἁπλῶς τῆς ἀναφορᾶς, περὶ διαζεύξεως ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν εἰς τὸ δικαστήριον

ἀρκεῖ νὰ προκαλέσῃ τὴν δικαστικὴν διαδικασίαν. 4) περιττὴ εἶναι ἡ προσθήκη τῶν λέξεων « καταστάσης τελεσιδίκου περὶ τῆς ἀποφάσεως, διότι διὰ τῆς λέξεως « δικαστήριον » δὲν ἐννοεῖται μόνον τὸ πρωτοδικεῖον, ἀλλ' ὅλοι οἱ βαθμοὶ τῆς δικαιοδοσίας· ὅτι ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν εἶναι σύμφωνος, διότι ἡ αὐτὴ ἀρχὴ ἥτις ὡδήγησε τὴν Βουλὴν εἰς τὴν ψῆφισιν τοῦ ἄρθρου 16'. πρέπει καὶ ἐνταῦθα νὰ ἐπικρατήσῃ, ἄλλως ὁ νόμος θέλει εἶσθαι εἰς ἀντίφασιν.

Μετά τινα δὲ προτείναντα, νὰ γίνῃ μὲν παραδεκτὸν τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἡ τὴν τροπολογίαν τῆς πλειοψηφίας, ἀλλὰ διὰ νὰ φυλαχθῇ ἡ ἱερότης τοῦ μυστηρίου, ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις νὰ μὴ λέγῃ εἰς τὸ διατακτικόν της ὅτι ὁ γάμος διαλύεται, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχουσι νόμιμοι λόγοι διαλύσεως, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἀκολούθως τὴν διάλυσιν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ, ὑποχρεουμένη πρὸς τοῦτο διὰ ῥητῆς διατάξεως· ἕτερος τῶν Βουλευτῶν ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τῆς τροπολογίας τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐξέθηκεν ὅτι τὸ Νομοσχέδιον καὶ ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθησαν τὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν ἐνεργεῖται ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἡ δὲ ἐξέτασις καὶ διαδικασία περὶ τῶν πρὸς διάζευξιν λόγων, ἀπὸ τὰ δικαστήρια, ἀρχὴν ὀρθοτέραν τῆς γνώμης τῆς μειοψηφίας, ἥτις ἀφείσα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ λόγων πρὸς διάλυσιν, ἀνατρέπει ὅλην τὴν τάξιν, μὴ ὄντος εἰς θέσιν οὔτε συναμένου τοῦ ἐπισκόπου νὰ γνωρίζῃ ἂν ὑπάρχωσι λόγοι πρὸς διάλυσιν· διότι αἱ πρὸς διάλυσιν ἀφορμαὶ εἶναι διάφοροι, καὶ ἡ τούτων ἐξέτασις κανονίζεται διὰ τυπικῶν διατάξεων, τὰς ὁποίας μόνα τὰ δικαστήρια δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι, καὶ ἄνευ τῶν ὁποίων ἀδύνατον εἶναι νὰ πληροφορηθῇ τις τοὺς πρὸς διάλυσιν λόγους· ἐκτὸς δὲ τούτου, μὲ τὴν περὶ διαλύσεως αἴτησιν συνδέονται καὶ ἄλλαι διατυπώσεις, ὡς ἡ περὶ τούτου κοινοποίησις πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῶν τρίτων, τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ σύζυγος ἔχει δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ, καὶ τὰ τῆς διατροφῆς της, καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὁποῖα ὁ ἐπίσκοπος δὲν δύναται νὰ ἐνεργήσῃ· ὅτι παραδεχόμενος τὴν ἀρχὴν τοῦ ἄρθρου τοῦ Νομοσχεδίου ἐγκρίνει καὶ τὰς προσθήκας τῆς πλειοψηφίας, ὡς ἀναγκαίας καὶ συμφώνους μὲ τὰς δικονομικὰς διατυπώσεις, παρετήρησε δ' ἐπ' αὐτῶν μόνον, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ δοθῇ εἰς τὴν σύζυγον τὸ δικαίωμα τῆς ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου αἰτήσεως τῶν ἐξασφαλιστικῶν μέτρων καὶ τῆς διατροφῆς της συγχρόνως μὲ τὴν περὶ τῆς διαζεύξεως αἴτησιν, ἡ δὲ περὶ ταύτης κοινοποίησις νὰ γίνεται μετὰ τὴν τρίμηνον

ἀπότειραν πρὸς συμβιβασμόν· ὅτι, ἂν καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν πρὸς διάζευξιν λόγων θέλει ἐνεργεῖσθαι δικαστικῶς, οὐχ' ἧττον ὅμως ὁ γάμος εἶναι μυστήριον, καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐκκλησία διαλύει αὐτὸν πνευματικῶς, συγχρόνως ὅμως πρέπει νὰ γίνωνται γνωστοὶ καὶ οἱ λόγοι τῆς διαλύσεως, καὶ διὰ τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, τὸ δικαστήριον νὰ ἀποφαίνηται προηγουμένως περὶ τούτων, καὶ νὰ διατάττῃ συγχρόνως τὴν διάλυσιν πολιτικῶς· διότι κατὰ τὴν πρότασιν τοῦ προαγορεύσαντος εἶναι ἐνδεχόμενον ὁ ἐπίσκοπος νὰ ἀρνηθῇ τὸ διαζύγιον, μ' ὅλον ὅτι τὸ δικαστήριον ἀπεφάνθη ἤδη ὅτι ὑπάρχουσι λόγοι πρὸς διάλυσιν, καὶ ἐκ τούτου θέλουσι προκύψει ἄτοποι καὶ πολύπλοκοι διατάξεις· ὅτι ἡ δογματικὴ ἀκρίβεια καὶ οἱ ἱεροὶ κανόνες, ἐφ' ὧν ἡ μειονοψηφία στηρίζει τὴν γνώμην της, δὲν συνάδουσι πρὸς αὐτὴν, διότι ὁ μζ'. ἀποστολικὸς κανὼν καθιεροῖ μόνον τὴν ἐπὶ μοιχείᾳ διάλυσιν, δύο δὲ ἄλλοι τὰς ζ'. Συνόδου ἀφορῶσι κυρίως ἀκυρότητας παρανόμου γάμου, καὶ ὄχι λόγους διαλύσεως, ἑπομένως ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι ἡ ἐκκλησία δὲν γνωρίζει ἄλλον λόγον πρὸς διάλυσιν, ἐκτὸς τῆς μοιχείας, μάλιστα ὁ ῥηθεὶς Ἀποστολικὸς κανὼν διατάττει ἀφορισμὸν κατὰ τοῦ διαλύοντος δ' ἄλλον λόγον νόμιμον γάμον, ἡ δὲ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία παριστᾷ εὔκολον τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου κατ' ἀρχὰς ἄνευ τινος λόγου καὶ μόνον ἐξ ἁπλῆς συναινέσεως τῶν συζύγων· ὅτι πρῶτος ὁ Ἰουστινιανὸς περιώρισε τοὺς λόγους τῆς διαζεύξεως εἰς στενώτερα ὅρια, λόγους ὅλως διόλου τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, στηριζομένους εἰς Αὐτοκρατορικὰς καὶ ἄλλας διατάξεις, ὡς ἐκ τοῦ Ἀρμενοπούλου καὶ αὐτοῦ τοῦ Πηδαλίου ἀποδεικνύεται· ὅτι εἰς τὴν ἑπτάννησον δικάζει μὲν περὶ τῆς διαλύσεως ὁ ἐπίσκοπος, ἐπὶ τῇ βάσει πάντοτε τῶν Αὐτοκρατορικῶν διατάξεων, ἀλλὰ τοῦτο συνδέεται μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου κατάστασιν καὶ τὴν μὴ πλήρη αὐτονομίαν του, λόγον, ὅστις ὑπηγόρευσε καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας τὸ αὐτὸ, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δουλείας εὑρισκομένους.

Εἰς ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειονοψηφίας ἀντιπαρετήρησεν, ὅτι ὁ ΜΖ'. κανὼν περιωρίζετο ὡς πρὸς τὴν διάλυσιν εἰς μόνον τὸν λόγον τῆς μοιχείας, διότι ἐφ' ὅσον ἐπεκράτει ὁ Χριστιανισμὸς εἰς τὰ ἤθη, ἡ διάλυσις ἀπὸ μόνον τὸν λόγον τοῦτον ὑπηγορεύετο, μετὰ ταῦτα ὅμως ἡ ἀνάγκη ὑπηγόρευσε τὴν διάλυσιν καὶ δι' ἄλλους ἔτι λόγους, τοὺς ὁποίους αὐτοκρατορικαὶ διατάξεις ὥρισαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, πάντοτε ὅμως ἐγκρίσει τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, διότι οἱ εἰς τὸν Ἀρμενόπουλον συγκεφαλαιούμενοι λόγοι διαζεύξεως εἶναι σύμφωνοι μὲ τὴν εὐαγγ-

γελικὴν διατύπωσιν, τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς παραδόσεις.

Ὁ μετὰ τὸν εἰσηγητὴν ἐξέθηκε σύμφωνα μέ τινας τῶν προλαλησάντων, ὅτι ὁ γάμος περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὸ μυστήριον καὶ τὰς πολιτικὰς συνεπείας, καὶ διὰ τοῦτο καταλλήλως ἐθεωρήθη ἡ ἀπόπειρα συμβιβασμοῦ παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ ἡ ταύτης σύμπραξις, ὡς πρὸς τὸ πνευματικὸν μέρος, εἰς τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου· θεωρεῖ μ' ὅλα ταῦτα ἀναγκαῖον, καὶ μετὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ ἐπισκόπου ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ, νὰ ἐπαναλαμβάνηται καὶ ἡ κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς δικονομίας ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἀπόπειρα, ἥτις εἰς ὅλας τὰς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ἀγωγὰς προηγεῖται, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἀποφεύγουσι τὴν ἀνάγκην τῶν διατάξεων περὶ ἐξασφαλιστικῶν διὰ τὴν σύζυγον μέτρων, περὶ διατροφῆς της, περὶ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀγωγῆς πρὸς διάζευξιν κτλ. διότι τότε θέλουσι πληρέστατα αἱ διατυπώσεις τῆς δικονομίας ἐκτελεῖσθαι. Ὅτι ἡ θιερωμένη εἰς τὴν τροπολογίαν τῆς μειονοψηφίας ἀρχὴ, καθ' ἣν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ προδικάζει ἂν ὑπάρχωσι λόγοι πρὸς διάλυσιν, φέρει εἰς ἀντίφασιν τὸ ἄρθρον τοῦτο μὲ τὸ προηγούμενον, καὶ καθίσταται τότε περιττὴ ἡ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου δίκη, ἐν ᾧ πάντες ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν πρὸς διάζευξιν λόγων εἶναι δύσκολος νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, καὶ διὰ τοιαύτης ἀρνήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς δύναται νὰ αὐδεταρωθῇ τὸ δίκαιον τῆς διαζεύξεως. Ὅτι ἀντὶ τῆς πράξεως τῆς Συνόδου κάλλιον νὰ ὁρισθῇ ὅτι ἡ ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸ δικαστήριον μετὰ παρέλευσιν ὡρισμένου χρόνου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ ἀναφορὰ ἐδόθη εἰς τὸν ἐπίσκοπον. Ὅτι ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις νὰ ἐπιφέρῃ τὴν τελεσιδικίαν, καὶ ἑπομένως προτιμώτερον νὰ διατάττηται ἀπὸ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν ἡ διάλυσις ῥητῶς, καὶ ὄχι ὅτι ὑπάρχουσι λόγοι πρὸς διάλυσιν. Ὅτι καταχάσης τῆς ἀποφάσεως ὁριστικῆς, ἡ μετὰ τοῦτο τρίμηνος προθεσμία κατὰ τὴν τροπολογίαν τῆς μειονοψηφίας καθίσταται περιττὴ, διότι καὶ ἄνευ προθεσμίας δύνανται νὰ συμβιβασθῶσιν οἱ σύζυγοι.

Ἐνταῦθα ἐπροτάθη ἡ ἀντικατάστασις τῶν λέξεων *ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ* καὶ *Σύνοδος*, διὰ τῶν λέξεων *ὁ ἐπίσκοπος*, καὶ ἡ Βουλὴ παρεδέχθη ταύτην.

Διαρκούσης τῆς πρὸς συμβιβασμὸν ἀποπείρας ἐνώπιον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἐπρότεινεν ἕτερος, εἶναι ἀναγκαῖον, διὰ νὰ προληφθῶσιν αἱ μεταξὺ τῶν συζύγων ἐνδεχόμεναι συγκρούσεις καὶ κακώσεις, νὰ ὁρισθῇ ἐντὸς τοῦ ἄρθρου, ὅτι συγχρόνως μὲ τὴν πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ἀναφορὰν τοῦ συζύγου ἔχει τὸ δικαίω-

μα ἡ σύζυγος νὰ ζητῇ δικαστικῶς τὰ ἐξασφαλιστικὰ μέτρα, τὴν διατροφήν της, καὶ ἐν γένει νὰ ἐνεργῶνται τὰ ἐν τοῖς ἑδαφίοις 2 καὶ ἑπομένοις τοῦ ἄρθρου 683 τῆς πολιτ. δικονομίας ὁριζόμενα. Ταῦτα δὲ νὰ ἐνεργῶνται δικαστικῶς, διότι ὡς δικαστικὰ ἀντικείμενα καὶ διὰ τῶν δικονομικῶν διατυπώσεων περιβαλλόμενα, δὲν δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀπὸ τὸν ἐπίσκοπον. Σύμφωνα μὲ ταῦτα ἐπρότεινε προσθήκην εἰς τὸ προκείμενον ἄρθρον.

« Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπόπειραν προθεσμίας, δύνανται οἱ σύζυγοι νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν δικαστηρίων τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν § 2 καὶ ἑπομένοις τοῦ ἄρθρου 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. »

Μετὰ ταῦτον ἄλλος παρετήρησεν, ὅτι ἐὰν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἀποδοθῇ ὁ συμβιβασμὸς πρέπει νὰ καθιερωθῶσι διατάξεις ἀρορῶσαι ἐγγυήσεις ὑπὲρ τῶν τέκνων· πρὸς ταῦτα δὲ μεγάλως θέλει ὁδηγήσει ἡμᾶς ἡ νομοθεσία μας, καθ' ἣν καὶ πρότερον ὁ ζητῶν τὴν διάζευξιν ἀνεφέρετο πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν πρωτοδικῶν, οὗτος δὲ ἐκάλει ἀμφοτέρους, καὶ ἂν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίας κατεφαίνετο τὸ ἀκατόρθωτον τοῦ συμβιβασμοῦ, ἐκοινοποίει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ἐν τῷ δικαστικῷ δὲ συμβουλίῳ ἐξετιμῶντο οἱ λόγοι τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου, καὶ ἂν μὲν ἦσαν ἄξιοι, ἐπετρέπετο εἰς τὸν ζητοῦντα τὴν διάζευξιν νὰ ἐναγάγῃ τὴν σύζυγόν του, ἄλλως δὲ, οὐχί· ὅταν ὅμως κατωρθοῦτο ὁ συμβιβασμὸς ἐνώπιον τοῦ προέδρου, οὐδεὶς περὶ διατροφῆς καὶ λοιπῶν ὑπὲρ τῶν τέκνων ἐγγυήσεων λόγος ἐγένετο, οὐδ' ἀπεφασίζοντο τὰ περὶ προσδιορισμοῦ τῆς κατοικίας τῆς συζύγου καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν ὅσῳ δὲν ἐξετιμᾶτο παρὰ τοῦ δικαστικοῦ συμβουλίου τὸ βάσιμον τῶν αἰτιῶν τῆς διαλύσεως τοῦ γάμου. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἐπιτροπῆς ὅθεν εἶναι σύμφωνος μὲ τὴν ὑπάρχουσαν νομοθεσίαν, δὲν προβλέπει δὲ τὰς περιπτώσεις τῆς διατροφῆς, διότι αὗται ἐπέρχονται μετὰ ταῦτα, ἀφοῦ δοθῇ ἡ πρὸς ἀγωγὴν ἄδεια εἰς τὸν ζητοῦντα τὴν διάζευξιν· ἄλλως, ἂν ἐγκρίνητε τοιαύτας προσθήκας αἵτινες κατὰ τὰ ἀνωτέρω περιττεύουσι, θέλετε παραδεχθῆ, κατ' αὐτὴν τὴν διάρκειαν τῆς τοῦ συμβιβασμοῦ προθεσμίας ἔτι, ἡ γυνὴ νὰ ζητῇ προσδιορισμὸν οἰκίας καὶ ἔξοδα διατροφῆς ἀτόπως παρὰ τοῦ συζύγου, ἐνῷ ἀκόμη οὐδὲ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμβιβασμοῦ κατεδείχθη, καὶ ἡ ἕνωσις τῶν πιθανὴ εἶναι.

Ὁ παρατηρήσας ὅμως ἀνωτέρω τὴν ἀνάγκην τῶν προσθηκῶν τούτων ἐπανέλαβεν ὅτι ἐνταῦθα δὲν ὁρίζονται προθεσμίαι, καθὼς διὰ τὸν ἐνώπιον τοῦ προέδρου συμβιβασμόν, ἀλλὰ τίθεται τριῶν μηνῶν διάστημα, καθ' ὃ οὐδεὶς τῶν συζύγων νὰ ἀποταθῇ εἰς

τὸ δικαστήριον δύναται, μέχρι δὲ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ὑποθέσεως πιθανῶς θέλει καταναλωθῇ ἔτος ὁλόκληρον, καθὸ καὶ τῆς συζύγου τὰ πρὸς διατροφὴν πιθανῶς θέλουσιν ἐλλείπει, καὶ ὑπὲρ τῶν τέκνων ἐγγυήσεις δὲν θέλουσιν ὑπάρχει.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφήνατο ὅτι ἐρωτίσθη ἐπὶ τοῦ ἄρθρου, ἐπιφυλάξασα τὸ δικαίωμα εἰς τὸν προτείναντα τὴν προσθήκην ταύτην νὰ συζητήσῃ αὐτὴν κατόπιν· ἐρωτηθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου ἂν παραδέχεται τὴν τροπολογίαν τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐπροψηφοφορήθη ὡς ἀπωτέρα, ἀπεφήνατο ἀποφατικῶς· παρεδέχθη δὲ κατόπιν δι' ἀναστάσεως τὴν τροπολογίαν τῆς πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τινας διορθώσεις ἐπὶ τοῦ κειμένου αὐτῆς· ἤτοι, ἀντὶ « ἡ *ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ* » « ὁ *ἁρμόδιος ἐπίσκοπος* » καὶ ἀντὶ « *σύγοδος* » « *ὁ ἐπίσκοπος.* »

Προέβη κατόπιν εἰς τὴν συζήτησιν τῶν προταθεισῶν προσθηκῶν, καὶ κατὰ ταύτην παρετήρησέ τις ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐκ τῆς κατηγορίας καθίσταται ἀδύνατος ἡ συνοικία τῶν συζύγων, τότε ἐν τοιούτῳ κινδύνῳ, μὴ δοθείσης τοιαύτης δικαιοδοσίας εἰς τὸν ἐπίσκοπον διὰ νὰ λαμβάνῃ τὰ συντηρητικὰ ταῦτα μέτρα, πολὺς θέλει εἶσθαι ὁ κίνδυνος ὁ ἀπειλῶν τὰ πρόσωπα, ὑπὲρ ὧν τὰ μέτρα ταῦτα πρέπει νὰ ληφθῶσι· διὰ τοῦτο κατὰ [τὴν διάρκειαν τῆς πρὸς συμβιβασμὸν ἀποπείρας, χωρὶς αὐτὴ νὰ διακόπτηται, νὰ δοθῇ ἡ ἄδεια τῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων προσφυγῆς. Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι οὕτω καταστρέφεται ὁ σκοπὸς δι' ὃν ὡρίσθη ἡ ἀπόπειρα, διότι ἀπόπειρα πρὸς συμβιβασμὸν ἀντιτίθεται εἰς τὰ συντηρητικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ληφθῶσι τότε, ὅτε οὐκ ἔστι περὶ ἑνώσεως ἐλπίς· τὰ μέτρα ταῦτα μάλιστα δύνανται νὰ ματαιώσωσι τὸν συμβιβασμόν, διότι, πρὶν ἢ ἔτι ἀναδειχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ, γίνονται κατὰ τὴν προσθήκην ταύτην μέτρα, τὰ ὁποῖα θέλουσιν ἐγγίζει τὴν φιλοτιμίαν τῶν συζύγων· περιττεύουσι δ' ἔτι καὶ διότι οἱ συγγενεῖς τῆς συζύγου δύνανται νὰ διαθρέψωσι καὶ δαπανήσωσιν ἐκεῖνα, ὁ δὲ σύζυγος κατὰ νόμον τινὰ τοῦ πολιτικοῦ δικαίου ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ αὐτοὺς δι' ὅ,τι ἐδαπάνησαν μέχρι τῆς ὁριστικῆς διαλύσεως τοῦ γάμου.

Ὑπὲρ τῆς προσθήκης ὁ προτείνας αὐτὴν παρετήρησεν ὅτι, πρότερον ἀληθῶς διαρκούσης τῆς πρὸς συμβιβασμὸν προθεσμίας δὲν ἐλαμβάνοντο προσωρινὰ μέτρα, ἀλλὰ τότε ὁ Πρόεδρος ἀμέσως ἐκάλει εἰς ἐμφάνισιν τοὺς συζύγους, καὶ ἐντὸς μικροῦ χρόνου κατεφαίνετο τὸ κατορθωτὸν ἢ ἀκατόρθωτον τοῦ συμβιβασμοῦ· μετὰ παρέλευσιν δ' οὕτω δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς

ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Πρόεδρον ἐτελοῦντο πάντα τὰ πρὸς συμβιβασμὸν, καὶ ἐλαμβάνοντο καὶ τὰ ἐν ἐδαφίοις 1—4 τοῦ ἄρθρου 683 μέτρα, διότι ἦτον ἤδη πλέον γνωστὸν τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμβιβασμοῦ· ἀλλ' ἤδη διαρκούσης τῆς πρὸς συμβιβασμὸν ἀποπείρας οὐδεὶς νὰ ἀποταθῇ εἰς τὸ δικαστήριον δύναται, καὶ πολὺς χρόνος θέλει παρέλθει, μέχρις οὗ ἀναδειχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρὸς συμβιβασμὸν ἀποπείρας· ἐπρότεινε διὰ ταῦτα, νὰ προστεθῇ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου ἡ ἑξῆς περίοδος· «Διαρκούσης τῆς πρὸς ἀπόπειραν προθεσμίας, δύνανται οἱ σύζυγοι νὰ ζητήσωσι παρὰ τῶν δικαστηρίων τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν § 2 καὶ ἑπομένοις τοῦ ἄρθρου 683 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.»

Πάλιν ὅμως εἰς τοῦτον ἀντεῖπεν ἕτερος ὅτι καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου πολλάκις παρήρχετο χρόνος, μέχρις οὗ ἀναδειχθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἂν ἐπρόκειτο μάλιστα καὶ ἡ διαίρεσις τῆς προικὸς, καὶ ἀνεμιγνύοντο εἰς τὴν δίκην καὶ τρίτοι, ἔτος καὶ ἔτι πλέον ἐδαπανᾶτο κατὰ ταύτην.

Ἡ Βουλὴ ἀπερρήνατο ὅτι ἐρωτισθὴ, ἐρωτηθεῖσα δὲ παρὰ τοῦ Προέδρου ἂν παραδέχηται τὴν προσθήκην ταύτην, ἀπέρριψεν αὐτὴν δι' ἀναστάσεως, παραδεχθεῖσα κατὰ συνέπειαν τὸ ἄρθρον Κον ὡς ἐξῆς·

«Ὁ ἀρμόδιος ἐπίσκοπος, προκειμένου περὶ διαλύσεως νομίμου γάμου, ἔχει ἁρμοδιότητα πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ· ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ δέχεται ἀναφορὰν εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἴτε ὑπὸ τῆς γυναικὸς, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν μεταχειρισθεὶς ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ αὐτοὺς, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας. Τὸ δὲ δικαστήριον, μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ ἐπισκόπου, δέχεται αἴτησιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου καὶ διατάττει ἄνευ νέας ἀποπείρας ἑνώσεως τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 683 καὶ ἑπομένων τῆς πολιτικῆς Δικονομίας ὁριζόμενα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς· μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τούτου, καταστάσης τελεσιδίκου, ὁ εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ κηρύττῃ καὶ οὗτος τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.»

Τὴν ἐπὶ τοῦ ἄρθ. ΚΛον τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς ἀνεκάλεσεν αὐτὴν ἡ ἐπιτροπὴ, ἡ δὲ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, οὕτως·

« ΚΛ. Ὁποιουδήποτε σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ καθωσιωθέν-

τος εἰς τὴν θείαν λατρείαν, τιμίων σταυρῶν, ἁγίων λειψάνων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ τέλος παντὸς ἱεροῦ κειμηλίου ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιάσματος, ἔκθεσις ἐν ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν, ἢ κατάσχεσις πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου, δὲν ἐπιτρέπεται.»

Ἐπὶ τοῦ ΚΒ. ἐπροτάθη ἡ προσθήκη τῶν λέξεων *προκηρύξεις* καὶ *ἐγκύκλιοι*. Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὰς ἀνωτέρω τῶν δύο λέξεων προταθείσας προσθήκας· ἔχει δὲ τὸ ἄρθρον οὕτως·

« ΚΒ'. Διατάξεις, προκηρύξεις, ἐγκύκλιοι καὶ αἰτήσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτὰς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου.»

Κατόπιν, οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῶν ἀναγνωσθέντων ἄρθρ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ καὶ ΚΣ., Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν παραδέχηται ταῦτα· καὶ αὕτη δι' ἀναστάσεως παρεδέχθη αὐτὰ κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δ' οὕτως·

« ΚΓ'. Οὐδεμίαν ἀλληλογραφίαν μὲ ἐξωτερικὰς κοσμικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, εἰμὴ διὰ τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου.»

« ΚΔ'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καθόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων της, ἔχει, τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ ἑπομένως ὅλαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ὁσάκις ἀποδειχθῇ ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δικαιάτης, νὰ τὴν προστατεύωσι καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίζωσι κατ' αἴτησίν της.»

« ΚΕ. Ἐπίσης ὅμως καὶ καθεὶς Ἕλλην, ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ἀδικούμενον παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὑπαρχουσῶν διατάξεων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλῆται τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ καταχρήσεων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ἐμποροῦσι νὰ γίνωνται, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην Διοικητικὴν ἀρχήν. Θέλουσι δὲ ἐξετάζεσθαι παρὰ τοῦ ἀνήκοντος ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν, εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.»

« ΚΣ'. Ἡ Κυβέρνησις δύναται εἰς ἐπισήμους περιστάσεις νὰ διατάξῃ διὰ τῆς συνόδου δημοσίας δεήσεις καὶ δοξολογίας, καὶ νὰ συγκαλῇ τοὺς ἐπισκόπους τοῦ Κράτους εἰς γενικὰς Συνόδους, αἵτινες θέλουσι διευθετεῖσθαι κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, καὶ τῶν ὁποίων αἱ συσκέψεις καὶ ἀποφάσεις θέλουσι γί-

νεσθαι ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας ὁριζομένων.»

Ἐπὶ τοῦ ἀκολούθου ΚΖ. ἄρθρου ἐζητήθη, ἡ λέξις *δικαστοῦ* νὰ διορθωθῇ, *δικαστήρια*, ἡ Βουλὴ δὲ παρεδέχθη τὸ ἄρθρον τοῦτο κατὰ τὸ Νομοσχέδιον μὲ τὴν ἀνωτέρω προταθεῖσαν διόρθωσιν· παρεδέχθη δὲ καὶ τὸ ἀκόλουθον ΚΗ. ἀνακαλεσάσης τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ἐπ' αὐτοῦ τροπολογίαν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον· ἔχουσι δὲ καὶ ταῦτα οὕτως·

«ΚΖ'. Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς ὑπόθεσιν δικαστικὴν δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του· καὶ ἀ) ἐὰν ἦναι Ἀρχιερεύς, ὁ δικαστὴς ἀπέρχεται πρὸς αὐτὸν, ἵνα ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματός του ὅσα, ὡς ἐνώπιον θεοῦ, κατὰ τὸ πρέπον ἀρχιερεῦσι, τὸν εἴπῃ ἐρωτώμενος. Ἡ μαρτυρία του δὲ, γενομένης αἰτήσεως ὑπό τινος τῶν διαδίκων, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· β'.) ἐὰν ἦναι ἱερεύς, ἡ ἱεροδιάκονος, ἡ μοναχὸς ἐκ τῶν σταυροφόρων καὶ μεγαλοσχήμων, ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, καὶ δίδει τὴν μαρτυρίαν του, ἀφοῦ πρῶτον ἀναγγείλῃ μόνος, διαβεβαιῶν ἐν συνειδήσει καὶ τὰς χεῖρας ἔχων ἐσταυρωμένας, ὅτι θέλει εἰπεῖ α *τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μόνην τὴν ἀλήθειαν, περὶ τῶν ὅσα γινώσκει.*»

«Ὅ,τι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως δὲν δύναταί τις νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.»

«ΚΗ. Ἐὰν ἐπίσκοπος, ἡ ἱερεὺς, ἡ ἱεροδιάκονος, ἡ μοναχὸς, ἐκ τῶν σταυροφόρων καὶ μεγαλοσχήμων, ἤθελεν ἐξελεγχθῇ ὡς ψευδομαρτυρήσας, τιμωρεῖται ὡς ἐπίορκος κατά τε τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ τοὺς πολιτικοὺς νόμους.»

Ὁ Πρόεδρος κατόπιν διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΗ'.

Τῆς 14 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν δεκάτην τετάρτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ

τὴν ὀγδόην πρὸ μεσημβρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συνεδρίασιν ἀριθμοῦ, καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος δύο, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν, καὶ διέταξε νὰ ἀναγνωσθῶσι τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἀναγνωσθέντα ἐνεκρίθησαν καὶ ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ΚΘ'. ἄρθρου τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, καὶ ἐπ' αὐτοῦ παρετήρησέ τις τὰ ἑξῆς· τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς θεωρήσασα ἀπαραίτητον καὶ ἀναγκαῖον, ἐγνωμάτισε τὴν διατήρησιν αὐτοῦ, καὶ τὴν προσθήκην μάλιστα αὐτοῦ, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐντὸς τοῦ νομοσχεδίου, διότι ἐπείσθη ὅτι ἡ ἀπάλειψις αὐτοῦ δύναται νὰ ὑπεμφάνῃ ἔλλειψιν φροντίδος τὴν ὁποίαν οἱ νομοθέται ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι περὶ τῆς θρησκευτικῆς κοσμιότητος καὶ πολιτικῆς ἐξουσίας· ἡ πλειοψηφία ἐθεώρησε τὸ ἄρθρον τοῦτο περιττὸν καὶ ἀνοίκειον, ἀλλ' οὐδὲν τούτων ἐπαληθεύει διότι διὰ τούτου ἀποκρούονται τὰ σκάνδαλα τῶν ἀναμίξεων εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων συμφερόντων ἀνθρώπων λαβόντων τὸν ἱερατικὸν χαρακτῆρα, καὶ πρὸς περιφρόνησιν ἀποβαλόντων αὐτὸν, τοὺς ὁποίους ἄνευ τοῦ ἄρθρου τούτου πρὸς σκάνδαλον ἡ πολιτικὴ ἐξουσία δύναται νὰ παρεισαγάγῃ εἰς ἑαυτὴν, τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρον ἀναγκάζει ἐπιβάλλον εἰς αὐτὴν τὸ καθῆκον νὰ παραδεχθῇ ὡς ἰσχυούσας τὰς ἐπὶ τοιούτων ἐπιβαλλομένας ἐκκλησιαστικὰς ποινάς· ἀληθῶς οἱ ἱεροὶ κανόνες ὑπαγορεύουσι τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, ἀλλ' αὗται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων θέλουσι προσκύπτει πάντοτε, ὅταν τοὺς ἀντάρτας τούτους τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος περιλαμβάνῃ ἐν ἑαυτῇ ἡ πολιτικὴ ἐξουσία· πρὸς τοῦτο δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου ΚΘ'. νομοθετεῖται ἡ ἀπαγόρευσις εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῆς τῶν ἀνθρώπων τούτων, πρὸς μεταίωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τούτων, καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς μιμήσεως ἄλλων, οἵτινες περιφρονοῦντες τὰς ἐκκλησιαστικὰς ποινὰς θέλουσιν ἀποβάλλει εὐκόλως τὸν χαρακτῆρα τῆς ἱερωσύνης καὶ εὑρίσκει πάντοτε ἄσυλον εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν· οἱ φόβοι τῶν αἱρέσεων, τοὺς ὁποίους ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνει, δὲν ἰσχύουσι διότι δὲν πρόκειται ἐνταῦθα περὶ δογμάτων, ἀλλὰ περὶ ἀπαγορεύσεως ἀναγκαίας καὶ ὀρθῆς· εὑρίσκονται κανόνες ῥητῶς ἐπιβάλλοντες ποινὰς εἰς τοὺς ἀποβάλλοντας τὸν ἱερατικὸν χαρα-

κτῆρα, ἐκ τούτων δὲ ἀναφέρω ὑμῖν τὸν κανόνα 83 καὶ τὸν ἀποστολικὸν 81, τοὺς 6 καὶ 7 τῆς 4 οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸν 11 τῆς πρώτης καὶ δευτέρας Συνόδου, τὸν 6 τοῦ μεγάλου Βασιλείου, τὸν 24 τοῦ Νικηφόρου Πατριάρχου τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπιβάλλοντος ἀλλαχοῦ μὲν καθαίρεσιν, ἀλλαχοῦ δὲ ἀναθεματισμὸν κατὰ τῶν τοιούτων. Ὑπάρχουσιν, ἔτι καὶ νεαραὶ τῶν παλαιῶν Βασιλέων ἡμῶν διατάξεις, διότι οὗτοι ἐφρόντιζον νὰ διατάττωσι τὰ ὅμοια συμφώνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ παραδόσεις ἀγράφους τε καὶ γραπτὰς, μὲ τὴν διαφορὰν μόνον ὅτι δὲν ἐπιμένω εἰς τὸ ποινικὸν μέρος τῶν διατάξεων τούτων, διότι τοῦτο κατήργησεν ὁ ἐν ἰσχύϊ ποινικὸς νόμος· αἱ διατάξεις ὅμως αὗται ἐμφαίνουσι τὴν ἀνάγκην τὴν ὁποίαν ἔκτοτε ἠσθάνθη ἡ ἐκκλησία καὶ ἡ ἐξουσία νὰ συμβιβάσωσι τὰς παραβιάσεις ταύτας μὲ τὰς διατάξεις τὰς διδούσας κῦρος εἰς αὐτὰς καὶ ἀπορρεούσας ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν· τοιαῦται διατάξεις εἶναι ἡ νεαρὰ 6 Ἰουστινιανοῦ κεφ. 7, ἡ 123 κεφ, 15 καὶ αἱ νεαραὶ διατάξεις τοῦ Λέοντος 7 καὶ 79· ὀφείλω ἔτι νὰ ὑποδείξω ὑμῖν τὴν μεταξὺ τῆς ἀποβολῆς τοῦ σχήματος τῆς ἱερωσύνης διαφοράν, ἂν καὶ ἀμφότερα τὰ εἴδη τῶν ἀποβαλόντων τὸ σχῆμα τοῦτο εὑρίσκονται εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις· ἦτον ἀδύνατον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ περιβληθῇ τὴν ἐπαναστατικὴν ῥομφαίαν ἄνευ τῆς βοηθείας τῆς ἐκκλησίας, ἥτις διὰ τοῦ συνθήματος « μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ ὑπὲρ πατρίδος » καὶ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς λειτουργῶν σφαζομένων καὶ ἀπαγχονιζομένων πανταχοῦ μὲ τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ῥομφαίαν εἰς τὰς χεῖρας καὶ διὰ τῶν νουθεσιῶν καὶ προτροπῶν, ἀνέκαιε τὸν ζῆλον τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν μέγαν καὶ ἀπαράμιλλον ἡμῖν ἀγῶνα ὑμῶν· ἀληθῶς κληρικοὶ διαφόρου βαθμοῦ ἐνδυθέντες τὸν θώρακα τοῦ πολέμου, καταβαλόντες τὰς ἰδίας αὐτῶν κεφαλὰς εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, συνέτρεξαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως· ἀλλ' οὗτοι δὲν ἀπέβαλον τὸν βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, διότι διαφόρου βαθμοῦ τοιοῦτοι διετήρησαν αὐτὴν· δὲν δύναμαι οὐδὲ τὴν ἱστορίαν νὰ ἀναιρέσω οὐδὲ τὴν ἀλήθειαν νὰ ἀποκρύψω διότι ἔχω τὸ αὐτὸ μὲ ὑμᾶς συμφέρον. Ὁ Φλέσσας καὶ Διάκος δὲν ἀπέβαλον τὸν βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης, ἀλλ' οὐδόλως αὐτὸν καταφρονήσαντες καὶ συμμετασχόντες τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἤθελον ἐνεργεῖ, ἂν ἔζων, ἱεροπραξίας, ἀλλ' ἤθελον ἔχει τιμὰς καὶ ἀμοιβὰς ὑλικὰς παρὰ τῆς πατρίδος εὐγνωμονούσης εἰς αὐτούς· οἱ ἄλλοι ὅμως οἵτινες ἀπέβαλον τὸ σχῆμα τῆς ἱερωσύνης, καὶ πρὸς σκάνδαλον τῆς κοινωνίας καὶ μυκτηρισμὸν τῆς θρησκείας ἀναιδῶς ἐμφανί-

ζονται ἐν μέσῳ τῆς κοινωνίας, ἐπαιτοῦντες θέσεις, οὗτοι πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου τούτου· πάντες συναισθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ περιορισθῇ ὁ ἐξευτελισμὸς τῶν κανονικῶν ἀποφάσεων τῆς ἐκκλησίας, καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ἡ καταφορὰ τούτων περιοριζομένης τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας· πρὸ τριῶν ἤδη ἐτῶν ἡ ἱερὰ Σύνοδος εὗρε κληρικὸν ἄνδρα ἀρέντα τὴν Μονὴν τοῦ ἐν Ἄνδρῳ, Διονύσιον Κροκόδειλον, ἀποδημήσαντα καὶ ἐπανελθόντα χωρὶς βαθμὸν καὶ σχῆμα ἱερωσύνης μετὰ συζύγου· κατὰ τούτου ἐφήρμοσε τοὺς κανόνας καὶ ἐζήτησε τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ παρὰ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας, ἥτις ἀσπασθεῖσα τῆς ἀποφάσεως τῆς Συνόδου προύκάλεσε τὴν περὶ περιορισμοῦ του Βασιλικὴν ἀπόφασιν· ἀλλὰ αὐτὸν τοῦτον μετ' οὐ πολὺ, τὸν πρώην ἱεροδιάκονον, καταπατητὴν τῆς θρησκείας, διώρισεν ἡ Κυβέρνησις προγυμναστὴν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ἄνδρου· ἂν θεωρῆτε τοῦτο ἠθικὸν καὶ συμφέρον ἀποφανθῆτε ὅτι τὸ προκείμενον ἄρθρον εἶναι περιττὸν, ἄλλως ἐπιψηφίσατε τοῦτο σύμφωνα μὲ τὴν γνώμην τῆς μειοψηφίας.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος πρέπει νὰ διαιρεθῇ τοῦτο εἰς τὸ ζήτημα ἂν ἀριθίζῃ εἰς τὸν καταστατικὸν νόμον, διότι ἀποφατικῶς ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς πᾶσα περαιτέρω συζήτησις καθίσταται περιττὴ, ἐνῷ ἄλλως καταφατικῶς ἀποφανθείσης θέλει ἐξετασθῇ ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος κανὼν, ὅτε ἀνεξαρτήτως τοῦ πρὸς τοῦτο ζήλου μας ὀφείλομεν κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ τὸν σεβασθῶμεν. Ἐξετάζων τὸ ζήτημα ἂν ἀριθίζῃ τὸ ἄρθρον ΚΘ'. εἰς τὸν παράντα νόμον παρετήρησεν ὅτι αἱ διατάξεις παντὸς νόμου πρέπει νὰ ὦσι συνεπεῖς, σύμφωνοι καὶ ὁμοιογενεῖς, ἀνταποκρινόμεναι πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ νόμου, ἄλλως συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸν νόμον διατάξεων ἀλλοτρίων, καὶ ὁ νόμος ἀνώμαλος καταφαίνεται καὶ ὁ σκοπὸς αὐτοῦ ματαιοῦται· ἡ ἀρχὴ αὕτη, ἀποτελοῦσα τὴν ἀρετὴν τοῦ νόμου, δὲν θεωρεῖται ὡς πολυτέλεια διότι ἄλλως ἠθέλομεν συμπεριλάβει διατάξεις ἀλλοτρίας, καὶ ματαιώσει τὸν σκοπὸν τοῦ νόμου. Ἐκ τούτων ὁρμωμένη ἡ πλειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ παρατηρήσασα τὸ μὲν ἄρθρον ΚΘ'. περιέχον ὅλως ἀντικείμενον τοῦ κανονικοῦ δικαίου, τὸ δὲ νομοσχέδιον συνταχθὲν διὰ νὰ κανονίσῃ ἰδίως τὴν ἱερὰν Σύνοδον, καὶ ὄχι νὰ ἀπανθίσῃ σειρὰν κανόνων, καὶ ἡμᾶς ἔτι αὐτοὺς συγκαλεσθέντας πρὸς τὸν κανονισμὸν τῆς Συνόδου καὶ ὄχι πρὸς διάλυσιν ζητημάτων ἀναγομένων εἰς τὸ κανονικὸν δίκαιον, ἐπρότεινε τὴν ἀπάλειψιν τοῦ ἄρθρου καθ' ὅσον μάλιστα καὶ οἱ κανόνες καὶ παραδόσεις

λαβοῦσαι νέαν ἰσχὺν ἀπὸ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἰσχύουσιν ἀπολύτως, καὶ καθ' ὅσον ἡ ὕπαρξις ἄρθρου, ῥητῶς εἰς ἕνα τῶν κανόνων ἀποδιδόντος κῦρος, δύναται νὰ ἀρήσῃ διαταγμοὺς περὶ τῆς ἰσχύος τῶν ἄλλων, καὶ νὰ καταστήσῃ τὸ κῦρος αὐτῶν ἀμφίβολον· ἢ ὑπάρχει κανὼν ἐπιβάλλων τὴν ἐν τῷ ΚΘ'. ἄρθρῳ ποινὴν εἰς τὸν ἀποβαλόντα τὴν ἱερωσύνην κληρικόν, ὅτε ὁ κανὼν οὗτος κατὰ τὸ Σύνταγμα ἰσχύει, καὶ πᾶσα ἐνταῦθα μνεία περιττή, ἢ δὲν ὑπάρχει, ὅτε εἴμεθα ἀναρμόδιοι καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ σφετερισθῶμεν δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, τοιούτους θεσμοθετοῦντες κανόνας· προσέθηκε τούτοις ὅτι ὁ προαγορεύσας ἀνεγνώρισε τὸ περιττὸν τοῦ ἄρθρου, ἀλλ' ἡ περιττότης αὕτη βλάπτει τὰ μέγιστα, διότι καθίστησιν ἀμφίβολον τὴν ἰσχὺν τοιούτου πλήθους κανόνων ἄλλων, ὅταν ἐκ τούτων ὅλων μόνον τινὰς τὸ ἄρθρον ἀναιρέσῃ· ὅτι εἰς τὸν νόμον διαγράφονται αἱ πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ λοιπὰς ἀρχὰς σχέσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς καὶ τὰ ταύτης καθήκοντα, δὲν δύνανται δὲ παρὰ ἀτόπως νὰ συμπεριληφθῶσι διατάξεις αἵτινες δύνανται νὰ καταστῶσιν ἀντικείμενον ἰδίου νόμου· πρὸς τὸν προαγορεύσαντα δὲ ἀντέλεξεν ἔτι οὗτος ὅτι κακῶς νομίζεται, ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶναι ἀλληλεγγύη μεταξὺ Ὑπουργείου καὶ πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, διότι οὐδέτερον τούτων τὸ ζήτημα ἐθεώρησεν ὡς Ὑπουργικόν. Ὑμεῖς ἐστὲ οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις ὑμῶν θέλει ἐπευφημήσει πᾶς, διότι αὗται εἰσὶν ἱεραί.

Μετὰ τούτους παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι τὸ παρελθὸν δύναται ἀρκούντως νὰ εὐκολύνῃ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, ὅτι ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία προάγει παραδειγμάτων τοιούτων πλῆθυν, τήν τε χειροτονίαν τοῦ εἰδωλολάτρου Συνεσίου παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως Ἀλεξανδρείας, ἥτις ἀρκούντως ἐμφαίνει ὅτι τὰ ἐλαφρύτερα τῶν βαρυτέρων ἐγκλημάτων πρέπει πᾶς τις νὰ ἐκλέγῃ, τὴν ἐπανάστασιν καθ' ἣν ὁ κλῆρος δι' ἱεροῦ συνθήματος καὶ διὰ τῆς ῥομφαίας καὶ τοῦ Σταυροῦ ἐπολέμησεν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς θρησκείας, καὶ αὐτὴν τὴν Σαμαρείτιδα· κατὰ συνέπειαν πρὸς περιορισμὸν τῆς καταχρήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς περιάσπισιν τῶν κατ' ἀνάγκην καὶ ἀπὸ πατριωτισμὸν ἀποβαλόντων τὸ σχῆμα τῆς ἱερωσύνης, ὀφείλομεν μὲν νὰ διαγράψωμεν τὸ ἄρθρον ΚΘ'. πρέπει ὅμως νὰ ἀντικαταστήσωμεν αὐτὸ διὰ τοῦ ἑξῆς. « Νὰ ἐνεργῶνται αἱ παραδεδεγμέναι τοῦ Χριστοῦ παραδόσεις » καὶ οὕτως οὐδ' ἁμαρτάνομεν οὐδέ τι ἕτερον τῶν ἄνω ὑποδειχθέντων ἀτόπων ἐνεργοῦμεν.

Καὶ ἄλλος παρετήρησεν ὅτι τὸ ἄρθρον ΚΘ', μὴ ἀπορρέον ἀπὸ ἐκκλησιαστικοὺς Νόμους, προτίθεται νὰ κανονίσῃ ἄφευκτον ἀτελῆ μωτικὴν ποινήν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἐξετάσωμεν ἂν ἡ ἐκκλησία ἐκτελῇ πολιτικὰς ποινὰς διὰ πολιτικὰ παραπτώματα· πρὸ τούτου δὲ τὸ ζήτημα ἂν ἡ πολιτικὴ ἐξουσία δύναται νὰ λύσῃ καὶ θεολογικὰ ζητήματα καὶ νὰ ἀποφαίνηται δογματικῶς· ἂν δὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀληθεύῃ, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ἂν τὸ ζήτημα ἦναι καθαρῶς ἐκκλησιαστικὸν καὶ δογματικόν· ὅτι ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία πρεσβεύουσα ἑαυτὴν καθαρὰν ὡς καὶ τὸν θεμελιωτὴν αὐτῆς εἴς τε τὴν περὶ πίστεως διδασκαλίαν καὶ πάντοτε, περιορίζεται εἰς τὴν προτροπὴν καὶ ἀποτροπήν, οὐχὶ δὲ καὶ εἰς τὸν καταναγκασμόν· ὅτι τὸ ζήτημα συνδέεται μὲ τὰς ἀρχὰς τῶν ὁρισμῶν καὶ τῶν πρεσβευομένων ἀπὸ τὴν θρησκείαν, πρὸς τοῦτο δ' ἀπαιτεῖται Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, διότι ἡ λύσις αὐτοῦ πρέπει νὰ ἐπέλθῃ ἀσχέτως ἀπὸ τὴν λύσιν ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος· ὅτι ἡ ἐκκλησία δὲν ἐπιβάλλει πολιτικὰς ποινάς, διότι δύο μόνον ποινὰς ἐπιβάλλει τὸν ἀφορισμόν, κατὰ παντὸς ὁρίζουσα αὐτὸν χριστιανοῦ, καὶ τὴν καθαίρεσιν κατὰ τῶν κληρικῶν μόνον· ἂν δὲ δὲν ἐπιτρέπηται νὰ ἐπιβάλληται παρὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς πολιτικὴ ποινή, κατὰ πλείονα λόγον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβάλλωνται κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διπλαῖ ποιναὶ παρὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ ἀτιμωτική· ὅτι ἡ καθαίρεσις προτίθεται νὰ ἀφαιρέσῃ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ κληρικοῦ, οἱ δὲ παρὰ τοῦ πρώτων ἀγορεύσαντος κανόνες ἀπαιτοῦσι νὰ μὴν ἐξασκῇ ὁ κληρικὸς συναμα καὶ τὰ δύο ἐπαγγέλματα, καὶ τότε καθαιροῦσι τὸν κληρικὸν στεροῦντες αὐτὸν τῆς πνευματικῆς χάριτος· αἱ νεαραὶ αἱ παρ' αὐτοῦ μνημονευθεῖσαι δὲν ἔχουσιν ἰσχύν, διότι αὗται καταργήθησαν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, καὶ τῶν ἄλλων ἀντικαταστησάντων αὐτὰς Νόμων· ἀλλ' ἂν ἡ Βουλὴ προτίθεται νὰ συμπληρώσῃ τὸν Ποινικὸν Νόμον διὰ τῆς προσθήκης διατάξεως τοιαύτης, τοῦτο ἀλλαχοῦ νὰ κάμῃ δύναται· ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν κατάστασιν μεταβάντες ἀπὸ τυραννίας, καὶ εἰς ταύτην ἀπὸ πολυετοῦς δουλείας, ὀφείλομεν οὐ μόνον νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς μειοψηφίας προταθεῖσαν διατολὴν τῶν ἀγωνισμένων καὶ μὴ, ἀλλὰ καὶ ἕτερόν τι· τὸ ἔθνος ἔχει ἀναλλοίωτον τὴν θρησκείαν, οὐ μόνον δὲ διατάξεις ταύτης, ἀλλὰ καὶ σύνολον τῶν πολιτικῶν διατάξεων τοῦ ἔθνους, καὶ αὐτὸ τὸ Σύνταγμα ἐκοιμᾶτο κατὰ τὴν ἐπανάστασιν· ἡ κοινωνία ἀποταθεῖσα εἰς καταστροφὴν τῆς τυραννίας προσεκάλεσε τοὺς

πάντας εἰς τοῦτο, οἱ δ' ἀρχιερεῖς καὶ λοιπὸς κλῆρος ἀφῆρεσαν τὸ σχῆμα καὶ ὑπέπεσαν εἰς τὰ συνήθη ἁμαρτήματα· ἐνθυμοῦμαι κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν τὸν ἀρχιερέα Ἕλους προτρέποντα τοὺς πάντας εἰς τὴν μάχην, καὶ τὰς προτροπάς αὐτοῦ ταύτας ἐνισχύοντα διὰ τῶν συμβόλων τῶν ὅπλων τὰ ὁποῖα ἔφερεν ὑπὸ τὰ ἅγια Μυστήρια, ὅταν ἐξέφερεν αὐτά, καὶ διὰ τῶν ὁποίων πυλόγει τοὺς προσερχομένους χριστιανούς· ἐνθυμοῦμαι αὐτὸν εὐκολύνοντα τοὺς εἰς πόλεμον ἄγοντας διὰ ἀναθεμάτων καὶ ἀφορισμῶν κατὰ τῶν νηστευόντων, διότι διὰ τούτων προετίθετο νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτοὺς τοῦ βάρους τῆς μετακομίσεως μεθ' ἑαυτῶν εἰς πόλεμον τῶν νηστισίμων ἐδωδίμων· ἐκ τῆς τάξεως ταύτης ὁ πρῶτον ἀγορεύσας δύο μόνον πρόσωπα ἀνέφερεν, ἐλησμόνησε δὲ πολλῶν ἄλλων, ὧν οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ὑπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ῥομφαίαν κατέβαλον, οἱ δὲ σωθέντες καὶ ἐλθόντες εἰς Ἑλλάδα, διεσπάρησαν πανταχοῦ αὐτῆς, ἀναμιχθέντες μετὰ λαϊκῶν, καὶ ὅσων αὐτοὶ ἔπραξαν πρὸς τὴν αὐτονομίαν μόνην τοῦ ἔθνους· ἀληθῶς οἱ διὰ λόγον, ἀλλὰ ἐπιλήψιμον καὶ τοῦτον, ἀφέντες τὸ ἱερατικὸν σχῆμα εἶναι ἀξιόποινοι, ἀλλὰ πόσαι ἄλλαι ἁμαρτίαι μέχρι τοῦδε ἐπράχθησαν, πόσαι ἀνεξέλεγκτοι μένουσι, καὶ πολιτικαὶ ἔτι οὖσαι; ἡ Συνέλευσις ἔθηκε μεσότοιχον, καὶ οἱονεὶ δοῦσα ἀμνηστίαν τῶν προγενομένων, ὥρισε τὸ στάδιον τῆς ἀρετῆς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς της. Νομοθετοῦντες ἤδη περὶ τούτων, ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀπόφασίς μας θέλει ἐπιρρεύσει ἐπὶ πριακοσίας οἰκογενείας, αἵτινες ἐκ τῆς παραβάσεως ἀληθῶς τοῦ Νόμου κατέστησαν δυστυχεῖς. Διὰ ταῦτα ἐπρότεινε τὴν διαγραφὴν τοῦ ἄρθρου, ἐπερυλάχθη δὲ νὰ προτείνῃ τροπολογίας ἐν περιπτώσει παραδοχῆς αὐτοῦ.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἄρθρου ἐξέθηκεν, ὅτι ἐκ τῆς ὑπουργικῆς ἐκθέσεως τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, καὶ ἐκ τῶν κανόνων, τοὺς ὁποίους ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἀγορευσάντων ἀνέγνω, ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ἐκκλησία τὸν ἀποβάλλοντα τὸ ἱερατικὸν σχῆμα κληρικὸν τιμωρεῖ πνευματικῶς διὰ τῆς καθαιρέσεως καὶ στιγματίζει αὐτόν, διότι ἡ ἐκκλησία δὲν κάμει χρῆσιν τῶν τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ποινῶν· ἀλλ' ἀποδεικνύεται συγχρόνως, ὅτι ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ἔχει δικαίωμα τοὺς παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἐστιγματισμένους ὡς ἐξομώσαντας νὰ ἀπομακρύνῃ τῆς διευθύνσεως τῶν κοινωνικῶν ὑποθέσεων καὶ συμφερόντων, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦτο καθιεροῖ τὸ προκείμενον ἄρθρον· ὅτι καὶ τοι ἐν ἰσχύϊ ὄντων τῶν ἱερῶν κανόνων, τῶν ὁποίων τὸ ἄρθρον εἶναι συνέπεια, δὲν εἶναι ὅμως τὸ ἄρθρον πέ-

ρυτον, οὐδὲ παραβλάπτονται ἐκ τούτου οἱ κανόνες, διότι δὲν καθιεροῦνται δι' αὐτοῦ κανόνες, ἀλλὰ νομοθετοῦνται ποιναὶ δι' ἐκείνους, οἵτινες ἐξηπάτησαν τὴν ἐκκλησίαν καὶ περιὼρισαν τὴν θρησκείαν ἀναγκαῖαι πρὸς περιστολὴν τοιούτων σκανδάλων καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κοινωνίας· οὐδεὶς δὲ ἐννοεῖ νὰ κατακρίνῃ τὸν ἱερὸν καὶ ἀνδρεῖον τῆς ἐπαναστάσεώς μας κλῆρον, τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀναμορφώσεως συντελέσαντα· ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν θέλει ἔχει ὀπισθενεργὸν διὰ τὸ παρελθὸν δύναμιν, ἀλλ' ἀφορᾷ ἐκείνους οἵτινες εἰς τὸ μέλλον ἤθελον ὑποπέσει εἰς τοιοῦτον ἁμάρτημα· ὅτι καὶ περιττὸν ἂν ἦναι πάλιν δὲν βλάπτει ἡ ἐντὸς τοῦ νόμου τούτου καθιέρωσις ποινῆς τοσοῦτον ἀναγκαίας πρὸς ἀπόκρουσιν κοινωνικῶν κακῶν, καὶ ὅτι δὲν πρέπει νὰ φανῇ ἡ Βουλὴ ῥιψόλη εἰς τὴν καθιέρωσιν ἀναγκαίων θρησκευτικῶν διατάξεων εἰς ἐποχήν, ὅτε ἡ Ἀνατολικὴ ἐκκλησία πανταχόθεν πολιορκεῖται, καὶ δυτικοὶ ἐπίσκοποι ἀρορίζουν τοὺς ὁρκιζομένους τὸν ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὅρκον δυτικούς.

Ἄλλος παρετήρησεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὅτι διὰ νὰ τιμωρηθῇ κληρικός τις πολιτικῶς ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ ἐξωσθῇ καὶ τιμωρηθῇ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τότε ἡ πολιτικὴ ποινὴ ἐπέρχεται ὡς ἀναγκαία συνέπεια τῆς ἐκκλησιαστικῆς, τοῦτο δὲ ὑπαγορεύει καὶ ἡ ἀπαιτουμένη ἁρμονία καὶ ἀμοιβαία συνδρομὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πρὸς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν καὶ ταύτης πρὸς ἐκείνην· αἱ ποιναὶ ὅθεν τοῦ ἄρθρου ΚΘ', κατὰ τῶν κληρικῶν, οἵτινες ἀποβάλλουσι τὴν ἱερωσύνην, δὲν εἶναι ἐκκλησιαστικαί, ἀλλὰ στέρησις δικαιωμάτων, τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ κοινωνία πρὸς ἐξασφάλισίν της· ὅτι τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ Συντάγματος κυρώσαν τοὺς ἱεροὺς κανόνας, ἐκύρωσε συγχρόνως καὶ ἐκ τῶν πολιτικῶν διατάξεων ἐκείνας ὅσαι εἶναι ἀναγκαία συνέπεια ἐκείνων· ἑπομένως αἱ περὶ τοιούτων διατάξεων πραγματευόμεναι νεαραὶ τῶν Αὐτοκρατόρων εἶναι ἐν ἰσχύϊ, διότι ἄλλως κύρωσις τῶν ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν δὲν ὑπάρχει. Διὰ ταῦτα ἀναγκαία ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου, ἡ δὲ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ὡς δικαστικοῦ μᾶλλον ἢ νομοθετικοῦ ἀντικειμένου πρέπει νὰ ἀφεθῇ εἰς τὰ δικαστήρια· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι βέβαιον ἂν ἡ διάταξις αὐτοῦ προβλέπηται κατ' ἀκρίβειαν ἀπὸ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ τὰς πολιτικὰς διατάξεις, διὰ τοῦτο ἐπρότεινε νὰ τροπολογηθῇ τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου μετὰ τὰς λέξεις « τὸ σχῆμα τῆς ἐπαγγελίας του » οὕτω « τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ κανόνας καὶ τὰς διατάξεις ». Ἐνγοεῖται δὲ ὅτι θέλει ἔχει ἰσχὺν διὰ τὸ μέλλον

Ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἄρθρου κατὰ τὸ νόμισμ' ἔθιον παρετήρησεν ὁ μετὰ τοῦτον, ὅτι τὸ προκείμενον ζήτημα εἶναι τὸ αὐτὸ μὲ τὸ ζήτημα ἂν πρέπῃ νὰ ἔχῃ ἰσχὺν καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ Σύνταγμα, διότι ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἄρθρου τούτου, τοῦ ὁποίου τὴν ὕπαρξιν ἱερὸς κανὼν ὁρίζει, θέλει καταστήσει ἀμφίβολον τὴν ἰσχὺν τῶν κανόνων, καὶ τοῦ 2 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος· ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δὲν ἐπιβάλλει πολιτικὰς ποινάς, ἀλλ' ἡ κοσμικὴ ἐξουσία ὀφείλει νὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν ὕπαρξιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων κατὰ τὸ 2 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ αὕτη τὰς ὡρισμένας ποινὰς κατὰ τῶν περιῶβριζόντων τὴν θρησκείαν, σύμφωνα μὲ τὸ κοινωνικὸν συμφέρον, ἄλλως τίθεται εἰς ἀμφιβολίαν καὶ ἡ ὕπαρξις τοῦ Συντάγματος. Ἐπομένως τὸ ἄρθρον τοῦτο στηριζόμενον εἰς τὸν 4 κανόνα τῆς Δ'. Συνόδου εἶναι ἀπόῤῥοια τῶν συνδυαζομένων μὲ τοῦτον Αὐτοκρατορικῶν Νεαρῶν καὶ εἶναι ἀναγκαῖον εἰς τὸ νομοσχέδιον τοῦτο· ὅτι οὐδεὶς ἐννοεῖ διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου νὰ στιγματίσῃ τὸν ἱερὸν τῆς ἐπαναστάσεώς μας κλῆρον, ὅστις συναγωνιζόμενος ὑπὲρ πίστεως καὶ πάτριδος, δὲν ἀπέβλεπεν εἰς ἀνάκτησιν πολιτικῶν ἢ στρατιωτικῶν βαθμῶν, ἀλλ' εἰς μόνην τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν, οὐδεμία δὲ σύγκρισις μεταξὺ τούτων καὶ ἐκείνων, οἵτινες διὰ τὰς τρυφὰς τῆς ζωῆς ἀπηρνήθησαν ὅρκους ἱεροὺς καὶ ἀπέβαλον τὴν ἱερωσύνην· ὅτι ἄνευ τῆς προστασίας τῆς θρησκείας, τῆς κυριωτέρας κοινωνικῆς βάσεως, αἱ κοινωνίαι διατρέχουσι κίνδυνον καταστροφῆς· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἀξιέπαινον ὑπὲρ τῆς θρησκείας πρόνοιαν ἀνέδειξεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος νόμου, χρέος δὲ παντὸς εἶναι νὰ σέβηται τὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις ὀρθότατα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐξερράσθη, διότι εἶναι ἐσφαλμένη ἀρχὴ νὰ πιστεύῃ τις ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τὴν ἀπόφασιν τῶν Βουλῶν, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦναι, θέλει ἐπικυρώσει καὶ παραδεχθῇ ὡς ὀρθοτέραν.

Ἐνταῦθα ἀποφανθείσης τῆς Βουλῆς ὅτι ἀρκούντως ἐρωτίσθη, ἐκηρύχθη ἀποπερατωμένη ἡ συζήτησις, καὶ ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα οὕτω «παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὴν γνωμοδότησιν τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ὑπὲρ τῆς ἐξαλείψεως τοῦ ἄρθρου ΚΘ', ναὶ ἢ ὄχι;» Γενομένης δὲ κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ψηφοφορίας, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν πλείους τῶν δέκα Βουλευτῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Δανοπούλου καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὴν γνωμοδότησιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ΚΘ'. ἄρθρου διὰ ψήφων 60

πρὸς 37 κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἑξῆς ζητήματος

«Παραδέχεται τὴν γνώμην τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ ΚΘ. ἄρθρου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἀπὼν	Γ. Φεγγαρᾶς	Ο.
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Γ. Δερνιτσιώτης	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ο.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Θ. Γρίβας	Ν.	Μελ. Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ο.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης ἠρνήθη ψῆφον		Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Μ. Α. Καΐρης	Ν.	Π. Παππατζώνης μὲ ἄδειαν	
Δ. Τζόκρης	Ο.	Π. Καλαμαριώτης ἠρνήθη ψῆφον	
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Νικήτας Σταματ.	Ο.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
		Ι. Φαρμάκης	Ο.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.	Μ. Ἰατρὸς	Ο.
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν	Ι. Εὐσταθίου	Ο.
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ο.	Γ. Κάνδυας	Ν.
Δ. Ἀποστολίδης	Ν.	Σ. Βαρότσης	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ν.	Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.	Α. Μαυρομιχάλης μὲ ἄδειαν	
Γ. Κονδύλης	Ν.	Πικουλάκης	ἀπὼν
Κ. Φασίτζας.	Ν.	Χ. Καπετανάκης	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.	Κ. Ζαρειφόπουλος	Ο.
Ι. Κρανίδης	Ν.	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Ι. Γιολδάσης	Ν.	Α. Καλαμογδάρτης	Ο.
Δ. Ζῶτος.	Ν.	Κ. Τσερτίδης	Ο.
Νίκος Θέου	Ο.	Δ. Κουμανιώτης μὲ ἄδειαν	
Α. Γουζούασης	Ν.	Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Βιλαέτης	Ο.	Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Α. Κρεστενίτης	Ν.	Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ν.

Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σιλβέστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Δηλέντος	ἀπών
Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάννος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ο.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	μὲ ἄδειαν
Κύθ. Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐσάθ. Οἰκονομόπ.	ἐν ἀδείᾳ
Κωνς. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Δ. Κυρισκίδης	Ν.
Σ. Ηάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ο.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δηλιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης.	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος.	ἀσθενὴς
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Φιλιπ. Ἰωάννου.	ἀσθενὴς
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	Ν.
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	μὲ ἄδειαν
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης.	Ο.
Σταμάτιος Δάβρας	Ο.
Ἀμβρόσ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Ι. Στάϊκος	Ο.
Α. Παππατζώρης.	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	Ο.
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης.	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐσρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	ἠρνήθη ψῆφον
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Κ. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης	ἀπών
Γ. Σταματάρας	Ν.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ ἄρθρον Δ'. τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτω·

« Πάντες ἁπλῶς οἱ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου δὲν ὑπόκεινται οὔτε εἰς δημοτικὰς ἐργασίας, τὰς εἴτε κατὰ κεφαλὴν, εἴτε δι' ὑποζυγίων ἢ φορτηγῶν ζώων, εἴτε δι' ἐράνων διανεμομένας εἰς τοὺς δημότας, οὔτε εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ νὰ χορηγῶσι καταλύματα εἰς τοὺς διερχομένους ἢ σταθμεύοντας στρατιώτας, οὔτε εἰς ἄλλας κοσμικὰς ἐργασίας καὶ ἐπιστασίας τοῦ δημοσίου. »

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἡ μειοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς παρεδέχθη ὅπως ἔχει, ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία, θεωροῦσα αὐτὸ οἰκεῖον εἰς τὸν περὶ δήμων νόμον, ἐνέκρινε τὴν διαγραφήν του, ὡς μὴ ἔχοντος οὐδεμίαν μὲ τὸν προκείμενον καταστατικὸν τῆς ἱερᾶς Συνόδου νόμον σχέσιν.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας ἐπρότεινεν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ ἄρθρου, ὅτι ἡ μειοψηφία ἐθεώρησεν αὐτὸ ἀναγκαῖον διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ κλήρου καὶ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ διὰ τὴν ἀναγκαίαν εἰς τὸν κλῆρον ἀξιοπρέπειαν· ὅτι ἂν καὶ ἦναι ἀντικείμενον τοῦ δημοτικοῦ νόμου δὲν βλάπτει ὅμως οὐδ' εἶναι περιττὸν νὰ τεθῇ ἐνταῦθα, ὡς ἐτέθησαν καὶ ἄλλαι τοιαῦται διατάξεις.

Τὸν εἰσηγητὴν τῆς μειονοψηφίας ἀντέκρουσαν ἄλλοι προτείνοντες, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν εἶναι ἀντικείμενον τοῦ παρόντος νόμου, ἀντίκειται καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα, καθ' ὃ ὅλοι οἱ πολῖται ἕλληνες συνεισφέρουσιν ἐπίσης εἰς τὰ δημόσια βάρη, κατὰ δὲ τοῦτο καὶ ὁ κλῆρος, ἀπολαύοντες τὰ κοινὰ καὶ δημοτικὰ ὠφελήματα, ὀφείλουσι νὰ συνεισφέρωσι κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τὰ βάρη, καὶ μάλιστα οἱ ἱερεῖς τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες καὶ κτήματα καὶ ἄλλην περιουσίαν ἔχουσι, καὶ οἰκογενειάρχαι εἶναι· ὅτι ἂν καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ κλήρου ὑπαγορεύῃ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπό τινας προσωπικὰς ὑποχρεώσεις τῶν δημοτῶν, τοῦτο εἶναι ἀντικείμενον τοῦ δημοτικοῦ νόμου, περιέχοντος ἐν μέρει τοιαύτας ὑποχρεώσεις.

Ἡ Βουλὴ ἀπερρίνατο δι' ἀναστάσεως τὴν ἐξάλειψιν καὶ τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἐπὶ τοῦ ἀναγνωσθέντος τελευταίου ἄρθρου ΑΑ'. τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχοντος οὕτως·

« Ἅμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκλέξει τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν πρώτην περίοδον ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὰς ἐπισκόπων κατὰ τὸ ἄρθρον Γ' τοῦ παρόντος Νόμου. »

Ἡ μὲν μειονοψηφία τῆς ἐπιτροπῆς προτείνουσα τὴν διαγραφήν του, συνιστᾷ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἑπομένου.

« Πᾶσα περὶ ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος καταστατικοῦ Νόμου ἀκυροῦται. »

Ἡ δὲ πλειονοψηφία παρεδέχθη αὐτὸ προτείνουσα τὴν προσθήκην τῶν λέξεων « κατὰ τὸ ἄρθρον Δ'. τοῦ Νομοσχεδίου » μετὰ τὴν λέξιν *ἐκλέξει*, διὰ νὰ συμβιβασθῇ οὕτω ἡ διάταξις αὐτοῦ σύμφωνα μὲ τὴν τροπολογίαν τοῦ ἄρθρου Δ'. καθ' ἣν οἱ μὲν Συνοδικοὶ καλοῦνται κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς ἀρχιερωσύνης

των ἐκ τῶν ἐχόντων ἐπισκοπὰς ἐπισκόπων, ὁ δὲ Πρόεδρος ἐκλέγεται παρὰ τοῦ Βασιλέως μεταξὺ τῶν πέντε Συνοδικῶν.

Ἐπροτάθη ἐν πρώτοις ἡ ἀντικατάστασις τῆς λέξεως *ἐκλέξει* διὰ τῆς *συγκροτήσει*, ὡς μᾶλλον καταλλήλου πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου Δ'. ὡς ἐτροποποιήθη, καὶ ἐγένετο παραδεκτὴ ἡ πρότασις.

Ἐπροτάθη παρ' ἄλλου ὅτι ἐπειδὴ τινες τῶν ἐπισκόπων, καὶ μάλιστα τῶν διακριθέντων κατὰ τὸν ἀγῶνα, στεροῦνται ἐπισκοπῶν, καὶ ἐπειδὴ πρὸς τούτοις πολλαὶ ἐπαρχίαι χηρεύουσιν ἐπισκόπων, αἱ δὲ καθιερωθεῖσαι ἐντὸς τοῦ νόμου ὑποχρεώσεις ὑποθέτουσι τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ νέον ἄρθρον ἀντὶ τούτου, ὁρίζον ὅτι ὁ παρὼν νόμος ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ περὶ ἐπισκόπων νόμου· τοιουτοτρόπως οὔτε ἐπίσκοποι, μὴ ἔχοντες ἤδη ἐπισκοπὰς, θέλουσιν ἀδικηθῇ, οὔτε δυσκολίαι θέλουσι παρεντεθῇ εἰς τοὺς πολίτας πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐκ τοῦ νόμου τούτου ὑποχρεώσεων.

Παρετηρήθη παρ' ἄλλων, ὅτι καὶ τὸ παρὸν καὶ τὸ προτεινόμενον ἀντ' αὐτοῦ ἄρθρον εἶναι περιττὸν, διότι μέχρι τῆς 23 Ἰουλίου, ὅτε εἶναι ἐποχὴ τῆς ἀνανεώσεως τῆς Συνόδου, ὁ παρὼν νόμος δὲν θέλει εἶσθαι ἐψηφισμένος καὶ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν καὶ ἑπομένως καὶ ἡ τῆς περιόδου ταύτης σύνοδος θέλει συγκροτηθῆν κατὰ τὸν ὑπάρχοντα καταστατικὸν νόμον.

Εἰς τὸν παρατηρήσαντα δὲ, ὅτι μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ παρόντος νόμου, καὶ ἂν αὐτὴ ἐπέλθῃ μετὰ τὴν 23 Ἰουλίου, ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ συγκροτήσῃ ἐκ νέου τὴν Σύνοδον κατὰ τὸν νέον νόμον, ὅστις ἀκυροῖ τὸν παρελθόντα, ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος, ὅτι τοῦτο ἀντίκειται εἰς γενικὴν ἀρχὴν, καθ' ἣν τὸ ἀποκτηθὲν δικαίωμα δὲν ἀφαιρεῖται, εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας αὐτοῦ.

Τοῦτον ἀντέκρουσαν ἄλλοι, εἰπόντες, ὅτι μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ προκειμένου νόμου ἀπαιτεῖται ἡ συγκρότησις τῆς Συνόδου κατ' αὐτὸν, διότι ὁ ὑπάρχων νόμος, ὅστις ἔδωκεν ὕπαρξιν εἰς τὴν Σύνοδον, θέλει καταργηθῇ, καὶ ἑπομένως συγκαταργεῖται καὶ ἡ Σύνοδος· ἐπρότεινε δὲ τὴν ἑξῆς τροπολογίαν.

« Ἄρθρ. ΑΑ'. Ἅμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ἡ Κυβέρνησις θέλει συγκροτήσει τὴν ἱερὰν Σύνοδον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων Γ'. καὶ Δ'. τοῦ παρόντος νόμου. »

Ἡ Βουλὴ παρεδέχθη δι' ἀναστάσεως τὴν προταθεῖσαν ταύτην τροπολογίαν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος, ἀναγγείλας ὡς ἀντικείμενον τῆς προσεχοῦς Συνεδριάσεως, τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου, καὶ τὴν ψηφοφορίαν ἐπ' αὐτοῦ, διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 1 ὥραν Μ. Μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΘ'.

Τῆς 16 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν 8 ὥραν π. μ. ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος καὶ εὑρεθέντος τοῦ νομίμου αὐτῶν ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 17, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, καὶ γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, τὸ σύνολον τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, συναρμολογηθέντος καὶ διορθωθέντος κατὰ τὰς ἐνεχθείσας τροπολογίας, ἔχον οὕτω.

ΝΟΜΟΣ

Καταστατικὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΟΘΩΝ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

α Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν.

Α'. Ἡ ἐν τῷ Βασιλείῳ τῆς Ἑλλάδος Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, μέλος οὖσα τῆς μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος, συνίσταται μὲν ἐκ πάντων τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων καὶ

ὁμολογούντων τὸ ἱερὸν τῆς πίστεως Σύμβολον, καὶ πρεσβευόντων πανθ' ὅσα πρεσβεύει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὀρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία· διοικεῖται δὲ πνευματικῶς ὑπὸ κανονικῶν ἐπισκόπων, κατὰ τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς καὶ τὰς διατάξεις αὐτῆς.

Β'. Ἀνωτάτη ἐν τῷ Βασιλείῳ Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ ὑπάρχει Σύνοδος, φέρουσα τὸ ὄνομα *Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος*. Καθεδρεύει δὲ διαρκῶς ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ Βασιλείου, καὶ ἔχει σφραγῖδα ἰδίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, κύκλῳ δὲ τούτου τὰ γράμματα «*Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος*.»

Γ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σύγκειται ἐκ πέντε Ἀρχιερέων ἐχόντων ἐπισκοπάς, ὧν εἷς Πρόεδρος καὶ τέσσαρες Σύνεδροι· ἔχει δὲ καὶ δύο ἀναπληρωματικούς, ἐξ Ἀρχιερέων καὶ τούτους λαμβανομένους τῶν ἐχόντων ἐπισκοπάς, οἵτινες ἀναπληροῦσι τοὺς ἀπόντας ἐκ τῶν τακτικῶν Συνέδρων. Τὸν δὲ Πρόεδρον ἀπόντα, ἀναπληροῖ ὁ εἷς τὰς συνεδριάσεις ἀμέσως μετ' αὐτὸν προκαθήμενος τῶν Συνέδρων.

Δ'. Τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς καὶ τὰ ἀναπληρωτικά, καλοῦνται παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀνὰ πᾶσαν διετίαν, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρεσβείων τῆς ἀρχιερωσύνης ἑκάστου· μεταξὺ δὲ τῶν πέντε τακτικῶν μελῶν αὐτῆς ὀνομάζει ἡ Κυβέρνησις τὸν Πρόεδρον.

Ε. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συσκέπτεται περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της καὶ ἀποφασίζει, βάσιν ἔχουσα τοὺς ἱεροὺς ὅρους καὶ κανόνας, καὶ τὰς ἱερὰς τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεις, καὶ αἱ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς ὑπογράφονται παρ' ὅλων τοῦ τε Προέδρου καὶ τῶν Συνέδρων. Ὅσα δὲ οὔτε ὑπὸ τῶν ἱερῶν ὅρων κανονίζονται, οὔτε εἰς τοὺς κανόνας καὶ τὰς ἱερὰς τῆς Ἐκκλησίας παραδόσεις ἀντιβαίνουσι, περὶ τούτων ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν· καὶ ὁ μειονοψηφῶν ὡς πρὸς τὰ κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τούτων ἀποφασιζόμενα, ὑπογράφει μὲν δύναται δὲ νὰ καταχωρῇ, ἂν θέλῃ, εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων τοὺς λόγους τῆς διαφόρου γνώμης του.

Ϛ'. Ὁ Πρόεδρος, οἱ Σύνεδροι καὶ οἱ ἀναπληρωματικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐάν ποτε περιπέσωσιν ὡς ἐκ τῆς Συνοδικῆς αὐτῶν θέσεως εἰς παράβασιν ἐκκλησιαστικοῦ τινος θεσμοῦ, ἀποκαθίστανται ὑπεύθυνοι ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας· καὶ ἡ Κυβέρνησις συγκαλεῖ τοὺς κανονικοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Βασιλείου εἰς ἀνάκρισιν καὶ ἐξέλεγξιν τῆς παραβάσεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς

Κανόνας. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὐτῶν ᾖναι περὶ συνοδικὰ καθήκοντα, σχέσιν ἔχοντα μόνον πρὸς τὸ πολιτικόν, τότε τὰ περὶ τούτου ἐναπόκεινται εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Ζ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει Α'. καὶ Β'. Γραμματέα, Κληρικούς, καὶ ἕνα ἢ κατὰ τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπηρεσίας δύο γραφεῖς, Κληρικοὺς καὶ τούτους ὄντας, καὶ ἕνα κλητῆρα, διοριζομένους ἅπαντας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἰδίας Συνόδου.

Ὁ Α'. καὶ, κωλυομένου τούτου, ὁ Β'. Γραμματεὺς διευθύνει τὰ τοῦ γραφείου· εἰσηγεῖται τὰς ὑποθέσεις ἐνώπιον τῶν Συνέδρων συνεδριαζόντων· κρατεῖ τὸ πρωτόκολλον τῶν συνεδριάσεων· δὲν ἔχει δὲ ψῆφον οὔτε μέρος λαμβάνει εἰς τὰς συζητήσεις, εἰμὴ ὁσάκις ζητηθῇ εἰς τοῦτο. Τῶν Γραφέων τὰς ἐργασίας προσδιορίζει ἑκάστοτε ἡ Σύνοδος.

Η'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ(*) πρὸ δύω τοὐλάχιστον ἡμερῶν τὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργὸν περὶ τῶν συζητηθησομένων εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασίν της ἀντικειμένων, ὅστις δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς αὐτὴν, ἄνευ ὅμως ψήφου εἰς τὰς ἀποφάσεις της.

Θ'. Ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέλη, παρουσιαζόμενοι ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως, πρὶν ἢ ἀναλάβωσι τὰ χρέη των, προσφωνοῦσι τὴν ἑξῆς προσφώνησιν.

Μεγαλειότατε Βασιλεῦ!

«Πιστοὶ διατελοῦντες ἀείποτε εἰς τοὺς θεσμοὺς τοῦ Συνταγ-
» ματικοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ εἰς τὸν Βασιλικὸν Θρόνον
» σου, θέλομεν καταβάλλει καὶ τοῦ λοιποῦ πᾶσαν σπουδὴν σὺν
» πάσῃ δυνάμει, ἵνα ἐκπληρῶμεν τῇ θείᾳ χάριτι τὰ καθήκοντα
» ἡμῶν εἰς τὴν τῆς Ἐκκλησίας διοίκησιν κατὰ τὰς ἱερὰς αὐτῆς(**)
» διατάξεις, ὑπὸ τὴν Βασιλικὴν προστασίαν Σου.

«Ἐπικαλούμεθα δὲ τὴν ἐξ ὕψους θείαν ἀντίληψιν, ἵνα δια-
» ρυλάττῃ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὑγιαίνουσαν ἐν μακρό-
» τητι ἡμερῶν, καὶ διατηρῇ τὴν Βασιλείαν Σου ἀδιάσειστον,
» εὐδαιμονοῦσαν, αὐξάνουσαν καὶ κρατυνομένην εἰς αἰῶνας
» αἰώνων.»

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Γραφεῖς δίδουσιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου

(*) Εἰς τὸ ὑπὸ Σελίδα 1705. ἐν τῇ συζητήσει καταχωρισθὲν ὡς ψηφισθὲν ἄρθρον Η. διόρθωσον ἀντὶ εἰδοποιήσῃ εἰδοποιῇ.

(**) Ἐπίσης ἐν Σελίδι 1710. εἰς τὸ ἀρ. Θ. §. 2. πρόσθες τὴν παραλειφθεῖσαν ἐκεῖ λέξιν αὐτῆς.

καὶ τῶν Συνέδρων τῆς ἱερᾶς Συνόδου, συνεδριαζόντων ἐπὶ τούτῳ, τὴν ἑξῆς ὑπόσχεσιν.

« Ὑπόσχομαι ὅτι θέλω φυλάξει πίστιν εἰς τε τοὺς Συνταγμα» τικοὺς θεσμούς μας καὶ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Ὄθωνα, » καὶ ὅτι θέλω ἐκπληροῖ εὐσυνειδότως τὰ καθήκοντά μου.»

Ὁ δὲ Κλήτωρ δίδει τὸν συνήθη τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ὅρκον.

Ἡ μὲν τοιαύτη προσφώνησις τοῦ τε Προέδρου καὶ τῶν μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἐγγραφος καὶ ὑπογεγραμμένη παρ' αὐτῶν, διατηρεῖται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν· ἡ δὲ τῶν Γραμματείων καὶ τῶν Γραφείων ὑπόσχεσις καὶ ὁ τοῦ Κλήτωρος ὅρκος εἰς τὸ τῆς Συνόδου.

Ι'. Τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διαιροῦνται εἰς ἐσωτερικὰ, καὶ ἐξωτερικά. Καὶ εἰς μὲν τὰ ἐσωτερικὰ ἡ Κοσμικὴ ἐξουσία δὲν ἐπεμβαίνει διόλου. Τὰ δὲ ἐξωτερικὰ, ὡς ἔχοντα σχέσιν τινα πρὸς τὴν Ἐπικράτειαν καὶ τὸ κοσμικὸν τῶν πολιτῶν συμφέρον, ἐνεργοῦνται μόνον μὲ τὴν ἰδιαιτέραν συγκατάθεσιν καὶ ἔγκρισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας ἤτοι τῆς Κυβερνήσεως.

ΙΑ'. Εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγονται κατὰ τοὺς εἰς τὰ ἄρθ· ΙΒ. ΙΓ. καὶ ΙΖ. τοῦ παρόντος νόμου ἀναφερομένους λεπτομερεστέρους προσδιορισμούς.

α') Ἡ περὶ τῶν δογμάτων πιστὴ καὶ ὀρθὴ διδασκαλία.

β') Αἱ διατάξεις περὶ τῆς θείας λατρείας κατὰ τὰ ἀνέκαθεν τῇ ἐκκλησίᾳ κανονισμένα.

γ') Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καθηκόντων ἑκάστης τάξεως τοῦ Κλήρου.

δ') Ἡ Θρησκευτικὴ διδαχὴ πρὸς τὸν λαὸν ὁποιαδήποτε γινομένη.

ε') Ἡ ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία.

ς') Ἡ δοκιμασία τῶν προσερχομένων εἰς χειροτονίαν.

ζ') Ἡ καθιέρωσις τῶν Ἱερῶν ναῶν.

ἡ. Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν χρεῶν, κατὰ τὰ δόγματα, τὰ δογματικὰ βιβλία, καὶ τὸν ἐπὶ τούτῳ τεθεμελιωμένον Κανονισμὸν τῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

ΙΒ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριβῆ διατή-

ρησιν τῶν παρὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πρεσβευομένων θείων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων, καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸ περιεχόμενον τῶν εἰς χρῆσιν τῆς νεολαίας καὶ τοῦ κλήρου, εἴτε ἔξωθεν τοῦ Βασιλείου εἰσαγομένων, εἴτε ἐν τῇ Ἑλλάδι δημοσιευομένων, καὶ περὶ θρησκευτικῶν ἀντικειμένων πραγματευομένων βιβλίων. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει, ὅταν πληροφορηθῇ θετικῶς ὅτι ὁποιοσδήποτε ἄνθρωπος ἐπιχειρεῖ νὰ ταράξῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Βασιλείου δι' ἑτεροδιδασκαλίας προφορικῆς ἢ γραπτῆς, διὰ προσηλυτισμοῦ, ἢ κατ' ἄλλον τινα τρόπον, ἡ Σύνοδος ζητεῖ τὴν παῦσιν τοῦ κακοῦ διὰ τῆς Κοσμικῆς Ἀρχῆς, καὶ τῇ εἰδήσει αὐτῆς ἐκδίδει συμβουλευτικὰ ἔγγραφα πρὸς τὸν λαὸν, εἰς ἀποφυγὴν τῆς ἐκ τῶν τοιούτων προσγινομένης θρησκευτικῆς βλάβης.

Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει, ὁσάκις πληροφορηθῇ περὶ πινάκων, φυλλαδίων ἢ βιβλίων, ἅτινα περιέχουσιν ὑποπτόν τι ἢ ἐναντίον ἢ καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον εἶναι βλαπτικὰ καθ' ἑαυτὰ ἢ ἐκ τῆς χρήσεώς των ὡς πρὸς τὰ θεῖα δόγματα, τὰ Ἱερὰ μυστήρια, τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Κανόνας, τὴν ἱερὰν διδασκαλίαν, τὰς ἱερὰς παραδόσεις, τὰς ἱερὰς Τελετὰς καὶ τὰ ἤθιμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ταῦτα μὲν ἀποκηρύττει, καὶ συγχρόνως ζητεῖ τὴν σύμπραξιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας εἰς ἀπαγόρευσιν τῆς ἐν γένει ἀναγνώσεως καὶ τῆς χρήσεως αὐτῶν ἐν τοῖς Σχολείοις. Τὸν δὲ συγγραφέα, ἢ τὸν κυρίως ἢ τὸν κατ' ἐμπορίαν ἐκδότην αὐτῶν, ἢ * τὸν τυπογράφον, ἢ τὸν βιβλιοπώλην, ἢ τὸν Ῥωποπώλην, καταγγέλλει εἰς τὴν κοσμικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσι κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα, ἐὰν οὗτοι ἦναι κοσμικοί. Κληρικοὶ δὲ ὄντες, ἐπιτιμῶνται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, καὶ καταγγέλλονται εἰς τὴν κοσμικὴν ἐξουσίαν, ὅπως αὕτη ἐνεργήσῃ καὶ κατ' αὐτῶν τὰ παρὰ τῶν πολιτικῶν νόμων ὁριζόμενα.

ΙΓ'. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐπαγρυπνεῖ προσέτι περὶ τὴν

* Ἐν σελίδι 1716 εἰς τὸ ἐν τῇ συζητήσει καταχωρισθὲν ἀρ. ΙΒ. Πρόσθες τὰς παραλειφθείσας ἐκεῖ λέξεις ἢ τὸν Τυπογράφον ἢ τὸν Βιβλιοπώλην.

ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀποστολικῶν τε καὶ Συνοδικῶν Κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐθίμων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας· περὶ τὴν θείαν λατρείαν· περὶ τὴν κατὰ τὸ πνευματικὸν μέρος κατάστασιν τῶν ἐν τῷ Βασιλείῳ εὐαγῶν μοναστηρίων· περὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν εὐταξίαν τῶν ἱερῶν τελετῶν. Διατάττει δὲ ὅσα κρίνει συντείνοντα εἰς εὐκοσμίαν τῶν ἐκ τοῦ κλήρου καὶ εἰς βελτίωσιν αὐτῶν, καὶ φροντίζει, ὥστε οἱ ἱερωμένοι καὶ οἱ μοναχοὶ νὰ διατηρῶσι τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ νὰ μὴ ἀσχολῶνται ἀπ' ἐναντίας τῶν ρητῶς ἀπαγορευόντων ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν θεσμῶν εἰς πολιτικὰ πράγματα, μηδὲ νὰ λαμβάνωσι τὴν παραμικρὰν μετοχὴν εἰς αὐτά· καὶ ἐν γένει, ὡς ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχή, ἔχει τὴν ἐφορείαν πάντων τῶν πνευματικῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

ΙΔ'. Εἰς τὰ ἐξωτερικὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἀνάγονται κυρίως τὰ ἑξῆς·

α) Ὁ περιορισμὸς τῶν περὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς πομπῶν παρατάξεων κτλ. καθ' ὅσον οὗτος * δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὴν παραδεδειγμένην τῆς ἐκκλησίας τάξιν.

β') Διατάξεις περὶ ἐκπαιδευτικῶν, περιθαλπτικῶν καὶ τιμωρητικῶν καταστημάτων διὰ τοὺς ἐκ τοῦ κλήρου.

γ') Ἔκτακτοι ἐκκλησιαστικαὶ τελεταί, πρὸ πάντων ὅταν πρόκηται νὰ γένωσιν αὗται εἰς ἡμέρας ἐργασίμους, ἢ ἐκτὸς ἱεροῦ Ναοῦ.

δ') Διατάξεις ἢ ἄλλοι γενικοὶ ὁρισμοὶ περὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, καθόσον οὗτοι δὲν ἀντιβαίνουσιν εἰς τοὺς ἀνέκαθεν ὁρισμοὺς καὶ διατάξεις τῆς ἐκκλησίας· διὰ νὰ ἔχωσι δὲ κῦρος αἱ περὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπαιτεῖται διὰ μὲν τὰς ἐνδιαλαμβανομένας περιπτώσεις εἰς τοὺς §. §. α'. καὶ γ'. ἡ ἔγκρισις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν δὲ ταῖς περιπτώσεσι τῶν §. §. β'. καὶ δ'. ἡ ἔγκρισις τῆς Κυβερνήσεως.

* Ἐν σελίσι 1726 καὶ 1730 εἰς τὸ ἐν τῇ συζητήσει καταχωρισθὲν ἄρθρον ΙΔ. §. 1. ἀντὶ τοῦ καθόσον αὗται δὲν ἀντιβαίνουσι διόρθωσον καθόσον οὗτος δὲν ἀντιβαίνει.

Διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἔγκρισιν, ὅταν οὗτος παρευρίσκηται εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀρκεῖ χάριν συντομίας νὰ θέσῃ τὸ, ἐθεωρήθη, ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου (τοῦ σχεδίου τουτέστι) τοῦ τηρουμένου εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μνημονευομένου καὶ ὑπογραφομένου κατὰ τὸν προσήκοντα τρόπον· ἐπὶ δὲ τοῦ πρωτογράφου (τοῦ καθαρῶς δηλ. γεγραμμένου καὶ ἐκ τοῦ γραφείου τῆς διεκπεραιώσεως ἐξερχομένου) μνημονεύεται μόνον ἡ ἔγκρισις.

ΙΕ'. Ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία τοῦ Κράτους, εἰς ἣν ἀνήκει ἡ Κυριαρχικὴ ἐποπτεία ἐφ' ὅλων τῶν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου γινομένων πράξεων, συμβεβηκότων καὶ σχέσεων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν, ὁσάκις νομίσῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, καὶ νὰ ζητῇ πληροφορίαν περὶ πάσης ὑποθέσεως ἀναγομένης εἰς τὰ καθήκοντα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ νὰ διατάττῃ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἐξωτερικὸν τῆς Ἐκκλησίας μέρος.

ΙΓ'. Τὰ περὶ χειροτονίας τῶν μὲν ἐπισκόπων διὰ τὰς ἐν τῷ Βασιλείῳ ἐπισκοπὰς, τῶν δὲ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων διὰ τὰς ἐνοριακὰς ἐκκλησίας τοῦ Βασιλείου, θέλουσι κανονισθῆ δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Πᾶσα δὲ ὁποιαδήποτε ὡς πρὸς τὰς χειροτονίας παράβασις τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, τιμωρεῖται δυνάμει αὐτῶν τούτων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων.

ΙΖ'. Εἰς καθ' αὐτὸ ἐκκλησιαστικὰ ἀντικείμενα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἐκ τοῦ κλήρου, καὶ πρὸς αὐτὴν ὡς πρὸς ἀνώτατον δικαστήριον ἐκκαλοῦνται αἱ ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δι' ἐκκλησιαστικὰς ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας κρίνουσα καὶ ἀνακρίνουσα, ἀποφαίνεται ἐπ' αὐτῶν κανονικῶς.

Ἐν δὲ τῇ περιπτώσει, καθ' ἣν κληρικός τις ἔχει τί κατὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἀναφέρεται εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχει προσέτι τὸ δικαίωμα, ὡς ἔχουσα τὴν ὑπερτάτην δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κληρικῶν, τοῦ ἐπιβάλλειν κανονικὰς ποινὰς εἰς κληρικοὺς,

καθόσα ἐκκαλοῦνται εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν αὐτῆς ἢ καὶ δικάζονται ἀμέσως ὑπ' αὐτῆς ὡς ἑξῆς.

ά) Ἀργίαν πάσης ἱεροπραξίας μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας τοῦ τιμωρουμένου λαμβανομένων δικαιωμάτων.

β') Σωματικὸν περιορισμὸν ἐντὸς διατηρουμένου μοναστηρίου, ἢ ἄλλου εἰδικοῦ διὰ τοὺς κληρικοὺς τιμωρητικοῦ καταστήματος.

γ') Ἀπότισιν ποσοῦ διπλασίου, ἐάν τις φωραθῇ, ὅτι λαβὼν χρήματα, ἔπραξέ τι παρὰ τὰ καθήκοντά του καὶ τοὺς ἱεροὺς τῆς ἐκκλησίας θεσμούς, τὸ ὁποῖον κατατίθεται εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον.

δ') Ἀφορισμὸν προσωπικὸν κατὰ κληρικοῦ μοναχοῦ.

ε) Καθαίρεσιν τῆς ἱερωσύνης.

Αἱ δὲ περὶ τούτων ἀποφάσεις αὐτῆς, ὡς καὶ τῶν ἐπισκόπων, ἐπὶ τοιούτων ἀντικειμένων, αἵτινες θέλουσιν ἐκδίδεσθαι ἠτιολογημέναι, μὲ τὴν παράθεσιν ἐν αὐταῖς καὶ τῶν κανόνων, ἐφ' ὧν στηρίζονται, ἐκτελοῦνται, ἐν μὲν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ § ά., ὁσάκις ἀργία πάσης ἱεροπραξίας ἐπιβάλλεται πλέον τοῦ ἑνὸς μηνὸς, καὶ τῶν § § β' γ'. καὶ δ'. τῇ προηγουμένῃ συγκαταθέσει τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ, ὅστις θέλει συμπράττει συγχρόνως καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς παραγράφοις β'. καὶ γ'. ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ § ε'. ὑπὸ τῆς ἰδίας ἱερᾶς Συνόδου.

Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ § ε. ὁ καταδικασθεὶς εἰς καθαίρεσιν, ἐὰν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀναφερθεὶς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐξαιτήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης του, ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα, ἐὰν ἐγκρίνῃ τὴν αἰτησιν εὔλογον, νὰ διατάξῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς, προσκαλουμένων τότε ἐπὶ τούτῳ καὶ ἄλλων ἐπισκόπων

ΙΗ'. Προσωπικὸς ἀφορισμὸς κατὰ λαϊκῶν δὲν ἐκδίδεται, εἰμὴ ἀδείᾳ τῆς Κυβερνήσεως.

Ιθ'.(*) Τὰ κατὰ τοὺς γάμους, καθόσον μὲν ἁρμόζῃ τὸ

(*) Ὁ §. 1 καὶ 2 τοῦ ἐν σελίδι 1787 κατεχωρισμένου ἐν τῇ συζητήσει ὡς ψηφισθέντος ἄρθρου ἐσφαλμένως ἐγράφησαν, πρέπει δὲ νὰ ἀντικατασταθῶσι διὰ τῆς παρ' ὀλίγῳ τροπολογίας τῆς πλειοψηφίας κατὰ τὴν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ σελίδι ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς· διὰ τοῦτο ἐνταῦθα ἐν τῷ συνόλῳ ἀντικατεστάθησαν· γραφέντες ὀρθῶς.

πολιτικὸν αὐτῶν μέρος, ἀνάγονται εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ πνευματικὸν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ, πληροφορηθεῖσα τὴν ἐκτέλεσιν παρανόμου γάμου ἔχει δικαίωμα ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας διὰ νὰ ἐνεργήσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ νόμῳ ὁριζόμενα. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ στηλιτεύει καὶ αὐτὴ τὸν γάμον καὶ κηρύττει αὐτὸν ἄκυρον κατὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας. Ἐπὶ δὲ τὸν ἱερέα, ἢ τὸν Ἐπίσκοπον, τὸν εὐλογήσαντα τοιοῦτον γάμον, ἐπάγεται ποινὴ καθαιρέσεως, ἐπιφυλαττομένης καὶ τῆς ἐν τῷ ποινικῷ ὁριζομένης ποινῆς.

Ἐὰν δὲ κατ' ἄδειαν τοῦ ἐπισκόπου, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ εὐλογηθῇ παράνομος γάμος, ἡ ποινὴ καθαιρέσεως ἐπάγεται κατὰ τοῦ ἐκδόντος τὴν τοιαύτην ἄδειαν.

Ἐὰν δὲ ὁ ἱερεὺς, γνωρίζων τὸν γάμον παράνομον ὄντα, εὐλογήσῃ αὐτὸν, πειθόμενος τῇ διατάξει τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ὡσαύτως καθαιρεῖται. Εἰς δὲ τὸν ἱερέα τὸν εὐλογήσαντα ἔνομον γάμον καὶ μηδὲν ἔχοντα τὸ κωλύον, ὡς εὐλογήσαντα αὐτὸν ἄνευ τῆς τακτικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ, ἐπιβάλλεται ποινὴ ἀργίας πάσης ἱεροπραξίας τρίμηνος, μετὰ καὶ στερήσεως τῶν ἐκ τῆς ἐφημερίας του λαμβανομένων δικαιωμάτων.

Κ'. Ὁ ἁρμόδιος ἐπίσκοπος, προκειμένου περὶ διαλύσεως νομίμου γάμου, ἔχει ἁρμοδιότητα πρὸς ἀπόπειραν συμβιβασμοῦ ἐπ' αὐτῷ δὲ τούτῳ δέχεται ἀναφορὰν εἴτε ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἴτε ὑπὸ τῆς γυναικὸς, καὶ ἀφοῦ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, μεταχειρισθεὶς ὅλα τὰ πρόσφορα πνευματικὰ μέσα, δὲν δυνηθῇ νὰ συμβιβάσῃ αὐτοὺς, ἀποφαίνεται περὶ τούτου διὰ πράξεώς του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς, τὴν ὁποίαν διευθύνει εἰς τὸ δικαστήριον τῆς περιφερείας. Τὸ δὲ δικαστήριον μόνον μετὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ τῆς πράξεως τοῦ ἐπισκόπου, δέχεται αἴτησιν τοῦ ἐπιδιώκοντος συζύγου, καὶ διατάττει ἄνευ νέας ἀποπείρας ἑνώσεως τὰ παρὰ τῶν ἄρθρων 683 καὶ ἑπομένων τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὁριζόμενα πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς ἀγωγῆς.

Μετὰ δὲ τὴν ἔκδοσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ταύτης, καταστάσης τελεσιδίκου, ὁ εἰσαγγελεὺς διευθύνει ἀντίγραφον αὐτῆς εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν, διὰ νὰ κηρύττῃ καὶ αὐτὴ τὸν γάμον διαλελυμένον πνευματικῶς.

ΚΑ'. Οποιουδήποτε σκεύους χρυσοῦ ἢ ἀργυροῦ καθοσιωθέντος εἰς τὴν θείαν λατρείαν· τιμίων σταυρῶν, ἁγίων λειψάνων, ἁγίων εἰκόνων, καὶ τέλος παντὸς ἱεροῦ κειμηλίου ἢ ἱερατικοῦ ἀμφιάσματος, ἔκθεσις ἐν ἀγορᾷ πρὸς πώλησιν, ἢ κατάσχεσις πρὸς πληρωμὴν χρέους ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου δὲν ἐπιτρέπεται.

ΚΒ'. Διατάξεις, προκηρύξεις, ἐγκύκλιοι καὶ αἰτήσεις τῆς ἱερᾶς Συνόδου πρὸς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους δὲν διευθύνονται ἀμέσως πρὸς αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου.

ΚΓ'. Οὐδεμίαν ἀλληλογραφίαν μὲ ἐξωτερικὰς, κοσμικὰς ἢ ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ ἱερὰ Σύνοδος, εἰμὴ διὰ τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου.

ΚΔ'. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐξουσία, καθ' ὅσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῶν καθηκόντων της, ἔχει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, καὶ ἑπομένως ὅλαι αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ὑποχρεοῦνται, ὁσάκις ἀποδειχθῇ ὅτι προσεβλήθησαν τὰ δίκαιά της, νὰ τὴν προστατεύωσι καὶ νὰ τὴν ὑποστηρίζωσι κατ' αἴτησίν της.

ΚΕ'. Ἐπίσης ὅμως καὶ καθεὶς Ἕλλην, ὅστις νομίζει ἑαυτὸν ἀδικούμενον παρὰ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ ὑπαρχουσῶν διατάξεων, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπικαλῆται τὴν ὑπεράσπισιν τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας.

Τοιαῦτα παράπονα κατὰ καταχρήσεων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας ἐμποροῦσι νὰ γίνωνται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ πρὸς πᾶσαν ἄλλην Διοικητικὴν Ἀρχήν. Θέλουσι δὲ ἐξετάζεσθαι παρὰ τοῦ ἀνήκοντος Ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν εἰμὴ ἀφοῦ ἀκούσει τὴν γνώμην τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

ΚΣΤ'. Ἡ Κυβέρνησις δύναται εἰς ἐπισήμους περιστάσεις νὰ διατάξῃ διὰ τῆς Συνόδου δημοσίους δεήσεις καὶ δοξολογίας, καὶ νὰ συγκαλῇ τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Κράτους εἰς γενικὰς συνόδους, αἵτινες θέλουσι διευθετεῖσθαι κατὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις, καὶ τῶν ὁποίων αἱ συσκέψεις καὶ ἀποφάσεις θέλουσι γίνεσθαι ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν ἱερῶν θεσμῶν καὶ παραδόσεων τῆς ἐκκλησίας ὁριζομένων.

ΚΖ'. Πᾶς ὁ ἐκ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου καλούμενος νὰ δώσῃ μαρτυρίαν εἰς ὑπόθεσιν δικαστικὴν, δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του· καὶ ἀ. ἐὰν ἦναι Ἀρχιερεὺς, ὁ δικαστὴς ἀπέρχεται πρὸς αὐτὸν, ἵνα ἀκούσῃ ἀπὸ τοῦ στόματός του ὅσα, ὡς ἐνώπιον θεοῦ, κατὰ τὸ πρέπον ἀρχιερεῦσι, τὸν εἴπῃ ἐρω-

τώμενος. Ἡ μαρτυρία του δὲ, γενομένης αἰτήσεως ὑπό τινος τῶν διαδίκων, ἀναγινώσκεται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ· ϛ') ἐὰν ἦναι ἱερεὺς, ἢ ἱεροδιάκονος ἢ μοναχὸς ἐκ τῶν σταυροφόρων καὶ μεγαλοσχήμων, ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ δικαστοῦ καὶ δίδει τὴν μαρτυρίαν του, ἀφοῦ πρῶτον ἀπαγγείλῃ μόνος διαβεβαιῶν ἐν συνειδήσει καὶ τὰς χεῖρας ἔχων ἐσταυρωμένας, ὅτι θέλει εἰπῇ «τὴν ἀλήθειαν, ὅλην τὴν ἀλήθειαν, μόνην τὴν ἀλήθειαν, περὶ τῶν ὅσα γινώσκει.»

Ὅ,τι οἱ ἱερωμένοι γνωρίζουσιν ὡς ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, δὲν δύναταί τις νὰ τοὺς ὑποχρεώσῃ νὰ τὸ ὁμολογήσωσιν.

ΚΗ'. Ἐὰν ἐπίσκοπος, ἢ ἱερεὺς, ἢ ἱεροδιάκονος ἢ μοναχὸς, ἐκ τῶν σταυροφόρων καὶ μεγαλοσχήμων, ἤθελεν ἐξελεγχθῇ ὡς ψευδομαρτυρήσας τιμωρεῖται ὡς ἐπίορκος κατά τε τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κανόνας καὶ τοὺς πολιτικοὺς Νόμους.

ΚΘ'. Ἅμα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ Κυβέρνησις θέλει συγκροτήσει τὴν ἱερὰν Σύνοδον συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων Γ'. καὶ Δ'. τοῦ παρόντος Νόμου.»

Ἀναγνωσθέντος δὲ τούτου, ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἂν θέλῃ νὰ γίνῃ καὶ ἄλλη περὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις κατὰ τὸ ἄρθρον 43 τοῦ κανονισμοῦ· ἀποφανθείσης δὲ τῆς Βουλῆς ἀποφατικῶς, ἐγένετο κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου ψηφοφορία, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Σ. Χ. Στερανοπούλου καὶ Κ. Ζαρειφοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη τὸ σύνολον διὰ ψήφων **63** πρὸς **30** κατὰ τὸ ὡδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

Ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος.

«Παραδέχεται ἡ Βουλὴ τὸ σύνολον τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχεδίου, ναὶ ἢ ὄχι;»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Α. Μελετόπουλος	ἀσθενὴς	Γ. Φεγγαρᾶς	ἀρνήθη ψῆφον
Δ. Ὀρεινὸς	Ο.	Γ. Δερνιτσώτης	Ο.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	Ο.
Θ. Γριβᾶς	Ν.	Μελέτης Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ο.	Π. Βάρβογλης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ῥ. Παλαμίδης	Ν.

1854

Κ. Γουλιμῆς	Ο.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης	ἀσθενὴς
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ο.
Ι. Ἰλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιῤῥονᾶς	Ν.
Σ. Βλάχος	Ο.
Π. Ῥάγκος	ἀπὼν
Ι. Καραγιαννόπουλος	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Α. Δαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	Ν.
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιαλδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Νίκος Θέου	Ο.
Α. Γουζούασης	Ν.
Λ. Βιλαέτης	Ο.
Λ. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ο.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στερανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Μαρκεζίνης	»
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακός	ἀπὼν
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Εὐθ. Κανελλόπουλος	Ο.
Εὐγ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Γ. Ῥιβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	Ο.
Π. Παππατζώνης, Π. Καλαμιαριώτης	ἐν ἀδείᾳ
Π. Δαριώτης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	Ο.
Δ. Σακελλαριάδης	Ο.
Ι. Φαρμάκης	Ο.
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	Ν.
Ἰω. Εὐσταθίου	ἀπὼν
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Μπαρότζης.	Ν.
Δ. Μπιρπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	ἐν ἀδείᾳ
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	Ν.
Κ. Ζαρειρόπουλος	Ο.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ο.
Α. Καλαμογδάρτης	Ο.
Κ. Τζερτίδης	Ο.
Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος	Ν.
Παππακώστας Τζαμάλας	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ο.
Γ. Μπάστας	Ν.
Φ. Ἰωάννου	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Προβιλέγιος	ἀπὼν
Ι. Ταταράκης	ἀσθενὴς
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	ἐν ἀδείᾳ
Διομήδης Κυριακοῦ	Ν.
Ν. Καλλέργης	Ο.
Σταμάτιος Δάῤῥας	Ο.
Ἀμβρ. Σκαραμαγκᾶς	Ο.
Σταΐκος	Ο.
Δ. Παππατζόρης	Ν.

1855

Κ. Χ. Παναγιώτου	Ν.
Ἐμ. Τζοῦχλος	Ν.
Μ. Πρωτοπαπᾶς	Ν.
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	ἀπὼν
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ο.
Ν. Μπούκουρας	Ν.
Ν. Κορφιωτάκης	Ν.
Σ. Παρθενόπουλος	Ο.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Δ. Πυλυχρονόπουλος	Ο.
Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ο.
Δ. Δρόσος	Ο.
Εὐστ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Χατζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ο.
Κ. Κανάρης	ἀπὼν
Γ. Σταματάρας	Ν.

Μετὰ τοῦτο εἷς τῶν Βουλευτῶν, ὑπενθυμίσας ὅτι ἡ προσεχὴς συνεδρίασις ὡρίσθη παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἐμφανισθῶσιν οἱ Ὑπουργοὶ καὶ δώσωσι τὰς ζητηθείσας πληροφορίας περὶ τῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, ἐπρότεινεν ὅτι σκοπὸν ἔχει καὶ αὐτὸς νὰ ἀπευθύνῃ πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργείου καὶ Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἐρωτήσεις 1) περὶ διορισμοῦ ὁδηγῶν 2) περὶ παραβιάσεως τοῦ δημοτικοῦ νόμου, 3) περὶ ἐγκυκλίου τοῦ δυτικοῦ ἐπισκόπου Θήρας, ἀφορίζοντος τοὺς δίδοντας ὅρκον ἐπὶ τοῦ Συντάγματος δυτικοὺς ἕλληνας, 4) περὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ 5) περὶ τῆς μέχρι τοῦδε ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας· ἐζήτησε δὲ νὰ εἰδοποιηθῇ περὶ τούτων ὁ Κ. Πρωθυπουργός.

Μετὰ τοῦτον ἕτερος ἐξέθηκεν ὅτι ἓν τῶν ἀντικειμένων, τὸ ὁποῖον ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐσύστησεν εἰς τὴν πρόνοιαν τῶν Βουλῶν, διὰ τὴν ταχείαν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ, εἶναι καὶ ὁ νόμος περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ κράτους εἰς ἐπισκοπάς, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ § ά. τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ Συντάγματος. Ὅτι ἡ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ ἀποπερατωθέντος ἤδη ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς τε καὶ τῆς Βουλῆς, νὰ εἶχεν ἤδη ὑπ' ὄψιν της καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς Συνόδου. Ὅτι τὸ περὶ διαιρέσεως τοῦ κράτους εἰς ἐπισκοπὰς νομοσχέδιον καθίσταται ἔτι μᾶλλον ἤδη ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν πολλῶν διατάξεων τοῦ ψηφισθέντος ἤδη παρὰ τῆς Βουλῆς καταστατικοῦ τῆς ἱερᾶς συνόδου νομοσχεδίου. Ὅτι τὰ περὶ τούτου ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ, διὰ νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν ταχείαν εἰσαγωγὴν τοῦ νομοσχεδίου

περὶ ἐπισκοπῶν, τὸ ὁποῖον εὐχαρίστως πληροφορεῖται ὅτι ἔχει ἤδη ἕτοιμαν τὸ Ὑπουργεῖον.

Τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου καὶ τῇ παραδοχῇ τῆς Βουλῆς ἐγένετο ἀκολούθως ἡ διὰ κληρώσεως μηνιαία ἀνανέωσις τῶν τμημάτων τῆς Βουλῆς, συμπληρωθέντος ἤδη τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐνεργηθείσης κληρώσεως αὐτῶν τὴν 16 Ἰουνίου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 58 τοῦ κανονισμοῦ· ἔλαχον δὲ ὡς μέλη.

Τμῆμα Α'.	Β'.	Γ'.
Μ. Ἰατρὸς	Α. Βλαΐτης	Εμ. Τσοῦχλος
Ι. Γαρδίκης	Π. Βάρδογλης	Γ. Κονδύλης
Ε. Κανελλόπουλος	Π. Βαρδιτσιώτης	Τσαν. Γρηγοράκης
Σ. Παρθενόπουλος	Ι. Φλέσσας	Α. Γουζούασης
Δ. Πολυχρονόπουλος	Ν. Δελίνδας	Ι. Οἰκονόμου
Σ. Βαρότσης	Σῆλ. Στεφανάκης	Γ. Κάνδυας
Δ. Βιρβίλης	Φίλ. Ἰωάννου	Γ. Μπάστας
Π. Καμπάνης	Γ. Δερνιτσιώτης	Γ. Σταματάρας
Ε. Οἰκονομόπουλος	Κ. Κανάρης	Δ. Τσόκρης
Ν. Κριεζώτης	Α. Κρεστενίτης	Ι. Ζάρκος
Δ. Κουμανιώτης	Θ. Μαρκεζίνης	Α. Σωτηρίου
Πικουλάκης	Ν. Καλλέργης	Δ. Κυριακίδης
Σ. Πάγκαλος	Π. Δαρειώτης	Σ. Δάβρας
Κ. Ἀντωνιάδης	Ι. Κρανίδης	Γ. Νοταρᾶς
Γ. Γριζάνος	Κ. Χ. Παναγιώτου	Δ. Δρόσος
Χ. Καπετανάκης	Α. Γεωργαντᾶς	Διομήδης Κυριακοῦ
Ν. Μαυρομμάτης	Δ. Σακελλαριάδης	Ι. Ταταράκης
Δ'.	Ε'.	Στ'.
Ν. Σταματελόπουλος	Ι. Βλάσσης	Μ. Πρωτοπαππᾶς
Ε. Ἀποστολίδης	Α. Μαυρομιχάλης	Δ. Χατζίσκος
Ι. Κωλέττης	Γ. Ῥεβελιώτης	Ι. Φαρμάκης
Ι. Εὐσταθίου	Δ. Ζῶτος	Δ. Ὀρεινὸς
Α. Τζάνος	Μ. Καΐρης	Ζ. Βάλδης
Σ. Χ. Στεφανόπουλος	Μ. Χ. Μιλίτης	Σ. Ἀντωνιάδης
Β. Δημητρακόπουλος	Π. Παππασταύνης	Α. Κιζάνης
Κ. Βέϊκος	Κ. Οἰκονομόπουλος	Ι. Τομαρᾶς
Α. Μαρκόπουλος	Κ. Προβελέγιος	Α. Παππατσώρης
Β. Παρίσσης	Κ. Κολοκοτρώνης	Α. Σ. Δανόπουλος
Δ. Μελετόπουλος	Ι. Χαραμῆς	Π. Καλαμαριώτης
Α. Λαπουσιάδης	Ἀνδ. Νοταρᾶς	Α. Καλαμογδάρτης
Ι. Κλίμακας	Ν. Κορφιωτάκης	Π. Ι. Κυριακός
Τ. Κ. Σαντᾶς	Α. Σκαραμαγκᾶς	Μ. Σχινᾶς
Γ. Λογιωτατίδης	Ι. Γιολδάσης	Κ. Δελιγιάννης
Ρ. Παλαμίδης	Δ. Ταγκουράκος	Δ. Καλλιφρονᾶς
Π. Ῥάγκος	Ι. Στάϊκος	
	Ζ'.	
Ν. Μπούκουρας	Δ. Πλαπούτας	Κ. Ζαρειφόπουλος
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Γ. Φεγγαρᾶς	Σ. Λογοθετόπουλος
Γ. Γουλιμῆς	Α. Τσαρλῆς	Νίκος Θέου

Ι. Καραγιαννόπουλος	Θ. Γρίβας	Α. Μεταξᾶς
Σ. Βλάχος	Φ. Μαῦρος	Π. Κωνστ. Τζαμάλας
Κ. Φασίτσας		

Γενομένου κατόπιν λόγου περὶ τῆς τάξεως τῆς συζητήσεως τῶν ἑτοίμων πρὸς τοῦτο νομοσχεδίων, παρετηρήθη ὅτι ἡ προτεραιότης τῆς συζητήσεως εἶναι διὰ τὸ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον, τεθὲν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, ἀνεβλήθη διὰ νὰ συζητηθῇ μετὰ τὸ προτιμηθὲν κατασταπικὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῇ ἤδη ἡ συζήτησις αὐτοῦ τῆς τῶν ἄλλων· καὶ ἑπομένως ἐθεωρήθη περιττὸν νὰ ὁρισθῇ ἄλλη τάξις τῆς συζητήσεως τῶν ἑτοίμων πρὸς τοῦτο νομοσχεδίων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος, ὁρίσας ὅτι ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διαταγῆς, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ζητηθεισῶν ἀπὸ τοὺς Κ. Κ. Ὑπουργοὺς πληροφοριῶν, θέλει εἶσθαι ἡ συζήτησις τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν, συναινέσει τῆς Βουλῆς, περὶ τὴν 11 ὥραν Π. Μ.

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΓΙ'.

Τῆς 17 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὁμαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντος τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς συνεδρίασιν ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος δέκα τριῶν, ὁ πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἡ Βουλὴ διέταξε νὰ χορηγηθῇ δεκαήμερος ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὸν Βουλευτὴν Δωρίδος Κ. Γ. Κονδύλην, καὶ μηνιαία εἰς τὸν

Ἕτερον Κ. Φασίτζαν καὶ τὸν Βουλευτὴν Μεγαλουπόλεως Κ. Δ. Σακελλαριάδην, ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβληθείσῃ αἰτήσει αὐτῶν.

Ἀνεγγέλθη ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως αἱ διασαφήσεις τὰς ὁποίας θέλουσι δώσει οἱ Κ. Κ. Ὑπουργοὶ ἐπὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεων, συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἀναγγελθεῖσαν ἡμερησίαν διάταξιν. Πρὶν δ' ἢ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τοῦτο, ὁ Πρόεδρος παρετήρησε τὰ ἑξῆς. Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς τὴν συζήτησιν, ὅτε αἱ παρατηρήσεις μου δύνανται νὰ ὦσιν ἄνευ ἀποτελέσματος, ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τοῦδε αὐτάς, καὶ νὰ παρακαλέσω ἐκ τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν τοὺς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀγορεύσοντας, νὰ μὴν ἐξέλθωσι τοῦ κύκλου τῆς εὐσχημοσύνης, μεταχειριζόμενοι ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις· διότι ἄλλως, ἀναγκάζομαι ἐξ αὐτῆς τῆς θέσεώς μου, μὲ τὴν ὁποίαν ὑμεῖς αὐτοὶ μὲ ἐτιμήσατε, νὰ μεταχειρισθῶ πρὸς περιστολὴν ὅλην τοῦ κανονισμοῦ τὴν αὐχμηρότητα.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἷς τῶν Βουλευτῶν ἀντελέξε κατὰ τῶν δοθεισῶν διασαφήσεων πρὸ ἡμερῶν παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν τὰ ἑξῆς. Ἂν ἀληθεύῃ ὅτι Βουλὴ καὶ Κυβέρνησις ταυτίζεται, καὶ ὅτι ἡ πλειοψηφία κυβερνᾷ, αἱ πράξεις βέβαια τῶν κυβερνητικῶν σωμάτων εἶναι κοιναί, καὶ διὰ τοῦτο τὰ σώματα ταῦτα φέρουσι τὴν εὐθύνην τῶν πράξεων τούτων, ἀπὸ τὴν εὐθύνην δὲ ταύτην ἠναγκάσθην νὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Πρὸ παντὸς ἐρωτῶ, ἂν ἔχωμεν Σύνταγμα καὶ περὶ πολιτικῶν ἐκλογῶν νόμον· τὸ Σύνταγμα εἶναι νόμος θεμελιώδης, πατὴρ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Βουλῶν, κύριος τῆς πολιτείας, ἡ δὲ περὶ ἀντιπροσωπείας διάταξις εἶναι παραδεδομένη εἰς τὸν ἐπίσης ἀπαραβίαστον περὶ ἐκλογῆς νόμον· καὶ τὸ Σύνταγμα καὶ ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος ἐπιβάλλουσι νὰ ἐνεργῆται ἐντὸς δύο μηνῶν ἡ ἐκλογὴ τῶν Βουλευτῶν, ὁσάκις ὁ Βασιλεὺς, δυνάμει τοῦ Συντάγματικοῦ δικαιώματός του, διαλύσῃ τὴν Βουλὴν, ἢ ὁσάκις πρόκειται ἡ ἀντικατάστασις Βουλευτοῦ ἀποβαλόντος τὴν Βουλευτικὴν ἰκανότητα αὐτοῦ· ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν ὅμως τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων, Ὕδρας, καὶ Καρυστίας ἡ τοιαύτη διάταξις δὲν ἐτηρήθη καὶ εἰς τοὺς λόγους τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, τοὺς δικαιολογήσαντας τὴν ἀναβολὴν ταύτην, οὐδὲν ἰσχυρὸν εἶδον· ἀποφεύγων νὰ ὁμιλήσω περὶ τῶν ὑποψηφίων, περὶ τῶν ὁποίων ἐβεβαίωσεν ὁ Πρωθυπουργὸς ὅτι δὲν ἔλαβε μέρος, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ δώσω αἰτίαν ἐρεθισμῶν καὶ σκανδάλων, καὶ τοι ἱκανὰ περὶ τούτων γνωρίζω, περιορίζομαι νὰ ἐπιμείνω ἐπὶ τῶν δοθεισῶν διασαφήσεων

καὶ νὰ διαιρέσω τὴν ὕλην· α) ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων. Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλλίου τοῦ παρελθόντος ἔτους προὐκαλέσθη ἡ ἐκλογὴ τῆς ἐπαρχίας ταύτης, πρὸ δέκα πέντε δηλονότι μηνῶν· ἡ ἀκύρωσις τῆς γενομένης ἐκλογῆς διετάχθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν, ἐτελείωσε δὲ κατὰ τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου· μὴ διαταχθείσης ὅμως τῆς διαλογῆς, ἀνηνέχθησαν πρὸς τὴν Βουλὴν πολλοί, ἡ δὲ Βουλὴ ἀπεφήνατο νὰ ἐπισπεύσῃ τὸ Ὑπουργεῖον τὴν νέαν ἐκλογήν· κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲ δὶς αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ μετεβλήθησαν, τετράκις αἱ στρατιωτικαὶ καὶ τετράκις οἱ εἰρηνοδίκαι, καὶ ἔναπλος δύναμις ἐκεῖ μετηνέχθη, καὶ ἐθνοφυλάκων σωρεία ἀθέμιτα ἐνήργησε κατὰ δήμους περιφερομένη. Ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὸν Φευρουάριον ἀπόφασίν της, σιωπήσασα ὁλοτελῶς ἐπὶ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἀνεγνώρισε ταύτας, διότι αὗται εἶχον ἐφορεύσει τὴν γενομένην καὶ ἀκυρωθεῖσαν ἐκλογήν, καὶ οὕτω καταστρέφεται τὸ ἐπιχείρημα τῆς ἐκθέσεως ὅτι τὰ δημοτικὰ συμβούλια παρεβίασαν τὸν νόμον κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, διότι, ὡς ἐρρέθη, ἡ Βουλὴ ἐθεώρησε σιωπηλῶς ταύτας νομίμους καὶ καλῶς ἐχούσας. Παρὰ ταῦτα ὅμως τὸ Ὑπουργεῖον, θεωρῆσαν ταύτας ὡς μὴ νομίμους, διέταξε νέαν κλήρωσιν, καὶ ἤδη τὰ πάντα κατεβλήθησαν πρὸς τὴν συμφέρουσαν αὐτῶν κλήρωσιν, διότι αἱ ὑπάρχουσαι δὲν ἐθεωροῦντο ἔμπιστοι εἰς τὸν σκοπὸν τῶν διευθυνόντων. Οἱ δήμαρχοι Λαπαθῶν, Κλειτορίας, Σελινόης, Καλλιφωνίας καὶ Κραθίδος ἐπαύθησαν καὶ ἡ ἀντικατάστασις τούτων ἐγένετο, ἐν μὲν τῇ Καλλιφωνίᾳ παρά τινος Κωνσταπούλου εἰδικοῦ παρέδρου, ἐν δὲ τῇ Κραθίδι ἐπίσης, ἐναντίον τῆς ῥητῆς τοῦ περὶ δήμων νόμου διατάξεως ὅτι τοὺς δημάρχους ἀντικαθιστῶσιν οἱ δημαρχικοὶ πάρεδροι· καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν προεδρων τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐπετέθη χείρ, καὶ ἐκεῖνος τῶν Σουδενῶν ἐπαύθη· ταῦτα δὲ πάντα ἀρκούντως τὴν παραβίασιν τοῦ περὶ δήμων νόμου μαρτυροῦσι· πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἀρχηγὸς τῶν ἐν Καλαβρύτοις δυνάμεων ὑπομοίραρχός τις ἐστάλη, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς, πρὸς τοῦτον δ' ἐνετείλαντο νὰ συνεννοῆται ἀπ' εὐθείας μὲ τὸ ὑπουργεῖον, ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὄχι μὲ τὸν μοίραρχον ἢ ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς. Ἐκ τούτων δ' ὅλων συνάγεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἠδίκησε παραβιάσασα τόν τε περὶ δήμων καὶ περὶ ἐκλογῶν νόμον, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ Σύνταγμα, τοῦ ὁποίου ἡ σωματικὴ παραβίασις παρίσταται διὰ τῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν τούτων. Δὲν ἀκούετε τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ

ἐκείνου; ἢ ἔμελλε σεῖς οἱ τοσαῦτα κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς παθόντες, καὶ ἐπὶ πολὺ μακρὰν τῆς Βουλῆς παραμείναντες, νὰ φανῆτε εἰς τὰς φωνὰς αὐτοῦ ἀνήκοοι, καὶ εἰς τὴν γενικὴν στρατοπέδευσιν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἄβλεπτοι; β') Ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας· τὸ Ὑπουργεῖον ἠρύσατο ἐπιχείρημα πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἀναβολῆς, καὶ πρὸς ἐπιστάθμευσιν ἐκεῖ στρατοπέδου ἀπὸ λόγον ἑνὸς τῶν Βουλευτῶν Ὕδρας, προβηβέντος τὰ ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως δυνάμενα νὰ προκύψωσιν ἐκεῖ δεινά, οὐδόλως εὐνοϊκῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ προεπόντος κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς του ὅτι δυνατὸν οἱ διάδοχοί των ἕνεκα τῶν ἐπεμβάσεων νὰ εἰσέλθωσι μὲ καθημαγμένον μανδύαν· περιέχει δὲ καὶ ἀσυμβίβαστόν τι ἡ ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης, ἀποδίδουσα ἄνω μὲν τὴν μὴ σύνταξιν τῶν καταλόγων εἰς τὴν ἀπείθειαν τῶν ἱερέων, κατωτέρω δ' εἰς τὸν δήμαρχον. Τότε κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας ἐδύνασθε νὰ ἀκυρώσητε ἐκλογὰς κατὰ τὴν ὁποίαν εἴχετε μορφώσει τότε κρίσιν περὶ τῆς ποιότητος ὅλων αὐτῶν, δὲν δύνασθε ὅμως νὰ διατάξητε ἢ ἀνεγθῆτε ἀναβολήν τινα αὐτῶν, διότι ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ ἔθνους δὲν δύναται πλειότερον νὰ μείνῃ ἠκροτηριασμένη, συζητοῦσα μάλιστα νομοσχέδια πολὺ εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τοῦ Ἔθνους κατάστασιν ἐπιῤῥέοντα. Ὑμεῖς αὐτοί, ἂν εἴσθε οἱ πάσχοντες, ἠθέλετε ἀγανακτήσει, καὶ κατὰ τὴν ἐξαψίν σας τὴν ἀναβλητικὴν τῆς ἐξουσίας τάσιν διὰ πολλῶν ἐπιθέτων ἠθέλετε ὑπεμφάνει· ἐγὼ τοὐλάχιστον, καὶ ἰδιωτεύων ἤδη, πείθομαι περὶ τοῦ ὑπερόγκου τοῦ ἀδικήματος, καὶ ἂν εἰς τὰ συμβούλια τοῦ Κράτους προσήγγιζον τὰ αὐτὰ ἤθελον φρονεῖ, καὶ ἤθελον παρατηρήσει ὅτι ἡ παρανομία οὐδαμῶς νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λαὸν δύναται, διὰ νὰ μὴν ἐκλέξῃ τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐμπιστοσύνης του, οὐδ' οἱ ἀντίπαλοι τούτων δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν ὅτι αἰωνίως οἱ ἄνδρες τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ, δύνανται νὰ ἐμποδίζωνται, διότι ἡ καρποφορία τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ δικαιώματος εἶναι ἀπαρεμπόδιστος, οὐδεμία δὲ δύναμις δύναται νὰ καταργήσῃ τὸν νόμον καὶ τὰ τούτου ἀποτελέσματα. Ἂς ἔλθωσιν οἱ φυσικοὶ τοῦ λαοῦ ἀντιπρόσωποι διὰ νὰ ἐκσανισθῶσι καὶ οὗτοι ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ τῆς ἕδρας, διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς ψήφου, καὶ διὰ νὰ γνωρίσῃ οὕτως ἡ πατρὶς τὰ τέκνα αὐτῆς, διὰ νὰ παραδώσῃ εἰς ταῦτα τὴν φροντίδα τῶν ὑποθέσεων αὐτῆς, διότι μόνα τὰ προηγούμενα δύνανται ἤδη νὰ πείσωσιν ἡμᾶς περὶ τούτου, ὡς καὶ ἄλλοτε μᾶς ἔπεισαν περὶ τῶν διευθυνόντων τὸν ἤδη τὸ πολιτικὸν σκάφος. Καὶ ἂν μὲν ὁμοφρονοῦντες ἔλθωσι, θέλομεν ἔχει συμ-

μάχους, εἰ δὲ μὴ, θέλουσιν ἐνισχύσει τὰς δυνάμεις μας, καὶ ἀνεγείρει τὴν ζωηρότητα, καὶ λύσει τὴν γλῶσσαν, καὶ προκαλέσει τὸν λόγον ἡμῶν, διότι ἡ Συνταγματικὴ Μοναρχία δὲν εἶναι πολίτευμα χαυνότητος καὶ πλαγιότητος, ἀλλὰ Κυβέρνησις δεξιότητος ἡγεμονικῆς καὶ πολιτικῆς ἀληθείας καὶ νομιμότητος, ἀνεξάρτητος] τῶν ὀπαδῶν τῶν Λύλων καὶ ἀνωτέρα τῶν ἐξωτερικῶν θελήσεων. Συμπεραίνω δ' ἕνεκα τούτων πάντων, ὅτι δύναμει τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου νὰ δοθῶσιν ὁμέσως διαταγαὶ περὶ τῆς μὴ περαιτέρω ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων, Ὕδρας, καὶ Καρυστίας, ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργείου διὰ τοῦ νόμου καὶ τῆς Διοικητικῆς ἀλληλογραφίας νὰ ἐξηγήσῃ τὰ γενόμενα ταῦτα, τὰ ὁποῖα νομίζομεν παραβάσεις καὶ καταπατήσεις τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων.

Πρὸς τοῦτον ὁ Πρόεδρος τοῦ ὑπουργείου ἀντελεξε διὰ τῶν ἑξῆς· ἐλησμονήθησαν ἴσως τὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων διατρέξαντα, ὅτι μόλις ἀρξαμένης τῆς ἐκλογῆς ἄνθρωποι ἔχοντες μέρος εἰς αὐτὴν ἀντεποιήθησαν δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων ὑπ' οὐδενὸς εἰς αὐτοὺς παραχωρηθέντων, ἐπὶ κεφαλῆς ὡπλισμένων τεθέντες, καὶ φυλακίσαντες, καὶ πολλὰ ἄλλα πράξαντες, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ φόνος συνέβη· ἐπὶ τῶν γενομένων τούτων ὤφειλε τὸ Ὑπουργεῖον πολλὴν νὰ ἐπιστήσῃ προσοχὴν, καὶ νὰ παρεμποδίσῃ πᾶσαν τοῦ νόμου παράβασιν· ἐγένετο ἡ ἐκλογή,] καὶ διὰ τὰ συμβαίνοντα τότε ἐξεδόθησαν ἔντονοι διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργείου διατάττουσαι τὴν περὶ τὸν Μάρτιον διαταγαὶ τοῦ Ὑπουργείου διατάττουσαι τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκλογῆς, καὶ οὐ μόνον τότε ἀλλὰ καὶ ἄλλο τε κατ' ἐπανάληψιν ἐξεδόθησαν πρὸς ἐπίσπευσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' αἱ ἐπιτόπιοι περιστάσεις καὶ αἱ ἀντενέργειαι ἐπέφερον τὴν βραδύτητα ταύτην, τῆς ὁποίας δὲν εἶναι ἔνοχον τὸ Ὑπουργεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνετέθη ἡ ἐκτέλεσις τῶν νόμων, κατὰ τοῦ ὁποίου ὅμως οὐδεὶς νὰ ἐπέμβῃ δύναται, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοῦτο φέρει εὐθύνην· ἢ μὴ πρὸς αὐτὸ ἀνηνέχθησαν καὶ τοῦτο παρίδε τὰς αἰτήσεις αὐτῶν; οὐδεμία ἐγένετο ἀναφορὰ, οἱ παυθέντες δήμαρχοι βεβαίως δὲν ἤθελον παυθῆ, ἂν δὲν ἦσαν ἀποχρῶντες λόγοι, καὶ δὲν ἐπέτρεπε τοῦτο ὁ νόμος, αἱ δὲ γενόμεναι τῶν Διοικητῶν μεταλλαγαὶ καὶ τῶν εἰρηνοδικῶν αἱ μεταθέσεις δικαιότερον ἤθελον ἀποδιθῆ εἰς τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ διευθυνθῶσι τὰ πράγματα καλῶς, ἢ εἰς ἐκλογικὸν σκοπὸν, καὶ ἀριθμὸς στρατιωτικῆς δυνάμεως τόσος, ὅσον ὁ προαγορεύσας ἀνέφερεν, οὐδέποτε εἰς Καλάβρυτα ἐστάλη. Τὸ πραγματικὸν εἶναι, ὅτι ἡ ἐκλογὴ ἔτι τῶν Καλαβρύτων δὲν ἐτελείωσεν, ἀλλ'

ἡ βραδύτης αὕτη δὲν πρέπει νὰ παρεξηγηθῇ καὶ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, ὅταν δ' αὕτη περαιωθῇ, καὶ ἐλπίζω τοῦτο νὰ γίνῃ ταχέως, διότι κατ' ἐπαναλῆψιν ἐδόθησαν αὐστηραὶ διαταγαί, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας, ἢ καὶ σήμερον ἴσως, ἄρχονται αἱ ἐκλογαί, ὅταν παραπεμφθῶσιν εἰς τὴν Βουλὴν τὰ πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν, τότε θέλει ἀποδειχθῇ ἡ ἀλήθεια, καὶ θέλει γνωρίσει ἡ Βουλὴ ἂν ἐγένοντο ἀποφάσεις ἢ πράξεις ἀντικείμεναι εἰς τὸ Σύνταγμα· ἐμποδίζοντες ὅμως τὴν ὑπό τινος τῶν Ὑπουργῶν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, καὶ ἐξελέγχοντες τὰς πράξεις αὐτοῦ, οὐδεμίαν ἐκεῖ σχέσιν ἔχοντος, ἀλλὰ μόνον νὰ διορθώσῃ τὰ γινόμενα φροντίζοντος, τότε παρεμβάλλομεν προσκόμματα περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, ἐνῷ ἄλλως δυνάμεθα νὰ ἐξελέγξωμεν τὴν διαγωγήν του μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐνεργείας του αὐτῆς. Πάντες γνωρίζετε τὴν κατάστασιν καὶ τὸν ἐρεθισμὸν τῶν ἐπαρχιῶν, ὅτε παρελάβομεν τὴν διεύθυνσιν τοῦ Κράτους, ἡ κατάπαυσις δὲ τοῦ ἐρεθισμοῦ τούτου καὶ τῆς ὑπαρχούσης ἀναρχίας ἐλογίσθη παρ' ἡμῶν ὡς τὸ πρῶτον καθῆκον, τὰ δὲ μέσα, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο μετεχειρίσθημεν, ἂν ἦσαν, ἢ τοὐναντίον, κατάλληλα, αὐτὴ ἡ ἐπιτυχία ὁμολογεῖ· καὶ σήμερον πάντες γνωρίζετε τὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους, ἐκτὸς τῶν φρενασκιῶν καὶ τῶν διαδιδομένων εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος ἡρεμεῖ, διότι, ἄλλως, δὲν ἤθελεν ὑπομείνει τὴν παραμικρὰν καταπίεσιν, ἂν ἐγίνοντο τοιαῦται, ἀλλ' ἤθελεν ἀποταθῇ πρὸς τὰς ἀρμοδίους ἀρχάς, ἐν ταῖς ἀρχείοις τῶν ὁποίων οὐδὲν ἀπαντᾶται· ταῦτα δ' ἐπισφραγίζει ἀρκούντως ἡ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως φορολογία αὐτοῦ· καθ' ἓν μόνον ἀνησυχεῖ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, διότι δὲν ἀντημείφθη ἀναλόγως τῶν πρὸς τὴν πατρίδα θυσιῶν του. Ἀλλ' ἂν καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὰ ἄλλα ἠρεμῇ, καὶ τῆς Κυβερνήσεως αἱ προσπάθειαι πρὸς τοῦτο τείνουσιν, οὐχ ἧττον ὅμως εὑρηται καί τι στοιχεῖον ἀντίθετον, τὸ ὁποῖον συνάγει πᾶς ὡς ἀληθὲς ἀπὸ τὰς εἰδήσεις κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, αἵτινες ἐκ πολλῶν ἐπαρχιῶν ἤρχοντο, ἀπὸ τὰς ἐν αὐτῇ τῇ πρωτευούσῃ διαδιδομένας φήμας, ἀπὸ τὰ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ῥαδιουργηθέντα, καὶ εἰς τὰ ὁποῖα τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἔπρεπε νὰ ἀδιαφορήσῃ, οὐδὲ νὰ ἐπιτρέψῃ διὰ ταύτης τὴν κατὰ τὴν 25 μαρτ. ἀπειλουμένην καταστροφήν, ἀλλ' ὤφειλε νὰ λάβῃ πᾶν πρὸς κατάπαυσιν τούτων μέτρον προφυλακτικόν· ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐκλογῆς τῶν μέτρων τούτων μαρτυρεῖται ἀπὸ τὴν διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καθ' ὅλα ταῦτα, τοιαῦτα δὲ μέτρα λαμβάνει καὶ ἤδη πρὸς διάλυσιν τῶν διαδιδομένων, χωρὶς νὰ ἐπέλθῃ καταπίεσίς τις εἰς τοὺς λαούς·

οὐδεὶς δ' ἔπρεπε νὰ κατηγορήσῃ τὸ Ὑπουργεῖον ὡς συνδραμὸν ὡρισμένην κατὰ τὰς ἐκλογὰς μερίδα, διότι μόνον ἔλαβε τοιαῦτα ἐκεῖ μέτρα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας, καὶ πρὸς παρακατάληψιν ἐμφυλίων ταραχῶν. Αἱ Βουλαὶ δύνανται πραγματικῶς νὰ ζητήσωσι τὴν παρουσίαν τῶν Ὑπουργῶν, πρέπει ὅμως νὰ ἐκλέγωσι τὰς περιστάσεις, καὶ νὰ μὴν ἐξασκῶσι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐπὶ μικρῶν ἀντικειμένων, ἀλλ' ἐπὶ σημαντικοῦ τινος· αἱ Βουλαὶ δὲν εἶναι δικαστήριον, οὐδὲ πειθαρχικὴ ἐξουσία διὰ νὰ ἐξετάζῃ τὰς μεταξὺ ὑπουργῶν καὶ ὑπαλλήλων ἀρχῶν σχέσεις, ἄλλως ἀπασχολοῦσαι οὕτω τοὺς ὑπουργούς, ὀφείλοντας τὸν χρόνον τοῦτον νὰ δαπανῶσιν ἐπὶ ὑψηλοτέρων ἀσχολούμενοι, ἐξασθενοῦσι τὸ ὑπουργεῖον, καὶ συντρέχουσιν ὅσων τὴν ὕπαρξιν, προνοοῦν αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον, ἐμπόδισε νὰ ἐπέλθῃ· ἐπιτρέψατε εἰς τοὺς ὑπουργοὺς νὰ ἐκτελῶσι τὰ καθήκοντά των, καὶ εἰ μὲν ὑπάλληλοι ἀρχαὶ παρανομήσωσι, θέλουσι παρ' αὐτῶν παιδευθῇ, εἰδ' οὗτοι παρεκτραπῶσι, θέλουσι παρ' ὑμῶν αὐτῶν κατηγορηθῇ, καὶ μὴ ζητεῖτε αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μικροτέρων νὰ ἀπολογῶνται ἐνώπιον ὑμῶν καὶ τοῦ ἔθνους· ἡ παῦσις τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἀνήκει εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, ἡ ὁποία ἐνήργει τοιαύτας κατὰ τὸν νόμον· ἤδη, πρὶν ἡ τελειώσῃ πρᾶξίν τινα τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλὰ περὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς προσκαλοῦντες αὐτὸ ἐνώπιόν σας πρὸς λογοδοσίαν, παρεμβάλλετε ἄπειρα περὶ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς προσκόμματα· οὕτως ἀφίνοντες νὰ τελειώσῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν Καλαβρύτων θέλετε ἰδεῖ, ὅταν πρὸς ἡμᾶς τὰ πρακτικὰ αὐτῆς διευθυνθῶσι, τὰς γενομένας ἐνστάσεις καὶ λοιπὰ κατ' αὐτὴν, καὶ θέλετε γνωρίσει ἂν καλῶς, ἢ τοὐναντίον, τὸ ὑπουργεῖον διεύθυνεν αὐτήν. Καὶ ταῦτα περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων, ἐπὶ τῆς ὁποίας· ἂν ἡ Βουλὴ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐπ' ἄλλην συνεδρίασιν παρουσίασίν μας, θέλω ἀναγκασθῇ νὰ φέρω τὴν διοικητικὴν ἀλληλογραφίαν, διὰ νὰ γνωρίσητε κατὰ πόσον ἐξεπλήρωσε τὸ ὑπουργεῖον τὰ καθήκοντά του. Τὰ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ῥηθέντα ἀληθεύουσι καὶ ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας, διὰ τὴν ὁποίαν κατ' ἐπανάληψιν ἐβίασα τὸν Διοικητὴν νὰ τελειώσῃ ἡ ἐκλογή, τοῦ ὁποίου γενομένου, θέλετε ἐπίσης ἰδεῖ κατὰ πόσον τὸ ὑπουργεῖον διεύθυνε καὶ ταύτην καλῶς ἢ τοὐναντίον.

Κατὰ τούτων ἀντέλεξεν ἄλλος οὕτω· τὰ συζητούμενα σήμερον συμφέροντα ἀφορῶσι τὴν πρώτων ὑψώσασαν τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων, καὶ τὸ προπύργιον αὐτῆς κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐπαρχίαν τῆς Ὕδρας· ἀπὸ τοῦ

Νοεμβρίου ἡ ἐκλογὴ Καλαβρύτων ἠκυρώθη καὶ ἐννέα παρῆλθον μῆνες, ἐξ δὲ παρῆλθον ἀπὸ τοῦ Φευρουαρίου, καθ' ὃν ἡ τῆς Ὕδρας ἠκυρώθη ἐπίσης. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἄρθρον 29 τίτλος 4 τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν Βουλευτῶν ὁρίζει δίμηνον προθεσμίαν, τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦτο ὤφειλε νὰ ἐκδώσῃ τὰς πρὸς τοῦτο διαταγὰς καὶ προκαλέσῃ τὴν ἐντὸς τῶν δύω μηνῶν ἀποπεράτωσιν αὐτῶν· καὶ ὅμως ὁ Ὑπουργὸς αὐτὸς σᾶς εἶπεν, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ δὲν ἐνηργήθησαν εἰσέτι, ὡς αἰτίαν δὲ διὰ τὴν ἐκλογὴν Καλαβρύτων ἀνέφερε τὰς συμβάσας ταραχὰς, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἐκλογῆς καὶ τὸν συμβάντα φόνον, πρὸς τὰ ὁποῖα πολλὴν προσοχὴν τὸ Ὑπουργεῖον ὤφειλε νὰ ἐπιστήσῃ, ἡ προσοχὴ ὅμως αὕτη ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ διὰ τὴν περιστολὴν τῶν ἀταξιῶν καὶ τιμωρίαν τῶν ἀτακτούντων καὶ ὄχι πρὸς ἄλλο τι· τὰ γενόμενα ἐνθυμεῖσθε ἀπὸ ἀναφορὰν ἥτις ἐστάλη πρὸ χρόνου τινὸς πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκ ταύτης βέβαια γνωρίζετε καὶ τὰ κατὰ τὸν Πετμεζᾶν, καὶ ταῦτα μόνη ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἐκτιμήσῃ· ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι πολλάκις διέταξε νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἀποπεράτωσις τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ διὰ τί αἱ διαταγαὶ αὗται νὰ μὴν ἐκτελεσθῶσιν, ἢ διὰ τί νὰ μὴ τιμωρηθῶσιν αἱ ἀμελήσασαι διοικητικαὶ ἀρχαί; ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τοῦ ἄρθρ. 29 τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς ὁ Ὑπουργὸς ὡμολόγησε, ψεύδει ὅσα ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἐξετέλεσε τὸ Σύνταγμα καὶ τὸν ἐκλογικὸν νόμον, διότι οὗτος ἐπιβάλλει τὴν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὅμως δέκα ἤδη μῆνες παρῆλθον καὶ δὲν ἀπεπερατώθη αὕτη· τοῦτο δὲ οὐδὲν ἄλλο, ἢ πραγματικὴν καταπάτησιν τοῦ νόμου, ἐμφαίνει. Ἀληθῶς μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς ἐκ τῶν πρακτικῶν καὶ ἐνστάσεων θέλομεν ἰδεῖ τὴν διαγωγὴν τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλ' ἤδη ζητεῖται διὰ τί μέχρι τοῦδε, ὅτε λογίζονται δέκα μῆνες, νὰ μὴ τελειώσῃ ἡ ἐκλογὴ αὕτη· καὶ τίς οἶδε πόσοι ἀκόμη θέλουσι παρέλθει μέχρι τῆς ἀποπερατώσεώς της; Ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ σκότει πολλὰ τεκταίνονται καὶ φωνασκίαι διαδίδονται, καὶ τὰ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου ἀνέφερεν, ἀλλὰ τῆς διαγωγῆς ἐκείνης τοῦ Ὑπουργείου οὐδεὶς ἐμέμφθη, οἱ πάντες μάλιστα ἐπεθύμησαν νὰ τιμωρηθῶσιν οἱ παρεμβάλλοντες προσκόμματα εἰς τὴν Κυβέρνησιν· ἀπορίας ὅμως ἄξιον εἶναι πῶς ὁ Ὑπουργὸς τὸ προκείμενον θεωρήσας μικροῦ λόγου ἄξιον, ἐζήτησεν ἐπὶ μεγάλων νὰ ἐμφανίζηται εἰς τὴν Βουλὴν, ἐνῷ ἤδη, ἐκτὸς τοῦ ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ἀντιπροσωπείας ἐπαρχιῶν, πρόκειται ἔτι καὶ περὶ τῆς ἐνεργείας νόμου, τοῦ ὁποίου τὸ 20

ἄρθρον ῥητῶς κατεπατήθη, ἐνῷ νομίζω, ὅτι ἡ ἐκλογὴ Καλαβρύτων ἐντὸς μικροῦ διαστήματος χρόνου ἐδύνατο νὰ τελειώσῃ, διότι οἱ κατάλογοι δὲν εἶχον χάσει τὸ κῦρός των, οὐδὲν ἄλλο δέ, ἡ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ πρὸς κλήρωσιν νέων ἐπιτροπῶν ἀπῃτεῖτο. Τὰ κατὰ τὰ Καλάβρυτα, καὶ ὁποῖα κατὰ τε τὴν ἔναρξιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐκλογᾶς ἐνεργήθησαν, ὅλοι γνωρίζετε, διότι πολλαὶ περὶ τούτων ὑπεβλήθησαν πρὸς ὑμᾶς ἀναφοραί· ὅτι δὲ αἱ ἐνεργηθεῖσαι παύσεις τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων δὲν ἐνηργήθησαν δικαίως καὶ ἐντὸς τοῦ νόμου, ὡς ὁ Ὑπουργὸς διετάθη, ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2198 ἔγγραφον τοῦ Διοικητοῦ Καλαβρύτων παύσαντος Δήμαρχόν τινα ἐπὶ τῇ βάσει μόνης τῆς κατηγορίας τοῦ κατηγορήσαντος αὐτὸν, καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀνακριτικῆς ἐνεργείας, καὶ ἀντικαταστήσαντος τοῦτον δι' αὐτοῦ τοῦ κατηγορήσαντος αὐτόν. Ὁ Ὑπουργὸς εἶπεν, ὅτι ὅλα τὰ προφυλακτικὰ μέτρα ἐλήφθησαν πρὸς τὴν καλὴν τῆς ἐκλογῆς ἔκβασιν, καὶ εἰς τοῦτο συνομολογῶ, διότι πλήθος ὁδηγῶν διωρίσθη, ἂν καὶ δὲν ἐδυνήθην ἀρχῆθεν νὰ δικαιολογήσω τὴν θέσιν ταύτην, μὴ προβλεπομένων ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ ἀδρῶς μισθοδοτουμένων. Ὁδηγοὶ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους διωρίσθησαν, ἡ θέσις ὅμως αὐτῶν δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ, διότι εἰς τὸν περὶ συσάσεως ἐθνοφυλακῆς νόμον τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1843 ὑπάρχει ἄρθρον ῥητὸν, τὸ 29. ὁρίζον ἄμισθον τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οὕτως ὑπηρετούντων ἐθνοφυλάκων. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἄρθρ. 29 τοῦ νόμου περὶ πολιτικῶν ἐκλογῶν, καθ' ἃ εἴρηται, δὲν ἐξετελέσθη, ἐνῷ καὶ ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς καὶ αἱ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ ὤφειλον πολλὴν πρὸς τοῦτο νὰ καταβάλωσιν ἐνέργειαν, τιμωρουμένων τῶν ἀμελούντων ὑπαλλήλων, διὰ τοῦτο ἄνευ ἐκφράσεων ἐνοχλητικῶν ἐπαναλέγω, ἐπιμένων, ὅτι ὁ νόμος παρεβιάσθη, ὅτι ῥητὴ διάταξις αὐτοῦ κατεπατήθη. Εἶθε δὲ νὰ ἐπαληθευθῇ ἡ δοθεῖσα σήμερον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ εἴδησις ὅτι διετάχθη ἡ ἐκλογὴ Καλαβρύτων καὶ μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας ἄρχεται, αἰσθανομένων τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντιπροσωπικοῦ δικαιώματος καὶ τούτων, καὶ ἀπαλειφομένων τῶν μέχρι τοῦδε λαβόντων χώραν σκανδάλων.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος Βουλευτὴς, πειθόμενος εἰς τὰς δοθείσας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας προφορικὰς καὶ ἐγγράφους πληροφορίας, καὶ θεωρῶν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον συμμορφούμενον πάντοτε μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου ἐνήργησεν ὅ,τι συνέτεινε πρὸς τὴν ταχείαν καὶ ἐλευθέραν τῶν ἐκλογῶν

ἀποπεράτωσιν, ἀπήντησεν εἰς τὰ παρὰ τῶν προαγορευσάντων ἐκτεθέντα· ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Βουλὴ λαβοῦσα ἀφορμὴν ἀπὸ ἀναφορῶν τινων κατοίκων τῶν Καλαβρύτων, ἀρρωσιῶν τὴν παρανόμως διαταχθεῖσαν πρώτην ψηφοφορίαν καὶ ἀκούσασα τὰς ἐπ' αὐτῶν πληροφορίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐνέκρινε τὰ μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέτρα τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ἀνεγνώρισεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀφορώντων τὴν λεπτομέρειαν τῆς ἐκλογῆς, πρὶν ἡ αὕτη ἀποπερατωθεῖσα διαβιβασθῇ εἰς αὐτὴν πρὸς ἐξέλεγξιν. Ὅτι τὰς μεταθέσεις τῶν πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ εἰρηνοδικιακῶν ὑπαλλήλων προύκάλεσαν ἡ τῶν κατοίκων ἐμπαθὴς διαίρεσις καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην πᾶν μέσον τῆς ἐξουσίας ὑπὲρ τῆς μιᾶς καὶ κατὰ τῆς ἄλλης μερίδος. Ὅτι τὴν πρώτην ψηφοφορίαν συνώδευσαν ὁπλισμοί, συγκρούσεις μεταξὺ τῶν ἐκλογέων καὶ φόνοι αἵτινες τὴν γενικὴν τῆς ἐπαρχίας ἀναστάτωσιν παρ' ὀλίγον ἤθελον ἐπιφέρει· ἐκτὸς δὲ τούτων, ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς πλῆθος παρανομιῶν περὶ τὴν τήρησιν καὶ τὴν γνησιότητα τῶν καλπῶν, καὶ περὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ἐφορευτικῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτροπῶν, αἵτινες ἐγένοντο μὲ παραβίασιν τοῦ περὶ δήμων καὶ τοῦ περὶ ἐκλογῶν νόμου, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης οὐδεμίαν ἐπέμβασιν ἐνήργησαν, ἀλλ' αὐταὶ καὶ τῶν δύο μερίδων αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, μὴ ἔχουσαι οὐδεμίαν πεποίθησιν ἐπιτυχίας, καὶ ἴσως πρὸς τὸ πλῆθος τῶν παρανομιῶν ἀποβλέπουσαι ἠρνήθησαν τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων· ἀπέναντι τῶν προφανεστάτων τούτων παρανομιῶν οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι περιωρίσθησαν ἰδίως εἰς παραινετικὰς παρατηρήσεις πρὸς τὰς δημοτικὰς ἀρχάς, καθόσον τοιαῦτα καθήκοντα ὁ περὶ δήμων νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτούς, διότι τὰ πλεῖστα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων ἐνήργησαν τὰς κληρώσεις τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν μὴ ὄντα πλήρη καὶ νομίμως συντεθειμένα, εἰς ἰδιαίτερον τοῦ συνήθους τόπου τῶν συνεδριάσεών των συνελθόντα, καὶ τὴν ἀπόφασίν των μὴ ἐκδόντα κατὰ ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, παρανομίας δηλονότι τῶν ὁποίων ἡ ἐπανόρθωσις καθήκων τῶν Διοικητῶν ἦτον, κατάτὸν περὶ δήμων νόμον. Ὅτι ἡ στρατιωτικὴ δύναμις εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην, δὲν ἦτον οὔτε εἶναι ἀνωτέρα τῆς ἀπαιτουμένης διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἐκ τῆς ἐξάψεως τῶν παθῶν ἐνδεχομένων συγκρούσεων, ἡ δὲ μυστικὴ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἐμφάνισιν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἀξιωματικοῦ τῆς

χωροφυλακῆς εἶναι συνέπεια τῶν ἀφορώντων τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου. Ὅτι κατὰ τὸ 29 ἄρθρον τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμου τὸ Ὑπουργεῖον καθῆκον εἶχε νὰ διατάξῃ ἐντὸς ῥητῆς προθεσμίας τὴν ἔναρξιν τῶν ἐκλογῶν, καὶ τοῦτο ἔπραξεν ἐγκαίρως, ἀλλ' ἂν ἕνεκα τῆς μὴ ἀκυρώσεως τῶν πρώτων ἐκλογικῶν καταλόγων, τῆς μεγίστης τῶν παθῶν ἐξάψεως μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερῶν καὶ τῶν ἐκ τούτων παρανομιῶν παρεμβᾶσαν ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐκλογῶν, ἀνεξάρτητα τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν καθηκόντων τοῦ Ὑπουργείου, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀδυνάτων. Ὅτι τέλος οἱ περὶ τῆς τοιαύτης τοῦ Ὑπουργείου διαγωγῆς ἀμφιβάλλοντες ὁρείλουσι νὰ ἀναμείνωσιν ἤδη τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς, διαταχθείσης ἤδη τῆς ἐνάρξεως τῆς ψηφοφορίας, ὅτε ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς θέλουσι διαβεβαιωθῆ περὶ τούτων. Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν Ὕδρας παρετήρησεν, ὅτι, ἂν πολὺς χρόνος δὲν παρῆλθεν ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Βουλὴ ἠκύρωσε τὴν πρώτην ἐκλογήν, ἡ μέχρι τοῦδε παράτασις αὐτῆς προῆλθε κυρίως, ἀπὸ ἄγνοιαν τοῦ δημάρχου Ὕδρας, θεωρήσαντος καθῆκον τὴν σύνταξιν τοῦ πρὸς ἔκθεσιν κατωλόγου τῶν ἐνοριακῶν ἱερέων καὶ ὄχι ἴδιον αὐτοῦ, τῇ συμπράξει τούτων, καὶ ἀπὸ τὴν ἄρνησιν τῆς νομίμου συνδρομῆς αὐτῶν. Τὸ Ὑπουργεῖον ἐν τούτοις ἀπ' ἀρχῆς διέταξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐπανειλημμένως ἐπέπληξε τὸν διοικητὴν διὰ τὴν μὴ ἔγκαιρον πρόοδον αὐτῶν· καὶ ὅτι, ἔδωκεν ἤδη τὸ Ὑπουργεῖον τὰς ἀναγκαίας διασαφήσεις καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν τῶν καταλόγων, ἤρχισαν δ' αἱ ἐκλογικαὶ ἐργασίαι, καὶ ἐλπίζεται ταχεῖα ἡ ἀπεράτωσις τῆς ἐκλογῆς. Εἰς τὸν κατὰ πρῶτον δὲ ἀγορεύσαντα παρετήρησεν, ὅτι ὁ πολυχρόνιος ἀγὼν τοῦ ἑλλην. ἔθνους καὶ ἡ μέχρι τοῦδε πολιτικὴ ζωὴ ἑκάστου ὑπῆρξε πολυχρόνιος δοκιμασία, ἀπέναντι τῆς ὁποίας ἡ νέα δοκιμασία τῶν προσώπων δὲν εἶναι ἀναπόφευκτος διὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, ἀνεξαλείπτως ἐγγεγραμμένων εἰς τὰς πεποιθήσεις τῶν Ἑλλήνων, ἕνεκα τοῦ ὁποίου ἠναγκάσθησαν οἱ λαοὶ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ὑπὲρ τούτου ἢ ἐκείνου ἐκλογήν· καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤδη μᾶλλον παρ' ἄλλοτε παρουσιάζει Κυβέρνησιν ἀνεπιρρέαστον εἰς τὰς πράξεις της ἀπὸ ἐξωτερικὰς ἐπιρροάς. Καὶ ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τῶν ὁδηγῶν καὶ ἐθνοφυλάκων ἀπήντησεν, ὅτι οἱ διϊσχυριζόμενοι τοὺς διορισμοὺς τούτων ὡς μὴ νενομοθετημέ-

νους ἔδειξαν ἄγνοιαν ἱστορικῶν περιστατικῶν τῆς ἀπὸ τοῦ Κυβερνήτου μέχρι τοῦδε νομοθεσίας μας περὶ τῆς καταδιώξεως τῆς ληστείας· διότι ἀπὸ τῆς ἀρίξεως τοῦ Κυβερνήτου, ὅτε ἡ ραδιουργία καθεῦρε τὸ μέσον τῆς ληστείας, ἀγνώστου πρότερον, κατὰ τὴν δεκαετίαν ἀκολούθως καὶ μέχρι τοῦ Ὑπουργείου τῆς 29 Μαρτίου ἐξεδόθησαν νόμοι καὶ διατάγματα περὶ καταδιώξεως τῆς ληστείας, δι' ὧν νομιμοποιεῖται ὄχι μόνον ὁ διορισμὸς ὁδηγῶν καὶ ἐθνοφυλάκων, ἀλλὰ καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν, καὶ διὰ τῶν ὁποίων δικαιολογεῖται ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπάρξεως τοιούτου νόμου. Ὁ Κυβερνήτης κατ' ἀρχὰς εἰσόστησε τὰς κατὰ τόπον εἰκοσιπενταρχίας, ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας ἐξεδόθησαν περὶ τούτων διάφορα κατὰ διαφόρους καιροὺς διατάγματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐπήγασαν τὰ μέτρα περὶ ὁπλίσεως τῶν κατοίκων, περὶ χρηματικῆς ἀμοιβῆς διὰ τὰς κεφαλὰς τῶν ληστῶν καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ τελευταίου διατάγματος ἄδεια εἰς τὰ μεταβατικὰ σώματα νὰ διορίζωσιν ὁδηγοὺς μὲ ἔξοδα τῆς Κυβερνήσεως· μετὰ ταῦτα κατὰ πρότασιν τοῦ διοικητοῦ Αἰτωλίας τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβε τὸ μέτρον, διαλυομένων τῶν μεταβατικῶν σωμάτων, νὰ διορίζῃ καὶ μισθόνῃ ἀπ' εὐθείας ἡ Κυβέρνησις ὁδηγοὺς καὶ ἐθνοφύλακας. Διὰ τοῦτο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τὸ Σεπτεμβριανὸν καὶ ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου ἐγένοντο τοιοῦτοι διορισμοὶ καὶ μισθοδοσίαι ἐπληρώθησαν, ἑπομένως καὶ τὸ παρὸν Ὑπουργεῖον κατὰ τῆς μαστιζούσης μέρη τινὰ ληστείας μετεχειρίσθη τοὺς διορισμοὺς ὁδηγῶν καὶ ἐθνοφυλάκων, νομοθετηθέντας κατὰ συνέπειαν ἐκτοτε.

Προσέθηκε δ' ἐπὶ τέλους ἐν γένει περὶ τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν καὶ διασαφήσεων, ὅτι οἱ Ὑπουργοί, συμμορφούμενοι μὲ τὴν συνταγματικὴν τάξιν, ἐμφανίζονται καλούμενοι εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Βουλῶν καὶ δίδουσι τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, ὀφείλουσιν ὅμως αἱ Βουλαὶ τοῦ δικαιώματος τούτου νὰ κάμωσιν χρῆσιν ἐπὶ σπουδαίων καὶ σοβαρῶν ἀντικειμένων, διὰ νὰ μὴν ἀπασχολῶσι τοὺς Ὑπουργοὺς ματαίως καὶ παρεμβάλλωσι προσκόμματα εἰς τὴν Κυβερνητικὴν μηχανήν, αἱ δὲ διδόμεναι πληροφορίαι ἀκούονται, συζητοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν, διὰ νὰ ὑποδεικνύωνται οὕτως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰ λάθη, ἢ νὰ δικαιολογῆται καὶ ἀποδεικνύῃ αὐτὸ τὴν ἔννομον διαγωγήν του, καὶ οὐδεμίαν ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασιν ὀφείλει ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιφέρῃ· ἑπομένως καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁ Ὑπουργὸς ἔδωκε τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, ὅσαι ἐζητήθησαν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήχθη ὅτι ἡ παράτασις τῶν ἐκλο-

γῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας προῆλθεν ἀπὸ τοπικὰ προσκόμματα, ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄλλος δὲ μίαν μόνην περίπτωσιν ἀναγνωρίζων ὡς δικαιολόγημα τῆς ἀναβολῆς βουλευτικῶν ἐκλογῶν, τὴν ἐπανάστασιν τῆς ἐπαρχίας, ἔνθα πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν, εἰς ὅλους τὰς ἄλλας περιπτώσεις, εἶπεν, οὐδεὶς λόγος δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀναβολήν, καὶ ἂν ἡ σωτήριος αὕτη ὑποχρέωσις τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου λείψῃ οὐδεμία δύναται νὰ γείνῃ ἐξέλεγξις τῶν παρανομιῶν Ὑπουργῶν, ἀγαπώντων τὴν ἐξουσίαν καὶ δυναμένων οὕτω νὰ διατηρῶσιν αὐτὴν διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου μέσου διὰ τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν ἐπαρχιῶν ἐκ τῶν ὁποίων θέλουσι προκύψει ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταί, ἢ καὶ καθ' ὅλον τὸ Κράτος, ὅταν ἐξ αὐτῶν θέλῃ ἐπέλθει ἡ πτῶσίς των· διότι, ἂν ὁ λόγος τῆς διατηρήσεως τῆς ἡσυχίας δύο ἐπαρχιῶν ἦναι δικαιολόγημα πρὸς ἀναβολήν, πολλῷ μᾶλλον δικαιολογεῖται ἡ ἀναβολή, ὅταν πρόκηται ἐκ τῶν ἐκλογῶν νὰ διαταραχθῇ τὸ Κράτος ὁλόκληρον· εἰς δύο δὲ συνάπτων ὅλους τοὺς προταθέντας παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ λόγους τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν Καρυστίας καὶ Ὕδρας, ἀ. τὴν ὑποψίαν μήπως διαταραχθῇ ἡ ἡσυχία τῶν ἐπαρχιῶν τούτων καὶ προκύψῃ χύσις αἵματος κατὰ τὰς ἐκλογάς, καὶ β'. τὰς διαφόρους δυσκολίας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου, παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἔκφρασις τοῦ Βουλευτοῦ Ὕδρας, ἐφ' ᾗς ὁ Ὑπουργὸς στηρίζει τὸν ἀ. λόγον, ἐννοεῖ τὸν κίνδυνον νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς ταύτας βουλευταὶ φέροντες αἱματόφυρτον μανδύαν, ὅταν οἱ Ὑπουργοὶ διὰ παρανόμων μέσων θελήσωσι νὰ ἐπεμβῶσιν, ὅταν δὲ ταῦτα ἐκλείψωσιν οὔτε ἡ ἡσυχία δύναται νὰ διαταραχθῇ οὔτε χύσις αἵματος νὰ γείνῃ· ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος κίνδυνος ἂν ἦτο, τὸ Ὑπουργεῖον ἠδύνατο νὰ διατάξῃ καὶ ἐπισπεύσῃ τὰς ἐκλογάς, δυνάμενον διὰ τῶν ἐνόντων Κυβερνητικῶν μέσων νὰ προλάβῃ οἱανδήποτε ῥῆξιν εἰς δύο μένον ἐπαρχίας τοῦ Κράτους. Φόβος διαταράξεως τῆς ἡσυχίας δὲν ὑπῆρχε διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Καρυστίας, καὶ αὗται ἀνεβλήθησαν μέχρι τοῦδε· ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι ἀληθὴς ὁ προτεινόμενος διὰ τὴν διατάραξιν τῆς ἡσυχίας λόγος ἀναβολῆς. Ὅτι ἡ δίμηνος προθεσμία, τὴν ὁποίαν ὁ νόμος ὁρίζει πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, εἶναι ἀρκετή, ὅταν οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διεύθυσιν τῶν ἐκλογῶν μεθ' ἱκανότητος καὶ ἀμεροληπτως διευθύνωσιν αὐτάς· ἀλλὰ μ' ὅλον ὅτι ἐκ τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ διοικητικοὶ ὑπάλληλοι Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας οὔτε τὴν ἀπαι-

τουμένην ἱκανότητα ἔχουσιν οὔτε ἀμεροληψίαν ἐδειξαν, μ' ὅλα ταῦτα διατηροῦνται εἰς τὰς θέσεις των διὰ νὰ παρεμβάλλωσι πλειότερα ἔτι προσκόμματα. Ὅτι θέλει πείσει ὁ Κ. Ὑπουργὸς περὶ τῆς ἀδιαφορίας του ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν καὶ περὶ τῆς προσηλώσεως τῆς προσοχῆς του εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου, ὅταν ἀποδειξῃ ὅτι αἱ ἐξῆς πράξεις τοῦ Ὑπουργείου δὲν ἐνηργήθησαν πρὸς τοιοῦτον σκοπόν· α'. ἡ παῦσις τριῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὴν παραμονὴν τῆς ἐκλογῆς τοῦ βουλευτοῦ αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥητὴ διαταγὴ εἰς τὸν διάδοχον ἑνὸς τούτων νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐνεργουμένην ἐκλογήν; β'. ἡ διατήρησις εἰς Ὕδραν ἑνὸς ἐξ ἐντοπίων φρουρᾶς ἑνῶ σταθμεύει ἐκεῖ ὁλόκληρος λόχος καὶ ἀρκετοὶ χωροφύλακες; γ'. αἱ παύσεις τῶν Δημάρχων, παρέδρων καὶ δημοτ. Συμβουλίων Καλαβρύτων, διὰ τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται νὰ παρακατατεθῶσι τὰ ἔγγραφα τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Ὑπουργείου μὲ τὴν Διοίκησιν. Ἐζήτησεν ἐπὶ τέλους νὰ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ περὶ τῆς ὅσον τάχιστα, καὶ σύμφωνα μὲ τὰς διατυπώσεις τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου, διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας.

Εἷς δὲ ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἐπρότειναν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐμφάνισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπαριθμήσας τὰς ἀπευθυνομένας πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεις, καὶ προτείνων τὴν ἐπὶ μιᾶς ἑκάστης τούτων χωριστὴν ἀπάντησιν τοῦ Ὑπουργοῦ, περιωρίσθη πρῶτον εἰς τὴν περὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων, καὶ ἀπεύθυνεν ἐπ' αὐτῆς τὰς ἑξῆς ἐρωτήσεις· 1'. ἐν τίνι λόγῳ ἀνεβλήθη μέχρι τοῦδε ἡ ἐκλογὴ Καλαβρύτων 2'. ἐν τίνι λόγῳ ἐπαύθησαν αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί· 3'. ἐν τίνι λόγῳ ἐπαύθησαν Δήμαρχοι, Πάρεδροι, δημοτικοὶ Σύμβουλοι· 4'. διὰ τί σταθμεύουσιν ἔτος ὁλόκληρον στρατιῶται εἰς τὰς οἰκίας τῶν κατοίκων καὶ διετάχθη ἔτι νὰ μεταβῇ ἐκεῖσε ἱππικὸν καὶ δύο λόχοι τῆς Ὁροφυλακῆς· 5'. διὰ τί διωρίσθησαν μισθωτοὶ ἐθνοφύλακες ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς ὁδηγῶν συγγενῶν τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν Πετμεζαίων. Παρετήρησε δὲ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον· ὅτι τὸ ἄρθρον 29 τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου δὲν ἐπιβάλλει εἰς τὸν Ὑπουργὸν μόνον τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διατάξῃ ἐγκαίρως τὴν ἔναρξιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ διεξαγάγῃ ἐντὸς δύο μηνῶν τὴν ἐκλογήν, διότι ἄλλως μὲ τοιαύτην ἑρμηνείαν τοῦ ἄρθρου 29 ἤθελεν εἶσθαι εὔκολον εἰς τὸν Ὑπουργὸν νὰ ἐκδίδῃ εἰς τὸ φαινόμενον διαταγάς, αἵτινες νὰ οὐδετερῶνται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων Διοικητῶν, καὶ

τοιουτοτρόπως οὐδεμίαν ἠθέλομεν ἔχει ἐγγύησιν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τοῦ Συντάγματος. Οὐδεὶς λόγος δικαιολογεῖ τὸν Ὑπουργὸν διὰ τὴν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν, ἀλλ' ἑνῷ ἀφ' ἑνὸς ὀφείλει νὰ προλαμβάνῃ καὶ ἀφαιρῇ τὰ προστιθέμενα προσκόμματα, ἀφ' ἑτέρου ὀφείλει νὰ διεξάγῃ τὰς ἐκλογὰς ἐντὸς τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρ. 29. Ὅτι ὁ προταθεὶς λόγος τῆς μέχρι τοῦδε ἀναβολῆς, ὁ κίνδυνος τῆς κοινῆς ἡσυχίας τῆς ἐπαρχίας καὶ αἱ συμβᾶσαι κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν συμπλοκαί, δὲν δικαιολογοῦσι τὸ Ὑπουργεῖον, διότι αἴτιους ὅλων τούτων τὸ ἴδιον ὑπουργεῖον παρέστησε τότε τινὰς ἐκ τῶν ὑποψηφίων, καὶ ἐν τοσούτῳ σήμερον οἱ αὐτοί, ὡς ὑπουργικοί, εἶναι ἐμπεπιστευμένοι τὰ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην.

Ὡς πρὸς τὴν παῦσιν καὶ ἀντικατάστασιν τῶν πρώτων ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν· ὅτι τὸ ἄρθρον 18 τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν νόμου περιγράφει τὸν τρόπον τῆς ἐκλογῆς τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, περὶ δὲ τῆς παύσεως αὐτῶν οὔτε τοῦτο οὐδ' ἄλλο τι ἀναφέρει, ἑπομένως ἡ παῦσις καὶ δι' ἄλλων ἀντικατάστασις αὐτῶν εἶναι προφανὴς παρανομία καὶ καταπάτησις τοῦ ἄρθρ. 20, τὸ ὁποῖον δικαστὴν τῶν ἐνστάσεων καὶ ἀκυρότητων κατὰ τῆς ἐκλογῆς καθιστᾷ οὐδένα ἄλλον εἰμὴ τὴν Βουλήν.

Ὡς πρὸς τὰς παύσεις τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων σχετικῶς μὲ τὴν ἐκλογήν· ὅτι τὸ ἄρθρον 10 καὶ 18 τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν νόμου ἀναθέτουσιν εἰς τὰς δημοτικὰς ἀρχὰς ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὴν κλήρωσιν τῶν ἐπὶ τῶν παραπόνων καὶ τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἄλλα ἔτι καθήκοντα, ἀφορῶντα τὴν σφράγισιν καὶ φύλαξιν τῆς κάλπης· ἑπομένως ὅταν τὰ καθήκοντα ταῦτα δὲν ἐνεργῶνται ἀπὸ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὁ νόμος ἀναφέρει, παυθέντα καὶ ἀντικατασταθέντα δι' ἄλλων, παραβιάζεται ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος· ἀπὸ τὰς ἐφορευτικὰς ἰδίως ἐπιτροπὰς ἐξαρτᾶται ἡ νομιμότης καὶ ἀσφάλεια τῶν κάλπων, ἑπομένως ὅταν ἡ ἐξουσία παύῃ τὰς ἀρχὰς δι' ὧν αὗται συνιστῶνται κατὰ τὸν νόμον, δεικνύει θέλησιν ἐπεμβάσεως εἰς τὰς ἐκλογάς· ὅτι ἐκτὸς τούτου καὶ αὕτη ἡ παῦσις τῶν δὲν ἐγένετο σύμφωνα μὲ τὸν περὶ δήμων νόμον, διότι δημοτικοὺς συμβούλους δὲν δύναται νὰ παύσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἀλλὰ νὰ διαλύσῃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὁ δὲ Κ. Ὑπουργὸς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἔπαυσε δημοτικοὺς συμβούλους. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἀντικατάστασις παυθέντων δημάρχων δὲν ἐγένετο κατὰ τὸν περὶ δήμων νόμον, διότι τὸν παυθέντα

δήμαρχον . . . . . ἀντικατέστησεν ὁ προκαλέσας διὰ τῆς κατηγορίας τὴν παῦσίν του εἰδικὸς πάρεδρος· καὶ ὄχι οἱ δημαρχικοί, περιστατικόν, ἀποδεικνύον ὅτι αἴτια τῆς παύσεώς του δὲν ἦσαν ἄλλα, εἰμὴ ὁ σκοπὸς νὰ διορισθῇ ὁ εἰδικὸς πάρεδρος· ἐκ τῶν παραβιάσεων δὲ τούτων τοῦ περὶ δήμων νόμου ἕπεται ὅτι αἱ ἐνεργηθεῖσαι μετὰ τὰς παύσεις καὶ ἀντικαταστάσεις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν κληρώσεις τῶν ἐπιτροπῶν εἶναι παράνομοι.

Ὡς πρὸς τὴν στάθμευσιν πρὸ πολλοῦ στρατευμάτων κατὰ τὴν ἐπαρχίαν· ὅτιοἱ λόγοι τῆς σταθμεύσεως στρατιωτῶν εἰς τι μέρος εἶναι ἡ προσωρινὴ διάβασις αὐτῶν ἐκεῖθεν, ἢ διαμονὴ διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας· ἐπομένως οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου λόγου ἐφαρμοζομένου φαίνεται, ὅτι ἡ διατήρησις στρατευμάτων εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων, καὶ ἡ ἐξόπλισις καὶ ἄλλων ἐθνοφυλάκων δὲν γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας, ὡς εἶπεν ὁ Κ. Ὑπουργὸς, διότι ἡ ἐξόπλισις τῶν ἐθνοφυλάκων δύναται νὰ ἐπιφέρῃ νέας συγκρούσεις, ὡς καὶ κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν, καὶ ἐπομένως ἀντὶ νὰ ἀφαιρεθῶσι νὰ προστεθῶσιν οὕτως ἐμπόδια εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς.

Ἐν γένει δὲ ἐπὶ τούτων παρετήρησεν, ὅτι ἡ παραβίασις τῶν νόμων, καὶ μάλιστα τοῦ περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν, εἰς τοιαύτας ἐποχὰς, καὶ εἰς τὸ ἀρτισύστατον Ἑλληνικὸν ἔθνος εἶναι ἀφορμαὶ καταστροφῆς τοῦ Συντάγματος, οἱ δὲ Ὑπουργοὶ οὐδόλως ἐξαιροῦνται αὐτῶν δύνανται νὰ ὠφεληθῶσι, διότι καὶ ἂν κατορθώσωσι διὰ τῶν βιαίων καὶ καταθλιπτικῶν μέσων νὰ ἐκβιάσωσι τοὺς ἐκλογεῖς καὶ νὰ ἐπιτύχωσι Βουλευτῶν Ὑπουργικῶν, οὗτοι θέλουσιν εἶσθαιὡς ἄτομα, ζερούμενοι τῆς ἠθικῆς ἐπιρροῆς, καὶ ἐπομένως τὸ κατ' αὐτῶν μῖσος τοῦ λαοῦ ἀνταναακλᾶται οὕτω; εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ὅταν ὁ Ὑπουργὸς στηρίζῃ εἰς τὸν νόμον τὰς πράξεις του, καὶ ἂν διὰ τῶν ἐκλογῶν παρουσιασθῇ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς κατ' αὐτοῦ, δύναται τότε μὲ ἀφοβίαν νὰ δυαλύσῃ τὴν Βουλὴν καὶ νὰ προσκαλέσῃ τοὺς λαοὺς εἰς νέας ἐκλογάς· ἄλλως, ὁ Ὑπουργὸς ὅστις διὰ τῶν ἐπεμβάσεων σχηματίζει ὑπὲρ ἑαυτοῦ πλειονοψηφίαν δὲν στηρίζεται ἐπὶ ἐθνικῶν καὶ σταθερῶν βάσεων, καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα τὰ πράγματα φθάνουσι γυμνὰ εἰς τὰς συζητήσεις τῶν Βουλῶν καὶ αἱ παρανομίαι εἶναι ἀδύνατον νὰ καλυφθῶσιν· οὔτε εἰς τὸν Ὑπουργὸν οὔτε εἰς τὸν βουλευτὴν τοιαῦτα μέσα συμφέρουσι, διότι ὁ τοιοῦτος βουλευτὴς θέλει εἶσθαι ὑποχείριος τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Ὑπουργὸς

θέλει ἐπισωρεύει εἰς ἑαυτὸν ἀπείρους ἀπαιτήσεις καὶ θέλει ἐξαντλεῖ ματαίως τὰ κυβερνητικὰ μέσα. Ὅτι δὲν συμφωνεῖ μὲ τὸν προτείναντα νὰ ἐπιφυλαχθῇ ἡ Βουλὴ τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν ἀφορώντων τὴν ἐκλογὴν Καλαβρύτων, ἀφοῦ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ποτὲ δὲν θέλει ἀποπερατωθῇ, καὶ ἐπιληρθῇ αὐτῆς· διότι ἐὰν ἡ Βουλὴ παραλείψῃ ἤδη τὴν ἐξέλεγξιν τῶν γενομένων, ἡ ἐκλογὴ αὕτη ποτὲ δὲν θέλει ἀποπερατωθῇ, καὶ θέλουσι συμβῇ φόνοι, καὶ ἡ μία παρανομία θέλει ἐπιφέρει τὴν ἄλλην· τῶν συγκρούσεων καὶ φόνων δὲ τούτων θέλει εἶσθαι συνυπεύθυνος καὶ ἡ Βουλὴ, ὅταν δὲν λάβῃ τὴν ἀπαιτουμένην πρόνοιαν. Ὅτι δέκα ἤδη μῆνας στρεῖται τὸ ἔθνος δέκα ἀντιπροσώπων αὐτοῦ, οἵτινες ἐντὸς τῆς Βουλῆς ὄντες ἔκτοτε ἤθελον ἴσως παράσχει εὐκολίαν καὶ ταχύτητα εἰς τὴν Κυβερνητικὴν μηχανὴν, ἣ ἤθελον συντελέσει εἰς τὴν ἀληθῆ ἐκτίμησιν τῶν ὑπουργικῶν πράξεων. Ὅτι τέλος ἡ παραβίασις τῶν ἐκλογῶν ἀνταναακλᾷ εἰς τὸ Σύνταγμα, καὶ ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἔχῃ μεγίστην περὶ τούτου φροντίδα, ἵνα παύσῃ πᾶσα πλέον ἀναβολή.

Ὡς πρὸς τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας παρετήρησεν, ὅτι οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν σύνταξιν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου εἶναι ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐπομένως ἠδύνατο τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐκβιάσῃ αὐτοὺς ταχύτερα διὰ τῶν πειθαρχικῶν μέσων εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ καταλόγου καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἄλλων ἐκλογικῶν πράξεων, καὶ νὰ μὴ παρατείνῃ ἐπὶ τοσοῦτον τὴν ἐκλογὴν, καὶ νὰ παραβιάζηται ὁ περὶ ἐκλογῆς νόμος· ὅθεν ὁ προταθεὶς οὗτος λόγος τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας εἶναι ἀνίσχυρος, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἄνευ ἀνάγκης καὶ ἐκεῖ ἐπεσώρευσε στρατεύματα καταθλίβοντα τοὺς κατοίκους. Τὰ αὐτὰ δὲ εἶπε καὶ ὡς πρὸς τὴν μέχρι τοῦδε ἀναβολὴν τῆς ἐκλογῆς Καρυστίας.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πανεπιστημίου ὅτι συνέβη ἐπίσης παρανομία, προσβάλλουσα καιρίως τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον· διὰ νὰ καταρτισθῇ ἐκλογή τις ἀπαιτεῖται προηγουμένως νὰ ὁρισθῶσιν οἱ ψηφοφόροι ἐντὸς καταλόγου ὁριστικοῦ, καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν ἔχουσιν ἐκ τοῦ καταλόγου τούτου τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου, διὰ νὰ μὴ δύναται οὐδεὶς νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τὸν ἐκλογέα τὸ τῆς ψηφοφορίας δικαίωμα μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογῆς· ταῦτα δὲ ἐφαρμοζονται καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Πανεπιστημίου,

καὶ ἑπομένως, ἀφοῦ διὰ τῆς πρώτης ἐκλογῆς εἶχεν ἤδη συνταχθῆ ὁ κατάλογος τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου καθηγητῶν, δὲν ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις διὰ τῆς παύσεως αὐτῶν νὰ ἀφαιρέσῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφοφορεῖν ἀπ' αὐτούς· ἀλλ' ἔτι χειροτέρα παρανομία ταύτης ὑπῆρξεν ἡ ῥητὴ διαταγὴ πρὸς τὸν διαδεχθέντα ἕνα ἐκ τῶν παυθέντων ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκλογήν, καθ' ἣν στιγμὴν αὐτὴ ἐνηργεῖτο· καὶ ὅτι μόνη ἡ καθιέρωσις τοιαύτης ἀρχῆς δύναται νὰ καταστρέψῃ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον καὶ τὸ Σύνταγμα.

Ὁ μετὰ τοῦτον, ἀντικρούων τὰ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα καὶ περιοριζόμενος εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, ὡς ἀντικείμενα ἄξια νὰ προσελκύσωσι τὴν προσοχὴν τῆς Βουλῆς διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ δικαιώματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου καλεῖ τοὺς Ὑπουργοὺς καὶ ἀπευθύνει πρὸς αὐτοὺς ἐρωτήσεις, καὶ ζητεῖ πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, παρετήρησεν ὅτι ἐκ τῶν δοθεισῶν πληροφοριῶν ἐξήχθη ὅτι τοπικαὶ περιστάσεις καὶ ἄλλα αἴτια ἀνεξάρτητα τῆς θελήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ παρέτειναν τὰς ἐκλογὰς ταύτας· ἰδίως δὲ περὶ τῆς παρατάσεως τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων ἐξέθηκεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον συμμορφούμενον μὲ τὴν διάταξιν τοῦ 29 ἄρθρου τοῦ νόμου περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν, μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων ἐξέδωκεν ἀμέσως διαταγὴν περὶ τῆς ἐναρξεως τῶν νέων ἐκλεκτικῶν ἐργασιῶν· ἔκτοτε ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην συγκρούσεις καὶ ἄλλαι ἐκλογικαὶ περιπέτειαι, προελθοῦσαι ἀπὸ τὴν ἔξαψιν τῶν παθῶν τῶν διαμαχομένων μερῶν, καὶ μὴ προσκαλεσθεῖσαι, ἀλλὰ κατὰ τὸ καθῆκον περισταλεῖσαι ἐν μέρει ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον· διπλαῖ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαὶ ἐκληρώθησαν παρανόμως καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, διαιρεθέντων εἰς δύο τῶν δημοτικῶν συμβουλίων, καὶ διπλαῖ ἐκλογαὶ ἐγένοντο, οὐδὲν δὲ ἠδύνατο ἀπέναντι τούτων νὰ πράξῃ τὸ Ὑπουργεῖον· νὰ ἀναγνωρίσῃ ὤφειλε τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην ψηφοφορίαν, ποίων καλπῶν νὰ ἐνεργήσῃ τὴν διαλογήν καὶ δυνάμει τίνος νόμου ἠδύνατο νὰ παραδεχθῇ τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν, ἀφοῦ μάλιστα καὶ αὐταὶ αἱ ἐφορευτικαὶ ἐπιτροπαί, μὴ ἔχουσαι πεποίθησιν διὰ τὸ ἀποτέλεσμα, δὲν προέβησαν εἰς τὴν διαλογήν; Αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ τότε περιωρίσθησαν εἰς ἁπλᾶς παραινέσεις καὶ εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐπιβαλλομένων ἀπὸ τὸν περὶ δήμων νόμον ὑποχρεώσεων διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἐσφαλμένων καὶ τῶν παρανομιῶν τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν, οὐδαμῶς ἐπεμβᾶσαι εἰς τὰ τῆς ἐκλογῆς, ἀλλ' αἱ παραινετικαὶ αὐταὶ προτροπαὶ οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔφερον ἕνεκα τῆς ἐξάψεως τῶν

παθῶν, καθ' ἣν ἐνηργήθησαν αἱ ψηφοφορίαι, διαταχθεῖσης βιαίως καὶ παρανόμως τῆς ἐνάρξεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν διοικητικῶν γραμμάτεα, καὶ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς μεγίστης βίας, τῶν συμπλοκῶν καὶ τῶν συγκρούσεων· ἂν εἰς τοιαύτην κατάστασιν πραγμάτων αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ διέταττον τὴν παῦσιν τῶν παρανόμως συσταθεισῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν, σήμερον ἤθελε προσβάλλεσθαι τὸ Ὑπουργεῖον ὡς παρανομῆσαν, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν προσβολῶν κατὰ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ διοικητοῦ Καλαβρύτων, ἥτις ἐπροκαλέσθη συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης καταστάσεως τῆς ἐκλογῆς διὰ τὴν πρόληψιν νέων παρανομιῶν.

Ὡς πρὸς τὰς παύσεις τῶν δημοτ. ἀρχῶν· ὅτι αὗται ἐνηργήθησαν νομίμως καὶ σύμφωνα μὲ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον, ἡ δὲ παῦσις καὶ ἀντικατάστασις δημάρχου τινὸς διὰ τοῦ εἰδικοῦ παρέδρου, διαταχθεῖσα ἀπὸ τὸν διοικητήν, δὲν ἐνεκρίθη ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν. Ὅτι οὐδεμία ὑπάρχει σχέσις μεταξὺ τῶν ἐκλογῶν καὶ τῆς παύσεως τῶν δημοτ. ὑπαλλήλων, προκαλεσθείσης κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς νόμον ἀπὸ παρανομίας αὐτῶν τούτων· τὰ δημοτικὰ δὲ συμβούλια δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ παύσῃ κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 18. Β. Διάταγμα, ἐνῷ διαγράφονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς τοῦτο γίνεται, καὶ δίδεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ὅτι περὶ τούτων δύναται ἕκαστος νὰ βεβαιωθῇ ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς διοικήσεως.

Ὡς πρὸς τὴν στάθμευσιν τῶν στρατευμάτων, ὅτι αὕτη πηγάζει ἐκ τῆς εὐθύνης τὴν ὁποίαν φέρει τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς διατηρήσεως τῆς κοινῆς ἡσυχίας, καὶ οὐδόλως ἀφορᾷ τὴν καταβλῆψιν τῶν ἐκλογέων ἢ τὴν ἐπέμβασιν εἰς τὰς ἐκλογάς· ἀπόδειξις τούτου εἶναι αἱ ἐπὶ τοῦ Ὑπουργείου τούτου ἐνεργηθεῖσαι καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας βουλευτικαὶ ἐκλογαί, ἔνθα φόβος ταραχῶν καὶ συγκρούσεων δὲν ὑπῆρχε, καὶ καθ' ἃς τὸ Ὑπουργεῖον ἠδιαφόρησε, μ' ὅλον ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀναδειχθῶσιν ἀντιπολιτευόμενοι βουλευταί, ὡς εἰς τὰς τῆς Εὐρυτανίας, Τριχωνίας καὶ ἀλλαχοῦ· εἰς δὲ τὰ Καλάβρυτα καθῆκον εἶχε τὸ Ὑπουργεῖον νὰ προλάβῃ πᾶν ἐνδεχόμενον ἐκ τῆς μεγίστης ἐξάψεως τῶν παθῶν καὶ ἄλλων τοπικῶν περιστάσεων, καὶ τότε μόνον ἀπέστειλεν ὀλίγους στρατιώτας, ὅταν ἔλαβον, ὡς εἴρηται, χώραν αἱ μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων μερῶν ἔνοπλοι συγκρούσεις. Καὶ εἰς Ὕδραν ἐπίσης τότε μόνον ἐστάλη ἀπόσπασμά τι στρατιωτῶν, ὅταν αὐτοὶ οἱ τότε ἐπίδοξοι βουλευταὶ τῆς Ὕδρας παρίστησαν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τὴν ταραχώδη κατάστασιν τοῦ τόπου κτ

ἦτον ἔφευκτος ἀνάγκη νὰ προληφθῶσιν ἄλλα δεινὰ ἐπακόλουθα. Ὅτι δὲ τὸ Ὑπουργεῖον, ἀδιάφορον ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν ὑποψηφίων, περιορίζεται μόνον εἰς τὴν ἔννομον ἐπιτήρησιν τῆς διευθύνσεως τῶν ἐκλεκτικῶν ἐργασιῶν, τοῦτο ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς Τριχωνίας καὶ Εὐρυτανίας, καθ' ἃς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἐκτὸς τοπικῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἐδόθη μάλιστα συνδρομὴ εἰς τοὺς ἀναδειχθέντας ἀντιπολιτευομένους Βουλευτάς.

Ὡς πρὸς τὰς μεταθέσεις τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν Καλαβρύτων. Ὅτι αὗται ὑπηγορεύθησαν μᾶλλον ἀπὸ πνεῦμα ἀμεροληψίας καὶ μετριάσεως τῶν ἐκ μονομερείας προσπαθειῶν τῶν μετατεθέντων, διότι χρέος τοῦ ὑπαλλήλου ἦτον ἡ ἀμερόληπτος διεξαγωγὴ τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν· ἐξ ἐναντίας μάλιστα οἱ ὑπάρχοντες οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι ὄχι μόνον εἶναι ὑπὲρ τῶν παραπονουμένων κατὰ τοῦ Ὑπουργείου, ἀλλὰ καὶ συγγενεῖς αὐτῶν, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ εἰσπραξις ἐν γένει τῶν προσόδων ἐνεργεῖται ἀπὸ ὑπαλλήλους φίλους τῶν παραπονουμένων. Βεβαίως τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ὤφειλε νὰ σχηματίσῃ τοὺς ὑπαλλήλους ἐν γένει ὑπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποκλειστικότητος ὑπὲρ τῆς μιᾶς μερίδος, διότι τότε ἤθελεν εἶσθαι πραγματικῶς ἔνοχον μεροληψίας.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν ἀντέκρουσε τὰ περὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων λεχθέντα, προσθεὶς ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ ταμίου, συγγενοῦς ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων Βουλευτῶν, τοῦ Κ. Ζωγράφου, ὑπηγορεύθη ἀπὸ πνεῦμα ἱκανοποιήσεως τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, ὑπηρετοῦντος πρότερον εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην καὶ παυθέντος ἕνεκα τῶν ἐκλογῶν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς 29 Μαρτίου.

Ὡς πρὸς τὰς ἐκλογὰς Ὕδρας, ἐξηκολούθησεν ὁ πρὸ τοῦ ὑπουργοῦ ἀγορεύων, τὸ Ὑπουργεῖον συνεμορφώθη ἐπίσης μὲ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ περὶ Βουλευτῶν νόμου, διατάξαν ἐγκαίρως τὴν ἔναρξιν τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν· ἂν δὲ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου ἀνεφύησαν προσκόμματα καὶ ἄρνησις συμπράξεως τῶν ὑποχρεωμένων πρὸς τοῦτο ἱερέων, οὐδόλως εἶναι ὑπεύθυνον τὸ Ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον, ὡς ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας δύναται νὰ ἐξαχθῇ, ἐπανειλημμένως καὶ πικρῶς ἐπέπληξε τὸν διοικητὴν διὰ τὴν βραδύτητα. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 29 δὲν ἐννοεῖ τὴν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐκλογῆς, ἀλλὰ τὴν διαταγὴν περὶ ἐνάρξεως τῶν ἐκλογικῶν ἐργασιῶν, διότι ἐὰν ὑπολογίσῃ τις τὰς προθεσμίας, ὅσας ὁ νόμος ὁρίζει ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς ἐκλογῆς, αὗται ὑπερβαίνουσι τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν δύο μηνῶν, καὶ ἐπομένως ἡ δοθεῖσα ἑρμηνεία ῥίπτει

τὸν νόμον εἰς προφανῆ ἀντίφασιν· ἐκτὸς δὲ τούτων καὶ προσκόμματα προερχόμενα ἐκ τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ τῶν ὑπαλλήλων δὲν πρέπει νὰ ἀποδίδωνται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, οὔτε πάλιν ταῦτα πρέπει νὰ ἦναι ἀσύγγνωστα καὶ δυνάμενα νὰ προκαλέσωσι παύσεις γεγραμμένων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων.

Ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ πανεπιστημίου· ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν βουλευτὴν δὲν καθιστᾷ καὶ τὸν καθηγητὴν ἰσόβιον, διατηρούμενον ἢ ἀπολυόμενον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως λόγῳ τῆς ἱκανότητος ἢ ἀνικανότητος αὐτοῦ· καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς ἀποδεικνύει ὅτι αἱ παύσεις τῶν τριῶν καθηγητῶν δὲν ὑπηγορεύθησαν ἀπὸ πνεῦμα ἐπιρροῆς εἰς τὴν ἐκλογήν, διότι καὶ ἄνευ τῆς παύσεως τῶν τριῶν καθηγητῶν ἀδύνατον ἦτον νὰ ὑπερβῇ ἄλλος τὰς ψήφους, ὅσας ἔλαβεν ὁ ἀναδειχθεὶς βουλευτής. Ἡ δὲ ἰδέα τῆς συντάξεως καταλόγου ἐκλογικοῦ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου καθηγητῶν κατὰ τὸν Ἀπρίλλιαν ἑκάστου ἔτους οὐδόλως στηρίζεται εἰς διάταξιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου, ἀλλ' ἂν παρουσιασθῇ ἀμφισβήτησίς τις περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφορορίας, αὕτη διαλύεται ἀμέσως, ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν καθηγητῶν κατὰ τὴν ἐκλεκτικὴν συνάθροισιν.

Ἐπὶ τέλους δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς ἡσύχου ἀποπερατώσεως τῶν διαταχθεισῶν ἤδη ἐκλογῶν τῶν Καλαβρύτων καὶ Ὕδρας, παρετήρησεν ὅτι ἀρκούντως ἐκ τῆς συζητήσεως ἐδικαιολογήθη τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἐπρότεινεν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν κατάπαυσιν τῆς συζητήσεως ταύτης.

Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προσέθηκεν ἐνταῦθα ὡς πρὸς τὴν μετάθεσιν τῶν στρατευμάτων τῶν σταθμευόντων εἰς τὰ Καλάβρυτα, ὅτι ἡ ἐπὶ πολὺ διαμονὴ τῆς φρουρᾶς εἴς τινα τόπον ἐπιφέρει σχέσεις καὶ ἀντιπαθείας, καὶ διὰ τοῦτο συνήθως τὸ ὑπουργεῖον λαμβάνει τὸ μέτρον τῆς μεταθέσεως· μάλιστα μεταξὺ τῶν μετατεθέντων ἀπὸ Καλάβρυτα ἦτον καὶ ἀξιωματικός τις συγγενὴς αὐτοῦ. Ἀπαντῶν δ' ἀκολούθως ἐπὶ τῶν ζητηθεισῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ δυτικοῦ ἐπισκόπου Θήρας, παρέστησε τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου καὶ ἀπήντησεν, ὅτι ἂν καὶ τὰ ὑπουργεῖα τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δὲν ἔχωσιν οὐδεμίαν ἐπίσημον περὶ τούτου πληροφορίαν ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀρχάς, ἡ πληροφορία περὶ ταύτης προσείλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, ὅσα τὸ καθῆκον ἐπιβάλλει εἰς αὐτό, καὶ θέλει φέρει ἀκολούθως εἰς τὴν Βουλὴν τὰς περὶ τούτου πληροφορίας· ὅταν μετὰ τὴν καθι-

έρωσιν τοῦ Συντάγματος ἐπεβλήθη εἰς τοὺς δημοτικοὺς ὑπαλλήλους μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ Συντάγματος ὁρκομωσία, οἱ δημ. ὑπάλληλοι Σύρου τοῦ δυτικοῦ δόγματος ἐξέφρασαν ἀμφιβολίας τινάς, ὑποπτευόμενοι μήπως τὰ περὶ θρησκείας **1** καὶ **2** ἄρθρα τοῦ Συντάγματος ἀντιβαίνωσι κατά τι εἰς τὸ δόγματων, μετὰ δὲ τὴν δοθεῖσαν περὶ τούτου ἐξήγησιν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου, ὅτι οὐδόλως ἀντίκειται, ἐπείσθησαν καὶ παρεδέχθησαν εὐχαρίστως τὴν ὁρκομωσίαν. Ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ἐπισκόπου Θήρας ἀφορᾷ τὴν ἐπιφύλαξιν δικαιωμάτων ἐναντίον τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸ ὁποῖον πᾶς πολίτης χαίρει ἰσότητα δικαιωμάτων, καὶ ἡ διαφορὰ τοῦ δόγματος οὐδεμίαν ἐπιφέρει εἰς τὰ δικαιώματα μεταβολήν· διὰ ταῦτα τὸ Ὑπουργεῖον ἔλαβεν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ θέλει εὑρεθῇ ἐντὸς ὀλίγου εἰς θέσιν νὰ δώσῃ τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας εἰς τὴν Βουλὴν πληροφορίας.

Ἀντέλεξε δ' ἄλλος ὅτι μετὰ τὰς δοθείσας πληροφορίας οὐδὲν ἄλλο ὡς βέβαιον ἐξάγεται, ἢ ὅτι ἡ ἐκλογὴ τῶν Καλαβρύτων μετὰ δέκα ἤδη μῆνας δὲν ἐνηργήθη εἰσέτι ἐναντίον τῆς ῥητῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ περὶ ἐκλογῆς νόμου· ἀπολείπεται νὰ ἐξετασθῇ τὸ βάσιμον τῶν περὶ ἀναβολῆς παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν δοθέντων λόγων, οἵτινες δὲν ἠδυνήθησαν οὐδὲ νὰ μὲ πείσωσι οὐδὲ βάσιμοι νὰ παραγάθῶσι, διότι ἡ ἐκλογὴ ἠκυρώθη πρὸ δέκα μηνῶν, λόγος δ' ἀναβολῆς ἐπροτάθησαν αἱ ταραχαί, ἀλλὰ ταύτας κατά τινα τοῦ ὑπουργοῦ προλαβοῦσαν ἔκθεσιν παρεῖχον οἱ Πετμεζαῖοι, ἐπὶ ἐνόπλων τελέντες, οὗτοι δὲ οἱ κατὰ τὰς ἀρχὰς ταραξίαι ἐγένοντο ἤδη φύλακες τῆς τάξεως· ὅτι πιθανῶς τὸ ὑπουργεῖον ἐπέπληξε τὴν διοίκησιν διὰ τὰς παρανόμως ἐνεργηθείσας παύσεις τῶν δημοτ. ἀρχῶν, ἄπορον ὅμως εἶναι πῶς ἠνέχθη τὸ Ὑπουργεῖον καὶ διατηρεῖ ἔτι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπάλληλον καὶ τὰς ἐλαχίστας τοῦ περὶ δήμων νόμου διατάξεις ἀγνοοῦντα, καὶ εἰς ἄλλα ἐγκλήματα περιπεσόντα, τὸν πατέρα τῆς περιφήμου ἐκείνης ἐγκυκλίου· ὅτι εἰς τὴν Κραθίδα ὁ εἰδικὸς Πάρεδρος ἐκτελεῖ τὰ δημαρχικὰ καθήκοντα, αἱ δὲ πράξεις αὐτοῦ, εἶναι ἄγνωστον, ὁποῖον θέλουσι φέρει κῦρος, ἢ πῶς οὗτος θέλει καταναγκασθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῶν προϊσταμένων αὐτοῦ ἀρχῶν, ὅταν ἦναι ἀναρμόδιος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τούτων· ὅτι αἱ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ δοθεῖσαι διασαφήσεις δὲν ἔπεισαν αὐτόν, περὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ ὑπουργείου ὑπεμφαίνουσαι μᾶλιστα αἰτίαν ἄλλην τῶν γεγονότων, ἢ τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίου ἐκεῖ ἀσφαλείας· ὅτι οὐδεμία ἐπὶ τοῦ προ-

κειμένου δύνανται νὰ γίνῃ ἀπόφασις παρὰ τῆς Βουλῆς, ἀλλὰ μόνον οἱ ἀκούοντες θέλουσι μορφώσει πεποίθησιν περὶ τῆς εὐθύτητος, ἢ τοὐναντίον, τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ λάβῃ ὅλα τὰ σύντονα μέτρα πρὸς κατάπαυσιν πάσης καταπιέσεως καὶ πρὸς τὴν ἀποπεράτωσιν ὅσον τάχιστα τῶν ἐκλογῶν.

Ἐνταῦθα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν **2** ὥραν **M. M.**

Ὁ Πρόεδρος.

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Δ. Ζῶτος.
Σταμάτ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΑ'.

Τῆς 18 Ἰουλίου.

Σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον περὶ τὴν 8 ὥραν π. μ. ἐγένετο ἡ ἐκφώνησις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου, καὶ εὑρεθέντος τοῦ νομίμου ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος ἀκτίν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα παρὰ τῆς Βουλῆς ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν ἡ περὶ ἀδείας ἀπουσίας αἴτησις τῶν Βουλευτῶν Κ.Κ. Α. Γεωργαντᾶ καὶ Δ. Δ. Ζώτου, καὶ μετὰ τινα περὶ αἰτήσεως τοῦ δευτέρου, ὡς ὄντος καὶ Γραμματέως τῆς Βουλῆς, συζήτησιν, ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν πρώτον δεκαπενθήμερος, καὶ εἰς τὸν δεύτερον μηνιαία ἀπουσίας ἄδεια.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλε μετὰ ταῦτα, ὅτι πρὸ τοῦ ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένου τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐμφανισθέντος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κατὰ τὴν πρόσκλησιν τῆς Βουλῆς, θέλει προαγηθῇ ἡ ἐπὶ τῶν ἀπευθυνθεισῶν παρά τινων Βουλευτῶν ἐρωτήσεων πρὸς αὐτὸν συζήτησις.

Εἰς ταύτας ἀπαντῶν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθηκεν ὅτι, ἐπὶ τῇ προτάσει δύο Βουλευτῶν ἀπευθύνθησαν πρὸς αὐτὸν

ἐρωτήσεις, καὶ ζητοῦνται πληροφορίαι περὶ τινων ἀντικειμένων, καθ' ἑαυτὰ καταληπτῶν καὶ ἐφ' ὧν οὐδόλως ἦτον ἀνάγκη ἐπισήμων ἐν τῇ Βουλῇ ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἀμφιβολία τις ἐπὶ τούτων, ἠδύναντο οἱ προτείναντες νὰ λάβωσιν ἄλλως τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας χωρὶς νὰ χρονοτριβῶσιν, ἐπὶ ματαίῳ, τὴν Βουλὴν εἰς τοιαῦτα ἐπουσιώδη ἀντικείμενα καὶ ἐπασχολῶσι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἀπὸ τὰ κυριώτερα αὐτοῦ καθήκοντα τῆς γενικῆς τοῦ Κράτους διευθύνσεως· μ' ὅλα ταῦτα, ὡς Ὑπουργὸς Συνταγματικὸς, αἰσθανόμενος τὴν ὑποχρέωσιν καὶ προσέχων αἱ πράξεις μου νὰ περιστρέφωνται ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν διαγεγραμμένων καθηκόντων μου, δέχομαι εὐχαρίστως καὶ διὰ τὰ μικρότερα τῶν ἔργων μου ἐξέλεγξιν τῶν Βουλῶν· ἀπήντησε δὲ ἐπὶ τῶν ἐρωτήσεων· ά.) *Ποῶν τὸ μέχρι τοῦδε ἀποτέλεσμα τῆς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδοθείσης διακηρύξεως περὶ ἐνοικιάσεως τῆς Σμυρίδος Νάξου, ληξάσης ἤδη τῆς μέχρι* 1 *Ἰουλίου δοθείσης διὰ τῆς διακηρύξεως ταύτης προθεσμίας διὰ τὴν παραδοχὴν τῶν προσφορῶν.* Ὅτι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀρκοῦσας πληροφορίας ἔδωκε πρὸ πολλοῦ εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήσεως ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τῆς Βουλῆς, εἰπὼν ὅτι ἡ διακήρυξις τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν προέθετο νὰ προκαλέσῃ ἐκ τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης μερῶν προσφορὰς μὴ ὑποχρεωτικὰς, καὶ νὰ σχηματίσῃ ἐξ αὐτῶν τὸ ὑπουργεῖον γνώμην περὶ τοῦ συμφερωτέρου πρὸς τὸ δημόσιον τρόπου διαθέσεως ἢ διαχειρίσεως τῆς προσόδου ταύτης, καὶ νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας νομοσχέδιον περὶ ἐνοικιάσεως ἢ διαχειρίσεως συμφώνως μὲ τὰ δημόσια συμφέροντα. Ὅτι λῆξάσης τῆς δοθείσης μέχρι τῆς ά. Ἰουλίου προθεσμίας διὰ τὴν παράδοσιν τῶν προσφορῶν, οὐδεμίαν τοιαύτην ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον διότι οἱ δυνάμενοι νὰ προσφέρωσιν ἐζήτουν νὰ ἦναι αἱ προσφοραὶ τῶν ὁριστικαὶ καὶ ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις, μὴ ἔχουσα τὴν ἄδειαν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων, δὲν ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ τοιοῦτον ὅρον εἰς τὴν διακήρυξιν· ἐστάλησαν ὅμως ἀπὸ τὰς προξενικὰς ἀρχὰς πληροφορίαι, ἐξ ὧν τὸ ὑπουργεῖον δύναται νὰ κρίνῃ καὶ καθυποβάλῃ νομοσχέδιον περὶ τοῦ συμφερωτέρου τρόπου τῆς διαχειρίσεως ἢ διαθέσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης περιουσίας, αἱ πληροφορίαι δ' αὗται κυρίως εἶναι, ὅτι τὸ ὀρυκτὸν τῆς σμυρίδος, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐδίδετο εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ὡς ἁπλοῦς λίθος, ἐξάγεται καὶ εἰς τὴν Ἱσπανίαν καὶ Τοσκάναν κατωτέρας ποιότητος, καὶ εἰς θέσιν ὅθεν ἡ μεταφορὰ εἶναι δυσκο-

λωτέρα· ἔτι δὲ ποία καὶ πόση εἶναι ἡ κατανάλωσίς του εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης μέρη, καὶ ἐπομένως ὁποίαν καὶ πόσην δύναται νὰ προσφέρῃ πρόσοδον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον. Ὅτι περὶ τῆς διαθέσεως τούτου εἶναι ἕτοιμον νομοσχέδιον καὶ θέλει καθυποβληθῇ εἰς τὰς Βουλάς. Ὅτι ἀφ' ἧς ἀνεδέχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν κατέθηκε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν συλλογὴν τῶν πληροφοριῶν τούτων, καὶ διὰ τὴν ἐπωφελεστέραν αὐτοῦ διαχείρισιν, καὶ ἐπομένως αἱ δοθεῖσαι πληροφορίαι ἦσαν ἱκαναὶ νὰ ἀποστρέψωσιν ἐπανειλημμένας περὶ τούτου ἐρωτήσεις, ἀφοῦ μάλιστα ἡ Βουλὴ ἐγνώρισε τὸ πνεῦμα τῆς διακηρύξεως τοῦ ὑπουργείου, ἐβεβαιώθη περὶ τῶν κατατεθεισῶν προσπαθειῶν πρὸς ἐπωφελεστέραν τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου διάθεσιν, καὶ εἰδοποιήθη ὅτι πρόκειται νὰ καθυποβληθῇ νομοσχέδιον περὶ τούτων.

β'. *Δυνάμει τίνος νόμου ἐξέδωκε τὸ ὑπουργεῖον διορισμὸν ἐφόρου, ὁποίαν ὠρίσθη, ὁρίζεται ἀπὸ τὸν περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφόρων νόμον β'. τάξεως.* Ὅτι ὁ Νόμος περὶ τῶν ἐπαρχιακῶν ἐφόρων ὁρίζει τὰς θέσεις καὶ τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, προσδιορίζων συγχρόνως τὰς τῆς ά. β'. καὶ γ'. τάξεως ἐφορίας. Ὅτι ἀληθὴς μὲν εἶναι ὁ διορισμὸς ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου μὲ βαθμὸν ά. τάξεως, ἀλλ' ἐγένετο μὲ μισθὸν β'. τάξεως εἰς τὰς Θήβας, ἐπαρχίαν β'. τάξεως, προκαλεσθεὶς δι' ἁπλῆν περιποίησιν τῆς φιλοτιμίας ὑπαλλήλου δικαιωμάτων πολυχρονίου ὑπηρεσίας, καὶ διακεκριμένης τιμιότητος καὶ ἱκανότητος, τὸν ὁποῖον ἰδιαίτεραι ὑποθέσεις ὑπηγόρευσαν νὰ ζητήσῃ τὸν διορισμὸν τοῦτον, καὶ μὲ ἐλάττωσιν τῆς μισθοδοσίας του, οὐδόλως δ' ἐκ τούτου παρεβιάσθη ὁ νόμος, διότι οὗτος μὲν ὁρίζει τὰς θέσεις καὶ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐφόρων, οὐδεμία δὲ μισθοδοσίας αὔξησις ἢ πλεονασμὸς ἐγένετο, ἀλλὰ διατήρησις ὀνομαστικῆς βαθμολογίας ἥτις θέλει πραγματοποιηθῆ, ἂν, εἰς τὸ μέλλον, τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας ὑπαγορεύσῃ τὴν μετάθεσίν του εἰς ἄλλην ἐφορίαν ά. τάξεως. Ὅτι τέλος, ἂν ἡ Βουλὴ τὴν διατήρησιν τῆς ὑποθετικῆς ταύτης βαθμολογίας θεωρήσῃ ὡς ἀντικειμένην εἰς τὸν καταστατικὸν τῶν ἐφόρων νόμον, δὲν θέλει δυσκολευθῆ νὰ ἀνακαλέσῃ αὐτὴν καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ ἄλλως τὴν φιλοτιμίαν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου.

γ'.) *Δυνάμει τίνος νόμου τὸ ὑπουργεῖον ἐχορήγησε βοηθητικὸν προσωπικὸν εἰς τοὺς ἐπαρχιακοὺς ἐφόρους τοῦ Κράτους, ἐνῷ ὁ περὶ τούτων νόμος δὲν ὁρίζει τοιαύτην.* Ὅτι καταχρηστικῶς ὠνόμασαν βοηθοὺς τῶν ἐφόρων, τοὺς ἀναφερομένους ἐξ τινα ἐγκύκλιον τοῦ ὑπουργείου, διότι οὗτοι

ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, δὲν ἔχουσι μόνιμον θέσιν· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τοὺς ἐφόρους τὸ δικαίωμα νὰ κάμωσι χρῆσιν τούτων πρὸς ἐπιτήρησιν, ἐξέλεγξιν καὶ τακτοποίησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς εἰσπράξεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ διορισμός των ἐγένετο· ἑπομένως μήτε μόνιμος θέσις καθιεροῦται, μή δ' ἡ φύσις τῆς νομοθετηθείσης δι' αὐτοὺς, ὡς ἀποτελοῦντας μέρος τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰσπράξεως, μεταβάλλεται. Ὅτι τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα ἐκπηγάζει ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων νόμου, ὁρίζοντος ὅτι τὸ προσωπικὸν τῶν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλων διορίζεται ἀπὸ τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

δ'.) *Ἐὰν οἱ ὅροι τῆς ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, περὶ τῶν προσόντων τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, διὰ τὸ παρὸν ἔτος ἐτηρήθησαν, καὶ ἐὰν εἰς τινας μόνον, ἢ καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους ἐξετελέσθησαν.* Ὅτι ὁ νόμος δὲν ἐπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεις, ἀλλ' αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ, διὰ τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου καὶ τὸ ἀνεπαχθὲς τῶν κατοίκων, ὥρισε προσόντα τινὰ διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς εἰσπράξεως, διὰ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν οἱ τὸ δημόσιον διὰ καθυστερήσεων ἀδικοῦντες, καὶ οἱ ἄλλοτε τοὺς φορολογουμένους ἀδικήσαντες, ἀπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς εἰσπράξεως· Ὅτι ἀφοῦ ἅπαξ ἐκανονίσθησαν οὕτω τὰ περὶ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰσπράξεως, τὸ Ὑπουργεῖον ὀφείλει νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ διοικητικοῦ τούτου μέτρου, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ καταλλήλους ποινὰς εἰς τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μὲ τὴν ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου.

ε'.) *Ἐὰν αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἔλαβον μέρος, καὶ κατὰ πόσον, εἰς τοὺς διορισμοὺς τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων, ἀφοῦ κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφόρων νόμου αἱ πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς σχέσεις τῶν ἐφόρων ἐκανονίσθησαν ἀμφοτέρως μὲ τοὺς ὑπάρχοντας νόμους καὶ διατάγματα, καθ' ἃ εἰς τοὺς διορισμοὺς τοῦ προσωπικοῦ τούτου αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαὶ συνέπραττον μὲ τοὺς Διοικητάς.* Ὅτι τὸ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφόρων νόμου ὁρίζει, ὅπι αἱ σχέσεις τῶν ἐφόρων πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς θέλουσι κανονισθῆ διὰ Β. Διατάγματος· τὸ Διάταγμα τοῦτο ἐξεδόθη καὶ διὰ τοῦ Α'. ἄρθρου αὐτοῦ δίδεται δικαίωμα εἰς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς ἁπλῆς ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὅτι συγχρόνως, διὰ νὰ ὑπάρχῃ

πλειοτέρα ἐγγύησις εἰς τοὺς διορισμοὺς τούτους, ἐφύλαξε μὲν καὶ τὴν ὑπόσχεσιν περὶ τῆς συμπράξεως εἰς τοὺς διορισμοὺς τούτους, ἀλλ' ἐπειδὴ ἰδίως οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι εἶναι ἐπιφορτισμένοι τὴν εὐθύνην τῆς εἰσπράξεως, διὰ τοῦτο ἐν ἀσυμφωνίᾳ ἐπικρατεῖ ἡ γνώμη αὐτῶν κατὰ τὸ ἄρθρον Β'. τοῦ κανονίζοντος τὴν εἴσπραξιν Διατάγματος, διότι, ἄλλως, ἀδύνατος ἤθελεν εἶσθαι ἡ λύσις τῆς ἀσυμφωνίας μεταξὺ τῶν οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ οὐδὲ ἔπρεπεν ἰδίως αἱ οἰκονομικαὶ νὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ τὴν εὐθύνην τῆς εἰσπράξεως. Ὅτι εἰς τὰς πλείους τῶν ἐπαρχιῶν τὸ προσωπικὸν διωρίσθη συμπράττει καὶ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν.

ς'.) *Ἐπὶ τίνι δικαιώματι τὸ Ὑπουργεῖον παρεδέχθη ἔκπτωσιν σίτου ἑπτὰ χιλιάδων διακοσίων ὀκάδων, ἀπὸ τὴν δημόσιον ἀποθήκην Λιτωλικοῦ, λόγῳ φυράματος.* Ὅτι αἱ περὶ τούτου πληροφορίαι τοῦ ἐρωτήσαντος Βουλευτοῦ δὲν εἶναι ὀρθαὶ καὶ πραγματικαί, διότι οὔτε διάλυσις τῆς ἀποθήκης τοῦ Λιτωλικοῦ, οὐδ' ἐξέλεγξις ἐγένετο, οὔτε ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου περὶ τούτου ἔλαβε χώραν.

ζ'.) *Περὶ τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κεραμιδίων.* Ὅτι κατὰ τὸ 1836 ἐξεδόθη Διάταγμα περὶ ὑλοτομίας, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπεβλήθη φόρος ὑλοτομίας ἐπὶ διαφόρων εἰδῶν δασικῶν προϊόντων· καὶ *λοιπὸν* τὰ δὲ λοιπὰ ταῦτα κατὰ τὸ γράμμα τοῦ Διατάγματος τούτου, ἠρμήνευσεν ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὡς *ἀγγεῖα*, καὶ εἰσέπραττε φόρους ἐπὶ τούτων. Ἐπὶ τῶν ἀμφιβολιῶν τούτων τὸ ὑπουργεῖον προητοίμασε νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ φόρος οὗτος *ἐπὶ τῶν λοιπῶν* καταργεῖται, εἰδοποίησε δὲ καὶ τοὺς δασάρχας καὶ δασονόμους νὰ κρατῶσι σημειώσεις, χωρὶς νὰ εἰσπράττωσι τὸν φόρον τοῦτον, μέχρι τῆς καταργήσεώς του.

Ἐπὶ τῶν ἀπαντήσεων τούτων ὁ προτείνας τὰς ἐρωτήσεις Βουλευτὴς παρετήρησεν, ὅτι τὴν περὶ Σωρίδος Νάξου ἐρώτησιν εἶχε διαιρέσει εἰς τρεῖς, ὅτε ταύτην ἐπρότεινε· α) δι' ἁμέσου τινὸς νόμου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέδωκε τὴν περὶ προσφορῶν διακήρυξιν· β') ποίας πληροφορίας ἔχει ἢ ἔλαβε τὸ ὑπουργεῖον περὶ τῶν γενομένων καταχρήσεων κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου, καὶ γ') ἐὰν ὁ ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου ἐπιστάτης τοῦ δημοσίου εἶναι διωρισμένος εἰς νομοθετημένην θέσιν. Ὅτι ὁ Κ. Ὑπουργὸς ἀπήντησεν ἐπὶ τῆς α. μόνον παραλείψας νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν δύο ἄλλων, τὰς

ὁποίας ὀφείλει νὰ δώσῃ, διότι καὶ ἰδιαίτεραι πληροφορίαι ἐκ Σμύρνης, καὶ ἡ κοινὴ φήμη διατείνεται ὅτι κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου ἔλαβον χώραν μεγάλαι καταχρήσεις πρὸς ζημίαν τοῦ δημοσίου, καὶ διότι καθῆκον τοῦ ὑπουργοῦ εἶναι νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ τιμωρήσῃ τοὺς καταχραστὴντας, διὰνὰ ἀποζημιωθῇ τὸ δημόσιον, ἢ νὰ ψεύσῃ τὴν περὶ καταχρήσεων ἰδέαν. Περὶ τούτων ἀπαιτοῦνται ἀκριβεῖς καὶ ἐπίσημοι πληροφορίαι, μετὰ τὰς ὁποίας ἐπιφυλάττεται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων ἐρωτήσεων. Ὅτι ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν ἐπιθυμητὸν ἦτο νὰ ἐξηγηθῇ ὁ Κ. Ὑπουργὸς, διὰ τί ἐπὶ τοσοῦτον ἀνέβαλε τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ περὶ διαθέσεως τοῦ ὀρυκτοῦ τούτου νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖονπρὸ τεσσάρων ἤδη μηνῶν ὑπεσχέθη.

Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ ἐφόρου, εἰς ἐπαρχίαν Β'. τάξεως, μὲ βαθμὸν α. τάξεως· ὅτι τὸ ἄρθρ. 5 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν ἐφόρων νόμου λέγει ῥητῶς, ὅτι οἱ βαθμοὶ καὶ ἡ μισθοδοσία τῶν ἐφόρων κανονίζονται ἀπὸ τὸν νόμον τοῦτον, διαγράφοντα ἀκολούθως τὰς ἐπαρχίας α. Β'. καὶ γ'. τάξεως. Ὑπαρχούσης λοιπὸν κανονισμένης ῥητῶς τῆς βαθμολογίας τῶν ἐφόρων διὰ τοῦ νόμου, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὤφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διάταξιν τοῦ νόμου εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν ἐφόρων, διότι, ἂν ἦτον ἀδιάφορος ἡ βαθμολογία τῶν ἐφόρων, ἀπῃτεῖτο δὲ ἡ τήρησις ἁπλῶς τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ἄνευ πλεονασμοῦ θέσεων, δὲν ἤθελε κανονίσει ταύτην ὁ νόμος· ἀφοῦ δὲ αὕτη ἐκανονίσθη, ὁ ὑπουργὸς παρέβη τὸν νόμον διὰ τοῦ ῥηθέντος διορισμοῦ, καὶ ἡ δοθεῖσα ἀπάντησις ποσῶς δὲν δικαιολογεῖ τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ Κ. ὑπουργοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν ἐφόρων· ὅτι κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ ἐφόρων νόμου πάντες ἠπόρησαν πῶς οἱ ἔφοροι θέλουσι δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἄνευ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, καὶ εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐκφρασθείσης ἀπορίας των περὶ τούτου ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρετήρησεν, ὅτι ἀναδέχεται τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ ἄνευ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, πρὸς οἰκονομίαν ὀκτὼ χιλιάδων δραχμῶν ἀπὸ τὰ ἔξοδατῶν ἐφοριῶν, καὶ δὲν ἐδέχθη τὴν πρότασιν Βουλευτῶν, προτεινάντων νὰ διορίζηται παρ' ἑκάστῳ ἐφόρῳ εἷς βοηθός· ἀλλὰ τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ὁ Κ. ὑπουργὸς δὲν ἐφύλαξε, διότι ἐνῷ κατὰ τὸν νόμον βοηθητικὸν προσωπικὸν δὲν ἐδέχθη εἰς τοὺς ἐφόρους, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κανονισμοῦ τῆς εἰσπράξεως δίδωσιν εἰς ἕκαστον

ἔφορον ἕνα ἢ δύο βοηθοὺς, μισθοδοτουμένους ὡς τὸ ὑπουργεῖον θέλει ὁρίσει τὴν μισθοδοσίαν των. Ὅτι τὸ ἄρθρον 7 τοῦ περὶ φορολογίας νόμου, δι' οὗ ὁ ὑπουργὸς ἠθέλησε νὰ δικαιολογήσῃ τὸν διορισμὸν βοηθῶν τῶν ἐφόρων, δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὸν ὑπουργὸν, εἰμὴ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰσπράξεως, τοιοῦτον δὲ ἐννοεῖ, κατὰ τὰς διατάξεις ἀκολούθων ἄρθρων, τοὺς ἐπιστάτας, ὑποεπιστάτας καὶ φύλακας, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία δὲν εἶναι ἐντὸς τοῦ γραφείου τῆς ἐφορίας, ἀλλ' ἀφορᾷ τὴν τήρησιν τοῦ θερισμοῦ, τοῦ ἁλωνίσματος, τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς παραλαβῆς τοῦ φόρου, ἐνῷ οἱ βοηθοὶ ἐκπληροῦσι καθήκοντα καὶ ὑπηρεσίαν ἀνήκουσαν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου, εἰς τὸν ἔφορον. Ὅτι ἐκ τούτου, ἀντὶ νὰ προσγίνῃ ἡ ὑποσχεθεῖσα τότε οἰκονομία ὀκτὼ χιλιάδων δραχμῶν, ἐπαυξάνουσι παρὰ τὸν νόμον τὰ ἔξοδα τῶνἐφοριῶν εἰς τριάκοντα δύο χιλιάδας δραχμῶν.

Ὡς πρὸς τὰ προσόντα τοῦ προσωπικοῦ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως τῶν προσόδων· ὅτι ὁ φορολογικὸς νόμος οὐδόλως περὶ τούτων διέλαβεν, ἀφεὶς ἐν γένει καὶ τοὺς διορισμοὺς τούτους εἰς τὸν γενικὸν κανόνα τῆς μὴ διακρίσεως τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ τῆς προτιμήσεως τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος· ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν τούτοις, δι' ἐγκυκλίου διαταγῆς πρὸς τὰς Οἰκονομικὰς ἀρχὰς διέγραψε προσόντα τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰσπράξεως. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἢ δὲν ἔπρεπε ποσῶς νὰ ἐκδοθῇ ὡς ἀντικειμένη εἰς τὴν συνταγματικὴν ἰσότητα, ἢ, ἐκδοθεῖσα εἶναι πλέον ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν, ὀφείλοντα νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν ἀκριβῶς καὶ ἐν γένει, καὶ ὄχι ἐν μέρει μόνον. Καὶ ὅμως ἡ αὐστηρότης αὕτη ἀνεδείχθη εἰς τινας μόνον ἐπαρχίας, ἐνῷ εἰς ἄλλας οἱ διορισμοὶ ἐγένοντο ἄνευ τινος διακρίσεως προσόντων· ἐκτὸς δὲ τούτου, ἐνῷ διὰ τῆς ἐγκυκλίου ἀποκλείονται οἱ ὀφειλέται τοῦ δημοσίου, καὶ τοιοῦτοι θέλουσιν εἶσθαι οἱ μικρὰς ποσότητας ὀφείλοντες, τὸ Ὑπουργεῖον ἐμπιστεύεται τὴν διεύθυνσιν ἐν γένει τῆς εἰσπράξεως ὁλοκλήρου ἐπαρχίας καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν καρπῶν εἰς ἐφόρους ὀφείλοντας πολλὰς χιλιάδων δραχμῶν, ἀφ' οὗ τὸ πρὸς τὸ δημόσιον χρέος δὲν εἶναι τὸ μέτρον τῆς ἱκανότητος καὶ τιμιότητος, ἀλλὰ τοῦ ὀφειλέτου ἡ καλὴ ἢ κακὴ πίστις· τεθείσης ὅμως τῆς διακρίσεως τῶν προσόντων, ἔπρεπεν, οἱ διορισμοὶ τοῦ προσωπικοῦ ὁμοιοτρόπως νὰ γίνωσι καθ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας. Ὅτι ἐκτὸς τῶν παραβάσεων τούτων, περὶ τῶν ὁποίων παρακαλεῖται ὁ Κ. Ὑπουργὸς νὰ ἐξηγηθῇ, ἄπειροι καταχρήσεις γίνονται ἀπὸ τοὺς Οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους εἰς τὴν

εἰσπραξιν τῶν προσόδων, περὶ τῶν ὁποίων ἰδίως ἀνέφερε λεπτο μερίας διὰ τὴν Λοκρίδα, τῆς ὁποίας ὁ ἔφορος, ἐκποιήσας διὰ δημοπρασίας ἀρκετὴν ποσότητα σίτου ὡρισμένης ποιότητος, καὶ ἐξ ἄλλης ἀποθήκης παρὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὴν διακήρυξιν ἀνέφερεν· διώρισε τὸ προσωπικὸν τῆς εἰσπράξεως ἐπὶ συμμετοχῇ τῆς μισθοδοσίας, καὶ ἄλλας καταχρήσεις ἐνήργησε, τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ προλάβῃ ὁ Κ. ὑπουργὸς, διότι, ἄλλως, ὁ δημόσιος πλοῦτος θέλει διαρπαγῇ.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀπήντησεν ὡς πρὸς τὰς ἐρωτήσεις περὶ Σμυρίδος Νάξου, ὅτι εἰδοποιήθη ἀπὸ τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς ἐγγράφως μόναν περὶ τῆς πρώτης ἐρωτήσεως, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν δύο ἄλλων. Ὅτι τὰς καταχρήσεις εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῆς Σμυρίδος ἐπληροφορήθη τὸ ὑπουργεῖον πολὺν πρὸ τῆς ἀπευθυνθείσης παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ ἐρωτήσεως χρόνον, καταχρήσεις, αἵτινες ἔλαβον χώραν πρὸ τοῦ ὑπάρχοντος ὑπουργείου, καὶ διὰ τῶν ὁποίων τὴν ἀνακάλυψιν ἐδόθησαν αἱ ἀναγκαῖαι διαταγαὶ πρὸς τὰς ἐπιτοπίους εἰς Νάξον καὶ ἀλλαχοῦ ἀρχὰς, ἐστάλη ὁ ἐπὶ τούτῳ ἀπεσταλμένος καὶ ἐλήφθησαν ἐπίσημοι ἀνακρίσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ταῦτα ἀποδεικνύονται. Ὅτι διὰ τὴν πρόληψιν τοιούτων καταχρήσεων τὸ ὑπουργεῖον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον τὸν διορισμὸν δημοσίου ἐπιστάτου εἰς τὴν ἐξαγωγὴν τῆς Σμυρίδος, συνυπογράφοντος μὲ τὰς ἄλλας ἐκεῖ ἀρχὰς, διορισμὸς ἐνεργηθεὶς διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος εἰς θέσιν, ἥτις δὲν ἐπλάσθη ἤδη ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ πρότερον· ὅτι τέλος, τὰ περὶ τούτου δύναται ἡ Βουλὴ νὰ πληροφορηθῇ λεπτομερῶς ἐκ τοῦ φακέλλου τῶν ἀνακρίσεων, τὸν ὁποῖον δύναται τὸ ὑπουργεῖον νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Βουλῆς.

Ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν τοῦ ἐφόρου εἰς Θήβας· ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος, οἰκονομικὸς ἐπίτροπος διακεκριμένης ἱκανότητος, τιμιότητος, καὶ πολυχρονίου ὑπηρεσίας, εἶχε βαθμὸν οὐ μόνον ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ. τάξεως, ἀλλὰ Παρέδρου, καὶ ὅτι ὁ διορισμὸς αὐτοῦ, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ βαθμοῦ ἀ. τάξεως, ὑπαγορευθεὶς ἀπὸ πνεῦμα δικαιοσύνης πρὸς τοιοῦτον ὑπάλληλον, δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὸν περὶ ἐφόρων νόμον, διότι οὔτε μισθοδοσία περισσοτέρα δίδεται οὔτε πλεονασμὸς θέσεως ἐγένετο.

Ὡς πρὸς τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν τῶν ἐφόρων· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς ὃ ἀνετέθη ὁ διορισμὸς τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰσπράξεως, περιώρισεν ἐρέτος τὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως μὲ τὴν δυνατὴν οἰκονομίαν καὶ εἰς ποσὸν πολὺ κατώτερον τοῦ παρελθόντος ἔτους, διότι ἡ δαπάνη αὕτη, ἀναβαίνουσα κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς 13 1|2 τοῖς 0|0, περιωρίσθη ἐφέτος εἰς μόνον 11 τοῖς ἑκατὸν, καὶ διὰ ταύτην πάλιν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ὑπόχρεος νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὸν ἀπολογισμόν· ὅτι θέλει βεβαιωθῇ ἡ Βουλὴ ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ᾠκονόμησεν ἢ ηὔξησεν εἰς τριάκοντα δύο χιλιάδας δραχμῶν τὰ ἐρετεινὰ ἔξοδα τῆς εἰσπράξεως, περὶ τῶν ὁποίων σήμερον δὲν ἦτον ὁ ἁρμόδιος χρόνος νὰ γίνῃ λόγος. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἠννόησε νὰ μὴ χορηγήσῃ ποσῶς εἰς τοὺς ἐφόρους κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς εἰσπράξεως, ὅτε αἱ ἐργασίαι ἕνεκα τῆς εἰσπράξεως ἐπαυξάνουσι, τὰ μέσα δι' ὧν θέλει ἐκπληρωθῇ ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἐχορήγησεν ἕνα ἢ δύο ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς εἰσπράξεως διὰ τὴν ἐργασίαν ἥτις εἶναι ἀπόρροια τῆς εἰσπράξεως, καὶ ἐρ' ὀλίγον χρόνον, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ εἴσπραξις· ἑπομένως δὲν ἐχορηγήθη βοηθητικὸν προσωπικὸν εἰς τοὺς ἐφόρους, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον περιωρίσθη, σύμφωνα μὲ τὸν νόμον εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς εἰσπράξεως.

Ὡς πρὸς τὰ προσόντα τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐπιστατῶν· ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον καθήκόν του ἐθεώρησε νὰ δώσῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, ἀφορώσας τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων, θελήσαν διὰ τούτων νὰ ἀποτρέψῃ τὰς καταχρήσεις πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου ἢ τῶν φορολογουμένων, καὶ τοιαύτην ἁρμοδιότητα ἔχαιρεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅστις ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸ εὐθύνας διὰ τὴν εἴσπραξιν. Ὅτι περὶ τῶν καταχρήσεων τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων Λοκρίδος, τὸ ὑπουργεῖον, πληροφορηθὲν ταύτας ἀπὸ ἀναφορὰν τῶν Βουλευτῶν τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἐξέδωκε τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς πρὸς ἐξέλεγξιν καὶ θέλει λάβει τὰ κατάλληλα κατὰ τῶν καταχραστῶν μέτρα, ἐὰν οὗτοι πραγματικῶς κατεχράσθησαν· ὅτι αἱ περὶ τούτων προσβολαὶ, προερχόμεναι μᾶλλον ἐκ τῶν τοπικῶν διαιρέσεων, δὲν πρέπει νὰ δίδωσιν ἀφορμὴν εἰς ἐκδικήσεις καὶ ματαίας χρονοτριβὰς ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Ὅτι τὸ προσωπικὸν τῆς εἰσπράξεως ἐνεργεῖ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς εἰσπράξεως ἄλλοτε καὶ ὄχι ἤδη, ὅτε δὲν ἔχει τὰς περὶ τούτων πληροφορίας. Ὅτι οἱ διορισμοὶ τῶν ὑπαλλήλων βασιν ἔχουσι τὴν τιμιότητα καὶ ἱκανότητα αὐτῶν, καὶ ἰδίως ἡ προσοχὴ αὕτη ἐδόθη εἰς τοὺς διορισμοὺς τοῦ οἰκονομικοῦ κλάδου, διότι ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἐξήρτηται ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ὕπαρξις τοῦ ἔθνους.

Καὶ μετὰ τοῦτον ἄλλος λεπτομερῶς ἐξέθηκε τὰς ὑπὸ τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου Λοκρίδος ἐνεργηθείσας καταχρήσεις κατὰ τὴν

πώλησιν ἐθνικοῦ σίτου, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν διορισμὸν τῶν ἐπιστατῶν, ἐν οἷς καὶ πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλέται, ἐναντίον τῆς ῥητῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκυκλίου, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἀναδειχθέντες κατὰ τὸ παρελθὸν καταχρασταί, καὶ ἐν γένει, ὑπέδειξε τὰς παρ' αὐτοῦ γενομένας καταπιέσεις εἰς τὸν λαὸν, ἐξ ὧν οἱ μέν, ἐπὶ παραδείγματι, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταφέρωσι τὸ τοῦ δημοσίου δικαίωμα ὄχι εἰς τὰς πλησιεστέρας ἀποθήκας, ἀλλ' εἰς τὰς λίαν ἀπωτέρας, οἱ δὲ, νὰ πράξωσι τ' ἀνάπαλιν κτλ.

Ἕτερος δὲ παρετήρησεν, ὅτι πρόκειται νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν διατήρησιν τῶν συντηρούντων αὐτὴν μέσων, διὰ νὰ ἀποκρούσωμεν τὴν διὰ τὴν ἔλλειψιν αὐτῶν ἀπειλοῦσαν ἀναρχίαν· ὅτι καταχρήσεις ἄπειροι ἐγένοντο καὶ γίνονται, ὡς τῶν προηγορευσάντων τινὲς ἀπέδειξαν ἐκθέντες τὰς λεπτομερείας τῶν καταχρήσεων τούτων· ἐπειδὴ δὲ εἷς τῶν ἀποτεινάντων τὰς ἐρωτήσεις πρὸς τὸν Κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν εἶμαι καὶ ἐγὼ, διὰ τοῦτο παρατηρῶ πρὸς αὐτὸν ὅτι βεβαίως ἤθελα ἀποταθῆ πρὸς τοῦτον πρῶτον διὰ νὰ τῷ κοινοποιήσω ὅ,τι περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐπαρχιῶν γνωρίζω, πρὶν ἢ μεταφέρω τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, ἂν δὲν μοὶ παρίσταντο παραδείγματά τινα συναδελφῶν μου, καὶ ἂν πρὸς ἐμὲ αὐτὸν περιφρονητικῶς δὲν προσερέρετο ἀνώτερός τις ὑπάλληλος, πρὸς τὸν ὁποῖον νὰ κοινοποιήσω τινα, ἀφορῶντα τὸν ἐθνικὸν σῖτον ἐν Μεσολογγίῳ, ἀπετάθην, νὰ ζητήσω δὲ παρ' αὐτοῦ ἐπί τε τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ ἄλλων πληροφορίας τινάς. Ὁ Κ. Ὑπουργὸς εἶπεν ὅτι καταχρήσεις ὑπὸ τὴν ὑπουργείαν αὐτοῦ δὲν ἐγένοντο, ἀλλὰ δὲν γνωρίζει οὗτος τὰς πράξεις τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ, καὶ διότι ἀσχολεῖται εἰς τὰς κυρίας αὐτοῦ ἐργασίας, καὶ διότι ἴσως εἶναι πεπεισμένος ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ ὑπάλληλοι ἀρχαὶ, εἰς τὰς ὁποίας ἐνεπιστεύθη τὴν ὑπηρεσίαν, ἐνεργοῦσι συμφώνως πρὸς τὰ ὑποσχεθέντα παρ' αὐτῶν διὰ τοῦ ὅρκου. Ἰδίως ἐρωτῶ τὸν Ὑπουργὸν ἂν γνωρίζῃ τι περὶ Σμυρίδος, διότι λέγεται ὅτι 50,000 καντάρια ἐναποταμιεύθησαν εἰς Σμύρνην· τοῦτο δὲ καθιστᾷ βέβαιον ἡ πρότασις προσφορᾶς, πλείονος τῆς συμπεφωνημένης, ἣ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου γενομένη εἰς τὸν διευθύνοντα πέρυσι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγὴ περισσοτέρας τοῦ ὡρισμένου ποσοῦ, τὴν ὁποίαν ὅμως ὁ τότε Ὑπουργὸς καλῶς ποιῶν ἀπέκρουσε. Παρετήρησε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἐγκυκλίου, τῆς ἀπαγορευούσης τὸν διορισμὸν τῶν ὀφειλετῶν εἰς ἐπιστασίας, ὅτι αὕτη εἶναι ἀντισυνταγματικὴ, διότι

στερεῖ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοὺς ὀφειλέτας, ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως καὶ αὐτῆς τῆς Συνελεύσεως, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὅμοιόν τι ἐπροτάθη, καὶ διότι πᾶς Ἕλλην ἔχει τὰ δικαιώματα ταῦτα ἀναφαίρετα, ἀποβάλλει δὲ ταῦτα ῥητῶς, ὅταν ὁ νόμος ὁρίζῃ καὶ ὄχι δι' ὑπουργικῶν ἐγκυκλίων. Ὁ δὲ διορισμὸς ἐφόρου α'. τάξεως εἰς θέσιν δ'. τάξεως ἐμφαίνει περιφρόνησιν νόμου· προσέθηκε δὲ καὶ περὶ τοῦ σίτου, περὶ τοῦ ὁποίου ἠρώτησε καὶ θέλει ὑποβάλει κατόπιν τὰς ἀποδείξεις, ὅτι ἠρώτησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἂν πρωτόκολλόν τι τοιοῦτον ἦλθεν, ἔμαθε δὲ ὅτι ὁ ἔφορος Αἰτωλίας ἀνέφερεν ὅτι ποσόν τι μικρὸν κατὰ τὸν Μάρτιον ἐπωλήθη· πρωτόκολλόν τι ἐν τούτοις περὶ τῆς πωλήσεως τοῦ σίτου δὲν εὑρέθη, καὶ εἴθε ὁ Ὑπουργὸς νὰ μᾶς ὑποβάλῃ τοιοῦτον.

Ἀντελέχθη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ ὅτι διὰ μὲν τὰ εἰς Σμύρνην ἐναποταμιευμένα καντάρια Σμυρίδος ἐπληροφορήθη ἀπό τινος χρόνου, καὶ ἐνήργησεν ἀνακρίσεις, καὶ παρὰ τοῦ ἐκεῖ διατελοῦντος Ἑλληνικοῦ προξένου ἐκθέσεις ἔχει, τὰς ὁποίας θέλει ὑποβάλλει εἰς τοὺς Κ.Κ. Βουλευτὰς διὰ νὰ ἀποφανθῶσι.

Πρὸς τὸν Ὑπουργὸν δὲ παρετήρησεν ἄλλος, ὅτι ὁ τρόπος οὗτος τῶν διασαφήσεων, κατὰ κατάχρησιν γινόμενος, ἀπάδει πρὸς τὸν κύριον σκοπὸν τοῦ νόμου προτιθεμένου νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Βουλὴν νὰ ἀπευθύνῃ μόνον ἐρωτήσεις· καὶ περὶ μὲν τοῦ ἐπιστάτου τῆς σμυρίδος καὶ τῶν βοηθῶν τῶν ἐφόρων ἐνταῦθα ἀπέχω νὰ πραγματευθῶ, ἀφίνων τοῦτο ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ, περὶ δὲ τῆς σμυρίδος, ὅτι καταχρήσεις ἐγένοντο καὶ ἤδη κατὰ καιρὸν, διότι, ὡς πολλοὶ βεβαιοῦσι, πλοῖον μετέφερε πρός τινα ἐν Μασσαλίᾳ Ἕλληνα ἔμπορον ποσὸν ἐκ ταύτης 1300 καντηλίων, καὶ ὅτι κατ' ἔτος δὶς καὶ τρὶς ἐκ τοῦ εἴδους τούτου ποσότητας ἀποβιβάζουσι πλοῖα· αἱ καταχρήσεις δὲ αὗται βεβαίως ἐγένοντο παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιστατῶν, καὶ ἤδη διατηρουμένων εἰς τὴν θέσιν των, καὶ διὰ τοῦτο καταζάντων κακῆς πίστεως ἤδη· ὅτι ἡ ἀπονομὴ βαθμοῦ ἀνωτέρου τοῦ τῆς θέσεως πρὸς τιμὴν δὲν ἁλώπτει, ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπονέμῃ τιμητικοὺς τοιούτους βαθμοὺς πρὸς στρατιωτικοὺς καὶ ναυτικοὺς, ὄχι δὲ καὶ πρὸς πολιτικοὺς, πρὸς τοὺς ὁποίους πᾶσα τοιούτου τιμητικοῦ βαθμοῦ ἀπονομὴ γεννᾷ σκάνδαλα· ὅτι ἡ δι' ἐγκυκλίου ἀπαγόρευσις νὰ διορισθῶσιν εἰς ἐπιστασίας οἱ ὀφειλέται, δὲν ἔπρεπε νὰ διαταχθῇ, ἀλλὰ τοῦτο ἠδύνατο ἁπλῶς δι' ὁδηγιῶν καὶ ὄχι ἐπισήμων ἐγκυκλίων νὰ διαταχθῇ, ἂν καὶ κατ' οὐσίαν εἶναι ἐσφαλμένη ἡ ἰδέα αὕτη, διότι

καὶ τίμιοι πολλοὶ ἠναγκάσθησαν ἐκ τῶν περιστάσεων νὰ καταστῶσιν ὀφειλέται, καὶ ἐκ τῶν ἐνοικιάσεων ὀφλήματα νὰ ὑφίστανται πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐνῷ, ἄλλως, τοῦτο κατωρθοῦτο ἀπαγορευομένου τοῦ διορισμοῦ εἰς ἐπιστασίας ἁπλῶς τῶν κακῆς διαγωγῆς ἀνθρώπων· καὶ ὅτι ἡ ἁπλῆ σύμπραξις τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς δὲν ἀρκεῖ, διότι κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν τῶν περὶ ἐφορίων καὶ ταμίων νομοσχεδίων ἐπροτάθη ἡ διατήρησις τῆς περὶ τῶν σχέσεων τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτρόπων πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς διατάξεως τοῦ ἀκυρωθέντος Νόμου, ἀπηντήθη δὲ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ ὅτι αὕτη θέλει διατηρεῖσθαι καὶ ἐν πλείονι ἰσχύϊ, τὰ αὐτὰ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Γερουσίᾳ συζήτησιν ἐλέχθησαν, διὰ τοῦτο δὲ πρέπει νὰ ἀκολουθήσωσι τὸν αὐτὸν τρόπον, τὸν ὁποῖον καὶ μέχρι τοῦδε ἠκολούθουν, διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ προσωπικοῦ, συνερχομένων δηλονότι τοῦ Διοικητοῦ, Ἐφόρου καὶ ταμίου πρὸς τοῦτο, καὶ ἀποφασιζόντων κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἀντιπαρετηρήθη παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅτι εἰς μὲν τὴν Νάξον, ὡς ἐκοινοποιήθη ἡ περὶ καταχρήσεων τῆς Σμυρίδος φήμη, ἐφάνη παρὰ τοῦ ὑπουργείου εἷς τῶν ἐπὶ τιμῇ διακρινομένων ὑπαλλήλων, ὅστις ἐπανειλημμένως ἤδη ἐξέθηκεν ὅτι δὲν ἐγένετο κατάχρησις· ὅτι διὰ τῆς ἐγκυκλίου περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν ἐπιστατῶν, προὐτίθετο ἁπλῶς μόνον νὰ ἐκδώσῃ ὁδηγίας, διὰ νὰ μὴν ἀφεθῶσιν ἐλεύθεραι εἰς τὴν ἐκλογὴν αἱ οἰκονομικαὶ ἀρχαί, τὸ ὁποῖον ἤθελεν εἰσθαι ἐπιβλαβές· ὅτι οἱ διορισμοὶ τοῦ προσωπικοῦ ἐπίσης κατὰ συνεννόησιν τῶν οἰκονομικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ἐγένοντο, διότι οὐδόλως τοὐναντίον παρά τινος τῶν Διοικητῶν ἀνηγγέλθη, καὶ ὅτι ἀληθῶς ὁ ποιμνιακὸς φόρος ἀπέφερεν ὀλιγώτερον καθ' ἑξακοσίας ἴσως χιλιάδας δραχμῶν, ἀλλ' ἡ ἔκπτωσις αὕτη συνέβη διότι δὲν εἶχον πλέον κεφάλαιον διὰ νὰ ἐνεργήσωσι τὴν ἀπαρίθμησιν.

Καὶ ἄλλος τῶν Βουλευτῶν συμφώνως παρετήρησεν, ὅτι ὀφείλουσιν μὲν νὰ ἔρχωνται καὶ νὰ ἀπαντῶσιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις οἱ ὑπουργοί, ἀλλὰ τὰ πλείω τῶν σήμερον λεχθέντων ἀτόπως ἐλέχθησαν, διότι ἀφώρων καταχρήσεις, τὰς ὁποίας οὐδεὶς νὰ ὑποθάλπῃ προτίθεται, οἱ δὲ νόμοι τὰ εἰκότα ὥρισαν, καθ' ἃ ἕκαστος νὰ καταμηνύσῃ ταύτας ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς δύναται, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ, νὰ μεταφέρῃ αὐτὰς ἐνταῦθα· ὅτι πάσης ἀρχῆς εἶναι διευθυντής τις, ἔνθα δ' οἱ ὑπάλληλοι κακῶς πρὸς τοὺς προσερχομένους προσφέρονται, ἢ τὰς αἰτήσεις αὐτῶν νὰ ἐνεργήσωσι ὀκνηροποιοῦσι, δύνανται οἱ προσερχόμενοι νὰ εἰσαγγείλωσι

τοῦτο εἰς τὸν προϊστάμενον αὐτῶν ὑπουργόν· ὅτι ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ δὲν συνετάττοντο πρωτόκολλα, ὡς τις τῶν προαγορευσάντων ἐξέθηκεν, ἀλλὰ καταλόγους ὑποψηφίων ὁ Διοικητὴς μετὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου συνέταττε, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐνέκρινεν ὁ ὑπουργὸς τοὺς διοριζομένους.

Ἀκολούθως θεωρηθείσης τῆς περὶ τῶν ζητηθεισῶν διασαφήσεων ὑποθέσεως ὡς ἀρκούντως ἀναπτυχθείσης, ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 2 μ. μ. ἀγγελίας ὡς ἀντικειμένου τῆς προσεχοῦς συνεδριάσεως τὴν συζήτησιν τοῦ περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας Νομοσχεδίου καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Λ. Ζώτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΒ'.

Τῆς 19 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν π. μ. καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὴν Βουλὴν αἱ περὶ ἀδείας αἰτήσεις τῶν Βουλευτῶν Κ.Κ. Κ. Τσερτίδου, Γ. Φεγγαρᾶ, καὶ Μ. Ἰατροῦ, καὶ ἐνεκρίθη νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτοὺς μηνιαία ἀπουσίας ἄδεια λόγῳ οἰκιακῶν ὑποθέσεων.

Παρετηρήθη μετὰ τοῦτο ὑπό τινων, ὅτι ἐγγιζούσης ἤδη τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρξατο ἡ πρώτη Βουλευτικὴ Σύνοδος, θέλει προκύψει τὸ ζήτημα, ἂν ἦναι δυνατὸν κατὰ τὸ Σύνταγμα νὰ παραταθῇ πλέον τοῦ ἔτους, ἤτοι πέραν τῆς 7 Σεπτεμβρίου ἡ Σύνοδος αὕτη· ὅτι ἓν τῶν μεγαλητέρων ἔργων καὶ δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς εἶναι ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους, ὅστις ὑποβληθεὶς πρὸ πολλοῦ

εἰς τὴν Βουλήν, δὲν ἐπεξειργάσθη εἰσέτι παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς, οὐδ' ἐπροπαρασκευάσθη πρὸς συζήτησιν, διότι ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιτροπὴ, παρευρισκομένη εἰς τὰς ἀδιαλείπτους τῆς Βουλῆς συνεδριάσεις δὲν λαμβάνει καιρὸν νὰ ἐνασχοληθῇ συνεχῶς εἰς τὸ δυσχερὲς τοῦτο ἔργον, οὐδ' εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποπερατώσῃ αὐτὸ, ἂν δὲν διακόψῃ ἡ Βουλὴ πρὸς καιρὸν τὰς συνεδριάσεις της. Διὰ ταῦτα ἐπροτάθη νὰ διακοπῶσιν αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς ἐπὶ τινας ἡμέρας, καθ' ἃς ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰσηγητικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐνασχοληθῇ καὶ προετοιμάσῃ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν της, καὶ εἰσάξῃ αὐτὴν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ Βουλὴ ἐνέκρινε τὴν πρότασιν παραδεχθεῖσα τὴν ἀπὸ σήμερον ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας διακοπὴν τῶν Συνεδριάσεών της, διὰ νὰ δυνηθῇ οὕτως ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπεξεργασθῇ τοὺς εἰδικοὺς προϋπολογισμοὺς καὶ ἀποπερατώσῃ τὴν περὶ τούτων γενικὴν ἔκθεσιν, ἀπορανθεῖσα συγχρόνως ὅτι κατὰ τὴν διακοπὴν ταύτην θέλουσιν ἐξακολουθεῖ συνεδριάσεις τῶν τμημάτων καὶ εἰσηγητικῶν ἐπιτροπῶν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΓ'.

Τῆς 30 Ἰουλίου

Σήμερον τὴν τριακοστὴν Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν π. μ. τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν εἰς τὸ Βουλευτήριον, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων μὲν 90 ἀπόντων δὲ 27, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀκολούθως παρατηρήσας ὅτι συνεπληρώθη ἤδη ἡ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴν δοθεῖσα ὀκταήμερος ἄδεια πρὸς παρασκευὴν εἰς συζήτησιν τῶν προϋπολογισμῶν, ἠρώτησεν αὐτὴν, ἂν συνεπλήρωσεν ἤδη τὰς ἐργασίας της, ἢ τοὐναντίον, εἰς ποίαν εὑρίσκονται αὗται στάσιν. Ἐν δὲ τῶν μελῶν

αὐτῆς ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἔκτοτε ἀσχολουμένη διηνεκῶς ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν, ἤθελεν ἔχει ἀποπερατωμένας ἤδη τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐργασίας της, ἂν δὲν καταδαπάνα χρόνον τινὰ, καὶ δὲν ἐδυσκολεύετο εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα ἑκάστοτε παρὰ τῶν ὑπουργείων ζητεῖ. Μετά τινας δὲ, τῶν μὲν παρατηρήσαντα ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεπεράτωσε τὰς ἐργασίας αὐτῆς ἐπὶ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν μεγαλητέρων ὑπουργείων, τῶν πλείονος ἐργασίας χρηζόντων, προϋπολογισμοὶ δέ τινες τῶν μικροτέρων ὑπουργείων ἀπολείπονται, ἐφ' ὧν ἐντὸς βραχέος διαστήματος χρόνου θέλει ἐργασθῇ, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ δοθῇ ἔτι ἑβδομαδιαία προθεσμία, διότι πρὸ τῆς ἑβδομάδος δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας της· τὸν δέ, ὅτι καὶ ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ ὑπουργεῖον δύνανται νὰ διαλύωσι τὰς Βουλὰς, καὶ νὰ ἀναβάλλωσιν αὐτὰς, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ διατυπῶσιν αὐτὰς ἐναντίον τοῦ Συντάγματος. Ὅτι τὸ Σύνταγμα ὁρίζει νὰ συνέρχωνται αἱ Βουλαὶ κατ' ἔτος, κατὰ συνέπειαν δὲ συμπληρουμένου τοῦ ἔτους, ἀφ' ἧς συνῆλθον, τὴν 7 Σεπτεμβρίου πρέπει αὗται νὰ διαλυθῶσι τὴν 6 Σεπτεμβρίου· καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐργασία ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἡ Βουλὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀναβληθῶσιν αἱ συνεδριάσεις αὐτῆς μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου (4 Αὐγούστου) ὅτε ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ τὴν ἔκθεσίν της, ἵνα νὰ τυπωθῇ μέχρι τῆς τρίτης (7, Αὐγούστου) ὅτε θέλουσιν ἀρχίσει αἱ τακτικαὶ τῆς Βουλῆς ἐργασίαι.

Μετά τινας παραδεχθέντας τὰ ῥηθέντα, τῶν Βουλευτῶν ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐνασχόλησις τῆς Βουλῆς, καὶ τὸ ὁρισθὲν κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς Συνεδρίασιν ἀντικείμενον δὲν δύναται νὰ ἀπασχολήσωσιν αὐτὴν καὶ ἀπὸ τὴν θεωρίαν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. Ὅτι μέλλει νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν α) περὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων Γερουσιαστῶν· β) περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐκλογῶν Καλαβρύτων· γ) περὶ τῆς ἀνακρίσεως Διοικητικῆς, δικαστικῆς καὶ πάσης ἄλλης, ἐνεργηθείσης μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Συντάγματος εἰταγγελθείσης συνομωσίας· δ) περὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὁρκοδοσίας τῶν πολιτῶν ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος· καὶ ε) περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι καθολικῶν ἐπισκόπων, περὶ τῆς ἐν Παρισίοις συστηθείσης ἑταιρίας, ἐχούσης σκοπὸν τὸν ἐνταῦθα προσηλυτισμόν· ἐζήτησε δὲ νὰ τεθῶσιν αὐτὰ ὡς ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς προσεχοῦς Συνεδριάσεως.

Ἄλλοι ἀντέστησαν ὅτι τοῦτο εἶναι πρότασις, ἥτις πρέπει νὰ

διατρέξῃ τὴν ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὁριζομένην ὁδόν· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἡ Βουλὴ παρορῶσα ταῦτα ὀφείλει νὰ ἐπιταχύνῃ τὰς κυρίας αὐτῆς ἐργασίας.

Ἄλλος παρετήρησεν ὅτι αἱ διασαφήσεις τὰς ὁποίας ὁ προτείνας Βουλευτὴς ἐζήτησε δὲν εἶναι προτάσεις, διότι ἕκαστος Βουλευτὴς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις εἰς τὸ ὑπουργεῖον· ὅτι ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τῶν Γερουσιαστῶν, ὅταν παραδικασθῶσι οἱ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζόμενοι διὰ τῶν διορισμῶν αὐτῶν ὅροι, τότε ἄρχονται τὰ δικαιώματα τῆς Βουλῆς πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ παραβιαζομένου Συντάγματος· ὅτι διὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ γνωρίζῃ τοὺς τε τῶν Γερουσιαστῶν διορισμοὺς, καὶ τὰς τοῦ Ὑπουργείου μεταβολὰς, διότι αὕτη ἐνέχεται εἰς πᾶσαν τοιαύτην μεταβολήν· καὶ ὅτι ἡ Βουλὴ πρέπει νὰ ζητήσῃ νὰ σταλῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν διπλωμάτων τῶν τε παλαιῶν καὶ νέων Γερουσιαστῶν.

Ὁ προτείνας παρετήρησεν ὅτι συμφωνεῖ μὲν διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν διπλωμάτων τῶν τε πρώτων καὶ ἤδη τελευταίων διορισθέντων Γερουσιαστῶν, ἀλλ' ὅτι ὁ προαγορεύσας δὲν ἐξηγήθη ὅτι εἶναι συνταγματικὴ ὑποχρέωσις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον νὰ διαδηλώσῃ τόν τε διορισμὸν αὐτῶν, καὶ τὰς τοιαύτας συμβαινούσας μεταβολάς· ἀναγνωρισάντων δὲ πάντων τοῦτο, προσέθηκεν, ὅτι ἐλπίζει κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν νὰ ἀκούσῃ τοὺς περιστατικοὺς λόγους, δι' οὓς παρετήθη τοῦ ὑπουργείου καὶ ἓν αὐτοῦ μέλος, ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ὅστις τυγχάνει καὶ βουλευτής.

Ἀντέλεξεν ἄλλος, ὅτι τοῦτο ἢ εἶναι πρότασις ἢ ἄλλως πάλιν ἀντίκειται εἰς τὸν κανονισμὸν νὰ εἰδοποιηθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ διὰ νὰ παρευρεθῶσι, διότι οἱ Βουλευταὶ δύνανται νὰ ἐρωτῶσι τοὺς ὑπουργοὺς ὅταν παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις, οἱ δὲ ὑπουργοὶ τότε μόνον προσκαλοῦνται, ὅταν ἡ πλειονοψηφία τῆς Βουλῆς ἀποφασίσῃ τοῦτο.

Ἀντιπαρετήρησεν ὁ προτείνας ὅτι δι' ὅσων εἶπεν προυτίθετο νὰ ἐκφράσῃ μόνον τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ καταχωρισθῶσιν ὡς ἀντικείμενον τῆς Συνεδριάσεως αἱ ἐρωτήσεις ἐκεῖναι, διὰ νὰ ἐρωτηθῶσιν οἱ ὑπουργοὶ ὅταν παρευρεθῶσιν εἰς τὴν Συνεδρίασιν, καὶ τοῦτο διὰ νὰ τηρηθῇ ἡ Συνταγματικὴ τάξις, καθ' ἣν πρέπει νὰ προειδοποιῶνται περὶ τούτων οἱ ὑπουργοί.

Μετά τινα δὲ ἐρωτήσαντα περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐνεργηθεισῶν ἐπὶ τῆς κατὰ τοῦ Συντάγματος συνομωσίας ἀνακρίσεων ὁ Πρόεδρος ἀπήντησεν, ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, Βουλευτὴς Πετσῶν, ἀναχωρήσας δι' ἀδείας ἐκοινοποίησε πρὸς τὸ προεδρεῖον, ὅτι ἀντ' αὐτοῦ θέλει διαδέξεται ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης τὰς πληροφορίας ταύτας.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ ζητηθῶσι τὰ διπλώματα τῶν τε πρώτων καὶ τελευταίων ἤδη διορισθέντων Γερουσιαστῶν.

Ἀκολούθως ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς ἀνέγνω ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν Ἐπιτροπή.

«Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδριάσει αὐτῆς τῶν 12 Ἰουνίου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν·

Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 842 ἀναφορὰ τοῦ Ι. Π. Κοκκώνη, ἀπολογουμένου ἐπὶ τῇ εἴς τινα ἀναφοράν, παρουσιασθεῖσαν ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν, περιεχομένης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, καὶ ὑποβάλλοντος ἓν φύλλον τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐθνικὴ, ἐν ᾧ εὑρίσκεται ἐν λεπτομερείᾳ κατεχωρισμένη ἡ ἀπολογία του. Σκέψεως δὲ γενομένης ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι ἁρμοδία νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως τοιούτων κατηγοριῶν, ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ὀφείλει ὡς ἐκ τῶν καθηκόντων του, ἐπειδὴ πολλάκις ἐλέχθησαν καὶ ἐκοινοποιήθησαν κατὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Κ. Κοκκώνη, νὰ ἐνεργήσῃ ἐξετάσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς αὐτό.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 960 ἀναφορὰ τοῦ Φιλλέλληνος Μορῆ στρατιωτικοῦ τοῦ τακτικοῦ, ἐξαιτουμένου ἢ μισθὸν διαθεσιμότητος, ἢ σύνταξιν· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 961 τοῦ φιλελλήνος Καλεμπάκερ ἐκ τῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ συναγωνιστῶν, ἐξαιτουμένου καὶ τούτου τὰ αὐτὰ, ὡς καὶ ὁ ἀνωτέρω. Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 962 ἀναφορὰ τῆς Νεοφωτίστου Κωνσταντινιᾶς Σαλωνίτισσας, θυγατρὸς τοῦ Σεϊχ Μεχμέτη, ἐξαιτουμένης τὴν προικοδότησίν της μήπω δοθεῖσαν εἰς αὐτήν· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 965 ἀναφορὰ τῆς Αἰκατερίνης τοῦ ποτὲ Κωνσταντίνου Σαφφᾶ, πεσόντος εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου, ἀπελευθερωθείσης ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας μετὰ τῶν τέκνων της καὶ ἐξαιτουμένης τὴν αὔξησιν τῆς ὀκταδράχμου συντάξεώς της· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **966** ἀναφορὰ τοῦ Χριστοδούλου Πετσάλη, περὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν Μεσσήνῃ καὶ Βαρλέττῃ Ἑλληνικῶν ἐκκλησιῶν, περὶ τῆς αὐθαιρέτου ἁρπαγῆς τῶν ὁποίων πολὺς λόγος ἐγένετο· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ συστηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **967** τριῶν νεορύτων, ἐξαιτουμένων καὶ τούτων τὴν προικοδότησίν των· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **968** ἀναφορὰ τοῦ Ν. Γρανίτσα, ἐξαιτουμένου τὴν ἀποζημίωσιν **158** ἀγελάδων, ληφθεισῶν παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ **1829** ἔτος ἀπὸ τοὺς κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα ἐλαφροὺς στρατιώτας τῆς Κυβερνήσεως· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **975** ἀναφορὰ δύο χηρῶν, ὧν οἱ ἄνδρες ἐφονεύθησαν εἰς τὴν συμπλοκὴν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Βοιωτίας, ἐξαιτουμένων δι' αὐτὸ σύνταξιν ἢ περίθαλψιν· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **976** ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Δραχμανίου, ἐξαιτουμένων τὴν ἀνόρθωσιν τῆς μονῆς τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ Κάρκαρα· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **980** ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ δήμου Περαχώρας καὶ Πίσσης, ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόδοσιν τῶν δασῶν των ἰδιοποιηθέντων παρὰ τοῦ δημοσίου· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **985** δύω δημοτῶν τοῦ χωρίου Σοῦλι τοῦ δήμου Αυκοσούρας τῆς ἐπαρχίας Μεγαλουπόλεως, ἐξαιτουμένων τὴν ἀπελλαγὴν των ἀπὸ τὸν σταθμὸν τῶν χωροφυλάκων, καταλυόντων εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **986** ἀναφορὰ τοῦ Σπυρίδωνος Εὐταξία ἀρχαίου ἀγωνιστοῦ, ἐξαιτουμένου ἢ θέσιν ἢ σύνταξιν πρὸς περίθαλψιν τοῦ γήρατός του· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **987** ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Μπαλίαγα τοῦ δήμου Ἀρίας περὶ ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας ἐπὶ τῶν κτημάτων των, ἰδιοκτήτων ὄντων καὶ ἰδιοποιουμένων ὡς ἐθνικοϊδιοκτήτων παρὰ τοῦ δημοσίου· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **988** ἀναφορὰ τοῦ Ν. Α. Μαδινοῦ περὶ προσδιορισμοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ του πρὸς ἀπόλαυσιν τοῦ γραμματίου του· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **989** ἀναφορὰ τοῦ Θεοδώρου Ἀναγνωστοπούλου ἐκ Δημητζάνης τῆς Γόρτυνος, ἀπομάχου συνταξιοδοτουμένου, περὶ στρατιωτικῆς προικοδοτήσεώς του· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **990** ἀναφορὰ τοῦ πληρεξουσίου ἀντιπροσώπου τῶν Κασσίων, Νικολάου Ἰουλίου, περὶ βαθμολογιῶν, ἀποζημιώσεων καὶ συνοικισμοῦ τῶν Κασσίων, καθ' ἃ αἱ ἐθνικαὶ Συνελεύσεις ἐψήφισαν· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐν καιρῷ τῆς συζητήσεως τῆς ἀπὸ τὸ Ἐ. ψήφισμα προβλεπομένης ἐπιτροπῆς, ὡς πρὸς τὸν συνοικισμὸν δὲ νὰ συστηθῇ.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **991** ἀναφορὰ διαφόρων ὑπαλλήλων κατὰ τὸ **1832** τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείας περὶ ἀποδόσεως καθυστερουμένων πρὸ τῆς ἀρίξεως τῆς Α. Μ. μισθῶν των. Ἐπειδὴ τοιαύτης φύσεως ἀπαιτήσεις εἶναι ἄπειροι, καὶ περὶ αὐτῶν θέλει ληφθῇ μέτρον γενικόν, γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **993** ἀναφορὰ τοῦ πυρπαλιστοῦ Λαζάρου Μουσσοῦ Πετζιώτου, περὶ προβιβασμοῦ του· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **994** ἀναφορὰ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Διστόμου, Σωτήρι, Κυριάκι καὶ τῆς Μονῆς Ὁσίου Λουκᾶ, ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόσπασίν των ἀπὸ τὸν Δῆμον· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **997** ἀναφορὰ τοῦ Κυριάκου Τζιούτζου, ἐπιθεωρητοῦ κατὰ τὰ **1831** τῶν εἰς Σάλωνα στρατευμάτων, ἐξαιτουμένου τὴν ἐξόφλησιν **4,000** φοινίκων ὀφειλομένων εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοὺς λογαριασμοὺς τῆς διαχειρίσεώς του· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **1000** ἀναφορὰ τοῦ Γ. Λύτρου Δημότου Αἰγίου περὶ ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ ἐθνικῶν ἀγρῶν ἀγορασθέντα ἐπὶ δημοπρασίᾳ, καὶ μὴ ἐγγραφέντα σύμφωνα ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν μετὰ τὴν δημοπρασίαν· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **1003** ἀναφορὰ τοῦ Ἰωάννου Ἀπέργη ἐξαιτουμένου τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας καὶ τὰ ἔξοδα ἑνὸς κανονίου ὀρειχαλκίνου,

τὸ ὁποῖον ἐξήγρευσεν δ' ἰδίων του ἐξόδων ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς Περαχώρας καὶ προσέφερεν εἰς τὸ Δημόσιον· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1004 ἀναφορὰ τοῦ Ζήση Βούλγαρη περὶ προικοδοτήσεως ἐν γένει ὅλων τῶν ραλαγγιτῶν πρὸς κατάπαυσιν τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν πρωϊβασμῶν των. Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1005 ἀναφορὰ διαφόρων δημοτῶν Τριπόλεως περὶ ἀπαλλαγῆς των ἀπὸ ἐπαχθεῖς καὶ ἐπιζημίους προικοδοτήσεις, τὰς ὁποίας συνήλλαξαν μὲ τὸ Δημόσιον. Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διὰ νὰ προτείνῃ νόμον, δυνάμενον νὰ φέρῃ τὴν γενικὴν θεραπείαν τοῦ πράγματος.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1006 ἀναφορὰ τοῦ πλοιάρχου Γ'. τάξεως Γ. Ῥομπότζη προτείναντος ἀντὶ μισθῶν καὶ γραμματίων νὰ δοθῇ εἰς ἕκαστον ἀξιωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ ἓν κεφάλαιον πρὸς κατασκευὴν πλοίου, καὶ οὕτω νὰ παύσῃ ἡ ἄγονος καὶ ἄκαρπος μισθοδοσία καὶ προικοδότησις, νὰ αὐξηνθῇ δὲ τὸ Ναυτικὸν καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια τοῦ δημοσίου· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν·

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1008 ἀναφορὰ τῆς Φωλιᾶς τοῦ Ἀντωνίου Τζήρη καὶ χήρας τοῦ Δήμου Τσιμαρᾶ ἀπὸ Ξηροχῶρι περὶ συνταξιοδοτήσεώς της· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν·

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1009 ἀναφορὰ τῶν Ξηροχωριτῶν Π. καὶ Ι. Στριμμένων, ἐξαιτουμένων τὴν ἀπόδοσιν τῆς ληφθείσης παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θέσεως Γαρᾶς, παραλίας χρησίμου εἰς ἁλιείαν ὡς οὔσης ἰδιοκτησίας των· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1010 ἀναφορὰ τῆς Διολέτας Γιάννα Κούτζειας, ὑπηρετησάσης ὡς χειρούργου εἰς θεραπείαν πληγωμένων καὶ νοσούντων στρατιωτικῶν, καὶ ἐξαιτουμένης σύνταξιν· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν·

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1011 ἀναφορὰ τῆς Π. Γ. Βεργοπούλου περὶ ἀποδόσεως οἰκημάτων, κατεχομένων παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιοποιουμένων παρ' αὐτοῦ· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1015 ἀναφορὰ τοῦ Ἐμμ. Πετροκοκκίνου, ἐξαιτουμένου τὴν ἐξαργύρωσιν διαφόρων ὁμολογιῶν ἐθνικῶν, πρὸς περιβολὴν τῆς οἰκογενείας καὶ ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων του· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1022 ἀναφορὰ τῆς χήρας Ἀγαθῆς Κυριακοῦ Φαραγκλῆ, πεσόντος εἰς τὴν πολιορκίαν τῶν Ἀθηνῶν, περὶ συνταξιοδοτήσεώς της· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν·

Ἡ ὑπ' ἀρ. 1024 ἀναφορὰ τῆς χήρας Πηνελόπης, συζύγου τοῦ Ταγματάρχου Χέν, περὶ συνταξιοδοτήσεώς της· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1033 ἀναφορὰ τῆς νεωρύτου Ἑλένης Ἀντζιολίπου, ἐξαιτουμένης τὴν προικοδότησίν της ἐκ τῶν πατρικῶν της κτημάτων· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1034 ἀναφορὰ τοῦ Π. Λοιδωρίκη, περὶ δανείων ἄτινα ἔδωκεν εἰς Ὀθωμανοὺς πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἐξαιτουμένου νὰ τὰ ἀναδεχθῇ τὸ Δημόσιον τὸ ὁποῖον ἐδήμευσεν τὴν περιουσίαν των· Γνωμοδοτεῖ νὰ θεωρήσῃ ἡ Βουλὴ ἀπαράδεκτον τὴν αἴτησίν του διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ τοιαύτης φύσεως δάνεια, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει κατὰ συνέπειαν νὰ ληφθῇ τὸ αὐτὸ μέτρον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1035 ἀναφορὰ ἑκατὸν περίπου Κρητῶν ἐξαιτουμένων καὶ τούτων νὰ συνδράμῃ ἡ Κυβέρνησις τὸν συνοικισμόν των διὰ νὰ λάβωσι τὸ ἀντιπρόσωπικόν των δικαίωμα· νὰ ἐκδοθῶσι τὰ ἔγγραφα τῶν παραγωρηθεισῶν εἰς αὐτοὺς γαιῶν· νὰ βαθμολογηθῶσι καὶ προβιβασθῶσι καὶ νὰ συσταθῇ τάγμα στρατιωτικὸν ἐξ αὐτῶν· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ καὶ ἡ ἀναφορὰ αὕτη ὅπου καὶ ἡ προλαβοῦσα.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1036 ἀναφορὰ τοῦ Ἰωάννου Εὐσταθίου Πρασίνου, στρατιωτικοῦ χειρούργου ἀγωνιστοῦ, συνταξιούχου ἐκ 18 δραχ. ἐξαιτουμένου τὴν βαθμολογίαν του, τὸ ἀριστεῖον τὸ ἀργυροῦν καὶ τὴν προῖκα μιᾶς θυγατρός του· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. . . ἀναφορὰ τῶν Γαλαξειδιωτῶν καταδούντων κατὰ τῆς ἐνεργηθείσης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐνοικιάσεως τῆς παραλίας Ἀμπρίσσης λόγῳ ἰχθυοτροφείου, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρξε ποτὲ οὔτε δύναται νὰ ὑπάρξῃ, καὶ κατὰ τῶν καταπίσεων τῶν ἐνοικιαστῶν, καὶ ἐξαιτουμένων τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἐνοικιάσεως ταύτης· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, πρὸς θεραπείαν τῶν προσαπόντων.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 1037 ἀναφορὰ τῶν ἐκ τῆς Μινώας Κρητῶν, περιέχουσα ὅσα καὶ ἡ ἀνωτέρω· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ ὅπου καὶ ἡ προλαβοῦσα.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **1038** ἀναφορὰ τοῦ Νικολάου Σ. Γεωργίου Κοντζιᾶ, περὶ καταχρήσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας καὶ ἄλλων Προξενείων, καὶ ἐξαιτουμένου ἀπὸ τὴν Βουλὴν τὴν ἀντικατάστασίν των ἀπὸ Ἕλληνας τιμίους, ἱκανοὺς καὶ προικισμένους μὲ πατριωτισμὸν καὶ ἐθνικὸν φρόνημα· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ νὰ λάβῃ τὴν πρυσήκουσαν πρόνοιαν καὶ νὰ ἐπενεχθῇ ἡ ἄμεσος θεραπεία.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **1025** ἀναφορὰ τοῦ Παντελῆ Ἀθανασίου Περγανοπούλου ἐξ Ἀταλάντης, ζητοῦντος τὴν ἀπόδοσιν τῆς κατεχομένης ἀπὸ τὸ δημόσιον ἰδιοκτησίας του, συγκειμένης ἀπὸ ἀκίνητα κτήματα, οἰκίαν, ἐλαίας καὶ ἀγρούς, καὶ ἐσωκλείοντος ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων τῆς εἰρημένης ἰδιοκτησίας του· γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **998** ἀναφορὰ τῶν κληρονόμων τοῦ μακαρίτου Ἰωάννου Λογοθέτου ἐκ Λεβαδείας, παραπονουμένων κατὰ τῆς ἀναρμοδίως ἐκδοθείσης ἀποφάσεως τῶν δικαστηρίων, καταδικασάσης αὐτοὺς νὰ πληρώσωσιν, ὡς καὶ ἐπλήρωσαν, εἰς τὸν Ὀθωμανὸν Φερχὰτ Ἐφέντην δραχμὰς περίπου **50,000** μὲ ἀπαλλοτρίωσιν ὅλης τῆς κτηματικῆς αὐτῶν περιουσίας διὰ χρέος, πηγάζον ἀπὸ συναλλάγματα πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ ἐπιτροπὴ σκεφθεῖσα ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὅτι ἐπὶ δεδικασμένης ὑποθέσεως καὶ ἐκτελεσθείσης ἀποράσεως δὲν δύναται νὰ γείνῃ κἀμμία διόρθωσις, ἀποβλέπουσα ὅμως εἰς τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ μακαρίτου Ἰω. Λογοθέτου, ὑπηρετήσαντος πολιτικῶς τὸ ἔθνος καὶ θυσιασθέντος ὑλικῶς ὑπὲρ τῆς ἐπαναστάσεως, ἐθεώρησε χρέος της νὰ γνωμοδοτήσῃ διὰ νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν συστηθησομένην ἐπιτροπὴν, διὰ νὰ ὑπαγάγῃ καὶ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ γενικὸν μέτρον.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **1032** ἀναφορὰ τοῦ Ἀντωνίου Κ. Σπηλιοπούλου καὶ Ἀριστείδου Τσαουσοπούλου, χειροτεχνιτῶν τοῦ ἐπὶ κατασκευῇ τῶν φυσσίων συστημένου ἐνταῦθα, διὰ ὁκταετοῦς προνομίου, καταστήματος, ἀναφερόντων ἐκτενῶς τὸ ἐπιζήμιον τῆς παραχωρήσεως νέου προνομίου εἰς τὸν ἐργολάβον Λέλην, μηδόλως θελήσαντα νὰ διαδώσῃ τὴν τέχνην καὶ προβαλλόντων νὰ δίδωσιν τὰ εἰς τὸν στρατὸν ἀναγκαιοῦντα φέσια **1** δραχ. καὶ **25** λεπτὰ ὀλιγώτερον· καὶ σκεφθεῖσα ὅτι τὰ ἀναφερόμενα εἶναι ἄξια παρατηρήσεως· Γνωμοδοτεῖ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ νὰ συστηθῶσιν αἱ προτάσεις τῶν νέων τούτων.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **1047** τοῦ Χ. Β. Λάσκαρη, ἐνοικιαστοῦ πρό τῆς ἐπαναστάσεως τῆς ἐν Νάξῳ Σμυρίδος ζητοῦντος τὴν ἀποζημίωσιν **6000** γροσίων, τὰ ὁποῖα, ἕνεκα τῆς ἐνοικιάσεως τῆς Σμυρίδος, εἶχε δανείσει εἰς τὴν κοινότητα τῆς Νάξου, ἧς ἀκυρωθείσης πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ κοινότης ἀποποιεῖται νὰ τῷ ἀποδώσῃ τὸ δάνειον, καὶ σκεφθεῖσα ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων ἡ ὑπόθεσις αὕτη, Γνωμοδοτεῖ νὰ τῷ γίνῃ ἀνάλογος ἀπάντησις διὰ τῆς Προεδρείας.

Ἡ ὑπ' ἀριθ. **949** ἀναφορὰ τοῦ Γρηγορίου Α. Κυδωνιάδου, περιέχουσα διαφόρους προτάσεις περὶ πανικῶν τσοχῶν, πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ μὲ ὄρελος **10 0/0** εἰς **15 0/0** ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν τιμὴν, εἰς τὴν ὁποίαν προμηθεύεται αὐτῶν σήμερον τὸ δημόσιον, ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ χορηγῇ τὸ ὑλικὸν τοῦτο διὰ **20** ἔτη, νὰ τῷ δώσῃ τὸ δημόσιον **20,000** δραχμῶν προκαταβολὴν, καὶ εἴκοσι στρέμματα γῆς εἰς τὴν Γέφυραν τοῦ Ἄργους, ὅπου προτίθεται νὰ στήσῃ ἐργοστάσιον, πρὸς κλώσιν τῶν νημάτων καὶ νὰ φέρῃ καὶ τὴν μηχανὴν ἐπὶ τούτου. Σκεφθεῖσα ἡ ἐπιτροπὴ ὅτι ἐκ τῶν περιεχομένων εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην προτάσεων ὅσαι εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀπὸ προκαταβολὰς καὶ παραχωρήσεις γαιῶν, ἐὰν ἐπιτρέψωσι πραγματικὴν ὠφέλειαν **10** ἕως **15** τοῖς **0/0** ὡς πρὸς τὴν δαπανωμένην σήμερον ποσότητα, πρέπει νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν· Γνωμοδοτεῖ νὰ συστηθῇ ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ι. Καραγιαννόπουλος Μ. Χατζημελέτης Γ. Ῥεβελιώτης Δ. Α. Ζῶτος
Ματθαῖος Πρωτοπαπᾶς Μ. Λ. Καΐρης Σ. Λογοθετόπουλος
Εὐστ. Μ. Παρίσης

Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Κυριακίδης. »

Ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ **11** Π. Μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς

Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΥΙΔ'.

Τῆς 3 Αὐγούστου.

Σήμερον τὴν τρίτην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας ἢ κωλύματος δέκα τριῶν, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παρεδέχθησαν, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Μετὰ ταῦτα ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὅτι ἀντικείμενον, διὰ τὸ ὁποῖον συνεκάλεσε τοὺς Κ.Κ. Βουλευτὰς εἰς συνεδρίασιν καὶ πρὸ τῆς ὁρισθείσης κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν ἡμέρας, εἶναι ἡ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου, ἀφορῶντος τὴν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον χορήγησιν πιστώσεως διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν πληρωμῶν τοῦ Ἰουλίου καὶ ἐρεξῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μήπω ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ περὶ τῆς κατεπειγούσης ἀνάγκης διὰ τὴν ταχείαν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου τούτου.

Πρὸ τούτου δ' ἐξετέθη ὑπό τινος τῶν Βουλευτῶν,

α) Ὅτι ἂν καὶ τὸ ἀντιπροσωπικὸν πολίτευμα ἦναι γνωστὸν εἰς τὸ ἔθνος ἀπὸ τῆς ἐνδόξου ἐπαναστάσεως, ἐπειδὴ ὅμως τὸ Συνταγματικομοναρχικὸν κατὰ πρῶτον ἤδη εἰσήχθη, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπισυμβαίνωσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν του λάθη παρὰ τὴν Συνταγματικὴν ἀκρίβειαν, προερχόμενα συνήθως ἀπὸ τὴν διάφορον γνώμην, εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν διὰ τῆς συζητήσεως ἀνακαλύπτεται ἡ ἀλήθεια· διὰ τοῦτο προτίθεται νὰ καθυποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν πρᾶξίν τινα τοῦ ὑπουργείου, ἥτις ἂν καὶ ἀθῶα, ἀπάδει ὅμως εἴς τινα Συνταγματικὴν διάταξιν· αὕτη δὲ εἶναι συνθήκη τις, πρότινων ἡμερῶν δημοσιευθεῖσα διὰ Β. Διατάγματος, προσυπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἑταιρίας Λόϋδτ, περὶ ἐλαττώσεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν τῶν ἐπιστολῶν, καὶ συσταθεῖσα ἐναντίον τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Συντάγματος, κατὰ τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ δύναται ἡ Κυβέρνησις ἐλευθέρως νὰ συνθηκολογῇ, ὅταν ὅμως αἱ συνθῆκαι περιέχωσι παραχωρήσεις, περὶ τῶν ὁποίων κατ' ἄλλας διατάξεις τοῦ Συντάγματος δὲν δύναται νὰ ὁρισθῇ τι ἄνευ

νόμου, ἢ ἐπιβαρύνωσιν ἀτομικῶς τοὺς Ἕλληνας, ἀπαιτεῖται νὰ ὑποβληθῶσιν ἀρεύκτως εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν· ἑπομένως καὶ κατὰ τὸν ἕνα, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον ὅρον τῆς διατάξεως ταύτης, ἐπειδὴ διὰ τῆς συνθήκης αὐτῆς ἐπιβάλλονται τέλη, καὶ πιβαρύνεται ἀτομικῶς πᾶς Ἕλλην, τὸ ὑπουργεῖον ὤφειλε νὰ ὑποβάλῃ προηγουμένως αὐτὴν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Βουλῶν· ὅτι ἂν καὶ σκοπὸς τῆς συνθήκης ἦναι ἡ ἐλάττωσις τελῶν, δὲν ἕπεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπαλλάττεται ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Συντάγματος, διότι ὡς καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ ἀνεπαχθέστερον τροποποίησιν φορολογικοῦ τινος νόμου ἀπαιτεῖται ἡ ἔγκρισις τῶν Βουλῶν, οὕτω καὶ διὰ τὴν τροποποίησιν συνθήκης, ἀφορώσης τὴν πληρωμὴν τελῶν, τὰ ὁποῖα ἴσως ἡ Βουλὴ ἠδύνατο ἔτι μᾶλλον νὰ ἐλαττώσῃ· ὅτι τὸ λάθος τοῦτο προῆλθεν ἐξ ἀγνοίας μᾶλλον, ἢ ἐκ προθέσεως, διότι τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ἠδύνατο νὰ ἐγκουχηθῇ εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι προνοεῖ περὶ τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ· ἐπροτάθη ἐπὶ τέλους ὑπ' αὐτοῦ νὰ παραδεχθῇ ἡ Βουλὴ νὰ προσκληθῇ τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος συνθήκην, καὶ δώσῃ τὰς περὶ τούτου ἀναγκαίας πληροφορίας.

β) Ὅτι κατὰ τῆς ἐκδοθείσης ἀποράσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τὰ μεταξὺ τῶν Ὑποστρατήγων Θ. Γρίβα καὶ Δ. Καλλέργη διατρέξαντα, πολλὰ καὶ ἀπὸ τὸν τύπον, καὶ ἄλλως ἐλέχθησαν, καὶ μάλιστα ὅτι ἀναρμοδίως ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις αὕτη· ὅτι εἶναι ἀξιοπρεπὲς καὶ διὰ τὰ ἔντιμα πρόσωπα, περὶ ὧν ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη, καὶ διὰ τὸν ὑπουργόν, νὰ δοθῶσι παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ αἱ ἀναγκαῖαι διασαφήσεις, διὰ νὰ πεισθῇ καὶ ἡ Βουλὴ καὶ τὸ κοινόν, καθὼς οἱ καταδικασθέντες, ὅτι δικαίως κατεδικάσθησαν.

Μετὰ τοῦτον ἄλλος Βουλευτὴς, ἀναγνοὺς ἔγγραφον διακήρυξιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἀφορῶσαν τὰς περὶ ἐπιβουλῆς κατὰ τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς θρησκείας διαδοθείσας τελευταίαν φήμας, ἐθεώρησεν αὐτὴν ὡς καθαπτομένην συγχρόνως τῆς ὑπολήψεως τῶν Βουλευτικῶν σωμάτων διά τινων ἐν αὐτῇ φράσεων, καὶ ἐπρότεινε νὰ ὁρισθῇ ἀπὸ τὴν Βουλὴν ἡμέρα καθ' ἣν εἰδοποιούμενος ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐμφανισθῇ καὶ δώσῃ περὶ τούτων ἐξηγήσεις.

Καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων προτάσεων παρετηρήθη παρ' ἄλλων, ὅτι οἱ προτείναντες Βουλευταὶ δύνανται νὰ ἀπευθύνωσι τὰς ἐρωτήσεις των ταύτας πρὸς τοὺς Κ.Κ. Ὑπουργοὺς, καὶ ζητήσῃ

σωσι πληροφορίας καὶ διασαφήσεις, ὅταν οἱ Ὑπουργοὶ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν παρατηρήσας, ὅτι παραταθείσης μέχρι τοῦδε τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἐξαντληθείσης ἤδη τῆς δοθείσης πρὸς τὸ ὑπουργεῖον πιστώσεως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, εἶναι κατεπείγουσα ἀνάγκη νὰ δοθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν νέα πίστωσις διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ λήξαντος Ἰουλίου καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀνέγνω τὸ ἑξῆς περὶ τούτου Νομοσχέδιον.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν· τὸ ἑπόμενον Νομοσχέδιον θέλει παρουσιασθῆ ὅπως ἔχει εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ἀπὸ τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, καὶ θέλει ὑποστηριχθῆ παρ' αὐτοῦ κατὰ τὴν Συζήτησιν.

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, διατάττομεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Μεχρὶς οὗ συζητηθῇ καὶ ἐγκριθῇ ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τὸ 1845, ὁ ὑποβληθεὶς ἤδη εἰς τὴν Βουλὴν, τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν ἐξακολουθήσει νὰ πληρόνωσι, μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις, τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους τοῦ μηνὸς Ἰουλίου καὶ ἐφεξῆς εἰς λογαριασμὸν τοῦ ἀνωτέρω ἐτησίου προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν ἐξακολουθήσει νὰ πληρόνωσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὅρων καὶ τὰ ἔξοδα τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων κατὰ τοὺς εἰδικοὺς αὐτῶν προϋπολογισμούς.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1845.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

Ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη νὰ τυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ εἰς τοὺς Κ. Κ. Βουλευτὰς, διὰ νὰ σκεφθῶσι τὰ τμήματα καὶ ἐνεργηθῶσι τὰ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ συζητήσεως τῶν νομοσχεδίων διατετμένα ἀπὸ τὸν κανονισμόν.

Ἀκολούθως ὁ Πρόεδρος διέλυσε τὴν συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ 11 π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.
Ὁ ἐκπληρώσας χρέη Προέδρου
Ἀντιπρόεδρος ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ·
Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Α. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΥΗΕ'.

Τῆς 7 Αὐγούστου.

Σήμερον τὴν ἑβδόμην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν ΚΚ. Βουλευτῶν περὶ τὴν 9 ὥραν π. μ. ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ἀπόντων δ' ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος εἴκοσιν, ὁ ἀναπληρῶν τὸν Πρόεδρον ἀντιπρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης Συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ Πρόεδρος ἀνήγγειλεν ὡς ἀντικείμενον συνεδριάσεως τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ζητουμένης πιστώσεως, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν· ἀνήγγειλε δὲ μετὰ τοῦτο εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι ἐξελέχθησαν παρὰ τῶν τμημάτων ὡς μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου οἱ ΚΚ. Σ. Βαρῶτσης, Α. Κρεστενίτης, Ι. Ζάρκος, Α. Λαπουσιάδης, Α. Μαυρομιχάλης, Α. Δανόπουλος, καὶ Γ, Φεγγαρᾶς, καὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν οἱ Κ. Κ. Π. Καμπάνης Γ. Λογιωτατίδης, Μ. Χ. Μελέτης καὶ Π. Ι. Κυριακός.

Πρὶν δὲ ἡ Βουλὴ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν συμπληρωματικῶν μελῶν ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Βουλῆς, καὶ πρὸς τοῦτο ἐρωτηθεὶς ὁ πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς, ἐὰν αὕτη ἀπεπεράτωσε τὸ ἔργον

αὐτῆς, ἢ πότε θέλει φθάσει εἰς τὸ πέρας αὐτοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀποπερατώσασα ἤδη τὴν ἐξέτασιν ὅλων τῶν ἄλλων εἰδικῶν προϋπολογισμῶν, ἐνασχολεῖται εἰς τὸν τοῦ ὑπουργείου τῆς ἐκπαιδεύσεως, μεθ' ὃν θέλει ἐνασχοληθῆ εἰς τὴν σύνταξιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως, ἐλπίζουσα ἐντὸς τινῶν ἡμερῶν νὰ εἰσαγάγῃ ταύτην εἰς τὴν Βουλήν.

Παρετηρήθη παρά τινων Βουλευτῶν, ὅτι διὰ νὰ φθάσῃ ἡ ἐργασία τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς εἰς τὸ ποθούμενον πέρας μετὰ τὴν συζήτησιν καὶ ψήφισιν τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου, νὰ παραταθῇ διὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἔτι ἡμέρας ἡ διακοπὴ τῶν συνεδριάσεων, καθ' ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ ἀποπερατώσῃ καθ' ὁλοκληρίαν τὰς ἐργασίας της, καὶ οὕτως ἡ Βουλὴ νὰ προβῇ εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον.

Ὁ δὲ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἐξέθηκεν ὅτι αὔριον θέλει γείνει συνεδρίασις διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου, ἐνῷ συγχρόνως ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἐξακολουθῇ τὰς ἐργασίας της μέχρι τῆς συζητήσεως καὶ ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως· δύναται δὲ μετὰ τοῦτο ἡ Βουλὴ νὰ κανονίσῃ τὴν ἡμερησίαν διάταξιν.

Ἐνταῦθα εἷς τῶν Βουλευτῶν εἶπεν ὅτι σύμφωνα μὲ τὰ προεκτεθέντα παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ρυτ. Συνεδρίασιν τῆς 30 Ἰουλίου θέλει ἔλθει κατὰ τὴν προσεχῆ Συνεδρίασιν ὁ παραιτηθεὶς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν νὰ δώσῃ λόγον εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς παραιτήσεώς του, ὅτε συγχρόνως θέλει γείνει λόγος καὶ περὶ τῶν κατ' ἐκείνην τὴν Συνεδρίασιν ἀπευθυνθεισῶν πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ἐρωτήσεων.

Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῶν βοσκησίμων γαιῶν ἀνέγνω τὴν εἰσηγητικὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτω

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἡ ἐπὶ τοῦ περὶ Βοσκησίμων γαιῶν Νομοσχεδίου εἰσηγητικὴ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, λαβοῦσα αὐτὸ ὑφ' ὥριμον σκέψιν καὶ μελετήσασα τὸ περιεχόμενον μετ' ἐπιστασίας, ἐπιφέρει ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἑπομένας γνώμας καὶ παρατηρήσεις της.

Τὰ κατὰ καιροὺς ἀκαταλλήλα καὶ ἐσφαλμένα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰς βοσκησίμους γαίας τοῦ Κράτους, παρήγαγον τοιαύτην ἀμηχανίαν καὶ σύγχυσιν ἰδεῶν, ὥστε ἐκ τῶν

διαφόρων ὀνομασιῶν, λειβάδια, βοσκήματα, νομαί, τοποθετήσεις κτλ. ὁ μὲν Πελοποννήσιος νὰ νομίζῃ, ὅτι ὑπάρχει τι καινὸν πρᾶγμα εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, ἄγνωστον καὶ ἀνύπαρκτον εἰς τὴν πατρίδα του, ἐπίσης ὁ Αἰγαιοπελαγίτης νὰ φρονῇ διὰ τὴν Πελοπόννησον, ὡς καὶ ὁ Στερεοελλαδίτης διὰ τὰς νήσους, ἐνῷ εἰς ὅλον τὸ Κράτος εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἄνευ τῆς ἐλαχίστης διακρίσεως· ὅ ἐστι, γῆ ἀκαλλιέργητος, ἢ μένουσα πρὸς καιρὸν ἀκαλλιέργητος, ἀναρρύουσα φυσικῶς χόρτον, χρησιμεῦον πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων. Αἱ ἐσφαλμέναι αὗται ἰδέαι, πραγματοποιηθεῖσαι ἐν μέρει, ἐπέφερον τὰς ἀδιαλείπτους διενέξεις καὶ συμπλοκὰς τῶν κατοίκων μετὰ τῶν κτηνοτρόφων ἄλλων ἐπαρχιῶν, ἢ χωρίων, τὰς παρακολουθησάσας καταχρήσεις τῶν τε Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, τὰ παντοτεινὰ καὶ ἀτελεύτητα δίκαια παράπονα τοῦ λαοῦ καὶ τὰς κατακραυγὰς αὐτοῦ, αἰτιωμένου ἀεὶποτε πικρῶς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι οὐχὶ πατρικῶς, ἀλλ' ἀπηνῶς πρὸς αὐτὸν φέρεται, ἁρπάζουσα αὐθαιρέτως τὴν ἰδιοκτησίαν του καὶ διαθέτουσα ταύτην αὐτὴ αὐτογνωμόνως.

Ἐκ τοιούτων ἐσφαλμένων ἀρχῶν καὶ σκέψεων ὁδηγουμένη καὶ ἡ Β. Κυβέρνησις, θελήσασα κατὰ πρῶτον νὰ λάβῃ γενικὸν κυρίαρχικὸν δικαίωμα ἐπὶ τοῦ χόρτου, διέταξε κατὰ τὰ 1833 γεωργικὸν δικαίωμα ἐπὶ παντὸς χόρτου ἰδιοκτήτου κοινοτικοῦ ἢ ἐθνικοῦ, λαβοῦσα τὸ μέτρον νὰ ὁρισθῇ τὸν χόρτον ἐθνικόν, ὅπου καὶ ἂν φύεται, τὸ ὁποῖον καὶ δὲν ἐπέτυχεν, διότι δὲν ἐδύνατο τὸ μέτρον τοῦτο νὰ πραγματοποιηθῇ. Μετ' αὐτὸ ἠλλαξετὸ σύστημα, θέσασα μίαν ὑπέρογκον φορολογίαν ὑπὸ τὸ ὄνομα *« Ψιλὸς βοσκῆς καὶ φόρος κατὰ κεφαλήν »* ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔλαβε τὴν αὐτὴν τύχην, καθότι καὶ ὁ φόρος ἦτον ὑπέρογκος καὶ αἱ νομαὶ δυσδιάκριτοι, ἕνεκα τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα τά τε χωρία καὶ οἱ ἰδιῶται, ἔνεκα τῶν δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα τά τε χωρία καὶ οἱ ἰδιῶται, ἐν καὶ τῶν κοινοτικῶν καὶ ἰδιοκτήτων Νομῶν. Ἀκολούθως ἤνωσε τὸν φόρον εἰς ἕνα ὑπὸ τὸ ὄνομα *« ἐπὶ τῶν ζώων φόρος »* ἐλαττώσασα αὐτὸν κατὰ τὸ ἓν τρίτον σχεδὸν ἀδιακρίτως ὅπου καὶ ἂν ἤθελον βόσκει τὰ ποίμνια· ἀλλ' ἐπεφυλάξατο ἐν ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα τῆς τοποθετήσεως τῶν ποιμνίων, λαμβάνουσα, διὰ τὸ εὐσυμβίβαστον καὶ πρὸς ἀπορυγὴν παραπόνων καὶ καταχρήσεων ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς κατὰ τῶν ἀδυνάτων, προτιμωμένων πάντοτε τῶν ἐπιτοπίων ζώων ἑκάστου χωρίου καὶ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ἀπὸ τὰ τῶν ἄλλων χωρίων καὶ ξένων ἐπαρχιῶν, τὴν γνώμην τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν καὶ τινων εἰδημόνων Βλαχοποιμένων. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπέτυχε μὲν, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας καὶ τὴν εἴσπραξιν αὐτῆς, οὐχὶ δὲ

καὶ ὡς πρὸς τὴν τοποθέτησιν· καθότι τόσον εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἔνθα ἴσως μία τάξις βοσκημάτων πανταχοῦ ὑπάρχει, ὅσον καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὅπου ἡ πληθὺς τῶν τε λιανῶν καὶ χονδρῶν ζώων δὲν ὑπερέβαινε τὴν χωρητικότητα τῶν βοσκημάτων, ἀλλ' ἦτο μάλιστα ἐλάσσων, μὴ δοθείσης τῆς δυνατῆς προσοχῆς ἡ ἐπιμονῆς, δὲν ἔλαβε ποσῶς χώραν ἡ τοποθέτησις ἐκ μέρους τῆς ἐξουσίας. Εἰς τὴν Στερεὰν ὅμως Ἑλλάδα, ἔνθα, ἡ ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ μάλιστα προσέλευσις τῶν ποιμνίων, ηὔξησε κατὰ πολὺ μείζονα ἀριθμὸν τὸ ποσὸν τῶν ζώων ἀπ' ἐκεῖνο τῆς χωρητικότητος τῶν βοσκημάτων, καὶ ὅπου τὸ καταβλιπτικὸν τοῦτο, ἄδικον καὶ ἀντισυνταγματικὸν μέτρον, ὑπῆρχε καὶ ὑπάρχει ἡ τρομερωτέρα μάστιξ, ἐφαρμόσθη μετ' ἐπιμονῆς καὶ δυναστικῶς πως ἡ τοποθέτησις· ἀλλ' αἱ καταχρήσεις τῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὴν προτίμησιν καὶ ἡ ἐπισώρευσις τῶν μὴ ἀναλόγων ζώων, ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα τῶν Νομῶν, καὶ ἐντὸς αὐτῶν τῶν ἀγρῶν καὶ περιβόλων τῶν οἰκιῶν, ἐγίνοντο δυσβάστακτοι ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἐπέφερον ὁρόνους, τραυματισμοὺς καὶ ἄλλας λυπηρὰς σκηνάς, καὶ παράπονα δικαιολογημένα οὐ μικρά.

Ἀνερευνήσαντες, Κύριοι, τὰ προγεγονότα καὶ τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τοῦ τόπου, ἡ Ἐπιτροπή σας δὲν ἠρκέσθη νὰ σταματήσῃ ἕως ἐδῶ, καὶ ὡς ἐξ αὐτῶν νὰ ἐξάξῃ πόρισμά τι καὶ γνωμοδοτήσῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου· ἀλλ' ἠθέλησε νὰ ἀνατρέξῃ εἴς τε τὰ νενομισμένα καὶ κανονισμένα ἐπί τε τῶν γαιῶν καὶ νομῶν παρ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν κατακτητῶν μας Ὀθωμανῶν, καθόσον μάλιστα ταῦτα πάντα εἰσὶ παραγωγὴ, καθ' ἃ ἐκ τῶν κατωτέρω καταφανὲς γενήσεται, τῆς εἰς πολλοὺς ἐνυπαρχούσης ἀβασίμου καὶ ἐσφαλμένης ἰδέας, ὅτι ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία εἶχε διαφορετικὸν σύστημα διὰ τὸ ἓν καὶ διαφορετικὸν διὰ τὸ ἄλλο μέρος τῆς Ἐπικρατείας της· μάλιστα δὲ ὡς πρὸς τὰς κοινοτικὰς νομάς, τὰς νομὰς ἐκείνας δηλονότι, αἵτινες ἐμπεριλαμβάνονται ἐντὸς τῶν ὁρίων ἑκάστης κοινότητος (Κεφαλοχωρίου) καὶ ἑκάστου χωρίου.

Σπουδάσαντες θεωρητικῶς μετ' ἐπιστασίας τὰ παρὰ τοῦ *Κανονεμὶ* καὶ ἄλλων *δικαστικῶν διατάξεων* χορηγούμενα δικαιώματα εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν Σουλτανικὸν Σκῆπτρον, ἐξάγομεν ἀναμφισβήτητον τὴν ἐξῆς ἀρχὴν περὶ δικαιωμάτων του, πλέον τῶν ὁποίων, οὔτε ἡ Β. Κυβέρνησις οὔτε ἄλλος τις δύναται ἤδη νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν *ἐλευθέρων καὶ οὐχὶ χαμαιδούλων ἢ σκλάβων Ἑλλήνων*.

Ἡ Τουρκικὴ ἐξουσία μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Νομοθεσίαν εἶχεν

εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειάν της, ὡς πρὸς τὰς νομὰς κτλ. τὰς ἐν τοῖς τῶν περιφερειῶν τῶν χωρίων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα τῶν κατοίκων. Εἰς ἑαυτὴν δ' ἐπεφυλάξατο, ὡς κατακτητὴς, μίαν καὶ τὴν αὐτὴν *γενικὴν ἰδιοκτησίαν* κυριότητα γῆς εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἄνευ ἐξαιρέσεως, ἐκτὸς τῆς Αἰγύπτου μόνον, τῆς ὁποίας ἡ γῆ θεωρεῖται ὡς ἀφιέρωμα εἰς τὰς ἱερὰς πόλεις Μέκαν καὶ Μεδίναν (βακούφια) διάκρισις δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς περιφερείας τῶν χωρίων καὶ ἐπὶ τοῦ βοσκησίμου χόρτου, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν προϊόντων τῆς γῆς δὲν ὑπῆρξεν ἡ ὑπάρχει. Ἐπειδὴ μία τοιαύτη διάφορος νομοθεσία ἤθελεν εἶσθαι ἀσυμβίβαστος καὶ ἀνώμαλος, μὴ ἔχουσα τὴν ἀρχὴν ἢ τὸ τέλος της· τὰ νενομισμένα δικαιώματα τοῦ Σκήπτρου ἦσαν ἡ ἀποδεκάτωσις ὅλων ἐν γένει τῶν προϊόντων τῆς γῆς· χωριστὸν δικαίωμα κυριότητος ἢ χρήσεως δὲν ὑπῆρχεν, εἰμὴ εἰς τοὺς ἐρήμους καὶ ἀκατοικήτους τόπους, καὶ τοῦτο, ἐὰν δὲν ἐμπεριείχετο ἐντὸς ὁρίων κοινότητός τινος, ἢ διὰ νομίμων τίτλων δὲν ἀνῆκεν εἴς τινα ἢ τινας· ὁ Σπαχῆς, ἐπίτροπος τοῦ Σουλτάνου, ἐπὶ τοῦ δικαιώματος τῶν γαιῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁρίων ἑνὸς χωρίου δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τοποθετήσῃ, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, οὔτε ἐπὶ τοῦ κειμένου δάσους ἐντὸς τῶν συνόρων τοῦ χωρίου ἠδύνατο νὰ δώσῃ ταπροῦ δι' ἄνοιγμα καὶ καλλιέργειαν γῆς εἰς ξένον ἢ ἄλλου χωρίου κάτοικον, εἰμὴ ἀποκλειστικῶς εἰς κάτοικον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου χωρίου. Τὰ χωρία εἶχον καὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσωσιν εἰς ἄτομον, ἄτομα, ἢ κοινότητα, μέρος ἢ καὶ τὸ ὅλον τῶν ἐν τοῖς ὁρίοις των νομῶν, ὁ δὲ Σπαχῆς δὲν εἶχεν ἢ ἔχει ἄλλο δικαίωμα, εἰμὴ νὰ μαρτυρήσῃ τοῦτο διὰ τοῦ ταπροῦ, ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν *ἰδιαιτικῶν Σουλτανικῶν δικαιωμάτων*. Εἰς πολλὰ μάλιστα χωρία ἠλαττώθη ὁ πληθυσμὸς τῶν κατοίκων ἀπὸ τὰς κατὰ καιροὺς ἀνωμαλίας καὶ δεινὰς περιστάσεις, καὶ τούτου ἕνεκα αἱ περιφέρειαι τῶν χωρίων τούτων ἦσαν ἐπαρκεῖς καὶ χωρητικότητος περισσοτέρων κατοίκων διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς ὅλης τῆς περιφερείας των καὶ περισσοτέρων ζώων διὰ τὴν βοσκὴν τῶν νομῶν τοῦ χωρίου. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς καὶ κυριότητος, τὸ ὁποῖον εἶχον ἐπὶ τῆς περιφερείας καὶ τῶν νομῶν των οἱ πρότερον πλείονες κάτοικοι, τὸ αὐτὸ ἐπίσης ἔχουν ἀναντιρρήτως καὶ οἱ μείναντες ὀλιγώτεροι· π. χ. οἱ κάτοικοι ἑνὸς χωρίου συγκειμένου ἀπὸ 50 οἰκογενείας, ἠδύναντο νὰ πωλήσωσι τὸ χωρίον των εἰς *τζιφλῖκι* καὶ ἡ πώλησις των εἶχεν ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος· ἐὰν τὸ χωρίον τοῦτο ἔμενεν ἀπώλητον καὶ μετὰ

παρελευσίν ἐτῶν τινων, ὁ ἀριθμὸς τῶν 50 οἰκογενειῶν ἠλαττοῦτο εἰς 30, αὐτοὶ αἱ μείνασαι 30 οἰκογένειαι ἠδύναντο ἐπίσης νὰ πωλήσωσι τὸ χωρίον των εἰς τζιφλῆκι καὶ ἡ πώλησίς των εἶχεν ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ κῦρος, ὡς νὰ ἐγίνετο καὶ ἀπὸ τὰς 50 οἰκογενείας· ἄρα ἡ ὡς ἀνωτέρω ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων χωρίου τινὸς δὲν συνεπιφέρει εἰς τὴν μείνασαν κοινότητα ἐλάττωσιν κατοχῆς καὶ χρήσεως δικαιωμάτων ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου των καὶ τῶν νομῶν των, ἡ δὲ Κυβέρνησις δὲν δύναται ὡς ἐκ τούτου νὰ λάβῃ νέα κυριαρχικὰ δικαιώματα ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων.

Ἐκ τούτων ὅλων ἐξάγεται, ὅτι οἱ κάτοικοι ὅλων τῶν χωρίων, τῶν μὴ ὄντων τζιφλικίων ἔχουν ἀναμφισβήτητα δικαιώματα κυριότητος καὶ ἀπολύτου χρήσεως ἐπὶ τοῦ φυομένου χόρτου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν χωρίων των· τὸ δὲ Δημόσιον ἔχει κυριότητα ἐπὶ τοῦ φυομένου χόρτου ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν ἐθνικῶν χωρίων, ἤγουν τῶν τζιφλικίων βακουφίων καὶ ἰμπλακίων τὸν ὁποῖον δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὸν συμφερώτερον τρόπον, ἀφοῦ προηγουμένως χωρισθῇ καὶ ἀφεθῇ ἐλεύθερον παντὸς φόρου ἢ βάρους, ὅσον μέρος ἐπαρκεῖ διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ζώων ὅλων τῶν κατοίκων τῶν ἐθνικῶν τούτων χωρίων, δηλ. τῶν τζιφλικίων κτλ.

Ἀκολούθως ἡ Ἐπιτροπή σας, Κύριοι, μέλλουσα νὰ ἐπιτρέψῃ ὁριστικὴν γνώμην ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν καθέκαστα, ἐδιχογνώμησε, καὶ ἡ μὲν μειονοψηφία αὐτῆς, συγκειμένη ἐκ δύω, δὲν παρεδέχθη τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, διὰ τὸν λόγον ὅτι, διὰ μὲν τὸ τρέχον ἔτος διὰ τοῦ περὶ φόρου τῶν ζώων Νόμου ὡρίσθη ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως καὶ διανομῆς τῶν βοσκησίμων τόπων, διὰ δὲ τὸ ἐρχόμενον, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἄρμοδία νὰ παρουσιάσῃ τὸ καταλληλότερον καὶ συμφερώτερον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου Νομοσχέδιον.

Ἡ δὲ πλειονοψηφία ἐκ πέντε.

Μετὰ τοιαύτην ἀκριβῆ ἔρευναν καὶ μελέτην, χάριν ἐντολῆς δικαιοσύνης καὶ ἀπορυγῆς σκανδάλων καὶ ὀλεθρίων συνεπειῶν, ἐγκρίνει καὶ παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ προκειμένου Νομοσχεδίου, ἀρχήν, ἥτις ἐξομαλύνουσα τὸ πρᾶγμα, θέλει τοῦ λοιποῦ ὁρίσει τὰ ἀναφαίρετα καὶ ἀκαταμάχητα δικαιώματα τῶν κοινοτήτων ἐπὶ τοῦ χόρτου τῆς περιφερείας τῶν χωρίων των ὡς καὶ τῶν ειδικῶν ἰδιοκτησιῶν (τῶν ἰδιοκτητῶν δηλονότι τζιφλικίων καὶ λοιπῶν ἰδιοκτησιῶν) καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, τὰ ὁποῖα ἔχει ἐπὶ τοῦ χόρτου εἰς μόνα τὰ ἐθνικὰ χωρία, τὰ λεγόμενα τζιφλίκια κτλ. καὶ τοῦ φυομένου ἐπὶ ἐθνικῶν γαιῶν.

Μεταβαίνουσα ἀκολούθως εἰς τὰ καθέκαστα ἐπιφέρει ἐφ' ἑνὸς ἑκάστου τὰς ἐξῆς παρατηρήσεις καὶ σκέψεις της.

Τοὺς ἀνήκοντας βοσκησίμους τόπους εἴς τε τὸ Δημόσιον, κοινότητας καὶ ἰδιώτας, νομίζει ἀναγκαῖον νὰ εὐκρινίσῃ καὶ ὁρίσῃ διὸ ἐγκρίνει νὰ προτάξῃ ὡς ἄρθρον 1 τὸ ἐξῆς·

«Ἄρθρον 1. Βοσκήσιμοι ἐθνικοὶ τόποι εἰσίν, αἱ ἐντὸς ἐθνικῶν φυομένων, ἤτοι τζιφλικίων, ἰμπλακίων, βακουφίων κτλ. φυόμεναι νομαί· κοινοτικοί, αἱ φυόμεναι νομαὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων, τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν Κεφαλοχωρίων κοινοτήτων, καὶ ἰδιωτικαί, αἱ φυόμεναι ἐπὶ ἰδιοκτήτων γαιῶν καὶ τζιφλικίων, ἢ ὅσαι ἀνήκουν εἰς ἰδιώτας, δυνάμει νομίμων τίτλων ἢ ἰσχυρῶν ἀποδείξεων.»

Παρετήρησεν ἀκολούθως, ὅτι συγχωνευομένων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Νομοσχεδίου εἰς ἕν, λαμβάνων τὴν θέσιν τοῦ ἄρθρ. 2. διασαφίζεται κάλλιον καὶ εὐληπτότερον ἀποκαθίσταται τὸ πρᾶγμα· ἐτροπολόγησε δὲ ταῦτα ὡς ἔπεται.

«Ἄρθρ. 2. Οἱ ἐθνικοὶ βοσκήσιμοι τόποι θέλουν ἐνοικιάζεσθαι διὰ τακτικῆς δημοπρασίας εἰς ὄρελος καὶ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου Ταμείου, ἀφοῦ προηγουμένως διαχωρισθῇ ἀναλόγως περιφέρεια, παραχωρηθῇ τῇ κοινότητι ἐλευθέρα πάσης πληρωμῆς, πρὸς νομὴν τῶντε λιανῶν καὶ χονδρῶν ζώων της.»

Τὸ Ἄρθρον 3. τοῦ Νομοσχεδίου ἐξαλείφεται, ὡς ἐμπεριεχομένης τῆς ἐννοίας αὐτοῦ εἰς τὸ παραδεχθὲν ὡς ἄρθρον 1.

Μεταβαίνουσα ἀκολούθως εἰς τὸ μέρος Β. τοῦ Νομοσχεδίου, παρετήρησεν ὅτι ἡ ἀρίθμησις τῶν ἄρθρων δὲν ἀκολουθεῖ κατ' αὔξοντα ἀριθμόν· διὸ ἐγκρίνουσα τὴν κατ' αὔξοντα ἀρίθμησιν τῶν ἄρθρων τάττει τὸ ἄρθρον 1. τοῦ μέρους Β. τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὸ τὸν 3. ἀριθμὸν τὸν ὁποῖον θέλει διαδεχθῇ ὁ ἀριθμὸς 4. 5. 6. κτλ.

Τὸ Ἄρθρ. 3. Παρεδέχθη μὲ τὴν προσθήκην πρὸς ἀποφυγὴν ἀμφιβολιῶν καὶ διενέξεων, μετὰ τὴν λέξιν «προσδιορισθῇ» τῆς λέξεως «κατὰ πλειονοψηφίαν» καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς λέξεως «διορισθησομένην» διὰ τῆς λέξεως «συσταθησομένην.»

Τὰ ἄρθρα 4 καὶ 5 ἔχουσι καλῶς, ἀντικατασταθεισῶν μόνον τῶν εἰς τὸ 5. ἄρθρ. λέξεων «τὰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου» διὰ τῶν λέξεων «τὸν Ἔπαρχον»

Ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὁριζομένη πρὸς ἀναθεώρησιν δεκαετὴς προθεσμία, θεωρηθεῖσα ἀσυμβίβαστος μὲ τὰς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ γεννησομένας μεταβολὰς κατά τε τὸν πληθυσμὸν

καὶ λοιπὰ τῶν ζώων, ἐνεκρίθη νὰ ἐλαττωθῇ εἰς πενταετίαν, κατὰ συνέπειαν ἡ λέξις « δεκαετίαν » ἀντικαθίσταται διὰ τῆς « πενταετίαν. »

Τὸ Ἄρθρον 7 ἔχει καλῶς· ἐνεκρίθη δὲ χάριν εὐκρινείας νὰ προστεθῶσι μετὰ τὴν λέξιν « πταισματοδίκης, » αἱ λέξεις « σύμφωνα μὲ τὴν ἐν ἰσχύϊ ποινικὴν κτλ. Νομοθεσίαν μας » νὰ ἐξαλειφθῇ δὲ συνάμα καὶ ἡ παρένθεσις.

Εἰς τὸ ἄρθρον 8 μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἀναφερομένου ἄρθρου 3 διὰ τοῦ παραδεχθέντος ὡς ἄνω ἄρθρ. 1. καὶ τὴν ἐξάλειψιν ὡς περιττῶν τῶν μετ' αὐτὸ λέξεων « *τοῦ πρώτου μέρους* » ἀντικαθίστανται, συνεπείᾳ τῆς παραδεχθείσης κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν σημειώσεως τῶν ἄρθρων, τὰ αὐτόθι ὡς παραπομπαί, σημειούμενα τοῦ Β. μέρους ἄρθρα 1, 2, 3, 4 καὶ 5, διὰ τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, καὶ 7. ἐπίσης διὰ τὸν ἄνω λόγον ἐξαλείφονται καὶ αἱ λέξεις « *τοῦ δευτέρου μέρους,* » καὶ προστίθεται πρὸ τῆς λέξεως « κατηγορίαν » ἡ λέξις « δευτέραν » ὅπως δι' αὐτῆς ἐξηγηθῇ, ὅτι τὸ παρὸν ἄρθρον καὶ τὸ μέρος Γ'. πραγματεύεται περὶ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων· ἐπὶ τέλους δ' ἐνεκρίθη, ὅτι ἀντὶ τοῦ Β. Οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὅστις κατὰ τὴν διαχώρισιν τῆς ἀναγκαίας περιφερείας πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων τῶν ἐθνικῶν χωρίων θέλει λάβει μέρος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, νὰ συμπεριληφθῇ ὁ ἀρμόδιος εἰδικὸς τῆς κοινότητος πάρεδρος, καὶ ἀντὶ τοῦ διοικητοῦ, νὰ διορίζῃ ὁ Δήμαρχος τὸν κτηνοτρόφον πραγματογνώμονα, ὡς μὴ ἀρμοδίων τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν νὰ μετέχωσιν εἰς διάθεσιν κοινοτικῶν κτημάτων. Τροπολογηθὲν ἐπομένως τὸ ἄρθρον ἔχει ὡς ἑφεξῆς.

Μέρος Γ'.

« Ἄρθρ. 8. οἱ εἰς τὰς κοινότητας ἢ χωρία ἀνήκοντες βοσκὴ « σιμοι τόποι καὶ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν τοῦ « ἄρθρου 1. τοῦ παρόντος Νόμου, θέλουσιν ὑπαχθῇ ὡσαύτως εἰς « τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 6, καὶ 7 τοῦ δευτέρου « μέρους τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν ἀναγκαίων « περιφερειῶν διὰ τὰ ζῶα τῶν κατοίκων, καθὼς καὶ ὡς πρὸς τὴν « διάκρισιν τῶν διαθεσίμων βοσκησίμων γαιῶν. Τὸν δὲ ἐν τῷ « ἄρθρῳ 3 μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς ἔφορον θέλει ἀντικαθιστᾷ ὁ ἀρ« μόδιος εἰδικὸς τῆς κοινότητος Πάρεδρος, καὶ ὁ διορισμὸς τοῦ « κτηνοτρόφου πραγματογνώμονος θέλει ἐνεργεῖσθαι παρὰ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς. »

Τὸ ἄρθρον 9. λίαν προνοητικὸν διὰ τὰ δημοτικὰ συμφέροντα,

ἐθεωρήθη ἐπίσης ὡς λίαν καλῶς ἔχον, καθόσον μάλιστα διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων, ὡς ἐκ τῆς ὠφελείας τοῦ ἑνὸς τριτημορίου τοῦ ὅλου ἐνοικίου τῶν διαθεσίμων νομῶν, θέλουν πολλοὶ Δῆμοι ἀπαλλαχθῇ τῆς ἐπιβολῆς πολλῶν δημοτικῶν φόρων· ἡ δὲ ὠφελεια αὕτη ἔσται γενικὴ καὶ λίαν ἐπαισθητή.

Τοῦ ἄρθρου 10. ὁ σκοπὸς ἀποβλέπων τὴν πρόοδον καὶ βελτίωσιν τῶν κοινοτήτων, παρίσταται συντελεστικὸς, καθόσον μάλιστα διὰ τῶν ἐνδιαλαμβανομένων προφυλάξεων, θέλει προλαμβάνεσθαι πᾶσα ἐνδεχομένη τῆς κοινῆς περιουσίας κατάχρησις.

Αἱ εἰς τὸ ἄρθρον 11. ἐπαχθεῖσαι τῆς ἐνάρξεως τῶν δημοπρασιῶν ἐθεωρήθη ὀρθώτερον νὰ μεταβληθῶσι, καὶ τῶν μὲν ἐθνικῶν νομῶν ἡ δημοπρασία νὰ ἄρχεται τὴν 5 Ἀπριλλίου καὶ τὴν 15 Σεπτεμβρίου, τῶν δὲ κοινοτικῶν τὴν 15 Ἀπριλλίου καὶ τὴν 25 Σεπτεμβρίου, συνάμα δ' ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος νὰ προκηρύττεται καθ' ὅλους τοὺς Δήμους τῆς Ἐπαρχίας δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἡ δημοπρασία. Ὁ λόγος τῆς προσθήκης ταύτης εἶναι ὅτι, ἐάν τινες δὲν δυνηθῶσι νὰ ἐνοικιάσωσιν ἐθνικὰς νομὰς, δύνανται ἀκολούθως, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῶν ποιμνίων των καὶ ἄλλα συμφέροντά των νὰ ἐνοικιάζωσιν ἐκ τῶν κοινοτικῶν διαθεσίμων νομῶν, ἐν ᾧ ἐνοικιαζομένων τῶν τε ἐθνικῶν Νομῶν καὶ κοινοτικῶν συνάμα, πολλοὶ κτηνοτρόφοι θέλουσιν ὑποφέρει ζημίας καὶ δυσκολίας ἀπείρους. Ἡ δὲ ἐπαπειλουμένη ποινὴ ἀκυρότητος, ἐν περιπτώσει μὴ κοινοποιήσεως πρὸ δέκα ἡμερῶν τῆς ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας, ἐνεκρίθη νὰ προστεθῇ, ἵνα μὴ εἰσχωρήσῃ κατάχρησίς τις πρὸς ὄφελός τινων καὶ βλάβην ἄλλων. Ἡ μετὰ τὰς λέξεις ἐπομένως « κατὰ δύο ἐποχὰς τοῦ ἔτους » φράσις ἐξαλειφομένη, μέχρι τῶν λέξεων « δὲν συγχωρεῖται ὅρως » θέλει ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς περικοπῆς « πρακηρυττομένης τῆς « ἐνάρξεως τῆς δημοπρασίας πρὸ δέκα ἡμερῶν καθ' ὅλους τοὺς « Δήμους τῆς ἐπαρχίας, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος· καὶ ἡ μὲν ἔναρξις « τῆς δημοπρασίας τῶν ἐθνικῶν θερινῶν νομῶν, θέλει ἄρχεται « τὴν 5 ἀπριλλίου, καὶ τῶν χειμερινῶν τὴν 15 σεπτεμβρίου· « ἐκείνη δὲ τῶν κοινοτικῶν θερινῶν νομῶν τὴν 15 Ἀπριλλίου, καὶ « τῶν χειμερινῶν τὴν 25 σεπτεμβρίου. »

Τὸ ἄρθρον 12, προσδιορίζει τὴν ἀπότισιν τοῦ ἐνοικίου τῶν νομῶν εἰς δύω ἴσας δόσεις. Ἀλλ' ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς σας, Κύριοι, προνοοῦσα ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν κτηνοτρόφων, καὶ γνωρίζουσα ἐκ τοῦ πλησίον τοὺς σκοποὺς καὶ δολοπλοκίας τῶν κερδοσκόπων, ἐνέκρινε νὰ προστεθῇ μετὰ τὴν

λέξιν εθέλει γίνεσθαι» ἡ περικοπὴ αὐτοῦ μὲν ἑνὸς τρίτου, ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν, ἐπὶ ποινῇ ἀναπλειστηριασμοῦ ἐντὸς **24** ὡρῶν, καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ, τῶν δὲ ἄλλων δύο τρίτων,» καθότι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου, μόνοι οἱ διὰ τὰ κτήνη των ἔχοντες ἀναπόφευκτον ἀνάγκην νομῆς, θέλουσι, προπληρόνοντες τὸ ἓν τρίτον, ἐνοικιάζει συναμιλλόμενοι μετὰ τῶν ὁμοίων των, οὐχὶ δὲ καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες, χάριν κερδοσκοπίας ἐνοικιάζοντες πολλοὺς βοσκησίμους τόπους, θέλουσιν, ὑπενοικιάζοντες εἰς ὑπέρογκον τιμὴν κτλ., καταβασανίζει αὐτούς, ἕνεκα τῆς παρουσιαζομένης ἀνάγκης τοῖς κτηνοτρόφοις τῆς συντηρήσεως τῶν ποιμνίων των, τῆς μόνης περιουσίας των.

Τὰ ἄρθρα **13.** καὶ **14.** ἔχουσι καλῶς.

Ἡ πλειονοψηφία τῆς Ἐπιτροπῆς σας, Κύριοι, ἐκπληρώσασα τὸ παρὰ τῆς Σ. Βουλῆς ἐπιβληθὲν αὐτῇ καθῆκον, εὖχεται, ὥστε οἱ στεναγμοὶ τῶν πασχόντων συναδελφῶν μας νὰ ἐφελκύσωσι τὴν προσοχήν σας ἐφ' ὅσων δεινῶν ὑποφέρουσι πρὸ χρόνων οὗτοι, ἐξ ὧν πεισθέντες πεπείσμεθα, ὅτι θέλετε καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἀπονείμει δικαιοσύνην τοῖς ἀναξιοπαθοῦσι.

Τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ περὶ βοσκησίμων γαιῶν *Νομοσχεδίου Εἰσηγητικῆς Ἐπιτροπῆς*

Οἱ πλειονοψηφοῦντες,	*Οἱ μειονοψηφοῦντες,*
Δημ. Χατζίσκος,	Δ. Πλαποῦτας,
Ἰω. Φαρμάκης.	Ἀδριανὸς Σωτηρίου,
Σ. Ἀντωνιάδης,	*Ὁ Εἰσηγητὴς*
Γεώρ. Κάνδυας,	Δημήτριος Ζῶτος.»

Καὶ μετὰ τοῦτον, ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περ τελωνείων νομοσχεδίου ἀνέγνω τὴν ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, ἔχουσαν οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαιρέσεως καὶ σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων.

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Ἡ ἐπιτροπή σας, Κύριοι, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ διαιρέσεως καὶ σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων Νομοσχέδιον, ποσῶς δὲν ἐδίστασε νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, εὗροῦσα αὐτὸ σύμφωνον μὲ τὰς παρούσας οἰκονομικὰς τοῦ Κράτους περιστάσεις, καθότι ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλάδου τούτου γίνεται ἐπαισθητὴ πραγματικὴ ἐλάττωσις τῶν ἐξόδων, ἀφ' ἑτέρου ἁπλουστέρα ἐλπίζεται νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ὑπηρεσία.

Εἰς τὰ καθέκαστα δὲ αὐτοῦ ἐνόμισε νὰ ἐπιφέρῃ μικράς τινας τροποποιήσεις, σκοπὸν ἔχουσας, τὴν εὐκολίαν τῶν κατοίκων καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἐμπορίου.

Τὸ 1. ἄρθρ. ἔχει καλῶς.

Τὰ εἰς τὸν πίνακα ἀπὸ ἄρθρ. 1—14. Τελωνεῖα δ'. καὶ 6'. τάξεως ἐγκρίνονται ὅπως ἔχουσι.

Τὰ εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα σημειούμενα **29** ὑποτελωνεῖα δ'. καὶ 6'. τάξεως ἐγκρίνονται ὅπως ἔχουσι, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ σταθμὸς τῆς Αἰγίνης μετεβλήθη εἰς ὑποτελωνεῖον 6'. τάξεως χάριν τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος τῆς νήσου ταύτης, καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν κατοίκων της, καὶ τὸ ὑποτελωνεῖον Ἀμφίσσης ἀπὸ 6'. τάξεως μετεβλήθη εἰς δ'. τάξεως ὑποτελωνεῖον, καὶ τοῦτο χάριν τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως ταύτης, καὶ τῆς κινήσεως τοῦ λιμένος της.

Εἰς τοὺς εἰς τὸν αὐτὸν πίνακα μνημονευομένους σταθμοὺς ἐκρίθη ὀλίγον καὶ ἀναγκαῖον ἐν ταύτῃ νὰ προστεθῶσι καὶ τὰ ἀκόλουθα φυλακεῖα, οἷον τῶν Παροικίας, Γαυρίου, Καρβίου, Ἴου, καὶ Ἀμοργοῦ, τὰ ὁποῖα, μεταβαλόμενα εἰς σταθμοὺς, θέλουσι περιέχει περισσοτέρας εὐκολίας εἰς τὰ ἐμπόρια τῶν κατοίκων τῶν μερῶν τούτων, καθότι ὡς ἐκ τῶν ἐπιτοπίων γνώσεων τὰς ὁποίας ἔχει ἡ ἐπιτροπή σας ἔκρινεν ἀναγκαῖον τὸν μεταχηματισμὸν τοῦτον, ὡς ἐχόντων τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος λιμένων περισσοτέρου ναυτικὸν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν, παρ' ὅσην ἀπαιτοῦσι νὰ ἔχωσιν οἱ διὰ φυλακεῖα προσδιορισμένοι.

Κατὰ συνέπειαν τυπογραφικοῦ λάθους, δὲν ἐσημειώθησαν εἰς τὸ Νομοσχέδιον καὶ τὰ εἰς τὰ ἀκόλουθα τελωνεῖα ὑπαγόμενα φυλακεῖα, οἷον εἰς τὸ Τελωνεῖον Λαμίας τὰ φυλακεῖα.

1 Βουδόρεμα
2 Τραζώνια καὶ
3 Βιτρινίτσα,

εἰς τὸ Τελωνεῖον Ναυπλίου τὰ φυλακεῖα,

1 Ἡλιόδος,
2 Σοσιανόν,
3 Κιάτου, καὶ
4 Ζάχολη,

εἰς τὸ Τελωνεῖον Πατρῶν τὸ φυλακεῖον,

1 Ἀντιρρίου.

Ὡσαύτως τὸ εἰς τὸ τελωνεῖον Βονίτζης ὑπαγόμενον φυλακεῖον ἐσημειώθη κατὰ τυπογραφικὸν λάθος ὑπὸ τὸ ὄνομα Φιλῶνα, ἐνῷ ἡ θέσις ὀνομάζεται Χελῶνα, καὶ οὕτω διορθοῦται.

Τὸ ἄρθρ. 2. Παραδεκτόν.

Ἐπὶ τοῦ 3 ἄρθ. ὠδεύσιζεν τροπολογίαν ἐνίκρινε νὰ ἐπιφέρῃ ἡ ἐπιτροπή σας εἰμὴ μόνον τὸν μισθὸν τοῦ σταθμάρχου νὰ αὐξήσῃ εἰς τὰς ὀραχμὰς ἑξήκοντα, καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἦναι συνεπὴς ἡ Βουλὴ εἰς ὅσα προαπεφάσισεν εἰς τὸ περὶ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Νομοσχέδιον, καθότι εἰς ἐκεῖνο προσδιόρισε τὸν μισθὸν τῶν σταθμαρχῶν εἰς ὀραχμὰς ἑξήκοντα, καὶ ἐνοεῖται ὅτι θέλουσιν εἶσθαι οἱ αὐτοὶ μὲ τοὺς εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον μνημονευομένους, ὡς προαπεφασισθη, εἰς τοὺς ὑγειονομικοὺς σταθμάρχας θέλουσιν εἶσθαι ἀνατεθειμένα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν Τελωνιακῶν σταθμαρχῶν, ὡς μέχρι τοῦδε ἐγίνετο τὸ ἀνάπαλιν.

Τὴν αὐτὴν ἀρχὴν δὲ παρεδέχθη διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ ὡς πρὸς τοὺς φύλακας τῶν φυλακείων.

Τὰ ἄρθ. 4 5 6 καὶ 7 παραδεκτά.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 8. ἄρθρου ἐνεκρίθη νὰ προστεθῶσιν καὶ τὰ ὑποτελωνεῖα Αἰγίνης, Ὕδρας, καὶ Ἀμφίσσης, ὅπως εὐκολύνῃ τῶν κατοίκων τὸ ἐμπόριον, καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἐνῷ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμία προσγίνεται βλάβη εἰς τὸ δημόσιον Ταμεῖον.

Ἡ ἐπιτροπή σας, κύριοι, βάσιν ἔχουσα τὴν παρὰ τοῦ Νομοσχεδίου προβλεπομένην οἰκονομίαν ὡς πρὸς τὰ ἔξοδα τῆς διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλάδου τούτου δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπαυξήσῃ τὰς βαθμολογίας τῶν Τελωνιακῶν ἀρχῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ συνεπαυξήσωσι καὶ τὰ ἔξοδα, ἀναλογιζομένη ἐὲ τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν πολλοὶ ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Κράτους, τῶν ὁποίων αἱ πόλεις καὶ οἱ δῆμοι πλησιάζουσιν εἰς τὰ ὑποτελωνεῖα καὶ τοὺς σταθμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους δὲν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τελώνισις τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους κομιζομένων ἐμπορευμάτων, ἤθελον εὑρεθῇ, ὁπόταν ἕνεκα τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, στεροῦνται καὶ αὐτῶν τῶν πρὸς ζωοχρειαν ἀπαραιτήτως ἀναγκαίων, ἐνέκρινε νὰ προστεθῇ εἰς τὸ Νομοσχέδιον τὸ ἀκόλουθον 9 ἄρθρον, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι καὶ τὰ συμφέροντα τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας νὰ ἀσφαλίσῃ καὶ τὰς ἐκ τῆς στερήσεως ταύτης ἀναπυρεύκτους ἀνάγκας τῶν κατοίκων νὰ θεραπεύσῃ.

Ἄρ. 9. «Ὁσάκις προσορμίζεται πλοῖον μὲ φορτίον τῶν δημητριακῶν καρπῶν εἰς σταθμὸν ἢ εἰς τὸ ὑποτελωνεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον δὲν συγχωρεῖται ἡ εἰσαγωγὴ καὶ τελώνισις τῶν ἀπὸ τὰ ἐκτὸς τοῦ Κράτους κομιζομένων ἐμπορευμάτων, ὁ ἐπιστάτης τοῦ πλησιεστέρου Τελωνείου ἢ ὑποτελωνείου, ὀφείλει, ἅμα εἰδοποιηθείς, συνεννοούμενος μετὰ τῆς ὑγειονομικῆς ἀρχῆς, καθ' ὅσον εἰς αὐτὴν ἀνήκει, νὰ ἀποστέλλῃ ὑπαλλήλων τῆς ἐμπιστοσύνης του, ὅστις συμπράττων μετὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, καὶ τοῦ ὑποτελώνου ἢ σταθμάρχου, ὅπου τὸ πλοῖον προσωρμίσθη νὰ συγχωρῇ τὴν ἀποβίβασιν αὐτῶν, καὶ νὰ ἐνεργῇ τὴν τελώνισίν των, καθ' ἃς ὁδηγίας, ὡς πρὸς τὴν ἀκρίβειαν τῆς εἰσπράξεως, ἤθελε πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δώσει τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.»

Ὡς ἀκροτελεύτιον ἄρθρον ἐνεκρίθη νὰ προστεθῇ καὶ τὸ ἀκόλουθον.

Ἄρ. 10. «Τὸ ἀπὸ 8 Ἰουνίου 1843 περὶ σχηματισμοῦ καὶ διαιρέσεως τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους Β. Διατάγματα ἀκυροῦται, ὡς καὶ αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι ἄλλαι μέχρι τοῦδε ἐν ἰσχύϊ διατάξεις.»

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 3 Αὐγούστου 1843.

Ἡ Ἐπιτροπή

Γ. Μπάστας.	Μ. Α. Καΐρης
Α. Μαρκόπουλος,	Γεώργ. Κάνδυας,
Γεώργιος Φεγγαρᾶς,	Στ. Δαβάκης
Ὁ εἰσηγητής,	Σ. Μ. Παρίσσης.

Εἷς τῶν Βουλευτῶν Λοκρίδος ἐνεχείρισεν εἰς τὸ Προεδρεῖον καὶ ἑτέραν ἀναφορὰν κατοίκων Λοκρίδος, περὶ τῶν καταχρήστων τοῦ ἐπαρχιακοῦ ἐφόρου Λοκρίδος κατὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν

προσόδων, καὶ ἐζήτησε κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ τὴν προτίμησιν τῆς συζητήσεώς της.

Τὸ περιεχόμενον τῆς ἀναφορᾶς ὑποστηρίζων ἕτερος Βουλευτὴς ἐξέθηκεν, ὅτι πολλάκις οἱ κάτοικοι ἀνέφερον καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ εἰς τὰς Βουλὰς τελευταῖον, καὶ λόγος ἐντὸς τῆς Βουλῆς ἐγένετο περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην καταχρήσεων εἰς τὴν εἴσπραξιν τῶν προσόδων· διὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἀναφορᾶς των ἐπαναλαμβάνοντας τὰ αὐτὰ, καὶ διαβεβαιοῦντες ὅτι ἡ καταχρησις ἄνευ ὑπερβολῆς φθάνει τὰς ἑβδομήκοντα χιλιάδας δραχμῶν, παρακαλοῦσι τὴν Βουλὴν νὰ παρατηρήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν ἀνάγκην τῆς προσωρινῆς παύσεως τοῦ ὑπαλλήλου τούτου, διὰ νὰ ἐνεργηθῶσιν ἀνεπηρέαστως καὶ ἀποτελεσματικῶς αἱ κατ' αὐτοῦ ἀνακρίσεις πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας.

Ἡ Βουλὴ, ἐπὶ τῇ παρατηρήσει τοῦ Προεδρεύοντος, ἀπεφάνθη νὰ διευθυνθῇ ἡ ἀναφορὰ κατὰ τὸν κανονισμὸν εἰς τὴν ἐπὶ τούτων ἐπιτροπὴν, ἥτις νὰ ἐπισπεύσῃ καὶ εἰσαγάγῃ ἐν πρώτοις εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐπ' αὐτῆς ἔκθεσίν της.

Προβάσης μετὰ ταῦτα τῆς Βουλῆς εἰς τὴν μυστικὴν ψηφορίαν διὰ ψηφοδελτίων διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν τεσσάρων συμπληρωματικῶν μελῶν, ἐγένετο αὕτη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Α. Σ. Δανοπούλου καὶ Κ. Ἀντωνιάδου, μετὰ δὲ τὴν ἐπιμέτρησιν τῶν ψηφοδελτίων καὶ τῶν κυάμων καὶ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων, συνήχθη ὅτι ἀνεδείχθησαν πλειονοψηφοῦντες καὶ μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως ἐπιτροπῆς οἱ Κ.Κ. Ι. Γαρδίκης, Η. Δαρειώτης, Γ. Ῥεβελιώτης, καὶ Ε. Μ. Παρίσσης διὰ ψήφων τεσσαράκοντα, ὡς μέλη δὲ ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν οἱ Κ.Κ. Μ. Α.Καΐρης διὰ ψήφων τεσσαράκοντα μιᾶς, Μ. Πρωτοπαππᾶς καὶ Α. Γουζούασης διὰ ψήφων τριάκοντα ἐννέα, καὶ Α. Μαρκόπουλος διὰ ψήφων τριάκοντα ἑπτά.

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος ἀκολούθως, ἀναγγείλας ὡς ἡμέραν συνεδριάσεως τὴν αὔριον περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν π. μ. διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ

τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν π. μ.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ ἀναπληρώσας τὸν Πρόεδρον
Ἀντιπρόεδρος ΚΩΝΣΤ. Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης.
Δ. Ζῶτος.
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΙΘΤ'.

Τῆς 8 Αὐγούστου

Σήμερον τὴν ὀγδόην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τὴν ἐνάτην π. μ. τῶν Κ.Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παόντων μὲν 85, ἀπόντων δὲ ἄνευ ἀδείας καὶ καλύματος 7, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης, τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα, ὑπεγράφησαν παρὰ τοῦ Προέδρου, τοῦ προεδρεύσαντος Ἀντιπροέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικείμενον ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως, καὶ ὁ εἰσηγητὴς αὐτῆς ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως·

Πρὸς τὴν Βουλήν.

« Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τῆς ἀδείας πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν πληρωμῶν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἐγκρίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἡ ἐπιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἀφ' ἑνὸς μὲν, ὅτι ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἄρχεται ὅσον οὔπω, καὶ εἶναι ἐλπὶς νὰ ἀποπερατωθῇ ὄχι βραδέως, ἀφ' ἑτέρου δὲ, ὅτι εἶναι κατεπείγουσα ἀνάγκη ἀδείας πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους διά τε τὸν μῆνα Ἰούλιον ὡς λήξαντα ἤδη, καὶ διὰ τὸν ἐνεστῶτα Αὔγουστον, καθότι εἶναι πολὺ πιθανὸν νὰ μὴ περαιωθῇ πρὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ ἡ ὁριστικὴ ἐπιψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ προκύψῃ τότε ἀνάγκη νέας πιστώσεως, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἀφευκτως ἐλπίζεται νὰ τελειώσῃ αὕτη, ἔκρινε καταλληλότερον νὰ παραδεχθῇ μὲν τὴν ἀρχὴν τοῦ νομοσχεδίου, νὰ περιορίσῃ δὲ

τὴν διάρκειαν τῆς χορηγηθησομένης ἀδείας μόνον διὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον, καὶ οὕτως ἡ τε Κυβέρνησις εὐκολύνεται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, καὶ ἡ Βουλὴ χορηγεῖ πιστώσεις, μόνον καθ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τὸ ἀπαιτοῦσι.

Κατὰ συνέπειαν τούτου ὑποβάλλει εἰς τὴν ἔγκρισιν τῆς Βουλῆς τὸ παρὸν νομοσχέδιον.

« Τὰ ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύι λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ μηνιαῖα ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου τ. ἔ. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων, Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν. »

Ἐν Ἀθήναις τὴν 8 Αὐγούστου 1845.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Εἰσηγητὴς Ι. Ζάρκος

Γ. Φεγγαρᾶς	Α. Π. Μαυρομιχάλης
Λ. Ι. Κρεστενίτης	Γ. Ῥεβελιώτης
Α. Σ. Δανόπουλος	Π. Δαρειώτης
Ε. Μ. Παρίσης	Γιαννάκης Γαρδίκης.
Σ. Α. Μαυρόπουλος.	

Ἐδόθη μηνιαία ἄδεια ἀπουσίας εἰς τὸν Βουλευτὴν Μαντινείας Κ. Γ. Ῥεβελιώτην, ἐπὶ τῇ παρὰ τοῦ Προέδρου ὑποβλήθείσῃ εἰς τὴν Βουλὴν αἰτήσει αὐτοῦ.

Ἀκολούθως μὴ ὄντος ἑτέρου ἀντικειμένου, ὁ Πρόεδρος ἀναγγέλλας, ὅτι ἀντικείμενον τῆς κατὰ τὴν αὔριον Συνεδριάσεως εἶναι ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου, διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν ἐν ὥρᾳ δεκάτῃ π. μ.

Ὁ Πρόεδρος.
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς
Ν. Κορφιωτάκης
Δ. Α. Ζῶτος
Σταμ. Ἀντωνιάδης.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΠΖ'.

Τῆς 9 Αὐγούστου

Σήμερον τὴν ἐνάτην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν π. μ. εἰς τὸ Βουλευτήριον, καὶ εὑρεθέντος κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνομαστικοῦ αὐτῶν καταλόγου

τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρξαμένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα γενόμενα παραδεκτὰ εἰς τὴν Βουλὴν, ὑπεγράφησαν παρά τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν αἴτησις τοῦ Βουλευτοῦ Βάλτου Κ. Ι. Καραγιαννοπούλου, ζητοῦντος ἀπουσίας ἄδειαν διὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' οἰκιακάς του ὑποθέσεις. Τὴν αἴτησιν ταύτην ἀντέκρουσαν πολλοὶ τῶν Βουλευτῶν, εἰπόντες ὅτι ἐπειδὴ ἐγγίζει ἤδη ἡ ἀποπεράτωσις τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Συνόδου, δὲν πρέπει νὰ ἀπομακρυνθῶσι λόγῳ ἀδείας Βουλευταί, καθόσον ἱκανοὶ τούτων ἔλαβον ἀδείας καὶ ἀπῆλθον, καὶ ἤδη μάλιστα ὅτε πρόκειται τὸ σπουδαιότερον ἔργον τῆς Βουλῆς, ἡ συζήτησις καὶ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους.

Ἐκ τούτου προέκυψεν εἰς τὴν Βουλὴν συζήτησις περὶ τῆς διαρκείας τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Συνόδου, καὶ ἂν αὕτη κατὰ τὸ Σύνταγμα δὲν δύναται νὰ παραταθῇ, καὶ πλέον τῆς 6 Σεπτεμβρίου, ὅτε συμπληροῦται ἡ ἐτήσιος διάρκεια ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς, ἢ δύναται νὰ διαρκέσῃ καὶ μέχρι τοῦ Νοεμβρίου, ὅτε ἀρχίζει αὐτοδικαίως ἡ δευτέρα Βουλευτικὴ Σύνοδος.

Παρετηρήθη ὅτι ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου εἶναι ἀναγκαία, καθ' ὅσον ἀπὸ τούτου ἐξήρτηται τὸ σπουδαιότερον ἔργον τῆς Βουλῆς, ἡ ψήφισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ διάλυσις τῶν Βουλῶν ἀρίνει τὴν κυριωτέραν τῶν ἐντολῶν τῆς Βουλῆς ἀνεκπλήρωτον. Καὶ παρ' ἄλλων ὅτι ἡ ἀπόλυσις τῶν Βουλῶν εἶναι ἔργον τοῦ Βασιλέως, ἡ δὲ Βουλὴ ὀφείλει ἰδίως νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ νὰ σκεφθῇ, ἂν τὸ ἄρτιον τοῦτο ἔργον δύναται νὰ ἀποπερατωθῇ μέχρι τῆς ἕκτης Σεπτεμβρίου ἢ ὄχι, ὥστε ἀναλόγως τοῦ χρόνου νὰ ἐπισπεύσῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἐργασίας της.

Τὴν συζήτησιν ταύτην ἀντέκρουσαν ἄλλοι, ἐπικαλούμενοι τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καθ' ἣν ὡς ἀντικείμενον τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως ὥρισθη ἡ συζήτησις τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου, καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἄδειαν Βουλευτὴς Βάλτου ὅτι τὸ ἀντικείμενον τοῦτο εἶναι ἀνεξάρτητος πρότασις, καὶ δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ὁρίσῃ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεώς της, ὅτι καταπείγουσαι ὑπιθέσεις αὐτοῦ τὸν ἀναγκάζουσιν νὰ ἀπέλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ὅτι παρακαλεῖ τὴν Βουλὴν νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ζητουμένην ἄδειαν, τῆς ὁποίας ἴσως δὲν θέλει κάμει χρῆσιν πρὸ

τοῦ τέλους τῆς Βουλευτικῆς συνόδου, ὅταν μάλιστα ἡ παρουσία του ἦναι ἀναγκαία διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Βουλῆς.

Ἡ Βουλὴ ἐγκρίνασα νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν ἀναφερόμενον Βουλευτὴν ἡ ζητουμένη ἄδεια, παρεδέχθη συγχρόνως τὴν περὶ τῆς τηρήσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως πρότασιν, καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως συζήτησιν.

Ἀρξαμένης ἐπ' αὐτοῦ τῆς συζητήσεως, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου, τινὸς δὲ μόνον παρατηρήσαντος ὅτι ἡ παραδοχὴ τῆς ἀρχῆς δὲν προδικάζει τὴν ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἰδίαν, ὅτι δύναται νὰ παραταθῇ ἡ παροῦσα Βουλευτικὴ σύνοδος καὶ πέραν τῆς ἕκτης τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἐγένετο ψηφοφορία δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν Κ.Κ. Γ. Κανδύλη καὶ Σ. Χ. Στεφανοπούλου, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη παμψηφεὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ τὸ ὧδε πρωτόκολλον ψηφοφορίας·

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἓξ ζητήματος

Παραδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Ὀρεινὸς	ἐν ἀδείᾳ	Γ. Φεγγαρᾶς	ἀπὼν
Δ. Μελετόπουλος	Ν.	Γ. Δερνιτσιώτης	ἀσθενὴς
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.	Κ. Τ. Σαντᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Θ. Γρίβας	ἀπὼν	Μελ. Χατζῆ Μελέτη	Ν.
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.	Π. Βάρδογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπὼν	Ῥ Παλαμίδης	Ν.
Κ. Γουλιμῆς	Ν.	Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.	Β. Δημητρακόπουλος	ἀπὼν
Μ. Λ. Καΐρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Παππατζώνης	Ν.
Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ	Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.	Π. Δαρειώτης	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ	Νικήτας Σταματ.	Ν.
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες	Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.	Ι. Φαρμάκης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Βλάχος	Ν.	Κ. Βέϊκος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.	Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπὼν	Ι. Βύσταθίου	Ν.
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.	Φ. Κ. Μαῦρος	Ν.
		Γ. Κάνδυας	Ν.

Α. Λαπουσιάδης	Ν.
Τζανετ. Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας.	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Γιαλδάσης	ἀπὼν
Δ. Ζῶτος.	Ν.
Ν·κος Θέου	Ν.
Α Γουζούασης	Ν.
Α Βιλαέτης	Ν.
Α Κρεστενίτης	Ν.
Σ Χ. Στεφανόπουλος	Ν.
Ι.. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σίλβεστρος Στεφανάκης	Ν.
Ν. Διλέντας Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάννος	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	ἀπὼν
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς	Ν.
Α. Νοταρᾶς Εὐθ. Κανελλόπουλος Εὐσάθ. Οἰκονομόπ.	ἐν ἀδείᾳ
Κων. Χ. Παναγιώτου	ἀπὼν
Ἐμμ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθ. Πρωτοπαπᾶς	ἀπὼν
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Παγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κολοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορριωτάκης.	ἀπὼν
Σ. Παρθενόπουλος.	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Σ. Βαρότσης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπὼν
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τσερτίδης Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Δ. Μαρκόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Παπ. Κώς. Τζαμάλας.	Ν.
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἀπὼν
Φιλιπ. Ἰωάννου.	Ν.
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ Ν. Καλλέργης.	ἐν ἀδείᾳ
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρόσ. Σκαραμάγκᾶς	Ν.
Ι. Στάϊκος	Ν.
Α. Παππατζώρης.	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος.	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης.	Ν.
Δ. Δρόσος	ἀπὼν
Εὐσρ. Μ. Παρίσης	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Κ. Κανάρης Γ. Σταματάρας	ἀπόντες

Προβάσης τῆς βουλῆς ἐπὶ τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ γραμματέως τὸ 1 ἄρθρον τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἡ προτεινομένη τροπολογία παρὰ τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, καὶ οὐδενὸς ἀντειπόντος κατὰ τῆς τροπολογίας ἐπροκαλέσθη παρὰ τοῦ Προέδρου ψηφοφορία δι' ἀναστάσεως, ἐξ ἧς συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη σχεδὸν παμψηφεὶ τὴν τροπολογίαν τῆς ἐπιτροπῆς, ἔχουσαν οὕτως.

« Ἄρθρ. 1 Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐνισχυῦ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ μηνιαῖα ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου τ. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων Νόμων Διαταγμάτων καὶ κανονισμῶν»

Ἀνεγνώσθη καὶ τὸ 2 τοῦ Νομοσχεδίου καὶ ἐγένετο παραδεκτὸν εἰς τὴν βουλὴν κατὰ τὸ Νομοσχέδιον, ἔχον οὕτως.

« Ἄρθρ. 2. Τὰ ὑπουργεῖα θέλουν ἐξακολουθήσει νὰ πληρόνωσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὅρων καὶ τὰ ἔξοδα τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων κατὰ τοὺς εἰδικοὺς αὐτῶν προϋπολογισμούς. »

Ἀνεγνώσθη ἀκολούθως καὶ τὸ σύνολον τοῦ Νομοσχεδίου, ἔχον οὕτως.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

« Ἄρθρ. 1. Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν πληρώσει μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ λογιστικὰς διατυπώσεις τὰ μηνιαῖα ἔξοδα τοῦ Κράτους τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου τ. ε. εἰς λογαριασμὸν τοῦ ὑποβληθέντος ἤδη εἰς τὰς Βουλὰς προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ ἐπὶ τῇ βάσειτῶν ὑπαρχόντων Νόμων Διαταγμάτων καὶ Κανονισμῶν.

Ἄρθρ. 2. « Τὰ Ὑπουργεῖα θέλουν ἐξακολουθήσει νὰ πληρόνωσιν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ὅρων καὶ τὰ ἔξοδα τῶν δύο Νομοθετικῶν σωμάτων κατὰ τοὺς εἰδικοὺς αὐτῶν προϋπολογισμούς »

Καὶ γενομένης ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίας κατ' ὀνομαστικὴν κλῆσιν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ψηφολεκτῶν. Κ. Κ. Γ. Κονδύλη, καὶ Γ.

Γαρδίκη, συνήχθη ὅτι ἡ Βουλὴ παρεδέχθη αὐτὸ παμψηφεί, κατὰ τὸ ὧδε προσαρτώμενον πρωτόκολλον ψηφοφορίας.

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας τῶν Βουλευτῶν

ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος·

Παραδέχεται τὸ σύνολον τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ.

Δ. Μελετόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Ὀρεινὸς	Ν.
Γ. Λογιωτατίδης	Ν.
Θ. Γρίβας	ἀπών
Ν. Μαυρομμάτης	Ν.
Ζ. Ι. Βάλβης	ἀπών
Κ. Γουλιμῆς	Ν.
Π. Δ. Καμπάνης	Ν.
Μ. Α. Καΐρης, Δ. Τζόκρης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Σ. Δανόπουλος	Ν.
Ι. Βλάσης	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Κωλέττης, Α. Μεταξᾶς	ἀπόντες
Δ. Καλλιφρονᾶς	Ν.
Ξ. Βλάχος	Ν.
Π. Ῥάγκος	Ν.
Ι. Καραγιαννόπουλος	ἀπών
Α. Γεωργαντᾶς	Ν.
Δ. Δαπουσιάδης	Ν.
Τζανετάκης Γρηγοράκης	Ν.
Δ. Τζιγκουράκος	Ν.
Γ. Κονδύλης	Ν.
Κ. Φασίτζας	ἐν ἀδείᾳ
Ι. Χαραμῆς	Ν.
Ι. Κρανίδης	Ν.
Ι. Γιολδάσης	Ν.
Δ. Ζῶτος	Ν.
Γ. Φεγγαρᾶς	Ν.
Γ. Δερνιτσώτης	ἀσθενὴς
Κ. Τ. Σαντᾶς	ἐν ἀδείᾳ
Μελέτης Χ. Μελέτη	Ν.
Π. Βάρβογλης	ἐν ἀδείᾳ
Ῥ. Παλαμίδης	Ν.
Γ. Ῥεβελιώτης	Ν.
Β. Δημητρακόπουλος	ἀπών
Π. Παππατσώνης	Ν.
Π. Καλαμαριώτης	Ν.
Π. Δαρειώτης	Ν.
Νικ. Σταματελόπουλος	Ν.
Δ. Σακελλαριάδης	Ν.
Ι. Φαρμάκης	ἐν ἀδείᾳ
Κ. Βέϊκος	Ν.
Μ. Ἰατρὸς	ἐν ἀδείᾳ
Ἰω. Εὐσταθίου	Ν.
Φ. Κρ. Μαῦρος	Ν.
Γ. Κάνδυας	Ν.
Σ. Βαρότζης	Ν.
Δ. Μπιρμπίλης	Ν.
Α. Μαυρομιχάλης	Ν.
Πικουλάκης	Ν.
Χ. Καπετανάκης	ἀπών
Κ. Ζαρειφόπουλος	Ν.
Κ. Οἰκονομόπουλος	Ν.
Α. Καλαμογδάρτης	Ν.
Κ. Τζερτίδης	ἐν ἀδείᾳ

Ν. Θέου	Ν.
Δ. Γουζούασης	Ν.
Δ. Βιλαέτης	Ν.
Δ. Κρεστενίτης	Ν.
Σ. Χ. Στερανόπουλος	Ν.
Ι. Ἀναγνωστόπουλος	Ν.
Ι. Κλίμακας	Ν.
Σιλβέστρος Στερανάκης	Ν.
Ν. Δελέντας, Θ. Μαρκεζίνης	ἐν ἀδείᾳ
Α. Γ. Τζάνος	Ν.
Κώνς. Χ. Παναγιώτου	ἀπών
Ἐμ. Χ. Τσοῦχλος	Ν.
Ματθ. Πρωτοπαππᾶς	Ν.
Ι. Ζάρκος	Ν.
Ι. Ν. Φλέσας	Ν.
Π. Ι. Κυριακὸς	Ν.
Γεωργαντᾶς Νοταρᾶς, Α. Νοταρᾶς, Εὐθ. Κανελλόπουλος, Εὐστ. Οἰκονομόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Δ. Κυριακίδης	Ν.
Σ. Πάγκαλος	Ν.
Κ. Θ. Κυλοκοτρώνης	Ν.
Δ. Πλαπούτας	Ν.
Κ. Δελιγιάννης	Ν.
Ν. Μπούκουρας	ἀσθενὴς
Ν. Κορομιλάκης	ἀπών
Σ. Παρθενόπουλος	Ν.
Π. Βαρβιτζιώτης	Ν.
Δ. Κουμανιώτης	ἐν ἀδείᾳ
Σ. Λογοθετόπουλος	Ν.
Α. Μαρκόπουλος, Π. Κώστας Τζαμάλας	ἐν ἀδείᾳ
Μ. Γ. Σχινᾶς	Ν.
Γ. Μπάστας	Ν.
Σ. Ἀντωνιάδης	Ν.
Κ. Ἀντωνιάδης	ἀπών
Κ. Προβελέγιος	Ν.
Ι. Ταταράκης	ἐν ἀδείᾳ
Ἀδριανὸς Σωτηρίου	Ν.
Διομήδης Κυριακοῦ, Ν. Καλλέργης	ἐν ἀδείᾳ
Σταμάτιος Δάρρας	Ν.
Ἀμβρόσιος Σκαραμαγκᾶς	Ν.
Α. Παππατζόρης	Ν.
Δ. Πολυχρονόπουλος	ἐν ἀδείᾳ
Τομαρᾶς	Ν.
Α. Κιζάνης	Ν.
Δ. Δρόσος, Εὐρ. Μ. Παρίσης	ἀπόντες
Ι. Στάϊκος	Ν.
Δ. Χαντζίσκος	Ν.
Γ. Γριζάνος	Ν.
Ι. Γαρδίκης	Ν.
Ν. Κριεζώτης	Ν.
Ι. Οἰκονόμου	Ν.
Ε. Ἀποστολίδης	Ν.
Καναρὴς, Σταματάρας	ἀπόντες

Γενομένου ἐντεῦθεν λόγου περὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ἐπροτάθη καὶ πάλιν ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ συζητηθῇ καὶ ἀποφανθῇ ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν δύναται νὰ ἀποπερατωθῇ ἡ κύρωσις τοῦ προϋπολογισμοῦ μέχρι τῆς ἕκτης Σεπτεμβρίου, ἢ δύναται νὰ παραταθῇ ἡ Βουλευτικὴ σύνοδος καὶ πέραν τῆς ἡμέρας ταύτης, διότι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἡ Βουλὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπὶ τούτου ἀπόφασιν θέλει ῥυθμίσει ἀναλόγως τὰς ἐπὶ τοῦ προυπολογισμοῦ ἐργασίας των.

Ἡ Βουλὴ παραδεχθεῖσα τὴν πρότασιν, ὥρισεν ὡς ἡμέραν τῆς Συνεδριάσεως διὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τὴν αὔριον.

Ὁ δὲ Πρόεδρος διέλυσε τὴν Συνεδρίασιν περὶ τὴν 11 ὥραν π. μ.

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Α. Ζῶτος.

Σταμ. Ἀντωνιάδης

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΡΥΗΓ'.

Τῆς 10 Αὐγούστου

Σήμερον τὴν δεκάτην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους, συνελθόντων περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν πρὸ Μεσημβρίας τῶν Κ. Κ. Βουλευτῶν ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ, ἀνεγνώσθη ὁ ὀνομαστικὸς αὐτῶν κατάλογος, καὶ εὑρεθέντων παρόντων 83 καὶ ἀπόντων ἄνευ ἀδείας καὶ κωλύματος 12, ὁ Πρόεδρος ἐκήρυξεν ἀρχομένην τὴν Συνεδρίασιν.

Ἀνεγνώσθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς παρελθούσης τὰ ὁποῖα ἐγκριθέντα ὑπεγράφησαν ὑπό τε τοῦ Προέδρου καὶ τῶν Γραμματέων.

Ὁ εἰσηγητὴς τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι τῶν Γαλλικῶν Ναυτικῶν νόμων νομοσχεδίου ἀνέγνω τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς, ἔχουσαν οὕτως.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τῆς εἰσηγητικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τοῦ περὶ προσωρινῆς παραδοχῆς τῶν Γαλλικῶν Ναυτικῶν Νόμων Νομοσχεδίου,

Πρὸς τὴν Βουλήν.

«Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος Νομοσχέδιον, καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀρχήν, ἐθεωρήσαμεν αὐτὴν παραδεκτέαν διὰ τοὺς δύω κυριωτέρους λόγους· 1) Διότι κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ

Συντάγματός μας « ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὁριζοντος » προηγουμένως αὐτήν· » ἡ δὲ κατὰ ἐπικρατήσασαν συνήθειαν ἰσχὺς τῶν Γαλλικῶν νόμων δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἀκαταμάχητον ταύτην διάταξιν τοῦ Συντάγματος· καὶ 2) διότι, ἡ σύνταξις ναυτικῶν νόμων ὁποίους ἀπαιτεῖ ἡ ναυτικὴ ὑπηρεσία καὶ τὰ ἤθη τῶν ναυτικῶν μας, δὲν εἶναι ἔργον τοῦ παρόντος χρόνου· ἐπομένως θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ προσωρινὴ καθιέρωσις τῶν Γαλλικῶν αὐτῶν νόμων μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τῶν τακτικῶν ναυτικῶν νόμων, κατὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον.

Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ καθέκαστα τοῦ Νομοσχεδίου τὰ ἄρθρα 1, 2 καὶ 3 συνεχωνεύσαμεν, ἐτροποποιήσαμεν καὶ συνετάξαμεν ὡς ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

«Ἄχρις οὗ συνταχθῇ ἡ ναυτικὴ νομοθεσία, καθ' ἃ τὸ Σύνταγμα ἐν τῷ 103 ἄρθρῳ ὁρίζει, ἰσχύουσι προσωρινῶς εἰς τὸ ἡμέτερον Βασίλειον οἱ κατωτέρω Γαλλικοὶ ναυτικοὶ νόμοι, τῶν ὁποίων ἡ ἐπίσημος μετάφρασις παραρτᾶται ἐν τῷ παρόντι νόμῳ· οὗτοι δὲ εἶναι·

Α'. Ὁ περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν ναυτικὸς νόμος τῶν 22 Αὐγούστου 1790 ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 61.

Β'. Τὸ περὶ ποινῶν λειποναυτίου ψήφισμα τῶν 22 Μαρτίου καὶ 12 Ἀπριλλίου 1804 ὑπ' ἀριθ. 29 ἕως 39· καὶ

Γ'. Τὸ περὶ διοργανισμοῦ τῶν ἐπινηίων δικαστηρίων διάταγμα τῶν 22 Ἰουλίου 1806 ὑπ' ἀριθ. 1 ἕως 78.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸ Σύνταγμα διὰ σωματικῶν κακώσεων ποιναὶ ἀντικαθίστανται, ἡ μὲν μαστίγωσις διὰ φυλακίσεως τριετοῦς, ἡ δὲ κατάδυσις, διὰ διετοῦς, καὶ αἱ διὰ σχοινίου πληγαί, διὰ τριμήνου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ δι' ἀναστάσεως τῶν χειρῶν διδόμενος παρὰ τῶν μαρτύρων ὅρκος, ὡς ἀντιβαίνων εἰς τὴν ἡμετέραν νομοθεσίαν, θέλει δίδεσθαι καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ ἄρθρ. 121 τῆς ποιν. δικονομίας. »

Τὰ ὑπόλοιπα ἄρθρα μένουσιν ὡς εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὸ Νομοσχέδιον.

Ὡς πρὸς τὴν μετάφρασιν δέ, παρατηροῦμεν 1) ὅτι εἶναι προτιμητέον τὸ παραδεδεγμένον νομικὸν ὕφος καὶ οἱ νομικοὶ ὅροι, καὶ οὗτος εἶναι ὁ λόγος, δι' ὃν ἐκάμαμεν μικρὰς μεταβολὰς εἴς τινα ἄρθρα, διὰ τὸ εὔληπτον, ἀκριβὲς καὶ πλῆρες, προτερήματα, τὰ ὁποῖα στερεῖται ἡ ἐλευθέρα μετάφρασις· καὶ 2) ὅτι ἀντὶ τῆς λέξεως « Ἄρχων » (Commandant) μεταχειριζομένης εἰς διάφορα ἄρθρα εἶναι προτιμωτέρα ἡ παραδεδεγμένη λέξις « Διευθυντής. »

Ἕπεται ἡ μετάφρασις.

Ὁ περὶ ἐγκλημάτων καὶ ποινῶν ναυτικὸς νόμος τῶν 22 Αὐγούστου 1790.

Τὸ ἄρθρον 1 μένει ὡς εἰς τὸ Νομοσχέδιον.

Τὸ ἄρθρον 2 ἐδάφιον 1 ἕως 5 μένουσι.

Τὸ ἐδάφιον 6 μεταβάλλεται ὡς ἑρεξῆς.

«Τὸ ἄναμμα πυρῶν καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὸ πλοῖον μετακόμισις αὐτῶν ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ ἀπηγορευμένῳ, κεθ' ὅλας τὰς περιςάσεις περὶ ὅσων δὲν προβλέπουσι τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.»

Τὸ ἐδάφ. 7 μεταβάλλεται.

« Πᾶσα παράβασις τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων. »

Τὸ ἐδάφιον 8 μεταβάλλεται.

« Πᾶσα ἀπὸ τῶν κλήσεων καὶ τῶν φυλακῶν ἀπουσία καὶ ἐγγένει ὅλα τὰ ἐξ ἀμελείας ἢ ῥαθυμίας προερχόμενα πταίσματα, τὰ τὴν πειθαρχίαν ἢ τὴν ὑπηρεσίαν προσβάλλοντα.»

Τὸ ἄρθρον 3 μένει.

Τὸ ἄρθρον 4 ἐδάφιον 1 μένει.

Τὸ ἐδάφιον 2 μεταβάλλεται.

« Περιορισμὸς ἢ φυλάκισις ἢ παῦσις ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπὶ ἕνα τὸ πολὺ μῆνα, καθ' ὃν δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ ἡ στέρησις τοῦ μισθοῦ του. »

Τὸ ἄρθρον 5 ἐδάφιον 1 καὶ 2 μένουσι.

Τὸ ἐδάφιον 3 μεταβάλλεται.

« Ἡ φυλάκισις ἢ ἡ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος δέσμευσις πλέον τῶν τριῶν ἡμερῶν.»

Τὸ ἐδάφιον 4 μεταβάλλεται.

« Ὁ ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ ὑποβιβασμὸς ἢ ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ.»

Τὰ λοιπὰ ἐδάφια μένουσι.

Τὰ ἄρθρα 6 καὶ 7 μένουσι.

Τὸ ἄρθρον 8 μεταβάλλεται.

« Ὁ διὰ μαστιγώσεως ἢ καταδύσεως νὰ τιμωρηθῇ καταικρθεὶς ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης συνεπείᾳ τῆς ἐκδοθείσης κατ' αὐτοῦ καταδικαστικῆς ἀποράσεως, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ τὸν ἔσχατον μισθὸν τῶν ναυτῶν λαμβάνει.»

Τὸ ἄρθρον 9 μεταβάλλεται.

« Ὁ ἕνοχος λόγων στασιαστικῶν τινόντων νὰ ἐξασθενήσωσι τὸ πρὸς οἱανδήποτε ἀρχὴν τοῦ στόλου ἢ τοῦ πλοίου ὀφειλόμενον σέβας φυλακίζεται ἢ δεσμεύεται ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπὶ 6 ἡμέρας.»

Τὸ ἄρθρον 10 μεταβάλλεται.

« Ὁ διενεργῶν νὰ μεταβάλλῃ ἢ παρεμποδίσῃ τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας νὰ ἀναντιωθῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαταγῆς τινος ἐκδοθείσης ἢ ληφθέντος μέτρου τινός, τάσσεται ἐπ' οὐρᾶς τοῦ πληρώματος, ἂν δὲ ἦναι ἀξιωματικός, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.»

Τὸ ἄρθρον 11 μεταβάλλεται.

« Ὁ ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς ἀσφαλείας ἢ τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἀξιωματικοῦ τινος ἕνοχος ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ.»

Τὸ ἄρθρον 12 μεταβάλλεται.

« Μὲ δεσμὰ διὰ βίου τιμωρεῖται ὁ ἕνοχος ἐπὶ συστάσει κατὰ τῆς ἀσφαλείας, τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας ἢ τῆς ἐξουσίας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πλοίου ἢ ἄλλου τινὸς ἀξιωματικοῦ ὑφηλὴν κατέχοντος θέσιν.»

Τὸ ἄρθρον 13 μεταβάλλεται.

« Ὁ ἕνοχος προδοσίας ἢ ἐπιβούλου συνεννοήσεως μετὰ τοῦ ἐχθροῦ καταδικάζεται εἰς θάνατον, ἂν δὲ ἐντεῦθεν προῆλθε δυστύχημά τι δημόσιον πάραυτα ἐπὶ τοῦ πλοίου θανατοῦται. »

Τὸ ἄρθρον **14** μεταβάλλεται.

«Ὁ δι' ἔργα τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀξιωματικὸν ἀπειθῶν ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς **12**. »

Τὸ ἄρθρον **15** μεταβάλλεται.

«Ὅταν ἡ ἀπείθεια συνοδεύεται μὲ ὕβρεις ἢ ἀπειλάς, ὁ ἔνοχος ναύτης ἢ ἀξιωματικὸς καταδύεται. »

Τὰ ἄρθρα **16** καὶ **17** μένουν.

Τὸ ἄρθρον **18** μεταβάλλεται.

«Ὁ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν αὐτοῦ ἀπειθῶν ἀξιωματικὸς καὶ συνοδεύων τὴν ἀπείθειάν του μὲ ῥητὴν ἄρνησιν ὑπακοῆς καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα· ἂν δ' ἔχῃ τὸν ἔσχατον βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ, γίνεται δόκιμος· ἐκπίπτει δὲ ὁλοτελῶς τοῦ βαθμοῦ του, ἂν τὴν ἀπείθειάν του ταύτην ὁ ἀξιωματικὸς συνοδεύσῃ μετ' ἀπειλῶν καὶ ὕβρεων· εἰς πᾶσαν δὲ περίστασιν ὁ ἀξιωματικὸς θεωρεῖται προσωπικὸς ὑπεύθυνος διὰ τὰς συνεπείας τῆς ἀπειθείας του. »

Τὸ ἄρθρον **19** μεταβάλλεται.

«Στερεῖται τῆς διευθύνσεως ὁ τὰ προστάγματα ἢ τὰ σήματα τοῦ ἀρχηγοῦ στόλου, σχολίσκου ἢ μοίρας παρακούσας πολεμικοῦ πλοίου διευθυντής· ἂν δ' ἐκ τῆς παρακοῆς του ταύτης προῆλθεν ὁ ἀπὸ τοῦ στόλου ἀποχωρισμὸς τοῦ ἰδίου ἢ ἄλλου τινὸς πλοίου, ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ ἀνάξιος δημοσίας ὑπηρεσίας κηρύττεται. »

Ἂν δ' ἡ ῥηθεῖσα παρακοὴ του λάβῃ χώραν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐχθροῦ, καταδικάζεται εἰς θάνατον. »

Τὸ ἄρθρον **20** μεταβάλλεται.

«Ὁ εἰς τὰς συνήθεις τῆς ὑπηρεσίας περιστάσεις τὴν τάξιν αὐτοῦ ἢ τὴν ὁποίαν ἐτάχθη νὰ φυλάξῃ λέμβον ἐγκαταλείπων ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, ἂν μὲν ἐν ἡμέρᾳ πράξῃ τοῦτο, ὑποβάλλεται εἰς μισθοδοσίαν κατωτέραν κατὰ βαθμὸν ἕνα, καὶ ἐπὶ μίαν ὥραν δεσμεύεται εἰς τὸν μέγιστον ἱστόν, ἂν δὲ ἐν νυκτί, ὑποβάλλεται εἰς μισθοδοσίαν κατωτέραν κατὰ δύω βαθμούς, καὶ δύω ἡμέρας ἐπὶ δύω ὥρας κσθ' ἑκάστην δεσμεύεται εἰς τὸν μέγαν ἱστόν. »

Τὸ ἄρθρον **21** μεταβάλλεται.

« Ὁ πλωτάρχης, ἐγκαταλείπων τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ διὰ νὰ

ἀπέλθῃ πρὸς ὕπνον, καταβιβάζεται βαθμὸν ἕνα, εἶναι δὲ προσέτι προσωπικῶς ὑπεύθυνος δι' ὅλα τὰ συμβάντα, ὅσα ἐκ τῆς ἀπουσίας του ταύτης προέλθωσι. »

Τὸ ἄρθρον **22** μεταβάλλεται.

«Ὁ ἐν καιρῷ μάχης ἢ κινδύνου τινὸς ἄλλου τὴν τάξιν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων διὰ νὰ κρυφθῇ ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, μαστιγοῦται. »

Τὸ ἄρθρον **23** μεταβάλλεται.

«Ὁ ἐν καιρῷ μάχης τὴν τάξιν αὐτοῦ ἐγκαταλείπων διὰ νὰ κρυφθῇ ἀξιωματικός, ἂν μὲν τότε πρῶτον εἰς μάχην παρευρέθη ἀποπέμπεται τὰς ὑπηρεσίας, εἰς πᾶσαν δὲ ἄλλην περίστασιν ἐκπίπτει τοῦ βαθμοῦ του καὶ κηρύττεται ἄτιμος. »

Τὸ ἄρθρον **24** μεταβάλλεται.

«Ὁ ἄνευ διαταγῆς τοῦ πλοιάρχου τοῦ πλοίου πρὸς τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ ἀναβοὰς νὰ παραδοθῶσιν ἢ νὰ καταβάλωσι τοῦ πλοίου τὴν σημαίαν, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ, ὁ δὲ διὰ τῆς ἀνάνδρου διαγωγῆς του καὶ τῶν ἐπανειλημμένων στασιαστικῶν λόγων του, διακεκριμμένην δειλίαν εἰς τὸ πλήρωμα ἐμποιήσας, τιμωρεῖται μὲ θάνατον· δικάζεται δὲ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ **4** ἄρθρου τοῦ Α'. τίτλου. »

Τὸ ἄρθρον **25** μεταβάλλεται.

«Ὁ ἄνευ ῥητῆς διαταγῆς τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πλοίου, τὴν σημαίαν τούτου καταβιβάσας κατὰ τὴν μάχην, καταδικάζεται εἰς θάνατον. »

Τὸ ἄρθρον **26** μεταβάλλεται.

«Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἐπιβιβάσας ἢ ἐπιτρέψας νὰ ἐπιβιβασθῶσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου μὴ ἀνήκοντα, ἂν μὲν διευθυντὴς τοῦ πλοίου ἦναι, παύει ἐπὶ δύω ἔτη πάσης διευθύνσεως πλοίου, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας· ἂν δὲ ἦναι ἄλλος τις ἀξιωματικός, ἢ ὑπαξιωματικὸς ζημιοῦται, στερούμενος τῶν ἐπὶ προβιβασμῷ πλεονεκτημάτων διετοῦς ἐπὶ πλοίου ἐνεργητικῆς ὑπηρεσίας. »

Τὰ λοιπὰ ἐδάφια μένουν.

Τὸ ἄρθρον **27** μεταβάλλεται.

«Ὁ ἄνευ διαταγῆς ἢ ἀδείας ἐπιβιβάζων ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐφλέκ

κτους ὕλας, οἷον πυρίτιδα, θεῖον, ῥακὴν καὶ ἄλλα εὐφλέγιστα πνευματώδη ποτὰ, ἂν μὲν ἀξιωματικὸς ἦναι, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας, ἂν δὲ ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης, δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα, καὶ ἐν ὑποτροπῇ καταδύεται.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 28, ἐδάφιον 1 μετὰ τὰς λέξεις « καὶ μὲ τρόπον ἐπικίνδυνον » προστίθενται αἱ λέξεις « διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ πλοίου. »

Τὸ 2 ἐδάφιον μένει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 29, μετὰ τὴν λέξιν « ἀνακαίων » προστίθενται αἱ λέξεις « ἢ ἀναμμένα τηρῶν. »

Τὸ ἄρθρον 30 μεταβάλλεται.

«Ὁ δι' ὅπλου ἢ ῥάβδου ἄνθρωπόν τινα τοῦ πληρώματος εἰς οἱανδήποτε περίστασιν αἰκίσας ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης δέρεται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα. »

Τὸ ἄρθρον 31 μεταβάλλεται.

«Ὁ ἐπικίνδυνον τραῦμα κατά τινος ἐπαγαγὼν ὑπαξιωματικὸς ἢ ναύτης κατακρίνεται, ἐπιφυλαττομένων τῶν πολιτικῶν ἀποζημιώσεων ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν τακτικῶν δικαστηρίων.»

Τὸ ἄρθρον 32 μεταβάλλεται.

«Ὁ κακώσας καὶ τραυματίσας ἄνθρωπόν τινα τοῦ πληρώματος ἀξιωματικὸς παύει τῆς ὑπηρεσίας καὶ φυλακίζεται ἐπί τινα χρόνον κατὰ τὴν φύσιν τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τῶν ναυτοδικῶν προσδιοριζόμενον, ἐπιφυλαττομένης τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως ἐνώπιον τῶν τακτικῶν δικαστηρίων ἐν περιπτώσει ἐπικινδύνου τραύματος.»

Τὸ ἄρθρον 33 μένει.

Τὸ ἄρθρον 34 μεταβάλλεται.

«Εἰς τὴν αὐτὴν ποινὴν ὑποβάλλεται καὶ ὁ μοίρας ἢ πλοίου διευθυντὴς ὁ μὴ βοηθῶν κτλ.» (κατὰ τὸ Νομοσχέδιον).

Τὸ ἄρθρον 35 μεταβάλλεται.

«Ὁ πολεμικοῦ πλοίου διευθυντὴς ὁ εἰς οἱανδήποτε κρίσιμον περίστασιν τὴν κυβέρνησιν τοῦ πλοίου ἐγκαταλείπων διὰ νὰ κρυφθῇ, ἢ ὁ τὴν σημαίαν τοῦ πλοίου καταβιβάζων κτλ.» (κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.)

Τὰ ἄρθρα 36 καὶ 37 μένουν.

Τὸ ἄρθρον 38 μεταβάλλεται.

«Ὁ πολεμικοῦ πλοίου ἢ μοίρας διευθυντὴς, ὁ ἐξ ἀπειρίας ἢ ἀμελείας μὴ δυνηθεὶς νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εἰς αὐτὸν ἀνατεθεῖσαν ἀποστολὴν, ἂν μὲν ἦναι ναύαρχος ἢ πλοίαρχος διαρρότου κηρύσσεται ἀνάξιος διευνθύσεως· ἂν δ' ἄλλος τις τῶν ἀξιωματικῶν ἦναι, παύει ἐπὶ τρία ἔτη πάσης διευθύνσεως. »

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον μένει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 39 ἀντὶ τῆς λέξεως « διέρξειρε » τίθεται ἡ λέξις « ἀπώλεσε. »

Τὸ ἄρθρον 40 μεταβάλλεται.

«Ὁ ναυηγὸς ὁ τὴν ναυηγεσίαν πολεμικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ πλοίου ὑπ' εὐθύνην του ἀναλαβὼν, ἂν μὲν ἐξ ἀμελείας ἢ ἀγνοίας ἀπολέσῃ αὐτὸ, καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ, ἂν δ' ἐξ οἰκείας προαιρέσεως, εἰς θάνατον.»

Τὸ ἄρθρον 41 μεταβάλλεται.

« Ὁ ἀποστολὴν ἢ ὑπηρεσίαν τινὰ ἐπιφορτισθεὶς πλοίου ἀξιωματικὸς, ὁ ἀπὸ τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ἐντολὰς παρεκτραπεὶς καὶ ὡς ἐκ τούτου τὴν ἀποστολὴν του ἀποτυχὼν, ἢ κακῶς αὐτὴν ἐκτελέσας, παύει τῶν χρεῶν του κλ. » (κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.)

Τὸ ἄρθρον 42 μεταβάλλεται.

«Ὁ πολεμικοῦ πλοίου διευθυντὴς ἄνευ ἀνωτέρας βίας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δοθεισῶν αὐτῷ διαταγῶν παραλείψας καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ πλοῖόν του ἀπολέσας κτλ. » (κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.)

Τὸ ἄρθρον 43 μένει.

Τὸ ἄρθρον 44 μεταβάλλεται.

« Ὁ ἐπὶ πλοίου ἢ ἐν τῇ ξηρᾷ διὰ ῥήξεως κτλ. » (κατὰ τὸ Νομοσχέδιον.)

Τὰ ἄρθρα 45 καὶ 46 μένουν.

Τὸ ἄρθρ. 47 μεταβάλλεται

« Ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἢ ἐὰν ἡ κατὰ πρῶτον γενομένη κλοπὴ τροφίμων ἢ ἄλλων δημοσίων σκευῶν ὑπερβαίνῃ τὴν ἀξίαν 50 μεριδίων ἐὰν ἦναι τρόφιμα, ἢ τὴν ἀξίαν 50 λιρῶν ἐὰν ἦναι ἄλλα σκεύη, ὁ ἔνοχος καταδικάζεται εἰς δεσμὰ τριετῆ. »

Τὸ ἄρθρ. 48 μένει.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 49 ἀντὶ τῆς λέξεως « δεχόμενος » τίθεται ἡ λέξις » κρύπτων.

Τὰ ἄρθρα 50 51 καὶ 52 μένουν.

Τὸ ἄρθρ. 53 μεταβάλλεται

« Τὸ ὑποχείριον αἰχμάλωτον πλοῖον λογίζεται ἰδιοκτησία ἐθνική, καὶ ὁ τὰ ἄρμενα καὶ ἐφόδια, τὰ τρόφιμα καὶ τὰ ἐμπορεύματα αὐτοῦ κλέπτων κτλ. » (κατὰ τὸ νομοσχέδιον.)

Τὸ ἄρθρ. 54 μεταβάλλεται

« Αἱ προξενούμεναι εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ ναυτικοὺς φθοραὶ κατατάττονται εἰς τὴν κλάσιν τῶν ἐπιφερόντων σωματικὴν ποινὴν παραπτωμάτων, ἐὰν αὗται ὑπερβαίνωσι τὴν ἀξίαν τῶν 12 λιρῶν, οἱ ἔνοχοι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δέρονται διὰ σχοινίου πληγὰς δώδεκα, ἐπιρυλαττομένης καὶ τῆς πολιτικῆς ἀποζημιώσεως· οἱ ἔνοχοι δὲ πάσης ἄλλης βλάβης κατωτέρας τῆς ῥηθείσης ἀξίας ὑποβάλλονται εἰς τὰς πειθαρχικὰς ποινάς. »

Τὰ ἄρθρα 55, 56, καὶ 57 μένουν.

Τὸ ἄρθρ. 58 μεταβάλλεται.

« Πᾶς ἄλλος πλοίου ἐπιβάτης ὑπάγεται εἰς τὸν παρόντα νόμον, καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου καθεστῶτας ἀστυνομικοὺς κανόνας. »

Τὸ ἄρθρ. 59 μεταβάλλεται

« Αἱ πειθαρχικαὶ καὶ αἱ σωματικαὶ ποιναὶ κτλ. »(κατὰ τὸ νομοσχέδιον.)

Τὰ ἄρθρα 60 καὶ 61 μένουν.

Ἕπεται. Τὸ περὶ ποινῶν λειποναυτίου ψήφισμα τῶν 22 Μαρτίου καὶ 12 Ἀπριλλίου 1804.

Τὰ ἄρθρα 29, 30, 31, 32 καὶ 33 μένουν.

Τὸ ἄρθρ. 34 ἐδάφ· 1. μένει.

Ἐπὶ τοῦ 2. ἐδαφίου, ἀντὶ τῆς λέξεως « πρόδοσιν » τίθεται ἡ λέξις « προκαταβολήν.

Τὸ ἄρθρ. 35 ἐδάφ. 1 μένει.

Τὸ ἐδάφ· 2 μεταβάλλεται

« Ἂν ὅτε ἀπεδήμησεν ἦτο τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ πλοίου ἢ λέμβου ἢ ἦτο ναυφύλαξ. »

Τὰ ἄρθρα 36, 37, 38 καὶ 39 μένουν.

Ἕπεται. Τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπινήων δικαστηρίων διάταγμα τῶν 22 Ἰουλίου 1806.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 ἀντὶ τῆς φράσεως « διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὰ » ἔργα ἑνὸς ἑκάστου τῶν εἰρημένων ἀξιωματικῶν· » τίθεται ἡ » φράσις « διὰ νὰ διεξαγάγῃ τὴν ῥηθεῖσαν ἐξέτασιν. »

Τὸ ἄρθρ. 2 μεταβάλλεται

« Τὸ ναυτικὸν συνέδριον σύγκειται ἀπὸ ναυάρχους καὶ πλοιάρχους πρώτης τάξεως, ὅσους κρίνωμεν καταλλήλους, οἱ ὁποῖοι συνεδριάζουσι κατὰ τὴν ἱεραρχικὴν αὐτῶν τάξιν καὶ τὴν ἀρχαιότητα τοῦ βαθμοῦ των. »

Τὸ ἄρθρ. 3 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 4 ἐδάφ. 1 μεταβάλλεται

« Ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τοῦ στόλου παρίστανται εἰς τὸ συνέδριον, ὁσάκις κατ' ἀπόφασιν ἡμετέραν οἱ σύνεδροι ἐπιφορτίζωνται νὰ ἐξετάσωσιν ἐκτάκτως τὴν περὶ τὰς δαπάνας καὶ τὰς καταναλώσεις οἰκονομικὴν διαχείρισιν. »

Τὸ ἐδάφ. 2 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 5 μεταβάλλεται

« Ὁ ναύαρχος καθὼς καὶ οἱ ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὑποναύαρχοι, καὶ πᾶς πολεμικοῦ πλοίου διευθυντὴς ἐπαναπλεύσαντες οἴκαδε ἀποστέλλουσι τὰ ἡμερολόγιά των πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν διὰ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἡμᾶς· καὶ ἂν ἡμεῖς κρίνωμεν ἁρμόδιον νὰ συγκαλεσθῇ πρὸς ἐξέτασιν αὐτῶν ναυτικὸν συνέδριον, διορίζομεν τὰ μέλη αὐτοῦ, καὶ συγχρόνως παραπέμπομεν, πρὸς τὸν ἀρχαιότερον τῶν ἀξιωματικῶν, ὅστις καὶ προεδρεύει, τὰ ἡμερολόγια ταῦτα, καὶ ἀντίγραφον τῶν ὁδηγιῶν τὰς ὁποίας ἐδώκαμεν εἰς τοὺς διευθυντάς. »

Τὸ ἄρθρ. 6 μεταβάλλεται

«Ὁ Πρόεδρος τοῦ συνεδρίου συγκαλῶν τοὺς ἀπαρτίζοντας αὐτὸ ἀξιωματικοὺς εἰς τὸν προσδιορισθέντα διὰ τὰς συνεδριάσεις τόπον, τοὺς ἐξορκίζει εἰς τὸ ἡμέτερον ὄνομα καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν τιμὴν καὶ συνείδησιν νὰ ἐξετάσωσι τὴν παρ' ἡμῶν ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ὑπόθεσιν ἀποσκοπακίζοντες πᾶσαν πρόληψιν καὶ πᾶσαν μεροληψίαν, ὥστε κ[illegible] σκέψις ξένη τῆς ὑπηρεσίας νὰ μὴν ἐπηρεάσῃ τὴν ἀπόφασίν των.»

Τὸ ἄρθρ. **7** μεταβάλλεται.

«Ὁ Πρόεδρος ὑπενθυμίζει προσέτι τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου ὅτι ὀφείλουσι καὶ ἀπαιτοῦμεν τοῦτο παρ' αὐτῶν, νὰ τηρήσωσιν ἐχεμυθίαν ἄκραν καὶ αὐστηρὰν ἐφ' ὅλων τῶν ἐν ταῖς συνεδριάσεσι συζητηθέντων καὶ διασκεφθέντων· ἐκτὸς δὲ τοῦ τόπου τῶν συνεδριάσεων δὲν θέλουν συνδιαλέγεσθαι ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν ἀντικειμένων.»

Τὸ ἄρθρ. **8** μένει.

Τὸ ἄρθρ. **9** μεταβάλλεται.

«Ὁ ἀνακρινόμενος ἀξιωματικὸς καὶ πᾶς τῆς ἐξεταζομένης ὑποθέσεως μάρτυς, παρουσιάζεται ἐνώπιον τοῦ συνεδρίου κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ προέδρου προσδιορισθεῖσαν ὥραν· ἀφοῦ δὲ ὁρκισθῇ ὅτι θέλει ὁμολογήσει τὴν ἀλήθειαν, ἀποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς πρὸς αὐτὸν ἀπευθυνομένας ἐρωτήσεις, καὶ χορηγεῖ ὅσα ἤθελον ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ ὑπομνήματα.»

Τὸ ἄρθρ. **10** μεταβάλλεται.

«Τὰ ναυτικὰ συνέδρια θέλουν ἐξετάζει ἐὰν οἱ διευθυνταὶ τῶν ἡμετέρων πλοίων ἐξετέλεσαν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τὰ χρέη των, κατὰ τὰς πρὸς αὐτοὺς παρ' ἡμῶν δοθείσας ὁδηγίας· ἂν ἔκαμον χρῆσιν, ἄνευ ἀνάγκης ἀναγνωρισμένης, τοῦ δικαιώματος τοῦ πρὸς αὐτοὺς παραχωρουμένου δυνάμει τοῦ 34 ἄρθρου τοῦ παρόντος Διατάγματος, καὶ ἂν συνεμορφώθησαν μὲ τὰ παρὰ τῶν νόμων καὶ τῶν κανονισμῶν ὁριζόμενα.»

Τὸ ἄρθρον **11** ἐδάφ. **1** μεταβάλλεται.

«Ὁ διευθυντὴς τοῦ στόλου ἐκλέτει πρὸς τὸ συνέδριον τὴν διαγωγὴν ἑκάστου τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑποναυάρχων καὶ τῶν διευθυντῶν τῶν ἡμετέρων πλοίων, τῶν ἀποτελούντων τὸν στόλον· οὗτοι δὲ ὅταν προσκληθῶσι, πληροφοροῦσι τὸ συνέδριον περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν.»

Τὸ ἐδάφ. **2** μένει.

Τὸ ἄρθρ. **12** μεταβάλλεται.

«Τὰ ὡς πρὸς τὰς δαπάνας καὶ τὰς καταναλώσεις καθήκοντα τοῦ συνεδρίου, ἐὰν εἰδικαὶ ἡμῶν διαταγαὶ τὸ ἐπιφορτίσαν νὰ τὰς ἐξετάσῃ, εἶναι, νὰ βεβαιώσῃ τοῦτο ὅσας ἐξ αὐτῶν ἔγειναν, ἐπὶ τούτῳ δὲ ἐπιφορτίζει δύω ἐκ τῶν μελῶν διὰ νὰ κάμωσι τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν.»

Τὸ ἄρθρ. **13** μεταβάλλεται.

«Αἱ ἀποφάσεις τῶν ναυτικῶν συνεδρίων γίνονται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων, καὶ ὑπογράφονται παρ' ὅλων τῶν μελῶν· ἐν ἰσοψηφίᾳ, φέρει τὴν νικῶσαν ὁ Πρόεδρος· εἰς τοιαύτην ὅμως περίστασιν οἱ ἔχοντες γνώμην ἐναντίαν ὀφείλουσι νὰ τὴν ἐκθέσωσιν αἰτιολογημένως ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν καὶ νὰ τὴν ὑπογράψωσιν· ἀποστέλλει δὲ αὐτὴν ὁ Πρόεδρος πρὸς τὸν ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν διὰ νὰ τὴν παρουσιάσῃ πρὸς ἡμᾶς, ἐπιφυλαττομένους κατόπιν νὰ γνωστοποιήσωμεν τὴν θέλησίν μας.»

Τὸ ἄρθρ. **14** μεταβάλλεται.

«Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ συνεδρίου, καθ' ἑκάστην συνεδρίασιν καταχωρίζει εἰς βιβλίον τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐξετάσεων καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου.»

Τὸ ἄρθρ. **15** μένει.

ΤΙΤΛΟΣ Β'.

Περὶ τῆς ἀστυνομίας καὶ πειθαρχίας

Τὸ ἄρθρ. **16** μεταβάλλεται.

«Ἡ ἐπὶ τῶν ἡμετέρων πλοίων ἀστυνομία ἐξασκεῖται παρὰ τῶν διευθυνόντων αὐτὰ πλοιάρχων ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ναυάρχων, ὑποναυάρχων καὶ μοιράρχων.»

Τὸ ἄρθρ. **17** μεταβάλλεται.

«Οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλοι ἐπιβάται ὀφείλουσι νὰ ἀνακοινώσωσιν εἰς τοὺς πλοιάρχους, καὶ οὗτοι πρὸς τὸν ἀνώτερον διευθυντήν, πᾶν ὅ,τι μανθάνουσιν ἄξιον μηνύσεως.»

Τὸ ἄρθρ. **18** μεταβάλλεται.

«Οἱ διευθυνταὶ τῶν ἡμετέρων πλοίων, οἱ πλωτάρχαι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς φυλακῆς δύνανται νὰ ἐπιβάλωσι κατὰ παντὸς πταίστου, τὰς εἰς τὸν ναυτικὸν ποινικὸν νόμον περιεχομένας πειθαρχικὰς ποινάς, καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς φρουρᾶς πλοίου δύναται ὡσαύτως νὰ ἐπιβάλῃ πειθαρχικὴν ποινὴν εἰς ἐκείνους ἐξ ὧν αὐτὴ σύγκειται· ὀφείλουσιν ὅμως ἅπαντες νὰ δίδωσι λόγον ἀμελητὶ περὶ τῶν τοιούτων εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ πλοίου, ὅστις μόνος δύναται νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς διαρκείας τῆς ποινῆς.»

Τὸ ἄρθρ. 19 μένει. — Τὸ ἄρθρ. 20 μεταβάλλεται.

«Πᾶς στόλον ἢ μοίραν διευθύνων ἀξιωματικὸς δύναται νὰ παύσῃ τῆς διευθύνσεως καὶ νὰ ἀντικαταστήσῃ προσωρινῶς δι' ἄλλων τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντας διευθυντὰς πλοίων, ὀφείλει ὅμως νὰ δώσῃ λόγον περὶ τούτου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν Ὑπουργόν.»

«Τὸ αὐτὸ δὲ νὰ πράξῃ δύναται καὶ πᾶς ἡμετέρου πλοίου διευθυντὴς ἀναφορικῶς ὡς πρὸ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετοῦντας ἀξιωματικούς, ἀλλ' ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς πράξεώς του ταύτης εἰς τὸν ναύαρχον ἢ τὸν μοίραρχον εἰς ὃν ὑπάγεται, ἢ, ἂν δὲν ἀνήκῃ εἰς στόλον ἢ μοῖραν, εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, ἢ τέλος εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν, ἂν εἰς ξένον λιμένα ναυλοχῇ ἢ ἐν θαλάσσῃ πλέῃ.»

ΤΙΤΛΟΣ Γ'.

Περὶ διαδικασίας

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ναυτοδικείων

Τὰ ἄρθρ. 21 μένει·

Τὸ ἄρθρ. 22 μεταβάλλεται·

«Τὸ ναυτοδικεῖον συγκαλεῖται καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου τοῦ πλοίου ἐφ' οὗ ἐπιβαίνει ὁ ὑπόδικος.»

Τὸ ἄρθρ. 23 μεταβάλλεται·

«Τὸ ναυτοδικεῖον σύγκειται ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ προέδρου, οἵτινες λαμβάνονται, καθ' ὅσον αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιτρέπουσιν, ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ὑπόδικος.»

Τὸ ἄρθρ. 24 μεταβάλλεται·

«Ἡ δίκη συζητεῖται διὰ ζώσης, ἡ δὲ ἀπόφασις γίνεται διὰ τῆς ψήφου τῶν πλειόνων.»

Ὁ διευθυντὴς τοῦ πλοίου δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ μετατρέψῃ τὴν ὑπὸ τοῦ ναυτοδικείου ἀπαγγελθεῖσαν ποινὴν εἰς ἄλλην κατὰ ἕνα βαθμὸν ἐλαφροτέραν.

Τὸ ἄρθρ. 25 μεταβάλλεται·

«Ὁ οἰκονομικὸς τοῦ πλοίου ὑπάλληλος συντάττει τὴν ἀπόφασιν, εἰς τὴν ὁποίαν μνημονεύεται τὸ παράπτωμα, αἱ περιστάσεις του, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ψήφων, δυνάμει τῶν ὁποίων ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις.»

Τὸ ἄρθρ. 26 μεταβάλλεται.

«Τὴν ἀπόφασιν ὑπογράφουσιν ἅπαντες οἱ δικασταί, ὁποιαιφ-δήποτε γνώμην καὶ ἂν ἔχωσι.»

Τὸ ἄρθρ. 27 μεταβάλλεται·

«Ὁ διευθυντὴς τοῦ πλοίου κηρύττει ἐκτελεστὴν τὴν ἀπόφασιν, προσγράφων κάτωθεν αὐτῆς, *ἐκτελεσθήτω κατὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν, ἢ μετατρέπεται ἡ διὰ τῆς ἀποφάσεως καταγινωσκομένη ποινὴ εἰς τήνδε ποινήν* . . . . . σύμφωνα μὲ τὸν παράγραφον δεύτερον τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ Διατάγματος τῶν 2 Ἰουλίου 1806.»

Τὸ ἄρθρ. 28 μεταβάλλεται.

«Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πλοίαρχος δὲν εἶναι ἀνώτερος διευθυντής, ζητεῖ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς διευθυντοῦ εἴτε ἐν ὅρμῳ ναυλοχεῖ εἴτε ἐν θαλάσσῃ πλέει, περὶ τε τῆς συγκλήσεως τοῦ συμβουλίου καὶ περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως αὐτοῦ.»

Τὸ ἄρθρ. 29 μεταβάλλεται.

«Ὀλίγον πρὶν ἡ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀπόφασις, ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τὸ περιεχόμενον αὐτῆς εἰς τὸν καταδικασθέντα, τῆς φρουρᾶς ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τοῦ πληρώματος συναγμένου καὶ ἐν σιωπῇ.»

Τὸ ἄρθρον 30 μεταβάλλεται.

«Εἰς πᾶν ἡμέτερον πολεμικὸν πλοῖον θέλει ὑπάρχει ἰδιαιτέρα τις βίβλος εἰς ἣν ἀναγράφονται ὅλαι αἱ ἀποφάσεις τῶν ναυτοδικείων.»

Τὸ ἄρθρ. 31 μεταβάλλεται.

«Ἐὰν ἀπὸ τὴν ἐξέτασιν δίκης τινὸς παραπεμφθείσης εἰς ναυτοδικεῖον προκύψῃ, ὅτι ἡ ποινὴ τὴν ὁποίαν ἐπισύρει ἡ πρᾶξις τοῦ ὑποδίκου εἶναι βαρυτέρα τῆς καταδύσεως ἢ τῆς μαστιγώσεως, τὸ ναυτοδικεῖον ἀποραίνεται αἰτιολογημένως ὅτι τὸ ἀνόμημα ὑπερβαίνει τὴν ἁρμοδιότητά του· εἰς περίπτωσιν δὲ τοιαύτην κρατεῖται ὁ ὑπόδικος καὶ παραδίδεται μετὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως ὅπου ἀνήκει, διὰ νὰ εἰσαχθῇ ἂν ὑπάρχῃ χώρα, ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου, ὑπὸ τοῦ ὁποίου δικάζεται ὁριστικῶς, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἀξία τοῦ ἀνωτέρω βουλεύματος τοῦ ναυτοδικείου.»

Τὸ ἄρθρ. 32 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 33 μεταβάλλεται.

«Ὅλα τὰ ἐγκλήματα, ὅσα οἱ ἐπιβαίνοντες τῶν ἡμετέρων πλοίων πράττουσι, περὶ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὁποίων δὲν διέλαβον αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δικάζονται παρὰ πολεμικοῦ συμβουλίου.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 34 ἐδαρίου 1 ἀντὶ τῆς τελευταίας φράσεως «νὰ τοὺς τιμωρήσωσι» τίθεται ἡ φράσις «νὰ τιμωρηθῶσι.»

Τὸ ἐδάρ. 2 μεταβάλλεται.

«Ὀφείλει ὅμως πάντοτε ὁ εἰρημένος διευθυντὴς νὰ συντάξῃ

πρωτόκολλον τοῦ συμβάντος καὶ νὰ δικαιολογήσῃ ἐνώπιον τοῦ ναυτικοῦ συνεδρίου, καθ' ἃ ὁρίζουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ α. τίτλου τοῦ παρόντος διατάγματος, τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν εὑρέθη διὰ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ἐξουσίας τὴν ὁποίαν εἰς αὐτὸν παραχωρεῖ τὸ παρὸν ἄρθρον.»

Τὸ ἄρθρον 35 μεταβάλλεται.

«Οὐδεὶς τῶν ἀξιωματικῶν, ἢ ἄλλος τις ἀξιωματικοῦ ἔχων τάξιν δύναται νὰ παραπεμφθῇ εἰς δίκην ἐνώπιον πολεμικοῦ συμβουλίου ἄνευ ἀδείας ἡμετέρας, ὀφείλουσιν ὅμως οἱ διευθυνταὶ τῶν ναυστάθμων, οἱ ναύαρχοι καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μοιρῶν καὶ πᾶς τις ἄλλος ἐν λιμένι ὑπάρχων ἀνώτερος ναυτικὸς διευθυντὴς νὰ διατάττωσι τὴν σύλληψιν τῶν παραπτωμά τι πραξάντων ἀξιωματικῶν, καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς ἀπαιτούσας ταχύτητα φροντίζουσι νὰ ἐξετασθῶσιν οἱ μάρτυρες, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἀλήθεια τῶν γεγονότων, χρεωστοῦσι δὲ πάντοτε νὰ εἰδοποιῶσι περὶ πάντων τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν διὰ νὰ λαμβάνωσι τὰς διαταγάς μας.»

Τὸ ἄρθρον 36 μένει.

Τὸ ἄρθρον 37 μεταβάλλεται.

«Ἐὰν ἡμέτερόν τι πλοῖον πλέῃ μεμονωμένον, ἢ ἐὰν εἰς τὸν τόπον ἢ τὴν μοῖραν, τῆς ὁποίας κάμνει μέρος, δὲν ὑπάρχει ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν ἐχόντων τὸν ἀπαιτούμενον βαθμὸν διὰ τὸν σχηματισμὸν πολεμικοῦ συμβουλίου, ὁ διευθυντὴς διατάττει ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἐγκλήματος καὶ περὶ τῆς καταθέσεως τῶν μαρτύρων, συλλέγει ὅλα τὰ πειστήρια ἔγγραφα καὶ ἀποστέλλει τὰ πάντα μετὰ τοῦ ἐγκαλουμένου, διὰ τῆς πρώτης εὐκαιρίας πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ναυστάθμου, ἢ πρὸς ἄλλον τινὰ τῶν ἡμετέρων ναυτικῶν δυνάμεων διευθυντὴν διὰ νὰ προβῇ ἡ ἀνάκρισις, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀφορμή, ὡς ἔπεται.»

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 38 ἡ λέξις «ἀναρμοδίως» ἐξαλείφεται· καὶ μετὰ τὴν λέξιν «παραχωρεῖται» προστίθεται ἡ λέξις «ἐπίσης»

Τὸ ἄρθρον 39 ἐδάφιον 1 μένει.

Τὸ ἐδάφιον 2 μεταβάλλεται.

«Οὗτοι πρέπει νὰ ἔχωσι συμπληρωμένον τὸ 25 τῆς ἡλικίας των, νὰ ἦναι ἐκ τῶν ναυάρχων καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων πλοιάρχων πρώτης ἢ δευτέρας τάξεως·»

Τὸ 40 ἄρθρον μεταβάλλεται.

«Τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου τὰ μέλη διορίζονται παρ' ἡμῶν, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἀξιωματικός, ἐὰν ὅμως οὗτος δὲν ἦναι ἀξιωματικός, διορίζονται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ναυ-

στάθμου ἢ τῶν ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, τοῦ συγκαλοῦντος τὸ συμβούλιον.»

Τὸ ἄρθρον 41 μεταβάλλεται.

«Εἰς πᾶν πολεμικὸν συμβούλιον διορίζεται εἷς εἰσαγγεὺς, ὅστις ἐκπληροῖ τοῦ ἡμετέρου ἐπιτρόπου τὰ χρέη, πρέπει δὲ νὰ ἔχῃ συμπληρωμένον τὸ 25 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ὁ εἰσαγγεὺς οὗτος διορίζεται παρ' ἡμῶν, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἦναι ἀξιωματικὸς ὑπουναντίον, διορίζεται παρὰ τοῦ διευθυντοῦ τῶν ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, ἢ τοῦ ναυστάθμου, τοῦ κατὰ τὸ πνεῦμα ἄρθρ. 36 συγκαλοῦντος τὸ συμβούλιον.»

Τὸ ἄρθρ. 42 μεταβάλλεται.

«Τὰ ἔργα τοῦ γραφέως ἐκπληροῖ γραφεὺς τις τοῦ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ὑπάρχοντος ναυτικοῦ δικαστηρίου, ἐν ἐλλείψει δὲ διορίζεται γραφεύς τις ἐξ ἐπαγγέλματος.»

Τὸ ἄρθρ. 43 μεταβάλλεται.

«Ὁ εἰσαγγεὺς ἀφοῦ λάβει τὴν ἔγκλησιν ἐξετάζει τοὺς μάρτυρας, καὶ ἂν ὑπάρχωσιν ὑλικαὶ τοῦ ἐγκλήματος ἀποδείξεις, τὰς βεβαιοῖ δι' ἐκθέσεως· οἱ μάρτυρες ὑπογράφουσι τὰς ἐξομολογήσεις των, ἂν δὲν ἠξεύρουν νὰ γράψωσι, γίνεται μνεία εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ὅταν οἱ μάρτυρες ἀρνῶνται νὰ μαρτυρήσωσιν ἢ νὰ ὑπογράψωσι τὴν κατάθεσίν των, ὁ εἰσαγγεὺς προβαίνει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ κατηγορουμένου.»

Τὸ ἄρθρ. 44 ἐδάφ. 1 μεταβάλλεται.

«Διὰ τὴν ἀνάκρισιν καθὼς καὶ διὰ τὴν λοιπὴν διαδικασίαν μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως, ὁ εἰσαγγεὺς προσλαμβάνει βεβαίων τῶν γραφέα.»

Τὸ ἐδάφ. 2 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 45 μεταβάλλεται.

«Ἀφοῦ βεβαιώσει τὸ σῶμα καὶ τὰς περιστάσεις τοῦ ἐγκλήματος, καὶ ἐξετάσει τοὺς μάρτυρας, ὁ εἰσαγγεὺς ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον περὶ τοῦ ὀνόματος, τοῦ ἐπωνύμου, τῆς ἡλικίας, τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως, τῆς κατοικίας, τοῦ ἐπαγγέλματός του καὶ περὶ τῶν περιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος· ἂν ὑπάρχωσιν ὑλικαὶ ἀποδείξεις τοῦ ἐγκλήματος τὰς παρουσιάζει εἰς τὸν κατηγορούμενον διὰ νὰ ἐξηγηθῇ ἂν τὰς ἀναγνωρίζῃ.»

Τὸ ἄρθρ. 46 μεταβάλλεται.

«Ἐὰν ἦναι πολλοὶ οἱ δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα ἐγκαλούμενοι ἕκαστος ἐξετάζεται κατ' ἰδίαν.»

Τὸ ἄρθρ. 47 μεταβάλλεται.

«Περαιωθείσα ἡ ἐξέτασις ἀναγινώσκεται εἰς τὸν ἐγκαλούμενον διὰ νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἐγράφησαν πιστῶς καὶ ἀκριβῶς αἱ ἀποκρίσεις του, ἂν ἦναι ἀληθεῖς καὶ ἂν ἐπιμένῃ εἰς αὐτάς, ὅτε οὗτος προσυπογράφει τὴν περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν· ἐὰν δὲν θέλῃ ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία εἰς τὴν ἔκθεσιν, ἥτις κλείεται διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραφέως· ἀναγινώσκονται ἐπίσης εἰς τὸν κατηγορούμενον ὅλαι τῶν ἀνακρίσεων αἱ ἐκθέσεις.»

Τὸ ἄρθρ. 48 μεταβάλλεται.

«Αἱ ἐρωταποκρίσεις τῶν διὰ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα κατηγορουμένων ἐγγράφονται κατὰ συνέχειαν ἡ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἔκθεσιν· διαχωρίζονται δὲ ἀπ' ἀλλήλων διὰ μόνων τῶν ὑπογραφῶν τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραφέως.»

Τὸ ἄρθρ. 49 ἐδάφιον 1 μένει.

Τὸ ἐδάφ. 2 περίοδος 1 μένει.

Ἡ περίοδος 2 μεταβάλλεται.

«Ἂν ἀναγγείλῃ ὅτι δὲν δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐκλογήν, ὁ εἰσηγητὴς τὸν ἐκλέγει ἀντ' αὐτοῦ.»

Τὸ ἄρθρ. 50 μεταβάλλεται.

«Ὁ συνήγορος δὲν δύναται ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει νὰ βραδύνῃ τοῦ πολιτικοῦ συμβουλίου τὴν συγκάλεσιν.»

Τὸ ἄρθρ. 51 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 52 ἐδάφ. 1. μεταβάλλεται.

«Ὁ Εἰσηγητὴς πληροφορεῖ ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τῆς διαδικασίας τὸν διευθυντὴν τοῦ στόλου, τῆς μοίρας ἢ τοῦ ἀποσπάσματος, ἢ τοῦ ναυστάθμου, τὸν διατάξαντα τοῦ συμβουλίου τὴν συγκάλεσιν.»

Τὸ ἐδάφ. 2 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 53 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 54. ἐδάφ. 1 μένει.

Τὸ ἐδάφ. 2. μεταβάλλεται.

«Οἱ ἀκροαταὶ οὗτοι δὲν δύνανται νὰ εἰσέρχωνται φέροντες ὅπλα ἢ ῥάβδους καὶ μένουν ἐν σιγῇ καὶ ἀσκεπεῖς· ἂν τις ἐξ αὐτῶν παρεκτραπῇ ἀπὸ τὸ πρὸς τὸ συμβούλιον ὀφειλόμενον σέβας, ὁ πρόεδρος δύναται τότε νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ καὶ τὸν καταδικάσῃ εἰς φυλάκισιν δεκαπέντε τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀναλόγως τῆς βαρύτητος τῆς πράξεως.»

Τὸ ἄρθρ. 55 μεταβάλλεται.

«Συνελθόντος τοῦ συμβουλίου ὁ πρόεδρος διατάττει νὰ φέρωσι καὶ ἐπιθέσωσιν ἐνώπιόν του ἐπὶ τῆς τραπέζης ἓν τοῦ νόμου ἀν-

τίτυπον· γίνεται δὲ μνεία τοῦ ἀπαραιτήτου τούτου τύπου εἰς τὰ πρακτικὰ τῶν συνεδριάσεων. Μετὰ ταῦτα κτλ.» (κατὰ τὸ νομοσχέδιον.)

Τὸ ἄρθρ. 56 μένει.

Τὸ ἄρθρ. 57 ἐδάφ. 1 μεταβάλλεται.

«Ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον, οὗτος δὲ ἀποκρίνεται ἢ ὁ ἴδιος ἢ διὰ τοῦ συνηγόρου του· ἐξαιροῦνται μόνον τὰ ζητήματα, δι' ἃ ἐρωτᾶται ὁ κατηγορούμενος νὰ ἀποκριθῇ προσωπικῶς.»

Τὸ ἐδάφ. 2. μένει.

Τὸ ἄρθρ. 58 μεταβάλλεται.

«Ἂν ὁ παθὼν παρουσιασθῇ εἰς τὸ συμβούλιον, εἶναι παραδεκτὸς καὶ λαμβάνει ἀκρόασιν· δύναται δὲ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς παρατηρήσεις του, εἰς τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ ἴδιος ἢ διὰ τοῦ συνηγόρου του.»

Τὸ ἄρθρ. 59 μεταβάλλεται.

«Οἱ μάρτυρες εἰσάγονται κατὰ σειρὰν εἰς τὸ συμβούλιον· καὶ ἕκαστος αὐτῶν χαρακτηρίζεται διὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ἐπωνύμου του, διὰ τῆς ἡλικίας, τοῦ ἀπαγγέλματος καὶ τῆς κατοικίας του.

Ὁ Πρόεδρος μετὰ ταῦτα τοὺς διατάττει νὰ ὁρκισθῶσιν ὅτι θέλουσιν ὁμολογήσει τὴν ἀλήθειαν, καὶ τοῦτο εἶναι ὑπόχρεοι νὰ πράξωσιν, ἁνατείνοντες τὴν χεῖρα καὶ λέγοντες « ὀμνύω »

Τὸ ἄρθρ. 60 μεταβάλλεται

«Οἱ κατηγορούμενοι καὶ οἱ συνήγοροί των εἶναι ἐλεύθεροι ὄχι μόνον νὰ προτείνωσι τοὺς λόγους τῆς ἐξαιρέσεως, ὅσους τυχὸν κατὰ τῶν μαρτύρων ἔχουσι, ἀλλὰ προσέτι καὶ νὰ ἐπιφέρωσιν ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν αὐτῶν, ὅσας νομίζουσι καταλλήλους παρατηρήσεις· πρὸς διατάραξιν δὲ τῶν γεγονότων τοῖς ἐπιτρέπεται νὰ ἐρωτήσωσι διὰ τοῦ προέδρου τοὺς μάρτυρας, οἵτινες, ἐὰν ὁ πρόεδρος νομίσῃ πρέπον νὰ τοὺς ἐρωτήσῃ, ὀφείλουσι νὰ ἀπαντήσωσι.»

Τὸ ἄρθρ. 61 μεταβάλλεται.

«Μετὰ ταῦτα ὁ εἰσηγητὴς καὶ οἱ δικασταὶ ἀλληλοδιαδόχως δύναται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ μάρτυρος διασαφήσεις, τῶν ὁποίων νομίζουσιν ἐπιδεκτικὴν τὴν κατάθεσίν του.»

Τὸ ἄρθρ. 62 μεταβάλλεται.

«Ἀφ' οὗ εἰς μίαν μόνην ἢ κατὰ τὰς ἐνδεχομένας περιστάσεις εἰς πολλὰς τοῦ συμβουλίου συνεδριάσεις, ἐξετασθῶσιν ἀλληλοδιαδόχως ὅλοι οἱ μάρτυρες, ὁ εἰσηγητὴς χαρακτηρίζει τὴν ἀξίαν

τῆς ἐγκλήσεως, διὰ τῶν πορισμάτων, τὰ ὁποῖα ἐκ τῶν διαφόρων μαρτυριῶν συνάγει, συμπεραίνων δὲ τὸν λόγον ἀπαιτεῖ ἐὰν ὑπάρχῃ χώρα, νὰ κηρυχθῇ ὁ κατηγορούμενος ἔνοχος, καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὴν διὰ τὸ ἔγκλημά του ὁριζομένην παρὰ τοῦ νόμου ποινήν.»

Τὸ ἄρθρον **63** μεταβάλλεται.

«Ὁ κατηγορούμενος ἢ οἱ κατηγορούμενοι δύνανται ἢ ἀφ' ἑαυτῶν ἢ διὰ τῶν συνηγόρων των, νὰ προτείνωσι τὰ περὶ δικαιολογίαν καὶ ὑπερασπισιν, ἢ ἐλάφρυνσιν μέσα των· εἶναι ἐλεύθερος ὁ εἰσηγητὴς νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν λόγον μετὰ τοὺς κατηγορουμένους καὶ οὗτοι εἶναι ἐλεύθεροι νὰ τοῦ ἀπαντήσωσιν ἐκ νέου· ἀλλ' αἱ συζητήσεις δὲν ἐκτείνονται περαιτέρω· δὲν ἐπιτρέπεται δὲ ποτὲ νὰ ἀγορεύσῃ τις καὶ ἐκ τρίτου.»

Τὸ ἄρθρον **64** μεταβάλλεται.

«Ὅταν ὁ κατηγορούμενος ἢ οἱ κατηγορούμενοι παραστήσωσι μάρτυρας παρόντας ἐν τῷ τόπῳ, εἴτε πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρ' αὐτῶν προταθείσης ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας, εἴτε πρὸς παράστασιν τῶν γεγονότων, ἅτινα τείνουσι πρὸς δικαιολογίαν των ἢ ἀπαλλαγήν των, οὗτοι πρέπει νὰ ἐξετασθῶσι.»

Τὸ ἄρθρον **65** μεταβάλλεται.

«Οἱ αὐτοὶ τύποι τηροῦνται τόσον ὡς πρὸς τὴν ἀκρόασιν καὶ ἐξέτασιν τῶν ὑπὸ τῶν κατηγορουμένων προτεινομένων μαρτύρων ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀκρόασιν καὶ ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων τοῦ παθόντος.»

Τὸ ἄρθρ. **66** μεταβάλλεται.

«Ἀφοῦ τηρηθῶσιν ἅπασαι αἱ ἄνω εἰρημέναι διατάξεις, ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον ἂν ἔχῃ νὰ προσθέσῃ τι εἰς ὑπεράσπισίν του, τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν ἀποτείνει καὶ πρὸς τὸν συνήγορον αὐτοῦ· μετὰ τὴν ἀκρόασιν τούτων ὁ πρόεδρος ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου ἐὰν θέλωσι νὰ ἐξετάσωσι τι· ἐὰν διὰ πλειονοψηφίας τὰ μέλη ἀποφανθῶσιν ὅτι ἀνεκρίθη ἀρκούντως ἡ ὑπόθεσις, ὁ πρόεδρος διατάττει νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ συνήγορος, ὁδηγηθῇ δὲ ὁ κατηγορούμενος εἰς τὴν φυλακήν.»

Τὸ ἄρθρ. **67** μεταβάλλεται.

«Τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου διασκέπτονται ἄνευ διακοπῆς, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων· ὁ πρόεδρος ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ κατωτέρου τὸν βαθμὸν ἀξιωματικοῦ συλλέγει τοὺς ψήφους, ἀποφαινόμενος αὐτὸς ἔσχατος.»

Τὸ ἄρθρ. **68** μεταβάλλεται.

«Ὁ ψηφοφορῶν ἀποκαλύπτει τὴν κεφαλήν του καὶ ἐκφωνεῖ μεγάλῃ τῇ φωνῇ ὅτι θεωρῶν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον τὸν καταδικάζει εἰς τὴν παρὰ τοῦ νόμου διὰ τὸ δεῖνα ἔγκλημα ὁριζομένην δεῖνα ποινήν, ἢ ὅτι κρίνων αὐτὸν ἀθῷον τὸν ἀπολύει.»

Τὸ ἄρθρον **69** ἐδάφιον **1** μεταβάλλεται.

«Αἱ ἀποφάσεις γίνονται δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας· ἐν διχοψηφίᾳ ὑπερισχύει ἡ ὑπὲρ τοῦ ὑποδίκου γνώμη.»

Τὸ ἐδάφιον **2** μένει.

Τὸ ἄρθρον **70** μεταβάλλεται.

«Διαγνωσθείσης τῆς ἀποφάσεως ὁ πρόεδρος διατάττει τὴν σύνταξιν αὐτῆς· τὴν ὑπογράφουν δὲ ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ δικασταί, καὶ ἂν ἤθελον εἶσθαι γνωμ.., διαφερούσης ἐκείνης ἥτις ὑπερίσχυσεν· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς στέλλεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργόν.»

Τὸ ἄρθρ. **71** μεταβάλλεται.

«Ὑπογραφείσης τῆς ἀποφάσεως, ἀναπετασσύνονται αἱ πῦλαι τοῦ δικαστηρίου, ὁ δὲ πρόεδρος τὴν ἀπαγγέλλει δημοσίως ἐπὶ ἀκροατηρίου.»

Τὸ ἄρθρ. **72**. μένει.

Τὸ ἄρθρ. **73** μεταβάλλεται.

«Ὁ γραφεὺς μεταβαίνει πάραυτα εἰς τὴν φυλακὴν, ὅπου ἀναγινώσκει πρὸς τοὺς κατηγορουμένους τὴν ἀπόφασιν· ἡ περὶ τῆς ἀναγνώσεως ταύτης ἔκθεσις γράφεται ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν, καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ μόνου τοῦ γραφέως.»

Τὸ ἄρθρ. **74** μεταβάλλεται.

«Αἱ ἀποφάσεις τῶν πολεμικῶν συμβουλίων ἐκτελοῦνται ἐντὸς **24** ὡρῶν, ἐκτὸς μόνον ἂν ἐξεδόθη παρ' ἡμῶν ἐναντία τις διαταγή· ὁ δὲ γραφεὺς παρίσταται καὶ ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν, περὶ τῆς ὁποίας συντάττει ἔκθεσιν ὑπὸ τὴν ἀπόφασιν.»

Τὸ ἄρθρ. **75** μεταβάλλεται.

«Δύνανται μ' ὅλα ταῦτα νὰ ἀναβάλωσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων, αἵτινες ἐπάγουσι πολιτικὸν ἢ φυσικὸν θάνατον οἱ διευθύνται τῶν ἡμετέρων ἀποικιῶν καὶ τῶν ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων, μόνον ἐν θαλάσσῃ ὄντες εἰς ξένον τόπον, ἢ εἰς τὰς ἀποικίας διατρίβοντες ὁσάκις κρίνωσι τοῦτο πρέπον· παραγγέλλονται δὲ νὰ μὴ κάμνωσι χρῆσιν τῆς ἐξουσίας ταύτης εἰμὴ εἰς τὰς περιστάσεις καθ' ἃς οἱ καταδικασθέντες λογίζονται ἄξιοι τῆς ἡμετέρας μακροθυμίας· εἰς ὅλας δὲ τὰς περιπτώσεις δίδουσιν ἀμέσως λόγον εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν, ὅστις λαμβάνει τὰς διαταγάς μας.»

Τὸ ἄρθ. **76** μεταβάλλεται.

«Ὅλα τὰ κατὰ τῶν κατοίκων παρ' ἀξιωματικῶν πραττόμενα παραπτώματα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου, ὅπου ἐπράχθησαν· τὰ δὲ πολεμικὰ συμβούλια ἐπιλαμβάνονται μόνον τῶν περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν ναυτῶν καὶ στρατιωτικῶν πραττομένων· καὶ εἰς αὐτὴν ἔτι τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ἂν ἐκ τῶν ἐνόχων τινὲς ἐρυλακισθῆσαν κατὰ διαταγὴν τῶν δικαστηρίων τοῦ τόπου, ἀπαγορεύομεν εἰς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἡμετέρων ναυστάθμων νὰ τοὺς ἀναλαμβάνωσιν αὐτοὶ ἢ δι' ἄλλων· δύνανται ὅμως νὰ τοὺς ζητήσωσι παρὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου, καὶ ἂν αὕτη ἀρνηθῇ τὴν παράδοσίν των, ἀναφέρονται εἰς ἡμᾶς.»

Τὸ ἄρθρον **77** μεταβάλλεται

«Αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸ παρὸν διάταγμα διατάξεις καταργοῦνται.»

Τὸ **78** καὶ τελευταῖον μένει.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν **10** Αὐγούστου **1845**.

Ἡ ἐπιτροπή.

Εὐ. Μ. Παρίσης.	Γ. Κάνδυας.
Σ. Παρθενόπουλος.	Α. Σ. Δανόπουλος
Ι. Χαραμῆς.	Α. Σκαραμαγκᾶς.
Α. Γ. Ζάνος.	Κ. Προβελέγιος.
Γ. Γριζάνος.	

Ὁ εἰσηγητὴς Γ. Φεγγαρᾶς.»

Ἀνηγγέλθη ὡς ἀντικειμένου συνεδριάσεως ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἂν ἡ παράτασις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς πέραν τῆς **6** Σεπτεμβρίου ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀνεξαρτήτως τοῦ Βασιλ. δικαιώματος τῆς διαλύσεως τῆς Συνόδου· ἐπὶ τοῦ ζητήματος δέ τις εἶπεν ὅτι τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως καὶ συγκαλέσεως τῶν συνόδων εἶναι Βασιλικόν, ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτου ἡ διάλυσις τῆς συνόδου ἀναγκαίως πρέπει νὰ γίνῃ τὴν **6** Σεπτεμβρίου, διότι κατὰ τὸ ἄρθ. **47** τοῦ Συντάγματος ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν ἄρθρων **30** καὶ **31** αὐτοῦ, ἡ Σύνοδος λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους· εἰς τοὺς διϊσχυριζομένους δὲ ὅτι τὸ ἔτος ἄρχεται τὴν ά. Νοεμβρίου καὶ λήγει τὴν **31** Ὀκτωμβρίου ἀντιτάττεται ἐλλόγως ὅτι τοῦτο ἐπαληθεύει καθ' ἣν τακτικῶς ὁ Βασιλεὺς συγκαλέσει τὰς Βουλὰς περίπτωσιν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅταν ἐκτάκτως συγκαλέσῃ αὐτάς, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν σύνοδον, ἐκτάκτως τὴν **7** Σεπτεμβρίου συγκαλεσθεῖσαν, ὅτε καὶ ἐκτάκτως θέλει διαλύσει αὐτάς.

Ἀντεῖπεν ἄλλος ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον **47** τοῦ Συντάγματος δύο τινὰ νὰ κανονίσῃ προτίθεται, τήν κατ' ἔτος σύνοδον τῶν Βουλῶν, καὶ τὸν ὅρον τῆς βραδυτέρας διαρκείας τῶν ἐργασιῶν των, εἰς δεμνίαν περιορίζον αὐτὸν, διὰ τοῦτο ἡ καὶ μετὰ τὴν **7** Σεπτεμβρίου διάρκεια τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, καθόσον μάλιστα αὐτὸ τοῦ Συντάγματος τὸ ἄρθρον δὲν προὐτίθετο νὰ ὁρίσῃ ὡς ἀνώτερον ὅρον τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν τὰς **365** ἡμέρας τοῦ ἔτους, πᾶν δ' ἄλλο δὲν ἀπηγόρευσε, καὶ καθόσον αὐτὴν τὴν μετὰ τὴν **7** Σεπτεμβρίου παράτασιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου ὑπαγορεύει αὐτὴ ἡ ἀνάγκη τῆς συζητήσεως εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα τοῦ ἐτησίου προϋπολογισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ συζήτησις, τὸ σπουδαιότερον τῶν Βουλευτικῶν ἔργων, θέλει παραλειφθῆ, ἂν τὴν **6** Σεπτεμβρίου ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς Βουλευτικῆς συνόδου.

Παρετήρησεν ἕτερος ὅτι ἡ διάλυσις τῶν Βουλευτικῶν Συνόδων εἶναι δικαίωμα Βασιλικόν· ἀνεξαρτήτως ὅμως τούτου αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις **30** καὶ **31** λέξεις ἔτος καὶ ἐτήσιος δύνανται νὰ ἐξηγηθῶσιν ὅτι ἐννοοῦσι τὴν κατὰ **365** ἡμέρας μόνον διάρκειαν τῶν Βουλευτικῶν Συνόδων· ἐκ τοῦ ἄρθρου **47** συνάγεται ὅτι ἡ ἔναρξις τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν ἀναγκαίως πρέπει νὰ γίνεται τὴν ά. Νοεμβρίου, τούτου δὲ γενομένου, αἱ Βουλευτικαὶ ἐργασίαι δὲν δύνανται νὰ παραταθῶσι πλέον τοῦ Νοεμβρίου, ἀλλὰ πρέπει νὰ λήξωσι τὴν **31** Ὀκτωμβρίου, διότι τὴν ἐπιοῦσαν αὐτῆς θέλει γίνει ἔναρξις τῆς δευτέρας Συνόδου. Ἐπειδὴ δ' ἐκ τούτων διορίζεται μόνον ἐμμέσως, διὰ τοῦτο δύνανται νὰ παραταθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῶν Βουλῶν, μέχρις οὗ ἔληξε ἡ ὁλικὴ ἔναρξις αὐτῶν. Ἂν δὲ διαρκέσῃ ἡ Σύνοδος πέραν τοῦ ἔτους, δὲν δύναται ἡ Βουλὴ νὰ ἐπιληφθῇ τῶν οὐσιωδῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ἐνῷ ἂν παραδεχθῇ ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ Σύνταγμα ἡ μετὰ τὴν **7** Σεπτεμβρίου παράτασις τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν, τότε δύνανται νὰ παραλυθῶσιν αἱ οὐσιωδέστεραι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Βουλευτικαὶ ἐργασίαι, ἡ ἐξέλεγξις τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ μάλιστα τοῦ πρώτου εἰς τὴν συζήτησιν ἡμῶν ὑποβαλλομένου. Διὰ ταῦτα ἡ καὶ μετὰ τὴν **7** Σεπτεμβρίου διάρκεια τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν δὲν ἀντίκειται εἰς τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ ὁ Βασιλεὺς ἔχει πάντοτε τὸ δικαίωμα τῆς διαλύσεως τῶν Βουλευτικῶν Συνόδων.

Ἀντιπαρετήρησεν ἕτερος ὅτι τὸ μὲν γράμμα τοῦ Συντάγματος ἀληθῶς δὲν ὁρίζει τὴν διάρκειαν τῶν Βουλευτικῶν ἐργα-

σιῶν, ἀλλ' αὕτη ἀρκούντως προσδιορίζεται ἐκ διαφόρων περικοπῶν αὐτοῦ· ἂν παραταθῶσιν αἱ Βουλευτικαὶ ἐργασίαι τῆς Συνόδου ταύτης καὶ μετὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου, τότε παραβαίνομεν τὸν ὅρον τοῦ 62 ἄρθρου τοῦ Συντάγματος, διότι ἡ διάρκεια τῆς Βουλευτικῆς μας διαιρεσίας θέλει ὑπερβῆ τὴν τριετίαν· τὸ Σύνταγμα προσδιώρισε τὸν ἐλάχιστον ὅρον τῆς διαρκείας τῶν Βουλευτικῶν Συνόδων, διότι δὲν ἐδύνατό τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἡ Σύνοδος ἤθελε καταναλώσει ὁλόκληρον τὸ ἔτος ἐργαζομένη· αἱ ἐπαρχίαι ὅλαι πρέπει νὰ ἀντιπροσωπεύωνται παρὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν Βουλευτῶν, ὅταν δέ τινες αὐτῶν ἐλλείπωσι τότε αἱ ἐπαρχίαι αὐτῶν δὲν ἀντιπροσωπεύονται, οὐδὲ τὸ ἔθνος κατὰ συνέπειαν τακτικῶς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἔλεξεν ἄλλος, ὅτι τὸ Σύνταγμα ὥρισαν τὴν ἄπαξ τοῦ ἔτους συγκάλεσιν τῶν Βουλῶν, καὶ ἐπιτρέψαν τὴν διακοπὴν καὶ ἀναβολὴν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν, ἐσιώπησε περὶ τῆς ἐποχῆς τῆς συγκαλέσεως αὐτῶν, ὥρισε δὲ μόνον ὡς ἐποχὴν τῆς αὐτοδικαίου συγκροτήσεως τὴν ά. Νοεμβρίου· ἡ λύσις λοιπὸν τοῦ ἀρορῶντος ἤδη τὴν Βουλευτικὴν ταύτην Σύνοδον ζητήματος συνδέεται μὲ τὴν τῆς Βουλευτικῆς περιόδου. Ἐν ἄρθρῳ 104 τοῦ Συντάγματος διὰ τὰς τότε περιστάσεις ὡρίσθη ὡς ἐποχὴ τῆς συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν ἡ 18 Ἰουνίου, διὰ τὰς παρεντεθείσας ὅμως περιστάσεις δυστυχῶς δὲν ἐδυνήθησαν νὰ συγκαλεσθῶσι τότε αἱ Βουλαί, καὶ συνῆλθον τὴν 7 Σεπτεμβρίου, ἀλλὰ καὶ τότε δὲν ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν της, γενομένη μόλις κατὰ τὸν Ἰανουάριον. Ἂν παραδεχθῶμεν ἤδη τὴν 6 Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέραν διαλύσεως τῶν Βουλῶν, τότε θέλουσιν ἀπολεσθῆ δύο μῆνες καὶ θέλει συμβῆ σύγχυσις ὡς πρὸς τὴν εὕρεσιν τῆς ἐνάρξεως τῆς Συνόδου· διότι τότε θέλομεν εὕρει τὴν 7 Σεπτεμβρίου ὡς ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν, καὶ οὕτω προχωροῦντες θέλομεν εὕρει ἡμέραν λήξεως τῆς Βουλευτικῆς περιόδου τὴν 7 Σεπτεμβρίου τοῦ 1847, ἀπὸ τῆς ὁποίας μέχρι τῆς ά. Νοεμβρίου, καθ' ἣν θέλει συνέλθει ἡ πρώτη Σύνοδος τῆς δευτέρας περιόδου, θέλει ἀπολειφθῆ κενόν τι τὸ ὁποῖον δὲν πρέπει νὰ παραχωρηθῆ εἰς τοὺς διαδόχους ἡμῶν, οἵτινες δὲν θέλουσιν ὑποστῆ ὅσα ἡμεῖς ὑπέστημεν, οὐδ' εἰς τὰς αὐτὰς περιστάσεις θέλουσιν εὑρεθῆ· διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡ περίοδος ἄρχεται ἀπὸ τὴν ά. Νοεμβρίου, ἡ δὲ Σύνοδος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐποχῆς καὶ λήγει τὴν 31 Ὀκτωμβρίου.

Παρετήρησεν ἄλλος ὅτι μὲ τὸ περὶ διαλύσεως τῆς Συνόδου προκείμενον ζήτημα συνέχεται τὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅστις ὑπέρερε

τὴν μέχρι τοῦδε παράτασιν τῶν ἐργασιῶν μας· ἡ διάρκεια τῶν Βουλευτικῶν ἐργασιῶν δὲν δύναται νὰ παραταθῇ μετὰ τὴν 7 Σεπτεμβρίου, διότι τότε λήγει τὸ ἔτος, τὸ ἄρθρον δὲ 53 ὁρίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ ἐξελέγξῃ ἐντὸς τοῦ ἔτους τὸν προϋπολογισμόν· δυνάμεθα νὰ παρατείνωμεν τὰς Βουλευτικὰς ἐργασίας μας καὶ τὴν Σύνοδον ταύτην πέραν τῆς 7 Σεπτεμβρίου, δὲν δυνάμεθα δὲ νὰ παρατείνωμεν πέραν ταύτης καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐργασίας μας, διότι ἡ σύνοδος ἤρχισε τὴν 7 Σεπτεμ. ὡς τοῦτο ὅλοι ἀναγνωρίζουσιν, ἐντὸς δὲ τοῦ ἔτους ὀφείλομεν νὰ ἐξελέγξωμεν τόν τε προϋπολογισμὸν καὶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ παρελθόντος· ἡ σύγχυσις αὕτη εἶναι συνέπεια σφαλμάτων, τὰ ὁποῖα δὲν προῆλθομεν, ἂν καὶ ἐν καιρῷ παρετηρήθησαν ταῦτα· ἡ Βουλὴ δὲν ἔπρεπε νὰ συζητήσῃ τὰ ὀργανικὰ νομοσχέδια πρὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ προταχθῇ οὗτος πάσης ἄλλης ἐργασίας, διὰ νὰ προληφθῶσι τὰ ἤδη συμβαίνοντα· ἤδη οὐδὲ τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ νὰ ἐξελέγξωμεν προϋπολογισμὸν ἔχομεν, οὐδὲ νὰ διέλθωμεν κἂν αὐτόν, μ' ὅλα ταῦτα καὶ διὰ νὰ μὴ παρανομήσωμεν καὶ διὰ νὰ μὴν ἀναγκάσωμεν τὸ ὑπουργεῖον νὰ πράξῃ ὅ,τι καὶ ἤδη καὶ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, πρέπει νὰ ἀποπερατώσωμεν τὰς ἐργασίας μας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν 6 Σεπτεμβρίου· ἡ ἀρχὴ τῆς ἐτησίας τῶν προϋπολογισμῶν ἐξελέγξεως, προελθοῦσα ἀπὸ φυσικὴν αἰτίαν, τὴν ἐτησίαν τῆς φύσεως παραγωγήν καὶ τὴν πρὸς ταύτην δαπάνην τοῦ καρπουμένου τῆς παραγωγῆς, εἶναι τριπτέα, καὶ διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ δικαιολογηθῶμεν εἰς τοὺς ἐντολεῖς ἡμῶν, πράττοντες ἄλλως. Διὰ ταῦτα, ἐπειδὴ ἡ Σύνοδος ἤρχισε τὴν 7 Σεπτεμβρίου, καὶ δὲν δύναται νὰ παρέλθῃ τὸ ἔτος ἄνευ τῆς ἐξελέγξεως τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὀφείλομεν να ψηφίσωμεν τὸν προϋπολογισμὸν ὅσον τάχιον· μετὰ δὲ τὴν 7 Σεπτεμβρίου δυνάμεθα νὰ παρατείνωμεν τὰς ἄλλας βουλευτικὰς ἡμῶν ἐργασίας, διότι τοῦτο δὲν ἀπαγορεύει τὸ Σύνταγμα, ὁρίσαν τὴν βραχυτέραν μόνον τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν διάρκειαν, οὐχὶ δὲ καὶ τὴν ἀνωτέραν· ἡ δυσάρεστος αὕτη θέσις μας προῆλθεν ἐκ τῶν δυσαρέστων γεγονότων, τὰ ὁποῖα ἐδύναντο νὰ μὴ συμβῶσι, διότι ἐδυνάμεθα νὰ ὑποχρεώσωμεν τὸ ὑπουργεῖον νὰ ὑποβάλῃ πρότερον τῶν προϋπολογισμόν, καὶ εὐκρινέστερον μάλιστα τοῦ ἤδη ὑποβληθέντος, συνοδεῦον αὐτὸν μὲ ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα ἤδη, συζητοῦντες αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἀναγκαζόμεθα νὰ ζητῶμεν ἑκάστοτε· τὸ γενόμενον ἁμάρτημα δὲν θεραπεύεται, δυνάμεθα ὅμως νὰ προλάβωμεν ὅμοιον δι' τὸ μέλλον, στηλιτεύοντες

ήδη τὸ γενόμενον, καὶ ἀναγνωρίζοντες ὅτι τὸ ὑπουργεῖον παρήγαγε τὴν θέσιν ἡμῶν ταύτην.

Ὁ μετὰ τοῦτον ἐξέθηκεν, ὅτι κατὰ τὸ Σύνταγμα τὸ δικαίωμα τῆς συγκαλέσεως καὶ ἀπολύσεως τῶν Βουλῶν ἀνήκει ὅλως εἰς τὸν Βασιλέα, καὶ ἑπομένως ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἀποφανθῇ ἂν ἡ Βουλευτικὴ Σύνοδος ἀποπερατοῦται τὴν ἕκτην Σεπτεμβρίου, ἢ δύναται νὰ παραταθῇ μέχρι τῆς **31** Ὀκτωβρίου, διότι ἡ ἀπόφασις αὕτη οὐδεμίαν ἐπιρροὴν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ τούτου δικαιώματος. Ὅτι τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα περὶ ἀπολύσεως τῆς παρούσης Βουλευτικῆς Συνόδου ἔχει ὑπ' ὄψιν καὶ αὐτὸς ὁ Βασιλεύς, ὅστις ἀναλόγως θέλει κάμει χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπολύσεως ἢ παρατάσεως τῆς Βουλευτικῆς Συνόδου· ἡ Κυβέρνησις μάλιστα πλειότερον αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους· ὅθεν τὸ καθῆκον τῆς Βουλῆς εἶναι νὰ ἐπισπεύσῃ, ὅσον ταχύτερον δύναται, εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ παύσῃ τὴν περὶ διαρκείας τῆς Συνόδου συζήτησιν, ἡ δὲ Κυβέρνησις λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγκαίαν ταύτην ἐργασίαν καὶ τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς τοῦτο χρόνον δύναται νὰ ἐνεργήσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς δημοσίας τάξεως τὸ περὶ ἀπολύσεως ἢ παρατάσεως δικαίωμά της.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα προσέθηκε καὶ ἄλλος, ὅτι πᾶσα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπόφασις τῆς Βουλῆς εἶναι ἀντισυνταγματική, ὡς ἐπεμβαίνουσα εἰς τὴν χρῆσιν Βασιλικοῦ δικαιώματος καὶ δυναμένη νὰ φέρῃ εἰς ἀντίκρουσιν τὰ νομοθετικὰ σώματα. Ὅτι ἡ Βουλή, ἐπισπεύδουσα εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὀφείλει νὰ παύσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν, ἀφίνουσα τὴν λύσιν αὐτοῦ εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς ὑπευθύνους ὑπουργούς.

Τούτους ἀντικρούων ἕτερος παρετήρησεν, ὅτι δὲν πρόκειται ἤδη ἡ Βουλὴ νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς χρήσεως Βασιλικοῦ δικαιώματος, ἀλλ' ἀνεξαρτήτως ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἤδη ζητήματος, ἐὰν ἡ Βουλευτικὴ σύνοδος δύναται νὰ παραταθῇ καὶ πέραν τῆς **6** Σεπτεμβρίου, ἡμέρας καθ' ἣν συμπληροῦται τὸ ἔτος ἀπὸ τῆς συγκλήσεως τῶν Βουλῶν, ἀντὶ διὰ τῆς σιωπῆς της νὰ ἐπιζητῇ ἀκολούθως εὐθύνας τοῦ ὑπουργείου καὶ ἐπικρίσεις περὶ τῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τούτου. Ὅτι ἐὰν ἡ παροῦσα βουλευτικὴ συνοδος δύναται νὰ παραταθῇ μέχρι τῆς **31** Ὀκτωβρίου, οὐδαμῶς

ἀμφιβάλλεται ὅτι δύναται νὰ παραταθῇ καὶ ἡ συζήτησις πέραν τῆς **6** Σεπτεμβρίου, καθ' ὅσον ἡ **7** Σεπτεμβρίου δὲν θεωρεῖται ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς δευτέρας βουλευτικῆς συνόδου, ἀλλ' ἡ ᾱ. Νοεμβρίου, καὶ ἑπομένως ἐντὸς τῆς διαρκείας τῆς παρούσης βουλευτικῆς συνόδου δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συζήτησις τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἔτους τούτου, τοῦ ὁποίου τὴν ψήφισιν παρέτειναν μέχρι τοὐδε περιστάσεις ἀνεξάρτητοι ὅλως τῆς θελήσεως τοῦ ὑπουργείου καὶ τῶν νομοθετικῶν σωμάτων.

Προκειμένης τῆς θέσεως τοῦ ζητήματος, καὶ τινος προτείναντος τὴν διαίρεσιν αὐτοῦ εἰς δύο, α) δύναται νὰ παραταθῇ ἡ σύνοδος αὕτη πέραν τῆς **6** Σεπτεμβ.; β') δύναται ἡ ἐπεξεργασία τοῦ προϋπολογισμοῦ νὰ παραταθῇ πέραν τῆς **6** Σεπτεμβρίου ἀντιπαρετηρήθη ὑπό τινος, συμφώνως μέ τινας τῶν προαγορευσάντων, ὅτι εἶναι ὅλως ἀντισυνταγματικὴ ἡ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀπόφασις τῆς Βουλῆς, ἐνῷ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ περὶ ἀπολύσεως ἢ παρατάσεως τῶν συνεδριάσεων τῶν Βουλῶν ἡ λύσις ἀπόκειται ὅλως εἰς τὸν Βασιλέα· ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη, οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἔχουσα ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ δικαιώματος, δύναται νὰ φέρῃ εἰς ἀντίφασιν τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν· καὶ ὅτι προτιμώτερον εἶναι νὰ μείνῃ τὸ θέμα τοῦτο ὑπὸ σκέψιν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Βουλὴ εἰς ἄλλην συνεδρίασιν.

Ὁ Πρόεδρος ἠρώτησε τὴν Βουλὴν ἐὰν παραδέχηται τὴν τελευταίαν ταύτην πρότασιν, νὰ μείνῃ ὑπὸ σκέψιν τὸ προκείμενον θέμα δι' ἄλλην συνεδρίασιν, καὶ αὕτη παρεδέχθη αὐτὴν δι' ἀναστάσεως.

Ἀκολούθως παραδεχθείσης τῆς Βουλῆς, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου καὶ ἄλλων, τὴν παράτασιν τῆς διακοπῆς τῶν συνεδριάσεών της μέχρις οὗ ἡ ὑπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἀποπερατώσῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσίν της, διέλυσε τὴν συνεδρίασιν περὶ τὴν **1** ὥραν **M. M.**

Ὁ Πρόεδρος

ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ.

Οἱ Γραμματεῖς.

Ν. Κορφιωτάκης.

Δ. Λ. Ζῶτος.

Σταμάτιος Ἀντωνιάδης.

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΩ Γ'. ΤΟΜΩ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ.

Συνεδρίασις ΡΛΖ'. Μαΐου 4. 1089

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ συμπληρώσεως τοῦ στρατοῦ . . . »
Τροποποίησις τοῦ Νομοσχεδίου περὶ στρατοῦ 1091
Ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν 1092

Συνεδρίασις ΡΛΗ'. Μαΐου 5. 1091

Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΛΘ'. Μαΐου 7. 1098

Περὶ τῆς ἐκλογῆς Κυναυρίας . . . . . »
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ φόρου τῶν μελισσίων Νομοσχεδίου . . . . . »
Ὁμοία περὶ τῶν Νοσοκομείων Σύρου καὶ Ναυπλίας 1099
Ὁμοία ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν . . . 1100
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς περὶ κληρονομικοῦ δικαιώματος τῶν ἀγωνιστῶν 1103
Συζήτησις τοῦ περὶ στρατοῦ Νομοσχεδίου 1106
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας . . . . . »
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 1108

Συνεδρίασις ΡΜ'. Μαΐου 8. 1120

Περὶ καθυστερούντων νεοσυλλέκτων . . . . . »
Συναρμολογία τοῦ Νομοσχεδίου . . . . . »
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ στρατολογίας Νομοσχεδίου 1121

Συνεδρίασις ΡΜΑ'. Μαΐου 9. 1129

Παραδοχὴ τοῦ περὶ στρατολογίας Νομοσχεδίου . . . . . »
Συζήτησις περὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν 1132

Συνεδρίασις ΡΜΒ'. Μαΐου 10. 1147

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν . . . 1148

Συνεδρίασις ΡΜΓ'. Μαΐου 11. 1156

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς »
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων. 1161

Συνεδρίασις ΡΜΔ'. Μαΐου 12 1165

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν μελισσίων . »
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου 1173
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ νοσοκομείου Ναυπλίου. »
Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου . . . 1178
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ νοσοκομείου Σύρου . . »
Ἀνάγνωσις καὶ παραδοχὴ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου. . . . 1182

Σελὶς

Συνεδρίασις ΡΜΕ'. Μαΐου 14. »

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομείων τοῦ κράτους 1183

Περὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγίου 1187

Πρότασις τῶν βουλευτῶν Πατζῶν περὶ τελωνιακοῦ δικαιώματος διὰ τὸν ὑπὸ τῶν ναυτῶν εἰσαγόμενον οἶτον . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΜΣΤ'. Μαΐου 15. 1189

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων τῶν ἀγωνιστῶν . . . . . »

Διακοπὴ τῆς ἀνωτέρω συζητήσεως, καὶ κατὰ προτίμησιν συζήτησις τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων ὑπὸ τῆς Γερουσίας εἰς τὰ περὶ ταμείων καὶ ἐφορῶν Νομοσχέδια 1194

Συνεδρίασις ΡΜΖ'. Μαΐου 16. 1202

Περὶ τῆς προτάσεως διὰ τὰς ἐθνικὰς ὅσσκας . . . . . »

Περὶ τοῦ ὁρκετοῦ τῆς σμυρίδος . . . . . »

Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς 1203

Ἔκθεσις τοῦ ἑ. τμήματος περὶ τῆς ἐκλογῆς Κυναυρίας 1213

Ἀνανέωσις τῶν τμημάτων 1220

Περὶ τῆς προτάσεως τῶν Βουλευτῶν Πατζῶν (ὅρα σελ. 1187) . . 1221

Συνεδρίασις ΡΜΗ'. Μαΐου 17. 1223

Ἔκθεσις περὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγιαλείας 1224

Συνεδρίασις ΡΜΘ'. Μαΐου 18. 1233

Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »

Εἰσαγωγὴ τοῦ περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχεδίου . . . . . »

Ἔκθεσις αἰτιολογικὴ τοῦ περὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Νομοσχεδίου. 1234

Νομοσχέδιον περὶ Ἱερᾶς Συνόδου 1248

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου. . 1258

Νομοσχέδιον περὶ δημοτικῶν φόρων 1261

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποβάλλει τοὺς ἀπολογισμοὺς ἀπὸ τοῦ 1833—1843. 1264

Ἐπίσης ὑποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν διὰ τὸ ἔτος 1845. . . . 1265

Νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως 1266

Νομοσχέδιον περὶ Βασιλ. χορηγήσεως . . . . . »

Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐσόδων 1267

Νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῶν ἐξόδων 1268

Εἰσαγωγὴ Νομοσχεδίου περὶ ληστείας 1271

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις . . . . . »

Νομοσχέδιον περὶ ληστείας 1276

Συνεδρίασις ΡΝ.' Μαΐου 19. 1282

Περὶ προτιμήσεως συζητήσεως νομοσχεδίων . . . . . »

Περὶ τῆς ἐκλογῆς Κυναυρίας 1283

Κλήρωσις ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Βασιλέως . . . . . »

Ὁρκοδοσία Βουλευτῶν 1284

Ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν . . . . . »

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΝΑ'. Μαΐου 22. 1285

Περὶ ἐγγράφων ἐκθέσεων τῶν διοικητῶν ὑπὲρ τῶν ἐκλογῶν . . . 1286

Περὶ τῆς ἐκλογῆς Αἰγίου . . . . . »

Ὁρκοδοσία βουλευτῶν . . . . . »

Σελὶς

Περὶ εἰδικῶν ἐκθέσεων ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1286

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων 1287

Πρωτοκόλλων ὁρκοδοσίας 1297

Συνεδρίασις ΡΝΒ'. Μαΐου 23. »

Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας 1298

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις περὶ ὀργανισμοῦ προξενείων . . . . . »

Πίναξ τῶν προξενείων 1305

Νομοσχεδίων περὶ ὀργανισμοῦ τῶν προξενείων 1308

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων 1317

Συνεδρίασις ΡΝΓ'. Μαΐου 25. 1325

Δώρησις τοῦ Συγγράμματος τοῦ Δαΐγγη Ζωμπήτη εἰς τὴν Βουλὴν 1324

Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »

Περὶ προηγήσεως τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου 1326

Ἐλλογὴ ἐπιτροπῆς 1327

Περὶ τοῦ ὁρκετοῦ τῆς σμυρίδος, καθόσον ἐγίνετο περὶ ἐνοικιάσεως διακήρυξις . . . . . »

Περὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκοδομῶν φόρου 1330

Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν νομοσχεδίου 1331

Νομοσχέδιον περὶ οἰκοδομῶν . . . . . »

Ἔκθεσις περὶ ὀργανισμοῦ τῶν τελωνείων 1334

Νομοσχέδιον περὶ διαιρέσεως καὶ σχηματισμοῦ τῶν τελωνείων . 1336

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων. 1340

Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 1346

Ἐξακολούθησις τῆς ἰδίας συζητήσεως. 1347

Συνεδρίασις ΡΝΔ'. Μαΐου 26. 1348

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως »

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων 1350

Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 1355

Ἐξακολούθησις τῆς ἰδίας συζητήσεως 1356

Ἀνάγνωσις τοῦ Συνήλου τοῦ περὶ κληρονομικῶν δικαιωμάτων Νομοσχεδίου 1358

Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 1359

Συνεδρίασις ΡΝΕ'. Μαΐου 28. 1361

Πρότασις Νομοσχεδίου παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ Φθιώτιδος περὶ βοσκησίμων γαιῶν . . . . . »

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως Νομοσχεδίου. 1364

Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας 1368

Παραδοχὴ τοῦ Νομοσχεδίου 1369

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως 1371

Ἀνάγνωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς προτάσεως περὶ τῶν προβιβαζομένων ὑπαλλήλων βουλευτῶν ὄντων. 1372

Συνεδρίασις ΡΝΣΤ'. Μαΐου 29. 1374

Ἀνάπτυξις τῆς προτάσεως περὶ βοσκησίμων γαιῶν 1375

Παραδοχὴ ἄνευ συζητήσεως τοῦ περὶ Βασιλικῆς χορηγήσεως Νομοσχεδίου 1377

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1377
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ Ὑγειονομείων Νομοσχεδίου 1381
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ περὶ ὑγειονομείων Νομοσχεδίου. 1383
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 1399

Συνεδρίασις ΡΝΖ'. Μαΐου 30.

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ ὑγειονομείων Νομοσχεδίου ἀπὸ τοῦ ἄρθρου 15 καὶ ἑφεξῆς . . . . . » 1416
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου 1426

Συνεδρίασις ΡΝΗ'. Ἰουνίου 1.

Δώρησις τοῦ ὑπὸ τοῦ Παππαδοπούλου Βρετανῷ ἐκδοθέντος καταλόγου περὶ ἐκδοθέντων βιβλίων . . . . . »
Περὶ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ Παππαδοπούλου πλοιάρχου ὅστις ἔσωσε τὸ σῶμα τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου . . . . . »
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτ. φόρων 1427
Περὶ ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ΑΑ. ΜΜ. ἐπισπευσουσῶν ἐκπερισσείας 1428
Αἰτιολογικὴ ἔκθεσις τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νομοσχεδίου 1429
Νομοσχέδιον τοῦ περὶ ἀπογραφῆς Νόμου 1431
Συζήτησις τοῦ περὶ ὑγειονομικῶν ἀρχῶν Νομοσχεδίου 1443
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1447
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 1448
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου 1457
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1463

Συνεδρίασις ΡΝΘ'. Ἰουνίου 2.

Αἰτήσεις ἀδείας ἀπουσίας 1465
Ἐκλογὴ ἐπιτροπῆς διὰ τὸ Νομοσχέδιον περὶ ληστείας . . . . » 1466
Ὁμοίως ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κολοκοτρώνη . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΞ'. Ἰουνίου 3.

Πρότασις τοῦ βουλευτοῦ Σπετζῶν περὶ προσθήκης τινὸς εἰς τὸν περὶ δημοτικῶν φόρων νόμον 1467
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπῆς . . . . . » 1474
Αἴτησις ἀδείας ἀπουσίας . . . . . »
Ἐρώτησις πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῆς ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν. . . . . »
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομικῆς διατυπώσεως 1475
Πρωτοκόλλου ψηφοφορίας. . . . . »
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 1477
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 1489

Συνεδρίασις ΡΞΑ'. Ἰουνίου 6.

Περὶ ἀνεγέρσεως μνημείου τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου 1490
Περὶ λογοδοσίας τῶν Σεπτεμβριανῶν Ὑπουργῶν . . . . . »
Περὶ πένθους τῆς Αὐλῆς . . . . . »
Ἀνάγνωσις καὶ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ὑγειονομικῆς διατυπώσεως 1491
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 1493
Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδ. 1495
Πρόταξις περὶ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων 1497
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχ. »

Συνεδρίασις ΡΞΒ'. Ἰουνίου 7. 1506
Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως περὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν . . . 1507
Συνεδρίασις ΡΞΓ'. Ἰουνίου 8. 1519
Περὶ ἐργασίμων ὡρῶν τῆς Βουλῆς . . . . . »
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων 1520
Συνεδρίασις ΡΞΔ'. Ἰουνίου 9. 1529
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου . . . . . »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1531
Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως 1533

Συνεδρίασις ΡΞΕ'. Ἰουνίου 11. 1544

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ περὶ δημοτικῶν φόρων Νομοσχεδίου . . . . . »

Συνεδρίασις ΡΞΣΤ'. Ἰουνίου 12. 1553

Περὶ προϋπολογισμοῦ . . . . . » 1554
Ἀνάγνωσις τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου περὶ δημοτικῶν φόρων 1557
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1558
Περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀποφασίζειν ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν . . »
Συζήτησις ἐπὶ ἰδιωτικῶν ἀναφορῶν 1568
Πρότασις νόμου ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ Φθιώτιδος περὶ συστάσεως νοσοκομείου εἰς Λαμίαν 1569

Συνεδρίασις ΡΞΖ'. Ἰουνίου 16.

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Κολοκοτρώνη περὶ τῶν προδιδαζομένων ὑπαλλήλων βουλευτῶν ὄντων . . . . . » 1571
Ἀνανέωσις τῶν τριμάτων 1572
Ἐκλογὴ ἐπιτροπῶν ἐπὶ νομοσχεδίων 1573

Συνεδρίασις ΡΞΗ'. Ἰουνίου 18.

Συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κολοκοτρώνη περὶ τῶν προδιδαζομένων βουλευτῶν 1574 1589

Συνεδρίασις ΡΞΘ'. Ἰουνίου 19.

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ περὶ ληστείας νομοσχεδίου . . » 1593
Ἐξακολούθησις τῆς συζητ. ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κολοκοτρώνη 1599
Παραδεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς προτάσεως τοῦ Κολοκοτρώνη . . . . »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας. 1601
Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 1602

Συνεδρίασις Ρ'. Ἰουνίου 20.

Ἐξακολούθησις τῆς συζητ. ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κολοκοτρώνη » 1615

Συνεδρίασις ΡΟΑ'. Ἰουνίου 21.

Συζήτησις τῶν τροπολογιῶν ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Κολοκοτρώνη » 1624
Ἀπαράδεκτος ἡ πρότασις κατὰ τὴν τελευταίαν ψηφοφορίαν . . »
Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1626

Συνεδρίασις ΡΟΒ'. Ἰουνίου 25.

Ἐκλογὴ τοῦ Πανεπιστημίου . . . . . »
Βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Ναυπλείου πλειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ . . . . . »

Σελ.

Ἔκθεσις τῆς μειονοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Ἱερᾶς Συνόδου 1641

Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τοῦ φόρου τῶν τῶν οἰκοδομῶν 1648

Συνεδρίασις ΡΟΓ'. Ἰουνίου 26. 1651

Περὶ προτιμήσεως τῆς συζητήσεως τοῦ ἐκκλησιαστ. νομοσχεδίου »

Συνεδρίασις ΡΟΔ'. Ἰουνίου 27. 1651

Ἔκθεσις τοῦ τμήματος περὶ τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς τοῦ Πανεπιστημείου . . . . . »

Παρατηρήσεις τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου 1653

Συζήτησις ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ συνόλου τοῦ νομοσχεδίου . . »

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1655

Συζήτησις εἰς τὰ καθέκαστα 1657

Περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. 1658

Περὶ ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου 1662

Συνεδρίασις ΡΟΕ'. Ἰουνίου 28. 1667

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐκλογῆς Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου 1668

Συνεδρίασις ΡΟΣΤ'. Ἰουνίου 30. 1677

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἀρ. 4. . . . . »

Συνεδρίασις ΡΟΖ'. Ἰουλίου 2. 1687

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοσχεδίου ἀρ. 4. 1688

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1691

Συζήτησις ἐπὶ τοῦ 5 ἄρθρου καὶ ἑξῆς. 1698

Συνεδρίασις ΡΟΗ'. Ἰουλίου 3. 1706

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιας. νομοσχεδίου »

Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Βουλῆς ἐπιτροπῆς πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ 1717

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἀπὸ ἄρθρ. 13 καὶ ἑξῆς. 1718

Συνεδρίασις ΡΟΘ'. Ἰουλίου 4. 1719

Περὶ ἀστυνομίας τῆς Βουλῆς . . . . . »

Παραδοχὴ τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ Πανεπιστημείου 1720

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρ 14 καὶ ἑξῆς. . . . . »

Πρωτόκολλον ὁρκοδοσίας 1732

Συνεδρίασις ΡΠ'. Ἰουλίου 5. 1733

Περὶ συνομωσίας κατὰ τοῦ Συντάγματος. . . . . »

Συνεδρίασις ΡΠΑ'. Ἰουλίου 6. 1749

Περὶ ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ὡς πρὸς τὴν κατὰ τοῦ Συντάγματος συνομωσίαν 1495

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως περὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νόμου 1497

Σελὶς

Συνεδρίασις ΡΠΒ'. Ἰουλίου 7. 1756

Περὶ τοῦ ὁρκωτοῦ τῆς σιωπῆσεως ἐρώτησις. 1757

Ἐρώτησις πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς περὶ διαφόρων ἀντικειμένων . 1759

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου 1768

Συνεδρίασις ΡΠΓ'. Ἰουλίου 9.

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου 1769

Ἔκθεσις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ περὶ τῶν κυκλοφορούντων Μεξικανικῶν ταλλήρων 1774

Νομοσχέδιον περὶ Μεξικανικῶν ταλλήρων 1776

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου 1777

Περὶ διαζυγίων ἄρθρ. 19 1781

Συνεδρίασις ΡΠΔ'. Ἰουλίου 10. 1788

Πληροφορίαι τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κατὰ τὰς γενομένας ἐρωτήσεις ἐν τῇ συνεδριάσει ΡΞΒ'. τῆς 5 Ἰουνίου . . . . . »

Περὶ τῆς ἐκλογῆς Καλαβρύτων 1792

Περὶ τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας 1793

Περὶ ἀναχωρήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπὸ τὴν συνεδρίασιν 1807

Συνεδρίασις ΡΠΕ'. Ἰουλίου 11.

Ἀπολογία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ τὴν ἐκ τῆς συνεδριάσεως ἀναχώρησίν του καὶ περὶ τῶν ἀπρεπῶν κατ' αὐτοῦ ἐκφράσεων βουλευτοῦ τινος . . . . . »

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς δικαιολογεῖται διὰ τὰ κατ' αὐτοῦ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ λεχθέντα 1809

Θόρυβος κατὰ τὴν συζήτησιν 1810

Συνεδρίασις ΡΠΣΤ'. Ἰουλίου 12. »

Περὶ τῶν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν συνεδρίασιν διατρεξάντων . . . 1814

Περὶ ἀνακλήσεως τῶν ὑπό τινος βουλευτοῦ κατὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐκφράσεων . . . . . »

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου περὶ διαζυγίων ἄρθρ. 19 1813

Συνεδρίασις ΡΠΖ'. Ἰουλίου 13 1817

Περὶ ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς . . . . »

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρ. 20 (Κ'.) καὶ ἑξῆς 1819

Συνεδρίασις ΡΠΗ'. Ἰουλίου 14. 1830

Ἐξακολούθησις τῆς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νομοσχεδίου ἄρθρ. 29 (ΚΘ') περὶ ἀρνησιθρων. 1831

Πρωτόκολλον ψηφοφορίας 1839

Ἄρθρον 30 (Λ'.) καὶ ἑπόμενον 1840

Συνεδρίασις ΡΠΘ'. Ἰουλίου 16. 1843

Ἀνάγνωσις τοῦ Συνοδικοῦ τοῦ Νομοσχεδίου περὶ Ἱερᾶς Συνόδου . »

Ὀνομαστικὴ ψηφοφορία 1853

Ἔκθεσις πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς 1855

Νομοσχεδίου τῆς διαιρέσεως τῶν ἐπισκοπῶν τοῦ Κράτους . . . 1856

Ἀναθεωρημάτων . . . . . »

Σε
Συνεδρίασις ΡΥΓ'. Ἰουλίου 17. 18
Συζήτησις ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς ἐρωτήσεων (ὅρα σελ. 1815. Συν. ΡΠΘ'.) 18
Περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Καλαβρύτων 18
Περὶ τῆς ἐκλογῆς Ὕδρας 18
Ἀπολογία τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐπ...ρῶν 18
Συζήτησις ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀντικειμένων 18
Συνεδρίασις ΡΥΙΑ'. Ἰουλίου 18 18
Περὶ τῶν πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἐρωτήσεων . . »
Ἀπάντησις τοῦ Ὑπουργοῦ. . . . . »
Συνεδρίασις ΡΥΙΒ'. Ἰουλίου 19. 18
Διακοπὴ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς διὰ νὰ ἐργασθῇ ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπή . . . . . »
Συνεδρίασις ΡΥΙΓ'. Ἰουλίου 30. 18
Περὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς . . »
Περὶ πολιτικῆς καταστάσεως τοῦ κράτους, περὶ τῶν διπλωμάτων τῶν Περουσιαστῶν καὶ περὶ παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 18
Ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τῶν ἀναφορῶν ἐπιτροπ . . . . . »
Συνεδρίασις ΡΥΙΔ'. Αὐγούστου 3. 19
Περὶ πιστώσεως ἀπέναντι τοῦ προϋπολογισμοῦ . . . . . »
Περὶ τῆς μεταξὺ Καλέργη καὶ Γρίβα ἀποφάσεως 19
Περὶ τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν προσβαλλούσης τὰ νομοθετικὰ σώματα . . . . . »
Νομοσχέδιον περὶ πιστώσεως διαρκοῦς. 19
Συνεδρίασις ΡΥΙΕ'. Αὐγούστου 7. 19
Ἐκλογὴ μελῶν διὰ τὰς ἐπιτροπάς. . . . . »
Περὶ ἐργασιῶν τῆς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπῆς . . . . »
Περὶ λογοδοσίας τῆς παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν 19
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ νόμου διὰ τὰς βοσκησίμους γαίας . . . . . »
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ τελωνείων . . 19
Ἀναφορὰ τῶν κατοίκων Λοκρίδος περὶ καταχρήσεων τοῦ Μπουφίδου 19
Συνεδρίασις ΡΥΙς'. Αὐγούστου 8. 19
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ πιστώσεως . »
Συνεδρίασις ΡΥΙΖ'. Αὐγούστου 9. 19
Περὶ διαρκείας τῆς βουλευτικῆς συνόδου. 19
Συζήτησις ἐπὶ τοῦ περὶ πιστώσεως νομοσχεδίου. 19
Συνεδρίασις ΡΥΙΗ'. Αὐγούστου 10. 19
Ἔκθεσις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ προσωρινῆς παραδοχῆς τῶν Γαλλικῶν ναυτικῶν νόμων . . . . . »
Συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διαρκείας τῆς βουλευτικῆς συνόδου 19

ΤΕΛΟΣ.

0020659436
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΥΛΗΣ